ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΤΟΥ

ΦΙΛΟΠΟΝΟΥ

ΕΙΣ ΤΑ ΠΡΟΤΕΡΑ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ, ΥΠΟΜΝΗΜΑ.

ΜΑΓΕΝΤΙΝΟΥ ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΤΑ ΑΥΤΑ

ΣΥΝΟΨΙΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΥΛΛΟΓΙΣΜΩΝ.

IOAN. GRAM.

PHILOPONI

COMENTARIA IN PRIORA ANALYTICA ARISTOTELIS.

MAGENTINI COMENTARIA IN EADEM

LIBELLVS DE SYLLOGISMIS.

σὺν θεῷ

Οὐ μέτεστι πολύ

Ἀρχὴ τὸ ἥμισυ παντός.

Priuilegio Senatus Veneti cautum est, nequis hosce libros per decennium impune, aut imprimat, aut alibi impressos in hac ciuitate, uel aliis Veneto imperio subditis uendat.

M D XXXVI.

b16064604

HERCVLI GONZAGAE CARDINALI MAXIMO VICTOR TRINCAVELLVS. F.

NOn poſſum equidem Hercules optime & ampliſſime his temporibus rei litterariæ ſumopere non gratulari,cum liberales diſciplinas omnes, & in primis philoſophiam ipſam,indies ad proprium,& innatum candorem magis, magis'q;,deduci uideam . neq; enim eæ amplius a' ſordida quaq; , & turpi, ſed a' liberali, & nitida manu tractantur & colunt',cum preſertim nullus ſit, uel rarus admodum,ex chriſtianæ pietatis principibus,qui illis maiorē in modū non delectetur,eaq;'q; ſtudioſos ſummis omnibus officiis non ,pſequatur , & foueat, ut iam mihi cum diuino Platone exclamare liceat, o' felicia hæc tempora , quibus principes philoſophari non dedignantur. qua de re illud pridem in animū induxi,ut omnia tandem chriſtianæ religioni bene,feliciter'q; ſucceſſura exiſtimē, quandoquidem eius primarii antiſtites ſpreta illa ueteri laſciuia,& barbarie,candidiſſimis moribus,philoſophiæ & tandem ſacraq; litteraq; ſtudiis, ornari uirib⁹ omnibus contendunt.itaq; ueri eccleſiæ oculi (id quod de ſacerdotibus dicebat diuus Chriſoſtomus)fiunt iam & ab omnibus habebunt'.Ego ,pfecto,& ſi Aeolus ab Aquilone turbulentiſſimas tempeſtates in chriſtianā concitet nauiculā, ut eam impietatis fluctibus obruat,ut demergat.neq; deſint, qui optimo tritico ſterilem zinzaniam(ut euangelica utar uoce)inſerant,nihil mī propterea dubitādum uel timendū cenſeo,poſteaq̄ eos gubernatores & agricolas a'Dño paratos iam uideo,qui & nauiculam in portum ducere,& zinzaniā euellere optime ſcient.inter quos(ut q̄plurimos atq; illos præclariſſimos omittam)cum te egregia moq; ,pbitate,& doctrine præſtātia iam tum ab adoleſcētia exceluiſſe nouerim, miq; eſt quo ego te amore,& obſeruātia ſemper proſecutus fuerim , ut aliquam mihi dari occaſionem qua huiuſmodi meum erga te animum oſtenderem percupiuerim. Itaq; cum his diebus Philoponi & Magentini comentaria in priores analyticos Ariſt.libros a'ſitu & ſqualore blactis'q; eruta,quibus iandiu obuoluta erant,opera noſtra uindicata in lucem proditura'eſſent,ſtatui quicqd ſtudii diligentiæ & operæ illis poliendis impendiſſem,tibi q̄ libētiſſime offerre,ac dedere,ut hac ratione & illa dignū nati tutorē gratiora in manus doctoq; hominum eant , & ipſe mei in te animi propenſionem iam noſcere incipias. Habes igitur Cardinalis ampliſſime hoq; præſtantiſſimoq; authoq; uno ueluti manipulo compræhenſa comentaria, quibus illi, diuerſa tī comentationis formula,aureum id & perelegans Ariſtotelis opus explicant. alter.n.fuſus eſt & in queſtionibus digreſſionibus'q; frequēs,alter uero præſſus et breuis,& ueluti παραφραστής- quibus etiam tertio loco ut unuſquiſq;, qui hac diſciplina delectatur , ſemper ,p tēporis & otii oportunitate habeat quo frui poſſit,libellum quēdam incerti ſed docti authoris de ſyllogiſmis,quo ille uniuerſam ſyllogiſmoq; materiam in breue quoddam compendium & quandam ueluti ſummā redigit,addidimus . quæ omnia ſi in eam integritatem & perfectionem,quā deſiderabam,reducere non potui,culpa exēplarium id euenit,quæ lacera & uetuſtate,corroſa, uitio'q; tēporum deprauata habui,& quādo'q; unica.nam nulli(deum teſtor)induſtrie ac labori pepci,ut quoad eius fieri poſſet meliora rederētur. Interim autē,ut quod in his non potuimus,in aliis uberius compēſetur , quædam etiam nec deteriora,nec pauciora iam præparamus,quæ ſi modo tu tuiq; ſimiles huic noſtro honeſto labori fauerint,propediem ædemus. Vale.

Magentinus uelu paraphraſtes eſt

ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ, ΤΟΥ ΦΙΛΟΠΟΝΟΥ,

ὡς τὸ πρῶτον τῶν πρότερον ἀναλυτικῶν σχολικὰ ἀποσημειώσεις ἐκ τῶν συνουσιῶν Ἀμμωνίου τοῦ Ἑρμείου μετὰ τινων ἰδίων ἀθροίσεων.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

ΔΗ ΜΕΝ οὖν τοῖς προλαβοῦσιν εἴρηται συγγράμμασιν. οὐκ ἄτοπον δὲ ὑπομνῆσαι, καὶ γνῶ, ὡς ἔξ ὅσων τὰ ὀφείλοντα προλέγεσθαι ἑκάστου ἀριστοτελικοῦ συγγράμματος ἢ μὴ τῶν κεφαλαίων ἀπόδοσιν εἰς φανερόν. σκοπὸς. χρήσιμον. τάξις ἀναγνώσεως. αἰτία ἀναγραφῆς. ἢ γνήσιον τοῦ φιλοσόφου τὸ βιβλίον. ἢ ὡς τὰ κεφάλαια διαίρεσις. προσθήσω δὲ καὶ ἕβδομον, ὑπὸ ποίου τῆς φιλοσοφίας μέρους ἀνάγεται. καὶ ἢ ὅλως, ὑπὸ τί τῶν μερῶν ἢ ὅ πρῶτον μέρους περὶ τοῦ σκοποῦ, ῥητέον. σκοπὸς τῷ φιλοσόφῳ ἢ περὶ ἀποδείξεως. ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἀποδείξεις συλλογισμός ἐστι, δῆλον ὅτι δεῖ πρῶτον περὶ τοῦ ἁπλῶς συλλογισμοῦ διαλαβεῖν. πολλὰ γὰρ συλλογισμῶν εἴδη. εἴδη δὲ ἐκλογαρέσεως μάθομεν πόσα ἐστὶ συλλογισμῶν εἴδη, εἴπομεν οὕτως ὁ συλλογισμός, γνῶσίς ἐστιν. ἡ δὲ γνῶσις, μέσι ἐστὶ τοῦ τε γινώσκοντος καὶ τοῦ γινωσκομένου. φύσιν τούτων ὄντων, γινώσκοντος. γνώσεως, καὶ γνωστοῦ. καθ' ἕκαστον ἀλλῶν ὅτι τῶν διαίρεσιν ποιήσασθαι τῶν συλλογισμῶν. τοῦ γινώσκοντος τῆς γνώσεως, καὶ τοῦ γινωσκομένου. καὶ ἐκ μὲν τοῦ γινώσκοντος οὕτως. τὸ γινώσκον, ἢ νοῦς ἐστιν, ἢ διάνοια, ἢ δόξα, ἢ φαντασία, ἢ αἴσθησις. ἀλλ' ὁ μὲν νοῦς καὶ ἡ αἴσθησις, οὐ συλλογίζεται. ὁ μὲν νοῦς, ὡς κρείττων ὢν, τοῦ συλλογίζεσθαι. διὸ καὶ ὁ θεῖος πλωτῖνός φησι περὶ αὐτοῦ. ὅτι ἢ ἅπτεται, ἢ οὐ. καὶ πέντηε ἐστὶν ἀναμάρτητος. ἢ γὰρ ἅπτεται, ἁπλαῖς ἀδιβολαῖς γινώσκων τὰ πράγματα. ἢ οὐδὲ τῷ ἀρχῷ ἅπτεται καὶ ὁμοίως κατ' ἄμφω ἐστὶν ἀναμάρτητος. ἢ δὲ γε αἴσθησις ὡς χαίρουσα τοῦ συλλογίζεσθαι, οὐ συλλογίζεται. ἀλλ' οὐδὲ ἡ φαντασία συλλογίζεται. καὶ γὰρ τῶν ὑπὸ τῆς αἰσθήσεως φαινόμενων στάσις ἐστὶ καὶ πίρησις. τῆς αἰσθήσεως μὴ συλλογιζομένης, οὐδὲ ἡ φυλάττουσα αὐτὰ τὰ κατὰ τὴν αἰσθήσεων φαινόμενων συλλογίσαι τὰ αὐ. ὁ γὰρ συλλογισμός, κίνησις ὅστιν ἀφ' ἑτέρου εἰς ἕτερον. ἐκ γὰρ ἄλλου ἄλλο συλλογίζεται καὶ ὃ οὐκ ἔτι δεδομένον. ἡ δὲ φαντασία μονὴ τε καὶ πίρησις ὅστι τῶν τύπων τῶν αἰσθητῶν καὶ πλέον οὐδὲν ὢν ἐκ τῆς αἰσθήσεως ἐδέξατο οἰδεν. στάσει γὰρ ὡς εἰπεῖν ἔοικε μᾶλλον, ἢ κινήσει. ὡς καὶ τοὐνόμα δηλοῖ. φαντασία γὰρ τίς ἐστι. πυστῶν φαινόμενων στάσις. οὐκ ἄρα οὐδὲ ἡ φαντασία συλλογίζεται. λείπεται οὖν ἢ δόξα καὶ ἡ διάνοια. ἀλλ' ἃ μάθομεν ὡς ἡ δόξα συμπέρασμά ἐστι διανοίας, δῆλον ὡς οὐδὲ αὕτη συλλογίζεται. λείπεται ἄρα τῶν γνωστικῶν τῆς ψυχῆς μορίων, μόνῳ τῷ διανοίᾳ συλλογίζεσθαι. ἐπειδὴ δὲ συλλογίσασθαί τι μηδενὸς ὁμολογουμένου ἀληθέντος ἀμήχανον. ἢ γὰρ συλλογισμός ἐστιν οἱονεὶ συλλογὴ τινῶν λόγων. ἢ γὰρ ἀκεμβὴ τοῦ συλλογισμοῦ ὅρον ποιόν τις ἢ σώμεθα. δεῖ πάντως εὐ τῇ συλλογισμῷ ἐνβλῶσί τινας λόγους ὧν δεῖ τῷ συλλογίζειν καὶ οἷον εἴωσιν τὸν συλλογιζόμενον ποιεῖν. τούτους οὖν τοὺς λόγους οὓς χρῆσεται ὁ συλλογιζόμενος, καὶ ἄλλους γνώσεις τινὰς ὄντας, ἀνάγκη ἐκ τῶν λοιπῶν τῆς ψυχῆς μορίων ἔλθεῖν. ἢ γὰρ συλλογιζομένη ἐστὶν ἡ διάνοια. ἀνάγκη οὖν πᾶσα ἢ ἐκ τοῦ νοῦ, ἢ δόξης αἰσθήσεως καὶ φαντασίας. μονὴ γὰρ αἰσθήσεως ἡ φαντασία. διὸ μᾶλλον δεῖ λέγειν ἐκ φαντασίας. ἐπεὶ καὶ μόνοις τοῖς συλλογεῖται. τὰς ἀρχὰς ἐκ φαντασίας δεξάμενος. ἢ νοῦν ἐκ δόξης. σκόπει οὖν ὡς ἐκ τῶν ἡρημένων ἀνάγκη πᾶσα μόνα τὰ τέλεα εἴδη τῶν συλλογισμῶν ἀναφαίνεσθαι. καὶ μήτε πλείονα, μήτε ἐλάττονα. ἢ γὰρ ἐκ τοῦ νοῦ τὰς ἀρχὰς δεξαμένη ἡ διάνοια, συλλογεῖται. ἃς καὶ καλῶ μὲν καινὰς ἐννοίας καὶ ποιεῖ τὸν ἀποδεικτικὸν συλλογισμόν, ἀεὶ ἀληθῆ ὄντα, καὶ μηδέποτε ψευδόμενον. ἐπεὶ καὶ αἱ καιναὶ ἐννοιαὶ δεῖ ὧν ὁ συλλογισμός ἀεὶ ἀληθεῖς καὶ ἀλόγιστοι. ἢ τῇ δόξῃ συμπλακεῖσα, δεῖ ἀλλῆς τὰς ἀρχὰς τοῦ συλλογισμοῦ δέχεται. καὶ ποιεῖ τὸν διαλεκτικὸν συλλογισμόν διαλεκτικὸν καλούμενον, διότι ἐν τοῖς καιναῖς συνουσίαις καὶ τοῖς πρὸς ἀλλήλους διαλέκτοις, τοῖς τοιούτοις χρώμεθα συλλογισμοῖς. οὗς οὐ πάντως ἀληθεύει. ἀλλὰ ποτὲ καὶ ψεύδεται. ἐπεὶ καὶ ἡ δόξα τοιαύτη οὐκ ἀεὶ ἀληθής. πολλαὶ γὰρ καὶ ψευδεῖς ἐν ἀνθρώποις δόξαι. ἢ τέλειον τῇ φαντασίᾳ συμπλακεῖσα ἡ διάνοια καὶ τὰς ἀρχὰς τῶν συλλογισμῶν δεῖ αὐτὴ λαβοῦσα συλλογίζεται καὶ ποιεῖ τὸν σοφιστικὸν συλλογισμὸν ἀεὶ ψευδῆ ὄντα. τοῦτο γὰρ σκοπὸς τοῖς σοφιστοῖς, πάντα ἀνασκευάζειν, καὶ μάλιστα τὰ δόξαντα ἀληθῆ εἶναι καὶ ἀποδεδειγμένα τοῖς εὐδοκίμοσι. ἀρ' οὖν ὡς

10.gr.in pri.

Sex spectanda in p
lorũ Aristotelis h
rum prælection
aut omnino septa

Scopus

Quæ sint quæ cogi
& ee qnq:

Plotinus

Phantasia qd?

syllogismus qd

Phantasia unde

Solam cogitatio
ex partibus am
cognoscentibus f
gizare.

syllogismi diffin

Cõmunes sentẽt

Dialecticus Sillo
mus unde sic di

δόξα ἐκ ἀφ' ἀ
θής.

νοῦς
διάνοια
δόξα
φαντασία
αἴσθησις.

Partes animæ quæ cognoscant

A ||| ἢ ἐκ νοῦ
ἢ ἐκ δόξης
ut apparet
ex sequentib

λεγω οὖν ὡς ὅτι πολλαχοῦ χρῆται
nota modum dicendi · ὡς ὅτι

quæstio elegans

ο|ο

τῆς φαντασίας ἀεὶ ψευδομένης, ὅπω φαμὲν καὶ τὴν διάνοιαν ταύτῃ συμπλεκομένῳ, ἀεὶ ψευδῆ συλλογίζεσθαι· ἀλλ' οὐκ ἔστι τοῦτο ἀληθές· ὁ γὰρ μόνον τὰ μὴ ὄντα φανταζόμεθα, ἀλλὰ καὶ τὰ ὄντα· πῶς οὖν φαμὲν αἰτίαν τῷ φαντασίαν γινέσθαι συμπλακεῖσαν τῇ διανοίᾳ τὸ σοφιστικῶς συλλογίζεσθαι· λέγω οὖν ὡς ὅτι πᾶσα ψευδὴς δόξα, ἐκ φαντασίας τινὸς ἀρχὴν ἔχει· ἐπειδὴ γὰρ τοὺς τύπους τῶν αἰσθητῶν εἰς αὐτῇ φυλάττομεν· ὁ πάνυ κακῶς περὶ τῶν νοητῶν καὶ λόγων θεωρητῶν διανοεῖσθαί τι βουλόμεθα περὶ ὧν αἱ ἀπορίαι· παρεμπίπτουσα αὐτὴ ὡς καὶ ὁ Πλάτων φησὶ, παράγει τοὺς μὴ παιδευθέντας αὐτῷ τῶν λογικῶν εἰς ἐργασίαν διακρίνειν, τὰ τοῖς αἰσθητοῖς ὑπάρχοντα καὶ τοῖς νοητοῖς περιάπτουσα· οἷον, ἡ τύχη τοῖς ἀσωμάτοις μορφὴν καὶ σχῆμα καὶ ὄγκον, τοῖς δὲ ἀφαιρέσεως εἴδεσιν ὕλην πάντως ὑποβαλοῦσα· ἐπεὶ μετὰ τῆς ὕλης αὐτὴ τοὺς τύπους καὶ τὰ εἴδη τῶν αἰσθητῶν διὰ τῆς αἰσθήσεως ἐδέξατο· καὶ οὐδὲ τῶν λοιπῶν ὡσαύτως· ἢ τῷ τῶν αἰσθητῶν οὖν φαντασίαν φαμὲν εἶναι ψευδῆ, ἀλλὰ τῷ τοῖς λογικοῖς νοήσεσι συμπλεκομένῳ εἶναι· ἐπεὶ καὶ ὁ σοφιστικὸς ἐκ δόξης μὴ οὐ λοῖς τὰς ἀρχὰς λαμβάνει· οὐ γὰρ δὴ ὁ φαντασμα πρότασις αὐ γένοιτο· ἀλλὰ δόξης ψευδοῦς ἢ τὸ ψεῦδος ἔχει· οὐκ ἀλλαχόθεν, ἢ ἐκ τῆς πρὸς τῷ φαντασίαν συμπλοκῆς· ταύτῃ οὖν λέγεται ὁ σοφιστικὸς συλλογισμὸς συμπλεκομένης τε τῆς δόξης πρὸς τῷ φαντασίαν γίνεσθαι· καὶ ἀεὶ ψευδῆς εἶναι· οὔπω μὴν οὖν ἐκ τῶν γινωσκόντων τῆς ψυχῆς μορίων ἀποδέδεικται ὡς τέταρα εἴδη συλλογισμῶν ἐστι· καὶ τοὺς δὲ ὁμωνυμίας δὲ σοφιστικοὺς συλλογισμοὺς, ὀλόγους αὐτῆς τῇ φαντασίᾳ περιάψαι· οἷον, ὡς οὐδὲ τὸ τοιοῦτον, τὰ λάχανα τῆς γῆς ὑπερέχει· ὑπερέχον τὸ ὑπερεχομένου μεῖζον· τὰ λάχανα ἄρα τῆς γῆς μείζονα· ὅτι μὴν γὰρ ὅτι τι ὑπερέχον μεῖζον τοῦ ὑπερεχομένου· οἶδεν ἡ φαντασία· οἷον τὸ πεῖν εὐτὶς ἑαυτὸ κατὰ τὰς ἕξεις διαστάσεις περιέχοντα· διακρίνειν δὲ, οὐκ οἶδεν· ὁ οὖν σοφιστὴς τὸ φάντασμα τὸ μειγνύν· ὡς καθόλου χρῆται· ἀδέκα μὲν τοι χρή, ὅτι εὐδέχεται τὴν διάνοιαν τὰ οἰκεῖα συμπράσματα λαβοῦσαν, ἅπερ διὰ συλλογισμῶν δύρε· καὶ ταῦτα συμπλέξασαν ποιῆσαι πάλιν συλλογισμόν· ἀλλ' ἡ μὲν ἀληθῆ εἴη τὰ συμπράσματα· ἅπερ εὐ τῷ ὑστέρῳ συλλογισμῷ ὡς προτάσεις παρέλαβον, δῆλον ὅτι ἢ ἐκ τῶν κοινῶν εὐνοιῶν ἀποδέδεικται, ἢ δὲ ἀληθοῦς δόξης· ἡ δὲ ψευδῆ, ἐκ ψευδῶν δηλονότι προτάσεων συνῆκται· καὶ πάλιν ἡ φαντασία τὰ ψεύδεις αἰτία, τὰ συλλογιστικὰ δηλονότι χρήματος ἐρρωμένα· ἐπεὶ δὲ συλλογισμὸς αὐ εἴη· ὥστε κἂν προσεχῶς ἡ διάνοια δὲ ἑαυτὸ λάβοι τὰς προτάσεις ἀλλὰ ταῦτα συλλογιζομένη· ἀλλ' οὖν πάλιν αἱ τούτων ἀρχαὶ, ἢ ἀπὸ νοῦ ἔσται, ἢ ἀπὸ δόξης, ἢ ἀπὸ φαντασίας· ἀδύνατον γὰρ συλλογισμὸν γενέσθαι μὴ δυνάμενον τινῶν ὁμολογουμένων ἀσυλλόγιστον ἄπτ' ὀκ ἐνδιανοίας ἐλαπτοῦν· ἔργον γὰρ διανοίας, τὸ συλλογίζεσθαι· Ὁμοίως δὲ καὶ ἐκ τῶν γινωσκομένων, τὰ ἀμφὶ τέλεα εἴδη δυρήσας· διελὼν ἔτυχε, τὰ πράγματα περὶ ὧν ὁ συλλογισμὸς, ἢ ἀεὶ ὡσαύτως ἔχει, καὶ γίνεται ὁ περὶ αὐτῶν συλλογισμὸς ἀποδεικτικὸς· ἢ δέ ποτε ὡσαύτως ἔχει, καὶ γίνεται ὁ σοφιστικός· ἢ ποτε μὴν οὕτως ἔχει· ποτὲ δὲ ὀκ οὕτως, καὶ γίνεται ὁ διαλεκτικός· Ἐκ δὲ τῆς γνώσεως ὅτως· ἢ γνῶσις ἢ ἁπάσης ὅτι καὶ ἀληθῆς, καὶ γίνεται ὁ περὶ αὐτῆς συλλογισμὸς ἀποδεικτικός· ἢ ἀεὶ ψευδῆς, καὶ γίνεται ὁ σοφιστικός· ἢ ποτὲ μὲν ἀληθῆς ποτὲ δὲ ψευδῆς οὐ γίνεται ὁ διαλεκτικὸς, ἕκαστος τοῦ τῶν συλλογισμὸς ὅτι· δῆλον ἄρα ἐκ τοῦ τῶν ὅτι· τέλεα, μόνα ἐστὶ τὰ τῶν συλλογισμῶν εἴδη· οὐ οὔτε πλείονα ὅτι ἐλάττονα· οὐ δὲ τοῖς μὴ· ταῦτα δύο βιβλίοις τῶν δευτέρων ἀναλυτικῶν διδάξει περὶ ἀποδείξεως· εὐ δὲ τοῖς τόποις, περὶ τῆς διαλεκτικῆς συλλογισμῶν· εὐ δὲ τοῖς σοφιστικοῖς ἐλέγχοις περὶ τῆς σοφιστικῆς· ὀχ ἵνα αὐτῷ χρησόμεθα· ἀλλ' ἵνα μήποτε ἀπατώμεθα, ὑπὸ τῶν χρωμένων αὐτῷ· διὸ οὐ σοφιστικοὺς ἐλέγχους ἐπέγραψε, οὐ ταῦτα μὴν περὶ συλλογισμῶν· Ζητήσομεν δὲ περὶ ποίων αὐτῷ εὐθεῖα ὁ λόγος· φαμὲν ὅτι περὶ ἀδενὸς τούτων· ἀλλὰ περὶ τῆς ἁπλῶς οὐ καθόλου συλλογισμῶν· ὁ μὴν σκοπὸς ὅτος διὰ δὲ ἔστι ὅτι τριῶν τούτων ὄντων συλλογισμῶν, ἀποδεικτικῶν, διαλεκτικῶν, οὐ σοφιστικῶν· εὐ τοῖς σωκρατικοῖς, τῷ διαλεκτικῷ χρώμεθα μόνῳ· ὅτι ἢ τοσαύτην σχολὴν ἄγομεν εὐ τοῖς συνουσίαις, ὥστε ἀποδεικτικοὺς πλέκειν συλλογισμοὺς· ὅτε μὲν τὴν προσδιαλεγομένους αὐτὸν ἡγούμεθα διαπαντὸς σοφίζεσθαι· κίγλαστον γὰρ τοῦτο· Ὅτι δὲ χρήσιμον τὸ βιβλίον δῆλον ἐκ τῆς ἀρχῆς· εὐ τοῖς προλαβούσαις πραγματείαις· ἢ γὰρ χρήσιμος πρὸς φιλοσοφίαν ἡ ἀποδεικτικὴ· ἢ τὸ δὲ τῆς ἀποδείξεν σωτηρία· πεῖ τῆς ἁπλῶς συλλογισμῶν διαλαμβάνων· δι' ὧν αἱ ἀποδείξεις, δῆλον ὅτι ἡ τοῦ χρήσιμον πρὸς φιλοσοφίαν· Ἡ δὲ τάξις ἐστὶν αὕτη, δεῖ πρότερον ἡμᾶς τῆς ἁπλῶς συλλογισμὸν μαθεῖν, εἶθ' ὅτω ἡ τὸν ποιόνδε συλλογισμὸν· ἵνα δὲ σαφὲς ἢ τὸ λεγόμενον· ἔστιν ἢ πεῖν· ἐπεὶ περὶ ἀποδείξεως μέλλοντα διδάσκειν τὸν φιλόσοφον πρότερον διαλεχθῆναι περὶ ἁπλῶν φωνῶν, τοῦτο πεποίηκεν εὐ τοῖς κατηγορίαις· δεύτερον περὶ τῆς εὐ ἁπλοῖς διαφορᾶς καὶ πρώτης συνθέσεως· τοῦτο πεποίηκεν εὐ τῷ περὶ ἑρμηνείας· περὶ ὀνομάτων καὶ ῥημάτων καὶ προτάσεων διαλαβών· καὶ αὖτη ἡ σύνθεσις τῶν ἁπλῶν φωνῶν· τουτέστιν οἱ ἁπλοὶ λόγοι· ὧν δὴ λοιπὸν συντεθεμένων γίνεται συλλογισμός· ἐπειδὴ δὲ ὡς ἔφαμεν βεῖ ὅτι τῶν συλλογισμῶν αἱ διαφοραὶ· δεῖ τὸν μέλλοντα τούτων τινὰ μαθεῖν· ἠδέναι πρότερον τί ποτέ ὅτιν ὁ ἁπλῶς συλλογισμὸς, καὶ τί· ἁ τρόπον συντεθεμένοι οἱ ἁπλοὶ λόγοι· τουτέστιν αἱ προτάσεις ποιῆσαι συλλογισμόν· καθάπερ καὶ τὸν μέλλοντα μαθεῖν τὸ σόλιον ἢ τὸ λύσιον ἁρμονίαν· δεῖ πρότερον μαθεῖν τὸ ἁπλῶς κιθαρίζειν· καὶ τί δὴ ποτε ὅλως ἐστὶν ἁρμονία· καὶ τὸν βουλόμενον ἠδέναι γράφειν· ὀξύρυγχον ἢ σφόγγυλον χαρακτῆρα· πρότερον

ὀξύρυγχον ἢ σφόγγυλον
χαρακτῆρα. vulgo de redon
ὁ o de tirado

πρότερον ἠδέναι τὸ ἁπλῶς γράφειν· ἢ οὖν καὶ ἁπλῶς διδάσκει εὐ ταῦθα μὲν περὶ τῆς ἁπλῶς συλλογισμῶν· εὐ τοῖς ὑστέροις κοινῶν περὶ ἀποδεικτικῶν, καὶ εὐ τοῖς σοφιστικοῖς ἐλέγχοις περὶ τῶν σοφιστικῶν, ἢ πότερος ἔφεται μὴν τὸ περὶ ἑρμηνείας, πρόκριστοι δὲ τὰ λοιπῶν· Τῷ δὲ αἰτίαν τῆς ἐπιγραφῆς ζητεῖν, διὰ τί ἀναλυτικὰ καὶ ἐπιγράφει· καὶ ἢ περὶ συλλογισμῶν· λέγεται γὰρ ἀνάλυσις πολλαχῶς· καὶ γὰρ ἡ τῆς ὅλης ἐς μέρη· καὶ ἡ τῶν συνθέτων ἐς τὰ ἁπλᾶ ἢ χρῶνται οἱ γεωμέτραι, καὶ ἡ τῶν φυσικῶν σωμάτων ἐς τὰ τέσσαρα στοιχεῖα· καὶ ἡ ἐς τὰ οἰκεῖα εἴδη τῶν συλλογισμῶν ἀναγωγή, καὶ ἄλλως δὲ πολλαχῶς λεγομένης ἀναλύσεως, ἔστι περιλαβόντα ἁπεῖν· ἀνάλυσις δὲ ἐστὶν ἀνάκαμψις ἐπὶ τὸ πρότερον καὶ τῆς συνθέσεως· τὸ δὲ ἔξειν ζητῆσαι· ἢ ὁ συλλογισμὸς συνθέσις ὅτι καὶ συναγωγὴ πλειόνων λόγων ὀκ ἀνάλυσις; διὰ τὴν περὶ τῶν συλλογισμῶν πραγματείαν, ἀναλυτικὰ ἐπέγραψεν· ἔδοξε γὰρ μᾶλλον συνθετικὰ ἐπιγράψαι· ἵνα οὖν ἀλλὸ δεῖν ἡμῖν ἀναφανῆ τῆς ἐπιγραφῆς αἰτία· καὶ ἡ τοῦ βιβλίου διαίρεσις, ἐπόμενα ἔτι· διαιρεῖται τοῦτο τὸ βιβλίον, εἰς κεφάλαια τέσσαρα, καὶ διδάσκει ἡμᾶς τὸ μὲν πρῶτον μέρος τῶν γένεσιν τοῦ συλλογισμοῦ· τὸ δὲ δεύτερον, τῶν διαιρέσεων τῶν προτάσεων· τὸ δὲ τέταρτον, τὴν εἰς τοὺς συλλογισμοὺς ἀνάλυσιν· ἐκ τοῦ τέταρτον οὖν τῶν ἐπιγραφῶν ἐποίησατο· ἄστε κυκλωτέρας καὶ τελειοτέρας ὅσης τὴν ἀναλύσεως· πᾶς γὰρ συλλογισμὸς δεῖ ἀναλύσεως δεῖσθαι· ἔχων τὸ οἰκεῖον σχῆμα· ἄλλως τε ὁ εἶδος τῶν ἀναλύσιν, οἶδε καὶ τῶν σύνθεσιν· ἃ γὰρ ἀνέλυσε ταῦτα συνθεῖναι δυνατὸς· οὐκέτι δὲ τοὐναντίον· καὶ γὰρ ὁ ἰδιώτης ἀδύνατον μὴν συνθέσεις ὀνομάτων, καὶ ῥημάτων εἰς λόγον ἀπαρτίσαι καὶ ἄπειν, οἷον σωκρατοῦς περιπατεῖ· διαλύσαι δὲ οὐκέτι οἶδε καὶ ἄπειν ποῖον μὲν ὅτι ὄνομα· ποῖον δὲ ῥῆμα· πρότερα ὁ ἐπιγράφει· ἐπεσθαι περὶ τὸ ἁπλῶς συλλογισμῶ· εὐ ταῦθα φησὶ τὴν αἰναλογῶν τῆς ὑλῆς καὶ χωρὶς εἴδους ὄντος· οὐ ἐπεσθαι πρότερον τὸ γένος τὴν οἰκείων εἰδῶν· γένος δὲ ὁ καθόλου συλλογισμὸς τῶν ἀποδεικτικῶν καὶ τῶν λοιπῶν δύο εἰδῶν, ὥστε οὐκ ἄτοπος εὐ οἷς μὴν περὶ τὸ γένος αὐτὴ διαλέγεται· πρότερα ἐπέγραψεν· εὐ οἷς δὲ περὶ τὴν εἰδῶν τοῦτ' ἐστὶ περὶ τῶν ἀποδεικτικῶν, ὕστερα ἀναλυτικά· Ὅτι δὲ γνήσιον τὸ φιλόσοφον τὸ βιβλίον, δῆλον· φασὶ γὰρ ὡς τέσσαρα ἐκείνα τὰ δύρεθεν τὴν ἀναλυτικῶν βιβλία εὐ τοῖς παλαιοῖς βιβλιοθήκαις· οὐ τὰ τέσσαρα μόνα ταῦτα ἐκείθεν εἶναι ἀριστοτέλους· καὶ περὶ τὸ τὸ ὅλης ἀμφιβάλλει· καὶ εὐ μὴν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ διδάσκει ἡμᾶς περὶ τὸ εἴδους τὴν συλλογισμῶν· εὐ δὲ τῷ δευτέρῳ περὶ τὴν ὕλης· εἶδος γὰρ λέγομεν τὴν συλλογισμῶν τὸ συμπέρασμα· ὕλην δὲ τὰς προτάσεις· ὡς γὰρ ἡ ὕλη, εἴδεκά τοῦ ἐστι, λέγω δὲ τὸ εἶδος, ὅτω καὶ αἱ προτάσεις τὴν συμπράσματος εἶναι· Ἐνταῦθα γενόμενος ὁ θεμίστιος ἀπορεῖ λέγων· ἀρά γε ἀριστοτέλης ἐστὶ γέννημα τὸ ἀναλυτικῶ, ἢ ὀ· καὶ φησὶν ὅτι γέννημα τὸ μὴν αὐτὸ ὀκ ἐστι· φαίνεται γὰρ ὁ θεῖος πλάτων συλλογιστικῶς καὶ ἀποδεικτικῶς φερόμενος· εὐ τῷ φαίδωνι· καὶ εὐ πεῖσιν αὐτὸ θεσθῆ πῆς διαλόγοις· συντάξαι ὁ αὐτὸν ἡ τεχνῶσαι καὶ ὀνόματι τοῦ προκειμένου σύγγραμμα, ὀδὲν ἄτοπον· Ἐξῆς ζητητέον, πότερον μέρος ἐστὶν ἢ ὄργανον ἢ λογικὴ τε καὶ διαλεκτικὴ πραγματεία τῆς φιλοσοφίας· ἐπεὶ δὲ εἰωτῆς ἡ διαφόρως δεκεῖ τοῖς παλαιοῖς περὶ αὐτῶ· οἱ μὲν γὰρ ἀπεῖρις μέρος αὐτὴ ἀπεφαίνοντο, τοῖς ἄλλοις δύο μέρεσι τὴν φιλοσοφίας αὐτὴ αὐτὴ διαιροῦντες· οἱ δὲ περιπατητικοὶ τουτέστιν οἱ ἀπὸ ἀριστοτέλους, ὄργανον· οἱ δὲ ἀπὸ τὴν ἀκαδημίας ὧν ὅτι καὶ πλάτων· καὶ μέρος καὶ ὄργανον φαίνονται λέγοντες· καὶ οἱ μὲν στωϊκοὶ ποιήσω τινὶ λόγω· τὸ εἶναι αὐτὴ μέρος κατασκευάζεσι· περὶ ὃ κατηγορεῖ φασὶ· τέχνη τὴς ἡ ἀδιάσκιμν· ἢ μὴ ἀφαιρεῖται ἢ ἐς ἑτέραν, τέχνιν ἢ ἐς ἀδιάσκιμν ὡς μέρος ἢ μᾶλλον αὐτὴ, ἐκείνης μέρος ἐστὶν ἢ μᾶλλον· ἢ τοίνυν ἡ φιλοσοφία κατηγορεῖ· περὶ τὴν λογικὴν μέθοδον, ἤτης ὀκ ἀνάγεῖ· ἢ ἐς ἑτέραν τέχνιν, ἢ ἀδιάσκιμν· ὡς μέρος ἢ μᾶλλον· ἢ λόγικὴ ἄρα τὴν φιλοσοφίας ἐστὶ μέρος ἢ μᾶλλον· μᾶλλον ὀκ ἔστιν· ὅτι μὴν τὴν θεωρητικὴ, ὅτι τὴν πρακτικῶ μέρος ἐστί· τὸ μὴν μᾶλλον πῆς ἡ ὕλη κοινωνεῖ καὶ τὴν σκοπῶ· ἐκείνω ὀδὲν μᾶλλον· τῷ μὲν πρακτικῷ, ὀκοινωνεῖ· πού τοι μὴν ὕλη τὰ αἰτία καὶ πραγματα καὶ μεθοδεύεται· σκοπὸς ὁ τὸ περὶ ταῦτα αἰρεῖν πῆς ἡ φύσιν· ἢ ὁ λογικὴ, ὕλιν μὲν ἔχει τὰς προτάσεις· σκοπὸν ὁ τὸ διὰ τὴν τοιῶνδε συνθέσεις τὴν προτάσεων τὴν ἐπὶ τῷ τὴν ὀξ αἰνίγματος διακρῖναι συναγωγῶν· ὀκ ἔστι τὸ πρακτικῶν τέλος· ἀλλ' ὡς εἶπον, ἡ μεθοδεύεται ἡ τὸ ἁπλῶς ἀγαθόν· καὶ ὅτως μὲν ἡ λογικὴ ὀκ ἔστι μέρος τὸ πρακτικῶ· ἀλλ' ὅτε μὲν τὴν θεωρητικὴ· τοῦτο γὰρ ὕλη μὲν τὰ θεῖα· τέλος ὁ ἡ περὶ ταῦτα θεωρία· ἢ ὁ μήτε τὸ θεωρητικὸ μήτε τὸ πρακτικὸ ὅτι μέρος, ὀκ ἔσται ἄρα τὴν φιλοσοφίας μέρος· λείπει καὶ ἀνασκευάζεται τῷ θεωρητικῷ, καὶ πρακτικῷ τὴν λογικὴν καὶ μέρος εἶναι τὴν φιλοσοφίας· καὶ ὅτω μὲν οἱ στωϊκοὶ εὐ μεθόδῳ ὁ αὐτὸς ἐλέγχομεν, ἢ ὁν κανόνα ὅλον αὐτὸν σκοπήσομεν· δεῖται μὲν γὰρ καὶ πρὸς τὸ τὴν αὐτὴ, αὐτὴ σῆναί τε καὶ ἐλέγξαι τὴν προτάσεν, ὡς κακῶς προβεβλημένων· ὅμως καὶ ἢ συγχωρῶμεν αὐτὴ τὴν λεγόν· πλὴν ἑλλαπῶς αὐτοῖς ἔχει τὰ τὴν διαιρέσεως, τὴν φασὶ περὶ ὃ κατηγορεῖ· τέχνη τὴς ἡ ἀδιάσκιμν· ἢ μὴ ἑτέρ' εἴη μέρος ἢ μᾶλλον· ἔδοξε ὁ αὐτὴ προδιδόναι ἢ ὄργανον· κατηγορεῖται γὰρ καὶ περὶ τὰ ὄργανα αἱ τέχναι· καὶ ἢ ἐκ τοῦτο ταῦτα ἢ ἑτέρας κατασκευάζουσι· οἱ δὲ ἀποσιωπήσαντες τὸ ὡς ὄργανον, τὸ μέρος μόνον καὶ μᾶλλον προφέρουσι· ἐρῶν ὁ αὐτὴ τὰ τέλεια ποιεῖ αὐτὴ τὴν προτάσεως, τὴν ἀποδοῦν λέγοντες ὅτι περὶ ὃ κατηγορεῖ· τέχνη τὴς ἡ ἀδιάσκιμν· τὴν τὸ καὶ μὴ ἑτέρας τινὸς ἀδιάσκιμς ἢ τέχνης εἴη μέρος ἢ μᾶλλον· ἢ ὄργανον ἀλλὴς ἐκείνης ἐστὶ μέρος ἢ μᾶλλον ἢ ὄργανον· ἵνα ἀνελόντες τὰ δύο εἴπῃ τὸ ἀληθὲς κατασκευάζειν ἐβούλοντο· ἀπὸ διαιρέσεωσιν ὄργανον εἶναι φιλοσοφίας

De inscriptione li
cur analytici ap
lentur & nõ de f
gismis
ἀνάλυσις mul
citer dicitur

Diuisio Libri

Priora quare m
batur hic liber

Quod legitimu
foetus huius li

Conclusione in
gismo formæ li
habere proposi
materiæ. &c

Plato

Themistius

An dialectice p
sit philosophiæ
instrumentu

μέρος qd sit
Practicæ philoso
finis
Logicæ materiu
finis
Cõtẽplatiuæ phi
phiæ materia &

πὲρὶ ὁ καταγορεῖ

τῶν λογικῶν· οἱ δὲ τὸ ὄργανον ἀποσπάσαντες καὶ ἀνελόντες τὸ μόριον, τὸ μέρος ἀπέλουσιν· τὸ μέρος αὐτῆς εἶναι τὸ λογικόν· τὸ δὲ ὄργανον ἀκέραιον, κἂν αἱ λοιπαὶ αὐτῷ χρῶνται· οὐδὲ γὰρ ὡς μέρει ὅτι φιλοσοφίας αὐτοῦ τοῦ χρῶνται, ἰδίῳ ὀργάνῳ· ἐπεὶ καὶ ὁ κανών, γέγονε μὲν ὑπὸ τεκτονικῆς, ἀλλ' οὐχ ὡς μέρος τεκτονικῆς· τὸ γὰρ ἁπλῶς τῷ τεκτονι σκοπὸς κανόνα ποιῆσαι ὡς εὐθύν ἢ ἀβάκιον, ἀλλ' ἵνα ἢ ὄργανον αὐτῷ, εἰ τι ἴναι τῶν εἰπὼν μέρη, κυριώτερον ὁ ἀποτελέσματα· καὶ τὸ οὐδέπω τεκτονικὴ χέρων οἰκοδομικῆς οὐδ' ἄρα φιλοσοφίας τὰ λοιπῶν· κἂν τῷ ὑπ' αὐτῆς γενομένῳ λόγῳ τῇ συλλογιστικῇ μεθόδῳ χρῶνται· οὐδὲ γὰρ πάντως αὐάγκη τὸ ὑπὸ τέχνης τινὸς γενόμ̄ ἐκείνης καὶ μέρος εἶναι· ὁ γοῦν χαλκοῦς ἀκμονα· καὶ σφύραν ἑαυτῷ κατασκευάζει ὡς ὄργανα τὰ ἰδίας τέχνης· καὶ ὁ τέκτων ὁμοίως σφύραν καὶ πάχυν· ἀ ὀκέπι μέρη χαλκοῦ τῆς καὶ τεκτονικῆς· ὅτως οὖν καὶ φιλοσοφίας τὸν λογικὸν οὐ δόξασα, ὡς ὀργάνῳ αὐτῇ χρῆται· ὡς καὶ ὁ τέκτων τῇ σφύρᾳ· οὐ γὰρ αὖ ἦλθεν ἐς αὐτὸς φιλοσοφία αὐοῦ ἀποδείξεως· ἐξ χρῶνται ταύτῃ καὶ ἕτεραι τέχναι, ὀκ ἄτοπον· τῷ γοῦν ὅπλῳ ὁ γραπώτης χρῆται τὰ ὁπλοποιικῆς ἀποτελέσματα· καὶ ὁ λίθοχος χαλινῷ· ὅτι τὰ χαλινοποιικῆς ἀποτελέσματα καὶ πολλαὶ ἄλλαι τὰ τεχνῶν καὶ ἑαυτῶς καὶ ἕτεραις, τὰ αὐτὰ κατασκευάζουσιν ὄργανα· ὁ γοῦν τέκτων καὶ ἑαυτῷ καὶ λαξεύω καὶ ἑτέραις κανόνα κατασκευάζει καὶ ἄλλα τοιαῦτα μυρία· ἄλλως τε καὶ μέρος τῆς φιλοσοφίας ἡ λογική, ταύτῃ τὰ οἱ ῥήτορες καὶ οἱ ἰατροὶ φασίν τοι ὡς ἰδίῳ ὀργάνῳ πρὸς χρώμενοι, καὶ αὖ οἱ συλλογίζονται, συμβάσεται τὴν φιλοσοφίαν ἀτιμοτέραν ἰατρικῆς τε καὶ ῥητορικῆς εἶναι· ἐαὶ γὰρ δύο τινὲς ὦσι τέχναι, καὶ τὸ τῆς ἑτέρας μέρος ἢ ἀποτέλεσμα, ὄργανον ἢ τῆς ἑτέρας, τιμιωτέρα ἔσται καὶ βελτίων· καὶ ἄν ἕ εὖ ἕνεκα γενέ χουσα ἡ ὀργάνω χρωμένη ἢ τῆς ἑτέρας μέρει ὡς ἔχει ἡ χαλινοποιικὴ· ἢ ἁπλῶς χαλκοῦτικὴ καὶ ἐπιτικὴ· ὄργανον γὰρ ἱππικῆς ὁ χαλινός, μέρος δὲ καὶ ἀποτέλεσμα χαλκοῦτικῆς, διατὸ τὸ καὶ χειρουργικὴ πάλιν, χαλκοῦτικῆς κρείττων· ἀτιμοτέρα αὖ ἄρα ἔσται φιλοσοφία ἰατρικῆς τε καὶ ῥητορικῆς· ἀλ μὲν γὰρ ὡς ὀργάνῳ χρῶνται τῇ λογικῇ· φιλοσοφίας δὲ ὄν μέρος· ἀ μόνον δὲ· ἀλλὰ καὶ πλείστα τῶν βαναύσων τεχνῶν· ἢ πᾶσαι κρείττους ἔσονται φιλοσοφίας· καὶ κᾶναι γὰρ κῇ τὰ κοινῶν εὔνοιαν συλλογίζονται· λαμβάνουσά τινα προηγούμενα· καὶ ἑπόμενα λέγω γὰρ ὁ οἰκοδόμος ὅτι ἐπειδὴ τὰ οἰκίαν ἀσφαλῶς ἔσεσθαι βουλόμεθα, τὸ τὸ ὄν ἀκ αὖ γένοιτο μὴ καταβληθέντων θεμελίων, καταβλητέον αὖρα καὶ αἱ λοιπαὶ ὁμοίως· ὥς τε καὶ τὰ βαναύσων τεχνῶν ἔσται χέρων ἡ φιλοσοφία· ἐπὶ καθόλα τὸ τὸ ὅτι μέρος ὁ καὶ πᾶν συντελεῖ τῷ ὅλῳ καὶ ἀπὸν λυμαίνε), ὁ ὅλος ἢ ἂν συνίστασι τὰ λογικῆς χωρὶς ἡ φιλοσοφία κατὰ φύσιν θεωρητικὴ τε ὖσα καὶ πρακτική, οἱ δὲ αὖοι τὰ ἀποδείξεως ἐς κατάληψιν αὐτὰ ἐδεήθημεν, ὀκ ἔσται μέρος αὐτὰ ἡ λογικὴ· ἐπὶ τὸ μέρος ἐαυτῷ χρῆσιν παραλαμβάνε), τὸ τὸ ὄργανον ἑτέρᾳ ἢ τὸ λογικὴ ἑαυτὰ μὴ χρῆσιν ἀ παραλαμβάνε), ἀποδείξεως τὸ οὖν καὶ ἐπὶ τὰ μέρη μὴ αὐαιρούμενα, συναναιρεῖ τὸ ὅλον· τὰ τὸ ὄργανα, ἀδιαμῶς· αὐαιρεθέντος γὰρ τῆς σκεπάρνου, ἔστι τὸ ἀβάκιον· καὶ λογικῆς αὐαιρεθείσης, φιλοσοφία ἀδὲν ἧττον ὅτι καὶ πάλιν συνπεθέμενα τὰ μέρη ποιεῖ τὸ ὅλον, τὰ δὲ ὄργανα, ἀδιαμῶς, τὰ αὖρα μέρη, ὀκ ὄργανα· ἔτι δὲ πιστοῖ καὶ μᾶλ ἡ χὲρ μέρος ὖσα, ἔστι καὶ ὄργανον· ὥστε ὀκ ἄτοπον τῶν λογικῶν καὶ ὄργανον ὖσαν εἶναι καὶ μέρος· φαμὲν ὅτι ἀλλ' ἀ τῷ αὐτῷ· ἀ γὰρ ἀ ὅτι μέρος ἡ χὲρ, τούτου ἐστὶ καὶ ὄργανον, ἀλλὰ πρὸς ἄλλο καὶ ἄλλο· μέρος μὲν γὰρ τῷ σώματος ὡς σώματος· ὄργανον δὲ τῷ ψυχῆς ὅτως ἂν καὶ ἡ λογικὴ· ὄργανον μὲν τὰ ἀληθοῦς καταλήψεως, μέρος δὲ ἀ· ὡς ἀδὲ ἡ χὲρ τῆς ψυχῆς· καὶ αὖθι γὰρ αὐτὰ ὅτιν ὡς εἴρηται φιλοσοφία· ἀλλ' ἐπὰ τὰ στοιχῶν ἕκανῶς τὰ δέξαν ἠλέγξαμεν καὶ τὰ λογικῶν αὖτκρις φιλοσοφίας ἀπεδείξαμεν ὄργανον, εἴπωμεν καὶ περὶ τὰ τῶν πλάτωνος δόξης· ὅτος γὰρ καὶ μέρος καὶ ὄργανόν φησι τὰ διαλεκτικῶν ἐκ εὐαντία ἑαυτῷ δοξάζων, ἀδὲ αὐπφάσει περὶ πάντων· ἀλλ' ὅταν μὲν τὰ διαλεκτικῶν αὐτὰ καθ' αὐτὰ χωρὶς ὕλης καὶ πραγμάτων λαμβάνει τουτέστι τῷ λόγῳ καὶ τῇ διανοίᾳ γυμνῶν θεωρούμενα τὰ χρήσεως, τότε ὡς ὄργανον αὐτὰ λαμβάνει· ὅταν δὲ εὖ χρήσει καὶ γυμνασίαι πραγμάτων, τότε αὖτῷ τὰ μέρος ἀναπληροῖ χρέαν· οἷον τὸ μὲν ἐκ δύο καθόλα κατηγορικῶν συνάγεται καθόλα καταφατικὴν συμπέρασμα· τὸ τὸ ἔστι ἁπλῶς ὡς ὄργανον ὕλη μὴ πρὸ πάμ· ὅταν δὲ τὰ προτάσεις ὕλῃ λέγωμεν· οἷον, πᾶς ἀνὸς ζῶον· πᾶν ζῶον ἔμψυχον· πᾶς ἀνὸς ἄρα ἔμψυχος, τότε ἔστι ὡς μέρος· καθάπερ ὁ πυξὶς καὶ μέρος ἐστὶν ὅταν τὸ μεριδῶμ μέρος τῷ σώματος λέγωμεν· καὶ ὄργανον, ὅταν αὖτ καθ' αὖτ τὰ μεριδῶντα θεωρῶμεν· καὶ ἡ ἄλλη ὀνομασία τὰ μεριδωτὸς καὶ μεριδμός· ἀ μὲν μεθ' ὕλης λαμβάνοιτο, ἔστι μέρος τὰ μεριδμοῦ· ἀ δὲ ἀνὸν ὕλης τουτέστιν ἀλὸ τὸ μέρον, ἔστι ὄργανον· ὅτω καὶ ἡ διαλεκτικὴ παρὰ πλάτωνι· οὐ μὲν γὰρ τῷ φαίδρῳ καὶ φαίδωνι μεθ' ὕλης αὖτ ὡς μέρος λαμβάνει· οὐ δὲ τῷ θεαιτήτῳ, ὡς ὄργανον αὖθι ὕλης· καὶ ἁπλῶς μὲν αὖθι ὕλης ἔστι ὡς κανὼν καὶ ὄργανον οὐ πράγματι δὲ καὶ μεθ' ὕλης μέρος.

Plato

Plato

ΠΡΩΤΟΝ ΕΙΡΕΙΝ περί τι καὶ τίνος ἡ σκέψις ἐστίν· ὅτι περὶ ἀποδείξεως, καὶ ἀδιαμῆς ἀποδεικτικῆς.

Πρῶτον ἁπάντων κατὰ τὸ ἀπικὸν ἔθος τὸ χρὴ παρέλαβε· τὰ γὰρ χρὴ καὶ διὰ πάντα τὰ ἀπαρέμφατα συντάττομεν χρὴ γράφειν· διὰ αὐαγκαῖον· καὶ τῆς προκειμένης συντάξεως τὸ τὸ ἀπαιτούσης· πρῶτον ἁπάντων χρὴ ἔθος ἀτικοῖς καὶ πάλαι ἐν τὰ χρὴ καὶ διὰ τὰ τοιαῦτα προφέρεται· περί τι καὶ τίνος ἡ σκέψις ὅτι περὶ ἀποδείξεως καὶ ἀδιαμῆς ἀποδεικτικῆς· πρὸς ἑκατέραν τῶν προτάσεων ἀποδέδοκε· πρὸς μὲν τὸ περὶ

ticorú mos relin
ere subaudiédú
χρ^η.

τὸ περὶ τί ἄπαν, περὶ ἀποδείξεν· πρὸς δὲ καὶ τὸ, τίνος ἐστὶν ἡ σκέψις, τὸ καὶ ἀδιαμῆς ἀποδεικτικῆς διαφέρει δὲ τῆς ἀποδεικτικῆς ἀδιαμῆς, ἀποδείξεις· τῷ τὴν μὲν ἀδιαμῆν· ἔξιν εἶναι τῆς ψυχῆς, τὴν ἡ ἀποδείξεν, οὐ ἔργειαν ἀπὸ τῆς ἀδιαμῆς προϊοῦσαν· ὁ μὲν τοι ἀριστοτέλης οὐ τῷ τέλει τῆς ἀποδεικτικῆς πραγματείας φησίν· ὅτι ἀδὲν διαφέρει ἀποδείξεις, ἀδιαμῆς ἀποδεικτικῆς, λέγων ὅτως· περὶ μὲν οὖν συλλογισμοῦ καὶ ἀποδείξεώς τε καὶ τρόπον ὅτιν καὶ πῶς γίνεται φανερόν ὅτιν, ἅμα δὲ καὶ περὶ ἀδιαμῆς ἀποδεικτικῆς τὸ αὖλό ὅτιν· ὃν δὲ σκοπὸν ἐκ προοιμίων αὐακηρύττει τὰ βιβλίου· ἀποδείξειν αὐτῷ τῷ παραδοθῆναι τὸ προκείμενον εἶναι λέγων· ἃ δέ τις ἐποιοῖ ὁ ἀριστοτέλης οὐ δεόντως οὐδὲ ἀκολουθως αὐεκήρυξε· ὃν σκοπόν· οὐ γὰρ διαλέγεται οὐ τῷ πρώτῳ βιβλίῳ οὐδὲ οὐ τῷ δευτέρῳ περὶ τὰ ἀποδεικτικῶν συλλογισμοῦ· ἀλλὸς δὲ ὡς δοῦς περὶ ἀλλοῦ διαλεξόμενος, οὕτως ἐποιήσατο τῶν ἀρχῶν, ἤγουν ὅτι περὶ ἀποδείξεν καὶ ἀδιαμῆς ἀποδεικτικῆς, ἐροῦμεν πρὸς ἄλλόν, ὅτι ὁ κυρίως σκοπὸς τὰ ἀριστοτέλους οὗτός ὅτι, τὰ διαλαβεῖν περὶ τὰ ἀποδεικτικοῦ συλλογισμοῦ· ἀλλ' ἐπειδὴ ἀδυνάτον διαλαβεῖν περὶ ἀλλοῦ πρὶν ἢ παραδοῦναι τὸν ἁπλῶς συλλογισμόν, τούτου χάριν πρῶτον περὶ τούτου ποιεῖ τῶν διδασκαλίαν· ἐπὰ καὶ καὶ ἡ περὶ τὰ ἁπλῶς συλλογισμοῦ διδασκαλία· σκοπὸν ἔχει τῶν ἀποδείξειν, ἤγουν καὶ τῶν προκειμένων πραγματείαν, ὡς πρὸς ὃν σκοπὸν ἀναφέρων εἶπεν εἶναι ἀλλῶν περὶ ἀποδείξεως· ὥσπ' αὖ ἃ καὶ γεωργὸς λέγοι, σκοπὸν εἶναι αὐτῷ τῆς γεωργίας τῶν ἀρτοποιίαν· καὶ σιτοτόμος, τὴν ναυπηγίαν· ἄλλως τε μιᾶς οὔσης τῆς ἀναλυτικῆς πραγματείας· εὐ μὲν τοῖς πρώτοις περὶ τῶν πρὸς τῶν ἀποδείξειν συμβαλλομένων διδάξει· οἷον τὴν ὕλλν τῆς ἀποδείξεως καὶ τὸ γένος παραδιδοῦς, εὐ δὲ τοῖς τελευταίοις, περὶ ἄλλῆς τῆς ἀποδείξεως· πάντα ὁ τὰ πρὸ τὰ τέλους, πρὸς τὸ τέλος ἀναφέρεται· ἀμέλει καὶ ἄλλος εὐ τῷ τέλει τῆς ἀποδεικτικῆς· λέγω δὴ τῶν ὑστέρων ἀναλυτικῶν· ὡς δὴ τέλος λαβούσης τῆς ὅλ ἀρχῆς προτεθείσης πραγματείας· ἵν' προανεφώνησε τῷ παρόντι προοιμίῳ· οὐπ' ἤδη ἀρτίως ἐμνήσθημεν· περὶ μὲν οὖν συλλογισμοῦ καὶ ἀποδείξεως καὶ τὰ ἑξῆς· συμπαρανόμενος ἐκεῖ τὰ εὐταῦθα προβληθέντα.

ΕΙΤΑ διορίσαι, τί ὅτι πρότασις· καὶ τί ὅρος· καὶ τί συλλογισμός· καὶ ποῖος τέλειος, καὶ ποῖος ἀτελής· ἰμεῖ τοῖς εὐταῦθα ὁ ἀριστοτέλης τὴν γεωμετρικὴν διδασκαλίαν· ὥσπ' γὰρ ἐκεῖνοι προλαμβάνει ἃ ὡθεσι θεωρήματα τινὰ συμβαλλόμενα ἄλλοις πρὸς τὰ διεξιόμενα, οὕτω καὶ ἄλλος εὐταῦθα τὰ ἐσόμενα αὐτῷ χρήσιμα πρὸς τὴν τῶν συλλογισμῶν διδασκαλίαν προλαμβάνει. Ἄξιον δὲ ζητῆσαί τι δὴ ποτε μὴ ἀπὸ τὰ ὅρου ἤρξατο ὡς ἁπλουστέρου, εἶτα ἀδὴ τὰ σωθεντῶ τρα ἔλιξεν· ἢ ἃ ἀπὸ τῶν σωθεντῶν ἠβούλετο τὴν ἀρχὴν ποιήσαιτο, διατὶ μὴ ἀπὸ τὰ συλλογισμοῦ τὴν ἀρχὴν ἐποιήσατο, καὶ κατέλιξεν ἐς τὸν ὅρον· καὶ πῶς φασὶν ὅτι ἐπιδὴ εὐ τῷ περὶ ἐρμηνείας διελέχθη περὶ προτάσεων· διὰ τὰ ἀπὸ τῶν γνωριμωτέρων ἢ μᾶν ἀρξαιτο βουλόμενος, ἀπὸ τῆς προτάσεως ἤρξατο· καὶ ἄλλως τὴν μὲν πρότασιν ἤδη ὠνομασμένην, οὐ μόνον φιλοσόφοις, ἀλλὰ καὶ ῥήτορσι· ὃν δὲ ὅρον αὐτῆς ὠνόμασεν· ὡς καὶ ὑπὸ κατὰ πάν διδάσκουσι· τούτου οὖν εὕκον δεύτερον αὐτὸν ἔπαξεν ὡς δι' ἀχερέστερον διὰ τὴν καινοφανίαν· ἡ δὲ ἀληθεστέρα ἀδὴ λυσις, ἐστὶν αὕτη· διὰ τὰ πρὸς διδασκαλίαν τινῶν παραλαμβανόμενα γνωριμωτέρα εἶναι ἐκείνων ὧν παρελήφθησαν ἐς διδασκαλίαν· ἐπειδὴ τοίνυν μέλλει εὐ τῷ ὁρισμῷ τὰ ὅρου παραλαμβάνειν τὴν πρότασιν λέγων· ὅρον ὁ καλῶ ἐς ὃν διαλύεται ἡ πρότασις, διατὶ τὸ πρότερον περὶ αὐτῆς διδάσκει· διὰ γὰρ τὰ πρὸς ὁρισμὸν τινῶν παραλαμβανόμενα· γνωριμώτερα ἐκείνων εἶναι εἴπ' μέλλοιμεν σωθῆσεν ὃν ὁρισμόν· προέπαξε δὲ αὖ τὸν συλλογισμὸν τῆς προτάσεως· ἃ ἐδέετο αὐτὰ εὐ τῷ τῆς προτάσεως ὁρισμῷ· καὶ δὲ τοιαῦτόν· προαρῆται γάρ πως τῇ προτάσει εὐ τῷ τὰ συλλογισμοῦ ὅρῳ λέγων· εὐ ὧ τεθέντων τινῶν, ὅπ' ἐστὶ τῶν τῆς προτάσεων· διά τε τίνων τὰ ἁπλῶν ἕτερας εἶναι τὰς προτάσεις· καὶ διὰ τὸ μεμνῆσθαι πῶς αὐτὰ εὐ τῷ περὶ συλλογισμοῦ λόγῳ, ἤγουν πρότερον τὴν περὶ αὐτῶν διδασκαλίαν ποιεῖται τῶν συλλογισμῶν· Ἴστον μὲν τοι ὅτι ὅρος, καὶ φάσις καὶ ἁπλῆ φωνή, καὶ ὄνομα, καὶ ῥῆμα, τῷ μὲν ὑποκειμένῳ ταυτά ὅτι, τῇ χέσει δὲ διαφέρουσιν· ὅταν μὲν γὰρ ὡς συλλογισμοῦ μέρος λαμβάνηται, ὅρος λέγεται· ὅταν δὲ καὶ μέρος προτάσεως, φάσις· ὅταν δὲ ὡς ὑποκείμενον εὐ τῇ προτάσει, ὄνομα· ὅταν δὲ ὡς κατηγορούμενον, ῥῆμα· ὅταν δὲ ὡς φωνὴ ἁπλῶς σημαντική, ἁπλῆ φωνή· καὶ ἄλλως· ὄνομα μὲν ὅταν μετὰ ἄρθρου λέγηται· ῥῆμα δὲ ὅταν πρὸς σημαίνῃ χρόνον· ὥσπ' καὶ πρότασις, καὶ πρόβλημα, καὶ σύστασις, καὶ συμπέρασμα, καὶ ἀπόφασις πάλιν εὐ τὸ ταυτὸν τῷ ὑποκειμένῳ, ἤγουν ὡς ἤδη καὶ εὐ ἄλλοις εἴρηται· τῇ χέσει δὲ διαφέρουσιν· ὅταν μὲν γὰρ συλλογισμὸν κατασκευάσαι βουλόμενοι, ὡς μέρος αὐτὴν παραλαμβάνωμεν συλλογισμοῦ, πρότασις λέγεται· ὅταν δὲ ἐς τὸ διὰ ἕξεως ἑτέρῳ προβαλλώμεθα, ὡς ὅταν λέγωμεν διὰ ἕξεως ἢ ψυχὴ ἀθάνατος πρόβλημα· ὅταν δὲ τινος καταφήσαι τὸς τι ἢ ἀποφήσαι τος ἡμᾶς τὰ εὐαντία ἀποφαινόμεθα, εὐστάσις· οἷον ἃ τινός ἢ πόν τος ὅτι ἡ ψυχὴ ἀθάνατος, ἡμᾶς εἴπωμεν ὅτι οὐκ ἀθάνατος· συμπέρασμα δὲ αὖ τὸ τὸ, ὅπ' αὖ ὁ συλλογισμὸς συμπαίνεται· ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτοκίνητος· τὸ δὲ αὐτοκίνητον ἀθάνατον· τὸ δὲ ἀεικίνητον ἀθάνατον· ἡ ψυχὴ ἄρα ἀθάνατος· ἀπόφασις δὲ ὅταν ἁπλῶς ἀποφαινόμεθά τι κατά τινος ἢ τὶ ἀπό τινος· πλείους δὲ καλεῖ συλλογισμοὺς πέντας τοὺς εὐ τῷ πρώτῳ σχήματι ἁπλῆς ὁ πὺς εὐ τῷ

Dª ἀποδεικτικὴ ἀπόδειξις

Questio Solº

Posteriora analytica ἀποδεικτικὰ vocat. notanda

Questio Solº

ὅρος dictio abatele inventa

Cª

ὅρος φάσις ἁπλῆ φωνὴ ὄνομα ῥῆμα

Dª

πρότασις πρόβλημα σύστασις συμπέρασμα ἀπόφασις

Dª

σωνήσθη· ἀπὸ τὰ σωνίημι

ΛΗ· προσημαίνη

σύστασις instantia. 2. quod colligo cum aliquem.

ὑστέρῳ καὶ φύσει. ὅπως δὲ οἱ μὲν ὅσοι τέλειοι, οἱ δὲ ἀτελεῖς, καὶ τοῖς ἑξῆς λεχθήσεται.

ΜΕΤΑ δὲ ταῦτα, τί τὸ εἶναι ὅλῳ εἶναι, καὶ μὴ εἶναι, τόδε τῷδε, καὶ τί λέγομεν τὸ κατὰ παντὸς, καὶ μηδενὸς κατηγορεῖσθαι.

ὑποκειμένου οὐσῶν καὶ τοῖς προτάσεσι τῶν τε ὑποκειμένου πρὸς ὂν κατηγορούμενον, καὶ τῶν κατηγορουμένου πρὸς ὂν ὑποκείμενον, καὶ μὴ ἐκ τῶν ὑποκειμένου πρὸς ὂν κατηγορούμενον λέγεται καὶ ὅλως ὅταν εἴπωμεν ὂν αὐθρωπον καὶ ὅλῳ τῷ ζώῳ παρέχεσθαι. καὶ καὶ οὐδενὶ λίθῳ εἶναι. ἡ δὲ ἐκ τῶν κατηγορουμένου πρὸς ὂν ὑποκείμενον, καλεῖται κατὰ παντός. ὡς ὅταν εἴπωμεν, τὸ ζῶον κατὰ παντὸς ἀνθρώπου κατηγορεῖσθαι. καὶ κατ' οὐδενὸς λίθου εἶναι. ταῦτα δὲ πάντα τῷ μὴ ὑποκειμένῳ ταυτά ὅτι, τῇ σχέσει δὲ διαφέρουσιν.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ μὲν οὖν ἐστι λόγος καταφατικὸς ἢ ἀποφατικὸς, τινὸς κατά τινος.

καθὼς ἐπιτέλεσθαι βούλεται ὁ εἰσαγαγὼν ἐπὶ προέτεινον. καὶ πρώτιστα τὰ πρότασιν κατὰ τὰ πρὸ τεθεῖσαν τάξιν. λαμβάνει δὲ γένος μὲν τὸν λόγον. κατηγορεῖται γὰρ οὐ μόνον τῶν ἀποφαντικῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐρωτηματικῶν καὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. διαφορὰς δὲ λαμβάνει ἕκτα τῶν ποσοῦ καὶ τῶν ποιοῦ, καὶ τῶν ποιοῦμεν, καταφάσιν καὶ ἀπόφασιν. τῶν δὲ ποσοῦ, καθόλου, καὶ μερικῶν, καὶ ἀπροσδιόριστον. ὥστε ἐκ τούτων δύο ἐνδέχεσθαι εἴδη προτάσεων ἐξ ἑκάστης τῶν φύσεων τῶν ἐκ τῶν ποσοῦ καὶ τὸ ποιόν διπλασιαζομένης. τῶν δὲ καθ' ἕκαστα νῦν οὐκ ἐμνημόνευσεν. ὡς μὴ περὶ ταύτας καταγινόμενος, διότι οὐδεμίαν ὠφέλειαν περὶ τὰ καθ' ἕκαστα ἔχει. καὶ τινὲς βούλονται λέγειν ὧν εἷς ὅτι καὶ ἀλέξανδρος ὁ ἀφροδισιεὺς ὅτι κενεῶς ὁρισμὸν οὐ παραδέδωκεν ἀριστοτέλης τῆς προτάσεως. καὶ καταφανὲς ἐστι τὸ πάντα δεινῶς. φησὶ γὰρ, ὅτι διὰ ὠδῆς τὴν κενεὰν ὁρισμοῦ τὰ μέρη ἀδήλου πιπτόντων τὸν ὁρισμὸν πάντως οἷον ὁρίζομεθα τὸν ἄνθρωπον οὕτως ζῶον λογικὸν θνητὸν νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν. δυνήσομεν πάντως ὅς ἀνάγκης πάντα τὰ μέρη τῶν ὁρισμοῦ τούτου περιπίπτοντα τῶν ὁρισμοῦ. καὶ γὰρ καὶ τὸ ζῶον περιπίπτει τῶν ἀνθρώπου, καὶ τὸ λογικόν. τὸ μὲν γὰρ διαφορὰ τὸ λογικόν ὄντι, τὸ δὲ, εἶδος. ὁμοίως καὶ περιπίπτει καὶ τὸ θνητὸν τῶν ἀνθρώπου. ὠδὴ δὲ τῶν νῶ παραδεδομένου ὁρισμοῦ τῆς προτάσεως, οὐχ ὁρῶμεν ταῦτα οὕτως ἔχοντα. ἡ γὰρ καταφάσεις καὶ ἡ ἀποφάσις, ἃς παρέλαβεν ὡς διαφορὰς, οὐδὲν περιπίπτουσι τῶν ὁρισμοῦ, τουτέστι τῆς προτάσεως, τοιοῦτον δὲ καὶ ἐλλείπει ἔκαστον ἰδίᾳ λαμβανόμενον. καταστυδάζει δὲ πάλιν ὅτι οὐδὲ λόγος ἐλλείπει ὡς γένος καταφάσεως καὶ ἀποφάσεως. λόγος δὲ δηλονότι ἀποφαντικὸς. λέγει δὲ ὅτι τὰ εἴδη αὐτοδιαιρεῖται ἀλλήλοις καὶ οὐ τὸ μὲν ὅτι πρῶτον τὸ δὲ δεύτερον. ὠδὴ δὲ τῆς καταφάσεως καὶ ἀποφάσεως οὐκ ἔστι τὸ τρίτον. πρότερα γὰρ ἡ καταφάσις τῆς ἀποφάσεως. οὐ μόνον ἀξιώματα ὡς πυνθάνεται πέλαβον, ἀλλὰ καὶ χρόνῳ. ἀπλουστέρα γὰρ ὅτι ἡ κατάφασις. καὶ πρὸς λαβοῦσα τὸ ἀρνητικὸν μόριον ποιεῖ τὴν ἀπόφασιν. ἔστι δὲ πρὸς τοῦτο τὰ ἐπεῖν. καὶ τίνας γε πρὸς τὴν ὑστέραν ἀπορίαν ἀπαντητέον, καὶ διαρθρωτέον πῶς λέγεται τὰ τῶν αὐτοδιηρημένοις εἴδεσι μὴ εἶναι ἄλλο ἄλλου τιμιώτερον ἢ ἀτιμότερον. τὸ γὰρ ὅτι ἀληθὲς καταστυδάσαι κατὰ τὴν τῶν γένους μετουσίαν. οὐκέτι μέντοι κατὰ τὰς ἑκάστου εἴδους συστατικὰς διαφοράς. τοῦ μὴ γὰρ γένους ἰσοτίμως μετέχειν αἰνίγμα τὰ αὐτοδιηρημένα ἀλλήλοις εἴδη. καὶ τοῦτο κεῖται ὅ γένος τὸ κοινῶς ἁπάντων καταγορούμενον. οὐ μὴν τὸ τῆς ἁπάσης εἶναι ἀξίας τὰ εἴδη, τὸ γὰρ ἀδύνατον. εἴγε καὶ οὐσιῶν διαφορὰς δεῖ εἶναι. ὁ γὰρ τῶν τὸ λέγων αἱρεῖ τῶν οὐσιῶν τὰς διαφοράς. ἃ δὲ ἔστιν οὐσιῶν διαφοραὶ, αἰνίγμα ἢ ὠδὴ τὸ κρεῖττον ἢ ὠδὴ τὸ χεῖρον διαφέρειν. οὐ τοῦτο οὖν διαγωγέτον, τὰ αὐτοδιηρημένα ἀλλήλοις εἴδη. καὶ ὑπὸ τὸ ἄπαν γένος αἰρόμενα. ἐπεὶ οὐδὲν οὐδενὸς ὡς γένος καταγορεύεται. εἰ τῶν γὰρ ὅτι τὸ τιμιώτερον καὶ ἀτιμότερον. ἀλλ' ὡς εἴπεν ἃ ὁμοτίμως πάντα τὰ εἴδη τῶν γένους μετέχει, κἂν διαφορὰς τὸ μὲν κρεῖττον· τὸ δὲ χεῖρον ἔτυχεν. ὥσπερ ἃ τύχοι ἄνθρωπος καὶ ἵππος. τοῦτο γὰρ τῆς μεταξὺ τῶν ζῴου φύσεως ἰσοτίμως κοινωνεῖ. διαφορὰς δὲ κρεῖττονος ὁ ἄνθρωπος τῆς τῶν λογικῶν τετύχηκεν. τί οὖν θαυμαστὸν ἃ καὶ κατάφασις, εἶδος οὖσα τῆς ἀποφάσεως, αὐτοδιηρημένον τῇ ἀποφάσει, τιμιωτέρας τυχοῦσα διαφορὰς τῆς καταφατικῆς, τιμιωτέρα ἐστίν. ἀλλ' οὐδὲ διὰ τὸ ἁπλουστέραν εἶναι τὴν κατάφασιν, σωθετωτέραν ὂ τῶν ἀποφάσεν, ἢ δὴ διὰ τὸ προϋπάρχειν δεῖ χρόνῳ καὶ φύσει τῶν κατάφασιν τῆς ἀποφάσεως. πολλὰ γὰρ καὶ ἄλλα ἐστὶ τῶν αὐτοδιηρημένων ἀλλήλοις ἃ δῶν, ἀλλὰ ἄλλων σωθετωτέρα τὰ γὰρ ζῴου διαφορῶν οὐσῶν τῶν τε λογικοῦ καὶ ἀλόγου. ἤτοι τῆς ἀλογίας καὶ τῆς λογικότητος, τὰ μὲν ἄλλα ζῶα τῆς ἀλογίας μόνης μετέλαφεν. οἷον ἵππος, κύων καὶ τὰ παραπλήσια. ἴσμεν δὲ ὡς ἢ ἄλογος οὐσία θυμῷ καὶ ὠδῇ θυμὸς καὶ αἰσθήσει καὶ φαντασίᾳ χαρακτηρίζεται. ὁ δὲ ἄνθρωπος καὶ ἄλλων τούτων τῶν ἀλόγων διωάμεων μετέλαφεν καὶ τῆς ἑτέρας τῶν διαφορῶν τῆς λογικότητος μετέχει. χαρακτηρίζεσθαι δὲ κατὰ τὸ κρεῖττον ὡς καὶ τῶν λοιπῶν ἔκαστον. ὡς οὖν τὰ τοῦτο. οὐκ αὐτῆς εἴποι τὸν ἵππον ἢ τὸν κύνα. ἢ τι τῶν παραπλησίων. διὰ τὸ ἐλαττόνων διωάμεων μετέχειν, καὶ ταύτῃ ἁπλούστερον εἶναι ἀνθρώπου ἢ δὴ καὶ τῷ χρόνῳ ἢ τῇ φύσει πρῶτον. οὐδὲ αἷρα τὴν κατάφασιν πρώτην αὐ εἴπεν τῆς ἀποφάσεως. ἔτι δὲ καὶ τῶν ἐμψύχου διαιρουμένου ἔστι τὸ ζῶον, καὶ τὸ ζωόφυτον, καὶ φυτὸν. τῶν μὲν τῶν φυτῶν διαφορὰς.

ἔμψυχον

ζῶον. ζωόφυτον. φυτόν

Ἰέως

11. cf. ἀποφαντικῆς

λέγω δὴ τὸ θρεπτικὸν. γεννητικὸν αὐξητικὸν, ἔχει τὸ ζωόφυτον, πλεονάζει δὲ τῇ ἀπτικῇ αἰσθήσει. καὶ τῇ πρὸς τὸν ἄλλον τόπον κινήσει. ὁ δὲ ἵππος ἔχει ταῦτά τε καὶ τὰς αἰσθητικὰς ἁπάσας διωάμεις μετὰ τῆς ἐκ τόπου εἰς τόπον κινήσεως. ὀρέξεώς τε καὶ φαντασίας. πρὸς τούτοις δὲ ὁ ἄνθρωπος καὶ τὰς λογικάς. ὥστε σωθετώτερον πάντως ὁ ἄνθρωπος, ἁπλούστερον δὲ τὸ φυτόν. μέσα δὲ τούτων ἄλογα ζῶα καὶ τὰ ζωόφυτα. καὶ οὐ δὴ που εἴποι τις ἂν πρῶτον εἶναι τῇ φύσει τὰ φυτὰ, διὰ τὸ ὡς πρὸς τὴν τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ἄλλων ψυχικῶν διωάμεων σωθετωτέρου εἶναι. Τί οὖν εἴποι τις ἂν ἴσως. ὃ προϋπάρχει καὶ φύσει καὶ χρόνῳ τῶν σωθέτων τὰ ἁπλᾶ ὄντα τὸ σωθέτα τὸ εἶναι ἔχουσι. καὶ φημί. Ἀλλ' οὐ τοῦτο ὅτι ἢ τῶν ἁπλᾶ καὶ ἁπλούστερα. τὰ μὲν ἁπλᾶ στοιχεῖα ἐπέχοντα λόγον ἢ στοιχεῖα ὄντα, προϋπάρχει τῶν ὄντων ἄλλων συγκειμένων. οὐδὲ χρεία μόνοι τῶν ἐκ τῶν ἁπλῶν συγκειμένων, τὰ μὲν σωθετώτερα εἶναι, τὰ δὲ ἧττον σωθετα. καὶ οὐ τούτοις οὐκέτι τὰ ἧττον σωθετα οὐκ ἔστι πρῶτα τῇ φύσει, τῶν μᾶλλον σωθετωτέρων. οἷον τὴ λέγω, ὀκτὼ εἶναι τὰ μέρη τῶν λόγου λέγεται, ὄντων πάντες λόγοι σύνθετοι. πάντες μὲν λόγοι ταῦτα προϋπάρχει. αὐαιρουμένων δὲ τούτων, καὶ πᾶς λόγος ἀναιρεῖται. οὐδὲ χρεία δὲ τοὺς ἐκ τούτων συγκειμένους λόγους. τοὺς μὲν ἐκ δύο μόνων μερῶν συγκειμένους. οἷον ἄνθρωπος φέρει. τοὺς δὲ ἐκ τριῶν, οἷον ὁ ἄνθρωπος φέρει. τοὺς δὲ ἐκ τεσσάρων. οὗτος ὁ ἄνθρωπος φέρει. τοὺς δὲ ἐκ πέντε. οἷον οὗτος ὁ ἄνθρωπος καλῶς φέρει. ὁμοίως καὶ ὠδὴ τῶν λοιπῶν. καὶ δῆλον ὅ ἐκ δύο μόνων μερῶν συγκείμενος, ἁπλούστερός ὅτι τῶν ἐκ τριῶν. καὶ οὗτος, τῶν ἐκ τεσσάρων. καὶ οὗτος τῶν ἐκ πέντε. σωθετώτερος δὲ ὁ ἐκ τῶν ὀκτώ. οἷον πρὸς δὲ ἐμὲ τὸν δύσκολον, ἐπὶ φροντίσαι τὸ ἐλέγχειν. καὶ οὐ δὴ που πρῶτος ὅτι τῇ φύσει ἐ λέγων, αὐθρωπος φέρει. τὰ λέγοντος πρὸς δὲ ἐμὲ τὸν δύσκολον ἐπὶ φροντίσαι τὸ ἐλέγχειν πρῶτον γὰρ ὅτι τῇ φύσει τὸ συναναιρούμενον μὴ, μὴ συναναιρούμενον δέ. καὶ τὸ συνεσφερόμενον μὴ, μὴ συνεσφέρον δέ. ὡς τὸ ζῶον τὰ αὐθρώπου τῇ φύσει πρῶτον. οὐχ οὕτω δὲ ἔχει ὠδὴ τῶν ἀρνησίων λόγων. οὐδὲ γὰρ ἄλλων τῶν λοιπῶν οὔτε συναναιρεῖ, οὔτε συνεσφέρει. τὰ ἄλλα αἷρα καὶ ὠδὴ τῶν φυσικῶν. καὶ ὠδὴ τούτων γὰρ, αἱ μὲν διαφορεῖ καὶ τὰ γένη. ὅς ἂν τὰ εἴδη συνίστασι, ἄλλα ὅτι. καὶ αὐαιρουμένων ἄλλων, συναναιρεῖται καὶ τὰ εἴδη. τῶν μέντοι ἄλλων, οὐδὲν ὅτι τῇ φύσει πρῶτον, οὐδὲ ὕστερον. κἂν ὁ μὲν πλειόνων διαφορῶν μετέχει, ὁ δὲ ἐλαττόνων, ὡς ὠδὴ τὰ ἵππου τυχὸν καὶ τὰ αὐθρώπου. οὐδὲν γὰρ τούτων οὔτε συναναιρεῖ ὁ λοιπὸν, οὔτε συνεσφέρει. καὶ ὠδὴ καταφάσεων καὶ ἀποφάσεων. οὐδέτερον γὰρ οὔτε συναναιρεῖ τὴν λοιπὴν, οὔτε συνεσφέρει. ἢ γὰρ καὶ δυκεῖ ἡ μερικὴ καταφατικὴ ἀφέρειν τὴν μερικὴν ἀποφατικὴν. ἀλλὰ καὶ ἐμπαλιν ἡ ἀποφατικὴ ἢ καταφατικὴν συνεσφέρει, ὅταν δι' ἑαυτὰς ἀληθεύωσιν. αἱ ὁ καθόλου συναναιρῶσι μὲ

σημαίνειν· ἢ ὁ ἀπόφασις τὸ σημαινόμενον τοῦ καταφάσεως οὐκ ἔχει· ἢ μή. φαμὲν γὰρ φανὴ σωθήσεσθαι τέραε ἐστὶ· τὸ ὁ σημαινόμενον, ἐπεί· εἰ γὰρ τῷ Σωκράτης οὐ περιπατεῖ· οὐκ ἔστιν ἢ τοῦ Σωκράτους περιπάτησις κατάφασις· ἀλλ' ὥσπερ ἡ τοῦ Σωκράτης περιπατεῖ καταφάσις, ὑπάρχειν λέγει τῷ Σωκράτει τὸ περιπατεῖν, οὐ τὸ Σωκράτης περιπατεῖ, μὴ ὑπάρχειν· οὐ δεῖ ὁ μόνον τῇ τοῦ φανῶν προσέχειν σωθήσει, ἀλλὰ καὶ πολλῷ πρότερον τὸ σημαινόμενον σωθήσεσθαι· εἰ δὲ χρὴ καὶ ἁπλῶς φανὴν σωθήσεσθαι τὸ σημαινόμενον· καὶ σωθήσεσθαι, ἀπλῶς· ὡς εἰ τῷ πεδὶ ἐρωτήσεως ἐμάθομεν πάντα ὅσα κατὰ ἀκριβῶς καὶ πανοήσει, μᾶλλον ἀπλούστερόν ἐστι τὸ σημαινόμενον ἢ ἀπόφασις τοῦ καταφάσεως· ἢ μή. τὸ γὰρ ἄλλο ἄλλῳ συμπλέκει· ἢ ὁ ἀπόφασις οὐχ ὑπάρχειν φησὶ τῷ ὑποκειμένῳ τὸ κατηγορούμενον· ὅθεν ὡς εἶπον, οὐ σωματικοῦ τὸ μὲν τὸ ἑτέραν τὴν ἑτέραν οὐδὲ σωνεισφέρει· εἰ δὲ χρὴ τὴν μὴ καταφάσιν ἀεὶ ψεύδεσθαι, ὡς ἀεὶ τῆς ἀδυνάτου ὕλης· τὴν δὲ ἀπόφασιν ἀεὶ τῆς οὔσης ἀληθεύειν· καὶ ἔμπαλιν τῆς καταφάσεως ἀεὶ τῆς ἀναγκαίας ὕλης ἀεὶ ἀληθεύουσης, ἡ ἀπόφασις ἀεὶ τῆς οὔσης ἀεὶ ψεύδεσθαι· ἀδύνατον δὲ ἐστιν, ἢ τοῦ σωθήσεσθαι ὅ τος, μὴ καὶ τὸ ἁπλῶς εἶναι· ἢ τοῦ ἁπλῶς μὴ ὄντων, τὸ σωθήσεσθαι εἶναι· οὐκ ἄρα ἁπλούστερα ἡ ἀπόφασις τῆς καταφάσεως· πεδὶ μὲν οὖν τῆς ἑτέρας τοῦ ἀποδεῖξαι τοσαῦτα. περὶ δὲ τὴν ἑτέρας φαμὲν δὴ τὸ λεγόμενον ὅτι τὸ μέρη τοῦ ὁρισμῶν, ἀδύνατον ἐστὶ τοῦ ὁρισθῶν, εἰ τοῦθα δὲ τοιοῦ αντίον καὶ ἐπ' ἔλαττον· ἢ γὰρ κατάφασις ἐπ' ἔλαττον τῆς προτάσεως, ὁμοίως δὲ καὶ ἡ ἀπόφασις ἔστιν οὗ πρῶτον φανέν, ὅτι οὐ πάντως ἀληθὲς τὸ μὴ ἀδύνατον εἶναι τὸ ὁρισθῶ μέρη· ἢ γὰρ κατάφασις, ἢ ἀπόφασις, καὶ ὅλως τὸ κατά τινος, οὐ μόνον ἀδύνατον προτάσεως φέρεται, ἀλλὰ καὶ προβλήματος, καὶ συστάσεως, καὶ συμπεράσματος· ἀλλὰ τὸ μὴ ἴσως οὐκ ἀναγκαῖον· ἐν γὰρ ὅσιν ἅπαντα κατὰ τὸ ὑποκείμενον· ῥητέον οὖν ὅτι τοῦ ὁρισμῶν ἐκ γένους ὄντων καὶ διαφορῶν, οὐκ ἀνάγκη εἰ τῇ τοῦ διαφορῶν λήθει καὶ τὰς ἀδικωτάτας διαφορὰς τοῦ ἐπιλαμβάνεσθαι· αὐτὸν δὲ ἰδίας τῷ ὑποκειμένῳ καὶ οὐδενὶ ἄλλῳ ὑπάρχουσιν· τὸ γὰρ νοῦ καὶ ἀθανάτου δεκτικὸν, μόνῳ τῷ ἀνθρωπείῳ εἴδει ὑπάρχει· καὶ τὸ αὖπτον καὶ τὸ πτερωτὸν μόνῳ τῷ ἀριθμῷ· καὶ γὰρ ὅσι πνὰ ἃ μόνας τοῖς ὑπάρχει, ἑτέρᾳ δὲ οὐδενὶ ὡς εἶπον· τὸ πτερωτὸν καὶ τὸ αὖπτον τῷ ἀριθμῷ μόνῳ· ὡς τὸ κύκλῳ τὸ ὑπὸ μιᾶς γραμμῆς περιεχόμενον, καὶ τὰς ἀπὸ τοῦ κέντρου πρὸς τὴν περιφέρειαν, ἴσας εἶναι· ὁ πανίκα οὖν ὅριζόμενοι τὸ κύκλον λέγομεν ὅτι ἐστὶ σχῆμα ἀδιάστατον ὑπὸ μιᾶς γραμμῆς περιεχόμενον, πρὸς ἣν ἀφ' ἑνὸς σημείου τῶν ἐντὸς τοῦ κύκλου πᾶσαι αἱ πρὸς τὴν περιφέρειαν προσπίπτουσαι εὐθεῖαι, ἴσαι ἀλλήλαις εἰσὶν· ἀνάγκη τὰς τελευταίας διαφορὰς μὴ ἀδιάστατον εἶναι τοῦ κύκλου, ἀλλὰ μόνῳ ἀλλῷ ὑπάρχειν· ἔστι δὲ τὸ μυείας παραδείγματος· ταύτῃ γοῦν ἐπειδὴ δεόμεθα εἰ τοῖς ὁρισμοῖς μάλιστα τῶν ἀδικωτάτων διαφορῶν· ὁπανίκα αὖ τούτων ἀπορήσωμεν, τοῖς ἰδίοις κεχρήμεθα· ὁριζόμενοι γοῦν τὸν ἵππον φαμὲν· ζῷον ἄλογον χρεμετικόν· τὸ χρεμετικὸν ὡς ἀδικωτάτη διαφορᾷ χρησάμενοι· διὰ τὸ ἀπορεῖν οὐσιώδεις τοιαύτης διαφορᾶς· τὶ οὖν θαυμαστὸν ἢ καὶ ἀδὶ τοῦ τῆς προτάσεως ὁρισμοῦ παρελήφθησαν ἀδικώτατοι διαφοραὶ, μηδενὶ ἄλλῳ ὑπάρχουσαι· τοῦτο γὰρ καὶ ὀξὺ ἀνάγκης ὠφεῖλεν ὑπάρχειν, ᾧ ὁ τῷ ὁρισμῷ· παύτῃ ἂν ὁ καταφατικὸς μόνῳ τῷ ἀποφατικῷ λόγῳ ὑπάρχον παρέλιπε, ἢ τοῦ προτάσεως ὁρισμόν· ὁ γὰρ καταφατικὸς ἢ ἀποφατικὸς, ἢ μὴ· ὡς εἰ ἄμφω λάβωμεν, οὐκ ἔσται ἐπ' ἔλαττον τῆς προτάσεως, ἀλλ' ὀξυτάτῃ· ὁ γὰρ ἢ σωδέσμου, ἢ διαζευκτικὸν, ἀλλὰ παρασυζευκτικὸν λεγόμενα, αὐτὶ τοῦ καὶ, ἵνα ἄμφω καὶ τὸ γένος καταγορεύοντα τοῦ ἀποφάσεως ἢ προτάσεως· ἢ γὰρ ἀπόφασις ἢ τοι ἢ πρότασις, καταφατικὴ ἐστι καὶ ἀποφατικὴ· δεῖ δὴ κτοῦ γὰρ εἰ ἡσυχαζωΐς, ὡς αἱ αὐτικείμεναι φοραὶ εἰ τῷ γένει εἰσὶν, ἢ μόνον δυνάμει, ἀλλὰ καὶ ἐνεργείᾳ· ἢ γὰρ μὴ ὡς εἰ ἄμφω λάβωμεν καὶ μίαν διαφορὰν, ἀλλὰ διαζευκτικῶς· οὐ συστατικὰ ἔσονται τοῦ γένους διαφοραὶ, ἀλλὰ διαιρετικὰ· εἰ ὁ τοῖς ὁρισμοῖς, ἢ τὰς διαιρετικὰς διαφορὰς τοῦ ὁρισθῶν παραλαμβάνομεν, ἀλλὰ τὰς συστατικὰς· οἷον τοῦ ζῴου μὲ, συστατικὰ διαφορὰ ὁ ἔμψυχον καὶ τὸ αἰσθητικὸν· διὰ μὲ γὰρ τοῦ ἐμψύχου διάκειται· τοῦ αἰσθητικοῦ, τοῦ φυτοῦ· διαιρετικὰ ὁ λογικὸν, ἄλογον· θνητὸν καὶ ἀθάνατον καὶ ὅλον ὅτι αἱ πρῶται ἃς τοῦ ὁρισμὸν παραλαμβάνοντα, οὐχ αἱ ὕστεραι· ὥστε καὶ ἀδὶ τοῦ προκειμένου λέγω δὴ τοῦ προτάσεως· ἤτοι τοῦ ἀποφατικὸς λόγου· ὡς συστατικὴν διαφορὰ παραλήψομεθα ὁ καταφατικὸν ἢ ἀποφατικόν· ὡς εἰ τὸ σωαμφότερον δεικτέον· ἢ ὁ διαζευκτικῶς οὐκ οὖν πωμεν, διαιρετικὰ ἔσονται τοῦ προτάσεως διαφοραὶ, οὐ συστατικά· ὡς εἰ ὁ ἀκουόντων ὁριζόμεθα καὶ καὶ καὶ

Ammonium appellat præceptorem suum. quia videlicet & illi successit auctore Michaele pselloo

πῶς ἀ προσδιορίζειν προτάσεων ὑποδείγματα εἶναι βουληθεὶς εἶπε τὸ τῶν ἐναντίων μίαν εἶναι τῶν ὡδὶ σημαινομένων. ἢ τῶν ὧδε μὴ εἶναι ἀγαθὸν μετὰ τῶν ἄρθρων τοὺς ὅρους πθεὶς. δυνήσῃ γὰρ τὰ ἄρθρα ἰσοδυναμεῖν τοῖς καθόλου προσδιορισμοῖς. καὶ οὕτως εὐ τῷ περὶ ἑρμηνείας ἐδόκει λέγεσθαι φημὶ οὖν ὅτι οὐ πάντα πάντα τὰ ἄρθρα τοῖς προσδιορισμοῖς τῶν ἄλλων ἔχουσι δυνάμεις. τὸ γὰρ οὐκ ἔστιν ἀληθὲς. ἐπέτοι γε εἰ τὸ τῶν ὁ σωκράτης φιλόσοφος ὄντ, τὸ λέγει ὅτι πᾶς σωκράτης εἰ τοίνυν τοῖς καθέκαστα ὅροις δυνατὸν τὰ ἄρθρα προσάπτειν, τοὺς δὲ προσδιορισμοὺς ἀδύνατον, οὐκ ἄρα ἀληθὲς δύνασθαι ταυτὸν τοῖς προσδιορισμοῖς τὰ ἄρθρα. ἀλλ' ὡδὶ μὴ τῶν καθέκαστα ὅρων. ὃ δὲν ἄλλο σημαίνουσιν ἢ ἀναφορὰν καὶ τὸν προειρημένον ἡμῖν φέρε σωκράτην ἢ ὁ τοιαῦτα τῶν καθόλου ὅρων, ἔοικεν ὡς καὶ εὐ τοῖς ὕστερον τὸ περὶ ἑρμηνείας ὁ ἡμέτερος εἶπε διδάσκαλος. ἀλλὴν τὴν φύσιν καὶ τὸν ἰδέαν τῶν ἀνθρώπων δηλοῦσι. ἢ οὐ πνοσοῦσι ὅταν γὰρ λέγωμεν ὁ ἄνθρωπος ζῶον. τί ἄλλο φαμεν. ἢ ὅπ τῇ ἀνθρωπείᾳ φύσει ὑπάρχει τὸ εἶναι ζῶον ὅταν μεν τοι πᾶς ἄνθρωπος ζῶον, τὰ ὑπὸ τὸ εἶδος δηλοῦμεν ἄτομα. ὥστε ἀ προσδιόρισις μὴ λέγουσα ὁ ἄνθρωπος ζῶον καὶ ἄνθρωπος ζῶον ἐκ τοῦ τῶν ἄρθρον. ἀλλ' ἢ μὴ ἀλλὸ τὸ καθόλου εἶδος ζῶον εἶναί φησιν ἢ μετὰ τῶν ἄρθρον. ἢ δὲ μέρος τὶ τῶ ὑπὸ τὸ εἶδος. ἀμέλει ὅπ μὴ ὁ ἄνθρωπος λευκός ὄντ ἢ γραμματικός, οὐκ ἀληθές. ἐκτὸς δὲ τῶν ἄρθρ ἐστὶν ἄνθρωπος λευκός. ἐστὶν ἄνθρωπος γραμματικός. ὥστε κἂν μετὰ τῶν ἄρθρ εἴπεν. τὸ τῶν ἐναντίων. καὶ τὸ τῶν ὡδὶ σημαινομένων ἀ προσδιόρισις ἐχρήσατο τοῖς προτάσεσιν.

ΔΙΑΦΕΡΕΙ δὲ ἡ ἀποδεικτικὴ πρότασις, τῆς διαλεκτικῆς. ὅτι ἡ μὲν ἀποδεικτικὴ, λῆψις θατέρου μορίου τῆς ἀντιφάσεώς ὄντ.

ὃν ὁρισμὸν πάσης προτάσεως κοινὸν ἐμπροσθεν ἀπεδείξαμεν, νῦν τὰς διαφορὰς ἀπλῶν παραδίδοσι λέγων εἶναι τῶν προτάσεων. τῶν μὲν ἁπλῶν ἀποδεικτικῶν, τῶν δὲ διαλεκτικῶν. παρέλαπε δὲ τὴν σοφιστικὴν ὡς διαπαντὸς ἄχρηστον οὖσαν. λαμβάνει δὲ διαφορὰς, δύο. μίαν μὲν ἐκ τῆς φύσεως τῆς ἡμετέρας. ἑτέραν δὲ ἐκ τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων. ὅπ ὁ μὲν διαλεκτικὸς οὐ πάντως πέπεισθαι λαμβάνει. ἀλλὰ τὰ δοκοῦντα τοῖς προσδιαλεγομένοις. εἴτε ἀληθῆ εἴτε ψευδῆ. ὁ δὲ ἀποδεικτικὸς, μόνα πέπεισθαι. κἂν μηδενὶ δοκεῖ. ἐκ δὲ τῆς χρήσεως, ὅτι ὁ μὲν διαλεκτικὸς, τὴν ὅλην ἀντίφασιν ἐρωτᾶ. καὶ ὁ ἐὰν δοῦν τῶν προσδιαλεγομένῳ, λαβὼν ἐκ τούτων ἃς ἀντίφασιν ἄλλον ἐπάγει. ἃς γὰρ δοῦεν ὁρῶν. καὶ ὁ ταβάλλειν ἀεὶ βούλεται τὸν προσδιαλεγόμενον καὶ ἃς ἀντίφασιν ἄλλον πειράσαι. ὁ δὲ ἀποδεικτικὸς ἀεὶ τὴν ἀλήθειαν βλέπων, οὐκ ἐρωτᾶ. ἀλλὰ τὸ δοκοῦν ἀλλῶν καὶ ἀληθὲς λαμβάνει. καὶ οὔτε τὴν ὅλην ἀντίφασιν λαμβάνει. ἀλλὰ τὸ ἕτερον μέρος τὸ ἀληθές. ἄξιον δὲ ζητῆσαι. διατί εὐ τῷ πρὸ λαβόντ βιβλίῳ εὐ τῷ περὶ ἑρμηνείας. περὶ προτάσεων διαλεχθεὶς, πάλιν εὐ ταῦθα τί ὄντ πρότασις ἡμᾶς διδάσκει. φαμὲν οὖν ὡς ἤδη εἴρηται. ὅπ ἀπόφανσις. πρότασις. πρόβλημα. συμπέρασμα. εὔστασις. τῷ μὲν ὑποκειμένῳ τάυτά ἐστι, τῇ δὲ σχέσει μόνον διαφέρουσιν. φέρε γὰρ. τὸ, ἡ ψυχὴ ἀθάνατος. πάντα ταῦτά ὄντ. ἡνίκα μὲν γὰρ ὡς ἀποφαινόμενος λέγω, καλεῖται ἀπόφανσις. ὅτ' αὖ δὲ ὡς μέρος συλλογισμοῦ, πρότασις. καὶ γὰρ τοὺς συλλογισμοὺς φαμὲν ἐκ δύο προτάσεων συγκεῖσθαι πυλάχιστον. ὅτ' αὖ δὲ ὡς ἀπορῶν τις ἐρωτῶν οὕτως εἴπ, ἀρ' ἡ ψυχὴ ἀθάνατος, τότο πρόβλημα λέγεται. ὅτ' αὖ δὲ ἐκ συλλογισμοῦ συναχθῇ, συμπέρασμα. ὅτ' αὖ δὲ τινος ἀποδείξαντος ὅπ ἡ ψυχὴ ἀθάνατός ὄντ. εὔστασις. ἄλλος καὶ ἄπτ ὅπ οὐκ ἀθάνατος, εὔστασις. εὐ μὲν οὖν τῷ περὶ ἑρμηνείας, περὶ ἀποφάσεως διελέγετο. εὐ τάυτα δὲ ὡς μέρος συλλογισμοῦ.

ΟΥ ΓΑΡ ΕΡΩΤΑ, ἀλλὰ λαμβάνει ὁ ἀποδεικνύων. ἡ δὲ διαλεκτικὴ, ἐρώτησις τῆς ἀντιφάσεώς ὄντ.

Λαμβάνει ἀφ' ἑαυτῆς δηλονότι ὥσπ ἄρηται τῆς ἀληθείας αὐτῆς πιστοιούμενος κἂν μὴ δοκῇ τῷ ἀκροατῇ ἢ μηδ' ὅλως ἢ ἀκροατής. λήψεται γὰρ ἢ τύχοι ὁ ἀποδεικτικὸς ὁ ἥλιος μείζων τῆς γῆς ὄντ κἂ πολλοῖς δοκεῖ ποδιαῖος εἶναι. οὐχ ὡς ὁ διαλεκτικὸς βουλόμενος ἀεὶ κρατεῖν τῆς προσδιαλεγομένου ἐκ τῶν παρ' ἄλλου ὁμολογουμένων λαμβάνει, αὔτε ἀληθῆ εἴτ αὔτε ψευδῆ. ἡ δὲ διαλεκτικὴ ἐρώτησις ἀντιφάσεώς ὄντ. Τί δήποτε εὐ τῷ περὶ ἑρμηνείας λέγων τὴν διαλεκτικὴν πρότασιν ἐρώτησιν εἶναι τῆς ἑτέρου μορίου τῆς ἀντιφάσεως. εὐ δὲ ἐν φησιν ἡ δὲ διαλεκτικὴ ἐρώτησις, ἀπεκείσεώς ὄντ αἴτησις. ἢ τῆς προτάσεως ἢ θατέρου μορίου τῆς ἀντιφάσεως, εὐ ταῦθα τοὐναντίον λέγει. τὴν γὰρ ὅλην ἀντίφασιν φησιν ἐρωτᾶν τὸν διαλεκτικόν. λέγομεν οὖν ὅπ οὐκ ἔστι ταῦτα εἰ αὐτία. καὶ γὰρ καὶ ὅλην δεῖ ἐρωτᾶν τὴν ἀντίφασιν καὶ οὐχ ὅλην, ἀλλὰ τὸ ἕτερον μέρος. εὐεργείᾳ μὲν γὰρ τὸ ἕτερον μέρος ἐρωτᾶ, δυνάμει δὲ τὴν ὅλην ἀντίφασιν. ὅπ δὲ τοῦτο βούλεται ὁ φιλόσοφος δῆλον εὐ τοῦθεν. φαῦλός φησιν ὅπ δεῖ τὴν διαλεκτικὴν ἐρώτησιν οὕτω προφέρεσθαι, ὡς δίδοὺς τῷ προσδιαλεγομένῳ διὰ μόνης τῆς κατανεύσεως ἢ ἀνανεύσεως, τὸ βούλημα ἑαυτῆς ἡμῖν ἐμφαίνειν. τοῦτο γὰρ καὶ διαφέρειν τῶν διαλεκτικῶν ἐρώτησιν τῆς πυσματικῆς. ὅπ πρὸς μὲν τῶν διαλεκτικῶν ἐρώτησιν, ἀρκεῖ ἢ τὸ ναὶ ἢ τὸ οὔ ἀπεκείσεσθαι. πότερον ἡ ψυχὴ ἀθάνατος. πρὸς τοῦτο ἱκανὸν ἢ τὸ ναὶ ἢ τὸ οὔ. πρὸς δὲ τὰς πυσματικὰς πλείονος δεῖ λόγου. οἷόν τις πόθεν ἢς ἀδελφῶν πόθι τοι πόλις ἠδὲ τὸ κῦδος. αὕτη πυσματικὴ ἢ ἐρώτησις,

ἢ ἐρώτησις, πρὸς ὃν πλείονας δεῖ λόγους τῷ ἀποκεκινημένῳ. ἐπέγνωσαν. ἰλιόθεν με φέρων αἴθερος ἐς κόνεσσι πέλασσον. ἐὰν τοίνυν τῷ πεῖσον αὐτὴ φασιν ἐρωτῶμεθα εὐεργείᾳ. οἷον οἱ ψυχὴ ἀθάνατος ὄντ, ἢ ὄχι ἀθάνατος, ὄκέτι ὅπ ὁ προσδιαλεγόμενος δύναται ποιεῖν τὰς ἀποκείσεις τὰς διαλεκτικὰς, αἳ ἔστι ὁ ναὶ ἢ ὁ ὄ. εἴτε γὰρ ναὶ εἴπει ἢ ὄ, οὐκ οἶδεν ὁ ἐρωτήσας, ποίῳ μορίῳ τῆς ἀντιφάσεως συγκατέθετο ἢ ἀπεῖπεν. ὅπ δὲ δύναμεν εὐ τῷ ἑτέρῳ μορίῳ τῆς ἀντιφάσεως ἐρωτᾶ ὁ διαλεκτικὸς, δῆλον ὅτ ὧν πολλάκις πρὸς ὃ μὴ εὐεργείᾳ ἐρωτηθὲν μόριον, ἀπεκρίνατο ὁ ἀποκεκινόμενος. ὅπ ὄκ αὖ ἐγένετο, ἢ μὴ εὐ τῷ ἐρωτήσει δύναμεν πᾶσα ἡ αὐτὴ φασις. ἐρωτωμένῳ γὰρ ὅπ πότερον ἡ ψυχὴ ἀθάνατος. ἀποκεκίνεται πολλάκις ὁ προσδιαλεγόμενος, ὅπ ὄ.

ΟΥΔΕΝ δὲ δοῦσα πρὸς ὃ γενέσθαι τὸν ἐναντίον συλλογισμόν. καὶ γὰρ κἂ ὁ ἀποδεικνύων καὶ ὁ ἐρωτῶν συλλογίζεται.

κοπὸν ἔχων ὁ φιλόσοφος διαλαβεῖν περὶ τῶ ἁπλῶς συλλογισμῶ ὑπὸ φιλοτιμίας ἡμῖν νῦν παρεδίδου τὴν διαφορὰν τῆς ἀποδεικτικῆς πρότερον καὶ τῆς διαλεκτικῆς. γνοὺς οὖν ὅπ τὰ νῦν ὑπ' αὐτῶ ζητούμενα ὄδεν συμβάλλονται ὡς τὸν ἁπλῶς συλλογισμὸν τούτου χάριν προστέθηκεν τῶ τὸ νῦν, ὅπ ὄδεν διαφέρει πρὸς ὃ κατασκευάσαι ἡμᾶς τὰ ἁπλῶς συλλογισμὸ τὸ ὀδεῖναι. εἰ τε ἐρωτῶν ὁ διαλεκτικὸς συλλογίζοιτο ἢ μὴ. ὁμοίως ὀδεὶ ἢ ὁ ἀποδεικτικὸς λαμβάνει κἂ ὄκ ἐρωτᾶ. ὄδεν γὰρ ἧττον, ἑκάτερος αὐτὸ συλλογίζοιτο. ἢ μὴν δὲ περὶ τῶ ἁπλῶς συλλογισμῶ πρόκειται νῦν διαλαβεῖν, καὶ διὰ μὴ τῶ ἐπεῖν ὁ ἀποδεικνύων, σημαίνει τὴν ἀποδεικτικὴν πρότασιν. διὰ δὲ τῶ ἐρώτων τὴν διαλεκτικήν.

ΛΑΒΩΝ τὶ κατά τινος ὑπάρχειν, ἢ μὴ ὑπάρχειν. ὥστε εἶπ συλλογιστικὴ μὲν πρότασις, ἁπλῶς κατάφασις, ἢ ἀπόφασις τινὸς κατά τινος, ἢ τινος ἀπό τινος, κατὰ τὸν ὡρισμένον τρόπον. ἀποδεικτικὴ δὲ, ἐὰν ἀληθὴς ᾖ, καὶ διὰ τῶν τῶ ἀρχῶν ὑποθέσεων ἠλημμένη. διαλεκτικὴ δὲ πυνθανομένῳ μὲν, ἐρώτησις ἀντιφάσεως.

Ἐντεῦθεν δῆλον ὅπ τὸ κατά τινος οὐδὲ χρεία λαβεῖν. κοινῶς ἀδὴ τε τῆς καταφάσεως καὶ τῆς ἀποφάσεως ὅπ εὐωὲ λέγομεν. ἄλλος γὰρ κοινῶς ἄπειν τὸ κατά τινος ὑποδεῖλε προσθεὶς ἢ τὸ ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν. ἀποδεικτικὴ δὲ ἐὰν ἀληθὴς ἢ καὶ διὰ τῶν τῶ ἀρχῶν ὑποθέσεων ἠλημμένη. ὃ γὰρ ἀρκεῖ μόνον ἐκὲ ἀληθὴς ἢ ὡς τὸ ποιῆσαι πρότασιν ἀποδεικτικὴν. ὑπάρχει γὰρ ποτε τοῦτο καὶ τῆς διαλεκτικῆς. ἀλλ' ἢ μὴ καὶ ἐκ τῶν ἡμετέρων εὐνοιῶν ἢ ἐκ τῶν τῶ ἐκείνων κατασκευαζομένων ὑπάρχει τῶ ἀρχῶν δὲ ὑποθέσεις καλεῖ, τὰς κοινὰς εὐνοίας. διόπ κρείττους ὧσι τῶν ἀποδείξεων καὶ τιμιώτεραι. εἴπ αὐτοὶ μ' ἄλλοι ἀποδεῖσι δι' ἑαυτάς. αἱ ὁ ἀποδείξεις διὰ ταύτας τὸ πιστὸν ἔχουσιν ἢ διὰ τῶν τῶ ἀρχῶν φησιν ὑποθέσεων ἐπεὶ δὴ ὁ ἀποδεικτικὸς συλλογισμὸς ἀδιαστιμονικὸς ὄντ. ἐκὲ δὲ ἀδιαστιμονίας ἀρχὰς ἔχει καὶ ὑποθέσεις. καὶ πρότερα ἢ πρόσεστιν. οἷον ἡ γραμματικὴ ἀρχὴν ἔχει τὸ στοιχεῖα. κἂ πρότερα ἢ πρόεστιν. ὡς ἐπὶ καὶ ἡ γεωμετρία τὸ σημεῖον, καὶ ἀριθμητικὴ τὴν μονάδα. ταύτην οὖν λέγει ἀποδεικτικὴν πρόπασιν, τὴν ἐκ τῶν οἰκείων ἀρχῶν καὶ ὑποθέσεων ἠλημμένην. καὶ μὴ ὑπερβάσαν τὴν τῶ ἐπαγγέλματος ὑπόθεσιν. ὡς ἐπὶ τῷ γραμματικῷ οἰκεῖαι πρότασεις αἱ περὶ στοιχεῖα καὶ συλλαβὴν καὶ τῶν ἑπομένων. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν.

ΣΥΛΛΟΓΙζομένῳ δὲ λῆψις τῶ φαινομένῳ καὶ εὐδόξῳ. καθάπ εὐ τοῖς τοπικοῖς εἴρηται. τὶ μ' οὖν ὅτ πρότασις. καὶ τί διαφέρει συλλογιστικὴ καὶ ἀποδεικτικὴ. καὶ διαλεκτικὴ, δι' ἀκριβείας μ' εὐ τοῖς ἑπομένοις ῥηθήσεται. πρὸς ὃ τὴν παρόσαν χρείαν, ἱκανῶς ἡμῖν δηλωθήσεται ταῦτα.

Τί φησιν ἀχ ὅπ δεῖ ἄλλον ἐρωτήσαντα τὸ εὔδοξον πάντως λαβεῖν. οἱ γὰρ βούλεται ὁ προσδιαλεγόμενος ἀποκείνεται. καὶ ἐὰν ὅτ ὅτι τὸ ἐναντίον τῶ εὐδόξου. οἷον ἐρωτήσει ἆρα σωκράτης δίκαιός ὄντ ἴσως φήσει ὄ. ἀλλὰ τὸ διὰ τῶ φαινομένων μάλιστα τῷ προσδιαλεγομένῳ εὐδόξου συλλογίζεσθαι ὅπ αὐ βούλοιτο. τὸ δὲ εὐδόξον πολλαχῶς λέγεται. ἢ γὰρ τὸ τοῖς πᾶσι δοκοῦν. ἢ τὸ τοῖς πλείοσιν ἢ τοῖς εὐδόξοις. καὶ ἄλλως δὲ πολλαχῶς. καὶ ἄλλος εὐ τοῖς τόποις, σαφῶς διορίζεται περὶ αὐτῶ.

ΟΡΟΝ δὲ καλῶ, ἃς ὃν διαλύει ἢ πρότασις. οἷον τό, τε κατηγορῆμ, καὶ τὸ καθ' ὅ κατηγορεῖται ἢ. ὧν προτάσεων οὐ μόνον ὅς ὑποκειμένῳ καὶ κατηγορουμένου ὅσων. ἀλλὰ καὶ ἐκ τούτου προσκατηγορουμένῳ, καὶ τρόπου, τὶ δήποτε τῶν πρότασιν ἔστι τὸν ὑποκείμενον καὶ κατηγορούμενον διαλύεσθαι φησι μόνοις. καὶ λέγομεν ὅπ καὶ κυείως ταῦτα τὰ δύο ὅσα μόνα τῆς προτάσεως μέρη τότε περὶ οὗ ὁ λόγος. καὶ τὸ περὶ ἐκείνῳ λεγόμενον. ὅσα δὲ ἄλλα παραλαμβάνεται εὐ τῇ προτάσει συνδέσμῳ χρέαν πληροῦν. ὡδὶ σημαίνεσθαι δὲ δεῖ τῷ καλῶ. οὔτε γὰρ ὡδὶ τῆς προτάσεως ἐμπροσθεν εἶπε τοῦτο. ὅπ πρότασιν δὲ καλῶ οὔτε μὴν λέξει τὸν συλλογισμὸν ὁριζόμενος ἔοικεν οὖν ἄλλος τὸ τοῦ ὅρου ὄνομα πεθεικέναι. τὸ δὲ τῆς προτάσεως καὶ τῶ συλλογισμοῦ δι' ρέθη καὶ παρὰ τῶν πρὸ ἄλλου. ὅρος δὲ καλεῖται διὰ τὸ εὐ αὐτῷ περιορίζεσθαι τὴν τῶ συλλογισμοῦ ἀνάλυσιν. ἄχρι γὰρ ἄλλου ἐλθὼν ὁ ἀναλύων πέπαυται. ὡς πρὸς φιλοσόφους δὲ λέγω, ἀλλ' οὐχ ὡς πρὸς γραμματικοὺς οἱ πολὺ περὶ μόνων τῶν σημαιν τικῶν φωνῶν ποιοῦνται τὴν σκέψιν. ἀχὶ δὲ καὶ περὶ ἀσήμων. πολλῶ γε μᾶλλον ἢ περὶ συλλαβῶν. ὁ δὲ ὁρισμὸς τῶ μὲν καταγορουμένου ὅρου, τὸ καθ' ἑτέρου λέγεσθαι ἢ τὸ τινὶ ὑπάρχειν, ἢ μὴ

In Topicis dictum ÷ Nota

Homer?

συγκατέθετο. 1. fus est

Propositio syllogistica
Propositio demonstra
Propositio dialectica

Communes sententiæ dignores sunt de tionibus

Εὔδοξον multis dicitur

Quæstio solo

Hoc nomen. ὅρος. 1. minus propositionem ab aristotele inuenit & unde dicatur

Prædicati diffo

ὑπάρχειν. τὸ δὲ ὑποκείμενον καὶ ὃ οὐ ἕτερόν τι λέγεται. ἢ ὧ ἕτερόν τι ὑπάρχειν λέγεται ἢ μὴ ὑπάρχειν. ἀλλ' οὐχ ὡς ἔθεντο τὸ ὅσον ἢ συμβεβηκὸς σημαίνειν ὅσον μὴ τὸν ὑποκείμενον. συμβεβηκὸς δὲ τὸν κατηγορούμενον. ἐπεὶ καὶ ὁ ὑποκείμενος, καὶ συμβεβηκὸς αὖ ἔστι καὶ ὅσα. ὁμοίως τὸ καὶ ὁ κατηγορούμενος. ὅταν γὰρ εἴπω ὁ ἄνθρωπος ζῶόν ἐστιν, ἄμφω ὅσα. ὅταν δὲ εἴπω τὸ λευκὸν χρῶμά ἐστιν, ἄμφω συμβεβηκότα. ἐὰν δὲ εἴπω τὸ λευκὸν τοῦτο ἄνθρωπός ἐστι, συμβεβηκὸς μὲν θατέρου ὑποκείμενος. ὅσα δὲ, ὁ κατηγορούμενος. ἐὰν δὲ εἴπω ὁ ἄνθρωπος λευκός ἐστιν. ἢ σωκράτης φιλοτοφεῖ, αὖ ἀπαλιν. οὐ ὅσα μὲν ὁ ὑποκείμενος, συμβεβηκὸς δὲ, ὁ κατηγορούμενος. ὅτε μὲν ὡς ἕτερον τὸν μὲν ὑποκείμενον εἶναι δεκτικὸν προσθέσεως, οὐκ δὲ καὶ τὸν κατηγορούμενον. οὕτω γὰρ αὖθι τῶν καθ' ἕκαστα προτάσεων ἐπεισθὶ ὁ ὑποκείμενος ἂν αὖθι δέχεται προσθέσεισμόν (ἢ γὰρ φαμὲν, πᾶς σωκράτης ἢ τίς) δὲ ὅρος αὖ ἐὰν ὅσον ἐκ τοῦ ὁρισμοῦ πόντων. δεῖ δὲ τὸν ὁρισμὸν πᾶσι τοῖς ὁρισταῖς ἐφαρμόττειν.

ΠΡΟΤΙ θεμένου ἢ διαιρουμένου τοῦ εἶναι ἢ μὴ εἶναι.

ὅτο τὸ ῥησέδιον. ὁ μὲν ἀλέξανδρος καὶ οἱ πλεῖστοι τῶν ἐξηγητῶν, ἁπλούστερον ἐξηγήσαντο. σημαίνει γὰρ φησὶ διὰ τούτων τὰς καταφατικὰς καὶ ἀποφατικὰς προτάσεις. διὰ μὲν τοῦ ἅπαν προσπιθεμένου τὰς καταφατικὰς. διὰ δὲ τοῦ διαιρουμένου τὰς ἀποφατικάς. αὕτη δὲ ἁπλουστέρα μᾶλλόν ἐστιν ἢ ἀληθεστέρα ἐξήγησις. ἢ γὰρ κατάφασις καὶ ἡ ἀπόφασις, αὐτικείμενα ἀλλήλοις καὶ ἀμφότερα ἁπλῶς ἄπαντα, δι' αὐτικειμένων τοῦτο εἶχε ποιῆσαι φωνῶν. ἡ δὲ πρόθεσις καὶ διαίρεσις, οὐκ αὐτικείμενα. τῇ μὲν γὰρ θέσει, αὐτίκειται ἡ ἀφαίρεσις. τῇ δὲ διαιρέσει, ἡ σύνθεσις. ὥστε οὐχ ἕξει χώραν ἡ ἐξήγησις αὕτη. οἱ δέ γε ἀκριβέστεροι τῶν ἐξηγητῶν φασιν. ὡς ὁ θεὸς ἰάμβλιχος διὰ βραχυλογίαν, ἐξ ἑκατέρας αὐτῆς θέσεως εἶπεν, καὶ τὸ αὐτικείμενον ἑκατέρας ἐδήλωσε. τὸ τὸ δὲ σύνθεσις αὐτῷ ποιεῖν. ὥστε ἔσονται αὐτῆς θέσεις δύο. πρόθεσις ἀφαίρεσις. σύνθεσις διαίρεσις. διὰ τούτων δὲ ἐδήλωσε ἡμῖν πάσας τὰς προτάσεις τὰς παραδεδομένας ἐν τῷ περὶ ἑρμηνείας. πᾶσα γὰρ πρότασις ἢ προσπιθεμένου, ἔχει τὸ ἔστιν ἢ ἀφαιρούμενον. ἐπεὶ ὁ τοῦ ὅτου ἔχει, λάβωμεν ἐκ διαιρέσεως τὰς προτάσεις ὅπως αἱ προτάσεις αἱ μὲν μὴ τρόπον ἔσται αἱ δὲ. αὖθι τρόπον. καὶ αἱ μὲν διαιρεῖται ἐχουσαι τὸ ἔστιν ὡς ἡ σωκράτης περιπατεῖ, αἱ δ' ἐνεργείᾳ. ὡς ἡ σωκράτης φιλόσοφος ἐστίν (καταφατικὰς δὲ αἱ μὴ καταφατικαὶ, αἱ δὲ ἀποφατικαὶ) τῶν δὲ μετὰ τρόπου (αὖ πινὸν καὶ ἐνεργείᾳ τὸ εἶναι ἔχουσιν) αἱ μὲν ἁπλαῖ. αἱ δὲ ἐκ μεταθέσεως. καὶ θατέρου δ', αἱ μὲν καταφατικαὶ, αἱ δ' ἀποφατικαὶ (αἱ τοίνυν αὖθι τρόπου, διαιρεῖται ἐχουσαι τὸ ἔστι καταφατικαὶ ἀφαίρεσιν λέγονται ὑπομένειν τὸ εἶναι. ὡς ἡ σωκράτης περιπατεῖ. διότι τελείας οὔσης προτάσεως, σωκράτης περιπατῶν ἐστι (τὸ γὰρ ῥῆμα ἀναλύεται ὡς μετοχὴν καὶ ἀφηρέθη αὐτῆς τὸ ἔστι συναίρεσιν τοῦ ἐστιν. αἱ δὲ τούτων ἀποφάσεις, ἀφαίρεσιν ἔχουσι τὸ λέγεται τὸ μὴ εἶναι, ὡς ἡ σωκράτης οὐ περιπατεῖ. διὰ τὸ αὐτὸ αὐτὸν ἀναγκαῖον καὶ αἱ αὖθι τρόπου ἐνεργείᾳ ἔχουσαι τὸ εἶναι καταφατικαὶ, λέγονται πρόθεσιν ὑπομένειν τοῦ εἶναι ὡς ὁ σωκράτης φιλόσοφός ἐστι. διότι ὁ μὲν κυρίως καταφατικὸς ἐστι φιλόσοφος. διὸν δὲ δύο ὀνόματα δίχα ῥήματος ἂν ἀπαρτίζει λόγον, προστεθὲν τὸ εἶναι οὐχ ὡς μέρος προτάσεως. ἀλλὰ τοῦ συνδῆσαι εἵνεκα τοὺς ὅρους. αἱ δὲ ἀποφάσεις τούτων, ὡς ἡ σωκράτης φιλόσοφος οὐκ ἐστι. πρόθεσιν ἔχει τὸ μὴ εἶναι διὰ τὸ αὐτὸ αὐτὸν ἀπαλιν. αἱ μετὰ τρόπου καταφατικαὶ ἁπλαῖ. ὡς ἡ σωκράτης δυνατὸν ἐστι περιπατεῖν λέγουσα, σύνθεσιν λέγεται ὑπομένειν τοῦ εἶναι. ἢ δὲ ἐκ μεταθέσεως σύνθεσιν τοῦ μὴ εἶναι, ὡς ἡ σωκράτης δυνατὸν ἐστι μὴ περιπατεῖν. ἢ μὴ περιπατοῦντα εἶναι. ἡ δὲ ἀπόφασις, τῆς μὲν ἁπλῆς ὡς ἡ δυνατὸν σωκράτους φιλόσοφον εἶναι διαίρεσιν τοῦ εἶναι, ἡ δὲ ἀποφάσεις, τῆς ἐκ μεταθέσεως, διαίρεσιν τοῦ μὴ εἶναι. ὡς ἡ δυνατὸν σωκράτη μὴ περιπατεῖν σύνθεσιν ὃ λέγοντες ἔχειν αἱ μὴ τρόπου κῆ φάσεις ἁπλαῖ τε κῆ ἐκ μεταθέσεως τοῦ εἶναι ἢ μὴ εἶναι. διότι τοῦ ἔστι προϋπάρχοντος εἰ τοῖς αὖθι τρόπου προτάσεσι, κῆ τοῦ τρόπου αὖθι γενομένου συνθέτου ἢ ὅλη πρότασις. αἱ δὲ ἀποφάσεις διὰ τοῦ αὐτὸ αἰτίαν, διαίρεσιν τοῦ εἶναι ἢ μὴ εἶναι ἔχουσιν. οὐχ οὕτω δὲ αὖθι τῶν αὖθι τρόπου, ἢ γὰρ προϋποκειμένης τῆς προτάσεως, ἡ σύνθεσις τοῦ ἔστιν ἐγένετο. ἢ δὲ γὰρ ὁ σωκράτης περιπατεῖ ἢ φιλοσοφεῖ. συνθέσεσι τὸ ἔστιν, εἰ τῷ φιλόσοφός ἐστιν, ἢ φιλοσοφῶν ἐστιν. ἀλλ' ὅπου μὲν διαιρεῖ ἐστιν, ὅπου δὲ ἐνεργείᾳ, ἀναλυομένου τοῦ περιπατεῖς ὁ περιπατῶν ἐστιν. αὖθι μέντοι τῶν μετὰ τρόπου προϋποκείμενον τὸ ἔστι τῶν ῥήτορα προσκατηγορούμενον ἐχουσῶν προτάσεων αὖθι συνθέσεσι τὸ αὖθι τρόπος. διὸν σωκράτης φιλόσοφός ἐστιν. εἰ δεχόμενόν ἐστι σωκράτη φιλόσοφον εἶναι. ὥστε τὸ ἔστιν αὖθι συνθέσεσι ὁ τρόπος. ἢ κῶ καὶ τὸ ἔστι τῷ τρόπῳ συνθέσεσι αὐτὰ ἀπαλλαῖ βουλόμενος ἐπὶ τὸ συνθεμένου ἢ διαιρουμένου τοῦ εἶναι ἢ μὴ εἶναι. τὸ μὲν γὰρ ἔστι, καὶ προσθέσεσι καὶ ἀφαιρεῖται, τοῖς προτάσεσιν, ὡς αὖθι τῶν αὖθι τρόπου τῶν ἁπλῶν. καὶ συνθέσεσι δὲ καὶ διαιρεῖται ὡς αὖθι τῶν λοιπῶν. ὁ δὲ τρόπος μόνος, καὶ συνθέσεσι καὶ διαιρεῖται τοῦ ἐστί. πεῖ οὖν πῶς ἀκριβῶς. τοῖς μὲν αὖθι τρόπου ἁπλαῖς δυνάμει τὴν ἐνεργείᾳ ἐχούσαις τὸ ἔστι, προσθέσεσι ἢ ἀφαιρεῖται ἔρηται τὸ ἔστι. προσθέσεσι γὰρ λέγεται ἄλλο ἄλλα τῷ καὶ χωρὶς τῆς προθήκης εἶναι δυναμένου. ὡσὲ λέγοις τῷ ἐξῆς τοῦ ἄνου προστεθῶσι κύαθον, ἢ ἀφαιρεῖται ἀλλοῦ κύαθον. συνθέσεσι δὲ οὐκέτι. οὕτως οὖν καὶ αὖθι τῶν αὖθι τρόπου προτάσεων. ἐπεισθὶ καὶ χωρὶς τοῦ ἔστιν ἀπλῆ τελεῖς ὅτιν ἢ πρότασις ἢ λέγουσα σωκράτης περιπατεῖ ἢ τίνος,

Alexander

mitas aristotelica

Jamblichus

e oppositiones. 2. ἀντι. rdc. Additio. detractio. mpositio. divisio.

rbum resolvim parti pium

o nomina sine verbo on conficiunt orationē go additur. est. actu el potentia ad colligādos rminos nō ut pars pro positionis

ropositiones modales cō ositas appellari

Aphaeresis

Prosthesis

ordo est σύνθεσιν τοῦ ἔστιν ἢ μὴ εἶναι

Synthesis

Diaeresis

ipsa aristotelis lectio

per alterā videlicet utrumq: significātis

προσθέσεσι λέγεται τὸ ἔστιν εἰ τῇ σωκράτης περιπατῶν ἐστι. δι' ἀλλὸ δὲ τοῦτο πάλιν καὶ ἀφαιρεῖται τὸ ἔστιν εἰ τῇ σωκράτης περιπατεῖ. φυλαττεῖ γὰρ τὸ τῆς προτάσεως ἐθος. ὡς ἡ σωκράτης περιπατῶν ἐστι. καὶ μετὰ τὸ τοῦ ἔστι ἀφαίρεσιν εἰ τῷ σωκράτης περιπατεῖ. αὖθι δὲ τῆς συνθέσεως, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ὅσα κατὰ σύνθεσιν τινῶν τὸ εἶναι ἔχουσι. αὖθι τῶν συνθέτων εἶναι δυνάμει. ἢ δὲ γὰρ λέγεται τῷ ἡμετέρῳ σώματι προστίθεται τὸ θερμὸν ἢ τὸ ψυχρόν (χωρεῖς γὰρ αὐτῶν ὅλας εἶναι δυνάμει) ἀλλὰ συντίθεται τοῦτο ἀλλήλοις ἵνα γένηται τὸ σῶμα. τοιοῦτοι δὲ ἐστι κῆ αἱ μετὰ τρόπου, προτάσεις οἷον, ἢ σωκράτη δυνατὸν ἐστι περιπατεῖν. αὖθι γὰρ τοῦ ἔστιν οὐ συνίστασται. ἐπεισθὶ πᾶς λόγος θέσεως ἐστι κοῦ ῥήματος εἰς ἀπαρτίσεων. ὥστε κἂν οὕτως εἴπω δυνατὸν σωκράτη περιπατεῖν. ἀτελής ἐστιν ἡ πρότασις. τὸ γὰρ ἀπαρέμφατον ῥῆμα, οὐκ ἀπαρτίζει λόγον. μόνως ὅταν συνεργείᾳ τὸ ἔστι παραλαμβάνεται, δυνατὸν ἐστι σωκράτη περιπατεῖν καὶ ἐκ μεταθέσεως δὲ πᾶσα, πρόθεσιν ἢ ἀφαίρεσιν ἔχειν τοῦ εἶναι, οὐκ ἀναλεχθεῖεν. οὐ δὲ ἁπλῶς γὰρ εὐθὲ ἔχεται μὴ ἔχειν, τὸ ἔστιν εὐεργείᾳ. ὥστε ἢ συντίθεται ἢ διαιρεῖται λεχθεῖεν ἂν. συντίθεται μὲν αἱ καταφάσεις, διαιρεῖται δὲ αἱ ἀποφάσεις μετὰ τοῦ εἶναι ἢ μὴ εἶναι διὰ τί μὲν ὅλως αὖθι τινῶν μὲν προτάσεων προστίθεται λέγεται ἢ ἀφαιρεῖται, αὖθι τινῶν δὲ συντίθεται ἢ διαιρεῖται τὸ εἶναι ἢ μὴ εἶναι ἐρήκαμεν. ἀλλ' ἐπεισθὶ ἡ προεκτεθεῖσα διαίρεσις, ἐλλιπῶς ἔχει. οὔτε γὰρ τῷ αὖθι τρόπου ἐκ μεταθέσεως μνήμην πεποίηται, οὔτε τῶν μετὰ τρόπου διαιρεῖ τὸ εἶναι ἔχουσῶν. περὶ μὲν ὅλων τῶν μετὰ τρόπου διαιρεῖ τὸ εἶναι ἔχουσῶν ἤδη εἴπομεν ὅτι οὐχ οἷόν τε ἐστὶ μετὰ τρόπου προτάσεις, διαιρεῖ τὸ εἶναι ἔχειν. διότι τὸ διαιρεῖν κῆ τὸ ἀναγκαῖον. καὶ τὸ εὐδεχόμενον, ἀπαρέμφατοις συντάττεται ῥήμασι. ἀδιαίρετον δὲ ὅτι χωρεῖς τὸ ἀόριστον ῥήματος ἀπαρτίσεων λόγον. καὶ διὰ τοῦτο διὰ τοῦ ἔστιν ἀόριστον ῥήματος. διαιρεῖται ὅτι σωκράτη περιπατεῖν, χωρεῖς δὲ μὴ οὕτως τὸ ἀνάγκαιον ἐπὶ τὸν τρόπος. εὐδεχόμενος σωκράτης περιπατεῖ. ἀναγκαῖος ὁ ἄνθρωπος ἀναπνεῖ. ἢ καὶ οὕτως ἐξ ἀναγκῆς ὁ ἄνθρωπος ἀναπνεῖ. πῶς τὸ τῷ πρότερον αὖθι τῶν τρόπων χρῆσιν καθ' ὅλου καὶ εὐ τῷ περὶ ἑρμηνείας παρεδόθησαν οἱ τρόποι. ἀκόντως καὶ εὐ ταῦθα οὐ γέγονεν ἡ διαίρεσις τῶν διαιρεῖ τὸ ἔστιν ἐχουσῶν. ἃς τὰς μετὰ τρόπου, καὶ ἃς τὰς αὖθι τρόπου. κἀκεῖ γὰρ πρῶτον μὲν παρεδόθησαν αἱ ἐξ ὑποκειμένου καὶ κατηγορουμένου εὐ αἷς διαιρεῖ τὸ ἔστι θεωρεῖται. δεύτερον αἱ ἐκ τρίτου προσκατηγορουμένου. αἱ τινὸν δι' ἀμφοῖν τὸ ἃς τὰς ἁπλᾶς, καὶ ἃς τὰς ἐκ μεταθέσεως. καὶ τρίτον αἱ μετὰ τρόπου ἃς διαιρεῖ, εἴτε τὰς ἁπλᾶς καὶ τὰς ἐκ μεταθέσεως διότι μὲν οὖν μὴ παραλειπόμεθα ἔστιν αἱ μετὰ τρόπου διαιρεῖ τὸ εἶναι ἔχουσαι εὐ τῇ διαιρέσει ἀπολογισάμεθα. καὶ τοι δυνατὸν ὅ τος, τοιαύτας προτάσεις συνίστασθαι διότι δὲ καὶ τῶν αὖθι τρόπου τὰς ἐκ μεταθέσεως παρῆκεν, καὶ τοι μνήμην αὐτῶν τοῦ ἀριστοτέλους εὐ τῷ περὶ ἑρμηνείας πεποιηκότος. ἢ οὖν διὰ τοῦ προσπιθεμένου καὶ ἀφαιρουμένου κῆ συνθεμένου καὶ διαιρουμένου εἶναι ἢ μὴ εἶναι πάσας τὰς εὐ τῷ περὶ ἑρμηνείας παραδεδομένας προτάσεις. ἐλλιπῶς ἄρα ἐστὶν ἡ διαίρεσις, δεῖ γὰρ δῆλον ὅτι καὶ τὰς αὖθι τρόπου ἐκ μεταθέσεως, ὑφ' εὐ τῶν τεταράων ἀνάγεσθαι μερῶν καὶ δῆλον ὅτι ἐκ τῶν ἐν διαλεκτικοῖς ἢ μῶν, καὶ περὶ αὐτῶν συλλογιζόμενοι ἐροῦμεν αὐτῶν τὰς μὲν καταφατικὰς σύνθεσιν ἔχειν τοῦ μὴ εἶναι. ὥσπερ καὶ τὰς μετὰ τρόπου. ὅσα γὰρ ἄρτιοι αὖθι τῶν μετὰ τρόπου προτάσεων, ταῦτα καὶ ἐπ' αὐτῶν ἀρμόσει λέγεσθαι. ἵνα οὖν ἀνελλιπὴς ἡ διαίρεσις γένηται, πάσας τὰς εὐ τῷ περὶ ἑρμηνείας παραδεδομένας προτάσεις παραλαμβάνωμεν οὕτως τῶν προτάσεων, αἱ μὲν διαιρεῖ ἔχουσι τὸ ἔστι, αἱ δὲ εὐεργείᾳ. καὶ τῶν διαιρεῖ, αἱ μὲν καταφατικαὶ, αἱ τινὸν ἀφαίρεσιν ἔχουσι τοῦ εἶναι. αἱ δὲ ἀποφατικαὶ, αἱ τινὸν ἀφαίρεσιν ἔχουσι τοῦ μὴ εἶναι. τῶν δὲ εὐεργείᾳ τὸ εἶναι ἔχουσῶν, αἱ μὲν ἁπλαῖ. αἱ δὲ ἐκ μεταθέσεως. κῆ τῶν ἁπλῶν, αἱ μὲν αὖθι τρόπου. αἱ δὲ μετὰ τρόπου. τῶν δὲ αὖθι τρόπου, αἱ μὲν καταφατικαὶ, πρόθεσιν τοῦ εἶναι. αἱ δὲ ἀποφατικαὶ, πρόθεσιν τοῦ μὴ εἶναι. καὶ τῶν μετὰ τρόπου, αἱ μὲν καταφατικαὶ σύνθεσιν τοῦ εἶναι. αἱ δὲ ἀποφατικαὶ διαίρεσιν τοῦ εἶναι. ἃ δὲ ἐκ μεταθέσεως εἰσιν αἱ προτάσεις εἴτε μετὰ τρόπου, εἴτε αὖθι τρόπου. ἃ μὲν καταφατικαὶ εἰσιν σύνθεσιν ἔχουσι τοῦ μὴ εἶναι. ἃ δὲ ἀποφατικαὶ, διαίρεσιν τοῦ μὴ εἶναι. Ἐν τῇ λέξεσι ζητῆσαι. τί δήποτε μὴ, ὥσπερ αὖθι τῶν αὖθι τρόπου ἁπλῶν τε διαιρεῖ τὸ εἶναι ἔχουσῶν κῆ τὸ εὐεργείᾳ ὁμοίως τοῖς κῆ φάσεσιν αἱ ἀποφάσεις. ἢ πρόθεσιν ἢ ἀφαίρεσιν ἔχει. ἐλέγετο. διέφερε δὲ τὸ εἶναι ἢ μὴ εἶναι, ὅτι εὐ τοῖς καταφάσεσι τὸ εἶναι, εὐ δὲ τοῖς ἀποφάσεσι τὸ μὴ εἶναι, οὕτω δὴ καὶ αὖθι τῶν ἐκ μεταθέσεως, καὶ ἔτι αὖθι τῶν μετὰ τρόπου ἁπλῶν, ἀλλὰ τοῖς μὲν καταφάσεσι πάσαις, τῷ σύνθεσιν δεδώκαμεν, τοῖς δὲ ἀποφάσεσιν ἀπάσαις τῷ διαίρεσιν. λέγομεν οὖν ὅτι εὐ τούτοις αἱ καταφάσεις ἅπασαι, ὑπάρξειν δηλοῦσιν. αἱ μὲν ἁπλαῖ συνθέσεσιν εἶναι τῇ προτάσει. ὡς ἡ σωκράτη δυνατὸν ἐστι περιπατεῖν. αἱ δὲ ἐκ μεταθέσεως τοῦ μὴ εἶναι ὡς ἡ σωκράτη δυνατὸν ἐστι μὴ περιπατεῖν. κῆ ἡ σωκράτης ὃ περιπατῶν ἐστιν ὑπάρξειν δηλῶσαι πᾶσαι οὐκ ἂν λέγοιντο διαίρεσιν ἐρᾴζεσθαι. δι' ἃ ἐκ μεταθέσεως εἰσιν. κῆ αὐτοῖς γὰρ τὸ μὴ εἶναι συνθέσεσιν. ἃ δὲ τοῦ, αἱ αὖθι ἀποφάσεις αὐτῷ διαίρεσιν ἔχειν λέγοιντο ἂν οὐχ ὅτι ὁ κῆ αὖθι τῶν λοιπῶν. τῷ γὰρ σωκράτη περιπατεῖ, ἀφαίρεσιν ἔχειν λεγομένης τοῦ εἶναι, ἀλλ' ὅτι ἢ τούτης ἀπόφασις ἡ σωκράτη οὐ περιπατεῖ ἀφαίρεσιν ἔχει τοῦ μὴ εἶναι. ὅτι μὲν ὂν πρόθεσιν ὅτε τοῦ εἶναι, ὅτε τοῦ μὴ εἶναι ἔχει, δῆλον. ὅλως γὰρ τοῦ ἐστί ῥήματος μὴ προσ-

Quæ diff.ª sit π. προσίθεσθαι & τίθεσθαι

Impossibile fine indicatiuo fieri tionem pfectā

Brevis repitio omis propositionū q̄ dictum est in hermenias

Propositionū divisionem nota

Quæstio

solo

ΤΩΝ ΠΡΟ ΤΑΣΕΩΝ.

κειμένου αὐτῇ, μήτε καταφατικῶς μήτε ἀποφατικῶς, πῶς ἂν λέγοιτο ἔχειν ἁπλῶς πρὸς θέσιν· ἀκριβῶς λέπτ. ἀφαίρεσιν αὐτῇ ἔχειν τοῦ μὴ εἶναι πάλιν τὸ σωκράτης περιπατεῖ ὅτι ὁμολογοῦμεν πρὸς θέσιν ἐχούσης τοῦ εἶναι, ἢ ταύτης ἀπόφασις ἡ σωκράτης περιπατεῖ οὐκ ἔστιν ἢ πρὸς θέσιν ἔξει τοῦ μὴ εἶναι ἢ ἀφαίρεσιν τοῦ εἶναι ἢ ἀφαίρεσιν τοῦ μὴ εἶναι. ἀλλ' ὅτι μὲν ἀφαίρεσιν τοῦ εἶναι οὐκ ἔχει, πρόδηλον· πρόσεστι γὰρ αὐτῇ τὸ ἔστι ῥῆμα· ἀλλὰ μὴν, οὐδὲ τοῦ μὴ εἶναι ἀφαίρεσιν ἔχει· ἄλλο γὰρ δὴ τοῦτό φησιν ὅτι οὐκ ἔστι. λείπεται οὖν πρὸς θέσιν ἔχειν τοῦ μὴ εἶναι καὶ ἄλλως· ἐν οἷς ἡ σωκράτης οὐ περιπατεῖ, δέδεικται ἀφαίρεσιν ἔχουσα τοῦ μὴ εἶναι, αἱ δὲ δύο καταφάσεις, ἡ μὲν σωκράτης περιπατεῖ, ἀφαίρεσιν τοῦ εἶναι· ἡ δὲ σωκράτης περιπατεῖ ἐστι πρὸς θέσιν τοῦ εἶναι, ἐν τούτοις οὖν ἀναποδέδεικται, ἡ σωκράτης οὐ περιπατεῖ ἐστι πρὸς θέσιν ἔχειν τοῦ μὴ εἶναι. τὸ γὰρ τὸ μέσον λεγόμενον ἴσως δὴ καὶ τὸ ὅλως ἐνδέχεσθαι δύρειν προτάσεις τινὰς μετὰ τόπου, δυνάμει δὲ ἔστιν ἐχούσας καὶ καὶ μὴ εἴρηται· πεῖ τοιούτων προτάσεων ἐν τῷ περὶ ἑρμηνείας· ὁμοίως τοῦ ποιόν τοῦ δ' τμημάτων ἀδύνατον τὰς τοιαύτας προτάσεις, οἷον τὸ σωκράτης ἐνδεχόμενος φιλοσοφεῖ, ὅλως ἀναγκαίας ἀναπτεῖ, καὶ τὸ ὁ μείας λιχθεῖεν αὖ λέγω, καὶ τούτων αἱ καταφάσεις ἀφαίρεσιν ἔχειν τοῦ εἶναι· αἱ δὲ ἀποφάσεις, ἀφαίρεσιν τοῦ μὴ εἶναι· καὶ μοι τὸ ὁ εἰρηκὼν αὐτῷ ῥῆμα διαλύσωμεν ὡς μετὰ χρόνον καὶ ῥῆμα· οἷον σωκράτης ἐνδεχομένως φιλόσοφός ἐστιν· ἀναγκαίας ἀναπτέων ἐπιλιχθέησαν καὶ τὸ τῶν καὶ ὁ ἀκόλουθον, αἱ μὲν καὶ φάσεις, πρόσθεσιν ἔχειν τοῦ εἶναι, αἱ δὲ ἀποφάσεις πρόσθεσιν τοῦ μὴ εἶναι.

ΣΥΛΛΟΓΙΣΜΟΣ δέ ἐστι λόγος ἐν ᾧ τεθέντων τινῶν, ἕτερόν τι τῶν κειμένων ἐξ ἀνάγκης συμβαίνει τῷ ταῦτα εἶναι, λέγω δὲ τῷ ταῦτα εἶναι.

Καὶ τὰ τῶν ἐξ ἀρχῆς ἀπαριθμήσωμεν διαλεχθεῖς περὶ προτάσεως καὶ ὅρου, νῦν περὶ συλλογισμοῦ ποιεῖται τὸν λόγον. περὶ δὲ τῶν ῥητῶν ἑξῆς ἐπίσκεψις· πρῶτον μὲν, πότερον ἡ ψυχὴ ἔστιν ἀνάγκη ἢ οὐ τοῦ συλλογισμοῦ· ἔπειτα ποῖόν ἐστι τὸ ψυχῆς μόριον τὸ συλλογιζόμενον· τέλος, εἰ ἔστιν ὅλως συλλογισμός· καὶ γὰρ πεῖρῶντά τινες καὶ πειρωνεύεσθαι ὅτι οὐδὲ ἔστιν ὅλως συλλογισμός· οἱ γὰρ ἐφεκτικοὶ καταπειρωνεύοντες ὅτι οὐκ ἔστι συλλογισμός, ἔλεγον ὅτι τῶν ἀποδεικνύντες φασὶ ὅτι συλλογισμός, ἢ οὐ· εἰ μὲν οὐκ ἀποδεικνύντες, οὐ πιστεύομεν χωρὶς ἀποδείξεως ὑμῖν ὅτι ἔστι συλλογισμός· εἰ δὲ ἀποδείκνυτε συλλογισμῷ δῆλον ὅτι ἄλλῳ χρῆσθε· ὃν πάλιν δι' ἑτέρου συλλογισμοῦ δεόν ἢ μᾶς ἀποδεικνύναι, ὅτι ἔστι συλλογισμὸς ἀποδεικτικός· καὶ κενὸν πάλιν δι' ἑτέρου, καὶ τοῦτο ἐπὶ πέρας· πρὸς οὓς φαμεν ὅτι τοῖς ἡμέτεροις ἀλίσκεσθαι λόγοις τὸ ἀλλὸ γὰρ καὶ ἡμᾶς φήσομεν πρὸς ὑμᾶς· ἢ γὰρ ἀπεδείξατε ὅτι οὐκ ἔστι συλλογισμός· ἢ οὐκ ἀπεδείξατε· καὶ εἰ μὲν οὐκ ἀπεδείξατε, διὰ τοῦτο οὐ πιστεύομεν ὑμῖν, εἰ δὲ ἀπεδείξατε, ἀπεδείξει δῆλον ὅτι πῇ χρώμενοι· ὥστε ἔστι συλλογισμὸς δι' οὗ ἀπεδείξατε· ἀλλ' ἐπεισῆλθε οὐ μόνον ἐξ ἀπορίας αὐτοὺς εἰρηκεῖν, δεῖ· ἀλλὰ καὶ τῶν ἀπορίαν ἀδιλύεσθαι, φαμὲν ὅτι ὅτι ἄλλο ἐστὶ συλλογισμὸς, καὶ ἄλλο συλλογιστόν, ὅπερ οὖν τὸν συλλογισμὸν θεωρήσωμεν ὡς δι' αὐτὸ πιστοῦμεν τὰς ἀποδείξεις, τινὶ καὶ ὑπὲρ ἀλλὸ τὸ τοῦ συλλογισμὸν αὐτὸν καλοῦμεν· ὅπερ ὃ ὡς πρᾶγμα ὀφεῖλον ἀποδεικνυθῆναι συλλογιστόν· καὶ ὅτι ἀποδείκνυται ὁ συλλογισμὸς, ὡς συλλογιστὸν παραλαμβανόμενος ἀλλ' ἴσως ἔοικε τὶς ὅτι καὶ συλλογιστὸν ὄντ, οὐδὲν μᾶλλον διὰ τούτων λέλυται ἡ ἀπορία, διὰ γὰρ συλλογισμοῦ δείκνυται, ὡς πάλιν ὁ συλλογισμὸς γίνεται συλλογιστόν· διὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἕτερα συλλογισμοῦ χρῆζειν ἀποδείξεως· πρὸς ὃς φαμὲν ὅτι οὐ πάσας τὰς ἀποδείξεις καὶ τὰς ἀρχὰς τῶν ἀποδείξεων, διὰ συλλογισμοῦ λαμβάνομεν· ἀλλ' ἐκ τῶν ὁμολογουμένων εἶναι ὧν τὰς ἀρχὰς λαμβάνοντες, τὸ συλλογισμὸς καταπειρωνεύομεν· καὶ γὰρ εἰ τοῖς ἀποδεικτικοῖς εἴρηται ὅτι οὐ πάντα ἐστὶν ἀποδεικτά· εἰ γὰρ πάντα ἢ ἀποδεικτὰ, ἀδύνατον ἢ ἀποδεικτὰ, ἀδύνατον ἢ ἀπόδειξις, πῶς γὰρ ἀπόδειξις, ἀπόδειξιν ἀρχῶν τῶν ἀπαίτεται, ἀδύνατον γὰρ τι ἀποδεῖξαι, μὴ προειλημμένων τινῶν· εἰ οὖν ἀεὶ τὰ ἐξ ἀρχῶν ἀπόδειξιν

ἀποδείξεις παραλαμβανόμενα ἀποδεικτὰ εἴη· πῶς δὲ τὸ ἀποδεικνύμενον δι' ἑτέρων ἀποδείκνυται· καὶ κενὰ πάλιν δι' ἑτέρων ἀποδεχθήσεται· καὶ ὅτως οὐδὲ τὸ ἄπειρον, χωρεῖν ἀνάγκη· εἰ δὲ ἀδύνατον· ὅν ἀρα ἐστὶ πάντα τὰ ἀποδεικτικά· ἀλλ' ἀνάγκη πάσας προϊόντας· ὅτιν ἐξ τὰς κοινὰς καταπειρωσόμεν εἰς νοίας, σῆναι λοιπόν· ὥστε οὐκ ἐξ ἄπειρον ἀνάγκη εἶναι τὸ συλλογισμόν· καὶ πάντων μὲν γὰρ πάντως ἐξ τὰς κοινὰς ὡς εἶπον εὐνοίας· αἱ πιθανὸν πάσης ἀπὸ κρείττονος ὡς εἶπον ἀπαιτεῖ ἐξεως· ὥστε οἱ μὲν πρῶτοι συλλογισμοὶ ἐκ τούτων· αὐτοὶ δὲ ἐξ ἑνός. Ἐπεὶ οὖν ἐδείξαμεν ὅτι ἐστὶ συλλογισμός· ἀκόλουθον ζητῆσαι πόθεν ἦλθεν ἐξ εὐνοίας ἡ ψυχὴ τὸ συλλογίζεσθαι· διὰ τὸ τὰ πράγματα ὁρᾶν μήτε πάντα ἀλλήλοις κοινωνοῦντα, μήτε πάντα διαφέροντα· εἰ γὰρ τὸ τῷ θάτερον, οὐδὲν συλλογισμῶν ἡμῖν ἐδέησεν ἂν, πῶς τὸ δεῖξαι τὰ πᾶσιν ὁμολογούμενα εἴτε κατὰ τὴν κοινωνίαν, εἴτε κατὰ τὴν ἑτερότητα· ὥσπερ οὐδὲ συλλογισμοῦ δεῖ τὸ δεῖξαι, ὅτι ὁ λίθος ἕτερός ἐστιν παρὰ τὸν ἄνθρωπον· ἢ ὅτι οὐκ ἕτερος σωκράτης πλάτωνος κατὰ τὴν οὐσίαν· ἀλλ' ἐπεὶ κατά τι μὲν κοινωνοῦσι ἀλλήλοις τὰ πράγματα· κατά τι δὲ διαφέρουσιν· ἐδέησεν τῶν συλλογισμῶν ἡ ψυχή· ἵνα γνῷ ποῖα μὲν κοινωνοῦντα· ποῖα δὲ τὰ διαφέροντα ἀλλήλων· διακρίνει δὲ τὸ λαμβάνουσα μεταξὺ τῶν ζητουμένων, κοινὸν ὅρον· ἢ κοινωνίαν ἔχοντα πῶς τὰ δύο ἄκρα, ἢ πῶς μὲν θάτερον κοινωνοῦντα, διεστῶτα δὲ τὸ λοιπόν· καὶ διὰ τὸ μέσον ἢ συνδεῖ τὰ ἄκρα, ἢ διίστησιν· ἃ δὲ ἦσαν πάντα ἕτερα τὰ πράγματα· οὐκ οὖν τὸ ποιῆσαι ἐδύνατο· κοινοῦμέν τινος ὅρου μὴ ὑπάρχοντος τὸ τῷ τῶν ἄκρων κοινωνίαν δεῖχθῆναι· ἀλλὰ μὴν, οὐδὲ ὅτι διαφέρουσιν ἀποδείξεως ἔδει, προφανοῦς τῆς διαφορᾶς ὑπαρχούσης· ἀλλ' οὐ δι' ἃ πάντα ἐστὶν κατὰ πάντα, ἔδει δεῖξαι· ὡς πάλιν τῆς κοινωνίας ὁμολογουμένης· τὸ δὲ συλλογιζόμενον τῆς ψυχῆς μέρος, τὸ διανοητικὸν ὄντ' ὡς καὶ εἰ πρόσθεν μέρος εἴπομεν· τὸ γὰρ εἰ ἡμῖν γνωστικῶν δυνάμεων, αἱ μὲν ἄλογοι, αἱ δὲ, ἄλογοι· λογικαὶ μὲν, νοῦς· διάνοια, δόξα· ἄλογοι δὲ, φαντασία καὶ αἴσθησις· καὶ τῆς μὲν νοερᾶς οὐκ ἔστι δυνάμεως τὸ συλλογίζεσθαι, ἐπεὶ κρείττων αὐτὴ ἡ κατὰ συλλογισμὸν, ἀεροᾶς καὶ ἀμεροῦς γινώσκουσα· ἃ δὲ μὲν τῆς δεξαστικῆς· αὐτὴ γὰρ τὸ ὅτι μόνον οἶδεν· ἃ μὲν καὶ τὸ διότι· ὅθεν πολὺ μᾶλλον ἥκιστα τῶν ἀλόγων δυνάμεων εἰκὸς συλλογίζεσθαι· λείπεται οὖν τῆς διανοητικῆς· ἀλλὰ λέγων εἶναι δυνάμεως· εἴπερ αὐτῇ μετὰ τὸ ὅτι καὶ τὰς αἰτίας οἴδασι. Λοιπὸν δὴ τὶ ὅστι συλλογισμὸς λεκτέον, τὸ ἀριστοτέλους ὁρισμὸν δεξιούμενοι· συλλογισμὸς δὲ ὅστι φησὶν· ὁ εἰρέτω· τὸν συλλογισμὸν ὁ ἀριστοτέλης κατὰ τὸ ὄνομα ἐκ γένους καὶ τῶν συστατικῶν διαφορῶν· ἐπεὶ γὰρ τὰ πράγματα ἢ ἐπιρρεῖ ἢ ὄντ, ἢ ἐπιρρεῖ· πῶς μὲν διάκεισιν τῶν ἐπιρρεόντων, λαμβάνεται τὸ γένος σὺν τοῖς ὁρισμοῖς· πῶς δὲ τῶν ἐπιρρεόντων διάκεισιν, λαμβάνεται αἱ διαφοραί· γένος οὖν τοῦ συλλογισμοῦ ὁ λόγος· διαφοραὶ δὲ, τὰ σὺν τῷ συλλογισμῷ λοιπά· θεωρεῖν δὲ αὐτοῦ, σὺν ὕλη καὶ σὺν τῷ εἴδει· ὕλη μὲν, τοῦς προτάσεσι, εἶδος δὲ, τῷ συμπεράσματι· ἐπεὶ οὖν αἱ προτάσεις τοῦ συμπεράσματος εἵνεκεν λαμβάνονται· ὥσπερ ἡ ὕλη τοῦ εἴδους· καὶ μὲν γὰρ τεθέντων καὶ τὸ τινῶν ἐκ τῆς ὕλης τῶν συλλογισμῶν· τουτέστι τῶν προτάσεων εἴληπται· τὸ δὲ ἕτερόν τι τῶν κειμένων ἐξ ἀνάγκης συμβαίνειν· ἐκ τοῦ εἴδους· τουτέστι τοῦ συμπεράσματος· πρόσκειται· οὐ τῷ ὁρισμῷ τὸ τεθέντων ἢ διὰ τῶν λοιπούς λόγους δυνατὸς φημι καὶ τῶν λοιπούς· ἵνα εἴη τὸ τεθέντων, αὐτὶ τοῦ ὁμολογηθέντων· ὁ γὰρ δυνάμεῖ ὅτε πῶς ἑαυτόν, ὅτε πῶς ἄλλον ὁμολογεῖ καὶ τίθεται· ὅτε μὴ ὁ προστάττων· ὅτε ὁ ἐρωτῶν· ὅτε ὁ καλῶν· ἀλλὰ μόνος ὁ συλλογιζόμενος· ἢ διὰ τῶν ὑποθετικοὺς συλλογισμοὺς· τούτοις γὰρ ὑπιτίθεται· μὴν λέγομεν πῶς προτάσεις, τίθεται ὁ ὁμολογῶν, καὶ αὐτὴ μᾶλλον ἀληθὴς ἡ δεῖξις· εἰ γὰρ θέσις ὡς εὐ ὁ περὶ ἑρμηνείας ἐμάθομεν καὶ τῆς ὑποθέσεως λέγεται, ὥστε εὐπεῖθα τῶν ἀποτελεῖ· ὁ εἰ συλλογισμὸς δὲ τινῶν, διὰ τῶν παρὰ τοῖς ῥήτορσι μονολημμάτοις λεγομένοις συλλογισμοὺς· οἱ τινὸν τῶν ἐλάττονα τὴν προτάσεων λαβόντες· τὴν δὲ μείζονα καὶ παλιμπόντες, ἐπάγουσι τὸ συμπέρασμα· οἷον, ὁ θεῖνα καὶ λωπίστης θνῆσκω καὶ μοιχός· παραλιμπάνοντες τὴν μείζονα τῶν λεγόντων, πῶς ὁ καὶ λωπίστης μοιχός· καὶ πάλιν ὁ θεῖνα γυνὴ πλεκτὴ ἔστι· θνῆσκω καὶ λωπίστης ὄντ· ὁ θεῖνα ἀναπτεῖ, θνῆσκω καὶ ζῶ· τούτοις ὁ κέχρηται οἱ ῥήτορες τοῖς συλλογισμοῖς· ἢ συντομίας χάριν, ἢ διὰ τὸ πρὸς εὔδωρρέον ποιεῖσθαι τὸν λόγον· καὶ μὴ δεῖ ἀρκεῖν τὸ χρόνον πρὸς τὰ λεγόμενα· ἢ διὰ τὸ δοκεῖν τιμᾶν τὸν δικαστὴν καὶ διὰ τοῦτο ἀξιοῦν αὐτὸν πρὸς καλεῖσθαι ὡς ἀδόντας τὰς διαλεκτικὰς μεθόδους· καὶ δυναμένους τὴν μείζονα προσπιθέναι πρότασιν· ἢ συμψήφους· ἢ συνακατηγόρους, βουλόμενοι αὐτὸν ἔχειν· τὸ ἐκ τῆς ἀκολουθίας αὐτὸν προσπιθέναι τὴν μείζονα τῆς προτάσεων· ὁ θεῖνα γὰρ φησι καὶ λωπίστης· θνῆσκω καὶ μοιχός· τούτων γὰρ ὁ δικαστὴς ἀκούσας, καθ' ἑαυτὸν τὸν λοιπὸν προστίθησιν· ὅτι θνῆσκω πᾶς γὰρ καὶ λωπίστης μοιχός· τὸ ὁ ἕτερον πρόσκειται, διὰ τὴν διφορουμένης συλλογισμοῦ· ὅτι δὲ τὸ ἄλλο ἔχει συμπέρασμα τοῖς προτάσεσιν· οἷός ἐστιν ὁ λέγων· ἢ ἡμέρα ἐστὶν, ἢ ἡμέρα ἐστὶν· ἀλλὰ μὴν ἢ ἡμέρα ἐστὶν, ἢ ἡμέρα ἀρα ἐστὶν· εὐ τοῦτο γὰρ ὁ δὲ ἕτερον τὴν καὶ συνέβη· ὅτι ὁ δεῖ ἕτερον εἶναι τὸ συμπέρασμα παρὰ τὰς προτάσεις εὐτοῦ δῆλον· ἄλλο ἐστὶν οὗ ἕνεκά τινος, καὶ τὸ οὗ ἕνεκα· οἷον πυθέλιον εἰ ἕνεκά τινος ἐστὶ· οὗ ἕνεκα γὰρ τὴν πόλιν· τὸ ὁ πόλιν τὸ οὗ ἕνεκα· δι' αὐτὸ γὰρ γέγονε τὸ πυθέλιον· καὶ ὁμολογεῖται, τοῦ τὰ ἕτερα ὄντ' ἀλλήλοις· τὴν αὐτὴν τρόπον ἔχει καὶ ὧδε τὴν προτάσεις· ὅσαι γὰρ αἱ προτάσεις οὗ ἕνεκά τινος· τὴν συμπεράσματος ἕνεκα· τὸ ὁ συμπέρασμα τὸ ἕνεκα· ἕνεκα γὰρ ἄλλο αἱ προτάσεις· ὥστε τοῦτο ἕτερον αὐτὸν τὸ συμπέρασμα παρὰ τὰς προτάσεις καὶ ἄλλως πῶς ὁ καὶ συνδυάζων τὶ· ἢ τὸ σαφὲς ἐκ τῆς ἀσαφοῦς· ἢ τὸ

ἀσαφὲς, ἐκ τῶ ἀσαφοῦς. ἢ ὃ σαφὲς ἐκ τῶ ἀσαφοῦς, ἢ τὸ ἀσαφὲς ἐκ τῶ σαφοῦς. αἱ μ. οὐ δῆλον πρῶτον
συζυγίαι, ἀ συλλογισμοί εἰσι· καὶ τὰ δὲ τῶν ὑστέρων γίνονται αἱ ἀποδείξεις. ὃ γὰρ σαφὲς ἐκ τῶ ἀσαφοῦς,
δῆλον καὶ τοῖς πίστεσι. ἢ τοῖς ὡ ἀσαφὲς μὴ ὃ συμπέρασμα τῶ τὸ γὰρ δεῖξαι βουλόμεθα σαφὲς δὲ αἱ
προτάσεις, ὅτι ὧν καὶ ὃ συμπέρασμα. ὃ πιστὸν ἔχει, ἕτερον δὲ ὃ ἀσαφὲς τῶ σαφοῦς, ἕτερον δ' ὅπου καὶ
τῶν προτάσεων ὃ συμπέρασμα. ὃ δὲ. π. ἔχουσι τῶ ὁρισμῶ διὰ τὰς ἀσυλλογίστους συζυγίας. ὃ μὴ
γὰρ τὶ. ὁρισμένον δηλοῖ. οὗ τοῦ δὲ, ὅ δὲν ὡρισμένον συνάγουσιν, ἀλλὰ καὶ ὃ καθόλου, καὶ ὃ μειζόν.
καὶ ὃ καταφατικὸν καὶ ἀποφατικὸν οὗ τοῦ συνάγουσιν. ὡς ἐφεξῆς μαθησόμεθα. ὃ δὲ ὅτι ἀνάγκης, ἢ
τὸ φησὶν ὅτι ἀναγκαίας ὕλης, συνάγεται ὃ συμπέρασμα. συνάγεται γὰρ καὶ ἐν τῶ ἄλλων ὑλῶν ἀ
ναγκαῖα συμπεράσματα. ἀλλὰ ὃ ὅτι ἀνάγκης προσέθηκεν. διά τε τοὺς παραδειγματικοὺς, καὶ ἐπε
ιγωγικοὺς καλουμένους συλλογισμοὺς, οἵ πινὲς ὃ ὅτι ἀνάγκης οὐκ ἔχουσι. καθόλου γὰρ πᾶσα πίστις. ἢ τὸ
ἴσον ἐκ τῶ ἴσου πιστοῦται, ἢ ἐκ τῶ μείζονος ὃ ἔλαττον. ἢ ἐκ τῶ ἐλάττονος ὃ μεῖζον. ἢ μὴ οὕτω παραδειγ
ματικὴ πίστις. τὸ ἴσον ἐκ τῶ ἴσου πιστοῦται. οἷον, ὁ δεῖνα πλούσας εὐωνάγκασε, καὶ σὺ ἢ πλούσιος, ὃ αὐ
τὸ πάσχει. ὁ δεῖνα νύκτωρ ὁ δοῦλος, περιέπεσε λησταῖς. καὶ σὺ ἢ νύκτωρ ὁ δοῦλος, περιέπεσε λησταῖς.
ὃς ὃ ὅτι ἀνάγκης ἀκέχει. κέχρηται δὲ τούτῳ οἱ ῥήτορες. ἡ δὲ παγωγικὴ πίστις, ὃ μεῖζον ἐκ τῶ ἐλάττ
ονος πιστοῦται. οἷον, ἐπειδὴ καὶ τόδε καὶ τόδε τῶ καὶ τῶ γένει κινεῖ ζῶον. καὶ πᾶν ἄρα ζῶον, τῶ καὶ τῶ γένει
κινεῖ. ὅδε αὖτη ἡ δεῖξις ἔχει ὃ βέβαιον. πρῶτον μὲν ὅτι χαλεπὸν πάντα τὰ κατὰ μέρος διεξελθεῖν. ἔ
πειτα ἄδηλῳ κατασκευάσαι ὅτι κρονός δηλος τῶ καὶ τῶ γένει κινεῖ. δεύτερον τὰ κατὰ μέρος διεξιὼν
ἢ καὶ ἄλλον διεξελθεῖν ἢ μή. καὶ ἢ μὲν διεξέλθοι ὃ ζητούμενον ὡς ὁμολογούμενον λήψεται. ἢ δὲ μὴ, οὐ
κατασκευάσει ὃ καθόλου. πρὸς γὰρ τῶ τῶ καθόλου κατασκευῶ αἱρεῖ καὶ εἰ παράδειγμα μόνον.
πρὸς δὲ τῶ κατασκευῶ τῶ καθόλου, ὅδε μυεία αἱρεῖ παραδείγματα. ἡ δὲ κατὰ πολλὰ κτὴ δεῖξις αὐ
τὴ ἐστὶν ἡ ἐκ τῶ καθόλου ὃ μέρος πιστουμένη ἢ ἐπεται πάντως ὃ ὅτι ἀνάγκης. ὃ δὲ συμβαίνει, διὰ τῶ
αἰτιαμάτων ὕλῃ περιλαμπάν. ἵνα μὴ πιστωμέθα τῶ αἰτιαμάτῳ τῆς ὕλης ἕπεσθαι ὃ συμπέρασμα μό
νον. δῆλον ὡς ἔτι ἀδιάφορα ἔσται αἱ προτάσεις. ἔτι σὺ δεχόμεναι, συμβαίνει πάντως ἀκολουθεῖν ὃ συμ
πέρασμα. ὃ δὲ τῶ τοῦ τοῦ τε εἶναι φησὶ διὰ τὰ ἀκολουθοῦντα συμπεράσματα. μὴ τῶ λόγῳ τῶν τεθεισῶν
προτάσεων, ὡς εἴ τις εἴποι. ἡ ψυχὴ ἀθάνατος, ὃ ἀθάνατον, ἀκίνητος, ἢ ψυχὴ ἄρα ἀθάνατος. οὐ γὰρ
διὰ τὰς ἀρχικὰς προτάσεις τὸ ἕπεται ὃ συμπέρασμα. ἀλλ' ἢ ψυχὴ ἄρα ἀκίνητος. ὅτι γὰρ τὸ τὸ
βάλεται διὰ τῶ ἀπεῖν τῶ τοῦ τε εἶναι ἑαυτὸν ἐπίταγε. λέγω γὰρ φησὶ τῶ τοῦ τε εἶναι, ὃ διὰ
τοῦ τε συμβαίνειν. τὸ δὲ ὅτι ὃ μηδενὸς ἕξωθεν ὅρα προσδεῖν, πρὸς ὃ γενέσθαι ὃ ἀναγκαῖον. οὐ γὰρ
τῶ συλλογισμῶ τῶ λέγοντι. ἡ ψυχὴ ἀθάνατος, ὃ ἀθάνατον ἀκίνητος, ἢ ψυχὴ ἄρα ἀθάνατος, οὐκ
ἔστιν οὐ τῶ συμπεράσματι ὃ ἀναγκαῖον. ἢ μὴ προσεθέμεν ἔξωθεν καὶ ὅρος καὶ πρότασις. ἢ γὰρ ὃ ἀθάνα
τον ἀκίνητον, οὔπω δῆλον ὅτι ἡ ψυχὴ ἀθάνατος. ἀλλ' ἐὰν προστεθῇ τοῖς ὅδε ἀρχῆς ὃ ἀθάνατον καὶ
πρότασις. ἢ λέγουσα ὃ ἀκίνητον ἀθάνατον. τὸ τὲ κ τῶν κειμένων ἔχει τὸ συμπέρασμα ὃ ἀναγκαῖον,
ἅπῶν δὲ τῶ τοῦ τε εἶναι. ἐπαδὴ συνᾶδεν ὡς ἀκέστι σαφὲς τὸ λεγόμενον, δέηνούμενος ἑαυτὸν ἐπίταγε
ὃ διὰ τοῦ τε συμβαίνειν. πάλιν δὲ ἀλλὸ τῶ τὸ ἐπ ἀσαφὲς εἶναι δυκεῖ. ἢ γὰρ διὰ πρόθεσις, πολλάκις αἰ
τίαν δηλοῖ. ὁ δὲ συλλογισμὸς, ὃ πάντως ὅδε αἰτῶν περαίνεται τὸ γὰρ τῶ ἀποδεικτικοῦ συλλογισμῶ
ὅστιν ἴδιον. αἴτιαι γὰρ ἰσον αἱ προτάσεις τῶ συμπεράσματος, ὃ μὴ οἱ οὐ τῆ προτάσει παραλαμβανό
μενοι ὅροι αἴτιοι πάντως ὄσι τῶ δηλουμένου πράγματος οὐ τῶ συμπεράσματι. δυνατὸν γὰρ ἐκ τῶν ὑστέρων
τὰ πρότερα συλλογίσασθαι. ὥσπῆ ἐκ τῶ γάλα ἔχειν ὃ τεκνοῦσθαι, καὶ ἐκ τῶ καπνῶ ὃ πῦρ εἶναι. καὶ
ἐκ τῶν τῆς σελήνης φωτισμῶν ὃ εἶναι αὐτῶ σφαιροειδῆ. καίτοι αἴτιον τῶ γάλα ἔχειν ὃ τεκνοῦσθαι, ἢ
τῶ καπνοῦ ὃ πῦρ. καὶ τῶν φωτισμῶν τῆς σελήνης, ὃ σφαιροειδὲς αὐτῆς σῶμα. ἀλλ' ὁ πινὲς σαφέ
στερα ἢ τὰ αἴτια τὰ τῶν αἰτίων, ἐκ τῶν αἰτίων τὰ αἴτια τὰ συλλογιζόμεθα. ἐπειδὴ τοίνυν ἢ μὴ διὰ
πρόθεσις καὶ αἴτιαν ἐδ' ὅτε σημαίνει. ὡς ὅταν εἴπω διὰ ὃν τέκνον ἢ θύρα. ὃ πάντως δὲ τὰ οὐ τοῖς
προτάσεσι σημαινόμενα, αἴτια ὅστ' τῶ συμπεράσματος σημαινομένων. ἵνα μὴ τῶ τὸ ὑπονοήσωμεν τῶ
καθόλου συλλογισμὸν καὶ οὐ ὃν ἀποδεικτικὸν σκοπῶμεν δέηνούμεθα ὃ διὰ τοῦ τε συμβαίνει φη
σί. ὃ μηδενὸς ἕξωθεν ὅρα προσδεῖσθαι πρὸς ὃ γενέσθαι ὃ ἀναγκαῖον. τουτέστι ὃ ἀπλῶς εἶναι τοὺς
κειμένοις ὅροις καὶ τοῖς ὅδε ἀπλῶν συγκαμένοις προτάσεις ἃς ὃ γενέσθαι ὃ συμπέρασμα διὰ τῆς προ
θήκης οὐ τοῦ τε ἐκβάλλει τοὺς ὁ πρόσω τῶν συλλογισμῶν. λέγει τοὺς ὅρους τοῦ καὶ προτάσεσιν. ὃ δὲν
οὐ ἢ ἦν καὶ οἱ μονολήμματοι πάλιν ἐκβληθήσονται καὶ διὰ τοῦτο τῆς προθήκης. δέονται γὰρ καὶ
ἄλλοι τῆς μείζονος προτάσεως, ὃς ἐδιδάξαμεν. καὶ ἐπ οἱ σύνθετοι μὴ, λείπουσι δὲ ὅρω καὶ προτάσει.
ὥσπῆ ὃν ἤδη εἴπομεν. ἢ ψυχὴ ἀθάνατος, ὃ ἀθάνατον ἀκίνητος, ὃ ἀθάνατον ἀκίνητον ἀθάνατον, ἢ ψυχὴ ἄρα ἀθάνατος. λείπουσι
γὰρ ὃ ἀκίνητον, ἀθάνατον πρὸς τοῦτοις καὶ οἱ ἀμεθόδευτοι, πάλιν τοῖς στοϊκοῖς ἢ ἀνόμασται. οἷον, ἢ οὕτω
τῆς λέγοι. ὃ πρῶτον, τῶ δευτέρῳ μεῖζον. ὃ δεύτερον, τῶ τέλου μεῖζον, ὃ ἄρα πρῶτον, τῶ τέλου μεῖ
ζον. τῶ τὸ γὰρ ὅδε αἰτῶν ἐστὶ τοῦ. ἢ μὲν διὰ τῶν κειμένων ἢ μὴ ἕξωθεν ἄλλη προσληφθεῖσα πρότασις. ὅτι
τὸ πρὸς μεῖζονος καὶ τῶ ἐλάττονος ἐκεῖνο μεῖζον ὅστ' καὶ πάλιν ὃ ὁ ὃ β' ἴσον. ὃ γ' τῶ β' ἴσον.

ὁρισμένον δ' λοῖ

mis fides uel argumé
m aut æquú ex æquo
nfirmat, aut ex ma
re minus, aut ex mi
ore maius.

uid sit argumentú pa
radigmatikóv & quod
tuntur illo rhetores

robatio p inductionē
uiusmodi sit

robatio p demóstrationē

ræpositio. διὰ. sæpe
causam significat

Quando causata sunt
ariora causis exipsis
causis colligimus causa
ta

Compositi syllogismi

syllogismi ab stoicis
facti ἀμεθόδευτοι

ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ ἀσαφὲς ἐκ τῶ σαφοῦς
(inducitur ex sequentibus paulo post deesse ἐξηγούμενος)

∴ ἀσαφὲς ἐκ τῶ σαφοῦς
uel si legis σαφὲς ἐκ τῶ
ἐκ legis τὰ αἴτια
τῶν αἰτιατῶν

ὅδε ἐν φυτὸν μεταβατικὸν κινεῖ κίνησιν
πᾶν τὸ αἰσθησιν ἔχον μεταβατικὴν κινεῖται κίνησιν
ὅδε ἐν ἄρα φυτὸν αἰσθησιν ἔχει

ὃ α' ἄρα τῶ γ' ἴσον. πάλιν γὰρ καὶ ἐν τούτοις ὅδε αἰτάκης μὴ συνάγεται ὃ συμπέρασμα, ὃ μὲν διὰ τῶν
κειμένων. λέπεται γὰρ πάλιν πρότασις, τὰ τῶ αὐτῶ ἴσα, καὶ ἀλλήλοις ἔσται ἴσα.

ΤΕΛΕΙΟΝ μὴ οὖν καλῶ συλλογισμὸν, ὃν μηδενὸς ἄλλου προσδεόμενον παρὰ τὰ ἐλλιμμένα
πρὸς ὃ φανῆναι ὃ αἰναγκαῖον.

ὃ ἀεὶ μ. οὖν ἴσως τὸν τέλειον καὶ ἀτελῆ συλλογισμὸν ἢ δὴ παραδεδοκέναι. ὅτε ἔλεγε τῶ τοῦτο εἶναι. ἀκ
ἔστι δὲ τῶ τὸ ἀληθὲς. ὃν γὰρ ἔξωθεν ὅρα τινὸς προσδεόμενον. διὸ καὶ ὃν πρὸ μικρῶ προεθέμεθα, ὅδε συλ
λογισμὸν ἀεὶ καλεῖν. τὸν δὲ ἀτελῆ, συλλογισμὸν καλεῖ τέλειος μὴ οὖν συλλογισμὸς ἐστὶ ὃ συμπερά
σμα πάντος ὅστ' ἐπιτεύξειν. ὡς αὐ ἔπεσι τις. ὃ δίκαιον, καλόν. ὃ καλὸν, ἀγαθόν. οὐ ταῦτα γὰρ πάντως
ἐστὶν ἐπιτεύξαι ὃ ἄρα δίκαιον ἀγαθόν ἀτελῆ δὲ ὃ ὃ συμπέρασμα μόνον
ἐστὶ τῶ ὑπῆρχον τος ἐπαγαγεῖν, διὸν πᾶς ἄνθρωπος ὄσια, πᾶς ἄνθρωπος ζῶον,
τούτων ὃ συμπέρασμα. τὸ, τὶς ἄρα ὄσια ζῶον, καὶ ὅτι τῶ τὸ ἐστὶ ῥᾶδιον φα
νῆναι διὰ τῆς αἰτήσεως. ἢ γὰρ αἰτήσεῖ ὄμεν καὶ οὕτως ἔπομεν. τὶς ὄσια
ἄνθρωπος ὄστ', πᾶς ἄνθρωπος ζῶόν ὄστ'. δῆλον ὅτι συνάγεται. τὶς ἄρα ὄσια
ζῶόν ὄστ'. διὸ καλῶς εἶπε πρὸς ὃ φανῆναι καὶ ὃ πρὸς ὃ γενέσθαι. οἱ μὲν
γὰρ τέλειοι συλλογισμοὶ, ὃ αἰναγκαῖον ἔχουσι καὶ τῶ τὸ φαινόμενον. οἱ δὲ ἀ
τελεῖς ὁποῖοι ὄσι πάντες οἱ σὺ τῶ ὑστέρῳ καὶ τείτῳ σχήματι ἔχουσι μὲν ὃ αἰναγκαῖον. ὃ μὲν πρὸ
φανές. ἀλλ' αὐτῆ μόνος δεῖται ὃ ἐκ τῶν προτάσεων ἐλλιμμένον αἰναγκαῖον, μὴ φαινόμενον δὲ, ὡς ὃ
ἐμφανὲς ἀναγοῖ διὰ τῶν αὐτῆς ὀφῶν.

ΑΤΕΛΗ δὲ, τὸν προσδεόμενον. ἢ σὺ ὃς ἢ πλειόνων. ἃ ὅστ' μὲν αἰναγκαῖα, διὰ τῶν ὑποκειμένων
ὅρων. ὃ μὲν ἐλλιπῆ διὰ προτάσεων.

Η σὺ ὃς ἢ πλειόνων, ὄχ ὅρον λέγει. ὃ δὲ ἀεὶ ὡσπῆ εἴρηται τοὺς δεομένους ἔξωθεν τινὸς ὅρου, καλεῖν
συλλογισμοὺς. ἀλλ' ἀρσενικῶς φανῶς ἐχρήσατο αὐτῆ θηλυκῶν. ὀφείλων ἢ πᾶν ἢ μᾶς ἢ πλειόνων τυ
γχάνειν αὐτῆς ὀφῶν. προσθεὶς δὲ ἃ ὅστ' διὰ τῶν ὑποκειμένων ὅρων ἐσήμανε τὸ γινόμενον χρήσιμον ἐκ τῶ
αὐτῆς ὀφῶν. ὅτι τὸ σὺ τῶ συλλογισμῶ κρυπτόμενον αἰναγκαῖον ἐκφάνσει φῶν δὲ διὰ τῶν ὑποκειμέ
νων ὅρων, ἐσήμανεν ὅτι ὄκ ἐπίκτητον γίνεται, ὅδε ἔξωθεν τῶν τοιούτων συλλογισμῶν τὸ αἰναγκαῖον,
ἀλλὰ διὰ τῶν ὑποκειμένων προτάσεων. τὸ δὲ ὃ μὲν ἐλλιπῆ διὰ προτάσεων, αὐτῆ τὸ ὄκ ἐν τῶ πεῖλη
φθεὶς ὁ λόγος τῆς αὐτῆς ὀφῆς, διὰ τῶν προτάσεων. ἀλλὰ δέον τοῦ αἱ προτάσεις τὸν τάξιν ἀμῆψαι. ἵνα
τὸ σὺ ἀπλῶς διέξωσι αἰναγκαῖον. Ἀπορῶν δὲ τινὲς, πῶς ὁ ἀριστοτέλης μὴ προσδεχόμ τοὺς συλλογι
σμὸς, τοὺς ἔξωθεν τι προσλαμβάνοντας οἷον ὅρον ἢ πρότασιν, ἀπαιτεῖ δὲ τοὺς δι' ἀδυνάτου διέξεως
καὶ συλλογισμὸς αὐτῶ καλῶ. καίτοι προσδεχόμενος ἔξωθεν τινά. ὅτι δὲ παραδέχονται καὶ ἐν τῶ ἀδυνάτῳ
βούλομαι συλλογίσασθ ὅτι ὅδὲν φυτὸν αἴσθησιν ἔχει. ἐπ' δύθειας μ. οὖν συλλογιζόμ. οὕτω φήσαιμ
αἰ ὅδὲ σὺ φυτ μεταβατικὸν κινεῖται κίνησιν. πᾶν τὸ αἴσθησιν ἔχον μεταβατικὸν κινεῖται κίνησιν. ὅδὲν
αἴσθησιν ἔχον μεταβατικὸν κινεῖται κίνησιν, πᾶν ἄρα φυτὸν μεταβατικὸν ἔχει κίνησιν ὅπερ ὅστ' ἀδύ
νατον. τὸ δὲ ἀδυνάτον ἠκολούθησε διὰ τὸ ὑποθέσθαι τὸ φυτὸν αἴσθησιν ἔχειν. ψεῦδος ἄρα τοῦτο, ἀλη
θὲς δὲ τὸ μὴ ἔχειν. ὅρα οὖν ὡς ἃς τὸ δεῖχθῶσι ὅτι ὅδὲν φυτὸν αἴσθησιν ἔχει, ἐλλιπῆ ἔξωθεν τινὰ λέ
γω δὴ τὸ τούτων αὐτικείμενον τὸ αἴσθησιν ἔχειν, καὶ τὸ συμπέρασμα τὸ τούτων ἀκολουθῆσαι. τὸ μετα
βατικὸν κινεῖσθαι κίνησιν ἢ καὶ ὅπως, διεξῆς βυλόμενος ὅτι ἡ ψυχὴ ἀθάνατος. ἐπ' δύθειας μὴ δείξο
μεν ὅπως. ὅτι ἡ ψυχὴ ἀθάνατον. τὸ δὲ ἀθάνατον. ἡ ψυχὴ ἄρα ἀθάνατος. τῆ δὲ
ξίαν. οὐ πάθθαι γὰρ ὃ τυγχάνει. ἢ δὲ ὃ τυγχάνει κατ' ἀξίαν, αὐ ἤρηται πρόσοιαι. ὅπερ ἄτοπον. ὅρα δὴ πό
σι ἔξωθεν ἐλλιπῆ. τὸ τε θνητὸν εἶναι. τὸ τε μὴ τυγχάνειν κατ' ἀξίαν. καὶ τὸ αὐ ἠρῆσθαι πρόσοιαν.
ἵνα τὸ ἄτοπον τῆς ἃς τὸ ἄτοπον ἀπαγωγῆς αὐ ἔλωμεν. λέγω δὴ τὸ θνητὸν εἶναι τὸν ψυχὴν. τοῦτον δὲ
αὐαιρεθέντος, λείπεῖ εἶναι ἀθάνατον. φημὶ πρὸς τοῦτον ἄτοπείαν. ὅτι τὰ οὐ τῆ ἃς ἀδυνάτον ἀπα
γωγὴ παραλαμβανόμενα ἔξωθεν. ὃ συνεκτικά ὄσι κατασκευάζοι τὸ προκείμε
νον ὡσπῆ οὖν τὸ εἶναι τὸν ψυχὴν ἀθάνατον, ἀλλὰ τῆς ἀτόπου ὑποθέσεως ἐλεγκτικά. λέγω δὴ ὅτι
θνητὸν. ἧς αὐαιρεθέσης ἐπεδὴ μηδὲν μέσον θνητῶ καὶ ἀθανάτου ἀκολούθως τὸ ἀθάνατον ὑπάγεται. οὐ
συναχθὲν ἐκ τῶν ληφθέντων, ἀλλὰ τῆ αὐαιρέσει τῶ αὐτικειμένῳ συνεπινοούμενον. διὰ τὸ μηδὲν εἶναι
μεταξύ. ἐπεί τοι ἐφ' ὧν ὅστ' τι μεταξύ οἷον, ὡς ἐπὶ θερμοῦ καὶ ψυχροῦ καὶ λευκοῦ καὶ μέλανος. τὸ
ἕτερον αὐ ἐλλιπῆ ἃς ἀδυνάτου ἀπαγωγῆ. ὃ πάντως καὶ τὸ αὐτικείμενον ἀναγκαῖον. ἢ γὰρ πιος ὑπόθε

Perfectus syllogis
.1. τῆ ὅλος quis sit
qs nō sit omnino
gismus & qs imp
ectus.

Omnes syllogismi
secunda & tertia
ra sunt imperfec

ἀνείλκτον aduēti

Quæstio

ψεῦδος συλλογι

Demonstrare δι
νάτου

ψεῦδος ὄξεον

Sol°

Deductio ad imp
bile

Syllogismus deducens ad impossible

πᾶν φυτὸν αἴσθησιν ἔχει
πᾶν τὸ αἴσθησιν ἔχον μεταβατικὸν κινεῖται κίν.
πᾶν ἄρα φυτὸν μεταβατικὸν κινεῖται κίνησιν

ἀνείλκτον

μενόν ὅπ ὁ ἀὴρ λευκός ἐστι· τῇ δ᾽ ἀσλωάπον ἐπαγωγῇ ἐλέγξει τις, ὅπ ὐ λευκός ἐστιν, ὐκέτι δ᾽ ἀσάξει ὅπ μέλας. ὐδὲ εἴ πς ὑπόθοιτο ὅπ φύσει θερμὸς ὁ ἥλιος· εἰ πό πς τῇ δι᾽ ἀσλωάπου σάξει ἐλέγξει· ὅπ ὐ θερμὸς ὐ πάντως ἀσάγεται ὅπ καὶ ψυχρός· ὅπως ἡ δι᾽ ἀσλωάπου σάξεις ἐλέγχει μόνον τὶ ψευδομένην ὑπόθεσιν, ὐ μὴν καὶ τὶ ἀληθεύειν ἀσάγει χωρὶς δ᾽ μὴ οὕτως ἔχει ἡ αὐτὴ θέσις, ὥστε πάντως ἀνάγκη εἶναι τὴν ἑτέρᾳ αἱρεθέντος, τ λοιπὸν αὐτεισάγεσθαι· ὡς ἰδὶ πεὶ οὗ καὶ ἀρέτης· καὶ ὡς ἰδὶ τῆς αὐτῆς φάσεως καὶ τῶν ὁμοίων· ὡς ἔχει καὶ τὸ θνητὸν καὶ τὸ ἀθάνατον· ἢ ἁπλῶς τὸ ἀεὶ εἶναι δ᾽ μὴ εἶναι.

» ΤΟ δὲ εὖ ὅλῳ εἶναι ἕτερον εὖ ἑτέρῳ, καὶ τὸ κατὰ παντὸς κατηγορεῖσθαι θάτερον θατέρου, παν» τὸν δεῖ· λέγω δὲ τὸ κατὰ παντὸς κατηγορεῖσθαι, ὅταν μηδὲν ἢ τῶν ὑποκειμένων λαβεῖν καθ᾽ οὗ θάτερον » λεχθήσεται.

Ο ν τὸ εὖ ὅλῳ καὶ τὸ κατὰ παντὸς τῷ μὴ ὑποκειμένῳ ταὐτά ἐστι, μόνη δὲ τῇ σχέσει διαφέρουσι· τῶν γὰρ ἀνθρώπου ὑποκειμένων ὄντος· κατηγορούμενόν τε τῶν ζώων, εὖ τούτοις θεωρεῖται καὶ τὸ εὖ ὅλῳ καὶ τὸ κατὰ παντὸς· ἡ μὴ γὰρ ἀπὸ τῶν ὑποκειμένων ἀνίμενοι ἰδὶ τὸν κατηγορούμενον, λέγομεν εὖ ὅλῳ εἶναι τὸν ἄνθρωπον τῷ ζώῳ, αὐτὸ τῶν ὑπὸ ὅλων ἄλλων περιέχεσθαι τῶν ζώων· ἡ δὲ ἀπὸ τῶν κατηγορούμενόν κάπμεν ἰδὶ τὸν ὑποκείμενον, ἐρῶμεν ὅπ κατὰ παντὸς λέγεται τὸ κατηγορούμενον τῶν ὑποκειμένων.

» ΚΑΙ τὸ κατὰ μηδενὸς ὡσαύτως.

Τ ὶ δὲ δεῖ τὸ κατὰ παντὸς· καὶ κατὰ μηδενὸς, ἄλλος ἐξηγεῖται καί φησι, κατὰ παντὸς μὴ εἶναι ὅπαν μηδὲν ἢ λαβεῖν τῶν ὑποκειμένων καθ᾽ ὅ ὐ κατηγορεῖται τὶ κατηγορούμενον· οἷον λέγομεν τὸ ζῶον κ᾽ παντὸς ἀνθρώπου κατηγορεῖσθαι· καὶ ὐκ ἔστι, πς ἄνθρωπος, καθ᾽ ὅ τὸ ζῶον ἐ λεχθήσεται· καὶ τὸ κ᾽ μηδενὸς ὁμοίως· λέγομεν γὰρ τὸν ἄνθρωπον κ᾽ μηδενὸς λίθου ὑπάρχειν· καὶ ὐκ ἔστι τς λίθος καθ᾽ ὅ ἀνθρωπος λεχθήσεται· ὐ μόνον δὲ κ᾽ σχέσιν διαφέρει τὸ εὖ ὅλῳ τῷ κ᾽ παντὸς, ἀλλὰ καὶ ἑτέρας διαφορᾶς· καθὸ τὸ μὲν εὖ ὅλῳ ἐλάττον ἐκείνου ὐ δεῖν εὖ ὅλῳ· οἷον, ὁ ἄνθρωπος εὖ ὅλῳ τῷ ζώῳ ἐστί· καὶ ἔλαττόν δεῖν ὁ ἄνθρωπος τοῦ ζώου· τὸ δὲ κατὰ παντὸς ἢ ἰδὶ πλέον ἐστὶν ἐκείνου καθ᾽ ὅ λέγεται ἢ ἰδὶ σης· καὶ ἰδὶ πλέον μὴ ὡς ὅπαν γένος ἢ κατηγορούμενον· ἰδὶ σης δὲ ὡς ἴδιον· οἷον, τὸ ζῶον κατηγορεῖται τοῦ ἀνθρώπου ὡς γένος· καὶ ἰδὶ πλέον τοῦ ἀνθρώπου τὸ ζῶον· πάλιν τὸ ἴδιον κατηγορεῖται τοῦ ἀνθρώπου· ὡς τὸ γελαστικὸν ἡ δέ ἰστίζεσ αυτῷ· ὥστε καλῶς εἴρηται· ὅτι τὸ μὲν εὖ ὅλῳ ἐλάττον δεῖ· τὸ δὲ κ᾽ παντὸς, ἢ ἰδὶ πλέον ἢ ἰδὶ σης.

» ΕΙΡΕΙ δὲ πᾶσα πρότασίς δεῖν ἢ τοῦ ὑπάρχειν ἢ τοῦ δεῖ ἀνάγκης ὑπάρχειν· ἢ τοῦ ἐνδέχεσθαι ὑπάρ» χειν· τούτων δὲ, αἱ μὲν καταφατικαὶ, αἱ δὲ ἀποφατικαὶ, καθ᾽ ἑκάστην πρόσρησιν· πάλιν τῶν καταφα» τικῶν καὶ ἀποφατικῶν, αἱ μ᾽ ὅσι, καθόλου· αἱ δὲ, εἰ μέρους· αἱ δὲ, ἀδιόριστοι.

Τ έλος ἔχει τὰ δεῖ ἀρχῆς αὐτῷ προτεθέντα· φέρεται δὲ λοιπὸν ἐς τὴν διδασκαλίαν τῆς τῶν συλλογισμῶν γενέσεως· ἀλλ᾽ ἐπεὶ δὴ καὶ τῶν εὖ τῷ δευτέρῳ καὶ τέταρτῳ ἡ μαπ συλλογισμῶν, διὰ τῆς τῶν προτάσεων ἀντιστροφῆς ὁ ἀναγκαῖον ἀποδείκνυται (ὡς αὐτόθεν ἐλέγομεν) διὰ τοῦτο πρῶτον ἤβουλήθη τὰ περὶ ἀντιστροφῆς διδάξαι· ἵνα μὴ ἐκεῖσε γενόμενος ἀναγκαδῇ τὸν λόγον διακόψαι· διὸ διδάσκων ἡμᾶς τί ποτέ δεῖ ἀντιστροφὴ, ποσαχῶς λέγεται· καὶ περὶ ποίας ἀντιστροφῆς εὖ ταῦθα διαλέγεται· καὶ ἐπ εὖ πόσοις θεωρεῖται ἡ ἀντιστροφὴ, καὶ τούτοις πῶς ἔχουσι πρὸς ἄλληλα· λέγομεν οὖν πρὸς τὸ πρῶτον, ὅτι ἀντιστροφὴ δεῖ, ἰσοσυζυγία τις· τὸ γὰρ ἀπῶς εὖ ἑτέροις πολλάκις εἴρηται· τὸ ἔστιν σημαίνει· περὶ τοῖς πολλαχοῖς, ὡς εὖ τῷ αὐ πάνταρα· καὶ αὐτὴ θέσις, καὶ εὖ τῷ ἔθει τὸ αὐτὴ χαρ· τὸ δὲ ἔστιν, τινὶ ἐστὶν ἔστιν, τῶν πρόσπ γὰρ δεῖ· τὰ δὲ πρόσπ, τοὐλάχιστον εὐδυσὶ πράγμασι θεωρεῖται· ὥστε τὰ ἀντιστρέφοντα τοὐλάχιστον, δύο τινάέστιν· εὖ γὰρ ὐκ ἂν λέγοιτο ἀντιστρέφειν· ἔχεις οὖν καὶ εὖ πόσοις ἡ ἀντιστροφὴ, καὶ τί δεῖ πλάπτει δὲ διδάξαι εὖ τίσιν ἐστὶ καὶ ποσαχῶς λέγεται· πᾶσα οὖν ἀντιστροφὴ ἢ ὅρων ἐστὶν ἢ προτάσεων, ἢ συλλογισμῶν· φιχῶς ἄρα λέγεται· καὶ εὖ τίσιν ἐγνώμεν ὅτι ἢ εὖ ὅροις ἢ εὖ προτάσεσιν· ἢ εὖ συλλογισμοῖς· περὶ μὴν οὖν τῆς εὖ τοῖς ὅροις ἀντιστροφῆς διήλθεται· εὖ καθηγεόμενος· εὖ θα περὶ τῶν πρός τι σιλελέγετο· ὅπ ὁ φίλος φίλου φίλος ἐστί, καὶ ὁ ἐχθρὸς ἐχθρῷ δεῖν ἐχθρός· περὶ δ᾽ τῆς εὖ συλλογισμοῖς ἀντιστροφῆς, εὖ τῷ δευτέρῳ τῶν ἀναλυτικῶν βιβλίῳ διδάσκει, λέγω δὴ τῷ μετὰ τὸ· δεῖ γὰρ ἡδέναι πρῶτον τί δεῖ συλλογισμός ἵ ἵ ἵνα μάθωμεν πῶς ἀντιστρέφει· ἀντιστρέφει δὲ λέγοντες συλλογισμόν, ὅταν ὁ συμπέρασμα λαβόντες καὶ προσθέντες τὴν μείζονα τῶν προτάσεων καταπεσθύσωμεν τὴν ἐλάττονα· οἷον δεῖ συλλογισμός ὁ λέγων ἡ ψυχὴ αὐτοκίνητος· ὁ αὐτοκίνητος, ἀκίνητον· ὁ ἀκίνητον, ἀθάνατον· ἡ ψυχὴ ἄρα ἀθάνατος· ἔχομεν οὖν τὸ συμπέρασμα ὅπ ἡ ψυχὴ ἀθάνατος· τῶν τὸ λαβόντες καὶ ποιήσαντες ἐλάττονα πρότασιν, εἴπε προσθέντες τὰς λοιπὰς συμπέρασμα τὴν ἐλάττονα πρότασιν ποιοῦμεν οὕτως· ἡ ψυχὴ ἀθάνατος· ὁ ἀθάνατον ἀκίνητον· ὁ ἀκίνητον αὐτοκίνητον· ἡ ψυχὴ ἄρα αὐτοκίνητος· ἐνδέχεται δὲ καὶ τὴν ἐλάττονα πρότασιν, τῷ συμπεράσματι συμπλέξαντα· συμπέρασμα ποιήσαι τὴν εὖ τῷ προτέρῳ συλλογισμῷ μείζονα· οἷον ἡ ψυχὴ ἀθάνατος· ὁ ἀθάνατον αὐτοκίνητον· ὁ αὐτοκίνητον ἀκίνητον· ἡ ψυχὴ ἄρα ἀκίνητος· περὶ δὲ τῆς εὖ προτάσεων ἀντιστροφῆς, εὖ ταῦθα διαλέξεται· ὅ μὴν περὶ πάσης· τῆς γὰρ ἀντιστροφῆς, περὶ δύο προτάσεις θεωρουμένης τοὐλάχιστον ὡς προείρηται, ἐ κάστης δὲ προτάσεως δύο ὅροις ἐχούσης, τί τε κατηγορούμενον καὶ τὸν ὑποκείμενον.

ὅλῳ
καθ᾽ παντὸς
a
D
κατὰ παντὸς gd.
κατὰ μηδενὸς gd.
quid sit ἀντιστροφή. 1. conuersio
τὴ. Τὸ ἴσον σημαίνει
quibus fit antistrophe conuersio
Quid sit ἀντιστρέφειν τοὺς συλλογισμοὺς 1. conuerti
Quid sit propositionũ antistrophe. 1. cõuersio
idetur legendũ μείζονα mox statim vbi legit ἐλάττονα legendum, μείζονα

// ἡ. παρὰ

ἡ ψυχὴ αὐτοκίνητος,
τὸ αὐτοκίνητον, ἀκίνητον,
τὸ ἀκίνητον, ἀθάνατον,
ἡ ψυχὴ ἄρα ἀθάνατος

∴ διήλεκται

ἡ ψυχὴ ἀθάνατος
τὸ ἀθάνατον ἀκίνητον
τὸ ἀκίνητον αὐτοκίνητον
ἡ ψυχὴ ἄρα αὐτοκίνητος

ἀνάγκη πᾶσα τὰς δύο προτάσεις εὖ αἷς ἡ ἀντιστροφὴ θεωρῆται, ἢ κατ᾽ ἀμφοτέρους τοὺς ὅρους κοινωνεῖν, ἢ κατ᾽ ἀμφοτέρους διαφέρειν, ἢ κατὰ μὴν τὸν ἕτερον κοινωνεῖν, κατὰ δὲ τὸν ἕτερον διαφέρειν· καὶ τὸ τὸ δίχως· ἢ κατὰ μὴν τὸν ὑποκείμενον κοινωνεῖν· κατὰ δὲ τὸν κατηγορούμενον διαφέρειν, ἢ ἔμπαλιν· καὶ ὐκ ἔστι παρὰ ταῦτα τέσσαρων οὐδὲ γινομένων συζυγιῶν· αἱ μὴν ῥῆσις ἀσύστατοί εἰσιν· ἡ δὲ μία μόνη συνέστηκεν· ὅτε γὰρ κατ᾽ ἀμφοτέρους τοὺς ὅρους διαφέρουσι αἱ προτάσεις· γίνεται ἀντιστροφὴ, ἐ τέρων ὐσῶν παντελῶς, καὶ ἀκοινωνήτων· οἷον, ὁ ἄνθρωπος ζῶον· ὁ ἵππος πεζὸν· κοινωνίαν γὰρ οὐδὲν μίαν ἔχουσιν· δεῖ δὲ τὰ ἀντιστρέφοντα κοινωνεῖν ἀλλήλοις· ἀλλ᾽ ὐδ᾽ ἡ κατὰ τὸν ἕτερον τῶν ὅρων κοινωνοῦσι· κατὰ δὲ τὸν ἕτερον, διαφέρουσι, ὐδὲ οὕτω γίνεται ἀντιστροφὴ· οἷον, ὁ ἄνθρωπος ζῶον, ὁ ἄνθρωπος λευκός· καὶ πάλιν ὁ ἄνθρωπος ζῶον, ὁ ἵππος ζῶον· ἀλλὰ δεῖ τὰς ἀντιστρεφούσας κοινωνεῖν κατ᾽ ἀμφοτέρους τοὺς ὅρους· ἀλλ᾽ ἐπεὶ δὴ πάλιν εὖ τοῖς προτάσεσι θεωρεῖται· τὴν πέξεις τῶν ὅρων· ὁ μὴν γὰρ ὅδε κατηγορούμενος· ὁ δὲ ὑπεκείμενος· θεωρεῖται δὲ καὶ ποιότης, ἀνάγκη πᾶσα δεῖ τὰς ἀντιστρεφούσας προτάσεις (αἱ πεῖν ἐδέχθησαν κοινωνοῦσαι ἀλλήλαις) κατ᾽ ἀμφοτέρους τοὺς ὅρους κοινωνεῖν, ἢ κ᾽ τῷ πέξιν ἢ κατὰ τὴν ποιότητα, ἢ κατ᾽ ἀμφότερα διαφέρειν, ἢ κατὰ μὴν τὸ ἕτερον κοινωνεῖν, κατὰ δὲ τὸ ἕτερον διαφέρειν· καὶ τὸ τὸ δίχως· ἢ γὰρ κατὰ μὴν τὴν πέξιν κοινωνεῖν, κατὰ δὲ τὴν ποιότητα διαφέρειν· ἢ κατὰ μὴν τὴν πέξιν διαφέρειν, κατὰ δὲ τὴν ποιότητα, κοινωνεῖν (τῶν τεσσάρων συζυγιῶν ἢ μία ἐστὶν ἀσύστατος· λέγω δὴ ἡ κατ᾽ ἀμφότερα κοινωνούσας ἔχουσα τὰς προτάσεις· καὶ κατὰ τὴν πέξιν· καὶ κατὰ τὴν ποιότητα· μία γὰρ δεῖ πρότασις, διὸ ἡ ἀπὸ παραλαμβανομένη, καὶ ὐ δύο· εἰ γὰρ μὴν ὅροι ἀπὸ ὁ φέλοιεν εἶναι εὖ τοῖς ἀντιστρεφούσαις προτάσεσιν ὡς ἐδείξαμεν) ἔχοιεν δὲ αὐτοὶ καὶ τὴν πέξιν τῶν ὅρων καὶ τὴν ποιότητα τὴν ἀπὸ, ἔστιν τοῖς ἄμφω μία ἡ ἀπὸ· οἷον ὁ ἄνθρωπος ζῶόν δεῖν ὁ ἄνθρωπος ζῶόν δεῖ· ἡ μαθοιολογία ὁ ὅλον· συνίστανται ὁ αἱ ἄλλαι ῥῆς συζυγίαι· λέγω δὴ ἢ τε κατ᾽ ἀμφότερα διαφέρουσα καὶ κατὰ τὴν πέξιν καὶ κατὰ τὴν ποιότητα, καὶ ἡ καθ᾽ ἑκάτερον, ἡ τῶ τὸ δίχως· εἴτε ἡ μὴν πέξις ἡ ἀπὸ ἔν· ἡ δὲ ποιότης, διάφορος, ἢ καὶ ἔμπαλιν, ἢ μὴν ποιότης ἡ ἀπὸ, ἢ δὲ πέξις διάφορος· ἔχει δὲ σύνταξις ἡ διαίρεσις αὕτη τῇ πρότερα· ἢ μ᾽ γὰρ κ᾽ τὴ κοινωνίαν ἢ διαφορὰν τῶν ὅρων διαιρουμένη· ἡ τέσσαρας ποιοῦσι συζυγίας· τίνα τε δ᾽ ἀμφοτέρων τὴ αὐτὴ ὅρων ἡ τὸ δ᾽ ἀμφοτέρων διαφορὰν, ἡ τὴ κ᾽ μ᾽ τὸν ἕτερον κοινωνοῦσαν κ᾽ δὲ τὸν ἕτερον διαφέρουσαν· ἡ τῶ τὸ δίχως· ἢ κ᾽ τὸν ὑποκείμενον, ἢ κ᾽ τὸν κατηγορούμενον· τὰς μ᾽ ῥῆς ἀσυστάτους ἔχει συζυγίας· μόνη δὲ συνίσταται ἡ ἔχουσα τὰς προτάσεις κατ᾽ ἀμφότερος τοὺς ὅρους κοινωνούσας· εὖ ταῦθα δὲ τῆς διαιρέσεως γινομένης· καὶ τὰ τὴν πέξιν τῶν ὅρων καὶ τὴν ποιότητα, καὶ πάλιν τεσσάρων γινομένων συζυγιῶν· ἢ μὴν μία ἡ κατ᾽ ἀμφότερα κοινωνούσας ἔχουσα τὰς προτάσεις, ἥτις ἡ ἐκεῖ μόνη σύστασιν ἔχουσα, μόνη ἀσύστατός δεῖν, εὖ ταῦθα· αἱ δὲ ἄλλαι ῥῆς αἱ πεῖν ἐκεῖ ἦσαν ἀσύστατοι, εὖ ταῦθα συνίστανται· λέγω δὴ ἡ κατὰ τὸ ἕτερον μὴν κοινωνοῦσα, ἡ δὲ τὸ ἕτερον διαφέρουσα, καὶ τὸ τὸ δίχως ἡ ἡ κατ᾽ ἀμφότερα διαφέρουσα· ἡ πεῖν αἱ αὐ πεῖν ἀντιστρέφουσαι προτάσεις, πέξιν μ᾽ τῶν ὅρων τὴν ἀπὸ ἔχουσι· ποιότητα δὲ μὴ τὴν ἀπὸ, λέγεται ἡ ποιαύτη εὖ δεχομένη ἀντιστροφὴ· διόπ ἰδὶ μόνης τ᾽ εὖ δεχομένης ὕλης συνίστανται· οἷον τὶς ἄνθρωπος λύεται· τὶς ἄνθρωπος ἀ λούεται· τὶς ἄνθρωπος περιπατεῖ· τὶς ἄνθρωπος ἀ περιπατεῖ· ἀμφότερα γὰρ ἀληθεύει ἰδὶ μόνης τῆς εὖ δεχομένης ὕλης· ἡ δὲ μήτε ἡ πέξις τῶν ὅρων, μήτε ἡ ποιότης ἡ ἀπὸ ἔν· ἀλλὰ διάφορος, λέγεται· ἡ ποιαύτη συνάντησις ἀντιστροφὴ· διόπ εὖ τῇ ποιότητι καὶ τὴν πέξιν τῶν ὅρων μεταπίπτουσιν· οἷον, ἡ ἄνθρωπος ζῶον· ὁ μὴ ζῶον ἀδὲ ἄνθρωπος· ἡ τὸ πῦρ ἐξηρόν, ὁ μὴ ἐξηρὸν ἀδὲ πῦρ· ἡ δὲ ἡ μὴν ποιότης τῶν προτάσεων ἡ ἀπὸ ἔν, ἡ δὲ πέξις διάφορος, λέγεται ἡ ποιαύτη ἀπλὴ ἀντιστροφή· διόπ πεῖ ὁ ἁπλούστατον τῶν εὖ τῇ προτάσει, τουτέστι τοὺς ὅρους, ποιεῖται τὴν ἀντιστροφὴν· οἷον πᾶς ἄνθρωπος ζῶον· τὶ ζῶον ἄνθρωπος· πεῖ ἧς εὖ ταῦθα ποιεῖται ὁ λόγον (λῶ καὶ ὀείλομεν λέγομεν ὅτως, ἁπλὴ ἀντιστροφὴ δεῖ, κοινωνίας δύο προτάσεων κατ᾽ ἀμφοτέρους τοὺς ὅρους· τὸ μὴν ποιὸ τῆς αὐτῆς μένοντος τῆς δὲ πέξεως τῶν ὅρων εὖ ἀλλαττομένης, μετὰ τὸ συναληθεύειν πρόσκειται μετὰ τὸ συναληθεύειν, διὰ τὴν λεγομένην ἀναστροφὴν· τὰ ἄλλα ἔχουσιν τῇ ἁπλῇ πλὴν τὸ ψεύδεσθαι· οἷον πᾶς ἄνθρωπος ζῶον, καὶ πᾶν ζῶον ἄνθρωπος· ἔχει δὲ ὁ ὁρισμός, γένος μὴν τὴ κοινωνίαν δύο προτάσεων κατ᾽ ἀμφοτέρους τοὺς ὅρους· τὸ τὸ πᾶσι ὑπάρχειν ἀντιστροφὴ· διαφορὰς δὲ τὰ λοιπά· ὧν ἡ μὴν τὸ αὐτὸ μένοντος, ἄπτοχωρίζει τῇ σύνταξιν· ὁ δὲ τῆς πέξεως τῶν ὅρων εὖ ἀλλαττομένης, διακείει τ᾽ εὖ δεχομένῳ ἀντιστροφῷ· ὐκ ἀμείβει γὰρ ἐκείνη τὴν πέξιν· καὶ ἐκ τῆς πρότερας δὲ διαφορᾶς· ὐδὲν ἧττον διακείνεται· ἡ φυλάττει γὰρ ποιὸν ὁ ἀπὸ εὖ δεχομένη ἀντιστροφὴ· τὶς ἄνθρωπος λούεται· τὶς ἄνθρωπος ἀ λούεται· τὰ δὲ μετὰ τὸ συναληθεύειν εἴρηται πρὸς διάκρισιν τίνος παραλαμπάνει· Ἄξιον δὲ ζητῆσαι διατί τῆς τῶν καθ᾽ καστα καὶ τῆς τῶν ἀπροσδιορίστων ἀντιστροφῆς ὐκ ἐμνημόνευσε· καὶ φαμὲν ὅτι τῶν ἀπροσδιορίστων ὐκ ἐμνήσθη, ἐπεὶ δὴ πεῖ χρόνου εὖ τοῖς προσδιορισμένοις· ἀνάλογοῦσι γὰρ ὡς εὖ ὧν πεῖ ἐρμωνείας εἴρηται· ἢ τοῖς καθόλου, ἢ τοῖς μερικοῖς· τῶν δὲ καθ᾽ καστα ὐκ ἐμνήσθη ὅτι τῶν καθόλου τὴν διδασκαλίαν μετέχοντες οἱ φιλόσοφοι, ὐ τῶν καθ᾽ καστα διὰ τὸ ἄπειρον· τούτων ἡ μὲν πεῖ τῆς τῶ ῥητῶ ἐξετάσεως προσήκουσαν ἀξιόν δεῖν καὶ τὰς κ᾽ τὸ ῥητὸν φερομένας ἀπορίας ἀδι

Oportet conuersa muricare adim
Ordo terminorũ propositione
Qualitas propos
Conuersio contingu el ꝓ accidens
Conuersio cũ oppone. 1. ἀντιθέσει
Conuersio simple eius diffinitio
Quid sit ἀναστρ. 1. conuersio
Quæstio. cur ar teles nõ memine conuersionis fini uiũ & indeterm tarum
Indeterminatæ positiones ad uni sales aut etiã ad ticulares analog sunt
Curphilosophi præcepta uniuersalium tradunt, singularia negligentes

λύσαι δεῖ τὴν τοῦ τινὸς τὶ δὴ ποτε πεπονθὼς ὄντων τῶν τρόπων· ὡς εἰ τῷ περὶ ἑρμηνείας παρειλήφαμεν. δυνατὸν δὲ εἰδέναι καὶ ἀναγκαῖον ἀδυνάτου, τὸ μὴ ἀδύνατον καὶ δυνατὸν παρέλειψεν εἰπεῖν ὁ φιλόσοφος· τὸν δὲ ὑπάρχοντα ἀπεφήνατο εἰρημένον ὄντα προσθήκην· καὶ ἔστι ὅλως τρόπος ἐστὶν ὁ ὑπάρχων, τὶ δὴ ποτε ἐκ ἐρωτήσεως αὐτῷ εἰρημένος. ἢ δὲ μὴ οὐ τινὸς, οἱ τὸν ὑπάρχοντα τρόπον ὑποπαλαμβάνοντες. οἱ τινὸς καὶ ἀδυχεροῦσιν ἀπὸ τοῦτο κατασκευάζειν ἐκ διαιρέσεως τοιαύτης, πρὸς ἃ ἀπαβλέψαντα φασὶ τὸν φιλόσοφον ποιεῖσθαι τὴν διδασκαλίαν· τῶν γὰρ πραγμάτων φασὶ· τὰ μὲν ἀεὶ ὡσαύτως ἔχει· τὰ δὲ ἄλλοτε ἄλλως· καὶ τῶν ἀεὶ ὡσαύτως ἐχόντων, τὰ μὲν καθ' αὑτὰ ὑφέστηκεν ὡς τὰ ἀράνια, τὰ δὲ κατὰ συμβεβηκὸς ὡς ὁ εἰ τῷ κόρακι μέλαν· διὰ μὲν οὖν τὸ ἀναγκαῖον τρόπου φασὶν, ἐδίδαξε τὰ ἀεὶ ὡσαύτως ἔχοντα καθ' αὑτὰ· διὰ δὲ τὸ ὑπάρχοντος, τὰ ἀεὶ ὡσαύτως ἔχοντα κατὰ συμβεβηκὸς· διὰ δὲ τὸ εἰδεχόμενον, τὰ ἄλλο τε ἄλλως ἔχοντα καὶ δι' ἑτέρας δὲ διαιρέσεως, τὸ ἀπὸ δεικνύναι ἀδυχεροῦσι· πιθανωτέρας μὲν, ὁ μὲν ὁδὲ ἄλλης ἐχούσης τὸ ἀναγκαῖον τὰ γὰρ πραγματά φησιν, ἢ ἀεὶ ὄντ', ἢ ποτέ· ἢ ἐκβέβηκεν ἢ μέλλει· τὰ μὲν οὖν ἀεὶ ὄντα ὅλον ὁ ἀναγκαῖος τρόπος· τὰδε ποτὲ ὁ ὑπάρχων ἤγουν ἐκβεβηκότα· τὰ δὲ μέλλοντα ἐκβαῖνε ὁ εἰδεχόμενος· πρὸς οὓς καλῶς ἀπλέγουσιν· ὅτι οὕτως ἂς πάνυ ἔξομεν τὰς ὕλας τοῖς τρόποις· ὑμᾶς γὰρ τὴν διαίρεσιν τῶν τρόπων ἀπὸ τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων ἐποιήσασθε, ὅπερ ὄντ' ἴδιον τῶν ὑλῶν· οἱ δὲ τρόποι, ἐκ ἀπὸ τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων λαμβάνοντες, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἡμετέρας προφορᾶς, ὅπερ καὶ ἀδύνατον δηλοῖ ἢ πῶν καθ' ἑκάστην πρόσρησιν· ἐλέγετο δὲ καὶ εἰ τῷ περὶ ἑρμηνείας, ὅτι ὁ τρόπος τῆς ὕλης, διαφέρει· καθ' ὃ μὴ ὕλη, συναναφαίνεται τοῖς πράγμασιν· ἐκεῖ γὰρ εἴπω ὁ ἄνθρωπος πέπτωκε, παραχρῆμα καὶ ἀναφαίνεται ἀδύνατος· καὶ ἀδὴ τῶν ἄλλων ὑλῶν ὁμοίως· ὁ δὲ τρόπος, ἐκ τῆς ἡμετέρας προσφορᾶς ἔχει τὸ εἶναι· ὅταν γὰρ εἴπω εἰδεχόμενος ἄνθρωπον μέλανα εἶναι εἰδεχόμενος τρόπου εἶπον πρότασιν· διόπερ ἡ τὴν ἀδὴ πρότασιν ὕλης μὴ δυνατὸν εἶναι ἀναγκαίας, τρόπον δὲ εἰδεχόμενος· ὡς ὅταν εἴπω ὅτι ὁ ἥλιος εἰδεχόμενος κινεῖται· τὸ μὲν γὰρ κινεῖσθαι ἀδὴν ὂν ἀναγκαῖόν ἐστιν· ὁ δὲ τρόπος, εἰδεχόμενος· καὶ ἔμπαλιν, δυνατὸν πρότασιν τρόπον ἀναγκαῖον εἶναι, ὕλης δὲ εἰδεχόμενης· ὡς ὅταν εἴπω· ἀναγκαῖος σωκράτης λύεται· καὶ ἀδὴ τῶν ἄλλων δὲ τρόπων ἡ ὕλη· τὸ ἀδὴ συμβαίνειν εἰδέχεται· ὥστε οἱ ταῦτα λέγοντες, ἂς πάντων ἀναίρουσι τὰς ὕλας τοῖς τρόποις ὅπερ ἄτοπον· καὶ τινὲς μὴ ἀστοχούμενοι πρὸς τὸ φασιν· ὅτι τὰ ὑπάρχοντα πῇ, ἢ ἁπλῶς ὑπάρχειν λέγεται δίχα πρὸς διορισμὸ τινος, καὶ λέγοντα ὑπάρχοντος τρόπου, ἢ ἀναγκαίας, καὶ ἔστιν ἀναγκαῖος τρόπος· ἢ εἰδεχόμενος, καὶ ἔστιν εἰδεχόμενος· καὶ οὕτως ἐκ ἂς πάντων ἀφέομεν τὰς ὕλας τοῖς τρόποις· λέγομεν οὖν πρὸς τὸ ὅτι μάλιστα μὴ ἀδόκητον· τὸ λέγειν ὑπάρχοντος ὑπάρχειν· ἐπειτα, ἢ ὁ ὑπάρχων τρόπος ἐστὶν, ἀτελῶς διέξομεν τὰς δύο πραγματείας τήν τε περὶ ἑρμηνείας, καὶ ταύτην, διότι δὲ ἐκεῖ ἐμνήσθη τοῦ ὑπάρχοντος τρόπου· δὲ εἰ ταῦτα τοῦ δυνατοῦ καὶ ἀδυνάτου· τί οὖν ἡμᾶς φαμὲν πρὸς τὰ δι' πορηκμένα; ὅτι τὴν μ. ἀδύνατον τρόπου ἐκ ἐμνήσθη, ὡς ἐμπεπειλαβὼν ἄλλον διὰ τοῦ ἀναγκαίου· ὁ ἄλλος γὰρ ἐστὶν αὐτῷ ἀπόδοσις μόνοι· καὶ ἄλλος δὲ εἰ τῷ περὶ ἑρμηνείας, τοῦτο ἐδίδαξε· τὸ ἀναγκαῖον ταυτὸν εἶναι τῷ ἀδυνάτῳ λέγων εὐκατάστατος ἀποδιδόμενον· ὅτι ὅπου πρὸς τῷ ἀναγκαίῳ τοῦ εἶναι τῷ ἀδυνάτῳ· τὸ μὴ εἶναι· ἢ γὰρ ἀναγκαῖον τὸν ἄνθρωπον ζῶον εἶναι, ἀδύνατον μὴ εἶναι· τὸ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι, τοῦτο ἀναγκαῖον μὴ εἶναι· ἐπὶ δὲ τοῦ εἰδεχόμενος τὸν δυνατὸν ἐμπεπειλαβεν· τὸ γὰρ κυρίως δυνατὸν, ἂς πάντων ἔρχεται τῷ εἰδεχομένῳ· ὁ γὰρ εἰδέχεται εἶναι, τοῦτο δυνατὸν εἶναι· καὶ ὁ δυνατὸν μὴ εἶναι, τοῦτο εἰδέχεται μὴ εἶναι· ὥστε τὸ μόνον εἰ τῷ περὶ ἑρμηνείας ἐμνήσθη τῷ πεπαυμένῳ τρόπου, ἀλλὰ καὶ εὐπαθῶς· Ἀλλὰ ζητεῖ τινὸς διατὶ ὅλως τοῦ ἀναγκαίου ἐμνημόνευσε, καὶ μὴ τοῦ ἀδυνάτου, εἴγε ἰσοδυναμοῦσιν εὐκατάστατος ἀποδιδόμενοι· φαμὲν ὡς πιμωτέρου ἐμνήσθη τοῦ ἀναγκαίου· ὁ μὲν γὰρ ἀναγκαῖος, ὑπάρξειν σημαίνει· ὁ δὲ ἀδύνατος, στέρησιν· ἡ δὲ ὕπαρξις, τῆς στερήσεως τιμωτέρα· ἀλλὰ μὴν καὶ ὁ ὑπάρχων, δίχην ὕλης τοῖς τρόποις ὑπέρωπται· ἢ γὰρ ὁ ὑπάρχων δηλοῖ τὸ εἶναι· λέγεται δὲ καὶ ὁ ἀναγκαῖος, καὶ ὁ εἰδεχόμενος εἶναι· δίλος αὐτῶν οὕτος τοῖς λοιποῖς ὑπέρωμένος· καὶ οὕτως ὀδὲν περιττὸν ὀδὲ ἐλλεῖπον, ἀρήσθαι τῷ φιλοσόφῳ ἀπὸ δεῖκνυται· ἐπὶ πρὸς τούτοις ἐρῶμεν· ἢ τὸν ὑπάρχοντα τρόπον, ἂς δεξόμεθα, ἄτοπον· εἰ τῷ προκειμένῳ βιβλίῳ περὶ τῆς ἀπόδοσεως τῶν

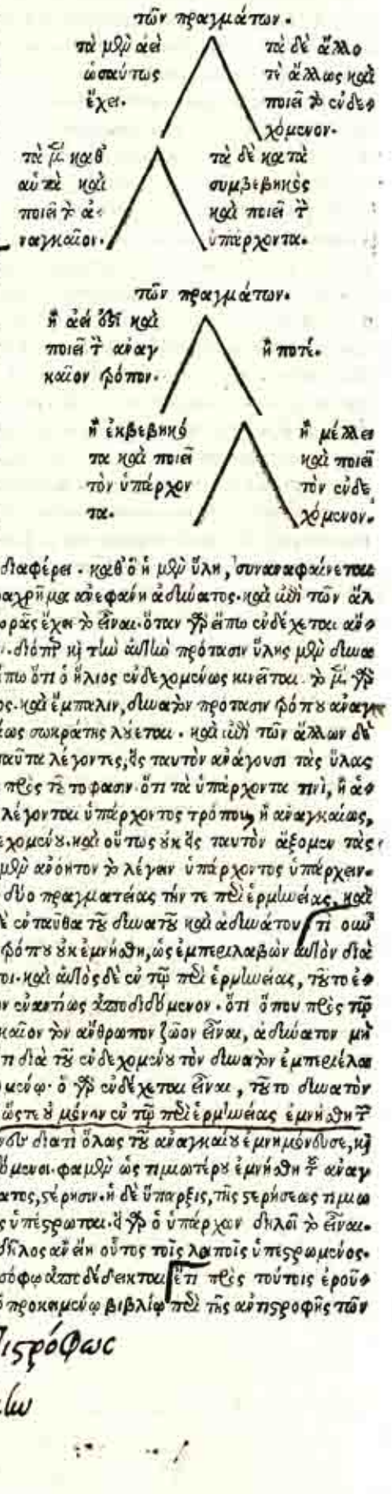

προτάσεων διαλαμβάνει, ὡς συμβαλλομένης αὐτῷ ἂς τὸ περὶ συλλογισμὸν λόγον. τὸ δὲ οὐδὲ τρόπου προτάσεων, ὀδεμὶ μνήμιμον εὐκαταβάτου ἐποιήσατο, οἱ δὲ συλλογισμοὶ ὁ μόνον ὅσι μετὰ τρόπου· ἀλλὰ, καὶ οὐδὲ τρόπου· δῆλον ὅτι ἀτελὴς ἔστα ἡ περὶ συλλογισμῶν πραγματεία· ὁ μόνον δὲ αὐτὴ ἀλλὰ καὶ ἡ περὶ ἑρμηνείας ἀτελὴς ἔστα· ὁ γὰρ ἐμνήσθη ἐκεῖσε τοῦ ὑπάρχοντος τρόπου φαμὲν ὅτι ὂν ὑπάρχοντα προσθήκην, δηλῶν τὰς οὐδὲ τρόπου προτάσεις· οὕτω γὰρ τὸ εἶναι εἰωθὲ καλεῖν· ἀμέλει γοῦν τῷ περὶ ἑρμηνείας, περὶ ἡ ὅλως περὶ τρόπου διαλεχθὴ ἡ περὶ προτάσεως ὅλως· μέλλων παραδοῦναι τὰς ἀντιφατικῶς αὐτικειμένας καταφάσεις καὶ ἀποφάσεις, ὅτι φησὶν· ἐπεὶ δὲ ὅδιν ἀποφαίνεσθαι καὶ τὸ ὑπάρχον ὡς μὴ ὑπάρχον· καὶ τὸ μὴ ὑπάρχον, ὡς ὑπάρχον, τοῦτ' ἔστιν, ἐπεισὴ καὶ τὸ ὂν ὅδιν ἀποφαίνεσθαι μὴ ὄν· ἡ τὸ μὴ ὄν, ὄν· ὥστε τὸ ὑπάρχον, αἰτίν ὄντος παρέλαβε· δεδείκται αἷμα ὅτι τὰς οὐδὲ τρόπου προτάσεις, διὰ τὸ ὑπάρχοντος δῆλοι, πῶς τὸ ἔστιν ἐχούσας εἴτε δυνάμει εἴτε ἐνεργείᾳ· ἃ δὲ τις εἴποι ὅτι ἐκεῖ περὶ πασῶν τῶν προτάσεων διελέγετο, ψεύδεσθαι ἐρεῖ· προελθὼν γὰρ καὶ γενόμενος ἐν ταῖς μετὰ τρόπου προτάσεσι, τὸ ἀπὸ ζητεῖ λέγων ὅτι πούτων δὲ διωρισμένων σκεπτέον ἐφεξῆς πῶς ἔχουσι αἱ κατα φάσεις πρὸς ἀλλήλας, αἱ τὸ δυνατὸν εἶναι, καὶ μὴ δυνατὸν εἶναι· ὡς ἐγὲ περὶ πασῶν ἤρκει, ὃν αὐ ἐ δεῖν τὸ νῦν λόγον· ἄλλως τέ μὴ ὄντων ἡσωμεν, συμβήσεται τὸν φιλόσοφον ὡς ἡ δῆλη μὴν ἐρῆται ἢ ἐν τῷ περὶ ἑρμηνείας· ἐλλιπῶς ἤρκεν αἱ ἢ ἐν ταῦθα περιπολογεῖν· καὶ ὅτι ἐπόμενα τῷ αὐτῷ σκοπῷ λέγομεν, μαρτυρεῖ καὶ ἐν ταῦθα τὰ παρ' ἀλλὰ ἤρημένα· λέγει γὰρ οὕτως.

ΕΡΕΙ δὲ πᾶσα πρότασις ὅδιν ἢ τὸ ὑπάρχειν ἢ τὸ ὂς ἀναγκῆς ὑπάρχειν· ἢ τὸ εἰδέχεσθαι ὑπάρχειν· πούτων δὲ, αἱ μὲν καταφατικαὶ, αἱ δὲ ἀποφατικαὶ, καθ' ἑκάστην πρόσρησιν· πάλιν τῶν καταφατικῶν καὶ ἀποφατικῶν, αἱ μὲν ὅσι καθόλου· αἱ δὲ, ἐν μέρει· αἱ δὲ, ἀδιόριστοι.

Ὥστε ἡ πᾶσα, δῆλον ὅτι καὶ οὐδὲ τρόπου πρότερον ἡ βούλεται παραδοῦναι, οὐκ αὐ ἔλεγε πᾶσα πρὸς πούτοις ζητῆσαι ἄξιον διὰ ποίαν αἰτίαν τοιαύτη τάξει προτάσεων ἐχρήσατο ὁ ἀριστοτέλης· καὶ πρὸ πάντα μὲν τὴν καθόλου ἀποφατικὴν, δευτέραν δὲ τὴν καθόλου καταφατικὴν, τρίτην δὲ τὴν μερικὴν καταφατικὴν· τετάρτην δὲ, τὴν μερικὴν ἀποφατικὴν· ἢ πρότερον ζητήσομεν τίνος χάριν ἡ καθόλου ἀποφατικὴ πρὸ τέτακται τῆς καθόλου καταφατικῆς καὶ τοι τιμιωτέρας ὄσης ἐρούμεν· οὐδὲ ὅτι ἡ καθόλου ἀποφάσης πρὸ τίμητον τῆς καταφάσεως, ἀλλὰ καθὸ ἀλλὴ μ. πρὸς ἑαυτὴν ἀντιρρέφει· ἡ δὲ καθόλου καταφάσης ἀκέτι πρὸς ἑαυτὴν· ἀλλὰ πρὸς τὴν μερικὴν καταφατικὴν καὶ τίνος χάριν μὴ πρὸ τέτακται τῆς καθόλου καταφατικῆς μὴ ἀντιρρέφουσης πρὸς ἑαυτὴν ἡ μερικὴ καταφατικὴ πρὸς ἑαυτὴν ἀντιρρέφουσα· ἐρούμεν ὅτι ἡ καὶ πρὸς ἑαυτὴν ἀντιρρέφει ἡ μερικὴ καταφατικὴ, ἀλλ' οὐδὲ διὰ τὸ καθόλου ἡ ἑτέρα προτίμητον, τὴν λυπᾶσα δὲ πασῶν ὑπόκειται ἡ μερικὴ ἀπόφασις, ἥνοῦ τινος διὰ τὸ πρὸς μηδεμίαν ὠρισμένως ἄλλὴν ἀντιρρέφειν· πρότερον δὲ ὁ φιλόσοφος διὰ παραδειγμάτων διάκινησι τὰς ἀντιρροφὰς τῶν προτάσεων· καὶ τὸ τε διὰ καθολικῶν ἀποδιέξεων. Ἐπεὶ δὲ πᾶσα πρότασις ὅδιν· εὐκαταβάτου πᾶσης προτάσεως ὁ ἐδὲ παραδίδοσι· καὶ σκεπτέον οὕτως, ὑπάρχουσιν οἱ τρόποι ἢ ἀναγκαῖος· εἰδέχομενος, λεγέσθω δὲ πρὸς σαφήνειαν καὶ ὁ ὑπάρχων τρόπος· ὁ γὰρ ἀδύνατος ἐμπεπλέκεται τῷ ἀναγκαίῳ· καὶ ὁ δυνατὸς τῷ εἰδεχομένῳ· ὄντων οὖν τῶν τρόπων τριῶν καὶ πολλαπλασιαζομένων καὶ τὸ καταφατικὸν καὶ ἀποφατικὸν· γίνοιτο ἂν πασαι ἐξ· αἱ πῶν πολλαπλασιαζόμεναι κατὰ τὸ ποσὸν, τὸ καθόλου, τὸ μερικὸν, τὸ ἀδιόριστον, ποιῶσι τὰ πάντα προτάσεων εἴδη δεκαοκτώ· τοσαῦτα οὖν ἔσιν εἴδη προτάσεων, καὶ ὅτε πλέονα ἢ ἐλάττονα· καθ' ἑκάστην πρόσρησιν, αἰ τὶ τοῦ καθ' ἑκάστην τρόπου προσθήκη.

ΤΗΝ μὲν οὖν ὑπάρχειν καθόλου στερητικὴ, αἰνάγκη τοῖς ὅροις ἀντιρρέφειν, οἷον ἡ μηδεμία ἡδονὴ ἀγαθόν· ἡ δὲ ἀγαθὸν ἡδὲν ἔστα ἡδονή.

Τὴν καθόλου ἀποφατικὴ σημαίνει ὑπάρχουσαν· αἰνάγκη τοῖς ὅροις ἀντιρρέφειν· σημαίνει τὴν ἁπλῆ ἀντιρροφὴ· εἰ μόνοις γὰρ αὐτὴ τοῖς ὅροις ἀντιρρέφει.

ΤΗΝ δὲ κατηγορικὴ ἀντιρρέφειν μὲν αἰνάγκαιον· ἡ μὴ καθόλου, ἀλλ' εἰ μέρει· οἷον ἡ πᾶσα ἡδονὴ ἀγαθόν, καὶ ἀγαθόν πεστα ἡδονή· τῶν δὲ ἐν μέρει, τὴν μὲν καταφατικὴ, ἀντιρρέφειν αἰνάγκη· μέρος· ἡ γὰρ ἡδονή πς ἀγαθόν· καὶ ἀγαθόν πεστα ἡδονή· τὴν δὲ στερητικὴ, ὄκ αἰναγκαῖον· ἡ γὰρ ἡ ἀνθρωπος μὴ ὑπάρχει, τινὶ ζῴῳ, καὶ τὸ ζῶον ὄκ ὑπάρχει τινὶ ἀνθρώπῳ.

Κατὰ τὸ σύνηθες αὐτῷ σύντομον ἦθος, τὴν καθόλου καταφατικὴν ὑπάρχουσαν σημαίνει βουλόμενος· τὰ κοινὰ παρεῖς, ἅπερ εἶχε τῇ ἀποφατικῇ· τὸ ἴδιον μόνον προσέθηκε· λέγω δὴ τὸ καταφατικόν.

ΠΡΩΤΟΝ μὲν οὖν ἔστω στερητικὴ καθόλου, ἡ τὸν α' β' πρότασις· ἡ γὰρ μηδενὶ τῷ β' τὸ α ὑπάρχει, οὐδὲ τῶν α ὀδενὶ ὑπάρξει τὸ β'.

Δεῖξαι ὅπως ἑκάστη τῶν προτάσεων ἀντιρρέφει διὰ παραδειγμάτων, ἵνα μή τις οἰηθῇ διὰ τὴν ὕλην τῶν παραληφθεισῶν προτάσεων, ἢ δι' ἕτερόν τι δυνήσεσθαι αὐτῷ τὸν περὶ τῶν ἀντιρροφῶν λόγον, ἄδηλον δὲ εἶναι μήπως ἐστὶ τινὰ παραδείγματα· εἰ οἷς αἱ ἀρημένοι ἀντιρροφαὶ χώραν ὄκ ἔχουσι, διὰ τὸ εὐκαταβάτου καθολικοὺς κανόνας παραδίδασι τὰ στοιχεῖα παραλαμβάνων αἰτὶ τῶν ὅρων, ἵνα ἕκαστος οἶαν

βούλοιτο ὕλιν αὐτὴ τῶν στοιχείων παραλαμβάνοι διεξιόντες καθολικῶς τε καὶ αὐλας, ὥδι τῶν στοιχείων τὸν λόγον. ὃ μὴ ἐν καθόλου λόγος ἐλέγχει μὴν καὶ οὐ παράδειγμα ὡς ἤδη εἴρηται. κατασκευάζει δὲ διὰ πάντων τῶν κατὰ μέρος διεξόδου, ὅπερ ὅτιν ἄπειρον καὶ ἀδύνατον, ἢ διὰ καθολικοῦ κανόνος πίστις ὅπερ ποιεῖ νῦν διὰ τῶν στοιχείων. δίδοῦς ἑκάστῳ ὡς εἴρηται ἐπ ὀξύσας, χρῆσθαι καὶ ὑποβάλλειν αὐτὴ τῶν στοιχείων. οἷας οὖν βουλόμεθα ὕλης ὅρους. ἢ οὖν, μηδενὶ τῷ β' τὸ α ὑπάρξει, ὁδὲ τῷ α ὁδενὶ, ὑπάρξει τὸ β'. ἢ ἀντὶ μὴν τὸ α λαβωμεν, πλωιόν. αὐτὴ δὲ τὸ β' ἀνθρωπον. οὐρήσομεν ὅτι ὡς ὅπερ τὸ πλωιόν ὁδενὶ ἀνθρώπῳ ὑπάρχει, ὅτως ἔμπαλιν, ὁδεὶς ἄνθρωπος πλωιῷ ὑπάρχει. ἢ ὅτε δὲ γίνεται ἕκαστον τῶν στοιχείων ὑποκείμενον, ἐκ τὸ προσδιορισμοῦ ἀδηλωσόμεθα. ᾧ ἢ αὐ ὁ προσδιορισμὸς, πρόσκειται, τὸ τὸ ὅτιν ὑποκείμενον. τὸ δὲ ἕτερον σῆλον ὅτι κατηγορεῖται.

ΕΙ ἢ τινὶ ὅιον τῷ γ', ὄκ ἀληθὲς ἔσται τὸ, μηδενὶ τῶν β' τὸ α ὑπάρχει.

κατ' δύθεῖαν συμπάσας τὸν λόγον κατὰ ὑπόθεσιν λαμβάνει. καὶ τῇ ὡς ἄτοπον ἀπαγωγῇ χέχρηται. προσχρώμενος τῷ αξιώματι τῆς ἀντιφάσεως. ἴσμεν ἢ ὅτι ὧδι τῶν ἀντιφατικῶς ἀντικειμένων, ὁ δ' αὖ φύσει τῷ ἀπόφασιν, τὸ τὸ οὖ τῇ καταφάσει δυρεθῆσεται. ἢ οὖν φησὶ συγχωρῆς, πῶς τὸ καθόλου ἀπόφασιν γενέσθαι τῷ αὐτῇ σεφῷ, τουτέστι πῶς ἑαυτῷ, ἀνάγκη παντὶ τε μὴ πάντως πῶς τῷ μερικῷ καταφάσιν γενέσθαι τῷ αὐτῇ σεφῷ ὅτι τὸ α ὁδενὶ τῶν β' ὑπάρχει. λέγω φησὶν ὅτι μὴ τὸ αὐάπαλιν, ὁδὲ τὸ β'. ὁδενὶ τὸ α ὑπάρξει. ἢ ἢ τὸ τὸ φησὶ ψεῦδος, ἀληθὲς σῆλον ὅτι τὸ αὐτιφατικῶς ἀντικείμενον. αὐτῷ τὸ τινὶ. ἔστω οὖν φησὶ τὸ β' τινὶ τῶν α ὑπάρχει ὑποκείσθω οὖν φησὶ τὸ μέρος τὸ α ᾧ ὑπάρχει τὸ β' καὶ τὸ β', οἷον τὸ γ'. ἢ δὲ τὸ τὸ, τὸ γ' ἄρα κείνον μέρος ἐστὶ τὸ τε α καὶ τὸ β. τὸ μὴν β' καθ' ὃ κατηγορεῖται κατ' ἄλλο. τὸ ἢ κατηγορούμενον πεῖ εκτικὸν ὅτιν ἑκάτερον κατηγορεῖται, τὸ δὲ περιεχόμενον, μέρος ἐστὶν τὸ περιεχοντος, ὡς ὁ ἄνθρωπος τὸ ζῶον μέρος. τὸ ἢ ζῶον, τὸ ἀνθρωπου κατηγορεῖται καὶ περιέχει ἄλλο. ἢν δὲ τὸ ἄλλο τὸ τὸ καὶ τὸ α μέρος, ἐπεὶ δὴ ὑπόθεσις τὸ τὸ παρέκειτο. ὅτι τὸ β ὑπάρχει μέρος τὸ α. ἢ τίνων τὸ γ' καὶ τὸ α ἐστὶ μέρος καὶ τὸ β', περιέχεται τὸ γ' ὡς ὑπὸ ὅλα μέρος καὶ ὑπὸ τὸ α. δι' ἄλλο τὸ τὸ. κατηγορηθήσεται ἄρα τὸ α κατὰ τὸ γ' ὅντος μέρους τὸ β'. ὑπέκειτο δὲ ὅτι αὐτῆς καὶ μηδενὶ ὑπάρχειν τὸ α τῷ β', τὸ ἄλλο ἄρα τῷ αὐτῷ, καὶ ὁδενὶ ὑπάρξει καὶ τινὶ ὅπῃ ἄτοπον ἔσται δὲ καὶ ὧδι ὕλης ὁ λόγος σαφέστερος γένηται, εἴπομεν ὅτως. ζῶον ὁδενὶ λίθῳ ὑπάρχει. λέγω ὅτι καὶ λίθος ὁδενὶ ζῴῳ ὑπάρχει. ἢ ἢ τὸ τὸ ψεῦδος ὅτιν, ἀληθὲς πάντως τὸ τινὶ ζῴῳν λίθος ὑπάρχει. ἔστω οὖν μέρος τὸ ζῴῳ ὅιον, ἵππος ᾧ ὑπάρχει ὁ λίθος, ὥστε εἶναι τὸν ἵππον λίθον. ἢ τίνων τὶ ζῶον λίθος, οἷον, ὁ ἵππος, καὶ ὁ λίθος τὶ ζῶόν ὅτιν ὁ ἄλλος. ἐλέγετο δὲ καὶ μηδὲν ζῶον εἶναι λίθος. καὶ ὁδὲν ἄρα ζῶον λίθος, καὶ τὶ ζῶον λίθος, ὅπῃ ἄτοπον. οὕτω μὴν οὖν ὁ ἀριστοτέλης διήκνυσι τὴν καθόλου ἀποφατικὴν πῶς ἑαυτὴν αὐτῇ σεφῆσαι. οἱ δὲ τὸ ἀριστοτέλους ἑπόμενοι, οἱ πεῖ τὸν Θεόφραστον ἢ οὔδιμον, σεφέστερον καὶ ἁπλούστερον τὸ τὸ κατασκευάζεσι. φασὶ ἢ ὅτι ἢ τὸ α κατὰ μηδενὸς ὅτι τὸ β', πάντων τῶν μερῶν αὐτὸ κεχώρεται. τὸ δὲ κεχωρισμένον, κεχωρισμένου κεχώρεται. ὥστε καὶ τὸ β' ὁδενὶ τῷ α ὑπάρξει. τὸ ἢ κεχωρισμένον, τῶν πρόσῃ ὅτι. τινὸς γὰρ ὅτι κεχωρισμένον. τὰ δὲ πρόσῃ, πῶς αὐτῇ σεφονται, ἀπὸ τῶν ἄρα καὶ τὸ β' ὁδενὶ τῷ α ὑπάρχει. λαμβάνον τὰ δὲ τινὸν τῆς αὐτῇ σεφῆς ὡς μὴ ἀληθευούσης. καὶ διὰ παραδείγματων ἐλέγχειν πειρῶνται τὸν λόγον λέγοντες ὅτως. ὁδεὶς τοῖχος οὐ παπάλω ἐστί. τὸ τὸ ἀληθὲς ὅτιν. ἄρα οὖν φησὶ καὶ αὐτῇ σεφέντες ὑγιῶς ἀποφαινόμεθα. ὁδεὶς πάππαλος οὐ τοῖχος. ἀλλὰ τὸ τὸ ψεῦδος. καὶ πάλιν ὁδεμία κολόκυνθα μάχαιραν τέμνει. τὸ τὸ πάλιν ἀληθὲς. ἢ δὲ αὐτῇ σεφῆ, ὄκ ἀληθὲς. ὁδεμία μάχαιρα, κολόκυνθαν τέμνει. καὶ πάλιν. ὁδεὶς κέραμος οὐ οἶνος. ἀλλ' ἢ αὐτῇ σεφῆ ὄκ ἀληθὲς. ὁδεὶς οἶνος οὐ κεράμφεσι. φαμὲν οὖν πῶς πάντα. ὅτι ἢ ὑγιῶς ποιησόμεθα κατὰ τοὺς τῶν τῷ αὐτῇ σεφῷ ὅλον τὸν κατηγορούμενον αὐτῇ σεφέφοντες, βυρεῖσθαι μὴ οὐ τοῦτοις ἀληθῆ τὸν λόγον. συνέβη ἢ ὁ παραλογισμὸς, ὃ μὴ ὅλον ὃν κατηγορούμενον οὐ τῇ αὐτῇ σεφῇ ποιῆσαι ὑποκείμενον. ἢ ἢ ὅλον ἀλλὰ αὐτῇ σεφῆσωμεν, βυρεθῆσεται ὑμῖν ἡ αὐτῇ σεφῆ, τὶς οὖν ὁ ὑποκείμενος, καὶ τὶς ὁ κατηγορούμενος οὐ τῷ λόγῳ τῷ λέγοντι, ὁδεὶς τοῖχος οὐ παπάλω ἐστὶ ὑποκείμενος μὲν ὁ τοῖχος, κατηγορούμενος δὲ ὁ οὐ παπάλω ὄν. τὸ τὸ οὖν ὅλον οὐ τῇ αὐτῇ σεφῇ ποιήσεμεν ὑποκείμενον. οὐδὲν οὐ, παπάλω ὄν τοῖχος ὅτι, καὶ ἔστι ἀληθὲς ὁ λόγος. ὡσαύτως κατὰ τῶν ἄλλων, ὁδεμία κολόκυνθα μάχαιραν τέμει. κατηγορεῖται ὁ μάχαιραν τέμει. αὐτῇ σεφέφοντες οὖν ὅτω φήσωμεν, ὁδὲ οὐ μάχαιραν τέμνον κολοκυνθά ὅτι. καὶ ὧδι τῶν λοιπῶν ὡσαύτως. ὁδεὶς κέραμος οὐ οἶνφ ἐστίν. ὁδὲν οὐ οἶνφ ὄν κέραμός ὅτιν. ἀπορῶσι δὲ τινὶν πῶς τὸν ἀριστοτέλικὸν διᾶξιν τῆς αὐτῇ σεφῆς τῆς καθόλου ἀποφατικῆς. πρῶτον μὲν ὅτι οὐ τῇ ὡς ἄτοπον ἀπαγωγῇ ἐχρήσατο τῇ μερικῇ καταφατικῇ ὡς αὐτῇ σεφέφοντα πῶς ἑαυτὸν, τοῦτον μὴ πω δεδειγμένον, εἶπε ἢ. ἢ οὐ τινὶ τὸ β' τῶν α ὅιον τῷ γ', ὄκ ἀληθὲς ἔσται τὸ μηδενὶ τῶν β' τὸ α ὑπάρχειν. τὸ ἢ γ' τῶν β' τὶ ὅτι ᾧ ὑπάρχει τὸ α. δεύτερον δὲ ὅτι τῇ δ' ἀλλήλῳ διᾶξεις ἐχρήσατο. ἢ ἢ οὐ τῇ διᾶξει τῆς καθόλου ἀποφατικῆς κέχρηται τῇ μερικῇ καταφατικῇ, καὶ οὐ τῇ διᾶξεις τῆς μερικῆς καταφατικῆς τῇ καθόλου ἀποφατικῇ, σῆλον ὅτι, διάλληλος ἡ διᾶξις. καὶ τέτον ὅτι τῇ ὡς ἀδύνατον ἀπαγωγῇ κέχρηται μηδὲν ἡμᾶς προσδιδάξας πῶς ἀλῆς λέγομεν ἢ πῶς τὸ πολυτοῦτον

ὁδὲ λίθος ζῶον
ὁδὲν ζῶον λίθος
τὶ ζῶον λίθος

ἵππος

τῷ
ὀνομαστικῇ
τῷ β. τὸ
διαλλήλῳ

πῆνον
ἄνος
πῆνον ἄνος
πῆνον ἄνος · ν'

Quæstio . 1 .
Quæstio . 2 .
Quæstio . 3 .

Theophra
Eudemus

nargumtur à nonnullis
mersio aristotelis ut
nendax . & probare id
ntuntur per exempla

ota præceptum

mtradictionis lex

πρῶτον, ὅτι οὐδὲν θαυμαστὸν ἢ μὴ προσδιδάξας πῶς τῆς ὡς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς, κέχρηται αὐτῇ. ἐπεὶ καὶ οἱ γεωμέτραι κεχρημένοι πολλάκις αὐτῇ οὐ τοῖς θεωρήμασιν, οὐδὲν πῶς ἀλῆς διδάσκουσιν. αἰρόμεθα γὰρ τοῖς εὐθείαις ἡμῶν αἷς ἔχομεν φυσικῶς πῶς ἀλῆς, ἐπεὶ καὶ οὐ τῇ συνηθείᾳ πολλάκις, αὐτοφυῶς ἀλῆ κεχρήμεθα. πῶς δὲ τοὺς λέγοντας ὅτι οὐ τῇ διᾶξει τῆς καθόλου ἀποφατικῆς ἐχρήσατο τῇ μερικῇ καταφατικῇ ὡς αὐτῇ σεφούσῃ μήπω τὸ τὸ διδάξας, ἐκεῖνο φαμέν. ὅτι οὐκ ἀπεχρήσατο αὐτῇ ὡς ὁμολογουμένῃ, ἀλλὰ τῇ διεκθέσεως διᾶξει ἐχρήσατο, τουτέστι τῇ διὰ τῶν καθέκαστα. οὐ γὰρ εἶπεν ὅτως. ἢ γὰρ τινὶ τῷ α τὸ β' καὶ τὸ α τινὶ τῷ β'. ἀλλὰ πῶς; ἢ γὰρ τινὶ τὸ α τῷ β' καὶ τὸ β' τῷ γ', ὥστε τῇ ἐπαγωγικῇ ἐχρήσατο διᾶξει πόθεν λυθέντες, λέλυται καὶ τὸ λοιπόν. ἢ ἢ τῇ δι' ἀλλήλῳ διᾶξει ἐχρήσατο. τὴν μὴν ἢ μερικὴν καταφατικὴν διὰ τῆς καθόλου ἀποφατικῆς διᾶκνυσι, ὡς ὁμολογουμένης διὰ τὸ προδιδάξαι πῶς ἀλῆς. τὴν καθόλου ἀποφατικὴν οὐκέτι διὰ τῆς μερικῆς καταφατικῆς ἔδιαξε. πῶς ἢ ἐμέλλον ἀγνοούντων ἡμῶν εἴγε ὅλας αὐτῇ σεφέφοι πῶς ἑαυτὴν ἡ μερικὴ καταφατικὴ ἀλλ' ὡς εἴρηται τῇ δι' ἐκθέσεως διᾶξει ἐχρήσατο.

ΕΙ ΔΕ παντὶ τὸ α τῷ β'. καὶ τὸ β' τινὶ τῶν α ὑπάρξει. ἢ ἢ μηδενὶ, οὐδὲ τὸ α οὐδενὶ τῷ β' ὑπάρξει. ἀλλ' ὑπέκειτο παντὶ ὑπάρχειν. ὁμοίως δὲ καὶ ἢ κατὰ μέρος ἐστὶν ἡ πρότασις.

ἀποδείξας τὴν αὐτῇ σεφῆν τῆς καθόλου ἀποφατικῆς, νῦν ἀκολούθως μετέρχεται. ὧδι τὴν καθόλου καταφατικὴν. καὶ ἀποδείκνυσι ἀλλὴν μὴ αὐτῇ σεφεῖν πῶς ἑαυτὴν. ἀλλὰ πῶς τὴν μερικὴν καταφατικὴν καὶ φησὶν οὕτως. ἢ παντὶ τὸ α τῷ β' καὶ τὸ β' τινὶ τῷ α. εἰ τὰ πάλιν ἐκ τῶν αξιώματος τῆς αὐτῇ σεφάσεως, τῇ ὡς ἄτοπον ἀπαγωγῇ δείκνυσι, οὕτως ἔχουσαν τὴν αὐτῇ σεφῆν. ἢ γὰρ μὴ τινὶ σῆλον ὅτι οὐδενὶ τὸ β' τῷ α. ἢ δὲ οὐδενὶ τὸ β τῷ α. οὐδὲ τὸ α οὐδενὶ τῷ β'. ἐδείχθη ἢ ἡ καθόλου ἀποφατικὴ πῶς ἑαυτὴν αὐτῇ σεφοῦσαν. ὑπέκειτο δὲ καὶ παντὶ τῷ α τὸ β'. τὸ ἄλλο ἄρα καὶ παντὶ καὶ ὁδενὶ ὑπάρχει, ὅπῃ ἄτοπον ἔστωσαν ὧδι ὑποθέμενοι ὅροι ζῶον καὶ ἄνθρωπος. ἢ τὸ ζῶον κατὰ παντὸς ἀνθρώπου. ἡ ὁ ἄνθρωπος τινὶ ζῴῳ ὑπάρξει. ἢ ἢ τὸ τὸ ψεῦδος, ἀληθὲς τὸ αὐτιφατικῶς ἀντικείμενον λέγω δὲ τὸ οὐδενὶ. οὐκ οὖν ὁ ἄνθρωπος, οὐδενὶ ζῴῳ ὑπάρχει. ἐδείχθη δὲ ἄλλῃ αὐτῇ σεφοῦσα πῶς ἑαυτὴν. οὐκ οὖν ἡ τὸ ζῶον οὐδενὶ ἀνθρώπῳ. ὧδὲ καὶ παντὶ ἡ ἄλλο ἄρα καὶ παντὶ ἡ οὐδενί. ἐπιχειρῶσι δὲ πάλιν καὶ ταύτην διὰ παραδειγμάτων τινὲς ἐλέγχειν τὴν αὐτῇ σεφῆν. λέγοντες οὕτως πῶς γέρων νέος ὧν πρότερον. τὸ τὸ ἀληθὲς ἄρα οὖν ἀληθὲς ὅτι ἡ αὐτῇ σεφέφαντας εἴπεῖν τις νέος πρεσβύτης ὧν, οὐδαμῶς. καὶ πάλιν πᾶσα γυνὴ παρθένος ὧν πρότερον. ἀλλ' ἡ αὐτῇ σεφῆ οὐκ ἀληθὴς, τὶς παρθένος γυνὴ ὧν. τὸ ἄλλο καὶ πῶς τοῦτοις ῥητέον ὅ ἡ πῶς τοὺς ἄλλους. αὐτῇ σεφέφοντες ἢ ὅλον τὸ κατηγορούμενον, ὀρθῶς τὴν αὐτῇ σεφῆν ποιησόμεθα. οὐ τῇ τίνων προτάσει τῇ λεγούσῃ πῶς γέρων νέος ὧν, ἐστὶν ὑποκείμενος μὴν ὁ γέρων, ἔχων συνεπαινόμενον αὐτῷ ὃν οὐ ἐστῶν χρόνον. τὶ ἢ φαμὲν ὅτι πῶς γέρων ὧν ἐδὴ τὸ παρόντος, ὁ δὲ κατηγορούμενος ὁ νέος μετὰ χρόνον παρῳχημένον. νέος γὰρ ὧν. οὕτως οὖν ποιησόμεθα τὴν αὐτῇ σεφῆν φυλάττοντες ἀκεραίους τοὺς ὅρους. πῶς νέος ὧν πρότερον. πρεσβύτης ἐστίν. καὶ πᾶσα παρθένος οὖσα πρότερον γυνὴ ὅτιν.

ΕΙ ἢ τὸ α τινὶ τῷ β', καὶ τὸ β', τινὶ τῷ α ἀνάγκη ὑπάρχειν. ἢ ἢ μηδενὶ, ὁδὲ τὸ α ὁδενὶ τῷ β' ὑπάρξει. εἰ τῆς μερικῆς καταφατικῆς ὧν βουλόμενος καταπαύσαι ὅπῃ αὐτῇ σεφεῖν πῶς ἑαυτὴν κέχρηται πάλιν τῇ καθόλου ἀποφατικῇ ὡς ἄτοπον ἀπάγων τὸν λόγον, ὡς ἤδη διδάξας αὐτῇ σεφέφουσαν ἀλλὰ πῶς ἑαυτὴν. ἔστωσαν δὲ ὅροι ὡς ἐδὴ παραδείγματος αὐθρωπος καὶ λευκόν. ἢ τίνων αὐθρώπος τινὶ λευκῷ ὑπάρχει. καὶ λευκόν τινι αὐθρώπῳ ὑπάρχει. ἢ ἢ τὸ τὸ ψεῦδος, ἀληθὲς τὸ ὁδενὶ αὐθρώπῳ λευκὸν ὑπάρχει. οὐκοῦν καὶ αὐθρωπος οὐδενὶ λευκῷ ὑπάρχει. αὐτῇ σεφεῖ ἢ ὡς δέδεικται. λῶ δὲ καὶ τινὶ. τὸ ἄλλο ἄρα καὶ τινὶ καὶ οὐδενὶ ὅπῃ ἄτοπον. οὕτω μὴν οὖν ἡ μερικὴ καταφατικὴ ἀεὶ πῶς ἑαυτὴν αὐτῇ σεφεῖ. ἢ δὲ ποτὲ καὶ πῶς τὴν καθόλου αὐτῇ σεφεῖ. οὐ δι' ἑαυτὴν τὸ τὸ πάσχει. ἀλλὰ διὰ τὴν παραληφθεῖσαν ὕλιν. οἷον ἀνθρωπος τινὶ ζῴῳ. καὶ ζῶον παντὶ ἀνθρώπῳ.

ΕΙ δὲ γε τὸ α τινὶ τῷ β' μὴ ὑπάρχει, οὐκ ἀνάγκη καὶ τὸ β' τινὶ τῷ α μὴ ὑπάρχειν. οἷον ἢ τὸ μὴν β', ἔστι ζῴῳν. ὁ δὲ α, ἀνθρωπος. ἀνθρωπος μὴν ἢ, οὐ παντὶ ζῴῳ. ζῶον δὲ παντὶ ἀνθρώπῳ ὑπάρχει.

ἐναντιοῦται τὴν μερικὴν τερπικὴν δεξιτάξει. καὶ φησὶ πῶς μηδεμίαν ἄλλῃ αὐτῇ σεφεῖν. τὸ τὸ δὲ δόπῃ οὔτε πῶς οὐδεμίαν ὠφεισμένως, οὐδὲ ὅτῃ αὐτῇ σεφεῖ ἢ πῶς ἑαυτὴν ἢ πῶς ἄλλῃ ὧδι πάσης ὕλης τὸ τὸ ποιεῖ ὧδι μὴν ἢ τῆς οὐδεχομένης ὕλης, πῶς ἑαυτὴν αὐτῇ σεφεῖ. καὶ πῶς τὴν μερικὴν καταφατικὴν οἷον οὐ πᾶς ἀνθρωπος λευκός. καὶ οὐ πᾶν λευκὸν ἀνθρωπος, ἀλλὰ καὶ τὶ λευκὸν ἀνθρωπος. ὧδι δὲ τῆς ἀναγκαίας ὕλης πῶς τὴν καθόλου καταφατικὴν ποιεῖται τὴν αὐτῇ σεφῆν. ὁ πᾶν ζῶον ἀνθρωπος. καὶ πᾶς ἀνθρωπος ζῶον. ὧδι δὲ τῆς ἀδυνάτου πῶς τὴν καθόλου ἀποφατικὴν. οὐ πᾶς λόγος πεπερασμένος. οὐ δὲν πεπερασμένος λόγος. ὁ δὲ οὐ πᾶς εἴρηται ὧδι τῶν τοιούτων οὐ τῇ πεῖ ἑρμηνείας πᾶς λέγεται. ὁ ἢ οὐ πᾶς λόγος πεπερασμένος, πῶς αἱρεσιν τῆς πᾶς. ἢ ὑπόνοιας ἢ ἐκείνης, πᾶς λόγος πεπερασμένος, αὖ τὴν φησὶν ὅπῃ ψεῦδος ὅτι τὸ πᾶς καὶ αἱρεῖ ἀλλὰ διὰ τὴν ἀρνήσεως μόριον, οὐκ ἔτι μόνον καὶ τὸ τὶς ἢ ἀναγκαῖον διὰ τοῦ τὸ (λέγω δὲ τὴν ἀορίστον ἀλῆς) φησὶν ἀλλὰ πῶς μηδεμίαν αὐτῇ σεφεῖν. ἢ

Sol° . 3 α
Sol° . 1 α
Sol° . 2 α

Vniuer. Affirmati
nó conuerti in se
sed in particula.

Τῇ ἢ ἀπόπου αὐτ
γῇ

Nota argumétum
cótra hanc cóuer

Muheré nota in
gi corruptam

Particularé affir
uam conuerti in
sam

Non per se hoc acc
ei, sed per assump
materiam. Nota
magno opere uer

Particularé negati
in diuersas uarie
uerti in nulla de
minate

Non omnis. quo m
accipendum sit
materia impossi

Τῇ διεκθέσει διᾶξις
Τῇ ἀπαγωγικῇ διᾶξις

Quoddã album ÷ hõ
Quidam hõ ÷ alb
Nullus hõ ÷ albus
Nullum albũ ÷ hõ

Omnis hõ ÷ animal . ergo
Quoddam animal ÷ hõ
Nullũ animal ÷ homo
Nullus hõ ÷ animal

Omnis senex iuuenis fuit
Quidã iuuenis senex fuit

Omnis muher fuit uirgo pri
Quædam uirgo fuit muler p

positio nisi habeat couer
em ad certa & determi
ta propositione nō de
uerti & item in omni
teria. Notandu ma
no opere

F. inter ppositiones
ὑπόθεσιν & necessa
ias

uæstio. 1 a

1°

uæstio. 2 a

uæstio. 3 a

uæstio. 4 a

sol°

n libro περὶ ἑρμηνείας aris
oteles multa obscuritate
brevitate usus: ~~arist~~
multa in paucis uolens
complecti.

ine uniuersali proposi
one syllogistica figura
non fieri

gno particulari in pro
positione accepto & con
clusio est particularis

ppositiones propositionu
necessariarum duplic
iter capi

μὴ γὰρ καὶ πρὸς ἀειμενίδου ποιοῦτο τὴν ἀντιστροφὴν. καὶ ἐπὶ πάσης ὕλης, οὐ λέγεται ἀντιστρέφειν. διὸ τὴν ἐπιστημονικὴ ὅστις ἡ τῶν φιλοσόφων διάσκαλία. ἡ δὲ ἐπιστήμη τῶν καθόλου ἐστί, καὶ οὐκ τῶν μερικῶν.

ΤΟΝ ἀληθὲς δὲ τρόπον ἔχει καὶ ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων προτάσεων. ἡ μὴ καθόλου στερητική, καθόλου ἀντιστρέφει. τῶν δὲ καταφατικῶν, ἑκατέρα κατὰ μέρος.

Τ οὗτό φησιν ὅτι αἱ ἀναγκαῖαι προτάσεις, ταῖς ὑπαρχούσαις ὁμοίας ἀντιστρέφουσι. τίνι οὖν διαφέρουσι; τῷ τινὶ μὴ τὸ ὑπάρχειν πρότερον ἑαυτῇ ἀρκεῖσθαι πρὸς τινὶ προφορά. οἷον σωκράτης ὑπάρχει. τὸν δὲ ἀναγκαῖον ἐκείνης προσδεῖσθαι. οἷον σωκράτης ὀξὺ ἀνάγκης ὑπάρχει. ὁ ἄλλο δὲ αἴτιον καὶ τοῦ τινὶ τὸ ὑπάρχειν προστέταχθαι τῆς ἀναγκαίας, ὡς ἁπλουστέραν. τρίτη δὲ ἡ εἰδεχομένη, διὰ ὁ πρὸς ὃν μέλλοντα εἶναι χρόνον.

ΕΙ ΜΕΝ γὰρ ἀνάγκη τὸ α τῷ β' μηδενὶ ὑπάρχειν. ἀνάγκη καὶ τὸ β' τῷ α μηδενὶ ὑπάρχειν. ἢ γὰρ τινὶ εἰδέχεται, καὶ τὸ α τῷ β' τινὶ εἰδέχοιτο ἄν.

Ε ναῦθα γενομένους ἡμᾶς, διὰ ζητήσαι τίνος χάριν εἰ μὴ τῷ πρὸς ἑρμηνείας, οὐκ ἐμνημόνευσεν τούτων τῶν προτάσεων ὁ ἀριστοτέλης. λέγω δὲ τῆς ἀναγκαῖον μηδενὶ εἶναι. καὶ τῆς ἀναγκαῖον παντὶ εἶναι. καὶ τῆς εἰδέχεται παντὶ εἶναι. ὁμοίως δὲ καὶ τῶν μερικῶν ἀλλ' ἐκεῖ μὴ ὡς πρὸς ἀπροσδιορίστων καὶ μόνον, ποιεῖται τὸν λόγον ἁπλῶς δεικνύναι εἶναι. εἰδεχόμενον εἶναι. οὐκ ἀναγκαῖον εἶναι. δεικνύναι μὴ εἶναι. καὶ παρακαπτῶν ὅπου διὰ καὶ τὰς ἀκολουθούσας ἀλλήλαις ἐζήτει. ὡς πρὸς ἀπροσδιορίστων διαλέγεται ἁπλῶς. τὸ μὴ οὖν ἀδύνατον καὶ οὐκ ἀδύνατον τῷ εἰδεχομένῳ. καὶ τῷ δεικνύναι καὶ μὴ εἰδεχομένῳ ἀκολουθεῖ. εἰ δὲ τῇ προκειμένῃ πραγματείᾳ, ὡς πρὸς προσδιορισμένων προτάσεων τῶν μετὰ χρόνον διαλέγεται. δεῖ δὲ πάλιν καὶ τοῦτο ζητῆσαι, πῶς τὰς προτάσεις ἃς εἰ τῷ πρὸς ἑρμηνείας καταφάσεις εἶπεν, εἰ ναῦθα αὐτὰ ἀποφάσεων παραλαμβάνεται. τὸ γὰρ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι. καὶ εἰδεχόμενον μὴ εἶναι. καταφάσεις λέγων εἶναι εἰ τῷ πρὸς ἑρμηνείας (οἷς γὰρ αὐτὸ φησι πρὸς ἐστιν. καὶ τὸ μὴ ἐστὶ προσκατηγορεῖται κατάφασιν δύθυς ποιεῖ) πάντας οὖν ἀποφάσεις ποιεῖ. βουλόμενος γὰρ δεῖξαι τὸν καθόλου ἀποφατικὸν τῷ ἀναγκαῖον χρόνον καὶ τῷ εἰδεχομένου αὐτὸς εφούσας, πάντας ἐχρήσατο τοῖς ἀφῶς εἶπον (καταφάσεις εἰ ὧν πρὸς ἑρμηνείας φησίν. Επὶ δὲ τοῦ ζητεῖν τί δή ποτε τῇ ἀναγκαῖα καθόλου ἀποφατικῇ προτάσει, μὴ αὐτὸ θῆκε τὸ μερικὸν τῷ ἀναγκαῖον καταφατικὸν ἀλλὰ τὸ εἰδεχομένῳ. ἢ πῶν γὰρ ἢ μὴ γὰρ ἀνάγκη τὸ α τῷ β' μηδενὶ ὑπάρχειν. ἀνάγκη καὶ τὸ β' τῷ α μηδενὶ ὑπάρχειν. εἴπε τῇ ἀφ' ἑαυτοῦ ἀπαγωγῇ χρήσασθαι βουλόμενος, ἐπήγαγεν. ἢ γὰρ τινὶ εἰδέχεται. καὶ οὐκ εἶπεν ἢ γὰρ τινὶ ἀνάγκη (καὶ ἐπὶ πρὸς τούτοις ζητητέον πῶς ἐχρήσατο τῇ τὸ εἰδεχομένου μερικῇ καταφατικῇ ὡς ἀντιστρεφούσῃ μήπω διήρεσις περὶ ἀλλῆς. (λέγομεν οὖν πρὸς ταῦτα. καὶ πρότερόν γε πρὸς τὴν πρότερον ἀπορίαν τοῦ λέγουσαν. διατί εἰ μὴ τῷ πρὸς ἑρμηνείας, ὡς περὶ ἀπροσδιορίστων διαλέγεται. εἰ ναῦθα δὲ ὡς περὶ προσδιωρισμένων. φημὶ οὖν ὅτι εἰ μὴ τῷ πρὸς ἑρμηνείας, ὡς πολλοῦ ἀσάφειαν ἅμα καὶ βραχυλογίαν ἐπιδιωκόντας, καὶ βουληθεὶς πολλὰ εἰ ὀλίγοις καὶ ἀσαφεστέροις εἰπεῖν, τὸ πεποίηκεν, ἡμῖν ἐπιδείξας τὰ λοιπὰ προσυπακούειν. προδιδάξας γὰρ περὶ τῶν προσδιορισμῶν, εἶτα προελθὼν ἐς τὴν διδασκαλίαν τῶν μετὰ χρόνον προτάσεων, ὡς μὴ περὶ προσδιωρισμένων ἀλλῶν διαλέγεσθαι περιττὸν ἡγήσατο, πλέον μηδὲν περὶ τῶν προσδιορισμῶν λέγων ἔχων. ἁπλῶς ὁ ὡς μὴ χρόνον περὶ ἀλλῶν διαλέγεται. εἰ ναῦθα δὲ γενόμενος καὶ περὶ γενέσεως συλλογισμοῦ μέλλων διαλεμβαίνων, εἰκῇ ἐκ τῶν ἡγήσατο τῷ τὸ ποιῆσαι, ἵνα μὴ τις ἀλλὸν ὑπολάβῃ τῷ ὅτι περὶ ἀπροσδιορίστων διαλέγεσθαι καὶ μόνον. καὶ ὅπ τοῖς προσδιορισμοῖς ἀκολούθως συνάγεται καὶ τὰ συμπεράσματα. αὖθις μὴ γὰρ καθολικῆς προτάσεως συλλογιστικῆς οὐ γίνεται ἀλλ' μερικῆς. μερικῆς δὲ παρεδιορισμὸ εἰ τοῖς προτάσεσι παραληφθέντος, καὶ τὸ συμπέρασμα μερικὸν συνάγεται. καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὁμοίως. ἀναγκαίως ἄρα οὐ περὶ ἀπροσδιορίστων μόνον, ἀλλὰ καὶ ὡς προσδιωρισμένων διαλέγεται τῶν μετὰ χρόνον προτάσεων. οὕτω μὴ οὖν τῷ πρότην ἀπορίαν ἀπορουόμεθα. (καιρὸς δὲ λοιπὸν ἐπὶ τῷ ἑτέραν μετελθεῖν ζήτησιν τῷ λέγουσαν. διατί καταφάσεις εἰ ναῦθα παραλαμβάνει αὐτὰ ἀποφάσεων. τινὲς μὴ πρὸς τὸ ἀπολογούμενοί φασιν. ὅτι ἄλλο ἐστὶν ἀναγκαῖα ἀπόφασις. καὶ ἄλλο ἀναγκαία ἀποφάσεις. ἀναγκαῖας μὴ γὰρ ὄντ' ἀπόφασις, ἢ τὸν χρόνον μόνον ἀναιροῦσα. οἷον ὃν ἀναγκαῖον τὸν ἄνθρωπον λευκὸν εἶναι. ἀναγκαῖα δὲ ὄντ' ἀπόφασις, ἢ μὴ μόνον τὸν χρόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ ὅλῳ ἀναιροῦσα πρότασιν. οἷον ἀναγκαῖον τὸν ἄνθρωπον μὴ εἶναι λευκόν. εἰ μὴ οὖν τῷ πρὸς ἑρμηνείας φησὶ παραδίδωκεν ἡμῖν τὴν ἀπόφασιν τῆς ἀναγκαίας. εἰ ναῦθα δὲ τῷ ἀναγκαίαν ἀποφάσιν. τὸ δὲ πλαφυρὸν μὲν ὄντ' τὸ θεώρημα οὐχ ἱκανὸν δὲ ἀποπληρῶσαι τῷ ἀποίαν ἡμῖν. ζητήσωμεν γὰρ πάλιν ἐφ' ἑαυτὸν, διατὶ εἰ τῷ πρὸς ἑρμηνείας οὐ παραδέδωκε τῷ ἀπόφασιν τὴν ἀναγκαίαν. ἢ εἰ ναῦθα περὶ τῆς τῶν ἀναγκαίου ἀποφάσεως, ἑκάτερα γὰρ οὕτως ἁπλῆς ἢ πραγματείας. τί οὖν ἡμᾶς λέγομεν; ὅτι τὰς αὐτὴ θέσεις τῶν ἀναγκαίων προτάσεων, ἀλλ' ὅθεν ἐστὶ λαβεῖν. λαμβάνουσι γὰρ αἱ αὐτικείμεναι προτάσεις, ἢ ὡς τὸν χρόνον μόνον ἀναιροῦσαι, ἢ ὡς ὅλῳ τῷ πρότασιν. οἷον τι λέγω τῇ λεγούσῃ ἀνάγκη παντὶ,

.η. cf. ἀνεξέτ. cf. ω. cf. συλλογιστικόν

ἀνάγκη μὴ ἶναι
ἐνδέχεται μὴ ἶναι
} In libro περὶ ἑρμηνείας affirmatiuæ dicuntur. Hic negatiuæ

παντὶ, αὐτίκειται (ὡς μὴ κατὰ τὰ εἰ τῷ πρὸς ἑρμηνείας ἡμῖν παραδιδόμενα) ἢ οὐκ ἀνάγκη παντί. ἢ τις οὐ τῷ ὅλῳ πρότασιν αἰεῖλον, ἀλλὰ μόνον τὸν ἀναγκαῖον χρόνον. τί γὰρ φησιν ὅτι καὶ ὡς εἶπεν ἢ καταφάσεις ὅτι ὄν ἀνάγκης παντί. ἐγὼ γὰρ λέγω ὅτι οὐκ ὄν ἀνάγκης παντί. καὶ ἀναιροῦσα τοσοῦτον μόνον ὅτι οὐκ ὄν ἀνάγκης, ἀόριστον ἢ μὴν τὸ λοιπὸν καταλιμπάνει. πῶς γὰρ ὑπάρχει παντί. λέγω δὴ κατὰ ποῖον χρόνον. ἢ ἢ οὐδὲ ὅλως ὑπάρχει παντὶ, οὐκέτι προστίθησι. αὖτι μὴ ὅμως μίαν αὐτὴ θέσις τῆς ἀναγκαίας καθόλου καταφατικῆς κατὰ τὰ εἰ τῷ πρὸς ἑρμηνείας ἡμῖν παραδεδόμενα (ἑτέρα δὲ αὐτὴ θέσις καθὼς εἰ ναῦθα ἡμῖν παραδίδωσιν αὖτη. ἐπεὶ δὲ εἰ τῇ καθόλου ἀναγκαίας καταφατικῇ προτάσει, ἔστι καὶ ποσὸν τὸ καθόλου καὶ ποιὸν τὸ καταφατικὸν καὶ χρόνος ὁ ἀναγκαῖος. ἢ κυρίως αὐτικειμένη ταύτῃ εἶναι ἢ κατὰ πάντα αὐτῇ εἰκοτουμένῃ. καὶ κατὰ τὸ ποιὸν καὶ κατὰ τὸ ποσὸν. καὶ κατὰ χρόνον. ὥστε οὐσῶν ταύτης καθόλου, ἐκείνη ἔστω μερικὴ. ταύτης καταφατικῆς, ἐκείνη ἔστω ἀποφατικὴ. ταύτης ἀναγκαίας, ἐκείνη εἰδεχομένη (καθόλου οὖν λέγομεν. ὅτι ἐὰν τὶ κατὰ πάντα αὐτικειμένῳ τινὶ προτάσει βουλόμεθα λαβεῖν. δεῖ αὐτὴ εἶναι ποσῷ. ποιῷ ποιῷ. χρόνῳ χρόνῳ (ὥστε συνελόντι ἅπαν αὐτικεῖται τῇ ἀνάγκῃ παντὶ (ὡς μὴ κατὰ τὰ εἰ τῷ πρὸς ἑρμηνείας) ἢ οὐκ ἀνάγκη παντί. ὡς δὲ κατὰ τὰ εἰ ναῦθα ἢ εἰδέχεται μὴ παντί. καὶ πάλιν τῇ ἀνάγκῃ τινί (ὡς μὴ εἰ τῷ πρὸς ἑρμηνείας) ἢ οὐκ ἀνάγκη τινί, ὡς δὲ κατὰ τὰ εἰ ναῦθα, εἰδέχεται μηδενί. τί οὖν φαμεν; δύο μία αὐτίκεται; οὔτως ἀδίνεις ἢ φύσις ὡς αὐτὴ πάξαι εἰ δύο. οὐχ ὡς μαχόμεναι, ἀλλ' ὡς ἰσοδυναμοῦσαι. τῇ γὰρ οὐκ ἀνάγκη παντὶ ἢ εἰδέχεται μὴ παντὶ ἰσοδυναμεῖ. ὁ γὰρ οὐκ ἀνάγκη παντὶ, τὸ εἰδέχεται μὴ παντί. διὸ ἢ οὐκ ἀνάγκη παντὶ ἀνθρώπῳ τὸ λευκὸν ὑπάρχειν. εἰδέχεται μὴ παντὶ ὑπάρχειν. πάλιν τῇ οὐκ ἀνάγκη τινὶ, ἢ εἰδέχεται μηδενὶ ἰσοδυναμεῖ. ἢ γὰρ οὐκ ὄν ἀνάγκης τινὶ ἀνθρώπῳ ὑπάρχειν τὸ λευκεῖσθαι, εἰδέχεται μηδενὶ ὑπάρχειν. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων δὲ ὁμοίως δείξομεν, τὰς τῇ μιᾷ αὐτικειμένας ἰσοδυναμούσας ἀλλήλαις (σκεπτέον οὖν πῶς πᾶσαι ἡμῖν διὰ τούτων παραδίδονται αἱ προτάσεις, αἴτε εἰ τῷ πρὸς ἑρμηνείας καὶ αἱ εἰ ναῦθα. ὥστε μὴ εἶναι ἐλλιπὲς μηδέτερον τῶν βιβλίων ἰσοδυναμουσῶν τούτων ἀλλήλαις (ἢ γὰρ τῇ εἰδέχεται τινὶ μερικῇ οὖσι καταφατικῇ εἰδεχομένῃ, αὐτίκειται μὴ (ὡς εἰ τῷ πρὸς ἑρμηνείας φησὶν) οὐκ εἰδέχεται τινὶ μερικὴ οὖσα εἰδεχομένη ἀποφατικὴ, ἰσοδυναμεῖ δὲ ταύτῃ ἢ οὐκ ἀνάγκη μηδενὶ, ἢ τις καὶ κατὰ ποσὸν καὶ ποιὸν καὶ χρόνον, αὐτίκειται τῇ εἰδέχεται τινὶ. δῆλον ὅτι ὡς καθόλου ἀναγκαία ἀποφατικὴ οὕτως αὐτίκειται. καλῶς ἄρα εἰ ναῦθα ὡς ἀποφάσιν ἀπλῶς παραλαμβάνει. ἅτις ἢ καὶ τῷ σχήματι δῆλ καταφατικὴ, ἀλλ' ὅμως δύναμιν ἔχει ἀποφάσεως. ὡς καὶ ἀπλοῦ ἐφεξῆς λέγοντος ἀκουσόμεθα. ἢ γὰρ δύναμιν εἶχε καταφάσεως, οὐκ ἂν ἐμάχετο κατὰ πάντα τῇ εἰδέχεται τινὶ, καταφάσει καὶ ἀλλῇ οὖσα. ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἐροῦμεν. ἢ τόνδε ἰσοδυναμοῦσιν αἵτε ἐκεῖσε παραδιδόμεναι ἡμῖν. καὶ αἱ εἰ ναῦθα ἀποφάσεις. τί δή ποτε ἢ ἐκεῖσε τῶν εἰ ναῦθα παραδιδομένων ὡς ἀποφάσεων οὐκ ἐμνήσθη, ἢ εἰ ναῦθα τῶν ἐκεῖσε (λέγομεν ὅτι εἰ μὴ τῷ πρὸς ἑρμηνείας, εἰ λόγῳ παραδοῦναι βουλόμενος τὰς μαχομένας ταῖς καταφάσεσι ἀποφάσεις. εἰ πάντ' ὅτι διὰ τῷ χρόνῳ προστιθέναι τῷ ἀρνήσει καὶ ποιεῖν ἐκ τῶν καταφάσεων τὰς μαχομένας αὐταῖς ἀποφάσεις. τοῦτο δὲ ἐποίησε. διότι ἐπὶ τῆς εἰδεχομένης ὕλης ἰσοδυναμοῦσιν αἱ ἀποφάσεις ταῖς καταφάσεσι ὅταν μὴ πρὸς τῷ χρόνῳ ἢ τὸ ἀρνητικὸν μέρος. εἰ δὲ πάντα ἀνθρωπον λούεσθαι. καὶ εἰδέχεται μηδένα ἀνθρωπον λούεσθαι. ἢ ἀμφότερα ἀληθεῖα ἢ οὐκ αἱ ἀποφάσεις ἀλλήλαις ἔχει μὴ οὖν, διὰ ταύτην τῷ αἰτίαν οὕτω ποιεῖ ἐκ τῶν καταφάσεων, τὰς ἀποφάσεις. ἵνα τὰς αὐτὴ καταφατικῶς αὐτικειμένας καθ' ἕκαστον χρόνον παραδῷ. εἰ ναῦθα δὲ ἐπεὶ δὴ πρὸς αὐτὴ διαλέγεται ὡς συμβαλλομένας αὐτῇ εἰς τὸν πρὸς συλλογισμὸν λόγον. εἰ δὲ τῇ συλλογισμοῖς ἀδιορίστοις ἀεὶ τὰ συμπέρασματα συνάγεσθαι, αἱ δὲ ἀποφάσεις αἱ εἰ τῷ πρὸς ἑρμηνείας ἀόριστοι ἦσαν. εἴτε μὴ γὰρ χρόνον αἰεῖλον, τῶν δὲ ἄλλων οὐδὲ ἅπαξ ἀδιορίστως ἐσήγαγον. οἷον ἢ λέγουσα οὐκ ἀνάγκη παντὶ, εἴτε μὴ χρόνον αἰεῖλε τὸν ἀναγκαῖον, φησὶ γὰρ ὅτι οὐκ ἀληθὲς τὸ ὄν ἀνάγκης παντὶ ὑπάρχειν, οὐδὲν δὲ ἀδιορίστως ἐσήγαγον. οὔτε γὰρ εἰ εἰδεχομένως ὑπάρχει δηλοῖ. οὔτε εἰ ὑπάρχοντως. οὔτε εἰ ὅλως μὴ ὑπάρχει, ἀλλὰ τοσοῦτον μόνον τὸν ἀναγκαῖον αἰεῖλον. ἢ δὲ γε εἰ ναῦθα παραδιδόμενη ἀπόφασις ἢ ἀνάγκη μηδενὶ, ἀδιορίστως ἐστὶ τὸ ὅλῳ ἀναιροῦσα πρότασιν τῷ ἀνάγκῃ παντί. ἐπεὶ δὴ τούτων ἀδιορίστων οὐσῶν τῶν προτάσεων, ἀδιορίστων συνάγεται καὶ τὸ συμπέρασμα. ἀόριστον δὲ, ἀόριστον, διὰ δὲ τοὺς συλλογισμοὺς ὡς εἴρηται ἀδιορίστως συνάγαν τὰ συμπεράσματα, διατὶ τὸ τούτοις ἐχρήσατο εἰ ναῦθα ταῖς προτάσεσι. (τὸ δὲ λυθέντος, λέλυται καὶ ἡ τρίτη ἀπορία, ἢ λέγουσα τί δή ποτε τῇ εἰς ἄτοπον ἀπαγωγῇ χρώμενος, κατέτιθη τῇ ἀναγκαίᾳ καθόλου ἀποφατικῇ. τῷ μερικῷ καταφατικῷ εἰδεχομένῳ. ἢ οὐχὶ τὴν ἀναγκαίαν μερικῷ καταφατικῷ. καὶ τίς ἡ ἀνάγκη διὰ τῆς εἰδεχομένης, τὴν ἀναγκαίαν, δείκνυσθαι ἐκ τῶν εἰρημένων πρόδηλον τοῦτο ὅτι ὅν. ἐπεὶ δὴ εἶπε τὸ ἀντιστρέφειν πρὸς ἑαυτὴν ἢ καθόλου ἀποφατικὴ ἀναγκαία. εἶτα τοῦτο τῇ εἰς ἄτοπον ἀπαγωγῇ δεῖξαι βούλεται, ἀνόητος ὑποτίθεται τῷ ἢ πάντα αὐτῇ ἀντικειμένῳ. ἢ κατὰ τὸν χρόνον. καὶ

10. gr. in pri.

ἀνάγκη παντὶ
οὐκ ἀνάγκη παντὶ
εἰδέχεται μὴ παντὶ
} Ἰσοδυναμοῦσι

ἀνάγκη τινὶ
οὐκ εἰδέχεται μηδενὶ
} Ἰσοδυναμοῦσι

εἰδέχεται τινὶ
οὐκ ἀνάγκη τινὶ
ἀνάγκη μηδενὶ
} Ἰσοδυναμοῦσι

ἀνάγκη παντὶ
ἀνάγκη μηδενὶ

2. cf. οὐδὲν ut paulo post

Prima oppositio

Secunda oppositio

Propositio opponi propositioni tripliciter. Secundum quantitatem. Qualitatem. Quantitatem

Aduersari duo nihil impedit si illa æqpollent int

Quæstio 5o 1°

Nota pro intelligentia libri περὶ ἑρμηνείας

Conuersionum tractatus utilis ad syllogismorum tractatum

5o 2° quæstionis

Possibili non necessario existente, posito autem, nihil impossibile sequitur.

καὶ τὸ ποσόν· καὶ κατὰ τὸ ποιόν· καὶ διάκενοι παντὶ ἄτοπόν τι ἀκολουθοῦσι, ἵνα οὕτως ἐκείνῳ πιστώσω-
ται. Πρὸς δὲ τὸ λοιπὸν τῶν ἀπορημένων, λέγω δὴ πῶς ἐχρήσατο τῇ συνδεχομένῃ μερικῇ καταφατικῇ
ὡς ἀντιστρεφούσῃ, μήπω διάφορας τοῦτο. εἶτα γὰρ, εἰ γὰρ τινὶ συνδέχεται καὶ τὸ α τῷ β τινὶ συνδέχοιτο ἀν-
αγκαίως ὅτι τὸ συνδεχόμενον ἄλλος ὁρίζεται λέγων οὕτως συνδεχόμενόν ἐστιν· οὐ μὴ ὄντος ἀναγκαίου.
τεθέντος δὲ, οὐδὲν ἀδύνατον ἀκολουθεῖ· εἰ τοίνυν οὕτως ὁ ὅρος ἐστὶ τοῦ συνδεχομένου· ἐὰν τὸ συνδεχόμε-
νον ὡς ἐκβὰν λάβωμεν, οὐκ ἔτι ἐστὶν συνδεχόμενον ἀλλὰ ὑπάρχον· ἐὰν οὖν ὑποθώμεθα τῷ συνδεχομέ-
νῳ μερικῷ καταφατικῷ ἐκβῆναι, γίνεται ὑπάρχουσα καὶ οὐκ συνδεχομένη· ἡ δὲ μερικὴ καταφα-
τικὴ ὑπάρχουσα ἐδείχθη ἀντιστρέφουσα πρὸς ἑαυτήν· καὶ ἡ μερικὴ ἄρα συνδεχομένη καταφα-
τικὴ μεταληφθεῖσα εἰς τὴν ὑπάρχουσαν ἀντιστρέφει εἰς ἑαυτήν· ἡ δὲ ὑπόθεσις αὕτη καὶ μὴ
ἀληθὴς (λέγω δὴ τὸ τῷ συνδεχομένῳ δεδόσθαι εἰς ἐκβεβηκέναι) ἀλλ' ὅμως οὐκ ἀδύνατος· ἡ μὲν γὰρ
ἀδύνατος πάντως καὶ ψευδής· οὐχ ἡ ψευδὴς δὲ, πάντως καὶ ἀδύνατος· οἷον ἀδύνατον τὸν ἄνθρω-
πον πεταθῆναι, τὸ καὶ ψεῦδος· ὁ δὲ τὸν Σωκράτην μοιχεύειν, ψεῦδος μέν· οὐκ ἀδύνατον δέ· ὥστε
εἰ καὶ ψευδὴς ἡ ὑπόθεσις ἡ λεγομένη δεδόσθαι τὸ συνδεχόμενον ἐκβῆναι, ἀλλ' οὐκ ἀδύνατος ἐστιν· ὅμως ὁ
πᾶς λόγος, ἵνα ὡς ἀναλαβὼν εἴπω, ποιοῦντος· τὸ α ὄν ἀναγκαῖον τῷ β μηδενὶ ὑπαρχέτω· λέγω ὅτι οὐδὲ
τὸ β τῷ α ὄν ἀναγκαῖον οὐδενὶ ὑπάρχει· εἰ γὰρ τὸ τοῦ ψεῦδος, ἀληθὲς τὸ αὐτικείμενον λέγω δὴ τὸ συ-
δέχεται τινὶ τῷ α τὸ β ὑπάρχειν· ἀλλ' ἐπειδὴ συνδεχόμενόν ἐστιν οὐ μὴ ὄντος ἀναγκαίου δοθέντος
δὲ οὐδὲν ἀδύνατον ἀκολουθεῖ· διόδοται ἐκβῆναι τὸ συνδεχόμενον καὶ μηδὲν ἀδύνατον ἀκολουθεῖν
τῷ εἴπερ ἀληθὴς ἡ ὑπόθεσις· ἐπειδὴ δὲ τὸ συνδεχόμενον ἐπειδὰν ἐκβῇ οὐκ ἔτι ἐστὶν συνδεχόμενον· ἀλ-
λὰ ὑπάρχον· ὑπαρχέτω τὸ β τινὶ τῷ α· ἀλλ' ἐδείχθη ἡ ὑπάρχουσα μερικὴ καταφατικὴ εἰς ἑαυ-
τὴν ἀντιστρέφουσα· καὶ τὸ α ἄρα τινὶ τῷ β ὑπάρχει· ὑπέκειτο δὲ καὶ μηδενὶ ὅῳ ἀναγκαίῳ ὑπάρχειν.
τὸ ἄλλο ἄρα καὶ τινὶ ὑπάρχει καὶ οὐδενὶ ὅῳ ἀναγκαίῳ ὑπάρχει, ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον· τὸ δὲ ἀδύνατον δὲ
ἠκολούθησεν διὰ τὸ ὑποτεθῆναι τὸ συνδέχεσθαι τινὶ, οὐκοῦν τὸ ψεῦδος· ἐπειδὴ τῷ ἀληθεῖ οὐδέποτε
ἀδύνατον ἀκολουθεῖ· εἰ τοίνυν ψεῦδος τὸ συνδέχεσθαι τινὶ, ἀληθὲς ἄρα τὸ αὐτικείμενον· λέγω δὴ τὸ
ἀνάγκῃ μηδενί· ἐδείχθη ἄρα ἡ καθόλου ἀναγκαία ἀποφατικὴ πρὸς ἑαυτὴν ἀντιστρέφουσα, ὅπερ
ἔδει δεῖξαι· οὕτω μὴν ὅμως ἀπελελύθασιν αἱ κατὰ τόπον ἀπορίαι· τὰ δὲ ἑξῆς λοιπὸν ἀπο-
σκεπτέον.

ΕΙ ΔΕ ὅῳ ἀνάγκῃ τὸ α παντὶ ἢ τινὶ τῷ β ὑπάρχει, καὶ τὸ β τινὶ τῷ α ἀνάγκη ὑπάρχειν.

ἢ αὖ τῇ πάλιν τάξει κέχρηται ὁ Ἀριστοτέλης, ὅπερ καὶ ἀπὸ τῶν ὑπαρχουσῶν προτάσεων· διάφορας γοῦν
τῷ καθόλου ἀποφατικῷ πρὸς ἑαυτὸν ἀντιστρέφουσαν, ἐφεξῆς τῷ καθόλου καταφατικῷ διά-
κενοι καὶ τῷ μερικῷ· βραχυλογίας δὲ παντάχοῦ ἀντιποιούμενος· κἀνταῦθα ἅμα ἀμφοτέρας τὰς
καταφατικὰς τῷ τε καθόλου καὶ τῷ μερικῷ διάκενοι πρὸς τῷ μερικῷ καταφατικῷ ἀντι-
στρεφούσας.

ΕΙ γὰρ μὴ ἀνάγκη, οὐδ' αὖ τὸ α τινὶ τῶν β ὅῳ ἀνάγκης ὑπάρχει.

Ε' ἐν τούτῳ διάφορος ἡ γραφὴ φέρεται· τινὰ μὲν τῶν ἀντιγράφων οὕτως ἔχει· εἰ γὰρ συνδέχεται μη-
δενί· τὰ μὲν τοι ἀκριβέστερα τῶν ἀντιγράφων ἔχει· εἰ γὰρ μὴ ἀνάγκη· εἰ μὲν οὖν ἡ πρότερα ἐν γρα-
φῇ, ἐροῦμεν ὅτι ὁμοίως ὁ Ἀριστοτέλης ἀνέθηκε τρόπον τρόπῳ· ποσὸν, ποσῷ· ποιὸν ποιῷ· ἀλλ' οὐκ
ἀκριβὴς ἡ τοιαύτη γραφή· οὐ γὰρ δὴ ἐκ τῆς ὑποθέσεως ταύτης συνάγεται τι ἀδύνατον· ὅπερ βού-
λεται δεῖξαι, πῶς καὶ τίνα τρόπον λέγω ὅτι αἱ καθόλου τοῦ συνδεχομένου προτάσεις (λέγω δὴ τοῦ συν-
δεχομένου) ἰσοδυναμοῦσιν ἀλλήλαις· οἱ γὰρ συνδέχεται παντὶ, τοῦ συνδέχεται μηδενί· οἷον
συνδέχεται πάντα ἄνθρωπον λούσασθαι, καὶ ἔμπαλιν (αὖ τοι δὲ αἱ καθόλου τοῦ συνδεχομένου προ-
τάσεις ἐκάστη τῶν μερικῶν τοῦ ἀναγκαίου μάχονται· οἷον τὶ λέγω· τῇ ἀνάγκῃ τινὶ μάχεται· ἡ
συνδέχεται μηδενὶ κατὰ πάντα αὐτῇ ἀντικαμύνει· μάχεται δὲ καὶ ἡ συνδέχεται παντὶ· ἀλλ' ἡ μὲν
συνδέχεται μηδενὶ δι' ἑαυτὴν μάχεται ἔχουσα ἀντικείμενον τρόπον τρόπῳ· ποσὸν ποσῷ· ποιὸν ποιῷ·
ἡ δὲ συνδέχεται παντὶ ὡς ἰσοδυναμοῦσα τῇ συνδέχεται μηδενὶ πάλιν τῇ ἀνάγκῃ μὴ παντὶ μάχεται
μὲν δι' ἑαυτὴν· ἡ συνδέχεται παντὶ, διὰ ταύτην δὲ καὶ ἡ συνδέχεται μηδενὶ ὡς ἰσοδυναμοῦσα· εἰ
τοίνυν αἱ δύο καθόλου τοῦ συνδεχομένου προτάσεις ἑκατέρα τῶν μερικῶν τοῦ ἀναγκαίου ἀντικεί-
ται ὡς ἰσοδυναμοῦσαι, ἐὰν αὐτὴ τῆς συνδεχομένης καθόλου ἀποφατικῆς μεταλαβὼν τὸν συνδέχε-
ται παντὶ ὡς ἰσοδυναμοῦσαν, οὐκ ἀπέξομεν εἰς ἄτοπον τὸν λόγον· μεταληφθείσης τῆς συνδέχεται μη-
δενὶ, εἰς τὸν συνδέχεται παντὶ, εἴπερ ἰσοδυναμοῦσι· γίνεται γὰρ συλλογισμὸν τὸ σχῆμα· οἷον τὸ α παντὶ
τῷ β ὑπαρχέτω· λέγομεν ὅτι τὸ β τινὶ τῷ α ὑπάρχει· εἰ γὰρ τοῦτο ψεῦδος, εἴπερ ὑποθώ-
μεθα τὸ συνδέχεται μηδενί· μεταληφθὲν δὲ τοῦτο εἰς τὸ συνδέχεται παντὶ· οἷον ὅτι τὸ β συνδέχε-
ται παντὶ τὸ α· καὶ ἀντιστρέψαντες εἴπομεν καὶ τὸ α τινὶ τῷ β συνδέχεται· εἶτα συναγάγο-
μεν τὸ ἄλλο καὶ παντὶ καὶ τινὶ, οὐδὲν ἄτοπον συνάγομεν· τὸ γὰρ παντὶ ὑπάρχον, τοῦτο καὶ τι-
νὶ ὑπάρχειν πᾶσα ἀνάγκη· διαπαύεται φαμὲν ἀκριβεστέραν εἶναι τῷ ἑτέραν γραφῷ τὴν λέγουσαν.

ἀνάγκη τινὶ · oppos. · συνδέχεται μηδενὶ
oppos.
συνδέχεται παντὶ

ἀνάγκη μὴ παντὶ · oppos. · συνδέχεται παντὶ
oppos.
συνδέχεται μηδενὶ

Omné hominem necesse ÷ ée animal
Quoddam animal necesse est ée hominé
Nullum animal possibile est ée hominé
Omne animal possibile est ée hominem
Quendá hominem possibile ÷ esse animal

quæstioms. 4.

τὸ συνδεχόμενον

ppos. gd.

ippositio impossibilis
ilsa est. Non autem
ilsa, est omnino impos
bilis

euiloquus semp ori
eles

positiones uniuersales
Tibiles. affir. & nega.
uirpollent inter se &
ponuntur cuilibet ex
rticularibus necessarijs

ἢ γὰρ μὴ ἀνάγκη, τουτέστιν ἢ μὴ ἀνάγκη τὸ β τινὶ τῷ α ὑπάρχειν δῆλον ὅτι ἀνάγκη μηδενί· οὐκοῦν καὶ
τὸ α ἀνάγκη οὐδενὶ τῷ β· τοῦτο γὰρ δέδεικται ὅτι ἡ καθόλου ἀναγκαία ἀποφατικὴ πρὸς ἑαυτὴν ἀν-
τιστρέφει· ὥστε καὶ τινὶ· τὸ δὲ καὶ τινὶ καὶ οὐδενὶ ὅπερ ἄτοπον.

ΤΟ δ' οὖν μέρος τοῦ ἀντιστρέφει διὰ τῶν ἄλλων αἰτίαν· δι' ὧν καὶ πρότερον εἴπομεν.

Τ ὁ ῥησείδιον τοῦ δικαίου ὑπὸ τοῦ φιλοσόφου ῥηθέν· ὡς αἰτίαν ἀλλὰ ἀποδείξεως· διὰ ὧν οὐκ ἀντιστρέ-
φει ἡ μερικὴ στερητικὴ τοῦ δεῦρο ἐστὶ ἀληθὲς· οὐδαμοῦ γὰρ φαίνεται αἰτίαν ἄτοι δεδικαιῶς· δι' ὧν
οὐκ ἀντιστρέφει ἡ μερικὴ καταφατικὴ· ἀλλὰ μᾶλλον αἰτίαν ἐκάλεσε τὸ παράδειγμα τὸ αὐτοτέρω
περὶ ἀλλοῦ ἀριθμοῦ· εἴθα ἔλεγεν· εἰ γὰρ ὁ ἄνθρωπος καὶ πᾶν τὶ ζῷον, καὶ τὸ ζῷον οὐ παντὶ ἀνθρώπῳ.

ΕΠΙ τῶν συνδεχομένων ἐπειδὴ πολλαχῶς λέγεται τὸ συνδεχόμενον, καὶ γὰρ καὶ τὸ ἀναγκαῖον,
καὶ τὸ μὴ ἀναγκαῖον, καὶ τὸ δυνατὸν συνδέχεσθαι λέγομεν.

Τ ὃν πεῖ τῆς ἀντιστροφῆς τῶν ὑπαρχουσῶν καὶ ἀναγκαίων προτάσεων πληρώσας λόγον, μέτεισιν ἤδη
τὰς τοῦ συνδεχομένου προτάσεις, ἐπειδὴ τὸ συνδεχόμενον πολλαχῶς λέγεται ὡς καὶ αὐ τῷ περὶ ἑρμη-
νείας φησί· λέγεται γὰρ καὶ ἤδη πέσης ὕλης τὸ ἀναγκαῖον συνδεχόμενον· ὡς ἔπος εἰπεῖν· συνδέχε-
ται τὸν ἥλιον αὔριον γενέσθαι· καίτοι οὐκ συνδεχόμενος ἀλλ' ἀναγκαῖος ὁ ἥλιος αὔριον γίνεται· λέ-
γεται συνδεχόμενον, καὶ τὸ ὑπάρχον μὴ, εἰς γένεσιν δὲ καὶ φθορὰ· λέγω δὲ ὅπερ τοῦ ὑποκειμένου ἄπορο-
γίνεσθαι δυνάμει· οἷα τὰ συμβεβηκότα· καὶ γὰρ ταῦτα ὑπάρχει μὴ οὐ μὴ ὄν ἀνάγκης· οἷον ὡς
ὅταν ἤδη τοῦ σκύφου λέγωμεν συνδέχεσθαι τὸν σκύφον λυθῆναι· εἰ ταῦτα γὰρ οὐ κινήσεις ἐστὶν συνδέ-
χόμενον, ἀλλ' ἰσοδυναμοῦσι τῷ ὑπάρχοντι· ὑπάρχει γὰρ τῷ σκύφῳ τὸ λυθῆναι· καὶ ἤδη τῶν ἄλλων
τρόπων ὁμοίως καὶ ἐστὶ τὸ κινήσεις συνδεχόμενον, λέγω δὲ τὸ ἤδη τοῦ μέλλοντος χρόνου, τοῦτο γὰρ ἴσον
δυνάμει ἔχει πρὸς τὸ γενέσθαι καὶ μή· τὸ τοίνυν συνδεχόμενον τὸ ἰσοδυναμοῦν τῷ ἀναγκαίῳ καὶ
ὑπάρχοντι· ὅπως αὖ αἱ ἀντιστρέφουσαι αἱ τοῦ ἀναγκαίου καὶ ὑπάρχοντος προτάσεις, οὕτω καὶ ἄλλαι
αἱ ἀντιστρέφουσαι· κατὰ γὰρ μόνον τὸν ὀνομασίαν ἐστὶν ἡ διαφορὰ τῶν πραγμάτων τῶν ἄλλων ὄντων·
τὸ δὲ κινήσεις συνδεχόμενον οὐκ ἔτι ὁμοίως ἔξει κατὰ τὰς ἀντιστροφὰς ὡς καὶ αὐ τοῖς ἑξῆς δείκνυσι.

ΚΑΙ γὰρ τὸ ἀναγκαῖον καὶ τὸ μὴ ἀναγκαῖον· καὶ τὸ δυνατὸν συνδέχεσθαι λέγομεν.

Τ ὁ μὴ ἀναγκαῖόν φησι, τὸ ὑπάρχον τὸ δὲ δυνατὸν τὸ συνδεχόμενον· καὶ γὰρ τὸ κινήσεις δυνατὸν, ἅς
παντὸν ἔρχεται τῷ συνδεχομένῳ.

ΕΝ μὴν τοῖς καταφατικοῖς ὁμοίως ἔξει κατὰ τὰ αὐτὰ ἀντιστροφὴ αὐ ἄπασιν· εἰ γὰρ τὸ α παντὶ ἢ τινὶ
τῷ β συνδέχεται, καὶ τὸ β τινὶ τῷ α συνδέχοιτο ἄν· εἰ γὰρ μηδενὶ, οὐδὲ ἄν τὸ α μηδενὶ τῷ β συνδέχοιτο·
δέδεικται γὰρ τοῦτο πρότερον, αὐ δὲ τοῖς ἀποφατικοῖς, οὐχ ὡσαύτως.

Τ οὗτο φησὶ τὸ συνδεχόμενον, ὅπερ κατὰ πάντων τῶν τρόπων κατηγορεῖται, ὁμοίως ἔξει, αὐ τοῖς κατα-
φατικοῖς· πᾶσα γὰρ κατάφασις ἤδη παντὸς τρόπου πρὸς τὸ μερικὸν καταφατικὸν ἀντιστρέφει· καὶ
αἱ διάφορεις, διὰ τῶν ἄλλων, δι' ὧν περὶ πρότερον· αἱ δὲ ἀποφάσεις, οὐχ ὁμοίως τοῖς ἄλλοις ἀντι-
στρέφουσι· διὰ δὲ τὸν λόγον ἴσμεν· ὅτι τὸ κινήσεις συνδεχόμενον, ὅπερ καλεῖ δυνατὸν ἤδη τι τοῦ ἔσεσθαι
καὶ μὴ ἔσεσθαι ὁμοίως παραλαμβάνεται καὶ ἐξιστάζει· ὁμοίως γὰρ ἔστι καὶ καταφῆσαι καὶ ἀπο-
φῆσαι τὸ ἄλλο ὅθεν οὐδὲν διοίσει πρὸς ἀλήθειαν ἡ κατάφασις τῆς ἀποφάσεως· συνδέχεται γὰρ καὶ
πάντα ἄνθρωπον λούεσθαι, καὶ μηδένα ἄνθρωπον λούεσθαι· καὶ ὁμοίως ἑκάτερον δυνατὸν ἀλη-
θεύειν· δέδεικται δὲ ἤδη τοῦ ὑπάρχοντος τρόπου καὶ τοῦ ἀναγκαίου· ὅτι ἡ μὲν καθόλου ἀπόφασις
ἐξ ἀνάγκης πρὸς ἑαυτὴν ἀντιστρέφει, ἡ δὲ μερικὴ οὐκ ἐξ ἀνάγκης· δῆλον ὅτι καὶ ἤδη τῆς ἀντιστρο-
φῆς αἱ ἀποφατικαὶ τοῦ συνδεχομένου· πῆ μὲν ἔξουσιν ὡς ἤδη τῶν ἄλλων τρόπων ἀποφάσεις, πῆ δὲ
οὔ· τὸ μὲν συνδεχόμενον τὸ ἰσοδυναμοῦν τῷ ὑπάρχοντι καὶ τῷ ἀναγκαίῳ, ὁμοίως ἄλλοις καὶ κατὰ
τὰς ἀντιστροφὰς τῶν ἀποφάσεων ἔξει· τὸ μὲν τοι κινήσεις συνδεχόμενον ὅπερ ἐκβαίνειν καὶ μὴ ἐκ-
βαίνειν δυνάμει, οὐχ ὁμοίως ἔξει· διάδεξει δὲ ὡς εἴπεν περὶ ἄλλου αὐ τοῖς μεταπαύτα· καὶ φησὶ σαφῆ
τὰ ὑποδείγματα, περὶ οἷα ἤδη τῆς ὕλης θέσεως.

ΑΛΛΟΣΑ μὲν συνδέχεσθαι λέγεται ἢ τῷ ὅῳ ἀνάγκης μὴ ὑπάρχειν ἢ τὸ μὴ ὅῳ ἀνάγκης ὑ-
πάρχειν, ὁμοίως δίον.

Τ ουτέστιν αἱ συνδεχόμεναι ἀποφατικαὶ ἰσοδυναμοῦσαι τῷ ἀναγκαίῳ ἢ τὸ μὴ ὅῳ ἀνάγκης ὑπάρχειν·
τουτέστιν καὶ τοῖς ὑπαρχούσαις ἰσοδυναμοῦσαι τοῦ συνδεχόμενου ἀποφάσεις· αὐτοῖς φησιν ὁμοίως
τοῖς τε ὑπαρχούσαις καὶ τοῖς ἀναγκαίαις ἀντιστρέφουσιν· αἱ μὲν καθόλου ἀποφατικαὶ πρὸς
ἑαυτάς· αἱ δὲ μερικαὶ ἀορίστως· ὥσπερ καὶ ἐκεῖναι· ὡς γὰρ εἴπομεν ὀνομάτων γίνεται διαφορὰ τῶν
πραγμάτων τῶν ἄλλων ὄντων· εἴτα καὶ ἤδη ὕλων τὸ παράδειγμα.

ΕΙΤΙΣ φαίη τὸν ἄνθρωπον συνδέχεσθαι μὴ εἶναι ἵππον· ἢ τὸ λευκὸν μηδενὶ ἱματίῳ ὑπάρχειν·
τούτων γὰρ τὸ μὲν, ὅῳ ἀνάγκης οὐχ ὑπάρχει· τὸ δὲ, οὐκ ὅῳ ἀνάγκης μὴ ὑπάρχει· καὶ ὁμοίως ἀντιστρέ-
φει ἡ πρότασις· εἰ γὰρ συνδέχεται μηδενὶ ἀνθρώπῳ ἵππον· καὶ ἄνθρωπον ἐγχωρεῖ μηδενὶ ἵππῳ, καὶ τὸ
λευκὸν ἐγχωρεῖ μηδενὶ ἱματίῳ· καὶ τὸ ἱμάτιον ἐγχωρεῖ μηδενὶ λευκῷ· εἰ γὰρ τινὶ ἀνάγκη, καὶ τὸ λευκὸν

Omné hominé uel aliqué hominé possibile ÷ ée animal
Aliquod animal possibile ÷ esse hominé
Nullum animal possibile est ée hominé
Nullú hominem possibile est ée animal.

Τὸ συνδεχόμενον triplicifer dicitur

Τὸ κινήσεις συνδεχόμενον ἅς παντὸν ἔρχεται τῷ συνδεχομένῳ

Τὸ κινήσεις συνδεχόμενον ὅπερ καλεῖ δυνατὸν

Τὸ συνδεχόμενον πάντων τῶν τρόπων κατηγορεῖται

ἴσοι τοῦ ὑπάρχοντος

Vniuersales negat in se ipsas conuertuntur. particulares negatiuæ incerti & fuse.

ἱματίῳ τινὶ ἔσται ὃς ἀνάγκης· τὸ γὰρ δεδεγμένον πρότερον· ὁμοίως δὲ καὶ οὐδὶ τῆς εὐμέρει ἀποφατικῆς.

ΤΟΥΤΟ τῷ ἀναγκαίου παράδειγμα· δῆλον γὰρ ὅτι οὐκ εὐδεχομένως κατὰ τὸ κινεῖσθαι τὸ εὐδεχομένου σημαινόμενον ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἵππος, ἀλλ' ἀναγκαίως, διὸ καὶ ἀπηρέφει· εὐδέχεται γὰρ μηδένα ἵππον ἄνθρωπον εἶναι· ἡ δὲ τὸ λευκὸν μηδενὶ ἱματίῳ ὑπάρχειν. τὸ τοῦ ὑπάρχοντος τρόπου παράδειγμα· καθὸ καθ' αὐτὸ σημαινόμενον λέγεται τὸ εὐδεχόμενον· τὸ μὲν γὰρ ἄνθρωπον μὴ εἶναι ἵππον, ὃς ἀνάγκης οὐκ ὑπάρχει, τὸ δὲ λευκὸν μηδενὶ ἱματίῳ, οὐκ ὃς ἀνάγκης οὐκ ὑπάρχει· διὸ καὶ ἡ αὐτὴ πάλιν καὶ οὐδὶ τοῦ τοῖχος εἶναι ἀπηρεφή, ἥτις καὶ οὐδὶ τοῦ ὑπάρχοντος ἐγίνετο· ὁμοίως δὲ καὶ οὐδὶ τῆς εὐμέρει ἀποφατικῆς ὥσπερ οὐδὶ τῶν ἄλλων τρόπων ἀόριστος· διὰ τὸ πῶς μὴ δεμίαν ὡρισμένως ἀπηρέφειν, οὕτω καὶ οὐδὶ τοῦ εὐδεχομένου τοῦ ἰσοδυναμοῦντος τοῖς ὁρισμένοις τρόποις ἡ αὐτὴ οὐδὲν ἧττον τὸ ἀόριστον ἔξει.

ΟΣΑ δὲ τὸ ὡς οὐδὶ τὸ πολὺ καὶ τὸ πεφυκέναι λέγεται εὐδέχεσθαι.

ΤΟΥΤΟ ὄντος τοῦ κυρίως εὐδεχομένου, ὡς καὶ εὐ τοῖς φυσικοῖς ἄρκτεται· τοῦ οὐδὶ πλεῖστον· τοῦ οὐδὶ ὡς· τοῦ ἐπ' ἔλαττον· οὐδὶ πλέον μὴν ὡς τὰ φυσικὰ καὶ τεχνιτά· οὐδὶ πλεῖστον γὰρ ἥτε φύσις πίνταδέκτυλον ποιεῖ, ἡ ὀξαδέκτυλον· καὶ ὁ ἰατρὸς οὐδὶ πλεῖστον ὑγιάζει, ἢ οὐχ ὑγιάζει· οὐδὶ ὡς δὲ τὸ λουέσθαι, ἢ μὴ λουέσθαι· καθεύδειν, ἢ μὴ καθεύδειν· οὐδὶ ὡς γὰρ τὰ αὐτικέμενα εὐ τοῖς τοιούτοις ἔστιν εὐδεχόμενα· ἐπ' ἔλαττον δὲ τὸ ὀξαδέκτυλον γίνεσθαι· καὶ τὸ ἀποτυγχάνειν τοῦ σκοπεῖν τὰς τέχνας· τὰ μὲν οὐδὶ ὡς ἀόριστα ἃς ἀπόδειξιν, τί γὰρ αὐτῆς τῷ καταφάσιν δείξειν ἢ τῷ ἀποφάσιν, πολλῷ δὲ πλέον καὶ τὸ ἐπ' ἔλαττον· οἷον τὸ τεχθῆναι ὀξαδέκτυλον παιδίον· οὐδεὶς γὰρ τὰ ἀναγκαῖα καὶ οὕτω παράδοξα συλλογίζεται· περὶ δὲ τοῦ οὐδὶ πλεῖστον τοῦ εὐδεχομένου καὶ πεγίνεται ἡ συλλογιστικὴ μέθοδος τὸ, οὐδὶ τῶν φυσικῶν τεχνιτῶν ὡς ἤδη εἴπομεν· φημὶ δὴ τὸ εὐ χαμῶνι ὕσαι· καὶ τὸν ῥήτορα πεῖσαι· καὶ τὸν ἰατρὸν ὑγιάσαι· καὶ τὸν κυβερνήτην σῶσαι τὴν ναῦν· διατοῦτο γοῦν προσέθηκε καὶ τῷ πεφυκέναι δῆλον ὅτι περὶ τῶν φυσικῶν οὐδὶ ὁ λόγος.

ΚΑΘΟΝ τρόπον διορίζομεν τὸ εὐδεχόμενον· οὐχ ὁμοίως ἔξει εὐ τοῖς στερητικοῖς ἀπηρεφοῖς· ἀλλ' ἡ μὲν καθόλου στερητικὴ πρότασις, οὐκ ἀπηρέφει· ἡ δὲ εὐ μέρει, ἀπηρέφει· τοῦτο δὲ ἔσται φανερόν, ὅταν περὶ τοῦ εὐδεχομένου λέγωμεν.

ΤΟΥΤΕΣΤΙΝ καθ' ὃν τρόπον λέγομεν τὸ κυρίως εὐδεχόμενον τὸ οὐδὶ τοῦ μέλλοντος χρόνου· ἢ οὐδὶ πλεῖον εἶναι, ἢ οὐδὶς, ἢ ἐπ' ἔλαττον· οὕτω γὰρ ἀπὸ διορίσατο εὐ τοῖς φυσικοῖς· τοῦ δὲ μὴ ἀπηρέφειν τὰς στερητικὰς τοῦ εὐδεχομένου προτάσεις ὁμοίως τοῖς τοῦ ὑπάρχοντος καὶ ἀναγκαίου ἡ μὲν ἀληθὴς δῆλον ἀπόδειξιν, ὧν ἔπομεν· διότι ὅπῃ μηδενὶ εὐδέχεται, τοῦτο καὶ παντὶ εὐδέχεται· ἡ δὲ καθόλου ἀποφατικὴ, ὅτι οὐ πρὸς ἑαυτὴν ἀπηρέφει· καὶ ἄλλος μετ' οὐ πολὺ τοῦτο δείκνυσι· νῦν δὲ τέως τοσοῦτον μόνον εἰπεῖν ὅτι ἡ μὲν καθόλου ἀποφατικὴ οὐκ ἀπηρέφει· ᾧ πρὸς ὑπακουστέον πρὸς ἑαυτήν· ἡ δὲ εὐ μέρει φησὶν ἀπηρέφειν δῆλον ὅτι πρὸς ἑαυτήν· ἢ γὰρ τὸ ζῷον μὴ παντὶ λευκῷ ὑπάρχει· καὶ τὸ λευκὸν οὐ παντὶ ζῴῳ ὑπάρχει· δῆλον δὲ ὅτι καὶ πρὸς τὴν μερικὴν καταφατικὴν ἀπηρέφειν δύναται· καὶ γὰρ τὸ λευκὸν τινὶ ζῴῳ ὑπάρχει· τοῦτο δὲ οὐ καὶ μερικὴν καταφατικὴν οὐ μόνον πρὸς ἑαυτὴν ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν μερικὴν ἀποφατικὴν ἀπηρέφει· ἢ γὰρ τὶ ζῷον λευκόν, οὐ πᾶν λευκὸν ζῷον· ὅτι δὲ ἡ καθόλου ἀποφατικὴ οὐκ ἀπηρέφει πρὸς ἑαυτὴν, εὐ τελῶς μὴ ἀσόμεθα ὅταν ἄλλος εὐ τῷ περὶ τῶν μέρεων διδάσκει. αρχεῖ δὲ νῦν πρὸς τοῖς ὡρισμένοις δι' ὑποδείγματος πιστώσασθαι· ἢ γὰρ εὐδέχεται μηδένα ἄνθρωπον λούσασθαι, οὐκ ἀληθὲς ἀπηρέφει καὶ ἵππον, εὐδέχεται μηδὲν λουόμενον ἄνθρωπον εἶναι· λούεται γὰρ φέρε ἵππον καὶ ἵππος καὶ βοῦς, καὶ οὐκ ἔστιν ἀληθὲς λέγειν τὸν ἵππον ἢ τὸν βοῦν εὐδέχεται μὴ εἶναι ἄνθρωπον, ἀνάγκη δὲ μᾶλλον μὴ εἶναι παῖς ἄνθρωπον· ὃ γὰρ εὐδέχεται τί τινι μὴ εἶναι, τούτοις εὐδέχεται καὶ ἔμπαλιν· ἢ οὖν τὸ εὐδέχεσθαι εἶναι ἄνθρωπον ψεῦδος, καὶ τὸ μὴ εὐδέχεσθαι ἀληθὲς ψεῦδος.

ΝΥΝ δὲ τοσοῦτον ἢ μὴν ἔστω πρὸς τοῖς ὡρισμένοις δῆλον, ὅτι τὸ εὐδέχεσθαι μηδενὶ ἢ τινὶ μὴ ὑπέρχειν, καταφατικὸν ἔχει τὸ σχῆμα.

ΟΤΙ δὲ ἀρχῆς εἶχε τὴν μὴ ὅπῃ τε ὡρισμένοις τῷ περὶ ἐρωτήσεως τὰς μὴ τῷ τρόπῳ συναπτούσας τὸ ἀρνητικὸν μέρεον καταφάσεις εἶναι ἐκμετατιθέσεως καὶ οὐκ ἀποφάσεις, εὐ ταῖς βαῖς ὡς ἀποφάσεις παραλαμβάνει· νῦν ἄλλος οὐδὶ σημαίνοῦσι· ὅτι δὲ καὶ τῷ σχήματι ἔστι καταφατικοῖ, ἀλλ' οὐ δύναμιν ἔχουσιν ἀποφάσεων.

ΤΟ γὰρ εὐδέχεσθαι· τὸ ἔστιν ὁμοίως τέτταρε, τὸ δὲ ὅτι ὃς ἀεὶ πρὸς κατηγορεῖται καταφάσιν ἀεὶ ποιεῖ· καὶ πάντως δῖον τὸ ἔστιν οὐκ ἀληθὲς, ἢ ἔστιν οὐ λευκὸν ἢ ἁπλῶς· τὸ ἔστιν οὐ τοῦ τὸ· διαχθήσεται δὲ καὶ τοῦτο, διὰ τῶν ἑπομένων· κατὰ δὲ τὰς ἀπηρεφὰς ὁμοίως ἔξουσι τοῖς ἄλλοις.

ΩΣΠΕΡ εὐ τοῖς ἐκ τρίτου πρασιατηγορουμένῳ προτάσεσιν· ἀποφάσεις ἐγένοντο, μόνῳ τῷ ἐστὶ συναπτομένου τοῦ ἀρνητικοῦ μορίου· ἢ δὲ ἄλλο τινὶ συνετάχθη οἷον τῷ ὑποκειμένῳ, κατάφασις πάλιν ἐγένετο

ἐκεῖ μηδένα ἄνθρωπον λύεσθαι
ἐκεῖ μηδὲν λουόμενον ἄνθρωπον εἶναι.

rticularis negatiua
omnibus modis in
rta est & uaga con
rtione qa in nulla
ropositione deter
nnata cóuertitur

δεχόμενον proprie,
pheciter esse

cóuersione particu. aff.
sibilis siue contin.
conuersioé uniuersa.
ga. possi. seu contin.

quod alicui contingit
contingit rursus
on ee

Hæc conuersio ualet hac ratione quod particularis affir. conuertit in se ipsam. ut quoddam animal ÷ album. & quoddá album ÷ animal. Ad quam sequitur quoddá album nó ÷ animal. Ná sub contrariæ in contingenti materia uerae sunt

ἀόριστος, οὕτω καὶ εὐ τοῖς μεταβάσεσι τῷ τρόπῳ συνταπτομένου τοῦ ἀρνητικοῦ μορίου αἱ ἀποφάσεις ἐγένοντο· ἢ δὲ τῷ κατηγορουμένῳ συνετάχθη, ἐκμετάθεσιν ἐποίει καὶ κατάφασιν· ὡς εὐ τῷ περὶ ἑρμηνείας δεδείκται· τοῦτο δὲ ὅτι ὃ φησὶν ὅτι ἰσοδυναμεῖ τῷ ἔστιν ὁ τρόπος· ὥσπερ γὰρ τὸ ἔστιν οἷς αἱ προσκατηγορεῖται καταφάσεις ποιεῖ· οἷον ἀνθρωπός ἐστιν, ἤτοι ζῷόν ἐστιν, ἤτοι ἡ ὁ τρόπος· εὐδέχεται τὸ ἄνθρωπον φιλόσοφον εἶναι ἢ εὐδέχεται μὴ εἶναι κατηγορεῖται γὰρ ἀεὶ τὸ εὐδέχεσθαι διὰ τὸ ἀεὶ, σημαίνει ἀεὶ τὸ ἀόριστον χρόνον τὸ λόγον ἀληθεύειν τὸ ὃ πάντως, τὸ οὐδὶ πάσης ὕλης· αἱ δὲ τοῖς ἀποφάσεις ὁμοίως ἔξουσι τοῖς ἄλλοις· ποίοις ἄλλοις; τοῖς καταφατικοῖς τὸ ἁπλῶν δηλονότι· πῶς γὰρ τῷ μερικῷ καταφατικῷ βούλεται καὶ πάντας ἀπηρέφειν ὡς εὐ τοῖς ἑξῆς δείξει· ἢ γὰρ εὐδέχεται μηδένα ἄνθρωπον πεπαιδεῦσθαι· εὐδέχεται τι πεπαιδευτῶν ἄνθρωπον εἶναι· πεπαιδευτὴ γὰρ καὶ ἵππος καὶ κύων καὶ ἄλλα μυρία· καὶ οὐκ ἔστιν ἀληθὲς τὸ λέγειν εὐδέχεσθαι εὐ τούτοις μὴ εἶναι καὶ ἄνθρωπον· καὶ οὐκ εὐδέχεται ὡς ἢ εἴπομεν· ὁ γὰρ εὐδέχεται μὴ εἶναί τι, τοῦτο καὶ εἶναι εὐδέχεται τὸ ἀπλῶ· οὕτω μὴν ἀεὶ τοῦ ἐὰν ὃ τῶν ὄντως ἀποφάσεις εὐδεχομένῳ λάβωμεν, λέγω ὃ τὸν ἄλλον τρόπον αἱρούσας τὸν καθόλου φημί· διορίσωμεν ἄλλας τινὰ ἀπηρεφῶν πῶς ἑαυτοῖς ποιουμένας· ἢ γὰρ οὐκ εὐδέχεται πᾶν ἄνθρωπον ἵππαδαι· οὐκ εὐδέχεται οὐδὲ ἵππαμενόν τι ἄνθρωπον εἶναι· ἰσοδυναμεῖ γὰρ ἡ οὐκ εὐδέχεται πᾶν ἄνθρωπον ἵππαδαι, τῇ ἀνάγκῃ μηδένα ἄνθρωπον ἵππαζειν· τῆς οὖν διαφορᾶς ἀπηρεφούσης πῶς ἑαυτὴν, καὶ ἡ πρώτη ἀπηρέψει· πάλιν δὲ καὶ ἡ μερικὴ ἀποφατικὴ, ἡ οὐκ εὐδέχεται πᾶν ζῷον γελαστικὸν εἶναι· ἐπιδὴ ἡ αὐτὴ ὅτι τῇ ἀνάγκῃ μὴ πᾶν ζῷον γελαστικὸν εἶναι, ἀόριστον δηλονότι τῆς διαφορᾶς, ἡ ἡ πρώτη ἔσται ἀόριστος κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

ΔΙΩΡΙΣΜΕΝΩΝ δὲ τούτων, λέγωμεν ἤδη διὰ τίνων, καὶ πότε, καὶ πῶς γίνεται τῶν συλλογισμὸς· ὕστερον δὲ λεκτέον περὶ ἀποδείξεως.

ΛΕΙΠΟΝ ἃς ἂν περὶ συλλογισμῶν ἄσβαλε λόγον· δεῖ δὲ ἡμᾶς πρὶν ἂς τοῖς ὀξέτασιν τὰ ῥητὰ ἐμβάλλειν, πρὸ προλαβεῖν ἐπιδὴ τοίνυν περὶ συλλογισμὸν ἀπῷ ὅτι λόγος· ὁ ὃ συλλογισμὸς, συλλογὴ ὅτι πλειόνων λόγων· δῆλον ὅτι ἐκμᾶς εἶναι προτάσεως, ἀδύνατον τὸ συλλογισμόν· ὅτι γὰρ συλλογὴ ὅτι πλειόνων λόγων, ἄλλο τι τὸ ὄνομα ἄλλου δηλοῖ· καὶ ὁ πρὸς τὰ ἀόριστα τέλους ἀποδεδομένος ἄλλου ὁ ὁρισμός· ἢ δὲ τὸ ὅτι ἀληθὲς, ἀνάγκη τὸν συλλογισμὸν τοῦ ἀξιοῦν ἐκ δύο προτάσεων εἶναι· ταύτας δὲ τὰς δύο προτάσεις· ἀνάγκη ἢ κατ' ἀμφοτέρους τοὺς ὅρους κοινωνεῖν· ἢ κατ' ἀμφοτέρους διαφέρειν· ἢ καθ' ἕτερον μὴν κοινωνεῖν· καθ' ἕτερον δὲ διαφέρειν· καὶ οὐκ ἔστιν παρὰ ταῦτα· ἢ μὴ κατ' ἀμφοτέρους τοὺς ὅρους κοινωνεῖν, μονολήμματος ὑπάρχει ὁ συλλογισμὸς, ἡ γίνεται ἕτερον τῶν προτάσεων τὸ συμπέρασμα· ὅπῃ ὁ τὸν συλλογισμὸν ὅρος βάλῃ· συλλογισμὸς γὰρ ὅτι εὐ ᾧ τεθέντων τινῶν, ἕτερόν τι τῶν κειμένων ἐξ ἀνάγκης συμβαίνει· ἀλλ' οὐδὲ ἢ κατ' ἀμφοτέρους τοὺς ὅρους διαφέρειν αἱ προτάσεις· ἔσται συλλογισμὸς, ἐπεὶ οὐδὲ συμπαίνουσί τι αἱ προτάσεις μηδενὸς ὄντος κοινοῦ ὅρου τοῦ τὰ ἄκρα συνδέοντος· ἀλλ' οὐ καθ' ἕτερον τῶν ὅρων διαφέρειν καθ' ἕτερον δὲ κοινωνεῖν· τὰς εὐ συλλογισμῷ παραλαμβανομένας προτάσεις ἤκουσῶ πᾶς συλλογισμὸς ἐκ τριῶν ὅρων σύγκειται, τῶν τε δύο ἄκρων καὶ τοῦ μέσου· ὃς ὅτι κοινωνὸς τῶν δύο προτάσεων· διατοῦτο μέσος καλούμενος διὰ τὸ τοὺς λοιποὺς ὅρους κεχωρισμένους ἀπ' ἀλλήλων διὰ τοῦ μέσου συνάπτειν· τοῦτον οὖν τὸν μέσον ὅρον ἀνάγκη ἤτοι εὐ μὴ τῇ ἑτέρᾳ τῶν προτάσεων ὑποκεῖσθαι, εὐ δὲ τῇ ἑτέρᾳ κατηγορεῖσθαι· ἢ εὐ ἀμφοτέραις ὑποκεῖσθαι· καὶ τοῦτον τὸν τρόπον ἢ διαφορὰ τῶν τριῶν ἀναφαίνεται σχημάτων· ὅταν μὴ γὰρ ὁ μέσος ὅρος τῷ μὴ ὑπόκειται τῶν ἄκρων, τοῦ δὲ κατηγορεῖται γίνεται τὸ πρῶτον σχῆμα· τὸ δὲ δεύτερον ὅταν ὁ μέσος ὅρος ἀμφοτέρων τῶν ἄκρων κατηγορεῖται· τὸ δὲ τρίτον, ὅταν ὁ μέσος ὅρος ἀμφοτέροις τοῖς ἄκροις ὑπόκειται· αἰτία δὲ τῆς ὡρισμένης τάξεως τῶν σχημάτων αὕτη· ἐπεὶ γὰρ κατὰ τὴν διάφορον τοῦ μέσου πρὸς τοὺς ἄκρους σύνθεσιν τῶν τῶν σχημάτων θέσιν ἀναγκαῖον ἀδιάφορον· δῆλον ὅτι ὁ μέσος τόπος ἐστὶ κινήσεως μέσος καὶ τῷ ἑαυτοῦ σώζει πρὸς σπουδαῖον τὸ καὶ τάξιν, ὅταν τῷ μὴ ἑτέρᾳ τῶν ἄκρων ὑπόκειται· καὶ ὥσπερ ὑφεμένου ἄλλου λαμβάνεται, τοῦ δὲ ἑτέρου κατηγορεῖται καὶ ὥσπερ εὐ κρείττονι τάξει ἄλλου θεωρεῖται· κρεῖττον γὰρ ἀεὶ τὸ κατηγορούμενον τοῦ ὑποκειμένου· ὅτι τὸ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπὶ πλέον ἐστὶν ὁ κατηγορούμενος τοῦ ὑποκειμένου· καὶ ὅτι ὁ μὴ ὑποκείμενος, ὕλης λόγον ἐπέχει· ὁ δὲ κατηγορούμενος, εἶδος· καὶ γὰρ ἡ ὕλη ὑποκειται τοῖς εἴδεσι· ὅπῃ ὁ μέσος ὅρος ἀμφοτέρων τῶν ἄκρων κατηγορεῖται· ἢ ἀμφοτέροις ὑποκειται, οὐκέτι κινήσεως ἐστὶ μέσος· ἐπεὶ δὴ τοίνυν ἐκβεβηκότι ἀπῷ τοῦ τοῦ μέσου τάξειν· κρεῖττον ἐστὶ τὸ κατηγορεῖσθαι ἢ ὑποκεῖσθαι, διατοῦτο πρῶτον μὴ λέγεται σχῆμα ὅταν ὁ μέσος ὅρος τοῦ ἀπῷ ὑποκείται, τοῦ δὲ κατηγορεῖται δεύτερον σχῆμα· εὐ ᾧ ἀμφοτέρων κατηγορεῖται· εὐ ᾧ ἡ δεύτερον μὴ ἀμένοντα ὃ τῆς λοιπῆς ἀπέλιφε τάξειν· τρίτον ὃ σχῆμα· εὐ ᾧ ὁ μέσος ὅρος ἀμφοτέροις τοῖς ἄκροις ὑπόκειται· εὐθὺς ἡ ἐχάστην τάξειν ἀπέλιφε· διὸ ἡ μ. τὸ πρῶτον σχῆμα ἐπὶ εὐθείας γράφεται τοῖς ἄκροις

ἀνθρωπος ἵππος ἄνθρωπος

10. gr. in pri.

ἐκ εὐδέχεται τινὰ ἄνθρωπον ἵππαδαι
ἀνάγκη μηδένα ἄνθρωπον ἵππαδαι } Aegpollent

ἐκ εὐδέχεται πᾶν ζῷον γελαστικὸν εἶναι
ἀνάγκη μὴ πᾶν ζῷον γελαστικὸν εἶναι } Aegpollet

∴ εὐφυμένον

πότε τὸν. ὅτι quando est ter
prædicatú seu
cens.

οὐ τὶς
οὐδὲς } ægp

μονολήμματος
syllogismus

Syllogismú cóf.
ex. 3. terminis
bus extremitat
& medio

Medius unde d
De Locatioé me
in ppositionib
unde pcedit
fitas. 3. figur

supremus & d
prædicatú si
cto & cur

Prima figura
Secunda
Tertia

figurarũ ordine
tera consideratio

urea hæc omnia

monstrationes ali
do fieri negatiue
si raro

ordine figurarum
nsideratio tertia

nima
atura
ateria

Tres figuræ

figuræ syllogismor
mde hoc nomẽ adeptæ

unsta
lineæ
figuræ

Termini .1. puncta
Propositiões .1. Lineæ
figuræ .1. figuræ

Maior terminus uel
extremitas in pri
ma figura

Minor terminus

ὁ μέσος ὅρος. κατὰ δὲ τὸ δεύτερον ὑπῆρξεν. κατὰ δὲ τὸ τρίτον ὑποκείσθω. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρως δεῖν τὴν τάξιν
ἐν ἅπασιν θεωρῆσαι. διότι οὐ μόνον τῷ πρώτῳ σχήματι πάντα συνάγεται τὰ συμπεράσματα. καὶ τὰ
καθόλου καὶ τὰ μερικά. καὶ καταφατικὰ καὶ τὰ ἀποφατικά, διατοῦτο τὸν τοιοῦτον σχῆμα τὴν πρώ-
την αἱρεῖται τάξιν. εἰ δὲ τῷ δευτέρῳ σχήματι ἐπειδὴ καταφατικὸν μόνον οὐδὲν συνάγεται συμπέρα-
σμα ἀλλὰ πάντα ἀποφατικὰ καθόλου τε καὶ μερικά. διαπαντὸς τὸν τῶν δευτέρων ἐπέχει τάξιν.
εἰ δὲ τῷ τρίτῳ μόνῳ μερικὰ συνάγεται συμπεράσματα καθόλου δὲ οὐδέν. ὅθεν καὶ τὴν ἐσχάτην ἔλαι-
χε τάξιν. ἔστι δὲ καὶ πλείστον τε καὶ ἀπταίστως περιοδεύεται σχῆμα εἰς ὃ πάντα συνάγεται τὰ συμπε-
ράσματα. πάντα εἰ τοῖς ἄλλοις συναγόμενα σχήμασι καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις τὸ καθόλου καταφατικόν. ὃ
διαφερόντως μὲν ἀπουδάζεται τοῖς ἀποδεικτικοῖς εἰδήσιμοις. οὐδέτερον δὲ τῶν λοιπῶν σχημάτων
συνάγειν δύναται. δεύτερον δὲ ἔχει τάξιν τὸ, τὸ καθόλου ἀποφατικὸν συνάγον, τὸ τὸ οἰκειότερον
ἀποδείξει, τὸ μηδὲν καθόλου συνάγοντος. αἱ γὰρ ἀποδεικτικαὶ εἰδήσιμοι μερικὸν μὲν οὐδὲν προτίθε-
ται οὐδέποτε καταπιστεύοντες. ἀλλὰ τὸ καθόλου. τὸ δὲ οὐ πάντως καταφατικόν, ἀλλ' ἔστι ὅτε καὶ
ἀποφατικόν. ἢ καὶ ἀστοχίας. διότι προηγουμένως βουλόμεθα διὰ τῶν ἀποδείξεων, τὰ καθ' αὑ-
τὰ περιεκτικὰ θεωρεῖν. ἕκαστον δὲ δῆλον ὅτι διὰ τῶν ἀρμόζοντα λαμβάνει-
ται τὸ μόνα τὰ μερικὰ συνάγον ὡς ἄχρηστον πρὸς ἀπόδειξιν. ἔστι δὲ καὶ ἄλλῳ πραγματικωτέρᾳ
αὐτὴν ἀποδοῦναι πρὸς τὴν τῶν σχημάτων τάξεως. ἰστέον ὅτι ἡ ψυχὴ ἢ ἡμετέρα, μέσην εἴληφε τάξιν
τῶν τε οὐσιῶν ὄντων, καὶ τῶν εἰς γένεσιν καὶ φθορᾶς. τῶν μὲν χείρων οὖσα, τῶν δὲ κρείττων, τοῦτο,
πρῶτον σχῆμα εἰκαλογεῖ. ὁ γὰρ εἰς αὐτῷ μέσος ὅρος τὸ μὲν ἑτέρου τῶν ἄκρων κατηγορεῖται οὗ καὶ
κρείττων ἐστίν, τῷ δὲ ἑτέρῳ ὑπόκειται οὗ καὶ χείρων ἐστίν. ὁμοίως δὲ καὶ ἡ φύσις μέσην τὴν πρᾶγμα λέ-
γεται τῶν ὅλων. οὐ γὰρ μᾶλλον θάτερον τὸ ἑτέρου προσίεται. οἷον οὐ πλέον τὸ μέλανος, τὸ λευκὸν
προσίεται, ἢ τὸ μέλαν τὸ λευκοῦ. κείται κρείττων ἀλλοῦ οὖσα. ἢ εἰκαλογεῖ τὸ δεύτερον σχῆμα. τὸν γὰρ
μέσον ὅρον ἔχει εἰς ἀμφοτέρας τοῖς προτάσεσι κατηγορούμενον καὶ διατοῦτο ἑκατέρου τῶν ὅρων
κρείττονα. εἰδὴ τοῦτοις λέγεται καὶ ἡ ὕλη μέσην τὴν χρῆμα εἶναι ὡς πρὸς τὰ εἴδη. πᾶσιν γὰρ ὁμοίως δέχε-
ται πλωτοὺς χείρων ἀλλῶν ὑπάρχουσα. καὶ ταύτῃ τὸ τρίτον σχῆμα ὅμοιόν δεῖν. εἰ ἑκατέρᾳ γὰρ τῶν προτά-
σεων. ὁ μέσος ὅρος ὑπόκειται χείρων ἀλλῶν διατοῦτο ὑπάρχων. ἐπεὶ οὖν τὸ πρῶτον σχῆμα τῇ ψυχῇ
εἰκαλογεῖ, αὕτη δὲ τῶν ἄλλων δύο πιμωτέρα τῆς τε φύσεώς φημι καὶ τῆς ὕλης, τοῦτο τῶν ἄλλων δύο
πόρος εἴη πιμώτερον. καὶ διατοῦτο πρῶτον λεχθήσεται. δεύτερον δὲ τὸ τῇ φύσει εἰκαλογεῖ. αὕτη
γὰρ τῆς μὲν ψυχῆς χείρων ἐστίν, τῆς δὲ ὕλης κρείττων. καὶ τρίτον, τὸ τῇ ὕλῃ παραπλήσιον. ὥσπερ γὰρ αὕτη
πεντὸς ὄντος ἐσχάτη. οὕτω καὶ τὸ τρίτον σχῆμα τὸ μέσος ὅρος τῶν λοιπῶν ὄντων ἀπιμώτερος. πρὸς μὲν
οὖν τῶν σχημάτων. καὶ τῆς τάξεως αὐτῶν, ἱκανῶς ἡμῖν εἴρηται. Ἄξιον δὲ ζητῆσαι καὶ περὶ τῆς ὀνομα-
σίας αὐτῶν διατὶ σχήματα ἀλλὰ ὁ ἀριστοτέλης ἐκάλεσεν. φαμὲν οὖν ὅτι πάντα τοῦ φιλογεωμέτρου
ὢν ὁ φιλόσοφος ὁμοιῶσαι βούλεται τὰ περὶ τὸ συλλογισμοῦ, τοῖς κατὰ γεωμετρίαν. καὶ διατοῦτο
τοῖς ἐκεῖσε ὀνόμασι καὶ εἰκαλογίαν κἀντεῦθα κέχρηται. δύο γὰρ ὄντα ταῦτα ἐφεξῆς ἀλλήλοις εἰς γεω-
μετρίαν. τὰ σημεῖα καὶ γραμμαί. τὰ σχήματα καὶ τὰ μὲν σημεῖα μόνως πέρατα φασὶν οὐδαμῶς ὑπάρ-
χειν. τὰς δὲ γραμμὰς δυοῖν μετὰ τὰ σημεῖα πρώτην διάστασιν ἐφηκεύαι. τῷ καταμήκης μόνῳ.
τῶν σημείων ἀδιάστατον ὄντων παντελῶς καὶ προσχῶς τὰς γραμμὰς ὑπαπτώντων ἃς καλοῦσι δια-
σήματα. πρώτην οὖν ἔχειν εἰς τοῖς μεγέθεσι τάξιν τὰς γραμμὰς ὡς πρώτας ἐφηκύας. ὁ πόθεν ποῦ,
μετὰ δὲ τὰς γραμμὰς τρίτῳ ἔχουσι τάξιν ἀπὸ τῶν σημείων τὰ σχήματα. συμπληρούμενά τε ὑπὸ τῶν
γραμμῶν καὶ ὑπατούμενα. οἷον τὸ τρίπλευρον. τετράπλευρον. τί τὸ ποιοῦν. ῥυσκόμενον γὰρ τὸ σκο-
μῶν, γενὰ τῷ γραμμῷ. αἱ δὲ γραμμαὶ συνιστάμεναι ποιοῦσι τὰ σχήματα. ἐκ τούτων τοίνυν καὶ
ἀλλὸς τὰς μὲν ἁπλᾶς φωνὰς ὧν οὐδὲν ἁπλούστερον εἰς τὴν λογικὴν πραγματείαν, καὶ ὡς πρὸς φιλόσο-
φον σκέψιν καὶ κατὰ τὸ τοῖς σημείοις εἰκαλογούσας, ὅρους ὠνόμασεν. τὰς δὲ γε ἐκ τῶν ἁπλῶν φω-
νῶν προσχῶς συμπληρουμένας προτάσεις. ἀεσπὶ διὰ τὸ γραμμοῖς ἐοικεύαι διασήματα καλεῖ ὡς ἀκο-
κουσόμεθα ἀλλοῦ περὶ ὀνόματος. περιγράφουσι γὰρ καὶ ὁείζουσι τὰς μὲν προτάσεις, αἱ ἁπλαῖ φωναί. ἐκ τῶν
τῆς διαφόρου συνθέσεως τῶν προτάσεων, οἱ συλλογισμοὶ γεννῶνται ὥσπερ καλῶ σχήματα. καθάπερ
οἱ γεωμέτραι τὰ ὑπὸ τῶν γραμμῶν περιεχόμενα. Μεταπαῦτα ἄξιον προλαβεῖν ποσαχῶς δυνατὸν συμ-
πλέξαι τὰς εἰς τῷ συλλογισμῷ παραλαμβανομένας προτάσεις καθ' ἕκαστον σχῆμα. καὶ ποῖαι μὲν
τῶν συμπλοκῶν τῶν προτάσεων ὦσι συλλογιστικαὶ εἰς ἑκάστο σχήματι, ποῖαι δὲ ἀσυλλόγιστοι. ἵνα δὲ
τοῦτο γνῶμεν. δεῖ προλαβεῖν τίς ὅτιν εἰς τῷ συλλογισμῷ μείζων πρότασις. καὶ τίς ἐλάττων. καὶ πάλιν
ἵνα τοῦτο γνῶμεν. ἴδωμεν πρότερον καὶ τίς ὅτι μείζων ὅρος. καὶ τίς ἐλάττων. τοῦτο δὲ δυνατὸν μὲν
καὶ κοινῶς εἰδὴ τῶν τριῶν σχημάτων διορίσασθαι, καὶ ἰδίᾳ, εἰδὴ τοῦ πρώτου καὶ ἰδίᾳ μὲν εἰδὴ τοῦ πρώ-
του σχήματος μείζων ὅρος ἐστὶν ὁ τοῦ μέσου κατηγορούμενος ἐλάττων δὲ, ὁ τῷ μέσῳ ὑποκείμενος. καὶ
τοῦτο μὲν ἰδιαζόντως εἰδὴ τοῦ πρώτου λέγομεν. ἐπειδὴ ὁ μέσος ἐν τῷ πρώτῳ, τοῦ μὲν κατηγορεῖται.
τῷ δὲ ὑπόκειται. ἀλλ' ἐπειδὴ κατ' οὐδέτερον τῶν ἄλλων σχημάτων διάφορον ἔχουσι σχέσιν οἱ ἄκροι

Amator geometriæ ubiq:
aristoteles

Homo animal
Animal subst^a
Homo subst^a
exemplũ figuræ primæ in qua secunda propositio est maior & prima minor

Omnis homo animal
Nullus lapis animal
Nullus lapis homo
Exemplũ .2. figuræ

πρὸς τὸν μέσον, δῆλον ὅτι ὃν ἐπὶ αἱρμόσει ἡμῖν. οὗτος ὁ προσδιορισμὸς ἐπ'
ἐκείνων χρηστέον οὐδὲν κοινῷ κανόνι εἰδῶν τῶν τριῶν σχημάτων τούτων. ὅτι μείζω-
ζων ἐστίν, ὅρος ὁ εἰς τῷ συμπεράσματι κατηγορούμενος. ἐλάττων δὲ ὁ εἰς τῷ
συμπεράσματι ὑποκείμενος. καὶ μείζων μὲν ἔστω πρότασις, ἡ τὸν μείζονα ὅρο-
ρον ἔχουσα. ἐλάττων δὲ, ἡ τὸν ἐλάττονα παραδείγματα. τῷ μὲν πρώτου
σχήματος, ὁ ἄνθρωπος ζῶον. τὸ ζῶον, θνητὸν. ὁ ἄνθρωπος ἄρα θνητὸν. ἔστι συμ-
πέρασμα. ἡ λέγουσα ὁ ἄνθρωπος ἄρα θνητὸν. ὑπόκειται ὁ ἄνθρωπος. κατηγο-
ρεῖται δὲ ἡ θνητὸν. θνητῷ μείζων μὲν ὅρος ἡ θνητὸν. ἐλάττων δὲ ὁ ἄνθρωπος. ἡ
διατοῦτο μείζων μὲν πρότασις ἡ λέγουσα τὸ ζῶον θνητὸν, ἐλάττων δὲ ἡ λέγου-
σα ὁ ἄνθρωπος ζῶον. τῷ δὲ δευτέρῳ, τὸ ζῶον κατὰ παντὸς ἀνθρώπου. τὸ ζῶον
κατ' οὐδενὸς λίθου. ὁ ἄνθρωπος ἄρα κατ' οὐδενὸς λίθου. τὸ συμπέρασμα. ὑπό-
κειται ὁ λίθος. κατηγορεῖται ὁ ἄνθρωπος. μείζων ὅρος ὁ ἄνθρωπος. ἐλάττων
ὁ λίθος. καὶ διατοῦτο μείζων μὲν πρότασιν ἡ λέγουσα τὸ ζῶον κατὰ παντὸς
ἀνθρώπου. ἐλάττων δὲ ἡ λέγουσα ζῶον κατ' οὐδενὸς λίθου. τῷ τρίτου δὲ τῷ
λίθος λευκὸς. πᾶς λίθος ἄψυχος. καὶ τὸ συμπέρασμά τι λευκὸν ἄψυχον. ὑπό-
κειται τὸ λευκὸν. κατηγορεῖται τὸ ἄψυχον. θνητῷ μείζων ὅρος τὸ ἄψυχον, ἐλάττων δὲ τὸ λευκὸν. ἡ
διατοῦτο μείζων μὲν πρότασιν ἡ λέγουσα πᾶς λίθος ἄψυχος. ἐλάττων δὲ ἡ λέγουσά τις λίθος λευκὸς ὅτι.
τούτων οὖν προληφθέντων, ἴδωμεν λοιπὸν πόσαι γίνονται συζυγίαι καθ' ἕκαστον σχῆμα. ἐκ τῶν συμπλο-
κῶν τῶν προτάσεων λέγομεν οὖν ὅτι ἐξ ὅσων πασῶν τῶν προτάσεων. δύο μὲν τῶν προσδιορισμένων,
τῷ καθόλου λέγω προσδιορισμῷ καὶ τῷ μερικῷ. καὶ ἐπὶ μιᾶς τῆς ἀπροσδιορίστου. καὶ τούτων ἢ κατα-
φατικῶν ἢ ἀποφατικῶν, ὁξ ἐδῶν γίνονται μόνα προτάσεων, καὶ ὅτε πλείονα ἐστίν, ὅτε ἐλάττονα. πᾶς
γὰρ καθ' ἕκαστα ὡς ἀπέρατος καὶ πεῖ γεννητῶν. καὶ φθαρτῶν διαλεγομένας, ὁ παραλαμβάνει ὁ φι-
λόσοφος ὡς ἀχρήστους ὅσας ἂς ἀπόδειξιν. ἐξ πίνων ἐδῶν ὄντων τῶν προτάσεων συμβαίνει καθ' ἕκαστον
σχῆμα, ἐκ τῆς τούτων συμπλοκῆς τριάκοντα καὶ ἓξ γίνεσθαι συζυγίας. ἐπειδὴ γὰρ ὡς εἴπομεν ἕκαστος
συλλογισμὸς δύο ἔχει προτάσεις. ἀνάγκη δὲ ἑκάστην τῶν προτάσεων καθ' ὕπνῳ τῶν ἐξ ἐδῶν τούτων χα-
ρακτηρίζεσθαι ἢ γὰρ καθόλου ἐστὶν προσδιορισμένη, ἢ μερική. ἢ ἀπροσδιόριστος, καὶ καθ' ἕκαστον τού-
των ἢ καταφατική, ἢ ἀποφατική. καὶ φέρε ἁπεῖν λάβωμεν τῷ μείζονα πρότασιν καθόλου οὖσαν κα-
ταφατικῶ, ἀνάγκη πᾶσα καὶ τῷ ἐλάττονα, ἐξ ἀχῶς ποικίλεσθαι. ἢ γὰρ καὶ αὕτη καθόλου ἔστω κα-
ταφατική, ἢ καθόλου ἀποφατική. ἢ μερική καταφατική, ἢ μερική ἀποφατική. ἢ ἀπροσδιόριστος κατα-
φατική. ἢ ἀπροσδιόριστος ἀποφατική πάλιν τῆς μείζονος ὅσης καθόλου ἀποφατικῆς, ἀνάγκη πάλιν ἢ
ἐλάττονα ἐξ ἀχῶς ποικίλεσθαι. ἢ γὰρ καὶ αὕτη καθόλου ἐστὶ καταφατική. ἢ καθόλου ἀποφατική, ἢ με-
ρική καταφατική. ἢ μερική ἀποφατική. ἢ ἀπροσδιόριστος καταφατική, ἢ ἀπροσδιόριστος ἀποφατική
καὶ οὕτω τῶν λοιπῶν ὁμοίως προσδιορισμῶν. ὥστε ἐξ ἐδῶν ὄντων τῶν προτάσεων. καὶ τῆς μὲν μείζο-
νος ἀεὶ λαμβανομένης κατὰ μίαν τῶν ἐξ. ποικιλλομένης δὲ τῆς ἐλάττονος κατὰ τὰ ἄλλα ἐξ ἐδῶν, ἐξά-
κις τὰς ς', γίνονται λς'. ὥστε καθ' ἕκαστον σχῆμα λς' συζυγίαι προτάσεων γίνονται. τῷ εἴδει λέγω. αἱ
γὰρ καθ' ἕκαστα ἄπειροι τ' ἀεὶ θμῶν. οὔτω μ. οὖν συντόμως ἡμῖν δύνηται. τ' κ' τὰς συμπλοκὰς τ' προ-
τάσεων γινομ. ἐδῶν ὁ ἀεὶθμῶ. ἐστὶ δὲ ἡ λαφυρώτατον τὸ ἄλλο τοῦτο δεῖξαι, διὰ τίνος ποικιλλοτέρας
διαιρέσεως ταύτης. αἱ προτάσεις αἱ παραλαμβανόμεναι εἰ τῷ συλλογισμῷ, ἢ ἀμφότεραι ὦσι προσδιο-
ρισμέναι, ἢ ἀμφότεραι ἀπροσδιόριστοι. ἢ ἡ μ. προσδιορισμένη, ἢ ὁ ἀπροσδιόριστος. ἡ ὃν ἔστι πρὸς ταύτ'
ἡ ἀ ἀμφω ὦσι προσδιορισμέναι. ἢ ἀμφότεραι ὦ καθόλου, ἢ ἀμφότεραι ὦ μερικῶ. ἢ ἡ μ. μείζων ὦ κα-
θόλου. ἢ δὲ ἐλάττων, τῷ μερικῷ. ἢ αἱ ἄπειλν. ὁ τῷ μ. ἀ ἀμφότεραι εἶεν προσδιορισμέναι. ἀ δὲ ἡ μ. εἴη
προσδιορισμένη. ἢ δὲ ἀπροσδιόριστος. ἢ ὦ καθόλου προσδιορισμῷ, ἢ τῷ μερικῷ. καὶ ἀ τῷ καθόλου. ἢ ἡ
μὲν μείζων προσδιορισμένη. ἢ δὲ ἐλάττων, ἀπροσδιόριστος. καὶ ἔμπαλιν. ἡ ἀ τῷ μερικῷ, ἢ, ἡ μείζων πά-
λιν προσδιορισμένη. ἢ δὲ ἐλάττων, ἀπροσδιόριστος. ἢ ἔμπαλιν. οὕτω καὶ ἡ μὲν εἴη προσδιορισμένη. ἢ
δὲ ἀπροσδιόριστος. τὸ δὲ ἕτερον τῆς διαιρέσεως σκέλος. λέγω δὴ τὸ λεγόμενον τὰς δύο εἶναι ἀπροσδιορί-
στους. τῷ ἀπὸ τοῦ ποσοῦ ὑπὸ διαίρεσιν ὃν εἰδῶν δέχεται. εὐνέα οὖν τῶν πέντων τμημάτων γινομένων
ἀπὸ τῆς τοῦ ποσοῦ διαιρέσεως. ἢ ὅξ ἀμφοτέρων καθόλου. ἢ ὅξ ἀμφοτέρων μερικῶν. καὶ τέτον τῆς μὲν
μείζονος καθόλου τῆς δὲ ἐλάττονος μερικῆς. τὸ παρτον τῆς μὲν ἐλάττονος καθόλου. τῆς δὲ μείζονος μερι-
κῆς. πέμπτον. τῆς μὲν μείζονος καθόλου τῆς δὲ ἐλάττονος, ἀπροσδιόριστον. ἕκτον. τῆς ἐλάττονος καθόλου.
τῆς δὲ μείζονος ἀπροσδιόριστον. ἕβδομον. τῆς μείζονος μερικῆς. τῆς δὲ ἐλάττονος ἀπροσδιόριστον. ὄγ-
δοον τῆς ἐλάττονος μερικῆς. τῆς δὲ μείζονος ἀπροσδιόριστον. ἔνατον. ἀμφοτέρων ἀπροσδιόριστον. ταύ-
της οὖν τῆς διαιρέσεως τὰς θ' διαφορὰς ἐκ τῆς τοῦ ποσοῦ ἀναλαβέσθαι ἡμῖν. ποιησόμεθα τῷ εἴδει διαίρε-
σιν τούτων πάντων κατὰ τὸ ποιόν. εἰ γὰρ ἑκάστῳ τμήματι, ἀνάγκη ἢ ἀμφοτέρας εἶναι καταφατι-
κὰς. ἢ ἀμφοτέρας ἀποφατικάς. ἢ τῷ μὲν καταφατικῷ, τῷ δὲ ἀποφατικῷ. ἡ γὰρ

10.gr.in pri.

Quidam lapis albus
Omnis lapis inanimis
Quoddam albũ inanime
Exemplũ .3. figuræ

ἢ μ. μείζων καταφατικὴ ἢ δὲ ἐλάττων, ἀποφατικὴ· ἢ ἐμπάλιν· ἐὰν οὖν οὕτω τμήματος κατὰ τὸ ποιὸν τιθεμένου ποιαὶ λόγοι ὦσι, τετάκται σύνεα αἱ πᾶσαι γίνονται, λς'. ἐκθησόμεθα δὲ καὶ ὧδε τῆς καταγραφῆς πρὸς τὸ εὐσύνοπτον, τῶν ὁρισμῶν διαίρεσιν.

ΑΙ ΕΝ ΤΟΙΣ ΣΥΛΛΟΓΙΣΜΟΙΣ ΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΑΙ ΡΡΟΤΑΣΕΙΣ.

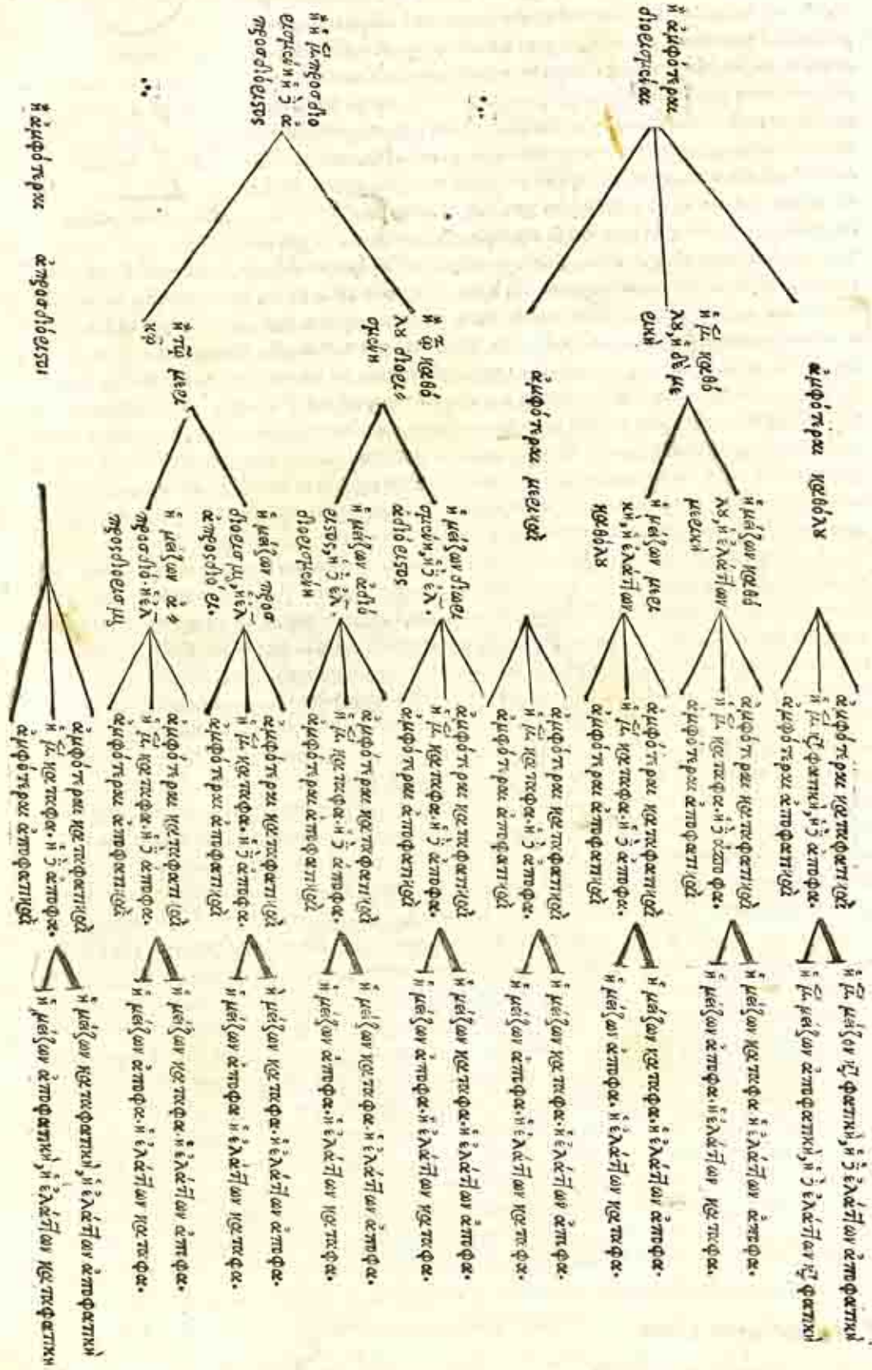

ΕΙΒΛΙΟΝ α'. XIX

Ε' πεὶ οὖν δέδεικται λς' μόνας γίνεσθαι καθ' ἕκαστον σχῆμα ἐκ τῆς τῶν προτάσεων συμπλοκῆς τὰς συζυγίας· ἄξιον ἤδη τούτοις ζητῆσαι ποῖαι μ. ὦσιν ὀξ αὐτῶν αἱ συλλογιστικαὶ καθ' ἕκαστον σχῆμα συζυγιῶν· τῶν δὲ ἄπειν αἱ εὖτι μόνον καὶ ὡρισμένον ἔχουσαι τὰς προτάσεσιν ἑπόμενον συμπέρασμα· τὸ γὰρ ἐλεγόμενον εἶναι συλλογισμόν· ἔτι δὲ καὶ ποῖαι ἀσυλλόγιστοι ἴναι δὲ τὸ γνῶμεν, δεῖ πρότερον ἀφπεῖν ποῖα δεῖ παραφυλάττεσθαι, καὶ ποῖα ἤδη τῶν τριῶν σχημάτων συναγόμενα ἕδη καὶ κατὰ μέρος ὑπὸ τὰ ἀορίστου ἀποδεικνύμενα· κοινὸς μὲν οὖν ἤδη τῶν τριῶν σχημάτων δεῖ παραφυλάττεσθαι τὸ μήτε τὰς δύο προτάσας εἶναι ἀποφατικάς· μήτε τὰς δύο μερικάς· ἢ γὰρ μέλλει ἡ συζυγία τῶν συμπλεκομένων ἀλλήλαις προτάσεων γίνεσθαι συλλογιστικὴ δεῖ τῶν ἑτέρων τῶν προτάσεων κεκοσμῆσθαι καὶ κατὰ τὸ ποσὸν καὶ τὸ ποιόν· ἔστι δὲ κατὰ μὲν τὸ ποσὸν, κρεῖττον τὸ καθόλου τῶ μερικοῦ, κατὰ δὲ τὸ ποιόν, τὸ καταφατικὸν τῶ ἀποφατικοῦ· ἴδια δὲ ἤδη μὲν τῶ πρώτου σχήματος, τὸ τῶ μὲν μείζονα, εἶναι καθόλου· τῶ δὲ ἐλάττονα καταφατικῶ· ἀδιαφορεῖ γὰρ ἡ μὲν μείζων κατὰ τὸ ποιόν, ἢ ἡ ἐλάττων κατὰ τὸ ποσόν· αἱ δὲ μὴ οὕτως ἔχουσαι συζυγίαι, ἀσυλλόγιστοί εἰσι· πεῦπα δὲ τὰ ἴδια τῶ πρώτου σχήματος ἐμείναντο τὰ ἄλλα δύο· εὖ μὲν γὰρ τῷ β', δεῖ φυλάττειν τῶ μείζονα καθόλου ὥσπερ εὖ τῷ α· τῶ δὲ ἐλάττονα ἀνόμοιον σχήμονα τῇ μείζονι κατὰ τὸ ποιόν· τουτέστιν ἵνα ἢ ἡ μείζων εἴη καταφατικὴ, ἡ ἐλάττων ἔστιν ἀποφατικὴ, καὶ ἐμπαλιν· ἢ ἡ μείζων ἀποφατικὴ· ἡ ἐλάττων καταφατικὴ, δῆλον ὡς τῆς μείζονος ἀδιαφόρως ἐχούσης περὶ τῶ ποιότητα, τῆς δὲ ἐλάττονος περὶ τῶ ποσότητα· αἱ γὰρ μὴ οὕτως ἔχουσαι συζυγίαι καὶ εὖ τούτῳ τῷ σχήματι ἄπασαι ἀσυλλόγιστοί εἰσιν· εὖ δὲ τῷ τρίτῳ σχήματι δεῖ παρατηρεῖν πρὸς τὸ φυλάττειν τὰ κοινῶς ἤδη τῶν τριῶν σχημάτων παρατετηρημένα· λέγω δὴ τὸ μήτε τὰς δύο εἶναι μερικὰς· μήτε τὰς δύο ἀποφατικάς· ἔτι παρατηρεῖν ἴδιον εἰ, α' καὶ γ' τὸ τῶ ἐλάττονα εἶναι καταφατικῶ ἀμφοτέρων ἀδιαφορουσῶν κατὰ τὸ ποσὸν καὶ ἔτι τῆς μείζονος κατὰ τὸ ποιόν· καὶ διατεῖνο ἐπιδὴ ἤδη ἐστὶ τὰ ὀφείλοντα ἴδια παραφυλάττεσθαι ἤδη τῶ τρίτου σχήματος, πλείους γίνεσθαι συλλογιστικὰς συζυγίας· εὖ μὲν γὰρ τῷ πρώτῳ τέσσαρες· μὴ γίνονται συλλογιστικὰ συζυγίαι, αἱ δὲ λοιπαὶ λβ' ἀσύλλογιστοι· καὶ συλλογιστικὰ μὲν οὔτε ἐκ δύο καθόλου καταφατικῶν· καὶ ἡ ἐκ τῆς μείζονος καθόλου ἀποφατικῆς· καὶ τρίτη ἡ ἐκ τῆς μείζονος καθόλου καταφατικῆς· καὶ τετάρτη ἡ ἐκ τῆς μείζονος καθόλου ἀποφατικῆς, τῆς δὲ ἐλάττονος μερικῆς καταφατικῆς· αἱ δὲ λοιπαὶ παρὰ ταύτας αἱ εὖ τούτῳ τῷ σχήματι ἀσυλλόγιστοι διὰ τὰς ὡρισμένας αἰτίας, λέγω δὴ τάτε κοινῶς καὶ ἰδίως ἤδη τῶν σχημάτων παραφυλαττόμενα· εὖ δὲ τῷ δευτέρῳ σχήματι συλλογιστικὰ συζυγίαι πάλιν ἐστὶ τέσσαρες· αἵτε ἐκ τῶν δύο καθόλου τῆς μείζονος ἀποφατικῆς καὶ τῆς ἐλάττονος καταφατικῆς· καὶ ἡ ἐκ τῆς μείζονος καταφατικῆς, τῆς δὲ ἐλάττονος ἀποφατικῆς· καὶ τρίτη ἡ ἐκ τῆς μείζονος καθόλου ἀποφατικῆς καὶ τῆς ἐλάττονος μερικῆς καταφατικῆς, καὶ τετάρτη ἡ ἐκ τῆς μείζονος καθόλου καταφατικῆς· τῆς δὲ ἐλάττονος μερικῆς ἀποφατικῆς· αἱ δὲ λοιπαὶ καὶ εὖ τούτῳ τῷ σχήματι ἀσυλλόγιστοι· διὰ τὰς αὐτὰς πάλιν αἰτίας· Εν δὲ τῷ τρίτῳ συλλογιστικὰ συζυγίαι ἕξ εἰσιν· ἐκ δύο καθόλου καταφατικῶν· ἐκ καθόλου ἀποφατικῆς μείζονος, τῆς δὲ ἐλάττονος καθόλου καταφατικῆς· καὶ τρίτη ἐκ καθόλου καταφατικῆς

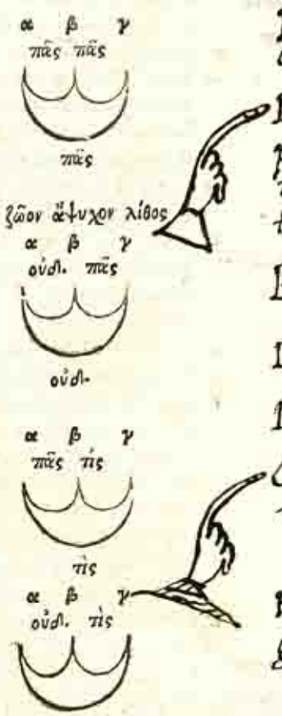

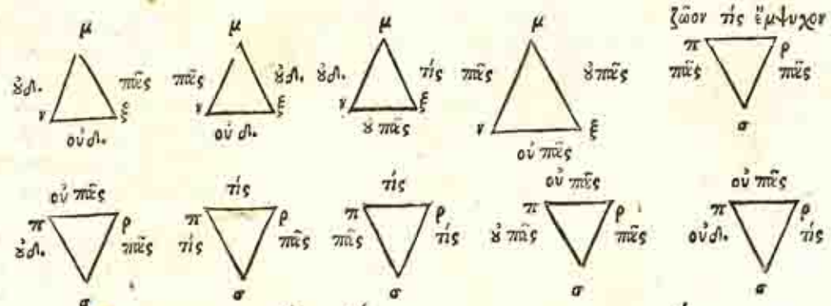

syllogismus est. esse una & determinata conclusionem quae sequatur praemissas

συζυγίαι συλλογ. καὶ ἀ. ἀσυλλόγιστ.

Duae negatiuae & particulares nihil colligunt

Peius & melius in positionibus considerari secundum quantitatem & qualitatem

Propria. p^a figur.

Propria. 2ª fig.

Propria. 3^a

Cum. 3ª figura tres modi quam

In p^a figura. 4. conclusiones syllogistic.

In 2ª figura conclusiones syllogisticae sus. 4.

In 3ª figura coniunctiones. 6. hoc ordine

1 Darapti
2 Felapto
3 Datisi
4 Ferison
6 Disamis
5 Bocardo

& forte legendum ἑκατέρῳ. i. utrãq: propositione ornari duplici ornamento. ita ut hoc duplex ornamentum uniuersitatis. s. & affirmationis distributum sit inter utranq: propositionem & si altera habuerit particularitate altera habeat uniuersitatem & si altera negatione altera affirmationem

+ Duae auctiones multo ante hac locatae sensum corruperunt. Nam ubi καθόλου scriptum ÷ scribi debuit μερικῶς. Ac e contrario. apparet hoc etiam ex auctoris immominati compendio de syllogismis. /

τῆς μείζονος. καὶ μερικῆς καταφατικῆς τῆς ἐλάττονος τετάρτη ἡ ἐκ καθόλου ἀποφατικῆς τῆς μείζονος. καὶ μερικῆς καταφατικῆς τῆς ἐλάττονος πέμπτη ἡ ἐκ τῆς μείζονος μερικῆς ἀποφατικῆς. καὶ τῆς ἐλάττονος καθόλου καταφατικῆς ἕκτη ἐκ τῆς μείζονος καθόλου ἀποφατικῆς τῆς δὲ ἐλάττονος μερικῆς καταφατικῆς. αἱ δὲ λοιπαὶ πᾶσαι συζυγίαι καὶ οὐ τούτῳ τῷ σχήματι ἀσυλλόγιστοι. διὰ τὰς προειρημένας αἰτίας. διὰ δὲ πάλιν καθόλου ὧδε τῶν ὁρίων σχημάτων ὁδέναι καὶ τὸ τοῦτο ὅτι ὧδε πάντων τῶν σχημάτων, τῇ χείρονι τῶν προτάσεων ἕπεται τὸ συμπέρασμα, οἷον. ἐὰν αἱ δύο ὦσι καθόλου ἡ δὲ ἑτέρα ἀποφατική, ἀποφατικὸν συνάγεται τὸ συμπέρασμα. πάλιν ἐὰν μερικὴ ᾖ ἡ ἑτέρα τῶν προτάσεων, μερικόν. ἐὰν δὲ ἡ μὲν ᾖ μερικὴ ἡ δὲ ἑτέρα ἀποφατικὴ μερικόν, ἀποφατικόν. ἐπὶ πασῶν καὶ τούτοις τὸ χείρονα νικᾷ διὰ μὲν τὸ ἄπειν διαπίνων. ἐσήμανεν ὅτι τὸ λαχιστον ἐκ δύο προτάσεων ὧν οἱ συλλογισμοὶ καθὼς καὶ πρότερον εἴρηται διὰ δὲ τὸ ἄπειν καὶ ποτε. ἐσήλωσεν ὅτι οὐχ ὡς ἔτυχεν. οὐδὲ πᾶσαι αἱ προτάσεις συμπληρούμεναι ποιοῦσι συλλογισμόν. διὰ δὲ τὸ ἄπειν πῶς. ἐσήμανεν ὅτι τὸ μέσον ὅρον ποτὲ μὲν οὐ τῶν ἄκρων ὑποκειμένου τὸ δὲ ἑτέρου κατηγορουμένου. ποτὲ δὲ ἀμφοτέροις κατηγορουμένου. ποτὲ δὲ ἀμφοτέροις ὑποκειμένου.

ΠΡΟΤΕΡΟΝ δὲ περὶ συλλογισμοῦ λεκτέον ἢ περὶ ἀποδείξεως διὰ τὸ καθόλου μᾶλλον εἶναι τὸν συλλογισμόν. ἡ μὲν γὰρ ἀπόδειξις. συλλογισμός τις. συλλογισμὸς δὲ, οὐ πᾶς, ἀπόδειξις.

Ε πασῶν οὖν ἀρχὰς τοῦ βιβλίου ἐπιτέλατο περὶ ἀποδείξεως διαλέγεσθαι. οὐδαμοῦ δὲ ἐν τούτῳ τῷ βιβλίῳ περὶ ἀποδείξεως διαλέγεται. διατοῦτο μέλλων ἄρχεσθαι τῶν συλλογισμῶν ἀπολογούμενος ὑπὲρ τούτου φησίν. ὅτι διὰ πρῶτον, περὶ τῶν καθολικωτέρων ποιεῖσθαι τὸν λόγον. καθολικώτερος δὲ ὁ περὶ συλλογισμοῦ λόγος τοῦ περὶ ἀποδείξεως.

ΟΤΑΝ οὖν ὅροι ῥηθῶσι οὕτως ἔχωσι πρὸς ἀλλήλους. ὥστε τὸν ἔσχατον ἐν ὅλῳ εἶναι τῷ μέσῳ. καὶ τὸν μέσον ἐν ὅλῳ, τῷ πρώτῳ ἢ εἶναι ἢ μὴ εἶναι, ἀνάγκη τῶν ἄκρων εἶναι συλλογισμὸν τέλειον.

Ρ εἰ δὲ ἄλλων λοιπὸν διαλέγεται τῶν συλλογισμῶν. ἄρχεται δὲ ἀπὸ τοῦ α σχήματος ἡνότως. καὶ παραδίδωσιν ἢ μὲν πρώτοις τοὺς ἐκ δύο καθόλου προτάσεων συλλογισμούς. τῶν δὲ δύο προτάσεων καθολικῶν οὐσῶν, γίνονται τέσσαρες συζυγίαι τῇ πρὸς τὸ ποιὸν ἀδιαλλοιῶ. ἢ τε ἐκ τῶν δύο καταφατικῶν. καὶ ἡ ἐκ τῶν δύο ἀποφατικῶν. καὶ τῆς μὲν ἑτέρας ἀποφατικῆς. τῆς δ' ἑτέρας καταφατικῆς καὶ τοῦ τοιχῶς. ἤτοι τῆς μείζονος ἀποφατικῆς, ἢ τῆς ἐλάττονος. τῆς δὲ ἑτέρας καταφατικῆς καὶ τούτων οὖν τῶν τεσσάρων συζυγιῶν. δύο μέν εἰσιν αἱ συλλογιστικαί. ἥτε ἐκ τῶν δύο καταφατικῶν. καὶ ἡ ἐκ τῆς μείζονος ἀποφατικῆς τῆς δὲ ἐλάττονος καταφατικῆς. αἱ δὲ λοιπαὶ δύο ἀσυλλόγιστοί εἰσιν. ἐπὶ πασῶν ἢ ἐλάττων τὸν ἑαυτῆς ἴδιον ἀπόλεσεν ἀποφατικὴ οὖσα. παραδίδωσι δὲ ἅμα τὰς ἐκ δύο συλλογιστικὰς, ὡς ἀεὶ βραχυλογίαν ἀεὶ πποιούμενος καὶ ἴδωμεν ὅπως. Οταν οὖν φησιν ὅροι ῥηθῶσιν οὕτως ἔχοντες. ὥστε τὸν ἔσχατον ἐν ὅλῳ εἶναι τῷ μέσῳ. Τὼ ἐλάττονα πρότασιν φησιν ἐὰν ᾖ καταφατικὴ καθόλου. τὸν δὲ μέσον ἐν τῷ πρότερῳ ἢ εἶναι ἢ μὴ εἶναι. τουτέστιν ὅταν ἡ μείζων πρότασις ἢ καταφατικὴ ὑπάρχῃ ἢ ἀποφατικὴ ὅρα δὲ τῷ ἢ μὲν τὼ ἰδιότητα τοῦ πρώτου σχήματος ἐσήμανεν εἰπών. τὸν ἔσχατον ἐν ὅλῳ εἶναι τῷ μέσῳ. αὐτὴ τὸ τὸν μέσον τοῦ ἔσχατου πάντως καταγορεῖσθαι. εἴρηται γὰρ ὅτι ἐν ὅλῳ καὶ καθ' παντὸς, τῷ ὑποκειμένῳ ταῦτά ἐστιν. τὸν δὲ μέσον ἐν τῷ πρώτῳ εἶναι. ἢ μὴ εἶναι. αὐτὴ τὸ τὸν μέσον τῷ πρώτῳ ὑποκεῖσθαι. ἢ ὡς καταφασιν ἢ ὡς ἀποφασιν. ἀνάγκη τῶν ἄκρων εἶναι συλλογισμὸν τέλειον. ἄξιον δὲ ζητῆσαι πῶς ὁ φιλόσοφος εἰπὼν ὅτι ἐὰν ὁ μέσος ὅρος. ἐδὴ μὲν ἐν τῶν ἄκρων ὑπόκεται, τὸ δὲ ἑτέρου καταγορεῖται τέλειον ποιεῖ συλλογισμόν. καί τι ἐν τῷ τρίτῳ τρόπῳ καὶ ἐν τῷ τετάρτῳ τὸ πρώτου σχήματος οὕτως ἔχοντος τὸ μέσον ὅρον καθὼς ἀλλὸς παρακελεύεται. δύο εἴσιον τοῦ τινὲς ἀτελεῖς συλλογισμοὶ, ἀπιδὼν τελειοῦται διὰ τῆς ἀντιστροφῆς τῆς πρὸς τὸν πρῶτον τρόπον. ὥστε οὐ τούτοις καλεῖ τελείους ἐν τοῦθα ὁ φιλόσοφος. ἀλλὰ τοὺς σώζοντας τὸ τέλειον ἐδῶ τὸ πρώτου σχήματος.

ΚΑΛΩ δὲ μέσον. μὴ, ὃ καὶ ἄλλον ἐν ἄλλῳ, καὶ ἄλλο ἐν τούτῳ ἐστὶν. ὃ καὶ τῇ θέσει γίνεται μέσον.

ὅπερ ὁ ὁρισμὸς τοῦ μέσου ὅρου, οὐκ ἔστι κοινὸς, ἀδιάλλοιῶ τῶν τριῶν σχημάτων. ἀλλὰ μόνον τοῦ μέσου τοῦ ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι. οὕτως γὰρ μόνος τοῦ μὴ τῶν ἄκρων κατηγορεῖται τῷ δ' ὑπόκεται. ὁ δὲ ἐν τῷ δευτέρῳ σχήματι ἀμφοτέρων κατηγορεῖται. ὁ δὲ ἐν τῷ τρίτῳ ἀμφοτέροις ὑπόκεται, ὡς ἤδη ἡμῖν εἴρηται. ἀλλ' ἡ καὶ διάφορα τὰ εἴδη τῶν μέσων ὅρων ἀδιάλλοιῶ τῶν τριῶν σχημάτων, ἀλλ' οὐ ἔχουσί τι κοινὸν ὃ καὶ ἀσπασάζεσθαι καὶ ἐν ἀμφοτέροις δυείσι τοῖς προτάσεσι τὸν μέσον ἐν τοῖς τρισὶ σχήμασιν ὃ καὶ τῇ θέσει γίνεται μέσον. βούλεται ἡμᾶς ὁ ἀριστοτέλης καὶ ἐν αὐτῇ τῇ καταγραφῇ σώζειν τὼ τοῦ μέσου τάξιν. ἵνα ἐπ' εὐθείας τάξαντες τοὺς ῥηθέντας ὅρους, τῷ μέσῳ τὼ μέσῳ ἀσφαλῶμεν χάραν.

ΑΚΡΑ ΔΕ ΤΟ ἀλλό τε ἐν ἄλλῳ ὄν, καὶ ἐν ᾧ ἄλλο ἐστί. ἡ γὰρ τὸ α κατὰ παντὸς τοῦ β'. καὶ τὸ β' κατὰ παντὸς τοῦ γ', ἀνάγκη καὶ τὸ α κατὰ παντὸς τοῦ γ' κατηγορεῖσθαι. πρότερον γὰρ εἴρηται πῶς τὸ κατὰ παντὸς λέγομεν. f. charta. 5. fa. 2.

+ Duae auctiones multo ante hac locatae sensum corruperunt. Nam ubi καθόλου scriptum ÷ scribi debuit μερικῶς. Ac e contrario. apparet hoc etiam ex auctoris immominati compendio de syllogismis. /

Prima figura

Omne. 3. figurarum inclusionem seq pero em propositionem x præmissis.

timum terminum appel t minorem propositionem ea habet minorem extremitatem quam ait ultima maiorem extremitatem appellat prima.

Questio

Medij termini diff ad prima tantum figuram

Et si medij termini fint diuersi in diuersis figuris habent nihilo minus aliqd comune

mne animal. substantia
mnis hō animal
mnis hō substantia

ἐπ' ὀρθῆς. recto ordine

Omnis homo animal
oē animal substantia
Omnis hō substantia

f. 2. in fine. ἡ ἰδία μὲν ἐπὶ τοῦ πρώτου σχήμ. μάζων ὅρος ὅτι ὁ XX τοῦ μέσου κατηγορούμενος

Δ ὄξει αὐτῶν ὁ ἄλλος ὁρισμὸς εἶναι τῶν τε ἄκρων καὶ τοῦ μέσου. οὐκ ἔστι δὲ, διὰ τὸ μὴ πάντων προσυπακούειν τὸ μόνως. καὶ οὕτως ὀρθῶς ἀποδίδομενος αὐτὸν ὡς αὐτὸ ἔλεγεν. ἄκρα δὲ τὸ ἄλλο τε ἐν ἄλλῳ ὄν μόνως. καὶ ἐν ᾧ ἄλλῳ ἐστὶ μόνως. ἡ γὰρ τὸ α κατὰ παντὸς τοῦ β'. καὶ τὸ β' κατὰ παντὸς τοῦ γ', ἀνάγκη τὸ α κατὰ παντὸς τοῦ γ' κατηγορεῖσθαι. ὅτος πρώτος τρόπος συλλογιστικὸς ἐκ δύο καταφατικῶν καθόλου. καταφατικὸν συνάγων συμπέρασμα. ἡ γὰρ τὸ β' παντὶ τῷ γ' ὑπάρχει, μέρος ἄρα τοῦ β' τὸ γ' ὑπάρχει. ἐστὶ δὲ μέρος τοῦ α τὸ β'. καὶ τὸ α ἄρα παντὶ τῷ γ' ὑπάρχει μέρος ὄν τι τοῦ β'. ὡδὶ τῶν ὑλῶν δὲ σαφέστερος ὁ λόγος. οἷον, οὐσία κατὰ παντὸς ζῴον. ζῴον κατὰ παντὸς ἀνθρώπου. ἡ συνάγεται οὐσία κατὰ παντὸς ἀνθρώπου. καὶ αὖ πάλιν. πᾶς ἄνθρωπος ζῴον. πᾶν ζῴον οὐσία. πᾶς ἄνθρωπος ἄρα οὐσία.

οὐσία	ζῴον	ἄνθρ
α	β	γ
πᾶς		πᾶς

δῆλον δὲ ὡδὶ τοῦτον τοῦ σχήματος ὡς διὰ τῶν πρώτου τρόπον λαμβάνειν ὅρους. πρώτον μὲν γενικώτατον καὶ διοῦτερον ὑπάλληλον γένος. καὶ τέλειον ἐδικώτερον τοῦ μέσου ἐν ὄνομα. διὰ δὲ τὸ συμπέρασμα ἀεὶ ποιεῖν. οἷον αὖ ἡ τὸ ἀρχόμενον τῆς συνθέσεως. οἷον, ἢ ἐκ τοῦ μείζονος ὅρου ἀρχόμεθα, ἢ οὐσία ἄρχεται. οὐκοῦν αὕτη καὶ τοῦ συμπεράσματος προηγεῖται. οὐσία κατὰ παντὸς ζῴου. ἄρχεται ἡ οὐσία ζῴον κατὰ παντὸς ἀνθρώπου. ἡ τὸ συμπέρασμα πάλιν ἀπὸ τῆς οὐσίας ἄρξεται. οὐσία κατὰ παντὸς ἀνθρώπου. ἢ δὲ ἐκ τοῦ ἐλάττονος ὅρου ἡ ἀρχὴ γίνεται, οἷον, ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκ τούτου καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσται. πᾶς ἄνθρωπος ζῴον. πᾶν ζῴον οὐσία. πᾶς ἄνθρωπος οὐσία. λαμβάνει δὲ στοιχεῖα ὁ ἀριστοτέλης. α. β. γ. καὶ ἐκ τῆς φύσεως τῶν στοιχείων τῶν τάξιν τοῦ πρώτου σχήματος ἡμῖν δηλῶν. τὸν μείζονα ὅρον λέγει τὸ α. διὰ τὸ πρώτην ἔχειν τὸ α τάξιν. τὸν δὲ ἐλάττονα, τὸ γ'. τὸν δὲ μέσον, τὸ β'. ὡς τοῦ μὲν ὑφαιμένου τῇ τάξει τοῦ α. τοῦ δὲ προηγουμένου τοῦ γ' χρῆται δὲ διαλόγοις καὶ ὀξυσάζοντας εἶναι τοὺς ὅρους. οἷον, ὠδὶ σήμης δεκτικόν. γελαστικόν. ἀνθρωπος. πᾶς γὰρ ἄνθρωπος γελαστικός. πᾶν γελαστικὸν ὠδὶ σήμης δεκτικόν. πᾶς ἄρα ἄνθρωπος ὠδὶ σήμης δεκτικός.

ΟΜοίως δὲ καὶ ἡ τὸ μ ἀκ μηδενὸς τοῦ β'. τὸ δὲ β', κατὰ παντὸς τοῦ γ'. ὅτι τὸ α οὐδενὶ τῷ γ' ὑπάρξει. δεύτερος οὗτος τρόπος τοῦ πρώτου σχήματος ἐστιν. ἐκ τῆς μείζονος καθόλου ἀποφατικῆς. τῆς δὲ ἐλάττονος καθόλου καταφατικῆς. καθόλου ἀποφατικὸν συνάγων συμπέρασμα. ἡ γὰρ τὸ α κατὰ μηδενὸς τοῦ β'. πάντων ἄρα τῶν μερῶν αὐτοῦ κεχώρισται. μέρος δὲ τοῦ β' τὸ γ'. ὑπόκειται γὰρ παντὶ τῷ γ' τὸ β' ὑπάρχειν. πάντως ἄρα κεχώρισται τοῦ γ' τὸ α. μέρος ὄν τοῦ β'. δεύτερον δὲ πάλιν ὑλῶν ὠδὶ τοῦ δεύτερου τρόπου. λαμβάνοντες ἕδος καὶ γένος καὶ τοῦ γένους ἀλλόριον. τὸ μὲν ἕδος ἐλάττονα ὅρον τιθέντες. τὸ δὲ γένος μέσον. τὸ δὲ ἀλλόριον μείζονα. οἷον, λίθος κατ' οὐδενὸς ζῴου. ζῴον καὶ παντὸς ἀνθρώπου. καὶ συμπέρασμα λίθος κατ' οὐδενὸς ἀνθρώπου κεχώρισται. μὲν γὰρ πάντων τῶν μερῶν τοῦ ζῴου ὁ λίθος. μέρος δὲ τοῦ ζῴου ὁ ἄνθρωπος κεχώρισται ἄρα παντὸς ἀνθρώπου, ὁ λίθος.

λίθος	ζῴον	ἄνθρ
α	β	γ
οὐδὲν		πᾶς

ΕΙ ΔΕ τὸ μὲν πρῶτον παντὶ τῷ μέσῳ ἀκολουθεῖ. τὸ δὲ μέσον, μηδενὶ τοῦ ἐσχάτου ὑπάρχειν, οὐκ ἔσται συλλογισμὸς τῶν ἄκρων.

Τῶν δύο προτάσεων καθόλου παραλαμβανομένων, τέσσαρες γίνονται συζυγίαι τῇ πρὸς τὸ ποιὸν ὠδὶ πλοκῆ. ὧν τὰς μὲν δύο ἐλέγομεν συλλογιστικὰς εἶναι. τὰς δ' δύο ἀσυλλόγιστους. ἐκθέμενος οὖν τὰς δύο συλλογιστικὰς προτάσεις, νῦν βούλεται τὰς λοιπὰς δύο δεῖξαι ἀσυλλόγιστους. τὼ τε ἐκ τῆς μείζονος καθόλου καταφατικῆς. καὶ τῆς ἐλάττονος καθόλου ἀποφατικῆς. καὶ τὼ ὄξ ἀμφοτέρων καθόλου ἀποφατικῶν. ἡ δὲ ἐλέγομεν ἴδιον εἶναι τοῦ πρώτου σχήματος. καὶ τοῦ τὼ ἐλάττονα καταφατικὼ ἔχειν ἀεί. οὐκοῦν ἀσυλλόγιστοί εἰσιν αἱ τοιαῦτα συζυγίαι. δείκνυσι δὲ ἀσυλλόγιστος συζυγίας ἀλλὰς ἐκ τοῦ συνάγειν καὶ τὸ παντὶ καὶ τὸ μηδενί. δῆλον γὰρ ἐκ τούτων ὅτι καὶ τινὶ καὶ τὸ παντὶ συνάγουσιν. τοῖς γὰρ καθόλου τὸ κῇ μέρος ἀκολουθεῖ. ὥστε οὐδὲν ὁρισμένον ἐστὶν ὄξ αὐτῶν συνάγειν συμπέρασμα. διὰ οὖν τὼ ἀορίστου αὐτῶν, ἀσυλλόγιστος τοῦτο φησὶ διαλαμβάνει δὲ πρὸς τὸ πρῶτος τῆς ἐκ τῆς μείζονος καθόλου καταφατικῆς. καὶ τῆς ἐλάττονος καθόλου ἀποφατικῆς. καὶ διείκνυσιν ἀλλὼ ἀσυλλόγιστον διὰ τινων ὅρων συναγόντων. καὶ τὸ παντὶ καὶ τὸ οὐδενὶ. ὠδὶ μὲν γὰρ τῶν συλλογιστικῶν συζυγιῶν οὐ κέχρηται ὅρος. ἀλλὰ τοῖς στοιχείοις ἁπλῶς δίδοῦς ἑκάστῳ κατ' ὄξυσίαν ὠδὶ πάσης ὕλης γυμνάζων τὰ λεγόμενα. ὠδὶ δὲ τῶν ἀσυλλογίστων παραδείγμασι μόνον κέχρηται δι' ὧν ἐλέγχει τὼ ἀορίστου ἀλλῶν. τὸν μὲν καθόλου λόγον, οὐδὲ μυείᾳ παραδείγματα ἰσοκατὰ καταστοιχειούσαι. αἰνασκευάσαι δὲ καὶ ἐν ὄξ αὐτῶν παράδειγμα.

ΟΥΔΕΝ γὰρ ἀναγκαῖον συμβαίνει τῷ πεῦτα εἶναι.

Κ αἱ γὰρ παντὶ καὶ μηδενὶ οὐδέχεται τὸ πρῶτον τῷ ἐσχάτῳ ὑπάρχειν.

ΩΣΤΕ ὅτι τὸ κῇ μέρος, ὅτι τὸ καθόλου γίνεται ἀναγκαῖον. μηδενὸς δὲ ὄντος ἀναγκαίου, διὰ τούτων οὐκ ἔσται συλλογισμός. ὅρει τοῦ παντὶ ὑπάρχειν. ζῴον. ἄνθρωπος. ἵππος τοῦ μηδενὶ ὑπάρχειν, ζῴον. ἄνθρωπος. λίθος.

Primus modus pri figuræ

a	β	γ
a	ál	hó

ōēál sub
ōīς hō an
ōīς hō su
ōīς hō an
oē animo
ōīς hō. S'

Omnes tres termi sunt eē æqles.

Secundus modus

Duas syzygias ex uersali affirmati & uniuersali nega & item ex duabus uersalibus negati nō cōstituere syllo

Proprū primæ fig minorem habere a

Observatione no do in exemplis ut litteris Aristotelis, terminis

Nullū animal est lapis
Omnis hō animal
Nullus homo est lapis

Ἀντὶ τοῦ δὲ διὰ τὸ οὕτως ἔχειν τὰς προτάσεις συνάγεται τί καὶ ἀναγκαῖον· ἀλλὰ διὰ τὴν παραλαμβανομένην ὕλην. δεῖ δὲ τὰ συμπεράσματα διὰ τὸ τῶν προτάσεων ἀναγκαῖον συμβαίνειν. ὃ δὲ διὰ τὴν ὕλην ὡς καὶ ὁ ὁρισμὸς τοῦ συλλογισμοῦ δηλοῖ. καὶ γὰρ παντὶ καὶ μηδενὶ εἰδέχεται τὸ πρῶτον τῷ ἑκάτῳ ὑπάρχειν. ὅπερ φησὶ δεῖν ὅβ ἀναγκῆς συνάγεται τῷ τὰς προτάσεις οὕτω τι πέχειν. δῆλον γὰρ ὅβ ὧν καὶ τὸ παντὶ καὶ τὸ μηδενὶ συνάγουσι δέον εἴπερ διὰ τὰς προτάσεις καὶ μὴ διὰ τοὺς ὅρους συνήγετο τὸ συμπέρασμα μόνως ἢ ἀποφατικὸν σωάγειν ἢ καταφατικόν· νῦν δ' ἀμφότερα συνάγεται διαφόρων ὑλῶν παραλαμβανομένων. δῆλον ἄρα ὅτι τοῦ συμπεράσματος αἴτιοι οἱ ὅροι παραλαμβανόμενοι. καὶ ἐπεὶ ἡ συμπλοκὴ τῶν προτάσεων. δεῖ δὲ τοὺς συλλογισμοὺς διὰ τὰς προτάσεις συνάγειν τὸ συμπέρασμα. Ὥστε ὅτι τὸ κατὰ μέρους ὅτι τὸ καθόλου. εἰ γὰρ καὶ τὸ παντὶ καὶ τὸ μηδενὶ εἰδέχεται ὑπάρχειν. συναναιρεῖται τὰ μέρη τοῖς ὅλοις. ὅτι τὸ καθόλου, ὅτι τὸ κατὰ μέρος ἔσται. ἀναγκαῖον παντελῶς ἄρα ἀδύνατοι, καὶ διὰ τοῦτο ἀσυλλόγιστοι αἱ τοιαῦται συζυγίαι. τὸ μὴ οὖν παντὶ συνάγει ὅτως. ζῶον κατὰ παντὸς λίθος. ἄνθρωπος κατ' οὐδενὸς ἵππος. καὶ συμπέρασμα. ζῶον κατὰ παντὸς ἵππος. τὸ δὲ οὐδενὶ συνάγεται. ἐὰν αὖ τὸ τῶν ἵππου λίθον παραλαμβάνομεν ὅτως. ζῶον κατὰ παντὸς ἀνθρώπου. ἄνθρωπος κατ' οὐδενὸς λίθος καὶ συμπέρασμα ζῶον κατ' οὐδενὸς λίθον.

Οὐδὲ ὅπερ μήτε τὸ πρῶτον τῷ μέσῳ μήτε τὸ μέσον τῷ ἑκάτῳ μηδενὶ ὑπέρχει, ὅδ' οὕτως ἔσται συλλογισμός· ὅρει τοῦ ὑπέρχειν. ἰδὴ σημ, γραμμή. ἰαστρικὴ· τοῦ μὴ ὑπέρχειν ἐπιστήμη γραμμὴ μονάς.

Νῦν τὴν ἐκ τῶν δύο καθόλου ἀποφατικῶν βούλεται ὁμοίως δεῖξαι ἀσυλλόγιστον διὰ τοῦ συνάγειν τόδε παντὶ καὶ τὸ μηδενί. ἵνα δὲ σαφέστερον ἢ τὸ λεγόμενον, ἑτέροις ὅροις ἢ μέσοις ἐκθώμεθα. ζῶον κατ' οὐδενὸς λίθον. λίθος κατ' οὐδενὸς ἀνθρώπου. καὶ τὸ συμπέρασμα ζῶον κατὰ παντὸς ἀνθρώπου. ὅτω μὴ οὖν τὸ παντὶ συνάγουσι τὸ δὲ μηδενὶ. ἐὰν αὖ τὸ τοῦ ἀνθρώπου παραλαμβάνομεν φυτὸν ἢ τι τοιοῦτον. καθ' ὧν ὅτι τὸ ζῶον, ὅτι ὁ λίθος κατηγορεῖται. ζῶον κατ' οὐδενὸς λίθος. λίθος κατ' οὐδενὸς φυτοῦ, καὶ τὸ συμπέρασμα, ζῶον κατ' οὐδενὸς φυτοῦ· διὰ ταῦτα ἄρα καὶ αὕτη ἀσυλλόγιστος ἢ συζυγία, διὰ τὴν ἀόριστιαν. εἰρήται δὲ καὶ τοῦτο κοινὸν εἶναι ἐπὶ παντὸς σχήματος τὸ ἐκ δύο ἀποφατικῶν ἀσυλλόγιστον ἀεὶ γίνεσθαι συζυγίαν.

Καθόλου μὴ ὄντων τῶν ὅρων δῆλον· εἰ τούτῳ τῷ σχήματι πότε ἔσται καὶ πότε οὐκ ἔσται συλλογισμός.

Περὶ τῶν ὅβ ἀμφοτέρων τῶν προτάσεων καθόλου λόγος, ἤδη πεπλήρωται εἰ ὧ ἀπεδείξε δύο μὲν συλλογιστικὰς συζυγίας. δύο δὲ ἀσυλλόγιστος. λοιπὸν δὲ μίγνυσι τοῦ τε καθόλου καὶ τοῦ μερικοῦ. καὶ δείκνυσι ποίαι μὲν αἱ συλλογιστικαὶ καὶ τούτοις. ποῖαι δὲ ἀσυλλόγιστοι.

Καὶ ὅπ ὄντος συλλογισμοῦ, τοὺς ὅρους ἀναγκαῖον ὅτως ἔχειν, ὡς εἴπομεν. αὖτε ὅτως ἔχωσι, δῆλον ὅτι ἔσται συλλογισμός.

Εἴπε φησὶ καθόλου καταφατικῶν ἢ τὸ συμπέρασμα. παντὶ τε καὶ παντὸς ἐκ δύο καθόλου καταφατικῶν σωῆκται. καὶ ἃ δύο καθόλου καταφατικὸν ὑπέρχουσι προτάσεις, παντὶ τε καὶ παντὸς καθόλου καταφατικὸν συνάγεται τὸ συμπέρασμα. καὶ ἐδὴ τοῦ δευτέρου τρόπου ὁμοίως ὅτως ἐχουσῶν τῶν προτάσεων ὥσπερ ἄρτιται. τοιοῦτον σωάγεται τὸ συμπέρασμα. καὶ τοῦ συμπεράσματος οὕτως ἔχοντος, ἀνάγκη πᾶσαι τοιαῦταις εἶναι τὰς προτάσεις.

Εἰ δὲ ὁ μὲν καθόλου τῶν ὅρων, ὁ δὲ εἰ μέρει πρὸς τὸν ἕτερον. ὅπερ μὲν τὸ καθόλου τεθῇ, πρὸς τὸ μεῖζον ἄκρον, ἢ κατηγορικόν, ἢ στερητικόν, τὸ δὲ εἰ μέρει, πρὸς τὸ ἔλαττον κατηγορικόν, ἀνάγκη συλλογισμὸν εἶναι τίλειον.

Πληρώσας τὰς ἐκ δύο καθόλου· νῦν τὰς ἐκ τῆς ἑτέρας μὲν καθόλου. τῆς δὲ ἑτέρας μερικῆς, συζυγίας, ἐκτίθεῖ. ἢ δὲ πᾶσαι ὁπόσαι ὧν αἱ δύο μὲν συλλογιστικαὶ ἢ ἐκ τῆς μείζονος καθόλου εἴτε καταφατικῆς, εἴτε ἀποφατικῆς· τῆς δὲ ἐλάττονος μερικῆς καταφατικῆς· αἱ δὲ λοιπαὶ ἐξ, ἀσυλλόγιστοι. διὰ τὸ ἢ τὴν μείζονα μερικὴν εἶναι, ἢ τὴν ἐλάττονα ἀποφατικήν· ὅρα δὲ πῶς οὐκ εἶπεν ὅτι ὁ μὲν μείζων καθόλου· ὁ δὲ ἐλάττων εἰ μέρει. ἢ τὸ ἀνάπαλιν. ἀλλ' ἀδιορίστως οὕτως αὐτὴν προσθήκης βουλόμενος τὰς ὁκτὼ συζυγίας διλῶσαι.

Ὅταν δὲ πρὸς τὸ ἔλαττον. ἢ καὶ ἄλλως πῶς ἔχωσιν οἱ ὅροι ἀδύνατον. ὅρος ὑπακουστέον γὰρ πρὸς τὸ ἔλαττον τὸ καθόλου τεθέν· ἀδύνατον δὲ ὅτου γενέσθαι συλλογισμόν· διὰ τὸ τὴν μείζονα ἀποβαλεῖν τὸ ἴδιον· τουτέστι τὸ καθόλου, ἄρνησις γὰρ ὅπερ τὸ καθόλου τεθὲν πρὸς τὸ ἔλαττον ἄκρον, ἐὰν μὲν ἐν τῷ μείζονα μερικῷ ὅσιν. ἐπεὶ ὁ λόγος αὐτῷ νῦν πρὸς τῆς ἑτέρας καθόλου τῆς ἑτέρας μερικῆς· τὸ δὲ ἢ καὶ ἄλλως πῶς ἔχωσιν οἱ ὅροι. αἰτεῖ τοῦ ἢ ἀμφότερα ἀποφατικά. ἢ ἢ μείζων καταφατικὴ. ἢ δὲ ἔλαττον ἀποφατικὴ· καὶ τοῦτο δίχως ἢ τῆς μείζονος ἐχούσης τὸ καθόλου· ἢ τῆς ἐλάττονος.

Λέγω δὲ μείζων μὴν ἄκρον εἰ ᾧ τὸ μέσον ἐστίν. ἔλαττον δὲ, τὸ ὑπὸ τὸ μέσον.

Ἀντὶ τοῦ μείζον ἄκρον τὸ τοῦ μέσου κατηγορούμενον, ἔλαττον δὲ, ὃ τὸ μέσον κατηγορεῖται· ταυτὸν ἄρα τὸ κατὰ παντὸς καὶ τῷ ἐν ὅλῳ μόνῃ τῇ θέσει διαφέροντας. ὡς εἶναι ὅπερ μὴν ἐκ τοῦ κατὰ παντὸς ποιοῦμεθα τοὺς συλλογισμοὺς μείζονα ὅρον τὸ πρῶτον· ὁμοίως καὶ πρότασιν μείζονα τῷ πρώτῳ· ὅπερ δὲ ἐκ τοῦ ἐν ὅλῳ τῷ τελευταίῳ καὶ τῷ δευτέρῳ πρότασιν.

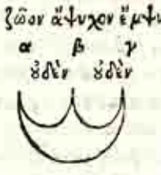

Χρὴ τῷ μ. α, παντὶ τῷ β. τὸ δὲ β, παντὶ τῷ γ, ὀκῶν (εἰ ἔστι κατὰ παντὸς κατηγορεῖσθαι τὸ ἐν ἀρχῇ λεχθέν) ἀνάγκη τὸ α παντὶ τῷ γ ὑπάρχειν.

Οὗτος ὅδε τρίτος τρόπος συλλογιστικὸς ἐν πρώτῳ σχήματι. ἐκ καθόλου καταφατικῆς τῆς μείζονος. καὶ μερικῆς καταφατικῆς τῆς ἐλάττονος· μερικὸν καταφατικὸν συνάγων συμπέρασμα. δυπορήσας δὲ καὶ ὑλῶν ἐν τούτῳ τῷ τρόπῳ λαμβάνων γένος τι καὶ εἶδος καὶ κοινότερον ἀμφοτέρων, καὶ τὸ μὴν γένος τιθεὶς μείζονα ὅρον· τὸ δὲ εἶδος μέσον· τὸ δὲ κοινὸν, ὅβ ἀμφοτέρων ἐλάττονα. ζῶον κατὰ παντὸς ἀνθρώπου· ἄνθρωπος κατὰ τινος ἐμψύχου, καὶ συμπέρασμα. ζῶον κατὰ τινος ἔμψυχον. καὶ ἀνάπαλιν· τὶ ἔμψυχον ἄνθρωπος· πᾶς ἄνθρωπος ζῶον· οὐ συμπέρασμα τὶ ἔμψυχον ζῶον ἄρα.

Καὶ ἃ τὸ μὴν α μηδενὶ τῷ β ὑπάρχει, τὸ δὲ β τινὶ τῷ γ ὑπάρχει ἀνάγκη τὸ α τινὶ τῷ γ μὴ ὑπάρχειν. ὥστε καὶ γὰρ καὶ τὸ κῦ μηδενὸς πῶς λέγομεν. ὥστε ἔσται συλλογισμὸς τέλειος.

Τέταρτος ὅτος τρόπος συλλογιστικὸς. ἐκ τῆς μείζονος καθόλου ἀποφατικῆς. τῆς δὲ ἐλάττονος μερικῆς καταφατικῆς· συνάγει δὲ μερικὸν ἀποφατικὸν συμπέρασμα ἀνάγκης. ἐπεὶ γὰρ ὡς ἐλέγομεν τῇ χείρονι τῶν προτάσεων ἕπεται τὸ συμπέρασμα· εἰ δὲ τούτῳ τῷ τρόπῳ ἑκατέρα τῶν προτάσεων ἔχει τι ἐλάττονα. ἢ μὴν κατὰ τὸ ποσόν· ἢ δὲ κατὰ τὸ ποιόν, ἀμφοτέρων τῶν προτάσεων τὰ ἐλάττωματα εἰ αὐτῷ συλλαβὼν ἔχει τὸ συμπέρασμα· καὶ γέγονε μερικόν τε ἅμα καὶ ἀποφατικόν· δυπορήσας δὲ ὑλῶν ἐν τούτῳ τῷ τρόπῳ αἰτίδιν ρημόνα λαμβάνων ἐκ τοῦ ἀΐδιος γένους εἴδη καὶ τὸ γένος ἀΐδιον· καὶ τιθεὶς μείζονα μὴν ὅρον καὶ μέσον τὰ εἴδη· ἐλάττονα δὲ τὸ γένος οἷον, λογικὸν κατ' οὐδενὸς ἄλογον· ἄλογον κατὰ τινος ζῶον καὶ συμπέρασμα, λογικὸν οὐ παντὶ ζῷῳ.

Ὁμοίως δὲ καὶ ἃ ἀδιόριστον εἴη τὸ β γ κατηγορικὸν ὂν ὁ γὰρ ἄλλος ἔσται συλλογισμὸς ἀδιόριστον τε καὶ ἐν μέρει ληφθεὶς τοῦ ἐὰν ὁ πρὸς τὸ ἔλαττον ἄκρον τὸ καθόλου τεθὲν, ἢ κατηγορικὸν ἢ στερητικὸν, οὐκ ἔσται συλλογισμός· ἢ ἀποφατικὸν, ὅτε ἀδιόριστον. ὅτε κατὰ μέρος ὄντος.

Εἴρηται ἐν τῷ πρὶ ἑρμηνείας τῷ ἀριστοτέλει. ὅτι ἰσοδυναμοῦσιν αἱ ἀδιόριστοι προτάσεις, τοῖς μερικοῖς· ἐὰν τοίνυν ἐν τῇ ἐλάττονι προτάσει τί τῆς μερικῆς παραλάβωμεν ἀπροσδιόριστον καταφατικὴν· ἄλλας δύο γίνονται συλλογιστικαὶ συζυγίαι τῆς μείζονος καθόλου ὅπερ, ἢ καταφατικῆς, ἢ ἀποφατικῆς· ὥστε πᾶσαι συλλογιστικαὶ συζυγίαι αἱ ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι, ἐξ εἰσίν.

Modus 1.	2.	3.	4.	5.	6.
ἐκ δύο καθόλου καταφατικῶν.	τῆς μείζονος ἀποφατικῆς καθόλου. τῆς δὲ ἐλάττονος καθόλου καταφατικῆς.	τῆς μείζονος καθόλου καταφατικῆς, τῆς δὲ ἐλάττονος μερικῆς καταφατικῆς.	τῆς μείζονος καθόλου ἀποφατικῆς, ἡ δὲ ἐλάττονος μερικῆς ἀποφατικῆς.	τῆς μείζονος καθόλου καταφατικῆς, τῆς δὲ ἐλάττονος ἀπροσδιόριστον καταφατικῆς.	τῆς μείζονος καθόλου ἀποφατικῆς, τῆς δὲ ἐλάττονος ἀπροσδιόριστον καταφατικῆς

Omne animal est. S^a.
Omnis hó est animal
Omnis hó ÷ substantia
} καθ' παντός

Omnis hó ÷ animal
Omne animal ÷ S^a.
Omnis hó ÷ S^a.
} Ἐν ὅλῳ

Omnis hó animal
Quoddá animatú hó
Quoddá animatú ál.
Quoddá animatú hó
Omnis hó animal
Quoddá animatú animal

Nullú irrationale rón
Quoddá animatrona
Quoddá al nó est ró

Nullus equus hó
omnis equus animal

Nullus lapis ÷ hó
Nullus lapis ÷ animal

Nullus homo lapis
Omnis hó animal

Nulla planta lapis
Nulla planta ál

oportet syllogismos ppter
opositiones colligere
inclusione

llogismus τήδος

Zygias octo esse ex
uniuersali & particula
quarú duae syllogisti
e, aliae sex minime.

Uniuersalis affirmatiua
Particularis affirmatiua } 1
Uniuersalis affirmatiua
Particularis negatiua } 2
Uniuersalis Negatiua
Particularis affirmatiua } 3

Uniuersalis negatiua
Particularis negatiua } 4.
Particularis affirma.
Uniuersalis affirma } 5.
Particularis affirma.
Uniuersalis Negatiua } 6.
Particularis Negatiua
Uniuersalis affirma. } 7

Particularis Negat
Uniuersalis Negat

Maior & minor
tremitas quae

Notandú

Tertius modus
mæ figuræ

Notanda haec m
tio ppositionú

Quart modus

Conclusio segtur
rem ppositione

Quintus & sex
modus

Indefinitae æqu
particularib

Nullus cygnus equus
Omnis cygnus album

Nullus corvus equus
Nullus corvus album

Nullus homo equus
Quidam homo albu

Nullus cygnus ÷
Omis cygnus ÷ al

Quidá equus nó
Nullus corvus ÷
Nullus corvus ÷

Quidá equus nó ÷
Nullus hó ÷ equ
Quidá hó ÷ alb
Quidá hó nó ÷

Omis hó ÷ animal
Nullus hó ÷ lapis
Nullus lapis hó

di appellati ἀρνία
πλώμενοι

Ἐπὶ δὲ τοῦ πόσου ἐστὶν οἱ καλούμενοι ἀντικαλούμενοι οἱ καὶ ἐκ τούτων γίνονται μόνου τοῦ συμπε-
ράσματος ἀντιστρέφοντος κατὰ τὴν οἰκείαν ἀντιστροφήν. οἷον, εἰ τὸ συμπέρασμα ἐστὶ καθόλου ἀπο φα
τικόν. ἔσται ὁ ἀντικαλούμενος ὧδε· λίθος κατ' οὐδενὸς ζῴου. ζῷον κατὰ παντὸς ἀνθρώπου. λίθος κατ'
οὐδενὸς ἀνθρώπου. καὶ ἄνθρωπος κατ' οὐδενὸς λίθου. ἴσμεν γὰρ ὅτι ἡ καθόλου στερητικὴ πρὸς ἑαυτὴν
ἀντιστρέφει· εἰ δὲ καθόλου καταφατικὸν ἢ μερικὸν καταφατικὸν εἴη τὸ συμπέρασμα. ἡ ἀντιστροφὴ τοῦ
ἀνακλωμένου ἔσται πρὸς τὸν μερικὸν καταφατικόν. καὶ γὰρ ἡ καθόλου καὶ μερικὴ πρὸς τὸν ἄλλον
ἀντιστρέφουσι. λέγω δὴ τὸν μερικὸν καταφατικόν. ἐκ δὲ τῆς μερικῆς ἀποφατικῆς, οὐκ ἔσται τοιοῦ-
τον συμπέρασμα. ὁμολογεῖται γὰρ αὐτὴν μὴ σώζειν τὸν ἀντιστροφόν. ἀλλὰ διαπίπτει· ἐὰν δὲ πρὸς τὸ
ἔλαττον ἄκρον τὸ καθόλου τεθῇ ἢ καταφατικὸν ἢ στερητικόν, οὐκ ἔσται συλλογισμὸς τῆς μείζονος προ-
τάσεως καθόλου οὔσης. τῆς δὲ ἐλάττονος μερικῆς, γίνονται τέσσαρες συζυγίαι κατὰ τὴν τῶν ποιῶν διά-
φορον. ὧν αἱ μὲν δύο συλλογιστικαί εἰσι· ἃ ἔχουσι τὸν ἐλάττονα καταφατικὸν τῆς μείζονος ἀδιαφο-
ρούσης κατὰ τὸ ποιόν. αἱ δὲ λοιπαὶ δύο, ἀσυλλόγιστοι αἱ ἔχουσι τὸν ἐλάττονα ἀποφατικόν· πρῶ-
τας μὲν οὖν τὰς συλλογιστικὰς ὅρᾳ θετέον. καὶ ἔστι δοκοῦν εἰδὴ τῇ ἀκολουθίᾳ, ἐφεξῆς ἐλεγξαι πῶς αἱ λοι-
παὶ δύο ἀσυλλόγιστοί εἰσι· αἱ ἔχουσαι πρὸς μὲν τῷ μείζονι ἄκρῳ τὸ καθόλου, εἴτε καταφατικόν,
εἴτε ἀποφατικόν, πρὸς δὲ τὸ ἐλάττονι τὸ μερικὸν ἀποφατικόν. ἀλλ' ἔτι δὴ πλείονα ἐδείκνυτο λόγων
ὁ περὶ τούτων ἔλεγχος ὁ διὰ τὸ ὑποδεῖξαι ἀλλὰς συλλογιστικὰς συζυγίας ὡς μαθησόμεθα, δέοντα
εἰδὴ τὸ ἐλεγξαι πρῶτον τὰς ἐκ τῆς μείζονος μερικῆς· τῆς δὲ ἐλάττονος καθόλου, τέσσαρας ἀσυλλό-
γιστον συζυγίας. ὡς ῥᾷον τούτων μᾶλλον ἐλεγχομένων εἶναι δὲ αὐτοῖς· ἢ τε ἐκ τῆς μείζονος μερικῆς κα-
ταφατικῆς, τῆς δὲ ἐλάττονος καθόλου καταφατικῆς· καὶ δεύτερον ἢ ἐκ τῆς μείζονος μερικῆς ἀποφατικῆς· τῆς
δὲ ἐλάττονος καθόλου καταφατικῆς· καὶ τρίτη, ἢ ἐκ τῆς μείζονος μερικῆς ἀποφατικῆς· τῆς δὲ ἐλάττο-
νος καθόλου καταφατικῆς· καὶ τετάρτη ἢ ἐκ τῆς μείζονος μερικῆς ἀποφατικῆς, τῆς δὲ ἐλάτ-
τονος καθόλου ἀποφατικῆς· ἐὰν δὲ αὖ τῆς μείζονος μερικῆς ἀποδείξιν παραλάβωμεν ὡς ἰσοδυ-
ναμοῦσαν τῇ μερικῇ μενούσῃ καθόλου ἔσονται ἐλεγχόμεναι συζυγίαι ὀκτώ.

ΟΙΟΝ εἰ τὸ μὲν ἀ τινὶ τῷ β' ὑπάρχει· ἢ μὴ ὑπάρχει· τὸ δὲ β' παντὶ τῷ γ' ὑπάρχει· ὅροι τῶν ὑπάρ-
χειν· ἀγαθόν· ἕξις· φρόνησις· τὸ μὴ ὑπάρχειν, ἀγαθόν· ἕξις ἀμαθία· πάλιν εἰ τὸ μὲν β' μηδενὶ τῷ γ', τὸ δὲ
ἀ τινὶ τῷ β' ὑπάρχει· ἢ μὴ ὑπάρχει· ἢ μὴ παντὶ ὑπάρχει, οὐδ' οὕτως ἔσται συλλογισμός· ὅροι τῶν μὲν παν-
τὶ ὑπάρχειν, λευκόν· ἵππος· κύκνος· τῶν μηδενὶ ὑπάρχειν λευκόν· ἵππος· κόραξ· οἱ ἄλλοι δὲ καὶ οἱ τὸ ἀ
β', ἀδιόριστον εἶη.

πρότερον ἐπιθετέον τὰς β' συζυγίας ἅμα τήν τε ἐκ τῆς μείζονος μερικῆς καταφατικῆς, καὶ τῆς ἐλάττο-
νος καθόλου καταφατικῆς· καὶ τὴν ἐκ τῆς μείζονος μερικῆς ἀποφατικῆς, τῆς δὲ ἐλάττονος καθόλου
ἀποφατικῆς· καὶ δείκνυσιν ἀλλὰς διὰ τῶν ἀλλῶν ὅρων καὶ τὸ παντὶ καὶ τὸ μηδενὶ συναγούσας· οὐ
δὲ τῷ ἢ πεῖν ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν· τὸν μερικὸν καταφατικὸν τε ἅμα καὶ ἀποφατικὸν ἐπιμένει·
καὶ πάντας ποτὲ μὲν τῇ καθόλου καταφατικῇ συμπλέξας, ποτὲ δὲ τῇ ἀποφατικῇ, ποιεῖ τέσσαρας
συζυγίας ἀσυλλόγιστους· οὐχ ὡς πρὸ δὲ ἀδὴ τῆς μερικῆς καταφατικῆς προσέθηκεν ἅμα καὶ τὸν ἀπο-
φατικόν, ἅπων ἢ τὸ μὲν ἀ τινὶ τῷ β' ὑπάρχει· ἢ μὴ ὑπάρχει, οὕτω καὶ ἀδὴ τῆς καθόλου καταφατι-
κῆς ἅμα ἐπήγαγε καὶ τὸν ἀποφατικόν· ἀλλ' ἅπων τὸ δὲ β' παντὶ τῷ γ' ὑπάρχει, οὐκέτι ἐπήγαγεν
ἢ μὴ ὑπάρχει· διότι αἱ μὲν μερικαί, ἰσοδυναμοῦσιν ἀλλήλαις καὶ δύο ἀντικειμένας ἅμα συναληθεύειν καὶ
διατεῖν κοινὰ καὶ αἱ περὶ ἀλλῶν ἀποδείξεις· αἱ δὲ καθόλου συναλη-
θεύειν οὐ δύνανται· ὡς δ' δείκνυται εὐ τῷ περὶ ἑρμηνείας· παραδείγμα
τα δὲ τῆς μὲν ἐκ τῆς μείζονος μερικῆς, τῆς δὲ ἐλάττονος καθόλου καὶ
καταφατικῶν οὐσῶν· ἀγαθὸν τινὶ ἕξει· ἕξις, πᾶσῃ φρονήσει· καὶ συμπέρα-
σμα, ἀγαθὸν πᾶσῃ φρονήσει καὶ οὕτω μὲν τὸ παντὶ συνάγεται· τὸ δὲ μη-
δενὶ, οὕτως· ἀγαθὸν τινὶ ἕξει· ἕξις πᾶσῃ ἀμαθία, καὶ συμπέρασμα· ἀγα-
θὸν οὐδεμία ἀμαθία· δύνατον δὲ τὸ μερικὸν συνάγειν οὕτως· ἀγαθὸν
τινὶ διαθέσει· διάθεσις πᾶσῃ ἕξει· καὶ ἀγαθὸν τινὶ ἕξει· καὶ τὸ πᾶσῃ· ἢ οὕ-
τω λευκὸν τινὶ σώματι· σῶμα παντὶ ζῴῳ· λευκὸν ἄρα καὶ τινὶ ᾗ οὐ παν-
τὶ ζῴῳ· τῆς δὲ ἐκ τῆς μείζονος μερικῆς ἀποφατικῆς, καὶ τῆς ἐλάττονος
καθόλου καταφατικῆς· τὸ μὲν παντὶ οὕτως· ἀγαθὸν οὐ πᾶσῃ ἕξει· ἕξις
πᾶσῃ φρονήσει· καὶ συμπέρασμα, ἀγαθὸν πᾶσῃ φρονήσει· τὸ δὲ μηδενὸς
ἀγαθὸν οὐ πᾶσῃ ἕξει· ἕξις πᾶσῃ ἀμαθία, καὶ συμπέρασμα ἀγαθόν, οὐδε-
μία ἀμαθία· πάλιν δὲ καὶ τὸ μερικὸν συνάξεις οὕτως· ἀγαθὸν οὐ πᾶσῃ
διαθέσει· διάθεσις πᾶσῃ ἕξει· ἀγαθὸν ἄρα καὶ τινὶ ἕξει ᾗ οὐ παντὶ· καὶ
πάλιν λευκὸν οὐ παντὶ σώματι· σῶμα, παντὶ ζῴῳ· καὶ λευκὸν οὐ παντὶ
καὶ τινὶ ζῴῳ· τῆς δὲ ἐκ τῆς μείζονος μερικῆς καταφατικῆς· καὶ τῆς ἐλάτ-

ἀγαθὸν ἕξις φρόνησις
α β γ
τὶς πᾶς
πᾶς

ἀγαθὸν ἕξις ἀμαθία
α β γ
τὶς πᾶς
οὐδὲν

1
2
3

Quidá habitus bonum
ōis prudétia habitus
ōis prudentia bonū

Quidá habitus bonum
Omis ignorantia habitu
Nulla ignorantia bonū

Quædá dispositio bonú
ōis habitus dispositio
Quidá habitus bonum

Quoddam corp) album
Omne animal corp)
Quoddam animal albú
Quoddá animal nó albú

Habentes maiorē uniuersalē affirma. ue negati uá & minore particularē negá. sylloghstica nó sunt.

Quattuor sylzygias fieri
e maiore uniuersali
minore particulari
arū duæ sunt sylloghsti
duæ non sunt

Quattuor sylzygiæ ex
maiore particulari &
minore uniuersali

rmin in qbus omn
~~termini~~ in qbus nulli

npn ÷
dá habitus bonú
prudentia habitus
mis prudentia bonú
idam habitus nó ÷ bonú
mis ignorantia habitu
lla ignorantia bonum
uædam dispositio nó ÷ bonú
habitus ÷ dispositio
uidá habitu ÷ bonum
uoddá corpus nó ÷ albú
mne animal est corpus
uoddam animal nó est albú
uoddam animal ÷ albú

uor particularis affirmat.
nor uniuersalis affirma
uor particularis affirmat
nor uniuersalis negatiua
uor particularis negat.
nor uniuersalis affirma
uor particularis negat.
nor uniuersalis negati.

H. Ὑδέρι ut paulo post XXII

τος καθόλου ἀποφατικῆς· τῷ μὲν παντὶ λευκὸν πινὶ ἵππος· ἵππος δὲ κύκνῳ, καὶ συμπέρασμα· λευκὸν παντὶ κύκνῳ· τῷ δὲ μηδενὶ, λευ-
κὸν τινὶ ἵππῳ· ἵππος ὑδενὶ κόρακι· καὶ λευκὸν ὑδενὶ κόρακι· καὶ ταῦτα
ὁ πάλιν καὶ τὰ μερικὰ συνάξεις· εἰ πρὸς τῷ ἐλάττονι ὅρῳ θείης τὸν ἄνθρω-
πον· ἢ τὶ τοιοῦτον, ᾧ τινὶ τὸ μὲν μέσον, ὑδενί· τὸ δὲ μεῖζον τινὶ ὑπάρχει· λευ-
κὸν τινὶ ἵππῳ· ἵππος ὑδενὶ ἀνθρώπῳ· λευκὸν ἄρα καὶ τινὶ ᾗ παντὶ
ἀνθρώπῳ ὑπάρχειν· οἱ ἄλλοι δὲ ὅροι καὶ ἐὰν τῆς μείζονος μερικῆς ἀποφα-
τικῆς· τῆς δὲ ἐλάττονος καθόλου ἀποφατικῆς· καὶ τὸ μὲν παντὶ εἶον λευ-
κὸν ὑ παντὶ ἵππῳ· ἵππος ὑδενὶ κύκνῳ· καὶ λευκὸν παντὶ κύκνῳ· καὶ τὸ
μηδενὶ ὁ μοίως, λευκὸν ὑ παντὶ ἵππῳ· ἵππος ὑδενὶ κόρακι· καὶ λευκὸν ὑδε-
νὶ κόρακι· πάλιν δὲ εἰ καὶ ταῦτα πρὸς τῷ ἐλάττονι ὅρῳθείης ἀνθρωπον,
συνάξεις τὰ μερικά· λευκὸν ὑ παντὶ ἵππῳ· ἵππος ὑδενὶ ἀνθρώπῳ· λευ-
κὸν ἄρα καὶ τινὶ καὶ ὑ παντὶ ἀνθρώπῳ· ὅτοι μὲν τέσσαρες ἐδείχθησαν
ἀσυλλόγιστοι· φόβοι ἐκ τῆς μείζονος μερικῆς καὶ τῆς ἐλάττονος καθόλου·
τέτταρες δὲ ἰσοδυναμοῦσαι αἱ ἀποδείξεις τοῖς μερικαῖς, εὑρήσεις δὲ τέ-
τταρας τέσσαρας συζυγίας· καὶ πάντας ἀσυλλόγιστους· τὸν μείζονα τιθεὶς ἀ-
ποφατικὸν· ποικίλων δὲ ἀμφοτέρας κατὰ τὸν καταφατικὸν καὶ ἀ-
ποφατικὸν· συνάγουσι γὰρ καὶ τὸ παντὶ καὶ τὸ μηδενὶ ἐκ τῶν αὐτῶν ὅρων.

ΟΥΔΕ ὅταν τὸ μὲν, πρὸς τῷ μείζονι ἄκρῳ, καθόλου τεθῇ ἢ καταφα-
τικὸν ἢ στερητικόν, τὸ δὲ πρὸς τῷ ἐλάττονι στερητικὸν κατὰ μέρος, ὃ κ ἔ-
στω συλλογισμός· ἀδιόριστον τὸ καὶ εὖ μέρει ληφθέντος· οἷον εἰ τὸ μ. ἀ παν-
τὶ τῷ β' ὑπάρχει· τὸ β' τινὶ τῷ γ' μὴ ὑπάρχει, ἢ μὴ παντὶ ὑπάρχει· ὧ γὰρ
αὖ τινὶ μὴ ὑπάρχει τὸ μέσον, τούτῳ καὶ παντὶ καὶ ὑδενὶ ἀκολουθήσει
τὸ πρῶτον ὑποκείσθωσαν γὰρ οἱ ὅροι· ζῷον· ἄνθρωπος· λευκόν· εἶτα καὶ ὧν
μὴ κατηγορεῖται λευκῶν, ὁ ἄνθρωπος, ἅλιφθω· κύκνος· καὶ χιών· ἀκριβῶ-
τὸ ζῷον τῷ μὲν κατὰ παντὸς κατηγορεῖται· τῷ δὲ οὐδενὸς ὥστε ὃ κ ἔστω
συλλογισμός· πάλιν τὸ μὲν ἀ μηδενὶ τῷ β' ὑπαρχέτω· τῷ δὲ β' τινὶ τῷ
γ' μὴ ὑπαρχέτω· ἢ οἱ ὅροι ἔστωσαν· ἄψυχον· ἄνθρωπος, λευκόν· εἶτα ἅλιφθ
θωσαν, ὧν μὴ κατηγορεῖται λευκῶν ὁ ἄνθρωπος, κύκνος, καὶ χιών· τὸ γὰρ
ἄψυχον, τῷ μὲν παντὸς κατηγορεῖται· τῷ δ' ὑδενός.

ἃς παραλελειμμένας αὐτῷ ἀσυλλόγιστος δύο συζυγίας· νῦν λοιπὸν ἐλέγ-
ξαι βούλεται πρότερον αἱ ἀναβαλλόμενος ὡς ἐργωδεστέρας ὄσης τῆς διέ-
ξεως αὐτῶν διὰ τὸ δὲ τὸ αἰτιᾶν· ἴσμεν ὅτι ἡ μερικὴ ἀποφατικὴ, ποτὲ
μὲ δι' ἑαυτὸ ἀληθεύει· ὡς ὅταν λέγομεν, ὑ πᾶς ἄνθρωπος λευκός· ποτὲ δ
διὰ τὸ καθόλου ἀποφατικὸν· ὡς ὅταν εἴπομεν, ὑ πᾶς ἀετὸς πέρωτος· καὶ
ὅταν δι' ἑαυτὸ ἀληθεύῃ, ἰσοδυναμεῖ τῇ μερικῇ καταφατικῇ· διατεῖ τὸ
καὶ βουλήθεις τὰς συζυγίας ταύτας ἀσυλλόγιστος ἀποδεῖξαι, ὃ κ ἡ δύα
τὸ τὸ τοῦτο ποιῆσαι λαμβάνων τὸ μερικὸν ἀποφατικὸν ὡς δι' ἑαυτὸ ἀλη-
θεύοντα· ὑποδεῖξαι γὰρ αὖ τὴν συλλογιστικὴν πρότερον τὸν τρίτον τὸν ἐκ τῆς
μείζονος καθόλου καταφατικῆς καὶ τῆς ἐλάττονος μερικῆς ἀποφατικῆς
μεταληφθεῖσι ἀεὶ τὸν μερικὸν καταφατικὸν ὡς ἰσοδυναμοῦσαν· οἷον, τὶ
λέγω· ζῷον κατὰ παντὸς ἀνθρώπου· ἄνθρωπος ὑ παντὶ λευκῷ· ἐὰν τὸ λευ-
κὸν τὸ τὸ λάβωμεν τὸ ἀδὶ τῷ σκύθρ· δυνατὸν ἔσται μεταλαβεῖν τὸν με-
ρικὸν ἀποφατικὸν, ἀεὶ τὸν μερικὸν καταφατικόν· ὅτι ὁ ἄνθρω-
πος τινὶ λευκῷ ὑπάρχει· οἷον τῷ σκύθρ· διότι ἡ μερικὴ δι' ἑαυτὸν ἀλη-
θεύει· τὸ γὰρ αὖ τὸ τὸ καὶ τινὶ ὑπάρχει καὶ ὑ παντὶ ὑπάρχει· οἷον, τῷ αἰ-
θίοπι· μεταληφθεῖσα δὲ ἀεὶ τὸν μερικὸν καταφατικὸν, ποιεῖ τὸν τέταρτον
τρόπον τῶν πρώτων σχήματος· διὰ τοῦ τὸ λαμβάνειν τὸν μερικὸν ἀποφα-
τικὸν ὃ δι' ἑαυτὸ ἀληθεύοντα, ἀλλὰ διὰ τὸν καθόλου ὁμοίως καὶ ἡ ἑ-
τέρα συζυγία ἡ ὄβ ἀμφοτέρων ἀποφατικῶν ὑποδεῖξαι τὸν τέταρτον συλ-
λογιστικὸν τρόπον τὸν ἐκ τῆς μείζονος καθόλου ἀποφατικῆς· τῆς δὲ ἐλάτ-
τονος μερικῆς καταφατικῆς· μεταληφθείσης ὁμοίως τῆς μερικῆς ἀποφα-
τικῆς εἰς μερικὸν καταφατικὸν· λαμβάνει ὡς ἄλλῳ πάλιν ὡς ἰσοδυνα-
μοῦσαν τῇ καθόλου ἀποφατικῇ· ἑφέρων ὑποκείμενα λευκά τινα, τῷ

ἀγαθὸν διάθε. ἕξις
α β γ
τὶς πᾶς
πᾶς

ἀγαθὸν ἕξις φρόνησις
α β γ
τὶς πᾶς
πᾶς

ἀγαθὸν ἕξις ἀμαθία
α β γ
τὶς πᾶς
οὐδὲν

ἀγαθὸν διάθε. ἕξις
α β γ
τὶς πᾶς
πᾶς

ἀγαθὸν διάθε. ἕξις
α β γ
τὶς πᾶς
πᾶς

λευκὸς ἵππος κόραξ
τὶς οὐδὲν
οὐδὲν

λευκὸς ἵππος αἰθίοψ
τὶς οὐδὲν
οὐδὲν

λευκὸς ἵππος κύκνος
τὶς οὐδὲν
πᾶς

λευκὸς ἵππος κόραξ
τὶς οὐδὲν
οὐδὲν

λευκὸς ἵππος αἰθίοψ
τὶς οὐδὲν
οὐδὲν

λευκὸς ἵππος κύκνος
τὶς οὐδὲν
πᾶς

Omis homo animal
Quoddá albú nó ÷ homo
Quoddá album est animal

De quo aliquo nó a
medii de eodé
to & nullo prædi
tur maior termi

Particularis negat
partim per se uera e
partim p uniuersa
negatiua cuius ps

λευκῷ ὅρῳ· ὧν τῷ μὲν τὸ ζῶον κατηγορεῖται πάντες, τὸ δὲ ἀδενός· καὶ ὅλως ἀποδείκνυσι τὰς ἐξ ἀμέσου συζυγίας τὸ εὐθύτατον συναγούσας τὸ παντὶ καὶ ἀδενὶ καὶ πάλιν τῷ λευκῷ πιναυπικείμενα ἀσφέρει· ὧν τῷ μὲν παντὶ κατηγορεῖται τὸ ἄψυχον, τὸ δὲ ἀδενός· καὶ ὅλως δείκνυσι τὴν τελευτῶν δυνατὸν συζυγίαν ἀσυλλόγιστον καὶ τὸ παντὶ καὶ τὸ μηδενὶ συνάγουσαν παράδειγμα τῆς μὲν προτάσεως ὅ πως· ζῶον κατὰ παντὸς ἀνθρώπου· ἄνθρωπος ὅ παντὶ λευκῷ· καὶ συμπέρασμα· ζῶον παντὶ λευκῷ· τουτέστι τῷ κύκνῳ· καὶ ὅλως μὲν τὸ παντὶ· τὸ δὲ μηδενὶ ὅλως· ζῶον παντὶ ἀνθρώπῳ· ἄνθρωπος ὅ παντὶ λευκῷ, καὶ συμπέρασμα· ζῶον ἀδενὶ λευκῷ· τουτέστι τῇ χιόνι· τῆς δὲ δευτέρας· ἄψυχον ἀδενὶ ἀνθρώπῳ· ἄνθρωπος ὅ παντὶ λευκῷ· καὶ συμπέρασμα· ἄψυχον παντὶ λευκῷ· ἵνα πάλιν λάβωμεν ἐπὶ χάρος· ὁμοίως τὸ ἀδενὶ ἵνα λάβωμεν ἐπὶ τὸν κύκνον· πάλιν δὲ ἃ τὴν ἡ προκειμένη ἰσοδυναμεῖ τῇ ἐκ δύο καθόλου ἀποφατικῶν· ἐπὶ ἐκείνης δὲ τὰ μερικὰ συνήγετο· ἠκούω καὶ ἐπὶ τούτης· ὅρει δὲ οἱ ἄλλοι ὥσπερ κἀκεῖ παραλείφαμεν· ζῶον ἀδενὶ ἄψυχον· ἄψυχον ὅ παντὶ ἐμψύχῳ, ἐπεὶ καὶ οὐδενὶ λαμβάνεται συμπέρασμα ζῶον τινὶ καὶ ὅ τινὶ ἐμψύχῳ.

ΕΤΙ ἐπεὶ ἀδύνατον τὸ τινὶ τῷ γ' τὸ ἀ μὴ ὑπάρχειν. πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς λαμβάνει δὴ ὃ δείκνυσι τὰς ἀρχὴν ἀσυλλόγιστος τὰς ἀρχὴν ἐκείνας προτάσεις· λέγω δὴ τὰς ἐκ τῆς ἐλάττονος μερικῆς ἀποφατικῆς· τῆς δὲ μείζονος καθόλου· εἴτε καταφατικῆς εἴτε ἀποφατικῆς· ὃ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν· ἡ μερικὴ ἀποφατικὴ, ποτὲ μὲν δι' ἑαυτὴν ἀληθεύει· ποτὲ δὲ διὰ τὴν καθόλου· ὡς ἐμάθομεν ἐν τῷ περὶ ἑρμηνείας· καὶ ὅτε μὲν δι' ἑαυτὴν ἀληθεύει· ἰσοδυναμεῖ τῇ μερικῇ καταφατικῇ· οἷον, ἡ ὅ πᾶς ἄνθρωπος λευκὸς συναληθεύει καὶ ἰσοδυναμεῖ τῇ τις ἄνθρωπος λευκός· καὶ τὸ συμβαίνειν ἐπὶ τῆς ἐνδεχομένης ὕλης· ὅταν δὲ διὰ τὴν καθόλου, ὁκέτι αὐτῇ ἰσοδυναμεῖ· οἷον, ὅ πᾶς ἄνθρωπος πέφυκεν· ἐπειδὴ γὰρ ὅλως, διαφέρει τὸ μὴ ὅ πᾶς· καὶ τὸ συμβαίνειν ἐπὶ τῆς ἀδωρίστου ὕλης· ἐπειδὴ οὖν φησιν ἀδιόριστος ἡ ὅ πᾶς πρότασις· ἐπὶ μὲν τῆς ἐνδεχομένης ὕλης, ἰσοδυναμεῖ τῇ τις· ἐπὶ δὲ τῆς ἀδωρίστου, ὁκέτι· ἔπεται γὰρ τὴν ἡκέτι τῇ ὅλως· ἢ τὴν ἀεὶ πεφυκὸς κῶς ἀεὶ πεφυκέναι ἢ τὴν ἐκεῖ οὖν ἀληθῶν ὅρου τῆς ἀδωρίστου ὕλης, ὁλόκληρόν τι ὅ μεταληφθήσεται ἐξ τὸ τὴν τὴς· ἀλλ' ἔστι ἰσοδυναμοῦσα τῇ καθόλου ἀποφατικῇ, καὶ ὅπως ἔστι ἀσυλλόγιστος ἡ συζυγία· ἐδείχθη γὰρ ὅτι πᾶσα πρότασις ἔχουσα τὴν ἐλάττονα καθόλου ἀποφατικὴν ἀσυλλόγιστος ἐστίν· ἃ δὲ καὶ ποτὲ ὑποδύεται συλλογιστικὴν συζυγίαν, ὅ διαφέρει τὸ ἄλλῳ παραδεξόμεθα· πρῶτον μὲν ὅτι ὅ δι' ἑαυτὴν ἐστὶ συλλογιστική, ἀλλὰ διὰ τὴν παραλειφθεῖσαν ὕλην, λέγω δὴ τὴν ἐνδεχομένην· ἔπειτα ὅτι περὶ τῶν καθόλου ζητοῦμεν κανόνων, καὶ ὅ ποτὲ μὲν ἐπισκευῶν, ποτὲ δὲ ὑγιῶν· ὁ ἄλλος δὲ λόγος εἴτε καταφατικὴ, μείζων εἴη· εἴτε ἀποφατικὴ, ἀμφότερα γὰρ ἀσυλλόγιστοι. παραδείγματα δὲ πάλιν ἐκ τῆς μείζονος καταφατικῆς καθόλου τῆς δὲ ἐλάττονος μερικῆς ἀποφατικῆς· τὰ μὲν παντὶ, ζῶον παντὶ καθρώπῳ· ἄνθρωπος ὅ παντὶ ἵππῳ· καὶ συνάγεται ζῶον παντὶ ἵππῳ· τὰ δὲ ἀδενὶ ζῶον πρὸς τὸς ἀνθρώπου· ἄνθρωπος ὅ παντὶ λίθῳ· καὶ συνάγεται ζῶον ἀδενὶ λίθῳ· τῆς δὲ ἐκ τῆς μείζονος καθόλου ἀποφατικῆς καὶ τῆς ἐλάττονος μερικῆς ἀποφατικῆς, ὅ πως τὰ μὲν παντὶ ζῶον ἀδενὶ λίθῳ· λίθος ὅ παντὶ ἀνθρώπῳ· καὶ συμπέρασμα· ζῶον παντὶ ἀνθρώπῳ· τὰ δὲ μηδενὶ· ζῶον ἀδενὶ λίθῳ· λίθος ὅ παντὶ φυτῷ· καὶ συμπέρασμα ζῶον ἀδενὶ φυτῷ· ὅπῃ δὲ ἐξὸν οὕτω λέγειν τὴν ὅ πᾶς ὡς μὴ συναισφέρουσαν τὸ τὴς, εἰ τῷ περὶ ἑρμηνείας ἐμάθομεν· ἴσμεν δὲ καὶ τὰ τῆς λέξεως· ἔτι ἐπὶ περὶ ἀδιορίστου τὸ τινὶ τῷ γ' τὸ β' μὴ ὑπάρχειν ἀδιόριστον φησὶ, ὅ διὰ τὸ μὴ ἔχειν πρὸς διορισμὸν· ἔχει γὰρ τὸ τὴς μερικὸν· ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ δεῖξαι εἰ αὐτῷ τὴν ποσότητα τῶν ὑποκειμένων πραγμάτων· ἀλλὰ ποτὲ μὲν ποιεῖν καθόλου ἀποφατικὸν ποτὲ δὲ μερικὸν· διὸ καὶ τὰ ὅλων ἐπίταγμα.

ΑΛΛΙ δύνεται δὲ καὶ ὅ μηδενὶ ὑπάρχει καὶ ὅ μὴ παντὶ· ὅτι τινὶ οὐκ ὑπάρχει

λευκὸς ἵππος κόραξ
ἀδὲν ἀδὲν
παν τὸς
οὐδὲν

λευκὸς ἵππος ἄνος
ἀπ. ἀδὲν
πὶ καὶ ἀ παντὶ

ζῶον ἄνος κύκνος
πᾶς ἀδὲν λευκὸν
καὶ τὰ παντὸς

ζῶον ἄνος χιὼν
πᾶς ἀπ.
λευκὸν
ἀδὲν

ἄψυχον ἄνος χιὼν
ἀδὲν ἀπ
λευκὸν
καὶ τὰ παντὸς

ζῶον ἄψυχον ἔμψυχον
ἀδὲν ἀπ.
πὶ καὶ ἀπ.

ἄψυχον ἄνος κύκνος
ἀδὲν ἀπ.
πὶ καὶ ἀ παντὶ

ζῶον ἄνος ἵππος
πᾶς ἀπ.
παντ.

Nullus lapis ÷ animal
Quidam hó non est lapis
Omnis hó est animal

Nullus lapis est animal
Quædam planta nó est lapis
Nulla planta ÷ animal

ὑπάρχει· ἀνηφθέντων δὲ τοιούτων ὅρων ὥστε μηδενὶ ὑπάρχειν οὐκ ἔσται συλλογισμός· τὸ τοῦ εἰρήκειν πρότερον· φανερὸν ὅτι, ὅπ ὁ οὕτως ἔχων τοὺς ὅρους, οὐκ ἔσται συλλογισμός· ἰδοὺ γὰρ αἱ καὶ ἐπὶ τούτων· ὁμοίως δὲ δειχθήσεται· καὶ ἃ τὸ καθόλου τεθείη στερητικόν.

ΟὐΤΟ δὲ φησιν ὅπῃ ἐλέγομεν· ὅτι τὸ μὴ ὑπάρχει· τουτέστιν ἡ μερικὴ ἀποφατικὴ ποτὲ μὲν διὰ τὴν καθόλου ἀληθεύει τὴν οὐδεὶς, ποτὲ δὲ δι' ἑαυτὴν· ἀνηφθέντων δὲ τοιούτων ὅρων ὥστε μηδενὶ ὑπάρχειν οὐ γίνεται συλλογισμός· ὃ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν· ἡ ἀνηφθεῖσα ἡ μερικὴ ἀποφατικὴ ἐπὶ τῆς καθόλου ἀποφατικῆς, ἀπὸ δὲ τὴν ὅλον ὅτι ἀσυλλόγιστος γίνεται ἡ συζυγία· ἡ γὰρ ποιεῖ συλλογιστικὴν, καὶ ἐπὶ τῶν κυρίως ἀποφατικῶν ἔδει γενέσθαι· τὸ γὰρ δηλοῦν τὸ ἐπὶ γὰρ αἱ καὶ ἐπὶ τούτων φανερὸν ὅτι φησὶ ὅτι εἴποτε γίνεται συλλογιστικὴ συζυγία, οὐ διὰ τὴν τοιούτων ὅρων τὴν γίνεται συλλογιστικὴ συζυγία, οὐ διὰ τὸ τοιούτων ὅρων τὴν γίνεται· λέγω δὴ διὰ τὸ τὴν ἐλάττονα μερικὴν ἀποφατικὴν εἶναι, ἀλλὰ διὰ τὸ ἰσοδυναμεῖν ἐπὶ τὴν ἐπὶ τῆς μερικῆς καταφατικῆς καὶ διὰ τὸ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὅρων, δυνάσθαι συναληθεύειν τὴν καταφάσεν τῇ ἀποφάσει ἀδύνατον· καταφατικῆς δὲ οὔσης τῆς ἐλάττονος, γίνεται συλλογισμός.

ΟΥΔΕΓΕ ἐκεῖ ἄμφω τὰ διαστήματα κατὰ μέρος ἢ καθόλου ἢ στερητικῶς λέγεται· ἢ τὸ μὲν καθόλου, τὸ δὲ στερητικῶς· ἢ τὸ μὲν ἀδιόριστον τὸ δὲ διωρισμένον· ἢ ἄμφω ἀδιόριστα, οὐκ ἔσται συλλογισμὸς οὐδαμῶς· ὅροι δὲ κοινὸν πάντων ζῶον· λευκὸν· ἵππος· ζῶον· λευκὸν· λίθος.

ΔΙΑΣΤΗΜΑΤΑ τὰς προτάσεις καλεῖ· δι' ἃ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν εἴπομεν αἰτίαν κατὰ τὴν ἕνα λέγω γεωμετρικὸν· ὥσπῃ γὰρ ἐκεῖ οἱ τὰ μὲν σημεῖα πάντων ἁπλούστερα ὄντα καὶ οἷον ἀρχὴ καὶ δεύτερα ὅροις καλοῦσι· τὰ δὲ ἀπὸ τούτων τουτέστι τὰς γραμμὰς διαστήματα· ἐπὶ δὲ τὰ ἐκ τούτων συγκείμενα σχήματα, τὸν ἄλλον τρόπον καὶ ἄλλος τὸ μὲν ὄνομα κοινὸ τὸ ῥῆμα· ἃ δεῖν ἁπλούστερα καὶ ἃς ἃ ἀναλύεται ὁ συλλογισμὸς, ὅρους ὠνόμασεν· τὰς δὲ ἐκ τούτων συγκειμένας προτάσεις διαστήματα· τὰ δὲ ἐκ τούτων ἄλλων· σχήματα· πρῶτον καὶ δεύτερον καὶ τρίτον καλῶν· καὶ πάντα μὲν περὶ τὸ ὄνομα τῆς διαστήματος βούλεται δὲ εὐθὺς τὰς ἀδιαλείπτους ἐν συζυγίας ἐλίγξαι καὶ δεῖξαι ἀσυλλόγιστος τὰς ἐξ ἀμφοτέρων μερικῶν· ἢ ἐξ ἀμφοτέρων ἀπροσδιορίστων· καὶ τὰς ἐκ τῆς μιᾶς μερικῆς, τῆς δὲ ἑτέρας ἀπροσδιορίστου· γίνονται γὰρ ἐκ μὲν τῶν ἐξ ἀμφοτέρων μερικῶν, συζυγίαι τέσσαρες· ἢ καταφατικῶν οὐσῶν ἢ ἀποφατικῶν· ἢ τῆς μὲν καταφατικῆς, τῆς δὲ ἀποφατικῆς· καὶ τὰ διχῶς· ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἐξ ἀμφοτέρων ἀπροσδιορίστων γίνονται τέσσαρες· ὡσαύτως ποικιλόμενοι κατὰ τὸ καταφατικὸν τε καὶ ἀποφατικὸν, καὶ αἱ λοιπαὶ ὀκτώ· ἐκ τῆς μιᾶς μερικῆς, τῆς δὲ ἑτέρας ἀπροσδιορίστου· ἢ γὰρ ἢ μὲν μείζων ἐστὶ μερικὴ ἢ δὲ ἑτέρα ἀπροσδιόριστος· καὶ κατὰ τὴν ἐναλλαγὴν τὰ ποιοῦ γίνονται τέσσαρες συζυγίαι· ἢ τοὐναντίον καὶ ὁμοίως πάλιν γίνονται τέσσαρες· λαμβάνει δὲ ὅρους κοινοὺς ἀρκεῖν τὰς αὐτῷ ἐπὶ πασῶν τῶν συζυγιῶν, περὶ τὸ δεῖξαι ὅτι καὶ τὸ παντὶ καὶ τὸ οὐδενὶ συνάγουσιν· τὰ μὲν παντὶ, ζῶον· λευκὸν· ἄνθρωπος· τὰ δὲ μηδενὶ, ζῶον· λευκὸν· λίθος· οἷον τὸ ζῶον τινὶ λευκῷ· τὸ λευκὸν τινὶ ἀνθρώπῳ· καὶ συμπέρασμα τὸ ζῶον παντὶ ἀνθρώπῳ· καὶ πάλιν τὸ ζῶον τινὶ λευκῷ· τὸ λευκὸν τινὶ λίθῳ· καὶ ζῶον ἀδενὶ λίθῳ· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν συζυγιῶν μεταφέρων διόρισις καὶ συναξεις κἀνταῦθα καὶ τὸ τινὶ, καὶ τὸ οὐ παντὶ οὕτως, ζῶον τινὶ λευκῷ· λευκὸν τινὶ ἐμψύχῳ· καὶ ζῶον τινὶ καὶ οὐ παντὶ ἐμψύχῳ.

ΦΑΝΕΡΟΝ οὖν ἐκ τῶν ἀρκεσάντων ὡς ἐὰν ᾖ συλλογισμὸς εἰ τοῦτῳ τῷ σχήματι κατὰ μέρος· ὅτι ἀνάγκη τοὺς ὅρους οὕτως ἔχειν ὡς εἴπομεν· καὶ ἐὰν οὕτως ἔχωσιν οἱ ὅροι, ἀνάγκη γενέσθαι συλλογισμόν· ἄλλως δὲ ἐχόντων, οὐδαμῶς γίνεται· δῆλον δὲ καὶ ὅτι πάντες οἱ εἰ ἄλλῳ συλλογισμοὶ, τέλειοί εἰσι· πάντες γὰρ ἀνάγονται· διὰ τῶν ἐξ ἀρχῆς ἀνηφθέντων· καὶ ὅτι πάντα τὰ προβλήματα, δείκνυται

ζῶον ἄνος λίθος
πᾶς οὐ π.

ζῶον λίθος ἄνος
οὐδὲ οὐ π.
πάντ.

ζῶον λίθος φύτ.
οὐδὲ οὐ π.
οὐδὲ

ζῶον λευκὸν ἄνος
τὶς τὶς
πᾶς

ζῶον λευκὸν λίθος
τὶς τὶς
οὐδὲ

Ex duabus partibus uel indefinitis hil seq.

Amator geometriæ stoteles

Cur aristoteles in duca apellet terminos menfiones. & figur

Omnes syllogismos figuræ ee pfectos. τέλους & cur

10 gr. in pri.

Quoddam album est animal
Quidam homo est album
Omnis hó est animal

Quoddam album est animal
Quidam lapis est album
Nullus lapis est animal

Quoddam album est animal
Quoddam animatú est albú
Quoddam animatú est & nó est animal.

διὰ τούτου τῶν σχημάτων. καὶ γὰρ, καὶ τὸ παντὶ, καὶ τὸ μηδενὶ, καὶ τὸ τι νὶ, καὶ τὸ μὴ τινὶ ὑπάρχειν. καὶ καλῶς δὲ τὸ τοιοῦτον σχῆμα, πρῶτον. καλῶς προστέθηκεν εἰς τούτῳ τῷ σχήματι. εἰ γὰρ τῷ δευτέρῳ δυνατὸν τὶ τῶν ἐλάττονα μερικῶν ἀποφατικῶν εἶναι τῆς μείζονος καταφατικῆς καθόλου ἄκρας. Καλῶς δὲ τὸ τοιοῦτον σχῆμα πρῶτον. Εἴρηται πολλάκις καὶ εἰς ταῦθα καὶ ἀλλαχοῦ ὅτι ὁ τινὶ καὶ ἄλλος τίθηται τὸ ὀνόματα πρῶτον, τῶν πρὸ ἄλλου μὴ οὔπω χρησαμένων, τοῦτό φησιν ὅτι καλῶς κεῖ ὅτι λεγέσθω καὶ τὰ τοιαῦτα. ὥστε δῆλον, ὅτι ἄλλου ὄντι θέσις ἢ τῶν χημάτων ὀνομασία.

ΟΤΑΝ δὲ ὁ ἄλλο τῷ μὲν παντὶ τῷ δὲ μηδενὶ ὑπάρχῃ, ἢ ἑκατέρῳ παντὶ ἢ μηδενὶ, ὁ μὲν χῆμα ὁ τοιοῦτον, καλῶ δεύτερον. μέσον δὲ εἰς ἄλλῳ λέγω, ὁ κατηγορούμενον ἀμφοῖν. ἄκρα δὲ, καθ' ὧν λέγεται τοῦτο.

ΙΣΟν ὅτι ὑγιῶς μετὰ τὸ πρῶτον χῆμα ὁ δεύτερον παρεδίδασι. μετὰ γὰρ τοῦτα τὸ τρίτον. ἐπειδὴ γὰρ μετὰ τὰ ἀποδεικτικὰ ἢ διαλεκτικὴ. καὶ οὕτως ἢ σοφιστικὴ. ἔοικε δὲ τῇ μὲν ἀποδεικτικῇ τὸ πρῶτον χῆμα, ὅτι συμπεραίνει τὸ καθόλου καταφατικῶν. ὅπερ φίλον τῇ ἀποδεικτικῇ. ὁ δὲ δεύτερον τῇ διαλεκτικῇ, ὅτι πάντα ἀποφατικὰ συνάγει. ὃ γὰρ διαλεκτικὸς γυμνασιβιάζειν ἐθέλει τὰ ὑπὸ τῶν πρὸς διαλεγομένου. ὅμοιον δὲ τὸ ἀνασκευάζειν τῷ ἀποφάσκειν. τὸ δὲ τρίτον τῇ σοφιστικῇ ἔοικεν. ἐκεῖνος γὰρ διὰ ἐκπάσιν τῶν ὄντων σοφῶν περὶ τὰ μερικὰ διαρίβει. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ γ' χῆμα ὅλαι μερικαὶ συνάγει, ἢ ὡς τοιοῦτον καὶ τὰ χῆματα τάξιν ἐλήφασιν. Οταν δὲ τὸ ἄλλο τῷ μὲν παντὶ τῷ δ' μηδενὶ ὑπάρχῃ. ἢ ἑκατέρῳ παντὶ ἢ μηδενὶ, ὁ μὲν χῆμα ὁ τοιοῦτον καλῶ δεύτερον. Ο πεῖ τὸ πρώτου σχήματος λόγος πέρας ἀπείληφε καὶ πασῶν τῶν εἰ ἐκείνῳ συζυγιῶν ἀνέλλιπῶς. καὶ αἱ μὲν συλλογισμῶν ἔχουσαι εἶδος ἀπεδείχθησαν. αἱ δὲ τῶν ἀσυλλόγιστων ἠλέγχθησαν οὖσαι. νῦν οὖν ἤδη τὸ δεύτερον μεταβέβηκεν. καὶ πρῶτος κἀνταῦθα τοῖς καθόλου συζυγίαις ἐπεξέρχεται. ἔστι δὲ ἴδιον τοῦ τρίτου σχήματος τὸ τὶ μείζονα εἶναι καθόλου. τὶ δὲ ἐλάττονα ἀδιόμοιοσχήμονα τῇ μείζονι καὶ τὸ τὶ ποιόν. Οταν δὲ τὸ ἄλλο τῷ μὲν παντὶ τῷ δὲ μηδενὶ ὑπάρχῃ. ἢ ἑκατέρῳ μὲν, παντὶ ἢ μηδενὶ. Τοῦτο δῆλον ὅτι εἰ τούτῳ τῷ σχήματι ὁ μέσος ὅρος ἀμφοτέρων κατηγορεῖται τῶν ἄκρων. ἢ ἢ τοῦ μὲν καταφατικῶς, τοῦ δὲ ἀποφατικῶς. ἢ ἀμφοτέρων καταφατικῶς. ἢ ἀμφοτέρων ἀποφατικῶς. συμβήσεται δὲ ὥσπερ εἴπομεν ἐκ τῶν καθόλου συζυγιῶν. τεσσάρων δὲ οὐσῶν τῶν ἐκ δύο καθόλου. διὰ μὲν τοῦ ἅπαν τὸ ἄλλο τῷ μὲν παντὶ τῷ δὲ μηδενὶ. τὰς καθόλου δύο ἀδιόμοιοσχήμους ἐπήμαγεν συζυγίας, αἳ πινδὶν καὶ συλλογιστικαί εἰσιν. διὰ δὲ τοῦ ἅπαν ἢ ἑκατέρῳ παντὶ ἢ μηδενὶ, τὰς ὁμοιοσχήμους καὶ λοιπὰς δύο συζυγίας ἐπήμαγεν. αἳ πινδὶν καὶ ἀσυλλόγιστοί εἰσι διὰ τὸ ὡς ἐλέγομεν δεῖν εἰς τούτῳ τῷ σχήματι τὰ μὲν πρότασιν ἀδιόμοιοσχήμονα εἶναι τῇ ἑτέρᾳ. ἢ μέλλει συλλογιστικὴ ἔσεσθαι ἢ συζυγία.

ΜΕΙΖΟΝ δὲ ἄκρον, ὁ πρὸς ᾧ μέσῳ κείμενον. ἔλαττον δὲ, ὁ πορρωτέρω τοῦ μέσου. παντὶ τῷ συμβεβηκότι καὶ ἐπίθετον τοῦ μέσου, οὐ τῇ θέσει ἀλλὰ τῷ ἀξιώματι. ἐπεὶ γὰρ ὁ μέσος ὅρος δεύτερος κατηγορεῖται, ὁ δὲ μείζων ἅπαξ εἰς τῷ συμπεράσματι, ὁ δὲ ἐλάττων οὐδὲ ἅπαξ, ἐγγυτέρω ἂν εἴη τοῦ δευτέρου κατηγορούμενον τουτέστι τοῦ μέσου. ὁ ἅπαξ κατηγορούμενος. ἢ ὁ μήτε ἅπαξ διόπερ ἀκουσόμεθα ἄλλου εἰς τῷ τρίτῳ σχήματι ἐπὶ τοῦ μέσου καλοῦσι τὸν ἐλάττονα διὰ τὸ συμβεβηκέναι ὑπόκειται γὰρ ἀμφότερα πορρωτέρω δὲ τὸν μείζονα. ἴσως δὲ καὶ τῇ κατάχρησι φῇ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ μέσου βούλεται τὶ θέσθαι τὸν μείζονα. καὶ πορρωτέρω δὲ τὸν ἐλάττονα. ὁ δὲ μείζων ἄκρον εἰς τούτῳ τῷ σχήματι τῶν δύο προτάσεων καθόλου οὐσῶν, οὐκ ἔστι φύσει ἀλλὰ θέσει. ὁ γὰρ αὖ τὸ ἄκρον πρῶτον ὑποκείμενον εἰς τῷ δευτέρῳ σχήματι λάβῃς συλλογιζόμενον, τοῦτο αὖ ἂν τὸ ἐλάττον ἄκρον, ὁ δὲ λοιπὸν μείζων. οἷον πᾶς ἄνθρωπος ζῶον οὐδὲν φυτὸν ζῶον. οὐδεὶς ἄρα ἄνθρωπος φυτόν. ὁμοίως ἐὰν ἐκ τοῦ φυτοῦ τοῦ ἀρχικοῦ ποιησώμεθα, τοῦτο γίνεται ἐλάττων ὅρος ὁ δὲ ἄνθρωπος μείζων. οἷον οὐδὲν φυτὸν ζῶον. πᾶς ἄνθρωπος ζῶον. οὐδὲν ἄρα φυτὸν ἄνθρωπος. θέσει ἄρα τὸ μεῖζον καὶ ἔλαττον εἰς τούτοις καὶ οὐ φύσει. ἢ μέν τοι ἡ ἑτέρα τῶν προτάσεων ἐὰν μερικὴ, ὥστε τὸ μεῖζον καὶ ἔλαττον. εἴπομεν γὰρ ὅτι διὰ εἰς τούτῳ τῷ σχήματι. τὶ καθόλου μείζονα εἶναι.

ΤΙΘΕΤΑΙ δὲ τὸ μέσον, ἔξω μὲν τῶν ἄκρων. πρῶτον δὲ τῇ θέσει. τέλειος μὲν οὖν οὐκ ἔσται συλλογισμὸς οὐδαμῶς εἰς τούτῳ τῷ σχήματι.

Τὶ κυείας μὲν μέσον τάξιν ὁ μέσος ὅρος ἐκβεβηκώς. λοιπὸν ἔξω τῶν ἄκρων τίθεται. ἀλλ' ὑπερβαίνει τούτων, ἢ ὑποκείται. ἀλλ' ἢ μὲν ἐπέκεινα ἢ ὡς ἀμφοτέρων κατηγορεῖσθαι, καλεῖται τῇ θέσει πρῶτος. ἢ δὲ κείται ὡς ὑποκεῖσθαι, καλεῖται δεύτερος. διὸ εἰς ταῦθα ὡς ἀμφοτέρων κατηγορούμενον τὸν μέσον

ζῶον λίθον ἔμψυχον
τὶς πᾶς
τινὶ καὶ οὐδὲ

. //. exemplum in cesare

exemplum in ca mostres. Sed videntur cõtra dicere huic praecepto ea quae dicit in fine sequentis faciei & principio succedentis statim. Apparet. n. si hoc ita esset nõ esse necessaria conuersionẽ conclusionis in reducendo. 2.mo do huius figurae ad secundũ primae 1. camestres, ad celarent. quia oes fati

III. κ. Φυτόν. ὅρον,

∴ ff. ὁ

ὅρον, πρῶτον ἀνόμασεν. ἢ μὲν γὰρ ὑπέρκειται πρῶτος τῇ θέσει. τῷ δὲ καὶ χωρὶς εἶναι τῶν ἄκρων ἔξω ἀλλῶν τὶ θέτεται.

ΔΥΝΑΤΟΝ δ' ἔστι καὶ καθόλου καὶ μὴ καθόλου τῶν ἄκρων ὄντων.

Ο' βούλεται ἅπαν, τοῦτο ὅτι οὐδὲ χρὴ γενέσθαι συλλογισμὸν εἰς τούτῳ τῷ σχήματι κἂν τε ἀμφότεραι καθόλου εἶεν αἱ προτάσεις. κἂν τε ἡ μὲν μία μερικὴ. ἡ δὲ ἑτέρα καθόλου. τὸ γὰρ μὴ καθόλου τοῦ τι βούλεται. οὐ γὰρ οὐδὲ χρὴ συλλογισμὸν γενέσθαι ὄξ ἀμφοτέρων μερικῶν.

ΚΑΘΟΛΟΥ μὲν ὄντων τῶν ὅρων, ἔσται συλλογισμὸς, ὅταν ὁ μέσον τῷ μὲν παντὶ, τῷ δὲ οὐδενὶ ὑπέρχῃ. κἂν πῶς ὁ ποτεροῦν ἢ ὁ στερητικὸν. ἄλλως δὲ οὐδαμῶς.

Δ ἢ γὰρ ὡς εἴρηται πολλάκις ἀνομοιοσχήμονας εἶναι τὰς προτάσεις καὶ τὶ μὲν καταφατικὸν τὶ δὲ ἀποφατικὸν ἀναείστως ἀνεισμοῦσιν δὲ τὶ μείζονα καθόλου.

ΚΑΤΗΓΟΡΕΙΣΘΩ γὰρ ὁ μ' τοῦ μὲν ν', μηδενὸς. τοῦ δὲ ξ', παντός. ἐπεὶ οὖν ἀντιστρέφει ὁ στερητικὸν, οὐδενὶ τῷ μ' ὑπάρχει ὁ ν'. ὁ δὲ γε μ', παντὶ τῷ ξ' ὑπέκειτο. ὥστε ὁ ν', οὐδενὶ τῷ ξ'. τοῦτο γὰρ δὲ δεῖκται πρότερον.

Ρ ρῶτος τρόπος συλλογιστικὸς εἰς δευτέρῳ χήματι ἐκ καθόλου ἀποφατικῆς τῆς μείζονος καὶ καθόλου καταφατικῆς τῆς ἐλάττονος, καθόλου ἀποφατικὸν συνάγων συμπέρασμα. οἷον ζῶον κατ' οὐδενὸς λίθου. ζῶον καὶ πᾶντος ἀνθρώπου. καὶ συμπέρασμα λίθος κατ' οὐδενὸς ἀνθρώπου. ἡ δὲ τῶν ὕλων εὐπορία γίνεται, τὸν ἄλλον τρόπον τῷ δευτέρῳ τρόπῳ τοῦ πρώτου χήματος. ἐπεὶ ἡ διὰ τῶν ἄλλων προτάσεων γίνεται ἀντιστρεφείσης τῆς μ'. προτάσεως. λαμβάνει δὲ εἶδός τι καὶ γένος. καὶ τοῦ γένους τὶ ἀλλότριον καὶ τὸ μὲν εἶδος τιθεὶς ἐλάττονα ὅροι. τὸ δὲ γένος μέσον. τὸ δὲ ἀλλότριον μείζον. ὁρᾶ δὲ πῶς διὰ τῆς φύσεως τῶν στοιχείων, τὶ ὑφεστὸν τῇ ἡμῖν εἰδέναι τοῦ χήματος. οὐκ ἐπὶ τὸ α ἢ τὸ β' καὶ τὸ γ' τιθεὶς. ἀλλὰ τὸ μ' ξ. οὐκ ἔταξε δὲ τὸ ν' μέσον ὅρον ὥσπερ εἰς τῷ α χήματι τὸ β' στοιχεῖον ἐτάσισε μέσον. ἐπειδὴ ἀκριβῶς εἰδέναι μέσος οὐκ ἔστιν. ἀλλ' ἀμφοτέρων τῶν ἄκρων κατηγορεῖται. διὸ εἰς τῷ γ' χήματι λαμβάνων τὸ π. ρ. ὁ στοιχεῖον, μέσον ὅρον τίθησι τὸ σ' ὡς ἀμφοτέροις τοῖς ἄκροις ὑποκείμενον. καὶ χέρονα διὰ τοῦ τὸ ὄντα, τὸ ἕκατον αὐτῷ ἀρμόζοντα στοιχεῖον. Ζητήσειε δ' αὖ τις τὶ δὴ ποτε μὴ πρότερον τίθησι τὴν ἐκ τῶν μείζονος καταφατικῆς συζυγίαν. ὡς μετὰ τοῦ ποσοῦ, καὶ τῷ ποιῷ κεκοσμημένῳ οὐκ ἔστι οὖν πῶς τοῦ ἄλλου αἰτίαν ἀποδοῦναι, ἢ ταύτην. ὅτι πῶς τὸ σαφὲς τῆς δείξεως ἀπέβλεψεν ὁ φιλόσοφος. ἢ μὲν γὰρ ἐκ τῆς μείζονος καθόλου καταφατικῆς, δύο ἀντιστροφῶν δεῖται ὡς μαθησόμεθα, ἢ δὲ ἐκ τῆς μείζονος ἀποφατικῆς, μιᾶς. διὰ τοῦ τὸ οὖν ταύτην προέταξεν, ὡς δυχρηστέραν ἔχουσαν τὴν ἀπόδειξιν. καὶ διὰ τοῦ τῷ α χήματι συμβεβηκέναι οὖσαν. λέγω γὰρ οὕτως. τὸ μ' μηδενὶ τῷ ν' ὑπαρχέτω. τὸ μ' παντὶ τῷ ξ' ὑπαρχέτω. λέγω ὅτι καὶ τὸ ν' οὐδενὶ τῷ ξ' ὑπάρχει. ὅτι γὰρ τοῦτο ἀληθὲς, δεόμεθα ἀντιστρέψαντες τὴν μείζονα πρότασιν. ἐπεὶ γὰρ τὸ μ' οὐδενὶ τῷ ν' ὑπάρχει. ἀντιστρέφει δὲ ἡ καθόλου ἀποφατικὴ ὡς δέδεικται. καὶ τὸ ν' οὐδενὶ ὑπάρξει τῷ μ'. τὸ ν' οὖν οὐδενὶ τῷ μ'. τὸ μ' παντὶ τῷ ξ'. καὶ γίνεται ὁ δεύτερος τρόπος τοῦ πρώτου χήματος. ἐκ τῆς μείζονος καθόλου ἀποφατικῆς. τῆς δὲ ἐλάττονος καθόλου καταφατικῆς καθόλου ἀποφατικὸν συνάγων συμπέρασμα, τὸ ἄρα ν' οὐδενὶ τῷ ξ' ὑπάρχει. ὥστε μιᾶς τῆς μείζονος προτάσεως.

ΠΑΛΙΝ δ' τὸ μ' τῷ μὲν ν' παντὶ τῷ δὲ ξ' μηδενὶ, οὐδὲ τὸ ν', τῷ ξ' οὐδενὶ ὑπάρξει. ἢ γὰρ τὸ μ' οὐδενὶ τῷ ξ', οὐδὲ τὸ ξ' οὐδενὶ τῷ μ' ὑπάρξει. τὸ δὲ γε μ' παντὶ τῷ ν' ὑπῆρχε. τὸ ὥστε ξ' οὐδενὶ τῷ ν' ὑπάρξει. γέγονεν γὰρ πάλιν τὸ πρῶτον χῆμα. ἐπεὶ δὲ ἀντιστρέφει τὸ στερητικὸν, οὐδὲ τὸ ν' οὐδενὶ τῷ ξ' ὑπάρξει. ὥστε ἔσται ὁ ἄλλος συλλογισμός.

Δ δύπερος οὖν τῆς τρόπος συλλογιστικὸς. εἰς δευτέρῳ χήματι. ἐκ καθόλου καταφατικῆς τῆς μείζονος τῆς δὲ ἐλάττονος καθόλου ἀποφατικῆς. καθόλου ἀποφατικὸν συνάγων συμπέρασμα. ὁ ἄλλος δὲ ἔστιν οὕτω χεδὸν τῷ πρότερῳ. πλὴν ὅσον, ἐκεῖνος μὲν μιᾶς ἀντιστροφῆς ἐδεήθη. οὗτος δὲ δύο. ἀπὸ τοῦ τὸ τὶ μείζονα εἶναι καταφατικὴν, καὶ διὰ τοῦ μὴ δεῖσθαι ἢ μιᾶς ἀλλὰ ἀντιστρέψαι. ἀντιστρέφουσα γὰρ πρὸς τὴν μείζονα, ἀντιστρεφεῖ καὶ ἀσυλλόγιστον ἐπείσα τὴν συζυγίαν. τῆς μείζονος οὐκ ἐχούσης τὸ καθόλου. διὰ τοῦ τὸ ἀνάγκην τὴν ἐλάττονα, οὕτως ἀντιστρέψαι βουλόμεθα δεῖξαι ὅτι τὸ ν' οὐδενὶ τῷ ξ' ὑπάρχει διὰ τοῦ δεύτερον τρόπον τοῦ δευτέρου χήματος καὶ λέγομεν οὕτως. τὸ μ' παντὶ τῷ ν' ὑπαρχέτω. τὸ μ' μηδενὶ τῷ ξ' ὑπαρχέτω. εἶτα ἐπεὶ καὶ ἡ καθόλου στερητικὴ πρὸς ἑαυτὴν ἀντιστρέφει. καὶ τὸ ξ' οὐδενὶ τῷ μ' ὑπάρχει. τὸ μ' παντὶ τῷ ν'. γίνεται πάλιν ὁ δεύτερος τρόπος τοῦ χήματος

ζῶον
μ
οὐδὲ πᾶς
ν ξ
λίθος οὐδὲ ἄνθρ

ζῶον
μ
πᾶς οὐδὲ
ν ξ
ἄνθρ οὐδὲ λίθος

¶ Prim modi cesare

ὑφεστὸν

Quaestio solo exin

Conuersio pm di. 2.de. f.e. 1.c in secundũ m primae. f.i. ce

¶ Secundus mo camestres p conuersiones ductus

10 gr. in pri.

d ii

Nullus lapis animal
Omnis homo animal
Nullus lapis homo
∴ ff. ὁ χοῦ.

Omnis hó ÷ animal
Nullus lapis est animal
~~Nullum animal est lapis~~
~~Nullus lapis hó~~
Nullus hom ó lapis

~~Nullus hó al~~
~~Nullus lapis al~~
Nullũ al lapis
Omnis hó al
Nullus hó lapis
Celaren

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA SALAMANCA

ἀπὸ τοῦ ξ᾽ καὶ ἐξαμενῶν πλέκειν. τὸ ἄρα ξ᾽ οὐδενὶ τῷ ν᾽ ὑπάρχει· ἀλλ᾽ οὐ τοῦ τὸ ν᾽ βουλόμεθα δεῖξαι ὅτι τὸ ξ᾽ οὐδενὶ τῷ ν᾽, ἀλλὰ τοὐναντίον ὅτι τὸ ν᾽ οὐδενὶ τῷ ξ᾽· ἐπεὶ δὴ οὕτω ἀντιστρέφει ἡ καθόλου στερητικὴ, ἀντιστρέψαντες τὸ συμπέρασμα ἔχομεν τὸ ζητούμενον· τὸ γὰρ ξ᾽ οὐδενὶ τῷ ν᾽· καὶ τὸ ν᾽ οὐδενὶ τῷ ξ᾽, δύο ἄρα ἀντιστροφῶν διὰ τοῦ β᾽ τρόπου ἐδείχθημεν· τί τε ἐλάττονος προτάσεως καὶ τοῦ συμπεράσματος. ὁμοίως δὲ δυνήσεις ὑλῶν καὶ εὐ τούτῳ τῷ τρόπῳ τῷ πρὸς ἄλλου· μόνον εὐπειθῶν τὸ μὴ δεῖσθαι μείζονα ὅρον τιθέναι· τὸ δὲ ἀλλότριον, ἐλάττονα· ἔστωσαν γὰρ ὅροι, ζῷον· ἀνθρωπος· λίθος· μείζων ὁ ἄνθρωπος· μέσον τὸ ζῷον· ζῷον κατὰ παντὸς ἀνθρώπου· ζῷον κατ᾽ οὐδενὸς λίθου· καὶ συνάγει μὴν οὐκ ἔτι τὸν μείζονα ὅρον συνάπτων τῷ ἐλάττονι ἀλλὰ τὸν ἀνάπαλιν τὴν ἐλάττονα γὰρ ἀντιστρέψαντες, οὕτως ἐπέρομεν τὸ συμπέρασμα λέγοντες· τὶ τὸ ζῷον κατ᾽ οὐδενὸς λίθου, καὶ ὁ λίθος κατ᾽ οὐδενὸς ζῴου· τὶ δὲ τοῦ ζῷον δὲ κατὰ παντὸς ἀνθρώπου καὶ ὁ λίθος ἄρα κατ᾽ οὐδενὸς ἀνθρώπου· γέγονεν γὰρ πάλιν ὁ δεύτερος τρόπος τὰ ἀ σχήματι· ἀλλ᾽ ἐπεὶ τὰ τοῦ ὦ μὲν ἀποδεῖξαι· ἀλλ᾽ ὅτι ὁ ἄνθρωπος κατ᾽ οὐδενὸς λίθου· δεικνύμεθα ἑτέρας ἀντιστροφῆς εὐ τῷ συμπεράσματι λέγοντα· τὶ τοίνυν λίθος κατ᾽ οὐδενὸς ἀνθρώπου, καὶ ἄνθρωπος κατ᾽ οὐδενὸς λίθου.

» Ε΄ΣΤΙ δὲ δεικνύειν πεῦτε καὶ ἄνευ τὸ ἀδύνατον ἀπάγοντας.

Τῶν συλλογισμῶν οἱ μὲν ἐπ᾽ εὐθείας ἀποδείκνυσι· οἱ δὲ διὰ τῆς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς· ὧν τινὰ καὶ καλοῦσι κύκλω δεῖξιν· καὶ ἐπ᾽ εὐθείας μὲν πάντες οἱ εὐ τῷ πρώτῳ σχήματι ἀποδεδάχθησαν· δι᾽ ἀντιστροφῆς δὲ καὶ τῆς εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς· οἱ, τε εὐ τούτῳ καὶ τῷ τρίτῳ σχήματι ἀποδεδάχθησαν· ὧν τοὺς πρώτους συλλογιστικοὺς δύο τρόποις διὰ τῆς ἀντιστροφῆς· ὧν διὰ τοῦ ἀδυνάτου δείκνυσι· δεῖ δὲ πρότερον ἡμᾶς εἰπεῖν τίνα τρόπον γίνεται ἡ εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγὴ ἐπειδὰν ἀποτεθῇ ὁ συλλογισμὸς εὐ τούτοις τοῖς τρόποις· τὸ δὲ συμπέρασμα θέλωμεν ἀδιβεβαιῶσαι· οὐκ ἔτι τῇ κατ᾽ εὐθείαν δείξει χρώμεθα· ἀλλ᾽ ὥσπερ τινὸς ἀπλέγοντος συγχωροῦμεν καθ᾽ ὑπόθεσιν τὸ ἀντιφατικῶς ἀντικείμενον τῷ συμπεράσματι· καὶ προσάγοντες ἄλλῳ τι τῶν ὁμολογουμένων καὶ κειμένων· ἀναιροῦμεν εὐ τι τῶν εὐαρχῶς ὁμολογημένων τε καὶ κειμένων· δι᾽ ὃ γὰρ ὑποτεθὲν ἀναιρεῖται τὸ εὐαρχὲς καὶ ὁμολογούμενον· τοῦτο ἐλέγχεται ψεῦδος διὰ τῆς τοιαύτης ἀπαγωγῆς· τούτου δὲ δειχθέντος ψεῦδους, τὸ ἀντικείμενον ἀληθὲς εὑρίσκεται· οἷον ὡς εἰδὶ τοῦ πρώτου τρόπου· τὸ μ᾽ οὐδενὶ τῷ ν᾽· τὸ μ᾽ παντὶ τῷ ξ᾽ ἐλέγχω φησὶν ὅτι τὸ ν᾽ οὐδενὶ τῷ ξ᾽ ὑπάρχει· αὕτη μὲν οὖν δι᾽ εὐθείας δείξις· εὐ ᾧ συμπεραίνεται καθόλου ἀποφατικὸν συμπέρασμα ὅτι τὸ ν᾽ οὐδενὶ τῷ ξ᾽ ὑπάρχει· εἰ τις οὖν ταύτῃ τῇ δείξει ἀντιλέγει ψεῦδος εἶναι λέγων τὸ συμπέρασμα, ἀνάγκη τὸ ἀντιφατικῶς ἄλλῳ ἀντικείμενον ὑποτίθεσθαι, λέγω δὲ ὅτι τὸ ν᾽, παντὶ τῷ ξ᾽ ὑπάρχει· ἀνάγκη γὰρ πᾶσα εἰδὶ τῶν ἀντιφατικῶς ἀντικειμένων, τὸ τὸ ἕτερον ψεῦδος εἶναι τὸ ἀντικείμενον εἶναι ἀληθὲς τοῦ τὸ οὖν τὸ λῆμμα προκειμένου, δείκνυμεν αὐτῷ ἀδύνατόν τι ἀκολουθοῦν, καὶ οὕτως ὡς ψεῦδος ἐκβάλλοντες· ἐπεὶ μηδεμιᾷ ἀληθείᾳ ὑποθέσεως ἀδύνατόν τι ἀκολουθεῖ· προσάγομεν τὸ ἀντιφατικῶς ἀντικείμενον τὸ μηδενὶ τῷ ξ᾽ τὸ ν᾽ ὑπάρχειν, ὅπερ ἦν τοῦ ἀρχῆς· τὸ γὰρ καθὼς ὁ ἀπλέγων βούλεται· τὸ ν᾽ παντὶ τῷ ξ᾽ ὑπάρχειν· ὑπάρχει δὲ ὅς ἀρχῆς τὸ μ᾽ οὐδενὶ τῷ ν᾽· γίνεται ὁ τέταρτος τρόπος τοῦ πρώτου σχήματος· ὁ ἐκ τῆς μείζονος καθόλου ἀποφατικῆς· τῆς δὲ ἐλάττονος μερικῆς καταφατικῆς, μερικὸν ἀποφατικὸν συνάγων συμπέρασμα, ὅτι τὸ ν᾽ οὐ παντὶ τῷ ξ᾽ οὕτως τὸ μ᾽ οὐδενὶ τῷ ν᾽ τοῦ τὸ γὰρ ὑπέκειτο ὅς ἀρχῆς τὸ ν᾽ παντὶ τῷ ξ᾽ τοῦ τὸ γὰρ ὁ ἀπλέγων βούλεται τὸ ἄρα μ᾽ οὐ παντὶ τῷ ξ᾽· ὁ γὰρ τέταρτος τρόπος τοῦ α σχήματος· ὑπέκειτο δὲ καὶ παντὶ τὸ μ᾽ τῷ ξ᾽· τὸ ἄλλο ἄρα καὶ παντὶ καὶ οὐ παντὶ ὅπερ ἀδύνατον· τὸ ἀδύνατον ἄρα ἠκολούθησεν, διὰ τὸ ὑποτεθεῖσαν ἡμᾶς τὸ ν᾽ παντὶ τῷ ξ᾽ ὑπάρχειν· ψεῦδος ἄρα τοῦ τὸ ἀληθὲς δὲ τὸ ἀντιφατικῶς ἀντικείμενον· ὅτι τὸ ν᾽ οὐδενὶ τῷ ξ᾽· ὅπερ ἔδει δεῖξαι· οὕτως τὸ πρώτου τρόπου· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ δευτέρου· τὸ μ᾽ τῷ μὲν ν᾽ παντί· τῷ δὲ ξ᾽ μηδενὶ ὑπαρχέτω· λέγω ὅτι τὸ ν᾽ οὐδενὶ τῷ ξ᾽· τὶ γὰρ τοῦ τὸ ψεῦδος, ἀληθὲς τὸ ἀντιφατικῶς ἀντικείμενον· ὅτι τὸ ν᾽ παντὶ τῷ ξ᾽· τὶ οὖν τὸ μ᾽ παντὶ τῷ ν᾽ ὑπέκειτο· λέγει ὁ ἀπλέγων ὅτι τὸ ν᾽ παντὶ τῷ ξ᾽· γίνεται ὁ τρίτος τρόπος τοῦ πρώτου σχήματος, ἐκ τῆς μείζονος καθόλου· τῆς δὲ ἐλάττονος μερικῆς· μερικὸν καταφατικὸν συνάγων συμπέρασμα· τὸ ἄρα μ᾽ παντὶ τῷ ξ᾽· ὑπέκειτο δὲ οὐδενί· τὸ ἄλλο ἄρα καὶ παντὶ καὶ οὐδενὶ ὅπερ ἄτοπον· τὸ ἄτοπον πάλιν ἠκολούθησεν, διὰ τὸ ὑποτεθεῖσαν ἡμᾶς ὅτι τὸ ν᾽ παντὶ τῷ ξ᾽· ψεῦδος ἄρα τοῦ τὸ· ἀληθὲς δὲ τὸ ἀντιφατικῶς ἀντικείμενον τὸ οὐδενὶ τῷ ξ᾽ τὸ ν᾽· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

» Ο΄ΤΙ μὲν οὖν γίνεται συλλογισμὸς οὕτως ἐχόντων τῶν ὅρων, φανερόν· ἀλλ᾽ οὐ τέλειος· οὐ γὰρ μόνον ἐκ τῶν ὄς ἀρχῆς, ἀλλὰ καὶ ὄς ἄλλων ἐδεῖτο τελεῖται τὸ ἀναγκαῖον.

Φανερὸν μὲν οὖν γίνεται συλλογισμὸς οὕτως ἐχόντων τῶν ὅρων τέλειον· καὶ ἀποδείδωσι δύο αἰτίας· μίαν μὲν, διότι δι᾽ ἀντιστροφῆς δείκνυται· τοῦτο δὲ ἐστὶ μανεῖν διὰ τοῦ ὑπεῖν· οὐ γὰρ μόνον διὰ τῶν ὄς ἀρχῆς· τὰ γὰρ ὄς ἀρχῆς ἀλημμένα, οὐδὲν ἕτερόν ἐστιν· ἢ αἱ προτάσεις· ἑτέρα δὲ, ὅτι καὶ διὰ τῆς εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς δείκνυται· ἐστὶ μανεῖν δὲ τοῦ τὸ διὰ τοῦ ὑπεῖν ἀλλὰ καὶ ὄς ἄλλων ἐδεῖτο τελεῖται· εἰδὶ γὰρ τῆς εἰς ἀδύνατον δείξεως· ἄλλου τινὸς ἔξωθεν δεόμεθα παρὰ τὰ ὄς ἀρχῆς ἀλημμένα· τοῦ γὰρ συναγομένου, τὸ ἀντικείμενον

Omnis homo substantia
Omnis homo animal.
Omnis numerus subst
Nullus numerus animal
Nullus hō linea
Nullus hō anim
immo omnis
Nullum animal.
Nullus lapis line
Nullus lapis anim

μενον ἔξωθεν παρεισάγομεν.

» ΕΑΝ δὲ τὸ μ᾽ παντὸς τοῦ ν᾽, καὶ τοῦ ξ᾽ κατηγορῆται, οὐκ ἔσται συλλογισμός· ὅροι τοῦ ὑπάρχειν, οὐσία· ζῷον· ἀνθρωπος· τοῦ μὴ ὑπάρχειν, οὐσία· ζῷον· ἀριθμός· μέσον, οὐσία.

Ο ὐδὲ γὰρ ὄντων εὐ ἀμφοῖν τῇ συζυγίᾳ, τὸ ἴδιον τοῦ δευτέρου σχήματος λέγω δὴ τὸ ἀνομοιοσχήμονας εἶναι τὰς προτάσεις· συνάγουσι γὰρ αἱ συζυγίαι αὐτοῖς· καὶ τὸ παντὶ καὶ τὸ μηδενὶ· ὅροι τοῦ παντὸς, οὐσία ζῷον ἀνθρωπος· μέσον οὐσία· οὐσία παντὶ ζῴῳ ὑπάρχει, οὐσία παντὶ ἀνθρώπῳ ὑπάρχει· καὶ συμπέρασμα· ζῷον παντὶ ἀνθρώπῳ ὑπάρχει· τοῦ δὲ μηδενὶ· οὐσία· ζῷον ἀριθμὸς· οὐσία παντὶ ζῴῳ· οὐσία παντὶ ἀριθμῷ· οὐ ζῷον οὐδενὶ ἀριθμῷ· τὸν δὲ ἀριθμὸν, οὐσίαν ἐκάλεσε· κατὰ τὴν δόξαν τῶν πυθαγορείων· ἐκεῖνοι γὰρ πρώτας οὐσίας ἐκάλουν τοὺς ἀριθμοὺς· διὸ πρὸς τὸν σκέψεστον παραλιπόμεθα· ἡμεῖς αὐτὶ τοῦ ἀριθμὸν λίθος· ἢ τῶν ἀψύχων λαμβάνοντες· ὁποτέρως δὲ ἐκ δύο καθόλου καταφατικῶν πρότερον εὐ τούτῳ τῷ σχήματι ἀσυλλόγιστος ὄντων· τὶ γὰρ δι᾽ ἀντιστροφῆς ἔχουσι τὸν ἀναγκαῖον κὴ τῆς ἀναγωγῆς τῆς εἰδὶ τὸν πρῶτον σχῆμα· ἀντιστρέφοντες δὲ ταύτας ἀσυλλογίστους ποιοῦμεν τὰς πλοκὰς ὁποτέρως αὐτὰ δὲ εὐ δευτέρῳ σχήματι συλλογιστικὰ ἐστιν· τὶ μὲν γὰρ τὸν ἕτερον μόνον πρότασιν ἀντιστρέψομεν ὁ ποιοῦμεν τὸν ἐλάττονα καθόλου καταφατικὸν· τὸν δὲ μείζονα μερικὸν καταφατικόν· τὶ δὲ τὰς δύο ἀμφοτέρας ποιοῦμεν μερικάς.

» ΟΥΔΕ ὅταν μήτε τοῦ ν᾽ μήτε τοῦ ξ᾽ μηδενὸς κατηγορῆται τὸ μ᾽.

Τὸν ἕτερον ἐκ δύο καθόλου ἀποφατικῶς συζυγίαν ἐκτίθεται ἀσυλλόγιστον οὖσαν· σωάγει γὰρ καὶ αὐτὴ τὸ παντὶ καὶ τὸ μηδενὶ.

» ΟΡΟΙ τοῦ ὑπάρχειν γραμμὴ· ζῷον· ἀνθρωπος· τοῦ μὴ ὑπάρχειν γραμμὴ· ζῷον· λίθος.

Μέσον γραμμὴ κατ᾽ οὐδὲν ζῷον· γραμμὴ κατ᾽ οὐδὲν ἀνθρώπου· καὶ συμπέρασμα· ζῷον κατὰ παντὸς ἀνθρώπου καὶ πάλιν γραμμὴ κατ᾽ οὐδενὸς ζῴου· γραμμὴ κατ᾽ οὐδενὸς λίθου· καὶ ζῷον κατ᾽ οὐδενὸς λίθου.

» ΦΑΝΕΡΟΝ οὖν ὅτι αὐτῇ συλλογισμὸς καθόλου τῶν ὅρων ὄντων ἀνάγκη τοὺς ὅροις ἔχειν ὡς εὐ ἀρχῇ εἴπομεν· ἄλλως γὰρ ἐχόντων οὐ γίνεται συμπέρασμα ἀναγκαῖον.

Ε ν ἀρχῇ γὰρ εἴπεν ὅτι συλλογιστικὸς ὄστι τρόπος· ἐὰν τῷ μὲν παντὶ, τῷ δὲ μηδενὶ ὑπάρχῃ· τὸ μέσον· ὁλῶν τὸ ἀνομοιοσχήμονα τῶν προτάσεων.

» ΟΤΑΝ δὲ πρὸς τὸν ἕτερον ἡ καθόλου τὸ μέσον.

Ε ἰπὼν περὶ τῶν ὄς ἀμφοτέρων καθόλου τῶν προτάσεων· καὶ διέρας· δύο μὲν τὰς συλλογιστικὰς· δύο δὲ τὰς ἀσυλλόγιστος· βούλεται νῦν εἰπεῖν περὶ τῶν ἐκ τῆς ἑτέρας μερικῆς· τῆς δὲ ἑτέρας καθόλου· ὀκτὼ δὲ συζυγιῶν ἐκ τούτων γινομένων· δύο μόνας διέκρινε τὰς συλλογιστικὰς· τὰς δὲ λοιπὰς ἀσυλλόγιστος.

» ΟΤΑΝ μὲν πρὸς τὸν μείζω γένηται τὸ καθόλου ἢ καταφατικῶς ἢ στερητικῶς, πρὸς τὸν ἐλάττονα δὲ καὶ κατὰ μέρος τὶ καὶ αὐτικαμένως τῷ καθόλου· λέγω δὲ τὸ αὐτικειμένως· τὶ μὲν τὸ καθόλου στερητικὸν· τὶ δὲ καταφατικὸν· τὶ δὲ κατηγορικὸν τὸ καθόλου, τὸ εὐ μέρει στερητικὸν, ἀνάγκη γίνεσθαι συλλογισμὸν στερητικὸν κατὰ μέρος.

Τὰς δύο συλλογιστικὰς· διαπτύσσων σημαίνει συζυγίας βούλεται ἀνομοιοσχήμονας ὄσας· τὶ ὅτε ἐκ τῆς μείζονος καθόλου ἀποφατικῆς· τῆς δὲ ἐλάττονος μερικῆς καταφατικῆς· καὶ τὶ ἐκ τῆς μείζονος καθόλου καταφατικῆς· τῆς δὲ ἐλάττονος μερικῆς ἀποφατικῆς· αἵτινες δύο μερικὰ ἀποφατικὰ σωάγουσι συμπεράσματα.

» ΕΙ γὰρ τὸ μ᾽ τῷ μὲν ν᾽ μηδενὶ, τῷ δὲ ξ᾽ τινὶ ὑπάρχει, ἀνάγκη τὸν ν᾽ τινὶ τῷ ξ᾽ μὴ ὑπάρχειν· ἐπεὶ γὰρ ἀντιστρέφει τὸ στερητικὸν, οὐδενὶ τῷ μ᾽ ὑπάρξει τὸν ν᾽· τὸ δὲ γε μ᾽ ὑπέκειτο τινὶ τῷ ξ᾽ ὑπάρχειν· ὥστε τὸν ν᾽ τινὶ τῷ ξ᾽ οὐχ ὑπάρχειν· γίνεται γὰρ συλλογισμὸς διὰ τοῦ πρώτου σχήματος.

Οὕτως τέτταρες τρόποι συλλογισμοὶ εὐ δευτέρῳ σχήματι ὁ ἐκ καθόλου ἀποφατικῆς τῆς μείζονος καὶ μερικῆς καταφατικῆς· τῆς ἐλάττονος μερικὸν ἀποφατικὸν σωάγων συμπέρασμα· οἷον λογικὸν οὐδενὶ ἀλόγῳ· λογικὸν τινὶ ζῴῳ· καὶ συμπέρασμα ἄλογον οὐ παντὶ ζῴῳ· ἐπεὶ γὰρ ἀντιστρέφει ἡ καθόλου ἀποφατικὴ, ὥσπερ τὸ λογικὸν

ὄσία
μ
πᾶς πᾶς
ξ
ζῷον πᾶς ἄθος

ὄσία
μ
πᾶς πᾶς
ξ
ζῷον ὄσία λίθος

γραμμὴ
μ
ὄσία ὄσία
ξ
ζῷον πᾶς ἄθος

γραμμὴ
μ
ὄσία ὄσία
ξ
ζῷον ὄσία λίθος

γραμμὴ
μ
πᾶς πᾶς
ξ
ἄλογον ὄπ ζῷον

λογικὸν.
μ
ὄσία πᾶς
ξ
ἄλογον ὄπ ζῷον

Pythagorei prim
ſubſtantias uoca
numeros

Ex uniuersali & p
culari octo fieri co
tiones, quarū dua
modo ee ſyllogistic

Tertius modus. 2

Nullus lapis animal
mnis homo animal
ullus ~~lapis~~ homo lapis
Quidam ~~lapis~~ homo lapis

Cesare

Nullus lapis · al
Quidam hō lapis
Quidā hō nō ÷ animal
quæ ÷ contradictoria
secundæ præcedētis
ſyllogismi concesse ab
aduersario

Inferio

Omnis hō animal
Nullus lapis ál
Nullus lapis hō
Quidam lapis hō

Comestres

O omnis hō animal
Quidam lapis hō
Quidā lapis al · quæ ÷ cōtradict. 2.
ſyllogismi

Darij

Nullum irrationale rationale
Quoddā animal eſt rationale
Quoddam animal nō ÷ irrationale

festino

Nullū rationale eſt irrationale
Quoddam animal eſt rationale
Quoddam animal ~~eſt~~ nō eſt irrationale

ferio

ὀδενὶ ἀλόγω. καὶ τὸ ἄλογον ὀδενὶ λογικῷ. ἢ τοίνυν τὸ ἄλογον ὀδενὶ λογικῷ. τὸ δὲ λογικὸν τινὶ ζώῳ. γίνε
ται ὁ τὲ παρτος σχῆμα τοῦ πρώτου σχήματος. μεικτὸν ἀποφατικὸν συνάγων συμπέρασμα, τὸ αὖρα ἄλο
γον ὀ παντὶ ζώῳ. βὺ πορήσεις δὲ ὑλῶν εὐπεῦθα ὧν τῆ καὶ εὐ τῷ δι' ὁ τρόπῳ τοῦ ἀσχήματος τὰ αὐτὰ δι ληρη
μένα τοῦ αὐτοῦ γένους λαμβάνων. ἡ τὸ μ μείζονα ὅρον τιθεὶς, τὸ δὲ μέσον, τὸ δὲ τούτων γένος ἐλάττονα
ὅρον. πρόσκεται δὲ τῶν ἐκ τῆς μείζονος καθόλου ἀποφατικῆς, διὰ τῶν ἄλλων αἰτίαν. δι' ὧν καὶ ἐν τοῦ
πρώτου τρόπου ἔφαμεν. διότι τῆ αὕτη διὰ μιᾶς μόνης ἀντιστροφῆς δείκνυται. ἡ γὰρ ἑτέρα δὲ διὰ τῆ
στροφῆς ὅλως. ἀλλὰ διὰ μόνης τῆς ἐξ ἀδύνατον ἀπαγωγῆς ἀποδείκνυται.

ΠΑΛΙΝ εἰ τὸ μὲν μ παντὶ τῷ ν. τῷ δὲ ξ τινὶ μὴ ὑπάρξει, ἀνάγκη
τῷ ν τινὶ τῷ ξ μὴ ὑπάρχειν. εἰ γὰρ παντὶ ὑπάρξει, κατηγορεῖτο δὲ ἡ τὸ μ
παντὸς τοῦ ν, ἀνάγκη τὸ μ παντὶ τῷ ξ ὑπάρχειν. ὑπέκειτο δὲ τινὶ μὴ ὑ
πάρχειν. καὶ εἰ τῷ μ τῷ μ. ν παντὶ ὑπάρχει, τῷ δὲ ξ μὴ παντὶ, ἔσται συλ
λογισμός. ὅτι ὀ παντὶ τῷ ξ τὸ ν. ἀποδείξις δὲ ἡ αὐτή.

ἑπαρτος τρόπος συλλογιστικὸς εὐ δευτέρῳ σχήματι. ὁ ἐκ καθόλου καταφα
τικῆς τῆς μείζονος. καὶ μεικτῆς ἀποφατικῆς τῆς ἐλάττονος. μεικτὸν
ἀποφατικὸν συνάγων συμπέρασμα. Ἰσέον δὲ ὅτι δι' ἀντιστροφῆς οὐ
δυνατὸν πάντων δεῖξαι τὴν συζυγίαν. εἴτε γὰρ ἡ μείζων ἀντιστροφῆ καθόλου καταφατικὴ οὖσα, πρὸς τὴν
μεικτὴν ἀντιστρέφει, καὶ ἀσυλλόγιστος γίνεται ἡ συζυγία. εἴτε ἡ ἐλάττων ἀντιστροφῆ μεικτὴ οὖσα ἀπο
φατικὴ πρὸς ὀδέμιαν ἀντιστρέφει ὡς δέδεικται. διὸ μόνως διὰ τῆς ἐξ ἀδύνατον ἀπαγωγῆς δεικτέον τὴν
συζυγίαν, ὅτως τὸ μ τῷ μὲν ν παντὶ ὑπαρχέτω. τῷ δὲ ξ μὴ παντί. λέγω ὅτι καὶ τῷ ν ὄξ ἀνάγκης τῷ
ξ. ὃ παντὶ ὑπάρξει. εἰ γὰρ τοῦτο ψεῦδος, ἀληθὲς τὸ ἀντιφατικῶς κείμενον. λέγω δὴ τὸ παντὶ τῷ ξ τὸ
ν ὑπάρχειν. εἰ τοίνυν ὑπέκειτο μὲν ὄξ ἀρχῆς τὸ μ παντὶ τῷ ν, νῦν δὲ κατὰ τῶν ἀπλεγόντων ὑπό
θεσιν τὸ ν παντὶ τῷ ξ, ἀνάγκη τὸ μ παντὶ τῷ ξ ὑπάρχειν. ὁ γὰρ πρῶτος γίνεται τοῦ πρώτου σχήμα
τος τρόπος. ὧν δὲ καὶ οὐ παντὶ τὸ ἀπὸ αὖρα καὶ παντὶ καὶ ὀ παντὶ ὅπῃ ἄτοπον. ψεῦδος αὖρα τὸ παντὶ
τὸ ν τῷ ξ ὑπάρχειν. ἀληθὲς δὲ τὸ ὀ παντὶ βὺ πορήσεις δὲ ὑλῶν κἀν πεῦθα. ὁ μοίως τῷ τέτῳ τρόπῳ τοῦ
πρώτου σχήματος. λαμβάνων εἶδος καὶ γένος καὶ κοινὸν ἀμφοτέρων καθολικώτερον. ἡ τὸ μὲν γέ
νος μέσον ὅρον. τὸ δὲ εἶδος, μείζονα. τὸ δὲ εἶδη πλέον ἀμφοτέρων ἐλάττονα. ὥσπῃ καὶ εὐ τῷ πρώτῳ σχή
ματι. εὐ μὲν γὰρ τῷ α κατὰ καθόλου καταφατικὴν τί δεῖται. εὐ δὲ τῷ δευτέρῳ κατὰ μεικτὴν ἀποφα
τικήν. οἷον, ζῶον παντὶ ἀνθρώπῳ. ζῶον ὀ παντὶ ἐμψύχῳ. καὶ συμπέρασμα. ἄνθρωπος ὀ παντὶ ἐμψύ
χῳ. τοιοῦτοι καὶ εὐ δευτέρῳ σχήματι οἱ συλλογιστικοὶ τρόποι προσδιορισμένων ὀσῶν τῶν προτάσεων.
ἐὰν δὲ ἐν ἐλάττονος μεικτῆς ὀσης προτάσεως ἀπροσδιόριστον λάβωμεν καταφατικὸν ἢ ἀποφα
τικὸν ὡς ἰσοδυναμούσης τῇ μεικτῇ. τὸ μείζονος καθόλου ὀσης ἢ καταφατικῆς ἢ ἀποφατικῆς γενήσονται
ἄλλαι δύο συλλογιστικαὶ συζυγίαι. ἥτε ἐκ τῆς μείζονος καθόλου ἀποφατικῆς. τῆς δὲ ἐλάττονος ἀπροσ
διορίστου καταφατικῆς. καὶ ἡ ἐκ τῆς μείζονος καθόλου καταφατικῆς τῆς δὲ ἐλάττονος ἀπροσδιορίστου
ἀποφατικῆς ὡς εἶναι πάσας συλλογιστικὰς συζυγίας εὐ δευτέρῳ σχήματι ἕξ. αἱ δὲ περὶ πάντας, ἀν
συλλόγιστοι δείκνυνται ἅπασαι διὰ τὸ μὴ φυλάττειν τὰ τοῦ σχήματος ἴδια.

Αἱ συλλογιστικαὶ συζυγίαι εὐ δευτέρῳ σχήματι.

Cesare.	Camestres	Festino	Baroco
ἐκ α καθόλου τῆς μείζονος ἀποφατικῆς, τοῦ δὲ ἐλάττονος καταφατικῆς	ἐκ δύο καθόλου τῆς μείζονος καταφατικῆς, τῆς δὲ ἐλάττονος ἀποφατικῆς.	τῆς μείζονος καθόλου ἀποφατικῆς, τῆς δὲ ἐλάττονος μεικτῆς καταφατικῆς.	τῆς μείζονος καθόλου καταφατικῆς, τῆς δὲ ἐλάττονος μεικτῆς ἀποφατικῆς.
		τῆς μείζονος καθόλου καταφατικῆς, τῆς δὲ ἐλάττονος ἀπροσδιορίστου καταφατικῆς.	τῆς μείζονος καθόλου καταφατικῆς, τοῦ δὲ ἐλάττονος ἀπροσδιορίστου ἀποφατικῆς.

ΕΑΝ δὲ καὶ τῷ μὲν ξ παντὸς τοῦ δὲ ν μὴ παντὸς κατηγορῆται τὸ μ, ὄκ ἔσται συλλογισμός. ὅροι
τῷ ὑπάρχειν. ζῶον. ὀσία. κόραξ. τῷ μὴ ὑπάρχειν ζώων. λευκὸν κόραξ.

Ἐνταῦθεν βούλεται τὰς ἀσυλλόγιστος ἐλέγξαι συζυγίας. τὰς μὴ ἐκ τῶν δύο καθόλου τὰς γὰρ ἐκ τῶν δύο
καθόλου ἤδη ἀπέλεγξεν. πρῶτον δὲ περὶ τῶν ἀδιαφόρων μόνων διαλαμβάνει καὶ δείκνυσιν ὡς ἀσυλλό
γιστοί εἰσιν. ἐπεσὴ γὰρ ἀνάγκη ἡ συλλογιστικὸς εἶν ὁ τρόπος καὶ εὐ τούτῳ τῷ σχήματι τὴν μείζονα εἶναι
καθόλου, νῦν δὲ μεικτὴν λέγομεν. ἀκόλουθος ἀσυλλόγιστος ὁ τρόπος. διαλαμβάνει οὖν πρῶτον περὶ τῆς ἐκ
μείζονος μεικτῆς ἀποφατικῆς. τῆς δὲ ἐλάττονος καθόλου καταφατικῆς. ἔοικε δὲ αὐτῷ ἡ πάλις τῶν συ
ζυγιῶν ἀλίφθαι τοιαύτης διαιρέσεως.

Διαλαβὼν

Εἰ ἡ μὲν καθόλου τῶν προτάσεων ἦ, ἡ δὲ μεικτή.

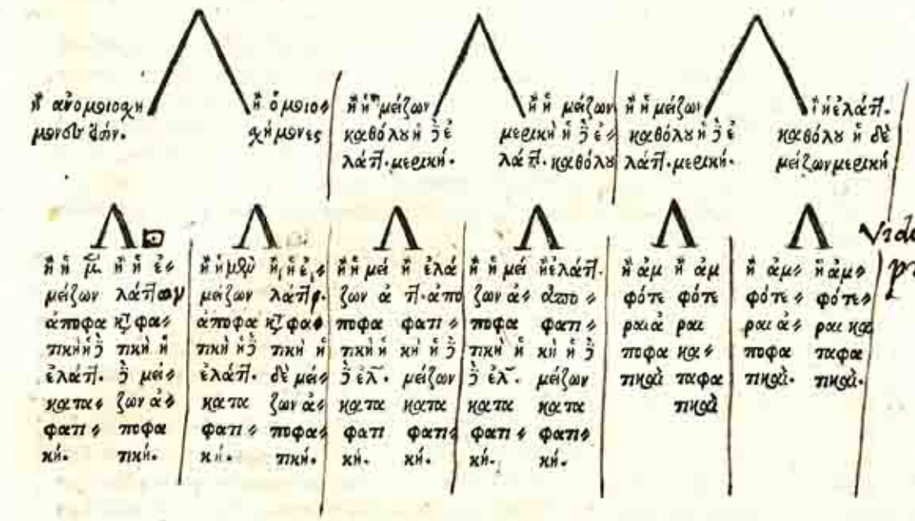

Videtur hæc nihil differre proxima

Δ ιαλαβὼν οὖν ἐκ τῆς τοιαύτης διαιρέσεως πρότερον περὶ τῶν δύο τριμμάτων τῶν συλλογιστικῶν, μέ
τασιν ἤδη τὰς ἀσυλλογίστους. καὶ πρῶτον ἐλέγχει τὸν πρῶτον μὲν τῶν
ἀσυλλογίστων. τέτον δὲ τὸν δι' ἀιρέσεως τὸν ἐκ τῆς μείζονος μεικτῆς ἀπο
φατικῆς, τῆς δὲ ἐλάττονος καθόλου καταφατικῆς. ἐλέγχει δὲ πάλιν καὶ
τὸ παντὶ καὶ μηδενὶ συνάγουσαν τὴν συζυγίαν ὅπῃ αἰδοῖκει συλλογιστικῆς
μεθόδου μὴ ὠεισμένα καὶ ἀεὶ ταῦτα ἐκ τῶν αὐτῶν προτάσεων συνά
γων τὰ συμπεράσματα. ὅροι δὲ τοῦ μὲν παντὶ ὄτως. ζῶον ὀ πάσῃ οὐσία.
ζῶον παντὶ κόραξ. καὶ συμπέρασμα. ἡ ὀσία παντὶ κόραξ. τοῦ δὲ μηδενὶ
οὕτω. ζῶον παντὶ λευκῷ. ζῶον παντὶ κόραξ. καὶ συμπέρασμα. λευκὸν
ὀδενὶ κόραξ. ὄτος τρίτος τρόπος ἀσυλλόγιστος εὐ δευτέρῳ σχήματι.

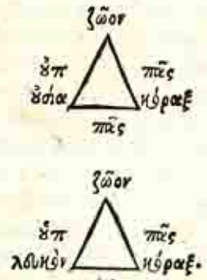

ΟΥΔΕ ὅπεν τοῦ μὲν ξ μηδενός. τοῦ δὲ ν, τινός. ὅροι τοῦ ὑπάρχειν.
ζῶον. ὀσία. μονάς. τοῦ δὲ μὴ ὑπάρχειν, ζῶον, ὀσία ἀριθμός.
ἑπαρτος τρόπος ἀσυλλόγιστος εὐ δευτέρῳ σχήματι. ἐκ τῆς μείζονος μεικτῆς καταφατικῆς, τῆς δὲ ἐλάττονος καθόλου καταφατικῆς. αἰτία δὲ κἀνταῦθα τοῦ ἀσυλλόγιστον ἡ αὐτὴ τὸ τὴν μείζονα μεικτὴν εἶναι. παρκρεῖγμα τοῦ μὲν παντὶ ὄτως. ζῶον τινὶ ὀσία. ζῶον ὀδενὶ λίθῳ. καὶ συμπέρασμα ὀσία παντὶ λίθῳ. αὐτὶ δὲ τοῦ λίθου, ἄλλος εὐ τῷ ἐλάττονι ὅρῳ μονάδα ἔλαβε κατὰ τοὺς πυθαγορικοὺς ὡς εἴρηται τὴν μονάδα ὀσίαν καὶ λῶν τοῦ δὲ μηδενὶ ζῶον τινὶ ὀσία. ζῶον ὀδὲ μιᾷ ἀριθμῷ. καὶ συμπέρασμα ὀσία ὀδὲ μιᾷ ἀριθμῷ.

Quartus modus tibi

λ ὀ. deest. etiam ex alexandro

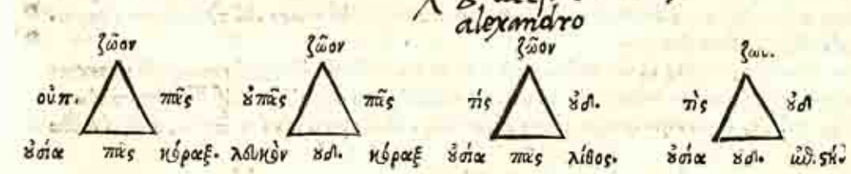

ΟΤΑΝ μὴ οὖν ἀντικείμενον ᾖ τὸ καθόλου τῷ κατὰ μέρος, εἴρηται πότε ἔστι, καὶ πότε οὐκ
ἔστι συλλογισμός.
εἴρηται προαθήκης πρὸς ἐξέωθεν, ὁ λόγος ὅτος πότε ἔστι καὶ πότε ὀκ ἔστι συλλογισμὸς ὁμοιοσχημόνων αὐ
τῶν ὀσῶν. ἡ γὰρ μὴ προσυπακούσομεν τοῦ τοῦ ῥηθήσεται ψεῦδος ὁ λόγος. ὀ γὰρ εἴπε περὶ τῶν ὁμοιοσχη
μόνων προτάσεων τῆς ἑτέρας καθόλου. τῆς δὲ ἑτέρας μεικτῆς. ἡ πάλιν. τὰ ἀριφερόμενα περιπλάμε
λει γὰρ δυνάμεις διαλαβεῖν περὶ τῶν ἀντικειμένων ἐχουσῶν τῶν καθόλου τῷ μεικτῷ.

Quædã substã nõ ÷ ãl
Omnis corvus ÷ al
Quidã corvus nõ ÷ S.
Quoddam album nõ ÷ ãl
Omnis corvus est animal
Quidam corvus nõ ÷ albũ

10. gr. in pri. Quædam. 5ª. animal
Nullo lapis animal
Nullus lapis substãtia
Quædã substantia animal
Nulla scientia animal
Quædam scientia substãtia

supremum

paulo post eodem modo

ut statim patet

mis hõ ãl
ãl S^
hõ S^. Vide tamen qm p
ãzora legendũ sit ãpatora
e contrario g error
mumis hinc impressioni

monstratione huius
modi nõ fieri p con
versionem sed p deductio
em ad impossibile tm

odi syllogistici in . 2ª . f
x. cõnumeratis inde
terminatis

utiles combinationes
habentes aliquã par
ticularem quæ sint

ũs hõ animal
Quoddam animatũ nõ est animal
Quoddam animatum nõ est homo

videtur esse si dicas syllogismum aliquẽ habere maiorẽ negatiuam & minorem affirmatiuam aut si dicas transpositõ uerborum ordine habere minorem affirmatiuã & maiorẽ ne

ΟΤΑΝ δὲ ὁμοιοσχήμονες ὦσιν αἱ προτάσεις· οἷον ἀμφότεραι στερητικαὶ ἢ καταφατικαὶ, οὐδὲ μῶς ἔσται συλλογισμός· ἔστωσαν γὰρ πρῶτον στερητικαί· καὶ τὸ καθόλου κείσθω πρὸς τὸ μεῖζον ἄκρον, οἷον τὸ μ τῷ μῷ ν, μηδενὶ· τῷ δὲ ξ τινὶ μὴ ὑπάρχε τω· συνδέχεται δὴ καὶ παντὶ καὶ μηδενὶ τῷ ξ τὸ ν ὑπάρχειν· ὅροι τοῦ μῷ μηδενὶ ὑπάρχειν, μέλαν· χιών· ζῶον.

1ᵒ οἷον τούτου τοῦ σχήματος ὡς πολλάκις ἀρίσκαμεν εἶναι· τὸ δεῖν τὸν μῷ μείζονα εἶναι καθόλου· τὴν δὲ ἐλάττονα οὐ ὁμοιοσχήμονα τῇ μείζονι· οἱ μὲν οὖν ἀρημένοι ἀσυλλόγιστοι δύο τρόποι· κῃ τὸ ποσὸν ἐσφάλλοντο· τὸν γὰρ μείζονα μερικὸν ἐλάμβανον· ὧν ἐχρῆν εἶναι καθόλου· ἅπερ ἔμελλον συλλογιστικὰ γίνεσθαι συζυγίαις· οἱ δὲ νῦν λεγόμενοι κατὰ τὸ ποιον ἡμάρτηνται· λαμβάνουσι γὰρ ὁμοιοσχήμονας ἀμφοτέρας τὰς προτάσεις· δείκνυσιν οὖν ἁπλῶς ὁ φιλόσοφος ἀσυλλόγιστος· λαμβάνει δὲ πρώτην· τὴν ἐκ τῆς μείζονος καθόλου ἀποφατικῆς· τῆς δὲ ἐλάττονος μερικῆς ἀποφατικῆς· παράδειγμα τοῦ μῷ μηδενὶ ὑπάρχειν οὕτω, ζῶον, οὐδὲ μιᾷ χιονι· ζῶον, οὐ παντὶ μέλανι· καὶ συμπέρασμα, χιὼν οὐδενὶ μέλανι.

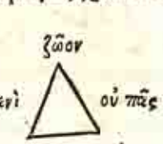

ΤΟΥ δὲ παντὶ ὑπάρχειν, οὐκ ἔστι λαβεῖν ὅρους, εἰ τὸ μ τῷ ξ τινὶ μῷ ὑπάρχει, τινὶ δὲ μὴ· εἰ γὰρ παντὶ τῷ ξ τὸ ν· τὸ δὲ μ μηδενὶ τῷ ν, τὸ μ αρα οὐδενὶ τῷ ξ ὑπάρξει· ἀλλ' ὑπέκειτο τινὶ ὑπάρχειν· οὕτω μῷ ὡῷ οὐκ ἐγχωρεῖ λαβεῖν ὅρους.

Ε ἔρηται καὶ εἰ τοῖς ἔμπροσθεν ὅτι ἡ μερικὴ ἀποφατική· ποτὲ μῷ ἰσοδυναμεῖ· τῇ καθόλου ἀποφατικῇ· ποτὲ δὲ τῇ μερικῇ καταφατικῇ· ὧδε μ. γὰρ τῆς εὐδεχομένης ὕλης τῇ μερικῇ καταφατικῇ ἰσοδυναμεῖ· εἰ γὰρ ἀληθὲς ὅτι μὴ πᾶς ἄνθρωπος λευκὸς, ἀληθὲς καὶ ὅτι τὶς ἄνθρωπος λευκός· ὧδε δὲ τῆς ἀδυνάτου ὕλης, τῇ καθόλου ἀποφατικῇ ἰσοδυναμεῖ· εἰ γὰρ μηδὲν πέφυκε καὶ οὐ πᾶς πέφυκε τοῦτο τὸ ἀληθὲς ἔχει ἡ μερικὴ ἀποφατικὴ ποτὲ μὲν δι' ἑαυτὸ, ποτὲ δὲ διὰ τὸ καθόλου· ὧδε μὲν γὰρ τῆς εὐδεχομένης ὕλης δι' ἑαυτήν· διὸ καὶ ἰσοδυναμεῖ τῇ μερικῇ καταφατικῇ· ὧδε δὲ τῆς ἀδυνάτου, διὰ τὸ καθόλου ἀποφατικῶ, διὸ καὶ ἰσοδυναμεῖ ἀλλῇ· ἐπειδὴ οὖν νῦν ἡ ἐλάττων πρότασις μερικὴ ὄντα ἀποφατικὴ ἐὰν ληφθῇ δι' ἑαυτὸ οὖσα ἀληθής· οὐκ ἔστιν οὗ δεῖν ὅρους τὸ παντὶ ὑπάρχειν συνάγοντας· τῇ δὲ ὡς ἀδύνατον ἀπαγωγῇ δείκνυσιν· ὅτι οὐ δυνατὸν τὸ παντὶ συνάγειν ἐκ τῶν τοιούτων ὅρων· εἰ γὰρ δυνατόν φησιν ὑπάρχειν τῷ ν παντὶ τῷ ξ· ἐπειδὴ οὖν ὑπέκειτο τὸ μ μηδενὶ τῷ ν ὑπάρχειν· ἔστι δὲ καὶ τὸ ν παντὶ τῷ ξ· τὸ αρα μ οὐδενὶ τῷ ξ ὑπάρξει· ὑπέκειτο δὲ καὶ τινὶ, οὕτω γὰρ ἐλήφθη ἡ μερικὴ ἀποφατικὴ ἰσοδυναμοῦσα τῇ μερικῇ καταφατικῇ· τὸ αὖ τὸ αρα καὶ τινὶ καὶ οὐδενὶ ὅπερ ἀδύνατον· τὸ ἀδύνατον αρα ἠκολούθησεν, διὰ τὸ ὑποτεθέν ἡ μᾶς δυνατὸν εἶναι λαβεῖν ὅρους συνάγοντας τὸ παντὶ τῷ ξ τὸ ν· τῆς μ ξ προτάσεως τουτέστι τῆς ἐλάττονος τινὶ μὲν ὑπαρχούσης, τινὶ δὲ μὴ· οὐκ αρα δυνατὸν τὸ παντὶ συνάγειν οὕτω λαμβανομένης τῆς μερικῆς τουτέστιν ἐπαμφοτερίζουσης.

ΕΚ δὲ τοῦ ἀδιορίστου δεικτέον· ἐπεὶ γὰρ ἀληθεύεται· τὸ τινὶ μὴ ὑπάρχειν τὸ μ τῷ ξ, καὶ εἰ μηδενὶ ὑπάρχει, μηδενὶ δὲ ὑπάρχοντος, οὐκ ἔσται συλλογισμός· φανερὸν ὅτι οὐδὲ νῦν ἔσται.

Α' διόριστον καλεῖ τὸ τινὶ μὴ ὑπάρχειν· διὰ τὸ μὴ ἔχειν ὡς ἐπομεν ὡρισμένῳ τινὶ σημασίαν ἀλλὰ δυνάσθαι καὶ αὐτὴ τῆς μερικῆς καταφατικῆς λαμβάνεσθαι· καὶ αὐτὴ τῆς καθόλου ἀποφατικῆς· ἐπεὶ οὖν φησιν ἀδιόριστος ἡ σημασία· ἐὰν ληφθῇ ἡ ἰσοδυναμοῦσα τῇ καθόλου ἀποφατικῇ· δῆλον ὅτι ἀσυλλόγιστος ἔσται· τυγχάνει τὸ συνάγειν καὶ παντὶ· οἷον ζῶον οὐδενὶ ἀψύχῳ· ζῶον οὐ παντὶ λίθῳ· καὶ συμπέρασμα ἄψυχον παντὶ λίθῳ.

ΠΑΛΙΝ ἔστωσαν καταγοερικαὶ, καὶ τὸ καθόλου κείσθω ὁμοίως· οἷον, τὸ μ τῷ μῷ ν παντὶ, τῷ δὲ ξ τινὶ ὑπάρχε τω· συνδέχεται δὲ τὸ ν, τῷ ξ, καὶ παντὶ καὶ μηδενὶ ὑπάρχειν· ὅροι τοῦ μηδενὶ ὑπάρχειν, λευκὸν· κύκνος· λίθος· τοῦ δὲ παντὶ, οὐκ ἔστι λαβεῖν διὰ τὸν ἄλλον αἰτίαν· ὧν πρὸ πρότερον ἔφαμεν· ἀλλ' ἐκ τοῦ ἀδιορίστου δεικτέον.

Ε' κτος τρόπος ἀσυλλόγιστος ἐκ τῆς μείζονος καθόλου καταγοερικῆς· τῆς δὲ ἐλάττονος μερικῆς καταφατικῆς· διὰ τὸ ὁμοιόσχημον πάλιν τῶν προτάσεων· παράδειγμα τοῦ μῷ μηδενὶ λευκὸν παντὶ κύκνῳ· λευκὸν τινὶ λίθῳ· καὶ συμπέρασμα κύκνος οὐδενὶ λίθῳ· τοῦ δὲ παντὶ οὐκ ἔστιν, ἁπλῶς οὐδὲ εὐπαθῶ

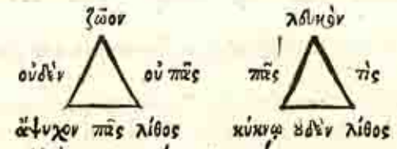

λαβεῖν

Quidam homo substantia
Quidam homo est animal

Nullus corvus est album
Quidam corvus nõ ÷ al

Nullus corvus est all
Quidã corvus nõ ÷ lap

λαβεῖν ὅρους διὰ τὴν ἀρημένην ἐμπροσθεν αἰτίαν· ὅτι ἰσοδυναμεῖ ἡ μερικὴ καταφατικὴ τῇ μερικῇ ἀποφατικῇ· ὑποδυομένου τοῦ συλλογιστικὴν συζυγίαν· διὸ πάλιν ἐκ τοῦ ἀδιορίστου καταασκευάσεον· ἰσοδυναμοῦσαν λαμβανόντος τὴν μερικὴν καταφατικὴν τῇ καθόλου· οὐ δὲ δι' ἑαυτὴν ἀληθεύουσαν· οὐ δὲ τῶν δεικτέον ἀσυλλόγιστον τὴν συζυγίαν· καὶ συνάγουσαν καὶ τὸ παντὶ ὅτου· δύσια παντὶ ζῴῳ· δύσια τινὶ ἀνθρώπῳ· καὶ συμπέρασμα· ζῶον παντὶ ἀνθρώπῳ.

ΕΙ δὲ τὸ καθόλου πρὸς τὸ ἔλαττον ἄκρον ἐστὶ· καὶ τὸ μ τῷ μῷ ξ μηδενὶ, τῷ δὲ ν τινὶ μὴ ὑπάρχει, συνδέχεται τὸ ν τῷ ξ, καὶ παντὶ καὶ μηδενὶ ὑπάρχειν· ὅροι τοῦ ὑπάρχειν· λευκὸν· ζῶον· κόραξ· τοῦ μὴ ὑπάρχειν· λευκὸν· λίθος· κόραξ.

Ε ὄγδοος δ' τος τρόπος ἀσυλλόγιστος· ἐκ μερικῆς ἀποφατικῆς τῆς μείζονος καὶ καθόλου ἀποφατικῆς τῆς ἐλάττονος· οἷον τοῦ μῷ παντὶ ὅρου, ὅτου λευκὸν οὐδενὶ κόρακι· καὶ συμπέρασμα· ζῶον παντὶ κόρακι· τῷ δὲ μηδενὶ· λευκὸν οὐ παντὶ λίθῳ· λευκὸν οὐδενὶ κόρακι· οὐδὲν δὲ ἢ μὴν δυ ἀχρεὸς διὰ τὴν μερικὴν ἀποφατικὴν· συνεπάσθη καὶ ἐν ταύτῃ τῇ συζυγίᾳ· ἐπεὶ δὴ κἂν ληφθῇ ἰσοδυναμοῦσα τῇ μερικῇ καταφατικῇ· ὧδε· ἢ πάλιν ὅδε ἀσυλλόγιστος· ἡ γὰρ μείζων ὁποία ποτ' αὖ ἡ μερικὴ ὁ ἀσυλλόγιστον ποιεῖ τὴν συζυγίαν.

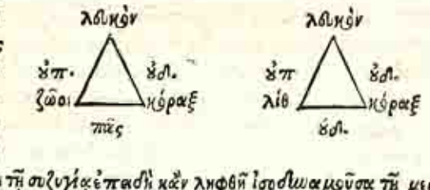

ΕΙ δὲ καταγοερικαὶ αἱ προτάσεις, ὅροι τοῦ μὴ ὑπάρχειν· λευκὸν, ζῶον, χιών· τοῦ δὲ ὑπάρχειν λευκὸν, ζῶον, κύκνος· φανερὸν ὅν ὅταν ὁμοιοσχήμονες ὦσιν αἱ προτάσεις, καὶ ἡ μὲν καθόλου, ἡ δὲ κατὰ μέρος, ὅτι οὐδαμῶς γίνεται συλλογισμός.

Ο γδοος ὅτος τρόπος ἀσυλλόγιστος· ἐκ τῆς μείζονος μερικῆς καταφατικῆς καὶ τῆς ἐλάττονος καθόλου καταφατικῆς· ἀπαιτεῖ καὶ ταῦθα τὸ ὁμοιόσχημον τῶν προτάσεων· οἷον λευκὸν τινὶ ζῴῳ· λευκὸν πᾶσι χιόνι· καὶ συμπέρασμα ζῶον οὐδὲ μιᾷ χιόνι· τοῦ δὲ παντὶ λευκὸν τινὶ ζῴῳ· λευκὸν παντὶ κύκνῳ· καὶ συμπέρασμα ζῶον παντὶ κύκνῳ· ποιοῦσι δὲ αἱ ἀσυλλόγιστοι συζυγίαι ἐκ τῆς μιᾶς καθόλου· τῆς δὲ ἑτέρας μερικῆς ὅταν ὦσιν ὁμοιοσχήμονες.

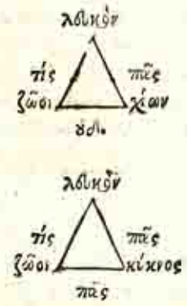

ΑΛΛ' οὐδὲ εἰ τινὶ ἑκατέρῳ ὑπάρχει ἢ μὴ ὑπάρχει, ἢ τῷ μῷ τινὶ, τῷ δὲ μὴ, ἢ μὴ δὲ τῷ παντὶ, ἢ ἀδιόριστος· ὅροι δὲ κοινοὶ πάντων λευκὸν, ζῶον ἄνθρωπος· λευκὸν, ζῶον, ἄψυχον· φανερὸν οὖν ἐκ τῶν ἀρημένων ὅτι ἐὰν τε ὅτως ἔχωσιν οἱ ὅροι πρὸς ἀλλήλους ὡς ἐλέχθη, γίνεται συλλογισμὸς, ὄξ ἀνάγκης· αὖ τοῦ συλλογισμὸς, ἀνάγκη τοὺς ὅρους ὅτως ἔχειν· δῆλον δὲ καὶ ὅτι πάντες ἁπλῶς ὅσοι οἱ τοῦ τοῦτο τῷ σχήματι συλλογισμοὶ· πάντες γὰρ ἀδιόριστοι τοῦ τε προσλαμβανομένου τινῶν.

Ε ταῦθα ἐφεξῆς ιε' πλέκει ἀσυλλόγιστος συζυγίας· τεσσαράων ὄσων· εἰ τὸ τοῖς προτάσεων· τῆς μερικῆς ἀποφατικῆς καὶ καταφατικῆς καὶ ἀπροσδιορίστου καταφατικῆς καὶ ἀποφατικῆς· καὶ γὰρ τῆς μείζονος καθ' ἕνα τούτων λαμβανομένης ἢ ἐλάττων· ποικίλλεται κατὰ τὰς τέσσαρας· τρόπους οὖν τὰ δ' τὰ ιε' δυνατὰ δὲ ἴδῃ πάντων κοινῶν ὅρων· δι' ὧν πάσας ἀσυλλόγιστος δείκνυσιν ὡς καὶ τὸ παντὶ καὶ οὐδενὶ συνάγουσας· τοῦ μὲν παντὶ λευκὸν τινὶ ζῴῳ· λευκὸν τινὶ ἀνθρώπῳ· καὶ συνάγεται ζῶον παντὶ ἀνθρώπῳ· τοῦ δὲ μηδενὶ· λευκὸν τινὶ ζῴῳ· λευκὸν τινὶ ἀψύχῳ· καὶ ζῶον οὐδενὶ ἀψύχῳ.

Α' ἢ εἰ ὑπάρχει τοῖς ὅροις ὄξ ἀνάγκης, ἢ τίθεται ὡς ὑποθέσεις, οἷον ὅταν διὰ τοῦ ἀδυνάτου δείκνυμεν, καὶ ὅτι οὐ γίνεται καταφατικὸς συλλογισμὸς διὰ τοῦτον τοῦ σχήματος· ἀλλὰ πάντες στερητικοί, καὶ οἱ καθόλου, καὶ οἱ κατὰ μέρος.

Ε ν ὑπάρχει μὲν τὰ κατὰ αὐτὴ σοφῶν πραγμάτα· τίθεται δὲ ὡς ὑποθέσεις τὰ λήμματα τῆς ἐς τὸ ἀδύνατον ἀπαγωγῆς.

ΟΤΑΝ δὲ τῷ αὐτῷ· τὸ μὲν παντὶ, τὸ δὲ μηδενὶ ὑπάρχει, ἢ ἄμφω παντὶ ἢ μηδενὶ, τὸ μὲν σχῆμα τὸ τοιοῦτον καλῶ τέτον.

Τ ρας ἀπέλιφε· καὶ τὸ β' σχῆμα· εὐπεῦθεν λοιπὸν τὸ τέτον· εὐ ᾧ ὁ μέσος ὅρος ἀμφοτέροις τοῖς ἄκροις ὑπόκειται· διὸ εὐ μὲν τῷ δευτέρῳ σχήματι εἴπεν. Ὅταν δὲ τῷ αὐτῷ τῷ μὲν παντὶ τῷ δὲ μηδενὶ· ἐπεσθὴ ἀμφοτέρων ἐκεῖ καταγορεῖται ὁ μέσος· εὐ ταῦθα δὲ φησιν ἐὰν δὲ τῷ αὐτῷ· οἷον δὲ τοῦτον τῶν σχήματος τοῦ ἐλάττονα μόνον ἔχειν καταφατικὴν· ὅθεν καὶ τῶν ἄλλων σχημάτων πρὸς τέσσαρας ἐχόντων συλλογιστικὰς συζυγίας, τὸ τὸ ἐξ συζυγιῶν συλλογιστικῶν δυνάμενον· ἐπ' ἐκείνων μὲν γὰρ πλείους ἦσαν αἱ διαφοραὶ αἷς τὰς συλλογιστικὰς προτάσεις ἐπιγινώσκομεν· οἷον ἰδὲ μὲν τοῦ πρώτου, καὶ τὸ τ

Quoddã animal album
Omnis mix alba
Quædã mix animal

Quoddã animal album
Omnis cygnus album
Quidam cygnus animal

Quoddam animal albũ
Quidã homo album
Quidã animal.

Quoddam animal albũ
Quoddã mortuũ albũ
Quoddã mortuũ ãl

Septim modi tilis

Maior prop. f particularis affirmat. fa gatiua modã reddit inuã m. 2ᵃ. f

Octauus modus inutilis

De Tertia fig

Propriũ hui?

Quare hæc tori figura plures alias modos hab

oddam mgũm nõ ÷ al
oddam mgũm nõ ÷ mix

γ. mix
ξ. mgrum

laris negatiua æquollet particulari affir. m remota autẽ uniuersali negatiuæ ut paulo ante dictum est.

ogrũmoνες. 1. eiusdẽ
hitatis

rticularis negatiua in
ingenti materia æq
let particulari affir.
remota autẽ materia
niuersali negatiuæ

xtus modus inutilis

la mix animal
oddam mgrũ nõ ÷ animal
oddam mgrũ nõ ÷ mix

me nigrum est mix
ella mix animal
ullũ nigrũ animal

rticularis negatiua
r appelletur indeter
inata ab aristotele

μείζονα εἶναι καθόλου. καὶ τὸ τῷ ἐλάττονα καταφατικῷ. ὡδὶ δὲ τῶν δευτέρου. τὸ τῷ μὴ μείζονα εἶναι καθόλου. τῷ δὲ ἐλάττονα ἀνομοιογενῆ μεν ὡδὶ δὲ τῶν τρίτον ὀξαρκεῖ δὲ ποιῆσαι τὰς συλλογιστικὰς προτάσεις. τὸ, τῷ ἐλάττονα μόνῳ εἶναι καταφατικῷ. ὅτι δὲ εἴθε πλείους αἱ διαφοραὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑποκειμένου συνέλλεκται, δῆλον. καὶ γὰρ οὗ τὸ ζῶον εἰ ὅσῳ μὴ τὰς δύο μόνας ἔχει διαφορὰς ποτε ἔμψυχον καὶ τὸ αἰσθητικόν. ὡδὶ πλέον ἐστὶ τῶν ἀνθρώπου. γενομένης δὲ τῆς τῶν λογικοῦ ἡ. θνη τῶν διαφορᾶς. ὡς μόνον περιέχει τὸν ἄνθρωπον ἀεὶ ἡ προσθήκη τῶν δὶς προσδιορισμῶν ἐκλάπτειν τὰ πράγματα ποιεῖ. πάντα δὲ τὰ συμπράσματα μείζονα συνάγεται εἰ τούτῳ τῷ σχήματι.

ΜΕΣΟΝ δ' εἰ αὐτῷ λέγω, καθ' οὗ ἄμφω κατηγορεῖται. ἄκρα δὲ τὰ κατηγορούμενα.

ἐρήσθω ὅτι ἡ τάξις τῶν σχημάτων. ἐκ τῆς τοῦ μέσου πρὸς τὰ ἄκρα θέσεως εἴληπται. διὰ τοῦτο γὰρ ὡς τῶν ἑκάστου ἔχοντος εἰ τούτῳ τῷ σχήματι τὸ μέσον ὅρον τάξιν ἀμφοτέροις γὰρ ὑπόκειται τοῖς ἄκροις καὶ τὸ σχῆμα τῶν ἑκάστων τῶν λοιπῶν κεφάλαιον τάξιν.

ΜΕΙΖΟΝ δ' ἄκρον, τὸ πορρωτέρω τοῦ μέσου. ἔλαττον δὲ, τὸ ἐγγύτερον.

μείζων ὅρος εἰ τούτῳ τῷ σχήματι δὶς κατηγορεῖται. τοῦ τε γὰρ μέσου καὶ τοῦ συμπεράσματος, ὁ δὲ ἐλάττων ἄκρος κατηγορεῖται (τοῦ γὰρ μέσου μόνου) ὑπόκειται δὲ τῷ μείζονι εἰ τῷ συμπεράσματι, δὲ ὁ μέσος μόνως ὑπόκειται, οὐδέποτε δὲ κατηγορεῖται. διὸ μείζονα ὅρον τὸν πορρωτέρω τοῦ μέσου φησὶ πορρωτέρω δὲ αἰεὶ ἐν κατὰ συνέχειαν. τοῦ μηδὲ ὅλως κατηγορουμένου. ἀεὶ δὲ ὑποκειμένου, ὁ ἀεὶ κατηγορούμενος. καὶ οὐδέποτε ὑποκείμενος ὅπερ ἐστὶν ὁ μείζων. ἐλάττων δὲ μᾶλλον ὁ ποτὲ μὴ, ὑποκείμενος ποτὲ δὲ κατηγορούμενος. οὗτος δὲ ἐστὶν ὁ ἐλάχιστος.

ΤΙΘΕΤΑΙ ΔΕ τὸ μέσον, ἔξω μὴ τῶν ἄκρων, ἔχατον δὲ τῇ θέσει τέλειος μὴ οὖν οὐ γίνεται συλλογισμός. οὐδὲ εἰ τούτῳ τῷ σχήματι. δυνατὸν δ' ἔστι καὶ καθόλου, καὶ μὴ καθόλου τῶν ὅρων ὄντων πρὸς τὸ μέσον.

ἔξω μὴ διότι οὐ κατ' δύναμιν τῶν ἄκρων. ἔχατον δὲ διότι ὑποκάτω.

ΚΑΘΟΛΟΥ μὴ οὖν ὄντων τῶν ὅρων, ὅτιν καὶ τὸ π' καὶ τὸ ρ' παντὶ τῷ σ' ὑπάρχει, ἔστω συλλογισμός. ὅτι παντὶ τῷ ρ' τὸ π' ὑπάρξει ὀξ ἀνάγκης. ἐπεὶ γὰρ ἀντιστρέφει τὸ καθολικὸν, ὑπάρξει τὸ σ' παντὶ τῷ ρ'. ὥστ' ἐπεὶ τῷ μὴ σ' παντὶ, τὸ π'. τῷ δὲ ρ' παντὶ τὸ σ'. ἀνάγκη τὸ π' παντὶ τῷ ρ' ὑπάρχειν. γίνεται γὰρ συλλογισμὸς διὰ τοῦ πρώτου σχήματος. ἐπὶ δὲ καὶ τὰ διὰ τοῦ ἀδυνάτου.

ρῶτος οὖν τρόπος συλλογιστικὸς εἰ τούτῳ τῷ σχήματι ὀξ ἀμφοτέρων καθόλου καταφατικῶν, μείζονα καταφατικὸν συνάγων συμπέρασμα, οἷον ζῶον κατὰ παντὸς ἀνθρώπου. οὐσία καὶ τὰ παντὸς ἀνθρώπου. καὶ συμπέρασμα ζῶον κατὰ τινος οὐσίας. ἐπεὶ γὰρ ἡ καθόλου καταφατικὴ πρὸς τῷ μείζονι ἀντιστρέφει καταφατικῷ. ἡ οὐσία παντὶ ἀνθρώπῳ. καὶ ὁ ἄνθρωπος τινὶ οὐσίᾳ. γίνεται γὰρ ὁ τρίτος τρόπος τοῦ σχήματος ἐκ τῶν μείζονος καθόλου καταφατικῶν. τῶν ἐλάττονος μερικῆς καταφατικῆς. μερικὸν καταφατικὸν συνάγων συμπέρασμα. τὸ ζῶον τῷ παντὸς ἀνθρώπου. ἄνος, τῷ τινος οὐσίας. ζῶον ἄρα τινὶ οὐσίᾳ. οὐσία ἄρα τινὶ ζῴῳ. δεῖ δ' λαμβάνειν ὡδὶ πούπου τοῦ τρόπου. ὥσπερ ὡδὶ τοῦ τρίτου τρόπου τοῦ σχήματος γένος καὶ εἶδος καὶ κοινὸν ἀμφοῖν. καὶ τὸ μὴ γένος μείζονα ὅρον τιθέναι. τὸ δὲ εἶδος μέσον. τὸ δὲ κοινὸν ἀμφοῖν, ἐλάττονα. τῷ ἡ μὴ ἐπ' οὐθείας διᾶξις ὅτιν αὐτὴ λαμβάνει δὲ στοιχεῖα τὸ π' καὶ τὸ ρ' ἢ τὸ σ'. τῷ ὑφεσιν διακεῖσθαι τοῦ γ' σχήματος διὰ τῆς ὑφέσεως τῆς κατὰ τῷ πάξιν τῶν στοιχείων. τίθησι δὲ τὸ σ' μέσον ὅρον. δεικνὺς τῷ ὑφεσιν ἀλλοῦ τῷ πρὸς τοὺς ἄκρους διὰ τῆς κατὰ τῷ πάξιν ὑφέσεως τοῦ σ' τῆς πρὸς τὸ π' καὶ ρ' ἐστὶ δὲ καὶ διὰ τοῦ ἀδυνάτου καὶ διὰ τοῦ ἐκθέσθαι ποιεῖν τῷ ἀποδεῖξαι. ἡ γὰρ ὡδὶ παντὸς ἀνάγκη ἢ τῷ καταφάσιν ἢ τῷ ἀποφάσιν ἀληθεύειν τὰς ἀντιφατικῶς ἀντικειμένας. εἴτις ὑπόθοιτο ψεῦδος εἶναι τὸ τινὶ τῷ ρ' τὸ π' ὑπάρχειν. ἀνάγκη τὸ ἀντιφατικῶς ἀντικείμενον εἶναι ἀληθὲς τὸ οὐδενί. ὑποκείσθω οὖν τὸ π' τοῦτέστι τὸ ζῶον καθὼς, ὁ ἀντιλέγων βούλεται. μηδενὶ τῷ ρ' ὑπάρχειν τοῦτέστι τῇ οὐσίᾳ. ὑπέκειτο δὲ τὸ ρ' τοῦτέστιν ἡ οὐσία παντὶ τῷ σ' ὑπάρχειν, τοῦτέστι τῷ ἀνθρώπῳ. γίνεται οὖν ὁ δεύτερος τρόπος τοῦ σχήματος ἐκ τῆς μείζονος καθόλου ἀποφατικῆς. τῆς δὲ ἐλάττονος καθόλου καταφατικῆς καθόλου ἀποφατικὸν συνάγων συμπέρασμα. τὸ ἄρα π' οὐδενὶ τῷ σ' ὑπάρχει τοῦτέστι τὸ ζῶον οὐδενὶ ἀνθρώπῳ. ὑπέκειτο δὲ καὶ παντί. τὸ ἄλλο ἄρα καὶ παντὶ καὶ οὐδενί. ὅπερ ἀδύνατον. τὸ δὲ ἀδύνατον ἠκολούθησε, διὰ τὸ ὑποθέσθαι ὅτι τὸ π' οὐδενὶ τῷ ρ'. ψεῦδος ἄρα τοῦ τὸ. ἀληθὲς δὲ τὸ ἀντιφατικῶς ἀντικείμενον τὸ τινὶ τῷ ρ' τὸ π' ὅπερ ἔλεγε διᾶξαι.

ΚΑΙ τὸ ἐκθέσθαι ποιεῖν τῷ ἀποδεῖξαι, ἡ γὰρ ἄμφω παντὶ τῷ σ' ὑπάρχει. εἰ ἀληθεῖ τι τῶν σ' οἷον τὸ ν', τοῦτῳ καὶ τὸ π' καὶ τὸ ρ' ὑπάρξει. ὥστε τινὶ τῷ ρ', τὸ π' ὑπάρξει.

ρα πῶς καὶ ἄλλος εἶδεν διαφέρουσαν τῷ ἔκθεσιν τῆς ἀντιστροφῆς τῆς μερικῆς καταφατικῆς ὡς ἐλέγομεν. εἰ τῷ περὶ ἀντιστροφῶν λόγῳ. νῦν γὰρ μετὰ τὸ ἀποδεῖξαι διὰ τῆς ἀντιστροφῆς. φησὶ δυνατὸν καὶ

διὰ τῆς ἐκθέσεως πιστῶσαι τὸ λεγόμενον. πῶς οὖν δείκνυται διὰ τῆς ἐκθέσεως; ἡ τὸ π' καὶ τὸ ρ' τῷ σ' ὑπάρχει παντὶ, εἶλον καὶ μέρα τινὶ αὐτοῦ, ἐὰν οὖν τι μέρος λάβωμεν τοῦ σ' οἷον τὸν ν', τοῦτο φησὶ καὶ νῦν μέρος ἔστι τοῦ τε π' καὶ τοῦ ρ'. ἐπεὶ τινὶ μέρει τοῦ ρ' τουτέστι τῷ ν' ὑπάρχει τὸ π' ὀξ ἀνάγκης. καὶ ὡδὶ τῶν ὅρων δὲ πάλιν. ἡ τὸ ζῶον καὶ ἡ οὐσία παντὶ ἀνθρώπῳ ὑπάρχει. καὶ τινὶ δῆλον ὅτι ἐὰν οὖν λήφθῇ τι τοῦ ἀνθρώπου, οἷον σωκράτης. οὗ τος καὶ τῆς οὐσίας τί ἔστι καὶ τοῦ ζῴου. ὥστε τινὶ οὐσίᾳ τουτέστι σωκράτει ὑπάρχει τὸ ζῶον. δυνατὸν δὲ καὶ οὕτω δεῖξαι. ἡ γὰρ τὸ ρ' εἰ παντὶ τῷ σ' ὑπάρχει. τὸ ἄρα σ' μέρος ἐστὶ τοῦ ρ. ἡ οὖν τὸ π' παντὶ τῷ σ' ὑπάρχει. τὸ δὲ σ' μέρος τοῦ ρ'. τὸ ἄρα π' μέρος τοῦ ρ' ὑπάρχει ὅπερ ἦν τὸ σ'. τὸ μὴ οὖν τινὶ, ὀξ ἀνάγκης ἀεὶ συνάγεται. τὸ δὲ παντὶ ὅτιν ὅτι ἐὰν ληφθῇ ὁ μείζων ὅρος καθολικώτερος τοῦ ἐλάττονος. οἷον ἔμψυχον παντὶ ἀνθρώπῳ. ζῶον παντὶ ἀνθρώπῳ. ἡ συμπέρασμα, ἔμψυχον παντὶ ζῴῳ. ἀλλὰ τὸ μὴ τινὶ ὀξ ἀνάγκης συνάγεται καὶ ἀεί. τὸ παντὶ δὲ οὐκ ἀεί.

ΚΑΙ αὖ τὸ μὴ ρ' παντὶ τῷ σ', τὸ δὲ π' μηδενὶ ὑπάρχει, ἔστω συλλογισμός. ὅτι τὸ π' τινὶ τῷ ρ' οὐκ ὑπάρξει ὀξ ἀνάγκης. ὁ γὰρ ἄλλος τρόπος ἔστω τῆς ἀποδείξεως ἀντιστροφῆς τῆς ρσ' προτάσεως διαχθείσης καὶ διὰ τοῦ ἀδυνάτου καθάπερ ὡδὶ τῶν προτέρων.

Δ δεύτερος οὖν τρόπος συλλογιστικὸς εἰ τούτῳ τῷ σχήματι ἐκ τῆς μείζονος καθόλου ἀποφατικῆς τῆς δὲ ἐλάττονος καθόλου καταφατικῆς μερικὸν ἀποφατικὸν συνάγων συμπέρασμα. οἷον ἄλογον ὀδενὶ λογικῷ. ζῶον παντὶ λογικῷ. καὶ συνάγεται. ἄλογον οὐ παντὶ ζῴῳ. ἐπεὶ γὰρ ἡ καθόλου καταφατικὴ πρὸς τῷ μερικῷ ἀντιστρέφει. ἡ τὸ ζῶον παντὶ λογικῷ, τὸ λογικὸν τινὶ ζῴῳ. ἡ τοίνυν τὸ μὴ ἄλογον οὐδενὶ λογικῷ, τὸ δὲ λογικὸν τινὶ ζῴῳ γίνεται ὁ τέταρτος τρόπος τοῦ α' σχήματος ἐκ τῆς μείζονος καθόλου ἀποφατικῆς τῆς δὲ ἐλάττονος μερικῆς καταφατικῆς μερικὸν ἀποφατικὸν συνάγων συμπέρασμα. τὸ ἄρα ἄλογον τινὶ ζῴῳ. διὰ τὸ λαμβάνειν ὅρους, ὥσπερ ἡ ὡδὶ τοῦ τετάρτου τρόπου τοῦ α' σχήματος ἀντιδιῃρημένα ἀλλήλοις εἴδη ἡ κοινόν τι ἀμφοῖν.

καὶ τὸ μὴ κοινὸν ποιεῖν ἐλάττονα ὅρον. τῶν δὲ ἀντιδιῃρημένων τὸν μὴ, μείζονα τὸν δὲ, μέσον ὅρον.

Ο ἄλλος ἔστω τρόπος τῆς διέξεως ἀντιστροφῆς τῆς ρσ' προτάσεως. Ο ἄλλος ὃν τρόπον γὰρ εἰ ἐκείνῳ ἀντιστρέφοντες τῷ ἐλάττονα προτάσιν καθόλου καταφατικῷ οὖσαν ἐποιοῦμεν μερικῷ καταφατικῷ, καὶ ἐγίνετο ὁ τρίτος τρόπος τοῦ α' σχήματος ἐκ τῆς μείζονος καθόλου τῆς δὲ ἐλάττονος μερικῆς καταφατικῆς, οὕτω καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ, τῆς ἄλλης ἀντιστροφῆς γίνεται ὁ τέταρτος τρόπος τοῦ α' σχήματος μερικὸν ἀποφατικὸν συνάγων συμπέρασμα. δεικθεὶς δὲ αὖ ἡ διὰ τοῦ ἀδυνάτου καθάπερ ὡδὶ τοῦ προτέρου. ἡ γὰρ ψεῦδος τὸ μὴ παντὶ τὸ π' τῷ ρ' ὑπάρχειν. τουτέστι τὸ ἄλογον τῷ ζῴῳ, ἀληθὲς τὸ παντὶ. τοῦτο γὰρ ἀντιφατικῶς ἀντίκειται. ἡ τοίνυν τὸ μὴ ἄλογον τουτέστι τὸ π' τεθεὶν κατὰ τὸν αὐτὸν λεγόντα παντὶ τῷ ρ' τουτέστι τῷ ζῴῳ ὑπάρχειν. ὡδὶ δὲ καὶ τὸ ρ' παντὶ τῷ σ' τουτέστι τὸ ζῶον παντὶ τῷ λογικῷ. δῆλον ὅτι γίνεται ὁ α' σχήματος ἐκ δύο καθόλου καταφατικῶν καθόλου καταφατικὸν συνάγων συμπέρασμα. ὅτι τὸ π' τουτέστι τὸ ἄλογον, παντὶ τῷ σ' τουτέστι τῷ λογικῷ ὑπάρχει. ὑπέκειτο δὲ ὀξ ἀρχῆς οὐδενί. τὸ ἄλλο ἄρα καὶ παντὶ καὶ οὐδενὶ ὅπερ ἀδύνατον. τὸ ἀδύνατον διατί ἠκολούθησεν; διὰ τὸ ὑποθέσθαι ἡμᾶς τὸ π' παντὶ τῷ ρ' ὑπάρχειν. ψευδὴς ἄρα ἦν ὑπόθεσις αὕτη. ἐπεσθὴ μηδὲ μᾶ, ἀληθὲς ὑπόθεσιν ψεῦδος ἀκολουθεῖ. ἀληθὲς δὲ τὸ ἀντιφατικῶς ἀντικείμενον τὸ μὴ παντὶ τῷ ρ' τὸ π' ὅπερ ἔλεγε διᾶξαι. δυνατὸν δὲ καὶ τῇ δι' ἐκθέσεως δεῖξαι καὶ πάντας τὰ συζυγίας χρήσεσθαι. ἡ γὰρ τὸ ζῶον παντὶ λογικῷ ὑπάρχει. μέρος ἄρα τοῦ ζῴου ἐστὶ τὸ λογικόν. ἡ τοίνυν μηδενὶ λογικῷ τὸ ἄλογον ὑπάρχει, μέρος ὄντι τοῦ ζῴου, τῷ λογικῷ τὸ ἄλογον οὐκ ὑπάρχει. ἡ καὶ οὕτως. ἡ ληφθέντι τοῦ λογικοῦ οἷον ὁ ἄνθρωπος, δῆλον ὡς μέρος ἐστὶ τοῦ ζῴου. ἐπεὶ οὖν τὸ ἄλογον οὐδενὶ λογικῷ, ὥστε οὐδὲ τῷ ἀνθρώπῳ, ὃς μέρος ἐστὶ τοῦ ζῴου. οὐ παντὶ ἄρα ζῴῳ ὑπάρχει ὁ ἄνθρωπος.

ΕΑΝ δὲ τὸ μὴ ρ' μηδενὶ τῷ σ', τὸ δὲ π' παντὶ ὑπάρχει τῷ σ', οὐκ ἔστω συλλογισμός. ὅρει τοῦ ὑπάρχειν. ζῶον. ἵππος. ἄνθρωπος. τοῦ μὴ ὑπάρχειν. ζῶον. ἄψυχον. ἄνθρωπος.

F ρῶτος τρόπος ἀσυλλόγιστος εἰ τούτῳ τῷ σχήματι ἐκ τῆς μείζονος καθόλου καταφατικῆς τῆς δὲ ἐλάττονος καθόλου ἀποφατικῆς. διὰ τὸ μὴ ἔχειν τὸν συζυγίαν τὸ ἴδιον τοῦ γ' σχήματος ὅπερ ὡδὶ τὸ εἶναι τὴν ἐλάττονα καταφατικῶ. συνάγεται γὰρ εἰ τούτῳ τὸ παντὶ καὶ τὸ οὐδενί. οἷον τὸ μὴ παντὶ οὔπως. ζῶον καταπαντὸς ἀνθρώπου. ἵππος κατ' οὐδενὸς ἀνθρώπου. καὶ συνάγεται ζῶον καταπαντὸς ἵππου. τὸ δὲ οὐδενὶ, οὔπως. ζῶον παντὶ ἀνθρώπῳ. ἄψυχον οὐδενὶ ἀνθρώπῳ. καὶ συμπέρασμα ζῶον οὐδενὶ ἀψύχῳ. ἄξιον δὲ ἀδιστάκτως ὅτι εἰ μὴ τῷ α' σχήματι πέρας διαγράμματα παρεπιθέμενος, τὸν μείζονα ὅρον,

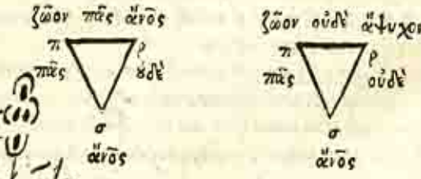

Quoddam animal nõ est irrtioale
Omne animal est irrationale
Omne rationale ÷ animal
Omne rationale est irrationale

Omnis hõ animal
Omnis hõ substa
Quædam substa. al.
Quædam substantia est hõ
Omnis hõ animal
Quædam substa. ál
Darapti
Darij

Quædá substa animal
Nulla substa ÷ animal
Omnis hõ substantia
Nullus hõ animal
Celarent

Omnis hõ al
Nullus hõ equus
Nullus equus ál.

Omnis homo animal
Nullus hõ inanime
Nullũ inanime ál

Omne rationale animal . g
rationale ps ÷ animalis . si g
Nullũ rationale ÷ irrõale . g
aliquod animal . i. rõale nõ &c

Nullũ rõale ÷ irrõale
Quoddam animal nõ ÷ irrõale

primũ lmi. 3a fig.
ncludere particu
uter
do figurarũ ex habi
dine medij ad extreo
itates sumitur

mus modus . 3a f.
rapti . π. ζῶον .
οὐσία . σ. ἄνος
reducitur ad tertiũ
odum primæ f.

φεσιν serie. sequelã

Demonstratio per i
θεσιν. i. expositionem
uide & in fine fac

Secundus modus
3a . fa . i. felapti
π. ἄλογον
ρ. ζῶον
σ. λογικόν

Deductio ad impo

Ad uera suppositi
non sequi falsum

Demonstratio exp
toria

Primus modus in
lis

Elegans obseruat

Al
ps
Rõnale
irrõale

.i. f. ἄλογος

πρῶτον ἔπαιον. διόλου δὲ τὸν μέσον. καὶ τέλος ἐλάττονος δὲ τῷ διόλου τέρῳ σχήματι, πρῶτον ἔπαι τε τὸν μέσον ὡς ἀμφοτέρων κατηγορούμενον. ἔστι δὲ πόλιν τῷ τέλει τῷ τὸν μέσον ἔχατον ὡς ἀμφοτέροις ὑποκείμενον.

ΟΥΔ' ὅταν ἄμφω κατὰ μηδενὸς τῶν σ λέγηται ἢ ἔσται συλλογισμός. ὅροι τῶν ὑπάρχειν ζῶον. ἵππος ἄψυχον. τῶν μὴ ὑπάρχειν. ἄνθρωπος. ἵππος. ἄψυχον. μέσον, ἄψυχον φανερὸν οὖν καὶ ἐν τούτῳ τῷ σχήματι πότε ἔσται καὶ πότε ἢ ἔσται συλλογισμός, καθόλου τῶν ὅρων ὄντων. ὅταν μὲν γὰρ ἀμφότεροι οἱ ὅροι τιθῶσι κατηγορικοί, ἔσται συλλογισμός. ὅπου τινὶ ὑπάρχει ὁ ἄκρον τῷ ἄκρῳ. ὅταν δὲ στερητικοί, οὐκ ἔσται, ὅταν δὶ ὁ μὲν ᾖ στερητικός, ὁ δὲ καταφατικός, ἐὰν μὲν ὁ μεῖζον γένηται στερητικός, ἄτερος δὲ καταφατικός, ἔσται συλλογισμός. ὅπου τινὶ οὐχ ὑπάρχει ὁ ἄκρον τῷ ἄκρῳ. ἐὰν δὶ ἀνάπαλιν, οὐκ ἔσται συλλογισμός.

Δ δύτερος οὖν τρόπος ἀσυλλόγιστος εἰ τούτῳ τῷ σχήματι ὅς ἀμφοτέρων καθόλου ἀποφατικῶν διὰ τὸ αἰτίαν τῶν πρὸ αὐτῶν. ὅ δὴ ἤδη δῆλον ὅτι ὧδε πάντος σχήματος κοινῇ συζυγίας ἀσυλλόγιστος ἢ ὅς ἀμφοτέρων ἀποφατικῶν. συνάγει δὲ ὁ μὲν παντὶ, ὅτι τῷ ζῶον οὐδενὶ ἀψύχῳ. ἵππος οὐδενὶ ἀψύχῳ. καὶ ὁ συμπέρασμα ζῶον παντὶ ἵππῳ. ὁ δὲ μηδενὶ ὅτως. ἄνθρωπος οὐδενὶ ἀψύχῳ. ἵππος οὐδενὶ ἀψύχῳ. καὶ συμπέρασμα, ἄνθρωπος οὐδὲν ἵππῳ.

ΕΑΝ δὶ ὁ μὲν ᾖ καθόλου πρὸς ὁ μέσον, ὁ δὶ ἐν μέρει, κατηγορικῶν μὲν ὄντων ἀμφοῖν. καὶ ἀνάγκη γίνεσθαι συλλογισμόν. εἰ ὁ πότερος ἢ καθόλου τῶν ὅρων. ἡ γὰρ ὁ μὲν ρ παντὶ τῷ σ ὑπάρχει, ὁ δὲ π τινὶ, καὶ ἀνάγκη ὁ π τινὶ τῷ ρ ὑπάρχειν. ἐπεὶ γὰρ εἴρηται ὁ καταφατικὸν, ὑπάρξει ὁ σ τινὶ τῷ π. ὥστε ἐπεὶ ὁ μὲν ρ παντὶ τῷ σ. ὁ δὲ σ τινὶ τῷ π, καὶ ὁ ρ τινὶ τῷ π ὑπάρξει. ὥστε καὶ ὁ π τινὶ τῷ ρ.

ζῶον παντὶ. ἵππος
ὄν. ὄν. ἄψυχον

Δ ἐξελθὼν πάσας τὰς ὅς ἀμφοτέρων καθόλου τῶν προτάσεων γινομένας συζυγίας. καὶ δείξας, ποῖαι μὲν συλλογιστικαὶ, ποῖαι δὲ ἀσυλλόγιστοι. νῦν διδάσκει περὶ τῶν ἐκ μὲν τῆς μιᾶς καθόλου. τῆς δὲ ἑτέρας μερικῆς συζυγιῶν ὀκτὼ καὶ πρώτον ἐκτίθεται τὴν ἐκ τῆς μείζονος μερικῆς καταφατικῆς, τῆς δὲ ἐλάττονος καθόλου καταφατικῆς. καὶ δείκνυσιν ἀνάλυσιν συλλογιστικὴν. διὰ τῆς ἀπιστροφῆς τῆς μερικῆς ὑπαρχέτω γὰρ φησὶ ὁ μὲν π τινὶ τῷ σ. ὁ δὲ ρ, παντὶ τῷ σ. λέγω φησὶν ὅτι ὁ π τινὶ τῷ ρ ὑπάρξει. πῶς καὶ τίνα τρόπον; ἡ γὰρ ὁ π τινὶ τῷ σ, καὶ ὁ σ τινὶ τῷ π. πρὸς ἑαυτὸν γὰρ ἡ μερικὴ καταφατικὴ ἀπιστρέφει. ἡ τοίνυν ὑπέκειτο. ὁ μὲν ρ παντὶ τῷ σ ὑπάρχειν. ὁ δὲ σ κατὰ τὸν ἀπιστροφὴν τινὶ τῷ π. γίνεται ὁ τέλος τρόπος τῶν πρώτων σχήματος. ἐκ τῆς μείζονος καθόλου καταφατικῆς, τῆς δὲ ἐλάττονος μερικῆς καταφατικῆς μερικὸν καταφατικὸν συνάγων συμπέρασμα. τὸ αὐτὸ ρ τινὶ τῷ π ὑπάρξει. ἀλλ' ὅ τῶν τοῦ ἐβουλόμεθα δεῖξαι. ἡ ὁ ρ τινὶ τῷ π ὑπάρχει. ἀλλ' ἡ ὁ π τινὶ τῷ ρ. ἡ τοίνυν ἀπιστροφὴ ἡ μερικὴ καταφατικὴ. καὶ ὁ π τινὶ τῷ ρ ὑπάρξει ὅπερ ἔδει δεῖξαι. ἔστι δὲ ὅτος τέλος τρόπος συλλογιστικὸς εἰ τέλεσι σχήματι δυνήσεις δὲ κάνταῦθα ὑλῶν. εἶδος τι καὶ γένος λαμβάνων καὶ κοινὸν ἀμφοῖν. καὶ τὸ μὲν εἶδος, μείζονα ὅρον τιθείς. τὸ δὲ γένος μέσον. ὁ δὲ κοινῶν ἀμφοῖν ἐλάττονα. οἷον ὁ ἄνθρωπος τινὶ ζῴῳ. ἔμψυχον παντὶ ζῴῳ. καὶ ἄνθρωπος τινὶ ἐμψύχῳ. ἡ γὰρ ὁ ἄνθρωπος τινὶ ζῴῳ. καὶ τὸ ζῶον τινὶ ἀνθρώπῳ. δηλοῖ δὲ ὁ μὲν ἔμψυχον παντὶ ζῴῳ. ὁ δὲ ζῶον τινὶ ἀνθρώπῳ. συνάγεται ὁ ἔμψυχον τινὶ ἀνθρώπῳ. ἡ δὲ τοῦτο, καὶ ὁ ἄνθρωπος τινὶ ἐμψύχῳ. ὅπερ ἔδει δεῖξαι. τῶν δὲ ὁ ὁ δὲ τὸν συλλογισμὸν οἱ περὶ Θεόφραστον τέταρτον ἔπαιον. ὅτι ἐδείχθη δύο ἀπιστροφῶν. ἀεὶ στὰ δὲ, τέλεον. καὶ ἵππος δὶ τὸ τέλεσι σχήματι ἡ ἐλάττων ἢ προτάσεως ἡ κύρος ἔχουσα μάλιστα. ἀδιαφόρως γὰρ οὐ αὐτῷ ἔχει ἡ μείζων. καὶ κατὰ τὸ ποσὸν καὶ κατὰ τὸ ποιόν. ἡ δὲ ἐλάττων πάντως τῷ ποσῷ κεκοσμῆσθαι βούλεται. καὶ παρ' ἄλλῳ ἢ συλλογιστικὴ, ἢ ἀσυλλόγιστοι γίνονται αἱ συμπλοκαὶ τῶν προτάσεων. ἐπεὶ οὖν αὕτη ὁ κύρος ἔχει. προτιμήκεν τῷ κατεσκευάσθαι τὴν ἔχουσαν τὴν ἐλάττονα καθόλου. ἵνα ἡ ὁ κύρος ἔχουσα πρότασις. μὴ μόνῳ κοσμῆται τῷ ποιῷ. ἀλλὰ καὶ τῷ ποσῷ.

ΠΑΛΙΝ ἡ ὁ μὲν ρ τινὶ τῷ σ ὁ δὲ π παντὶ ὑπάρχει, ἀνάγκη ὁ π, τινὶ ὁ ρ ὑπάρχειν. ὁ γὰρ ἄλλος τρόπος τῆς ἀποδείξεως.

Τ ἑκτὸς οὖν τρόπος συλλογιστικὸς ἐκ τῆς μείζονος καθόλου καταφατικῆς. τῆς δὲ ἐλάττονος μερικῆς καταφατικῆς. μερικὸν καταφατικὸν συνάγων συμπέρασμα. οἷον ζῶον παντὶ ἀνθρώπῳ. λευκὸν τινὶ ἀνθρώπῳ. καὶ συνάγεται ζῶον τινὶ λευκῷ ἡ γὰρ λευκὸν τινὶ ἀνθρώπῳ. καὶ ἄνθρωπος τινὶ λευκῷ. δηλοῖ δὲ ὁ ζῶον παντὶ ἀνθρώπῳ. ἄνθρωπος δὲ τινὶ λευκῷ. δῆλον ὅτι συνάγεται ζῶον τινὶ λευκῷ. ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ἐπὶ τῶν πρῶτον

Nullum mainme equus
Nullus equus hō.
ya bis prædicatur

legans annotatio

cundus modus inutilis

omni figura ex duab
rgatiuis nihil sequitur

ppositionibus altera
niuersali altera parti
clari. ex quibus fiunt
mugationes.

ertius modus. 3. f.
disamis.

Theoph

uæstionem cum solu
ione attende.

Quartus modus. 3. f.
datisi

Quoddam animal hó
Omne animal nínú
Quoddá nínú homo
Quidá hō animal
Omne animal nínú
Quidam homo nínú hō

Disamis
Darij

Omnis hó animal
Quidam hó album
Quoddam animal
Quoddam album hō
Omnis hō animal
Quoddam albú animal

Datisi
Darij

Nullum ninum homo
Omne animal ninú
Nullum animal hō
Celaron

Nullum albú
Nullus albú
Omnis homo animal
Nullus homo albú

ξαι. γίνεται γὰρ πάλιν ὁ τρίτος τρόπος τῶν πρώτων σχήματος δυνήσεις δὲ κἀνταῦθα ὑλῶν. λαμβάνων γένος καὶ εἶδος. καὶ τὸ ὑπάρχον μὲν αὐτοῖς ἀδὶ μέρους ὑπάρχον δὲ καὶ ἑτέροις τισὶ παρ' ἄλλα. καὶ τὸ μὲν γένος τιθεὶς μείζονα ὅρον. τὸ δὲ εἶδος μέσον. τὸ δὲ ὑπάρχον ἄλλοις ἀδὶ μέρους ἐλάττονα.

ζῶον τὶς λευκὸν
π ρ
τὶς τὶς
σ
ἀνὸς

Ε'ΣΤΙ δὲ ἀποδεῖξαι καὶ διὰ τῶν ἀδυνάτου καὶ τῆς ἐκθέσεως καθὸ πῶς ἀδὶ τῶν πρωτέρων.

Α μφοτέροις γὰρ δυνατὸν δεῖξαι τῇ ἧς ἄτοπον ἀπαγωγῇ. ἡ πρῶτόν γε τὸ πρῶτον δείξομεν. ἡ χάρις εἴποι ψεῦδος εἶναι τὸ τινὶ τῷ ρ τὸ π' ὑπάρχειν. τουτέστι τὸ ἄνθρωπον. τινὶ ἐμψύχῳ. δῆλον ὅτι ἀληθὲς ἔσται τὸ οὐδενὶ. ἡ τοίνυν τὸ μὲν π' τουτέστιν ὁ ἄνθρωπος, οὐδενὶ τῷ ρ' τουτέστι τῷ ἐμψύχῳ. ὡς ὁ ἀνὴρ λέγων βούλεται. τὸ δὲ ρ τὸ ἔμψυχον παντὶ τῷ σ'. τουτέστι τῷ ζῴῳ. τὸ τὸ γὰρ ὑπόκειται. τὸ ἄρα π' ὁ ἄνθρωπος οὐδενὶ τῷ ζῴῳ ὑπάρξει. γίνεται γὰρ ὁ δεύτερος τρόπος τῶν πρώτου σχήματος. ὑπέκειτο δὲ τινὶ ζῴῳ ὑπάρχειν τὸν ἄνθρωπον. τὸ ἄλλο ἄρα καὶ τινὶ καὶ οὐδενὶ ὑπάρξει. ὅπερ ἄτοπον. τὸ ἄτοπον ἠκολούθησεν δῆλον ὅτι διὰ τὸ ὑποτεθεῖσθαι ἡμᾶς. τὸ π' μηδενὶ τῷ ρ ὑπάρχειν τουτέστιν ὁ ἄνθρωπος μηδενὶ ἐμψύχῳ. ψεῦδος ἄρα τῶν τὸ ἀληθὲς δὲ τὸ τινὶ ὅπερ ἔδει δεῖξαι. δείκνυται δὲ καὶ τῇ ἐκθέσει οὕτως. ἡ γὰρ ὁ ἄνθρωπος τινὶ ζῴῳ ὑπάρχει. τὸ δὲ ἔμψυχον παντὶ. ἐὰν ληφθῇ τι τῶν ζῴων ᾧ ὑπάρχει ὁ ἄνθρωπος. τῶν τὸ κοινὸν ἔστω μέρος. τῶν τε ἀνθρώπου καὶ τῶν ἐμψύχων. ἔστιν ἄρα τι τοῦτον ἔμψυχον ᾧ ὑπάρχει ὁ ἄνθρωπος. ὁμοίως δὲ καὶ τὸν δεύτερον τρόπον δείξομεν διὰ μὲν τῶν ἀδυνάτου οὕτως. εἴπερ εἴποι ψεῦδος εἶναι τὸ τινὶ λευκῷ ὑπάρχειν τὸ ζῶον. δῆλον ὅτι ἀληθὲς ἐρεῖ τὸ μηδενὶ λευκῷ ὑπάρχειν τὸ ζῶον. οὐκοῦν καὶ τὸ ἀνάπαλιν οὐδενὶ ζῴῳ ὑπάρξει τὸ λευκόν. ἡ τοίνυν οὐδενὶ ζῴῳ τὸ λευκὸν ὡς ὁ ἀνὴρ λέγων βούλεται. ὑπέκειτο δὲ καὶ τὸ ζῶον παντὶ ἀνθρώπῳ ὑπάρχειν. δῆλον ὅτι συνάγεται τὸ λευκὸν μηδενὶ ἀνθρώπῳ ὑπάρχειν. γίνεται γὰρ πάλιν ὁ δεύτερος τρόπος τῶν πρώτου σχήματος. ὑπέκειτο δὲ καὶ τινὶ ἀνθρώπῳ τὸ λευκὸν ὑπάρχειν. τὸ ἄλλο ἄρα καὶ τινὶ καὶ οὐδενὶ ὑπάρξει. ὅπερ ἄτοπον. τὸ ἄτοπον ἠκολούθησε διὰ τὸ ὑποτεθεῖσθαι ἡμᾶς διὰ τὸ μηδενὶ λευκῷ τὸ ζῶον ὑπάρχειν. ψεῦδος ἄρα τῶν τε. ἀληθὲς δὲ τὸ ἀνακείμενον τὸ τινὶ ὅπερ ἔδει δεῖξαι. ὁμοίως δὲ καὶ τῇ ἐκθέσει τὸ ἄλλο δείξομεν, ἡ ὅτι τὸ μὲν ζῶον κατὰ παντὸς ἀνθρώπου, τὸ δὲ λευκὸν κατὰ τινος, ἐὰν ληφθῇ τι τῶν ἀνθρώπων ᾧ ὑπάρχει τὸ λευκόν. οἷον σκύθης, τούτῳ ὑπάρξει τὸ ζῶον. τινὶ ἄρα λευκῷ τὸ ζῶον ὑπάρξει. ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ΕΑΝ δὶ ὁ μὲν ᾖ κατηγορικὸς, ὁ δὲ στερητικὸς, καθόλου δὲ ὁ κατηγορικὸς, ὅταν μὲν ὁ ἐλάττων ᾖ κατηγορικὸς, ἔσται συλλογισμός. ἡ γὰρ τὸ ρ παντὶ τῷ σ'. τὸ δὲ π' τινὶ μὴ ὑπάρχει. ἀνάγκη τὸ π' τινὶ τῷ ρ' μὴ ὑπάρχειν. ἡ γὰρ παντὶ, καὶ τὸ ρ παντὶ τῷ σ' καὶ τῷ π' παντὶ τῷ σ' ὑπάρξει. ἀλλ' οὐκ ὑπῆρχε.

Τ ὰς συζυγίας ἐκπεθέμενος τὰς ἐκ τῆς μιᾶς καθόλου, τῆς δὲ ἑτέρας μερικῆς, ὀξέθετο πρότερας τὰς ἐκ τῶν δύο καταφατικῶν, τῆς τε ἐχούσης τὸν μείζονα καθόλου τὸν δὲ ἐλάττονα μερικόν. καὶ τὸ ἀνάπαλιν, καὶ ἀμφοτέρας ἔδειξε συλλογιστικὰς οὔσας. εἰ ἑκατέρα γὰρ ἐσώζετο τὸ ἴσον τῶν τρίτου σχήματος. τὸ τῶν ἐλάττονα εἶναι καταφατικῶν. λοιπὸν ἐκτίθεται τὰς ἐκ τῆς ἑτέρας μὲν καταφατικῆς, τῆς δὲ ἑτέρας ἀποφατικῆς. ἡ καταφατικῆς καθόλου οὔσης. μερικῆς δὲ ἡ ἀποφατικῆς. καὶ πρώτην τὴν εἰς ἐλάττονι ὁρῶ ἔχουσαν, τὸ κατηγορικὸν, ἡ καθόλου. δείκνυσι αὐτὴν συλλογιστικὴν ὅσαι ὅταν ὅπερ φησὶν ὁ ἐλάττων ἢ κατηγορικὸς, ἔσται συλλογισμός. πέμπτος οὗτος τρόπος συλλογιστικὸς εἰ τρίτῳ σχήματι ἐκ μερικῆς ἀποφατικῆς τῆς μείζονος. ἡ καθόλου καταφατικῆς τῆς ἐλάττονος μερικὸν ἀποφατικὸν συνάγων συμπέρασμα. δυνήσεις δὲ κἀνταῦθα ὑλῶν λαμβάνων γένος καὶ εἶδος. καὶ ἐπὶ ἀδὶ μέρους ἄλλοις συμβεβηκὸς. καὶ τῶν τὸ μὲν μείζονα ὅρον τιθείς. τὸ δὲ εἶδος μέσον. τὸ δὲ γένος ἐλάττονα. οἷον λευκὸν οὐ παντὶ ἀνθρώπῳ. ζῶον παντὶ ἀνθρώπῳ. καὶ συνάγεται λευκὸν. οὐ παντὶ ζῴῳ. δείκνυσι δὲ τῶν τὸν τρόπον διὰ τῆς ἧς ἀδυνάτου ἀπαγωγῆς. οὐ γὰρ οἷόν τε τῷ ἄλλον δι' ἀνάπιστροφῆς ἀποδεῖξαι. διότι ἡ μὲν μείζων, οὐδὲ ὅλως ἀνάπιστρέφει μερικὴ οὖσα ἀποφατική. ἡ δὲ ἐλάττων ἡ ἀνάπιστρέφει, πρὸς τῷ μερικῷ καταφατικῷ ἀνάπιστρέφει, καὶ γίνεται ἄμφω μερικά. ἐκ δὲ ἀμφοῖν μερικῶν, οὐκ οἷόν τε γενέσθαι συλλογιστικὴν συζυγίαν ὡς ἤδη εἴπομεν. διόπερ τῆς ἧς ἄτοπον ἀπαγωγῆς, δείκνυσι τῷ συζυγίαν οὕτως. ἡ γάρ τις εἴποι ψεῦδος εἶναι τὸ συμπέρασμα τὸ λέγον μὴ παντὶ ζῴῳ τὸ λευκὸν ὑπάρχειν. δῆλον ὅτι τὸ παντὶ ἔστω. ἔστω οὖν λευκὸν παντὶ ζῴῳ. ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ ζῶον παντὶ ἀνθρώπῳ ὑπῆρχεν. οὕτω γὰρ ὑπέκειτο, τὸ ἄρα λευκὸν συναχθήσεται παντὶ τῷ ἀνθρώπῳ ὑπάρχειν. ὑπέκειτο δὲ καὶ οὐ παντὶ. τὸ ἄλλο ἄρα καὶ παντὶ καὶ οὐ παντὶ ἔστω. ὅπερ ἀδύνατον.

λευκὸν ἄνθ. ζῶον
π ρ
ἄνθ πᾶς
σ
ἀνὸς

Quintus modus. 3. a
1. Bocardo

Non posse quitú hui
dú monstrari p ca
sionem sed p dedu
onem ad impossibi

Quidam homo non est albus
Omnis homo est animal
Quoddam animal nó est albú
Bocardo

Omne animal est album
Omnis homo est animal
Omnis homo est albus
Barbara

π. Albú
ρ animal
σ Homo

ΔΕΙΚΝΥΤΑΙ δὲ καὶ αὖθις τῆς ἀπεγωγῆς. ἐὰν ληφθῇ, τὶ τῶν σ, ᾧ τὸ π μὴ ὑπάρχει.
τοῦ δι' ἐκθέσεως φησὶ δεῖξαι. ἢ γὰρ λύκος ἢ παντὶ ἀνθρώπῳ τὸ δὲ ζῶον παντὶ ἀνθρώπῳ. ἐὰν ληφθῇ τι τῶν ἀνθρώπων ᾧ μὴ ὑπάρχει τὸ λύκος. εἶναι, ὁ αἰθίοψ. ἔστι δὲ τὸ τῶν ζῴων μέρος. παντὶ γὰρ ἀνθρώπῳ τὸ ζῶον ὑπάρχει δῆλον ὅτι τὸ συμπέρασμα προφανὲς ὅτι τὸ λύκος ἢ παντὶ τῷ ζῴῳ ὑπάρχει. οἷον, τῷ αἰθίοπι.

ΟΤΑΝ δ' ὁ μείζων ἢ καταφατικός, ὁ δ' ἐλάττων μερικὸς στερητικός, ἔσται συλλογισμός. οἷον ἡ τὸ μὴ π παντὶ τῷ σ, τὸ δὲ ρ τινὶ τῷ σ μὴ ὑπάρχει. ὅροι τρεῖς παντὶ ὑπάρχει, ἔμψυχον. ἄνθρωπος. ζῶον. ποθέμενος τὴν μὴ καθόλου προτάσεων καταφατικῶν. τὴν δὲ μερικὴν στερητικὴν. καὶ δέξας ὅτι οὕτως ἐχουσῶν τῶν προτάσεων. ἐὰν εἰ τῷ ἐλάττονι ὅρῳ τεθῇ τὸ καθόλου καταφατικόν. εἰ δὲ τῷ μείζονι, τὸ μερικὸν ἀποφατικὸν γίνεται συλλογισμός. πάλιν τὸ αὐτὸ πάλιν ὑποτίθεται, εἰ μὲν τῷ μείζονι τὸ καθόλου καταφατικόν, εἰ δὲ τῷ ἐλάττονι, τὸ μερικὸν ἀποφατικόν. καὶ δείκνυσιν ἀσυλλόγιστον, ὅταν ταύτην τὴν συζυγίαν διὰ τὸ τὴν ἐλάττονα τὸ ἴδιον ἀποπολωλεκέναι, λέγω δὴ τὸ καταφατικόν. συνάγει γὰρ καὶ τὸ παντὶ καὶ οὐδενὶ καὶ τὸ μὴ παντὶ οὕτως ἔμψυχον παντὶ ζῴῳ. ἄνθρωπος παντὶ ζῴῳ. καὶ συμπέρασμα ἔμψυχον παντὶ ἀνθρώπῳ.

ΤΟΥ δὲ μηδενὶ, ἂν ἔστι λαβεῖν ὅρους. ἢ τινὶ μὴ ὑπάρχει τῷ σ τὸ ρ, τινὶ δὲ μή. ἢ γὰρ μηδενὶ τῷ ρ τὸ π ὑπάρχει, τὸ δὲ ρ τινὶ τῷ σ καὶ τὸ π τινὶ τῷ σ οὐχ ὑπάρξει. ὑπέκειτο δὲ παντὶ ὑπάρχειν. ἢ γὰρ παντὶ τὸ π ὑπάρχει, τὸ δὲ ρ τινὶ τῷ σ, ᾗ τὸ π τινὶ τῷ ρ ὑπάρξει. ὑπέκειτο δὲ μηδενὶ ὑπάρχειν.

καὶ φησὶ τὴν μερικὴν ἀποφατικὴν δι' ἑαυτὴν ἀληθεύουσαν λάβομεν. ἰσοδυναμοῦσα τῇ μερικῇ καταφατικῇ καὶ τὸ καθόλου ἀποφατικὸν ἀδυνάτου διὰ τῶν τοιούτων ὅρων συναγαγεῖν. ἢ γάρ φησι τὸ μὴ π παντὶ τῷ σ ὑπάρχει. τὸ δὲ ρ μὴ παντὶ εἰ τὰ τὸ λάβωμεν δι' ἑαυτὸ ἀληθές, ἰσοδυναμοῦσα τὸ τινὶ. καὶ τὴν τοῦ συλλογισμοῦ συζυγίαν. ὥστε συνάγεται τὸ π τινὶ τῷ ρ ὑπάρχειν. ἢ τοίνυν καὶ τὸ μηδενὶ συνάγει διὰ τὴν ὑπόθεσιν. τὸ ἄλλο ἄρα καὶ τινὶ καὶ μηδενὶ ὅπῃ ἄτοπον. δυνατὸν δὲ καὶ ἄλλως δεῖξαι. ἢ γὰρ δυνατὸν μηδὲν τῷ ρ τὸ π ὑπάρχειν. ἢ κεῖται ἢ δὲ τὸ ρ οὐδενὶ τῷ π. τὸ δὲ π παντὶ τῷ σ. τὸ ἄρα ρ οὐδενὶ τῷ σ. ἢ δὲ καὶ τὸ παντὶ τοῦτον δὲ ἀπεῖν τινί, τὸ ἄλλο ἄρα καὶ τινὶ καὶ οὐδενὶ. ἢ καὶ ἄρα δυνατὸν τὸ μηδενὶ συναναγαγεῖν διὰ τοῦ τὸν διεχθῆ ἀσυλλόγιστος ἡ συζυγία καὶ τὸ παντὶ καὶ τὸ μηδενὶ συνάγουσα, ἐὰν ἡ μερικὴ ἀποφατικὴ δι' ἑαυτὴν ληφθῇ ἀληθεύουσα. ἢ τοίνυν ἀσυλλόγιστος ὁ τρόπος ἔσται, δεῖ τὴν μερικὴν ἀποφατικὴν εἰ τῷ ἐλάττονι ὅρῳ κειμένην, οὕτω λαμβάνεσθαι ὡς διὰ τὴν καθόλου ἀληθεύουσαν. ἵνα καθόλου ἀποφατικὴ ληφθῇ ἡ ἐλάττων πρότασις ἀσυλλόγιστον ἐργάσηται τὴν συζυγίαν.

ΑΛΛ' ὥσπερ εἰ τοῖς πρότερον, λεκτέον ἀσυλλόγιστον τὸν τρόπον τὸ τινὶ μὴ ὑπάρχειν, καὶ τὸ μηδενὶ ὑπάρχον, ἀληθὲς ἀπεῖναι τινὶ μὴ ὑπάρχειν. μηδενὶ δὲ ὑπάρχοντος, οὐκ ἴσως συλλογισμός, φανερὸν ὅτι οὐκ ἔστι συλλογισμός. ἐὰν δὲ ὁ στερητικὸς ἢ καθόλου τῶν ὅρων, ὁ δὲ εἰ μέρει καταφατικός.

ὥσπερ πρότερον φησὶν ἀδύνατον τὴν μερικὴν ἀποφατικὴν λαμβάνοντας, τουτέστιν ἄμφω σημαίνουσαν ἢ τὸ καθόλου ἀποφατικόν, ἢ τὸ μερικὸν ἐδείκνυμεν τινὰς ἀσυλλογίστους συζυγίας λαμβάνοντας τὴν μερικὴν ἀποφατικὴν σημαίνουσαν τὸ καθόλου τὸ ἀποφατικόν, ὅτι ἢ εὐθεῖα ἐὰν ὡσαύτως ἀλλὴν ἐκδεξώμεθα ἀδύνατον καθόλου ἀποφατικῆς, οὐρήσομεν ἀλλὴν ἀσυλλόγιστον. οὐδὲ μία γὰρ πρότασις εἰ τούτῳ τῷ σχήματι τὴν ἀποφατικὴν ἔχουσα, συλλογιστικὴ ἔστι. συνάγει γὰρ καὶ τὸ παντὶ καὶ τὸ μηδενί. καὶ τὸ μὴ παντὶ, παρεβήκαμεν ὅρους. τὸ δὲ μηδενὶ νυνὶ παραβησόμεθα ὡς εἴρηται ἀστὴν καθόλου ἀποφατικὴν μεταλαμβάνοντες τὴν μερικὴν ἀποφατικὴν. ὅτι ἔμψυχον παντὶ ζῴῳ. λίθος οὐ παντὶ ζῴῳ. καὶ συμπέρασμα ἔμψυχον οὐδενὶ λίθῳ.

ἔμψυχον ὅσ λίθος
π ρ
πᾶς οὐδ
σ
ἀνός

ΕΑΝ δὲ ὁ στερητικὸς ἢ καθόλου. ὅταν μὲν ὁ μείζων ἢ στερητικός, ὁ δὲ ἐλάττων καταφατικός, ἔσται συλλογισμός. ἢ γὰρ τὸ π μηδενὶ τῷ σ. τὸ δὲ ρ τινὶ ὑπάρχει τῷ σ. τὸ π τινὶ τῷ ρ οὐχ ὑπάρξει. πάλιν γὰρ ἔσται τὸ πρῶτον σχῆμα, τῆς ρ σ προτάσεως ἀντιστραφείσης.

κτις οὕτος τρόπος συλλογιστικὸς εἰ τούτῳ τῷ σχήματι, ἐκ καθόλου ἀποφατικῆς τῆς μείζονος. τῆς δὲ ἐλάττονος μερικῆς καταφατικῆς. μερικὸν ἀποφατικὸν συνάγων συμπέρασμα. δείκνυται δὲ διὰ τὸ αὐτὸ τῆς ἀποφῆς τῆς ἐλάττονος προτάσεως. οἷον τὸ π οὐδενὶ τῷ σ τὸ ρ τινὶ τῷ σ ὑπάρχει. τὸ π οὐ παντὶ τῷ ρ. ἢ τοίνυν τὸ μὴ π οὐδενὶ τῷ σ. τὸ δὲ σ τινὶ τῷ ρ ὑπάρχει. τὸ π οὐ παντὶ τῷ ρ ὑπάρξει. γίνεται γὰρ ὁ τέταρτος τρόπος τοῦ πρώτου σχήματος ἐκ καθόλου ἀποφατικῆς τῆς μείζονος. τῆς δὲ ἐλάττονος μερικῆς καταφατικῆς. μερικὸν ἀποφατικὸν συνάγων συμπέρασμα. δυνατὸν δὲ καὶ ταῦτα ὑλῶν. λαμβάνων δύο τινὰ πάντα πάντων ἀλλήλοις ἀλλόφυλα. καὶ ἕτερον ἀμφοτέροις ὑπάρχειν εἰ μέρει. καὶ τὸ τοῦ μὴ ἐλάττονα ὅρον τιθεὶς, τῶν δὲ λοιπῶν. τὸν μὲν μείζονα, τὸν δὲ μέσον. οἷον, ἄνθρωπος οὐδενὶ ἵππῳ. λευκὸν τινὶ ἵππῳ. καὶ συνάγεται ἄνθρωπος ἄρα οὐ παντὶ λευκῷ. ἴσον δὲ ὁ πᾶς τὸν τρόπον

Omne animal animatum
Quoddam animal nó eſt lapis
Quidam lapis nó ÷ animatu

Nullus equus eſt homo
Quidá equus ÷ album.
Quoddá albú ÷ equus

Nullus equus eſt homo
Quidam equus eſt albú
Quoddam album nó eſt hó

Nullus equus ÷ homo
Quoddam albú ÷ equus
Quoddá albú nó ÷ hó

πον οἱ περὶ Θεόφραστον πέμπτον τέτταρα προτάσεις ἀλλὸν τῶν προειρημένων. διότι οὗτος μὴ δι' ἀπιστροφῆς καταστρεφόμενος. ἐκεῖνος δὲ διὰ μόνης τῆς ἀδυνάτου ἀπεγωγῆς. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης τὸ πέμπτον προέτεινε διὰ τὴν ἀρτιμενῶν αἰτίαν. ἔστι μὴ οὖν οἱ ἐξ τρόποι εἰ τούτῳ τῷ σχήματι συλλογιστικοὶ προσδιορισμένων ὄντων τῶν προτάσεων. ἐὰν μὴ ἡ προσδιορισμός, ἡ δὲ ἀπροσδιόριστος γένωνται ἄλλαι τέσσαρες συλλογιστικὰ συζυγίαι, τῆς ἀπροσδιορίστου δηλονότι τῇ μερικῇ ἰσοδυναμούσης. σὺν τῇ θέσει δὲ οὕτως ἔσται μὴ ἐκ τοῦ μείζονος καθόλου καταφατικῆς. τῆς δὲ ἐλάττονος ἀπροσδιορίστου καταφατικῆς. ἢ τὸ π παντὸς τοῦ σ. τὸ δὲ ρ κατὰ τοῦ σ. τὸ π τῷ ρ ὑπάρξει. ἐπεὶ γὰρ ἀντιστρέφει τὸ καθόλου. τὸ σ τῷ ρ ὑπάρξει. ὥστε ἐπεὶ τὸ μὴ π κατὰ παντὸς τοῦ σ. τὸ δὲ σ τῷ ρ ὑπάρχει. τὸ π τῷ ρ ὑπάρξει. ἔστι δὲ ἀντιστρέφει καὶ τὸ σ τῷ ρ. ὥστε ἐπεὶ τὸ μὴ π οὐδενὶ τῷ σ. τὸ δὲ σ τῷ ρ ὑπάρχει. τὸ π τῷ ρ οὐχ ὑπάρξει. πάλιν ἔστι τὸ ἕτερος ἐκ τοῦ μείζονος ἀδιορίστου καταφατικῆς. τὸ δὲ ἐλάττονος καθόλου καταφατικῆς ὄντος. ἢ τὸ π τοῦ σ ὑπάρχει. τὸ δὲ ρ παντὶ τῷ σ. καὶ τὸ σ τῷ π καὶ τὰ τῶν ἀντιστροφῶν. ὥστε ἐπεὶ τὸ μὴ ρ παντὶ τῷ σ τὸ δὲ σ τῷ π. τὸ ρ τῷ π ὑπάρξει. καὶ ἐπεὶ δὴ ἀντιστρέφει τὸ καθόλου. καὶ τὸ π τῷ ρ ὑπάρξει. ὅπῃ ἔδει δεῖξαι. ὁ τέταρτος ἐκ τῆς μείζονος ἀδιορίστου ἀποφατικῆς καὶ τοῦ ἐλάττονος καθόλου καταφατικῆς ὄντος. οὗτος δὲ δι' ἀπιστροφῆς οὐ περαίνεται. εἴγε ἡ μερικὴ ἀποφατικὴ ἐκ ἀπιστρέφει. ταύτῃ γὰρ ἰσοδυναμεῖ ἡ ἀδιόριστος. ἡ δὲ καταφατικὴ πρὸς τὴν μερικὴν ἀποφατικὴν ἀντιστρέφει. καὶ ἔστοι ἄμφω μερικοί. ὅθεν ἂν ὅτε συλλογισμὸς γένεται. δεχθέντων οὖν τῆς ἄτοπον ἀπεγωγῆς ὄντος. ἢ τὸ π τῷ σ οὐχ ὑπάρχει. τὸ δὲ ρ παντὶ ὑπάρχει. τὸ π τῷ ρ οὐχ ὑπάρξει. ἢ γὰρ τὸ ψεῦδος ἀληθὲς τὸ παντὶ. ἢ τοίνυν τὸ μὴ π παντὶ τῷ ρ. τὸ δὲ ρ παντὶ τῷ σ ὑπεκειτο. τὸ ἄρα π παντὶ τῷ σ ὑπάρξει. ὑπέκειτο δὲ καὶ μὴ ὑπάρχειν. τὸ ἄλλο ἄρα καὶ παντὶ ὑπάρξει καὶ οὐχ ὑπάρξει ὅπῃ ἄτοπον. τὸ ἄτοπον δεῖξαι ἡ κολούθησις διὰ τὸ ὑποθέσθαι ἡ μᾶς τὸ π παντὶ τῷ ρ ὑπάρχειν. ψεῦδος ἄρα τὸ ἀληθὲς δὲ τὸ ὅς ἀρχῆς τὸ μὴ ὑπάρχειν, ὅπῃ ἔδει δεῖξαι. εἰσὶν οὖν ἅπασαι συλλογιστικὰ συζυγίαι εἰ τῷ τείτῳ σχήματι δέκα. κατὰ τὴν τάξιν τὴν ὑποκειμένην.

ἀνὸς ὅπ λύκος
π ρ
ὅπ πᾶς
σ
ἄνθρωπος

Datisi

Sextus modus .2. f
ſon a theophraſti
quinty .1. Bocaro

Quattuor modi pri
ſupradictos ſex ſ
gſtici, minori m
minata in duo
duobus, & maiore
determinata affi
tiua in uno, & ma
indeterminata n
tiua in alio

Αἱ εἰ τῷ τρίτῳ σχήματι συλλογιστικὰ συζυγίαι ἕξι δέκα.

Darapti ~~ἀδιόριστα~~	felapto	Disamis ~~ἀδιόριστα~~	Datisi	Bocardo ~~ἀδιόριστα~~	Feriso
ὅς ἀμφοτέρων καθόλου καταφατικῶν.	ὅς ἀμφοτέρων καθόλου τῆς μείζονος ἀποφατικῆς, τὸ δὲ ἐλάττονος καταφατικῆς.	ἐκ τῆς μείζονος μερικῆς καταφατικῆς, τῆς δὲ ἐλάττονος καθόλου καταφατικῆς.	ἐκ τῆς μείζονος καθόλου καταφατικῆς, τῆς δὲ ἐλάττονος μερικῆς καταφατικῆς.	ἐκ μερικῆς ἀποφατικῆς τῆς μείζονος, καὶ τῆς ἐλάττονος καθόλου καταφατικῆς.	ἐκ καθόλου ἀποφατικῆς τῆς μείζονος καὶ μερικῆς καταφατικῆς τῆς ἐλάττονος.

Datisi ~~ἀδιόριστα~~	feriso	Disamis ~~ἀδιόριστα~~	Bocardo
ἐκ τῆς μείζονος καθόλου καταφατικῆς, τῆς δὲ ἐλάττονος ἀπροσδιορίστου καταφατικῆς.	ἐκ τῆς μείζονος καθόλου ἀποφατικῆς, τῆς δὲ ἐλάττονος ἀπροσδιορίστου καταφατικῆς.	ἐκ τῆς μείζονος ἀπροσδιορίστου καταφατικῆς, τῆς δὲ ἐλάττονος καθόλου καταφατικῆς.	ἐκ τῆς μείζονος ἀπροσδιορίστου ἀποφατικῆς, τὸ δὲ ἐλάττονος καθόλου καταφατικῆς.

Τὰ δὲ πεῖθοντα τῶν ἀσυλλογίστων συζυγιῶν ἄρτιμενα, τῶν τε μερικῶν ἢ τῶν ἀπροσδιορίστων, οὐ μόνον ἐκ τῶν ἄρτιμενων εἰ τοῖς ἄλλοις σχήμασι πεῖθει αὐτῶν. διὸ παραιτητέον τὰς ὑπολείπουσας συζυγίας ἀσυλλογίστους πάσας οὔσας. ἵνα μὴ πολλάκις τὰ ἄλλα λέγειν ἀναγκαζόμεθα πλὴν ἐπειδή τινων τῶν εἰ ἄλλοις παραλημμένων ὅρων ἔχουσι βραχεῖαν ἀδιστοσίν. ἐκείνων ἀδιστοσίν μεθοδεῖσθαι δύλογον.

ΟΤΑΝ δὲ ὁ ἐλάττων ἢ στερητικὸς, ὁ δὲ ἔστω συλλογισμός. ὅροι τοῦ ὑπάρχειν. ζῶον, ἄνθρωπος. ἄγριον τοῦ μὴ ὑπάρχειν ζῶον, ἀδιόριστον. μέσον δὲ ἀμφοῖν ὁ ἄγριον. διὸ ὅταν ἀμφότεροι στερητικοὶ πεθῶσιν, ἢ διὸ μὴ καθόλου, ὁ δὲ εἰ μέρει ὅροι τοῦ μὴ ὑπάρχειν. ὅταν ὁ ἐλάττων ἢ καθόλου θῆς τὸ μέσον, ζῶον ἀδιόριστον. ἄγριον τοῦ ὑπάρχειν. ζῶον. ἄνθρωπος. ἄγριον.

Quoddam agreſte animal
Nullú agreſte homo
Quidam homo nó eſt animal

Quoddam agreſte nó ÷ al
Nullú agreſte eſt ſcietia
Quædam ſcientia nó ÷ al

Quoddam agreſte animal
Nullú agreſte Scientia
Quædam ſcientia nó ÷ animal

Quoddam agreſte nó eſt al
Nullú agreſte homo
Quidam homo non ÷ animal

Quodam agreste animal
Nullú agreste homo
Quidam hó nó est animal

Nulla album
Quodam album nó est mix
Quædam mix non est corvus

ΟΥΤΑΙ ἡ ΦΥ ἡ ἀγρία — Apollonij

Α ὕπη ἀσυλλόγιστος ἐκ τῆς μείζονος μειεκῆς καταφατικῆς· τῆς δὲ ἐλάττονος καθόλου ἀποφατικῆς· ὃ δὲ ἄγριον οὐ τούτοις οὐκ εἰδὶ τῶν ἀλόγων μόνον ζώων τέκτοντα, ἀλλὰ καὶ εἰδὶ φυτῶν· λέγονται γὰρ ἡ φυτὰ εἶναι ἄγρια· φυγοὶ δ' ἀγριάδες καὶ ἥσαι τις ἢ μάτα μαλῆς ἀποβλώτος ζῶον ὡσὼ τὶ ἀγρίω· ὅιον λέοντι φυτῷ γὰρ οὐχ ὑπάρχει· ἄνθρωπος οὐδενὶ ἀγρίῳ· καὶ ζῶον παντὶ ἀνθρώπῳ.

ΟΤΑΝ δὲ ὁ μείζων ἢ καθόλου, ὁ δὲ ἐλάττων οὐ μέρος· τὸ μὲν μὴ ὑπάρχειν, κόραξ· χιὼν· λευκόν· τὸ δ' ὑπάρχειν οὐκ ἔστι λαβεῖν ὅρους· εἰ γὰρ τὶ μὴ ὑπάρχει τῷ σ', τὶ δὲ μὴ ὑπάρχει· εἰ γὰρ τὸ π' παντὶ τῷ ρ· τὸ δὲ ρ' τὶ τῷ σ'· καὶ τὸ π' τὶ τῷ σ' ὑπάρξει· ὑπέκειτο δὲ μηδενί· ἀλλ' ἐκ τῶν ἀδιορίστου δεικτέον ὅτι οὐ κατά τινὶ τῷ μέσῳ ὑπάρχει ἢ μὴ ὑπάρχει· ἢ ὁ μὲν ὑπάρχει, ὁ δὲ μὴ ὑπάρχει· ἢ ὁ μὲν τινὶ, ὁ δὲ μὴ παντὶ· ἢ ἀδιορίστως, οὐκ ἔσται συλλογισμὸς οὐδαμῶς· ὅροι δὲ κοινοὶ πάντων, ζῶον· ἄνθρωπος· λευκόν· ζῶον· ἄψυχον· λευκόν· φανερὸν οὖν καὶ ἐν τούτῳ τῷ σχήματι πότε ἔσται, καὶ πότε οὐκ ἔσται συλλογισμός· καὶ ὅτι ἐχόντων τι τῶν ὅρων ὡς ἐλέχθη, γίνεται συλλογισμὸς ἐξ ἀνάγκης· αὐτῇ συλλογισμός, ἀνάγκη τοὺς ὅρους οὕτως ἔχειν· φανερὸν δὲ καὶ ὅτι πάντες ἀτελεῖς εἰσιν, οἱ ἐν τούτῳ τῷ σχήματι συλλογισμοί· πάντες γὰρ τελειοῦνται προσλαμβανομένων τινῶν· καὶ ὅτι τὸ καθόλου συλλογίσασθαι διὰ τούτου τοῦ σχήματος, οὐκ ἔσται οὔτε ἐνεργητικὸν οὔτε ἀποφατικόν.

Μ ἔστω δὲ τούτοις τὸ λευκὸν μείζων ὁ κόραξ· ἐλάττων χιὼν· κόραξ οὐδενὶ λευκῷ· χιὼν οὐ παντὶ λευκῷ· ἡ συναγωγὴ κόραξ οὐδεμία χιόνι· τὸ δὲ παντὶ ὑπάρχειν, ὅρους μὲν λαβεῖν οὐκ ἔστι· ἢ δὲ διᾶξις πάλιν διὰ τῶν ἀδιορίστου, ὥσπερ καὶ πρότερον τὰ τῶν λοιπῶν ἀσυλλογίστων συζυγιῶν λεγόμενα δῆλα ἐστίν.

ΔΗΛΟΝ δὲ καὶ ὅτι οὐ πᾶσι τοῖς σχήμασιν· ὅπαν μὴ γίνηται συλλογισμὸς, καταγοεικῶν μὲν ἢ ἐνεργητικῶν ἀμφοτέρων, καὶ εἰδὶ μέρη ὄντων τῶν ὅρων, οὐδὲν ὅλως γίνεται ἀναγκαῖον· καταγοεικοῦ δὲ καὶ ἐνεργητικοῦ καθόλου ληφθέντος τοῦ ἐνεργητικοῦ ἀεὶ γίνεται συλλογισμὸς τοῦ ἐλάττονος ἄκρου πρὸς τὸ μείζον· οἷον εἰ τὸ μὲν ἀ παντὶ τῷ β', ἢ τινὶ, τὸ δὲ β' μηδενὶ τῷ γ', ἀνάγκη τὸν τῶν πρότασιν, ἀνάγκη τὸ γ τινὶ τῷ ἀ μὴ ὑπάρχειν· ὁμοίως δὲ καὶ εἰδὶ τῶν ἑτέρων σχημάτων· ἀεὶ γὰρ γίνεται διὰ τῆς ἀπαγωγῆς συλλογισμός.

Ο περὶ τῶν γ' σχημάτων εἰλῶ λόγος, πέρας ἀπέλαβον· εὐπαθῶν δὲ παραδίδοσι θεώρημά τι τοῖς θεωρεῖν ἐπιμένοις σχήμασι· φέρεται γὰρ εἰδὶ τὰ τῶν εἰ τοῖς θεωρεῖν σχήμασι ἀσυλλόγιστοι συζυγιῶν ἐξέτασιν ἢ διοείζει τάς τε παντελῶς ἀχρήστους συζυγίας· καὶ τὰς μὲν, εἰ τῇ παρούσῃ συνθέσει ἀσυλλόγιστοι· δυναμένας δὲ θεραπείας τινὸς ἀξιοῦσθαι καὶ δι' ἀπαγωγῆς τινῶν ἄλλων γίνεσθαι συλλογιστικάς· λέγει οὖν ὅτι εἰ πᾶσι κοινοῖς τοῖς σχήμασι, ὅσαι ἀσυλλόγιστοι γίνονται συζυγίαι, ἢ ἐξ ὁμοιοσχημόνων προτάσεων ἢ ἐκ μειεκῶν, οὔτε πρὸς τὸν παροῦσαν σύνθεσιν χρησιμεύουσι, οὔτε ἀπαραφάσαι ποιοῦσι συλλογισμόν· ἀλλὰ πάντα παντελῶς εἰσὶν ἄχρηστοι· ὅσαι δὲ κατ' ὁμοιοσχήμονόν τέ εἰσι καὶ τὴν ἀποφατικὸν ἔχουσι καθόλου, αὗται διὰ τῆς ἀπαγωγῆς ἐλέγχονται· ἐπὶ δὲ τῶν ἐλάττονα ὅρον πρὸς τὸν μείζονα συνάγουσι· οἷον ἢ πρώτη ἀσυλλόγιστος εἰ πρώτῳ σχήματι ἐκ καθόλου καταφατικῆς τῆς μείζονος καὶ καθόλου ἀποφατικῆς τῆς ἐλάττονος· εἰ τὸ ἀ παντὶ τῷ β'· τὸ δὲ β' οὐδενὶ τῷ γ'· οὕτω μὲν οὖν ἀσυλλόγιστος· εἰ δὲ ἀντιστρέψομεν τὰς δύο προτάσεις κατὰ τὰς οἰκείας ἀντιστροφάς· συνάγεται τὸ γ' μὴ παντὶ τῷ ἀ ὑπάρχειν· εἰ γὰρ τὸ β' οὐδενὶ τῷ γ'· καὶ τὸ γ' οὐδενὶ τῷ β'· καὶ εἰ τὸ ἀ παντὶ τῷ β'· καὶ τὸ β' τινὶ τῷ ἀ· ἀναλήψεται οὖν ἀπὸ τῆς ἐλάττονος προτάσεως καὶ συνθεὰς, λέγω οὕτως, τὸ γ' οὐδενὶ τῷ β'· τὸ β' τινὶ τῷ ἀ· γίνεται γὰρ ὁ τέταρτος τρόπος τοῦ ἀ σχήματος μειεκὸν ἀποφατικὸν· συνάγων συμπέρασμα· οὕτως οὖν τὸ μὲν ἀπὸ οὐκέτι ἔδειξεν, συλλογιστικὴ δὲ δυναμένη μὴ εἶναι, φαίνεται οὕτω μὲν οὖν εἰ μὲν τῷ ἀ σχήματι τὰς δύο προτάσεις διὰ ἀντιστρέφαν εἰ δὲ τῷ β' τῷ ἐλάττονα εἰ δὲ τῷ γ' τῷ μείζονα δοῦ μὴ οὖν εἰ μὴ τῷ ἀ σχήματι οἱ τοῦτον τὸν τρόπον δυνάμεις εἶναι συλλογιστικοὶ· δύο· ὅ, τε προειρημένος καὶ ἕτερος ὁ ἐκ τῆς μείζονος μειεκῆς καταφατικῆς καὶ τῆς ἐλάττονος καθόλου ἀποφατικῆς· ὁμοίως γὰρ καὶ τούτων ἀντιστρεφασῶν, τὸ ἔλαττον τῷ μείζονι σωάπτεται· εἰ δὲ τῷ δευτέρῳ σχήματι ὁμοίως· ὁ ἐκ καθόλου καταφατικῆς τῆς μείζονος καὶ καθόλου ἀποφατικῆς τῆς ἐλάττονος καὶ εἰ τῷ γ' σχήματι, ὁμοίως αἱ δύο συμπλοκαί· ὧν ἡ μὲν, ἐκ δύο καθόλου τῶν ὅρων σύγκειται· ὧν ὁ ἔλαττον ἀποφατικός· ἡ δὲ, ἐκ μειεκοῦ καὶ καθόλου· ὧν ὁ μὲν μείζων μειεκὸς καταφατικός, ὁ δὲ ἐλάττων καθόλου ἀποφατικός· ἀπεσαι οὖν αὗται αἱ συμπλοκαὶ κατὰ τοὺς δύο ὅρους ἀντιστρεφᾶσαι, δεικνύουσι τινὶ μὴ ὑπάρχειν τὸ ἔλαττον τῷ μείζονι· ὅ δὴ μειεκὸν ἀποφατικὸν σωάγων συμπέρασμα· ἀλλὸς δὲ μείζων τῶν πρώτων ἔπαιξεν ὡς εἰ παραδείγματι.

ΔΗΛΟΝ δὲ καὶ ὅτι τὸ ἀδιόριστον ἀεὶ τῶν καταγοεικῶν τῶν εἰ μέρει τιθέμενον, τὸν ἀλλὸν πείθει συλλογισμὸν εἰ ἅπασι τοῖς σχήμασι.

Ε ἐκόντως ἰσοδυναμεῖ γὰρ τῇ μειεκῇ καταφατικῇ ὥστε καὶ ἀσυλλόγιστοι αἱ ἐκ τῆς ἑτέρας ἀπροσδιόρεστοι ἐὰν οὕτως ὦσι κείμεναι ὥσπερ εἴρηται· εἰ δὲ αὐτὸ τὸ εἰ μέρει τὸ ἀδιόριστον· καὶ αὖ τοῦ διὰ τῶν ἀντιστροφῶν σωάβουσιν ἀπροσδιόριστον ἀποφατικὸν συμπέρασμα· ἔλεγον δὲ ἀπείας εἰ αἱ ἀπροσδιόριστοι προτάσεις ἰσοδυναμοῦσι τοῖς μειεκαῖς· αἱ μὲν καταφατικαὶ τοῖς καταφατικαῖς· αἱ δὲ ἀποφατικαὶ

Quæstio

subst^a
animal
lapis

Omne ál ÷ subst^a
Nullus lapis ál
Nullum animal lapis
Quædam substantia ál
Quædam subst^a nó ÷ lapis

πικαὶ τοῖς ἀποφατικαῖς, γίνονται δὲ συλλογιστικαὶ συζυγίαι ἔχουσαι τὸν ἕτερον τῶν προτάσεων μειεκῶν ἀποφατικῶν ὥσπερ εἰ τῷ τετάρτῳ τρόπῳ τοῦ β' σχήματος, ἢ εἰ τῷ ἑ τοῦ τρίτου, διότι ἅπαν ὅτι ἀδιόριστον ἐὰν ἀντὶ τοῦ μειεκοῦ ληφθῇ τοῦ καταγοεικοῦ μόνον φησὶν, οὐκέτι δὲ καὶ τοῦ ἀποφατικοῦ· φημὶ οὖν ὅτι ἢ τοι διὰ τοῦ καταγοεικοῦ καὶ τὸ ἀποφατικὸν ἐδήλωσεν· ἢ ὅτι εἰ τῷ α σχήματι ὅλως ἐκείδεχεται μειεκῶν ἀποφατικῶν πεειληφθῆναι πρότασιν· ὅθεν οὐδὲ εἰ τοῖς λοιποῖς χωρίζεσθαι ἔχουσα τὸ μειεκὸν ἀποφατικὸν, δι' ἀπαγωγῆς διεχθῆναι ἠδύνατο· ἀλλὰ τῇ τῆς ἀδυνάτου ἀπαγωγῇ.

ΦΑΝΕΡΟΝ δὲ καὶ ὅτι πάντες οἱ ἀτελεῖς συλλογισμοὶ, τελειοῦνται διὰ τοῦ πρώτου σχήματος· ἢ γὰρ δεικτικῶς, ἢ διὰ τῆς ἀδυνάτου, πιθανόν τοῦ πάντες· ἀμφοτέρως δὲ γίνεται τὸ πρῶτον σχῆμα· ἢ δεικτικῶς μὲν τελειουμένων, ὅτι διὰ τῆς ἀπαγωγῆς ἐπιραίνοντο πάντες· ἢ δι' ἀπαγωγὴ τὸ πρῶτον ἐποίει σχῆμα· διὰ τοῦ ἀδυνάτου δεικνυμένων· ὅτι τοῦ ἐνόντων τοῦ ψεύδους, ὁ συλλογισμὸς γίνεται διὰ τοῦ α σχήματος· ὅλον εἰ τῷ τελευταίῳ σχήματι· εἰ τὸ α καὶ τὸ β' παντὶ τῷ γ' ὑπάρχει· ὅτι τὸ α τινὶ τῷ β' ὑπάρχει· ἢ γὰρ μηδενὶ τὸ α τῷ β', τὸ δὲ β' παντὶ τῷ γ', οὐδενὶ τῷ γ' τὸ α· ἀλλὰ μὴ παντὶ· ὁμοίως δὲ καὶ εἰδὶ τῶν ἄλλων.

Ε ἐνυπῆσαι τὸ α σχῆμα βούλεται· διότι δι' ἀλλοῦ τὰ λοιπὰ σχήματα, τὸ τέλειον ἔχει· οἱ μὲν γὰρ εἰ τῷ β' σχήματι τελειοῦνται ἀπαγωγῆς τῆς μείζονος τῆς καθόλου καταφατικῆς καὶ ποιούσης τὸ α σχῆμα· οἱ δὲ εἰ τῷ γ', τῆς ἐλάττονος ἀπαγωγομένης τῆς καταφατικῆς· ὅτι δὲ καὶ ἡ τῆς ἀδυνάτου ἀπαγωγὴ διὰ τοῦ α σχήματος τελεῖ τὸν συλλογισμὸν, ἀλλὸς ἐπάγει παράδειγμα τοῦ γ' σχήματος.

ΕΣΤΙ δὲ καὶ ἀναλαβεῖν πάντας τοὺς συλλογισμοὺς, τοὺς εἰ τῷ πρώτῳ σχήματι καθόλου συλλογισμούς.

Ρ ὃ μὲν οὖν τούτων ἐδείκνυεν τοὺς εἰ α σχήματι συλλογισμοὺς πάντας πάντων τῶν ἄλλων τελειοτέρους· νῦν δὲ δείκνυσι τοὺς δύο τοὺς πρώτους· καὶ τῶν λοιπῶν τῶν εἰ αὐτῷ τῷ σχήματι τελειοτέρους ὄντων ἄλλους ὡς τῆς ἀποδείξεις χρησίμους διὰ τὸ καθόλου, τούτοις γὰρ ὁ ἀποδεικτικὸς χέχρηται· μᾶλλον δὲ τῷ καταφατικῷ· ἀπαίτησις δὲ καὶ τῷ ἀποφατικῷ· διότι κατασκευάζει μὲν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὁ ἀποδεικτικὸς· ἀπαίτησις δὲ καὶ ἀναασκευάζει χέχρηται.

ΟΙ μὲν γὰρ εἰ τῷ δευτέρῳ, φανερόν ὅτι δι' ἑκάτερον τελειοῦνται· πλὴν οὐχ ὁμοίως πάντες· ἀλλ' οἱ μὲν καθόλου τῆς στερητικῆς ἀπαγωγῆς τοῦ· δι' εἰ μέρει ἑκάτερος διὰ τῆς τῆς τὸ ἀδύνατον ἀπαγωγῆς.

Ε κάτερος γὰρ τῶν εἰ τῷ β' σχήματι πρώτων καθόλου δύο τρόπων· ἀπαγωγῆς τῆς ἀποφατικῆς προτάσεως συνεπιθέτου τῇ τάξει τοῦ δευτέρου τρόπου τοῦ α σχήματος· ἐλέγομεν γὰρ οὕτως· τὸ μ' μηδενὶ τῷ ν' ὑπάρχεται· τῷ δὲ ξ' παντὶ· εἰ δὲ τὸ μ' τῷ ν' οὐδενὶ ὑπάρχει, καὶ τὸ ν' οὐδενὶ τῷ μ· καὶ εἰ τοῦθεν ἐγένετο τὸ σωθέν· ἐπὶ τὸν β' τρόπον τοῦ α σχήματος· τὸ ν' οὐδενὶ τῷ μ· τὸ μ' παντὶ τῷ ξ· τὸ ν' οὐδενὶ τῷ ξ· ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος τρόπος ἀνήγετο εἰς τὸ β' τὸ α σχήματος διὰ δύο ἀντιστροφῶν· οὕτω μὲν οὖν οἱ καθόλου διὰ τῆς ἀντιστροφῆς· οἱ δὲ δύο οἱ μειεκοὶ διὰ τῆς εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς ἀνήγοντο καὶ ἄλλοι εἰς τὸ πρῶτον σχῆμα· λαμβανομένων τῶν ἀντιφατικῶς ἀντικειμένων, καὶ διὰ τοῦ α σχήματος, δυνάμεων δεικνυμένων· οὔτε γὰρ καθόλου καταφατικὴ ἀντιστρέφει, ἐπεὶ ἀσυλλόγιστον ἐποίει τὸν συζυγίαν πρὸς τὴν μειεκὴν ἀντιστρέφουσα, οὔτε ἡ μειεκὴ ἀποφατικὴ ὅλως ἀντιστρέφει· διὸ, τῇ εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῇ ἀναγόντοι καὶ οὗτοι εἰδὶ τοὺς εἰ τῷ α σχήματι καθόλου· εἰ γὰρ τὸ μ' τῷ μὲν ν' παντὶ· τῷ δὲ ξ' μὴ παντὶ· ἀνάγκη τὸ ν' μὴ παντὶ τῷ ξ'· εἰ γὰρ τοῦ τὸ ψεῦδος ἀληθὲς τὸ παντὶ· εἰ τοίνυν τὸ μ' τῷ ν' παντὶ· ὑπέκειτο δὲ καὶ τὸ ν' τῷ ξ' παντὶ· τὸ ἄρα μ' τῷ ξ' παντὶ· γίνεται γὰρ ὁ πρῶτος τρόπος τοῦ α σχήματος· ὑπέκειτο δὲ καὶ μὴ παντὶ· τὸ ἄλλο ἄρα καὶ παντὶ καὶ μὴ παντὶ ὅπερ ἄτοπον· οὕτω μὲν οὖν ὁ τέταρτος τοῦ δευτέρου εἰς τὸν α τοῦ πρώτου ἀνήγετο σχήματος· ὁ δὲ τρίτος εἰ δεύτερῳ δεικνυτο μὲν καὶ δι' ἀπαγωγῆς καὶ διὰ τούτου σωνήγετο εἰς τὸ α σχῆμα· ἀλλ' οὐκ εἰς τοὺς καθόλου ἀλλ' εἰς τοὺς μειεκοὺς· διὰ δὲ τῆς εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς καὶ οὗτος εἰς τὸν β' καθόλου τοῦ α αἰεὶ ἀγόντοι σχήματος οὕτως· τὸ μ' μηδενὶ τῷ ν', τῷ δὲ ξ' τινὶ ὑπάρχετω· λέγω ὅτι τὸν ν' οὐ παντὶ τῷ ξ' ὑπάρχει· εἰ γὰρ παντὶ εἴη τὸ μὲν μ' οὐδενὶ τῷ ν'· τὸ δὲ ν' παντὶ τῷ ξ'· τὸ ἄρα ν' οὐδενὶ τῷ ξ' ὑπέκειτο δὲ καὶ τινὶ ὅπερ ἄτοπον· γέγονε γὰρ πάλιν ὁ δεύτερος τρόπος τοῦ α σχήματος.

ΟΙ δὲ εἰ τῷ πρώτῳ, οἱ κατὰ μέρος, οὐ τελειοῦνται μὲν καὶ δι' ἑαυτῶν· ἔστι δὲ καὶ διὰ τοῦ δευτέρου σχήματος δεικνύμενα εἰς ἀδύνατον ἀπάγοντας· οἷον εἰ τὸ α παντὶ τῷ β'· τὸ δὲ β' τινὶ τῷ γ', ὅτι τὸ α τινὶ τῷ γ' ὑπάρξει· εἰ γὰρ μηδενὶ ὑπάρχει τὸ α τῷ γ'· τῷ δὲ β' παντὶ, οὐδενὶ τῷ γ' τὸ β' ὑπάρξει· τοῦτο γὰρ ἴσμεν διὰ τοῦ β' σχήματος· ὁμοίως δὲ καὶ εἰδὶ τοῦ στερητικοῦ ἔσται ἡ αὐτὴ διαίρεσις· εἰ γὰρ τὸ α μηδενὶ τῷ β'· τὸ δὲ β' τινὶ τῷ γ' ὑπάρχει, τὸ α τινὶ τῷ γ' οὐχ ὑπάρξει· εἰ γὰρ παντὶ· τῷ δὲ β' μηδενὶ ὑπάρχει, οὐδενὶ τῷ γ' τὸ β' ὑπάρξει· τοῦτο δὲ εἰδὶ τὸ μέσον σχῆμα, ὥστε ἐπεὶ οἱ μὲν τῷ μέσῳ σχήματι συλλογισμοὶ πάντες ἀνάγοντοι εἰς τοὺς εἰ τῷ πρώτῳ καθόλου συλλογισμούς· οἱ δὲ κατὰ μέρος εἰ τῷ πρώτῳ, εἰς τοὺς εἰ τῷ μέσῳ· φανερὸν ὅτι καὶ οἱ κατὰ μέρος ἀναχθήσονται εἰς τοὺς εἰ τῷ πρώτῳ σχήματι καθόλου συλλογισμούς.

∴ rf. τῷ

10. gr. in pri.

μ. ál
ν lapis
ξ homo

Nullus lapis animal
Omnis homo animal
Nullus homo lapis
Nullum animal lapis
Omnis hó animal
Nullus hó lapis

Festino

Nullus lapis animal
Quidam hó animal
Quidá hó nó ÷ lapis
Omnis hó est lapis
Nullus lapis animal
Nullus hó est animal

Baroco

Omnis homo animal
Quidam lapis nó ÷ animal
Quidam lapis nó est hom
Omnis lapis est homo
Omnis homo animal
Omnis lapis animal

Solo

Quo pacto reliq figuræ reducan ad primam

Duos pores modi primæ. F^a. tra re duob) sequ

Cesare

Camestres

Festino

Baroco

εἴξας τοὺς ἐν τῷ β' σχήματι ἀναγομένους εἰς τὴν ἐν τῷ α' σχήματι καθόλου. νῦν βούλῃ) διᾶξαι ὅτι καὶ οἱ ἐν τῷ α' σχήματι μερικοὶ συλλογισμοὶ, καὶ αὗτοὶ ὑπὸ τὴν καθόλου ἀνάγονται. οὐκ ἄλλο δὲ οὐδὲ δι' ἑαυτῶν. ἀλλὰ τῇ εἰς ἄτοπον ἀπαγωγῇ ἀναφερόμενοι εἰδὴ τοὺς καθόλου τῶν β' σχήματος. καὶ δι' ἐκείνου εἰδὴ τοὺς καθόλου τοὺς ἐν τῷ α' σχήματι τῶν. τὸ δὲ οὐκ ὡς ἀτελῶς. δείκνυται γὰρ καὶ δι' ἑαυτῶν διακτικῶς συλλογιστικοὶ ὄντες, δείκνυται δὲ καὶ τῇ εἰς ἄτοπον ἀπαγωγῇ εἰδὴ τὸ β' ἀναγόμενοι σχῆμα. καὶ δι' ἐκείνου, εἰδὴ τοὺς ἐν τῷ α' σχήματι καθόλου. ὁ μὲν οὖν πρότερος αὐτῶν ἐκ καθόλα καταφατικῆς τῆς μείζονος τῆς δὲ ἐλάττονος μερικῆς καταφατικῆς, σωάγει μὲν τῇ κατ' οὐδεῖαν διάξα μερικὸν καταφατικὸν οὕτως· τὸ α παντὶ τῷ β'. τὸ β' τινὶ τῷ γ'. καὶ τὸ α τινὶ τῷ γ' σωάγεται δὲ καὶ τῇ εἰς ἄτοπον ἀπαγωγῇ οὕτως. εἰ γὰρ ψεῦδος τὸ, τινὶ, ἀληθὲς τὸ μηδενὶ τῷ γ' τὸ α. τῷ δὲ β' παντὶ ὑπῆρχεν, γίνεται οὖν τὸ δευτέραν σχήματος ὁ πρῶτος τρόπος. ὥστε καὶ τὸ β' οὐδενὶ τῷ γ' ὑπάρξει. ὑπῆκατο δὲ νῦ τινὶ ὅτι ἀδύνατον καθόλου, καὶ οἱ ἐν τῷ α καθόλου, καὶ οἱ ἐν τῷ α αὖρα μερικοὶ ὑπὸ τοὺς ἐν τῷ ἄλλῳ σχήματι καθόλα ἀνάγονται διὰ τῶν δυτέρου. ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ ἕτερος τῶν α σχήματος μερικὸς εἰς τοὺς καθόλου ἀναχθήσεται. εἰ γὰρ τὸ α οὐδενὶ τῷ β'. τὸ ὃ β' τινὶ τῷ γ'. εἰ γὰρ τῶν ψεῦδος, ἀληθὲς τὸ παντὶ τῷ γ' τὸ α. εἰ τύχοι τὸ α' τῷ μὲν β' μηδενὶ τῷ δὲ γ' παντί. γίνεται πάλιν τὸ δυτέρου σχῆμα. τὸ β' αὖρα οὐδενὶ τῷ α' ἀλλ' ὑπῆκατο τινί. καὶ οὕτως αὖρα διὰ τῆς εἰς ἄτοπον ἀπαγωγῆς, εἰς τὸ β' ἀνήχθη σχῆμα. τῶν δὲ εἰς τοὺς ἐν τῷ α καθόλου. οὕτως αὖρα καὶ οἱ ἐν α μερικοὶ, ὑπὸ τοὺς καθόλα ἀνάγονται.

ΟΙ δ' ἐν τῷ τρίτῳ καθόλου μὲν ὄντων τῶν ὅρων, βύβυς εἰδὴ τελοῦσι δι' ἐκείνων τῶν συλλογισμῶν, τῶν ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι.

εἴξας ἀμφότερα τὰ σχήματα ὑπὸ τοὺς ἐν τῷ α καθόλα ἀνάγομενα. ἑξῆς παρᾶται καὶ τοὺς ἐξ τοὺς ἐν τῷ γ' σχήματι συλλογισμὸς ὑπ' ἐκείνους διᾶξαι. νῦ λέγει ὅτι οἱ μὲν δύο οἱ ἐκ καθόλα τῶν ὅρων ὄντων βύβυς ἀνάγονται. τὸ δὲ βύβυς οὐχ ὅτι καὶ αὗτοὶ τέλειοι ὡς ἐκεῖνοι. ἀλλ' ὅτι τῇ εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῇ οὐ δι' ἄλλων πρῶτον πιστοῦνται δι' ἐκείνων εἰς τοὺς ἐν α καθόλου ἀνάγονται ὥσπῃ οἱ μερικοὶ τῶν α σχήματος τῇ εἰς ἄτοπον ἀπαγωγῇ ἐπιδείκνυ τὸ β' σχῆμα, καὶ δι' ἐκείνου εἰς τοὺς καθόλου ἀνάγονται. ἀλλὰ ἀμέσως δι' αὗτῶν πιστοῦνται. ἐπειδὴ γὰρ ὁ μὲν καταφατικὸν ὁ δὲ ἀποφατικὸν εἰδὴ μέρος συνάγουσιν. δῆλον ὅτι ἐδείκνυ αὐ τὰ αὐτὰ ἃ μένοντα τῶν γ' λαμβάνοιτο. τῷ μὲν εἰδὴ μέρος καταφατικῷ τὸ καθόλου ἀποφατικὸν ἀνῄρεῖτο. τῷ δὲ εἰδὴ μέρος ἀποφατικῷ τὸ καθόλα καταφατικόν. ὥστε ἐπεὶ ἐν ἀμφοῖν οἱ δύο ὅροι καθόλου δυείσιν τοῦ, πεπερασμένοι συμπέρασμα. τῷ μὲν πρώτῳ, καθόλου ἀποφατικόν. τῷ ὃ δυτέρῳ καθόλα καταφατικόν. ἀπῃ ποιᾶ τοὺς δύο καθόλου ἐν α σχήματι. ὥστε δῆλον ὅτι οὗτοι ἀμέσως ἐπ' ἐκείνων γεγόνασι.

ΟΤΑΝ δ' ἐν μέρει ληφθῶσι, διὰ τῶν ἐν μέρει συλλογισμῶν, τῶν ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι. οὗτοι δὲ ἀνήχθησαν εἰς ἐκείνους. ὥστε καὶ τὰ ἐν τῷ τρίτῳ σχήματι, οἱ κατὰ μέρος. φανερὸν οὖν ὅτι πάντες ἀναχθήσονται εἰς τοὺς ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι καθόλου συλλογισμούς.

Ἐ μὲν οὖν καθόλου φησὶν ἐν τῷ γ' σχήματι. ἀλλὸ θεν εἰς ὃ α ἀνάγονται σχῆμα διὰ τῆς εἰς ὃ ἀδύνατον ἀπαγωγῆς. οἱ δὲ ἐν μέρει, οὐχ οὕτως. ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ἡ ἀπηρεφὴ τούτων καὶ ἡ εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγὴ διὰ τῶν μερικῶν τῶν ἐν τῷ α ἀδιτελεῖται, οὗτοι δὲ ἀνήγοντο εἰς τοὺς καθόλα τῶ ἰδίου σχήματος διὰ τῶν δευτέρου, δῆλον ὅτι καὶ οἱ ἐν τῷ γ' μερικοὶ ἀναχθήσονται ὑπὸ τοὺς ἐν τῷ πρώτῳ καθόλου διὰ τῶν ἐν α μερικῶν. καὶ δι' ἐκείνων, διὰ τῶν β' σχήματος παρασείγματος δὲ χρῆν ὑπικείσθω ἡμῖν. ὁ ἐκ δύο καταφατικῶν μερικῶν ὁ γὰρ α παντὶ τῷ β'. ὁ δὲ γ' τινὶ τῷ β' καὶ τὸ συμπέρασμα ὁ α τινὶ τῷ γ' εἰ γὰρ ὁ γ' τινὶ τῷ β'. καὶ ὁ β' τινὶ τῷ γ'. εἰ τύχοι ὁ α παντὶ τῷ β'. ὁ δὲ β' τινὶ τῷ γ'. δῆλον ὅτι γέγονεν ὁ μερικὸς τῶν α σχήματος ὡσαύτως εἰς ὃν μερικὸν ἀνάγεται καὶ διὰ τῆς εἰς τὸ ἀδύνατον ἀπαγωγῆς. εἰ γὰρ ψεῦδος ὁ τινὶ τῷ γ' τὸ α. ἀληθὲς, ὁ οὐδενί. εἰ τύχοι ὁ α οὐδενὶ τῷ γ'. ὁ δὲ β' τινὶ τῷ α'. γέγονε πάλιν ὁ μερικὸς τῶν α σχήματος οὗτοι δὲ εἰς τοὺς καθόλου ἀνήγοντο διὰ τῶν β' σχήματος. οὐκοῦν καὶ οἱ τῶν γ' μερικοὶ διὰ τούτων εἰς τοὺς καθόλου τῶν α ἀναχθήσονται.

ΟΙ μὲν οὖν τῶν συλλογισμῶν ὑπάρχαν, ἢ μὴ ὑπάρχαν δεικνύντες, εἴρηται πῶς ἔχουσι καθ' ἑαυτοὺς οἱ ἐκ τῶν ἄλλου σχήματος, καὶ πρὸς ἀλλήλους οἱ ἐκ τῶν ἑτέρων σχημάτων.

εἰῶν ὄντων τῶν τρόπων ἀναγκαίου τε καὶ ὑπάρχοντος καὶ ἐνδεχομένου συμπεραίνειν τὰ ἀρμόττα, ὥσπῃ ὑπομνήσκει ἡμᾶς ὅτι πρὸ τοῦ ὑπάρχοντος, φεῖς πάντες οἱ ἐκτεθέντες συλλογισμοὶ μᾶλλον ἀλλ' εἰδὴ τοὺς ἀναγκαίους μεταβαίνει. εἴρηται οὖν φησὶ καὶ ἰδίᾳ ἕκαστον τῶν σχημάτων πῶς ἔχει. οἷον ὅτι οὐ δι' ἀπηρεφῆς οἱ ἐν τῷ α δείκνυται καὶ ποῖα ἕκαστος σωάγει συμπέρασματα. οἱ δὲ ἐν τῷ β', διὰ τῶν ἀδυνάτου καὶ δι' ἀπηρεφῆς. οἱ δὲ ἐν τῷ γ', διά τε τούτων καὶ δι' ἐκθέσεως καὶ ἐπ' ἄλλο ἴδιον ἔχουσι. εἴρηται δὲ καὶ ὅπως ἔχουσι πρὸς ἀλλήλους οἱ ἐκ τῶν τριῶν σχημάτων. τουτέστιν ὅσα ἀλλοῖς καὶ ἃ ὑπάρχει ἢ οὐχ ὑπάρχει.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟ Α ΤΩΝ ΠΡΟΤΕΡΩΝ ΑΝΑΛΥΤΙΚΩΝ. ΒΙΒΛΙΟΝ β'.

ΡΕΙ δ' ἑτέρου ὄντος ὑπάρχειν τε καὶ ὃ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν. νῦ εἰ δέχεται ὑπάρχειν. πολλὰ γὰρ ὑπάρχει μὲν, οὐ μὴν τοῦ ἐξ ἀνάγκης. τὰ δ' οὔτ' ἐξ ἀνάγκης, οὔθ' ὑπάρχει ὅλως, εἰ δέχεται δ' ὑπάρχειν, δῆλον ὅτι καὶ συλλογισμὸς ἐκ τούτων, ἕτερος ἔσται. καὶ οὐχ ὁμοίως ἐχόντων τῶν ὅρων. ἀλλ' ὁ μὲν ἐξ ἀναγκαίων ὁ δ' ἐξ ὑπαρχόντων. ὃ δ' ἐξ εἰ δεχομένων.

Πληρώσας πεῖ τῶν τριῶν σχημάτων τῶν ὑπαρχουσῶν προτάσεων τὸν λόγον, μέτασιν εἰδὴ τὰς τῶν ἀναγκαίων προτάσεις. νῦ ἐν ὅτοις διδυτέραν ἄλλοις εἰδὴ τίθησι πάξιν. ἐπειδὴ γὰρ τὰ μὲν τῶν ὄντων ἀεὶ ὡσαύτως ἔχουσι καὶ πᾶσιν ὑπάρχουσι. τὰ δὲ, ὑπάρχει μὲν, ἐκ ἐξ ἀνάγκης δὲ ὑπάρχει ἀλλὰ δύναται νῦ μὴ ὑπάρχειν, τὰ δὲ οὔτε ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχει. δύναται δὲ ὁμοίως ὑπάρχειν καὶ μὴ ὑπάρχειν. ὧν τὸ μὲν ἀεὶ ἐστὶ τῶν ἀναγκαίου. τὸ δὲ, τῶν ὑπάρχοντος. τὸ δὲ τῶν ἐνδεχομένου. διὰ τῶν τὸ τὸν μὲν πεῖ τῶν ὑπαρχουσῶν προτάσεων πρῶτον ἐποιήσατο λόγον. ὡς ἀπλούστερον. τῷ γὰρ ὑπάρχοντι προσοιστέ τινα εἶναι τὸ ἀεὶ καὶ παντὶ, ποιεῖ τὸ ἀναγκαῖον. μέσον δὲ τέθεται τὸν πεῖ τῶν ἀναγκαίων συζυγιῶν λόγον, ὡς μέσον ἐχουσῶν τάξιν τῶν τε ἁπλῶς ὑπαρχουσῶν νῦ τῶν ἐνδεχομένων. ὑπάρχουσι μὲν γὰρ καὶ αὗτοι, ἀλλ' ἀεὶ καὶ ἀναγκαίως. αἱ δὲ τῶν ἐνδεχομένου οὐχ ὑπάρχουσι μὲν, δύνανται δὲ ὑπάρξαι καὶ μὴ ὑπάρξαι. διὰ τῶν τὸ μὲν ὅλῳ δεύτερον τὸν πεῖ τῶν ἀναγκαίων συζυγιῶν ποιεῖται λόγον. εἰ δὲ ἕτεραι μὲν αἱ ὑπάρχουσαι προτάσεις. ἕτεραι δὲ αἱ διὰ τῶν ἀναγκαίου καὶ αἱ ἐνδεχόμεναι. δῆλον, ὅτι ἑτέρων οὐσῶν τῶν προτάσεων, ἕτερον ἔσται καὶ τὸ συμπέρασμα. ἐκ μὲν γὰρ ὑπαρχουσῶν προτάσεων, ὑπάρχον γίνεται τὸ συμπέρασμα. ὁμοίως δὲ καὶ ἐξ ἀναγκαίων, ἀναγκαῖον. καὶ ἐξ ἐνδεχομένων, ἐνδεχόμενον.

ΕΡΙ μὲν οὖν τῶν ἀναγκαίων, χρεὼν ὁμοίως ἔχει καὶ εἰδὴ τῶν ὑπαρχόντων. ὡσαύτως γὰρ πεῖ τῶν ὅρων εἶτε τῷ ὑπάρχειν, καὶ τῷ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν, ἢ μὴ ὑπάρχειν, ἔστι τε καὶ οὐκ ἔστι συλλογισμός. πολὺ διόσει τῷ πρακτέα θεῖ τοῖς ὅροις τὸ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν. τί, τε γὰρ στρεπτὸν ὡσαύτως ἀπηρέφει. καὶ τὸ εἶναι καὶ τὸ κατηγορεῖσθαι. τὸ ὅλῳ εἶναι καὶ τὸ κατὰ παντὸς ὁμοίως ἀπαδίδομεν.

ὥσπῃ φασὶν ἔχουσι αἱ τῶν ὑπαρχόντων προτάσεις, οὕτως ἔχουσι νῦ αἱ τῶν ἀναγκαίου. αἱ ἄλλαι γὰρ ἔσται τοῦ τοῖς συλλογιστικά τε καὶ ἀσυλλόγιστοι τοῦ ἐν ἑκάστῳ τῶν σχημάτων. νῦ ὡσαύτως ἀλλήλαις τὰς διάξεις ἔχουσι. διόσουσι δὲ μόνον τῷ τὸ μὲν μετὰ τρόπων εἶναι. τὰς δὲ, ἀνεῦ τρόπου. προσέθηκε ὃ χρεὼν, διὰ τὸν τέταρτον συλλογιστικὸν τῶν δευτέρου σχήματος τρόπον νῦ ὃν πέμπτον τῶν γ'. ἔστι γὰρ τοῦ τοῖς ἐξ ἀναγκαίων φασὶν ὁμοίως ἐχόντων κατὰ παντὸς. εἰδὴ τε τῶν ἀναγκαίου καὶ τῶν ὑπάρχοντος. μόνος ὁ τέταρτος τοῦ β' σχήματος καὶ τοῦ γ' ὁ πέμπτος διαφέρουσι τοῦ τῷ ὑπάρχοντι τρόπῳ, νῦ τοῦ τῷ ἀναγκαίῳ τοῦ μὲν γὰρ τῷ ὑπάρχοντι, δι' ἀπηρεφῶν μὲν οὐκ ἐδείκνυτο, ἀλλὰ διὰ τῆς εἰς τὸ ἀδύνατον ἀπαγωγῆς. εἰδὴ μέν τοι τῷ ἀναγκαίου, οὐ δυνατὸν διὰ τῆς τῷ ἀδυνάτου δείξεως τοῦτο τοῦ τέταρτον συλλογισμοῦ τῶν δευτέρου σχήματος πρῶτον ὁ λόγος ἔστω γὰρ τὸ α παντὶ τῷ β' ὃ ἐξ ἀνάγκης. τῷ ὃ γ' ὃ ἐξ ἀνάγκης μὴ παντί. λέγω ὃ ὅτι τὸ β' ὃ ἐξ ἀνάγκης α παντὶ ὑπάρξει τοῦτο ὃ (ὥσπῃ εἶπον) ἀδυνατῇ τῇ εἰς ἄτοπον ἀπαγωγῇ δείξαι λέγοντες ὅτι εἰ ψεῦδος ὅτι τὸ ὃ ἐξ ἀνάγκης μὴ παντὶ ὑπάρχει, ἔσται ἀληθὲς τὸ, ὅτι τῷ γ' οὐδὲ χρῆναι παντὶ τῷ β ὑπάρχειν. ἀλλὰ μὴν νῦ τὸ α τῷ β' παντὶ ὃ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχει. εἰ τα πῶς ἂν ἀκολουθεῖ τὸ συμπέρασμα ἀγνοοῦμεν. γίνεται γὰρ ἡ συζυγία τοῦ πρώτου σχήματος ἐκ τῆς μείζονος καθόλου καταφατικῆς ἀναγκαίας, τῆς δὲ ἐλάττονος καθόλα καταφατικῆς οὐ δεχομένης ἥτις πῶς ἂν σωάγει συμπέρασμα. οὐπω ἴσμεν διδόξαι τὸν φιλόσοφον, πρὸ τῆς μείζεως τῶ οὐ-

De Necessario

Quid Necessariu. stens. Contingen

De ordine que seruat aristoteles in tracta propositionu ὑπάρχοντος. ἀναγκαίου. ἐνδεχομένου

Pro conditione pre tionu solent esse clusiones

D. inter necessariu existentem in 4. se dæ f.ce modo & m q tertiæ

Ferio
Ullum animal lapis
Quidam hō animal
Quidam hō nō ÷ lapis
Omnis hō est lapis
Ullū animal lapis
Ullū animal hō. ergo
Nullus hō animal
a. Lapis
b. animal
g. homo

Darapti
Omnis hō substantia
Omnis homo animal
Quoddam animal subst.
Ullū animal subst.
Omnis homo animal
Nullus hō substantia

Felapto
Nullus homo lapis
Omnis homo animal
Quoddam animal nō est lapis
Omne animal lapis
Omnis homo animal
Omnis homo lapis

res modi
Necessariu
Existens
Contingens

Datisi
Omne animal subst.
Quoddam animal hō
Quidā homo subst.
Quidam homo animal
Omne animal subst.
Quidam homo subst.

Datisi
Omne animal subst.
Quoddam animal hō
Quidam hō subst.
Nullus homo subst.
Quedam subst. ál
Quidam hō nō ÷ ál
ferio

Baroco
Omnis hō animal
Quidā albū nō est an
Quidam lapis nō ÷ ho
Omne album homo
Omnis homo animal
Omne album animal

α. animal
β. homo
γ. album

10. gr. in pri.

11. Pri tergo. p.a pro positio contingēs. & z. nece saria. exgb hnesem/ quæ

δεχομένου πρὸς τὸ ἀναγκαῖον· ὥστε καλῶς ἐλέγετο μὴ δύνασθαι δεικνύναι τὸν τέταρτον συλλογισμὸν τῶν δευτέρου σχήματος διὰ τῶν ἀδυνάτων ἀπαγωγῆς. ἀμφοῖν γὰρ τῶν πέμπτου τρόπου τῶν γ' σχήματος συμβαίνει δεικνύειν· ὅτι δ' ἐκθέσεως ἡ δὲ ἔκθεσις οὐ πιθανὰ τοιαύτη τῶν μὴ τῶν τετάρτου οὐδενὶ πρὸς σχῆμα· τὸ α τῷ β' παντὶ ὅτῳ ἀναγκαῖον· τῷ δὲ γ' τινὶ οὐχ ὑπάρξει ὅτῳ ἀναγκαῖον λαμπρὸν μέρος τῶν γ· ᾧ τὸ α οὐχ ὑπάρχει οἷον τὸ δ· καὶ πεπερασμένον οὕτω· ᾧ τὸ α οὐδενὶ τῷ δ· οὐδὲ τῷ δ οὐδενὶ τῷ α· τὸ δὲ α παντὶ τῷ β· τὸ ἄρα δ οὐδενὶ τῷ β· οὐκοῦν οὐδὲ τὸ β οὐδενὶ τῷ δ· τὸ δὲ δ τῷ γ· ἐστὶ τὸ ἄρα β τινὶ τῷ γ· οὐχ ὑπάρξει· ᾧ δὲ τῷ γ σχήματος, ἡ τὸ α τινὶ τῷ γ οὐχ ὑπάρξει· τὸ δὲ β παντὶ τῷ γ· τὸ α τινὶ τῷ β οὐχ ὑπάρξει· προσκείσθω οὖν μέρος τῷ γ· ᾧ τὸ α οὐχ ὑπάρξει οἷον τὸ δ· καὶ ἔστω οὕτως· ᾧ τὸ α τῷ δ οὐδενί· τὸ δὲ β, παντὶ τῷ δ· (εἰ γὰρ καὶ τὸ γ παντὶ οὗ μέρος τὸ δ) ἀνάγκη ἔσται δὲ ἡ β καὶ ἔστω τὸ δ· τινὶ τῷ β· ᾧ τοίνυν τὸ μὲν α οὐδενὶ τῷ δ· τὸ δὲ δ τινὶ τῷ β· τὸ α τινὶ τῷ β οὐχ ὑπάρξει· ᾧ δὲ τῷ γ σχήματος, ἡ τὸ α τινὶ τῷ γ οὐχ ὑπάρξει· τὸ δὲ β παντὶ τῷ γ· τὸ α τινὶ τῷ β οὐχ ὑπάρξει· προσκείσθω οὖν μέρος τῷ γ· ᾧ τὸ α οὐχ ὑπάρξει οἷον τὸ δ· καὶ ἔστω οὕτως· ᾧ τὸ α τῷ δ· οὐδενί· τὸ δὲ β, παντὶ τῷ δ· (εἰ γὰρ καὶ τὸ γ παντὶ οὗ μέρος τὸ δ) ἀνάγκη· ἔσται δὲ ἡ β καὶ ἔστω τὸ δ· τινὶ τῷ β· ᾧ τοίνυν τὸ μὲν α οὐδενὶ τῷ δ· τὸ δὲ δ τινὶ τῷ β· τὸ α τινὶ τῷ β οὐχ ὑπάρξει· ἐπεὶ δὲ ἡ β καὶ ἔστω τὸ δ· τινὶ τῷ β· ᾧ τοίνυν τὸ μὲν α οὐδενὶ τῷ δ· τὸ δὲ δ τινὶ τῷ β· τὸ α τινὶ τῷ β οὐχ ὑπάρξει· τὸ δὲ β παντὶ τῷ γ

μένοι γὰρ οἱ πρότεροι ἠμείφθησαν, τὴν ποσοῦ τὴν ἄλλου μείωντες. διόπερ καὶ ἐνδὶ πάντων τὸ ἄλλο συνήχθη
ἄτοπον πρὸς δὲ τὴν τῶν τριῶν τῶν διέξεων ἐνδιόλεος οὖσαν, πρόχειρος ἡ ἀπάντησις. εἰ γὰρ ἐπασὶ τὴν δύο
προτάσεων ὑπαρχουσῶν ἀνάγκη ὑπάρχειν συνήγετο τὸ συμπέρασμα διὰ τούτων, ἐπασὶ καὶ ἑτέρας αἰαγ
καίας γίνεσθαι, διὰ τὴν τὸ ὤφειλεν αἰαγκαῖον γίνεσθαι τὸ συμπέρασμα, ἐροῦμεν ἁπλῶς ὅτι ἐπασὶ τὴν
δύο αἰαγκαίων οὐσῶν αἰαγκαῖον ἐγίνετο τὸ συμπέρασμα, ἐδεῖ τῆς ἑτέρας ὑπαρχούσης οὔσης, ὑπάρ
χον γενέσθαι. ἢ τοιοῦτον καὶ πιθανώτερον, μὴ κυρίως ἐδεῖ ἄλλο γενέσθαι. μὴ τὸ τῶδε εἰδέχεσθαι ἐξ ὑ
πάρχοντος καὶ αἰαγκαίου μικτόν τι γενέσθαι. ὥστε κατεγέλασον τὸ τοιοῦτον. καὶ ἄλλως εἶδεν τὸ αὐ
τὸ ἔπειν μὴ ἐφ' ὧν προτάσεων ἢ μείζων ὑπαρχουσά ἐστιν, ἢ δὲ ἐλάττων αἰαγκαία, ἔδει γὰρ κοινὴ τούτ
των αἰαγκαῖον εἶναι τὸ συμπέρασμα, διὰ τὴν ἀλλὴν αἰτίαν, νῦν δὲ ὑπάρχον γίνεται. οὐκοῦν ἀρ' ὁ
τοιοῦτος λόγος ἐπὶ ὥσπερ κατὰ τὸ ποιόν τε καὶ ποσὸν ἀεὶ τῇ χείρονι τῶν προτάσεων ἕπετο ὁ συμπέ
ρασμα. δῆλον, ὅτι καὶ ἐνδὶ τῶν τρόπων ὁμοίως τῇ χείρονι ἀκολουθήσει. ὥστε εἰ τὸ ὑπάρχον χεῖρον ἐστὶ
τὴν αἰαγκαίαν δῆλον, ὅτι ὑπάρχον γενήσεται τὸ συμπέρασμα. πεντεχόθεν ἡμῖν ἀρ' τὸ τοιοῦτον δέ
δεικται. τί οὖν; οὐκ ἔστιν ἐδεμίαν βοήθειαν ἐνδιοῆσαι τῷ ἀριστοτελικῷ λόγῳ; λέγομεν ὅτι οὐδὲ χεται.
ἄλλος γὰρ φησὶν οὐ τῷ πεῖ ἐρμηνείας ὅτι τὸ αἰαγκαῖον διχῶς λέγεται: τὸ μὴ κυρίως, τὸ δὲ ὅς ὑπο
θέσεως. καὶ τὸ ὅς ὑποθέσεως διχῶς. τὸ μὴ γὰρ λέγεται αἰαγκαῖον ἐξ ἂν ὑπάρχῃ τὸ ὑποκείμενον, τὸ
δὲ ἐξ ἂν ὑπάρχῃ τὸ κατηγορούμενον. οἷον κυρίως λέγεται αἰαγκαῖον, τὸ κινεῖσθαι τὸν ἥλιον. τὸ ὁ ἐξ
ἂν ὑπάρχῃ τὸ ὑποκείμενον ἐξ ὑποθέσεως αἰαγκαῖον, τὸ σωκράτην εἶναι ζῶον. ἐξ ἂν γὰρ ὑπάρχῃ σω
κράτην αἰαγκαῖον ἄλλον ζῶον εἶναι. ὃ καὶ μᾶλλον τῇ κυρίως αἰαγκαίῳ συνεπίζει. τὸ δὲ τρίτον ὡς λέγο
μεν αἰαγκαῖον τὸν καθήμενον καθεῦδα. ἐξ ἂν γὰρ ὑπάρχῃ τὸ κατηγορούμενον λέγω δὴ τὸ καθεῦδα,
αἰαγκαίως ὑπάρχει τῷ καθημένῳ κατὰ τὸ ἐξ ὑποθέσεως αἰαγκαῖον. λέγομεν οὖν ὅτι ἡ μείζων πρό
τασις κατὰ τὸ κυρίως ἐλλιπεῖ αἰαγκαῖον. τὸ δὲ συμπέρασμα κατὰ τὸ ἐξ ὑποθέσεως αἰαγκαῖον τὸ
ἐξ ἂν ᾖ τὸ κατηγορούμενον. ἐπὶ γὰρ ἂν ὑπάρχῃ τὸ α τῷ γ. ἐξ αἰαγκαίας αὐτῷ ὑπάρχει καὶ ὁ ἀλέξαν
δρος δὲ ὁ τῶν φιλοσόφων ἐξηγητὴς εἰ τοῦ μονοβίβλου καὶ τὸν ἄλλου διδάσκαλον. σωσιγένους πάντης
εἶναι τῆς δίξης. ὡς ὅτι τὸ ἐξ ὑποθέσεως αἰαγκαῖον συνάγει εὐπαθεῖν ὁ ἀριστοτέλης. ὅτι γὰρ φησὶ τὸ τὸ
βούλεσθαι, δῆλον ἐξ ὧν ὅτε μὴ ὑπάρχον σωάγεται τὸ συμπέρασμα τῆς μείζονος ὑπαρχούσης, ὅσης.
τῆς δὲ ἑτέρας αἰαγκαίας, ἐκτίθεται ὅρους ὁ φιλόσοφος, ὅτε δὲ αἰαγκαῖον σωάγεται τῆς μείζονος
αἰαγκαίας οὔσης. τῆς δὲ ἐλάττονος ὑπαρχούσης. οὐκ δύπόρησεν ἐκτίθεσθαι ὅρους τὸ κυρίως αἰαγκαῖον
σωάγοντας. ὅθεν δῆλον φησὶν. ὅτι καὶ ἄλλος τὸ ἐξ ὑποθέσεως ἔλαβεν αἰαγκαῖον.

ΕΙ ΔΕ τὸ μὴ ἀ β' μὴ ἔστιν αἰαγκαῖον. τὸ δὲ β' γ' αἰαγκαῖον, οὐκ ἔσται τὸ συμπέρασμα αἰαγ
καῖον. εἰ γὰρ ἔστω, συμβήσεται τὸ α τινὶ τῷ β' ὑπάρχειν ἐξ αἰάγκης. διά τε τὴν πρώτου καὶ τὴν τρίτου
σχήματος. τὴν τὸ δὲ ψεῦδος. οὐδὲ χεται γὰρ τοιοῦτον εἶναι τὸ β'. ὡ ἐγχωρεῖ τὸ α μηδενὶ ὑπάρχειν ἐπὶ μὴ
ἐκ τῶν ὅρων φανερὸν, ὅτι ἂν ἔστω τὸ συμπέρασμα αἰαγκαῖον. οἷον, εἰ τὸ μὴ α εἶναι κίνησις. τὸ δὲ β' ζῶον.
ἐφ' ᾧ δὲ τὸ γ' ἄνθρωπος. ζῶον μὴ γὰρ ὁ ἄνθρωπος ἐξ αἰάγκης ἐστί. κινεῖται δὲ τὸ ζῶον, οὐκ ἐξ αἰάγ
κης. οὐδὲ ὁ ἄνθρωπος.

παραδοῦς τῷ ἐκ τῆς μείζονος αἰαγκαίας, νῦν τῷ ἀντικειμένας ἔχουσαν παραδίδωσι. τῷ ἔχουσαν
πρὸς τῷ ἐλάττονι τὸ αἰαγκαῖον πρὸς δὲ τῷ μείζονι τὸ ὑπάρχον. καὶ φησὶν ἂν αἰαγκαῖον. ἀλλ' ὑπάρ
χον γίνεσθαι τὸ συμπέρασμα. ἔρηται γὰρ ἤδη ὅτι ὁ ἀριστοτέλης εὐπαθεῖ τῇ μείζονι βούλεσθαι ἀκολου
θεῖν τὸ συμπέρασμα δείκνυσι δὲ τὴν διχόθεν καὶ τῇ ἓς ἄτοπον ἀπαγωγῇ καὶ τῇ διὰ τῶν ὅρων δέι
ξα. καὶ γὰρ τῶν μεθόδων ἢ χρεῖα ἢ μὴ κατέθηκεν οὐ δι' ἑαυτὰς, ἀλλ' ἵνα τοῖς πράγμασιν ἀλλὰς αἱρ
μόζωμεν. διὸ καὶ ἀσυλλογίστους ὅρους παρεπιθέμενος. ἤρκει τούτοις ἓς ἔλεγχον ὡς μὴ δυναμένων
ἄλλων ἐφαρμοσθῆναι τοῖς πράγμασι δείκνυσιν οὖν τὴν διὰ τε τῶν ἀδιάστατος καὶ τὴν γ' ὑπεκθέμε
νος τὸ σωάγεσθαι αἰαγκαῖον τὸ συμπέρασμα κῆ δείκνυς ταύτῃ τῇ ὑποθέσει ψεῦδος ἀκολουθοῦν κῆ
οὕτως ἀλλὴν ἐλέγχων. δῆλον γὰρ ὅτι ἢ δ' ἂν ὑποθέσει ψεῦδος ἀκολουθῇ. ψεῦδος ἔστω. ἐδεμία γὰρ ἀλη
θεῖ ὑποθέσει ψεῦδος ἀκολουθεῖ δείκνυσιν οὖν τὸ ψεῦδος ἀκολουθεῖν. καὶ διὰ τῶν ἀ καὶ διὰ τῶν β' σχή
ματος κῆ διὰ μὴ τῶν ἀ ἄτοπος ἢ τὸ μὴ ἀ πεῖ τὴν β' ὑπάρχει μόνον, τὸ δὲ β' πεῖ τῇ γ' ἐξ αἰάγκης.
ἐγὼ μὴ φησὶ λέγω ὅτι τὸ α πεῖ τῇ γ' ὑπαρχόντος ὑπάρξει. εἰ δέ πς λέγοι ἐξ αἰάγκης, συγκεχωρήσω
τῶτο, καὶ εἰ μὴ μηδὲν ψεῦδος ἀκολουθήσει, ἔστω ἀληθὲς τὸ συμπέρασμα. εἰ ὃ δύρομέν τι ψεῦδος ἐπόμε
νον, δῆλον ὅτι ψεῦδος ἢ ὑπόθεσις ἢ λέγουσα τὸ αἰαγκαῖον σωάγει ὀρθῶς. ὥστε τὸ ὑπάρχον μόνως σωάγε
χθήσεται ἐπεὶ οὖν τὸ α πεῖ τῇ γ' ἐξ αἰάγκης ὑπεκθέμεθα. ἵνα ὃ κῆ τὸ β' πεῖ τῇ γ' ἐξ αἰάγκης, κῆ
ὡ ἄρα γ' τινὶ ὦ β' ἐξ αἰάγκης ὑπάρξει ἀντιστρέφει γὰρ εἰ τοίνυν τὸ μὴ α πεῖ τῇ γ' ἐξ αἰάγκης ὑπάρ
χει. τὸ δὲ γ' τινὶ τῷ β' ἐξ αἰάγκης ὑπάρχει τὸ ἄρα α τινὶ τῷ β' ἐξ αἰάγκης ὑπάρξει (τὸ γὰρ ὁ πρῶτος
τρόπος τῶν πρώτου σχήματος) ἀλλὰ τῶν ψεῦδος. ὑπέκειτο γὰρ τὸ α πεῖ τῇ β' ὑπάρχειν μόνον.
τὸ δὲ πεῖ ὑπάρχειν, οὐδὲ χεται μηδενὶ ὑπάρχειν καὶ τινὶ ἐξ αἰάγκης ὑπάρχειν. οἷον ἀληθὲς τὸ λέ
γειν τῷ σώματι πεῖ τῷ κινεῖσθαι ὑπάρχειν. ἀλλὰ τῶν τὸ δῆλον καὶ τινὶ αἰαγκαίως ὑπάρχειν.
οἷον τῷ

οἷον τῷ οὐρανῷ πάλιν λέγομεν ὑπάρχειν πᾶσι νῦν τὸ κινεῖσθαι, ἢ ἀνθρώπῳ τὸ καθεῦδαι, ἐὰν ἦκε
νοῦ τοῦ ἢ καθεῦδε. ἀλλὰ καὶ μηδενὶ οὐδὲ χεται ὑπάρχειν. εἰ τοίνυν τοιαῦτα ἐστὶν ἢ τῶν ἀπλῶς ὑπάρ
χειν φύσις. ἐὰν ἄρα τεθῇ τὸ ἐξ αἰάγκης τινὶ τῷ β' τὸ α ὑπάρχειν, οὐ δυνήσεται ὁ ἄλλο τῷ ἄλλῳ καὶ
μηδενὶ οὐδὲ χεσθαι ὑπάρχειν. αὖτη δὲ ἡ ἓ κινήσεως ὑπάρχοντος φύσις. ψεῦδος ἄρα τὸ ἐξ αἰάγκης
τὸ α τινὶ τῷ β' ὑπάρχειν. τὸ δὲ ψεῦδος ἠκολούθησεν διὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς ὑπόθεσιν. τὴν λέγουσαν αἰαγ
καῖον συνάγεσθαι τὸ συμπέρασμα. ὑπὸ πρῶτον ἄρα συνεχθήσεται καὶ σκόπει πῶς οὐ φησὶν ἀδύνατον
εἶναι τὸ α τινὶ τῷ β' ἐξ αἰάγκης ὑπάρχειν. ἀλλὰ ψεῦδος. οὐδὲ γὰρ ἐπὶ ψεῦδος, τὸ τοῦ καὶ ἀδύνατον.
ἀλλ' ἐπὶ ἀδύνατον, τὸ τοῦ καὶ ψεῦδος, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ἐπόμεθα. εἰ δὲ γὰρ προέθετο τῇ ἓς ἀδύ
νατον ἀπαγωγῇ δεῖξαι δι' ὅτι οὐ τὸ ἀντικείμενον τῷ ὑπάρχειν παντὶ ὑπέθετο. ἀλλὰ μόνον δεῖξαι
ψεῦδος τὸ λέγον ὅτι αἰαγκαῖον συνάγεται τὸ συμπέρασμα. οὐδὲ γὰρ ἀδύνατον εἴδεί τινος τὸ ἄλλῳ
κῆ ὑπάρχοντος παντὶ ὑπάρχειν, κῆ τινὶ ἐξ αἰάγκης ὑπάρχειν. ὡς γὰρ εἶπον, τοιοῦτόν ἐστι τὸ κοινότερον
ὑπάρχειν. ὡς διὰ τὴ ὅρων ἐδείξαμεν. ψεῦδος ἄρα τὸ ἐξ αἰάγκης τινὶ ὑπάρχειν τῶτο κῆ παντὶ τὸ α ἄ
πλως (τουτέστι τὸ καθόλου τῶν ὑπάρχοντος σημαινόμενον, ὅπῃ δυνατοῦ καὶ τινὶ ἐξ αἰάγκης ὑπάρχειν,
καὶ μηδενὶ οὐδὲ χεσθαι ὑπάρχειν. οὕτω μὴ ὡῶ διὰ τὴ πρώτου σχήματος διὰ δὲ τὴ γ' οὕτως. εἰ γὰρ
τὸ α ἐξ αἰάγκης παντὶ τῷ γ' ὡς αὖτις ὑπέλαβοι. ὑπῆρχε δὲ καὶ τὸ β' ἐξ αἰάγκης τῷ ἄλλῳ παντὶ. τὸ
ἄρα α τινὶ τῷ β' ἐξ αἰάγκης ὑπάρξει. γίνεται γὰρ ὁ πρῶτος τρόπος τῶ τρίτου σχήματος τῶν δύο αἰαγ
καίων οὐσῶν, μείζονος καταφατικῶν αἰαγκαῖον συνάγων συμπέρασμα. ὑπέκειτο δὲ καὶ παντὶ τῷ β' τὸ
α ὑπάρχειν. ψεῦδος ἄρα τὸ, τινὶ τῷ β' ἐξ αἰάγκης ὑπάρχειν τὸ α. οὐδὲ χεται γὰρ ἐνδὶ τὴ ὑπάρχοντος
τρόπου τὸ ληφθὲν ὡς παντὶ ὑπάρχειν καὶ μηδενὶ ἄλλῳ ὑπάρχειν. ψεῦδος ἄρα τὸ τινὶ ἐξ αἰάγκης. τὸ
δὲ ψεῦδος ἠκολούθησεν διὰ τὸ ὑποθεσθαι τῷ γ' παντὶ τὸ α ἐξ αἰάγκης ὑπάρχειν. οὕτω μὴ ὡῶ ἀνε
στόλης ἐπὶ δὲ καὶ ἐκ τῶν ὅρων φανερὸν ὅτι οὐκ ἔσται τὸ συμπέρασμα αἰαγκαῖον, οἷον εἰ τὸ μὴ α εἶναι
κίνησις. τὸ δὲ β' ζῶον. ἐφ' ᾧ δὲ τὸ γ' ἄνθρωπος κίνησις μὴ γὰρ οὐ παντὶ ζῴῳ ὑπαρχόντως ὑπάρχει. ζῶον
δὲ παντὶ ἀνθρώπῳ αἰαγκαίως. καὶ συμπέρασμα συνάγεται οὐκ αἰαγκαῖον, ἀλλ' ὑπάρχον. κίνησις
γὰρ παντὶ ἀνθρώπῳ ὑπάρχει οὐκ αἰαγκαίως ἀλλ' ὑπαρχόντως. εἰδὶ
σῆσαι δὲ χρὴ εἰδὶ τούτων τῶν ὅρων. ὅπῃ οὐ κατεισήνεγκεν τὸ ἄλλο δυ
νάμενον γενέσθαι καὶ ἐφ' ὧ εἶπεν αἰαγκαῖον συμπάσματος τὴ συνα
γομένου ἐκ τῆς μείζονος αἰαγκαίας. ὥσπῃ γὰρ εἰ ταῦθε λαβὼν τὴν
κίνησιν μείζονα ὅρον ἔδειξεν τὸ συμπέρασμα μὴ αἰαγκαῖον, οὕτω
καὶ ἐνδὶ ἐλήφθεν ὁ ἄλλος ἐλάττων οὐκ ἔσται αἰαγκαῖον. οἷον τὸ μὴ α
ζῶον τὸ δὲ β' ἄνθρωπος. τὸ δὲ γ' κίνησις. οὐκοῦν εἰ τὸ ζῶον τῷ ἀν
θρώπῳ ἐξ αἰάγκης ὑπάρχει. ὁ δὲ ἄνθρωπος κινεῖται ὑπερχόντως
τὸ ζῶον ἐξ αἰάγκης κινεῖται. ἀλλὰ ψεῦδος. ἔστιν ἂν ὅλον τὸ χωρίον
περόρημα. καὶ δῆλον ἓς ὁ ἀποβλέψας ἀπῄχθη. ἐπασὶ γὰρ εἰ λάβοιμεν ὡς εἰ κατηγορία τὸ γ' ὑπὸ
τὸ β'. δυεῖσηται ὡς εἶδος ἄλλων, τὴ τὸ καὶ ἐνδὶ πάντων, ὑπέλαβε. τὸ δὲ οὐκ ἔστιν. εἰ δὲ γὰρ εὐπαθεῖ ὑπὸ
τὸν ἄνθρωπον εἶδος ἢ κίνησις. κάτοι τῇ τάξει τῶν ὅρων ὑπ' ἄλλον ἐλημμένης. ἀλλ' ὡς ὑπεκείμενον. ἢ τάο
νων παρεῖδεν, ἢ τὸ ἐξ ὑποθέσεως αἰαγκαῖον ἔλαβεν ὡς ἤδη εἴπομεν.

ΟΜΟΙΩΣ δὲ καὶ ἡ ἐρωτικὴ εἴη τὸ α β'. ἢ γὰρ ἀλλὴ ἀπόδειξις. ἐνδὶ δὲ τῶν εἰ μέρει συλλογι
σμῶν. εἰ μὴ τὸ καθόλου ἐστὶν αἰαγκαῖον, καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσται αἰαγκαῖον. εἰ δὲ κατὰ μέρος οὐκ
αἰαγκαῖον, οὔτε ἐρωτικῆς, οὔτε κατηγορικῆς οὔσης τῆς καθόλου προτάσεως.
ἴσμεν ὅτι ὁ κτὸ γινομένων εἰ ταῦθε τὴ καθόλου συζυγιῶν. πασῶν μὴ συλλογιστικῶν. πασῶν δὲ
ἀσυλλογίστων. τὰς μὴ δύο συλλογιστικὰς ἐξ ἀμφοτέρων καταφατικῶν. παρέδωκεν, νῦν ὁ τὰς ἀπο
φατικὰς παραδίδωσι καὶ φησὶ τὴν ἄλλὴν καὶ ἐνδὶ τούτων εἶναι δεῖξιν. ἔστω οὖν ἡ μείζων αἰαγκαία. εἰ
τοίνυν τὸ α οὐδενὶ τῷ β' ἐξ αἰάγκης ὑπάρχει, τὸ ὁ β' ὅς αἰάγκης παντὶ τῷ γ' ὑπάρχει. μέρος ἄρα τῆς
β' τὸ γ'. τὸ ὁ α πάντων τὴ μερῶν τῆς β' ἐξ αἰάγκης κεχώρεται μέρους ὄντος τῆς β' ὅτω μὴ ὡῶ κατὰ
ἀριστοτέλη. τὰ ἄλλα ὁ τὰ ἄλλα φασὶ καὶ ἐνδὶ τούτων οἱ πεῖ θεόφραστον. ὁ πότερον γὰρ αἱ ἡ τὴ ὅρων αἰαγ
καῖος θατέρου ὄντος ὑπάρχοντος, τὸ συμπέρασμα ὑπάρχον ἔστω. καὶ ἐνδὶ μὴ τῆς πρὸς τῷ ἐλάττονι
ἐχούσης τὸ αἰαγκαῖον καὶ ἄλλος ὁ ἀριστοτέλης σωμολογεῖ. ἐνδὶ ὁ τῆς ἐχούσης τὴν μείζονα αἰαγκαίαν
δῆλον, ὅτι καὶ ἐρωτικὴ δείκνυσι κῆ διὰ τὴ ὅρων, δείκνυσι δὲ κῆ διὰ κοινοτέρων λέγων ὅτῃ ἐπεὶ
γὰρ τὸ α ἐνδενὶ τῷ β' ἐξ αἰάγκης. τὸ δὲ β' παντὶ τῷ γ' ὑπάρχει πρόδηλον. εἰ γὰρ μηδενὶ τῷ β' τὸ α δῆλον
ὅτι οὐδὲ τῷ γ' (τὸ γὰρ γ' ὑπὸ τὸ β') ἀλλ' οὐκέτι καὶ ἐξ αἰάγκης οὐδενὶ τῷ γ' τὸ α ὥσπῃ τῷ β'. ἐπασὶ
ὑπαρχόντως τὴ β' τὸ γ' ὑπόκειται εἶναι μέρος κῆ ἐκ αἰαγκαίας. ὅσον ἂν ἀπὸ τὴ ὅρων. ἐνδεκμῶς τὸ αἰαγ
καῖον συνάγει. εἰ δὲ λάβοιμεν ἀντιδιηρημένα ἀλλήλοις εἶδη οἷον τὸ μέλαν κῆ τὸ λευκόν. κῆ τὰ τῶν τὸ μὲ
τερον ποιήσομεν μείζονα ὅρον, τὸ ὁ ἕτερον μέσον. εἶτα λάβωμεν τὴ τρίτον ὁ ἑκατέρῳ ἀναμέρος δύ
νασται ὑπάρχειν κῆ μὴ ὑπάρχειν, κῆ τὸ ποιήσομεν ἐλάττονα ὅρον οἷον ἴσον. δῆλον ὅτι τὸ μὲ τερον

τῶν αὐτοδιωρισμένων ἄδηλον τὸν ἑτέρῳ ὅτι ἐξ ἀνάγκης ἀποφάσκεται. οἷον τὸ λευκὸν τοῦ μέλανος. κατηγορηθείσης δὲ τοῦ μέσου τῷ ἑκάτερον ὑπαρχόντως. ὃν ὅτι ἐξ ἀνάγκης τοῦ ἑκάτου ὁ πρῶτον ἀποφανθήσεται ἀλλ' ὑπαρχόντως. διόπερ ἡ ὑπαρχόντως αὐτοῦ τὸ μέσον κατηγορεῖται. δῆλον ὅτι δύναται καὶ μὴ ὑπαρχόντως. τοῦ δὲ μέσου μὴ ὑπαρχόντος ὅτι ἐξ ἀνάγκης ὁ αὐτοδιωρισμένον ὑπάρξει. ἡ δὲ δύναται καὶ ὑπάρξαι καὶ μὴ ὑπάρξαι. δῆλον ὅτι ὁ πανὶ κατ' ἀποφάσκεται, ὃν ὅτι ἐξ ἀνάγκης ἀποφανθήσεται. ἡ γὰρ ὁ λευκὸν μηδενὶ μέλανι ἐξ ἀνάγκης. ὁ δὲ μέλαν παντὶ ἵππῳ ὑπαρχόντως. ἡ γὰρ ὁ μέλαν παντὶ ὑπαρχόντως, δύναται καὶ μὴ ὑπάρχειν. μὴ ὑπάρχοντος δὲ ὁ λευκὸν πάντως ὑπάρξει ἢ τι τῶν μεταξύ. πάντως γὰρ δεῖ τοῦ ἑτέρου τῶν ἐναντίων μεταλαβεῖν. ἢ τοῦ μεταξύ. ἡ ὁ δύναται ὑπάρξαι παντὶ ἵππῳ ὁ λευκόν. δῆλον ὅτι ὅτε τὸ μέλαν ὑπάρχῃ ὁ λευκὸν ὑπαρχόντως οὐκ ἐξ ἀνάγκης ἀποφανθήσεται. ἐπιμαστέον δὲ μὴ λαβεῖν τὸν ἐλάττονα ὅρον. ᾧ ἕτερόν τι τῶν ἐναντίων ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχει. οἷον τῷ κόραξι ὁ μέλαν. ἐπεὶ οὐκέτι φυλάξαιμεν τὸν ἐλάττονα ὑπάρχοντα.

Pulchra obseruatio & rei de qua agitur maxime necessaria

ΕΡΙ δὲ τῶν εἰς μέρος συλλογισμῶν. ἡ μὲν ὁ καθόλου ἐστὶν ἀναγκαῖον, καὶ ὁ συμπέρασμα ἔσται ἀναγκαῖον. ἡ δὲ ὁ κατὰ μέρος ὃν ἀναγκαῖον, οὔτε στερητικῆς οὔτε καταφατικῆς οὔσης τῆς καθόλου προτάσεως.

ΑΡΑΣΒΥΣ τὰς ἐκ δύο καθόλου τέταρας συλλογιστικὰς προτάσεις, περὶ τῶν ἀσυλλογίστων ἀδέν φησι. διὰ τῶν αὐτῶν γὰρ δείκνυται τὰ ὑπάρχοντος ἀσυλλόγιστοι προτάσεις μέτεισιν ὅωῶ ἀδὴ τὰς συζυγίας τὰς ἐκ τῆς μιᾶς καθόλου. τῆς δὲ ἑτέρας μερικῆς καὶ φησὶ ὅτι ὅπως αὐ ἔχοι ἡ μείζων πρότασις, τοιοῦτον ἔσται καὶ ὁ συμπέρασμα, εἴπομεν γὰρ ὅτι εἰ πρώτῳ σχήματι τῇ μείζονι βούλεται ἀκολουθεῖν ὁ συμπέρασμα ἀδὴ τῆς μιᾶς ἀναγκαίας, τῆς δὲ ἑτέρας ὑπαρχούσης. ἐφ' ᾧ δὲ ἡ μὲν ἑτέρα ὅτι καθόλου ἡ δὲ ἑτέρα μερική, πάντως ἡ μεῖζον καθόλου ἐστὶν εἰ πρώτῳ σχήματι, εἴγε μέλλοι συλλογιστικὴ εἶναι ἡ συζυγία. διὰ τοῦτό φησιν, ὅτι τῇ καθόλου προτάσει, ὁ συμπέρασμα ἀκολουθεῖ. πανὸν γὰρ ὅτι πάλιν ἔσται τῇ μείζονι.

ΕΣΤΩ δὴ πρῶτον ὁ καθόλου ἀναγκαῖον. καὶ ὁ μὲν ὁ παντὶ τῷ β' ὑπαρχέτω ὅτι ἐξ ἀνάγκης. ὁ δὲ β' παντὶ τῷ γ' ὑπαρχέτω μόνον. αἰ ἀνάγκη δὲ ὁ ὁ παντὶ τῷ γ' ὑπάρχειν ὅτι ἐξ ἀνάγκης. ὁ γὰρ γ', ὑπὸ ὁ β' ἐστί. ὁ δὲ β' παντὶ τῷ ὁ ὑπάρχει ὅτι ἐξ ἀνάγκης.

ῥώτην πάλιν τίθησι τῷ καθόλου ἀναγκαῖον ἔχουσαν εἰ τῇ μείζονι προτάσει. εἰ δὲ τῇ ἐλάττονι ὁ μερικὸν ὑπάρχον. ἀμφοτέρως δὲ καταφατικὰς καὶ τῇ αὐτῇ πάλιν δείξει ὁ ἀναγκαῖον δείκνυσι συναγόμενον. ἡ γὰρ ὁ ὁ φησὶ παντὶ τῷ β' ὅτι ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχει. ὁ δὲ β' τινὶ τῷ γ' ὑπαρχόντως. συνάγεται ὅτι ὁ ὁ τινὶ τῷ γ' ὅτι ἀνάγκης ὑπάρχει. ἡ γὰρ ὁ β' παντὶ ὁ ὁ ὅτι ἀνάγκης. τὶ δὲ τῶν γ' μέρος ἐστὶ τοῦ β'. καὶ ὁ ὁ ἄρα τινὶ τῶν γ' ὑπάρξει ὅτι ἀνάγκης μέρει ὅτι τοῦ β' προῦμεν δὲ καὶ πρὸς τοῦτο τὰ αὐτὰ πάλιν ἅπερ καὶ ἀδὴ τῶν ἐκ δύο καθόλου καταφατικῶν ὅτι ὑπαρχόντως ὑπὸ ὁ β' τὶ τῶν γ' ἐστὶ καὶ διὰ τοῦτο δύναται καὶ μὴ εἶναι ὑπ' αὐτό. τὸ δὲ ὁ τῷ β' ὑπάρχει ὅτι ἀνάγκης. τοῦτ' ἔστιν ἀεὶ τοῖς ἀεὶ αὐτοῦ μέρεσιν ἀδόν. ὥστε ὃν ὅτι ἐξ ἀνάγκης ἀλλ' ὑπαρχόντως τινὶ τῷ β' ὑπάρξει. ἔστωσαν δὲ ὅροι. ἀδὴ ἡμῖν. γραμματικὴ. ἄνθρωπος. ἀδὴ ἡμῖν μὴν ἡ πᾶσι γραμματικὴ ὅτι ἀνάγκης ὑπάρχει. γραμματικὴ δὲ ὑπαρχόντως τινὶ ἀνθρώπῳ. καὶ συνάγεται ἀδὴ ἡμῖν ὑπαρχόντως τινὶ ἀνθρώπῳ.

ΟΜΟΙΩΣ δὲ καὶ ἡ στερητικὸς εἴη ὁ συλλογισμός. ἡ γὰρ αὐτὴ ἔσται ἀπόδειξις.

πάλιν φησὶ ἡ στερητικὸν ἀναγκαῖον τεθεὶν ὁ καθόλου, ἀναγκαῖον ὡσαύτως ὁ συμπέρασμα συναχθήσεται. ἡ γὰρ ὁ ὁ μηδενὶ τῷ β' ὅτι ἀνάγκης. ὁ δὲ β' τινὶ τῷ γ' ὑπαρχόντως. καὶ ὁ ὁ τινὶ τῷ γ' ὅτι ἀνάγκης ὃν ὑπάρξει. ἐπεὶ δὴ γὰρ ὁ μηδενὶ τῷ β' ὅτι ἀνάγκης ὁ ὁ τὶ δὲ τῶν γ' τῷ β' ἐστίν. καὶ ὁ ὁ ἄρα τὶ τῶν γ' ὃν ὑπάρξει, ὅτι ἀνάγκης τὰ αὐτὰ δὲ πάλιν λεχθήσεται καὶ πρὸς τοῦτο ὅτι ὁ ὑπάρχον καὶ ἡ ὁ ἀναγκαῖον συνάγεται. ἅπερ καὶ ἀδὴ τῆς ἐκ δύο καθόλου τῆς μείζονος ἀποφατικῆς ἐλέχθη. ὅροι δὲ τοῦ ὑπάρχον συνάγεται. ἐγρήγορσις. ὑπνοῦν. ἄνθρωπος. ἐγρήγορσις μηδενὶ ὑπνοῦν τι ἐξ ἀνάγκης. ὑπνοῦν τινὶ ἀνθρώπῳ ὑπάρχοντος καὶ ἁπλῶς τὰ αὐτὰ διηρημένα δεῖ λαμβάνειν. καὶ τὸν μὲν μείζονα ὅρον τιθέναι. τὸν δὲ μέσον. ἐλάττονα δὲ ἄλλο τι ᾧ μείζων ὑπάρχει ὃν ἐξ ἀνάγκης. alias conclusio esset necessaria

ΕΙ δὲ ὁ κατὰ μέρος ἐστὶν ἀναγκαῖον, ὃν ἔσται ὁ συμπέρασμα ἀναγκαῖον, ὃ δὲν ἡ ἀδύνατον συμπίπτει, καθὰ οὐδὲ ἐν τοῖς καθόλου συλλογισμοῖς. ὁμοίως καὶ ἀδὴ τῶν στερητικῶν. ὅροι, κίνησις, ζῷον, λευκόν.

ΕΚθέμενος τὰς δύο προτάσεις τὰς ἐχούσας τὸν μείζονα (τουτέστι τὸν καθόλου) ἀναγκαῖον. καὶ δείξας ἀναγκαῖον ἄλλας ἔπεσθαι τὸ συμπέρασμα, νῦν τὰς λοιπὰς δύο τίθησι τὰς τὸν ἐλάττονα τουτέστι τὸν μερικὸν ἀναγκαῖον ἐχούσας καὶ φησὶν ὅτι ὥσπερ ἀδὴ τῶν καθόλου συλλογισμῶν οἱ τὸν ἐλάττονα ἔχοντες ἀναγκαῖον ἡ συνῆγον ἀναγκαῖον συμπέρασμα ἀλλ' ὑπάρχον, οὕτω καὶ ἀδὴ τῶν μερικῶν συζυγιῶν ὑπάρχον ἐστὶ τὸ συναγόμενον. δῆλον δὲ ὅτι τοῦτο συνάγεται ἐξ ὧν τούτῳ ᾧ. ᾧ συμπέρασμα. ὃ δὲν ἀδύνατον ἕπεται. ὅτε εἰ πεῦθαι ὅτε ἀδὴ τῶν καθόλου προτάσεων. τῷ δὲ ἀναγκαῖ ἀκολουθεῖ. ἡ γὰρ ὁ ὁ παντὶ ᾧ β' ὑπάρχει. ὁ δὲ β' τινὶ τῷ γ' ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχει. καὶ τῷ ὁ τινὶ τῷ γ' ὑπάρξει. καὶ τῷ

Dari

omnis gramatica scientia necessario
quidam homo est grammaticus existét.
quidam homo est sciens existenter.

Ferio

Nullus dormiens uigilat necessario
quidam dormit existenter
quidam nõ uigilat existenter

α. Scientia
β. grama
γ. Homo

α. Vigilare
β. Dormire
γ. Homo

Omne al mouet existenter
Quoddã albũ é al necessario
Quoddã album mouetur.

Nullũ albũ ut albũ mouetur
Quoddã al ÷ albũ necessario
Quoddam al non mouetur
Nullum al mouetur existenter
Quoddam albũ ÷ al necessario

αὐτῶν προσπεθεὶς φησιν. ἡ γὰρ ἀδύνατον συμπίπτει καθάπερ ἡ δὲ εἰ τοῖς καθόλου συλλογισμοῖς. ὡσαύτως γὰρ ἐπ' ἐκείνων ἐλάμβανε τὸν ἐλάττονα ἐξ ἀνάγκης. καὶ ὑπεπιθέμεθα ὑπάρχον συνάγεσθαι τὸ συμπέρασμα. ἡ δὲν ψεῦδος ἕπεται. ἡ δὲ ἀναγκαῖον ὑπεδέμεθα συνάγεσθαι συμπέρασμα, ψεῦδός τι ἕπεται, ὡς εἰ ἐκείνοις δεδεῖκται. ὡς οὐδὲ ἐπ' ἐκείνων ἀναγκαῖα ἡμῖν ὑπετίθεντο συμπέρασμα ψεῦδός τι συνῆγετο ὑπάρχοντος δὲ ἀκέπ, ὅπω φησὶ καὶ ἀδὴ τῶν εἰ μέρει ὑποθώμεθα ἀναγκαῖον ἕπεσθαι συμπέρασμα, ψεῦδος ἕπεται. ἡ δὲ ὑπάρχον ἄ. Ομοίως δὲ καὶ ἡ στερητικὸς εἴη ἡ καθόλου. ἀναγκαῖα δὲ ἡ ἐλάττων ὑπάρχει συνάγεται συμπέρασμα. καὶ τοῦτο πάλιν ἀδὴ ὅρων δείκνυσι. κίνησις. ζῷον. λευκόν. κίνησις παντὶ ζῴῳ ὑπάρχοντος. ζῷον δὲ τινὶ λευκῷ ὅτι ἀνάγκης τῷ κύκνῳ. καὶ συνάγεται κίνησις κύκνῳ ὑπαρχόντως, ἡ μὴν ἀναγκαία ἐστὶ ὁ μοίως ἡ ἀδὴ τοῦ στερητικοῦ. κίνησις ἄδεν λευκῷ ἢ λευκόν ὅτι. λευκὸν τινὶ ζῴῳ ὅτι ἀνάγκης. ἡ συνάγεται κίνησις ἡ παντὶ ζῴῳ ὅτι ἀνάγκης ἢ κίνησις ἄδεν ζῴῳ ὑπαρχόντως. ζῷον τινὶ λευκῷ ὅτι ἀνάγκης. κίνησις τινὶ λευκῷ ἢ χ ὑπάρχει.

ΕΡΙ δὲ τοῦ διὰ τρίτου σχήματος, ἡ μὲν ἡ στερητικὴ πρότασις ὅτι ἀναγκαία, καὶ ὁ συμπέρασμα ἔσται ἀναγκαῖον. ἡ δὲ ἡ καταφατική, ὃν ἀναγκαῖον.

ἀν πεῖ τοῦ πρώτου σχήματος πληρώσας λόγον, εἰ τοῦδεν ἀδὴ σκέπτεται ὅπως ἔχουσι καὶ εἰ τῷ διὰ τρίτου σχήματι αἱ μίξεις τῶν ὑπαρχόντος καὶ τοῦ ἀναγκαίου. τῶν δὲ εἰ δευτέρῳ σχήματι ἀνομοιοσχημόνων οὐσῶν προτάσεων βούλεται ὁ ἀριστοτέλης τῇ ἀποφατικῇ προτάσει ἀκολουθεῖν ὁ συμπέρασμα. καὶ ἡ μὲν ἀναγκαία πρότασις ὑπάρχει ἡ ἀποφατική, ἀναγκαῖον ὑπάρχει καὶ ὁ συμπέρασμα. ἡ δὲ ὑπάρχοντος, ὑπάρχον ἔσεται δὴ οἱ εἰ δευτέρῳ σχήματι συλλογισμοὶ τελοῦντες, τῇ ἡς ὁ πρῶτον σχήμα ἀναγωγή. εἰ δὲ τῷ πρώτῳ σχήματι δεῖ πάντως τὸν ἀποφατικὸν μείζονα εἶναι. ἐδείκνυτο δὲ ὅτι ὅπως αὐ ἔχοι ἡ μείζων εἰ ᾧ ἁ, ὅπως ἀναγκαῖον ἔχοι ἡ ὁ συμπέρασμα. ἀναγομένου γὰρ ἡ δευτέρου σχήματος ἡς ὁ πρῶτον, πάντως ἡ ἀποφατικὴ μείζων δεῖ εἶναι ἔσται.

ΕΣΤΩ γὰρ δὴ πρῶτον ἡ στερητικὴ ἀναγκαία. καὶ ὁ ἁ τῷ μὲν β' μηδενὶ εἰ δεχέσθω, τῷ δὲ γ' ὑπαρχέτω μόνον. ἐπεὶ οὖν ἀνάγκη φέρει ὁ στερητικὸν, ἄδεν τῷ β' τῷ ἁ ἄδενὶ εἰ δέχεται. ὁ δὲ ἁ παντὶ τῷ γ' ὑπάρχει. ὥστ' ἄδενὶ τῷ γ' ὁ β' εἰ δέχεται. ὁ γὰρ γ' ὑπὸ τὸ ἁ ἐστίν.

ῥώτην ἐκτίθεται τὸν ἐκ τῆς μείζονος ἀναγκαίων ἀποφατικῶς, τῆς δὲ ἐλάττονος καθόλου καταφατικῆς ὑπαρχούσης. καὶ συνάγεται φησὶ τὸ συμπέρασμα ἀναγκαῖον. ἀνιστραφείσης γὰρ τῆς ἀποφατικῆς, γίνεται ὁ δεύτερος τρόπος τοῦ πρώτου σχήματος. ἡ γὰρ τὸ ἁ ἐξ ἀνάγκης μηδενὶ τῷ β'. τῷ δὲ γ' παντὶ ὑπάρχειν λέγω φησὶν ὅτι καὶ τὸ β' ἐξ ἀνάγκης ἄδενὶ τῷ γ' ὑπάρξει. ἐπεὶ γὰρ τὸ ἁ ἄδενὶ τῷ β' ἐξ ἀνάγκης. καὶ τὸ β' ἄδενὶ τῷ ἁ ἐξ ἀνάγκης. τὸ δὲ ἁ παντὶ τῷ γ' ὑπάρχει. γίνεται οὖν τὸ πρῶτον σχῆμα. τὸ ἄρα β' ἄδενὶ τῷ γ' ἐξ ἀνάγκης. ὅτω μὴν οὖν ὁ φιλόσοφος. ὅτι δὲ ἡ συνάγεται τὸ ἀναγκαῖον, δῆλον ἐκ τῶν ὑποκειμένων ὅρων. ἀρετὴ ἄδε μία κακία ἐξ ἀνάγκης. ὑπάρχει δὲ ἀνθρώπῳ ὑπαρχόντως παντὶ. καὶ συνάγεται κακία ἄδενὶ ἀνθρώπῳ ὑπαρχόντως. ἡ γὰρ ἐξ ἀνάγκης. πάλιν ὑγίεια. νόσος. ἄνθρωπος. ὑγίεια γὰρ νόσῳ μὴν ἄδε μία ἐξ ἀνάγκης. ἀνθρώπῳ δὲ παντὶ ὑπάρχει μόνον. καὶ συνάγεται νόσος ὑπαρχόντως ἄδενὶ ἀνθρώπῳ. ἡ γὰρ ὑγίεια μηδὲ μία νόσῳ ἐξ ἀνάγκης. καὶ νόσος ἄδε μία ὑγίεια ἐξ ἀνάγκης. ὑγίεια δὲ παντὶ ἀνθρώπῳ ὑπαρχόντως. καὶ νόσος ἄδενὶ ἀνθρώπῳ ἐξ ἀνάγκης. καὶ καθόλου δὴ πορισόμεν προτάσεων. λαμβάνοντες ἀποδιηρημένα ἀλλήλοις ἄδη καὶ τὸ ἕτερον ποιοῦντες μείζονα ὅρον. ἢ τὸ ἕτερον τι ἐλάττονα σιωάμενον μετέχειν ἑκατέρα ἀναμέρος μὴ ἐξ ἀνάγκης.

ΩΣΑΥΤΩΣ δὲ καὶ ἡ πρὸς τῷ γ' τεθῇ τὸ στερητικόν. ἡ γὰρ τὸ ἁ μηδενὶ τῷ γ' εἰ δέχεται, ἄδενὶ τὸ γ', ἄδενὶ τῷ ἁ ἐγχωρεῖ. τὸ δὲ ἁ παντὶ τῷ β' ὑπάρχει. ὥστ' ἄδενὶ τῷ β' τὸ γ' εἰ δέχεται. γίνεται γὰρ τὸ πρῶτον σχῆμα πάλιν. ἐξ ἀνάγκης ἄδε τὸ β' τῷ γ' ἀνιστρέφει γὰρ ὁ μοίως ἡ δὴ ἡ τοῦ στερητικοῦ πρότασις ὅτι ἀναγκαία. ἐξ ἐστὶ τὸ συμπέρασμα ἀναγκαῖον. ὑπάρχειν γὰρ τὸ ἁ παντὶ τῷ β' ἐξ ἀνάγκης. τῷ δὲ γ' μηδενὶ ὑπάρχειν μόνον. ἀνιστραφείσης οὖν τοῦ στερητικοῦ. τὸ πρῶτον γίνεται σχῆμα. δεδείκται δὲ εἰ εἰ τῷ πρώτῳ. ὅτι μὴ ἀναγκαίας ὄσης τῆς πρὸς τῷ μείζονι στερητικῆς ἄδε τὸ συμπέρασμα ἔσται ἀναγκαῖον. ὥστε ἄδε ἐστὶ τὶ τούτων ἔσται ἐξ ἀνάγκης.

H secundum Arist. f. non secundu philopo

ΤΟΥ ἐκ τῆς μείζονος καθόλου ὑπαρχούσης καταφατικῆς παραδίδοσι, τῆς δὲ ἐλάττονος καθόλου ἀποφατικῆς ἀναγκαίας. καὶ δείκνυσι καὶ ταύτην τὸ ἀναγκαῖον συνάγουσαν διά τε τῆς ἀνιστροφῆς τῆς ἐλάττονος, τουτέστι τῆς ἀποφατικῆς. ἡ γὰρ ᾧ ἁ παντὶ τῷ β' ὑπαρχόντως. τῷ δὲ γ' ἄδενὶ ἐξ ἀνάγκης καὶ τὸ γ' αὖ ἄδενὶ τῷ ἁ ἐξ ἀνάγκης τὸ γ' ἄδενὶ ᾧ ἁ ἐξ ἀνάγκης. τὸ ἁ παντὶ τῷ β' ὑπαρχόντως. τὸ ἄρα γ' ἄδενὶ τῷ β' ἐξ ἀνάγκης. ἀλλ' ἡ τοῦτο προείκειτο δεῖξαι. ἀλλ' ἡ τὸ β' μηδενὶ τῷ γ' ἐξ ἀνάγκης. ἐπεὶ τοίνυν ἀντιστρέφει ἡ καθόλου ἀποφατικὴ καὶ ἀδὴ τοῦ ἀναγκαίου. ἡ τὸ γ' οὐδενὶ τῷ β' ἐξ ἀνάγκης. καὶ τὸ β' ἄδενὶ τῷ γ' ἐξ ἀνάγκης. δείξομεν οὖν καὶ ταύτην τοῖς ἄλλοις λόγοις ὅ τὸ ἀναγκαῖον, ἀλλὰ τὸ ὑπάρχον συνάγουσαν, διὰ τῶν ἄλλων ὅρων δι' ὧν καὶ τὸν πρὸ ταύτης ἐδείξαμεν συζυγίαν. πάλιν ὅτι ὅν περ ἐκεῖ παρελαμβάνομεν ἐλάττονα ὅρον. εὐπεῦθαι μείζονα ποιοῦμεν οἷον ὑγίεια ἀνθρώπῳ παντὶ ὑπαρχόντως. νόσῳ δὲ ἄδε μία ἐξ ἀνάγκης. καὶ συνάγεται ὅτι καὶ ὁ ἄνθρωπος ἄδε μία νόσῳ ὑπαρχόντως

Nullũ uitiũ ÷ uirtus nece
Oũs hõ uirtuosus existenter
Nullus hõ uitiosus existenter
Nulla uirtus ÷ uitium
Oũs hõ uirtuosus
Nullus hõ uitiosus
Nullus morbus ÷ sanitas
Oũs homo sanus
Nullus homo morbosus

Cesare
Cesaré

a. Virtus
β. Vitiũ
γ. hõ

a. Sanitas
β. Morbus
γ. hõ

Oũs hõ sanus existenter
Nullus morbus sanitas necess.
Nullus morbus homo existẽ
Oũs homo sanus existenter
Nulla sanitas morbus necess.
Nullus hõ morbosus existẽ

Camen
Celar

a. Morbus
β. Sanitas
γ. Homo

a. Vitiũ
β. hõ

Aduersus Aristo

Contra Aristoteli

ἀντιστρεφομένης ὁμοίας τῆς ἐλάττονος προτάσεως, καὶ τὴν συμπέρασμα τοῦ γὰρ νόστε οὐδενὶ ἀνθρ
ὑπαρχόντως. καὶ ἄνθρωπος οὐδεμιᾷ νόσῳ ὑπαρχόντως. εἰ δὲ καθηγορικὴ τῷ πρώτῳ σχήματι ἐστὶν ἀναγκαία, ἀν
ἔσται ὁ συμπέρασμα ἀναγκαῖον. εἰπομεν τὴν αἰτίαν τί δὴ ποτε τῇ στερητικῇ εἰ τούτῳ τῷ σχήματι ἀκο
λουθεῖ ὁ συμπέρασμα ἐκτιθέμενος τοίνυν τὰς δύο προτάσεις τὰς πρὸς τῷ στερητικῷ ἐχούσας τὸ ἀναγ
καῖον. νῦν ὁ ἀνάπαλιν τίθησι τὰς πρὸς μὴ τῷ καθηγορουμένῳ ὁ ἀναγκαῖον ἐχούσας, πρὸς δὲ τῷ
ἀποφατικῷ, ὁ ὑπάρχον τίθησι δὲ εἰ τούτοις τὸ ἔχουσαν πρὸς τῷ μείζονι ὁ καθόλου καταφατικὸν
ἀναγκαῖον. πρὸς δὲ τῷ ἐλάττονι τὸ καθόλου ἀποφατικὸν ὑπάρχον. τῶν δὲ ἑτέραν παραλιμπάνε
τῶν μὴ πρὸς τῇ μείζονι ὁ ἀποφατικὸν ὑπάρχον ἔχουσαν, πρὸς δὲ τῇ ἐλαττονι ὁ καταφατικὸν ἀν
αναγκαῖον, ἢ γὰρ ἄλλη διᾶξις ἐπ' ἀμφοτέραν, πλὴν ὅτι ἡ μὴ δύο δεῖται αὐτιστρόφων ἵν' παρατίθε
ται, ἡ δὲ μιᾶς ἵν' παρέλιπε. συνάγουσιν οὖν καθόλου ἀποφατικὸν ὑπάρχον συμπέρασμα τὸ γὰρ τὸ ἀ
παντὶ μὴ τῷ β' ὃς ἀνάγκης. οὐδενὶ δὲ τῷ γ' ὑπαρχόντως. καὶ τὸ β' οὐδενὶ τῷ γ' ὑπαρχόντως τὸ γὰρ
τὸ ἀ οὐδενὶ τῷ γ' ὑπαρχόντως. καὶ τὸ γ' οὐδενὶ τῷ ἀ ὑπαρχόντως ἐπεισὶ αὐτιστρέφει. ὁ δὲ ἀ παντὶ
τῷ β' ὃς ἀνάγκης. ὁ αρα γ' οὐδενὶ τῷ β' ὑπαρχόντως. γέγονε γὰρ τὸ ἀ σχῆμα ἐκ τῆς μείζονος ἀποφα
τικῆς ὑπαρχούσης εἰδέχθη δὲ καὶ εἰ τῷ ἀ σχήματι ὅτι ὁ τοιοῦτος ἀεὶ ἢ ὁ μείζων ὅρος, τοιοῦτον συνάγεται
καὶ ὁ συμπέρασμα. αὐτιστρεφομένης οὖν τῆς στερητικῆς καὶ τὸ β οὐδενὶ τῷ γ' ὑπαρχόντως ὅτι ἔσ
ται δεῖξαι.

ΕΤΙ δὴ τὸ συμπέρασμά ὅτιν ἀναγκαῖον συμβαίνει τὸ γ' τινὶ τῷ ἀ μὴ ὑπάρχειν ὃς ἀνάγκης. εἰ
γὰρ τὸ β' τῷ γ' μηδενὶ ὑπάρχει ὃς ἀνάγκης οὐδὲ τὸ γ' τῷ β' οὐδενὶ ὑπάρξει ὃς ἀνάγκης τὸ δὲ γε β' τι
νὶ τῷ ἀ ἀνάγκη ὑπάρχειν. ἐπεὶ καὶ τὸ ἀ παντὶ τῷ β' ὃς ἀνάγκης ὑπάρχει. ὥστε καὶ τὸ γ' ἀνάγκη τι
νὶ τῷ ἀ μὴ ὑπάρχειν. ἀλλ' οὐδὲν κωλύει τοιοῦτον ληφθῆναι, ᾧ παντὶ τῷ γ' οὐδέχεται ὑπάρχειν.
ἀφεῖς τὴν προκειμένην συζυγίαν δι' αὐτιστροφῆς τὸ ὑπάρχον καὶ οὐ τὸ ἀναγκαῖον συνάγουσιν. νῦν
ἄλλο τι τοῦ δείκνυσι κῆ τῇ ἀς ἄτοπον ἀπαγωγῇ. εἰ γὰρ ὑποθώμεθά φησιν ἀναγκαῖον συνάγεσθαι τὸ συμ
πέρασμα, εἴτε τοῦ τι ἄτοπον τῇ ὑποθέσει πεύσῃ. ἡ δὲ ὑποθέσει ἄτοπον ἀκολουθεῖ, ψεῦδος δεῖ. ψεῦδος
αρα τὸ ὑποτιθέσθαι ἀναγκαῖον συνάγεσθαι τὸ συμπέρασμα. εἰ γάρ τις εἴποι συνάγεσθαι τὸ ζῶον μηδενὶ
τῷ γ' ὃς ἀνάγκης. αὐτιστρέψας δείκνυοτι. καὶ τὸ γ' οὐδενὶ τῷ β' ὑπάρξει ὃς ἀνάγκης. πάλιν ἐπεισὶ τὸ ἀ
παντὶ τῷ β' ὃς ἀνάγκης ὑπάρχει. κῆ τὸ β' τινὶ τῷ ἀ ὃς ἀνάγκης ὑπάρξει. εἰ τοίνυν τὸ μὴ γ' οὐδενὶ τῷ
β' ὃς ἀνάγκης τὸ δὲ β' τινὶ τῷ ἀ ὃς ἀνάγκης. ἐκ δύο δὲ ἀναγκαίων ἀναγκαῖον γίνεται τὸ συμπέρα
σμα. καὶ τὸ γ' αρα ὃς ἀνάγκης τινὶ τῷ ἀ οὐκ ὑπάρξει. ἀλλ' ἐπεὶ ὑπέκειτο τὸ ἀ μηδενὶ τῷ γ' ὑπαρ
χόντως καὶ τὸ γ' αρα οὐδενὶ τῷ ἀ ὑπαρχόντως. ἐδείχθη δὲ τὸ ὑπάρχον τοιοῦτον ὅν. ὡς δείκνυται ᾧ
μηδενὶ ὑπάρχει, τὸ ἄλλο τοῦτο καὶ παντὶ ὑπάρχειν. δείκνυται αρα τὸ ῥῆτον παντὶ τῷ ἀ ὑπάρχειν. συν
άγεται δὲ νῦν ἐκ τῆς ὑποθέσεως καὶ τινὶ ὃς ἀνάγκης μὴ ὑπάρχειν. τὸ ἄλλο αρα τῷ ἄλλῳ καὶ παντὶ
ὑπάρχειν. καὶ τινὶ ὃς ἀνάγκης οὐχ ὑπάρχειν ὅπερ ἄτοπον. δῆλον αρα ὅτι τὸ ἄτοπον ἠκολούθησεν, ἐκ τῆς
ὑποθέσεως. εἰ ὃς ἀνάγκης μηδενὶ τῷ γ' τὸ β' ἀληθεύσει αρα τὸ ὑπαρχόντως μηδενὶ, ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ΕΤΙ κῶν ὅρους ἐκτιθέμενον εἴη δεῖξαι ὅτι οὐκ ἔστι τὸ συμπέρασμα ἀναγκαῖον ἁπλῶς. ἀλλὰ τούτ
των ὄντων ἀναγκαῖον. οἷον ἔστω τὸ ἀ ζῶον. τὸ δὲ β' ἄνθρωπος. τὸ δὲ γ' λευκὸν κῆ αἱ προτάσεις ὁμοίως
ἀληθεύσουσιν. οὐδέχεται τὸ ζῶον μηδενὶ λευκῷ ὑπάρχειν. οὐχ ὑπάρξει δὴ οὖν ὁ ἄνθρωπος, οὐδενὶ λευ
κῷ, ἀλλ' οὐκ ὃς ἀνάγκης. οὐδέχεται γὰρ ἄνθρωπον γενέσθαι λευκόν. οὐ μόνον ἕως ἂν τὸ ζῶον μηδενὶ
λευκῷ ὑπάρχῃ. ὥστε τούτων μὴ ὄντων, ἀναγκαῖον ἔσται. τὸ συμπέρασμα. ἁπλῶς δὴ οὐκ ἀναγκαῖον.
ὑ μόνον φησὶ τοῖς καθόλου λόγοις τὸ προκείμενον πιστοῦσθαι, ἀλλὰ καὶ τῇ διὰ τῶν παραδειγμάτων
δείξει, ὅπερ ὁ συμπέρασμα ὑπάρχον συνάγεται καὶ οὐχὶ κενεῶς ἀναγκαῖον, ἀλλ' εἴγε αρα ὃ ὑπο
θέσεως. τοῦτο γὰρ ἄλλῳ βούλεται τὸ οὐχὶ ἁπλῶς ἀλλὰ τούτων ὄντων ἀναγκαῖον. τίθησιν οὖν ὅρους.
ζῶον. ἄνθρωπος. λευκόν. τὸ ζῶον παντὶ ἀνθρώπῳ ὃς ἀνάγκης. ὁ ζῶον οὐδενὶ λευκῷ ὑπαρχόντως καὶ
συνάγεται ἀπιστρεφάσης τῆς ἀποφατικῆς καὶ τὴν συμπέρασμα ὅπερ ὁ ἄνθρωπος μηδενὶ λευκῷ ὑ
παρχόντως. οὐ γὰρ δεῖν ὃς ἀνάγκης τὸ μηδενὶ λευκὸν εἶναι ἄνθρωπον ἀλλ' ἢ αρα ὃς ὑποθέσεως ἕως
ἂν ὑποκείται ὁ ζῶον μηδενὶ λευκῷ ὑπάρχειν. σαφεστέρα δὲ ἔσται ἡ διᾶξις. ἐὰν κίνησιν καὶ βάδισιν καὶ
ἄνθρωπον λάβωμεν ἢ ἁπλῶς καθολικώτερον τι κῆ μερικώτερον καὶ ἔτι πρόν τι ᾧ ὑπάρχουσι ταῦτα ὄκ
ὃς ἀνάγκης. κίνησις μὴ γὰρ πάσῃ βαδίσει ὃς ἀνάγκης. ἀνθρώπῳ δὲ οὐδενὶ ὑπαρχόντως. καὶ συνάγε
ται βάδισις οὐδενὶ ἀνθρώπῳ ὑπαρχόντως. ὥστε τούτων μὴ ὄντων ἀναγκαίων. ἔσται ὁ συμπέρασμα
ἀναγκαῖον. ἁπλῶς δὲ οὐκ ἀναγκαῖον ἕως φησὶν ἡ μὴ, τῶν προτάσεων ἀναγκαῖα ὄντως ὑπάρχει. ἡ
δὲ ὃς ὑποθέσεως καὶ ὁ συμπέρασμα ὃς ὑποθέσεως ἔσται ἀναγκαῖον. καὶ οὐχ ἁπλῶς ἀναγκαῖον του
τέστι κενεῶς. δῆλον αρα ὅτι καὶ εἰ οἷς τὸ ἀναγκαῖον συνάγεσθαι ἐβούλετο ὁ ἐξ ὑποθέσεως καὶ οὐ ὁ
κενεῶς ἔλεγεν.

ΟΜΟΙΩΣ δὴ ἔξεστι καὶ ἐπὶ τῶν εἰ μέρα συλλογισμῶν. ὅταν μὴ γὰρ ἡ στερητικὴ πρότασις καθό
λου τε ᾖ καὶ ἀναγκαία, καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσται ἀναγκαῖον, ὅταν δὴ ἡ καταφατικὴ καθόλου τε ᾖ κῆ

ἀναγκαία. ἡ δὲ στερητικὴ κατὰ μέρος καὶ οὐκ ἀναγκαία, ὄκ ἔσται ὁ συμπέρασμα ἀναγκαῖον.

Τ οὐτέσιν τῇ ἀποφατικῇ ἀκολουθῇ ὁ συμπέρασμα καθόλου ὅσπ. κἂν μείζων ᾖ κἂν ἐλάττων. μερικῆς δὲ ὅ
σης τῆς ἀποφατικῆς, κατὰ μέρος ποιεῖ δὲ συζυγίας τέσσαρας. τῆς μὲν μιᾶς ὅσης μερικῆς, τῆς δὲ ἑτέρας
καθόλου. τῆς δὲ μείζονος καθόλου ἀποφατικῆς ὅσης ἀναγκαίας, ἡ ἐλάττων μερικὴ ἔσται καταφατικὴ
ὑπάρχουσα. ὑπαρχούσης δὲ ὅσης τῆς μείζονος ἀποφατικῆς, καταφατικὴ ἡ ἐλάττων ἔσται ἀναγκαία.
πάλιν τῆς μείζονος ὅσης καθόλου καταφατικῆς ἀναγκαίας, ἡ ἐλάττων ἔσται μερικὴ ἀποφατικὴ ὑπάρ
χουσα. εἰ δὲ ἡ μείζων ᾖ ὑπάρχουσα, ἡ ἐλάττων ἔσται ἀναγκαία.

ΕΣΤΩ δὴ πρῶτον ἡ στερητικὴ καθόλου τε καὶ ἀναγκαία. καὶ ὁ ἀ τῷ μὲν β', οὐδενὶ οὐδέχεται ὑ
πάρχειν. τῷ δὲ γ' τινὶ ὑπαρχέτω. ἐπεὶ οὖν αὐτιστρέφει ὁ στερητικὸν, οὐδὲ ὁ β' τῷ ἀ οὐδενὶ οὐδέχοιτ' ἂν
ὑπάρχειν. ὁ δὲ γε ἀ τινὶ τῷ γ', ὄκ ὑπάρχει. ὥστ' ὃς ἀνάγκης τινὶ τῷ γ' ὄκ ὑπάρχει ὁ β'.

Ρ ρώτην τῆς ἐκ τῆς μείζονος καθόλου ἀποφατικῆς ἀναγκαίας, τῆς δὲ ἐλάττονος μερικῆς καταφατικῆς ὑ
πάρχούσης φησὶ. καὶ συνάγει κατ' ἄλλον μερικὸν ἀποφατικὸν ἀναγκαῖον συμπέρασμα ἔστω γὰρ ὁ ἀ
φησὶ οὐδενὶ μὲν τῷ β' ὃς ἀνάγκης. τῷ δὲ γ' τινὶ ὑπαρχέτω. λέγω φησὶν ὅτι ὁ ἀ τινὶ τῷ γ' ὃς ἀνάγκης
ὄκ ὑπάρξει. εἰ γὰρ ὁ ἀ ὃς ἀνάγκης οὐδενὶ τῷ β'. καὶ ὁ β' οὐδενὶ τῷ ἀ ὃς ἀνάγκης. ὁ δὲ ἀ τινὶ τῷ γ' ὑπάρ
χει. ὁ αρα β' τινὶ τῷ γ' ὃς ἀνάγκης ὄκ ὑπάρξει. δείκνυται γὰρ τὸ τοῦ τῷ πρώτῳ σχήματι τοῖ δὲ ἄλλοι
ὅροι αὐμόσυνοι καὶ ταῦθα πρὸς ὁ διᾶξαι ὑπάρχον συναγόμενον ὁ συμπέρασμα. ὅπερ καὶ τοῦ τῷ πρώ
τῳ σχήματι τοῦ τοῦτο ᾧ τρόπῳ.

ΡΑΛΙΝ ἔστω ἡ καταφατικὴ καθόλου τε, καὶ ἀναγκαία, καὶ κείσθω πρὸς ὁ β' ὁ καταφατικόν.
εἰ δὲ ὁ ἀ παντὶ τῷ β' ὃς ἀνάγκης ὑπάρχει, ὁ δὲ γ' τινὶ μὴ ὑπάρχει, ὅτι μὲν οὖν ὄκ ὑπάρχει, ὁ β' τινὶ
τῷ γ', φανερόν. ἀλλ' ὄκ ὃς ἀνάγκης. οἱ γὰρ ἄλλοι ὅροι ἔσονται πρὸς τὴν ἀπόδειξιν, ὅπερ ἴδη τῶν καθό
λου συλλογισμῶν.

Δ υτέραν τίθησι τὴν ἐκ τῆς μείζονος καθόλου καταφατικῆς ἀναγκαίας, τῆς δὲ ἐλάττονος μερικῆς ἀπο
φατικῆς ὑπαρχούσης. καὶ φησὶ συνάγειν ὑπάρχον ὁ συμπέρασμα. δείκνυται δὲ αὕτη ἡ συζυγία διὰ τῶν
ἄλλων ὅρων, δι' ὧν καὶ τὴν ἐκ τῆς μείζονος καθόλου καταφατικῆς ἀναγκαίας ἔδειξε, τῆς δὲ ἐλάττονος
ὑπαρχούσης μερικῆς ἀποφατικῆς κενῆσις γὰρ πάσῃ μὲν βαδίσει ὃς ἀνάγκης ὑπάρχει. ἀνθρώπῳ δὲ οὐ
παντὶ ὑπαρχόντως. καὶ συνάγεται ὅτι βαδίσις τινὶ ἀνθρώπῳ ὄκ ὑπάρχει μόνον. αἱ γὰρ ἄλλαι αὐμόσυ
νοι καὶ ταῦθα δείξεις. ἅπινοῦν καὶ ἐν τοῦ καθόλου.

ΑΛΛ' ὅδὴ ὁ στερητικὸν ἀναγκαῖον ὅτιν εἰ μέρει ληφθέν, ὄκ ἔσται ὁ συμπέρασμα ἀναγκαῖον. διὰ
γὰρ τῶν ἄλλων ὅρων ἡ ἀπόδειξις.

Τ ρίτην ἐφεξῆς τέθηκε τὴν ὁ καθόλου καταφατικὸν ὑπάρχον πάσχοντα πρὸς τῷ μείζονι. πρὸς δὲ τῷ ἐ
λάττονι μερικὸν ἀποφατικὸν ἀναγκαῖον. καὶ τοὺς αὐτοὺς ὅρους αὐμόζον φησὶ καὶ τούτων. πλὴν με
τατεθεμένης τῆς τάξεως. τὸν γὰρ ἐλάττονα, μείζονα θεῖ ποιῆσαι. τὸν δὲ μείζονα μέσον ὅ τοῦς βάδισις
παντὶ ἀνθρώπῳ ὑπαρχόντως. κινήσει δὲ ὃ πάσῃ ὃς ἀνάγκης. καὶ συνάγεται ἄνθρωπος ὃ πάσῃ κινήσει
ὑπαρχόντως. καὶ ὄκ ἀστιν ἐστι τοῦ ὁ τινὶ ὃς ἀνάγκης μὴ ὑπάρχειν. εἰ ὅτι αρα ἄλλῳ τινὶ ὅρων. ὁ γὰρ ἀεὶ
συναγόμενον τὸ ὑπάρχον ἐστί. διὸ καὶ ὁ ὃς ἀνάγκης ὑπάρχον ἢ μὴ, τοῦ τὸ καὶ ἁπλῶς ἢ ὑπάρχειν ἢ μὴ
ὑπάρχειν λέγεται. δὲ αὕτη δείκνυται δι' αὐτιστροφῆς. διὰ τὸ μηδεμίαν αὐτιστρέφειν πρὸς ἑαυτὴν.
τῶν δὲ λοιπὴν συζυγίαν, παραλέλοιπε τὴν ἐκ τῆς μείζονος καθόλου ἀποφατικῆς ὑπαρχούσης. τῆς δὲ ἐ
λάττονος μερικῆς καταφατικῆς ἀναγκαίας. ὡς δὴλα γεγονότος ὅτι μερικὸν ἀποφατικὸν ὑπάρχον συ
νάγει συμπέρασμα διὰ τῆς αὐτιστροφῆς δεικνύμεθα.

ΕΝ δὲ τῷ τελευταίῳ σχήματι, καθόλου μὲν ὄντων τῶν ὅρων πρὸς ὁ μέσον. καὶ καταγοεικῶν, ἀμ
φοτέρων τῶν προτάσεων ἀεὶ ὁ πότερος ἂν ᾖ ἀναγκαῖος. καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσται ἀναγκαῖον. ἐὰν δὲ τὸ
ὁ μὲν, ᾖ στερητικὸν τὸ δὲ καταγοεικὸν, ὅταν μὲν τὸ στερητικὸν ἀναγκαῖον ᾖ, καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσται
ἀναγκαῖον. ὅταν δὲ τὸ καταγοεικὸν, ὄκ ἔσται τ' ἀναγκαῖον.

Ρ ληρώσας τὸν περὶ τῶν δευτέρου σχήματος λόγον. εὐ τεῦθεν τὸν περὶ τῶν τέλεον ποιεῖται. καὶ παραδίδωσι
τὰς ὃς ἀμφοτέρων τῶν προτάσεων καθόλου συζυγίας. καὶ φησὶν ὅτι εὐ μὲν τοῖς ὃς ἀμφοτέραν τῶν προ
τάσεων καταφατικαῖς ὁποῖα αἱ ἢ πρότασις ἢ τὸ ἀναγκαῖον ἔχουσα. ἔτε ἡ ἐλάττων, ἔτε ἡ μείζων,
πάντως ἔπεται ταύτῃ τὸ συμπέρασμα. κῆ καθόλου ἔπεῖν εὐ τοῖς ὃς ἀμφοτέραν καταφατικὴν προ
τάσεων συζυγίαις, πάντως ἀναγκαῖον ὅτι τὸ συμπέρασμα. ἐφ' ὧν δὲ ἡ μὲ. ὅτι καταφατικὴ, ἡ δὲ ἀπο
φατικὴ, τῇ ἀποφατικῇ, πάντως ἕπεται τὸ συμπέρασμα. ἠκότως. πάλιν γὰρ αὐτιστρεφομένης τῆς ἀπο
φατικῆς καὶ ποιούσης τὸ ἀ σχῆμα. μείζων δύρεθήσεται ἡ ἀποφατικὴ. εὐ δὲ τῷ πρώτῳ σχήματι τῇ μείζ
ζονι ἀεὶ ἕπετο τὸ συμπέρασμα.

ΕΣΤΩΣΑΝ γὰρ ἀμφοτέρου καταγοεικὰ πρῶτον αἱ προτάσεις. καὶ τὸ ἀ καὶ τὸ β' παντὶ τῷ
γ' ὑπαρχέτω. ἀναγκαῖον δὴ ἔστω τὸ ἀ γ'. ἐπεὶ οὖν τὸ β' παντὶ τῷ γ' ὑπάρχει, καὶ τὸ γ' τινὶ ᾧ β' ὑ
πάρξει, διὰ τὸ αὐτιστρέφειν, ὁ καθόλου τῷ καθ' μέρος. ὥστ' ἢ παντὶ τὸ γ' τὸ ἀ ὃς ἀνάγκης ὑπάρχει, καὶ

Ex maiore uni sali negatiua & nore particula.

Ex maiore uni affirm. & minore particul. nega

Ex maiore uni sali affirma. & minore pari negati. necess

Quod necessari inest nel nó in hoc simpliciter inesse uel inesse

De Tertia figur

Nullum album nigrum
Quidam homo niger
Quidá homo nó ÷ albú

α Nigrú	Omnis ábulatio mobilis
β Albú	Quidam hó nó mouetur
γ Homo	Quidá hó nó ambulat

Nullum nigrum albú necessario
Quidam homo niger existente
Quidá hó nó est albú existéter

Omis hó ábulat existé
Quidam motus nó ÷ ábu nec
Quidá motus nó ÷ hó exist

Nullum album nigrum
Quidam homo niger
Quidá homo nó ÷ albú

Omnis hó ambulatio mobilis nec
Nullus hó mobilis existentex
Nullus hó ambulat existéter

Celarent

Cotraria

duobus necessarijs necessaria sequitur conclusio

Camestres

α animal
β hó
γ albú

Omnis hó ál. nec
Nullú albú ál existent
Nullum album homo. exist

Omnis hó animal nec
Nullum animal albú
Nullus hó album.
Nullum album hó

Celarent

Ergo

τὸ γ' τῷ β' τινί, ἀναγκαῖόν τι ὑπάρχειν τὸ α τῷ β' τινί. τὸ γὰρ β' ὑπὸ τὸ γ' ἐστὶ γίνεται οὖν τὸ πρῶτον
σχῆμα πάλιν.

ῥώτην παραδίδωσι τῶν ἐξ δύο καθόλου καταφατικῶν τῆς μείζονος οὔσης ἀναγκαίας. καὶ φησὶ συνάγειν ἀναγκαῖον τὸ συμπέρασμα μεικτὸν δῆλον ὅτι. ἐπεὶ καὶ παντὶ τῷ τρίτῳ σχήματι συνάγει
τὰ συμπεράσματα. ἢ γὰρ τὸ α φησὶ παντὶ τῷ γ' ὅς ἀναγκῆς. τὸ δὲ β' τῷ αὐτῷ παντὶ ὑπάρχει. εἰ τοίνυν τὸ μὲν α παντὶ τῷ γ' ὅς ἀναγκῆς. τὸ δὲ γ' τινὶ τῷ β' ὑπάρχει. τὸ ἄρα α τινὶ τῷ β' ὅς ἀναγκῆς ὑπάρχει. ὅπερ μέρος ἐστὶ, τοῦ γ'. δέδεικται γὰρ τοῦτο τὸ τῷ πρώτῳ σχήματι οἱ δὲ ὅροι ἀμφότεροι ἀναγκαῖοι ὑπάρχουσι. οἷ περ καὶ τῷ πρώτῳ σχήματι.

ΟΜΟΙΩΣ δὲ δειχθήσεται καὶ ἢ τὸ β' γ' ἐστὶν ἀναγκαῖον. εἰ τοίνυν τὸ α τῷ γ' παντὶ τῷ β' ὅς ἀναγκῆς ὑπάρχει τὸ δὲ γ' τῷ α τινί, καὶ τῷ α τινὶ τὸ β' ὑπάρξει ὅς ἀναγκῆς.

τῶν ἑτέραν ἐκ δύο καταφατικῶν τιθήσιν, ἔχουσαν δὲ πῶς τῷ ἐλάττονι τὸ ἀναγκαῖον. καὶ φησὶ καὶ αὐτῶν τί ἀναγκαῖον συνάγειν. δείκνυσι δὲ τοῦτο. διὰ δύο εἰσπεσόντος τῆς τε μείζονος προτάσεως, καὶ τοῦ συμπεράσματος ὑπάρχει γὰρ τὸ μὲν β παντὶ τῷ γ' ὅς ἀναγκῆς. τὸ δὲ α παντὶ ὑπαρχόντως. ἤδη καὶ τὸ α τινὶ τῷ β' ὑπάρχειν ἢ τοίνυν τὸ μὲν β' παντὶ τῷ γ' ὅς ἀναγκῆς. τὸ δὲ γ' τινὶ τῷ α ὑπάρχει μόνον. δῆλον ὅτι συνάγεται τὸ β' τινὶ τῷ α ὅς ἀναγκῆς. δέδεικται γὰρ τοῦτο τὸ τῷ πρώτῳ σχήματι. ἀλλ' ἐζητεῖτο ἡμεῖς ἢ τὸ α τινὶ τῷ β. τοῦτο δὲ δέδεικται διὰ τῆς εἰσπεσούσης τοῦ συμπεράσματος. ἢ γὰρ τὸ β' τινὶ τῷ α ὅς ἀναγκῆς. καὶ τὸ α τινὶ τῷ β' ἐξ ἀνάγκης. ἀδιαστάτως δὲ ἄξιον τι δῆπουθεν δυνάμενος ὁ φιλόσοφος τῶν ἐλάττονα εἰσπεσόντα πρότασιν καὶ ποιῆσαι ὑπάρχον τὸ συμπέρασμα. μᾶς δεηθὲν εἰσπεσούσης, τῶν μείζονα εἰσπεσόντα καὶ θεῖναι δύο εἰσπεσούσας, ἵνα ποιήσῃ ἀναγκαῖον τὸ συμπέρασμα. ὅπερ γὰρ ἠδύνατο εἰσπεσόντα τῶν ἐλάττονα πρότασιν καὶ ποιῆσαι ὑπάρχον τὸ συμπέρασμα πρόδηλον. ἢ γὰρ τὸ β' παντὶ τῷ γ' ἐξ ἀνάγκης. καὶ τὸ γ' τινὶ τῷ β' ἐξ ἀνάγκης. ὥστε ἢ τὸ μὲν α παντὶ τῷ γ' ὑπάρχει. τὸ δὲ γ' τινὶ τῷ β' ὑπάρχει ἐξ ἀνάγκης. συνάγεται τὸ α τινὶ τῷ β' ὑπάρχειν. ὡς δὲ δεῖχθαι ἐν τοῖς ἐμπροσθεν εἰπὼν ἔλεγομεν ὅτι ἢ καὶ ἠδύνατο τοῦτο ποιῆσαι, ἀλλ' οὐ τὸ ἀεὶ ἀκολουθοῦν συνάγειν. ἀμφοτέρων γὰρ ὄντων καθόλου καταφατικῶν πρὸς τὸ πότερον αὖ ἦν ἄκρον τὸ ἀναγκαῖον, ἠδύνατο τὸ ἀναγκαῖον συνάγεσθαι. ὅκέπ δὲ καὶ τὸ ὑπάρχον ἀεὶ. ὥστε ἀεὶ ὑπάρχον ἢ πεῖ.

ΡΑΛΙΝ ἔστω τὸ μὲν α γ' τερπτικόν. τὸ δὲ β' γ' καταφατικόν. ἀναγκαῖον δὲ τὸ τερπτικόν. ἐπεὶ οὖν εἰσπεσόντα τὸ καταφατικὸν ἔστω τινὶ τῷ β' τῷ γ'. τὸ δὲ α ὀδενὶ τῷ γ' ἐξ ἀνάγκης. ὀδὲ τῷ β' τινὶ ὑπάρχει ἐξ ἀνάγκης τὸ α. τὸ γὰρ β' ὑπὸ τὸ γ' ἐστὶ. ἢ δὲ τὸ καθολικὸν ἀναγκαῖον. ὅκ ἔστω τὸ συμπέρασμα ἀναγκαῖον. ἔστω γὰρ τὸ β' γ' καθολικὸν καὶ ἀναγκαῖον. τὸ δὲ α γ' τερπτικὸν καὶ μὴ ἀναγκαῖον. ἐπεὶ οὖν εἰσπεσόντα τὸ καταφατικὸν, ὑπάρξει καὶ τὸ γ' τινὶ τῷ β' ἐξ ἀνάγκης. ὥστε ἢ τὸ μὲν α μηδενὶ τῷ γ'. τὸ δὲ γ' τινὶ τῷ β', τὸ α τινὶ τῷ β' ὅκ ὑπάρξει. ἀλλ' ὅκ ἐξ ἀνάγκης. δέδεικται γὰρ εἰ τῷ πρώτῳ σχήματι εἰσπεσόντα τὸν τερπτικὸν καὶ μὴ ἀναγκαῖον. εἰ τοίνυν τὸ μὲν α μηδενὶ τῷ γ'. τὸ δὲ γ' τινὶ τῷ β'. τὸ α τινὶ τῷ β' ὅκ ὑπάρξει. ἀλλ' ὅκ ἐξ ἀνάγκης. δέδεικται γὰρ εἰ τῷ πρώτῳ σχήματι εἰσπεσόντα τὸν τερπτικὸν καὶ μὴ ἀναγκαῖον. ἐν τῷ τρίτῳ σχήματι εἰσπεσόντα τὸν τερπτικὸν καὶ μὴ ἀναγκαῖον. ὅκ ἔστω τὸ συμπέρασμα ἀναγκαῖον. ἔστω γὰρ τὸ μὲν α, ἀγαθόν. τὸ δὲ β' ζῷον τὸ δὲ γ' ἵππος. τὸ μὲν οὖν ἀγαθόν τὸν εἶναι ἀγαθόν. εἰ δὲ τὸ ζῷον δεκτικὸν τούτων. ἢ μὲν οὖν οἱ ὅροι καθόλου πρὸς τὸ μέσον εἰσὶν, εἴρηται. πότε ἔστω τὸ συμπέρασμα ἀναγκαῖον.

Ε ἴσμεν ὅτι ἀδὴ τῶν συζυγιῶν, τῶν ἐκ τῆς μιᾶς ἀποφατικῆς τῆς δὲ ἑτέρας καταφατικῆς. τὸ ἀποφατικῶν καθόλου ὄντος αὐτῷ ἀεὶ ἀκολουθεῖ τὸ συμπέρασμα εἰ τῷ τοῖς σχήμασιν. εἰ μὲν τῷ πρώτῳ, διότι ἀποφατικὴ ὄστα μείζων πάντως ἐστί. ὡς αὖ δὲ εἶχεν ἡ μείζων, ὅτως εἶχε καὶ τὸ συμπέρασμα. εἰ δὲ τοῖς λοιποῖς διότι ἡ εἰσπεσοῦσα τὸ πρῶτον σχῆμα ἀεῖ ἦν. καὶ τῶν ἀποφατικῶν πάντως. μείζονα ἐποιεῖ πρώτην οὖν ἐκεῖ θέτεται συζυγίαν τῶν ἔχουσαν τῶν μείζονα ἀποφατικῶν ἀναγκαίαν. τῶν δὲ ἐλάττονα καθόλου καταφατικῶν ὑπάρχουσαν. ἐπειδὴ τοίνυν τὸ μὲν β παντὶ τῷ γ' ὑπάρχει καὶ τὸ γ' τινὶ τῷ β' ὑπάρχει. ἐπεὶ οὖν τὸ μὲν α ὀδενὶ τῷ γ' ἐξ ἀνάγκης. τὸ γ' δὲ τινὶ τῷ α ὑπάρχει καὶ τὸ γ' τινὶ τῷ α τὸ πρῶτον σχῆμα. καὶ συνάγεται τὸ α τινὶ τῷ β' ἐξ ἀνάγκης μὴ ὑπάρχειν. μέρος γὰρ τοῦ γ' τὸ τὶ β' ᾧ τὸ α ὀδενὶ ὑπάρχει ἐξ ἀνάγκης. οἱ δὲ ἄλλοι ὅροι τῆς δόξαι ὅτι ὑπάρχον συνάγεται καὶ ὅκ ἀναγκαῖον. ὅπερ καὶ εἰ τῷ πρώτῳ ἡμῖν παρελήφθησαν σχήματι. εἰ δὲ τὸ καθολικὸν ἀναγκαῖον, ὅκ ἔστω τὸ συμπέρασμα ἀναγκαῖον. ἐκ τῆς μείζονος καθόλου ἀποφατικῆς ὑπαρχούσης. τῆς δὲ ἐλάττονος καθόλου καταφατικῆς ἀναγκαίας ὑπάρχον φησὶ συνάγεσθαι τὸ συμπέρασμα. ἢ γὰρ τὸ β' παντὶ τῷ γ' ἐξ ἀνάγκης. καὶ τὸ γ' τινὶ τῷ α ἐξ ἀνάγκης. τὸ τοίνυν α ὀδενὶ τῷ γ'. τὸ γ' τινὶ τῷ β' ἐξ ἀνάγκης. τὸ ἄρα α τινὶ τῷ β' ὅκ ὑπάρχειν. δέδεικται γὰρ εἰ τῷ πρώτῳ. ἔτι καὶ διὰ τῶν ὅρων πάλιν αὖ ἦν φανερόν. ἔστω γὰρ τὸ μὲν α ἀγαθόν. τὸ δὲ β' ζῷον. τὸ δὲ γ' ἵππος. ἀγαθὸν μὲν ὀδενὶ ἵππῳ ὑπαρχόντως. ζῷον δὲ παντὶ ἵππῳ ἐξ ἀνάγκης. καὶ συνάγεται ἀγαθὸν τινὶ ζῴῳ μὴ ὑπάρχειν μόνον. δύο γὰρ καὶ πᾶν ζῷον ἀγα-

θὸν εἶναι, δῆλον ὅτι τὸ φυσικὸν ἀγαθόν. ἢ δέ τις φησὶ πῶς ἔστι τὸ εἰδέναι μὴ συγχωρῶν τῇ μείζονι πρὸς πάσαν. εἶναι γὰρ τι ζῷον ὄξ ἀνάγκης οὐκ ἀγαθόν. οἷον τὰ ἰοβόλα. λῃστὴν αὐτὸν τὸν ἀγαθοῦ ὃ ἐγρηγορέναι ἢ ὃ κοιμᾶσθαι. ἐγρήγορσις μὲν γὰρ ὀδενὶ ἵππῳ ὑπαρχόντως, ζῷον δὲ παντὶ. καὶ συνάγεται ἐγρήγορσις τινὶ ζῴῳ ἀχ ὑπάρχει μόνον. ὥστε δῆλον ὅτι τὸ ὑπάρχον καὶ τὸ ἀναγκαῖον συνάγεται.

ΕΙ δὲ μὲν καθόλου ὁ εἰ οὐ μέρει, καὶ τὸ μὲν ὄντων ἀμφοτέρων, ὅταν τὸ καθόλου γένηται ἀναγκαῖον, καὶ τὸ συμπέρασμα ἔστω ἀναγκαῖον. ἀπὸ δὲ ἀδῆς ἢ ἀδῆς ἢ καὶ πρότερον. ἀπὸ τῆς ἐφεῖ γὰρ ἡ τὸ οὐ μέρει καὶ τὸ οὐ καθόλου καὶ παντὶ τῷ γ' τὸ β' ὑπάρχειν τὸ α ὑπὸ τὸ γ' ἐστὶν, ἀνάγκη τὸ β' τινὶ τῷ α ὑπάρχειν. ἢ δὲ τὸ β τῷ α τινὶ, καὶ τὸ α τῷ β' τινὶ ὑπάρχειν ἀναγκαῖον. ἀπὸ τῆς ἐφεῖ γὰρ.

Ε πὶ τῶν ἑτέρων ἐχόντων καθόλου. τῶν δὲ ἑτέραν μεικτῶν καταφατικῶν ὄσων ἀμφοτέρων τῶν προτάσεων, τῇ καθόλου ἕπεται τὸ συμπέρασμα. τῆς γὰρ μεικτῆς ἀπὸ τῆς ἐφομένης τῇ ἀναγκαίᾳ τῇ ὃς ἀ σχῆμα, ἢ καθόλου μείζων γίνεται. ἐκεῖ δὲ τῇ μείζονι ἡ ἠκολούθησε τὸ συμπέρασμα. καλῶς ἄρα εἴρηται. διὰ τούτων τῇ καθόλου ἀκολουθεῖν τὸ συμπέρασμα. τιθῆσιν δὲ οὐ τούτοις πρότην τῶν ἔχουσαν τῶν μείζονα μεικτῶν καταφατικῶν ὑπάρχουσαν. τῶν δὲ ἐλάττονα καθόλου καταφατικῶν ἀναγκαίαν. καὶ συνάγεται δι' ἀπὸ τῆς ἐφοῦς τῆς μείζονος ἢ τὸ συμπέρασμα ἔστω τὸ α φησὶ τινὶ τῷ γ' ὑπάρχον. τὸ δὲ β' παντὶ ὄξ ἀνάγκης. συνάγει οὖν τὸ α τινὶ τῶν β' ὄξ ἀνάγκης. πῶς; ἢ γὰρ τῷ α τινὶ τῶν γ'. καὶ τὸ γ' τινὶ τῷ α ὑπάρχει. ἤκουν ἢ τὸ μὲν β' παντὶ τῷ γ' ὄξ ἀνάγκης. τὸ δὲ γ' τινὶ τῶν α ὑπάρχει. συνάγεται τὸ β' τινὶ τῷ α ὄξ ἀνάγκης. ἀπὸ τῆς ἐφεῖς δὲ τὸ συμπέρασμα ἔχεις τὸ ζητούμενον. ἢ γὰρ τὸ β' τινὶ τῷ α ὄξ ἀνάγκης. ἢ τὸ α τινὶ τῷ β' ὄξ ἀνάγκης ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ΟΜΟΙΟΣ δὲ καὶ τὸ α γ' εἴη ἀναγκαῖον, καθόλου ὄν. τὸ γὰρ β' ὑπὸ τὸ γ' ἐστίν.

ποθέμενος πρότερον τῶν πῶς τῷ ἐλάττονι ἔχουσαν τὸ καθόλου καταφατικὸν ἀναγκαῖον. πῶς δὲ τῷ μείζονι τὸ μεικτὸν καταφατικὸν ὑπάρχον. νῦν τὸ ἀναπάλιν ὑποτίθεται. καὶ πάλιν ἀναγκαῖον φησὶ συναγεσθαι συμπέρασμα. ἢ γὰρ τὸ α παντὶ τῷ γ' ὄξ ἀνάγκης ὑπάρχει. τὸ δὲ β' ὑπάρχει μόνον τινὶ τῷ γ'. καὶ τὸ γ τινὶ τῷ β' ὑπάρχει. ἤκουν ἢ τὸ μὲν α τῷ γ' παντὶ ὄξ ἀνάγκης. τὸ δὲ γ' τινὶ τῷ β' ὑπάρχει. τὸ ἄρα α τινὶ τῷ β' ὄξ ἀνάγκης ὑπάρχει. δέδεικται γὰρ ἤδη πρότερον.

ΕΙ δὲ τὸ οὐ μέρει ἐστὶν ἀναγκαῖον, ὅκ ἔστι τὸ συμπέρασμα ἀναγκαῖον. ἔστω γὰρ τὸ β' γ' οὐ μέρει τε καὶ ἀναγκαῖον. τὸ δὲ α παντὶ τῷ γ' ὑπαρχέτω, μὴ μόνοι τοι ὄξ ἀνάγκης. ἀπὸ τῆς ἐφεύτος οὖν τῶν β' γ', τὸ πῶ τοι γίνεται σχῆμα. καὶ ἡ μὲν καθόλου πρότασις, ὅκ ἀναγκαία. ἢ δὲ οὐ μέρει, ἀναγκαία. ὅταν δι' οὕτως ἔχοιεν αἱ προτάσεις, ὅκ ἐῶ τὸ συμπέρασμα ἀναγκαῖον. ὥστ' ὅδ' ἀδῆ τούτων. ἔτι δὲ καὶ ἐκ τῶν ὅρων φανερόν. ἔστω γὰρ τὸ α, ἐγρήγορσις. τὸ δὲ β', δίπουν. ἐφῷ δὲ τὸ γ' ζῷον. τὸ μὲν οὖν β', παντὶ τῷ γ' ἀνάγκη ὑπάρχειν. τὸ δὲ α παντὶ τῷ γ' οὐδὲ χεται. καὶ τὸ α τῷ β', ὅκ ἀναγκαῖον. ἢ γὰρ ἀνάγκη δίπουν τὶ καθόλου εἶναι. ἢ ἐγρηγορέναι. ἢ τῷ

Θ εἰς πρότερον οὐ τὸ καθόλου τὸ ἀναγκαῖον, εἴτε μείζων ἢ ἢ καθόλου εἴτε ἐλάττων καὶ δείξας τὸ ἀναγκαῖον συναγόμενον. ἢ τὸ ἀνάπαλιν ποιεῖ. ὑπὸ τιθεται γὰρ ἑτέρας δύο προτάσεις ὄξ ἀμφοτέρων πάλιν καταφατικῶν, τῆς μὲν καθόλου ὑπαρχούσης, τῆς δὲ μεικτῆς ἀναγκαίας. ἢ φησὶ τῇ καθόλου πάλιν ἀκολουθεῖν τὸ συμπέρασμα. κἂν μείζων γένηται κἂν ἐλάττων. δείκνυσι δὲ πάλιν τῶν μὲν πῶς τὸ μείζονι ἔχουσαν τὸ ὑπάρχον. διὰ μιᾶς τῆς ἐλάττονος ἀπὸ τῆς ἐφοῦς ὅτως ἢ τὸ β' τινὶ τῷ γ' ὄξ ἀνάγκης. καὶ τῷ γ' τινὶ τῷ β' ὄξ ἀνάγκης. ἢ τοίνυν ὑπόκειται τὸ μὲν α παντὶ τῷ γ' ὑπάρχειν. τὸ δὲ γ' διὰ τῆς ἀπὸ τῆς ἐφοῦς ὄξ ἀνάγκης τινὶ τῷ β' καὶ τὸ α ἄρα τινὶ τῷ β' ὑπάρχειν μόνον. τοῦτο γὰρ δέδεικται οὐ τῷ πρώτῳ σχήματι. δείκνυσι δὲ καὶ διὰ τῶν ὅρων τοῦτο. λαμβάνει γὰρ μείζονα μὲν ὅρον ἐγρήγορσιν. μέσον δὲ ζῷον. ἐλάττων δὲ δίπουν. ἐγρήγορσις γὰρ παντὶ ζῴῳ ὑπαρχόντως. δίπουν δὲ τινὶ ἐξ ἀνάγκης. καὶ συνάγεται ἐγρήγορσις τινὶ δίποδι ὑπαρχόντως.

ΟΜΟΙΩΣ δὲ διὰ τῶν αὐτῶν ὅρων δειχθήσεται. καὶ ἢ τὸ α γ' εἴη οὐ μέρει τε καὶ ἀναγκαῖον, ἢ τὸ συμπέρασμα ὅκ ἔστω ἀναγκαῖον.

Α ὑπὸ δείκνυται λέγω δὴ τὸ μείζον μεικτὸν ἀναγκαῖον ἔχουσα ἢ διὰ δύο ἀπὸ τῆς ἐφοῦς ὡς ἢ δὴ εἴπομεν. τῆς τε μείζονος προτάσεως καὶ τοῦ συμπεράσματος. ἢ γὰρ τὸ α τινὶ τῷ γ' ἐξ ἀνάγκης. καὶ τὸ γ' τινὶ τῷ α ἐξ ἀνάγκης. ἢ τοίνυν ὑπόκειται μὲν τὸ β' παντὶ τῷ γ' ὑπάρχειν. τὸ δὲ γ' διὰ τῆς ἀπὸ τῆς ἐφοῦς. τινὶ τῷ α ἐξ ἀνάγκης. συνάγεται δὴ πρὸ τὸ β' τινὶ τῷ α ὑπάρχειν μόνον. τοῦτο γὰρ δέδεικται. ἀπὸ τῆς ἐφεύτος δὲ τοῦ συμπεράσματος. καὶ τὸ α τινὶ τῷ β' ὑπάρχει μόνον. δείκνυται δὲ καὶ διὰ τῶν αὐτῶν ὅρων μόνον τῆς τάξεως αὐτῶν οὐ ἀλλαττομένης. ὅν γὰρ ἔχει ἐλάττονα ἐλαμβάνομεν, οὐτοῦθα μείζονα ποιοῦμεν. οἷον τὸ δίπουν. τὸ γὰρ δίπουν τινὶ ζῴῳ ἐξ ἀνάγκης. ἐγρήγορσις δὲ παντὶ ὑπαρχόντως. καὶ συνάγεται διὰ τῶν ἡρημένων δύο ἀπὸ τῆς ἐφοῦς. δίπουν τινὶ ἐγρηγόρσει ὑπαρχόντως.

ΕΙ δὲ μὲν, καθόλου ὁ δὲ στερητικὸς τῶν ὅρων, ὅταν μὴ

» ἢ ὃ καθόλου στερητικόν τε καὶ ἀναγκαῖον, καὶ ὃ συμπέρασμα ἔσται
» ἀναγκαῖον. ἢ γὰρ ὁ τῷ γ' μηδενὶ ὅς ἀνάγκης οὐδέχεται. τὸ δὲ β' δίπτωσις ὑπαρ. ἐγκήρορσις
» τινὶ τῷ γ' ὑπάρχει. ὁ τινὶ τῷ β' ἀνάγκη μὴ ὑπάρχειν.

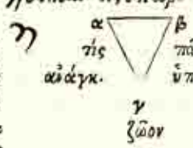

Τ ἧς μείζονος καθόλου ὄσης φατικῆς ὄσης ἀναγκαίας, τῆς δὲ ἐλάττονος μερικῆς καταφατικῆς ὑπαρχούσης, συνάγεται μερικὸν ὄσης φατικὸν ἀναγκαῖον συμπέρασμα. ἢ γὰρ ὁ β' τινὶ τῷ γ' ὑπάρχει· καὶ ὁ γ' τινὶ τῷ β' ὑπάρχει· ἐπεὶ οὖν ὁ μὴ ἀ ἀδενὶ τῷ γ' ὅς ἀνάγκης. ὁ δὲ γ' τινὶ τῷ β' ὑπάρχει, συνάγεται τὸ ἀ ὃ παντὶ τῷ β' ὅς ἀνάγκης. δέδεικται γὰρ τοῦτο ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι· πῶς αὐτοὺς δὲ κἀνταῦθα περαλυθόμεθα ὅρους πρὸς ὃ δεῖξαι τὸ ἀναγκαῖον συναγόμενον ὅτι· ἡ ἐν τῷ πρώτῳ περιελαμβάνομεν σχήματι· ἐγκήρορσις ὑπνοῶν· ἄνθρωπος· ἐγκήρορσις ἀδενὶ ὑπνοῶν τι ὅς ἀνάγκης· ὑπνοῶν τινὶ ἀνθρώπῳ ὑπαρχόντως· καὶ συνάγεται ἐγκήρορσις ἀ παντὶ ἀνθρώπῳ ὅς ἀνάγκης.

» ΟΤΑΝ δὲ ὃ καταφατικὸν ἀναγκαῖον τινὶ καθόλου ὂν ἢ ἐν μέρει, ἢ ὃ στερητικὸν κατὰ μέρος ὂν
» ἔσται ὃ συμπέρασμα ἀναγκαῖον.

Τ ἐπὶ τῶν γινομένων συλλογιστικῶν συζυγιῶν τῆς μὲν τῶν προτάσεων ἀποφατικῆς ὄσης τῆς δὲ καταφατικῆς· καὶ τῆς μὲν καθόλου τῆς δὲ μερικῆς· τῆς γὰρ μείζονος καθόλου οὔσης καὶ ἀποφατικῆς τῆς δὲ ἐλάττονος μερικῆς καταφατικῆς· γίνονται δύο συζυγίαι· μία μὲν τῆς μείζονος ἀναγκαίας ὄσης· τῆς δὲ ἐλάττονος ὑπαρχούσης· δευτέρα δὲ τῆς μείζονος ὑπαρχούσης· τῆς δὲ ἐλάττονος ἀναγκαίας· πάλιν τῆς μείζονος μερικῆς οὔσης ἀποφατικῆς τῆς δὲ ἐλάττονος καθόλου καταφατικῆς· γίνονται ἄλλαι δύο· ἡ τῆς μείζονος πάλιν ὄσης ἀναγκαίας· τῆς δὲ ἐλάττονος ὑπαρχούσης· ἢ αὖ πάλιν τῆς μείζονος ὑπαρχούσης, τῆς δὲ ἐλάττονος ἀναγκαίας· αἱ δὲ ἄλλαι τέσσαρες αἱ ἔχουσαι τὸν μείζονα καταφατικὸν ἢ μερικὸν ἢ καθόλου ἀσυλλόγιστοί εἰσι· τούτων οὖν τῶν τεσσάρων συλλογιστικῶν παραδοὺς τὸν μὲν τὸν ἐκ τῆς μείζονος καθόλου ἀποφατικῆς ἀναγκαίας, τῆς δὲ ἐλάττονος μερικῆς καταφατικῆς ὑπαρχούσης, καὶ δείξας ταύτην συνάγουσαν συμπέρασμα διὰ τῆς αὐτοεφοῦς τῆς ἐλάττονος προτάσεως, οὐ τὰς λοιπὰς δεῖς διὰ τούτων παραδίδοσι, καὶ δείκνυσι ἀλλὰς ὑπαρχούσας συναγούσας συμπέρασμα.

es reliquae conjugationes

διὰ μὲν γὰρ τῶν ἄνω ὅταν δὲ ὃ καταφατικὸν ἀναγκαῖον τινὶ καθόλου ἢ ἐν μέρει τῆς δύο σημαίνει συζυγίας· τὸν τε ἐκ τῆς μείζονος μερικῆς ἀποφατικῆς ὑπαρχούσης· τῆς δὲ ἐλάττονος καθόλου καταφατικῆς ἀναγκαίας· καὶ τὸν ἐκ τῆς μείζονος καθόλου ἀποφατικῆς ὑπαρχούσης, τῆς δὲ ἐλάττονος μερικῆς καταφατικῆς ἀναγκαίας· διὰ δὲ τῶν ἄνω ἢ ὃ στερητικὸν κατὰ μέρος ὑπακουομένου τοῦ ἀναγκαίου, σημαίνει τὸν λοιπὸν συζυγίαι, τὸν ἐκ τῆς μείζονος μερικῆς ἀποφατικῆς ἀναγκαίας, τῆς δὲ ἐλάττονος καθόλου καταφατικῆς ὑπαρχούσης· τούτοις οὖν φησι τὰς δεῖς ὃ ὑπάρχειν σημαίνει.

» ΤΑ μὲν γὰρ ἄλλα τὰ ἀλλὰ, ἃ καὶ ἀδὶ τῶν πρότερον εἰρήκαμεν.

Τ ἃ ἄλλα φησὶ δι' ὧν δείξας ἐδείκνυμεν καὶ τὰς ἄλλας συζυγίας, λέγω δὴ διὰ τῆς αὐτοεφοῦς δεῖ μόνον γε ἀδιῆσαι ὅτι ἃ περὶ τῶν δεῖν τούτων φησὶ· ἃ δὲ γὰρ αἱ δεῖς δι' αὐτοεφοῦν δείκνυται· ἀλλὰ περὶ τῆς μιᾶς μόνης τῆς ἐχούσης τὸν μείζονα καθόλου ἀποφατικὸν ὑπάρχουσαν· τὸν δὲ ἐλάττονα μερικὸν καταφατικὸν ἀναγκαῖαν· αὕτη γὰρ τῆς μερικῆς καταφατικῆς αὐτοεφείσης, τῆς ἐλάττονος λέγω καὶ ἀναγκαίας, αὐτὰς τὸν δι' τρόπον τῶν πρώτου σχήματος ἔστω γὰρ ὃ μὲν ἀ τῷ γ' μηδενὶ ὑπαρχόντως· ὃ δὲ β', τῷ γ' τινὶ ὅς ἀνάγκης· συνάγεται ὅτι ὃ ἀ παντὶ τῷ β' ὑπαρχόντως· ἐπεὶ γὰρ αὐτοεφεῖ ὃ μερικὸν καταφατικὸν ἀναγκαῖον ὂν· ἔσται ὅς ἀνάγκης καὶ τὸ γ' τινὶ τῷ β' ἐπεὶ τοίνυν ὃ μὴ ἀ ἀδενὶ τῷ γ' ὑπαρχόντως· ὃ δὲ γ' τινὶ τῷ β' ὅς ἀνάγκης· ὃ ἄρα ἀ παντὶ τῷ β' ὑπάρχει· γίνεται γὰρ ὁ δι' τρόπον τῶν πρώτου σχήματος· ὅτω μὲν οὖν αὐτὴ διὰ τῆς αὐτοεφοῦς δείκνυται αἱ δὲ ἄλλαι δύο ἃ δείκνυται δι' αὐτοεφοῦς διεξιοῦσα· διὰ δὲ τὸν ἐλάττονα εἶναι ἐν ἀμφοτέραις τοῖς καταφατικοῖς ἐὰν γὰρ ἀνθῶν αὐτοεφέωμεν πρὸς τὸν μερικὸν αὐτοεφεῖ καὶ ἀσυλλόγιστον δείξει τὸν συζυγίαν· ἀλλ' ἃ δὲ ἡ μείζων δύο ἔστω αὐτοεφοῦσα μερικὴ ὄσα ἀποφατικά.

» ΟΡΟΙ δὲ ὅταν μὲν ᾖ τὸ καθόλου καταφατικὸν ἀναγκαῖον· ἐγκήρορσις· ζῶον· ἄνθρωπος· μέσον ἄν
» θρωπος.

Τ τὸν ἐκ τῆς ἐλάττονος καθόλου καταφατικῆς ἀναγκαίας· τῆς δὲ μείζονος μερικῆς ἀποφατικῆς ὑπαρχούσης διὰ τῶν ὅρων πιστοῦται, ἐγκήρορσις μὴ παντὶ ἀνθρώπῳ ὑπάρχειν· ζῶον παντὶ ἀνθρώπῳ ὅς ἀνάγκης· καὶ συνάγεται ἐγκήρορσις ἀ παντὶ ζῴῳ ὑπαρχόντως.

» ΟΤΑΝ δὲ ἐν μέρει ὃ καταφατικὸν ἀναγκαῖον, ἐγκήρορσις· ζῶον λευκόν· ζῶον μὲν γὰρ ἀνάγκη τι
» λευκῷ ὑπάρχειν· ἐγκήρορσις δι' οὐδενὶ καὶ ἄν ἀνάγκη τινὶ ζῴῳ μὴ ὑπάρχειν· ἐγκήρορσιν·
» ὅταν δὲ ὃ στερητικὸν ἐν μέρει ὂν ἀναγκαῖον ἢ· δίπτωσις· κίνησις· ζῶον· μέσον ζῶον.

Ο ὑποῖ τῆς ἑτέρας συζυγίας εἰ ὅροι τῆς ἐκ τῆς μείζονος καθόλου ἀποφατικῆς ὑπαρχούσης τῆς δὲ ἐλάττονος μερικῆς καταφατικῆς ἀναγκαίας· αὕτη ἢ ἐδείχθη διὰ τῆς αὐτοεφοῦς ὃ μερικὸν ἀποφατικὸν

Dormit
animal
homo

Nullus hó dormit
Quidam hó animal
Quoddá ál nó dormit
Quoddam ál homo
Nullus hó dormit
Quoddam ál nó dormit

ferison

ferio

α. Vigilat
β animal
γ. homo

Nullú albú uigilat
Quoddam album al
Quoddá ál nó uigilat
Quidam hó nó uigilat
omnis hó animal
Quoddam ál nó uigilat

α. Vigilat
β animal
γ album

quoddam album animal necessario

ὑπάρχον συνάγουσα, δείκνυται δὲ καὶ διὰ τῶν ὅρων ὅτως· ἐγκήρορσις οὐδενὶ λευκῷ ὑπαρχόντως· ζῶον τινὶ λευκῷ ὅς ἀνάγκης· καὶ συνάγεται ἐγκήρορσις ἀ παντὶ ζῴῳ ὑπαρχόντως καὶ ἐκ ἀναγκαίως.

» Ὅταν δὲ ὃ στερητικὸν ἐν μέρει ὂν ἀναγκαῖον ἢ δίπτωσις κινούμενον ζῶον· μέσον ζῶον.

Διὰ τούτων τῶν λοιπῶν τῶν ὅρων παραδίδοσι συζυγιῶν τῶν ὃ ὑπάρχον συναγουσῶν· τὸν ἐκ τῆς μείζονος μερικῆς ἀποφατικῆς ἀναγκαίας, τῆς δὲ ἐλάττονος καθόλου καταφατικῆς ὑπαρχούσης· δείκνυσι δὲ καὶ διὰ τῶν ὅρων παραθέσεως τὸ συμπέρασμα· δίπτωσις ἀ παντὶ ζῴῳ ὅς ἀνάγκης· κινούμενον παντὶ ζῴῳ ὑπαρχόντως· καὶ συνάγεται δίπτωσις ἀ παντὶ κινουμένῳ ὑπαρχόντως· δεῖται δὲ δεῖ ὅτι πινὰ τῶν πελικοτέρων βιβλίων ἔχει μέσον δίπτωσιν· λέγουσι δὲ τοῦτο γραφικῶν εἶναι σφάλμα· ὅτι γὰρ συνάγεται διὰ τούτων τῶν ὅρων μέσον λαμβανομένου τῆς δίπτωσις, ὑπάρχειν συμπέρασμα· ἀλλ' ἀναγκαῖον· ὡς ἐκ τῶν προειρημένων δῆλον, ἐστίν· ὅτι δὲ οὐ ὃ δίπτωσιν τίθησι μέσον, ἀλλὰ ζῶον· δῆλον ὅς ὧν πρώτον τῆς δίπτωσις ἐμνημόνευσεν, ὕστερον δὲ τῆς ζῴου· εἰδὶ γὰρ τῆς γ' σχήματος ἔθος ἔχει ὕστερον τιθέναι ὃ μέσον· καὶ νῦν δὲ τὸ ζῶον ὕστερον ἔθηκε.

» ΦΑΝΕΡΟΝ οὖν ὅτι τῆς μὲν ὑπάρχειν οὐκ ἔστι συλλογισμὸς, κἂν μὴ ἀμφότεραι ὦσιν αἱ προ
» τάσεις εὐ τῷ ὑπάρχειν τῆς δ' ἀναγκαῖον ἐστι καὶ τῆς ἑτέρας μόνον ἀναγκαίας ὄσης.

Δ οκεῖ ὁ ἀριστοτέλης τὸ συμπέρασμα, τῆς τὸ ἐπαγαγεῖν ἐδὶ τῶν ῥητῶν ἀριθμούμενον σημάτων, ὃ δεῖ δὲ τῆς τὸ νομίζειν ἐδὶ ἀποπία τινὶ πεπεισθῆναι ὁ φιλόσοφος φάσκων ὅτι φανερὸν ἐκ τῶν ἀριθμούμενον· ὡς ἐὰν μὴ ἀμφότεραι αἱ προτάσεις ὦσιν ὑπάρχουσαι· ὃ συνάγεται ὑπάρχον συμπέρασμα· ἀπέδειξε γὰρ εὐ τῷ πρώτῳ καὶ δευτέρῳ σχήματι· ὅτι καὶ τῆς μείζονος μόνης καθόλου ἀποφατικῆς ὄσης ὑπαρχούσης· ὑπάρχον γίνεται τὸ συμπέρασμα· δεῖ οὖν λέγειν ὅτι ὃ τῶν ῥητῶν σημάτων ἐστὶ τὸ ἀριθμούμενον συμπέρασμα· ἀλλὰ τῆς γ' μόνον· δεῖξε δὲ μὴ δὲ ἐδὶ τῆς πίστου ἀληθὲς τὸν λόγον τῆς τὸν εἶναι, δείκνυται γὰρ καὶ ἐδὶ τούτου ὅτι καὶ τῆς μιᾶς μόνης προτάσεως ὑπαρχούσης οὔσης· ὑπάρχον γίνεται τὸ συμπέρασμα ῥητέον οὖν ὅτι ὃ δὲ τῆς πίστου σχήματος ὅλον τὸ ἀριθμούμενον ἐστὶ συμπέρασμα· ἀλλὰ τῶν τεσσάρων συζυγιῶν τῶν ὅς ἀμφοτέρων καθόλου προτάσεων ἐπεσθὶ γὰρ ἐδὶ τούτων ἀπέδειξεν ὅτι αἱ τρεῖς ὅς ἐδὶ τῶν συζυγιῶν τὸ ἀναγκαῖον συνάγουσι συμπέρασμα· εἰ ἀσαδὶ ποτε ἀναγκαίας λαμβανομένης προτάσεως· κἂν τὸ μείζονος κἂν τῆς ἐλάττονος· ὡς πρὸς τὸν ἑαυτῷ νῦν δεῖξιν τὰ ἀκόλουθα συμπεραινόμενος πῶς τὰ φησι· ὅτι ὃ ἐκ ὅπου ἐδὶ τούτων τῶν συζυγιῶν ἀληθὲς ἐδὶ ἁπλῶς φάσκει ὅτι εἰ ἀσαδὶ ποτε τῶν προτάσεων ἀναγκαίας ὄσης, ἀναγκαῖον πάντως συνάγεται τὸ συμπέρασμα· οὕτω δὴ καὶ ἐδὶ τῶν ὑπάρχον συναγουσῶν, ἀληθὲς ὅτι ἁπλῶς ἐστὶν ὅτι ὑπάρχον πάντως συνάγεται τὸ συμπέρασμα· ἀλλ' ἀμφοτέρων μὴ ὄντων ὑπαρχόντων πάντως ὑπάρχον γίνεται, τὸ συμπέρασμα· τῆς δὲ μιᾶς ὑπαρχούσης, ὃ πάντως ὑπάρχει.

» ΕΝ ἀμφοτέροις δὲ καὶ καταφατικῶν καὶ στερητικῶν ὄντων τῶν συλλογισμῶν, ἀνάγκη τὸν ἐπό
» ρων πρότασιν ὁμοίαν εἶναι τῷ συμπεράσματι, λέγω δὲ τὸ ὁμοίαν· ἢ μὲν ὑπάρχον, ὑπάρχουσαν· ἢ δ' ἀό
» ναγκαῖον ἀναγκαῖαν· ὥστε καὶ τοῦτο δῆλον, ὅτι ὅκ ἔστι τὸ συμπέρασμα, ὅτ' ἀναγκαῖον, οὐδ' ὑπάρχον
» εἶναι μὴ ἀνφθάσης ἀναγκαίας ἢ ὑπαρχούσης προτάσεως.

Ε ν ἀμφοτέροις φησὶ τοῖς ἀριθμοῦσι τρόποις τῷ τε ὑπάρχοντι καὶ τῷ ἀναγκαίῳ καὶ ἀποφατικῶν καὶ καταφατικῶν ὄντων τῶν συμπερασμάτων ἢ ἀναγκαῖον ἢ ὑπαρχόντων· ἀνάγκη μίαν τῶν προτάσεων ὁμοίαν εἶναι τῷ συμπεράσματι· καὶ ἢ μὲν ὑπάρχον εἶν ὃ συμπέρασμα, τὸν μίαν τῶν προτάσεων πάντως εἶναι ὑπάρχουσαν· ἢ δὲ ἀναγκαῖον, ἀναγκαίαν.

» ΠΕΡΙ μὲν οὖν τοῦ ἀναγκαίου πῶς τε γίνεται, καὶ τίνα διαφορὰν ἔχει πρὸς τὸ ὑπάρχον, εἴρηται
» ἀρκεῖν ἱκανῶς.

Ο τι φησὶν ἐκ δύο ἀναγκαίων τὸ συμπέρασμα γίνεται ἀναγκαῖον· καὶ ὅτι κἂν μίαν ἡ μείζων ἀναγκαία εἴη, πάλιν ἀναγκαῖον γίνεται ὃ συμπέρασμα· καὶ ὅτι τοῖς ὑπαρχούσαις ὁμοίως αἱ ἀναγκαῖαι συμπλεκόμεναι γίνονται συλλογιστικαί· καὶ ὅτι τὸ ἀναγκαῖον τῷ ἀεὶ εἶναι διαφέρει τοῦ ὑπάρχοντος.

» ΠΕΡΙ δὲ τοῦ εὐδεχομένου μετὰ ταῦτα λέγωμεν, πότε καὶ πῶς· καὶ διὰ τίνων ἔσται συλλογισμός·

Δ ιαλεχθεὶς περὶ τῆς τῶν ὑπαρχουσῶν καὶ ἀναγκαίων προτάσεων· ὅπως τὸ ἔχουσιν ἄλλοι καθ' ἑαυτὰς καὶ ὅπως ἀλλήλαις συμπλεκόμεναι· νῦν λοιπὸν περὶ τῆς εὐδεχομένου προτάσεων ποιεῖται τὸν λόγον· περὶ ἧς ἡ μὲν τῆς περὶ τῆς προτάσεων τοῦ εὐδεχομένου παραδοῦναι λόγον· θεωρήματά τινα περὶ τοῦ εὐδεχομένου παραδίδωσι· πρῶτον μὲν τί ποτέ ἐστιν ὅλως τὸ εὐδεχόμενον· ἔπειτα τὸν περὶ τῶν αὐτοεφῶν τοῦ εὐδεχομένου λόγον ἐλέγομεν δὲ ὅτι τῶν αὐτοεφῶν ἢ μὲν ἐστὶν ἁπλῆ· ἡ δὲ ἐκ μεταθέσεως· ἢ δὲ εὐδεχομένη· διὸ δέσκει οὖν ἡμᾶς εὐτεῦθεν περὶ τῆς εὐδεχομένης αὐτοεφῆς· ἐπεισὶ καὶ ὅλως περὶ τοῦ εὐδεχομένου ἐστὶν ὁ λόγος· ποῖαί εἰσιν αἱ αὐτοεφέφασαι πρὸς ἀλλήλας προτάσεις· καὶ ῥήτον ἐδὶ τούτοις παραδίδωσι τὸν διαίρεσιν τοῦ εὐδεχομένου· ποσαχῶς λέγεται ὅτι καὶ εὐ τῷ περὶ ἑρμηνείας ἐποίησε· καὶ ὧν δὲ λοιπὸν δι' δέσεις ὅπως τε ἔχουσιν αἱ τοῦ εὐδεχομένου προτάσεις, καὶ τίνων τίσι συμπλεκόμεναι ποιοῦσι τινας συλλογιστικὰς συζυγίας, ἔπειτα μίγνυσιν ἀλλὰς τῷ τε ὑπάρχοντι καὶ τῷ ἀναγκαίῳ· καὶ μετὰ ταῦτα διόδεσκει περὶ τῆς ἁπλῆς τοῦ εὐδεχομένου αὐτοεφοῦς· σημαίνει δὲ αὐτῷ ὃ ῥ διὰ τίνων ὡς ἡ ἄλλοτε εἴρη

Dormit
animal
homo

mouet
animal

Omne animal mouet
Quoddam motum nó ÷ b

In 3. f. a sép ultim
co point aristot
medium

De Contingen

Conuersio trip
simplex. p acci
& p contrapofi

Aristoteli significatio & nota.

Finitio possibilis ἐνδεχομένου

possibile, omnino mendum est. non e contrario

τοῦ διὰ δύο πυλάχιστον προτάσεων· διὰ δὲ τῶν καθ' ἅπας τῆς τῶν ὅρων τάξεως· ὅτι δεῖ, ὃν μέσον ἢ τῶν μὲν κατηγορεῖσθαι· τῷ δὲ ὑποκεῖσθαι· ἢ ἀμφοτέρεις ὑποκεῖσθαι· ἢ ἀμφοτέρων κατηγορεῖσθαι· διὰ δὲ τῶν πόσων· ἐδήλωσεν ὅτι οὐκ ὡς ἔτυχε συμπλεκόμενοι αἱ προτάσεις ποιοῦσι συλλογισμόν.

ΛΕΓΩ δ' ἐνδέχεσθαι, καὶ τὸ ἐνδεχόμενον, ὃ μὴ ὄντος ἀναγκαίου, τεθέντος δ' ὑπάρχει, οὐδὲν ἕπεται διὰ τοῦτ' ἀδύνατον.

Ο εἰζέπεται διὰ τοῦτο τὸ ἐνδεχόμενον κῆ φησι· μὴ εἶναι μ̄ ὄξ ἀνάγκης αὐτοῦ τοῦ ὑπάρξειν· ἐὰν δέ τις καθ' ὑπόθεσιν τὸ μὴ πω ἐκβεβηκὸς, ὡς ἐκβεβηκὸς θῇ· μηδὲν ἀδύνατον ἀκολουθεῖν τῇ ὑποθέσει αὐτοῦ· οἷον ἔστιν ἐνδεχόμενον τὸ νύκτωρ ἐσθίειν σωκράτην· ἐὰν ὑποθώμεθα νύκτωρ αὐτὸν ἐσθίοντα, οὐδὲν ἀδύνατον ἀκολουθήσει τῇ ὑποθέσει ταύτῃ κἀν ψεύδηται ἢ· εἴρηται τοίνυν ὅτι τὸ μὴ ἀδύνατον, πάντως καὶ ψεῦδος· οἷον, τὸ ὂν ἄνθρωπον εἶναι πέρατόν· τὸ δὲ ψεῦδος, οὐ πάντως καὶ ἀδύνατον.

ΤΟ γὰρ ἀναγκαῖος ὁ μονύμας ἐνδέχεσθαι λέγομεν.

Ε πεσδὶ πῆ σὺ τῷ πεδὶ ἑρμηνείας· τὸ ἐνδεχόμενον καὶ αὖδὶ τῶν ἀναγκαίων ἔπεσθεν· σὺ ταῦθα δέ φησιν ὅτι σὺ δεχόμενόν ἐστιν, ὅ μὴ ὄντος ἀναγκαίου· διὰ τοῦτο οὖν φησι ὅτι τὸ ἀναγκαῖον, ὁ μόνυμόν ὄστι φερόμενον κῆ κατὰ τῶν ἐνδεχομένων· καὶ κατὰ τῶν κυρίως ἀναγκαίων· καὶ αὖδὶ τῶν ἄλλων τρόπων.

ΟΤΙ δὲ τοῦτο ὅτι τὸ ἐνδεχόμενον, φανερὸν ἔκτε τῶν ἀποφάσεων καὶ τῶν καταφάσεων τῶν αὐτοῖς κειμένων.

Τ ὃν ἀποδεδομένον πεδὶ τῶν ἐνδεχομένων ῥῆμον πιστῶσαι βούλεται ὅτι καλῶς ἀπέδοκεν· ἤπόν τε οὖ μὴ ὄντος ἀναγκαίου καὶ ὅτι τεθέντος ὑπάρχειν, οὐδὲν ἀδύνατον συμβαίνει· πιστοῦται δὲ τοῦτο διὰ τῶν αὐτοῖς κειμένων· τῇ μὲν οὖν τῶν ἐνδεχομένων καταφάσει διακοῦς ἀκολουθοῦσαν τοῦ τῶν ἀδυνάτου ἀποφάσεν· καὶ τοῦ τῶν ἀναγκαίων· ὁμοίως καὶ τῇ ἀποφάσει, τὰς αὐτικείμενας ταύτας· ὡς ἐξῆς σὺ τῷ διαγράμματι κεῖται.

σὺ δέχεται ὑπάρχειν	οὐκ σὺ δέχεται ὑπάρχειν
οὐκ ἀδύνατον ὑπάρχειν	ἀδύνατον ὑπάρχειν
οὐκ ἀναγκαῖον μὴ ὑπάρχειν	ἀναγκαῖον μὴ ὑπάρχειν.

ΤΟ γὰρ οὐκ σὺ δέχεται ὑπάρχειν, καὶ ἀδύνατον ὑπάρχειν, καὶ ἀνάγκη μὴ ὑπάρχειν, ἤτοι ταυτὰ ὄστ' ἢ ἀκολουθεῖ ἀλλήλοις· ὥστε καὶ τὰ αὐτικείμενα τούτοις, τὸ σὺ δέχεται ὑπάρχειν, καὶ οὐκ ἀδύνατον ὑπάρχειν, καὶ οὐκ ἀνάγκη μὴ ὑπάρχειν, ἤτοι ταυτὰ ἔστι, ἢ ἀκολουθοῦσι ἀλλήλοις.

Ε ἐ τοίνυν τῷ σὺ δέχεται ὑπάρχειν ἀκολουθεῖ· τὸ οὐκ ἀνάγκη μὴ ὑπάρχειν· καλῶς ἄρα εἴρηται· τὸ οὐ μὴ ὄντος ἀναγκαίου· καὶ πάλιν ἢ τῷ σὺ δέχεται ὑπάρχειν ἀκολουθεῖ τὸ οὐκ ἀδύνατον ὑπάρχειν· καλῶς ἄρα εἴρηται· ὅ τε θέντος τῶν ἐνδεχομένων, οὐδὲν ἀδύνατον ἀκολουθεῖ· ὁ γὰρ σὺ δέχεται εἶναι, τοῦτο ἐδείχθη οὐκ ἀδύνατον εἶναι· αὐτοῖς δὲ φησι αἱ προτάσεις ἢ αὗται αἱ ὧσιν· ἢ ἀκολουθοῦσι ἀλλήλοις· αἱ αὗται μὲν γὰρ εἰσὶν τῷ σημαινομένῳ· συναληθεύουσι γὰρ· ἀκολουθοῦσι δὲ ἀλλήλοις· μὴ πάντ' οὖσαι αἱ αὗται· διαφέρουσι γὰρ κατὰ τὴν τῆς φωνῆς προφορά·

ΚΑΤΑ παντὸς γὰρ ἢ φάσις ἢ ἀπόφασις ἔσται· ἄρα τὸ σὺ δέχεται ὑπάρχειν, ὃ ἀναγκαῖον· κῆ τὸ μὴ ἀναγκαῖον σὺ δέχεται ὑπάρχειν.

Γ ἰσοῦμενος τὰ πεδὶ τῆς ἀκολουθήσεως τῶν ἐκτεθεισῶν προτάσεων· προσκέκριται τῷ ἀξιώματι τῆς αὐτοφάσεως· ὅτι γὰρ φησι καλῶς ἤρκαμεν ἀκολουθεῖν ἢ τοι ἴσοι ὦμεν ταυτὰς ἀλλήλαις, τὰς προτάσεις· δῆλον ὄξ ὧν αὖδὶ παντὸς πράγματος ἀνάγκη ἢ τὸ καταφάσιν ἀληθεύειν ἢ τὸ ἀπόφασιν τὰς αὐτοφατικῶς αὐτικειμένας· τῇ γὰρ σὺ δέχεσθαι ὑπάρχειν, πᾶσα ἀνάγκη ἢ τὸ ἀναγκαῖον μὴ ὑπάρχειν συναληθεύειν, ἢ τὸ οὐκ ἀναγκαῖον μὴ ὑπάρχειν· ἢ τοίνυν φησὶ τὸ ἄλλο σὺ δέχεσθαι ὑπάρχειν καὶ ἀναγκαῖον μὴ ὑπάρχειν ψεῦδος ὄστ' λέγειν, ἀληθὲς ἄρα τὸ αὐτικείμενον τὸ ἑτέρῳ, ὑπάρχειν τῷ ἄλλῳ, λέγω δὴ τὸ σὺ δέχεσθαι ὑπάρχειν· οὐκ ἀνάγκη μὴ ὑπάρχειν ὁμοίως καὶ αὖδὶ τὸ ἀδύνατον· ἢ γὰρ τῷ σὺ δέχεσθαι ὑπάρχειν μὴ δύνατον συναληθεύειν τὸ ἀδύνατον ὑπάρχειν· δῆλον ὅτι τὸ αὐτοφατικῶς αὐτικείμενον συναληθεῦσι τὸ οὐκ ἀδύνατον ὑπάρχειν· ἢ γὰρ σὺ δέχεσθαι ὑπάρχειν, τὸ οὐκ ἀδύνατον ὑπάρχειν· ἢ τοίνυν ἢ σὺ δέχεσθαι ὑπάρχειν ἀνάγκη τὸ ἀναγκαῖον ἢ τὸ μὴ ἀναγκαῖον ὑπάρχειν· ἢ δύνατον ὃ τὸ ἀναγκαῖον ὑπάρχειν· ὡσπῆ γὰρ τὸ ἄλλο σὺ δέχεσθαι τὸ ἅμα εἶναι κῆ ἀναγκαῖον· τὸ ἄρα μὴ ἀναγκαῖον ὑπάρξει· καλῶς ἄρα εἴρηται ὅτι τὸ σὺ δέχεσθαι· τοῦ τοῦ ὄστ· μὴ ὄντος ἀναγκαίου· κῆ πάλιν ἢ ἀνάγκη τὸ σὺ δέχεσθαι ὑπάρχειν ἢ οὐκ ἀδύνατον· ἀδύνατον ὃ οὐκ ἔστιν· ὡσπῆ γὰρ τὸ ἄλλο σὺ δέχεσθαι τὸ ἅμα εἶναι κῆ ἀδύνατον τὸ ἄρα ἔσται· καλῶς ἂν ὅτι τεθέντος ὑπάρχειν τῶν ἐνδεχομένων οὐδὲν ἀδύνατον συμβαίνει.

ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ δὲ πάσας τὰς κατὰ τὸ σὺ δέχεσθαι προτάσεις αὐτοφάσεις ἀλλήλαις.

Γ εἰ τῆς αὐτοφῆς τῶν ἐνδεχομένων, ἐντεῦθεν ποιεῖται τὸν λόγον· αὐτοφῆ δὲ ὡς εἴρηται ἐνδεχομένης· ἢ τῆς τῷ μὲν τάξεν φυλάττα τῶν ὅρων τῷ ἄλλῳ, τῷ δὲ ποιότητα μόνῳ ἀμείβει· φησὶν οὖν ὅτι αὐτοφάσεις

Contradictionis propositionis possibilis

Τ. τῷ

Τ. τὸ

Τ. τὸ ἄρα οὐκ ἀδύνατον ἔσται

Τ. ἀρῆται videt deesse.

rietate ut magentinus exponit. q.d. non secundu contradictionem

φέρουσιν ἀλλήλαις αἱ προτάσεις τῶν ἐνδεχομένων· αἱ μὲν καθόλου καταφατικαὶ πρὸς τὰς καθόλου ἀποφατικάς· αἱ δὲ μερικαὶ καταφατικαὶ πρὸς τὰς μερικὰς ἀποφατικάς· οὐκέτι δὲ αὐτοφάσεις αἱ καθόλου πρὸς τὰς μερικάς· καὶ τοῦτο ἠνίκα τῶν ἐνδεχομένων ὄστιν ὁ δύνατον ὡσαύτως εἶναί τε καὶ μὴ εἶναι· δῆλον ὅτι ἐφ' ὧν τῶν καταφάσεν ἔστιν ἢ πεῖν αὖδὶ τούτων καὶ τῶν ἀποφάσεν· ἢ γὰρ ἐνδεχόμενον ὄστιν ἢ πεῖν αὖδὶ τούτων καὶ τῶν ἀποφάσεν· ἢ γὰρ ἐνδεχόμενον ὄστιν ὁ δύνατον ὡσαύτως εἶναί τε καὶ μὴ εἶναι· δῆλον ὅτι ἐφ' ὧν τῶν καταφάσεν ἔ

ΕΝΑ μὲν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ γίνεσθαι καὶ διαλέπειν τὸ ἀναγκαῖον. οἷον τὸ πολιοῦσθαι ἄνθρωπον. ἢ τὸ αὐξάνεσθαι. ἢ φθίνειν. ἢ ὅλως τὸ πεφυκὼς ὑπάρχειν.

Δ ιαλέπει δὲ τὸ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπί τε τῆς φύσεως καὶ τῆς τέχνης. ἡ γὰρ ἀεὶ ἡ φύσις τοῦ οἰκείου ἐφικνεῖται. ὅτι τῇ ὕλῃ τῇ ὄσῃ ἡ τέχνη. ἀλλὰ καὶ ἡ φύσις διαμαρτάνει πέρας ἐπείσε. καὶ ὁ τεχνίτης διήμαρτε τοῦ σκοποῦ. ἐπεσθὴ πίνων διαλέμματα εἰ τούτοις γίνοιτο. διαφέρει τὸ ἀναγκαῖον αὐτῶν ἀφώρισται. οὔτε γὰρ πάντως εἰ γάρ τε πολιοῦται ἄνθρωπος, ὅτι ὁ ἰατρὸς ἐθέρασεν, ἢ ὅλως τῶν φυσικῶν τι. λέγω δὴ τῶν εἰ γενέσει καὶ φθορᾷ. οὔτε τῶν τεχνικῶν τὸ ἀναγκαῖον ἔχει. ἀλλὰ τὸ ὡς ἐπὶ τὸ πολύ.

ΤΟΥΤΟ γὰρ οὐ σωιεχὲς μὴ ἔχει τὸ ἀναγκαῖον διὰ τὸ μὴ ἀεὶ εἶναι ἄνθρωπον. ὄντος μέν τοι ἀνθρώπου, ἢ δὲ ἀναγκης. ἢ ὡς ἐπὶ τὸ πολύ. ὅτι. ἄλλον δὲ τὸ ἀόριστον ὃ καὶ οὕτως. καὶ μὴ οὕτως, διωατόν.

Τ ιὰ αἰτίαν διατούτων ἀπτεδίδοσιν δι' ὃ τὸ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἰδεχόμενον ἔχει τὸ ἀναγκαῖον. δύο δέ φησι τούτου αἰτίας. μίαν μὲν ἐκ τοῦ ὑποκειμένου. ἑτέραν δὲ ἐκ τοῦ κατηγορουμένου. καὶ ἡ μὲν ἐκ τοῦ ὑποκειμένου αὐτοῦ. ἔχει ἡ φύσις εἰ γάρ τε πολιοῦται τὸν ἄνθρωπον. συμβαίνει δὲ τοῦτο πολλάκις μὴ γενέσθαι, τοῦ ἀνθρώπου πρὶν ἢ γήρας ἀφίκεσθαι τελευτήσαντος. ἢ πάλιν πεφυκὼς ὁ ἄνθρωπος πεδὶ ἕνὸς τὸν ἔτος ἐκφύσαι γένειον καὶ συμβαίνει πρὶν ἢ τοῦ ἡλικίας τελευτῆσαι τὸν ἄνθρωπον. καὶ αὖ τὴν μὲν ἐκ τοῦ ὑποκειμένου μία αἰτία, τοῦ διαλιμπάνειν τὸ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἰδεχόμενον ἑτέρα δὲ ἐκ τοῦ κατηγορουμένου. πολλάκις γὰρ ἢ γήρας μὲν ἀφίκετο ὁ ἄνθρωπος, πολιὰς δὲ οὐκ ἐπόιησεν. ἢ εἰς ἕνὸς τὸν ἔτος ἐλθὼν οὐκ ἐβλάστησε γένειον. καὶ ὅσα τοιαῦτα.

ΟΙΟΝ τὸ βαδίζειν ζῷον. ἢ τὸ βαδίζοντος γενέσθαι σεισμόν. ἢ ὅλως τὸ ἀπὸ τύχης γενόμενον. οὐδὲν γὰρ μᾶλλον οὕτως πέφυκεν. ἢ εἰκαιτίως.

Ε ἰπὼν ὅτι ἄλλος τρόπος εἰδεχομένου ἐστὶ τὸ ἀόριστον. ἐπεσθὴ ὡς ἔπομεν εἰν ὀνόματι τῷ τοῦ ἀορίστου καὶ λεῖ τότε ἐπὶ σης ἡ τὸ ἐπ' ἔλαττον εἰδεχόμενον, παραδείγματα ἑκάστου παρατίθεται. τοῦ μὲν ἐπὶ σης, τὸ βαδίζειν τὸ ζῷον. τοῦτο γὰρ ἐπὶ σης δίωαται εἶναι ἡ μὴ εἶναι. τοῦ δὲ ἐπ' ἔλαττον, τὸ βαδίζοντος γενέσθαι σεισμόν. τοῦτο γὰρ ἐπ' ἔλαττον γίνεται. ὅπ κοινῷ λόγῳ σημαίνων ἐπίσαγεν. ἢ ὅλως τὸ ἀπὸ τύχης καὶ ἐπ' ἔλαττον. τὰ ἀπὸ τύχης γινόμενα, ὡς τὸ προσελθόντα ἐπ' ἄλλῳ παρατυχεῖν ὡς ἐκ πολλοῦ πεεπυχεῖν τις ἐβέλετο. ἢ τὸ ἀδίκη θέντα ἢ τὸ δίκας ἀφαιρεθέντα φιλοσοφῆσαι. ἢ σπάσπον τε θησαυρῷ πεεπυχεῖν καὶ τὰ τοιαῦτα. τὸ δὲ ἐπίσαγε τὸ ὀδὲν γὰρ μᾶλλον οὕτως ἢ εἰκαιτίως πέφυκεν, τὸ πεῖς τὸ ἔλαττον ἀλλὰ πεῖς τὸ ἐπὶ σης ἀλλὸ ὄξ ἀκούειν δεῖ.

ΑΝΤΙΣΤΡΕΦΑ μὲν οὖν καὶ κατὰ τὰς αὐτικειμένας προτάσεις ἑκάτερον τῶν εἰδεχομένων. τὸ μὲν τῶν ἄλλον γε τρόπον. ἀλλὰ τὸ μὴ πεφυκὼς εἶναι, τὸ μὴ ὄξ ἀναγκης ὑπάρχειν, ὅτω γὰρ εἰδεχέται τὸ μὴ πολιοῦσθαι ἄνθρωπον. τὸ δ' ἀόριστον τῷ γενέσθαι μᾶλλον οὕτως ἢ ἐκείνως.

Ε ἰ καὶ κατὰ διαφόρων φησὶ σημαινομένων φέρεται τὸ εἰδεχόμενον τὸ ὡς ἐπὶ τὸ πολύ. τὸ ἐπὶ σης. τὸ ἐπ' ἔλαττον. ἀλλ' οὖν ἕκαστον τούτων ὁμοίως ἕξα τὰς αὐτιστροφάς. διαφέρει δὲ τοῦ μὲν πεφυκὼς εἶναι φησὶ τοῦτ' ἐστὶ τοῦ ὡς ἐπὶ τὸ πολύ. τῷ τὶ μὲν κατάφασιν μᾶλλον ἢ τὶ μὲν ἀπόφασιν ὑπάρχειν. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπὶ σης τὸ μὴ δὲν μᾶλλον τὶ μὲν κατάφασιν ἢ τὶ μὲν ἀπόφασιν. τοῦ δὲ ἐπ' ἔλαττον τῷ μᾶλλον. τὶ μὲν ἀπόφασιν ἢ τὶ μὲν κατάφασιν.

ΕΡΙΣΤΗΜΗ δὲ καὶ συλλογισμὸς ἀποδεικτικὸς, τῶν μὲν ἀορίστων, ὃν ἐστὶ διὰ τὸ ἄπακτον εἶναι τὸ μέσον, τῶν δὲ πεφυκότων, ἐστί. καὶ ἀφεθὲν οἱ λόγοι καὶ αἱ σκέψεις γίνονται, πεδὶ τῶν οὕτως εἰδεχομένων.

Δ ιορισάμενος τὰ διάφορα τοῦ εἰδεχομένου σημαινόμενα, ἀφορίζεται λοιπὸν πεδὶ ποίου ἐστὶν αὐτῷ νῦν ἡ σκέψις καὶ φησὶ ὅτι πεδὶ τοῦ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἰδεχομένου. αἱ γὰρ ἐπὶ σῆμαι πεδὶ τοῦ τοιούτου ὡσαύτως ἔχοντα αὐαστρέφονται. διόπ καὶ πεδὶ τὸ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἰδεχόμενον, ὡς συνεγγίζον μᾶλλον τῷ ἀναγκαίῳ, διὰ δὲ τὴν ἀόριστίαν τοῦ ἑτέρου κατεπαλίνεται πεδὶ ἀλλὸ ἐπὶ σῆμα. ἀόριστον δὲ ὅτι διὰ τὴν ἀπειρίαν τοῦ μέσου. ὁ γὰρ μέσος ἐστὶν ὁ χωρεκτικὸς τὰ ἀκρα. ἐπεσθὴ πίνων οὖν τῆς ἐπὶ σης μὲν τοῦ ἐπὶ σης οὐδὲν μᾶλλον τῷ πρώτῳ ὑπόκειται ἢ οὐκ ὑπόκειται. καὶ τοῦ ἑφάτου ὀδὲν μᾶλλον κατηγορεῖται ἢ οὐ. ἐπὶ σης δὲ τοῦ ἐπ' ἔλαττον μᾶλλον οὐκ ὑπόκειται τῷ πρώτῳ ἢ ὑπόκειται. καὶ τοῦ ἐλάττονος μᾶλλον οὐ κατηγορεῖται ἢ κατηγορεῖται. καὶ διατοῦτο τῷ τοῦ ὑπάρχειν ἀόριστα πεδὶ πέπωκε, διατοῦ τὸ ὁρίζεσθαι τῶν ἐπὶ σημονικῶν μεθόδων. ὡς γὰρ εἴρηται πεδὶ τῶν ὡς ἐπὶ πολὺ ἢ σκέψις τοῖς ἐπὶ σήμασι γίνεται.

ΕΚΕΙΝΩΝ δὲ ἐγχωρεῖ μὴ γενέσθαι συλλογισμόν. τὸ μὲν εἰωθὸ γεγενῆσθαι.

Ε ἰ καὶ δίωαται φησὶ πεδὶ τοῦ ἀορίστου εἰδεχομένου ἐστὶν ὅτι συλλογίζεσθαι. ἀλλ' οὖν διὰ τὸ μὴ εἰ πολλῇ εἶναι χρήσιμα. ἀφεῖ ἀθῶ πεδὶ τούτων λόγος.

ΤΑΥΤΑ μὲν οὖν διορισθήσεται μᾶλλον εἰ τοῖς ἑπομένοις. νῦν δὲ λέγομέν ποτε καὶ πῶς, καὶ τίς ἐστι συλλογισμὸς ἐκ τῶν εἰδεχομένων προτάσεων.

Δ ιδάξας ὅσα ἐχρῆν καὶ προλάβων πεδὶ τοῦ εἰδεχομένου. εἰ τοῦ θεν ὁρμᾶ ἐπὶ τὸν τῶν εἰδεχομένων συλλογισμῶν

λογισμῶν διδασκαλίαν. φησὶ δὲ τὸ εἰδεχόμενον λέγεσθαι ἢ τὸ ἤδη εἰ ὑπάρχει ὂν ὅπ καὶ ἐλέγομεν ὂν ἀλλὸ τοῦ τὸ ὑπάρχειν. ἢ τὸ μὴ πω εἰ ὑπάρχει, δίωαμενον δὲ ὑπάρχειν. ἐπεσθὴ οὖν πεδὶ μὲν τοῦ ὑπάρχοντος ἤδη διελήφαμεν. δεῖ φησὶ εὐθὺς πρῶτον πεδὶ τοῦ εἰδεχομένου διαλαβεῖν τοῦ μὴ πω μὲν εἰ ὑπάρχειν τος, δίωαμένου δὲ ὑπάρχειν ἐπειτα μέρεσι τοῦ τὸ ᾧ ὑπάρχοιτο καὶ γνῶναι τίνων γίνοιτο ἐκ τούτων οἱ συλλογισμοί. δεῖ γὰρ ὡς πολλάκις εἴρηται, τὰ ἁπλᾶ τῶν συνθέτων προηγεῖσθαι. αὐτὴ μὲν οὖν ἡ τῶν ἑξῆς ῥητῶν διάοιαι. ἴδωμεν δὲ ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἄλλης τῆς λέξεως. ἔχει γὰρ τινα ἀσάφειαν.

ΕΙΡΕΙ δὲ τὸ εἰδεχόμενον τοῦδε, τῷδε ὑπάρχειν, διχῶς ὅτι ἐκλαβεῖν. ἢ γὰρ ᾧ ὑπάρχει τοῦδε, ἢ ᾧ εἰδέχεται ἄλλο ὑπάρχειν, τὸ γὰρ καθ' ὃ τὸ β τὸ α εἰδέχεσθαι, τούτων σημαίνει θάτερον. ἢ καθ' οὗ λέγεται τὸ β', ἢ καθ' ὃ εἰδέχεται λέγεσθαι. τὸ δ' καθ' οὗ τὸ β' τὸ α εἰδέχεσθαι. ἢ παντὶ τῷ β τὸ α ἐγχωρεῖν ὁ δὲν διαφέρει. φανερὸν οὖν ὅτι διχῶς αὐ λεγοιτο τὸ α τῷ β' παντὶ εἰδέχεσθαι ὑπάρχειν.

Η ᾧ εἰδέχεται τὸ ἄλλο ὑπάρχειν. τουτέστι τὸ μὴ πω ἐκβεβηκὸς εἰς ἐνέργειαν δίωαμένου δὲ ἐκβῆναι.

Τὸ γὰρ καθ' οὗ τὸ β τὸ α εἰδέχεσθαι τούτων σημαίνειν θάτερον. ἢ καθ' οὗ λέγεται τὸ β'. ἢ καθ' ὃ εἰδέχεται λέγεσθαι. ὁ βούλεται δὲ εἰπεῖν διὰ τούτων. τοῦτο ὅστιν. ὅταν φησὶν εἴπωμεν ὅτι τὸ α κατὰ παντὸς τοῦ β εἰδέχεται. ἢ τοῦτο φαμὲν ὅτι ὅστις ἤδη ὑπάρχει τὸ β'. εἰδέχεται τὸ α ὑπάρχειν. ἢ ὅτι ὅστις δίωαται τὸ β' ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν. τοῦτοις καὶ τὸ α εἰδέχεται ὑπάρχειν. ὡς ὅταν εἴπωμεν ὅτι εἰ δέχεται κίνησιν παντὶ λευκῷ ὑπάρχειν. ἢ γὰρ ὅτι πάσιν οἷς ἤδη τὸ λευκὸν ὑπάρχει, ἢ οἷς ὑπάρξει νῦν μὴ ὑπάρχον. τὸ δὲ καθ' ὃ τὸ β' τὸ α εἰδέχεσθαι. ἢ παντὶ τῷ β' τὸ α ἐγχωρεῖν, ὁ δὲν διαφέρει. ἐπεσθὴ οὖν τὸ καθ' οὗ τὸ β τὸ α. καὶ καθ' ὃ λέγεται τὸ β'. ἑρμηνεύων τὸ φησὶν ὅτι οὐδὲν ἄλλο σημαίνει τὸ καθ' ὃ ἢ τὸ παντί.

ΡΡΩΤΟΝ οὖν ἔπομεν τὸ καθ' οὗ τὸ γ' τὸ β' εἰδέχεται. καὶ καθ' οὗ τὸ β' τὸ α, τίς ἔσται. καὶ πῖος συλλογισμὸς. οὕτω γὰρ αἱ προτάσεις ἀμφότεραι λαμβανόντεται κατὰ τὸ εἰδέχεσθαι.

Δ ῆλα ταυτὰ ἐκ τῶν ὁρισμῶν. ὁδὲν γὰρ ἄλλο φησὶν ἢ τοῦτο. ὅτι δεῖ πρῶτον πεδὶ τῶν ὄξ εἰδεχομένων προτάσεων διαλαβεῖν συζυγίας καὶ ἰδεῖν ποῖον συνάγουσι συμπέρασμα.

ΟΤΑΝ δὲ καθ' ὃ τὸ β' ὑπάρχει τὸ α εἰδέχεται ἢ μὴ, ὑπάρχοντα. ἢ δ' εἰδέχεμένη ἐστὶν, ὥστ' ἀπὸ τῶν ὁμοιοσχημόνων ἀρκτέον καθάπ καὶ εἰ τοῖς ἄλλοις.

Ε ἰ φησὶ οὕτως ὅτι τὸ α εἰδέχεται ὑπάρχειν. πᾶσιν οἷς ὑπάρχει τὸ β' μικτὰς τὰς προτάσεις ποιοῦμεν ὄξ ὑπαρχουσῶν καὶ εἰδεχομένων. δεῖ δὲ ὡς εἴρηται πρῶτον πεδὶ τῶν ἁπλῶν διαλαβεῖν ἃς ἀλλὸς φησὶν ὁμοιοσχημόνας. τουτέστιν ἀμφοτέρας εἰδεχομένας.

ΟΤΑΝ οὖν τὸ α παντὶ τῷ β' εἰδέχεται. καὶ τὸ β' παντὶ τῷ γ', συλλογισμὸς ἔσται τέλειος. ὅτι τὸ α παντὶ τῷ γ εἰδέχεται ὑπάρχειν. τοῦτο τὸ φανερὸν ἐκ τοῦ ὁρισμοῦ. τὸ γὰρ εἰδέχεσθαι παντὶ ὑπάρχειν, οὕτως ἐλέγομεν.

Α ρχεται λοιπὸν πεδὶ αὐτῶν τῶν συλλογισμῶν ποιεῖσθαι τὸν λόγον τῶν εἰ τῷ πρώτῳ σχήματι. καὶ πρὰς διδόντας ὄξ ἀμφοτέρων καθόλου συζυγίας πασαρῶν πάλιν γινομένων προτάσεων ἐκ τῆς συμπλοκῆς τοῦ καθόλου. ἢ γὰρ ἀμφότερα καταφατικὰ. ἢ ἀμφότερα ἀποφατικὰ. ἢ ἡ μὲν καταφατική. ἢ δὲ ἀποφατική. καὶ τοῦτο διχῶς. αἱ μὲν γὰρ δύο πάλιν συλλογιστικαί ἔσται ἐκ δύο καταφατικῶν καὶ ἢ ἐκ τῆς μείζονος ἀποφατικῆς. αἱ δὲ λοιπαὶ δύο ἀσυλλόγιστοι. πρῶτον οὖν παραδίδοσι τὰ ἐκ δύο καταφατικῶν συνάγουσαν καθόλου καταφατικὸν συμπέρασμα. ὃ γὰρ τὸ α παντὶ τῷ β' εἰδέχεται ὑπάρχειν, πᾶσιν αὖ τοῖς μέρεσιν αὐτοῦ εἰδέχεται ὑπάρχειν. μέρος δὲ τοῦ β' ὁ γ' (ὑπίκειται γὰρ παντὶ τῷ γ' τὸ β' εἰδέχεσθαι ὑπάρχειν) ὁ ἄρα α παντὶ τῷ γ' εἰδέχεται ὑπάρχειν. τοῦτο γὰρ φησὶ φανερὸν ἐκ τοῦ ὁρισμοῦ. ποῖος ὁρισμός; δῆλον ὅτι τοῦ κῦ παντός. κατὰ παντὸς γὰρ λῶ ὅταν μηδενὶ ὑπάρχει τοῦ ὑπακειμένου καθ' ὃ οὐκ λῶ τὸ κατηγορούμενον, ὁ κῦ λῶ ἢ κατὰ παντὸς τοῦ β' ὁ α εἰδέχεται ὑπαρχειν. μέρος δὲ τοῦ β' ὁ γ. κῦ παντὸς ἄρα τοῦ γ' τὸ α εἰδέχεται ὑπαρχειν. ὅρος τοῦτον κίνησις ἐγρήγορσις, ἄνθρωπος. κίνησις γὰρ παντὶ ἐγρηγορότι εἰδέχεται ὑπαρχειν. ἐγρήγορσις δὲ παντὶ ἀνθρώπῳ εἰδέχεται ὑπαρχειν. καὶ τὸ συμπέρασμα. κίνησις παντὶ ἀνθρώπῳ εἰδέχεται ὑπάρχειν.

ΟΜΟΙΩΣ δὲ καὶ ἢ μὲν α εἰδέχεται μηδενὶ τῷ β'. ὁ δὲ β' παντὶ εἰδέχεται τῷ γ', ὅτι τὸ α εἰδέχεται μηδενὶ τῷ γ'. τὸ γὰρ καθ' οὗ τὸ β εἰδέχεται, ὁ α μὴ εἰδέχεσθαι. τοῦτο τὸ λῶ τὸ μηδὲν ἀπολείπειν τῶν ὑπὸ τὸ β' εἰδεχομένων.

Δ ύτερος τρόπος ἐκ τῆς μείζονος ἀποφατικῆς. τῆς δὲ ἐλάττονος καταφατικῆς. συνάγων καθόλου ἀποφατικὸν εἰδεχόμενον συμπέρασμα. ὅπερ καὶ ἀλλὸ φησὶν ἐκ τοῦ ὁρισμοῦ τοῦ κατὰ μηδενὸς δῆλον. τοῦτο τὸ γὰρ λῶ τὸ κατὰ μηδενὸς ὅταν μηδενὶ τοῦ ὑπακειμένου μέρος καθ' οὗ τὸ κατηγορούμενον οὐκ ἀπεφάσκετο. ὅροι δὲ οἱ ἀλλοὶ πάλιν κῆπ τοῦτον. κίνησις μὲν γὰρ εἰδέχεται μηδενὶ ἐγρηγορότι ὑπάρχειν. ἐγρηγορὸς δὲ παντὶ ἀνθρώπῳ εἰδέχεται ὑπαρχειν. καὶ συνάγεται κίνησιν μηδενὶ ἀνθρώπῳ εἰδέχεσθαι ὑπάρχειν.

α. κίνησις
β ἐγρήγορσις
γ. ἄνθρωπος

Omnis vigilans mouetur
Omnis homo vigilat
Omnis homo mouetur
} Barbara

Nullus vigilans mouetur
Omnis homo vigilat
Nullus homo mouetur
} Celarent

ΟΤΑΝ δὲ ὁ μὲν ἄκρος τῷ β' ἐνδέχηται, ὁ δὲ β' ἐνδέχεται μηδενὶ τῷ γ', διὰ μὲν τῶν ἀλλήλοις μεμιγμένων προτάσεων, ὅταν οἱ γίνεται συλλογισμός· αἱ τοιαῦται δὲ τῶν προτάσεων ἢ ἀεὶ φασὶ τινὶ τινὶ ἢ τινὶ τινὶ οὐκ ἐνδέχεσθαι· λέγω δ' οἷον τὸ μὲν α τῷ β' τινὶ τῷ γ', τὸ δὲ β' τινὶ τῷ γ'· διὰ μὲν δὴ τῶν ἀλλήλοις μεμιγμένων προτάσεων, ὅταν οἱ γίνεται συλλογισμός· αἱ τοιαῦται δὲ καὶ τὸ πῶς ἀμφοτέρας τὰς προτάσεις ἢ ἄκρα φασὶ τεθεῖν μετὰ τοῦ ἐνδέχεσθαι· λέγω δ' οἷον τὸ μὲν α τῷ β' τινὶ τῷ γ', καὶ τὸ β' μηδενὶ τῷ γ'· διὰ μὲν δὴ τῶν ἀλλήλοις μεμιγμένων προτάσεων, ὅταν οἱ γίνεται συλλογισμός· αἱ τοιαῦται δὲ πάλιν, ὁ ἄλλος ἔσται ὅ τε καὶ πρότερον φανερὸν ὅτι τῆς ἀποφάσεως τεθείσης πῶς ὁ ἔλαττον ἄκρον, ἢ πῶς ἀμφοτέρας τὰς προτάσεις, ἢ οὐ γίνεται συλλογισμός· ἢ γίνεται μὲν, ἀλλ' οὐ τέλειος· ἐκ γὰρ τῆς αἰτήσεως γίνεται τὸ ἀναγκαῖον.

κίνησις ἐγρήγ. αὕτος
α β γ
παντὶ εὐ παντὶ εὐ
δέχε) δέχε)
παντὶ εὐδέχε)
ὑπάρχειν.

Αἱ λοιπαὶ δύο συζυγίαι ἥ τε τῷ μείζονι ἔχουσα καταφατικῷ, τῷ δὲ ἐλάττονι ἀποφατικῷ ἀσυλλόγιστοι μέν εἰσιν ὅσαι ὅβ αὐτῶν τῶν προτάσεων, λέγω δὲ τὸ τῷ ἐλάττονι εὐ ἀμφοτέραις ἀποφατικῷ εἶναι· ἐπεὶ δὲ φησὶ δὲ ἐλέγομεν τὰς τοῦ ἐνδεχομένου προτάσεις πῶς ἀλλήλας αἱρεῖν τῷ πῶς πῶς τῷ ἀδείς καὶ τῷ τὶς πῶς τῷ ἀ πῶς· ἐὰν λάβωμεν τῷ ἀποφατικῷ ἀς καταφατικῷ γενέσθαι καὶ ἄλλαι συλλογιστικαὶ αἱ τοιαῦται· ἐὰν γὰρ τῆς ἐλάττονος προτάσεως ἀναχθῇ τὸ μὲν πρῶτος τῶν ἀσυλλογίστων τρόπος ὑπὸ τὸν πρῶτον τῶν συλλογιστικῶν· ὁ δὲ δεύτερος, ὑπὸ τὸν δεύτερον· ἢ δὲ καὶ τῷ μείζονι τοῦ δεύτερου αἱ τοιαῦται.

κίνησις ἐγρήγ. αὕτος
α β γ
μηδενὶ εὐ παντὶ εὐ
δέχε) δέχε)
μηδενὶ εὐδέχε)
ὑπάρχειν.

Καὶ ἄλλος ὑπὸ τὸν πρῶτον ἀναχθήσεται· οὗτοι μὲν οὖν διείκεισι καὶ τὰς ἀσυλλογίστους δυναμένας γενέσθαι συλλογιστικὰς οὐκ ἀλόθεν ἐκ τῶν ὅβ ἀρχῆς ἀλημμένων· ἀλλὰ διὰ τῆς ἀποφάσεως· ὥσπερ ἐδείκνυ καὶ ἀεὶ τοῦ ὑπάρχοντος τὰς ἀσυλλογίστους συλλογιστικὰς δυναμένας γενέσθαι αἱ τοιαῦτα τῶν προτάσεων· ὥστε διὰ τοῦτο οὐδὲ τελείοις φησὶν εἶναι τοιούτοις ἀποφῆς· πλὴν ἔδοξεν χρὴ ὅτι ἡ ἀποφὴ τῶν προτάσεων τοῦ ἐνδεχομένου οὐ πῶς ὁ ἄλλο τοῦ ἐνδεχομένου σημαινόμενον γίνεται· ἀλλὰ δῆλον ὅτι ὁ ἀεὶ πλέον ἐνδεχόμενον πῶς τὸ ἔπελαττον ἀναιρεῖ, καὶ ἔμπαλιν τὸ ἔπ' ἔλαττον πῶς τὸ ἀεὶ πλεῖον· ὁ γὰρ ἐνδεχόμενον παντὶ ὑπάρχειν ὡς ἀεὶ ὁ πολὺ, τοῦ τὸ δεῖνι ὑπάρχειν ἐνδέχεται ὡς ἔπ' ἔλαττον, ὁ δὲ ἀεὶ σῆς τοῦ πῶς ἑαυτῷ ἔχει αἱ ἀποφεούσας τὰς καταφατικὰς καὶ τὰς ἀποφατικὰς ὀβεσοπμίας· εὐπεῦθαι δὲ ἁπλῶς ὡς πῶς τὸ πλάτος τοῦ ἐνδεχομένου ἀποβλέψας ταῦτά φησιν.

ΕΑΝ δὲ ἡ μὲν καθόλου τῶν προτάσεων· ἡ δ' ἐν μέρει ληφθῇ, πῶς μὲν ὁ μεῖζον ἄκρον κειμένης καθόλου, συλλογισμὸς ἔσται τέλειος· ἢ γὰρ ὁ παντὶ τῷ β' ἐνδέχεται, ὁ δὲ β' τινὶ τῷ γ', ὁ ἄ τινὶ τῷ γ' ἐνδέχεται· τοῦτο δὲ φανερὸν ἐκ τοῦ ὁρισμοῦ τοῦ παντὶ ἐνδέχεσθαι· πάλιν ἢ ὁ ἄ ἐνδέχεται μηδενὶ τῷ β', ὁ δὲ β' τινὶ τῷ γ' ἐνδέχεται ὑπαρχεῖν, ἀνάγκη ὁ ἄ ἐνδέχεσθαι τινὶ τῷ γ' μὴ ὑπάρχειν· ἀπόδειξις δὲ ἡ αὐτή· ἐὰν δὲ στερητικὴ ληφθῇ ἡ ἐν μέρει πρότασις· ἡ δὲ καθόλου καταφατική· τῇ δὲ θέσει ὁμοίως ἔχουσιν· οἷον ἢ ὁ μὲν ἄ παντὶ τῷ β' ἐνδέχεται, ὁ δὲ β' τινὶ τῷ γ' ἐνδέχεται μὴ ὑπάρχειν· διὰ μὲν τῶν ἀλλήλοις μεμιγμένων προτάσεων οὐ γίνεται φανερὸς συλλογισμός· αἱ τοιαῦτα δὲ στεραφάσεις δὲ τῆς ἐν μέρει καὶ τοῦ τοῦ τῷ β' τινὶ τῷ γ' ἐνδέχεσθαι ὑπάρχειν, τὸ ἄλλο ἔσται συμπέρασμα· ὃ καὶ πρότερον καθάπερ ἐν τοῖς ὅβ ἀρχῆς.

Βούλεται δὲ πασῶν τῶν συζυγιῶν τῶν ἐκ τῆς ἑτέρας μεικτῆς τῆς δὲ ἑτέρας καθόλου· πᾶσαι μὲν τὰς συζυγίας τὰς ἐχούσας ἐν τῇ μείζονι ὁ καθόλου· ἐν ᾧ τῇ ἐλάττονι τὸ μεικτὸν συλλογιστικὰς εἶναι· ὁποῖαι δ' αἱ ὧν καὶ τὸ ποιόν ἐστι δὲ αἱ πᾶσαι τέσσαρες· ἤτοι ὅβ ἀμφοτέρων καταφατικῶν καὶ ἢ ἐκ τῆς μείζονος καταφατικῆς, τῆς δὲ ἐλάττονος καταφατικῆς καὶ ἢ ὅβ ἀμφοτέρων καταφατικῶν καὶ ἢ ἐκ τῆς μείζονος καταφατικῆς τῆς δὲ ἐλάττονος ἀποφατικῆς καὶ αἱ μὲν τῷ ἐλάττονι ἔχουσαι καταφατικὴν· πρόδηλον ὅτι δ' ἑαυτῶν δείκνυσι συλλογιστικὰ ὅσαι· αἱ τοιαῦτα μὴ δεικνῦσαι· ἢ γὰρ ὁ ἄ παντὶ ἢ μηδενὶ τῷ β' ἐνδέχεται, ὁ δὲ β' τινὶ τῷ γ' ἐνδέχεται· δῆλον ὅτι καὶ ὁ ἄ τινὶ ἢ παντὶ τῷ γ' ἐνδέχεται ὑπάρχειν· ὅροι δὲ κίνησις· λευκὸν· ζῶον· κίνησις γὰρ παντὶ λευκῷ ἐνδέχεται ὑπάρχειν· λευκὸν τινὶ ζῴῳ ἐνδέχεται ὑπάρχειν· καὶ συνάγεται κίνησιν τινὶ ζῴῳ ἐνδέχεται ὑπάρχειν· πάλιν κίνησιν ἐνδέχεται μηδενὶ λευκῷ ὑπάρχειν· λευκὸν τινὶ ζῴῳ ἐνδέχεται ὑπάρχειν· καὶ συνάγεται κίνησιν ἐνδέχεται μὴ παντὶ ζῴῳ ὑπάρχειν· ὅτι μὲν οὖν αἱ ἔχουσαι τῷ ἐλάττονι καταφατικῷ· δι' ἑαυτῶν καὶ ἢ δι' ἑτέρων τινῶν δείκνυται· ἀποτεραφείσης δὲ πάλιν τῆς ἐν ἑκατέρᾳ ἐλάττονι καὶ μεταληφθείσης εἰς μεικτῷ καταφατικῷ

κίνησις λευκὸν ζῶον
α β γ
παντὶ εὐ τινὶ εὐ
δέχε) δέχε)
τινὶ εὐδέχεται
κίνησις λευκὸν ζῶον
α β γ
ἀδι. εὐ τινὶ εὐ
δέχε) δέχε)
ἢ παντὶ εὐδέχεται ὑπάρχειν

Quoddã ambulas ÷ albũ
Omnis cygnus ambulat
Omnis cygnus ÷ albus.

Quoddam ambulans albũ
Omnis corvus ambulat
Nullus corvus albus.

10. gr. in pri.

/. 7. non solum iii nõ ocrecdit maior extremitas medium sed neq: adeq: quat illud interdũ.

Quaestio cõmentius. 1. alexandri. p excellentia aptic. & tñ nõ repugnat

Solo

Ex negationibus as tollere rem sam, alias modi non rem. Alias trum

Quaestio

Solo

Cygno albedinem esse nõ contingenter sed necessario

εὐύπτιον καὶ πινὶ καθεύδοντι ἐνδέχεται ὑπάρχειν καὶ παντὶ. καὶ ἀνάπαλιν παντὶ καθεύδοντι ἐνδέχεται εὐύπτιον ὁρᾶν. ἢ ὃ ἐαδίειν καὶ περιπατεῖν. καὶ ὅσα τοιαῦτα. ἐφ' ὅσον οὖν φησι μὴ ἀδιόριστος ἡ πρῶτος ὅρος πρὸς τὸν μέσον. ἀλλ' ὑπερτείνει καὶ πλεονάζει ὁ μέσος τοῦ κατηγορείσθαι τὸν πρῶτον οὐδὲ τούτων δυνατὸν καὶ τὸ παντὶ καὶ τὸ οὐδενὶ συναγαγεῖν. ἔτι ἀμφότεραι καταφατικαὶ ὧσιν αἱ προτάσεις, ἔτι ἀμφότεραι ἀποφατικαί. ἔτι ἀμφότεραι ἀδιόριστοι εἰσι, ἢ κατὰ μέρος οἱ ἄλλοι δὲ ὅροι οὓς παρεθέμεθα, ἁρμόσουσιν οὐδὲ πάντων καὶ οἱ τούτοις παραπλήσιοι.

Ω δὲ ὑπερτείνει τὸ β' τοῦ α ἤλιφθω τὸ γ. τούτω γὰρ, ὅτε παντὶ ὅτε μηδενὶ. ὅτε πινὶ ὅτε μὴ πινὶ ἐνδέχεται τὸ α ὑπάρχειν. εἴπερ αὐτὴ ἐφαίνετο αἱ κατὰ τὸ ἐνδέχεσθαι προτάσεις. καὶ τὸ β' πλείωσιν ἐνδέχεται ἢ τὸ α ὑπάρχειν. ἔστι δὲ καὶ ἐκ τῶν ὅρων φανερὸν, ὅτι ἐχόντων τῶν προτάσεων τὸ πρῶτον τῷ ἑκάτερῳ καὶ οὐδενὶ ἐνδέχεται καὶ παντὶ ὑπάρχειν ἀναγκαῖον. ὅρει δὲ κοινοὶ πάντων. τὸ μὴ ὑπάρχειν ὀξ ἀνάγκης, ζῷον. λευκὸν ἄνθρωπος, τὸ δὲ μὴ ἐνδέχεσθαι, ζῷον. λευκὸν. ἱππόπουν φανερὸν οὖν ὅ, τι τὸν τὸ πρόπον ἐχόντων τῶν ὅρων, οὐδεὶς γίνεται συλλογισμός. ἢ γὰρ τὸ ὑπάρχειν ἢ τὸ ὀξ ἀνάγκης ἢ τὸ ἐνδέχεσθαι πᾶς ὅστ' συλλογισμός. τὸ μὴ οὖν ὑπάρχειν καὶ τὸ ἀναγκαῖον, φανερὸν ὅτι ὄκ ἔστι. ὁ μὴ γὰρ καταφατικὸς, ἀναιρεῖται τῷ στερητικῷ. ὁ δὲ στερητικὸς, τῷ καταφατικῷ. λείπεται δὴ τὸ ἐνδέχεσθαι εἶναι. τὸ δὲ ἀδιώατον. δέδεικται ὅτι ὅπως ἐχόντων τῶν ὅρων κὴ παντὶ τῷ ἑκάτερῳ, ὁ πρῶτον, ἀνάγκη κὴ οὐδενὶ ἐνδέχεσθαι ὑπάρχειν. ὥστ' ὄκ αἴ ἔκ τοῦ ἐνδέχεσθαι συλλογισμός. ὁ γὰρ ἀναγκαῖον ὄκ ἰῶ ἐνδεχόμ.

Ε αὐ φησι τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ μέσου ὅρου λάβομεν πυτέρου τοῦ β' καθὸ πλεονάζει τῆς κατηγορείας τοῦ α, λέγω δὴ τὸ πρῶτον ὅρον, οὐδὶ τούτου φησὶν οὐδενὶ συμπέρασμα οὐ ὁρίσομεν συναγόμενον. ὅτε τὸ καθόλου. ὅτε τὸ μερικὸν. ὅτε τὸ κὴ φατικόν. ὅτε τὸ ἀποφατικόν. εἶτα κατασκευάζων τὸ φησὶν εἴπερ αὐτὴ στερεῖ φησιν αἱ κατὰ τὸ ἐνδέχεσθαι προτάσεις. καὶ τὸ β' πλείωσιν ἐνδέχεται ἢ τὸ α ὑπάρχειν. φανερὸν οὖν ὅτι τοῦ τὸν τὸν τρόπον ἐχόντων τῶν ὅρων, οὐδεὶς γίνεται συλλογισμός. τοῦ τὸν τὸν τρόπον διλονότι τὸν προσεχῶς ὁριμόν. ἐὰν ἡ μείζων μερικὴ τυγχάνῃ. ἢ γὰρ φησι ἀνάγκη πάντα συλλογισμὸν ἢ ἀναγκαῖον ἢ ὑπάρχοντα ἢ ἐνδεχόμενον εἶναι, διάκνυται δὲ μηδέτερος τούτων συναγόμενος διὰ τούτων τῶν προτάσεων. ἐοίκασιν οὖν παντελῶς εἶναι ἀσυλλόγιστοι. τῷ μ. γὰρ συνάγειν τὸ κὴ φατικὸν ἀναγκαῖον. τότε ὑπάρχον ἀποφατικὸν κὴ τὸ ἐνδεχόμ κὴ τὸ ἀναγκαῖον ἀναιρεῖ. τῷ δὲ συνάγειν τὸ ἀποφατικὸν ἀναγκαῖον. τότε κὴ φατικὸν ἀναγκαῖον ἀναιρεῖται κὴ τὸ ὑπάρχον. καὶ τὸ ἐνδεχόμενον καθάπερ ἐδείξαμεν.

ΦΑΝΕΡΟΝ δὲ κὴ ὅτι καθόλου τῶν ὅρων ὄντων, εἰ ποῖς ἐνδεχομένοις προτάσεσι, ἀεὶ γίνεται συλλογισμὸς εἰ τῷ πρώτῳ σχήματι, καὶ κατηγορικῶν καὶ στερητικῶν ὄντων. πλὴν κατηγορικῶν μὴ ὄντων, τέλειος. στερητικῶν δὲ ἀτελής.

Ε πὶ μὴν γὰρ τῶν ἄλλων τρόπων ἁ πᾶσαι αἱ ὀξ ἀμφοτέρων τῶν προτάσεων καθόλου προτάσεις, συλλογιστικαὶ ἦσαν. οὐδὶ δὲ τοῦ ἐνδεχομένου εἰ τῷ πρώτῳ σχήματι. πάσας φησὶν ἐδείξαμεν συλλογιστικὰς ὅπως αὐ εἶχον κατὰ τὸ ποιόν. ἀλλὰ τὰς μὴν τελείας καὶ δι' ἑαυτῶν δεικνυμένας. τὰς δὲ ἀτελεῖς καὶ δεομένας τῆς δι' αὐτῆς τρόφα βοηθείας. λέγω δὴ τῆς μεταλήψεως τῆ ἀποφατικῶν ὡς τὰς καταφατικάς.

ΔΕΙ δὲ τὸ ἐνδεχόμ λαμβάνειν, μὴ τὸ εἰ τοῖς ἀναγκαῖοις, ἀλλὰ κατὰ τὸν ὁριμόν διορισμόν. εἰόπερ δὲ λανθάνει τὸ ποιοῦν.

Ε ὀλλάκις φησὶ λανθάνομεν ἢ μᾶς αὐ τοὺς λέγοντας μὴν ἐνδέχεσθαι τόδε τῷ δὲ ὑπάρχειν, μὴ ἐνδεχόμενος ἐκεῖνο ὑπάρχοντος. ἀλλ' ἀναγκαῖος. ὅπερ καὶ ἄλλος πέπονθεν. ὡς ὅταν εἴπωμεν ἐνδέχεσθαι παντὶ ἀνθρώπῳ τὸ λεύκον ὑπάρχειν. πινὶ γὰρ ὀξ ἀνάγκης ὑπάρχει οἷον ᾧ σκυθῷ. καὶ πινὶ ὀξ ἀνάγκης ὄκ ὑπάρχει. οἷον, τῷ αἰθίοπι. διατοῦτο φησὶν ὅτι σεῖ τὸ ἐνδέχεσθαι μὴ οὐδὶ τοῦ ἀναγκαίου λαμβάνειν, ἀλλ' οὐδὶ τοῦ κυρίως ἐνδεχομένου κατὰ τὸν ὁριμόν ἡμῖν πεῖ τούτον διορισμόν.

ΕΑΝ δὲ ἢ μὴν, ὑπάρχειν ἢ δὲ, ἐνδέχεσθαι λαμβάνῃτε τῶν προτάσεων, ὅταν μὴν ἢ πεῖς τὸ μεῖζον ἄκρον ἐνδέχεσθαι λαμβάνῃ, τέλειοί τι πέντες ἔσονται οἱ συλλογισμοὶ, κατὰ τοῦ ἐνδέχεσθαι κατὰ τὸν ὁριμόν διορισμόν.

Ρ εἰ τῆς τοῦ ἐνδεχομένου φύσεως διαλεχθεὶς καὶ διορισάμενος ἀλλό. ἐπὶ καὶ πεῖ τῆς αὐτῆς φοῦς αὐτῆς εἴπαι πεῖ τῶν συλλογισμῶν ἁρμικὰς τῶν ὀξ ἀμφοτέρων τῶν προτάσεων ἐνδεχομένων. νῦν ἀκολούθως πεῖ τῆς μίξεως αὐτῆς διαλέγεται. μίγνυσιν οὖν ἀλλὸ τῷ ὑπάρχοντι οὐδὶ τούτων οὖν ὅταν ἢ μὴν μείζων ἢ ἐνδεχομένη. ἡ δὲ ἐλάττων ὑπάρχουσα. τὸ πινὶ καὶ τὰ ἔστι τοῦ συλλογισμοῦ καὶ αὐ συζυγίαι. ὅταν κὴ ἢ μείζων τὸ ἴδιον ποσὸν φυλάττῃ λέγω δὴ τὸ καθόλου. καὶ ἡ ἐλάττων τὸ ποιόν, λέγω δὴ τὸ καταφατικόν. καὶ πάντες οἱ τοιοῦτοι συλλογισμοὶ τέλειοί ἄσιν. ἃ δέοντοι γὰρ οὔτε αὐτῆς φοῦς ὅτι τῆς ὀξ ἀδιώατον ἀπαγωγῆς ὅταν δὲ ἢ μὴν μείζων ὑπάρχουσα ἢ. ἡ δὲ ἐλάττων ἐνδεχομένη, τότε ἔσονται συλλογισμοὶ καὶ συζυγίαι. ὅταν μόνη ἢ μείζων καθόλου ὑπόκειται μοῖ τοι ἀνάγκη καὶ τὸ ποιὸν τῆς ἐλάττονος ὡς ἐρισμόν εἶναι κὴ ἀν γὰρ ἀποφατικὸν ἡ ἐλάττων, γένηται ἡ συζυγία μεταληφθείσης πάλιν τῆς τοῦ ἐνδεχομένου ἀποφάσεως ὀξ καταφάσεως αἱ μ. ἂν συλλογισμοὶ ἐν τούτῳ συζυγίαι αὐ ποιοῦσι γὰρ δὲ συμπέρασματα, αἱ μὴν τὴ μείζονα ἔχουσαι ἐνδεχομένην, ἐνδεχόμενα τὴ δὲ τὴ μείζονα ὑπάρχουσαν ἔχουσαι ἢ συνάγουσι φησὶ τὸ κατὰ τὸν διορισμὸν ἐνδεχόμενον. ἀλλὰ τὸ μηδενὶ ἢ μὴ παντὶ ὀξ ἀνάγκης ὑπάρχειν. αἱ πιθὶ ἢ ἀποφατικαί. μ. ἢ τὸ πρᾶγμα δὲ ἀναιρῶσαι. ἀλλὰ μόνον τὸν ἀναγκαῖον τρόπον. ἀναιρουσιν δὲ τὸ ἀναγκαῖον τρόπον. ἐνδεχόμενα ἔστοι τοῦ ὀξ ἀνάγκης τὰ συμπεράσματα. ἀλλ' ὄχι φησὶ τὸ κατὰ τὸν διορισμὸν ἐνδεχομένου. ἀλλ' ἢ μόνη τὸ ἐνδεχομένου. τί δὲ τὸ ὅστιν ἐδόμεθα ὅταν περὶ αὐτῶν τῶν προτάσεων διαληφθῶμεν. νῦν δὲ τέως πῆς τῶν μείζονα ἔχουσας ἐνδεχόμενον καὶ δεικνυσιν ἐνδεχόμενα τὰ συμπεράσματα συναγόμενα, ἴδωμεν δὲ καὶ τὰ ἑξῆς.

ΟΤΑΝ δὲ πεῖς τὸ ἔλαττον, ἀτελεῖς τε πάντες καὶ οἱ στερητικοὶ τῶν συλλογισμῶν. ἁ τοῦ κατὰ τὸ διορισμὸν ἐνδεχόμενον. ἀλλὰ τοῦ ἢ μηδενὶ ἢ μὴ παντὶ ὀξ ἀνάγκης ὑπάρχειν. ἡ γὰρ μηδενὶ ἢ μὴ παντὶ ὀξ ἀνάγκης, ἐνδέχεσθαι φαμὲν καὶ μηδενὶ καὶ μὴ παντὶ ὑπάρχειν.

Ε ἰκότως πάντες οἱ συλλογισμοὶ οἱ τὴ ἐλάττονα ἐνδεχομένην ἔχοντες ἀτελεῖς ἄσι. πλανῶνται γὰρ ἢ δι' αὐτῆς φοῦς ἢ διὰ τῆς τοῦ ἀδιώατου δείξεως. ἢ ὁ στερητικοὶ τὸ ὀξ ἀνάγκης μηδενὶ ἢ μὴ παντὶ συνάγειν ὅπερ καὶ ἄλλο ἐνδεχόμενόν ἄστι, ἃ μὴν ὅπερ ἀείσατο. ὅπερ δὲ ἐνδεχόμενόν ἄστι διὰ τῶν ἑξῆς συνάγει. ἡ γὰρ μηδενὶ ἢ μὴ παντὶ ὀξ ἀνάγκης, ἐνδέχεσθαι φαμὲν κὴ μηδενὶ καὶ μὴ παντὶ ὑπάρχειν ἀκότως. ἡ γὰρ μηδενὶ ἀνθρώπῳ ὀξ ἀνάγκης ὁ βαδίζειν, ἐνδεχομένως πᾶ πάντως ὑπάρχει.

ΕΝΔΕΧΕΣθαι γὰρ ὁ α παντὶ τῷ β'. ὁ δὲ β' παντὶ τῷ γ' κείσθω, ὑπάρχον. ἐπεὶ οὖν ὑπὸ τὸ β' ἐστὶ τὸ γ'. τῷ δὲ β' παντὶ, ἐνδέχεται τὸ α, φανερὸν ὅτι καὶ τῷ γ' παντὶ ἐνδέχεται. γίνεται δὴ τέλειος συλλογισμὸς. ὁμοίως δὲ καὶ στερητικῆς οὔσης τῆς α β' προτάσεως. τῆς δὲ β' γ' καταφατικῆς, καὶ τῆς μ. α β' ἐνδέχεσθαι, τῆς δὲ β' γ' ὑπάρχειν λαμβανομένης, τέλειος ἔσται συλλογισμός. ὅτι τὸ α ἐνδέχεται μηδενὶ τῷ γ' ὑπάρχειν.

Ε κτίθεται τὰς ἐκ μείζονος ἐνδεχομένης συζυγίας καὶ συνάγειν αὖλάς φησι ἐνδεχόμενον συμπέρασμα. ἡ γὰρ τὸ α παντὶ τῷ β' ἐνδέχεται ὑπάρχειν, πᾶσιν οὖν ἄρα τοῖς μέρεσιν αὐτοῦ ἐνδεχόμενος ὑπάρχει. μέρος δὲ τοῦ β' τὸ γ'. ὑπόκειται δὲ τῷ παντὶ τῷ γ' τὸ β' ὑπάρχειν. τὸ οὖν α τῷ γ' ἐνδεχόμενος ὑπάρχει μέρει ὄντι τοῦ β'. ὅρει δὲ διαλέγεσθαι. περιπατεῖν ἄνθρωπος διαλέγεσθαι γὰρ παντὶ περιπατοῦντι ἐνδέχεται ὑπάρχειν. περιπατοῦν δὲ παντὶ ἀνθρώπῳ ὑπάρχει. ὑποκείσθω γὰρ πάντες περιπατοῦντες καὶ συνάγεται συμπέρασμα διαλέγεσθαι παντὶ ἀνθρώπῳ ἐνδέχεται ὑπάρχειν. τὰ ἄλλα δὲ ἐρούμεν καὶ τῆς μείζονος στερητικῆς λαμβανομένης. τῆς δὲ ἐλάττονος καταφατικῆς. ἡ γὰρ τὸ α ἐνδέχεται μηδενὶ τῷ β'. πᾶσιν οὖν ἄρα τοῖς μέρεσιν αὐτοῦ ὄκ ἐνδεχόμενος ὑπάρχει. μέρος δὲ τοῦ β' τὸ γ'. ὑπόκειται γὰρ παντὶ τῷ γ' τὸ β' ὑπάρχειν. ὥδεν ἄρα τῷ γ' τὸ α ἐνδέχεται ὑπάρχειν. οἱ ἄλλοι δὲ ὅροι κἀνταῦθα ἁρμόσουσιν.

ΟΤΙ μὴν οὖν τοῦ ὑπάρχειν τιθεμένου πεῖς τὸ ἔλαττον ἄκρον τέλειοι γίνονται οἱ συλλογισμοὶ, φανερόν ὅτι δὲ ἐναντίως ἔχοντος ἔσονται συλλογισμοὶ, διὰ τοῦ ἀδιώατου δεικτέον. ἅμα δὲ ἔσται δῆλον καὶ ὅτι ἀτελεῖς. ἡ γὰρ δείξις, ὄκ ἐκ τῶν ἀληθεμένων προτάσεων.

Ρ ἐσάς φησιν αἱ προτάσεις. αἱ τῶν μὴν μείζονα ἔχουσιν ἐνδεχομένων. τῶν δὲ ἐλάττονα ὑπάρχουσαν. συλλογισκὰ ἦσαν. τέλειαι ἄσιν. ὄκ ἐδείκνυσαν γὰρ ὅτε τῆς διὰ τῆς αὐτῆς φοῦς, ὅτε τῆς δι' ἀδιώατου δείξεως αἱ δὲ αὐτικειμένας ἔχουσαι πάντως. λέγω δὴ αἱ τῶν μείζονα ὑπάρχουσαν τὴ δὲ ἐλάττονα ἐνδεχομένων. ἡ τῆ κατ' οὐσίαν δείξει δεικνύμεναι, ἀλλ' ἢ τῆ δι' αὐτῆς φοῦς, ἢ τῆ ὡς ἀδιώατον ἀπαγωγῆ, ἀτελεῖς ἄσι. πᾶσαι γὰρ αἱ μὴ τῆ κατ' οὐσίαν δείξει δεικνύμεναι, ἀτελεῖς ἄσιν.

ΡΡΩΤΟΝ δὲ δεικτέον. ὅτι ἢ τοῦ ἄντος, ἀνάγκη τὸ β' εἶναι, καὶ δυνατὸν ὄντος τοῦ α, δυνατὸν ἔσται καὶ τὸ β' ὀξ ἀνάγκης. ἔστω γὰρ οὕτως ἔχοντων. τὸ μὴν ἐφ' ᾧ, τὸ α δυνατόν. τὸ δὲ ἐφ' ᾧ τὸ β', ἀδιώατον. ἡ δὴ τὸ μὴν δυνατὸν ὅτε δυνατὸν εἶναι, γένοιτο αὖ. τὸ δὲ ἀδιώατον, ὅτι ἀδιώατον, ὄκ αὖ γένοιτο. ἅμα δὲ ἢ τὸ α δυνατὸν καὶ τὸ β' ἀδιώατον, ἐνδέχοιτο αὖ τὸ α γενέσθαι αὖθις τοῦ β'. ἡ δὲ γένεσις καὶ εἶναι. τὸ γὰρ γιγνόμενον, ὅτε γέγονε ἐστί.

Μ ἕλλον παραδίδοται τὰς ἐκ τῆς μείζονος ὑπαρχούσης τῆς δὲ ἐλάττονος ἐνδεχομένης συζυγίας. θεώρημά τι προλαμβάνει συμβαλλόμενον αὐτῷ πεῖς τῶν δείξιν. τῶν τούτων ἐπεὶ δὴ πᾶσαι διὰ τοῦ ἀδιώατου δείκνυνται καὶ τῆς μεταλήψεως τῶν προτάσεων ἐς ἄλλας. τῆς τε ἐνδεχομένης ἐς τῶν ὑπάρχουσαν. καὶ αὖ ἀπαλιν τῆς ὑπαρχούσης ἐς τῶν ἐνδεχομένων. τοῦ τε δὲ κὴ ἡ ψεῦδός ἐστιν, ἃ μὴν ἀδιώατον ἀλλὰ δυνατὸν. τότε γὰρ ἐνδεχόμενον δυνατὸν ἐκβῶσι κὴ γενέσθαι ὑπάρχον. κὴ τὸ ὑπάρχον διακοπὲν ἐπεὶ δὴ κὴ τοιοῦτον ἔχει τῶν φύσιν δυνάσται πάλιν γενέσθαι ἐνδεχόμενον ἐπεὶ δὴ πάνυ μεταλαμβάνων τὰς προτάσεις διὰ τῆς ἐς τὸ ἀδιώατον ἀπαγωγῆς δείκνυσι ταύτας τὰς συζυγίας. ἵνα μή τις εἴπῃ ὅτι διὰ τῶν μεταλήψεων τῶν προτάσεων ἠκολούθησε τὸ ἀδιώατον. διατοῦτο πρότερον προείδε τὸ δεῖξαι ὅτι ὀδέποτε τοῦ ὑποθέσει δυνάσται γχωρεῖ τι ἀδιώατον ἀκολουθεῖν, ἀλλὰ πάντως τῷ δυνατῷ δυνατὸν ἔστι τὸ ἐπὶ μ. ἐπὶ ἂν τὴ μεταλήψεν τῶν προτάσεων δυνατὸν γένοιτο, κὴ ὄκ ἀδιώατον δυνατῷ δὲ ὂν ἀδιώατον ἀκολουθεῖ. ἐδεῖν ἄρα ἀκολουθεῖν τῇ μεταλήψει αὐτῆ ἀδιώατον. δείκνυσι δὲ ἄλλο ὄντος. ἔστω φησὶ τὸ α ὄντος, ὀξ ἀνάγκης ἐπεὶ δὴ αὐτῷ τὸ β'. ἐπεὶ δὴ τοίνυν τὸ μ. α ἐστὶν ἢ γὰρ μ. τὸ δὲ β' ἐπόμενον. αὐ ἀνάγκη φησὶ τὸ α δυνατὸν εἶναι. κὴ τὸ β' δυνατὸν εἶναι. ἡ γὰρ τοῦ ψεῦδος. καὶ ἐγχωρεῖ τοῦ α

Omnis ambulans disputat — conti. Barbara
Omnis homo ambulat. exist
Omnis homo disputat — conting.
Nullus ambulans disputat. cõtin Celaret
Omnis homo ambulat. exist
Nullus homo disputat — contingent

ex thessalia alter athenienſis

δυνατὸν ὄντος τὸ β' ἀδύνατον εἶναι· ὑποκείσθω οὕτως ἐπισθὶ τοίνυν τὸ α δυνατὸν ὄν· τὸ δὲ δυνατὸν οἷον τί ἐστι γενέσθαι· ἐκβαίνει ἔτι ὅ ὡς εὐέργειαν τὸ α· ἐκβαὶ δὲ, ἔστι θλιβόντα τοίνυν τὸ μὴ α ἐστὶ, τὸ δὲ β' ἀκολουθεῖ τῷ α ὡς ἀναγκαῖον ὑποκείσθαι, ἔστω ἄρα τὸ β· ἀλλ' ἐπεισθὶ τὸ β' ἀκολουθεῖ μὲ τῷ α φασὶ οἱ κατηγορικοὶ· ἀδύνατον δὲ εἶναι, τὸ ἀδύνατον εἶναι οὐκ ἔστι· τὸ β' ἄρα οὐκ ἔστιν· ἀλλὰ μὴν ὑπέκειτο καὶ εἶναι· ὡς ἀναγκαῖον γὰρ ἀκολουθεῖν τῷ α τὸ ἄλλο ἄρα ἐστὶ καὶ οὐκ ἔστιν· ὅπερ ἀδύνατον· δεδείκται ἄρα διὰ τούτων ὅτι πᾶσα ἀνάγκη τὸ τῷ δυνατῷ ἑπόμενον δυνατὸν εἶναι· ὅτι μὲ ὂν ὁ ἀριστοτέλης ἄτοπον δείκνυσι τὸ τοιοῦτον· Οἱ δ' στωϊκοὶ τῇ λέξει ταύτῃ κεῖται μὴ δυνάμενοι διὰ περασθεῖν μ' ἄτων τινῶν ἐλέγχειν πειρῶνται τὸ φιλόσοφον λόγον· δυνατὸν γὰρ τὸ ὦ δυνατῷ ἑπόμενον, ἀδύνατον εἶναι· λέγω γὰρ ὅτι τὸ α τέθνηκε δίων ἀκολουθεῖ τῷ τέθνηκεν ὄντος· τὸ μὲ ὂν τεθνάναι δίωνα δυνατὸν· τὸ δ' τὸν τεθνάναι, ἀδύνατον· ἐπεὶ δ' τὸ δίωνα τεθνάναι τῷ τεθνάναι τὸν· α μὲ ὢν ὡς ἀναγκαῖον δίων πάντως κῆ οὕτως ὁ δεικνύμενος δηλονότι τέθνηκεν· ἀλλὰ δὲ τὸ, τὸν τεθνάναι ἀδύνατον· τὸ γὰρ τὸ δεικτικὸν ὑπάρχει ὅ τι πρᾶγμα σημαίνει· τὸ δὲ τεθνάναι μὴ ὄν· τὸ δὲ ὄν, ἀδύνατον μὴ εἶναι· τὸ ἄρα τεθνάναι τὸν, ἀδύνατον· τούτῳ δ' ἀκολουθεῖ τὸ δίωνα τεθνάναι· δυνατὸν δηλονότι· ἀδύνατον ἄρα δυνάτῳ τινὶ ἀκολουθεῖ· πάλιν ἔστω νύξ, αὕτη ἡ μέρα οὐκ ἔστι· τὸ δὲ τοῦ τὴν ἡμέραν μὴ εἶναι, ἀδύνατον· ἔστω ἄρα τῷ εἶναι νύκτα δυνατῷ ὄντι· τὸ μὴ εἶναι ταύτην ἡμέραν ἀδύνατον ὄν· ταῦτα μὲν οἱ στωϊκοί· Ἡμεῖς δὲ πρὸς ταῦτα φαμὲν· ὅτι διὰ τὸ κυρίως ἑπόμενον, οὐδὲ πλεῖον εἶναι τῷ ἡγουμένῳ· ἐὰν δὲ ἢ ἐπ' ἔλαττον οὐχ ὑγιῶς ἔφεται τῷ ἡγουμένῳ· οἷον, τῷ ἄνθρωπον εἶναι, ἕπεται ὡς ἀναγκαῖον τὸ ζῶον εἶναι· κυρίως ἄρα ἑπόμενον τὸ ζῶον διότι καὶ οὐδὲ πλεῖον, πάντως γὰρ ἕπεται τῷ ἀνθρώπῳ εἶναι· ὁμοίως καὶ τῷ ἵππον ἢ κύων εἶναι· οὐκέτι μόνοι τὰ λαβόμενα προηγούμενα μὲν τὸ ζῶον, ἑπόμενον δὲ τὸν ἄνθρωπον ἢ τὸν ἵππον· ἢ τὸν κύνα· οὐκέτι δὲ ὑγιῶς· οὐδὲ κυρίως ἔστι τὸ ἑπόμενον· οὐ γὰρ πάντως τῷ ζῴῳ ἕπεται ἄνθρωπος ἢ ἵππος· ἢ τι τοιοῦτον· διότι μειζόνων ἐστὶ καὶ ἐπελάττον τὸ ἡγούμενον τὰ πλείω τὰ τοῦ ὄντος ἔχει· καὶ διὰ πάντως τὸ ἑπόμενον οὐδὲ πλεῖον εἶναι τὰ κατηγορούμενα· οὐκ ἄρα καλῶς ἐλάβετο τῷ δίωνα τεθνάναι ἢ ἡγούμενῳ ἑπόμενον τὸ τὸ τεθνάναι· οὐδὲ πλεῖον γὰρ δίων τέθνηκε· τὸ δ' ὄντος τέθνηκε· τὸ μὲν γὰρ δίων τέθνηκεν· οὐδὲ πλείονες χρόνοι λαμβάνεται· οὐδὲ τὰ τὰ κατὰ τὸ ζῶον· καὶ οὐδὲ τὰ κατὰ τὸ τεθνάναι· τὸ δὲ οὕτως, οὐδὲ μόνοι τὰ τῆς ζωῆς χρόνοι· οὐδὲ πλεῖον ἄρα τὸ ὄντος· τὸ δίων· διὰ τὸ τὸ ἄρα τῷ δυνατῷ τὶ ἔδοξεν ἑπεσθαι· διὰ τὸ τῶν ἀκολουθοῦν μὴ κυρίως ληφθῆναι· ὡς εἰ ἐλέγομεν οὐδὲ ἀνθρώπου· ἢ ζῴον ὄντος καὶ ἵππος ἐστὶν ὡς ἢ τὸ δίωνος ὁ μόνον μὲν ὄντος ἐλέγομεν ἁπλῶς ὄντος ἢ δίων τέθνηκεν ὁ δὲ τεθνηκὼς τύχοι ὢν φέρε ἁπλῶν ὁ ἐκ θεσσαλίας, εἶτα οὐδὲ φέρομεν οὕτως· δίων τέθνηκεν ὁ δὲ ἀθηναῖος· ἐδείκνυμεν ἀδύνατον τὸ τῷ ἡγουμένῳ ἀκολουθεῖν, τὸν μὴ τεθνηκότα δίωνα ἀποφαίνειν· τὸ παραλογισμοῦ δ' οὐδὲν ἕτερόν γενόμενον, ἢ διὰ τὸ ἡγούμενον ὁμώνυμον λαβεῖν· καὶ διὰ τὸ οὐδὲ πλεῖον, τὸ δὲ ἑπόμενον μειζόνων οἷον οὐδὲ τὰ ἀθλιωτάτου τὸ κακοῦν λέγομεν ὅτι δ' οὐδὲν ἕτερον γέγονεν ὁ παραλογισμός, ἢ διὰ τὸ τὸν ἑπόμενον μειζόνων λαβεῖν· καὶ ἄλλως δὲ οὐδέποτε ὁ ἡγούμενος ἀναιρεθεὶς σὺν ἀναιρεῖ τὸν ἑπόμενον· ἀλλὰ τοὐναντίον ὁ ἑπόμενος τὸν ἡγούμενον ἀναιρεῖ· οἷον προηγεῖται ὁ ἄνθρωπος· ἑπεται τὸ ζῶον· ἀναιρεθεὶς ὁ ἄνθρωπος, οὐ συναναιρεῖ τὸ ζῶον· τὸ δὲ ζῶον ἀναιρεθὲν, συναναιρεῖ τὸν ἄνθρωπον· ἡ τοίνυν αὕτη ἡ φύσις τῶν ἑπομένων· ὥστε μὴ συναναιρεῖσθαι ᾧ ἡγουμένῳ· καὶ κακῶς ἄρα ἔλαβε τὸν ἑπόμενον ὅρον ἀναιρούμενον ὑπὸ τοῦ ἡγουμένου· ὅταν γὰρ ἐπομεν ὅτι δίων τέθνηκεν, ἀναιροῦμεν τὸ λέγειν αὐτὸ αὐτῷ τὸ οὕτως· εἴγε τὸ ὄντος δεικτικὸν ὂν αὐτὸ ὑφεστώτων πραγμάτων λέγεται, ὁ δὲ τεθνηκὼς οὐχ ὑφέστηκεν· καὶ κακῶς ἄρα λαμβάνομεν τὸ ἑπόμενον ἀναιρούμενον ὑπὸ τοῦ ἡγουμένου· μὴ περιόντος συναναιρεῖσθαι ᾧ ἡγουμένῳ· ἀλλὰ τοὐναντίον τὸν ἡγούμενον ἑαυτῷ συναναιροῦντα· τοῦ τὸ ὃ συμβαίνει διὰ τὸ αὐτὸ πάλιν αἴτιον ὅτι βούλεται ὁ ἑπόμενος αὐτὸ πλεῖον εἶναι τοῦ ἡγουμένου· ἢ δὲ διάστασις εἶναι ὅτε καὶ ἰσότιμος ἔχουσι πρὸς ἀλλήλους οἱ ὅροι· ὡς αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ· καὶ τοῦ γελαστικοῦ· οὐδὲν ἡμῖν τοῦ πρὸς τὸ προκείμενον· πλὴν ὅτι ἀδύνατον τὸ ἡγούμενον· αὐτὸ πλεῖον εἶναι τοῦ ἑπομένου· πρὸς δὲ τούτοις κἀκεῖνο λέγομεν· ὅτι ἃ κατ' αὐτὰς τοῖς στωϊκοῖς τὰ ὀνόματα τὸ ἰδίως ποιὸν σημαίνουσιν· ἰδίως δὲ ποιὸν φησὶ τὰ συμβεβηκότα τὰ χαρακτηρίζοντα ἑκάστην οὐσίαν· τὸ ἄρα δίων ἀδύνατον φέρειν αὐτὸ τοῦ τεθνηκότος ἰδίως ποιοῦ μὴ ὄντος, ἀλλ' ἢ φθαρεύοντος, ἢ αὐτὸ φθορὰν ὁ δεύοντος· ἀδύνατον δὲ ὅτι τοῦτο λέγω δὴ τῷ λέγεσθαι αὐτὸ τοῦ τεθνηκότος ὅτι δίων· εἰ ἀδύνατόν τι ἀκολουθεῖν· οὐδὲν θαυμαστὸν· οὐδὲ λέγουσιν ὅτι κατὰ ἀναφορὰν λέγομεν τὸ δίων, ὅ ἐστι τὸ δίων, φήσομεν καὶ ἡμεῖς ὅτι καὶ τὸ ὄντος κατὰ ἀναφορὰν ληφθήσεται ὁ ποτὲ ὄντος· κῆ τὸ ὄν οὐκ ἔστιν ἀδύνατον, ἀλλὰ δυνατόν· καὶ γὰρ πολλὰ λέγομεν κατὰ ἀναφορὰν καὶ αὐτὸ τοῦ παρελθόντος καὶ αὐτὸ τοῦ μέλλοντος χρόνου· οἷον ὅταν εἴπωμεν ὅτι ὁ τάφος ὄντος ἀχιλλέως ἐστὶ, πολλάκις μὴ δὲ τοῦ τυχόντος λαφύρου· τῶν ὀστέων ἀχιλλέως εὐ τῷ τάφῳ ὄντος· ἀλλὰ σηλονότι τοῦ ποτὲ ἀχιλλέως ὄντος· πάλιν οἰκίας οἰκοδομουμένης, λέγομεν ὅτι ὁ οἶκος ὄντος, πλάτωνος ὄντος οἶκος· ἀλλὰ δῆλον ὅτι ὁ ἐσόμενος οἶκος· ὅτι μὴ ὂν οὐκ ἐγχωρεῖ δυνατὸν τοῦ ὄντος τὸ προηγούμενον τὸ ἑπόμενον εἶναι ἀδύνατον δῆλον, ἐγχωρεῖ δὲ δυνατοῦ ὄντος τοῦ ἑπομένου, τὸ προηγούμενον εἶναι ἀδύνατον· ὡς εἴπῃς λέγων ἑαυτὸ ὄνον εἶναι αὐτὸ φέρει ὅτι μὴ ζῴον εἶν· εἰ τούτοις γὰρ τὸ

ici aduersus aristo
lem.

ristoteles defensus a
lumnia stoicorum

lud quod proprie segt
ebet esse amplius eo
d quod segt. ut anima
d homine

un quá præcedens
xtinctum extinguit
quens. Sed e cóterio

omina proprie dicle
ignificant secundú
toicos. & qd fit, pro
ne dicle

ieri potest ut possibi
ili existente conse
uente, antecedens fit
impossibile

// cf. ἄτοπον

γὰρ τὸ μὴ ἑπόμενον δυνατόν· τὸ δ' προηγούμενον ἀδύνατον· ἀδύνατον γὰρ τὸ ἄνθρωπον εἶναι ὄνον ἕπεται δὲ τῷ ὄνον εἶναι τὸ ζῶον εἶναι· καὶ δυνατὸν τὸν ἄνθρωπον ζῶον εἶναι· ὥστε ἀδύνατον δυνατὸν ἕπεσθαι· οὕτω καὶ ὁ ἀριστοτέλης εὐ τῷ β' βιβλίῳ· δείκνυσιν ψευδεῖς προτάσεσι ἀληθὲς συμπέρασμα ἀκολουθοῦν ὡς εἴπῃς λέγοι ὅτι ὁ ἄνθρωπος κύων· ὁ κύων ζῶον· ὁ ἄνθρωπος ἄρα ζῶον· εὐ τούτοις δὲ οὐκ ἔχει τὸ κῦρος τοῦ συμπεράσματος ὁ μέσος ὅρος ὥσπερ χρὴ τὰς συλλογιστικὰς ἔχειν προτάσεις, ἀλλὰ διὰ τὴν φύσιν τῶν ἄκρων, τὸ συμπέρασμα σωθήσεται· δοκεῖ δὲ συζυγιῶν ἐκ τοῦ δυνατοῦ καὶ ἀδυνάτου γινομένων καὶ ἑπομένου καὶ προηγουμένου ἀνάγκη προηγουμένου δυνατοῦ ὄντος, τὸ ἑπόμενον ἕπεσθαι· ἢ τὸ δυνατὸν ἢ τὸ ἀδύνατον· πάλιν τοῦ δυνατοῦ ἑπομένου· τὸ προηγούμενον ἢ δυνατὸν ἔσται ἢ ἀδύνατον· κῆ οὕτω μὴν τεταραχθῶ τοῦ δυνατοῦ ἢ ἑπομένου ἢ προηγουμένου· ἐὰν δὲ πάλιν λάβωμεν τὸ ἀδύνατον ἡγούμενον ἀνάγκη τὸ ἑπόμενον ἢ καὶ ἀπὸ ἀδύνατον εἶναι ἢ δυνατόν· πάλιν ἐὰν λάβωμεν τὸ ἑπόμενον ἀδύνατον εἶναι· τὸ ἡγούμενον ἢ ἀδύνατον ἔσται ἢ δυνατὸν· οὐκ τοῦ ὡς συζυγιῶν γινομένων ὅτι μὴν τοῦ δυνατοῦ ἢ γουμένου πάντως τὸ ἑπόμενον δυνατὸν ἔσται καὶ οὐκ ἀδύνατον· δῆλον ὡς ὢν ὁ ἀριστοτέλης ἐδίδαξεν· δῆλον δὲ ἐκ τούτων καὶ ὅτι τοῦ δυνατοῦ ἑπομένου· ἐγχωρεῖ δυνατὸν εἶναι τὸ προηγούμενον· ἀδύνατον δὲ τοῦ ἑπομένου ὄντος· οὐκ ἐγχωρεῖ δυνατὸν εἶναι τὸ προηγούμενον· ὥστε ἔχομεν τέσσαρας συζυγίας ἀποδεδειγμένας· ὅτι δὲ ἀδύνατον ἡγουμένου δυνατὸν ἕπεσθαι ἐγχωρεῖ· ἡμεῖς ἐδίδαξαμεν· καὶ ἐκ τούτου δῆλον ὅτι δυνατοῦ ἑπομένου· ἀδύνατον ἐγχωρεῖ προηγούμενον εἶναι· ὥστε ἔχομεν ἐξ συζυγίας· πάλιν ἀδύνατον προηγουμένου· οὐδὲν θαυμαστὸν ἀδύνατον ἕπεσθαι καὶ ἑπομένου προηγεῖσθαι· ὥστε ἔχομεν τὰς ὀκτὼ συζυγίας·

ΔΕΙ δὲ λαμβάνειν μὴ μόνον εὐ τῇ γενέσει τὸ δυνατὸν καὶ ἀδύνατον, ἀλλὰ καὶ εὐ τῷ ἀληθεύεσθαι· κῆ εὐ τῷ ὑπάρχειν· καὶ ὅσα χῶς ἁπλῶς, ἀλλὰ λέγεται τὸ δυνατόν· καὶ εὐ ἅπασι γὰρ ὁμοίως ἔφεξεις ὅτι τοῦ ἡγουμένου δυνατοῦ ὄντος ἀνάγκη καὶ τὸ ἑπόμενον εἶναι δυνατὸν διὰ τούτων φησὶν ὅτι ἡ ἀκολούθησις αὕτη οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ κυρίως δυνατοῦ ὑπάρχει ὅπερ φησὶ κατὰ τὴν γένεσιν τουτέστι τὸ μὴ πω ὂν δυνάμενον δὲ ὑπάρχειν· ὅπερ ὡς ἂν ἀλλὸν ἔρχεται τῷ κυρίως εὐδεχομένῳ καὶ τὸ δυνατὸν φύσει· ἀδύνατον δὲ εὐ τῇ γενέσει οἷον τῷ εὐ τῷ βυθῷ ὄρυγκον ἀδύνατον γενέσθαι ὁ ρατόν· ἀδύνατον δὲ οὐ τῇ φύσει· ἀλλὰ τῇ γενέσει· οὐ μόνον οὐδὲ φησὶν ἐπὶ τούτου φυλάττεται ἡ ἀκολούθησις αὕτη ἀλλὰ καὶ εὐ τῷ δυνατῷ τῷ κατὰ τῷ ἀληθεύειν τουτέστι τῷ κατὰ τὸ ἀναγκαῖον· εἴπομεν γὰρ πολλάκις ὅτι τὸ δυνατὸν καὶ τὸ εὐδεχόμενον φέρεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἀναγκαίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπάρχοντος ὡς φαμὲν δυνατὸν τὸν ἥλιον εὐ κεῖσθαι γενέσθαι καίτοι ἀναγκαῖον· καὶ τὸν σκύβλον δυνατὸν λδικεῖν εἶναι καίτοι ὑπάρχον· ἢ γὰρ δυνατὸν πάντως, ἢ οὐ δυνατὸν· ἀλλὰ μὴν τὸ οὐ δυνατὸν ψεῦδος· δυνατὸν ἄρα· ἀδύνατον δὲ εὐ τῷ ἀληθεύεσθαι τὸ κυρίως ἀδύνατον· εὐ δὲ τῷ ὑπάρχειν· ὁμοίως φησὶν ἡ ἀκολούθησις τοῦ δυνατοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ ἀναγκαῖον καὶ ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ ὑπάρχον ἔσται· ἕπεσθαι δὲ τὸ ἀναγκαῖον ἀεὶ ὡσαύτως ἔχειν· καὶ ὁ περὶ ἀλλοῦ τι λέγων πάντως ἀληθεύει· διατοῦτο βουλόμενος τὸ κατὰ τὸ ἀναγκαῖον δυνατὸν σημῆναι, τὸ εὐ τῷ ἀληθεύεσθαι φησί· τὸ δὲ καὶ ὁ σαχῶς ἄλλως λέγεται τὸ δυνατὸν προσέθηκεν· ἵνα σημάνῃ τὸ ὡς ἐπὶ τὸ πολύ· τὸ ἐπὶ σης, τὸ ἐπ' ἔλαττον· διόδωρος δὲ, ἄλλα τινὰ τοῦ ἀδυνάτου σημαινόμενα εἶναί φησι· φησὶ γὰρ δυνατὸν εἶναι ἢ τὸ ἐκβεβηκὸς ἢ δὴ ὅπερ ἔφαμεν ἡμεῖς ὑπάρχον· ἢ τὸ δυνάμενον ἐκβῆναι, μήπω δὲ ἐκβεβηκός· ὁ δὲ φίλων φησὶ δυνατὸν εἶναι ἢ τὸ ἐκβεβηκὸς, ἢ τὸ δυνάμενον ἐκβῆναι μηδέπωτε δὲ ἐκβαῖνον· ὥσπερ λέγομεν ἀληθῆ εἶναι τὸ εὐ τῷ βυθῷ ὄρυγκον· ὁ δὲ ἀριστοτέλης μέσος τούτων χωρίσας τὸ κυρίως τοῦ δυνατοῦ σημαινόμενον ἡμῖν παραδέδωκεν· ὃ μήπω μὲ ὄρυγμα δὲ ἐκβῆναι δυνάμενον· ἐκβῆναι δὲ ἐκβῆναι·

ΕΤΙ τὸ ὄντος τοῦ α' τὸ β' εἶναι οὐχ ὡς εὐός τινος ὄντος τοῦ α' τὸ β' ἔστι δεῖ ὑπολαμβάνειν· οὐ γὰρ ὅτιν οὐδὲν ὄρυγκον ἀνάγκης εὐός τινος ὄντος· ἀλλὰ δυοῖν ἐλαχίστοιν·

Ε' πεισθὶ οὐχ ὡς ἐπὶ προτάσεων πλειόνων ἐχόμενοι τὸν λόγον, ἀλλ' ὡς ἐπὶ δύο ὅρων ἀπηρεφόντων πρὸς ἀλλήλους· διατοῦτο πάσας ἐπήγαγε λέγων ὅτι οὐχ ὡς ἐπὶ μιᾶς προτάσεως λαμβάνομεν τὴν δεῖξιν ταύτην, ἀλλ' ὡς ἐπὶ συλλογισμοῦ· λαμβάνομεν γὰρ τὸ μὴ α' ἀναλογοῦν ταῖς προτάσεσι· τὸ δὲ β' τῷ συμπεράσματι· ἀνάγκη οὖν φησὶ δυνατῶν οὐσῶν τῶν προτάσεων δυνατὸν εἶναι καὶ τὸ συμπέρασμα· καὶ ἀδύνατον συμπέρασμα· δυνατοῖς ταῖς προτάσεσιν· ἢ δέ ποτε ἀκολουθεῖν· οὐ γὰρ ἔστι τὶ ὄρυγκον ἀνάγκης· εὐός τινος ὄντος φησὶ τουτέστιν εὐός τινος ἡγουμένου, οὐδὲν συμπέρασμα ἀκολουθήσει· τί οὖν οὐκ ἀνθρώπου ὄντος ἀνάγκη εἶναι ζῶον· ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τούτων φησὶ τῶν ἀκολουθήσεων ἀλλ' ἐπὶ τῶν συλλογιστικῶν ὡς εἶπον· ὅτι μιᾶς προτάσεως οὔσης, οὐκ ἔστι τὶ συμπέρασμα ἀλλὰ δεῖ πολλαχῶς δύο εἶναι τὰς προτάσεις ὡς πολλάκις εἴρηται·

ΟΙΟΝ ὅταν αἱ προτάσεις οὕτως ἔχωσιν ὡς ἐλέχθη κατὰ τὸν συλλογισμόν· ἢ γὰρ τὸ γ' κατὰ τοῦ δ', τὸ δὲ δ' κατὰ τοῦ ζ', καὶ τὸ γ' κατὰ τοῦ ζ' ὄρυγκον· καὶ ἢ δυνατὸν δ' ἐκάτερον, καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσται δυνατὸν· ὥσπερ οὖν ἔπεσθαι· τὸ μὴ α' τὰς προτάσεις· τὸ δὲ β' τὸ συμπέρασμα· συμβαίνει αὐ οὐ μόνον ἀναγκαῖον τοῦ α' ὄντος, ἅμα καὶ τὸ β' εἶναι ἀναγκαῖον· ἀλλὰ καὶ δυνατοῦ, δυνατόν.

Ad propositionem
sas sequi cónclusi
neram ut
Homo est cami
Canis est anim
Homo est anim

Possibile quot mo
dicatur

Possibile & contin
etiam de necessa
& existente dicitu

Diodorus
Philon
Aristoteles

Vno tantú præced
nihil seq syllogistic

δυνατὸν προηγούμενον, δυνατὸν ἑπόμενον
δυνατὸν προηγούμενον, ἀδύνατον ἑπόμενον
δυνατὸν ἑπόμενον, δυνατὸν προηγούμενον
δυνατὸν ἑπόμενον, ἀδύνατον προηγούμενον
ἀδύνατον προηγούμενον, δυνατὸν ἑπόμενον
ἀδύνατον προηγούμενον, δυνατὸν ἑπόμενον
ἀδύνατον ἑπόμενον, ἀδύνατον προηγούμενον
ἀδύνατον ἑπόμενον, ἀδύνατον προηγούμενον

Omne. δ. est. γ.
Omne. ζ. est. δ.
Omne. ζ. est. γ.

Λ αμβάνει δὲ προτάσεις τὸ γοῖ ηϊ ζ΄. συμπέρασμα δὲ τὸ γζ΄. ὅπαν οὕτω ὡς φησιν οὕτω συμπλακῶσιν ὡς
πρῶτον εἴπομεν κϊ συλλογιστικὴ μέθοδον. καὶ ἀνάγκη καὶ τὸ συμπέρασμα ἕπεσθαι. οὕτω δὲ ἕπεται ὡς αὐτὸ ἔχο
σιν αἱ προτάσεις. δυνατῶν γὰρ οὐσῶν. πᾶσα καὶ ἀνάγκη δυνατὸν εἶναι κϊ τὸ συμπέρασμα. ἡ δὲ καὶ ἀναγκαία
πάντως καὶ ἀναγκαῖον.

» ΤΟΥΤΟΥ δὲ διαχθέντος, φανερὸν ὅτι ψεῦδος ὑποτεθέντος καὶ μὴ ἀδυνάτου, καὶ τὸ συμ
» βαῖνον διὰ τοῦ ὑποθέσει ψεῦδος ἔσται καὶ οὐκ ἀδυνατον. οἷον τὸ α΄ ψεῦδος μέν ἐστι μὴ μόνοι ἀδύ
» νατον. ὄντος δὲ τοῦ α΄ τὸ β΄ ἐστι, καὶ τὸ β΄ ἔσται ψεῦδος μόνον, οὐ μόνοι ἀδύνατον. ἐπεὶ γὰρ δέδεικται ὅτι
» ἡ τοῦ α΄ ὄντος, ἐστι τὸ β΄. καὶ δυνατοῦ ὄντος τοῦ α΄, ἔσται τὸ β΄ δυνατόν. ὑπόκειται δὲ τὸ α΄ δυνατὸν εἶναι,
» καὶ τὸ β΄ ἄρα ἔσται δυνατόν. ἡ γὰρ ἀδύνατον, ἅμα δυνατὸν ἔσται τὸ ἄλλο, καὶ ἀδύνατον.

Δ εἰχθέντος φησὶν ὅτι πάντως τοῦ ἡγουμένου δυνατοῦ ὄντος πᾶσα καὶ ἀνάγκη κϊ τὸ ἑπόμενον δυνατὸν εἶναι
ἐὰν φησὶν ὡς εὐ ὑποθέσει προηγούμενόν τι λάβωμεν ὅπῃ ψεῦδος μέν ἐστι διὰ τὸ ἄλλο τοῦ τὸ κατὰ τὴν
ὑπόθεσιν ἐλήφθαι καὶ τὸ μή πω ἐς εὐέργειαν ἐκβεβηκέναι, ἀδύνατον δὲ οὐκ ἐστι διὰ τὸ δύνασθαι ἐς
εὐέργειαν ἐκβεβηκέναι (δι' ὅπῃ καὶ τὸ ἑπόμενον τούτῳ ψεῦδος μὴν ἔσται, ἀδύνατον δὲ οὐκ ἔσται. οἷον ἡ
καθημένου σωκράτους εἴποιμι ὅτι ἡ βαδίζει σωκράτης ἀνάγκη καὶ κινεῖται. λαμβάνω προηγούμενον
μὴν τὸ βαδίζειν σωκράτην ὅπῃ ψεῦδος μέν ἐστιν, ὑπόκειται γὰρ καθήμενος. οὐ μόνοι ἀδύνατον. οὐκοῦν
καὶ τὸ ἑπόμενον τούτῳ κινεῖσθαι ἀληθὲς, ψεῦδος μέν ἐστιν οὐ μὴν δὲ ἀδύνατον (καὶ πάλιν τὸ λέγειν μὴ
οὔσης ἡμέρας, ἡ ἡμέρα ἐστὶν ὁ ἥλιος ὑπὲρ γῆν. ὁμοίως καὶ τὸ ἑπόμενον καὶ τὸ ἡγούμενον ψεῦδος μέν. οὐκ
ἀδύνατον δέ. ἡ γὰρ πάντως μὴν ἕπεται φησὶ τῷ α΄ τῷ β΄. τὸ δὲ α΄ ἐστὶ δυνατόν. ἀνάγκη πᾶσα καὶ τὸ β΄
εἶναι δυνατόν. ἡ γὰρ ἀδύνατον εἴη τὸ β΄. ἕπεται δὲ τῷ α΄ τὸ ἄλλο καὶ δυνατὸν καὶ ἀδύνατον ἔσται. ἡ
μὴν γὰρ ἕπεται τῷ α΄, ὅς ἀνάγκης δυνατὸν ἔσται, ἐστὶ δὲ καὶ ἀδύνατον ὡς ἡ ὑπόθεσις τῶν οὕτω βουλο
μένων, τὸ ἄλλο ἄρα δυνατὸν καὶ ἀδύνατον ἔσται καὶ ὄν καὶ μὴ ὄν. ὅπῃ ἄτοπον. ψεῦδος ἄρα τὸ ὑπο
τίθεσθαι τῷ δυνατῷ ἀδύνατον ἀκολουθοῦν. οὐκοῦν ἀληθὲς τὸ δυνατὸν ἀκολουθεῖν ὅπῃ ἔδει δεῖξαι.

» ΔΙΩΡΙΣΜΕΝΩΝ δὲ τούτων, ὑπαρχέτω τὸ α΄ παντὶ τῷ β΄. τὸ δὲ β΄ παντὶ τῷ γ΄ οὐδενὶ ἐνδέχε
» σθω. ἀνάγκη οὖν παντὶ τῷ γ΄ τὸ α΄ οὐδενὶ ἐνδέχεσθαι ὑπάρχειν. μὴ γὰρ οὐδενὶ ἐνδέχεσθω, τὸ δὲ β΄ παντὶ τῷ γ΄ κείσθω
» ὑπάρχον (τοῦτο δὲ ψεῦδος μὴν οὐ μόνοι ἀδύνατον) ἡ οὖν τὸ μὴν α΄ μὴ οὐδενὶ ἐνδέχεται παντὶ τῷ γ΄. τὸ δὲ
» β΄ παντὶ ὑπάρχειν τῷ γ΄, τὸ α΄ οὐ παντὶ τῷ β΄ οὐδενὶ ἐνδέχεται. γίνεται γὰρ συλλογισμὸς διὰ τοῦ τρίτου σχήμα
» τος. ἀλλ' ὑπέκειτο παντὶ οὐδενὶ ἐνδέχεσθαι ὑπάρχειν. ἀνάγκη ἄρα τὸ α΄ παντὶ τῷ γ΄ οὐδενὶ ἐνδέχεσθαι. ψεῦδος γὰρ
» ὑποτεθέντος καὶ οὐκ ἀδυνάτου, τὸ συμβαῖνον ὅτι ἀδύνατον.

Λ εἰπὼν οὖν τὴν τῶν προτάσεις ἡμῖν παραδίδωσιν τὰς ἐκ τῆς μείζονος ὑπαρχούσης τῆς ἐλάττονος οὐ
δενὶ ἐνδεχομένης. καὶ φησὶν οὐδενὶ ἐνδεχόμενον συμβαίνεσθαι τὸ συμπέρασμα. παραδίδωσι δὲ πρῶτον τὴν ἐν δύο
καθόλου καταφατικῶν, δείκνυσι δὲ ἀλλὴν οὕτως. τὸ α΄ φησὶν ὑπαρχέτω παντὶ τῷ β΄. τὸ δὲ β΄ οὐδενὶ ἐνδέχε
σθω παντὶ τῷ γ΄. λέγω φησὶν ὅτι συμβαίνει τὸ α΄ παντὶ τῷ γ΄ οὐδενὶ ἐνδέχεσθαι ὑπάρχειν. ἡ γάρ τις φαίη
ψεῦδος εἶναι τοῦτο τὸ συμπέρασμα, δῆλον ὅτι τὸ ἀντιφατικῶς ἀντικείμενον ἀληθὲς εἶναι δοῦσι τὸ οὐκ
οὐδενὶ ἐνδέχεται παντὶ. ὑποκείσθω οὖν τὸ α΄ τῷ γ΄ μὴ οὐδενὶ ἐνδέχεσθαι παντί. ἐπεὶδὴ τοίνυν τὸ οὐκ οὐδενὶ ἐνδέχεται παν
τὶ ἰσοδυναμεῖ τῷ ἀνάγκη μὴ παντί. ὃ γὰρ οὐκ οὐδενὶ ἐνδέχεται παντὶ τοῦτο ἀνάγκη μὴ παντί. ἡ γὰρ οὐκ οὐδε
νὶ ἐνδέχεται παντὶ ζῴῳ δίποδι εἶναι ἀνάγκη μὴ πᾶν ζῷον δίπουν εἶναι. ἡ τοίνυν ἰσοδυναμεῖ, ὑπόκειθω τὸ
α΄ τῷ γ΄ ὃς ἀνάγκης μὴ παντὶ ὑπάρχον. πάλιν ἐπεὶδὴ τὸ β΄ ὑπόκειται παντὶ τῷ γ΄ οὐδενὶ ἐνδέχεσθαι ὑπάρ
χειν. ὑποκείσθω τὸ οὐδενὶ ἐνδεχόμενον ἐκβεβηκὲς καὶ γινόμενον ὑπάρχον. τοῦτο γὰρ ἡ καὶ ψεῦδος, ἀλλ' οὐκ
οὐκ ἀδυνάτοις ἡ τοίνυν τὸ μὴν α΄ ἀνάγκη μὴ παντὶ τῷ γ΄ ὑπάρχειν. τὸ δὲ β΄ παντὶ τῷ γ΄ ὑπάρχειν, γίνεται
τὸ γ΄ σχῆμα ὃς ἀναγκαίων τε καὶ ὑπαρχουσῶν προτάσεων. ἐδείχθη δὲ ὅτι οὐ τρίτῳ σχήματι ὅταν ἡ μὴ
μείζων ἀναγκαία ἡ μερικὴ ἀποφατικὴ ἡ δὲ ἐλάττων καθόλου ὑπάρχουσα καταφατικὴ μερικὴν ἀπο
φατικὴν ὑπάρχον συμβαίνει τὸ συμπέρασμα. τὸ ἄρα α΄ οὐ παντὶ τῷ β΄ ὑπάρχει. ὑπέκειτο δὲ καὶ παν
τὶ ὑπάρχειν. τὸ ἄλλο ἄρα τῷ αὐτῷ καὶ παντὶ καὶ οὐ παντὶ ὑπάρχει ὅπῃ ἀδύνατον (ποθὲν οὖν τὸ
ἀδύνατον ἠκολούθησεν; λέγω ὅτι πρὸς τὸ ὑποθέσει ἡ μᾶς τὸ α΄ τῷ γ΄ μὴ οὐδενὶ ἐνδέχεσθαι παντὶ ὑπάρ
χειν. ἡ τοίνυν τῇ ὑποθέσει πεύτῃ ἀδύνατόν τι ἠκολούθησε. ψεῦδος ἄρα τὸ λέγειν ὅτι τὸ οὐκ οὐδενὶ ἐνδέχε
σθαι παντὶ συμβαίνει. ἡ δὲ τοῦτο ψεῦδος, ἀληθὲς τὸ ἀντικείμενον τὸ οὐδενὶ ἐνδέχεσθαι παντὶ ὅπῃ ἔδει δεῖξαι.

Ἀποροῦσι δέ τινες πρὸς πεύτῃ τὴν δεῖξιν τοῦ ἀριστοτέλους. ὧν τὴν ἀπορίαν, ἄξιόν ἐστιν ἐπιστησέτω
σθαι οὐκ ἀφνῶς ἔχουσαν (φασὶ γὰρ ὅτι οὐδὲν ἀδύνατον συμβαίνει ἐὰν ὑποθώμεθα συμβαίνεσθαι τὸ α΄
τῷ β΄ μὴ οὐδενὶ ἐνδέχεσθαι παντί. τί γὰρ συμβήσεται; ὅτι τὸ α΄ τῷ β΄ οὐ παντὶ ὑπάρχει, ὑπῆρχε δὲ καὶ παντί.
τοῦτο δὲ ψεῦδος μέν ἐστι τὸ ἄλλο καὶ παντὶ κϊ μὴ παντὶ ὑπάρχειν. οὐ μόνοι καὶ ἀδύνατον. ἡ γὰρ τὸ ὑπάρ
χον τοιοῦτον ἐστὶν ὡς καὶ ποτὲ δυνάσθαι μὴ ὑπάρχειν. δυνατὸν ἄρα τὸ παντὶ ὑπάρχειν ποτὲ μὴ παν
τὶ ὑπάρχειν. ὥσπῃ οὖν φασὶ καὶ ὑμεῖς μεταλάβετε τὴν οὐδενὶ ἐνδεχόμενον ἐς ὑπάρχοσαν ὅπῃ ψεῦδος μέν
ἐστιν, οὐ μόνοι ἀδύνατον, τὶ ἄτοπον ἡ ἐκ προτάσεως ψεύδους μὴν οὐκ ἀδυνάτου δέ συμπέρασμα συ
ναχθεὶν ψεῦδος καὶ οὐκ ἀδύνατον. (τὶ οὖν πρὸς πεύτῃ ἡμεῖς λέγομεν; ὅτι ἡ μετάληψις τῆς οὐδε

ec dictio sufficit in tione aristoteles, & mmino subaudienda L. teste alexandro. a

Aeg

ibitatio quorundá cótra reductam demostratio em aristotelis p deduc nem ad impossibile

Omne. β. est. α. existenter
Omne. γ. est. β. contingéter
Omne. γ. est. α. contingéter
Quoddam. γ. non est. α. cótinge.
Quoddam non est. α. necessario
Omne. γ. est. β. existenter
Quoddá. β. non est. α. existenter

Bar ba ra

Aequa.

Bocardo

III. s. quoddam. s. no est. α. cótingenter ∴ hæc est conclusio deductionis ad impossibile

in propositione. s. quæ est contradictoria conclusionis præcedentis syllogismi & quã suppo mus ad probandũ deductionem ad impossibile

∴ cf. δηλονοτι. cf.

videtur deesse negatio. ex interprete

χομένης ἐς τὴν ὑπάρχουσαν οὐκ ἴδιον τοῦ ἄλλου χρόνου οὐδὲ μενούσης τῆς οὐδενὶ ἐνδεχομένης, οὐδενὶ ἐνδεχομένην γέ
γονε κϊ ὑπάρχουσα τοῦτο δὴ οὐ μόνον ἐστὶ ψεῦδος, ἀλλὰ κϊ ἀδύνατον τὴν ἄλλην οὐδενὶ ἐνδεχομένην τὸ ἅμα
καὶ ὑπάρχουσαν εἶναι. ἀλλὰ μεταληφθεῖσα πρὸς τὰς προτάσεις ἀπὸ μέλλοντος χρόνου ἐς ἐνεστῶτα. ὅπῃ ἡ μὴν οὐ
δενὶ ἐνδεχομένη τὸν μέλλοντα δηλοῖ. ἡ δὲ ὑπάρχουσα τὸν ἐνεστῶτα. τὸ τοίνυν μεταλαβεῖν τὴν οὐδενὶ ἐνδεχομένην
ἐς ὑπάρχουσαν, ἡ καὶ ψεῦδος (δι' ὅπῃ αἱ πρὸς μέλλοντος χρόνου ἐνεστῶτα λαμβάνομεν οὐ μόνοι τοῦτο ἀδύ
νατον γενέσθαι τὸ τὴν οὐδενὶ ἐνδεχομένην ποτὲ ὑπάρχουσαν γενέσθαι. ἐπεὶ δὲ τῆς ἄλλης προτάσεως μενού
σης ἄλλης καθόλου καταφατικὴ ὑπάρχουσης καὶ μὴ μεταληφθείσης ἐς ἑτέραν σωιηχθεῖν ἐκ τοῦ ὑποθέ
σθαι ἡμᾶς μὴ οὐδενὶ ἐνδέχεσθαι παντὶ τῷ γ΄ τὸ α΄ ὑπάρχειν) ὅπῃ τὸ α΄ οὐ παντὶ τῷ β΄ ὑπάρχει. καὶ τὰ δὲ τὸν αὐ
τὸν χρόνον ἀδύνατον τὸ ἄλλο τῷ αὐτῷ καὶ παντὶ καὶ μὴ παντὶ ὑπάρχειν. ὥστε οὐ μόνον ψεῦδός τὸ
τοιοῦτον, ἀλλὰ καὶ ἀδύνατον εἰ δυνάμεν οὖν πόθεν τὸ ἀδύνατον ἠκολούθησε; δύο ὑποθέσεων κειμένων,
μιᾶς μὴν τῆς λεγούσης τὸ α΄ τῷ γ΄ οὐκ οὐδενὶ ἐνδέχεσθαι παντὶ. ἑτέρας δὲ τῆς μεταλαμβανούσης τὴν ἐλάττο
να προτασιν οὐδενὶ ἐνδεχομένην οὖσαν ἐς ὑπάρχουσαν, πᾶσα ἀνάγκη διὰ τὴν ἑτέραν τούτων ἀκολουθῆσαι
τὸ ἀδύνατον. ὅπῃ οὖν διὰ τὴν μεταληψιν τῆς οὐδενὶ ἐνδεχομένης ἐς τὴν ὑπάρχουσαν οὐκ ἠκολούθησε τὸ
ἀδύνατον, δῆλον. ἡ γὰρ δυνατὸν ὅτι τὸ μεταλαβεῖν τὴν οὐδενὶ ἐνδεχομένην ἐς ὑπάρχουσαν καὶ οὐκ ἀδύνα
τον, εἰρήθη δὲ ἐν μικρῷ πρότερον ὅτι οὐδέποτε δυνατῷ ὑποτεθέντι ἀδύνατόν τι ἀκολουθεῖ (διὰ τοῦτο
γὰρ καὶ προείληπται τὸν τοῦ θεωρήματος) δῆλον ἄρα ὅτι οὐ διὰ ταύτην τὴν ὑπόθεσιν τὸ ἀδύνατον
ἠκολούθησεν. οὐκοῦν λείπεται διὰ τὴν ἑτέραν τὴν τὸ α΄ τῷ γ΄ οὐκ οὐδενὶ ἐνδέχεσθαι παντὶ λέγουσαν ὑπάρ
χειν. ἡ τοίνυν ψεῦδος κλέγειν αὐτὴν ἡ ὑπόθεσις. δῆλον ὅτι τὸ αὐτὴν κείμενον τούτῳ συμβαίνει τὸ οὐδενὶ ἐν
δέχεσθαι παντὶ ὅπῃ ἔδει δεῖξαι. εἰδῶμεν δὲ καὶ τῆς ἀναλυτικῆς δείξεως τὴν ἀκολουθίαν. ἔχει γάρ τι καὶ
ἀσαφέστερον. ἐκθέμενος τὰς προτάσεις καὶ ἡμῶν ὅτι τὸ οὐδενὶ ἐνδέχεσθαι παντὶ συμβαίνει, καταπιθανάζει
τοῦτο τῇ ἐς ἀδύνατον ἀπαγωγῇ ὑποτιθέμενος τὸ ἀντιφατικῶς ἀντικείμενον τὸ οὐκ οὐδενὶ ἐνδέχεσθαι παντὶ
» Τὸ δὲ β΄ τῷ γ΄ κείσθω ὑπάρχον. Ὑποτιθέμενος τὸ ἀντικείμενον τῷ συμπεράσματι. μεταλαμβάνει καὶ
τὴν ἐλάττονα πρότασιν τὴν βγ΄ ἐς τὴν ὑπάρχουσαν ὥσπῃ ἤδη εἴπομεν. τοῦτο γὰρ ἡ καὶ ψεῦδος ὅτιν,
ἀλλ' οὐκ ἀδύνατον. εἴπομεν δὲ ὅτι καὶ τὸ οὐκ οὐδενὶ ἐνδέχεσθαι παντὶ τῷ γ΄ τὸ α΄ ὅπῃ ὃς ὑποθέσεως ἔλαβεν.
ὁ συμβαίνοντα μεταλαμβάνει ἐς τὴν ἀνάγκην τινὶ ὡς ἰσοδυναμοῦσαν. καὶ τοῦτο μὴν ἄλλο ἦν οὐ φαί
νεται ὁ ἀριστοτέλης μεταλαμβάνων. ἐκ μέν τοι τοῦ συμπεράσματος δῆλον ὅτι τοῦτο βουλόμενος. φησὶ
γὰρ συμπεραίνων τὸν α΄ οὐ παντὶ τῷ β΄ οὐδενὶ ἐνδέχεσθαι. ἀντὶ τοῦ οὐ παντὶ ὑπάρχει. τὸ γὰρ οὐδενὶ ἐνδεχόμενον ἀντὶ
τοῦ ὑπάρχειν εἶπεν. καὶ ὅτι τοῦτο τὸ ὅτι σωιάγων τὸ ἄτοπον φησὶ ἀλλ' ὑπέκειτο παντὶ οὐδενὶ ἐνδέχεσθαι ὑπάρ
χειν. καὶ μὴν οὐκ ὑπέκειτο τὸ α΄ τῷ β΄ παντὶ οὐδενὶ ἐνδέχεσθαι. τὸ οὐδενὶ ἐνδέχεσθαι ἀντὶ τοῦ ὑπάρχειν φησί. ὅπῃ
οὖν ἔλεγον δῆλον ὅτι μεταλαμβάνων τὴν οὐκ οὐδενὶ ἐνδέχεσθαι παντὶ, ἐς τὴν ἀνάγκην τινὶ ἐπεὶ ἡ μὴ μετα
λάμβανον, πόθεν δῆλον εἰ τρίτῳ σχήματι ἐκ τῆς μείζονος μερικῆς οὐδενὶ ἐνδεχομένης τῆς δὲ ἐλάττονος ὑπαρ
χούσης καταφατικῆς τι ἤμελλεν συιάγεσθαι. ὅθεν γὰρ εἴπεν πρὸς ἄλλων. πρὸς δὲ τῆς μείξεως τῆς ἀναγ
καίας καὶ ὑπαρχούσης εἴρηται. δι' ὅπῃ ἐς τὸ ὁμολογούμενον ἐκφύγεται. ἀνάγκη ἄρα τὸ α΄ παντὶ τῷ γ΄
οὐδενὶ ἐνδέχεσθαι. ἡ γὰρ τῇ ὑποθέσει τῇ λεγούσῃ τὸ οὐκ οὐδενὶ ἐνδέχεσθαι παντὶ συιάγεσθαι ἠκολούθησε τὶ ἀδύ
νατον τὸ α΄ τῷ β΄ καὶ παντὶ καὶ μὴ παντὶ ὑπάρχειν. ἡ δὲ ὑποθέσει ἀδύνατον ἠκολουθεῖ, ψεῦδός ἐστι.
δῆλον ὅτι τὸ αὐτὴν κείμενον ἔσται ἀληθὲς τὸ οὐδενὶ ἐνδέχεσθαι παντὶ ὅπῃ ἔδει δεῖξαι. οὐ γὰρ δῆλον φησὶ διὰ τὴν
μεταληψιν τῆς οὐδενὶ ἐνδεχομένης ἐς τὴν ὑπάρχουσαν τὸ ἀδύνατον συιῆκται (ψεῦδος γὰρ οὖσης τῆς ὑποθέ
σεως καὶ οὐκ ἀδυνάτου, οὐκ αὖ ποτε ἀδύνατον ἠκολούθησεν ὡς δεδείκται) οὐκ ἄρα διὰ τοῦτο συιέβη
τὸ ἀδύνατον.

» ΕΓΧΩΡΕΙ δὲ καὶ διὰ τοῦ πρώτου σχήματος ποιῆσαι τὸ ἀδύνατον. θέντας τῷ γ΄ τὸ β΄ ὑπάρ
» χειν. ἡ γὰρ τὸ β΄ παντὶ τῷ γ΄ ὑπάρχει, τὸ δὲ α΄ παντὶ τῷ β΄ οὐδενὶ ἐνδέχεται, καὶ τῷ γ΄ παντὶ αὖ οὐδενὶ χοιτο τὸ
» α΄. ἀλλ' ὑπέκειτο μὴ παντὶ ἐγχωρεῖ.

Ε΄ τέρας δείκνυσι τὸ ἀδύνατον ἀκολουθοῦν τῇ λεγούσῃ ὑποθέσει τὸ μὴ οὐδενὶ ἐνδέχεσθαι παντὶ συιάγειν τὴν
προκειμένην πρότασιν δείκνυσι δὲ τοῦτο λαμβάνων ἑκατέραν τῶν προτάσεων ἐς τὴν ἑτέραν. λέγω δὲ
τὴν μὴν μείζονα ὑπάρχουσαν οὖσαν ἐς οὐδενὶ ἐνδεχομένην. τὴν δὲ ἐλάττονα οὐδενὶ ἐνδεχομένην οὖσαν ἐς ὑπάρ
χουσαν. ἡ γὰρ τὸ α΄ παντὶ τῷ β΄ οὐδενὶ ἐνδέχεται ὑπάρχειν. τὸ δὲ β΄ παντὶ τῷ γ΄ ὑπάρχει. συιάγεται συμπέ
ρασμα ὅτι τὸ α΄ παντὶ τῷ γ΄ οὐδενὶ ἐνδέχεται ὑπάρχειν (πρὸ μικροῦ τοῦτο γὰρ δεδείκται) ἀλλὰ μὴν ὑπέκει
το μὴ οὐδενὶ ἐνδέχεσθαι παντὶ ὑπάρχειν τῷ γ΄ τὸ α΄ ὡς ἡ ὑποθέσει. τὸ ἄλλο ἄρα τῷ αὐτῷ καὶ οὐδενὶ ἐνδέχεται παν
τὶ καὶ οὐκ οὐδενὶ ἐνδέχεται ὅπῃ ἀδύνατον. τοῦ ἀδυνάτου πάλιν ἠκολουθήσαντος οὐ διὰ τὴν τῶν προτά
σεων μετάληψιν (αὐτοῖς γὰρ ψεύδεσι μὴν ἦσαν οὐ μόνοι ἀδύνατοι. καὶ οὐδὲν ὂν ἀδύνατον τῷ συιαγε
τῷ ἠκολουθεῖ ὡς δεδείκται) ἀλλὰ δῆλον ὅτι διὰ τὸ ὑποθέσθαι μὴ οὐδενὶ ἐνδέχεσθαι τῷ γ΄ παντὶ τὸ α΄ ὑπάρ
χειν καὶ ἀδύνατο μὴν ὁ φιλόσοφος μεταλαβὼν τὰς πρώτας προτάσεις. ἀπὸ θέν τὸ οὐδενὶ ἐνδέχεσθαι παντὶ
διῆκε συιαγούσας. τοῦτο γὰρ καὶ συιῆγον καὶ μὴ δεινθῶσι τῆς ἐς ἄτοπον ἀπαγωγῆς. ὅμως ἐκπε
φευγούσας ποιῶν ὑπέθετο τὸ ἀντικείμενον καὶ ἔδειξε τοῦτο ἀδύνατον. Ἰσέον δὲ ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτὴ κυ

∴ cf. μὴ παντὶ. fre. n. f proxima probauit

Candé propositionē gentem esse simul & stentem fieri nequ

Cótingés ppositio fu tempus significat stens autem præs

∴ cf. μεταλαμβάνει cum lectioni suffragati quod ait paulo ante ἐὰν ὑποθώμεθα συμβαίνεσθαι τὸ α΄ τῷ β΄ μὴ οὐδενὶ ἐνδέχεσθαι παντί. τί γὰρ συμβήσεται; ὅτι τὸ α΄ τῷ β΄ οὐ παντὶ ὑπάρχει, ὑπῆρχε δὲ καὶ παντί. τοῦτο δὲ ψεῦδος μέν ἐστι τὸ ἄλλο καὶ παντὶ καὶ μὴ παντὶ ὑπάρχειν. οὐ μόνοι καὶ ἀδύνατον. ἡ γὰρ τὸ ὑπάρχον τοιοῦτον ἐστὶν ὡς καὶ ποτὲ δυνάσθαι μὴ ὑπάρχειν. δυνατὸν ἄρα τὸ παντὶ ὑπάρχειν ποτὲ μὴ παντὶ ὑπάρχειν. ὥσπῃ οὖν φασὶ καὶ ὑμεῖς μεταλάβετε τὴν οὐδενὶ ἐνδεχομένην ἐς ὑπάρχοσαν ὅπῃ ψεῦδος μέν ἐστιν, οὐ μόνοι ἀδύνατον, τὶ ἄτοπον ἡ ἐκ προτάσεως ψεύδους μὴν οὐκ ἀδυνάτου δέ συμπέρασμα συναχθεὶν ψεῦδος καὶ οὐκ ἀδύνατον. (τὶ οὖν πρὸς πεύτῃ ἡμεῖς λέγομεν; ὅτι ἡ μετάληψις τῆς οὐδε

∴ cf. τὸ οὐδενὶ ἐνδεχόμενον ἐς τοῦ ὑπάρχειν ἐπε

εἰωθὸς ἀδύνατον ἀπαγωγή. ἡ γὰρ εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγὴ ὑποδεικνύει τὸ αὐτικείμενον τῷ ἐξ ἀρχῆς. εἰ δὲ τὸ προτασιν ποιησαμενοι καὶ προσθέσει αὐτῇ τῶν ἀληθῶν καὶ ἐξ ἀρχῆς κειμένων προτάσεων. οὕτω δεικνυσι τὸ ἀδύνατον ἐσόμενον ὡς πολλάκις διὰ τῶν προλαβόντων ἐδείξαμεν. συμβαίνει δὲ τὴν οὐκ ἐνδέχεται μὴ τὶ οὐκ ἐποίησας μέρος τῆς συλλογισμοῦ. ἀλλὰ τὰς κειμένας προτάσεις αὐτῆς ἐφεξῆς μὴ μεταλαβὼν εἰς ἀλλήλας καὶ δείξας συναγόμενον τὸ ἐνδέχεσθαι παντὶ τῷ γ τὸ α ὑπάρχειν συναγόμενος εἰς αὐτὴ φασὶν φησὶ περιπεσοῦμεθα ὅπερ ἀδύνατον. ἴσον δὲ ὅτι εἰς μίαν τῶν προτάσεων μόνον αὐτὴν ἐπιστρέψομεν πρὸς τὴν ἑτέραν ὡσαύτως ἀποχρῆν τὸ ἄλλο δεῖξαι ἀδύνατον γενόμενον. εἴτε γὰρ τὴν μείζονα οὐδενὶ δεχομένῳ ποιήσομεν γίνεται ὁ συλλογισμὸς ἐξ ἀμφοτέρων οὐδενὶ δεχομένων καταφατικῶν οὐδενὶ δεχομένου καθόλου συναγόμενον συμπέρασμα. καὶ πάλιν ἡ αὐτὴ φασις ἀκολουθήσει. εἴτε τὴν ἐλάττονα εἰς ὑπάρχουσαν μεταλάβωμεν. γίνεται ὁ συλλογισμὸς ἐκ δύο ὑπαρχουσῶν καθόλου καταφατικῶν ὑπάρχον συναγόμενον συμπέρασμα καὶ ὁμοίως πάλιν τὸ ἕτερον ἀκολουθήσει. τὸ ἄλλο γὰρ τῷ ἄλλῳ καὶ παντὶ ἡ ὑπάρχει ἢ οὐδενὶ δέχεται ὑπάρχει ἢ οὐδενὶ δέχεται παντὶ ὅπερ ἀδύνατον.

» ΔΕΙ δὲ λαμβάνειν τὸ παντὶ ὑπάρχειν μὴ κατὰ χρόνον ὁρίζοντας. οἷον νῦν. ἢ οὐ τῷδε τῷ χρόνῳ. ἀλλ' ἁπλῶς. διὰ τῶν τοιούτων γὰρ προτάσεων. καὶ τοὺς συλλογισμοὺς ποιοῦμεν. ἐπεὶ κατά γε τὸ νῦν λαμβανομένης τῆς προτάσεως οὐκ ἔστι συλλογισμός. οὐδὲν γὰρ ἴσως κωλύει ποτὲ παντὶ κινουμένῳ. ἄνθρωπον ὑπάρχειν. οἷον εἰ μηδὲν ἄλλο κινοῖτο. τὸ δὲ κινούμενον οὐδενὶ δέχεται παντὶ ἵππῳ. ἀλλ' ἄνθρωπος οὐδενὶ ἵππῳ οὐδέχεται.

Ο βούλεται δὲ παῖν τοιοῦτον ὅτι ὅταν λάβωμεν φησὶ καθόλου καταφατικὸν ὑπάρχουσαν πρότασιν. ὡς ὅτι νῦν λαμβάνομεν τὸ α κατὰ παντὸς τοῦ β καταγορούμενον. οὐ δεῖ τὸ κατὰ παντὸς εὐχρόνῳ λαμβάνεσθαι ἀληθεῦον. ἀλλ' ἀεί. ἐπεὶ ἀσυλλόγιστος ἔσται ἡ συζυγία. συμβαίνει γὰρ καὶ τὸ ὃ καθ' οὐδενὶ. εἴδον τι λέγω ἐὰν λάβῃ ἄνθρωπον. καὶ κινούμενον. καὶ ἵππον. τοῖς γὰρ καὶ ἄλλος κεχρῆται τοῖς ὅροις. καὶ εἴ τι οὖν τῷδε ἄνθρωπος παντὶ κινουμένῳ ὑπάρχει. ὑπακούσθω γὰρ μόνα τὰ κινούμενα ἀνθρώπους εἶναι. κινούμενον παντὶ ἵππῳ οὐδέχεται ὑπάρχειν. συμβήσεται ἄνθρωπος ὃ καθ' οὐδενὶ ἵππῳ ὑπάρχειν. ὃ ὑπαρχούσης καὶ οὐδεχομένης προτάσεων καταφατικῶν. ἀναγκαῖον ἀποφατικὸν συμπέρασμα τὸ δὲ φησι συμβαίνει διὰ τὸ τὴν μείζονα πρότασιν οὐ χρόνῳ λαμβάνειν ἀλλὰ βουλόμενον λαμβάνειν τὰς προτάσεις ἀλλ' ἁπλῶς τυγτέον καθόλου.

» ΕΤΙ ἔστω τὸ μὴ πρῶτον ζῷον. τὸ δὲ μέσον κινούμενον. τὸ δ' ἔσχατον ἄνθρωπος. εἰ μὴ οὖν προτάσεις ὁμοίως ἔξουσι. τὸ δ' συμπέρασμα. ἀναγκαῖον οὐκ οὐδεχομένου. ὃ γὰρ ἀνθρωπος ζῷον. φανερὸν οὖν ὅτι τὸ καθόλου. λεκτέον ἁπλῶς καὶ οὐ χρόνῳ διορίζοντας.

Τ οὕτω δὲ παλλάξας τὴν ἐλάττονα ὅρον φυλάξας δὲ τὰς προτάσεις ὡς ὃ ἀρχῆς κατά τε τὸ ποιὸν ἡ τοὺς τρόπους διέκνυσι συναγόμενον καὶ τὸ παντὶ ὃ ἀναγκαῖον. ἡ γὰρ τὸ μὴ ζῷον παντὶ κινουμένῳ ὑπάρχει. εἰ πάλιν τὸ κινούμενον ζῷον μόνον ἐστὶ κινούμενον δὲ παντὶ ἀνθρώπῳ οὐδέχεται ὑπάρχειν. συμβαίνει καὶ τὸ μὴ ζῷον παντὶ ἀνθρώπῳ ὃ ἀναγκαῖον ὑπάρχειν τὸ μὴ ἀποφατικῶς ἀποκείμενον τῷ οὐδεχομένῳ παντὶ τῷ ὃ ἀναγκαῖον οὐδενὶ δεῖν ὅπερ ἔδειξεν. εἰ τοῖς πρὸ τούτου ὅροις. ἐπεὶ δὴ ὅλως δεῖ πόρισιν ὁρῶν συναγόντων καὶ τὸ ὃ ἀναγκαῖον παντὶ τοῦτον χάριν καὶ τὰς ἐπάγειν πόθεν ὁ ὅλως δεῖ πόρισιν τὸ ὃ ἀναγκαῖον παντὶ συναγαγεῖν. διόπερ ἔλαβε τὴν ἐλάττονα ὅρον εἰδὸς ὅν τὰς μείζονος. ὥστε δεῖ μὴ τὸν μείζονα ὅρον λαμβάνειν ὁρίζομενον χρόνῳ. μήτε τὸν ἐλάττονα εἰδὸς ὄντα τὰς πρώτας ἐπεὶ οὐ συνάξομεν τὸ οὐδεχόμενον.

ΠΑΛΙΝ ἔστω στερητικὴ πρότασις καθόλου ἡ α β. καὶ ἀλήφθω τὸ μὴ α. μηδενὶ τῷ β ὑπάρχειν. τὸ δ' β παντὶ οὐδεχέσθω ὑπάρχειν τῷ γ. τούτων οὖν τεθέντων. ἀνάγκη τὸ α οὐδέχεσθαι μηδενὶ τῷ γ ὑπάρχειν.

ἐπὶ τὸν τὸς ὃ ἀμφοτέρων καθόλου καταφατικῶν. νῦν τίθησι τὴν ἐκ μείζονος καθόλου ἀποφατικῆς ὑπαρχούσης τῆς ἐλάττονος καθόλου καταφατικῆς οὐδεχομένης. καὶ συναγαγεῖν οὐδέχεσθαι μηδενὶ τῷ γ τὸ α. δείκνυσι δ' καὶ ταύτην τῇ αὐτῇ δείξει. λέγω δ' τῇ μεταλήψει. καὶ τῇ ὡς ἀδύνατον ἀπαγωγῇ. τὸ α φησὶ μηδενὶ τῷ β ὑπάρχειν. τὸ δ' β παντὶ τῷ γ ἐνδέχεται ὑπάρχειν. λέγω φησὶν ὅτι καὶ τὸ α οὐδενὶ τῷ γ ἐνδέχεσθαι ὑπάρχειν. ἡ γὰρ τὸ ψεῦδος. ἀλλ' ἀληθὲς τὸ ἀποφατικῶς ἀποκείμενον τὸ οὐκ ἐνδέχεται μηδενὶ ὑπάρχειν τὸ α τῷ γ. τὸ δ' πάλιν ταυτὸν ὅτι τῷ ἀναγκαῖον τινὶ ὁ γὰρ οὐκ ἐνδέχεται μηδενὶ ὑπάρχειν. τὸ ἀναγκαῖον τινὶ ὑπάρχειν. ἡ δ' καὶ μὴ μεταλαμβάνει τὸ πάλιν ἄλλος διὰ τῶν προτάσεων γίνεται δεῖξαι συμπέρασμα. τὸ τὸ βουλόμενος ἡ τοίνυν τὸ μὴ α ἀναγκαῖον τινὶ τῷ γ ὑπάρχειν. τὸ δ' β ὑπάρχει παντὶ τῷ γ μεταλαμβανέσθω γὰρ πάλιν ἡ ἐνδεχομένης τὴν ὑπάρχουσαν διὰ τὸ δύο σημῆναι τὸ αὐτὸ α τινὶ τῷ β ὑπάρχειν. ὑπέκειτο δὲ καὶ οὐδενὶ. ὃ ἄλλο αὐτὸ α καὶ οὐδενὶ καὶ τινὶ ὅπερ ἀδύνατον. ὃ ἀδύνατον πάλιν ἠκολούθησε οὐ διὰ τὴν μετάληψιν τῆς δεχομένης ἀλλὰ τὴν ὑπάρχουσαν. ἡ γὰρ καὶ ψεῦδος λῶ. ἀλλ' οὐκ ἀδύνατος. δῆλον αὐτὸ ὅτι διὰ τὸ ὑπεῖναι ἡμῶν ἀναγκαῖον τινὶ τῷ γ.

Nullum. β. est. α. existe
Omne. γ. est. β. cõtingẽ
Nullũ. γ. ÷. α. contingẽ

Nõ contingit nullũ. γ. ee. α
Necesse est aliquod. γ. ee. α
Omne. γ. est. β. existenter
Quoddã. β. est. α. existenter

Omne quod mouetur est animal existenter
Omnis homo mouetur contingenter
Omnis homo est animal necessario

Omne quod mouetur est homo existenter
Omnis equus mouetur contingenter
Nullus equus est homo necessario

Omne quod mouetur est animal existenter
Omnis homo mouetur contingenter
Omnis homo est animal necessario

Omne. β. est. α. contingent.
Omne. γ. est. β. contingent.
Omne. γ. est. α. contingenter
Quoddã. γ. nõ est. α. contingent

Oe. γ. est. β. existen
Oe. γ. est. α. existe

Aegoll
ent

Dubitatio

Solutio

Hæc cõtinet duas pticulares supiacẽtes
Omne. γ. est. α. necessario
Omne. γ. est. β. existenter
Omne. β. est. α. existet

∴ loco. γ. cõclusi
nullũ. γ. ÷. α
tingen.

τὸ δὲ τὸ συμβαίνον, πῶς δὲ οὐ περιέχεται ὑπ' αὐτῆς; ἡ δὲ αἰτία δι' ἣν οὐ περιέχεται, αὕτη· ἡ γὰρ τῇ
ἐνδέχεται μηδενὶ ἀντίκειται ἢ οὐκ ἐνδέχεται μηδενὶ· ἰσοδυναμεῖ τῇ ἐνδέχεται παντί· ἢ ὁ ἐνδέχεται
παντὶ οὐκ ἀντίκειται τῇ ἀνάγκῃ παντί· οὐκ ἄρα τὴν ἔξειν ἢ οὐκ ἐνδέχεται ἑνὶ τὴν ἀνάγκην παντὶ
ἀντικαμείας ἔχουσα τῇ ἐνδέχεται παντί· διὰ τὸ ἰσοδυναμεῖν αὐτῇ ἐνδέχεται μηδενί· ἀκολούθη-
σιν δὲ ὅλως τῇ ἀνάγκῃ παντὶ ἀδύνατον· διότι τῇ καθόλου καὶ ἡ μερικὴ ἡ μὴ ὡς ἀποφατικῶς ἀντικειμένη· ἡ δὲ ὡς συνάπτα· διαπεῦτε οὖν καὶ τῇ
παντὶ τιθείσῃ ἀκολουθήσει τὸ ἀδύνατον· οὐχ ὡς ἀποφατικῇ· ἀλλ' ὡς συνάπτα· μόνως ἄρα ἐστὶ τὸ συν-
αγόμενον τὸ ἀντικείμενον τῇ ἀνάγκῃ τινί· ὅπερ ἐστὶ τὸ οὐκ ἀνάγκη τινί· ὅπερ ταυτὸν ὅτι τῷ οὐδενὶ ὅς
ἀνάγκης· διαφέρει δὲ τὸ οὐδενὶ ὅς ἀνάγκης τῇ οὐδὲ ἐνδέχεται μηδενί· καὶ διαστῆναι φησὶν ἄλλος ὅτι τὸ οὐ-
δὲ ἐνδέχεται μηδενὶ συναγόμενον εἰ πύτῳ τῷ συλλογισμῷ, οὐκ ἐστὶ τῇ κατὰ τὸν διορισμὸν οὐδὲ ἐνδεχομένου
ἄλλα τῇ οὐδενὶ ὅς ἀνάγκης· ὧδε πλέον δὲ ὅτι τὸ ἑνὶ ὅς ἀνάγκης τῇ οὐδὲ ἐνδέχεται μηδενί· καὶ ὅτι τῇ-
τὸ ὅτι, διέξομεν ἄλλο καὶ λογικώτερον, καὶ διὰ παραδειγμάτων λογικώτερον μὴ δι' ἄλλων τῶν προ-
τάσεων οὕτως· τῇ οὐδὲ ἐνδέχεται μηδενὶ, αὐτίκειται ἢ τὸ ἀνάγκη τινὶ καὶ ἡ ἀνάγκη μὴ παντὶ ὡς εἴρηται
πολλάκις· ἐφ' ὧν γὰρ ἐκείνη ψεύδεται, αὕτη ἀληθεύουσιν· καὶ ἀνάπαλιν τῇ δὲ οὐκ ἀνάγκη τινὶ ἢ ἐπὶ
παντὸν ὅτι τῇ οὐδενὶ ὅς ἀνάγκης· αὐτίκειται μόνη ἡ ἀνάγκη τινί· ὥστε καὶ εὐταῦθα ἐφ' ὧν ἡ ἑτέρα
ψεύδεται, ἡ ἑτέρα ἀληθεύει· καὶ ἐμπαλιν· τοίνυν τῇ οὐδὲ ἐνδέχεται μηδενὶ δύο μάχονται προτάσεις
τὸ ἀνάγκη τινὶ καὶ ἡ ἀνάγκη μὴ παντί, τῇ δὲ οὐκ ἀνάγκη τινὶ ἢ τῇ ἰσοδυναμεῖ τῇ ἀ-
δενὶ ὅς ἀνάγκης· ἡ ἑτέρα πύτων μόνον ἡ ἀνάγκη τινὶ· ἐφ' ὧν ἄρα αἱ δύο προτάσεις ἢ τὸ ἀνάγκη τινὶ
καὶ ἀνάγκη μὴ παντὶ ἀληθεύουσιν, ὧδὶ πύτων ἡ οὐδὲ ἐνδέχεται μηδενὶ ψεύδεται· ἐφ' ὧν δὲ ἡ ἀνάγκη τι-
νὶ ἀληθεύει, ὧδὶ πύτων μόνον ἡ οὐκ ἀνάγκη τινὶ ψεύδεται· ἢ τῇ ἰσοδυναμεῖ τῇ οὐδενὶ ὅς ἀνάγκης.
ἐπ' ἐλαττόνων ἄρα ψεύδεται ἡ οὐκ ἀνάγκη τινὶ ἢ οὐδὲ ἐνδέχεται μηδενί· ἢ ὁ ἐπ' ἐλαττόνων ψεύδεται ἡ
οὐκ ἀνάγκη τινὶ, ὧδὶ πλειόνων ἀληθεύει· ὅτι δὲ μόνη ἡ ἀνάγκη τινὶ μάχεται τῇ οὐκ ἀνάγκη τινὶ
οὐκέτι δὲ καὶ ἡ ἀνάγκη μὴ παντί, δῆλον ὅς ὧν καὶ συναληθεύουσιν ὧδὶ τινων ὅρων· εἶον ὡς ὧδὶ τὸ περι-
πατεῖν καὶ τὸ ζῷον· καὶ γὰρ τὸ λέγειν ὅτι οὐκ ἀνάγκη τινὶ ζῷῳ τὸ περιπατεῖν ὑπάρχειν ἀληθές· οὐδὲν
γὰρ ζῷον ὅς ἀνάγκης περιπατεῖ· ἢ πάλιν τὸ λέγειν ὅτι ἀνάγκη μὴ παντὶ ζῷῳ τὸ περιπατεῖν ὑπάρχειν,
ἀληθές, διὰ τὰ ἑρπετά· οὐδὲν γὰρ τῶν ἑρπετῶν περιπατεῖ· οὕτω μὲν οὖν κοινῷ λόγῳ διεξῆλθεν· ὧδὶ τῶ-
πλεῖστον οὖσα τῆς οὐδὲ ἐνδέχεται μηδενὶ ἡ οὐδενὶ ὅς ἀνάγκης· διαχθήσεται δὲ καὶ τοῖς παραδείγμασι·
λέγω δὲ διὰ τῶν ὅρων ἄλλων πάλιν ὧδὶ τὸ ζῷον καὶ τὸ περιπατεῖν· τὸ μὲν γὰρ ἵππῳ οὐδενὶ ὅς ἀνάγ-
κης ζῴῳ τὸ περιπατεῖν ὑπάρχει· ἀληθεύει καὶ ὧδὶ τῶν περιπατούντων ζῴων καὶ ἑρπετῶν· οὐκ ἔστι γὰρ
ἀνάγκαῖον πουτοις περιπατεῖν· ἢ δὲ οὐδὲ ἐνδέχεται μηδενὶ ζῴῳ περιπατεῖν, οὐκ ἀληθές ὅτι ἐν ὧδὶ πάντων
ἀλλ' ὧδὶ τῶν περιπατούντων· ὧδὶ δὲ τῶν ἑρπετῶν, οὐκέτι ἀληθές· διότι ἐφ' ὧν τὸ οὐδὲ ἐνδέχεται μηδενὶ
ὧδὶ πύτων καὶ τὸ οὐδὲ ἐνδέχεται παντὶ ἀληθεύει· ἢ τοίνυν τὸ οὐδὲ ἐνδέχεται παντὶ ὧδὶ τῶν ἑρπετῶν ψεῦδος,
δῆλον ὅτι καὶ τὸ οὐδὲ ἐνδέχεται μηδενὶ· ὧδὶ πλειόνων ἄρα τὸ οὐδενὶ ὅς ἀνάγκης ἀληθεύει· τὸ οὐδὲ ἐνδέχεται
μηδενὶ δυνατὸν δὲ καὶ τῷ ἐκ δύο καταφατικῶν συνάγειν δεῖξαι τῷ αὐτῷ τρόπῳ· μὴ τὸ κατὰ τὸν
διορισμὸν οὐδὲ ἐνδεχόμενον συναγόντων, ἀλλὰ καὶ ἄλλην τὸ ἥμισυ τῶν οὐδὲ ἐνδεχομένου συναγόντων· ὑποκείσ-
θω δὲ πρῶτον ἡ μία τὸ διάγραμμα.

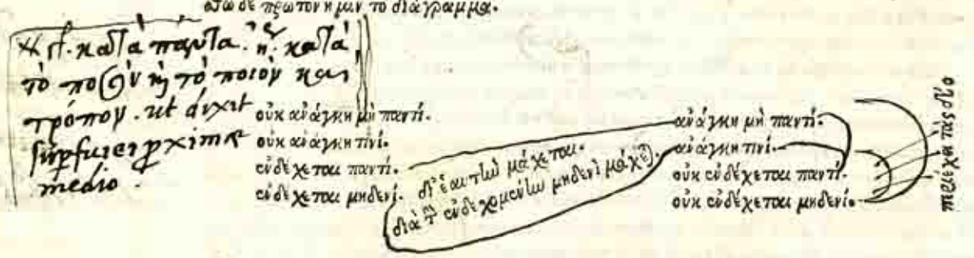

Εἰ γὰρ τὸ α παντὶ τῷ β ὑπάρχει· τὸ δὲ β παντὶ τῷ γ οὐδὲ ἐνδέχεται ὑπάρχειν· ἡ δὲ τὸ ψεῦδος, ἀληθὲς ὁ οὐκ οὐδὲ ἐνδέχεται παντὶ ὅπερ ἰσοδυναμεῖ τῇ ἀνάγκῃ μὴ
παντί· ἢ τοίνυν ὁ μὲν α τῷ γ ἀνάγκη μὴ παντί· τὸ δὲ β τῷ γ ὑπάρχει παντί· μεταλήψεσις τῆς οὐδὲ
ἐνδεχομένης· τὸ ἄρα α τῷ β ὑπάρχει οὐ παντί· ἀλλὰ δὲ καὶ παντί, ὁ ἀλλὸ καὶ παντὶ καὶ οὐ παντί· ὅπερ ἀφ-
δυνατόν· ψεῦδος ἄρα τὸ οὐκ οὐδὲ ἐνδέχεται παντί· ἀληθὲς δὲ τὸ οὐδὲ ἐνδέχεται παντὶ ὅπερ ἔδει δεῖξαι· ἔστι
ὅμοιον καὶ εὐταῦθα ὁμοίως δεῖξαι ὅτι ὁ οὐδὲ ἐνδέχεται παντὶ οὐκ ἔστι τῇ κατὰ τὸν διορισμὸν οὐδὲ ἐνδεχομένου
ἀλλ' ἥμισυ πύτου· ἡ γὰρ μάχεται τῇ οὐδὲ ἐνδέχεται παντὶ ὡς καταφάσει ἀποφάσις ἡ οὐκ οὐδὲ ἐνδέχε-
ται παντί· μάχεται δὲ αὐτῇ καὶ αἱ δύο τῇ ἀναγκαίου μερικαὶ προτάσεις· ἡ μὲν ἀνάγκη μὴ παντὶ δι'
ἑαυτὴν ὡς κατὰ παντὶ αὐτικειμένη, μάχεται δὲ αὐτῇ καὶ ἡ ἀνάγκη τινὶ διὰ τὴν οὐδὲ ἐνδέχεται μηδενὶ·

ἀνάγκη μὴ παντί
ἀνάγκη τινὶ
ἀνάγκη τινὶ
ἀνάγκη μὴ παντί

Omne. β. est. α. existenter.
Omne. γ. est. β. contingen.
Omne. γ. est. α. contingen.
Quoddam. γ. non est. α. contingen
Quoddá. γ. non ÷. α. necessario
Omne. γ. est. β. existenter.
Quoddam. β. non est. α. existéter

ὡς ἰσοδυναμοῦσαν αὐτῇ· περιέξει ἄρα ἡ οὐκ οὐδὲ ἐνδέχεται παντὶ τὰς δύο τῇ ἀναγκαίου μερικάς· ἢ γὰρ
αἱ δύο μερικαὶ τῇ ἀναγκαίου μάχονται τῇ οὐδὲ ἐνδέχεται παντί, μάχεται δὲ αὐτῇ καὶ ἡ οὐκ οὐδὲ ἐνδέχε-
ται παντί· περιέξει ἄρα αὐτὴ τὰς δύο· πάλιν τῶν δύο πύτων λαμβανομένων εἰ τῷ συλλογισμῷ τῇ
μὴ ἀνάγκη μὴ παντὶ ὑποτεθείσῃ, δυνήσεται ἀδύνατόν τι ἀκολουθοῦν, ὥστε τὸ αὐτικείμενον αὐτῇ
εἶναι τὸ συναγόμενον· τῇ δὲ ἀνάγκη τινὶ ὑποτεθείσῃ, οὐδὲν ἀδύνατον ἀκολουθεῖ· ὥστε οὐ συνάγεται
τὸ αὐτικείμενον αὐτῇ· ἡ γὰρ οὐδὲν ἀδύνατον αὐτῇ ὑποτεθείσῃ ἀκολουθεῖ, δῆλον· ἡ γὰρ ἀνάγκη τῷ
γ· τὸ δὲ β παντὶ τῷ γ ὑπάρχει· τὸ ἄρα α τινὶ τῷ β ὑπάρχει· λῶ δὲ καὶ παντί· καὶ οὐδὲν ἀδύνατον τὸ
ἀλλὸ καὶ παντὶ καὶ τινί· μόνως ἄρα συνάγεται τὸ αὐτικείμενον τῇ ἀνάγκῃ μὴ παντί· τὸ δὲ ἀνάγκη
μὴ παντὶ ἥμισυ λῶ τῇ οὐκ οὐδὲ ἐνδέχεται παντί· τὸ ἄρα αὐτικείμενον τῷ ἡμίσει τῇ οὐκ οὐδὲ ἐνδέχεται παντὶ
ὅπερ τὸ συναγόμενον· ὥστε καὶ εἰ τὸν τῷ τῷ συλλογισμῷ τὸ ἥμισυ τῇ οὐδὲ ἐνδεχομένου συνάγεται· ἐπεὶ οὖν οὐκ
ἔστιν τὸ ὁ ἀριστοτέλης ὧδὶ τοῦτο τῆς συζυγίας, ἀλλὰ ὧδὶ τῆς τερπτικῆς μόνης, τί οὖν πρὸς τὸ ἡμᾶς; ὅτι ἀκολουθεῖ τε πεπόδικεν πρὸς ἑαυτῷ· ἐπεὶδὴ γὰρ ὡς ἐπόμενον τῷ μὴ ἀποφατικῷ εἰσ-
δεχόμεθα μεταλαμβάνεις τῷ καταφατικῷ, τῷ δὲ καταφατικῷ οὐκέτι ἐς τῷ ἀποφα-
τικῷ, διαστῆναι ὧδὶ μὴ τῆς τερπτικῆς· ἐπεὶδὴ τὸ συμπέρασμα ἀποφατικὸν λῶ οὐδὲ ἐνδεχόμενον κα-
τὰ τὰς οὐταῦθα παραλαμβανομένας ἀποφάσεις, λέγω δὲ τὸ οὐδὲ ἐνδέχεται μηδενί· καὶ διαστῆναι δύο
εἴπομεν αὐτῷ μαχομένας τὰς δύο τῇ ἀναγκαίου μερικὰς προτάσεις· τῷ μὲν δι' αὐτῷ, τῷ
δὲ διὰ τῷ οὐδὲ ἐνδέχεται παντί· ἐπεὶδὴ λαμβάνομεν ἰσοδυναμοῦσαν τῷ οὐδὲ ἐνδέχεται μηδενὶ τῇ οὐ-
δὲ ἐνδέχεται παντί· ἐπεὶδὴ οὖν οὐταῦθα δυείσομεν τὰς δύο τῇ ἀναγκαίου μερικὰς αὐτικαμείας
τῇ οὐδὲ ἐνδέχεται μηδενί· καὶ διαστῆναι τὸ περιεχομένας ὑπὸ τῆς ἀλῆς ἀποφατικῆς τῆς οὐκ οὐδὲ ἐνδέχεται μηδε-
νί, καὶ δυείσομεν ὁ μὴ αὐτικείμενον μόνον τῇ ἑτέρᾳ τῶν μερικῶν προτάσεων συναγόμενον, διαστῆ-
τὸ ἐλέγομεν ὁ ἥμισυ τῇ οὐδὲ ἐνδεχομένου μόνον συνάγεσθαι· ἐπεὶδὴ δὲ οὐ τῇ καθολικῇ συζυγίᾳ καταφατικὸν οὐδὲ ἐνδεχομένον ὅτι ὁ συμπέρασμα· οὐ μεταλαμβάνεται ὁ ἡ καταφάσεις τῷ ἀποφάσει· δῆλον ἄρα ὅτι ἡ μία μόνη τῇ ἀναγκαίου μερικὴ πρότασις αὐτίκειται τῷ συμπεράσματι, ἡ ἀνάγκη μὴ παντί· ὥστε ἡ οὐκ οὐδὲ ἐνδέχεται παντὶ ἄλλῳ μόνῳ πρὸς ἐκείνῳ τιθεμένη δὲ αὐτῇ, ἀδύνατόν τι ἀκολουθεῖ· δῆλον ὅτι ὁ αὐτικείμενον αὐτῇ ἐστὶν ἀληθές· ἐστὶ δὲ αὐτὴ οὐχ ἥμισυ τῇ οὐδὲ ἐνδεχομένου, ἀλλ' ὅλον· καὶ ἡ αὐτικαμείας ἄρα αὐτῇ· οὐχ ἥμισυ ἐστὶ τῇ οὐδὲ ἐνδεχομένῳ ἀκόπως ἄρα ὧδὶ τῆς καταφατικῆς συζυγίας· οὐκ ἔστιν τὸ ἥμισυ συνάγεσθαι τῇ οὐδὲ ἐνδεχομένου· ἀκόπως ἄρα ὧδὶ τῆς καταφατικῆς συζυγίας· οὐκ ἔστιν τὸ ἥμισυ συνάγεσθαι τῇ οὐδὲ ἐνδεχομένου· ὁ μὲν οὖν βούλημα τῇ φιλοσόφου ὡς εἰ λῶ διὰ τούτων ἐδείκνυσιν· ἰδοῦμεν δὲ καὶ ἐπ' ἄλλης τῆς λέξεως τὰ ἡρημένα.

» ΜΗ γὰρ οὐδὲ ἐνδέχεσθαι, τὸ δὲ β τῷ γ κεῖσθαι ὑπάρχειν, καθάπερ πρότερον· ἀνάγκη δὲ τὸ α τινὶ τῷ β
» ὑπάρχειν· γίνεται γὰρ συλλογισμός, διὰ τὸ τρίτου σχήματος· τὸ τὸ δὲ ἀδύνατον, ὥστε οὐδὲ ἐνδέχεται εἰ τὸ α
» μηδενὶ τῷ γ· ψεῦδος γὰρ ὑποτεθέντος καὶ οὐκ ἀδύνατον, ἀδύνατον συμβαίνει.

Ε ἐπὶ τὸν τὸ οὐδὲ ἐνδέχεσθαι μηδενὶ συνάγεσθαι, πιστεῦσαι ὡς ἀδύνατον ἀπαγωγῇ· τὸ ἠρημένον καὶ τίθεται τὸ
αὐτικαμείας αὐτικείμενον τὸ μὴ οὐδὲ ἐνδέχεσθαι μηδενί· ἐπεὶδὴ ὧδὶ παντὸς πράγματος ἢ τῷ καταφά-
σει ἀνάγκη ἀληθεύειν ἢ τῷ ἀποφάσει· μεταλαμβάνει δὲ καὶ τῷ ἐλάττονα πρότασιν ὡς ὑπάρχου-
σαν· ἀνάγκη δὴ τὸ α τινὶ τῷ β ὑπάρχειν· ἀλλ' ὑπέκειτο καὶ οὐδενὶ ὅπερ ἄτοπον· ψεῦδος ἄρα ἡ ὑποθέ-
σις ἡ οὐκ οὐδὲ ἐνδέχεται οὐδενί· οὐκοῦν ἡ ἀληθὲς αὐτικαμείας ἡ οὐδὲ ἐνδέχεται μηδενί· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

» ΟΥΤΟΣ οὖν ὁ συλλογισμός, οὐκ ἔστι τῇ κατὰ τὸν διορισμὸν οὐδὲ ἐνδεχομένου.

Τ ὁ συμπέρασμα φησὶ τὸ συναχθὲν· οὐκ ἔστι τοιοῦτον οὐδὲ ἐνδεχομένου οἷον ὅπερ ἡμεῖς ὡς ἀρχῆς διωρισάμεθα·
τῷ δὲ λῶ· ὁ αὐτὸς φέρουσιν εἰ χὲ ἢ μηδενὶ πῆς ἢ παντί· τῷ τὸ ὁ τὸ συμπέρασμα, κὴ ἔστι τοῦ ὅπερ
γὰρ οὐ δύναται αὐτὸ φέρειν πῆς ἢ παντί, ἐξήξαμεν ἤδη, θέντες ὁ αὐτικείμ(ενον) οὐδὲ ἐχ(ὲ) παντὶ λέγω
δὴ τὸ ἀνάγκη παντί· λέγω δὴ ὁ ἀνάγκη μὴ παντὶ ἢ μηδενὶ δυείσομεν τοῦ αὐτῷ ἄτοπον ἀκολουθοῦ-
ν· ἵνα οὕτω καταδυάσωμεν ὁ αὐτικείμ· ὥστε οὐ δύνατον συμπαίνειν ὁ αὐτικείμενον τῷ ἀνάγκη
μὴ παντί· ἡ δὲ μὴ συμπαίνοντα· οὐκ ἄρα ἰσοδυναμεῖ εὐταῦθα τὸ συναχθὲν συμπέρασμα λέγω δὴ
τὸ οὐδὲ ἐνδέχεται μηδενί· τῇ οὐδὲ ἐνδέχεσθαι παντί· τὸ ὁ κατὰ τὸν διορισμὸν οὐδὲ ἐνδεχόμενον ἰσοδυναμεύσας
ταύτας εἶχε τὰς προτάσεις· οὐκ ἄρα τῇ κατὰ τὸν διορισμὸν οὐδὲ ἐνδεχόμενον ἐστὶ τῇ τὸ συμπέρασμα.

» ΑΛΛΑ τῇ μηδενὶ ὅς ἀνάγκης· αὕτη γάρ ὅτιν ἡ αἰτία φασις τῆς γινομένης ὑποθέσεως· ὑπετίθη γὰρ
» ὅς ἀνάγκης τὸ α τινὶ τῷ γ ὑπάρχειν· ὁ δὲ διὰ τῇ ἀδυνάτου συλλογισμός, τῆς αὐτικαμένης ἐστὶν αἰ-
» τιάφασις.

Ε ἐπὶ τὸν ὅτι οὐκ ἔστι τὸ συμπέρασμα τῇ κατὰ τὸν διορισμὸν οὐδὲ ἐνδεχόμενον· προστίθησι διὰ τοῦ τοῦ ποίου
ἐστὶν ὅτι τῇ οὐδενὶ ὅς ἀνάγκης· τὶς ὁ ἡ διαφορὰ τῇ ἢ τὸ οὐδὲ ἐνδέχεται μηδενὶ, ἐπομένου ὅτι ὁ τῇ τὸ ὅτι
φησὶ τὸ συναγόμενον δῆλον· τῷ γὰρ ἀδύνατον ἀπαγωγῇ βουλόμενος καταδυάσαι τὸ οὐδὲ ἐνδέχε-
σθαι μηδενὶ· καὶ λαβόντα τὸ αὐτικείμενον αὐτῷ τὸ οὐκ οὐδὲ ἐνδέχεσθαι μηδενὶ ὅπερ ἐστὶ ταυτὸν τῇ ἀνάγκη τι-
νὶ ἢς ὁ μετελάβομεν διὰ τὸ σαφές· ὑποθέμενοι οὖν τὸ ἀνάγκη τινὶ· ἐρῶμεν ἀδύνατόν τι ἀκολουθοῦ-

Conclusio præcedentis est οὐδὲ ἐνδέχεσθαι μηδενί. Quæstio igitur fit uerum hoc cotingat. Nam si est uerũ uale non solum οὐδὲ ἐνδέχεσθαι μηδενί, quæ ÷ ipsa conclusio sed etiam reliqua dimidiũ ipsi contingat quod ÷ οὐδὲ ἐνδέχεσθαι παντί. Simili modo erit uerũ cotingens dimidiũ. 1. ipsi negotia. ſ. οὐδὲ ἐνδέχεσθαι μηδενὶ cum æquipollet ἐξ ἀνάγκης

ἀνάγκη τινὶ
ἀνάγκη μὴ παντί
ἀνάγκη τινὶ
ἐξ ἀνάγκης
ἀνάγκη τινὶ
ἐξ ἀνάγκης
ἀνάγκη τινὶ
ἀνάγκη μὴ παντί
ἀνάγκη τινὶ
ἀνάγκη τινὶ
ἀνάγκη τινὶ

οὐηϑωῶ πᾶσα ἀνάγκη ὃ αὐτοκάμενον τούτῳ ἀληϑὲς ἔστω ὃ οὐκ ἀνάγκη τινί. ὅπῃ τοιοῦτον ὄν τῷ οὐδενὶ ὃ ἀνάγκης ἀνάγκη γὰρ φησὶ πᾶσα ὅταν συλλογισμὸν διὰ τοῦ ἀδυνάτου δείκνυμεν, τῷ αὐτῷ κειμένῳ φάσιν (τοῦτέστι πρότασιν) τῇ ὑποθέσει ἢ ἀδύνατον ἠκολούθησεν. τοῦτῳ εἶναι ἀληϑῆ.

ΕΣΤΙ δὲ ἐκ τῶν ὅρων φανερὸν, ὅτι οὐκ ἔστι ὃ συμπέρασμα οὐδεχόμενον. ἔστω γὰρ ὃ μὲν ἐφ᾽ ᾧ ὃ ἀ. κόραξ. ὃ δὲ ἐφ᾽ ᾧ ὃ β᾽, διανοούμενον. ἐφ᾽ ᾧ δὲ γ᾽, ἄνθρωπος οὐδενὶ δὴ τῷ β᾽ ὃ ἀ ὑπάρχει· οὐδὲν γὰρ διανοούμενον κόραξ. τὸ δὲ β᾽ παντὶ οὐδέχεται τῷ γ᾽. παντὶ γὰρ ἀνθρώπῳ οὐδὲν ἄδεται. ἀλλὰ τὸ ἀ ὃ ἀνάγκης, οὐδενὶ τῷ γ᾽. οὐκ ἄρα τὸ συμπέρασμα οὐδεχόμενον.

Ὅ ροις ἐκτίθεται δι᾽ ὧν δείκνυσιν τέως μὴν ὅτι οὐ σωάγεται τὸ οὐδέχεται μηδενὶ. κόρακα. διανοούμενον. ἄνθρωπον. μείζων, κόραξ. ἐλάττων, ἄνθρωπος. κόραξ μὴν γὰρ φησι· οὐδενὶ διανοουμενῷ ὑπάρχει. διανοούμενον δὲ, οὐδέχεται παντὶ ἀνθρώπῳ. καὶ σωάγεται κόραξ οὐδενὶ ἀνθρώπῳ ὃ ἀνάγκης. ὥστε τέως ἔχομεν διὰ τούτων. ὅτι οὐ σωάγεται τὸ οὐδεχόμενον. διὰ δὲ τῶν ἑξῆς ὅρων, δείκνυσιν ὅτι οὐδὲ ἀναγκαῖόν ἐστιν ἀεὶ τὸ συμπέρασμα. πλὴν ὅτι οὔτε εὐπαίδευα καλῶς ἔλαβε τοὺς ὅρους. ἀναγκαίαν γὰρ ἔλαβε τῷ μείζονα πρότασιν οὐχ ὑπάρχουσαν κυρίως. κόραξ γὰρ οὐδενὶ διανοουμένῳ οὐχ ὑπάρχει μόνον. ἀλλ᾽ ὃ ἀνάγκης οὐχ ὑπάρχει.

ΑΛΛ᾽ οὐδ᾽ ἀναγκαῖον ἀεί. ἔστω γὰρ τὸ μὴν ἀ κινούμενον. τὸ δὲ β᾽ ἠδυσύμη. τὸ δὲ ἐφ᾽ ᾧ γ᾽, ἄνθρωπος. τὸ μὴν ὠῷ ἀ, οὐδενὶ τῷ β᾽ ὑπάρξει. τὸ δὲ β᾽ παντὶ τῷ γ᾽ οὐδέχεται. καὶ οὐκ ἔστω τὸ συμπέρασμα ἀναγκαῖον. οὐ γὰρ ἀνάγκη μηδένα κινεῖσθαι ἄνθρωπον. ἀλλ᾽ ἐκ ἀνάγκη τινά. δῆλον ὠῷ ὅτι τὸ συμπέρασμα ὅτι, τῷ μηδενὶ ὃ ἀνάγκης ὑπάρχειν. λυπέον δὲ βέλτιον τοὺς ὅρους.

Δ ἐξῆς διὰ τῶν προλαβόντων ὅρων ὅτι οὐκ ἔστιν οὐδεχόμενον τὸ συμπέρασμα. διὰ τούτων δείκνυσιν ὅτι οὐδὲ ἀνάγκαῖον σωάγεται. ἔστω γὰρ κινούμενον μὴν μηδεμιᾷ ἠδυσύμη ὑπάρχειν. ἠδυσύμη δὲ οὐδέχεται παντὶ ἀνθρώπῳ ὑπάρχειν. καὶ σωάγεται κινούμενον μηδενὶ ἀνθρώπῳ ὃ ἀνάγκης ὑπάρχειν. δῆλον δὲ ὅτι τῷ ἠδυσύμῳ οὐ πεῦϑα, αὐτὸ τὸ ἠδυσύμενος λαμβάνει, ἐπεὶ ἀνάγκαιόν καὶ οὐκ ὑπάρχουσα ἔστω ἢ ἀποφάσεις ὥστε φησὶν ἢ μήτε οὐδεχόμενον ἀεὶ ὅτι τὸ συμπέρασμα, μήτε ἀεὶ ἀναγκαῖον, ἵνα ὅτι τοῦ ἔδειξε ὅτι τὸ οὐδενὶ ὃ ἀνάγκης ἐστὶν ὡς δέδεικται πρότερον σωαγόμενος δὲ καὶ ἄλλος ὅτι οὐκ ἔλαβε καλῶς τοὺς ὅρους, φησὶν ὅτι λυπέον δὲ καὶ ἄλλον τοὺς ὅρους. λάβωμεν δὲ αὖ αὐτοὺς βέλτιον, οὕτως. βαδίζων. ἀλλοιούμενον. ζῶον. λέγω ὠῷ οὕτως βαδίζων μηδενὶ ἀλλοιουμένῳ ὑπαρχέτω. ἀλλοιούμενον οὐδέχεται παντὶ ζῴῳ ὑπάρχειν. καὶ σωάγεται βαδίζον οὐδενὶ ζῴῳ ὃ ἀνάγκης ὑπάρχειν. ἐὰν δὲ ἀληϑὲς τὸ μηδενὶ ζῴῳ λέγειν τὸ βαδίζον οὐδέχεται. ἐπειδὴ ἐφ᾽ ὧν τὸ μηδενὶ ἀληϑεύει, ἠδὴ τούτων καὶ τὸ παντὶ οὐδέχεται. οὐ πάντα δὲ τὰ ζῶα βαδίζει. οὐδὲ γὰρ τὰ ἑρπετά. ὥστε τὸ διάστημα τοῦ οὐκ ἀληϑεύει ἠδὴ τούτων τὸ ἢ ἐπὶ μηδενὶ οὐδέχεται. μένει ἄρα ἀληϑὲς. τὸ οὐδενὶ ὃ ἀνάγκης ζῴῳ τὸ βαδίζον λέγειν ὑπάρχειν. ἀληϑὲς γὰρ καὶ ἠδὴ τῶν ἐρπόντων ἢ πεῖν ὅτι οὐδενὶ ἄλλῳ ὃ ἀνάγκης τὸ βαδίζον ὑπάρχει ὥστε ἤδη καὶ πρὸ τούτου εἴπομεν.

ΕΑΝ ὁ τὸ ἑρπητὸν τεθῇ πρὸς τὸ ἔλαττον ἄκρον οὐδέχεται σημαῖνον, ὃ ἄλλῳ μὴν τῶν ἄλλων μεμῶν προτάσεων οὐδεὶς ἔστω συλλογισμὸς, αὐτὸς δὲ τῆς κατὰ τὸ οὐδέχεται προτάσεως, ἔστω καθάπερ οὐ τοῖς προτέροις ὑπάρχει τῷ γὰρ τὸ ἀ παντὶ τῷ β᾽. τὸ δὲ β᾽ οὐδέχεται μηδενὶ τῷ γ᾽. ὅτω μὴν ὠῷ ἐχόντων τῶν ὅρων οὐδὲν ἀναγκαῖον ἔστω ἐὰν δὲ αὐτὸς ἀφῇ τὸ β᾽ γ᾽. καὶ ληφθῇ τὸ β᾽ παντὶ τῷ γ᾽ οὐδέχεται, γίνεται συλλογισμὸς. ὥσπερ πρότερον. ὁμοίως γὰρ ἔχουσιν οἱ ὅροι τῇ θέσει τὸν ἄλλον δὲ τρόπον καὶ ἑρπητῶν ὄντων ἀμφοτέρων τῶν διαστημάτων. ἐὰν τὸ μὴν ἀ β᾽ μηδενὶ ὑπάρχει. τὸ δὲ β᾽ γ᾽ μηδενὶ οὐδέχεται σημαίνῃ, δι᾽ ἄλλων μὴν γὰρ τῶν ἄλλων μεμῶν, οὐ γίνεται τὸ ἀναγκαῖον. αὐτὸς ἀφαίνει δὲ τῆς κατὰ τὸ οὐδέχεται προτάσεως, ἔστω συλλογισμὸς. ἄλλῳ γὰρ τὸ μὴν ἀ μηδενὶ τῷ β᾽ ὑπάρχειν. τὸ δὲ β᾽ οὐδέχεται, μηδενὶ τῷ γ᾽. διὰ μὴν ὠῷ τούτων, οὐδὲν ἀναγκαῖον.

Ε᾽ κτέμενος πάσας τὰς συζυγίας τῶν καθόλου συλλογισμῶν τὰς τῶν ἐλάττονα πρότασιν ἐχούσας καταφατικῶν. τῶν δὲ μείζονα ἢ καταφατικῶν ἢ ἀποφατικῶν. ἠδὴ τε τῶν ἐχουσῶν συζυγιῶν τῶν μείζονα οὐδεχομένων ἠδὴ τε τῶν τῶν ἐλάττονα ἔστω τὰς ἐχούσας τῶν ἐλάττονα ἀποφατικῶν τίθησιν. ἐὰν ὠῷ φησὶν ἢ ἐλάττων ἢ οὐδεχομένη ἀποφατικὴ, γίνεται μὴν συλλογισμὸς. πῶς ἀπλῆς. οὐ γὰρ διὰ τῶν ὃ ἀρχῆς ἢ μὲν ἄλλμμένων λέγω δὴ ἀποφατικῆς μενούσης τῆς ἐλάττονος, ἀλλὰ μεταλαμβανομένης ἄλλῃς ὃς οὐδεχομένῳ καταφατικῶ. ἢ μὴν ὠῷ ἢ μείζων καταφατικὴ ὑπάρχουσα. δῆλοῖ ὅτι αὐτὸς ἀφαίνει τῆς ἐλάττονος γενήσεται συμπέρασμα τοιοῦτον. οἷον ἐγίνετο καὶ ἐκ τῶν δύο καταφατικῶν. ἢ δὲ ἀποφατικὴ καὶ ἢ μείζων ἢ, πάλιν αὐτὸς ἀφαίνει τῆς ἐλάττονος ὃς τῷ καταφατικῷ τὸ συμπέρασμα ἔξουσιν οἷον καὶ ἢ ἐκ τῆς μείζονος ἀποφατικῆς ὑπαρχούσης τῆς δὲ ἐλάττονος καταφατικῆς οὐδεχομένης. λέγω δὴ τῷ οὐδενὶ ὃ ἀνάγκης. καὶ ὅσα ἁπλῶς εἴρηται ὃ ἐκείνων, πεῦτε καὶ ἠδὴ τούτων λεχθήσεται.

ΕΑΝ δὲ ληφθῇ τὸ β᾽ παντὶ τῷ γ᾽ οὐδέχεται ὅπερ ὄντι ἀληϑὲς. ἢ δὲ α᾽ β᾽ πρότασις ὁμοίως ἔχει, πάλιν ὁ ἄλλος ἔστω συλλογισμός.

Τ ὁ ὅπῃ ἐστὶν ἀληϑὲς. οὐ τῷ τὸ φησὶν ὅτι ἀληϑὲς ὄντι ὃ τῷ ἀποφατικῷ οὐδεχομένῳ, ποιῆσαι οὐδεχομένῳ καταφατικῷ. τῷ τὸ γὰρ ψεῦδός ὄντι, ἀλλὰ τῷ τὸ φησὶν, ὅτι ἀληϑὲς ὄντι σῴαεσθαι τῷ ἀποφατικῷ ὃς καταφατικῷ μετελιφθῶσι.

ΕΑΝ δὲ μηδενὶ ὑπάρχειν τεθῇ ὃ β᾽ τῷ γ᾽, καὶ μὴ οὐδέχεσθαι μὴ ὑπάρχειν, ἐκ ἔσται συλλογισμὸς οὐδαμῶς. οὔτε στερητικῆς οὔσης, οὔτε καταφατικῆς τῆς α᾽ β᾽ προτάσεως. ὅροι δὲ κοινοὶ τῶν μὴν ὃς ἀνάγκης ὑπάρχειν, λευκὸν, ζῶον, χιὼν τῷ ὃ μὴ οὐδέχεσθαι, λευκὸν, ζῶον, πίτταν.

Τ ὰς ἐχούσας τῷ ἐλάττονα ἀποφατικῷ οὐδεχομένῳ θεὶς, τῷ δὲ μείζονα ὑπάρχουσαν ἢ ἀποφατικὴν ἢ καταφατικὴν ἔστω τίθησι τὰς ἐχούσας τῷ ἐλάττονα ἀποφατικῷ ὑπάρχουσαν, τῷ δὲ μείζονα οὐδεχομένῳ ἢ καταφατικὴν ἢ ἀποφατικὴν. καὶ φησὶν ἀσυλλογίστους εἶναι τούτους. εἴπομεν γὰρ καὶ κατ᾽ ἀρχὰς ὅτι ἐὰν μὴν τῶν ἐχουσῶν σὺν τῇ μείζονι τῷ οὐδεχομένῳ. διὰ δὲ καὶ τὸ ποσὸν τῆς μείζονος φυλάξαι καὶ τὸ ποιὸν τῆς ἐλάττονος. ἐὰν δὲ τῶν ἐχουσῶν τῷ μείζονα ὑπάρχουσαν, μόνον ἀρκεῖ φυλάξαι τὸ ποσὸν τῆς μείζονος. διότι ἢ μὴν οὐδεχομένη ἀποφατικὴ μεταλαμβάνεται ὃς τὴν καταφατικὴν. καὶ ποιεῖ συλλογιστικῷ τῷ συζυγίαν. ἢ δὲ ὑπάρχουσα ἀποφατικὴ οὐ μεταλαμβάνεται ὃς τῷ καταφατικῷ δείκνυσι δὲ ταύτας ἀσυλλογίστους. τῷ καὶ τὸ παντὶ καὶ τὸ οὐδενὶ σωάγειν. πτῶσιν γὰρ ἐχαρακτηρίζετο αἱ ἀσυλλόγιστοι λυπούμεϑα δὲ ἡμεῖς ὅροις μᾶλλον ἀρμόζοντας τοῖς πρόκειμένοις. ὡς γὰρ εἴπομεν ἔστιν ὅτι ἀδέτερον ἄλλο κέχρηται τοῖς ὅροις ἔστωσαν, ὠῷ τῷ μὴν τὸ παντὶ συνάγειν ὅροι. λευκὸν περιπατητικὸν. κύκνος. λευκὸν παντὶ ἢ μηδενὶ περιπατητικὸν οὐδεχέσθω. περιπατητικὸν μηδενὶ κύκνῳ ὑπαρχέτω. ἢ σωάγεται λευκὸν παντὶ κύκνῳ ὃς ἀνάγκης τῷ ὃ τὸ μηδενὶ σωάγεσθαι τὰ μὴν ἄλλα ὡσαύτως. αὐτὶ ὃ τῷ κύκνου ἔστω κόραξ. λευκὸν παντὶ ἢ μηδενὶ περιπατητικὸν οὐδεχέσθω. περιπατητικὸν μηδενὶ κόρακι ὑπαρχέτω. καὶ σωάγεται λευκὸν οὐδενὶ κόρακι ὃς ἀνάγκης.

ΦΑΝΕΡΟΝ ὠῷ ὅτι καθόλου τῶν ὅρων ὄντων, καὶ τῆς μὴν ὑπάρχειν, τῆς δὲ οὐδέχεσθαι λαμβανομένης τῶν προτάσεων, ὅταν ἢ πῶς ὃ ἔλαττον ἄκρον οὐδέχεσθαι λαμβάνεται πρότασις, ἀεὶ γίνεται συλλογισμός.

Ε ἰκότως εἴτε καταφατικὴ ἢ ἐλάττων ὅπως εἶχεν ἢ μείζων ἀπὸ ἄλλων καὶ δι᾽ ἄλλων τῶν προτάσεων ἐγίνετο ὁ συλλογισμός. εἴτε ἀποφατικὴ πάλιν τῆς μείζονος ἀδιαφορούσης καὶ τὰ ὃ τὸ ποιόν. μεταλαμβανομένης τῆς ἐλάττονος πάλιν ἐγίνετο συλλογισμός.

ΡΛΗΝ ὅτι μὴν, ὃς ἄλλῳ. ὅτι ὃ, αὐτὸς ἀφαίσης τῆς προτάσεως.

Τ ὁ δὲ ὃς ἄλλῳ οὐ τῷ τὸ φησὶν ὅτι τῇ δι᾽ ὑθέσεως διέξεα πάντες γὰρ ἐδιέχθησαν τῇ μεταλήψει τῷ οὐδεχομένου ὃς ὑπάρχον. καὶ τῇ ὃς ἀδύνατον ἀπαγωγῇ ἀλλ᾽ ὅτι φυλάξαντες τὸ ἴδιον ποιόν. διόνῃ οἱ ἔχοντες τῷ ἐλάττονα καταφατικῷ. οἱ δὲ ἄλλοι οὐ δι᾽ ἑαυτῶν ἐδιέχθησαν. ἀλλὰ μεταλήφθησαν ὃς ἀποφατικῆς ὃς καταφατικῷ. τί οὖν φησὶν οὐχὶ καὶ ἐπ᾽ ἐκείνων πάντων μεταλαμβάνομεν τὸν οὐδεχόμενον τόπον ὃς τὸν ὑπάρχοντα ὥσπῃ καὶ ἠδὴ τούτων τῷ ἀποφατικῷ ὃς τῷ καταφατικῷ. ὥστε οὐδὲ ἐκεῖνοι δι᾽ ἑαυτῶν ἐδιέχθησαν ἀλλὰ φαμὲν ὅτι ὥσπῃ οἱ σὺν δυτέρῳ καὶ τρίτῳ σχήματι συλλογισμοὶ αὐξόμενοι ὃς τὸ πρῶτον σχῆμα οὐχ ὡς οὐκ ἔχοντες ἀφ᾽ ἑαυτῶν τὸ ἀναγκαῖον οὐδὲν γὰρ ἦν καὶ ἢ μὴ αὐξήθησαν ὃς τὸ πρῶτον σχῆμα, εἶχον ὃς ἀνάγκης τὸ συμπέρασμα ἐπέμενον ἀλλὰ διὰ τὸ καὶ μόνον αὐξήνετο ὥστε σαφεστέραν ἡμῖν τῷ δεῖξαι διὰ τῶν γραμμάτων γίνεσθαι, οὕτω φαμὲν καὶ ἠδὴ τῆς μεταλήψεως τῷ οὐδεχομένῳ ὃς τὸ ὑπάρχον ὅτι καὶ μὴ μεταλήφθησαν αἱ προτάσεις, οὐδὲν ἦν ἄλλο τὸ συμπέρασμα εἶχον ἐπέμενον. ἀλλ᾽ ἐπειδὴ ἄδηλος πῶς ἡ μῶν μίξις τῷ ἀναγκαίου καὶ οὐδεχομένου, διὰ τῷ γραμμάτων ποιῶν τῷ διδασκαλίαν, μετέλαβε τῷ οὐδεχομένῳ ὃς τῷ ὑπάρχουσαν οὐ μόνοι τοῖς ἐχούσας τῷ ἐλάττονα ἀποφατικῷ, οὐχ ἁπλῶς διὰ τῷ σαφήνειαν τῆς διδασκαλίας ἢ μεταλήψις γίνεται, ἀλλ᾽ ὅσον φυλαττομένης τῆς ἀποφατικῆς καὶ ὅσον ἐπ᾽ ἄλλῃ, ἀσυλλόγιστός ὄντι ἢ συζυγία. ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἀδύνατον ὅτι μεταλαβεῖν αὐτῷ ὃς τῷ καταφατικῷ, μεταλαμβανομένη πτεῖ τῷ συζυγίαν συλλογιστικῷ.

ΡΟΤΕ ὁ τούτων ἑκάτερος, καὶ διὰ τίνα αἰτίαν, ἀρκέσαμεν.

Ο τι δι᾽ ἑαυτῶν μὴν δείκνυται ὅταν ἔχωσι τὴν ἐλάττονα καταφατικῷ, εἴτε ὑπάρχουσαν, εἴτε οὐδεχομένῳ. δι᾽ αὐτὴ σαφῆς δὲ ὅτι ἢ ἐλάττων ἐστὶν ἀποφατικὴ οὐδεχομένη δι᾽ ὧν δὲ αἰτίαν, ὅτι τὸ μὴν συλλογιστικῶν συζυγιῶν χαρακτηριστικὴν σὺν πρώτῳ σχήματι τὸ τὴν ἐλάττονα εἶναι καταφατικὴν. ἢ ὅτι ἢ ἀποφατικὴ οὐδεχομένη κατὰ τῷ οὐδεχομένῳ πῶς διορισμόν, δῆλόν ἐστι μεταληφθῶσι ὃς καταφατικῷ.

ΕΑΝ δὲ ὃ μὴν, καθόλου ὃ δὲ σὺν μέρει ληφθῇ τῶν διαστημάτων, ὅταν μὴν πῶς ὃ μεῖζον ἄκρον καθόλου τεθῇ καὶ οὐδεχόμενον, εἴτε ἀποφατικὸν, εἴτε καταφατικὸν. ὃ δὲ σὺν μέρει καταφατικὸν ὑπάρχον, ἔστω συλλογισμὸς τέλειος. καθάπερ καὶ καθόλου τῶν ὅρων ὄντων. ἀπόδειξις δὲ ἢ ἄλλη ἢ πρὸ καὶ πρότερον.

10.gr.in pri.

Omne uel nullú ambulatiuú albú cóting.
Nullus cygnus ambulatiuus existentes
Omnis cygnus albus. necessarezo
Omne uel nullum ambulatiuú albú. contingé.
Nullus cornus est ambulatiuus existent.
Nullus cornus albus ex necessitate

Φασὶν. τουτέστι πρότασιν

Πάντα cōdlusorē ret nō existens ut pst

ἀνάγκη τινὶ ἢ ἐξ ἀνάγκης

ὃ δὲ

κόραξ διανοουμένῳ ἄνθρωπος

Ὧν τὸ μηδενὶ ἀληϑεύῃ, ἐπὶ τούτων καὶ τὸ παντὶ οὐδέχεται

astemata appellat propositiones

ullum cogitans cornus. existé.
omnis homo cogitans. conting.
Nullus homo cornus. necessa.
Nulla scientia mouetur. existé.
Omnis homo ÷ Scients cótingé.
Nullus homo mouet contingé.

Nullú alteratú ambulat. existó
Omne animal alteratur. contingé
Nullú animal ambulat. Necess.

∴ cf. Φυλάξαν τεῦ

∴ supplmit ut puto

Dubitatio solo

Quare modi ori secundæ & tertiæ figuræ reducuntur ad primá. No

Maior contingit affir, uel nega
Minor negatiu existens

Est quando aristoteles nō utatur uenientib) terminis

Ρ λη ρώσας πάσας τὰς ὅξ ἀμφοτέραν καθόλου συζυγίας τὰς ἐχούσας τὸ μέζονα εὐδεχομένω. τὸ δὲ ἐλάττονα ὑπέρχουσαν· καὶ τὰς καθ' ἕκαστον ἐχούσας· καὶ σέξας· τινὲς μὲν ὄσιν εὐ ἄλλοις ἀσυλλόγιστοι· τίνων δὲ συλλογιστικαὶ τὰς ἐχούσας τὸ ἑτέραν μερικὸν ἐκπιθέτου· πρώτας δὲ πάλιν ἐκτίθεται, τὰς ἐχούσας τὸ μέζονα εὐδεχομένω τὸ δὲ ἑτέραν ὑπερχουσαν· καὶ λέγω ὅτι ἐὰν ἡ ἐλάττων καταφατικὴ ᾖ, ἡ δὲ μέζων ἀποφατικὴ ἢ καταφατικὴ, συλλογισμὸς γίνεται· ὥσπερ εἰρήκαμεν καὶ ἐπὶ τῶν τοιούτων καθόλου προτάσεων· τουτέστιν εὐδεχόμενον ἔστω τὸ συμπέρασμα δείκνυται δὲ οὕτοι οἱ συλλογισμοὶ τῇ αὐτῇ δείξει διὰ τῆς κ̄ πάντος καὶ μηδενός· ἐπεὶ γὰρ τὸ α παντὶ τῷ β ὑπάρχειν εὐδέχεται· τὸ δὲ β' τινὶ τῷ γ' ὑπάρχει μόνον· καὶ τὸ αρα α τινὶ τῷ γ' εὐδέχεται ὑπαρχειν· ἐπεὶ γὰρ τὸ α εὐδέχεται παντὶ τῷ β'· πᾶσιν αρα τοῖς μέρεσιν αὐτῷ εὐδεχομένως ὑπάρχει· τὶ δὲ τῶν γ'· μέρος αὐτῷ ὄν· τὸ αρα α τινὶ τῶν γ' εὐδεχομένως ὑπάρχει· ὁμοίως δὲ ἔχει καὶ ἐπὶ τῆς ἀποφατικῆς· ὅροι δὲ ὑπενοῶ· περιεπεῶ· ζῶον· τὸ ὑπενοῶ παντὶ περιεπτικῷ εὐδέχεται ὑπαρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν· περιεπτικὸν τινὶ ζῴῳ ὑπάρχει· καὶ συμβαίνει τὸ ὑπενοῶ τινὶ ζῴῳ εὐδέχεται ὑπάρχειν.

» ΟΤΑΝ δὲ καθόλου μὴ ἡ τὸ πρὸς τὸ μέζον ἄκρον, ὑπάρχον δὲ καὶ μὴ εὐδεχόμενον, θάτερον δὲ εἰ μέρει καὶ εὐδεχόμενον ἐάν τε ἀποφατικοῦ, ἐάν τε καταφατικοῦ τεθῶσιν ἀμφότεραι· ἐάν τε ἡ μὴ ἀποφατικὴ ἢ δὲ καταφατικὴ, πάντως ἔσται συλλογισμὸς ἀτελής.

Τ ἀδιαλείπτως τοῖς τρόποις ἐχούσας συζυγίας διὰ τούτων ἐκτίθεται· λέγω δὴ τὰς ἐχούσας τὸ μέζονα ὑπάρχουσαν· τὸ δὲ ἐλάττονα εὐδεχομένω καὶ ὥσπερ ἐπὶ τῶν καθόλου συζυγιῶν τὰς οὕτως ἐχούσας πάσας ἔλεγε συλλογιστικὰς εἶναι ὅπως ἂν ἔχῃ κατὰ τὸ ποιόν, ὅτως καὶ ἐπὶ τούτων φησὶ· καὶ ἁπλῶς ὁπωσοῦν ἐὰν συμπράσματα αἱ καθόλου συζυγίαι, τὰ αὐτὰ τοῦτο ἔξουσι καὶ ὁμοίως ἐκείναις κατὰ τὸ ποιόν ἔχουσαι μερικαὶ ἀπελῆς δὲ ὅσαι καὶ αὐτοὶ πᾶσαι αἱ συζυγίαι ὥσπερ καὶ αἱ καθόλου· αἱ ὁμοίως ἁπλῶς ἔχουσαι· διότι ὅν ἐκ τῆς κατὰ παντὸς καὶ τῆς κ̄ μηδενὸς δείκνυται· ἀλλὰ δέοντος τῆς διὰ τῆς ἀδυνάτου δείξεως πᾶσαι.

» ΡΛΗΝ οἱ μὲν διὰ τῆς ἀδυνάτου δεικνύουσι· οἱ δὲ διὰ τῆς ἀντιστροφῆς· τῆς τῶν εὐδεχομένων καθάπερ εὐ τοῖς πρότερον.

εἰ προσθεῖναι τὸν κατὰ συμβεβηκὸς, καὶ ἅπαν οὕτως· οἱ δὲ καὶ διὰ τῆς ἀντιστροφῆς· καὶ γὰρ οἱ διὰ τῆς ἀντιστροφῆς δεικνύουσι, δέοντος καὶ τῆς τῶν ἀδυνάτου δείξεως δείκνυται δὲ διὰ μὲν τῶν ἀδυνάτου μόνον οἱ ἔχοντες τὸ τὸ ἐλάττονα καταφατικὸν ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν καθόλου· ἐπεὶ γὰρ τὸ α παντὶ ἢ μηδενὶ τῷ β ὑπάρχει· τὸ δὲ β' τῷ γ' εὐδέχεται· λέγω φησὶν ὅτι συμβαίνει τὸ α τινὶ ἢ μὴ παντὶ τῷ γ' εὐδέχεσθαι ὑπάρχειν· ἐπὶ μὲν τῆς ἐχούσης τὸ μέζονα ἀποφατικὸν τὸ μὴ παντί· ἐπὶ δὲ τῆς ἐχούσης ἐπὶ τὸ καταφατικὸν τὸ τινί· ἐὰν δὲ τοῦτο ψεύδος, ἀληθὲς τὸ ἀντιφατικῶς αὐτῷ κείμενον· ἐπὶ μὲν τῆς καταφατικῆς τὸ ὅξ ἀνάγκης μηδενί· ἐπὶ δὲ τῆς ἀποφατικῆς τὸ παντί· ἀλλ' ἀμφοτέρως ἀδυνάτου τι ἀκολουθεῖ· ἐπὶ μὲν τῆς καταφατικῆς· ἐὰν γὰρ τὸ α ὅξ ἀνάγκης μηδενὶ τῷ γ' καὶ τὸν ὑπόθεσιν· τὸ δὲ β' τῷ γ' ὑπάρχει τινί (μεταλαμβάνομεν γὰρ πάλιν διὰ τὸ ἀσαφὲς τὸ εὐδεχόμενον ὡς τὸ ὑπάρχουσαν) τὸ αρα α οὐ παντὶ τῷ β' ὑπάρχει· ὧν δὲ καὶ παντὶ ὅπερ ἀδύνατον· τὸ δὲ ἀδύνατον ἠκολούθησε διὰ τὸ ὑποτίθεσθαι τὸ α τῷ γ' ὅξ ἀνάγκης μηδενί· ψεῦδος αρα τοῦτο· ἀληθὲς δὲ καὶ τὸν πάντα ἀντικείμενον τὸ εὐδέχεται τινὶ ὅπερ ἔδει δεῖξαι. Ομοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἀποφατικῆς ἔχει· λέγω γὰρ ὅτι συμβαίνει τὸ α τῷ γ' εὐδέχεσθαι μὴ παντὶ ὑπάρχειν· εἰ γὰρ τοῦτο ψεῦδος, ἀληθὲς τὸ καὶ τὸν πάντα ἀντικείμενον, τὸ ἀνάγκη παντί· ἐπεὶ οὖν τὸ α τῷ γ' ἀνάγκη παντί· τὸ δὲ β' τῷ γ' ὑπάρχει τινί· τὸ αρα α τῷ γ' ὑπάρχει τινί· ὧν δὲ καὶ μηδενὶ ὅπερ ἀδύνατον· ψεῦδος αρα τὸ ἀνάγκη παντὶ τῷ γ' τὸ α· ἀληθὲς δὲ τὸ εὐδέχεσθαι μὴ παντὶ ὅπερ ἔδει δεῖξαι· καὶ οὕτοι μὲν οἱ διὰ τῆς ἀδυνάτου μόνον δεικνύμενοι· διὰ δὲ τῆς ἀδυνάτου καὶ τῆς ἀντιστροφῆς οἱ ἔχοντες τὸ ἐλάττονα ἀποφατικὸν· αἱ γὰρ ἀποφάσεις γαρ τῆς ἐλάττονος, οὕτως διὰ τῆς ἀδυνάτου γίνεται δεῖξις, ὥσπερ ἐπὶ τῶν πρότερον. Σημειωτέον δὲ πάλιν κἀν τούτοις ὅτι δεικνύμενα τὰς προτάσεις καλεῖ· ἐπεὶ δὴ ὡς ἐλέγομεν ὅξ ὁμοιοσχήμων βούλεται τὰ εὐ συλλογισμοῖς τοῖς κατὰ γεωμετρίαν· ἐνίοτε οὖν ὥσπερ αἱ προτάσεις αἱ ἄλογοι ἔχουσαι τοῖς γραμμαῖς διαστήματα ἐκλήθησαν ὥσπερ καὶ αἱ γραμμαὶ, οὕτω καὶ οἱ συλλογισμοὶ, αἱ ἄλογοι ἔχοντες τοῖς σχήμασιν· διότι ὥσπερ ἐκεῖναι ἐκ γραμμῶν, οὕτως αὗται ἐκ τῶν προτάσεων σύγκειται, σχήματα ἐκλήθησαν.

» ΕΣΤΑΙ δὲ συλλογισμὸς διὰ τῆς ἀντιστροφῆς· καὶ ὅταν ἡ μὲν καθόλου τεθῇ πρὸς τὸ ἄκρον μέζον σημαίνῃ τὸ ὑπάρχειν· ἡ δὲ μὴ ὑπάρχειν· ἡ δὲ εὐ μέρει στερητικὴ οὖσα, τὸ εὐδέχεσθαι λαμβάνει· οἷον τὸ μὴ α παντὶ τῷ β' ὑπάρχει· ἢ μὴ ὑπάρχει· τὸ δὲ β' τινὶ τῷ γ' εὐδέχεται μὴ ὑπάρχειν· ἀντιστραφείσης

Omne contingens ne
cessitatem uel affirmat.
Omne existens affir.
mme. b. est. a. contin
Quoddam. g. est. b. exist
Quoddam g. ÷ a. cotin
In demonstrantur
τοῦ καθ' παντὸς
καθ' μηδενός
d'indugent demostra
me p deductionem
d'impossibile
Pro affirmat.
mme. β. est. α. exist.
Quoddá. γ. est. β. cotin.
Quoddam. γ ÷ α. conti
ullum. γ. est. a. nec
Quoddá. γ. est. β. exist
Quoddá. β. non ÷ α. ex
Pro Negatiua
ullum. β. est. α. exist
Quoddam. γ. est. β. cotin
Quoddam. γ. no est. a ∞
mme. γ. est. a. necessa
Quoddam. γ ÷ β. existé
Quoddá. β ÷ α. exis.
Omne ambulans dormit. contingé. uel nó dor.
Quoddam animal ambulat existent.
Quoddam animal dormit contingen.
Omne uel nullum. β. est. α. existent.
Quoddam. γ. est. β. contingen.
Quoddam uel nó quoddam. γ. est. α. contin.

Cur Aristoteles propos
tiones appellat distantias
seu diastemata. & syllo
gismos schemata. 1. figu
ras.

» τος ὅξ τῶν β' γ' καὶ τὸ εὐδέχεσθαι· γίνεται συλλογισμός.

Τ ὁ δὲ εὐ ταῦθα αὐτὸ τῶν κατ' ἀνάπαλιν· ἔστι γὰρ συμπέρασμα τῶν εἰρημένων· ἔστιν ὅτι τῆς ἐλάττονος οὔσης εὐδεχομένης ἀποφατικῆς, γίνεται καὶ οὕτω συλλογισμός· ἄλλο τῶν ὅτι δυνατόν ἐστι, διαπτύσσων καταστενοῦται· διὰ τὸ αὐτὸ πρέφειν τὸν ἀποφατικὸν τῶν εὐδεχομένου πρὸς τὸν καταφατικός· τῆς μὲν οὖν μερικῆς ἀποφατικῆς, ὡς τῷ μερικῷ καταφατικῷ μεταληφθείσης, ἔνοτος γίνεται ὁ συλλογισμός.

» ΟΤΑΝ δὲ ὁ μὴ ὑπάρχειν λαμβάνῃ ἢ καὶ τὰ μέρος τεθῇ πρότασις, ἐκ ἔσται συλλογισμός· ὅροι τῶν μὲν ὑπάρχειν, λευκὸν, ζῷον, χιὼν, τῶν δὲ μὴ ὑπάρχειν, λευκὸν, ζῷον, πίττα· διὰ τῆς ἀδιορίστου δείξεως κτέον τῷ ἀποδείξειν.

Ε ἐνοτος ἐκεῖ ἢ μερικὴ ὑπάρχουσα ἀποφατικὴ μεταλαμβάνεται ὡς τῷ καταφατικῷ δείκνυσι δὲ πάντων φησὶν ὅτι ἔσται συλλογισμὸς διὰ τῆς ἀδιορίστου, ὥσπερ εὐ τοῖς ἁπλῶς συλλογισμοῖς ἔλεγε ἔχουσαν τῷ ἐλάττονα μερικῷ ἀποφατικῷ ὅτι δείκνυται αἱ τοιαῦται ἀσυλλόγιστοι ἐκ τῆς ἀδιορίστου ἔχειν τῷ μερικῷ ἀποφατικῷ τῷ ἀληθεύειν· ἐπεὶ δὴ ἀληθεύει ἢ δι' ἑαυτῷ, ἢ διὰ τῷ καθόλου ἀποφαίνειν· ὅτι δὲ δι' ἑαυτῷ ἀληθεύει, ὑποθέτεται συλλογιστικῷ συζυγίαν, τῷ διὰ τῆς διαλαμβάνειν ὡς τῷ καταφατικῷ, διότι ὁ μὴ παντὶ ὑπάρχειν· τῶν τὸ τινὶ ὑπάρχει· διὰ τὸ ἐκβάλλει αὐτὸ ὡς ἀόριστον· ὅταν δὲ λάβωμεν ἄλλῳ διὰ τῆς καθόλου ἀληθεύουσαν, τότε προδήλως ἀσυλλόγιστος ἔσται ἐλέγχεται· συμβαίνει γὰρ καὶ τὸ παντὶ κῇ τὸ μηδενί· οἱ δὲ ὅροι οὓς μὴ ἄλλος παραλαμβάνει, οὐ πάνυ ἔστι προσφυεῖς τοῖς προκειμένοις· διότι τότε λευκὸν τῷ ζῴῳ ὅξ ἀνάγκης ὑπάρχει ἢ οὐκ ὑπάρχει· καὶ τὸ ζῷον πέλιν τῇ χιόνι ἢ τῇ πίττῃ ὅξ ἀνάγκης οὐκ ὑπάρχει· ἔστωσαν οὖν ὅροι τῶν μὴ παντὶ κινούμενον· λευκὸν· βαδίζον· κινούμενον εὐδέχεται παντὶ λευκῷ ὑπάρχειν· λευκὸν ὑπάρχειν μὴ παντὶ βαδίζοντι· κῇ συμβαίνει κινούμενον παντὶ βαδίζοντι ὅξ ἀνάγκης· τῶν δὲ μηδενὶ· κινούμενον· λευκόν· ἐστὶν, κινούμενον εὐδέχεται παντὶ λευκῷ· λευκὸν μὴ παντὶ ἐστῷ ὑπάρχειν· καὶ συμβαίνει κινούμενον ὀδενὶ ἐστῷ ὅξ ἀνάγκης.

» ΕΑΝ δὲ ὁ καθόλου τεθῇ, πρὸς ὁ ἐλάττον ἄκρον, ὁ δ' εὐ μέρει πρὸς ὁ μέζον, ἐάν τε στερητικὸν, ἐάν τε καταφατικὸν, ἐάν τε εὐδεχόμενον, ἐάν τε ὑπάρχον ὁποτεροῦν, οὐδαμῶς ἔσται συλλογισμός.

Λ εἰπόμενοι ἦσαν αἱ συζυγίαι ἔχουσαι τῷ μέζονα μερικῷ τῷ δὲ ἐλάττονα καθόλου· αἱ πάντων ἀσυλλόγιστοι πᾶσαί ἐστιν ὅπως ἂν ἔχωσι τῶν τρόπον καὶ τῶν ποιοῦ· ὁμοίως δὲ κἂν μερικαὶ ἀμφότεραι ληφθῶσι, κἂν ἀμφότεραι ἀδιόρεστοι ἢ ἡ μὲν μερικὴ ἡ δὲ ἀδιόρεστος· καὶ αὖται πάλιν ὅπως ἂν ἔχωσι κατά τε τοὺς τρόπους καὶ τὸ ποιόν, πᾶσαι αὖται ἀσυλλόγιστοι ἐστι· ἀποδείξεις δὲ τῶν ἀσυλλόγιστοι ἄλλας εἶναι ἢ ἄλλῃ ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀσυλλόγιστων· αὕτη δὲ ὅτι ἡ παραδειγματικὴ, συνείσκοπτεται γὰρ ὅροι σωάγοντες καὶ τὸ παντὶ καὶ τὸ μηδενὶ· ἐφ' ὧν δὲ καὶ τὸ παντὶ καὶ τὸ μηδενὶ σωήγετο, αὖται ἀσυλλόγιστοι ἦσαν αἱ συζυγίαι διὰ τῶν ἀδιορίστων· ἔστωσαν οὖν ὅροι πάντων κινοῦ· τῶν μὲν παντὶ, ἀδιόρισμ. κινούμενον· γραμματικὴ ἀδιόρισμ κινουμένῳ τινὶ εὐδεχόμενον ὑπάρχειν· ἢ μὴ ὑπάρχειν· κινούμενον παντὶ ἢ μηδενὶ γραμματικῷ ὑπαρχέτω· καὶ σωάγεται ἀδιόρισμ παντὶ γραμματικῷ ὅξ ἀνάγκης ὑπάρχειν· τῶν δὲ μηδενὶ· ἀδιόρισμ· κινούμενον· ἵππος ἢ ἁπλῶς ἄλογον ζῷον· ἀδιόρισμ εὐδεχόμενον τινὶ κινουμένῳ ἢ μὴ παντὶ· κινούμενον ὑπαρχέτω παντὶ ἢ μηδενὶ ἵππῳ· καὶ σωάγεται ἀδιόρισμ ὅξ ἀνάγκης ὀδενὶ ἵππῳ· καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως.

» ΟΥΔ' ὅταν εὐ μέρει ἢ ἀδιόρεστοι τεθῶσιν αἱ προτάσεις· εἴτ' εὐδέχεσθαι λαμβάνουσιν, εἴτε ὑπάρχειν· εἴτε εὐαλλάξ· οὐδ' οὕτως ἔσται συλλογισμός· ἀποδείξεις δ' ἢ αὐτὴ ἢ καὶ ἐπὶ τῶν πρότερον· ὅροι δὲ κοινοὶ, τῶν μὲν ὑπάρχειν ὅξ ἀνάγκης, ζῷον, λευκὸν, ἄνθρωπος· τῶν δὲ μὴ εὐδέχεσθαι, ζῷον, λευκὸν, ἵππος.

Ε πάλιν τὸ εὐαλλάξ ταῦτα, ἃ μὲν συμπεραίναν πάντα τὰ πρὸ τῶν εὐδεχομένων λέγοι· λέγοι αὖ τὸ εὐαλλάξ· ὥστε τῷ μὲν εἶναι ὑπάρχειν τῷ δὲ εὐδέχεσθαι· ἢ ποῦ ἢ εἴτε εὐδέχεσθαι λαμβάνουσαι εἴτε ὑπάρχειν· ἐπίταγε τὸ εὐαλλάξ· ἃ δὲ τὰ προσεχῶς ἠρημένα περαίνοι· λέγω δὴ τῷ μέχρι τῶν ὑπάρχοντος καὶ τῶν εὐδεχομένων· ὅτως ἀκουστέον τὸ εὐαλλάξ· εἴτε εὐ μέρει εἴτε ἀδιόρεστοι εἴτε εὐαλλάξ, κἂν τὶ τῶν ἢ μὲν μερικὴ, ἡ δὲ ἀδιόρεστος.

» ΦΑΝΕΡΟΝ οὖν ὅτι τῶν μὲν πρὸς τὸ μέζον ἄκρον καθόλου τεθέντος, ἀεὶ γίνεται συλλογισμός τῶν δὲ πρὸς τὸ ἐλάττον, οὐδέποτε οὐδενός.

F ρουσπακουσέον τὸ ἀεὶ γίνεται συλλογισμός· ἐπάτοι γε ἐὰν ἢ μὲν μέζων ἢ καθόλου· ἢ δὲ ἐλάττων ἀποφατικὴ ὑπάρχουσα, ὁ γενόσ συλλογισμὸς ὡς δεῖ διακτοῦ· ἐζήτηται δὲ ἢ μὲν μόνοτε οἱ ὅροι οἱ ληφθέντες ὡς τὸ δεῖξαι τῷ συζυγίαν τῷ ἔχουσαν τῷ ἐλάττονα μερικῷ ἀποφατικῷ ὑπάρχουσαν, τῆς

Particulare nega
indeterminata
re ueritatem
Inepti termini ar
telici materiæ p
fitæ.
παντί
α. κινούμενον
β. λευκόν
γ. βαδίζον
μηδενί
α. κινούμενον
β. λευκόν
γ. ὄρνιθος
Quæstio

Omne album mouet. contin
Quoddam ambulans nó est albú exist.
Omne ambulans mouetur necessario
Omne albú mouetur conting.
Quoddam stans non est album
Nullum stans mouetur necess.

10. gr. in pri.

g ii

Quoddam motú ht scientia cotingé.
Omnis uel nullus grámatic) ht motú uel habet exist
Omnis grámatic) ht scientia necessar.
Quidá motu uel quá non ht scientia cotin
Omnis uel nullus equus mouetur exist
Nullus equus ht scientia necessario

L. 1. indefinitæ quæ æqualent particularib)

μείζονος καθόλου οὔσης εὐδεχομένης ἢ ἀποφατικῆς ἢ καταφατικῆς. ἐὰν οὖν οἱ ἄκροι ληφθῶσι κατὰ τῆς ἐλάττονος μεικτῆς καταφατικῆς ὑπαρχούσης, δείξουσιν ἀναγκαίως ἀσυλλόγιστον. συνάξουσι γὰρ καὶ τὸ παντὶ καὶ τὸ οὐδενὶ τῷ ἀναγκαίῳ λέγω γὰρ οὕτως κινούμενον παντὶ λευκῷ ὑπαρχέτω. λευκὸν τινὶ βαδιζόντι ὑπαρχέτω. καὶ συνάγεται κινούμενον παντὶ βαδιζόντι τῷ ἀναγκαίῳ ὑπάρχειν. συμβαίνει δὲ πάλιν καὶ τὸ οὐδενὶ οὕτως. κινούμενον παντὶ λευκῷ εὐδεχέσθω. λευκὸν ὑπαρχέτω τινὶ ἐστῶτι. καὶ συμβαίνει κινούμενον οὐδενὶ ἐστῶτι τῷ ἀναγκαίῳ. ὁμοίως δ' κἂν εὐδεχόμενον ἢ μεικτὴ ὑπάρχα τὰ αὐτὰ πάλιν συμβαίνει ὥστε ὅσων ἐκ τῶν ὅρων τούτων, διαχθήσονται καὶ αὐτοὶ ἀσυλλόγιστοι τῷ οὖν ἐρῶ μεν. ὅτι ἄλλος ἔσται ὁ φιλόσοφος ὅτι διὰ τῶν μείζονα πρότασιν μὴ δεῖ εἰδέναι χρόνῳ ὑπὸ τῆς ἐλάττονος. ὡδεῖ δὲ χρόνῳ ὁ πυνθάνεται ὑπερέχειν ὁ μέσος ὅρος τὸν μείζονα. καὶ πάλιν ἐστὶν ὑπερέχειν ὁ μέσος ὅρος τὸν μείζονα. ἢ γὰρ τὸ λευκὸν ὅπερ ἐστὶν ὁ μέσος ὅρος κατηγορεῖται ἀεὶ τοῦ βαδιζόντος καὶ ἀεὶ τοῦ ἐστῶτος. ὁ δὲ κινούμενον ὁ μείζων, ἀεὶ μόνον τοῦ βαδιζόντος κατηγορεῖται, οὐκέτι δὲ καὶ ἀεὶ τοῦ ἐστῶτος, δῆλον ὅτι ἀεὶ πλεῖόν ἐστιν ὁ μέσος ὅρος τοῦ μείζονος. ἢ δὲ τοῦτο, μεικτὴ γίνεται ἢ μείζων πρότασις. μεικτὴς δὲ ἄλλης γινομένης, ἀσυλλόγιστος γίνεται ἡ συζυγία. ὥστε ἢ ὁτιοῦν σωιηγαγε καὶ τὸ παντὶ καὶ τὸ οὐδενὶ. οὕτω μὲν οὖν καταφατικῆς οὔσης τῆς ἐλάττονος ἢ μείζονος ἀποφατικὴ εἴη οὐκέτι δεί ζεται ὁ μείζων ὑπὸ τοῦ ἐλάττονος. ὑπερτείνοντος τοῦ μέσου τὸν μείζονα. ἢ γὰρ λέγομεν τὸ λευκὸν μηδενὶ ὑπάρχειν βαδιζόντι μηδὲ ἐστῶτι. ἐπεὶ δὴ ἀποφάσκεται αὐτῶν καὶ οὐ κατηγορεῖται, δεῖ τὸ οὐκ ἔσται ἀεὶ πλεῖον τοῦ μείζονος. δῆλον οὖν ὅτι ἡ ἔχουσα τὴν ἐλάττονα μεικτὴ ἀποφατικὴ, τὴν δὲ μείζονα καθόλου. δι' ἄλλο τοῦτο δ' ἔχειν τὴν ἐλάττονα μεικτὴν ἀποφατικὴν ὑπάρχουσαν. καὶ μόνον ἀσυλλόγιστος ὅτι καὶ οὐ διὰ τὸ δεῖ εἰδέναι χρόνῳ τὴν μείζονα. δὲ ἢ δεῖ ἔστω ὡς ἔπομεν.

ΟΤΑΝ δὲ ἡ Μ, ὅτι ἀναγκαίως ὑπάρχειν, ἢ μὴ ὑπάρχειν. ἢ δὲ, εὐδεχέσθαι σημαίνει, τῶν προτάσεων ὁ μὲν συλλογισμὸς ἔσται τῶν ἄλλων τρόπον ἐχόντων τῶν ὅρων καὶ τέλειος ὅταν πρὸς τὸ ἐλάττονι ἄκρῳ τεθῇ τὸ ἀναγκαῖον.

ΔΙΑΛΕΧΘΗΣ δὲ τῆς μείξεως τοῦ εὐδεχομένου καὶ τοῦ ὑπάρχοντος τῆς εὐ πρώτῳ σχήματι. καὶ δείξας ποῖαι μὲν ἐστιν αὐτῶν συλλογιστικαὶ. ποῖαι δὲ ἀσυλλόγιστοι, νῦν φέρεται ἀεὶ τὴν μίξιν τοῦ ἀναγκαίου καὶ τοῦ εὐδεχομένου καὶ φησὶν. καὶ ἀεὶ τούτων γινομένων συλλογιστικὰς συζυγίας ὡσαύτως ἐχούσης τῆς πέρας τῶν ὅρων, ὥσπερ εἶχε καὶ ἀεὶ τῆς μείξεως τοῦ εὐδεχομένου καὶ τοῦ ὑπάρχοντος. λέγω δὴ τῆς μὴ μείζονος ἀναγκαίας οὔσης. τῆς δὲ ἐλάττονος εὐδεχομένης. ὅπως ἂν ἔχωσι κατὰ τὸ ποιὸν ἀμφότεραι. κἂν γὰρ ἡ ἐλάττων ἢ ἀποφατικὴ. οὐδὲν ἧττον συλλογιστικὴ ἔσται ἡ συζυγία, μεταλαμβανομένης αὐτῆς ὡς καταφατικὴν διὰ τὸ εὐδεχομένῳ εἶναι. ἐὰν δὲ ἡ μὲν μείζων εὐδεχομένη ἢ. ἡ δὲ ἐλάττων ἀναγκαία. τῆς Μ μείζονος ὁμοίως τὸ ποιὸν ἔστιν ἀδιάφορον. τῆς δὲ ἐλάττονος οὐκέτι. ἀλλὰ μόνον δεῖ ἄλλῳ καταφατικῷ εἶναι. ἵνα γένηται συλλογιστική.

ΤΟ. δὲ συμπέρασμα κατηγορικῶν μὲν ὄντων τῶν ὅρων, τοῦ εὐδέχεσθαι καὶ οὐ τοῦ ὑπάρχειν ἔσται. ἀμφοτέρων καθόλου καὶ μὴ καθόλου ποιημένων ἐὰν δὲ ἡ μὲν καταφατικὸν τὸ δὲ στερητικὸν. ὅταν μὲν ἡ τὸ καταφατικὸν ἀναγκαῖον τοῦ εὐδέχεσθαι, καὶ τὸ τοῦ μὴ ὑπάρχειν. ὅταν δὲ ἡ τὸ στερητικὸν ἀναγκαῖον, καὶ τοῦ εὐδέχεσθαι μὴ ὑπάρχειν. καὶ τοῦ μὴ ὑπάρχειν. καὶ καθόλου, καὶ μὴ καθόλου τῶν ὅρων ὄντων.

ΩΣΠΕΡ ἀεὶ τῆς μίξεως τοῦ ὑπάρχοντος καὶ εὐδεχομένου διάφορα ἐγίνετο τὰ συμπέρασματα. καὶ ποτὲ μὲν τοῦ κατὰ τὸν διορισμὸν εὐδεχομένου, ποτὲ δὲ ἄλλου τινός, οὕτω καὶ ἀεὶ τούτων φησὶν ὅτι ἐὰν μὲν ὦσιν ἀμφότεραι καταφατικαὶ ἡ μείζων εὐδεχομένη ἀποφατικὴ, τοῦ κατὰ τὸν διορισμὸν εὐδεχομένου ἐστὶ τὸ συμπέρασμα. ὅταν δὲ ἡ μείζων ἀποφατικὴ ἀναγκαία, οὐκέτι τοῦ κατὰ τὸν διορισμὸν εὐδεχομένου ἐστὶ τὸ συμπέρασμα. ἀλλὰ τοῦ συμβεχόντος τῷ ὑπάρχοντι τελεῖται δὲ γίνεται συλλογισμοὶ ἀεὶ πάσης τῆς μίξεως οἱ ἔχοντες τὴν ἀναγκαίαν καταφατικὴν οὖσαν εὐ τῇ ἐλάττονι. τὴν δὲ μείζονα ἀποφατικὴν ἢ καταφατικὴν εὐδεχομένην. ὁμοίως δὲ ἔχουσι καὶ αἱ μεικτοὶ ἀεὶ τε τῶν συμπερασμάτων καὶ ἀεὶ τῶν πλείστων ὡς εἶχον καὶ αἱ καθόλου συζυγίαι.

ΤΟ ΔΕ εὐδέχεσθαι εὐ τῷ συμπέρασματι, τὸν ἄλλον τρόπον λεπτέον, ὅνπερ καὶ εὐ τοῖς πρότερον.

ΕΠΕΙΣΗ εἶπεν ὅτι ὅταν τὸ στερητικὸν ἀναγκαῖον ἦ, τὸ συμπέρασμα ἔσται καὶ τοῦ εὐδέχεσθαι μὴ ὑπάρχειν καὶ τοῦ μὴ ὑπάρχειν. διὰ τοῦτο ἐπήγαγε. ὅτι εὐδεχόμενον εὐ πάντα λαμβάνεται δεῖ. τὸ κατὰ τὸν διορισμόν. ἀλλ' ὥσπερ καὶ τὸ περὶ ἐλάμβανον τὸ συμβεχόν ἄλλῳ τινὶ, τουτέστι τῷ ὑπάρχοντι κατηγορεῖται γὰρ τὸ ἁπλῶς εὐδεχόμενον καὶ κατὰ τοῦ ὑπάρχοντος.

ΤΟΥ δ' ὅ ἐξ ἀνάγκης μὴ ὑπάρχειν, ὄν ἔστι συλλογισμός. ἕτερον γὰρ τὸ μὴ ὂ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν καὶ τὸ ὂ ἐξ ἀνάγκης μὴ ὑπάρχειν.

Ειπων οτι τα συναγομενα συμπε ρασματα

forte τούτου

καταγορεῖται τὸ ἁπλῶς εὐδε χόμενον καὶ κατὰ τοῦ ὑπάρχοντος

∴ paulo ante hoc præcessit in lectione aristo. ut hic repetitur.

∴ accipit primam syllogismi tamqm cõcessam & subijcit hypothesim. & infert cõclusionem repugnantem secundæ propositioni syllogismi concessæ.

ράσματα ἢ τοῦ κατὰ τὸν διορισμὸν εὐδεχομένου ἔστιν. ἢ τοῦ εὐδεχομένου τυντέστι τοῦ τῷ ὑπάρχοντι συμφέρεται τοῦ τούτοις ἐπήγαγε ὅτι κατ' ἄδηλον τρόπον τοῦ ἐξ ἀνάγκης μὴ ὑπάρχειν γίνεται ὁ συλλογισμός. ἀδιαμῶς ἄρα τοῦ ἀναγκαίου ἔσται συλλογισμός. ἔστω δὲ ὅτι τοῦ ἐξ ἀνάγκης μηδενὶ ἀεὶ γίνεται συλλογισμὸς ἐπειδὴ ἀναστέρωε ἔλεγεν ὅτι ὁ μὴ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν, τουτέστι ὅτι τῷ εὐδεχομένῳ. διὰ τοῦ τούτοις ἐπήγαγεν ὅτι ἕτερόν ἐστι τὸ ἐξ ἀνάγκης μὴ ὑπάρχειν καὶ τὸ μὴ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν. τὸ Μ. τὸ ἐξ ἀνάγκης μὴ ὑπάρχειν, τὸ μηδαμῶς μηδαμῶς ὑπάρχον σημαίνει ὅτι καὶ φαμὲν εὐ τοῦ ἀναγκάζεσθαι. τὸ δὲ μὴ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν, τὸ ὑπάρχον μὲν, οὐκ ἀναγκαίως δὲ ἀλλ εὐδεχομένως ἀποφασκόμενον.

ΟΤΙ μὲν οὖν καταφατικῶν ὄντων τῶν ὅρων, οὐ γίνεται τὸ συμπέρασμα ἀναγκαῖον, φανερὸν. ὑπαρχέτω γὰρ τὸ μὲν α παντὶ τῷ β' ἐξ ἀνάγκης, τὸ δὲ β' εὐδεχέσθω παντὶ τῷ γ'. ἔστω δὴ συλλογισμὸς ἀτελὴς ὅτι εὐδεχέσθαι τὸ α παντὶ τῷ γ' ὑπάρχειν. ὅτι δὲ ἀτελὴς, ἐκ τῆς ἀποδείξεως δῆλον. ἐν ἄλλῳ γὰρ τρόπον διεχθήσεται, ὅτι μὴ καὶ ἀεὶ τῶν προτέρων.

ΕΝΤΕΥΘΕΝ λοιπὸν ἐκτίθεται τὰς συζυγίας τῆς μίξεως τοῦ ἀναγκαίου καὶ τοῦ εὐδεχομένου. καὶ δείκνυσιν ὅτι ἐπ' ἀδείας τούτων ἀναγκαῖον συνάγεται συμπέρασμα. ἀλλ' ἐνίοτε ὅτι προλαβὼν εἴρηκε πρότερον δὲ ἐκτίθεται τὴν ἐκ δύο καθόλου καταφατικῶν συζυγίαν. τῆς μὲν μείζονος ἀναγκαίας. τῆς δὲ ἐλάττονος εὐδεχομένης. καί φησιν ὅτι εὐδεχόμενον καθόλου καταφατικὸν συνάγεται συμπέρασμα. ἔστω γὰρ φησὶ τὸ α παντὶ τῷ β' ἐξ ἀνάγκης. τὸ δὲ β' παντὶ τῷ γ' εὐδεχομένως. λέγω ὅτι τὸ α παντὶ τῷ γ' εὐδέχεται. εἰ δὲ τὸ ψεῦδος, ἔστω τὸ ἀποφατικῶς ἀποκείμενον ἀληθὲς τὸ οὐ εὐδέχεται παντὶ. ὅπερ τουτόν ἐστιν τῷ ἀναγκαίῳ μὴ παντὶ. ἐπεὶ οὖν τὸ α τῷ β' παντὶ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχει, τῷ δὲ γ' ὁ παντὶ γίνεται τὸ συμπέρασμα ἐξ ἀμφοτέρων ἀναγκαῖον. καὶ συνάγει τὸ β' τῷ γ' ἐξ ἀνάγκης, μὴ παντὶ. ὑπέκειτο δὲ καὶ παντὶ εὐδέχεσθαι ὅπερ ἀδύνατον. τὸ ἀδύνατον ἠκολούθησε διὰ τὸ ὑποθέσθαι ἡμᾶς τὸ α τῷ γ' μὴ εὐδεχέσθαι παντὶ. ἀκουῶ ψεῦδος τὸ τὸ ἀληθὲς ἢ τὸ ἀποφατικῶς ἀποκείμενον τὸ εὐδέχεται παντὶ ὅπερ ἔδει δεῖξαι. φανερὸν δὲ ὅτι καὶ ἀτελὴς ἐστὶν οὗτος ὁ συλλογισμός. εἴγε διὰ τοῦ ἀδύνατου δέδεικται. ὅτι τὸ ἥμισυ τοῦ εὐδεχομένου συνάγει, εἴγε τὸ ἀναγκαῖον μὴ παντὶ μόνον ὑποτιθέμενον, τὸ ἀδύνατον ἠκολούθησε.

ΠΑΛΙΝ τὸ μὲν α εὐδεχέσθω παντὶ τῷ β' ὑπάρχειν. τὸ δὲ β' παντὶ τῷ γ' ὑπαρχέτω ἐξ ἀνάγκης, ἔστω δὴ συλλογισμὸς, ὅτι τὸ α παντὶ τῷ γ' εὐδέχεται ὑπάρχειν. ἀλλ' οὐχ ὅτι ὑπάρχει. καὶ τέλειος, ἀλλ' οὐκ ἀτελὴς. δεῖξαι γὰρ ἀεὶ τελεῖται διὰ τοῦ ἐξ ἀρχῆς προτάσεων.

ΑΔΙΑΔΙΔΟΝΤΕΣ οὖν τοῦ τῷ ἑτέρῳ, τὴν δὲ τῶν ἀμφοτέρων καθόλου καταφατικῶν νῦν πρὸς τῶν ἀνομοιογενῶν διαλέγεται. καὶ ὥσπερ ἀεὶ τῶν ὁμοιογενῶν προτάσεων ὑπεθέτο τὴν ἐκ τῆς μείζονος ἀναγκαίας, οὕτω καὶ ἀεὶ τούτων ποιεῖ καὶ φησὶν ὅτι ἐὰν ἡ μείζων ἢ ἀναγκαία ἀποφατικὴ καθόλου. ἡ δὲ ἐλάττων καθόλου καταφατικὴ εὐδεχομένη, τὸ συμπέρασμα γίνεται καθόλου ἀποφατικὸν ὑπαρχόν ἔστω γὰρ τὸ α οὐδενὶ ἐξ ἀνάγκης τῷ β'. τὸ δὲ β' παντὶ εὐδεχέσθω τῷ γ'. λέγω φησὶν ὅτι τὸ α οὐδενὶ ὑπάρχει τῷ γ'. εἰ δὲ τοῦ ψεῦδος, ἔστω τὸ ἀποφατικῶς ἀποκείμενον ἀληθὲς τὸ ὑπάρχον τινὶ. ἢ τὸ εὐαντίον τῷ οὐδενὶ τὸ ὑπαρχέτω παντὶ. ἐπεὶ οὖν τὸ μὲν α ἐξ ἀνάγκης οὐδενὶ τῷ β'. οὐδὲ τὸ β' οὐδενὶ τῷ α ἐξ ἀνάγκης ὑπαρχει. ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ α παντὶ τινὶ τῷ γ' ὑπαρχει μόνον. καὶ συνάγεται τὸ β' τῷ γ' ἐξ ἀνάγκης μὴ παντὶ ἐξ ἀνάγκης. ὑπέκειτο δὲ καὶ παντὶ εὐδέχεσθαι. ὅπερ ἀδύνατον. δεῖ δὲ οὐδένα ὅτι τὸ ἀδύνατον ἠκολούθησε εὐ τοῦ ἀεὶ διὰ τὸ βούλεσθαι τὸν ἀριστοτέλη ἀεὶ τῆς μίξεως τοῦ ἀναγκαίου καὶ τοῦ ὑπαρχόντος, τῇ μείζονι προτάσει ἀκολουθεῖν τὸ συμπέρασμα. ἐπεὶ ἐὰν τῇ χείρονι ἀκολουθεῖν ὑποθώμεθα ὡς δέδεικται ἀνωτέρω, οὐκ ἔτι τοῦ ἀδύνατον. ἔστω γὰρ τὸ β' τῷ γ' ἢ οὐδενὶ ὑπαρχον ἢ τὸ α παντὶ. ὑπέκειτο δὲ καὶ παντὶ εὐδέχεσθαι. ἐξ οὐδενὶ ἀδύνατον. κἂν γὰρ οὐδενὶ ὑπαρχει τῷ γ' τὸ β'.

10. gr. in pri.

g iii

Omne. β. ÷ α. necess.
Omne. γ. ÷ β. conting
Omne. γ. ÷ α. conting.
Quoddam. γ. nõ ÷ α. cõt.
Quoddam. γ. nõ ÷ α necess.
Omne. β. ÷ α. necessar
Quoddam. γ. non est. β
Baroco

Omne. β. est. α. contingẽ.
Omne. γ. est. β. necessario
Omne. γ. est. α. contingẽ
Nullũ. β. ÷ α. necess.
Omne. γ. est. β. contin.
Nullũ. γ. est. α. existẽter
Quoddam. γ. est. α. existẽt.
Nullum β. ÷ α necess.
Quoddam. γ. nõ est. β. necessa.
ferio

ἐξ ἀνάγκης μὴ υ· ἐξ ἀνάγκης υπ

ἀνομοιογενῶν propositiones quæ non habent eoma qualitatem

Maior necessaria
Minor cõtingẽs.

Imperfectus est gismus qa probat p syllogismũ dec fectoms ad impo

Ex maiore uniuer neg. necess. & min uniuer. affir. co conclusio uniuer existens. Notamo uariatione modi

ἐξ ἀνάγκης μὴ υπ

ἐξ ἀνάγκης μὴ υπ

ὑπάρχοντος τοῦ

ἐξ ἀνάγκης μὴ υπ

Diffa

δυνάμεθα λέγειν ὅτι οὐδενὶ χρομένας πᾶσιν ὑπάρχει· ὁμοίας κἂν τισὶν ὑπάρχει τισὶ δὲ μὴ δυνάσται, οὐδενὶ χρομένας πᾶσιν ὑπάρχει· οὕτω μὲν οὖν οὐκ ἀκολουθοῦσι ἀδυνάστοις· ὁ δὲ ἀριστοτέλης ἀκολουθῶν τοῖς ἰδίοις ὑποθέσι λέγει δὴ τὸ τῇ μείζονι τῶν προτάσεων ἕπεσθαι τὴν συμπέρασμα· ἤκιστα συνάγει τὸ ἀδυνάτον. Ἰστέον δὲ ὅτι οὐ μόνον ἐὰν τὸ α τῷ γ ὑπάρχειν παντὶ ὑποθώμεθα, ἀδυνάτων ἀκολουθεῖ· ἀλλὰ καὶ ἐὰν τὸ ἄλλο τῷ αὐτῷ ὡς ἀναγκῆς παντὶ ἢ τινὶ ὑποτεθῇ· οὐδὲν ἧττον ἕψεται τὸ ἀδυνάτον· ἔστω γὰρ τῶν ἄλλων ὄντων ὅρων τὸ α τῷ γ ἀναγκῆ παντὶ, ἢ τινὶ ὑπάρχειν· ἐπεὶ οὖν τὸ α τῷ β ἀναγκῆ μηδενὶ ὑπέκειτο· καὶ τὸ β τῷ α ἐξ ἀναγκῆς οὐδενὶ ὑπάρχειν· τὸ δὲ α τῷ γ ἀναγκῆ παντὶ, ἢ τινὶ ὑπετέθη· γίνεται οὖν τὸ πρῶτον σχῆμα· καὶ συνάγεται τὸ β τῷ γ ἀναγκῆ μηδενὶ ἢ μὴ παντί· ὑπέκειτο δὲ καὶ οὐδενὶ χρεται παντὶ ὅπερ ἀδυνάτον· ἐπὶ δὲ κἂν ὑποτεθῇ τὸ οὐδενὶ χρεται παντὶ τῷ γ τὸ α ὑπάρχειν· καὶ οὕτως τὸ ἀδυνάτον ἀκολουθήσει· ὑποκείσθω γὰρ τὸ α παντὶ τῷ γ οὐδενὶ χρεσθαι· ἐπεὶ οὖν ὑπέκειτο καὶ τὸ β παντὶ τῷ γ οὐδενὶ χρεσθαι, τὸ αὖ α τινὶ τῷ β οὐδενὶ χρεται ὑπάρχειν· ἀναστρέφει γὰρ οὕτως· φαίνω τὸ μὴν α παντὶ τῷ γ οὐδενὶ χρεται· τὸ δὲ γ τινὶ τῷ β οὐδενὶ χρεται· καὶ τὸ α ἄρα τινὶ τῷ β οὐδενὶ χρεται ὑπάρχειν· γίνεται γὰρ τὸ πρῶτον σχῆμα· ὑπέκειτο δὲ καὶ ὡς ἀναγκῆς μηδενὶ τῷ β, τὸ α ὅπερ ἀδυνάτον· φαίνω τοίνυν καὶ τούτοις ὑποτιθεῖσι τὸ ἀδυνάτον ἠκολούθησε· ἔστω τὰ αὐτικείμενα ἄλλοις ἀληθῆ· καὶ συμβήσεται μὴ μόνον τὸ ὑπάρχειν μηδενὶ συνάγεσθαι· ἀλλὰ καὶ τὸ οὐκ ἀναγκῆ παντί· ἢ οὐκ ἀναγκῆ τινί· καὶ τὸ οὐκ οὐδενὶ χρεται παντί· ὅπερ οὖν φαμὲν πρὸς τοῦτο· ὅπερ καὶ ἄλλο τι τοῖς ἐμπροσθεν εἴπομεν· ὅτι τὸ ἀδυνάτον τούτοις πᾶσιν ἠκολούθησε· οὐ διὰ τοὺς τρόπους· ἀλλὰ διὰ τὸ ποιόν· ἐπεσθαι τῷ ὑπάρχοντι οὐδενὶ ὑποτιθέντι τὸ αὐτικείμενον ὅτι τὸ καταφατικὸν ἢ αὐτιφατικῶς τὸ μερικὸν ἢ συναστέως τὸ καθόλου· εἰ πᾶσαις οὖν τοῖς ὑποθέσι τὸ ἄλλο καταφατικὸν ληφθέν· ἡνίκ' οὖν τὸ ἄλλο συνήγαγεν, ἀδυνάτων.

ΦΑΝΕΡΟΝ δὲ ὅτι καὶ τοῦ οὐδενὶ χρεσθαι μὴ ὑπάρχειν γίνεται συλλογισμός· εἴπερ καὶ τοῦ μὴ ὑπάρχειν.

Δείξας οὖν τὴν θρυμμένην συζυγίας ὁ φιλόσοφος ὅτι τοῦ ὑπάρχειν μηδενὶ συνάγεται τὸ συμπέρασμα· οὐδὲ σημαίνεται νῦν ὅτι ἢ καὶ τὸ ὑπάρχειν μηδενὶ συνάγεται· πρόδηλον ὅτι καὶ τὸ οὐδενὶ χρεσθαι μηδενὶ· ἀλλ' οὐδενὶ χρόμενον ἢ τὸ κατὰ τὸν διορισμόν, ἀλλὰ τὸ ἁπλῶς οὐδενὶ χρόμενον τὸ κατηγορούμενον καὶ κατὰ τοῦ ὑπάρχοντος.

ΡΑΛΙΝ ἔστω ἡ καταφατικὴ πρότασις ἀναγκαία· καὶ τὸ μὴν α οὐδενὶ χρεσθαι μηδενὶ τῷ β ὑπάρχειν· τὸ δὲ β παντὶ τῷ γ ὑπαρχέτω ὡς ἀναγκῆς· ὁ μὴν οὖν συλλογισμὸς ἔσται τέλος· ἀλλ' ὡς τοῦ μὴ ὑπάρχειν, ἀλλὰ τοῦ οὐδενὶ χρεσθαι μὴ ὑπάρχειν.

Υποθέμενος τὴν μείζονα πρότασιν ἀναγκαίαν ἀποφατικὴν καὶ δείξας ὑπάρχον· ἀποφατικὸν συναγόμενον τὸ συμπέρασμα· φέρεται νῦν τὴν τάξιν τῶν προτάσεων καὶ ὑπιτίθεται τὴν μείζονα πρότασιν οὐδενὶ χρόμενον ἀποφατικὴν· τὴν δὲ ἐλάττονα ἀναγκαίαν καταφατικὴν· καὶ φησὶν οὐδενὶ χρόμενον ἀποφατικῶς καθόλου συνάγεσθαι τὸ συμπέρασμα τοῦ κατὰ τὸν διορισμὸν οὐδενὶ χρόμενον καὶ μὴ τοῦ κατὰ τοῦ ὑπάρχοντος κατηγορουμένου τοῦ· τὸ δὲ δείκνυται, ὃ τῇ ἀδυνάτῳ· ἀλλὰ τοῦ ἐπὶ δύο εἴδεσι δείξει διὰ μόνου τοῦ κατὰ μηδενός· διὸ καὶ τέλειός ἐστιν ὁ συλλογισμός· ἐπεὶ δὴ τὸ α οὐδενὶ τῷ β οὐδενὶ χρεται πάντων ἅμα τῶν μερῶν αὐτοῦ κεχωρισμένας οὐδενὶ χρόμενος· οὐ δὲ τῶν μερῶν τοῦ β τὸ γ ἐστι· παντὶ δὴ τῷ γ τὸ β ὡς ἀναγκῆς ὑπάρχει· τὸ ἄρα α οὐδενὶ τῶν γ οὐδενὶ χρεται ὑπάρχειν.

ΗΤΕ δὴ πρότασις οὕτως ἐλήφθη ἀπὸ τοῦ μείζονος ἄκρου, καθ' ὃ τὸ ἀδυνάτον οὐκ ἔστιν ἀπεραγεῖν· ἐὰν τε δὴ ὑποτείθη τὸ α τῷ γ μηδενὶ ὑπάρχειν, κεῖται δὲ καὶ τὸ α τῷ β οὐδενὶ χρεσθαι μηδενὶ ὑπάρχειν, οὐδὲν συμβαίνει διὰ τούτων ἀδυνάτον.

Τὴν αἰτίαν ἐπέγει δι' ἣν ἡ προειρημένη συζυγία οὐδενὶ χρόμενον συνάγει συμπέρασμα· καὶ οὐκ ὑπαρχον· καὶ φησὶν ὅτι πρῶτον μὲν τοῦ τὸ ὅλον ἐκ τοῦ κατὰ παντὸς καὶ κατὰ μηδενός· τοῦτο γὰρ ὅτι τὴν πρότασις οὕτως ἐλήφθη ἢ ἀπὸ τοῦ μείζονος ἄκρου· δεύτερον δὲ ὅτι οὐκ οὐδενὶ χρεται ἢ μᾶλλον ὡς ἐπὶ τὸ ἀναπαλιν πάντα ἐχούσης συζυγίας τῇ ὡς ἀδυνάτου ἀπεραγῇ χρωμένας δείξει τὸ μηδενὶ ὑπαρχον συναγόμενον ὑποκείσθω γὰρ τὸ μὲν α μηδενὶ τῷ β οὐδενὶ χρόμενος· τὸ δὲ β παντὶ τῷ γ ἀναγκαίας· λέγω ὅτι οὐ δυνατὸν δεῖξαι τῇ ὡς ἄτοπον ἀπεραγῇ τὸ α μηδενὶ ὑπάρχον τῷ γ ὑποκείσθω γὰρ τὸ αὐτικείμενον αὐτιφατικῶς· τὸ οὐκ ὑπαρχειν μηδενὶ· ἵνα ἐὰν τῷ ἀκολουθήσῃ τὸ ἀδυνάτον, εἴπομεν τὸ μηδενὶ ὑπάρχειν εἶναι τὸ συναγόμενον· ἐπεὶ οὖν τὸ β τῷ γ ἀναγκῆ παντὶ ὑπάρχει· καὶ τὸ γ τῷ β παντὶ ὡς ἀναγκῆς ὑπάρχει· ἢ τοίνυν τὸ ἀλλοῦ δεῖ ὑπάρχειν τῷ γ· ἢ ὑπόθεσις· τὸ δὲ γ παντὶ τῶν β ὡς ἀναγκῆς· καὶ γίνεται τὸ πρῶτον σχῆμα τῆς μίξεως τοῦ ὑπαρχοντος καὶ τοῦ ἀναγκαίου· τὸ ἄρα α, ὃ παντὶ τῷ β ὑπαρξεῖ· ὑπέκειτο δὲ καὶ οὐδενὶ οὐδενὶ χρεσθαι· ὅπερ οὐκ ἀδυνάτον· οὐκ ἄρα ἀδυνάτου διὰ τοῦ ἀδυνάτου δείκνυται τὸ ὑπάρχειν μηδενὶ συναγόμενον.

ΕΑΝ δὲ πρὸς τῷ ἐλάττονι ἄκρῳ τεθῇ· τὸ στερητικὸν, ὅταν μὲν οὐδὲ χεσθαι σημαίνῃ συλλογισμὸς ἔσται διὰ τῆς αὐτῆς σοφῆς καθάπερ οὐ τοῖς πρότερον.

Υποθέμενος οὖν τοῖς προλαβούσαις συζυγίαις τὴν μείζονα ἀποφατικὴν ἢ τὴν ἐλάττονα καταφατικὴν, καὶ ἀναπαλιν ὑποτιθεται καὶ φησὶν ὅτι ἐὰν ἡ ἐλάττων ἀποφατικὴ ἢ· ὅταν μὲν οὐδὲ χρόμενόν ἢ, τὸ μείζονος διλονότι ἀναγκαίας οὔσης καὶ ἀδιαφορούσης κατὰ τὸ ποιὸν, γίνεται συλλογισμός· μεταλαμβανομένης τῆς οὐδὲ χρομένης ἀποφατικῆς ὡς τὴν καταφατικὴν· τὸ δὲ συμπέρασμα τοιοῦτο ἔσται, οἷα καὶ πρότερον ἦσαν οὐ τοῖς ὁμοίαις συζυγίαις· τῆς οὖν ἐλάττονος οὐδὲ χρομένης ἀποφατικῆς, τῆς δὲ μείζονος ἀναγκαίας· ἢ ἀποφατικῆς ἢ καταφατικῆς· μεταληφθείσης τὸ οὐδὲ χρομένης ἀποφατικὸς ὡς τὸ ἢ φατικὴν· αἱ αὖθις δίλον ὅτι συζυγίαι πάλιν γίνονται· ὥστε καὶ τὰ αὖθις συμπέρασματα καὶ οἱ αὖθις τρόποι τῶν σχέσεων τοῖς προτέροις, λέγω δὴ τοῖς ἐχούσαις τὴν μείζονα ἀναγκαίαν ἢ καταφατικὴν ἢ ἀποφατικὴν· τὴν δὲ ἐλάττονα οὐδὲ χρομένην ἀποφατικὴν.

ΟΤΑΝ δὲ μὴ οὐδὲ χεσθαι, οὐκ ἔσται.

Ε ἰνότως· τὸ γὰρ ἀναγκαίας ἀποφατικὴ γίνεται ἡ ἐλάττων, ἀπόλυσι τὸ ἴδιον τοῦ πρώτου σχήματος μὴ ἔχουσα τὴν ἐλάττονα καταφατικὴν· οὐκέτι γὰρ μεταλαβεῖν τὴν ἀποφατικὴν ἀναγκαίαν δυνατὸν ὡς τὴν καταφατικὴν.

ΟΥΔ' ὅταν ἀμφοτέρω στερητικὰ, μὴ ἢ ὃ οὐδὲ χρόμενον, τὸ πρὸς τὸ ἔλαττον· ὅροι δὲ οἱ ἄλλοι· τοῦ μὲν ὑπάρχειν, λευκὸν, ζῶον, κύων· τοῦ δὲ μὴ ὑπάρχειν, λευκὸν, ζῶον, πτῆνα.

Αμφοτέρων φησὶ τῶν προτάσεων ἀποφατικῶν λαμβανομένων· ἐὰν μὴ ἡ ἐλάττων οὐδὲ χρόμενόν ἢ· διὰ τὴν ἄλλην πάλιν αὐτὴν, συλλογιστικὴ γίνεται· ἢ συζυγία· μεταλαμβάνεται γὰρ πάλιν ἡ ἀποφατικὴ ὡς τὴν καταφατικὴν· ἐὰν ὃ ἀναγκαίας ἢ ἡ ἐλάττων, οὐκέτι ἐκτίθεται δὲ ὅροις σωάγοντας καὶ τὸ παντὶ, καὶ τὸ οὐδενὶ· ὥσπερ παρέθετο καὶ αὐτὴ τῆς μίξεως τοῦ ὑπαρχοντος καὶ τοῦ οὐδὲ χρόμενον λευκὸν γὰρ χρόνοι μὲν ὡς ἀναγκῆς πάσιν· πτῆνα δὲ ἡμεῖς ὅροις κατὰ τούτων κρατοῦντας· οὓς ἅπερ καὶ οἱ ἐκείνοις ἀλήφαμεν· τοῦ μὲν παντὸς λευκὸν οὐδὲ χεται μηδενὶ ἵππος· ἵππος οὐδενὶ κύκνῳ ὡς ἀναγκῆς· καὶ λευκὸν ὡς ἀναγκῆς παντὶ κύκνῳ· τοῦ δὲ μηδενὶ, ἢ κατὰ κύκνου κόρακα λάβωμεν· λευκὸν γὰρ οὐδὲ χεται μηδενὶ ἵππος· ἵππος οὐδενὶ κόρακι ὡς ἀναγκῆς· καὶ λευκὸν ἐξ ἀναγκῆς οὐδενὶ κόρακι.

ΤΟΝ αὐτὸν δὲ τρόπον ἔξεστι καὶ αὖθις τῶν οὐ μέρει συλλογισμῶν· ὅταν μὲν γὰρ ἡ ὁ στερητικὸν ἀναγκαῖον, καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσται τοῦ μὴ ὑπάρχειν· οἷον εἰ ὁ μὲν α μηδενὶ τὸ β' οὐδὲ χεται ὑπάρχειν, ὁ δὲ β' παντὶ τῷ γ οὐδὲ χεται ὑπάρχειν, ἀναγκῆ ὁ α τινὶ τῷ γ μὴ ὑπάρχειν· εἰ γὰρ παντὶ ὑπάρχει, τῷ δὲ β' μηδενὶ οὐδὲ χεται, οὐδὲ ὁ β' τῷ α οὐδενὶ οὐδὲ χεται ὑπάρχειν· ὥστε εἰ ὁ α παντὶ τῷ γ ὑπάρχει, ὁ β' οὐδενὶ τῷ γ οὐδὲ χεται· ἀλλὰ ὑπέκειτο τινὶ οὐδὲ χεσθαι.

Ε λυρῶσας τῶν δὲ ἀμφοτέρων τῶν προτάσεων καθόλου λόγον ἀκολούθως μέτεισιν αὖθις τὰς ἐχούσας τὴν ἑτέραν μερικὴ· καὶ σωτήμας ἕπεται ὅπως αἱ ἔχουσαι καὶ καθόλου οὕτως ἔχουσι καὶ αὐτοῖς κατὰ τὸ συμπέρασματα καὶ τὴν τρόπους τῆς δείξεως· καὶ μόνον τῷ καθόλου καὶ ᾧ μερικῷ διαλλάττουσι· ἐκτίθεται δὲ τὰς ἀνομοιοχήμονας συζυγίας πρώτας ἐφ' ὧν καὶ ἡ διαφορὰ τῶν συμπερασμάτων ἐγίνετο· αἱ μὲν γὰρ τὸ οὐδὲ χρόμενον σωτήρον· αἱ δὲ τὸ ὑπάρχον ἵνα κατὰ σωέχειαν πληρώσι τὸν περὶ τῶν ἀνομοιοχημόνων λόγον· πρώτας δὲ ἐκτίθεται τὰς τὸ ὑπάρχον σωαγούσας, καὶ φησὶν· ὅτι ὅταν μὲν ἡ ὁ στερητικὸν ἀναγκαῖον· τουτέστιν ὅταν ἡ μείζων ἀναγκαία ἡ ἀποφατικὴ καθόλου· ἀνομοιοχημόνων γὰρ ὄντων τῶν προτάσεων οὐ πρὸς τὸν σχήματι, ἀναγκὴ τὴν ἀποφατικὴν μείζονα εἶναι· πάλιν τῆς ἑτέρας οὔσης μερικῆς τῆς δὲ ἑτέρας καθόλου· τὴν καθόλου ἀναγκὴ μείζονα εἶναι· ὥστε τὸ τὸ φησὶν ὅτι ἐὰν ἢ ἀνομοιοχημόνων συζυγιῶν· αἳ ἔχουσαι τὴν ἑτέραν μερικὴ· ὅταν ἡ μείζων ἀναγκαία δίλον ὅτι ἀποφατικὴ ὅσα καὶ καθόλου· ἡ δὲ ἐλάττων οὐδὲ χρόμενον μερικὴ οὖσα καταφατικὴ· τὸ συμπέρασμα ὑπάρχον ἔσται· καὶ τὸ κατὰ τὸν διορισμὸν οὐδὲ χρόμενον ὡς δέδεικται καὶ ἐὰν τῶν καθόλου συζυγιῶν ἔσται γὰρ τὸ μὲν α ὡς ἀναγκῆς μηδενὶ τῷ β' ὑπάρχειν· τὸ δὲ β' παντὶ τῷ γ οὐδὲ χεσθαι ὑπάρχειν· λέγω φησὶ ὅτι τὸ α τινὶ τῷ γ οὐκ ὑπάρχει· ἢ γὰρ τὸ ψεῦδος, ἀληθὲς τὸ αὐτιφατικῶς αὐτικείμενον τὸ ὑπάρχειν παντὶ· ἐπεὶ οὖν τὸ α τῷ β' ὡς ἀναγκῆς οὐδενὶ· καὶ τὸ β' τῷ α ὡς ἀναγκῆς οὐδενὶ· αὐτιστρέφει γὰρ ἡ πίστις τὸ β' τῷ α ὡς ἀναγκῆς οὐδενὶ· τὸ δὲ α τῷ γ ὑπάρχει παντὶ ὡς ἡ ὑπόθεσις· γίνεται οὖν τὸ πρῶτον σχῆμα τῆς μίξεως τοῦ ὑπαρχοντος καὶ ἀναγκαίου· αὖθις δὲ τῆς τοιαύτης μίξεως κατὰ ἀειστοτέλειν τὴν μείζονι τῶν προτάσεων ἠκολούθησε τὸ συμπέρασμα· τὸ οὖν β', οὐδενὶ τῷ γ ὡς ἀναγκῆς ὑπάρχει· ὑπέκειτο δὲ καὶ τινὶ οὐδὲ χεσθαι ὑπάρχειν ὅπερ ἀδυνάτον, τὸ ἀδυνάτον ἠκολούθησε διὰ τὸ ὑποτεθεῖσα ἡμᾶς τὸ α τῷ γ παντὶ ὑπάρχειν· ψεῦδος οὖν οὖν τὸ τοῦ οὐκ ἀληθὲς τὸ αὐτιφατικῶς αὐτικείμενον τὸ μὴ παντὶ ὑπάρχειν ὅπερ ἔδει δεῖξαι· ὁμοίως δὲ κἂν τὴν ἐλάττονα οὐδὲ χρόμενον μερικὴ ἀποφατικὴν ὑποθώμεθα· ἵνα ὁμοιοχήμων γένηται ἡ συζυγία ὡς ἀμφοτέρων ἀποφατικῶν· τὸ ἄλλο πάλιν γίνεται συμπέρασμα· ἐπεσθαι ἡ ἄλλη πάλιν συζυγία, μεταλαμβανομένης τῆς ἀποφατικῆς μερικῆς ὡς τὴν μερικὴν καταφατικὴν.

ΟΤΑΝ δὲ ὁ εἰ μέρει καταφατικὴν ἀναγκαῖον ᾖ ὁ εἰ τῷ στερητικῷ συλλογισμῷ. οἷον ὁ β' γ'. ἢ ὁ καθόλου ὁ εἰ τῷ καταφατικῷ. οἷον ὁ α β' ἂν εἶναι τὸ ὑπάρχειν συλλογισμός. ἀπόδειξις δ' ἡ αὐτὴ τῶν πρότερον.

Ἐπιχειροῦσι τινες μεικτῶν τινὰ τὸ ὑπάρχειν συναγούσας συζυγίας, καὶ πεῖραν τοῦ δεχομένου συναγουσῶν διαλέγεται. τί οὖν φησι; ὅτι ὁ τινὶ καὶ οὐ τῷ καταφατικῶν συλλογισμῶν ἢ ἐλάττων πρότασις καταφατικὴ ὅταν ἀναγκαία εἴη. τῆς μείζονος δηλονότι οὐδεχομένης ὅτης καθόλου ἀποφατικῆς οὐχ ὑπάρχον ἀλλ' οὐδεχόμενον συνάγεται τὸ συμπέρασμα. δείκνυται δὲ καθ' ἑκάτερα καὶ ἡ καθόλου συζυγία, καὶ ἡ ὁμοίως αὐτῇ ἔχουσα τῇ ἐπ' ἀδύνατον ἀπόδειξιν. διὰ μὲν τοῦ κατὰ παντὸς καὶ τοῦ κατὰ μηδενὸς ἐπεὶ γὰρ τὸ α τῷ β' οὐδεχόμενον μηδενὶ πάντων αὐτῶν μερῶν αὐτῷ οὐδεχόμενον κεχώρισται. οὐ δὲ τῶν μερῶν τὸ β τῷ ἐπὶ τῶν γ' ἐστί. ὁ αὐτὸ α τινὶ τῶν γ' οὐδεχόμενον οὐχ ὑπάρχει. ὁμοίως δὲ φησι καὶ διὰ τοῦ καταφατικοῦ συλλογισμοῦ. τουτέστι τοῦ ὄντος καταφατικῶν τῶν προτάσεων. ἐὰν ἡ καθολικὴ πρότασις ἀναγκαία ᾖ. τουτέστιν ἡ μείζων, οὐχ ὑπάρχον πάλιν, ἀλλ' οὐδεχόμενον ὅτι ὁ συμπέρασμα. τὸ δὲ διὰ τοῦ ἀδυνάτου δείκνυται ὥσπερ καὶ διὰ τῆς καθόλου συζυγίας τῆς ὁμοίως αὐτῇ ἐχούσης. ἔστω γὰρ τὸ α τινὶ τῷ β' ὄντος ἀναγκαίου. τὸ δὲ β' τινὶ τῶν γ' οὐδεχομένως, συνάγει φησὶν ὅτι ὁ α τινὶ τῶν γ' οὐδεχομένως. εἰ γὰρ τοῦτο ψεῦδος, ἔσται τὸ ἀποφατικῶς αὐτικείμενον ἀληθές τὸ οὐκ οὐδεχόμενόν τινι ὅπερ παντὸν ὅτι τῷ ἀναγκαίῳ μηδενί. ἐπεὶ οὖν τὸ α τῷ μ γ' ὄντος ἀναγκαίου ὄντος ἐστὶ τὸ α τινὶ τῷ β' ὄντος ἀναγκαίου τῷ δὲ β' παντὶ ὑπάρχει. γίνεται τὸ δεύτερον σχῆμα ὄντος ἀμφοτέρων ἀναγκαίων τῆς μείζονος ἀποφατικῆς, καὶ συνάγεται τὸ β' ὄντος ἀναγκαίου μηδενὶ τῷ γ'. ὡὶ δὲ καὶ οὐδεχόμενον τινὶ ὅπερ ἀδύνατον. τὸ ἀδύνατον ἠκολούθησε. διὰ τὸ ὑποτίθεσθαι ὅτι τὸ α τῷ γ' οὐκ οὐδεχόμενον τινὶ. ἀκουῶν ψεύδους τῆς τῷ ἀληθοῦς δὲ τὸ οὐδεχόμενον τινὶ ὅπερ ἔστιν δεῖξαι. φανερὸν δὲ ὅτι καὶ οὐ τοῦτο ἔστω λέγειν ὅτι τὸ ἥμισυ τῆς οὐδεχομένου συνάγεται.

ΕΑΝ δὲ τὸ μὴ καθόλου τεθῇ. πρὸς τὸ ἐλάττονι ἄκρῳ ἡ καταφατικὴν ἢ στερητικὴν ἢ οὐδεχόμενον, τὸ δ' εἰ μέρει ἀναγκαῖον πρὸς τῷ μείζονι ἄκρῳ οὐκ ἔσται συλλογισμός. ὅροι δὲ τῶν ὑπάρχειν ὄντος ἀναγκαίου, ζῷον. λευκὸν, ἄνθρωπος. τῶν δὲ μὴ οὐδεχέσθαι, ζῷον, λευκὸν, ἵππος.

Ἐπιχειρήσεις πρὸς συζυγίας τὰς ἐκ τῆς ἑτέρας καθόλου, τῆς δὲ ἑτέρας μεικτῆς, τὰς ἐχούσας τὸν μείζονα καθόλου. καὶ δείξας ποίας μὲν εἰσὶ συλλογιστικὰ ποίας δὲ ἀσυλλόγιστοι, καὶ τὰς εἰκότως ἐχούσας κατὰ τὸν ποῖον ἐκτίθεται. λέγω δὴ τὸν μὲν μείζονα μεικτὸν τὸν δὲ ἐλάττονα καθόλου. καὶ πάσας φησὶ τὰς συλλογίσεις εἶναι. ἀπόλεσε γὰρ ἡ μείζων τὸ ἴδιον τῆς πρώτου σχήματος. λέγω δὴ τὸ καθόλου. τὸ δὲ ἡ οὐδεχόμενον. αὐτὴ τῆς καὶ οὐδεχόμενον. πρώτας γὰρ ὀξέθετο ἀσυλλόγιστος τὰς ἐχούσας τὸν ἐλάττονα οὐδεχομένου. συνάγουσιν αὐτοὶ καὶ τὸ παντὶ καὶ τὸ μηδενί. τὸ γὰρ ζῷον ἀνθρώπῳ μὲν παντὶ ὄντος ἀναγκαίου ἡμᾶς ὁ μηδενὶ ὄντος ἀναγκαίου. ἐπεὶ δὲ πάλιν κάλλιον οἱ ὅροι. ζῷον τινὶ λευκῷ ὄντος ἀναγκαίου. λευκὸν οὐδεχόμενον μηδενὶ ἵππῳ πῷ παντὶ. καὶ ζῷον ὄντος ἀναγκαίου παντὶ ἵππῳ τῷ δὲ μηδενὶ. ἢ αὐτὶ τῶν ἵππου λάβοιμεν ἡμάτιον. ζῷον τινὶ λευκῷ ὄντος ἀναγκαίου. λευκὸν οὐδεχόμενον μηδενὶ ἡματίῳ παντὶ ἡματίῳ εἶναι. καὶ ζῷον ὄντος ἀναγκαίου μηδενὶ ἡματίῳ.

ΟΤΑΝ δὲ ἀναγκαῖον ᾖ τὸ καθόλου τὸ δ' εἰ μέρει οὐδεχόμενον, στερητικοῦ μὲν ὄντος τῶν καθόλου, τῶν μὲν ὑπάρχειν ὅροι ζῷον, λευκὸν, κόραξ. τῶν δὲ μὴ ὑπάρχειν, ζῷον, λευκὸν, πίττα. καταφατικοῦ δὲ τῶν μὲν ὑπάρχειν, ζῷον, λευκὸν, κύκνος. τῶν δὲ μὴ οὐδεχέσθαι, ζῷον, λευκὸν, χιών. μείβει διὰ τοῦτων τὸν πάλιν τῶν φόβον. τῇ μὲν ἐλάττονι διδοὺς τὸ ἀναγκαῖον. τῇ δὲ μείζονι τὸ οὐδεχόμενον. αὐτοὶ γὰρ πᾶσαι ὅπως αὐτὸ ἔχουσι κατὰ τὸ ποιόν, πᾶσαι ὅσαι ἀσυλλόγιστοι. συνάγουσι γὰρ πᾶσαι καὶ τὸ παντὶ. καὶ τὸ μηδενὶ ὄντος ἀναγκαίου, διὰ τῶν ὅρων οὓς ἀλλὸς ἐκτίθεται.

ΟΥΔ' ὅταν ἀδιόριστοι λαμβάνωσιν αἱ προτάσεις. ἢ ἀμφότεραι κατὰ μέρος, οὐδὲ οὕτως ἔσται συλλογισμός. ὅροι δὲ ἡ ἐπὶ τοῦ. τῶν μὲν ὑπάρχειν, ζῷον, λευκὸν, ἄνθρωπος. τῶν δὲ μὴ ὑπάρχειν ζῷον, λευκὸν, ἄψυχον.

Ἄνευ μεικτέον τοῦ τε πρώτου σχήματος συζυγίας. αἱ τινὲς τῶν ὅλων ἀσυλλόγιστοί εἰσιν. αἵ τε γὰρ ὄντος ἀμφοτέρων μεικτῶν, ἀσυλλόγιστοι τῆς μείζονος ὄντος ἐχούσης τὸ καθόλου. ἡ δὲ ὄντος ἀπροσδιόριστον ἀμφοτέρων. διότι κατὰ τὸν ἀριστοτέλους τοῖς μεικτοῖς ἰσοδυναμοῦσιν αἱ ἀπροσδιόριστοι. οὐ πρᾶ δὲ ἡ ἐπὶ τῶν ὅρων εἰδὴ πάντων συναγόντων καὶ τὸ παντὶ καὶ τὸ μηδενὶ. ζῷον. λευκὸν ὑπάρχε τῷ ἢ τινὶ ὄντος ἀναγκαίου. ἢ οὐδεχομένως. λευκὸν αὐτῷ ὑπάρχε τῷ ἢ τινὶ ὄντος ἀναγκαίου. ἢ οὐδεχομένως. καὶ συνάγεται. ζῷον παντὶ ἀνθρώπῳ ὄντος ἀναγκαίου καὶ πάλιν ὁμοίως ἐχουσῶν τῶν προτάσεων. ζῷον μηδενὶ ἀψύχῳ ὄντος ἀναγκαίου.

ΚΑΙ ὅτι τὸ ζῷον, τινὶ λευκῷ. καὶ τὸ λευκὸν ἀψύχῳ τινὶ. καὶ ἀναγκαῖον ὑπάρχειν, καὶ οὐκ οὐδέχεται ὑπάρχειν. καὶ εἰδὴ τῶν οὐδεχέσθαι ὁμοίως. ὥστε πρὸς ἅπαντα χρήσιμοι οἱ ὅροι.

Ἐπιχειρεῖ δὲ διὰ τοῦ τῶν διῆξαι ἅπαντα οἱ ὁρισμοὶ οἱ ὅροι οὐδὲν οὐδὲν εἰδὴ πάντων ὁ μὲν ὄντος ὀξέθετο συζυγιῶν τῶν τε μεικτῶν καὶ τῶν ἀπροσδιορίστων καὶ τῶν τὸ δείκνυσι διότι φησὶ δεῖξαι τὸν ἐπὶ τινὶ λευκῷ ὄντος ἀναγκαίου ὑπάρχειν. οἷον τῷ εἰ κύκνῳ ἢ τῷ εἰ σκύθῃ. ὥστε δῆλον διὰ τοῦτων ὅτι δεῖξαι τὸν λαβεῖν τὸν μείζονα πρότασιν ἀναγκαίαν καταφατικὴν. ὅτι δὲ ἡ ἀποφατικὴν, δῆλον. λέγομεν γὰρ τὸ ζῷον μὴ παντὶ λευκῷ ὄντος ἀναγκαίως ὑπάρχειν οἷον τῷ εἰ χόνι. οὕτω μὴν οὖν δὲ δείκνυται ὅτι δεῖξαι τὸν μείζονα πρότασιν ἀναγκαίαν καταφατικὴν τε καὶ ἀποφατικὴν τοῦ τε καὶ τῶν τοῦ τῶν ὄντος ἀναγκαίου τῶν τοῦ τῶν ὄντος ἀναγκαίου τῶν τοῦ τῶν ὄντος ἀναγκαίου

Transit ad. 2. f^m

ΕΝ δὲ τῷ δευτέρῳ σχήματι ὅταν μὴν συνδεχόμενα λαμβάνωνται ἀμφότερα αἱ προτάσεις, οὐ
δεὶς ἔσται συλλογισμός· οὔτε καταφατικῶν, οὔτε στερητικῶν πυθήσεται, οὔτε καθόλου, οὔτε κατὰ μέρος.
ἀναγκαῖος ὁ φιλόσοφος τὸ τι ὑπάρχοντος καὶ τὸ συνδεχόμενον ἰδίᾳ ἑκάστου εἰδῶν τῶν τριῶν σχημάτων
τοὺς ἁπλοῦς συλλογισμοὺς ἐφεξῆς ποιήσατο τοῦ μέν τοῦ πρώτου σχήματος τοὺς ἁπλοῦς συλλογισμούς.
καὶ δεύτερον δεύτερον τὸ λοιπὸν δύο σχήματα τῶν ἁπλῶν συζυγιῶν τὸ συνδεχόμενον παραδοὺς ὥσπερ
ἐποίησε καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, οὐ οὕτως ἐπὶ τοῦ μέν τὸ φάναι τὸ συνδεχόμενον πρὸς τοὺς ἄλ-
λους δύο τρόπους, οὐχ οὕτως ὁ φιλόσοφος ποιεῖ· ἀλλὰ μετὰ τὸ παραδοῦναι τὸ συνδεχόμενον ἐν πρώ-
τῳ σχήματι τὰς ἁπλᾶς συζυγίας, δύο ἔφη ἐπὶ τοῦ μέν ἀπὸ τοῦ πρὸς τὸ ὑπάρχον ἡ ἀναγ-
καῖον ἐν πρώτῳ σχήματι ἅπαν λοιπὸν ἐπὶ δευτέρου σχήματος μεταβέβηκεν· τὸ δὲ πεποίηκεν, ἐπ-
ειδὴ πᾶσαι αἱ ἐν β' σχήματι τὸ συνδεχόμενον συζυγίαι ἀσυλλόγιστοί εἰσι· καὶ διὰ τοῦτο ὥσπερ ἔφαμεν.
οὕτω καὶ νῦν ποιεῖ πρότερον τὰς συλλογιστικὰς παραδούς· λέγω δὴ τὰς ἐν πρώτῳ σχήματι ἁπλᾶς
τε καὶ μικτάς· εἶτα οὕτω μεταβὰς ἐπὶ τὸ δεύτερον σχῆμα καὶ δείκνυς ὡς πᾶσαι ἀσυλλόγιστοί εἰσιν αἱ
ἁπλαῖ τὸ συνδεχόμενον ἐν τούτῳ προτάσεις· πεῖν δὲ ταύτας ἐκθέσθαι, προλαμβάνει τι λημμάτιον
δείκνυς ὅτι οὐκ αἱ πρὸς ἑαυτὸν τὸ συνδεχόμενον ἀποφάσεις ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἄλλων τρόπων.
ἀλλ' οὐδὲ πρὸς ἄλλο τινά, μεμνήμεθα γὰρ λέγοντες παρεδίδου τὰς αἱρέσεις ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἄλλων τρόπων.
ἀναγκαίαν προτάσεων· ὅτι ὁμοίας ἑαυτοῖς οἱ δύο τρόποι οὗτοι αἱρέσεις φασὶν· ὅτι ἔλεγεν ὅτι αἱ τὸ
συνδεχόμενον προτάσεις κατὰ μὲν τὴν καταφατικήν, ὁμοίας καὶ αὗται αἱρέσεις φασίν· κατὰ δὲ τὴν
καθόλου ἀποφατικὴν, συνέπεσθαι· οὐ γὰρ πρὸς ἑαυτὸν αἱρέσεις ἐστὶ καθόλου ἀποφα-
σις· τὸ δὲ ἔσται φανερὸν διὰ τὸ τὸν συνδεχόμενον λέγομεν ὃ οὗ ἕνεκα ἐπιτέλεται, νῦν ἀποφα-
σιν· τοίνυν φησὶν ἀρχόμενος ὁ φιλόσοφος τὸ τῷ δευτέρῳ σχήματι ἀμφοτέρων τῶν προτάσεων τὸ
συνδεχόμενον οὐσῶν· κατ' τὸ καθόλου ὅσα κατ' τε μερικά· εἴτε προσδιορισμοί, εἴτε ἀπροσδιόριστοι. καὶ
αὐτοὶ εἴτε καταφατικοί, εἴτε ἀποφατικοί, εἴτε ἀδιαφόρως γίνεται συλλογισμός· καὶ
ἡ αἰτία δῆλον· ἐπειδὴ γὰρ τὸ δευτέρῳ σχήματι ἀνομοιομέρειαν ἡ ἀναγκαία γίνεται συλλογισμός· καὶ
σεις ἐκεῖ τε ὁμοιομέρειαν μόνον ἁπλᾶς λάβωμεν, διὰ ἄλλο τὸ τὸ ἀσυλλόγιστοί εἰσιν· ἐκεῖ τε ἀνομοιομέρ-
νον· ἐπειδὴ δεῖ τὸν ἀποφατικὸν ὡς καταφατικὸν μεταλαβεῖν· καὶ πάλιν διὰ τὸ γίνεται
ὁμοιομέρειαν· διὰ τὸ ὅλως οὐ γίνεται τὸ τῷ δευτέρῳ σχήματι ἀμφοτέρων τὸ συνδεχόμενον τῶν
προτάσεων συλλογισμοί.

ΟΤΑΝ δὲ ἡ μὴν ὑπάρχειν, ἡ δὲ τὸ συνδέχεσθαι σημαίνῃ, τῆς μὴν καταφατικῆς ὑπάρχειν σημαι-
νούσης, οὐδέποτε ἔσται· τῆς δὲ στερητικῆς τῆς καθόλου, ἀεί.
ῥοιμεσαμένος καὶ πρὸ τῆς διέξεως προεκφωνήσας ὅτι αἱ ὅταν ἀμφοτέρων τὸ συνδεχόμενον τῷ δευτέ-
ρῳ σχήματι πᾶσαι ἀσυλλόγιστοί εἰσιν· νῦν φησι περὶ τῶν ἐχουσῶν τὴν μίαν τὸ συνδεχόμενον τὴν δὲ ἑτέραν
ὑπάρχουσαν· καὶ σωτόμως διαιρεῖ τὰς συλλογιστικάς τε καὶ τὰς ἀσυλλόγιστους πεύτηκοσαι φησὶ τὴν
καταφατικὴν πρότασιν ὑπάρχουσαν ἔχουσιν· αὗται πᾶσαι ἀσυλλόγιστοί εἰσιν· κἂν γὰρ ἀποφατικὴ ἔστιν ἡ
συνδεχόμενον· διὰ τὸ πάλιν μεταλαμβάνεσθαι τὴν ἀποφατικὴν τὸ συνδεχόμενον ὡς ἡ καταφατικήν. καὶ
πάλιν ὁμοιομέρειαν μόνας γίνεσθαι τὰς προτάσεις, ἀσυλλόγιστοι αἱ τοιαῦται συζυγίαι εἰσαι δὲ καταφα-
τικὴ ὑπάρχουσαν ἔχουσι, τῆς συνδεχόμενης ὡς ἔτυχεν ἐχούσης εἴτε ἀποφατικῶς, εἴτε καταφατικῶς πάν-
τως γίνεται συλλογιστικὴ ἡ συζυγία· μόνον γὰρ ἡ συζυγία πυκνοῦται ἀνομοιομέρειας ἔχουσα τὰς προ-
τάσεις· διὰ τὸ μήτε τὴν ἀποφατικὴν ὑπάρχουσαν μεταληφθῆναι δεῖ αὐτὴν ὡς καταφατικὴν, μήτε
ἀποφατικὴ εἶναι ἡ συνδεχόμενη δεῖ αὐτὴν ὡς καταφατικὴν καὶ τὰ ἀναγκαῖα τέλεα δυκρῶτα, ἀλλὰ κἂν
σχήμασι τὴν συζυγίαν· διὰ δὲ τὴν ἀποφατικὴν ὑπάρχουσαν καθόλου εἶναι διὰ τὸ αἱρεῖσθαι πρὸς
ἑαυτὴν· ἡ γὰρ μερικὴ εἶναι, οὐ πάντως ποιεῖ συλλογισμόν· ὡς μαθησόμεθα τοῦ τῷ τέπῳ.

ΤΟΝ ὅλον δὲ τρόπον καὶ ὅταν ἡ μὴν, ὡς ἀναγκαῖον, ἡ δὲ, τὸ συνδέχεσθαι λαμβάνωνται τῶν προτά-
σεων· ὅσα γὰρ ἐκεῖ τὸ ὑπάρχοντος ἡ συνδεχόμενον ἔφηνται, ταῦτα ἡ ἐκεῖ τούτων ῥηθήσεται· διὰ δὲ καὶ
τὸ τούτοις λαμβάνειν τὸ τοῖς συμπεράσμασιν συνδεχόμενον, ὥσπερ καὶ τὸ τοῖς πρότερον.
αἱ συμπεράσματα φησὶ τὰ σωζόμενα τὸ β' σχήματι· ἐκεῖ τῆς μίξεως τὸ συνδεχόμενον πρὸς τὸ ὑπάρ-
χον καὶ τὸ ἀναγκαῖον συνδεχόμενα ὄντα, ποιεῖ τὸν συνδεχόμενον διὰ λαμβάνειν ὄντα, εἴον λῶ καὶ τὸ
τὸ πρώτῳ σχήματι· ἐκεῖ τῆς μίξεως τὸ συνδεχόμενον καὶ τοὺς ἁπλοῦς δύο τρόπους δῆλον ὅτι τῶν συ-
ζυγιῶν ὁμοίως ἔχουσιν ἑκάνοις τῶν τεταγμένων εἴον ἐκεῖ τῆς μίξεως τὸ συνδεχόμενον καὶ τὸ ὑπάρχον·
τος τῆς μείζονος οὔσης ἀποφατικῆς ὑπαρχούσης, τῆς δὲ ἐλάττονος συνδεχόμενης καταφατικῆς· ὥσπερ
καὶ ἐκεῖ τὸ πρώτου σχήματος τὸ οὐδενὶ δεῖ ἀναγκῆς διὰ λαμβάνειν τὸ σωζόμενον ὅπερ ἐστὶ τὸ ἥμισυ
τὸ συνδεχόμενον· ἐκεῖ δὲ τῆς μίξεως τὸ συνδεχόμενον καὶ τὸ ἀναγκαῖον ὁμοίως ἔχουσα πάλιν τῆς συ-
ζυγίας τὸ οὐδὲ χέσθαι μηδενὶ τὸ τὸ μὴ ὑπάρχοντος κατηγορεῖν ἐκεῖ τῶν ἄλλων συζυγιῶν ὥσπερ

1. καὶ

/// Legendum in uerso ordine καταφατικὴν ἢ τὴν ἀποφατικήν. alias repugnat & precedentibus & sequentibus.

εἶχον αἱ τὸ πρώτου σχήματος κατὰ τὰ συμπεράσματα οὕτως ἔχουσι καὶ ἐν δευτέρῳ.

ΠΡΩΤΟΝ οὖν δεικτέον ὅτι οὐκ αἱρεῖσθαι τὸ ἐν τῷ οὐδὲ χέσθαι στερητικόν· εἰ γὰρ τὸ α οὐδὲ-
χεται μηδενὶ τῷ β', οὐκ ἀνάγκη καὶ τὸ β' μηδενὶ τῷ α οὐδὲχεσθαι· καίτοι γε τὸ καὶ οὐδέχεσθαι τὸ
β' μηδενὶ τῷ α ὑπάρχειν.
Ἐναντίωσε δείκνυσι τὴν καθόλου ἀποφατικὴν οὐδὲχομένην, μὴ αἱρεῖσθαι πρὸς ἑαυτήν. δείκνυσι
δὲ ἀπὸ διὰ τριῶν ἀδυνάτων· πρῶτον μὲν ἐπ' ἄλλων τῶν προτάσεων διὰ τῶν καθόλου ἐπιμαρτύ-
ρων· τὸν λόγον ὅτι τὸ ἀδύνατον εἶναι αἱρεῖσθαι· δεύτερον διὰ τῆς τῶν ὅρων παραθέσεως· παραδειγματικῶς
δὲ ἡ τοιαύτη πίστις· καὶ τρίτον ὅτι οὐδ' ὡς ἀναγκαῖον ὑπολάβοιμεν· οὐδὲ διὰ τῆς τοῦ ἀδυνάτου δείξεως δυνα-
τὸν πιστῶσαι, ὅτι πρὸς ἑαυτὴν αἱρεῖσθαι ἡ τὸ οὐδὲχόμενον καθόλου ἀποφατικὴ· πρῶτον οὖν δι'
ἄλλων τῶν προτάσεων δείκνυσιν οὕτως· οὐκ ἐπειδὴ τὸ α φησὶν οὐδέχεσθαι μηδενὶ τῶν β' δυνατὸν, αἱρε-
ῖσθαι τὸν ὅτι καὶ τὸ β' οὐδέχεσθαι μηδενὶ τῶν αἱρεῖ· ἢ γὰρ δυνατὸν, ὑποκείσθω αἱρεῖσθαι καὶ
τὸ α μηδενὶ τῶν β' οὐδεχομένου, καὶ τὸ β' μηδενὶ οὐδέχεσθαι τῶν α· ἢ τοίνυν μηδενὶ τῶν αἱ τῷ β' οὐ-
δέχεται, καὶ παντὶ αἱρεῖ οὐδέχεται· δεῖ δείκνυσι γὰρ πρὸ τούτου ὅτι πᾶσαι αἱ τὸ οὐδὲχόμενον προτά-
σεις πρὸς ἑαυτὰς αἱρεῖσθαι φασιν λέγω δὴ αἱ ἀποφατικαὶ πρὸς τὰς καταφατικὰς καὶ ἔμπαλιν (οὐ
ταῦτα γὰρ πεῖ τῆς οὐ ὅρους, τουτέστι τῆς ἁπλῆς αἱρεσοφῆς ἢ μὴν ὁ λόγος) ἢ τοίνυν μηδενὶ τῶν α οὐδὲ-
χεται τὸ β' ὑπάρχειν· καὶ παντὶ αἱρεῖ οὐδέχεται· πάλιν ἢ τὸ α οὐδενὶ τῶν β' οὐδέχεται· τὸ γὰρ ὑπό-
κειται δεῖ αἱρεῖν διὰ τὴν ἄλλην αἰτίαν ἣν ἔπομεν· καὶ παντὶ τῷ β' τὸ α οὐδέχεται· ὥστε συνάγεται
ἐκ τούτου ἐπεὶ τὸ β' παντὶ τῷ α οὐδέχεται· καὶ τὸ α παντὶ τῷ β οὐδέχεται· ἢ αἱρεῖ καθόλου κατα-
φατικὴ οὐδεχομένη αἱρεῖσθαι πρὸς ἑαυτὴν· ὅπερ ἀδύνατον· εἰ οὐδενὶ γὰρ τρόπῳ ἡ καθόλου κατα-
φατικὴ αἱρεῖσθαι πρὸς ἑαυτὴν· ὥστε εἰ τοῦτο μὴν τῇ δι' ἀδυνάτου δείξει μὴ δυναμένη αἱρεῖσθαι
πρὸς ἑαυτὴν τὴν καθόλου ἀποφατικὴν δείκνυσιν· εἰ δὲ τῇ δι' ἀδυνάτου δείξει οὐχ ἁπλῶς διὰ τὸ ἀδυ-
νάτου τὸ δείκνυσι, ἀλλὰ τὴν διὰ τὸ ἀδυνάτου δεῖξιν δι' ἧς αἱρεῖς ὑπέλαβε δεικνύναι τὴν καθό-
λου ἀποφατικὴν οὐδεχομένην τοῖς ὅροις αἱρεῖσθαι πρὸς ἑαυτὴν, ψευδῆ οὖσαν ἐλέγχει.

ΟΥΚΟΥΝ ἐπεὶ αἱρεῖσθαι αἱ οὐ τῷ οὐδέχεσθαι καταφάσεις τοῖς ἀποφάσεσι καὶ αἱ
εὐαντίαι καὶ αἱ αὐτικείμεναι, ὁ δὲ β' τῷ α οὐδέχεται μηδενὶ ὑπάρχειν φανερὸν ὅτι καὶ παντὶ οὐδέ-
χεται αὖ ὁ β' τῷ α ὑπάρχειν· τὸ γὰρ δὲ ψεῦδος· οὐ γὰρ ἢ τόδε τῷ δὲ παντὶ οὐδέχεται, καὶ τόδε παντὶ
τῷδε οὐδέχεται, ἀναγκαῖον· ὥστ' οὐκ αἱρεῖσθαι ὁ στερητικόν.
Ἐναντίας μὴ φησὶ τὴν τε πᾶς καὶ τὴν οὐδείς· καὶ τὴν τις καὶ τὴν οὐ πᾶς· αὐτικειμένας δὲ τὴν τε οὐ-
δείς καὶ τὴν τις· καὶ τὴν πᾶς καὶ τὴν οὐ πᾶς· αἱρεῖσθαι φασὶν ὅτι καὶ ἀλλήλας ἤτε οὐδείς πρὸς
τὴν οὐ πᾶς καὶ αἱ ἀπὸ τὴν· καὶ ἤτις πρὸς τὴν οὐ πᾶς· οὕτω μὴν ὅτι αἱ ἐναντίαι ἀλλὰ δὴ καὶ αἱ αὐτι-
κείμεναι αἱρεῖσθαι φασὶν τὸν τρόπον· ἢ μὴν πᾶς πρὸς τὴν οὐ πᾶς· ἢ δὲ οὐδεὶς πρὸς τὴν τις· οὐκέτι ὁ
καὶ τὸ αὖ ἀπαλὴν ἤτις πρὸς τὴν οὐδείς· οὐδὲ γὰρ ἢ οὐ πᾶς· πρὸς τὴν πᾶς εἴρηται γὰρ ἢ μὲν ἡδὴ ἐν τῷ
πεῖ τούτων λόγῳ ὅτι τὰ μὲν καθόλου ἀδύνατα τὰ μερικά, οὐκέτι δὲ καὶ τὰ μερικὰ τὰ καθόλου.

ΕΤΙ δὲ, οὐδὲν κωλύει ὁ μὴν ὁ τῷ β' ἐνδέχεσθαι μηδενὶ· τὸ δὲ β' τινὶ τῷ α δεῖ αἱρεῖσθαι μὴ ὑπάρ-
χειν· δεῖν ὁ μὴν λευκὸν παντὶ ἀνθρώπῳ ἐνδέχεται μὴ ὑπάρχειν· καὶ γὰρ ὑπάρχειν· ἀνθρωπον δὲ, οὐκ
ἀληθὲς ἢ πᾶν, ὡς ἐνδέχεται μηδενὶ λευκῷ· πολλοῖς γὰρ δεῖ ἀναγκῆς οὐχ ὑπάρχει τὸ δι' ἀναγκαῖον,
οὐκ ἐν ἐνδεχόμενον.
Ὁ τρὸς ὁ δεύτερος τῆς διέξεως τρόπος ὁ ἐπ' ἄλλων τῶν ὅρων δεικνὺς ἀδύνατον εἶναι αἱρεῖσθαι πρὸς
ἑαυτὴν· τὴν ἐνδεχομένην καθόλου ἀποφατικὴν· ἔστι δὲ ὡς εἶπον παραδειγματικὴ ἡ διέξις· οὐδὲ γὰρ
φησὶν ἢ τὸ α οὐδενὶ τῶν β' ἐνδέχεται, καὶ τὸ β' οὐδενὶ τῶν α ἐνδέχοιτο αἱ· τὸ δὲ ἀδύνατον· τὶ γὰρ
δεῖ ἀναγκῆς οὐχ ὑπάρχειν· οἷον τὸ α ὄντος λευκοῦ τὸ δὲ β ἀνθρώπου· ὁ μὴν λευκὸν οὐδενὶ ἀνθρώπῳ
ἐνδέχεται· διόπερ καὶ παντὶ ἐνδέχεται (τὸ γὰρ σημαίνει τὸ καὶ γὰρ ὑπάρχει ἀνθρωπος δὲ οὐκ ἀληθὲς
ἢ πᾶν· ὡς οὐδενὶ λευκῷ ἐνδέχεται· ἢ γὰρ οὐδενὶ ἐνδέχεται καὶ παντὶ ἐνδέχεται· τὶ γὰρ
λευκοῖς οὐχ ὑπάρχει τὸν κύκνον τὸν χιόνι λαμπρόν δὲ καὶ μᾶλλον τοὺς ὅρους λαμβάνοντας κίνησιν
καὶ ἀνθρωπον· κίνησιν μὴν γὰρ ἐνδέχεται μηδενὶ ἀνθρώπῳ ὑπάρχειν· ἢ γὰρ ἐνδέχεται μηδεμιᾷ κινήσει ἀνθρωπον, καὶ πάσῃ ἐνδέχε-
ται ὑπάρχειν· τὸ δὲ ἀδύνατον· τὶ γὰρ δεῖ ἀναγκῆς οὐχ ὑπάρχει οἷον τῇ κυκλοφορικῇ.

ΑΛΛΑ μὴν οὐδ' ἐκ τοῦ ἀδυνάτου δεικνύσι αἱρεῖσθαι· οἷον ἔπεσε ἀξιώσαιεν, ἐπεὶ ψεῦδος
τὸ ἐνδέχεσθαι μηδενὶ τῷ α τὸ β' ὑπάρχειν, ἀληθὲς τὸ μὴ ἐνδέχεσθαι μηδενὶ· φάσις γὰρ καὶ ἀποφά-
σις· ἢ δὲ τὸ τὸ ἀληθὲς, καὶ τὸ δεῖ ἀναγκῆς τινὶ τῷ α ὑπάρχειν τὸ β· ὥστε καὶ τὸ α τινὶ τῷ β'.
Ἐκ τῆς αὖ πρὸς ὑπενόησε διέξεως λέγω δὲ τῆς ἢ τὸ ἀδύνατον ἢ καθόλου ἀποφατικὴν ἐνδεχομένην πρὸς
ἑαυτὴν διέξει αἱρεῖσθαι φασὶν πρότασιν, πεύτην ἄλλος ἐκτίθεται καὶ δεῖ ἐλέγχει ἐκτίθεται· ὡς τίνος
ἄλλῳ τὴν ἢ τὸ ἀδύνατον ἀπεχωρεῖν δυνῆσαν δεικνύναι τὴν ἀποφατικὴν καθόλου ἐνδεχομένην
πρὸς ἑαυτὴν αἱρεῖσθαι φασὶν οὕτω ἢ τὸ α οὐδενὶ τῶν β' ἐνδέχεται, λέγω φησὶν ὅτι καὶ τὸ β' οὐδενὶ

Nullum. α. est. β. ergo
Omne. α. est. β.

Nullum. β. est. α. ergo
Omne. β. est. α.

Nullus homo albus cóingen. Vera
Nullum album homo. con. falsa

Nullus homo mouetur contingenter
Nullum motum est ho

ἀναγκαῖον ὑπολάβοιτο. uel ὑπολάβοι

∴ uacat ut uidet

∴ Vide an desit hic negatio

/// f. ὑποφωτικὴν

2 simplicib) ppositionibus contingentis complicationibus

ref. m. 2. a. f^a alex. ch. 106.

reius & elegans repetio antedictorum

propositione negatiua contingentis non couertitur in se ipsam. affirmatiue conuertitur

negatiua cóingéte licet mutare in affirmatiua

no è contrario ut paulo post

affirmatiua existéte nullus fit syllogismus

1. 2. a. f^a

negatiua contingentem et mutare in affirmatiam contingente & e contrario ut plat aristoteli. Tradit oc & Magentin)

παράθεσις τῶν ἐν οἷς τρόπῳ γίνεται

Omnes ppositiones contingentis in se mutuo conuerti. 1. negatiuas in affirmatiuas e contrario. Sed ta limitationem

Cóuerti cóingéte affirmatiuas in. ne. & negatiuas in lectione

Contrariae

πᾶς — οὐδείς
τὶς — οὐ πᾶς

Oppositae

οὐδείς — τὶς
πᾶς — οὐ πᾶς

Termini alij melius aristotelicis

τῶν α̃ οὐδὲνὶ τινὶ, εἴτε τὸ ψεῦδος, εἴτε τὸ ἀληθὲς ὅτι οὐκ οὐδένὶ τινὶ μηδενὶ τῶν α̃ τὸ β̃ ὅτι παντὶ ὅσῃ τῷ ἀνάγκῃ τινί. ὁ γὰρ οὐκ οὐδένὶ τινὶ μηδενὶ, τοῦτο ἀνάγκῃ τινὶ ἐπεὶ οὖν τὸ β̃ ὅτι ἀνάγκης τινὶ τῶν α̃ ὑπάρχει ὡς ἡ ὑπόθεσις· καὶ τὸ α̃ ἄρα τινὶ τῶν β̃ ὅτι ἀνάγκης ὑπάρξει. ἀναιρεῖται γὰρ εἰ παντὶ τρόπῳ τὸ μεμιγμένον καταφατικὸν πρὸς ἑαυτὸ ὑπάκουε ἢ καὶ οὐδένὶ τινὶ μηδενὶ τὸ α̃ τῶν β̃. τὸ αὐτὸ ἄρα τῷ αὐτῷ καὶ οὐδένὶ τινὶ μηδενὶ καὶ ἀνάγκῃ τινὶ ὅτι ἀδύνατον οὖν ἄρα τὸ ἀνάγκῃ τινὶ ἀληθὲς τοῦτ' ἐστὶν τὸ οὐκ οὐδένὶ τινὶ μηδενὶ. ἡ δὲ τοῦ ψεῦδος, ἀληθὲς τὸ οὐδένὶ τινὶ μηδενὶ τῶν α̃ τὸ β̃ οὕτω μὴν ὅμως ἡ δυνοῦσα διὰ τοῦ ἀδύνατου δείξις· πῶς ὅμως καὶ ταύτην ἐλέγχειν ἔδομεν.

ΤΟΥΤΟ δ' ἀδύνατον. οὐ γὰρ εἰ μὴ οὐδένὶ τινὶ μηδενὶ τῷ α̃ τὸ β̃, ἀνάγκῃ ὑπάρχειν τινὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅσῃ ἀνάγκης οὐ παντὶ, τὸ γὰρ μὴ οὐδένὶ τινὶ μηδενὶ, διχῶς λέγεται. τὸ μὲν, εἰ ὅσῃ ἀνάγκης τινὶ τῷ α̃ ὑπάρχει. τὸ δὲ, εἰ ὅσῃ ἀνάγκης τινὶ μὴ ὑπάρχει. τὸ γὰρ ὅσῃ ἀνάγκης τινὶ τῷ α̃ μὴ ὑπάρχον, οὐκ ἀληθὲς ἔστιν, ὡς παντὶ οὐδένὶ τινὶ μὴ ὑπάρχειν. ὥσπερ οὐδὲ τὸ τινὶ ὑπάρχον ὅσῃ ἀνάγκης, ὅτι παντὶ οὐδένὶ τινὶ, ὑπάρχειν.

Ε' κτέμενος αὐτέρω τῷ ὡς ἀδύνατον ἀπαγωγῇ αὐτῇ ἐχρήσατο πρὸς τὸ δεῖξαι τῷ καθόλου ἀποφατικῷ οὐδένὶ τινὶ μηδενὶ πρὸς ἑαυτὸ τῷ τοῦ οὐδένὶ τινὶ μηδενὶ ἀναιρούμενον ἀπόφασιν. ἡ γὰρ οὐκ οὐδένὶ τινὶ μηδενὶ τῷ ὑπόθεμεθα ἵνα δείξωμεν τὸ ἀδύνατον, οὐ μόνον τῷ ἀνάγκῃ τινὶ περιέχει· ἀλλὰ καὶ τῷ ἀνάγκῃ μὴ παντὶ ὡς ἀναιρεῖ τὸ ἀδύνατον, οὐ μόνον τῷ ἀνάγκῃ τινὶ περιέχει· ἀλλὰ καὶ τῷ ἀνάγκῃ μὴ παντὶ ὅπερ ἀδύνατον ὑπόθεσις· καὶ τὸ α̃ ἄρα τινὶ τῶν β̃ ὅτι ἀνάγκης ὑπάρξει ὡς ἡ

θαι· ὑποκείσθω γὰρ συμβαίνειν ὅτι τὸ β' οὐδὲνὶ τῷ γ' ὑπάρχειν· τοῦτο γὰρ οὐ συμβαίνει εἴγε συμβαίνει· δεικνύομεν οὖν τοῦτο (ἢ δυνατὸν) τῇ δείξει τῇ διὰ τοῦ ἀδυνάτου· ἢ γὰρ ψεῦδος τὸ οὐδενὶ τινὶ μηδενὶ τῶν γ' τὸ β'· ἔστω δὲ οὐκ οὐδενὶ τινὶ μηδενὶ ἀληθές· ὅτι μὲν τοίνυν ὅτι τῷ ἀνάγκη τινὶ ἢ τοίνυν τὸ α οὐδενὶ τινὶ μηδενὶ τῷ β'· τὸ δὲ β' ἀνάγκη τινὶ τῶν γ'· γίνεται τὸ α σῆμα ἐκ τῆς μείζονος οὐδενὶ χομένης ἀποφατικῆς· τῆς δὲ ἐλάττονος ἀναγκαίας μεικτῆς καταφατικῆς συμβαίνει δὲ τὸ ὅτι τὸ α οὐ παντὶ τῷ γ' οὐδενὶ τινὶ. λῶ δὲ καὶ παντὶ οὐδενὶ θαι· καὶ δὴ δὲν ἀδύνατον τὸ παντὶ οὐδενὶ χόμενον οὐδενὶ θαι μὴ παντὶ· οὕτω μὴν οὖν οὐ δυνατὸν τῇ δι' ἀδυνάτου δείξει χρήσασθαι· ἔστω δὲ ὅτι ὁ ἀείστοτέλης διὰ τῶν ὅρων δείξει τὴν οὐκ οὐδενὶ τινὶ μηδενὶ τῶν γ' τὸ β'· ἔστω δὲ οὐκ οὐδενὶ τινὶ μηδενὶ ἀληθές· ὅτι μὲν τοίνυν τὸ α οὐδενὶ τινὶ τῷ β'· τὸ δὲ β' ἀνάγκη τινὶ τῶν γ'· γίνεται τὸ α σῆμα ἐκ τῆς μείζονος οὐδενὶ χομένης ἀποφατικῆς· τῆς δὲ ἐλάττονος ἀναγκαίας μεικτῆς καταφατικῆς συμβαίνει δὲ τὸ ὅτι τὸ α οὐ παντὶ τῷ γ' οὐδενὶ χεται· λῶ δὲ καὶ παντὶ οὐδενὶ θαι· καὶ δὴ δὲν ἀδύνατον τὸ παντὶ οὐδενὶ χόμενον οὐδενὶ θαι μὴ παντὶ· οὕτω μὴν οὖν οὐ δυνατὸν τῇ δι' ἀδυνάτου δείξει χρήσασθαι· ἔστω δὲ ὅτι ὁ ἀείστοτέλης διὰ τῶν ὅρων δείξει τὴν οὐκ οὐδενὶ τινὶ μηδενὶ τῶν γ' τὸ β'· ἔστω δὲ οὐκ οὐδενὶ τινὶ μηδενὶ ἀληθές· ὅτι μὲν τοίνυν τὸ α οὐδενὶ τινὶ τῷ β'· τὸ δὲ β' ἀνάγκη τινὶ τῶν γ'· γίνεται τὸ α σῆμα ἐκ τῆς μείζονος οὐδενὶ χομένης ἀποφατικῆς· τῆς δὲ ἐλάττονος ἀναγκαίας μεικτῆς καταφατικῆς συμβαίνει δὲ τὸ ὅτι τὸ α οὐ παντὶ τῷ γ' οὐδενὶ χεται· λῶ δὲ καὶ παντὶ οὐδενὶ χεται· καὶ δὴ δὲν ἀδύνατον τὸ παντὶ οὐδενὶ χόμενον οὐδενὶ χεται

ΟΜΟΙΩΣ δὲ καὶ ἡ πρὸς τῷ γ τεθεῖσα τῷ στερητικῷ.

Ἐ αὐ ἡ ἐλάττων φησὶ ληφθῆ καθόλου ἀποφατικὴ ὑπάρχουσα · ἢ ὁ μείζων καθόλου καταφατικὴ συδέχομένη, ὁ ἄλλος γίνεται συλλογισμός, αὐτισταφομένης τῆς ἀποφατικῆς ὑπαρχούσης δίον τὸ α τῷ β μηδενὶ συδέχεσθαι ὑπάρχειν. μηδενὶ δὲ τῶν γ ὑπαρχέτω. ἡ οὖν τὸ α οὐδενὶ τῶν γ ὑπάρχει · οὐδὲ τὸ γ οὐδενὶ τῶν α ὑπάρξει. τὸ δὲ α παντὶ τῷ β συδέχεσθαι ὑπῆρχεν. τὸ ἄρα γ συδέχεσθαι μηδενὶ τῶν β ὑπάρχειν. ζητεῖται δὲ δεῖξαι ὅτι τὸ β οὐδενὶ τῶν γ συδέχεται, δεδείκται δὲ τὸ συαντίον ὅτι τὸ γ οὐδενὶ

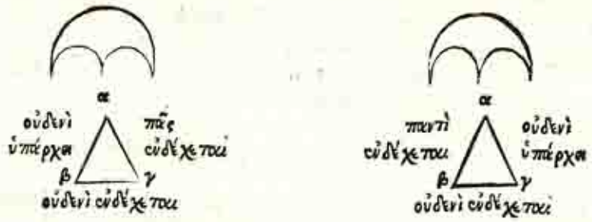

τῶν β συδέχεται. καὶ ἐπειδὴ πᾶς τῷ συδέχεσθαι ὁ συλλογισμός. τὸ δὲ συδεχόμενον ἀποφατικὸν οὐκ αὐτιστρέφει πρὸς ἑαυτό. πῶς ἔτι σωάξομεν τὸ ζητούμενον μὴ σωάγοντες τὸ συμπέρασμα αὐτιστρέφει μήποτε οὖν φησὶν ὁ ἀλέξανδρος τὸ συδεχόμενον ἔλαβεν οὐ τὸ κατὰ τὸ διορισμὸν, ἀλλὰ τὸ κατὰ τὸ ὑπάρχοντος ἀληθεύοντος. ἐδείχθη γὰρ τῷ α σχήματι τὸ τοιοῦτον σωαγόμενον τῆς μείζονος ἀποφατικῆς ληφθείσης. ἢ ὁ τοιαύτη ἀπόφασις πρὸς ἑαυτὸν αὐτιστρέφει. ὥστε καὶ τὸ συμπέρασμα αὐτιστραφήσεται καθόλου ἀποφατικὸν ὑπάρχον. ὅτι δὲ τοιοῦτον γίνεται τὸ συμπέρασμα. καὶ οὐχὶ τὸ κατὰ τὸν διορισμὸν συδεχόμενον. καὶ διὰ τῶν ἑξῆς μὴ δῆλον ποιεῖ. προαίρηκε δὲ αἱρόμενος τὸ δεύτερον σχῆμα τὸ ἔλεγε δεῖ δὲ καὶ τὸ συ τοῖς λαμβάνειν τὸ συ τοῖς συμπράσμασιν συδεχόμενον ὥσπερ συ τοῖς πρότερον. τὰς δὲ ἐς τὸ κεκινημένας ἀπορείας, συ τοῖς ἀλεξανδρου δύρησις.

» ΕΑΝ δὲ ἀμφότερα μὴ ὦσιν αὐ στερητικὰ, σημαίνει δὲ ἡ μὴ, μὴ ὑπάρχειν · ἢ δὲ συδέχεσθαι μὴ ὑπάρχειν, δι' ἀλλῶν μὴ τῶν ἠλαμμένων, οὐδὲν συμβαίνει ἀναγκαῖον. αὐτιστραφείσης δὲ τῆς κατὰ τὸ συδέχεσθαι προτάσεως, γίνεται συλλογισμός. ὅτι τὸ β τῷ γ συδέχεται μηδενὶ ὑπάρχειν καθάπερ συ τοῖς πρότερον. ἔστω γὰρ πάλιν τὸ πρῶτον σχῆμα.

Τ ὁ αὐτιστραφείσης φησὶ. αὐτὶ τῆς μεταληφθείσης τῆς συδεχομένης ἀποφατικῆς ἐς καταφατικὴν. τοῦτον γὰρ γινομένου γίνεται πάλιν αἱ πρότερα δύο συλλογιστικὰ συζυγίαι τὰ ἄλλα σωάγουσαι συμπράσματα.

» ΕΑΝ δὲ ἀμφότερα τεθῶσι κατηγορικὰ, οὐκ ἔστι συλλογισμός · ὅροι, τῆς μὴ ὑπάρχειν, ὑγεία. ζῶον. ἄνθρωπος. τῆς δὲ μὴ ὑπάρχειν, ὑγεία. ἵππος. ἄνθρωπος.

Γ ἀρασβὺς συ δευτέρῳ σχήματι τὰς καθόλου συλλογιστικὰς συζυγίας τῆς μίξεως τῆς συδεχομένου καὶ τῆς ὑπάρχοντος. ταῦτα φησὶν ὅτι πᾶσαι αἱ ὁμοσχήμονες καταφατικαὶ οὖσαι. ἀσυλλόγιστοί εἰσιν. ἔνιοι γὰρ βούλεται καταβαίνειν τὸ συδεχόμενον καταφατικὸν ἐς τὴν συδεχόμενον ἀποφατικὸν, ἵνα ὥσπερ ὅς ἀμφοτέρων ἀποφατικῶν τῶν προτάσεων μεταληφθείσης τῆς συδεχομένης ἀποφατικῆς ἐς τὸ καταφατικὸν γίνεται συλλογισμός. οὕτω δὴ καὶ ἐκ τῆς καταφατικῆς πάλιν ἐς τὸ ἀποφατικὸν μὴ μεταληφθείς ποιήσει συλλογιστικὸν τὸν συζυγίαν παρατίθεται οὖν πάλιν ὅροις δι' ὧν δείκνυσι σωαγούσας ἄλλας καὶ τὸ παντὶ καὶ τὸ μηδενὶ. ὑγεία παντὶ ζῴῳ συδεχόμενος ὑπάρχει τῷ. ἀνθρώπῳ ὃ ὑπάρχει τῷ παντὶ. καὶ σωάγεται ζῴῳ παντὶ ἀνθρώπῳ ὄς ἀνάγκης πάλιν ὑγεία ἵππῳ μὴ παντὶ συδεχόμενος. ἀνθρώπῳ ὃ ὑπάρχει τῷ παντὶ. καὶ ἵππος οὐδενὶ ἀνθρώπῳ ὄς ἀνάγκης.

» ΤΟΝ αὐτὸν δὲ τρόπον ἔξεστι καὶ ἐπὶ τῶν συ μέρει συλλογισμῶν · ὅταν μὴ γὰρ ἡ τὸ καταφατικὸν ὑπάρχον εἴτε καθόλου, εἴτε συ μέρει ληφθεῖν, οὐδεὶς ἔστω συλλογισμός. τῆς δὲ ὁμοίως καὶ διὰ τῶν ἄλλων ὅρων δείκνυται τοῖς πρότερον.

Ε ἐκεῖνος τῆς γὰρ ἀποφατικῆς συδεχομένης οὔσης καὶ διαστῆτο μεταλαμβανομένης ἐς τὸ καταφατικὸν, γίνεται ὁμοσχήμονες αἱ συζυγίαι · αἱ δὲ τοιαῦται πᾶσαι συ δευτέρῳ σχήματι ἀσυλλόγιστοί εἰσιν.

» ΟΤΑΝ δὲ τὸ στερητικὸν ἔστω διὰ τῆς αὐτιστροφῆς, ὥσπερ συ τοῖς πρότερον.

Δ δῆλον ὅτι καθόλου οὔσης τῆς ἀποφατικῆς ὑπαρχούσης. οὕτω γὰρ ἐχούσης ἄλλης. καὶ πρὸς τῇ μείζονι προτάσει κειμένης ἀεὶ γίνεται συλλογισμὸς διὰ τὴν αὐτιστροφῆς ἀναγομένης ἄλλης ἐς τὸ α σχῆμα ὅποιες ἂν ἔχουσι αἱ συζυγίαι αἱ τῷ ὑπάρχουσαν ἔχουσαι μεταλαμβανόμενοι ἀποφατικὴν προῖοι διδάξει.

» ΠΑΛΙΝ ἐὰν ἄμφω μὴ τὰ διαστήματα στερητικὰ τεθῇ, καθόλου δὲ τὸ μὴ ὑπάρχειν, ὄς ἀλλῶν μὴ

Alexandri esse cõmentarios qerramferuturin hocopl. ad uerbũ. n. fere ibileges

re. β. est. α. conting.
Ilum. r. est. α. exist.
Ilum. α. est. r. exist
Ilum. β. est. r. contingé.

Alexander

ἀντιστραφόμενον. ἀντὶ τοῦ μεταληφθέν

on mutari secundum, aristotelem. ἐνδεχομένην ἀποφατικὴν ἀποφατικῇ ἐς τὴν ἐνδεχομένην ἀποφατικὴν sed cõtra.

τοῦ παντὶ

mne animal sanũ contingenter
mmis hõ sanus. contingenter
mmis homo animal necessario
τοῦ μηδενὶ
mmis equus sanus contingenter
mmis homo sanus contingenter.
Nullus homo equus necessario

∴ qa necesse est si altera est affirmatiua existẽs (ut ait aristoteles) ut altera sit negatiua cõtingens. ad hoc ut nõ sint eiusdẽ qlitatis & sit mistio existẽtis & contingentis

μὴ
rt. μεταλαμβάνεσθαι. ut paullo post sequtur μεταλαμβανομένης

ἐστὶ. uidetur addendum.

propositio est uniuersalis

» μὴ τῶν προτάσεων οὐκ ἔστι ἀναγκαῖον. αὐτιστραφέντος δὲ τῆς συδεχόμενον καθάπερ συ τοῖς πρότερον, ἔστι συλλογισμός.

Γ ἄλλον τὸ αὐτιστραφείσης. αὐτὶ τῆς μεταληφθείσης φησὶ τῆς συδεχομένης ἀποφατικῆς ἐς τὸ καταφατικὸν δεῖ δὲ τὸ ὑπάρχουσαν συ τούτοις ἀεὶ μείζονα εἶναι. ἵνα καὶ σώζηται τὸ ἴδιον τῆς δευτέρου σχήματος. πάλιν δὲ τὰ ἄλλα σωάγεται συμπράσματα δίκα καὶ ἄλλο δὴ ἀνομοιοσχήμονι οὔσας ποῖς τοιαύταις συζυγίαις.

» ΕΑΝ δὲ ὑπάρχον μὴ ᾖ τὸ στερητικὸν, συ μέρει δὲ ληφθῇ, οὐκ ἔστι συλλογισμός. οὔτε καταφατικῆς, οὔτε στερητικῆς οὔσης τῆς ἑτέρας προτάσεως.

Ε αὐ φησὶν ἡ ὑπάρχουσα στερητικὴ μὴ ληφθῇ μερικὴ δὲ, τῆς ἑτέρας προτάσεως καθόλου καταφατικῆς οὔσης συδεχομένης καὶ ἀποφατικῆς, οὐδὲ γίνεται συλλογισμός. καὶ τὸ τοῦτο. διὰ μὴ δὴ αὐτιστραφῶσι. τὸ μερικὸν, ἵνα ἐς τὸ πρῶτον ἀναγάγωμεν σχῆμα τὸν συζυγίαν · οὐκ αὐτιστρέφει δὲ ἡ μερικὴ ἀποφατικὴ ὑπάρχουσα ἐὰν πάσης ὕλης ὡς ἐδείχθη. καὶ αὐτιστροφομένη, μερικὸν ἐπὶ οἷον τὸν μέζονα καὶ ἀσυλλόγιστον διαστῆτο τὸν συζυγίαν. τοῦτο δὴ ἄρα οὐδαμῶς συ τούτῳ γίνεται συλλογισμός.

» ΑΛΛ' οὐδ' ἃ ἀμφότερα μερικὰ ληφθῶσιν ἢ ἀμφότερα ἀδιόριστοι ἢ καταφατικὰ, ἢ ἀποφατικὰ καὶ ἢ κατὰ μέρος. ἀπὸ διαιρεῖς δὲ ἢ ἄλλη καὶ διὰ τῶν ἄλλων ὅρων.

Ο' ποιεῖ αὐ φησὶ ἔχωσι κατὰ τὸ ποιὸν, οὐδαμῶς ἔστι συλλογισμός. ἐπὶ μὴ ἀπροσδιόριστοι, ποῖς μερικαῖς ἰσοδυναμοῦσι. δείκνυται δὲ τοῦτο φησὶ διὰ τῶν ἄλλων ὅρων. ὑγεία. ζῷον. ἄνθρωπος.

» ΕΑΝ δὲ ἡ μὴ ὄς ἀνάγκης ἢ δι' συδεχόμενον σημαίνει τῶν προτάσεων, τῆς μὴ στερητικῆς ἀναγκαίας οὔσης, ἔστι συλλογισμός. οὐ μόνον ὅτι συδέχεται μὴ ὑπάρχειν. ἀλλὰ καὶ ὅτι οὐχ ὑπάρχει. τῆς δὲ καταφατικῆς οὐκ ἔστι.

Γ λυρώσας τὰς μίξεις τῆς συδεχομένου καὶ τῆς ὑπάρχοντος τὰς συ δευτέρῳ σχήματι, μέτεισιν ἀκολούθως ἤδη τὸν μίξιν τῆς συδεχομένου πρὸς τὸ ἀναγκαῖον τῆς ἄλλου δευτέρου σχήματος καὶ φησὶν. ὅτι μὴ ἡ ἀναγκαία ἀποφατικὴ εἴη εἴτε μείζων οὖσα, εἴτε ἐλάττων, πάντως γίνεται συλλογισμός. τῆς συδεχομένου. οὐ τῆς κατὰ τὸν διορισμὸν ἀλλὰ τῆς κατηγορουμένου κατὰ τῆς μὴ ὑπάρχοντος. ἢ μόνον ἡ ἀναγκαία καταφατικὴ εἴη. δῆλον ὅτι ἀποφατικῆς οὔσης τῆς συδεχομένης, ἀσυλλόγιστοι πᾶσαι αἱ τοιαῦται, ἐστὶ συζυγίαι. ἢ δὲ ἄλλη αὐτία πάλιν. τὸ μεταλαμβάνεσθαι τὸν ἀποφατικὸν συδεχομένου ἐς τὸν καταφατικὸν καὶ διαστῆτο γίνεσθαι ὁμοιοσχήμονας τὰς συζυγίας.

» ΥΡΟΚΕΙΣΟΩ γὰρ τὸ α τῷ. μὴ β μηδενὶ ὄς ἀνάγκης ὑπάρχειν. τῷ δὲ γ παντὶ συδέχεσθαι. αὐτιστραφείσης οὖν τῆς στερητικῆς, οὐδὲ τὸ β τῷ α μηδενὶ ὑπάρξει. τὸ δὲ α παντὶ τῷ γ συδέχεται. γίνεται δὲ πάλιν διὰ τῆς πρώτου σχήματος ὁ συλλογισμός. ὅτι τὸ β τῷ γ συδέχεται μηδενὶ συδέχεται μηδενὶ ὑπάρχειν.

Γ ρώτλω τίθησι, τὸν ἐκ τῆς μείζονος καθόλου οὔσης ἀναγκαίας ἀποφατικῆς. τῆς δὲ ἐλάττονος συδεχομένης καταφατικῆς. καὶ σωάγειν φησὶν αὐτὸν τὸ συδέχεσθαι μηδενὶ. δείκνυσι δὲ ἄλλῳ αὐτιστρέφων τὸν μείζονα πρότασιν καὶ ἀνάγων ἐς τὸ πρῶτον σχῆμα. ἢ γὰρ τὸ α φησὶν ἀνάγκη μηδενὶ τῶν β. καὶ τὸ β ἀνάγκη μηδενὶ τῶν α. τὸ δὲ α παντὶ τῷ γ συδέχοιτο. γίνεται ἄρα τὸ πρῶτον σχῆμα τῆς μείζονος ἀναγκαίας καθόλου ἀποφατικῆς οὔσης. τῆς δὲ ἐλάττονος καθόλου καταφατικῆς συδεχομένης. σωῆγεν δὲ αὕτη ἡ συζυγία τῇ ἐς ἀδύνατον ἀπαγωγῇ. τὸ συδέχεσθαι μηδενὶ τὸ ἰσοδυναμοῦν τὸ ὑπάρχει μηδενὶ μὲν γίνεται δὲ καὶ συναύξαι τῆς ἐς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς ἧς ἐμνήσθη καὶ συ τῷ πρώτῳ σχήματι δι' ἧς δείκνυσι ὑπάρχον εἶναι τὸ συμπέρασμα.

repetit hæc

Α'ΜΑ δὲ δῆλον ὅτι, οὐδὲ ὑπάρχει τὸ β οὐδενὶ τῷ γ, ~~κείσθω δὴ τὸ α τῷ β μηδενὶ συδέχεσθαι. τὸ δὲ β ὑπάρχει παντὶ τῷ γ, τὸ α παντὶ τῷ γ οὐκ συδέχεσθαι. ἀλλὰ παντὶ ὑπάρχει τὸ συδέχεσθαι.~~

ἀνάγκη

ὅ δὴ. αὐάγκη πᾶς συδέχεται
ὅ δὴ. συδέχεται

ὅ δὴ. αὐάγκη πᾶς συδέχεται
ὅ δὴ. συδέχεται.
ἰσοδυναμεῖ τῷ, ὑπάρχει μηδ.

τὸ συδεχόμενον τὸ ἰσοδυναμεῖ τῷ ὑπάρχει μηδ.

Magen. char. 16. 1. mistio

ὀυτέστιν οὐ μόνον τὸ συδέχεσθαι μηδενὶ σωάγεται. ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπάρχον οὐδενὶ. δείκνυσιν οὖν τοῦτο τῇ διὰ τῆς ἀδυνάτου δείξει.

Κείσθω γὰρ ὑπάρχον. οὐκοῦν ἢ τὸ α τῷ β μηδενὶ συδέχεται. τὸ δὲ β ὑπάρχει παντὶ τῷ γ. τὸ α παντὶ τῶν γ οὐκ συδέχεται. ἀλλὰ παντὶ ὑπάρχει συδέχεσθαι. Εἶπε φησὶν αὐτὸ πλέον ὅτι οὐ σωάγει τὸ ὑπάρχον οὐδενὶ, δῆλον ὅτι τὸ αὐτοφατικῶς αὐτικάμενον σωαχθήσεται τὸ ὑπάρχειν παντὶ τῶν γ. τὸ β. ἢ τοίνυν τὸ μὴ α οὐδενὶ τῷ β ὄς ἀνάγκης ὑπάρχει. τὸ δὲ β παντὶ τῶν γ ὑπάρχει. γίνεται ὁ τέταρτος

Magen. char. 16. 1. mistio

10. gr. in pri.

Nullũ. β. est. α. necessario. Ergo
Nullum. α. est. β. Necessario
Omne. r. est. α. contingenter
Nullum. r. est. β. contingent.

h
Nullũ. r. est. β. existenter
Quoddã. r. est. β. existẽter
Nullum. β. est. α. necess.
Quoddam. r. nõ ÷ α necess

// ualet p conuersione uniuers. negatiue in se rp sim. h° autem facit ut reducat 2 figura ad primam

τρόπος τῶν πρώτου σχήματος ὅτι ἀμφοτέρων ἀναγκαίων τῆς μείζονος ἀποφατικῆς καθόλου. τῆς δὲ ἐλαττόνος μερικῆς καταφατικῆς. καὶ συνάγει τὸ ἀ οὐ παντὶ τῷ γ' ὅτι ἀναγκῆς ὑπάρχει. ὑπέκειτο δὲ καὶ εὐδέχεσθαι παντὶ. ὅπερ ἀδύνατον. τὸ ἀδύνατον διὰ τὸ ὑποτίθεσθαι ἢ μᾶς τὸ ὑπάρχειν τινὶ συνάγεσθαι ἠκολούθησεν. οὐκοῦν τὸ τοῦ μὴ ψεῦδος, ἀληθὲς δὲ τὸ ὑπάρχειν οὐδενὶ ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ΤΟΝ αὐτὸν δὲ τρόπον διαχθήσεται, καὶ εἰ πρὸς τὸ γ' τιθείη τὸ στερητικόν.

ΑΓΑΡΑΔΥΣ τὴν ἐκ τῆς μείζονος ἀναγκαίας ἀποφατικῆς τῆς δὲ ἐλάττονος εὐδεχομένης καταφατικῆς. νῦν ἑτέραν συζυγίαν παραδίδωσιν οὐκ ἀπαίας ἔχουσαν τῇ τάξει τῶν προτάσεων. τουτέστι τὸν μὴ μέζονα καθόλου καταφατικὸν εὐδεχομένῳ. τὸν δὲ ἐλάττονα καθόλου ἀποφατικὸν ἀναγκαῖον. ὧν καὶ αὐτὸν φησι τὸ αὐτὸ συνάγειν συμπέρασμα. λέγω δὴ τὸ ὑπάρχειν μηδενί. καὶ τὸ εὐδέχεσθαι μηδενὶ διὰ τῶν αὐτοῦ τρόπου τῆς διάξεως. τὸ ἀ παντὶ τῷ β' εὐδέχεται. τῷ δὲ γ' ἀνάγκη μηδενί. οὐκοῦν καὶ τὸ γ' τῷ ἀ ἀνάγκη μηδενί, τὸ δὲ ἀ τῷ β' εὐδέχεται παντὶ, λέγω ὅτι καὶ τὸ γ' τῷ β' ὑπάρχει οὐδενί. ἀλλ' οὐ τοῦτο βουλόμεθα δεῖξαι. ἀλλ' εἰ τὸ β' τῷ γ' ὑπάρχει οὐδενί. ἐπεὶ τοίνυν ἀντιστρέφει ἡ καθόλου ἀπόφασις. καὶ τὸ ἀ τῷ γ' ὑπάρχει οὐδενί. δεῖξομεν δὲ τοῦτο πάλιν διὰ τοῦ ἀδυνάτου. εἰ γὰρ ψεῦδος ὅτι τὸ β' τῷ γ' ὑπάρχει οὐδενί. ἀληθὲς τὸ ὑπάρχει τινί. ἐπεισδὴ τοίνυν τὸ ἀ εὐδέχεται παντὶ τῷ β'. τὸ δὲ β' ὑπάρχει τινὶ τῶν γ'. γίνεται τὸ πρῶτον σχῆμα ὅτι ἀμφοτέρων καταφατικῶν τῆς μείζονος καθόλου, τῆς δὲ ἐλάττονος μερικῆς. τὸ αρα ἀ τινὶ τῶν γ' εὐδέχεται ὑπάρχειν. ἀλλ' ἐδείχθη ἀναγκαῖον μηδενὶ ὅπερ ἀδύνατον. τὸ ἀδύνατον ἠκολούθησε. διὰ τὸ ὑποτίθεσθαι τὸ β' τῷ γ' ὑπάρχειν τινί. οὐκοῦν ψεῦδος τοῦτο. ἀληθὲς τὸ ὑπάρχειν οὐδενί.

ΠΑΛΙΝ ἔστω μὴ καθολικὸν ἀναγκαῖον. θάτερον ὁ στερητικὸν καὶ εὐδεχόμενον. καὶ τὸ ἀ τῷ μὲν β' εὐδεχέσθω μηδενὶ, τῷ δὲ γ' παντὶ ὑπαρχέτω ὅτι ἀναγκῆς. οὕτως οὖν ἐχόντων τῶν ὅρων, οὐδεὶς γίνεται συλλογισμός. συμβαίνει γὰρ τὸ β' τῷ γ' ὅτι ἀναγκῆς μὴ ὑπάρχειν. ἔστω γὰρ τὸ μὲν ἀ λευκόν. ἐφ' ᾧ ὁ τὸ β', ἄνθρωπος. ἐφ' ᾧ ὁ τὸ γ', κύκνος, τὸ δὴ λευκὸν, κύκνῳ μὲν ὅτι ἀναγκῆς ὑπάρχειν, ἀνθρώπῳ ὁ εὐδέχεται οὐδενί. καὶ ἄνθρωπος οὐδενὶ κύκνῳ ὅτι ἀναγκῆς. ὅπερ μὲν οὖν τῷ εὐδέχεσθαι οὐκ ἔστω συλλογισμός, φανερόν. τὸ γὰρ ὅτι ἀναγκῆς, οὐκ ἐν τῷ εὐδεχόμενον. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τῷ ἀναγκαίου. τὸ γὰρ ἀναγκαῖον, ἢ ὅτι ἀμφοτέρων ἀναγκαίων, ἢ ἐκ τῆς στερητικῆς συνέβαινεν.

ποθέμενος τὴν ἀποφατικὴν ἀναγκαίαν. τὴν δὲ καταφατικὴν εὐδεχομένην. καὶ παραδοὺς τὰς κινουμένας ἐκ τῶν τοιούτων προτάσεων δύο συζυγίας. νῦν ὁ αὐτάπελιν ὑποτίθεται τὰς ἐχούσας τὸν μὲν ἀναγκαίαν καταφατικὴν τὴν δὲ εὐδεχομένην ἀποφατικὴν. καὶ φησὶ ταύτας ἀσυλλογίστους εἶναι τὰς συζυγίας διὰ τὸ τὴν ἀποφατικὴν εὐδεχομένην μεταλαμβάνεσθαι ἀς τὴν καταφατικὴν, καὶ ποιεῖν ὁμοιοχήμονας τὰς συζυγίας, αὗται δὲ εἰ σύδυτέρῳ χήματι ἀσυλλογίστοι ὧσι δείκνυσιν οὖν ταύτας διὰ τῶν ὅρων μηδὲν συμπέρασμα συναγούσας, μήτε εὐδεχόμενον μήτε ὑπάρχον, μήτε ἀναγκαῖον, οὕτως λευκὸν παντὶ κύκνῳ ὅτι ἀναγκῆς ὑπάρχει, ἀνθρώπῳ δὲ εὐδέχεται μηδενὶ εἶναι τοῖς εἰ ἀλεξανδρείᾳ. καὶ ὅμως κύκνος ὅτι ἀναγκῆς μηδενὶ ἀνθρώπῳ. οὕτω μὲν οὖν διὰ τῶν ὅρων ἀναγκῆ μηδενὶ δείκνυσι συναγόμενον καὶ ἐκ τούτου καταστρεβλοῦσι ὅτι οὐδὲν συνάγουσιν αἱ τοιαῦτα προτάσεις συμπέρασμα. ὅτι μὲν γὰρ φησὶν εὐδεχόμενον οὐδὲν συνάγει. δῆλον ὅτι ὧν ἀναγκαῖον ἀποφατικὸν συνῆκται συμπέρασμα. τὸ δὲ ἀναγκαῖον πάντων τῶν εὐδεχομένων ἐστὶν ἀναιρετικόν. ὅτι ὁ οὐδὲ ἀναγκαῖόν φησι συνάγεται. δῆλον ὅτι εὐτεῦθεν. τὸ γὰρ ἀναγκαῖον συμπέρασμα, ἢ ὅτι ἀμφοτέρων ἀναγκαίων προτάσεων συνῆκται. ἢ τὸ ἀποφατικῆς ἀναγκαίας ὄσης. νῦν ὁ ἀδέτερον τούτων.

ΕΤΙ ὁ καὶ ἐγχωρεῖ τούτων κατασκευάζειν, τὸ β' τῷ γ' ὑπάρχειν. οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ μὲν γ' ὑπὸ τῷ β' εἶναι. τὸ δὲ ἀ τῷ μὲν β' παντὶ εὐδέχεσθαι. τῷ δὲ γ' ὅτι ἀναγκῆς ὑπάρχειν. εἴη, ἢ τὸ μὲν γ' ἐπὶ ἐγρηγορότι τὸ δὲ β', ζῶον. τὸ δὲ ἐφ' ᾧ τὸ ἀ, κίνησις. τῷ μὲν γὰρ ἐγρηγορότι, ὅτι ἀναγκῆς κίνησις ὅτι. ζῴῳ δὲ παντὶ εὐδέχεται. καὶ πᾶν τὸ ἐγρηγορὸς ζῶον.

εἴρηκε ὅτι ἀναγκαῖον οὐδενὶ συνάγεται συμπέρασμα τῷ μήτε ἀμφοτέρας ἀναγκαίας εἶναι μήτε ἀποφατικάς. ἵνα μήτις ὑπολάβῃ ἐπεσδὴ ὅλως αὐτέρω τὸ ἀναγκῆ μηδενὶ διὰ τῶν ὅρων συνάγεται. τοῦτο δὲ ἀεὶ ὡρισμένας συνάγεσθαι. νῦν δείκνυσιν ὅτι πᾶν ἀλλῶν οὐσῶν, προτάσεων. ἐγχωρεῖ δὴ πορεῦσαι ὅρων τὸ ὅτι ἀναγκῆς παντὶ συναγόντων. ὥστε καὶ ταύτῃ πάντα ἀναιρεῖσθαι τὰ ἀναγκαῖα συμπεράσματα. διὰ μὲν γὰρ τὸ ἀποφατικοῦ καθόλου ἀναιρεῖται παντὶ τὰ καταφατικά. διὰ δὲ τὸ καθόλου καταφατικοῦ πάντα ἀποφατικά. τίθησιν οὖν ὅρους τὸ ὅτι ἀναγκῆς παντὶ συνάγοντας τούτους. κίνησιν. ἐγρήγορσιν. ζῶον. κίνησιν γὰρ παντὶ ζῴῳ εὐδέχεται ὑπάρχειν. ἐγρηγορότι δὲ ὅτι ἀναγκῆς παντὶ. καὶ ὁμοίως ζῶον παντὶ ἐγρηγορότι ὅτι ἀναγκῆς. ἐὰν δὲ λάβῃ τοῖς ὅροις οὐ γὰρ ἔστι καλῶς ἠλλημένοι. εἴρηται γὰρ ἡμῖν αὐτέρω ὅτι δεῖ καὶ τὸν αὐτὸν χρόνον ἀληθεύουσας λαμβάνεσθαι τὰς προτάσεις. εἰ δὲ τοῖς ἠλλημένοις ὅροις, ἢ σύνεγγυς κατὰ τὸν αὐτὸν ἀμφοτέρων

Omne animal mouetur. cótin
Omne uigilans mouetur. necess.
Omne uigilans est animal. necess.

τέρας λαβεῖν ἀληθεύουσας τὰς προτάσεις. εἰ γὰρ παντὶ ζῴῳ εὐδέχεται ὑπάρχειν κίνησιν, οὐκ ἔστι τὶ ζῶον ὅτι ἀνάγκης κινούμενον. καὶ τὸν ἐγρήγορσιν γὰρ κίνησιν ἔλαβεν ὅτι ἀνάγκης ὑπάρχουσαν τῷ ἐγρηγορότι. εἰ δὲ ἔστι τὶ ἐγρηγορὸς ὡς ὅτι ἀνάγκης ὑπάρχειν αὐτῷ τὸν τὸν κατὰ τὸ ἐγρηγορέναι κίνησιν. εἰ ὦ γὰρ ἐγρηγορεῖ ὅτι ἀνάγκης ἐγρήγορας. ψευδὴς ἡ μείζων πρότασις ἡ λέγουσα εὐδέχεσθαι παντὶ ζῴῳ τὴν κίνησιν ὑπάρχειν, τινὶ γὰρ ζῴῳ ὅτι ἀνάγκης ὑπάρχει, τῷ ἐγρηγορότι. τὸ ἐγρηγορὸς ζῶόν ἐστιν. ὥστε οὐ καλῶς διὰ τούτων τῶν ὅρων τὸ ὅτι ἀνάγκης παντὶ συνάγειν.

ΦΑΝΕΡΟΝ οὖν ὅτι οὐδὲ τὸ μὴ ὑπάρχειν, εἴπερ οὕτως ἐχόντων ἀνάγκη ὑπάρχειν, οὐδὲ δὴ τῶν αὐτικειμένων φάσεων. ὥστε οὐδεὶς ἔσται συλλογισμός.

ἐκκυνεῖ διὰ τούτων ὅτι οὐδὲ ὑπάρχον οὐδὲν συνάγεται συμπέρασμα. τὸ μὲν γὰρ καταφατικὰ πάντα ἀναιρεῖται ὑπὸ τῆς ἀναγκαίας ἀποφάσεως. τὰ δὲ ἀποφατικὰ, διὰ τῆς καταφατικῆς ἀναγκαίας. ὥστε οὐδὲ ὑπάρχειν, οὐδὲ συνάγεται. οὐδὲ δὴ τῶν αὐτικειμένων καταφάσεων. διὸ δὴ φέρεται ἡ γραφή. ἢ φάσεων ἢ καταφάσεων. εἰ μὲν οὖν φάσεων πρὸς τὸ αὐτέρω ἠρημένον ἢ ἀπάντησις τότε ἀνάγκη παντὶ, καὶ τὸ ἀνάγκη οὐδενί. αὐτίκειται γὰρ τοῦτοις τῇ μὲν ἀνάγκη παντὶ, ἢ εὐδέχεται παντὶ. τῇ δὲ ἀνάγκη οὐδενὶ, ἢ εὐδέχεται τινί. εἰ μὲν οὖν φάσεων οὕτως εἰ δὲ καταφάσεων. πρὸς τὸ ὑπάρχον οὐδενὶ, ἀνάγκη οὐδενὶ ἢ ἀπάντησις. ἐπεισδὴ γὰρ δύο ὅρους συνάγοντας τὸ ἀνάγκη παντὶ. καὶ διαιρεῖται αὐτῶν τότε ἀναγκαῖον ἀποφατικὸν καθόλου. καὶ τὸ ὑπάρχον ἐπίταγεν ὅτι οὐδὲ αἱ αὐτικείμεναι ταύτοις τοῖς καταφάσεις συνάγουσι. αὐτίκειται δὲ τῇ μὲν ἀνάγκη μηδενὶ ὡς ἔρηται ἢ εὐδέχεσθαι τινί. τῇ δὲ ὑπάρχειν οὐδενὶ, ἢ ὑπάρχειν τινί.

ΟΜΟΙΩΣ δὲ διαχθήσεται καὶ αὐάπελιν τιθείσης τῆς καταφατικῆς. ἐὰν δὲ ὁμοιοχήμονοῦν ὦσιν αἱ προτάσεις, στερητικῶν μὲν οὐσῶν, ἀεὶ γίνεται συλλογισμός. αὐτὴ γραφὴ σεσίς τῆς κατὰ τὸ εὐδέχεσθαι προτάσεων καθάπερ εἰ τοῖς πρότερον. ἐλήφθω γὰρ τὸ ἀ τῷ μὲν β' ὅτι ἀνάγκης μὴ ὑπάρχειν. τῷ δὲ γ' εὐδέχεσθαι μὴ ὑπάρχειν. αὐτὴ γραφεῖσῶν οὖν τῶν προτάσεων, τὸ μὲν β' τῷ ἀ οὐδενὶ ὑπάρχειν. τὸ δὲ ἀ παντὶ τῷ γ' εὐδέχεται. γίνεται δὴ τὸ πρῶτον σχῆμα. κεῖ δὲ πρὸς τῷ γ' τιθείη τὸ στερητικόν. ὡσαύτως ἐὰν δὲ καταστρεβλοῦσι τιθῶσιν, οὐκ ἔστι συλλογισμός.

Ἀνωτέρω μὲν ὑποτίθεται τὸν μείζονα εὐδεχομένῳ ἀποφατικῷ, τὸν δὲ ἐλάττονα καταφατικῷ ἀναγκαῖον καθόλου. νῦν δὲ τὸ αὐάπελιν ὑποτίθεται. τὸν μὲν ἐλάττονα εὐδεχομένῳ ἀποφατικῷ, τὸν δὲ μείζονα ἀναγκαῖον καταφατικῷ. καὶ αὖθις οὐκ ἀσυλλόγιστον φησιν εἶναι διὰ τῶν αὐτῶν διάξεων δι' ὧν καὶ τὸν πρὸ ταύτης ἔδειξεν. ἐὰν δὲ ὁμοιοχήμονοῦν ὦσιν αἱ προτάσεις. στερητικῶν μὲν οὐσῶν, ἀεὶ γίνεται συλλογισμὸς ἀπὸ τῆς ἀφαιρέσεως τῆς κατὰ τὸ εὐδέχεσθαι προτάσεως. παραδοὺς τὰς ὅτι ὁμοιοχήμονας τῶν προτάσεων, νῦν παραδίδωσι τὰς ὁμοιοχήμονας πάλιν οὖν φησι ὅτι ἀμφοτέρων μὲν οὐσῶν ἀποφατικῶν, συλλογιστικὰ γίνεται συζυγίαι. οὐ διὰ τῶν ἠλλημένων προτάσεων ἀλλὰ διὰ τῆς μεταλήψεως τῆς εὐδεχομένης ἀποφατικῆς ἀς τὸν καταφατικὸν. καὶ τὰ συμπεράσματα ταυτὰ συνάγοντα τοῖς ἤδη παραδεδομένοις προτάσεσι διὰ τῶν αὐτῶν διάξεων. ἐπεισδὴ καὶ μεταληφθείσης τῆς εὐδεχομένης ἀποφατικῆς ἀς τὸν καταφατικὸν αἱ αὐταὶ γίνονται συζυγίαι. εἰ μὲν τοι ἀμφότερα ληφθῶσιν καταφατικά. ἀσυλλόγιστοί ὧσι πᾶσαι διὰ τὸ μὴ μεταλαμβάνεσθαι τὸν εὐδεχομένῳ καταφατικῷ ἀς τὸν ἀποφατικὸν ὡς πολλάκις ἐρήκαμεν.

ΤΟΥ μὲν γὰρ μὴ ὑπάρχειν, ἢ τὸ ὅτι ἀνάγκης μὴ ὑπάρχειν, φανερὸν ὅτι οὐκ ἔσται, διὰ τὸ μὴ ἁλῶσθαι στερητικῷ πρότασιν. μήτε εὐ τῷ ὑπάρχειν μήτε εὐ τῷ ὅτι ἀνάγκης ὑπάρχειν. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τὸ εὐδέχεσθαι μὴ ὑπάρχειν. ὅτι ἀνάγκης γὰρ οὕτως ἐχόντων τὸ β' τῷ γ' οὐκ ὑπάρξει. οἷον εἰ τὸ μὲν ἀ πιθείη λευκόν. ἐφ' ᾧ δὲ τὸ β', κύκνος. τὸ δὲ γ' ἄνθρωπος.

Τοῦτο φησιν ὅτι ἀμφοτέρων οὐσῶν καταφατικῶν οὐδὲν συνάγεται συμπέρασμα, δῆλον. οὐ συνάγεται γὰρ ἀποφατικὸν οὐδὲν οὔτε ἀναγκαῖον, οὔτε ὑπάρχον, διὰ τὸ μηδετέραν πρότασιν ἀποφατικὴν ἁλῆφθαι μήτε τὸν ἀναγκαῖον μήτε τὸν εὐδεχόμενον. ὅτι δὲ φησιν οὐδὲ εὐδεχόμενον ἀποφατικὸν συνάγεται, δῆλον. οὐ πορισόμεν γὰρ ὅρον τὸ ἀνάγκη μηδενὶ συναγόντων. τούτου δὲ συναχθέντος, ἀναιρεῖται πάντα τὰ εὐδεχόμενα. οἱ δὲ ὅροι. λευκὸν. κύκνος. ἄνθρωπος. λευκὸν γὰρ κύκνῳ μὲν ὅτι ἀνάγκης παντὶ. ἀνθρώπῳ δὲ εὐδέχεται οὐδενὶ. καὶ κύκνος ὅτι ἀνάγκης οὐδενὶ ἀνθρώπῳ ὑπάρχει.

ΟΥΔΕ ΓΕ τῶν αὐτικειμένων φάσεων ἢ ἀποφάσεων. ἐπεὶ δὲ δεῖκται τὸ β' τῷ γ' ὅτι ἀνάγκης οὐκ ὑπάρχειν. οὐκ ἄρα γίνεται συλλογισμὸς ὅλως.

Τοῦ γὰρ ἀνάγκη μηδενὶ διὰ τῶν ὅρων συναχθέντος, πάντα τὰ καταφατικὰ ἀναιρεῖται συμπεράσματα. καὶ ἀναγκαῖα καὶ ὑπάρχοντα καὶ εὐδεχόμενα. ἀποφάσεις γὰρ αὐτικειμένας λέγει τὰς καταφάσεις τῶν προσεχῶς ἠρημένων ἀποφάσεων.

ΟΜΟΙΩΣ δὲ ἔξεστι καὶ ἐπὶ τῶν εὐ μέρει συλλογισμῶν. ὅπερ μὲν γὰρ ἡ στερητικὸν καθόλου τε καὶ ἀναγκαῖον. ἀεὶ συλλογισμὸς ἔσται. καὶ τὸ εὐδεχόμενον καὶ τὸ μὴ ὑπάρχειν. ἀπόδειξις δὲ διὰ τῆς αὐτῆς σοφῆς ὅπερ δὲ τὸ καταφατικὸν, οὐδέποτε. τὸν αὐτὸν γὰρ τρόπον διαχθήσεται, ὃν καὶ εὐ τοῖς

10. gr. in pri.

11. uidetur legendũ ée ὑπάρχοῦσιν. q̃ colligitur tum ex praecedentibus uerbis ipsi philosophi tum ex ipsa aristotelis lectione

Contra Aristot

16. p. fa. Magen.

Nó mutatur cũ dicit μένη καταφατικὴ ἀς εὐδεχομένην ἀποφατικὴν. ? tionem reddit Argentinus

16. p. f. nó lógeafm

de syllogismis utrum habentibus affirm

Omnis cygnus albus necessario
Nullus homo albus cótingé.
Nullus homo cygnus necess.

Propositiones sumendas esse uetas eodem tempore.

Omnis cygnus albus. Necessario
Omnis homo albus. contingé
Nullus hó cygnus. Necessario

Nam auctore Magentino

ΠΡΟΤΕΡΩΝ ΑΝΑΛΥΤΙΚΩΝ

καθόλου καὶ διὰ τῶν ἄλλων ὅρων.

Α' πότερον τῶν ὄντων ἀμφοτέρων καθόλου λόγοι· καὶ νῦν τὰς ἐχούσας τὶ στερητικὸν μεικτὰ παραδίδοσιν· ὥσπερ δὲ φασιν ἔχει καθόλου· οὕτως ἔχουσι καὶ αὗται· αἱ τινὸς γὰρ ἐκεῖ ἦσαν συλλογισταὶ, αὗται καὶ ἐνταῦθα γίνονται· ὁμοίως καὶ ἀσυλλόγιστοι· ἢ μὲν γὰρ ἡ ἀποφατικὴ ἀναγκαῖον εἰ μὴ καθόλου εἰ τῇ μείζονι κείμενον προτάσει· ἀεὶ ποιεῖ συλλογιστικὸν συζυγίαν· καὶ τὸ ἄλλο συμπέρασμα σωιάγει τοῖς καθόλου, λέγω δὴ τὸ ἐνδεχόμενον τὸ ἰσοδυναμοῦν τῷ ὑπάρχοντι· ἡ δὲ καταφατικὴ οὐδὲν ἐκεῖνο ἀναγκαῖον, οὐδέποτε γίνεται συλλογιστικὴ συζυγία· διὰ τὸ μεταλαμβάνεσθαι τὴν ἀποφατικὴν οὐδὲν ὁμοίως ἢ καταφατικὴ.

ΟΥΔΟΤΕΡΑ ἀμφότεραι ληφθῶσι καταφατικαί· καὶ γὰρ τούτου ἢ ἀδιόριστοι ἢ καὶ πρότερον· ὅταν δὲ ἀμφότεραι μὴ στερητικαί· καθόλου δὲ καὶ ἀναγκαῖαι ἢ τὸ μὴ ὑπάρχειν σημαίνουσι, δι' αὐτῶν μὴ τῶν ἅλλων, οὐκ ἔστι τὸ ἀναγκαῖον· ἀντιστρεφείσης τῆς κατὰ τὸ ἐνδέχεσθαι, ἔστι συλλογισμός· καθάπερ καὶ πρότερον.

Ω' ὥσπερ φασὶ καὶ ἐν τοῖς καθόλου οὕτω κἂν ὁμοιοσχήμονες ὦσιν αἱ προτάσεις καταφατικαὶ μὴ οὖσαι, ἀσυλλόγιστοι ὦσιν· ἀποφατικαὶ δὲ, γίνονται συλλογιστικαὶ διὰ τῆς μετακλήψεως τῆς ἐνδεχομένης ἀποφατικῆς· δῆλον ὅτι τὸ καθόλου ἐν τῇ μείζονι προτάσει τιθεμένῳ· ἐπειδὴ τὸ τοιοῦτον ὅτι τὸ ἀδιόριστον καὶ τὸ μέρος.

ΕΑΝ δὲ ἀμφότεραι ἀδιόριστοι ἢ ἐν μέρει τεθῶσιν, οὐκ ἔστι συλλογισμός· ἀδιόριστοι δὲ ἢ ἄλλη καὶ διὰ τῶν ἄλλων ὅρων φανερὸν ὅτι ἐκ τῶν ὁρισμένων· ὅτι τῆς μὴ στερητικῆς καθόλου τιθεμένης καὶ ἀναγκαίας, ἀεὶ γίνονται συλλογισμοὶ, οὐ μόνον τὸ ἐνδέχεσθαι μὴ ὑπάρχειν, ἀλλὰ καὶ τὸ μὴ ὑπάρχειν· τῆς δὲ καταφατικῆς, οὐδέποτε. καὶ ὅτι ἐν ἄλλῳ τρόπῳ ἐχόντων ἐν τοῖς ἀναγκαίοις καὶ ἐν τοῖς ὑπάρχουσι, γίνεται καὶ οὐ γίνεται συλλογισμός.

Δ ὅτι φασὶν οὔτε ἐξ ἀμφοτέρων μεικτῶν γίνεται τὸ συμπέρασμα· οὔτε ἐξ ἀμφοτέρων ἀπροσδιορίστων· ἐπειδὴ ἰσοδυναμοῦσι καὶ αὗται τοῖς μεικτοῖς.

ΔΗΛΟΝ δὲ ὅτι καὶ πάντες ἀτελεῖς οἱ συλλογισμοὶ· καὶ ὅτι τελειοῦνται διὰ τῶν ὁρισμένων σχημάτων.

Α' τελεῖν λέγω· οὐδὲν γὰρ ἄλλῳ διὰ τοῦ κατὰ παντὸς καὶ τοῦ κατὰ μηδενὸς δείκνυται, ἀλλὰ δέονται παντὶ τῷ ὡς τὸ πρῶτον σχῆμα ἀναγωγῆς· σχημάτων δὲ εἴπον πληθυντικῶς, οὐχ ὅτι ὡς πλείονα ἀνάγονται σχήματα (πάντες γὰρ ὡς τὸ α ἀνάγονται) ἀλλ' ὅτι ἑκάστου τῶν εἰς διήκοντος σχήματος ὡς τὸ πρῶτον σχῆμα τῆς οἰκείας ἀνάγεται μέξεως.

ΕΝΔΕ τῷ τελευταίῳ σχήματι καὶ ἀμφοτέρων εἰδεχομένων καὶ τῆς ἑτέρας, συλλογισμὸς ἔστι· ὅταν μὴ οὕτω εἰδέχεσθαι σημαίνωσιν αἱ προτάσεις, καὶ τὸ συμπέρασμα ἔστι εἰδεχόμενον· καὶ ὅταν ἡ μὴ, εἰδέχεσθαι, ἡ δὲ, ὑπάρχειν· ὅταν δὲ ἡ ἑτέρα τιθῇ ἀναγκαῖα, αὖ μὴ ἡ καταφατικὴ, οὐκ ἔστι τὸ συμπέρασμα οὔτε ἀναγκαῖον, οὔτε ὑπάρχον· ἐὰν δὲ ἡ στερητικὴ ἡ ἀναγκαία, τὸ μὴ ὑπάρχειν ἔστι συλλογισμός· καθάπερ καὶ ἐν τοῖς πρότερον.

Ε' πλήρωσε τὸ δεύτερον σχῆμα, εὐτυχὲν δὲ ἀρχεῖται τὸ ῥῆτον εἶναι οὕτω φησὶν ἐν τούτῳ τῷ σχήματι συλλογισταὶ συζυγίας καὶ τὰς ἐξ ἀμφοτέρων τῶν προτάσεων εἰδεχομένας· διότι καὶ ἀεὶ ὁμοιοσχήμονες οὖσαι τῶν προτάσεων καὶ ὁμοιοσχήμων ἐν τούτῳ τῷ σχήματι συλλογισμὸς γίνεται. μόνῳ γνωρὶ δὲ τῷ ἐλάττονα καταφατικῷ φυλάττειν· τὰ δὲ ἄλλα πάντα ὅπως αὖ ἔχουσιν αἱ προτάσεις, οὐδὲν διαφέρει· σωιάγεσθαι δὲ φησὶν ἐν τούτῳ τῷ σχήματι ἀμφοτέρων μὴ ὄντων εἰδεχομένων. ἢ τῆς μὴ εἰδεχομένης τῆς δὲ ὑπαρχούσης εἰδεχόμενον συμπέρασμα· ἐὰν δὲ ἡ μὴ αὐναγκαία εἴη, ἡ δὲ εἰδεχομένη ἢ μὴ καταφατικὴ εἴη αὐναγκαία, εἰδεχόμενον πάλιν φησὶ γίνεσθαι τὸ συμπέρασμα· ἢ δὲ ἡ αὐναγκαία ἀποφατικὴ εἴη, τὸ μὴ ὑπάρχοντος καὶ τὸ εἰδεχόμενον τὸ ἰσοδυναμοῦν τοῦ αὐτῷ.

ΛΗΡΤΕΟΝ δὲ καὶ ἐν τούτοις ὁμοίως τὸ ἐν τοῖς συμπεράσμασιν εἰδεχόμενον.

Τ ειοῦν καὶ ἐν τοῖς προλαβοῦσιν ἐπεμνήσθη· ὅτι οὐ τὸ κατὰ τὸν διορισμὸν εἰδεχόμενον ἐν τοῖς συμπεράσμασι εἴληπται, ἀλλὰ τὸ ἑπόμενον τῷ ὑπάρχοντι· καὶ κατ' ἄλλου λεγόμενον ἀληθῶς.

ΕΣΤΩΣΑΝ δὴ πρῶτον εἰδεχόμεναι· καὶ τὸ α καὶ τὸ β' παντὶ τῷ γ' εἰδεχέσθω ὑπάρχειν. ἐπεὶ οὖν αὐτὴ ἐστὶ τὸ καταφατικὸν ἀδὶ μέρους· τὸ δὲ β' παντὶ τῷ γ' εἰδέχεται, καὶ τὸ γ' τινὶ τῷ β' εἰδέχοιτο ἂν· ὥστε ἡ τὸ μὲν α παντὶ τῷ γ' εἰδέχεται, τὸ δὲ γ' τινὶ τῷ β', ἀναγκαῖον καὶ τὸ α τινὶ τῷ β' εἰδέχεσθαι· γίνεται γὰρ τὸ πρῶτον σχῆμα.

Ρ ῥώτας τίθησι, τὰς ἐξ ἀμφοτέρων τῶν προτάσεων εἰδεχομένας συζυγίας (διὰ γὰρ προηγεῖσθαι τὰς ἁπλᾶς προτάσεις, τῶν μικτῶν) ἐν τούτοις οὖν πρῶτας τὰς καθόλου καταφατικὰς παραδίδοσι· συνάγειν δὲ φησὶν ἁπλᾶς εἰδεχόμενον καταφατικὸν μεικτὸν συμπέρασμα· δείκνυσι δὲ τὴν συζυγίαν, ἀποστρέφων τὴν ἐλάττονα πρότασιν καὶ ἀνάγων ἐς τὸν τρίτον τρόπον τοῦ πρώτου σχήματος.

Καὶ

Omne · Γ · est · α
Omne · Γ · est · β · Ergo
Omne · β · est · α

ΚΑΙ ἢ τὸ μὲν α εἰδέχεται μηδενὶ τῷ γ' ὑπάρχειν· τὸ δὲ β' παντὶ τῷ γ' εἰδέχεται, ἀνάγκη καὶ τὸ α τινὶ τῷ β' εἰδέχεσθαι μὴ ὑπάρχειν· ἔστι γὰρ πάλιν τὸ πρῶτον σχῆμα δι' ἀποστροφῆς.

Δ δυτέραν τίθησι τὴν ἐκ τῆς μείζονος ἀποφατικῆς καθόλου· τῆς δὲ ἐλάττονος καθόλου καταφατικῆς· συνάγει οὖν καὶ ἄλλη μεικτὴ ἀποφατικὴ συμπέρασμα· ἀποστρεφομένης πάλιν τῆς ἐλάττονος προτάσεως καὶ ἀναγομένης ἐς τὸν τέταρτον τρόπον τοῦ πρώτου σχήματος.

ΕΑΝ δὲ ἀμφότεραι στερητικαὶ τεθῶσιν, ἐξ ἀλλῶν μὲν τῶν ἀλλημμένων, οὐκ ἔστι τὸ ἀναγκαῖον· ἀποστρεφεισῶν δὲ τῶν προτάσεων, ἔστι συλλογισμὸς καθάπερ καὶ τοῖς πρότερον· ἢ γὰρ τὸ α καὶ τὸ β' εἰδέχεται τῷ γ' μὴ ὑπάρχειν· ἐὰν μεταληφθῇ τὸ εἰδέχεσθαι μὴ ὑπάρχειν, πάλιν ἔστι τὸ πρῶτον σχῆμα· διὰ τῆς ἀποστροφῆς.

Ε' ἐξ ἀλλῶν μὲν φησὶ μηδὲν σωιάγεσθαι συμπέρασμα· διότι ἀμφοτέρων οὐσῶν ἀποφατικῶν ἢ ἐλάττονος οὐ σώζει τὸ ἴδιον τοῦ τρίτου σχήματος· μεταλαμβανομένης δὲ τῆς ἐλάττονος ἐς καταφατικὴν· καὶ ἀποστρεφομένης πρὸς τὴν μεικτὴν· ἀνάγεται πάλιν ἡ συζυγία ἐς τὸν τέταρτον τρόπον τοῦ πρώτου σχήματος καὶ σωιάγει μεικτὸν ἀποφατικὸν εἰδεχόμενον συμπέρασμα.

ΕΙΔΕ ὁ μὲν ὅτι καθόλου τῶν ὅρων, ὁ δὲ εἰ μέρει τὸν ἄλλον τρόπον ἐχόντων τῶν ὅρων, ὅτι τῆς ἀδὶ τοῦ ὑπάρχειν, ἔστι τε καὶ οὐκ ἔστι συλλογισμός· εἰδεχέσθω γὰρ τὸ μὴ α παντὶ τῷ γ', τὸ δὲ β' τινὶ τῷ γ' ὑπάρχειν· ἔστι δὴ πάλιν τὸ πρῶτον σχῆμα τῆς εἰ μέρει προτάσεως ἀποστρεφείσης· ἢ γὰρ τὸ α παντὶ τῷ β', τὸ α τινὶ τῷ β' εἰδέχεται· καὶ ἢ πρὸς τὸ γ' τιθεὶς τὸ καθόλου ὡσαύτως ὁμοίως δὴ καὶ τὸ μὴ α γ' εἶη στερητικόν· τὸ δὲ β' γ καταφατικόν· ἔστι πάλιν τὸ πρῶτον σχῆμα διὰ τῆς ἀποστροφῆς· ἢ δὲ ἀμφότεραι στερητικαὶ τεθῶσι· ἢ μὴ, καθόλου· ἢ δι' εἰ μέρει, δι' ἄλλων μὴ ἀλλημμένων, οὐκ ἔστι συλλογισμός, ἀποστραφασῶν δὲ, ἔστι· καθάπερ εἰ τοῖς πρότερον· ὅταν δὲ ἀμφότεραι ἀδιόριστοι, ἢ εἰ μέρει ληφθῶσι, οὐκ ἔστι συλλογισμός· καὶ γὰρ παντὶ ἀνάγκη τὸ α τῷ β' καὶ μηδενὶ ὑπάρχειν, ὅρα τὸ ὑπάρχειν. ζῷον· ἄνθρωπος· λευκόν· τὸ μὴ ὑπάρχειν, ἵππος, ἄνθρωπος, λευκόν· μέσον λευκόν.

Ω' εἰ χόν φησιν αἱ ἐξ ἀμφοτέρων ὑπερχουσῶν προτάσεων συζυγίαι, οὕτως ἔχουσι καὶ αἱ ἐξ ἀμφοτέρων εἰδεχομένων, τῆς ἑτέρας μεικτῆς οὔσης, τῆς δὲ ἑτέρας καθόλου· πλὴν διαφέρουσιν αὗται πρὸς ἐκείνας· ὅτι εἰ τοῖς εἰδεχομένοις καὶ ἀμφοτέραν οὐσῶν ἀποφατικῶν γίνεται συλλογισμὸς, μεταλαμβανομένης τῆς ἐλάττονος ἀποφατικῆς ἐς τὴν καταφατικὴν· ἢ δὲ μεταλαμβάνεται ἡ ἐλάττων ἀποφατικὴ ἐς τὴν καταφατικὴν· ἀδὶ τῶν εἰδεχομένων, ἵνα γένηται συλλογιστικὴ ἡ συζυγία, οὐδὲν ἄρα διαφέρουσι πρὸς ἀλλήλας.

ΕΑΝ ΔΕ ἢ μὴ, ὑπάρχειν· ἢ δὲ, εἰδέχεσθαι σημαίνῃ τῶν προτάσεων, τὸ μὴ συμπέρασμα ἔστι· ὅτι εἰδέχεται· καὶ οὐχ ὅτι ὑπάρχει· συλλογισμὸς δὲ ἔστι τὸν ἄλλον τρόπον ἐχόντων τῶν ὅρων ὅτι τῆς καὶ ἐν τοῖς πρότερον.

Magent. 16. p. f. mf.

Ρ ἀραδεῖς τὰς τοῦ εἰδεχομένου ἄλλου καθ' αὑτὸ τῆς συζυγίας ἐν τρίτῳ σχήματι νῦν μίγνυσι ἄλλο πρὸς τὸ ὑπάρχον· καὶ φησὶ τὸ μὴ συμπέρασμα οὐδαμῶς ἐν τούτοις εἶναι ὑπάρχον· οὐδὲ γὰρ ἐν πρώτῳ σχήματι ἀδὶ τῆς τοιαύτης μίξεως ὑπάρχειν ἐγίνετο τὸ συμπέρασμα, ἀλλὰ μόνως εἰδέχεσθαι· οὕτως οὖν καὶ ἐν τούτοις εἰδεχόμενον δὲ δῆλον ὅτι οὐκ ἐν πᾶσαις συζυγίαις τὸ ἄλλο· ἀλλ' ὅσαι μὴ ἔχουσι τὴν ὑπάρχουσαν φησὶ καταφατικὴν, τὸ κατὰ τὸν διορισμὸν σωιάγουσιν εἰδεχόμενον· ὅσαι καὶ ἀποφατικὴν ἔχουσι τὴν ὑπάρχουσαν, αὗται οὐ τὸ κατὰ τὸν διορισμὸν σωιάγουσιν· ὡς εἴρηται· ἢ μὲν πλατυτέρον ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι συλλογιστικὰ δὲ γίνονται συζυγίαι αὗται· αἱ πίδι καὶ ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι ἦσαν, τουτέστι πᾶσαι αἱ ἄλλαι, χωρὶς τῶν ἐχουσῶν τὴν ἐλάττονα ἀποφατικὴν ὑπάρχουσαν.

ΕΣΤΩΣΑΝ γὰρ πρῶτον κατηγορικοί· καὶ τὸ μὴ α παντὶ τῷ γ' ὑπαρχέτω· τὸ δὲ β' παντὶ τῷ γ' εἰδέχεσθω· ἀποστρεφέντος οὖν τοῦ β' γ', τὸ πρῶτον ἔστι σχῆμα· καὶ τὸ συμπέρασμα ὅτι εἰδέχεται τὸ α τινὶ τῷ β' ὑπάρχειν· ὅτι γὰρ ἡ ἑτέρα τῶν προτάσεων ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι σκήμαν εἰδέχεσθαι, καὶ τὸ συμπέρασμα ἐν εἰδεχόμενον.

Ρ πάλιν τὰς ἐξ ἀμφοτέρων καταφατικῶν πρώτας παραδίδοσιν· ἐν τούτοις δὲ πρώτην τὴν ἐκ τῆς μείζονος ὑπαρχούσης, τῆς δὲ ἐλάττονος εἰδεχομένης· ἣ σωιάγειν φησὶν εἰδεχόμενον συμπέρασμα· τῇ γὰρ χώρᾳ τῶν προτάσεων ἔστι τὸ συμπέρασμα· δείκνυται δὲ διὰ τῆς ἀποστροφῆς τῆς ἐλάττονος προτάσεως, ἀποστρεφομένης πρὸς τὴν μεικτὴν καταφατικὴν τῆς ἐλάττονος προτάσεως καὶ ποιούσης τὸν τρίτον τρόπον τοῦ πρώτου σχήματος.

ΟΜΟΙΩΣ δὲ καὶ ἢ τὸ μὲν α γ' ὑπάρχειν, τὸ δὲ α γ' εἰδέχεται ὑπάρχειν.

Υ' ποθέμενος τὴν μείζονα ὑπάρχουσαν τὴν δὲ ἐλάττονα εἰδεχομένην· νῦν τὸ ἀνάπαλιν ὑποτίθεται· τὴν μείζονα εἰδεχομένην τὴν δὲ ἐλάττονα ὑπάρχουσαν· σωιάγει δὲ καὶ ἄλλη τὸ ἄλλο συμπέρασμα καὶ διὰ τῆς ἄλλης δείξεως.

Nullũ · Γ · est · α
Omne · Γ · est · β · Ergo
Nullũ · β · est · α

Nullũ · Γ · est · α
Nullũ · Γ · est · β
Nullũ · β · est · α

Omne · Γ · est · α
Quoddam · Γ · est
Quoddã · β · est
Quoddam · β ÷

Nullũ · Γ · est · α
Quoddam · Γ ÷ 1
Quoddam · β · e
Quoddam · β · n

Nullũ · Γ · est · α
Quoddã · Γ · nõ ÷

De Mistione cõtingentis & existentis

Omne · Γ · est · α · β
Oé · Γ · est · β · cõt
Quoddã · β · ÷ Γ · c
Quoddam · β · ÷ α

Omne · Γ · ÷ α · co
Omne · Γ · ÷ β · ex
Quoddam · β · ÷ Γ
Quoddam · β · ÷ α

ἐνδεχόμενον ὡς ἐν πάσῃς συζυγίαις τὸ αὐτὸ · &c. Nota
hæc omnia maximo opere

ΚΑΙ ΕΙ τὸ μὲν α τῷ γ στερητικόν· τὸ δὲ β τῷ γ καταφατικόν, ὑπάρχοι δ' ὁποτεροῦν ὦν ἀμφοτέρως, εὐδεχόμενον ἔσται τὸ συμπέρασμα· μείζονος γὰρ πάλιν τὸ πρῶτον σχῆμα· δέδεικται δ' ὅτι τῆς ἑτέρας προτάσεως εὐδεχομένης καὶ αὐτῆς, καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσται εὐδεχόμενον.

Ἐπικὸς τοῖς δὲ ἀμφοτέρων καταφατικῶν δύο συλλογιστικὸς συζυγίας· νῦν τοῖς ἀνομοιοσχήμονας δύο παρεδίδοσαν ἄμα· τῆς γὰρ μείζονος φασὶν ἀποφατικῆς οὔσης, τῆς δὲ ἐλάττονος καταφατικῆς, τὸν ὑπερέχοντα τῷ μείζονι πεπεμένης ἢ πρὸς τῷ ἐλάττονι· δύο γίνονται συζυγίαι· σωάγουσι δὲ ἀμφότερον εὐδεχόμενον συμπέρασμα· ἀλλ' ἡ μὲν ἔχουσα τὴν μείζονα εὐδεχομένην τὸ κατὰ τὸν διορισμόν, ἡ δὲ ὑπέρχουσαν τὸ ἀδύνατον δεῖ ἀνάγκης ὡς δέδεικται· εἰ πρώτῳ σχήματι· ἡ δὲ δάξις ἡ αὐτὴ ἐπ' ἀμφοτέρων ἀπεστρεφομένης τῆς ἐλάττονος προτάσεως πρὸς τὴν μειζικὴν καταφατικὴν καὶ ποιούσης τὸν τέταρτον τρόπον τοῦ πρώτου σχήματος.

ΕΙ ΔΕ εὐδεχόμενον τὸ στερητικὸν τιθεῖν, πρὸς τὸ ἔλαττον ἄκρον, ἢ καὶ ἄμφω τιθεῖν στερητικά, δι' αὐτῶν μὲν τῶν κειμένων οὐκ ἔσται συλλογισμός· ἀπεστραφείσης δ' ἔσται καθάπερ εἰ τοῖς πρότερον.

ἃ προστιθεῖναι τὸ στερητικὸν εὐδεχόμενον· τὸ γὰρ ἢ ὑπέρχουσα στερητικὴ εἶναι ἢ ἐλάττων, ἀσυλλόγιστος γίνεται ἡ συζυγία μὴ δυναμένη μεταληφθῆναι εἰς καταφατικήν.

ΕΙ ΔΕ ἡ μὲν, καθόλου τῶν προτάσεων, ἡ δὲ εἰ μέρει, καταφατικῶν μὲν οὐσῶν ἀμφοτέρων, ἡ τῆς μὲν, καθόλου στερητικῆς, τῆς δὲ εἰ μέρει καταφατικῆς, ὁ αὐτὸς ἔσται τρόπος τῶν συλλογισμῶν· πάντες γὰρ τὴν αὐτὴν ποιοῦσι διὰ τὸ πρῶτον σχῆμα· ὥστε φανερὸν ὅτι τὸ εὐδεχόμενον καὶ οὐ τὸ ὑπέρχον ἔσται ὁ συλλογισμός.

ἀρεσθοῦς τοῖς δὲ ἀμφοτέρων καθόλου, νῦν τοῖς ἐκ τῆς ἑτέρας καθόλου τῆς δὲ ἑτέρας μειζικῆς παραδίδοσιν· οὐ γὰρ ὅλως ἀμφοτέρων καταφατικῶν φησιν· ἡ τῆς μείζονος ἀποφατικῆς καθόλου πεφυκυῖα διὰ τῆς ἀπεστροφῆς τῆς ἐλάττονος σωάγουσι τὸ ὡς ὁ πρῶτον σχῆμα· αἱ μὲν δὲ ἀμφοτέρων καταφατικαὶ ὡς ὁ τρίτον τρόπον· αἱ δὲ ἐκ τῆς μείζονος ἀποφατικῆς καθόλου· ὡς ὁ τέταρτον.

ΕΙ ΔΕ ἡ μὲν καταφατικὴ καθόλου, ἡ δὲ στερητικὴ εἰ μέρει, διὰ τὸ ἀδύνατον ἔσται ἡ ἀπόδειξις· ὑπάρχει γὰρ ὁ μὲν β παντὶ τῷ γ, ὁ δὲ α εὐδεχόμενον τινὶ τῷ γ μὴ ὑπάρχειν· ἀνάγκη δὴ τὸ α εὐδεχόμενον τινὶ τῷ β μὴ ὑπάρχειν· εἰ γὰρ παντὶ τῷ β ὁ α ὑπάρχει δεῖ ἀνάγκης· ὁ δὲ β παντὶ τῷ γ κεῖται ὑπάρχειν· τὸ α παντὶ τῷ γ δεῖ ἀνάγκης ὑπάρξειν· τοῦτο γὰρ δέδεικτο πρότερον· ἀλλ' ὑπέκειτο τὸν τὸ εὐδεχόμενον μὴ ὑπάρχειν.

Ἐπὶ φασὶν ἡ μὲν ἐλάττων καθόλου εἶναι καταφατική, ἡ δὲ μείζων μειζικὴ ἀποφατική, γίνεται μὲν συλλογιστικὴ συζυγία· οὐ μὴν διὰ τῆς ἀπεστροφῆς δείκνυται· ἀλλὰ διὰ τῆς εἰς τὸ ἀδύνατον ἀπαγωγῆς· κείσθω γὰρ τὸ μὲν β παντὶ τῷ γ ὑπάρχειν· τὸ δὲ α εὐδεχόμενον μὴ παντὶ τῷ γ ὑπάρχειν· σωάγεται ὅτι τὸ α εὐδεχόμενον μὴ παντὶ τῷ β ὑπάρχειν· εἰ γὰρ τὸ ψεῦδος τὸ εὐδεχόμενον ἀληθὲς ἔσται ὅτι δεῖ ἀνάγκης τὸ α παντὶ τῷ β ὑπάρχειν· ὑπέκειτο δὲ καὶ τὸ β παντὶ τῷ γ ὑπάρχειν, τὸ ἄρα α δεῖ ἀνάγκης παντὶ τῷ γ ὑπάρχειν· γίνεται γὰρ τὸ πρῶτον σχῆμα δεῖ ἀνάγκης καθόλου καταφατικῆς τῆς μείζονος καὶ ὑπαρχούσης καθόλου καταφατικῆς τῆς ἐλάττονος, ἐφ' ἧς σωάγετο καθόλου καταφατικὸν ἀνάγκαιον συμπέρασμα· ἀλλ' ἀδύνατον παντὶ τῷ γ ὑπάρχειν δεῖ ἀνάγκης· ὑπέκειτο γὰρ εὐδεχόμενον μὴ παντὶ ὑπάρχειν ἀεὶ τῷ· τὸ δὲ ἀδύνατον ἠκολούθησε διὰ τὸ ὑποτίθεσθαι δεῖ ἀνάγκης ὑπάρχειν· τὸ ἄρα τῷ β μὴ ποτὲ δὲ δυνατὸν καὶ δι' ἀπεστροφῆς δεῖξαι συλλογιστικὴν τὴν συζυγίαν. εἴη κατ' ἄλλον ἡ μειζικὴ ἀποφατικὴ εὐδεχομένη ἀπεστρέφεται τὴν μειζικὴν καταφατικὴν εὐδεχομένην· ἡ οὖν τὸ α εὐδεχόμενον μὴ παντὶ τῷ γ ὑπάρχειν· καὶ τὸ γ τινὶ τῶν α εὐδεχόμενον ὑπάρχειν· ἀλλὰ μὴν τὸ β παντὶ τῷ γ ὑπάρχειν· τὸ ἄρα δὲ τινὶ τῶν γ εὐδεχόμενον ὑπάρχειν· οὐκοῦν καὶ τὸ α εὐδεχόμενον παντὶ τῷ γ ὑπάρχειν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ΟΤΑΝ δὲ ἀδιόριστοι ἡ εἰ μέρει ληφθῶσιν ἀμφότεραι, οὐκ ἔσται συλλογισμός· ἀπὸ δείξεις δὲ ἡ αὐτὴ καὶ εἰ τοῖς καθόλου καὶ διὰ τῶν ἄλλων ὅρων.

Καθόλου νῦν λέγεται τοῖς ἀμφοτέρων εὐδεχομένων ὡσανεὶ ἔλεγεν δι' ὧν ὅρων ἐδείχθησαν καὶ αἱ δι' ὅλου εὐδεχόμεναι αἱ δύο ἐν μέρει συζυγίαι οὔσαι ἀσυλλόγιστοι· ὧν δὲ ὅροι, τὸ μὲν παντὶ ὑπάρχειν ζῷον· ἄνθρωπος· λευκόν· ζῷον εὐδεχόμενον μὴ παντὶ λευκῷ· ἄνθρωπος τινὶ λευκῷ εὐδεχόμενον· καὶ σωάγεται ζῷον ἀνάγκη παντὶ ἀνθρώπῳ ὑπάρχειν· τὸ δὲ μηδενὶ· ἵππος· ἄνθρωπος· λευκόν· ἵππος, οὐ παντὶ λευκῷ εὐδεχόμενος· ἄνθρωπος τινὶ εὐδεχόμενον· καὶ ἵππος οὐδενὶ ἀνθρώπῳ δεῖ ἀνάγκης· μήποτε δὲ καὶ ἡ δεῖξις ἡ μαρτυρεῖ φησιν ὁ Ἀλέξανδρος· καὶ δέον εἶναι ἀπὸ δεῖξις δὲ ἡ αὐτὴ καὶ εἰ τοῖς δεῖ ἀμφοτέρων εὐδεχομένων· τὸ ἢ καὶ εἰ τοῖς καθόλου μεταγράφεται.

ΕΑΝ δὲ ὦσιν ἡ μὲν, ἀνάγκαιαι τῶν προτάσεων· ἡ δὲ, εὐδεχόμενη· καταγεικῶν μὲν ὄντων τῶν ὅρων, ἀεὶ τὸ εὐδεχόμενον ἔσται συλλογισμός· ὅταν δ' ἡ τὸ μὲν καταγεικὸν τὸ δὲ στερητικὸν, ἐὰν μὲν ἡ τὸ καταφατικὸν ἀνάγκαιον, τὸ εὐδεχόμενον μὴ ὑπάρχειν καὶ τὸ μὴ ὑπάρχειν· τὸ δὲ δεῖ ἀνάγκης μὴ ὑπάρχειν, οὐκ ἔσται συλλογισμός· ὥσπερ δ' εἰ τοῖς ἑτέρας σχήμασιν.

ληρώσας τὸν μὲν τὸ εὐδεχόμενον πρὸς τὸ ὑπάρχον, νῦν λοιπὸν φέρεται εἰδὶ τὸν μὲν τὸ εὐδεχόμενον καὶ τὸ ἀναγκαῖον· ταῦτα δὲ σωάγονται εἰ ταύτοις τοῖς συζυγίαις τὰ συμπεράσματα ἃ σωήγετο καὶ εἰ πρώτῳ σχήματι εἰδὶ ταύτης τῆς μίξεως ὁμοίας ἐχουσῶν τῶν προτάσεων· ἃ μὲν γὰρ ἀμφότερα καταγεικαὶ ὦσιν, ὁ κατὰ τὸν διορισμὸν εὐδεχόμενον οὐ σωάγεται συμπέρασμα· ἃ δὲ μὲν, εἰ καταφατικὴ ἡ δὲ ἀποφατικὴ, ἃ μὲν ἡ εὐδεχόμενον ἀποφατικὴ εἴη τὸ κατὰ τὸν διορισμὸν εὐδεχόμενον πάλιν ἔσται τὸ συμπέρασμα· ἃ δὲ ἀναγκαῖον εἴη ἀποφατικὸν, εὐδεχόμενον γίνεται τὸ συμπέρασμα, οὐ τὸ κατὰ τὸν διορισμὸν, ἀλλὰ τὸ σωπρέχον τῷ μὴ ὑπάρχειν.

ΕΣΤΩΣΑΝ δὴ καταγεικοὶ πρῶτον οἱ ὅροι· καὶ τὸ μὲν α παντὶ τῷ γ ὑπαρχέτω δεῖ ἀνάγκης· τὸ δὲ β παντὶ τῷ γ εὐδεχέσθω ὑπάρχειν· ἐπεὶ οὖν τὸ μὲν α παντὶ τῷ γ δεῖ ἀνάγκης· τὸ δὲ γ τινὶ τῷ β εὐδεχέται· καὶ τὸ α τινὶ τῷ β εὐδεχόμενον ἔσται, καὶ οὐχ ὑπάρχειν· οὕτω γὰρ σωήλιον εἰδὶ τὸν πρῶτον σχήματος ὁμοίας δὲ συνχθήσεται, καὶ ἃ τὸ μὲν β γ τιθέναι ἀναγκαῖον, τὸ δὲ α γ εὐδεχόμενον.

ἄλιν πρώτας ὑποτίθεται τὰς δεῖ ἀμφοτέρων καταφατικῶν· καὶ εἰ ταύτοις πρώτοις ὑποτίθεται τὴν ἔχουσαν τὴν μείζονα ἀναγκαίαν, τὴν δὲ ἐλάττονα εὐδεχομένην· καὶ σωάγει μειζικὴν εὐδεχόμενον συμπέρασμα· ἀπεστραφείσης τῆς ἐλάττονος πρὸς τὴν μειζικὴν καὶ ποιούσης τὸν τρίτον τρόπον τοῦ πρώτου σχήματος· ἃ δὲ καὶ εἰ τούτῳ τῷ σχήματι καὶ εἰ τοῖς ἄλλοις εἰδὶ τῆς μίξεως τοῦ ἀναγκαίου καὶ εὐδεχομένου οὐ βούλεται τῇ κρείττονι τῶν προτάσεων ἕπεσθαι τὸ συμπέρασμα, ἀλλὰ τῇ χείρονι· δῆλον αὖθις ὅτι εἰδὶ τῆς μίξεως τοῦ ἀναγκαίου καὶ τοῦ ὑπάρχοντος ὅτι ἔλεγε τῇ μείζονι προτάσει ἕπεσθαι τὸ συμπέρασμα, καὶ τὰς ἐχούσας τὴν μείζονα ἀναγκαίαν ἀναγκαῖον συμπέρασμα σωάγειν, οὐ τὸ κυρίως ἀναγκαῖον ἢ βούλεται σωάγεσθαι, ἀλλὰ τὸ δεῖ ὑποτίθεσθαι· ὥσπερ δὲ ἔχει ἡ τὴν μείζονα ἔχουσα ἀναγκαίαν συζυγία κατὰ τὸ συμπέρασμα, οὕτω καὶ ἡ ἀνάπαλιν ἔχουσα· λέγω δὴ ἡ τὴν μείζονα εὐδεχομένην, εἰ δὲ τῇ δάξει διαφέρουσιν, ὅτι ἡ μὲν ἔχουσα τὴν μείζονα εὐδεχομένην μετὰ τὴν ἀπεστροφὴν τῆς ἐλάττονος τῇ ἐπ' εὐθείας δείκνυται διὰ τὸ κατὰ παντὸς καὶ τὸ κατὰ μηδενός· ἡ δὲ τὴν μείζονα ἔχουσα ἀναγκαίαν, μετὰ τὴν ἀπεστροφὴν τῆς ἐλάττονος τῇ εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῇ δείκνυται· τὸ γὰρ α τῷ παντὶ δεῖ ἀνάγκης ὑπαρχέτω· τὸ δὲ β τῷ γ παντὶ εὐδεχέσθω οὐκοῦν καὶ τὸ γ τινὶ τῷ β· γίνεται οὖν τὸ α ἀνάγκαι τὸ μὲν α τῷ γ παντὶ δεῖ ἀνάγκης· τὸ δὲ γ τῷ β τινὶ εὐδεχομένου· σωάγει οὖν φησι τὸ εὐδεχέσθαι τινί· καὶ τὸ τὸ δείκνυμι τῇ εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῇ· ἡ γὰρ ψεῦδος τὸ εὐδεχέσθαι τινί, ἀληθὲς τὸ ἀνάγκη μηδενὶ· ἡ τοίνυν τὸ α τῷ β ἀνάγκη μηδενὶ· τὸ δὲ β τῷ γ εὐδεχόμενον παντί· τὸ α ἄρα τῷ γ εὐδεχόμενον μηδενὶ ὑπάρχειν· τοῦτο γὰρ δέδεικται εἰ τῷ πρώτῳ σχήματι· ὧν δὲ καὶ δεῖ ἀνάγκης παντὶ, ὅπερ ἀδύνατον· ὅτι ὁ εὐδεχόμενον μηδενὶ, τοῦτο εὐδεχόμενον παντὶ ὁμοίας δὲ ἔχουσιν αἱ πρώτοι τῆς μίξεως τὸ εὐδεχόμενον καὶ τὸ ὑπάρχοντος· πᾶσαι γὰρ αἱ τὴν μείζονα ἔχουσαι ἢ ὑπάρχουσαν ἢ ἀναγκαίαν· τὴν δὲ ἐλάττονα εὐδεχομένην· διὰ τὸ ἀδύνατον δείκνυται.

ΠΑΛΙΝ ἔστω τὸ μὲν καταγεικόν, τὸ δὲ στερητικόν· ἀναγκαῖον δὲ τὸ καταγεικόν· τὸ μὲν α εὐδεχέσθω μηδενὶ τῷ γ ὑπάρχειν· τὸ δὲ β παντὶ ὑπαρχέτω δεῖ ἀνάγκης τῷ γ· ἔσται δὴ πάλιν τὸ πρῶτον σχῆμα· τὸ συμπέρασμα εὐδεχόμενον ἀλλ' οὐχ ὑπάρχον· καὶ ἡ γὰρ στερητικὴ πρότασις εὐδεχέσθω σημαίνει· φανερὸν οὖν ὅτι τὸ συμπέρασμα ἔσται εὐδεχόμενον· ὅτε γὰρ οὕτως ἔχοιεν αἱ προτάσεις εἰ τῷ πρώτῳ σχήματι, καὶ τὸ συμπέρασμα διὰ εὐδεχόμενον.

Ὧν τὰς ἀνομοιοσχήμονας παραδίδοσιν· καὶ πρώτην ὑποτίθεται τὴν ἔχουσαν τὴν μείζονα εὐδεχομένην ἀποφατικὴν, τὴν δὲ ἐλάττονα καταφατικὴν ἀναγκαίαν· καὶ σωάγει αὕτη ἀπεστραφείσης τῆς ἐλάττονος πρὸς τὴν μειζικὴν καταφατικὴν μειζικὸν ἀποφατικὸν εὐδεχόμενον συμπέρασμα· ἡ δὲ δάξεις διὰ τοῦ κατὰ παντὸς· καὶ κατὰ μηδενός· αὕτη γὰρ δοκεῖ ἡ κατ' ἐνδεῖαν· ἃ γὰρ τὸ α εὐδεχέσθω μηδενὶ τῶν γ, πᾶσιν ἄρα τοῖς μέρεσι αὐτοῦ οὐχ ὑπάρχει εὐδεχόμενον· εἰ δὲ τῶν μερῶν τῷ γ τί τῶν β· τὸ γὰρ γ τινὶ τῶν β ὑπάρχει διὰ τὴν ἀπεστροφὴν· τὸ α ἄρα τινὶ τῶν β εὐδεχόμενον οὐχ ὑπάρχει.

ΕΙ ΔΗ στερητικὴ πρότασις ἀναγκαία, καὶ συμπέρασμα ἔσται καὶ ὅτι εὐδεχέσθω τινὶ μὴ ὑπάρχειν, καὶ ὅτι οὐχ ὑπάρχει· κείσθω τὸ τῷ γ μὴ ὑπάρχειν δεῖ ἀνάγκης, τὸ δὲ β παντὶ εὐδεχέσθω· ἀπεστραφείσης οὖν τῶν β γ καταφατικῶν, τὸ πρῶτον ἔσται σχῆμα· καὶ ἀναγκαία ἡ στερητικὴ πρότασις.

Τῆς μείζονος οὔσης ἀναγκαίας ἀποφατικῆς, τῆς δὲ ἐλάττονος καταφατικῆς εὐδεχομένης, τῶν μὴ ὑπάρχειν γίνεται τὸ συμπέρασμα· ἡ δὲ δάξεις διὰ τῆς ἀπεστροφῆς τῆς ἐλάττονος, καὶ τῆς εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς· δέδεικται δὲ ταῦτα πλατύτερον εἰ τῷ πρώτῳ σχήματι.

ΟΤΕ δ' οὕτως ἔχοιεν αἱ προτάσεις, συμβαίνει τὸ α τῷ γ καὶ εὐδέχεσθαι τινὶ μὴ ὑπάρχειν καὶ μὴ ὑπάρχειν· ὥστε καὶ τὸ α τῷ β ἀναγκαῖον τινὶ μὴ ὑπάρχειν. καμμιᾶς γὰρ ἡμῶν τῶν ἐκ θέσεως λαμβανομένων ὅτε φαίνοιτο τὸ πρώτῳ σχήματι ὅτως ἔχοντος αἱ προτάσεις τοῦ τοιούτου ἡ μείζων ἀναγκαία τῷ ἀποφατικὴ, ἡ δὲ ἐλάττων οὐδεχομένη καταφατικὴ μὲν εἶναι, συμβαίνει τὸ α τῷ γ (οὗτοι γὰρ ἦσαν ἐκεῖνοι ὅροι) τινὶ μὴ ὑπάρχειν καὶ οὐδεχέσθαι μὴ ὑπάρχειν· οὕτως οὖν φαίνεται καὶ εἰ τοῦτο ἐπιδεῖξαι βούλοιτο τὴν ἐλάττονα πρότασιν, τὸν τοῦ πάλιν τόπον ἐποιησάμεθα τοῦ πρώτου σχήματος, τὸ αὖθις πάλιν ἀναγκαῖον συμβαίνειν συμπεράσματα ὥστε τὸ α τῷ β (οὗτοι γὰρ ἦσαν οὗτοι οἱ ὅροι) τινὶ οὐκ ὑπάρξει· καὶ τινὶ οὐδεχέσθαι μὴ ὑπάρχειν· δῆλον ὅτι τὸ οὐδεχόμενον οὐκ ὄντος τοῦ κατὰ τὸν διορισμόν, ἀλλὰ τοῦ κατὰ τὸ ὑπάρχοντος κατηγορούμενον.

ΟΤΑΝ δὲ τὸ στερητικὸν τεθῇ πρὸς τὸ ἔλαττον ἄκρον· ἐὰν μὲν οὐδεχόμενον ᾖ, ἔσται συλλογισμὸς· μεταληφθείσης τῆς προτάσεως ὥσπερ οὐ τοῖς πρότερον· ἐὰν δ' ἀναγκαῖον, οὐκ ἔσται· καὶ γὰρ τινὶ ἀναγκαῖον καὶ οὐδενὶ οὐδεχέσθαι ὑπάρχειν· ὅροι τοῦ τινὶ ὑπάρχειν· ὕππος· ἵππος· καθεύδων· ἄνθρωπος· τὸ δὲ μηδενὶ· ὕππος· ἵππος· ἐγρηγορώς· ἄνθρωπος.

Ἀναγκαῖον μὲν καταφατικὸν ὑποτιθέμενος τὸν ἐλάττονα, τὸν δὲ μείζονα καὶ ἀεὶ καταφατικὸν ἐλάμβανεν, ὡς εἶναι δι' ἀμφοτέρων καταφατικῶν τὰς συζυγίας, ἢ ἀποφατικῶν· οὗτοι δὲ τὴν ἐλάττονα ἀποφατικὸν ὑποτιθέμενος, τὸν μείζονα ἢ ἀποφατικὸν λαμβάνει καὶ ἀεὶ, ἢ καταφατικὸν ἢ μὲν οὖν φαίνεται ἀποφατικὴ οὖσα ἡ ἐλάττων οὐδεχομένη εἶναι, συλλογιστικὴ γίνεται ἡ συζυγία μεταληφθείσης τῆς ἐλάττονος ἀποφατικῆς ἐς τὴν καταφατικὸν καὶ αὖθις ἀναφέρεσθαι πρὸς τὸν μεσικὸν, καὶ ποιούσης ἢ τὸν τρίτον τόπον τοῦ πρώτου σχήματος ἐὰν ἡ μείζων καταφατικὴ ὑπάρχῃ, ἢ τὸν τέταρτον, ἐὰν ἀποφατικὴ σωάγουσι δὲ αὐτοῖς μεσικὴν οὐδεχόμενον· ἢ δὲ ἡ ἐλάττων ἀποφατικὴ οὖσα ἀναγκαῖα εἶη, ἀσυλλόγιστος ὅτιν ἡ συζυγία, τὸν γὰρ ἴδιον τοῦ τρίτου σχήματος ἀπόλεσε, τὸ τὸν ἐλάττονα ἔχειν καταφατικὸν σωάγει τοιγαροῦν καὶ τὸ τινὶ καὶ τὸ οὐδενὶ ὅτι ἀναγκῆς· τὸ μὲν τινὶ ὅτως· ὕππος οὐδένα ἵππῳ ἢ μηδενὶ ὑπάρχειν· ἵππος οὐδενὶ καθεύδοντι ἀνθρώπῳ ὅτι ἀναγκῆς ὑπάρχει· καὶ σωάγεται ὕππος, οὐδενὶ ἐγρηγορότι ἀνθρώπῳ ὅτι ἀναγκῆς ὑπάρχει· καθεύδων τοῦ τινὶ ὑπάρχειν· ἵππος οὐδενὶ ἐγρηγορότι ἀνθρώπῳ ὅτι ἀναγκῆς ὑπάρχει· καὶ σωάγεται ὕππος, οὐδενὶ ἐγρηγορότι ἀνθρώπῳ ὅτι ἀναγκῆς ὑπάρχει.

ΟΜΟΙΩΣ δὲ ἔχει καὶ ἡ ὁ μὲν καθόλου τῶν ὅρων, ὁ δὲ κατὰ μέρος πρὸς τὸ μέσον, καταγορικῶν μὲν γὰρ ὄντων ἀμφοτέρων, τοῦ εὐδέχεσθαι, οὐ τοῦ ὑπάρχειν, ἔσται συλλογισμός.

Ἀλλὰ πάλιν λεχθήσεται καὶ καὶ ἀεὶ τῶν ὅτι ἀμφοτέρων καθόλου συλλογισμῶν περί τε τῶν συμπεράσματων περί τε τῶν διέξεων· καὶ ἀεὶ τῶν ἐχουσῶν τὸν μείζονα καθόλου πρότασιν τὸν δὲ ἐλάττονα μεσικὸν συλλογιστικῶν συζυγιῶν· λέγω δὴ ἐχουσῶν τὸν μείζονα ἀποφατικὸν ἢ καταφατικὸν, τὴν δὲ ἐλάττονα καταφατικὸν· αὐτοῖς γὰρ ἦσαν συλλογιστικαὶ καὶ εὐ τῷ τρίτῳ σχήματι. τοσοῦτον μόνον διαφορὰ τούτων πρὸς τὰς καθόλου συζυγίας, ὅτι ἐκεῖναι μὲν τὸν ἐλάττονα καθόλου ἔχουσαι πρὸς τὴν μεσικὸν εἶχον ἀεὶ τὴν ἀναστρεφομένην, εὐ τούτοις δ' μεσικῆς ὅσης τῆς ἐλάττονος, ἡ ἀναστροφὴ πρὸς ἀεὶ τὴν πάλιν τὸν μεσικὸν γίνεται· ἀεὶ δὲ τῶν ἐχουσῶν τὸν ἐλάττονα καθόλου, τὸν δὲ μείζονα μεσικὸν, δῆλον ὅτι πάλιν συλλογιστικῶν συζυγιῶν· ἀμφοτέρων μὲν οὖν καταφατικῶν ἡ διαφορὰ αὕτη πρὸς τὰς καθόλου· ὅτι ἐκεῖ μὲν τὸν ἐλάττονα ἀναστρέφομεν, εὐ τούτοις δὲ τὸν μείζονα· καὶ ἐκεῖ μὲν διέξαντες τὸ συμπέρασμα δι' οὐδείας, ἢ διὰ τῶν ἀδυνάτων, οὐδενὸς ἄλλου ἐδεόμεθα· εὐ τούτοις δὲ μετὰ τὸ διέξαι, καὶ τὸ συμπέρασμα αὐτοῖς ἀναστρέφομεν· οἷον ἔστω ἡ μείζων ὑπάρχουσα μεσικὴ, ἡ δὲ ἐλάττων καθόλου εὐδεχομένη, καταφατικαὶ ἀμφότεραι· λέγω δὴ οὕτως· τὸ α τινὶ τῷ γ ὑπάρχειν· τὸ δὲ β παντὶ τῷ γ εὐδεχέσθαι ὑπάρχειν· εἴπερ ἀναστρέφω· τὸν μείζονα πρότασιν (ἐὰν γὰρ ἀναστρέψῃς τὸν ἐλάττονα, ἀσυλλόγιστος γίνεται ἡ συζυγία, ἀμφότεραι γὰρ γίνονται μεσικαὶ) ἐπεὶ οὖν τὸ α τινὶ τῷ γ ὑπάρχει, καὶ τὸ γ τινὶ τῷ α· ἢ τοίνυν τὸ μὲν β παντὶ τῷ γ εὐδεχέσθαι ὑπάρχειν, τὸ δὲ γ τινὶ τῶν α ὑπάρχει· γίνεται τὸ ἀξίωμα, τὸ ἄρα β τινὶ τῶν α εὐδεχέσθαι ὑπάρχειν· ἀλλ' οὐ τοῦ προέκειτο δεῖξαι· ἀλλ' ἢ τὸ α τινὶ τῶν β εὐδεχέσθαι ὑπάρχειν. Ἐπεὶ τοίνυν ἀναστρέφει τὸ μεσικὸν καταφατικὸν, ἀναστρέψας τὸ συμπέρασμα, ἔχω τὸ ζητούμενον· ἢ γὰρ τὸ β τινὶ τῶν α εὐδεχέσθαι ὑπάρχειν, καὶ α τινὶ τῶν β εὐδεχέσθαι ὑπάρχειν, ὅπερ ἔδει δεῖξαι· καὶ ταῦτα δὲ ἐπαναδὴ ὑπεθέμεθα τὸν μείζονα εὐδεχομένου, τὸν δὲ ἐλάττονα ἀναγκαῖον· ἢ δὲ ἀνάπαλιν ὑποθώμεθα τὸν μὲν μείζονα ἀναγκαῖον, τὸν δὲ ἐλάττονα εὐδεχομένου, μετὰ τὸν ἀναστροφὴν τῆς μείζονος προτάσεως, οὐκέτι τῇ κατ' οὐδείαν δείξει, ἀλλ' ἐὰν ἀεὶ τῶν καθόλου συζυγιῶν τῇ ἐς ἀδύνατον ἀπαγωγῇ δείκνυται τὸ β τῷ α εὐδεχομένως τινὶ ὑπάρχον, τουτέστιν ὁ ἐλάττων τῇ μείζονι· καὶ οὕτω τὸ συμπέρασμα αὐτοῖς ἀναστρέψαντες ὁρίσομεν καὶ τὸ α τινὶ τῶν β εὐδεχομένως ὑπάρχον· τουτέστιν τὸν μείζονα τῷ ἐλάττονι· ὅπερ ἐστὶν ὅτι ἀμφοτέραι καταφατικαὶ εἰσιν αἱ προτάσεις· ἢ δὲ ἡ ἀποφατικὴ.

Quoddam · r. est · á. βίρ conuer.
Quoddam · a. est · r.
Omne · γ · est · β
Quoddam · a · est · β.
Deductio ad impo.
Nullum a · est · β
Quoddam · a · est · r.
Quoddam · r. nõ est · β. q est cõtra prædicta

ἡ δὲ καταφατικὴ τῆς μείζονος ἀποφατικῆς οὔσης δῆλον ὅτι (ἢ γὰρ ἡ ἐλάττων ἢ, ἀσυλλόγιστος γίνεται ἡ συζυγία· ἐὰν μὲν ἡ μείζων καθόλου ᾖ, ὥσπερ εἶχον αἱ δύο ἀμφοτέραν καθόλου, κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ αὐτοῖς ἔξεστιν εὐ πᾶσιν· ἢ δὲ ἡ μείζων μεσικὴ ἐν· ἐροῦμεν τὸν λέξιν ὡς ἔχει. Ὁμοίως δὲ καὶ ἡ ὁ μὲν καθόλου τῶν ὅρων· ὁ δὲ εὐ μέρει πρὸς τὸ μέσον. Τουτέστιν· ἢ ἡ μὲν τῶν προτάσεων ἐν καθόλου, ἡ δὲ μεσικὴ· διὰ γὰρ τῶν ὅρων τὰς προτάσεις ἐδήλωσεν· τῷ γὰρ πρὸς τὸ μέσον τοὺς ἄκρους συμπλέξαι τὴν δεῖξιν· ἅμα δὲ καὶ τὸ τέτον ὑπέγραψε σχῆμα· εὐ ᾧ οἱ δύο ἄκροι τὸ μέσον κατηγοροῦνται· δύο τέρων γὰρ εὐ ᾧ ὁ εἷς τῶν δύο κατηγορεῖται· ὡς καὶ πρῶτον εὐ ὧ ὁ μέσος θατέρῳ μὲν ὑπέκειτο, θατέρου δὲ κατηγορεῖτο.

ΚΑΙ ὅταν τὸ μὲν, στερητικὸν λιφθῇ εὐδεχόμενον, τὸ δὲ, καταφατικὸν· ἀναγκαῖον δὲ τὸ καταφατικὸν εἶναι τῶν εὐδεχέσθαι.

Εἰ ἡ μείζων εὐδεχομένη ἐν μεσικὴ ἀποφατικὴ, ἡ δὲ ἐλάττων καθόλου καταφατικὴ ἀναγκαία, τὸ συμπέρασμα γίνεται μεσικὴν εὐδεχόμενον· ὁποῖοι ἐγίνετο καὶ ὅτε ἦσαν ἀμφότεραι καθόλου· γίνεται δὲ διὰ τῆς ἐς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς· τὸ γὰρ ὁμοίως δὲ ἔξεστι· οὐκ ἐδεῖ τῶν δείξεων εἶπεν, ἀλλ' ἐδεῖ τὸ συμπεράσματος· τὸ γὰρ α εὐδεχέσθαι μὴ παντὶ τὸ γ ὑπάρχειν· τὸ δὲ β παντὶ τῷ γ ὅτι ἀναγκῆς· ἡ συμβαίνει τὸ α εὐδεχέσθαι μὴ παντὶ τῷ β· ἢ γὰρ τὸ ψεῦδος παντὶ ὅτι ἀναγκῆς· ἀλλὰ μὲν τὸ β παντὶ τῷ γ ὅτι ἀναγκῆς· ἡ δὲ α αὖθις παντὶ τῷ γ ὅτι ἀναγκῆς· ἀλλ' ὑπέκειτο μὴ παντὶ εὐδεχέσθαι ὅροι· λευκὸν· ἄνθρωπος· ζῶον· λευκὸν εὐδεχέσθαι μὴ παντὶ ἀνθρώπῳ ὅτι ἀναγκῆς· ζῶον παντὶ ἀνθρώπῳ· ἡ λευκὸν εὐδεχέσθαι μὴ παντὶ ζῴῳ· ἢ γὰρ τὸ ψεῦδος, τὸ παντὶ ὅτι ἀναγκῆς ἀληθές· ἀλλὰ καὶ τὸ ζῶον παντὶ ἀνθρώπῳ ὅτι ἀναγκῆς· καὶ τὸ λευκὸν αὖθις παντὶ ἀνθρώπῳ ὅτι ἀναγκῆς· ὅπερ ὅτι ψεῦδος· ὑπέκειτο γὰρ εὐδεχέσθαι μὴ παντί· Δεῖξαι τὸν δὲ καὶ διὰ τῆς ἀδυνάτου ἀναστροφῆς δεῖξαι τὸν συζυγίαν συλλογιστικὸν· ἡ γὰρ μεσικὴ εὐδεχομένη ἀποφατικὴ ἀναστρέφει ἐς τὸν μεσικὸν καταφατικὸν· γίνεται πάλιν ἡ ἀναστροφὴ τὸν τόπον τῆς τὸν

Particularis negatiua contingens uertitur in se ipsam.

ἔσται συλλογισμός· καὶ πότε τῷ εἶναι δεχόμενα καὶ πότε τῷ ὑπάρχειν.

ἧς μείζονος ὅσης μερικῆς καταφατικῆς ἀναγκάσας· τῆς δ' ἐλάττονος καθόλου ἀποφατικῆς εἰδεχομένης, γίνεται συλλογισμὸς τοῦ εἰδέναι μὴ παντὶ παρεφομένης γὰρ τῆς μερικῆς καταφατικῆς πρὸς ἑαυτὸν, γίνεται τὸ πρῶτον σχῆμα· ἔστω γὰρ τὸ α τῷ γ· τινὶ ὅ ἐξ ἀνάγκης· καὶ τὸ γ τινὶ τῷ α ὅ ἐξ ἀνάγκης· ἔστω οὖν τὸ μὲν β τὸ εἶναι τῷ γ· εἰδέχεται, τὸ δὲ γ τινὶ τῷ α ὅ ἐξ ἀνάγκης· τὸ ἄρα β εἰδέχεται μὴ παντὶ τῷ α· τοῦτο δὲ τὸ συμπέρασμα ἀνῃρεῖτο, καὶ τὸ α εἰδέχεται μὴ παντὶ τῷ β· ἀνῃρεῖται γὰρ ἡ μερικὴ ἀποφατικὴ τὸ κατὰ τὸν διορισμὸν εἰδεχόμενον· εἰ δὲ ἡ ἐλάττων καθόλου ἀποφατικὴ ἀναγκαία ἐν· δῆλον ὅτι τῆς μείζονος μερικῆς οὔσης καταφατικῆς εἰδεχομένης, οὐκ ἔσται συλλογισμός· ἀνάγκη γὰρ μὴ γὰρ εἶναι τὸ πρῶτον σχῆμα, τῆς μείζονος πάλιν ἀνῃρεῖται πρὸς ἑαυτὸν· τὸ γὰρ α εἰδέχεται τινὶ τῷ γ· καὶ τὸ γ τινὶ τῷ α εἰδέχεται· ἐπεὶ οὖν τὸ μὲν β τὸ εἶναι τῷ γ ὅ ἐξ ἀνάγκης· τὸ δὲ γ τινὶ τῷ α εἰδέχεται· συμβήσεται μὴ τὸ β μὴ παντὶ τῷ α ὑπάρχειν· οὐκ ἀνῃρεῖται δὲ τῆς μερικῆς καταφατικῆς ὑπαρχούσης· ἀδύνατον οὖν τὸ συμπέρασμα ἀνῃρεῖται· τὸ γὰρ εἶναι τὸ παντὶ καὶ τὸ μηδενὶ οἱ δὲ ὅροι τοῦ μὲν παντὶ ὑπάρχει· ὕπνος· ἵππος· καὶ ὁ κοιμώμενος ἄνθρωπος· ὕπνον γὰρ τινὶ ἵππῳ οὐ πάρεστιν εἰδέχεται· ἄνθρωπος δὲ κοιμώμενος οὐδενὶ ἵππῳ ὅ ἐξ ἀνάγκης· ἀνῃρεῖται φάσις· οὐ τῆς μείζονος, εἰδέχεται γὰρ ἵππον τινὶ ὕπνῳ ὑπάρχειν· τουτέστιν ὕπνον τινὶ ἵππῳ· καὶ τὸ εἶναι τῷ μηδενὶ ἡ αὐτὴ τοῦ κοιμωμένου ἀνθρώπου· ἐρωτηθέντα, ἄνθρωπον λάβωμεν· ὕπνος γὰρ οὐδενὶ ἐγκηρόπτ ἀνθρώπῳ ὑπάρχει· ἀλλὰ κἂν ἡ ἐλάττων εἴη μερικὴ ἀποφατικὴ ἀναγκαία, ἡ δὲ μείζων καθόλου καταφατικὴ εἰδεχομένη, οὐ γίνεται συλλογισμός· πάλιν γὰρ συνάγεται καὶ τὸ παντὶ καὶ τὸ οὐδενὶ· ὅροι τὸ πάλιν ἀρκέσουσιν· οἱ αὐτοὶ ὕπνον παντὶ ἵππῳ ὑπάρχειν εἰδέχεται· καὶ θεῖον ἄνθρωπος, οὐ παντὶ ἵππῳ ὅ ἐξ ἀνάγκης· τῆς δὲ μερικῆς πάλιν ἀποφατικῆς διὰ τοῦ καθόλου ἀποφατικοῦ ἀληθευούσης· σωτέας ὅτι ὕπνος καὶ θεῖον τὸ ἄνθρωπον· οὐ δὲ τὸν ἐγκηρόπτ λάβωμεν ἄνθρωπον· οὐ δὲ οὐδενὶ σωαχθήσεται. Ἰσέον δὲ ὅτι τῶν λοιπῶν ἀσυλλόγιστον συζυγιῶν οὐκ ἔμπνεύσει· λέγω δὲ τῶν ἐξ ἀμφοτέρων μερικῶν· ἢ ἀπροσδιορίστων καταφατικῶν τε καὶ ἀποφατικῶν καὶ ἀδιοριστοκρίνων· ἃς ἤδη δῆλον ὄντων τούτων.

ΔΗΛΟΝ δὲ ὅτι καὶ πάντες ἀτελεῖς καὶ ὅτι τελειοῦνται διὰ τοῦ α σχήματος.

Ὁ μὲν γὰρ δι' ἀπτοφῆς τῶν προτάσεων ἤδη τοὺς συλλογιστικοὺς τρόπους τοῦ πρώτου σχήματος ἀνήγοντο· οἱ δὲ διὰ τῆς ἀδυνάτου ἀπεχώρησε· τοῦτο δὲ καὶ ἤδη τοῦ β' σχήματος ἔλεγεν· ὅτι τελειοῦνται διὰ τῶν ἀρισμένων σχημάτων, αὐτὸ τοῦ διὰ τοῦ προειρημένου σχήματος· τουτέστι τοῦ πρώτου· τῷ πλειστοκῷ χρησάμενος, αὐτὸ τοῦ εἰωθοῦ ὡς ἔθος· καὶ σχημάτων λέγει αὐτοὺς συλλογιστικοὺς τρόπους τοῦ πρώτου σχήματος· ἃς οὖν καὶ ἀνάγοντα πᾶσαι αἱ συλλογιστικαὶ συζυγίαι καὶ τοῦ δευτέρου καὶ τοῦ τρίτου σχήματος.

ΟΤΙ μὲν οὖν οἱ εἰ τοῦ τοῖς τοῖς σχήμασι συλλογισμοὶ τελειοῦνται διὰ τῶν εἰ τῷ πρώτῳ σχήματι καθόλου συλλογισμῶν· καὶ ἃς τοῦ τοῖς αἰάγοντα, δῆλον ἐκ τῶν ἀρισμένων· ὅτι δὲ ἁπλῶς πᾶς συλλογισμὸς ὅπως ἔξει, νῦν ἔστι φανερόν, ὅτιν διεχθῇ πᾶς γινόμενος διὰ τοῦτων τινὸς τῶν σχημάτων· φανέρωται δὲ καὶ τὰ δεῖξαι καὶ πάντα συλλογισμὸν, ἢ ὑπάρχον τι, ἢ μὴ ὑπάρχον δεικνῦσιν· καὶ τὸ ἢ καθόλου ἢ κατὰ μέρος· ἔτι ἢ διακτικῶς ἢ ἐξ ὑποθέσεως· τὸ δὲ ἐξ ὑποθέσεως μέρος ἐστὶν ὁ διὰ τοῦ ἀδυνάτου μὲν οὖν ἔστιν ἔστιν πεῖν τῶν δεικτικῶν.

Ἐπὶ τῶν περὶ τοῦ ὑπάρχοντος τρόπου· καὶ τοῦ αἰαγκαίου· καὶ τοῦ εἰδεχομένου καὶ τοῦ τοῦς μέχρι· ἔτι τὰ αἰάγοντα τοὺς ἐκ τοῦ δευτέρου καὶ τρίτου σχήματος συλλογισμοὺς ἃς τοὺς εἰ τῷ πρώτῳ· καὶ τοὺς εἰ τῷ πρώτῳ ἃς τοὺς εἰς τοῦ καθόλου· νῦν βούλεται δεῖξαι ὅτι ἀδύνατον γενέσθαι συλλογισμόν, ὁμοίως ὑποθέμενοι καὶ κατηγορικόν, ἢ μὴ δι' ἑνὸς τῶν τριῶν τούτων σχημάτων· ἵνα δὲ τοῦ δεῖξαι μεταβαίνει ἐκ τοῦ συλλογισμῶν αὐτὰ τὰ συλλογιστὰ ὡς σαφέστερα· καὶ προάγει τὸν λόγον ἐκ διαιρέσεως οὕτως· πᾶν συλλογισμὸν ἢ καθόλου ἐστὶν ἢ κατὰ μέρος· καὶ τοῦ τὸ ἢ καταφατικὸν ἢ ἀποφατικὸν, εἶπε· νῦν τὸν τρόπον τῆς διαιρέσεως ἐκδιαιρέσεως φησὶ πᾶν γὰρ τὸ δεικνύμενον φησὶ, ἢ δεικτικῶς δείκνυται, τουτέστι διὰ τῶν κατηγορικῶν προτάσεων, ἢ ἐξ ὑποθέσεως· τούτων οὖν ὄντων, εἴπομεν πρῶτον περὶ τῶν δεικτικῶς δεικνυμένων· λαμβάνει πάλιν τὸ α καὶ τὸ β· στοιχεῖα, αὐτὰ τῶν συλλογισμῶν· ἐὰν οὖν φησὶ βουλήθωμεν δεῖξαι ὅτι τὸ α τῷ β ὑπάρχει· ἢ οὐκ ὑπάρχει· ἢ μὴ ἀπὸ τοῦ τὸ λάβοιμεν ὅτι οὐκ ὑπάρχει· τὸ εἰ ἀρχὴ αἰτησόμεθα· καὶ τὸ ζητούμενον ὡς ὁμολογούμενοι λαμβάνομεν· ἐπεὶ οὖν αἰάγκη δι' ἑτέρων ὡς ὁμολογούμενον τὸ ζητούμενον κατασκευάσαι· ἐὰν λάβωμεν ὅτι τὸ α τῷ γ ὑπάρχει, ἢ τῷ γ' ἑτέρῳ· ἢ τὸ α ἕτερον· ἢ τῷ β' τινὶ ἄλλῳ· ἢ δὲν ὁμοίως ἐσόμεθα δεδιδότες· μίαν γὰρ πρότασιν ἀλήφαμεν· ὁ δὲ συλλογισμὸς ἐκ δύο τοὐλάχιστον δεῖ προτάσεων· τοῦ τῶν γὰρ τινῶν, ἕτερον τῶν προκειμένων ἐξ αἰάγκης συμβαίνει· πάλιν ἢ δύο λάβωμεν προτάσεις· οἷον τὸ α κατὰ τοῦ γ· καὶ τὸ γ' κατ' ἄλλου τινός· ἢ κατὰ τοῦ α ἄλλο· ἢ ὅσας αὖ λάβοιμεν ἄλλας συμπλεκομένας προτάσεις· μὴ σωαπτούσας ὁ πρῶτος ὁ β' συλλογισμὸς μὴ ποιήσομεν· ἢ μὴν τοῦ προκειμένου αἰάγκη οὖν πᾶσαν ἢ δεῖ διαχθῆναι ὅτι τὸ α τῷ β ὑπάρχει, ἢ οὐκ ὑπάρχει, λαβεῖν τινὰ κοινὸν ὅρον· ὃς σωάπτει πρὸς τὸ β, καὶ διαβιβάσαι δι' ἑαυτοῦ τὸ ἀπὸ τοῦ α

& ſ. fit τὸ α. meſſe uel non meſſe τῷ. β. conclusio aliqua de qua dubitetur

Τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτησόμεθα

Legendum. n. reor. ὅτι ἢ τὰ ζῶντα ἐξ ἀλλήλων πεφύκαστον· ἐκ γὰρ λευκοῦ μόνον γίνεται οὐ καὶ ἐκ τοῦ θερμοῦ· ψυχρὸν καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως καὶ τὸ ζῶον ἀεί & cetera

ὧδε τὸ β' ἢ τῷ κατηγορεῖσθαι ἢ τῷ ἀποφάσει· ἀνάγκη οὖν τοῦ τὸν τῶν ὅρων ἢ τοῦ μὴ κατηγορεῖσθαι τῷ δὲ ὑποκεῖσθαι, ἢ ἀμφοτέρων κατηγορεῖσθαι, ἢ ἀμφοτέροις ὑποκεῖσθαι· καὶ ἄτω τὰ τρία ἀναφαίνεται σχήματα τῷ τῷ. οὖν δῆλον ὅτι πᾶς κατηγορικὸς συλλογισμὸς, ἐξ οὐ πάντων τῶν τριῶν ἀνάγεται σχημάτων· ἢ μόνον ὁ οὐ τοῦ φησὶν, ἀλλὰ καὶ οἱ ὑποθετικοὶ πάντες, ἐξ τοῦτα ἀνάγονται τὰ σχήματα· λέγω δὲ τὸ ἐκ τῶν οἱ ὑποθετικοὶ ἀλλὰ ἀγωνίζονται τῶν ὅρων, ἀλλ' ὅτι λαμβανόντων ἡμῶν τινὰ ὑποθέσιν, καὶ ἐκ τούτου τὸ ἐξῆς κατασκευάζόντων· οἷον, ἢ προνοιά ἐστιν, ἢ ψυχὴ ἀθάνατός ἐστιν· ἀλλὰ μὴν ἔστι προνοία· ἀθάνατος ἄρα ἡ ψυχὴ· ἀνάγκη τῷ ἀληθεύειν ὑποθέσιν ὅτι ἀληθὴς ἀποδεῖξαι· εἰδὲ ἡ συγχωρήσει τὸ ἐξῆς τυπῶ λέγει ὁ προσδιαλεγόμενος· πόθεν γὰρ δῆλον ὅτι προνοία ἐστίν· ἢ τοῦνω βουλόμενοι δεῖξαι τοῦτον τὸν ὑποθέσιν δι' ἑτέρας ὑποθέσεως ἀλλὰ δεικνύμεν· ἀνάγκη κἀκείνῳ ἀποδεῖξαι· καὶ τὸ τοῦ τοσοῦτο, ἕως αὖ ἂν ὁμολογήσωμεν τι καταντήσωμεν, ὅπῃ κατηγορικῶς τῷ πρώτῳ ὑποθέσιν δείκνυσιν· οἷον ὥσπῃ καὶ ὁ Πλάτων ἐποίησεν· οὐ τῷ φαίδωνι· βουλόμενος γὰρ δεῖξαι τὸ ψυχὴν ἀθάνατον· λαμβάνει δεῖξαι ἀμφὶ ταύτην τῷ ὑποθέσει· ἢ αὐ ψυχαὶ ἡμῶν μετὰ θάνατον οὐ ἄδου, οὐκ ἄρα φθείρονται· ἀλλὰ μὴν τὸ πρῶτον, καὶ τὸ δεύτερον ἄρα· πόθεν, ὅτι οὐ ἄδου αἱ ψυχαί· δι' ἑτέρας πάλιν ὑποθέσεως δείκνυσιν· ἢ τὸ ζῶν ἢ τεθνηκὸς ἐξ ἀλλήλων ἐστίν, ἡμῶν αἱ ψυχαὶ οὐ ἄδου· ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ πρῶτον, καὶ τὸ δεύτερον ἄρα· πόθεν, ὅτι τὸ ζῶν καὶ τεθνηκὸς ἐξ ἀλλήλων, λοιπὸν ἂς ὁμολογήσωμεν καὶ τὸ τεθνηκὸς, ἐναντία· τὰ δ' ἐναντία ἐξ ἀλλήλων· ὅτι γὰρ τὰ ἐναντία ἐξ ἀλλήλων, πρόδηλον· καὶ τὸ ζῶν ἄρα καὶ τὸ τεθνηκὸς ἐξ ἀλλήλων· ἐκ γὰρ λευκοῦ μέλαν γίνεται· καὶ ἐκ θερμοῦ, ψυχρόν· καὶ ἤδη τῶν ἄλλων ὁμοίως ἐπάσῃ· οὖν ἀνάγκη τὸ λαμβανομένῳ ὑποθέσιν εἰ τοῖς ὑποθετικοῖς συλλογισμοῖς διὰ κατηγορικοῦ συλλογισμοῦ δεικνύναι· πᾶς ὁ κατηγορικὸς συλλογισμὸς ὑφ' εἰ πίπῃ τῶν τριῶν σχημάτων, ἢ τῶν ἄρα φησὶ καὶ τοὺς ὑποθετικοὺς συλλογισμοὺς, ὑπὸ τὰ ἀλλὰ σωάγεσθαι σχήματα.

Περὶ τῶν ὑποθετικῶν συλλογισμῶν.

Ἐπάσῃ δὲ ὁ μὲν ἀριστοτέλης τοσοῦτον εἴπων περὶ τῶν ὑποθετικῶν ἐπαύσατο· καὶ οὐδὲν ἡμᾶς περὶ αὐτῶν ἐδίδαξεν· ἀλλὰ τὴν πᾶσαν ἀπόδειξιν περὶ τὰ κατηγορικοῦ συλλογισμὸ ἐποιήσατο, ἄτε δὴ τούτων μὴ τελείων ὄντων καὶ μηδενὸς ἕξοθεν δεομένων· τῶν δὲ ὑποθετικῶν δεομένων τῶν κατηγορικῶν, εἴπομεν ἡμεῖς βραχέα περὶ αὐτῶν. Ἰσέον γὰρ ὅτι πολυσήμους πρᾶγματέας περὶ τούτων κατεβάλλοντο οἵτε μαθηταὶ τοῦ ἀριστοτέλους οἱ περὶ θεόφραστον καὶ εὔδημον· καὶ τοὺς ἄλλους, καὶ ἔτι οἱ στωϊκοί· φαμὲν τίνα ὀνόματα ἐχρήσαντο εἴτε τοῖς μέρεσιν αὐτοῦ καὶ τοῖς ὅλοις οἱ περιπατητικοὶ, καὶ στωϊκοί· καὶ ἔτι τὰ διαίρεσιν αὐτῶν, καὶ ποσοὶ τρόποι ἐκ τούτης ἡμῖν ὑποθετικῶν συλλογισμῶν ἀναφαίνονται. Ἰσέον οὖν ὅτι ἐφεξῆς τούτων ὄντων ἀλλήλοις πραγμάτων· νοημάτων· φωνῶν πάλιν δι' αὐ καὶ τούτων ἐφεξῆς ὄντων εἰ τοῖς ὑποθετικοῖς συλλογισμοῖς ὡς γνωσόμεθα· τῶν ἡγουμένων· τῶν συμμμένων· τῶν ἑπομένων· τῆς προσλήψεως· τῶν συμπεράσματος· οἱ μὲν περιπατητικοὶ τῇ κοινῇ σωιθέσει κεχρημένοι· τὰ μὲν πράγματα, ἀλλὰ τὸ τὸ πράγματα ὠνόμασαν· καὶ τὰ νοήματα ὡσαύτως· ὁμοίως δὲ καὶ τὰς φωνάς· ἔπῃ τὸ ἡγούμενον εἰ τῆς ὑποθετικοῖς συλλογισμοῖς ἀλλὰ τὸ τὸ ἡγούμενον· καὶ τὸ ἑπόμενον ὡσαύτως· οἷον ὁ ἡ ἡμέρα ἐστὶ· τὸ τὸ ἡγούμενον· ὁ δὲ ἥλιος ὑπὲρ γῆν, τὸ τὸ ἑπόμενον· ἔπεται γὰρ τῷ πρώτῳ ὁ δεύτερον· ὁ δὲ ὅλον τὸ τὸ ἡ ἡμέρα ἐστὶ ἥλιος ὑπὲρ γῆν· δεῖ τὸ τὸ συμμμένον· διὰ ὁ συμμένειν ταῦτα ἀλλήλοις· τὸ δὲ ἀλλὰ μὴν ἡ ἡμέρα ἐστὶ ἥλιος ὑπὲρ γῆν· δεῖ τὸ τὸ συμμμένον· διὰ ὁ συμμένειν ταῦτα ἀλλήλοις· τὸ δὲ ἀλλὰ μὴν ἡ ἡμέρα ἐστὶ τὸ τὸ οἱ περιπατητικοὶ μεταλήψιν καλοῦσι· διὰ ὁ μεταλαμβάνεσθαι ἐκ δευτέρου· ἢ δὴ

ἀγαθὸς, ἀΐδιος ποιεῖ· ὁμοίως ἔχουσι καὶ οἱ τινὸς ὄντος τὶ ἢ κὰ ἔστι κατασκευάζοντες. οἷον εἰ ὁ θεὸς δίκαιος, ἀγαθὸς· εἰ ἀγαθὸς, ἰσὶ τὰ εὖ ἄδυ δικαιωτέρα· εἰ ἔτι, ἢ κ ἰσὶ θνητοὶ αἱ ψυχαὶ τῶν ἀνθρώπων· εἰ ὁ θεὸς ἀγαθὸς, ἀγαθὰ ποιεῖ· εἰ ἀγαθὸς, ἰσὶ τὰ εὖ ἄδυ δικαιωτέρα· εἰ τὸ, ἢ κ ἰσὶ θνητοὶ αἱ ψυχαὶ τῶν ἀνθρώπων· εἰ ὁ θεὸς ἀγαθὸς, ἀγαθὰ ποιεῖ· εἰ ἀγαθὸς, ἀΐδια ποιεῖ· εἰ ὁ θεὸς ἀγαθὸς, ἀΐδια ποιεῖ· εἰ τὸ, ἀθάνατοι αἱ τῶν ἀνθρώπων ψυχαὶ· καὶ οὐκ ἰσὶ θνητοί· εἰ μὴ ἔστιν ἀγαθὸν ἀΐδιον τὸ θεῖον, ἀθάνατοί ἰσιν αἱ τῶν ἀνθρώπων ψυχαί· καὶ ἢ κ ἰσὶ θνητοί· σκόπει δὲ ὅτι διὰ πέντε τούτων τὸ ἢ εἶναί τι ἁπλῶς ἢ μὴ εἶναι κατεσκευάσαμεν· ἀλλ' ὅτι τῇδε ὑποτιθέμενοι τῷδε ἀκολουθεῖ· καὶ ἐπειδὴ δεῖ δεῖξαι τὸ εἶναι τόδε τὶ ἢ μὴ εἶναι ἀπειλήφαμεν, εἰκότως διόλου ὑποθετικοὶ καλοῦνται· ἐφ' ὧν γὰρ εἶναί τι ἢ μὴ εἶναι κατεσκευάζομεν, δεόμεθα πέντε τινὲς καὶ κατηγορικοῦ συλλογισμοῦ τῶν οὖν εἶναι τὶ ἢ μὴ εἶναι δεικνυόντων· οἱ μὲν κατηγορικῶς διανεύουσι· οἱ δ' ὑποθετικῶς· πεῖ μ. οὖν τῶν κατηγορικῶν συλλογισμῶν ἱκανῶς εἴρηται· πεῖ δὲ τῶν ὑποθετικῶν λέγωμεν, εἰπόμενον τὸ εἶναι ἢ μὴ εἶναι κ δεικνυόντων ὑποθετικῶν, οἱ μ. ἀκολουθίαν κ δεικνύουσιν· οἱ δ διαζεύξιν καὶ τῶν ἀκολούθων κ δεικνυόντων· οἱ μὲν τῇ θέσει τοῦ ἡγουμένου κ δεικνύουσι τὸ ἑπόμενον, οἱ δὲ τῇ ἀναιρέσει τοῦ ἑπομένου, ἀναιροῦσι κ τὸ ἡγούμενον· οἷον εἰ ὁ προσὼν ἵππος ὄνος ἐστὶ, κ ζῷόν ἐστι· ἀλλὰ μὴν ἄνος ἐστὶ· κ ζῷον ἄρα ἐστί· καὶ ἔστιν ἡ τοῦ πρώτου τρόπου τῶν ὑποθετικῶν· ὁ δ ἀκολουθίας τῇ θέσει τοῦ ἡγουμένου κ δεικνύων τὸ ἑπόμενον· πάλιν εἰ ὁ προσὼν ἄνθρωπος ἐστὶ, κ ζῷόν ἐστι· ἀλλὰ μὴν οὐκ ἔστι ζῷον· οὐδὲ ἄνθρωπος ἄρα ἐστίν. ἔστι δὲ δεύτερος τρόπος τῶν ὑποθετικῶν· ὁ δ ἀκολουθίας τῇ ἀναιρέσει τοῦ ἑπομένου, ἀναιρῶν καὶ τὸ ἡγούμενον· ἔτι οὖν ἐστι διαφέρουσι τῶν διόλου ὑποθετικῶν εἰ κἀκεῖνοι τινὰ κατασκευάζουσι· δείκνυσι γὰρ τίνος ὄντος τὶ ἐστὶν ἢ τὶ οὐκ ἔστι, καὶ οὐκέτι ἀκολουθίαν λέγουσι οἱ μ. τοι, κ καὶ ἄλλω τινὶ ὑποθέσει κατασκευάζοντες ἀποφαίνουσι· ἡνικὰ καὶ τόδε ἐστί· οἷον εἰ ὁ θεὸς ἀγαθὸς, ἀγαθὰ ποιεῖ· εἰ ἀγαθὰ ποιεῖ, ἀΐδια ποιεῖ· εἰ ὁ θεὸς ἄρα ἀγαθὸς, ἀΐδια ποιεῖ· σκόπει γὰρ ὅτι οὐκ ἁπλῶς ἀποφαίνεται ὅτι ἀΐδια ποιεῖ· ἀλλ' εἰ ἀγαθὸς ἐστὶν, ἀΐδια ποιεῖ· ἀλλ' ὁ ἀγαθὸς ἐστὶν, ἀΐδια ποιεῖ· ἀλλ' ὁ θεὸς ἄρα ἀγαθὸς, ἀΐδια ποιεῖ· σκόπει γὰρ ὅτι οὐκ ἁπλῶς ἀποφαίνεται ὅτι ἀΐδια ποιεῖ· ἀλλ' εἰ ἀγαθὸς ἐστὶν, ἀΐδια ποιεῖ· ἀλλ' ὁ τῶν τὸ εἶναι ἢ μὴ εἶναι κατασκευαζόντων ἀεὶ τῇ τῶν πράγματος ὑπερεῖς κατασκευάζεται· λέγομεν γὰρ εἰ ἀγαθὸς· εἰ ἀΐδια ποιεῖ· εἰ τὸ τῷ πρόσλαβὼν λαβόντες τὸ ἀλλ' μὲν ἀγαθὸς, ἐπέγομεν τὸ ἀΐδια ἄρα ποιεῖ· ἀποφαινόμεθα οὖν εὖ τοῦτο ὅτι ἀΐδιά ἐστὶ τὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ γινόμενα· ὁμοίως ἔχει καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, κἂν διὰ πλειόνων ὑποθέσεων κατασκευάζωμεν· Ἐάλιν οὖν λέγω ὅτι τὸ εἶναι ἢ μὴ εἶναι κ δεικνυόντων συλλογισμῶν· οἱ μ. ἀκολουθίαν κ δεικνύουσιν· οἱ δὲ διαζεύξιν· κ τὸ ἀκολουθίαν κ δεικνυόντων· οἱ εὖ τῇ ὑποθέσει τοῦ ἡγουμένου κ δεικνύουσι τὸ ἑπόμενον· οἱ δὲ τῇ ἀναιρέσει τοῦ ἑπομένου, ἀναιροῦσι κ τὸ ἡγούμενον· γίνονται οὖν τοι δύο τρόποι ὑποθετικῶν συλλογισμῶν, πρῶτός τε κ δεύτερος· τῶν δ διαζεύξιν κατασκευαζόντων, οἱ μὲν λαμβάνουσι τὰ ἐπὶ τῶν μὴ ἀντικειμ. οἱ δ ἐπὶ τῶ ἀντικειμ. κ ἐπὶ τῶ ἀντικειμ. ἢ τῶ ἐμμέσων· ἢ τῶν ἀμέσων· καὶ τῶ ἐμμέσων, ἢ τῶν ἀφεισμένα ἐχόντων τὰ ἔμμεσα, ἢ τῶν ἀόριστα· καὶ ἐπὶ τῶ ἀμέσων, ἢ τῶν κατὰ τὰ εὐαντία, ἢ τῶν καθ' ἕξιν ἢ στέρησιν· ἢ τῶν κατὰ κατάφασιν καὶ ἀπόφασιν· διαζεύξειν δὲ λέγομεν, τὰ εὖ διαιρέσει ὑποθέσιν· οἷον, ἢ πᾶς ἀεὶ μὸς, ἢ ἀρτιός ἐστὶν ἢ περιττός· ἢ κ ψυχὴ ἢ θνητὴ ἐστὶν ἢ ἀθάνατος· ἢ ἡ διάμετρος τῇ πλευρᾷ ἢ σύμμετρος, ἢ ἀσύμμετρος· ἔχουσι γὰρ τοῦτο τὸν ἡ διαζευκτικὸν σύνδεσμον τῶν οὖν κ διαζεύξειν ὑποθετικῶν συλλογισμῶν· τῶν ἐπὶ τῶν μὴ ἀντικειμένων λαμβανομένων, ἢ ἐπὶ τῶν ἐμμέσων ἀντικειμένων, καὶ ἀόριστα ἐχόντων τὰ ἔμμεσα, ἢ διὰ τὸ ὑπόθεσιν κ διαίρεσιν προάγων· οἷον ὅτι τὸ προσὸν, ἢ λευκὸν, ἢ κύων, ἢ ἵππος, ἢ τι τοιοῦτόν ἐστι· τοῦτο δὲ οὐκ ἀντικείμενα· ἢ πάλιν ὅτι τὸ προσὸν ἢ λευκὸν ἐστὶν, ἢ μέλαν, ἢ φαιόν, ἢ ἐρυθρόν, ἢ τι τοιοῦτον· τοῦτο δὲ ἔμμεσα ἀντικείμενα, καὶ ἀόριστα· ἢ κ τὰ διαίρεσιν ποιησόμεθα τὸ ὑπόθεσιν, ὅτε τὸ διαίρεσιν ὑγιὰ ποιήσομεν· ἢ κ δυνατὸν πᾶσιν ὑπεξελεῖν ἢ τοῖς μὴ ἀντικειμένοις· ἢ τοῖς ἐμμέσοις καὶ ἀορίστοις ἀντικειμένοις· ὅτε δυνάμεθα εὖ τῷ συμπράσματι τῇ τοῦ εἶναι ἀναιρέσει τὸ λοιπὸν ἀναγαγεῖν· ἀλλὰ δεῖ τῇ τῶν λοιπῶν πάντων ἀναιρέσει τὸ καταλειπόμενον συναγαγεῖν, τοῦτο δ ἀδύνατον· ἢ κ δυνατὸν ὄν ἀριθμήσασθαι πάντα· ἐὰν εἴπω ὅτι τὸ προσὸν ἢ ἀνθρωπός ἐστὶν ἢ ἵππος· ἢ τι τοιοῦτον, ψεύσομαι· δυνατὸν κ ἀλλό τι εἶναι· ὁμοίως δὲ καὶ ὅτι τὸ προσὸν, ἢ λευκὸν ἐστὶν ἢ μέλαν· δυνατὸν κ ἢ φαιόν ἢ ὠχρὸν εἶναι· ἀλλὰ καὶ τὸ πᾶσιν ἐπεξελεῖν ἢ χαλεπὸν ἢ ἀδύνατον· ἀλλ' ὅδε εὖ τῇ συμπράσματι δυνάμεθα ὑπεῖν ὅτως· ἀλλὰ μὴν ὄχ ἵππος, ἀνθρωπος ἄρα· πῶς οὖν διὰ τοιούτου μὴ ἀπὸ φάσεως ποιεῖσθαι τὴν ὑπόθεσιν τῶν οὖς, ἀναιρεῖν τὰ λοιπά· ἀλλὰ μὴν ἀνθρωπός ἐστὶν· ὄκ ἔστιν ἄρα ἵππος· καὶ ἔστιν ὅτος τρίτος τρόπος τῶν ὑποθετικῶν· ὁ δ ἀπὸ φατικῆς συμπλοκῆς τῇ ὑποθέσει τοῦ οὖς, ἀναιρῶν τὰ λοιπά· ἐὰν ὄ ἢ ἐπὶ τῶν ἀμέσων ἀντικειμένων ποιώμεθα τὸν διαίρεσιν ἢ ἐπὶ τῶν ἐμμέσων, ὡρισμένα ὄ ἐχόντων τὰ ἔμμεσα, γίνονται δύο τρόποι ὑποθετικῶν συλλογισμῶν· ἀμέσων μὲν, οἷον, ὁ ἀρτιός ἐστὶν, ἢ περιττός ἐστὶν, ἢ ἀρτιός· ἢ διάμετρος τῇ πλευρᾷ, ἢ σύμμετρος· ἢ ἀσύμμετρος· ἐμμέσων δ ὡρισμένων· ὡς ὅταν λαβόντες δύο μεγέθη λέγωμεν ὅτι τόδε τῶδε ἢ ἴσον ἐστὶν, ἢ μεῖζον· ἢ ἔλαττον· ἢ ἀβαθύ· ἢ κανόν· ἢ ἀδύνατον· τῶ δὲ ἑτέρῳ δυνάμενοι πάλιν τιμήσεσθαι, ἢ ἀς ὁ δεικτικὸν αἰεὶ μέρος ἐκάτερον τῶν ἀντικειμένων· ἢ ἀς τὸ μηδέτερον τούτων δεχόμενον γίνονται οὖν ἐκ τούτων ὡς εἶπον, ἔτεροι δύο τρόποι ὑποθετικοί· τέταρτος μὲν ὁ ἐκδιαζευκτικοῦ τῇ ὑποθέσει τοῦ οὖς ἀναιρῶν τὸ λοιπὸν ἢ τὰ λοιπά· πέμπτος δὲ ὁ ἐκδιαζευκτικοῦ τῇ ἀναιρέσει τοῦ οὖς ἢ τῶν λοιπῶν τὸ καταλειπόμενον ἀναγαγὼν παράδειγμα· τοῦ μὲν πρώτου, ἢ πλευρὰ τῇ πλευρᾷ, ἢ ἴση ἐστὶν· ἢ μείζων· ἢ ἐλάττων· ἀλλὰ μὴν ἴση ἐστὶν· οὐκ ἄρα μείζων· οὐδὲ ἐλάττων· ὁ πέντε ἀριθμὸς ἢ περιττός ἐστὶν ἢ ἄρτιος· ἀλλὰ μὴν περιττός· οὐκ ἄρα ἄρτιος· τοῦ δὲ δευτέρου· ἢ διάμετρος τῇ πλευρᾷ· ἢ σύμμετρός ἐστὶν ἢ ἀσύμμετρος· ἀλλὰ μὴν σύμμετρος οὐκ ἐστὶν· ἀσύμμετρος ἄρα· ἢ πλευρὰ τῇ πλευρᾷ· ἢ ἴση ἐστὶν· ἢ μείζων· ἢ ἐλάττων· ἀλλὰ μὴν οὔτε μείζων, οὔτε ἐλάττων· ἴση ἄρα· Ἰστέον δὲ ὅτι δυνάμεθα καὶ τὸν τέταρτον τρόπον καὶ τὸν πέμπτον ὃς ἀποφατικῆς συμπλοκῆς ποιήσαι· λέγω γὰρ οὕτως, ὅτι ἡ διάμετρος τῇ πλευρᾷ· οὐχὶ καὶ σύμμετρος καὶ ἀσύμμετρος· καὶ ὅτι ἡ γραμμὴ τῇ γραμμῇ· οὐκ ἴση καὶ μείζων καὶ ἐλάττων· λέγω οὖν ὅτι ὅταν οὕτω προφερώμεθα, τὸν τρίτον τρόπον ποιοῦμεν· πλὴν περιττὸν τὸ οὕτω προφέρεσθαι ὅτι ὃς ὢν ἢ διαιρετικῶς προφέρεσθαι· ὥστε διακέκριντοι, οἱ ὑποθετικοὶ τρόποι· μάλιστα μὲν τοῖς πράγμασιν ὡς ἤδη διέλομεν· ἔτι τε καὶ τῇ χρήσει τῆς ἀναγωγῆς ἁπλῆς καὶ τῆς προφορᾶς· ἢ δὲ τοῦτο οὐδὲν θαυμαστόν· καὶ τὸν τέταρτον καὶ πέμπτον διῃρημένον οὐ πεφυκατεσκῶς· ἐπεὶ δὲν προφερώμεθα μετὰ συμπλοκῆς ἀποφάσεως· τρίτον λέγειν εἶναι τρόπον· ἐπεὶ δὲ φησι καὶ τοὺς δι' ἀδυνάτου συλλογισμοὺς μέρος εἶναι τῶν ὃς ὑποθέσεως· εἰδῶμεν πῶς καὶ τοῦτο φησι· λέγωμεν ὅτι καθόλου πᾶς δι' ἀδυνάτου συλλογισμὸς διὰ δύο ὑποθετικῶν πεῖναι τοι καὶ οὖς κατηγορικοῦ· καὶ ὁ μὲν πρῶτος τοῦ ἀδυνάτου τῶν ὑποθετικῶν ὄντων ὁ πέμπτος· καὶ ὁ δεύτερος τοῦ ἀδυνάτου, ὁ δεύτερος τῶν ὑποθετικῶν ἐπεισὶ οὖν πᾶς μὲν δι' ἀδυνάτου· ὁ πέμπτος· καὶ ὁ δεύτερος τοῦ ἀδυνάτου, ὁ δεύτερος τῶν ὑποθετικῶν ἐπεισὶ οὖν πᾶς μὲν δι' ἀδυνάτου· διὰ τοῦτό φησι μέρος εἶναι τῶν ὑποθετικῶν τοὺς δι' ἀδυνάτου· οἷον ὡς ἐν τῷ παραδείγματος βουλόμενος ὁ γεωμέτρης ὅτι ἡ διάμετρος τῇ πλευρᾷ ἀσύμμετρός ἐστὶν ἢ σύμμετρος· ἀλλὰ μὴν οὐ σύμμετρος ὡς δείξω· ἀσύμμετρος ἄρα· ἔστι δ' οὖν τος· ὁ πέμπτος τρόπος τῶν ὑποθετικῶν· πῶς ἄν οὖν ὅτι οὐκ ἔστι σύμμετρος; καταστήσαι τοῦτο διὰ τοῦ δευτέρου τῶν ὑποθετικῶν· ἢ διάμετρος τῇ πλευρᾷ· ἢ ἔστι σύμμετρος, ὁ ἄλλο ἀριθμὸς ἄρτιος ἔσται καὶ περιττός· ἀλλὰ μὴν ὁ ἄλλος ἀριθμὸς ἄρτιος καὶ περιττός οὐκ ἔσται· οὐδὲ ἄρα ἡ διάμετρος τῇ πλευρᾷ σύμμετρος ἔσται· πάντων οὖν λοιπὸν τὶ ὑποθέσιν τὶ ὅτι ἢ ἐστὶν ἡ διάμετρος τῇ πλευρᾷ σύμμετρος, ἀνάγκη τὸν ἄλλον ἄρτιον εἶναι καὶ περιττὸν, διὰ κατηγορικοῦ συλλογισμοῦ καταστήσαι· ὁμοίως εἰδέναι καὶ οἱ τοῦ κατηγορικοῦς συλλογισμοῦς δι' ἀδυνάτου δεικνύμενοι· οἷον ὅσοι τοῦ δευτέρου σχήματος· ἐκ τῆς μείζονος καθόλου καταφατικῆς, τῆς δὲ ἐλάττονος μερικῆς ἀποφατικῆς· οὗτος γὰρ ἐπεισὶ δι' αὐτῆς τροφῆς οὐκ ἐδύνατο δεικνύναι, ἐδείκνυτο διὰ τοῦ δι' ἀδυνάτου· οἷον ἔστω τὸ α παντὶ μὲν τῷ β ὑπάρχον· οὐ παντὶ δὲ τῷ γ· ἐλέγομεν εἶναι τὸ συμπέρασμα· ὅτι τὸ β' οὐ παντὶ τῷ γ' ὑπάρχει· καὶ ἐδείκνυμεν τὸ διὰ τοῦ δευτέρου τοῦ ὑποθετικῶν· ἢ τὸ β' παντὶ τῷ γ' ὑπάρχει, τὸ ἄλλῳ καὶ παντὶ καὶ οὐ παντὶ ὑπάρξει· ἀλλὰ μὴν τὸ ἄλλῳ τῷ ἄλλῳ καὶ παντὶ καὶ μὴ παντὶ ὑπάρχειν ἀδύνατον· οὐδὲ ἄρα τὸ β' τῷ γ' παντὶ ὑπάρξει· πῶς οὖν ὅτι ἢ τὸ β' παντὶ τῷ γ' ὑπάρξει ἔσται τινὶ τὸ ἄλλῳ τῷ αὐτῷ καὶ παντὶ καὶ οὐ παντὶ; τοῦτο οὖν διὰ κατηγορικοῦ συλλογισμοῦ ἐδείκνυομεν· ἢ τὸ β' τῷ γ' παντὶ ὑπάρχει· ὅδε καὶ τὸ α τῷ β' παντὶ· τὸ ἄρα α παντὶ τῷ γ' ὑπάρξει· ὑπέκειτο δὲ καὶ οὐ παντὶ· τὸ ἄλλῳ ἄρα τῷ αὐτῷ καὶ παντὶ καὶ οὐ παντὶ· ἄτοπον οὖν ἐκ τῶν ἠρημένων ὡς πᾶς ὁ διὰ τοῦ ἀδυνάτου συλλογισμὸς ἐκ δύο ἐστὶν ὑποθετικῶν· καὶ οὖς κατηγορικοῦ· καὶ διὰ τοῦτο ὅτι ἐκ δύο ὑποθετικῶν ὄντων· μέρος εἶναι ἄλλων φησὶ τοὺς διὰ τοῦ ἀδυνάτου· Ἴσως ὄ τὶς ἀπορήσειε πρὸς τοῦτο· ἢ εἰ διὰ τοῦ ἀδυνάτου μέρος ἐστὶ τῶν ὑποθετικῶν, τινὲς ὄ τῶν κατηγορικῶν διὰ τοῦ ἀδυνάτου ἐδείκνυντο ἔσοι τοι καὶ τινὲς τῶν κατηγορικῶν μέρος τῶν ὑποθετικῶν· Λέγομεν οὖν πρὸς τοῦτο, ὅτι ὅσοι τῶν κατηγορικῶν διὰ τοῦ ἀδυνάτου ἐδείκνυντο, τὸν μὲν ἀγωγὴν κατηγορικοὶ ἦσαν, καὶ τὸ συμπέρασμα ἄλλων οἰκεῖον ἔχει τὸ ἀναγκαῖον κἂν μὴ διὰ τοῦ ἀδυνάτου δεικνύντο· καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἀναχθήσονται ἐς τοὺς ὑποθετικούς· ἐπεὶ δὴ δὲ ἢ μὲν φανερὸν οὐκ ἔχουσι τὸ ἀναγκαῖον, τῇ ἐς ἀδυνάτου ἀπαγωγῇ τὸ φύσει ἄλλων ἀναγκαῖον καὶ ἢ μὲν φανερὸν τοῦτο· αὕτη οὖν ἢ διὰ τοῦ ἀδυνάτου ἀπαγωγὴ ἢ διὰ τὸ ἢ μὲν ποιήσαι προφανὲς τοῦ συλλογισμοῦ τὸ ἀναγκαῖον παραλήφθεῖσα αὕτη ἐστὶ μέρος τῶν ὑποθετικῶν, οὐκ ἄλλος ὁ κατηγορικὸς συλλογισμὸς, ὃς τὸ ἀναγκαῖον οὐκ ἐκ τοῦ ἀδυνάτου, ἀλλ' οἰκεῖόθεν κέκτηται· τοῦτο μὲν οὖν περὶ τῶν ὑποθετικῶν συλλογισμῶν· εἰδῶμεν δὲ καὶ τὸν φιλόσοφον τὶ λέξειν· Ὅτι δὲ ἁπλῶς πᾶς συλλογισμὸς, οὕτως ἔχει, νῦν ἔστω φανερόν· Πᾶς ἄτε κατηγορικὸς ἄλλοθεν ἢ οὖν τοι δεικνύουσι τὸ προκείμενον· διὸ κ ἢ μὲν καὶ κατηγορικὴ δεῖξις, ἐπ' εὐθείας εἴρηται· ἢ δὲ διὰ τοῦ ἀδυνάτου· ἢ πῆς μέρος ἐστὶ τῶν ὑποθέσεως κύκλ

Categorici syllogismi dicuntur demonstratiui. qa ex se ipsis demonstrant propositum. Vnde demonstratio categorica appellatur alio nomine ἐπεύθεια. at demonstratio διὰ τοῦ ἀδυνάτου quæ est pars hypotheticorum circulum & ambages monstrat & non ex se ipsa in fine faciei sequentis

Quartum referens, appellat primum. Quintum uero Secundum.

Omne .β. est .α. Baroco
Quoddam .γ. non .α.
Quoddam .γ. non .β.
Omne .γ. est .β.
Omne .β. est .α.
Omne .γ. est .α.

Si diameter commensurabilis est necesse est ut idem numerus sit par & impar.

δεῖξεις· ὡς ἐκ περιόδου τινός, καὶ ὄκ ἀλλότριον δεικνύουσα τὸ προκείμενον.

» ΤΟΥΤΩΝ γὰρ δεικθέντων, φανερὸν ἔσται καὶ ἐπὶ τῶν ἃς τὸ ἀδύνατον, καὶ ὅλως τῶν ὄξ ὑπο-
» θέσεως. ἢ δὴ δεῖ τὸ ἀ κατὰ τοῦ β' συλλογίσασθαι ὡς ὑπάρχον, ἢ μὴ ὑπάρχον, καὶ ἀνάγκη λαβεῖν τι κατά
» τινος. ἢ μὲν οὖν τὸ ἀ κατὰ τοῦ β' ληφθεῖν, ὄξ ἀρχῆς ἔσται ἐλλιμμένον.

E παντὶ δὲ ἐπομεν ὅτι πᾶς ὑποθετικὸς συλλογισμὸς δεῖται πρὸς τὸ τελειωθῆναι κατηγορικοῦ συλλογι-
σμοῦ. ἢ γὰρ ὅτι ὅταν δεικθῇ πᾶς κατηγορικὸς συλλογισμὸς ὑπὸ τὰ σχήματα ἀναγόμενος, δῆλον ἔσται
καὶ περὶ τῶν ὑποθετικῶν ὅτι ὡς, ὅτι καὶ ἄλλοι ἃς πᾶσι τοῖς ἀναχθήσονται, εἴγε δέονται τῶν κατηγορικῶν
εἰ τινὶ ἃς πᾶσι ἀνάγονται.

» ΕΙ δὲ κατὰ τοῦ γ' τὸ δὲ γ' κατὰ μηδενός.

I ἵνα γένηται τὸ πρῶτον σχῆμα· εἴγε ἐλήφθη κατά τινος τὸ γ'.

» ΜΗ δ' ἄλλο κατ' ἐκείνου.

Δηλονότι τοῦ γ' ἵνα γένηται τὸ τρίτον σχῆμα· ἢ γὰρ ληφθέντος τοῦ ἀ κατὰ τοῦ γ', ἐλήφθη καὶ ἄλλό τι κατὰ
τοῦ γ', ἐγίνετο τὸ γ' σχῆμα.

» ΜΗΔΕ κατὰ τοῦ ἀ ἕτερον, ἢ δεῖ ἔσται συλλογισμός.

I ἵνα γένηται πάλιν τὸ πρῶτον· ἐλήφαμεν γὰρ τὸ ἀ κατὰ τοῦ γ'· ἐὰν οὖν ληφθῇ καὶ ἄλλό τι κατὰ τοῦ ἀ
πάλιν γίνεται τὸ πρῶτον σχῆμα· πλὴν ἀνωτέρω μὲν ὡς μέσον ὅρον ἐλάμβανε τὸ γ', ἐνταῦθα δὲ τὸ ἀ·
τὸ δ' β' παρῆκεν ὡς δῆλον ὄν· καὶ ὡς διὰ τῶν ἄκρων καὶ τὸ μέσον περιλαβών.

» ΤΩ γὰρ εἶ καθ' ἑνὸς ληφθῆναι ἢδὴ συμβαίνει ὄξ ἀνάγκης· ὥστε προσληπέον καὶ ἑτέρου
» πρότασιν.

M ἵνα πρότασιν φησὶν διὰ τούτων πάντων ἐλήφαμεν· ὁ δὲ συλλογισμὸς τοῦλάχιστον ἐκ δύο προτάσεών
ἐστι· διὰ μιᾶς δὲ προτάσεως, οὐδὲν συμπεραίνεται· συλλογισμὸς γὰρ ἐστι λόγος εἰ ᾧ τεθέντων τινῶν,
ἕτερόν τι τῶν κειμένων ὄξ ἀνάγκης συμβαίνει τῷ ταῦτα εἶναι.

» ΕΑΝ μὲν οὖν ληφθῇ, τὸ ἀ κατ' ἄλλου.

I δυὸ εἰ ταῦτα τὸ β' εἰσήμανε σχῆμα· ἅπαν γὰρ τὶ μίαν πρότασιν εἶναι εἰ τῷ λαβεῖν τὸ ἀ κατὰ τοῦ γ', νῦν
πάλιν τὸ ἀ κατ' ἄλλου τινὸς ὑπιτίθεται ὅπερ ἐστὶ τὸ β' σχῆμα.

» Η' ἄλλο κατὰ τοῦ ἀ.

I ἵνα ἢ τὸ πρῶτον ἔχομεν γὰρ τὸ ἀ κατὰ τοῦ γ'· καὶ νῦν κατὰ τοῦ ἀ ἕτερον.

» Η' κατὰ τοῦ γ' ἕτερον, εἶναι μὲν συλλογισμὸν οὐδὲν κωλύει· πρὸς μέντοι τὸ β' ὄκ ἔσται διὰ τῶν
» ἐλημμένων.

I ἵνα ἢ τὸ τέταρτον· κατὰ γὰρ τοῦ γ' καὶ τὸ ἀ καὶ ἄλλό τι· πάντα χοῦ γὰρ τὸν μέσον ὅρον ὃ ἀ ἔλαβεν τοῦ γ'.
ἔσται οὖν φησὶ διὰ τούτων συλλογισμός τις· ἢ μέντοι τοῦ προκειμένου βουλόμεθα γὰρ δεῖξαι ὅτι τὸ ἀ τῷ
β' ὑπέρχει· ὄκ ἄλλω τινί· ἢ τύπῳ ἄλλῳ· ἢ ἑτέρῳ ἕτερον.

» ΟΥΔ' ὅταν τὸ γ' ἑτέρῳ κείμενον ἄλλῳ· ἢ τοῦ ἑτέρου, μὴ συνάπτῃ ὁ πρὸς τὸ β', ἢδὴ οὔτως ἔσται πρὸς
» τὸ β' συλλογισμὸς ἢ ἀ· ὅλως γὰρ εἴπομεν ὅτι ἢδὴ ἢδὲ ποτε ἔσται συλλογισμός· ἄλλο κατ' ἄλλου μὴ ληφ-
» θέντος τινὸς μέσου, ὃ πρὸς ἑκάτερον ἔχει πᾶς τοῦς κατηγορίας.

K ἂν πλείω φησὶ προτάσεις ἀλλήλαις ἀδιαστάσεις· μηδεμίαν δὲ πρότασις ἔχει σχέσιν τινὰ πρὸς τὸ β'·
ἢδέποτε ὅτι τὸ ἀ τῷ β' ὑπέρχει κατασκευάσωμεν.

» Ο μὲν γὰρ συλλογισμὸς ἁπλῶς ἐκ προτάσεών ἐστιν· ὁ δὲ πρὸς τόδε συλλογισμὸς, ἐκ τῶν πρὸς τόδε
» προτάσεων· ὁ δὲ τῇδε, πρὸς τόδε, διὰ τῶν τῇδε πρὸς τόδε προτάσεων· ἀδύνατον δὲ πρὸς τὸ β' λαβεῖν
» πρότασιν, μηδὲν μήτε κατηγορούσας αὐτῶν, μήτε ἀπαρνουμένους· ἢ πάλιν τοῦ ἀ πρὸς τὸ β' μηδὲν ποιο-
» ῦν λαμβάνοντας· ἀλλ' ἑκατέρου ἴδια ἄτα κατηγορούσας ἢ ἀπαρνουμένους· ὥστε ληπτέον τι μέσον,
» ἀμφοῖν ὃ συνάψει τὰς κατηγορίας, ἐπεὶ ἔσται τῇδε πρὸς τόδε συλλογισμός· ἢ οὖν ἀνάγκη μ. τι λαβεῖν
» πρὸς ἄμφω κοινόν· τοῦτο δὲ εὐδέχεται τριχῶς· ἢ γὰρ τὸ ἀ τοῦ γ'· καὶ τὸ γ' τοῦ β' κατηγορήσαντες, ἢ τὸ γ'
» κατ' ἀμφοῖν, ἢ ἄμφω κατὰ τοῦ γ'· ταῦτα δ' ἐστὶ τὰ ἀρημένα σχήματα· φανερὸν ὅτι πάντα συλλογισμὸν,
» ἀνάγκη γίνεσθαι διὰ τούτων τινὸς τῶν σχημάτων.

Ο μὲν οὖν βούλεται λέγειν, τοῦτο ὅστι, ὅτι ἁπλῶς μὲν πᾶς συλλογισμὸς διὰ προτάσεων πραίνεται· ἐὰν
δὲ πρός τι ποιῆσθαι τὸν συλλογισμόν· οἷον, ἢ περὶ ψυχῆς βουλόμεθα δεῖξαι ἢ συλλογίσασθαι ὄχ ὡς εἰ-
σμένως ὅτι ἀθάνατος ἢ ἀκίνητος· ἢ ἀσώματος ἢ τὶ τοιοῦτον, ἀλλ' ἁπλῶς καὶ ἀδιορίστως ζητοῦμεν τίνα
ποτέ ὅστι τὰ τῇ ψυχῇ ὑπέρχοντα, δεῖ τὰς προτάσεις τὰς παραλαμβανομένας σωάπτειν πρὸς τὴν ψυ-
χήν· ἐπεὶ ὄκ ἔσται πρὸς ἄλλῳ συλλογισμός· ἐὰν δὲ ζητῶμεν ἢ ἡ ψυχὴ ἀθάνατος, δεῖ τὰς προτάσεις συν-
νάπτειν καὶ πρὸς τὴν ψυχὴν καὶ πρὸς τὸ ἀθάνατον, ἄλλως γὰρ ὄκ ἔσται συλλογισμὸς ἢ ἀθανάτου πρὸς
τὴν ψυχήν· ἢ μὴ αἱ προτάσεις τοῦ συλλογισμοῦ καὶ πρὸς τὴν ψυχὴν καὶ πρὸς τὸ ἀθάνατον σωάπτωσι·
καὶ ταῦτα μ. ὅστιν ἃ δοκεῖ λέγειν· ὅτι δὲ ἁπλῶς μὲν ὁ συλλογισμὸς ἐκ προτάσεων· καὶ ὁ τῇδε πρὸς τόδε
δὲ συλλογισμὸς· φέρε ἢ πᾶν τοῦ ἀθανάτου πρὸς τὴν ψυχὴν ἐκ τῶν σωαπτουσῶν προτάσεων πρός τε

2 propositionib) & conclusionem. Si igitur incipio formare syllogismum & primo in quo
cm arcens. γ. est. α. & nō addo minorem in qua γ. medius terminus producetur de alio
erit syllogismus prima fō. Vel in qua dicta minore aliud producetur de ipso. γ.
zursus, ut figur. & 3. fō. Vel in qua dicta minore ~~aliud~~ alia ducatur de ipso. α. ut
tim subiicitur ap. 2.

bris hypotheticus syl
gismus ut pficiatur
diget categorico
cogismo - aliqd esset
processus infinitus

e innuitur. 4. figu
galem. quae tamē
prima, secundum
exist. transmutatis
minicē propositionib)

e Medio termino
otāda aristo. uerba

e ordine & serie
rium figurarum

ἀθανάτου καὶ τὴν ψυχὴν γίνεται δῆλον· εἰ γὰρ τῷ συλλογισμῷ τῷ λέγοντι ὅτι ἡ ψυχὴ, ἀλλοιούμενος
ἀλλοιούμενος ἀκίνητος· ἀκίνητον ἀθάνατον· ἡ ψυχὴ ἄρα ἀθάνατος· συνημμένοις ἐστὶν αἱ προτά-
σεις πρός τε τὸ ἀθάνατον καὶ τὴν ψυχήν· ὁ δὲ λέγων ὅτι ὁ πρὸς τοῦτο συλλογισμὸς ἐκ τῶν πρὸς τοῦτο
προτάσεων, δοκεῖ περιττὸν καὶ ἀδιανόητον εἶναι· πᾶς γὰρ συλλογισμὸς τοῦδε πρὸς τόδε ἐστίν· οὐδεὶς γὰρ
ἁπλῶς προστίθεται συλλογίσασθαι ψυχὴν ἢ λίθον ἢ τὶ τοιοῦτον· ἀλλά τι κατά τινος ἢ ἀπό τινος προσ-
τίθεται συλλογίσασθαι· ὅπῃ ἄλλος τοῦδε πρὸς τόδε φησίν. ἢ δὲ λέγοιεν ὅτι ἁπλῶς ὅταν προστιθέμεθα
τὰ ὑπάρχοντα τινὶ συλλογίσασθαι· οὐχ ὡς ἐπάμεθα ὁ τοῦδε πρὸς τόδε. Ἰσέον ὅτι ἡ μὲν πρότασις συλ-
λογισμός ἐστιν, ἄλλος δὲ περὶ συλλογισμῶν φησιν· ὅταν δὲ συλλογισμὸς γένηται, πάντῃ καὶ πάντως
τοῦδε πρὸς τόδε γένεται· ἢ μήτις εἴποι ὅτι ὅταν ἢ ἔστι τὶ ἢ μὴ ἔστι ζητῶμεν· εὐταῦθα γὰρ ὁ τὶ ὑπάρχει ἢ μὴ
ὑπάρχει τῷ πράγματι ζητοῦμεν· ἀλλ' ἄλλο ὅλως ἢ ἐστί· ἢ μὴ πάλιν τὶς λέγοι ὅτι καὶ ἐνταῦθα ὁ ἔστι αὐτοῦ
κατηγορεῖται· ὥστε ἔστι τοῦδε πρὸς τόδε· τοῦ ἔστι γὰρ πρὸς τὴν ψυχήν· ὥστε ὁμῶς δύναται τοῦτο καὶ
βίσεσθαι ὁ ῥητόν· ἢ μὴ ἐὰν προτάσεως τὶς ἄλλο λάβοι· τοῦτο δὲ πάλιν ὄκ ἔσται ἀληθές· περὶ συλλογι-
σμῶν γὰρ ἄλλος φησίν.

» Ο ΓΑΡ ἄλλος λόγος καὶ ἢ διὰ πλειόνων συνάπτοι πρὸς τὸ β', ὁ ἄλλο γὰρ ἔσται σχῆμα, καὶ ἐὰν τῶν
» πολλῶν.

T ὅτι ἐστὶ κεῖ μὴ διὰ δύο μόνων προτάσεων πραίνεται ὁ συλλογισμός· ἀλλὰ διὰ πλειόνων· πάλιν γὰρ
φησιν ἢ καὶ μὴ ἀμέσως, ἀλλὰ διά τινων ἄλλων πρὸς τὸν μέσον ὅρον τὰ ἄκρα συνάπτοι· τοῦτο δὲ γίνε-
ται, ὅταν αἱ πρὸς ἀναλαμβανόμενοι προτάσεις, κατασκευῶν δέονται, ὡς ὅταν βουληθῇς δεῖξαι ὅτι ἡ ἡδο-
νὴ ὄκ ἀγαθόν, δείξω διὰ μέσου τοῦ ἀτελοῦς· ἡ ἡδονὴ ἀτελές· ὁ δὲ ἀτελὲς ὄκ ἀγαθόν· ἡ ἡδονὴ ἄρα οὐκ
ἀγαθόν· πόθεν ὅτι ἀτελὲς ἡ ἡδονή· πᾶσα ἡδονὴ κίνησις· ἡ δὲ κίνησις ἀτελής· ἡ ἡδονὴ ἄρα ἀτελής· πό-
θεν ὅτι ὁ ἀτελὲς ὄκ ἀγαθόν, καὶ ὁ ἀτελὲς ἢ τῶν εὐδαίμων, ἢ ὧν ἐκπεπωκέναι τῆς αὐτοῦ τελειότητος, ἀτε-
λές ὅστιν· ἐὰν δὲ πρότερον δὲ τούτων ὄκ ἀγαθόν· ὁ ἀτελὲς ἄρα ὄκ ἀγαθόν.

» ΟΤΙ μὲν οὖν οἱ δεικνυσὶ πραίνοντα πάντες διὰ τῶν προειρημένων σχημάτων, φανερὸν· ὅτι ὁ κῆ
» οἱ ἃς ὁ ἀδύνατον, δῆλον ἔσται διὰ τούτων· πάντες γὰρ οἱ διὰ τοῦ ἀδυνάτου πραίνοντες, ὁ μὲν ἢδοῦδος
» συλλογίζονται· ὁ δὲ ὄξ ἀρχῆς ὄξ ὑποθέσεως δεικνύουσι, ὅταν ἀδύνατόν τι συμβαίνῃ τῆς ἀντιφάσεως
» τεθείσης· οἷον ὅτι ἀσύμμετρος ἡ διάμετρος, διὰ τὸ γίνεσθαι τὰ περιττὰ ἴσα τοῖς ἀρτίοις συμμέτρῳ τεθεί-
» σης· ὁ μὲν οὖν ἴσα γίνεσθαι τὰ περιττὰ τοῖς ἀρτίοις, συλλογίζονται· ὁ δ' ἀσύμμετρον εἶναι τὴν διάμε-
» τρον, ὄξ ὑποθέσεως δείκνυσιν· ἐπεὶ ψεῦδος συμβαίνει διὰ τὴν ἀντίφασιν· τοῦτο γὰρ ὁ διὰ τοῦ ἀδυνάτου
» λῶν συλλογίσασθαι ὁ δεῖξαί τι ἀδύνατον διὰ τὴν ὄξ ἀρχῆς ὑπόθεσιν· ὥστε ἐπεὶ τὸ ψεῦδος γίνεται
» συλλογισμὸς δεικτικὸς εἰ τοῖς ἃς ὁ ἀδύνατον ἀπαγομένοις, ὁ δ' ὄξ ἀρχῆς, ὄξ ὑποθέσεως δείκνυται,
» τοὺς δὲ δεικτικοὺς πρότερον εἴπομεν· ὅτι διὰ τούτων πραίνοντα τῶν σχημάτων· φανερὸν οὖν ὅτι οἱ
» διὰ τοῦ ἀδυνάτου συλλογισμοὶ, διὰ τούτων ἔστιν γίνεται τῶν σχημάτων.

E πεὶ μὴ ἔστιν ἄλλο θεῖν τὸ προκείμενον δεῖξαι, τί θέμεν ἄλλο ὡς εἰ ὑποθέσει, εἶπε τὴν αὐτίφασιν τούτου
ἢ τὸ εὐαντίον λαβόντες ἐὰν ἄμεσον ἢ τοῦτο κατηγορικῶς κατασκευάζομεν· ἐπεὶ δὴ πᾶσα ἀνάγκη εἰ
τοῖς τοιούτοις δὲ ἕτερον ἀληθεύεσθαι ἢ ψεύδεσθαι· καὶ δύρικτῆς τούτω ψεῦδος ἀκολουθοῦν ἅτε δὴ
ψευδοῦς ἐλημμένου, τοῦτο μὲν ἀπαγορεύομεν· τὴν δὲ ὄξ ἀρχῆς ὑπόθεσιν λοιπὸν ὄξ ἀνάγκης τίθεμεν·
τοῦτο οὖν ἔστι ὅ φησιν, ὅτι ἀεὶ εἰ τοῖς δι' ἀδυνάτου συλλογισμοῖς ὁ παραληφθὲν ψεῦδος ἃς κατασκευὴν
τοῦ ἀδυνάτου, τοῦτο ὅστι ὁ κατηγορικῶς συλλογιζόμενος· οἷόν φησι καὶ ὁ γεωμέτρης ἐποίησεν· βουλόμε-
νος γὰρ δεῖξαι ὅτι ἡ διάμετρος τῇ πλευρᾷ ἀσύμμετρός ὅστι, καὶ τοῦτο μὴ ἔχων ὄξ εὐθείας δεῖξαι φησιν·
ὅτι ἢ μὴ τοῦτο πέντε, σύμμετρος ἔστω· ἀλλὰ μὴν ἢ σύμμετρος ἦν, συμβαίνει τὸν ἄλλον ἀριθμὸν, ἄρτιον
εἶναι καὶ περιττόν· ὅτι καὶ ἀνάγκη συμβαίνειν τῆς διαμέτρου σύμμετρον τεθείσης· ἐκβάλων μὲν οὖν τοῦτο, ἵσα φη-
σὶν δὲ ὄξ ἀνάγκης, τὴν ὄξ ἀρχῆς ὑπόθεσιν· λέγω δὴ τὴν ὅτι ἀσύμμετρος· ἢ γὰρ ψεῦδος ὁ σύμμετρος,
καὶ ἀνάγκη τὸ ἀσύμμετρον ἀληθὲς εἶναι· δοκεῖ δὴ πᾶς δι' ἀδυνάτου ψεῦδος κατηγορικῶς συλλογίζεται·
οἱ δὲ κατηγορικοὶ πάντες ὑπὸ τὰ γ' ἀνήγοντο σχήματα, ἢ κότως καὶ οἱ δι' ἀδυνάτου ὑπὸ ταῦτα ἀνάγο-
χθήσεται· εἴπομεν δὲ ἤδη καὶ περὶ τῶν λοιπῶν ὑποθετικῶν· πῶς καὶ ἄλλοι ὑπὸ ταῦτα ἀνάγονται.

» Ο ταν ἀδύνατόν τι συμβαίνει τῆς ἀντιφάσεως τεθείσης· ἀντίφασιν λέγει τὸ ἕτερον μόριον ὁ ἀντιφατι-
κῶς ἀντικείμενον τῇ ὄξ ἀρχῆς ὑποτεθέντι· οἷον, τῷ ἀσυμμέτρῳ ὁ σύμμετρον.

» ΩΣΑΥΤΩΣ δὲ καὶ οἱ ἄλλοι πάντες οἱ ὄξ ὑποθέσεως· εὐ ἄπασι γὰρ ὁ μὲν συλλογισμὸς γίνε-
» ται πρὸς ὁ μεταλαμβανόμενον· ὁ δ' ὄξ ἀρχῆς, πραίνεται δι' ὁμολογίας· ἢ τινὸς ἄλλης ὑποθέσεως·
» ἢ δὲ τοῦτ' ἀληθὲς, πᾶσιν ἀπόδοξιν, καὶ πάντα συλλογισμὸν, ἀνάγκη γίνεσθαι διὰ τῶν φίων τῶν ἤρη-
» μένων σχημάτων· τούτου δὲ διαχθέντος δῆλον ὡς ἅπας τε συλλογισμὸς ἀνάγεται διὰ τοῦ ἀ σχήμα-
» τος, καὶ ἀνάγεται ἃς τοὺς εὐ τούτῳ καθόλου συλλογισμάς.

K αὐ οἱ ἄλλοι φησὶ συλλογισμοὶ, ὑποθετικοὶ ἀνάγονται ἀνὰ τὰ τρία σχήματα· διότι εὐ πᾶσι τοῖς τοῖς ἢ μετ-
πάλψις κατηγορικῶς συλλογίζεται· οἱ δὲ κατηγορικοὶ, ὑπὸ τὰ τρία σχήματα πάντες ὄξ ἐλαβον τὸ μετ-

11 putoredundante praepositione. ἐξ. ὑπο-
dunt sequentia philoponi uerba. τὴν δὲ ἐξ
ἀρχῆς ὑποθ. ἐστιν. bis

·/· ff. πρόλαψις

Dubitatio contra aristotelem

Nō posse constare one aristotelica quod philopono durū uidetur pro ·ſ· Syllogismū p̄ positione in alijs fri bus usurpari ab stotele & frequēt uideo

De Syllogismo du te ad impossibile

Ordo syllogismi ἀδυνάτου

Geometra

ἀντίφασιν appel altera partem ἀντιφάσεως

πολαμβάνον ὅ τῶ μεπάλῃψιν. ὅ γὰρ ἀεί φησιν ἡ μετάληψις μόνη δεῖ τοῦ κατασκευῆς, ἀλλ' ἔστιν ὅτε καὶ τὸ συνημμένον. καὶ δεῖ καὶ τὸ κατηγορικῶς συλλογίσασθαι; μετειλημμένου οὖν ἀκουστέον ἁπλῶς ὁ κατασκευῆς δεόμενον. εἴτε ὁ συνημμένον εἴτε ἡ μετάληψις πρὸς τοῦτο δὲ καλῶς καὶ ὁ ἀλέξαν-

Alexáder

δρος, ὅτι κακῶς νενόμικασι πρὸς γὰρ μόνῳ τῶ μετάληψιν τοῦ ἀκουστέον. ἐαὶ γὰρ ὁ συνημμένον ἀφῆλον ἦ, ὅδὲ ὅλως γενήσεται συλλογισμός; ἡ γὰρ συγχωρήσει ὁ προσδιαλεγόμενος. οἷον εἰ κινεῖται τι, τοῦτο καὶ ἵσταται. ἀλλόθεν εἰσάγεται ὡς συνημμένῳ. καὶ ὅ συγχωρήσει προβῆναι τὸν συλλογισμόν. ἢ μὴ τοι μετάληψις ὅτιν εἰ τοῖς συλλογισμοῖς ἢ ἀεὶ κατασκευῆς δεόμεθα. οἷον, ἡ ἄνθρωπος καὶ ζῶον. ἀλλὰ μὴν ἄνθρωπος. τοῦτο λοιπὸν κατασκευάσαι δεῖ. πόθεν γὰρ ὅτι ἄνθρωπος καὶ ὅτι τοῦτο ἀληθὲς ὄν, δῆλον καὶ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς πάντες οἱ ὁμολογοῦσι. ὅτι ἡ ἄνθρωπος, καὶ ζῶον. ὥστε τὸ μὴ συνημμένον, ὡς ὁμολογούμενον λαμβάνει. τῶ δὲ μεπάληψιν, ὡς δεομένῳ κατασκευῆς. τὸ δὲ ἢ τινος ἄλλης ὑποθέσεως. οἷον ὅτι τὸ εἰ ὑπάρχει τῶν ὁμοίων, τοῦτο καὶ πᾶσιν ὅπῃ καὶ ὁ Ἀριστοτέλης εἰ τῇ πεῖρᾳ φανερῶ ἐποίησε. λαβὼν γὰρ ὅτι ὁ ὁμοιόν τὰ βραχέα. ὅτι φησὶν ἐφ' οὗ ὁ ὑρίσομεν, τοῦτο καὶ ἐπὶ πάντων ὁμολογεῖν ἀνάγκη. καὶ οὕτως συλλογίζεται σφαιρικὰ εἶναι πάντα ὅτι οὗ τῆς σελήνης. ἐκ τῶν φαινομένων ἄλλης τοῦτο συλλογισάμενος. διαφέρει δὲ τοῦτο τῶν ἄλλων. ἐκεῖ μὴ γὰρ εἰ εἰ λαμβάνομεν ἀκολουθῶ. ἢ ἄνθρωπος. καὶ ζῶον. ἢ μὴ ζῶον, ὅδὲ ἄνθρωπος. οὐ ταῦτα δὲ εἰ πολλά.

ΕΤΙ δὲ εἰ ἅπασι δεῖ κατηγορικὴν τινα τῶν ὅρων εἶναι. καὶ τὸ καθόλου ὑπάρχειν.

Ρ αὐτὰ τὰ νῦν παραδιδόμενα θεωρήματα ἐκ τῶν προαποδεδειγμένων αἰτιακεφαλαιοῦται. ἐκ γὰρ τῶν προειρημένων φησί, δῆλον ἡμῖν ἔστω. ὅτι δύο ἀποφατικαὶ ἢ δύο μερικαί, ὅδέ ποτε ποιοῦσι συλλογισμόν.

ΑΝΕΥ γὰρ τοῦ καθόλου, ἢ ὄκ ἔστι συλλογισμός, ἢ ὅ πρὸς τὸ προκείμενον. ἢ τὸ ὅδε ἀρχῆς αἰτήσεται μὴ προσθεὶς τὸ πᾶσιν, ὄκ ἔστι συλλογισμός. ἢ δὲ τινα ἢ δυνῇ, ἢ μὴ ἄλλῳ, ὅδὲν πρὸς τὸ προκείμενον. ὅδ' ἀλλῶ ταύτην τὸ ὅδε ἀρχῆς λαμβάνει. μᾶλλον δὲ γίνεται φανερὸν εἰ τοῖς διαγράμμασι. οἷον ὅτι τὰ ἰσοσκελοῦς ἴσαι αἱ πρὸς τῇ βάσει. ἔστωσαν ἃς ὁ κύκλος ἡμιείαι αἱ α β. ἢ οὖν ἴσην λαμβάνει τῶν α γ γωνίαν τῇ β' μὴ ὅλως ἀξιώσας γωνίας ἴσας πᾶς τῶν ἡμικυκλίων. καὶ πάλιν τῶν γ τῇ δ' μὴ πεῖσαν προσλαβὼν τῶν τῆς τμήματος. ἔτι δὲ ἀπ' ἴσων ὅσῶν τῶν ὅλων γωνιῶν, καὶ ἴσων ἀφῃρημένων, ἴσας εἶναι τὰς λοιπὰς τὰς ε ζ, ὁ δε ἀρχῆς αἰτήσεται. ἐαὶ μὴ λάβῃ ἀπὸ τῶν ἴσων ἴσα ἀφαιρουμένων ἴσα λείπεται. φανερὸν οὖν ὅτι εἰ ἅπασι δεῖ καθόλου ὑπάρχειν.

Ε ἰ μὴ ἔχοιεν φησὶν αἱ εἰ τῷ συλλογισμῷ παραλαμβανόμεναι προτάσεις καθολικῶν πρότασιν, ἀσυλλόγιστοι γίνονται. ἐαὶ γὰρ βουληθεὶς δεῖξαι ὅτι ἡ μουσικὴ ἡδυνὴ ἀγαθαί ἐστιν, εἴπω. ἡ μουσικὴ ἡδυνή, ἡδυνὴ ἐστιν. ἡ ἡδυνὴ ἀγαθαί ἐστιν. εἴπω συμπεράνω ἀσυλλόγιστος πεῖσαι. ἐπαδὴ αἱ ἀδιόριστοι, ἴσον δυνάμεσι τοῖς μερικοῖς. Ἡ δὲ πεῖς τὸ κείμενον. τοῦτο ὅπως ὀρθῶν ποιεῖ. ἐαὶ φησὶν ἐπεὶ ἡ μουσικὴ ἡδυνὴ ἡ ἡδυνὴ ἐστιν, ἐπαγάγω πᾶσα ἡ ἀπὸ τῆς γεωμετρίας ἡδυνὴ ἀγαθαί ἐστιν, εἴπω συμπεράνω. ὃ τῆς προκειμένης ἀγαθὰ ἄλλα ἐποίησε τὸν συλλογισμόν. μερικῶ δὲ φασὶ λέγομεν εἶναι καὶ ταύτην τῶν πρότασιν. ἐπεὶ δὴ ὅ τῶν καθόλου ἡδυνῶ παρελάβομεν. ἀλλὰ τῶν γεωμετρικῶν ἢ καὶ πᾶσιν λέγω. οὐ πεῖς τοῦτο ὅτι μάλιστα μὴν ἔστιν ὅτι ἡ μουσικὴ ἡδυνὴ, ἡδυνὴ ἀγαθαί ἐστιν. εἴπω ἐπαγαγόντες πᾶσα ἡ γεωμετρικὴ ἡδυνὴ ἀγαθαί ἐστι. ἀλλ' ἐποίησαμεν τὸν μέσον ὅρον ἄλλον. δεῖ δὲ τὸν αὐτὸν εἶναι εἰ τοῖς δύο προτάσεσιν, ἐπεὶ τὰ ἑπόντες πᾶσι, καθόλου ἐποιήσαμεν τῶν πρότασιν. φ γὰρ αἰ τὸ πᾶς πρόσεστι τοῦ, καθόλου γίνεται. πεῖς γὰρ τὸν προσδιορισμὸν ὃ τὸν ὅρον ὁ καθόλου. ὡς ὅταν εἴπω πᾶς ἄνθρωπος. διὰ γὰρ ὁ ζῶον ὃ καθόλου ὁ ἄνθρωπος. αὐτὸς δὲ ὑποθέμενος τὰς δύο μερικὰς, ὅτω τὸ ἐξῆς προσέθηκε. καὶ οὐδὲ τὸ πᾶς ἐχρήσατο. ὥστε ψευδῆς ἢ τούτων ὀρθῆς ἐπιστοπεῖ οὖν μὴ οὕτω μᾶλλον ἀληθεύει, τὶς ὁ ῥητὸν ὀρθῆ χρόμενος. ἐαὶ φησὶν εἴπω ὅτι ἡ μουσικὴ ἡδυνὴ ἡδυνὴ ἐστιν. εἴπε προσθῶ τῶν ἑτέραν πρότασιν λέγων τὶς ἡδυνὴ ἀγαθαί ἐστι. τοῦτον δὲ ὅτι κἂν ἀπορίσειεν εἴπω. ἐπαδὴ ὁ μερικὸν ἀληθεύει οὐδὲ τινος ἡδυνῆς. ταύτην τῶν τινὰ ἡδυνῶ ἢ πᾶν ἀγαθαί εἶναι, τινὰ ἔλαβον. ἢ μὴ ἄλλῳ τινὰ φέρε ἢ πεῖν τὴν γεωμετρικῶν, ὅδὲν ἔστι πεῖς τὸ προκείμενον. ὃ γὰρ ἢ γεωμετρικὴ ἀγαθαί παρὰ τοῦτο καὶ ἡ μουσικὴ. ἢ δὲ ἢ πᾶν τινὰ ἡδυνῶ εἶναι ἀγαθαί, ταύτην τῶν τινὰ οὐδὲ τῆς μουσικῆς φέρω. ὡσαυτὶ ἔλεγον. ἡ μουσικὴ ἡδυνὴ, ἡδυνὴ ἐστιν. ἡ μουσικὴ ἡδυνὴ ἀγαθαί ἐστι. ὁ δε ἀρχῆς αἰτήσεται. τοῦτ' ἔστι ὁ ζητούμενον, ὁμολογούμενον ἔλαβον. οἷλος ὁ καὶ ὁ ἄλλος εἰ τοῖς ἐπομένοις τοῦ βουλόμενος φανερὸν εἰ τοῖς διαγράμμασιν. οἷον, ὅτι τὰ ἰσοσκελοῦς ἴσαι αἱ πρὸς τῇ βάσει. ὅτι φησὶν αἰ ἀνάγκη πᾶσα εἰ τοῖς συλλογισμοῖς εἶναί τινα καθόλου πρότασιν. φανερὸν ὅτι μᾶλλον εἰ τοῖς γεωμετρικοῖς μεθόδοις τοῦ. ὁ γὰρ γεωμέτρης βούλεται δεῖξαι. ὅτι τὰ ἰσοσκελοῦς τριγώνου ἴσαι ἐστὶν αἱ πρὸς τῇ βάσει γωνίαι. ἐπαδὴ ὁ ἰσοσκελὲς τρίγωνον γίνεται διὰ τῶν ἀγομένων διὰ τοῦ κέντρου διθεῖῶν γινομένης τῆς βάσεως δι' ἑτέρας διθείας ἀπὸ τεμούσης τμῆμά τι τοῦ κύκλου συλλογίζεται οὕτως ἐπαδὴ πᾶν τὸ ἡμικυκλίου αἱ γωνίαι

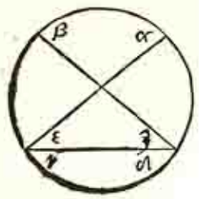

ber de coe Aristotelis

Aristo. teles

ue negatiue & due articulores nõ faci nt syllogismum

portet in ambabus p ositionib) eundem se medii terminu

uersalis uel particul. ropositio ex signo uel terminatioē dignos tur nõ ex termino

11. facta. s. ab ipsa pyphera & diametro

γωνίαι ἴσαι ἢ μικυκλίου δὲ γωνίαι. ἢ α γ. β δ'. ἴσαι ἀλλήλαις ἔσεται. λαμβάνομεν γὰρ εἰ ταῦθα οὐ τοῦ ἰσοσκελοῦς τὰς γωνίας, ἀλλὰ τῶν ἡμικυκλίων τῶν τεμνομένων διὰ τῶν α β. δύο τῶν ἡμιείων διὰ τοῦ κέντρου ἔχει οὖν τέως ὅτι τοῦ ἡμικυκλίου ἴσαι ἐστὶν αἱ γωνίαι ἐπειδὴ ἡ βάσις τοῦ τριγώνου τμῆμά τι τοῦ κύκλου ἀπὸ τέμνει, πεντὸς δὲ τμήματος κύκλου ἴσαι ἐστὶν αἱ γωνίαι, ἴσαι αἰρέσεις καὶ αἱ γ δ' τοῦ τμήματος γωνίαι. οὐκοῦν ἔτι μὴν ἢ α γ τῇ β δ' γωνίᾳ. ταυτέστι τοῦ ἡμικυκλίου. ἴσαι δὲ καὶ αἱ τοῦ τμήματος ἡ γ' καὶ ἡ δ'. ἐαὶ δὲ ἀπὸ ἴσων ἴσα ἀφέλης, τὰ καταλειπόμενα ἴσα γίνεται. ἀφαιρεθεῖσαι αἰρέσεις ἐκ τῶν α γ καὶ α δ' γωνιῶν ἴσων οὐσῶν, αἱ γ καὶ δ' ἴσαι οὖσαι, τὰ καταλειφθέντα ἴσα ἐποίησαν, λέγω δὴ τῶν ε καὶ τῶν ζ' γωνίαν. αἵπερ ἐστὶ τοῦ ἰσοπλεύρου γωνίαι. οὕτως οὖν ὁ γεωμέτρης πεντεχοῦ τῶν καθόλου λαμβάνει πρότασιν. φέρε δὴ, ὁ πεύστης, οὐκ αὖ συλλογίζεται. ἢ γὰρ εἴπεν ὅτι ἴσα ἐστὶν ἡ α γ γωνία τῇ β δ', μὴ ἔφυν ὅτι πάντῃ ἡ μικυκλίου ἴσα ἐστὶν αἱ γωνίαι, οὐ συνελογίζετο, ἀλλὰ τὸ ἀμφίβολον ὡς ὁμολογούμενον καὶ ἐλάμβανεν. ὁμοίως δὲ καὶ ἢ τῶν γ καὶ δ' ἔλεγεν ἴσας εἶναι. μὴ προσθεὶς ὅτι καὶ πάντῃ τμήματος ἴσαι ἐστὶν αἱ γωνίαι, αὐτήμα ἰῶ καὶ οὐ συλλογισμὸς τὸ λεγόμενον καὶ πάλιν ἢ ἔλεγεν. ἐπειδὴ ἀφέλομεν ἀπὸ τῶν α γ καὶ β δ' γωνιῶν τῶν γ καὶ τῶν δ', αἰ ἀνάγκη τὰς καταλειπομένας ἢ καὶ ζ ἴσας εἶναι, μὴ προσθεὶς ὅτι ἀπὸ δὲ τῶν ἴσων ἴσα ἀφαιρεθέντα, τὰ καταλειπόμενα ἐστὶν ἴσα. ὅτι οὖν αἰ γένοιτο συλλογισμὸς δίχα καθολικῆς προτάσεως.

ΟΤΙ τὸ μὴ καθόλου, ὁδε ἀπάντων τῶν ὅρων καθόλου δείκνυται.

Ο ὐδέ ποτε γὰρ γίνεται συμπέρασμα καθόλου, μὴ πασῶν τῶν προτάσεων καθόλου οὐσῶν.

ΤΟ δ' εἰ μέρει. καὶ οὕτω, κἀκείνας. ὥστε αἰ μὴ ἢ τὸ συμπέρασμα καθόλου, κὴ τοὺς ὅρους αἰάγκη καθόλου εἶναι. ἐαὶ δὲ αἱ ὅροι καθόλου, εὐδέχεται τὸ συμπέρασμα μὴ εἶναι καθόλου.

Δ ιώκεται γὰρ μερικὸν συνάγεσθαι συμπέρασμα καὶ μὴ οὖσῶν ἀμφοτέρων τῶν προτάσεων καθόλου. αἱ ἀδῆ τὰ εἰ τῷ πρώτῳ σχήματι μερικὰ συμπεράσματα. εὐδέχεται δὲ καὶ τὰς μὴ προτάσεις καθόλου εἶναι. τὸ δὲ συμπέρασμα μερικὸν, ὥσπῃ τὰ εἰ τῷ τρίτῳ σχήματι.

ΔΗΛΟΝ δὲ καὶ ὅτι εἰ ἅπαντι συλλογισμῷ, ἢ ἀμφοτέρας ἢ τὴν ἑτέραν πρότασιν ὁμοίαν αἰάγκη γίνεσθαι τῷ συμπεράσματι. λέγω δ' οὐ μόνον τῷ καταφατικῷ εἶναι ἢ στερητικῷ, ἀλλὰ τῷ αἰαγκαίῳ ἢ ὑπάρχουσαν. ἢ εὐδεχόμενῳ.

Ε' αὐ γὰρ ἢ καταφατικὸν τὸ συμπέρασμα, αἰάγκη ἀμφοτέρας εἶναι καταφατικάς. ἐαὶ ἀποφατικὸν, τῷ ἑτέραν. ἐαὶ αἰαγκαῖον. ἢ εὐδεχόμενον. ἢ ὑπάρχον. ἀμφοτέρας, ἢ τῷ ἑτέραν.

ΕΡΙΣΚΕ ψεύδει δὲ δεῖ καὶ τὰς ἄλλας κατηγορίας.

Ο ἷον ἐαὶ εὐδοξον ἢ τὸ συμπέρασμα ἀληθές, αἰάγκη ἢ ἀμφοτέρας ἢ τῷ μίαν εἶναι ὁμοίαν. ἐαὶ δυνατὸν ἢ τῷ μίαν, ἢ τὰς ἀμφοτέρας ὁμοίας, καὶ ἐαὶ ψευδὲς καὶ οὐδὲ πάντων τῶν τοιούτων. πλὴν διαλάβοι μόνον. οὐδὲ τε τοῦ ἀληθοῦς καὶ οὐδὲ τοῦ δίλου. δυνατὸν ἀληθὲς συμπέρασμα οὐδὲ ψευδῶν προτάσεων συμπεριθεῖναι. οἷον ἐαὶ εἴπω ὅτι ὁ ἄνθρωπος ποιότης. ἢ ποιότης οὐσία. συνάγεται ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὐσία. καὶ ἔστιν ἀληθὲς. αἱ μεύ τοι προτάσεις ἀμφοτέραι ἦσαν ψευδεῖς. καὶ οὐδὲ τοῦ δίλου δὲ ἀπάντων αἰάγκη καὶ τὰς προτάσεις δίλας εἶναι. οἷον ἔστιν δίλον ὅτι ἔστιν ἔκλειψις. ἐαὶ οὖν δέοι τοῦτο συλλογίσασθαι, λέγω οὕτως. ἢ σελήνη μὴ ἔχουσα οἰκεῖον τὸ φῶς ἐμπίπτει ὑπὸ τὸ σκίασμα τῆς γῆς. πᾶν τὸ ἐμπίπτον ὑπὸ τὸ σκίασμα τῆς γῆς ἢ μὴ ἔχει οἰκεῖον φῶς, ἐκλιμπάνει. ἢ σελήνη ἄρα ἐκλιμπάνει. ἢ δὲ εἰ τούτῳ τῷ συλλογισμῷ αἱ μὴ προτάσεις ἄδηλοι τοῖς μὴ δι' ἀγχονομίας ἠμεύοις. τὸ μεύ τοι συμπέρασμα δίλον. τῇ αἰαθήσει γὰρ ἔχει τὸ πιστόν. φασὶ δὲ ὅτι οὐ πάντως οὐδὲ τὸ ἄδηλον συμπέρασμα. ἀδήλους ἔχει τὰς προτάσεις. ἢ γὰρ δέοιτο ἄδηλον δι' ἀδήλων δείκνυσθαι. πῶς αἱ ἐν δεδειγμένον. ζητεῖν δὲ τοῦτον παράδειγμα.

ΦΑΝΕΡΟΝ ΔΕ καὶ ἁπλῶς, πότε ἔστι καὶ πότε οὐκ ἔστι συλλογισμός. καὶ πότε σωαστὸς, καὶ πότε τέλειος. καὶ ὅτι συλλογισμοῦ ὄντος, αἰαγκαῖον ἔχειν τοὺς ὅρους κατά τινα τὸν ἄρμονον τρόπον.

Δ ῆλον ὅτι τέλειοι μὴν οἱ εἰ τῷ πρώτῳ σχήματι. ἁπλῶς δὲ οἱ εἰ δευτέρῳ καὶ τέλειοι. διόπερ δέονται αὐτηγροφῆς. οὗς διὰ τοῦ σωαστοῦ συμαίνει. σωάμει γὰρ ἔχουσι τὴν τελειότητα καὶ οὐκ εἰ ἔργῳ. ἐαὶ δὲ προσιέντοι εἰ ποιν αὐτηγράφοις τὸ ἁπλῶς, τὸ μὴν ἁπλῶς νοήσωμεν ὁμοίας καὶ οὐδὲ τῶν εἰ δευτέρῳ καὶ τέλειοι σχήματι, ἐπαδὴ καὶ ἄλλοι ἁπλῶς ἀλλοῦς ἐκάλεσιν. σωαστοὺς δὲ λέξομεν συλλογισμοὺς τοὺς δεομένους ἔξωθεν προτάσεως ἢ τοῦ τὰ δηλουμένου. οἷόν τι λέγω. βουλόμενος δεῖξαι ὅτι ἡ ψυχὴ ἀθάνατος, λέγω οὕτως. ὅτι ἡ ψυχὴ ἀλλοκίνητος. τὸ ἀλλοκίνητον ἀθάνατον. ἢ ψυχὴ, ἄρα ἀθάνατος. λέγω τοῦτον τὸν συλλογισμὸν σωαστὸν εἶναι.

Conclusioē uniuer. ſſe propositiones fi uniuer. sed nõ ea

In omni syllogismo ſſe est ambas pro tiones uel altera i similes esse cõclus nõ solu qualitate & modo. Quod no pro syllogismis qu cesserunt ex mix propositionib)

Quærendũ ante rei exemplũ

Perfectus syllogis

Potentia syllogis

Potentes siue pol les syllogismi q fr

Ex falsis aliquando uerum. / falsum. non nisi ex falsis. Numqm. n. ex uerus

Homo ÷ qlitas
Qualitas ÷ subst
Homo ÷ Subst

διότι ἐλλείπει ἔξωθεν πρότασις ἣς τελείαν δεῖξιν τῶν διλημμένων. διωάμει μέν τοι εἰ ὄντ' ἢ ἐλλείπουσα πρότασις εἰ τῷ συλλογισμῷ. ἐλλείπει μὴν γὰρ ὅτι τὸ αὐτοκίνητον · ἀκίνητον · τὸ ἀψύχητον ὄξ αὐταγκης ἀθάνατον · διωάμει μέν τοι εἰ τῷ ἀψυχήτῳ ἐστὶ καὶ τὸ ἀκίνητον · πᾶν γὰρ ἄψυχον ἀκίνητον ὄστ.

ΔΗΛΟΝ δὲ καὶ ὅτι πᾶσα ἀπόδειξις, ἔστω διὰ τριῶν ὅρων · καὶ οὐ πλείονων · ἐὰν μὴ δι' ἄλλων τὸ ἀλλὸ συμπέρασμα γένηται.

Τ ὁ προκείμενον δῆλον · βούλεται γὰρ δεῖξαι ὅτι πᾶς συλλογισμὸς διὰ τριῶν ὅρων μόνων καὶ ὄ πλείονων γίνεται · βουλόμεθα γὰρ εἰ τῷ συλλογίζεσθαί τι ὑπάρχον ἢ μὴ ὑπάρχον δεικνύναι · ἔχομεν οὖν τούτους δύο ὅρους · δείκνυμεν δὲ τὴν τούτων σχέσιν πρὸς ἄλληλα, διά τινος ἀλλοτρίας ὅρου, σχέσιν ἔχοντος πρὸς ἄμφω τούτους καὶ δι' ἑαυτῆς ἢ συνάγοντος, ἢ δι' ὧν τοῦ τοὺς ἄκρους · ὥστε τεῖον ὅρων μόνων χρείαν ἢ μὲν εἰ τῷ συλλογισμῷ ἢ μὴ φησὶ δι' ἄλλων καὶ ἄλλων τὸ ἀλλὸ συμπέρασμα γίνεται · τουτέστιν ἢ μὴ διαφόροις εἰδεσι χρήσεσι τὸ ἀλλὸ βουλόμεθα κατασκευάσαι · ποτὲ γὰρ κεχρήμεθα ἄλλῳ τινὶ μέσῳ ὅρῳ · οἷον βουλόμενος ὁ πλάτων κατασκευάσαι ὅτι ἀθάνατος ἡ ψυχή · ποτὲ μὲν κατασκευάζει διὰ τοῦ μέσου τοῦ ἀεικινήτου · ὥσπερ εἰ τῷ φαίδρῳ · ποτὲ δὲ διὰ τοῦ αὐτῷ τῷ εἶναι ζῷῳ εἰδοφόρα τοῖς σώμασιν ὡς εἰ τῷ φαίδωνι · ποτὲ δὲ διὰ τοῦ ὑπὸ τῆς ἰδίας κακίας μὴ φθείρεσθαι ὡς εἰ τῷ κρατύλῳ · ἢ γὰρ πᾶν τὸ φθειρόμενον ὑπὸ τῆς ἰδίας φθείρεται κακίας · ἢ ἡ ψυχὴ ὑπὸ τῆς ἰδίας κακίας οὐ φθείρεται · ἢ ψυχὴ ἀθάνατος ἡ φθείρεται · ὥστε τὸ ἄμφω β' · πάλιν ὅτι αὐτὸς ὅσα κατασκευάζομεν · ποτὲ μὲν διὰ μέσου τοῦ ζῴου, ποτὲ δὲ διὰ μέσου τοῦ ἐμψύχου · πᾶς ἄνθρωπος ζῷον · πᾶν ζῷον οὐσία · πᾶς ἄρα ἄνθρωπος οὐσία · ἢ εἰδὶ τοῦ ἑτέρου ὁμοίας · ὅταν δὲ τοῦτο κατασκευάζομεν, εἰ μὴ σωάγομεν συμπέρασμα οὐκ εἶναι μέν τοι συλλογισμόν · διαφόροις γὰρ τοὺς μέσους παρειλήφαμεν · καὶ διαφόροις διατεῖνται προτάσεσι · οὐδὲ γὰρ ταυτόν ὄστ τὸ ἅπαν ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἔμψυχος, τῷ ἅπαν ὅτι ὁ ἄνθρωπος ζῷον · καὶ εἰδὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως · ὥστε πλείονδε οἱ συλλογισμοί · ὁμοίας δέ φησι καὶ ἐὰν τῷ αὐτῷ μὴ μέσῳ ὅρῳ χρησώμεθα μὴ τῷ ἀλλῷ μέν τοι σχέσιν ἔχοντι πρὸς τὸ ἄκρον · τὸ ἀλλὸ μὴν πάλιν συμπεραίνομεν · δι' ἄλλων μέν τοι καὶ ἄλλων · καὶ πάλιν διατεῖνται οὐκ ἐς ὁ συλλογισμὸς · ἀλλὰ πλείους · διὰ τῷ διάφορον τοῦ μέσου σχέσιν · ἀλλὸς γὰρ ὄστ ὁ τὸ κύριος ἔχων εἰ τοῖς συλλογισμοῖς · οἷον ὅταν τὸ μεκεῖν ἀποφατικὸν δείκνυωμεν · καὶ διὰ τοῦ πρώτου καὶ διὰ τοῦ δευτέρου καὶ διὰ τοῦ τείτου σχήματος · καὶ εὐτάυθα γὰρ εἰ μὴ τὸ συμπέρασμα · πλείονδε δὲ οἱ συλλογισμοί · ἢν διὰ προσυλλογισμῶν δὲ κατασκευάζηται ὁ συλλογισμός, οὐδὲν ἧττον πλείους οἱ συλλογισμοί · ἐπεὶ καὶ τὰ συμπεράσματα εἰ τῷ αὐτῷ πλείονα · ἀεὶ γὰρ τὸ συμπέρασμα τὸν εἰ τῷ πρώτῳ συλλογισμῷ, τοῦ ἐφεξῆς ποιούμεθα πρότασιν · οἷον ὡς ὅταν βουλώμεθα δεῖξαι ὅτι τὸ δίκαιον ἀγαθόν ὄστ διὰ μέσου τοῦ καλοῦ οὕτως · τὸ δίκαιον, καλόν · τὸ καλόν, ἀγαθόν · τὸ δίκαιον ἄρα ἀγαθόν · τοῦτον οὖν τὸν συλλογισμὸν κατασκευάζομεν διὰ προσυλλογισμῶν · πόθεν γὰρ ὅτι τὸ καλόν ἀγαθόν · τὸ δίκαιον ὅτι καλόν · τὸ δίκαιον ἄρα καλόν · πόθεν δὲ ὅτι τὸ ἐφετὸν ἀγαθόν · τὸ ἐφετὸν, συμφέρον · οὐδεὶς γὰρ τῶν βλαπτόντων ἐφίεται · τὸ ἐφετὸν ἄρα ἀγαθόν · πόθεν τὸ δίκαιον ὅτι ἀγαθόν · τὸ δίκαιον ἐφετόν · τὸ ἐφετὸν συμφέρον · οὐδεὶς γὰρ τῶν βλαπτόντων ἐφίεται · τὸ δίκαιον ἄρα συμφέρον · τὸ δίκαιον συμφέρον · τὸ συμφέρον ἀγαθόν · τὸ δίκαιον ἄρα ἀγαθόν · ὥστε κἂν διὰ προσυλλογισμῶν περαίνωμεν, πλείονδε ὄντ οἱ συλλογισμοί · ἢ μέν τοι μὴ διὰ προσυλλογισμῶν περαίνομεν, ἀλλ' αὐτὰ τὰ συμπεράσματα εἰδῆσωάπτοντδε, εἶναι ποιοῦμεν συλλογισμόν · οἷον, τὸ δίκαιον ἐπαινετόν · τὸ ἐπαινετὸν καλόν · τὸ καλόν, ἐφετόν · τὸ ἐφετὸν, συμφέρον · τὸ συμφέρον, ἀγαθόν · τὸ δίκαιον ἄρα ἀγαθόν · οὕτως φησὶν ὁ συλλογισμὸς, διὰ πλείονων μὴν ὅρων περαίνεται · σωάγετος μέν τοι ἐστὶ καὶ οὐχ ἁπλοῦς · πεῖ δὲ τῶν ἁπλῶν ὁ λόγος, ὅτι ἀνάγκη διὰ τεῖων καὶ μόνων ὅρων περαίνεσθαι · ὁ πότε κἀνταῦθα οἱ προσεχεῖς ὅροι, καὶ τὸ κύριος ἔχοντες τρεῖς ὄσιν οἱ καὶ τὸ προκείμενον κατασκευάσαντδε · τὸ δίκαιον · τὸ συμφέρον · τὸ ἀγαθόν.

ΟΙΟΝ τὸ ε διάτε τῶν α β' καὶ τῶν γ δ'.

Τ οὗτο παράδειγμά ὄστι τοῦ δι' ἄλλου καὶ ἄλλου μέσου πραινομένου συμπέρασματος · ὡς τὸν ἄνθρωπον εἶναι θνητόν · διά τε τοῦ ζῴου · καὶ διὰ τοῦ ἐμψύχου · καὶ τοῦ ψυχοῦ διάτε τοῦ ἀεικινήτου, καὶ τοῦ ἀθανάτου λαμβάνει δὲ τὸ μὴ ε συμπέρασμα · τὸ δὲ α καὶ β' δύο προτάσεις · καὶ πάλιν ἑτέρας δύο τὸ γ'

τὸ γ' καὶ τὸ δ'.

Η διὰ τῶν α β' καὶ α γ' · καὶ β γ' · πλείω δὲ μέσα τῶν ἄλλων, ὄδεν εἶναι κωλύει · πάντων δὲ ὅτι τῶν, οὐχ εἷς, ἀλλὰ πλείους ὄσιν οἱ συλλογισμοί.

Τ οὗτο παράδειγμα τοῦ εἰ διαφόροις τοῖς σχήμασιν τὸ ἀλλὸ συμπέρασμα δείκνυσθαι · ἐπεὶ δὴ ὡς εἴπομεν τὸ ἀλλὸ μεκεῖν ἀποφατικὸν δείκνυται εἰ τοῖς τρισὶ σχήμασι οἷον τὸ λευκὸν οὐ παντὶ ἀνθρώπῳ εἰ τῷ α ὄ τῷ λευκὸν ὄδενὶ ἀθίοπι · ἀθίοπι τινὶ ἀνθρώπῳ · καὶ συνάγει λευκὸν ὄ παντὶ ἀνθρώπῳ ἢ εἰ τῷ β', ἀθίοπι ὄδενὶ λευκῷ · ἀθίοπι τινὶ ἀνθρώπῳ · ἢ λευκὸν ὄ παντὶ ἀνθρώπῳ ἢ εἰ τῷ γ' · λευκὸν ὄδενὶ ἀθίοπι · ἀνθρωπος τινὶ ἀθίοπι · καὶ λευκὸν ὄ παντὶ ἀνθρώπῳ ἢ τῷ μείζων εἰ τῷ πρώτῳ σχήματι ἀπηρεφομένη, ποιεῖ τὸ δεύτερον · λέγω δὴ ἢ ἀποφατικὴ · ἐπεὶ δὴ λευκὸν ὄδενὶ ἀθίοπι · καὶ ἀθίοπι οὐδενὶ λευκῷ · γίνεται οὖν τὸ δεύτερον · ἐὰν δὲ τῷ ἐλάττω τοῦ πρώτου ἀπηρεφέτω, λέγω δὴ τῷ καταφατικῷ, γίνεται τὸ γ' σχῆμα · εἰ γὰρ ἀθίοπι τινὶ ἀνθρώπῳ · καὶ ἀνθρωπος τινὶ ἀθίοπι ὅρα οὖν πῶς διὰ τῆς τῶν στοιχείων εἰς ἀλλαγῆς τοῦ τὸ ἐσόμενον τὸ μὴ γὰρ α β' · τὸ πρῶτον σχῆμα δηλοῖ · ἔστι δὲ ἡ μὴ α ἢ ἐλάττων καταφατικὴ πρότασις · τὸ δὲ β ἢ μείζων καὶ ἀποφατικὴ ἐπεὶ δὴ οὖν εἰ τῷ β' φυλάττομεν τῷ ἐλάττονα, ἀπηρεφόμεν δὲ τῷ μείζονα, διατεῖνται τὸ β διὰ τοῦ α γ' ἐδήλωσε · φυλάξας μὴν τὸ α, ἀμείψας δὲ τὸ β πάλιν ἐπεὶ δὴ εἰ τῷ γ' φυλάττομεν τῷ μείζονα, ἀπηρεφόμεν δὲ τῷ ἐλάττονα · διατεῖνται καὶ ἄλλος ἐφύλαξε μὴν τὸ β' · ἤμειψε δὲ τὸ α' εἰς τὸ γ' · τὸ δὲ β γ' τὸ τρίτον σημαίνει σχῆμα.

Η πάλιν ἑκάτερον τῶν α β' διὰ συλλογισμοῦ ληφθῆ, οἷον τὸ α διὰ τῶν δ' ε · καὶ πάλιν τὸ β' διὰ τῶν ζ' θ'.

Τ οὐτέστιν ὅταν αἱ παραλαμβανόμεναι δύο προτάσεις προσυλλογισμῶν δέονται · ἐδείκνυμεν δὲ ὅτι τὸ δίκαιον καλόν · διὰ τοῦ ὅτι τὸ δίκαιον ἐπαινετόν · καὶ τὸ ἐπαινετὸν καλόν · καὶ ὅτι τὸ καλὸν ἀγαθόν · δι' ὧν ἐδείξαμεν, τὰς τῶν προσυλλογισμῶν οὖν προτάσεις ἀλλῷ σημαίνει τὸ δ' ε καὶ τὸ ζ θ'.

Η τὸ μὲν ἐπαγωγῇ · τὸ δέ, συλλογισμῷ · ἀλλὰ καὶ οὕτως πλείους οἱ συλλογισμοί.

Γ ὁ λόγος φησὶν ἢ μὲν τῶν προτάσεων συλλογισμοῦ δεῖται πρὸς κατασκευήν · ἢ δὲ ἑτέρα ἐπαγωγῆς · οἷον βουλόμεθα δεῖξαι ὅτι ἡ ἰατρικὴ χρήσιμος τῷ βίῳ · καὶ λέγομεν ὅτι εἰς ἰατρικὴ τέχνη · πᾶσα τέχνη χρήσιμος τῷ βίῳ · ἢ ἰατρικὴ ἄρα χρήσιμος τῷ βίῳ · τούτων τῶν προτάσεων τὴν μὲν διὰ συλλογισμοῦ κατασκευάζομεν · ὅτι ἡ ἰατρικὴ τέχνη · ἰατρικὴ μέθοδός ὄστ ὁδοποιητική · πᾶσα μέθοδος ὁδοποιητικὴ τέχνη ἐστί · ἢ ἰατρικὴ ἄρα τέχνη ἐστί · τὴν δὲ λέγουσαν ὅτι πᾶσα τέχνη χρήσιμος τῷ βίῳ, μόνως δι' ἐπαγωγῆς κατασκευάζομεν · δείξαντδε ὅτι πᾶσαι αἱ κατὰ μέρος τέχναι χρήσιμοι τῷ βίῳ.

ΡΛΕΙΩ γὰρ τὰ συμπεράσματά ὄστ · οἷον τό, τε α καὶ τὸ β' καὶ τὸ γ'.

Ο τῶν γὰρ δῆλον ὅτι διὰ προσυλλογισμῶν τὴν α πρότασιν κατασκευάζομεν συμπέρασμα ποιοῦμεν τὸ α ὁμοίως καὶ εἰδὶ τῆς β' προτάσεως · ἐκ δὲ τούτων τῶν συμπερασμάτων τοῦ α καὶ τοῦ β' προτάσεων γινομένων συμπεραίνομεν τὸ γ'. Ἰσέον δὲ ὅτι αὐτὴ τοῦ ε τὸ γ' εὐτάυθα παρέλαβεν · αὕτω γὰρ ὅτι τὸ ε ἐστὶ τοῦ α β' συμπέρασμα.

ΕΙΔ' οὖν μὴ πλείους ἀλλ' εἷς, οὕτω μὴν εὐδίεκτον γίνεσθαι διὰ πλείονων τὸ ἀλλὸ συμπέρασμα.

Ο βούλεται ἤπερ τοῦ ὄστ · ὅτι ἢ ὁ διὰ πλείονων ὅρων δεικνύμενος συλλογισμὸς εἷς λέγοιτο προσυλλογισμῶν φυμὶ, οὕτως αὖ λέγοιτο εἷς ὡς σώφετος · ὡς μέν τοι ἁπλοῦς, ἢ δὲ μῶς · πάλιν δὲ τὸ γ' αὖ τὴν τοῦ ε παρέλαβεν.

ΕΣΤΩ γὰρ τὸ ε συμπεπερασμένον ἐκ τῶν α β' γ' δ'.

Τ ὁ προκείμενον τοῦ δεῖξαι ὅτι διὰ δύο μόνων προτάσεων τῶν πρωτοτάτων καὶ κυρίων τοῦ συμπεράσματος γίνεται ὁ συλλογισμὸς καὶ οὐ πλείονων δείκνυσιν οὖν τοῦ τὸ διὰ τούτων ἢ γὰρ ἐγχωρεῖ φησι, ὑποκείσθω διὰ τῶν α β' γ' δ' γινόμενος συλλογισμὸς · τουτέστι διὰ δ' προτάσεων ἔκαστον γὰρ τοιοῦτον ἐγχωρεῖ ὡς πρότασιν λαμβάνει καὶ πραινέτωσαν αἱ προτάσεις αὐτοῦ τὸ ἐπεὶ δὴ οὖν φησὶ δεῖκτον ὅτι αἱ ποιοῦσαι τὸν συλλογισμὸν προτάσεις ἔχουσι πινὰς πρὸς ἀλλήλας σχέσεις, διελὼν εἰς δύο τὰς τέσσαρας ταύτας προτάσεις, πεῖ ἑκατέρου τμήματος ἐρωτήσαι μοῖραι γὰρ α β' προτάσεις ἢ ἔχουσι σχέσιν πρὸς ἑαυτὰς ἢ οὐκ ἔχουσι · καὶ ἢ μὴν οὐκ ἔχουσι, μάτην ἔστονται παραλημμένοι, διὰ γὰρ τὸ τοῦ συλλογισμοῦ προτάσεις, σχέσιν ἔχουσι πρὸς ἀλλήλας, ὥστε αὖ τοῦ σχέσιν μὴ ἔχουσαι, ἢ ποιοῦσι συλλογισμόν · ἢ δὲ ἔχουσι σχέσιν πρὸς ἀλλήλας ἤτοι τὸ ε ὁ προκείμενον ἢ μὲν ὅς ἀρχῆς συμπεραίνουσιν, ἢ τὸ γ' δ' προτάσεων θάτερον · ἢ ἄλλό τι παρὰ ταῦτα πάλιν αἱ γ' δ' προτάσεις ἢ ἔχουσι πρὸς ἀλλήλας σχέσιν, ἢ οὐκ ἔχουσι, καὶ ἢ μὴν ἔχουσι, ἀεὶ μὴδὲν συμπεραίνουσαι, μάτην ἔστονται παραλημμένοι, ἢ δὲ ἔχουσιν, ἢ ποιοῦσι τοῦ ε συνάγουσιν · ἢ τὸ α β' θάτερον · ἢ ἄλλό τι παρὰ ταῦτα τούτων οὕτως ὄς ἀνάγκης ἐχόντων, ἢ μὴ αἱ

ἁ β' προτάσεις τὸ ε σωλλογοῦσιν, ἔχομεν τὸ ζητούμενον, ὅτι ἐκ δύο προτάσεων μόνων γίνεται ὁ συλλογισμός· αἱ δὲ γ' δ'. ἢ μὴν καὶ αὐτοῖς τὸ ε σωλλογοῦσιν· εἰ ἔστω καὶ τὸ ἄλλο συμπέρασμα διὰ πλειόνων συλλογισμῶν προαγόμενον· ὥστε πάλιν πλείους οἱ συλλογισμοί. ἢ δὲ αἱ γ' δ' τῶν ἁ β' θάτερον σωλλογοῦσι, διὰ προσυλλογισμῶν ἔστω δεδειγμένον τὸ ε, πλεῖς συλλογισμοῦ· ἢ δὲ αἱ γ' δ' προτάσεις σωλλογοῦσι μίαν τῶν ἁ β' προτάσεων, ὅς ὢν τὸ ε σωλλογίζει· ἢ δὲ ἄλλο τι σωλλογοῦσιν αἱ γ' δ' προτάσεις, οὐ μόνον πλείους οἱ συλλογισμοί, ἀλλὰ καὶ ἀνώνυμοι τοῖς ἀλλήλοις. ἄλλος γὰρ συλλογισμὸς ὁ διὰ τῶν ἁ β' σωλλογῶν τὸ ε, καὶ ἄλλος ὁ διὰ τῶν γ' δ' ἕτερόν τι σωλλογῶν φέρει ἀφανῶς τὸ ζ· οὕτω μὴν οὐδὲ ὑποθώμεθα τὰ μὴν ἁ β' σωλλογοῦντα τὸ ε, τὰ δὲ γ' δ' ἢ ἄλλο τὸ ε ἢ τῶν ἁ β' θάτερον, ἢ ἄλλο τι παρὰ ταῦτα· ὁμοίας δὲ κἂν ὑποθώμεθα τὸ ἁ β' σωλλογοῦν ἢ τῶν γ' δ' θάτερον· ἢ ἄλλο τι παρὰ ταῦτα, ἃ δεῖξαι τὸ ἡμῖν διήκουσι ὁ λόγος. ἢ μὴν ἄλλο τι παρὰ ταῦτα σωλλογοῖεν αἱ ἁ β' γ' δ' καὶ αὐτοῖς ἄλλο παρὰ τὰ κείμενα· καὶ πλείους οἱ συλλογισμοί· καὶ οὐ τὰ προκειμένου (πρόκειται δὲ τὸ ε συμπέρασμα) ἢ δὲ τῶν ἁ β' θάτερον, διὰ προσυλλογισμῶν ἄλλο τι πάλιν καὶ ὅ τὸ προκείμενον δείξομεν· προσυλλογισμὸς γὰρ τὸ γ' δ' τὰ ἁ β' σωλλογοῦντος, ἄλλο τι τῶν προκειμένων· ἢ δὲ τὸ ἁ β' τῶν γ' δ' τὶ σωλλογοῖ (τὰ δὲ γ' δ' ἢ τὸ μ· ε πάλιν διὰ προσυλλογισμῶν προάγομεν, ἔχομεν τὸ ζητούμενον ὅτι αἱ κύριαι προτάσεις αἱ συνάγουσαι τὸ ε, δύο εἰσὶν αἱ γ' δ'. ἢ δὲ τῶν ἁ β' θάτερον· ἢ ἄλλο τι παρὰ ταῦτα ὁμοίως καὶ πλείους οἱ συλλογισμοὶ καὶ ὅ τὰ προκειμένου· ὥστε πάντα τὸν δεῖξαι ὅτι ἀνάγκη διὰ δύο μόνων προτάσεων τῶν κυριοτάτων, πάντα συλλογισμὸν γίνεσθαι.

» ΟΥΚΟΥΝ ἀνάγκη τι αὐτῶν ἄλλο πλεῖς ἄλλο ἀληφθαι· τὸ μὴν, ὡς ὅλον· τὸ δ' ὡς μέρος· τὰ τὸ γὰρ δεῖξαι πρότερον· ὅτι ὄντος συλλογισμοῦ, ἀναγκαῖον οὕτω πάντας ἔχειν τῶν ὅρων· ἐχέτω οὖν τὸ ἁ οὕτως πλεῖς τὸ β'· ἔστιν ἄρα τι ὃ ἐξ αὐτῶν συμπέρασμα· ὀνήσω ἤτοι τὸ ε ἢ τῶν γ' δ' θάτερον· ἢ ἄλλο τι παρὰ ταῦτα· καὶ ἢ μὴν τὸ ε ἐκ τῶν ἁ β' μόνων αἷ εἴη ὁ συλλογισμός· τὸ δὲ γ' δ'· ἢ μὴν ἔχει ὅπως ὥστ' εἶναι τὸ μὴν, ὡς ὅλον· τὸ δ' ὡς μέρος, ἔστω τι καὶ ὃ ἐκείνων· καὶ ἤτοι τὸ ε· ἢ τῶν ἁ β' θάτερον· ἢ ἄλλο τι παρὰ ταῦτα.

Α τὶ τὰ τῶν μὴν περιέχειν τῶν προτάσεων· τῶν δὲ περιέχεσθαι (περιέχει δὲ καὶ ἢ μείζων· ἢ δὲ ἐλάττων περιέχεται· ἐὰν γὰρ εἴπω ὅτι ὅσα πεῖ ζῴα· ζῷον πεῖ τὶ ἀνθρώπω· δῆλον ὅτι περιεκτικωτέρα τὰ καθολικωτέρα ἢ μείζων ἢ λέγουσα ὅσα πεῖ τὶ ζῴῳ· ἔχει γὰρ τὸν μείζονα ὅρον τῶν ὅσων· ὃς περιέχει καὶ τὸν ἄνθρωπον.

» ΚΑΙ ἢ τὸ μὴν ε· ἢ τῶν ἁ β' θάτερον, ἢ πλείους ἔσονται οἱ συλλογισμοί· ἢ ὡς εἰδέχετο πάντ' διὰ πλειόνων ὅρων περαίνεσθαι συμβαίνει· ἢ δὲ ἄλλο τι παρὰ ταῦτα· πλείους ἔσονται· καὶ ἀσύμπτωτοι οἱ συλλογισμοὶ πρὸς ἀλλήλους.

Β λείους μὴν οὖν γίνεται ἐὰν τῶν ἁ β' θάτερον· διότι καὶ τὰ συμπέρασματα, ἕτερα (τὸ δὲ ἢ ὡς εἰδέχετο τὸ τὸ ἀπὸ διὰ πλειόνων ὅρων περαίνεσθαι ἐὰν τὸ ε σωλλογοῦσι, σημαίνει δὲ ἀπὸ τὸ τὸ πᾶς τὶ διὰ διαφόρων μέσων τὸ ἀπὸ σωλλογοῦσας προτάσεις· ἢ μὴ τὰς διὰ διαφόρων μὴν μέσων, διὰ πλειόνων δὲ σημαίνων ὁμοίως τὸ ἀπὸ σωλλογοῦσας συμπέρασμα· ὅτι δὲ καὶ εἰ τοῖς τοιούτοις πλείονδε οἱ συλλογισμοὶ εἴπομεν εἴδη.

» Ε Ι δὲ μὴ οὕτως ἔχοι τὸ γ' πρὸς τὸ δ' ὥστε ποιεῖν συλλογισμόν, μάτην ἔσται ἀλημμεία.

Ε πεισμαινόντων τῇ λέξει· ὑποτιθέμενος γὰρ ἀεὶ τῶν γ' δ' προτάσεων πάσας τὰς ἄλλας ὑποθέσεις· ἢ γὰρ ἔχουσί φησι χέσιν πρὸς ἀλλήλας ἢ οὐκ ἔχουσι· καὶ ἢ μὴν ἔχουσιν ἢ τὸ ε σωλλογοῦσιν· ἢ τὰ ἁ β' θάτερον· ἢ ἄλλο τι παρὰ ταῦτα· ταῦτα οὖν πάντα ὑπεθέτο· νῦν δὲ ὑπιτίθεται ὅτι ἢ μὴ ἔχουσι χέσιν, οὐδὲ συμπεραίνουσί τι· ἐπεισμαινόμεν δὲ τὸ· ὅτι ὑποκαπῶν καὶ τὰς λοιπὰς ὑποθέσεις ἀεὶ τὰ ἁ β' γυμνάζων· μόνον γὰρ γυμνάζων τὸ ἁ β', τὸ ἐπέως ὑπέθετο· ἐπέγει μὴ γίνεσθαι ἐκ τῶν γ' δ' μηδὲν συμπέρασμα· δέον ἀπεῖν ἐκ τῶν ἁ β'· ἤδη· γὰρ εὐπαίθαι ὑπεθέτο τὸ γ' δ' μηδὲν συμπεραῖνον· δῆλον ἄρα ὅτι γράφει· ἀνώθεν ὅτι τὸ σφάλμα· πάντα γὰρ τὰ βιβλία, ὅτως ἔχουσιν.

» Ε Ι μὴ ἐπεγωλῆς ἢ κρύψεως, ἢ τινος ἄλλου τῶν τοιούτων χάριν· ἢ δὲ ἐκ τῶν ἁ β' μὴ τὸ ε· ἀλλὰ ἄλλο τι γίνεται συμπέρασμα· ἐκ δὲ τῶν γ' δ' ἢ τούτων θάτερον, ἢ ἄλλο παρὰ ταῦτα, πλείους τὶ οἱ συλλογισμοὶ γίνονται· καὶ ὅ τὰ ὑποκαμένου· ὑπέκειτο γὰρ εἶναι τὰ ε τὸν συλλογισμόν.

Ε ἀν φησὶ τῶν ἁ β' χέσιν ἔχουσῶν πρὸς ἀλλήλας· ἢ διὰ τὰ σωλλογοῦσῶν τι συμπέρασμα, αἱ γ' δ' προτάσεις ἀφέτοι ὦσι, μάτην ἀλημμεία ἔσονται· ἢ μὴ φησὶν ἐπεγωλῆς ἢ κρύψεως εἴ ἕκα παρελείφθησαν· ἐπεγωλῆς μ τοι αὐτὴ τῆς καθ' ἑκάστα ἐπεγωλῆς ὥσπ' καὶ αὐτέρω λαβόντες· ὅτι πᾶσα τέχνη ὠφέλιμος τῷ βίῳ καὶ χαλκοῦ τεκτικὴ καὶ οὐδὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως· τὸ δὲ κρύψεως, τοιοῦτον ὄν· ὅταν βουλόμεθα τοὺς σοφιστὰς συλλογίσασθαί τι· φέρε ἀπεῖν ὅτι ἢ ἡδονὴ ἀγαθόν· ὅτι· προτείνομεν ἄλλοις· ὅτι οὐ δυνήσεσι ἢ ἡδονὴ ἐφετὸν εἶναι· εἴπε ἀλλὰ λαβόντες τὸν τῷ πρότασιν ἐὰν δύο ἕτερον ἐπαγάγωμεν λέγοντες· τὶ δὲ οὐχὶ τὸ ἐφετὸν ἀγαθὸν σωλλογιζόμενος τὰ συμπέρασματος, οὐ συγχωρεῖ τῇ προτάσει· ἢ καὶ τὰ

ἀφέτοι · 2 · fi
ne habituaine

γράφει · ἀνώθεν ὅτι
σφάλμα

ἢ καὶ τὰ ὡμολογημένα αὐτῇ θέτου· διότι ἵνα λάβωμεν ἀλλόν, λαβόντες τῷ προτέραν πρότασιν· ὅτι ἢ ἡδονὴ ἐφετόν· μακρὰν καταστένομεν πεῖ τὰ ἐφετὰ λόγον· τὶ δὴ ποτέ δεῖ τὸ ἐφετόν· καὶ ποσαχῶς λέγεται· καὶ μυεῖα ἄλλα τοιαῦτα· βουλόμενοι κρύψαι τῷ ἀκολουθίαν τὰ συλλογισμοῦ· εἶτα ἐκκρούσαντες τὴν πρώτης προτάσεως· μετὰ πολλὰ καὶ τῷ ἑτέραν ἐρωτῶμεν· ἢ πᾶσα ἔφεσις ἀγαθοῦ ἔφεσις· καὶ λαβόντες τοῦτο, σωλλέπωμεν τὰς προτάσεις, καὶ ἀποφαίνομεθα τὸ συμπέρασμα· τοῦτο οὖν δεῖν ὁ φησὶν ἢ κρύψεως· τουτέστιν ἀποκρύψασθαι βουλόμενοι τῷ ἀκολουθίαν τὰ συλλογισμῷ, ἔξωθεν τινὶ πολλάκις κεχρήμεθα· τὸ δὲ ἢ ἄλλο τινὸς τῶν τοιούτων χάριν· τουτέστι μήκους λόγων καὶ ἀναπληρώσεως· ἢ χαρίτος τινὸς ἵνα μὴ ἔνρος ἢ ὁ λόγος· καὶ μάλιστα ὁ πάντων πρὸς ἀδιάλειψιν ὁρᾶ· ὡς ὅπαν ἢ πάντες τὸ δίκαιον καλόν· τὸ καλὸν ἀγαθόν, ἀπαντέναμεν πεῖ τὰ καλοῦ μακρὸν λόγον.

» Ε Ι δὲ μὴ γίνεται ἐκ τῶν γ' δ' μηδὲν συμπέρασμα, μάτην τὰ ἄλλα ἀληφθαι συμβαίνει· καὶ μὴ τὰ ὄξ ἀρχῆς εἶναι τὸν συλλογισμὸν· ὥστε φανερόν, ὅτι πᾶσαι ἀπὸ διαιρεσις ἢ πᾶς συλλογισμός, ἔστω διὰ τριῶν ὅρων μόνων· τοῦτο τοῦδ' ὄντος φανεροῦ, δῆλον ὡς καὶ ἐκ δύο προτάσεων καὶ ὅ πλειόνων· αἱ γὰρ τρεῖς ὅροι, δύο προτάσεις.

Τ αὐτῆς οὖν ἕνεκεν τῆς λέξεως ἐπεσημηνάμεν αὐτέρω· δῆλον γὰρ ὅτι πεῖ τῶν ἁ β' ὁ λόγος· ὑποθέμενος γὰρ αὐτέρω τὰ ἁ β' σωλλογοῦντα τὸ ε· τὰ πεῖ μικροῦ ἢ πόν· ἢ δὲ ἐκ τῶν ἁ β' μὴ τὸ ε· ἀλλ' ἄλλο γίνεται συμπέρασμα, ἀκόλουθον ὡ ἐπαγαγεῖν· ἢ δὲ μὴ γίνεται ἐκ τῶν ἁ β' μηδὲν συμπέρασμα· ἔχει δὲ ἢ λέξις γ' δ'· ὥστε δῆλον ὅτι ἢ μάρτηται.

» Ε Ι ΜΗ προσλαμβάνοιτό τι· καθάπ' εἰ τοῖς ὄξ ἀρχῆς ἐλέχθη, πεῖς τῷ τελέωσιν τῶν συλλογισμῶν.

Τ ουτέστιν ἢ μὴ δ' ἐπαγωγῆς ἢ διὰ προσυλλογισμῶ τὰς προτάσεις καταστιβυάσομεν.

» ΦΑΝΕΡΟΝ οὖν ὡς εἰ ὦ λόγῳ συλλογιστικῷ μὴ ἀρτιαί ἦσιν αἱ προτάσεις, δ' ὧν γίνεται τὸ συμπέρασμα τὸ κύριον, εἴτε ἢ τῶν ἀνωθεν συμπερασμάτων ἀναγκαῖον εἶναι προτάσεις, οὗτος ὁ λόγος ἢ οὐ συλλελόγισται ἢ πλέω τῶν ἀναγκαίων ἠρώτηκε πεῖς τῷ θέσιν.

Ε ἐδέδεικται ὅτι αἱ σωεκτικώτατοι τὰ συλλογισμῶ προτάσεις δύο εἰσὶ τῶν γὰρ πεῖ συλλογισμῶν δῆλον νόη τὰ συμπεράσματα, προτάσεις τὰ προκειμένου συλλογισμῶ γίνοντοι· ἀναγκαῖον ἄρα εἰ ὦ συλλογισμῷ πλείους εἰσὶ τῶν δύο προτάσεις, τὰ τὸν ἢ μηδὲ ὅλως εἶναι συλλογισμόν· διόπ ἢ λέγομεν ὁ ἵππος ζῷον· ὁ κύων τετράπους· ὁ ἄνθρωπος δίπουν· ἢ πλέω τῶν ἀναγκαίων ἢ σωεκτικωτάτων τὰ προκειμένου ἀνιζόμενος ἢ πνοῦ πεῖ τὰ προσδιαλεγομένου· οἷον ἢ βουλόμενος δεῖξαι ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὐσία, εἴπε ὅτι ὁ ἄνθρωπος γελαστικόν· τὸ γελαστικόν, ζῷον· τὸ ζῷον, οὐσία· ὁ ἄνθρωπος ἄρα οὐσία· δῆλον γὰρ ὅτι πεῖπεῖ ἢ τὰ γελαστικῷ πρὸς θέσεις· ἤρκει γὰρ ζῷον ἢ ὅτι δεῖξαι ἀπὸ θεῖ ὅτι οὐσία.

» ΚΑΤΑ μὴν οὖν τὰς κυείας προτάσεις λαμβανομένων τῶν συλλογισμῶν, ἅπας ἔστω συλλογισμός, ἐκ προτάσεων μὴ ἀρτίων, ὄξ ὅρων δὲ πεῖπῶν· εἰ ἢ πλείους οἱ ὅροι τῶν προτάσεων.

Τ ὁ προκείμενον διὰ τούτων δεῖξαι ὅτιες ἔχουσι πεῖς ἀλλήλας κατὰ ἀριθμὸν εἴτε ὅροι καὶ αἱ προτάσεις καὶ τὰ συμπέρασματα· φησὶν οὖν ὅτι ἐὰν τὰς κυειωτάτας λάβωμεν τὰ συλλογισμῶ προτάσεις· αἱ μὴ προτάσεις ἀρτίαι ἔστοι· οἱ δὲ ὅροι περιττοί· τουτέστι δύο μὴν αἱ προτάσεις· τρεῖς δὲ οἱ ὅροι.

» ΤΑ δὲ συμπέρασματα ἢ μέσῃ τῶν προτάσεων.

Τ ὅ ἐστιν εἰ ὅτι τούτων τὸ συμπέρασμα· τὰ ἢ προτάσεων δύο ὄσῶν τὸ ἢ μέσον τούτων εἰ δηλονότι· ἐὰν δὲ διὰ προσυλλογισμῶν κατεσκευάζωμεν, σωθέτος ἢ ὁ συλλογισμός· τουτέστι ἐὰν τῶν πεῖ συλλογισμῶν τὰ συμπέρασματα ὡῇ σωάψαντες, οὕτω προσάγωμεν τὸν λόγον· οἷον, τὸ δίκαιον τάξεως ἄξιον· τὸ τὰ ξεως ἄξιον, καλόν· τὸ καλὸν, ἐφετόν· τὸ ἐφετὸν, ἀγαθόν· τὸ δίκαιον ἄρα ἀγαθόν· ὁμοίως φησὶν οἱ μὴν ὅροι εἰ πλείοι ὦσι τῶν προτάσεων· ὀκτὰ δὲ πέντε οἱ μὴν ὅροι περιττοί, ἀρτιαὶ δὲ αἱ προτάσεις· καὶ βόλα δὲ αὐτικαιμένως ἔχουσι· τῶν γὰρ ὅρων περιττῶν ὄντων, αἱ προτάσεις ἀρτιαὶ ὦσι καὶ εἰ ἀλλὰ τὰ δὲ συμπέρασμα φησὶν εἰ τούτοις, ὀκτὰ τῷ ἄλλῳ ἔχει πέξειν· ἢ γὰρ ἡμέσῃ ἐστὶν τῶν προτάσεων ἀλλὰ πολλῷ πλείονα καὶ τῶν ὅρων καὶ τῶν προτάσεων· τοῖς γὰρ ὄξ ἀρχῆς φησὶν συμπέρασμασιν ὑποκαμένοις· εἰ ἐλάττω τῶν ὑπερχόντων ὅρων προστιθεῖτοι συμπέρασμα· ὁ δὲ λέγει τὰ τὸ ὅτι ἐὰν ὦσι τρεῖς ὅροι· τὸ ἀ· τὸ β'· τὸ γ', εἰ ποιοῦσι συμπέρασμα τὰ ἀ πεῖς τὸ γ· ἐὰν προστεθῇ ἕτερος ὅρος· οἷον, τὸ δ'· τὰ προὑπερχόντων ὅρων ὄσαν δὲ τρεῖς· τὸ ἀ· τὸ β'· τὸ γ' εἰ ἐλάττω ἕτερα προστιθεῖτοι συμπέρασματα· τουτέστι δύο· ὥστε εἶναι τὰ πέντε τέλα συμπέρασματα· ἵνα δὲ ὄξ ἀρχῆς τὸ ἀ πεῖς τὸ γ· γίνεται νῦν καὶ τὰ β' πεῖς τὸ δ'· καὶ τὰ ἀ πρὸς τὸ δ' ἢ ἀλλὴ ἀκολουθία ἀεὶ πέντων ἀεὶ τῶν προσυλλογισμῶν.

» ΟΤΑΝ δὲ διὰ προσυλλογισμῶν περαίνεται, ἢ διὰ πλειόνων μέσων μὴ σωεχῶν· οἷον τὸ ἁ β'· διὰ τῶν γ' δ'· τὸ μὴν πλῆθος τῶν ὅρων ὡσαύτως εἰ ἢ πεῖξεν τὰς προτάσεις.

Ιres termini, di propositones

Propositones p
termini impa

ἡμίσει

cus in omnibus anti
aplis aristotelis ui
atus · / · /.

nior propositio conti
t · Minor continet

τὸ · ex sequetib

/ · ſſ · ἡμισυ · ut statim apparet in philopono · prætere
rea neutra terminatio in nominibus quæ appellat
primi · v · non contrahitur · ἡμίσεα · n · dicimus nó
ἡμίσει, ut reor.

Δ ῆλον ὅτι πότε δεῖ τὸ διὰ προσυλλογισμοῦ, ὅταν τὰς προτάσεις κατασκευάζοντες ἀλλόθεν ἀγωγῇ συλ-
λογιστικῇ χρησώμεθα. οἷον πόθεν ὅτι τὸ δίκαιον καλόν. λέγομεν ὅτι ὅς. τὸ δίκαιον τάξεως αἴτιον. τὸ τά-
ξεως αἴτιον, καλόν. τὸ δίκαιον ἄρα καλόν. τὸ δὲ διὰ πλειόνων μέσων ὅταν σύνθετον ποιῶμεν τὸν λόγον,
τὰ ἀσυνεχῆ μεταξὺ τῶν δικαίου καὶ τοῦ καλοῦ, τὸ τάξεως αἴτιον. καὶ πάλιν τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ ἀγαθοῦ τὸ
ἐφετόν. εἰ τε ἐφεξῆς πάσας τὰς προτάσεις οὕτω σωρεύομεν, ὡς ἡ δικαιόπομπος τὸ δὲ μὴ συνεχῶν. τουτέστιν
ὅταν οἱ παραλαμβανόμενοι ὅροι ἔξωθεν μὴ συνεχεῖς ὦσιν ἀλλήλοις. οἷον, παρελείφθησαν ἃς τῷ κατα-
σκευῷ τοῦ, ὅτι τὸ δίκαιον ἀγαθόν. δύο ὅροι τὸ τάξεως αἴτιον, καὶ τὸ ἐφετόν. ἀλλ' οὔτι ὄκ ἐφεξῆς ἀλ-
λήλοις ἐτέθησαν. ἀλλὰ παρ' ἑκατέρα τοῦ μέσου ὅρου. λέγω δὴ τοῦ καλοῦ. πλῶ ὅπα οὕτω τῶν ἔξωθεν παρ-
εμπιπτόντων ὅρων μὴ κατὰ συνέχειαν τιθεμένων ἔπεται, πῦτα καὶ οὕτω τῶν κατὰ συνέχειαν τιθε-
μένων ἀπαραλάκτως ἀκηλυθεῖ. ἀλλ' ὡς τὸ μᾶλλον ἀμφίβολον τίθεικεν ὁ ἀριστοτέλης. τιθεῖται δὴ
τῶν παρεμπιπτόντων ἔξωθεν ὅρων ἐφεξῆς οἱ τοιοῦτοι. ὡς ὅταν ὅτι τὸ καλὸν ἀγαθόν. διὰ μέσου τοῦ ἐφ-
φετοῦ, ἡ τοῦ συμφέροντος κατασκευάζομεν. πύτους γὰρ ἐφεξῆς τάττομαι. τὸ καλόν, ἐφετόν. τὸ ἐφετόν,
συμφέρον. τὸ συμφέρον, ἀγαθόν.

Η γὰρ ἔξωθεν ἢ ἃς τὸ μέσον τιθῆσεται ὁ παρεμπίπτων ὅρος. ἀμφοτέρας δὲ συμβαίνει σὺν ἐλάττω
εἶναι τὰ διαστήματα τῶν ὅρων.

Ε εἰ ἔχομεν φῆς ὅρους ἐκκειμένους τοὺς α β γ. δεόμεθα ἄλλου τινὸς ὅρου, πᾶσα ἀνάγκη τοῦ τὸν ἔξωθεν
τούτων τιθεῖναι, ἢ πρὸ τοῦ α λέγω ἢ μετὰ τὸ γ. ἢ μεταξύ. ἢ τοῦ α β. ἢ τοῦ β γ.

ΑΙ τὸ προτάσεις ἴσαι τοῖς διαστήμασιν, ἃ μέτροι αἱ μὲ ἀεὶ ἄρτιαι ἔντεται. οἱ δὲ, περιττοί. ἀλλ' σύν-
λαξ. ὅταν μὲν αἱ προτάσεις ἄρτιαι, περιττοὶ οἱ ὅροι. ὅταν δὲ οἱ ὅροι ἄρτιοι, περιττοὶ αἱ προτάσεις.
Ι σμεν ὅτι κατὰ ἄλλω μὲν διαίρεσιν πρότασις, τὸ ἀλλό. κατὰ ἄλλω δὲ, διάστημα καλεῖται. ὡς πόθεν
τοι. ἐπεὶ δὴ οὖν ταυτὸν ταυτῷ ὑποκειμένῳ, ἡνίκ' τοῦ καὶ ἰσάριθμος.

ΑΜΑ γὰρ τῷ ὅρῳ μία πρόσθεσις πρότασις, εἰ ὁ τοιοῦτος προστεθῇ ὁ ὅρος. ὥστε ἐπεὶ αἱ μὲν
ἄρτιαι, οἱ δὲ περιττοὶ ἦσαν, εἰ ἀνάγκη παραλαμβάνειν τῆς ἀλλῆς προσθέσεως γινομένης. τὰ δὲ συμπράσμα-
τα ἑκάτερα τῷ ἀλλῷ ἔξει τάξιν, ἤτοι πρὸς τοὺς ὅρους, ἤτοι πρὸς τὰς προτάσεις. εἰ ὁς γὰρ ὅρου προσθεμέ-
νου, συμπράσματα προστιθῆσεται εἰς ἐλάττω τῶν πρὸ τοῦ πρὸ τῶν ὅρων.

Κ ατασκευὴν τοῦ ὅτι εἰ ἀνάγκη τοὺς ὅρους τοῖς προτάσεσιν εἰνὶ ἀμφοῖν ἔχειν κατὰ τὸ ἄρτιον καὶ τὸ περι-
ττόν. ἃ γὰρ τοῖς προκειμένοις ὅροις φησὶν, ἕτερος ὅρος προστεθῇ, ὃς ἀνάγκης δύδυς ἡ ἑτέρα προστίθε-
ται πρότασις εἰ ἀνάγκη πᾶσα τῆς ἀλλῆς προσθέσεως γινομένοις τοῖς τε ὅροις καὶ τοῖς προτάσεσιν. σύναλ-
λάττειν τοὺς τὸ ἄρτιον καὶ τὸ περιττόν. ἃ γὰρ ἔσται φῆς ὅροι, δύο δὲ προτάσεις, ὥστε αἱ μὲ προ-
τάσεις ἄρτιαι. οἱ δὲ ὅροι περιττοὶ. προστεθῇ ἕτερος καὶ διαστὴ τὸ πρότασις ἑτέρα. ὥστε γεγόναστιν σύναλ-
λάξ, αἱ μὲν προτάσεις περιττοὶ. φῆς γὰρ, οἱ δὲ ὅροι ἄρτιοι. τέταρσιν γὰρ.

ΡΡΟΣ μόνον γὰρ ἕν ἕκαστον ὅρον ἃ ποιεῖ συμπέρασμα πρὸς δὲ τοὺς ἄλλους πάντας. οἷον ἃ τῷ α
β γ πρόσκεται τὸ α γ, δύδυς καὶ συμπέρασμα τοῦ δύο πρόσκεται. τό, τε πρὸς τὸ α καὶ τὸ πρὸς τὸ β. ὁ-
μοίως δὲ κἀπὶ τῶν ἄλλων.

Υ ποτιθέμενος ἔξωθεν προστιθέμενον τὸν ὅρον, τῷ τὸ λέγειν ὅτι σὺν ὅρῳ προστιθέντος, εἰ ἀνάγκη σὺν ἐλάτ-
τω τῶν ὑπαρχόντων ὅρων προστίθεσθαι συμπέρασμα. δῆλον σὺν τοῦθεν. δίχα γὰρ μόνῳ τῷ ἑκάτου.
μεθ' ὃν κεῖται ὁ προτιθεὶς. εἴτε σὺν ἀρχῇ, εἴτε σὺν τῷ τέλει. οὐδὲ πρὸς τοὺς ἄλλους πάντας ποιεῖ συμπρά-
σματα οὐ ποιήσαθωσιν γὰρ τέταρσιν οἱ α β γ δ. εἶτα προστιθέσθω ὁ ε. δῆλον ἄρα ὅτι δυνατὸν συμπ-
τῆναι πρὸς ἀλλὸν πάντας τοὺς ἄλλους. δίχα τῷ ἑκάτου λέγω δὴ τῷ δ.

ΙΙ. συμπράσματα

ΚΑΝ γὰρ ἕς τὸ μέσον δὲ παρεμπίπτῃ, τὸν ἀλλὸν τρόπον. πρὸς σύναι γὰρ μόνον οὐ ποιήσει συλ-
λογισμόν.

Υ ποτιθέμενος ἔξωθεν προστιθέμενον τὸν ὅρον, ὡῶ φησιν ὅτι κἂν ἕς τὸ μέσον προστιθῇ, τὸ ἀλλὸ πάλιν συμ-
βήσεται. τουτέστιν σὺν ἐλάττω τῶν προκειμένων ὅρων συμβήσεται συμπράσματα. ἃ γὰρ τὸ ε μεταξὺ
τῶν ἄλλων προστιθῇ. οἷον τοῦ β γ, πάλιν ἔσται τέσσαρα τὰ προστιθέμενα συμπράσματα. τοῦ α πρὸς τοῦ
τοῦ β πρὸς τὸ γ. καὶ τοῦ ε πρὸς τὸ δ. τούτων δὲ ὄδεν ὧν ὄξ ἀρχῆς. ἀλλὰ τοῦ α πρὸς τὸ γ. καὶ
τοῦ β πρὸς τὸ δ. καὶ τοῦ γ πρὸς τὸ ε. ἐπεὶ δὴ φησιν ὁ ἀριστοτέλης ὅτι πρὸς σύναι γὰρ μόνον οὐ ποιεῖ
συλλογισμόν.

Diastema appellat propositionem

συλλογισμόν. καὶ ἀνάγκη ἢ μᾶς ἐκλαβεῖν τοῦ τοῦ, ὡς ἐὰν δύο προτάσεων γυμναζομένου τοῦ λόγου. δύο γὰρ ἐὰν
σῶν προτάσεων, ἐὰν ἃς τὸ μέσον παρεμπέσῃ ὅρος. τῷ ἑτέρῳ διαστήματι αἴτιος γίνεται τοῦ ποιῆσαι συμ-
πέρασμα. οἷον, τὸ β γ. μέσον γὰρ τοῦ α β. τιθεὶν τὸ ε. ἐπόιησε τοῦ α πρὸς τὸ β συμπέρασμα. εἰ δὲ πρὸς τὸ
εὖ μόνον διάστημα, ἢ ποιεῖ συμπέρασμα. πρὸς τὸ ἕτερον ποιήσει, δῆλον ὅτι ἐπεὶ ἐὰν μὴ ὡς ἐὰν δύο προ-
τάσεων λάβωμεν ἀλλ' ὡς ἐὰν πλειόνων, ψεύδος ἔσται ὁ λόγος. ἐκκείθωσαν γὰρ πάλιν τέσσαρων ὅρων τῶν
α β γ δ. φῆς προτάσεις. παρεμπιπτέτω δὲ τὸ ε μεταξὺ τοῦ β γ. δῆλον ἄρα ὅτι εὖ μὲν διαστήματι,
αἴτιος γίνεται ὁ παρεμπεσὼν τοῦ ποιῆσαι συμπέρασμα τὸ β γ. πρὸς δὲ τὰ λοιπὰ διαστήματα, ἃ ποιήσει. λέγω δὴ τὸ α β. καὶ γ δ. ὁμοίως δὲ ἔτι πλείωσιν ἃ ποιήσει. ἐὰν ὦσι πλείονα τὰ διαστήματα.

ΟΣΤΕ πολὺ πλέω τὰ συμπράσματα. καὶ τῶν ὅρων ἔσται καὶ τῶν προτάσεων.

Ε αὐ γὰρ ὑποκείσθω ὃς ἀρχῆς τέσσαρσιν ὅροι, δῆλον ὅτι προτάσεις μὲν φῆς ἔσι. συμπράσματα δὲ γ. τὸ
α πρὸς τὸ γ. καὶ τοῦ β πρὸς τὸ δ. καὶ τοῦ α πάλιν πρὸς τὸ δ. ἐὰν προστιθῇ ἕτερος ὅρος. οἷον, τὸ ε. προσ-
τίθεται ἀλλὰ φῆς συμπράσματα. τοῦ α πρὸς ε. καὶ τοῦ β πρὸς τὸ γ. καὶ τοῦ ε πρὸς τὸ δ, ὡς γίνεσθαι
πάντα συμπράσματα ἐξ. ἔσι δὲ οἱ πάντες ὅροι ε. προτάσεις δὲ δ. πλέω ἄρα τὰ συμπράσματα. καὶ
τῶν ὅρων καὶ τῶν προτάσεων καὶ ὅσω προστίθεμεν ὅρον. τοσούτῳ αὔξομεν τὰ συμπράσματα. ἕκατου
γὰρ ὅρα προστιθέντος, γίνονται συμπράσματα δέκα. ἐβδόμου ιε. ὥστε ἅμα τῶν προτάσεων τὴ
τῶν ὅρων πλέω εἶναι. ὅροι μὲν γὰρ ἐπὶ α. προτάσεις δὲ ἐξ. ὡς γίνεσθαι τὰ πάντα ιγ. συμπράσματα ὁ
ιε. καὶ οὕτως ἀεὶ προστιθεμένου ὅρου, αὔξεται τῶν συμπερασμάτων ὁ ἀριθμός. πλέονα δὲ δηλονότι.
τὰ συμπράσματα λέγομεν, τῶν μόνας προτάσεων. τῶν μήποτε μὲν συμπρασμάτων. ποτὲ δὲ ὡς προ-
τάσεων λαμβανομένων. πρὸς γὰρ τὸν κατασκευὴν τοῦ β συμπράσματος, τὸ προσλαβὸν συμπέρασμα
πρότασις γίνεται. οἷον συμπεράσαντες τὸ α πρὸς τὸ γ. ἃ βουλόμεθα πάλιν τὸ α πρὸς τὸ δ συμπεράσαι,
λαμβάνομεν πρότασιν τῶν α γ. ἢ τις ὢν πρὸ τούτου συμπέρασμα. καὶ τῶν γ δ. πάλιν ἐὰν πρὸς τὸ ε
τὸ α βουλώμεθα συμπεράσαι, λαμβάνομεν τῶν α δ πρότασιν. ἤτις ὢν συμπέρασμα. καὶ τῶν δε. καὶ
ὅτως ἐὰν πάντων προτάσεων γινομένων. ἀλλ' ἀεὶ ἥμισυ. δεῖ γὰρ καθ' ἕκαστον συμπέρασμα, προτάσεις δύο
λαμβάνειν. ἀλλ' ὁ ἀριστοτέλης ὡς εἶπον τῶν μόνας προτάσεων πλέω λέγει εἶναι τὰ συμπράσματα.

ΕΡΕΙ δ' ἔχομεν περὶ ὧν οἱ συλλογισμοὶ, καὶ ποῖον εὖ ἑκάστῳ σχήματι.

Δ ηλονότι περὶ τῶν προβλημάτων. καὶ ποῖον εὖ ἑκάστῳ σχήματι. τοῦ τὸ δεῖ συμπέρασμα. ὅτι εὖ μὲν τῷ α
πάντα. καὶ τὸ καθόλου. καὶ τὸ μερικόν. καὶ τὸ καταφατικόν. καὶ ἀποφατικόν.

ΚΑΙ ποσαχῶς δείκνυται.

Ο τι τὸ μὲν καθόλου καταφατικὸν καὶ εὖ τῷ πρώτῳ μόνῳ καὶ εὖ τρόπῳ. τὸ δὲ καθόλου ἀποφατικὸν καὶ
εὖ τῷ α καὶ εὖ τῷ β. καὶ εὖ μὲν τῷ πρώτῳ ἄπαξ. εὖ δὲ τῷ τρίτῳ δίς. τὸ δὲ μερικὸν ἀποφατικὸν, εὖ
τοῖς φησὶ σχήμασι. καὶ εὖ μὲν τῷ α ἄπαξ. εὖ δὲ τῷ β δίς. εὖ δὲ τῷ τρίτῳ δίς.

ΦΑΝΕΡΟΝ ἡμῖν δεῖ καὶ ποῖον πρόβλημα χαλεπόν. καὶ ποῖον δυεπιχείρητον. τὸ μὲν γὰρ εὖ
πλέοσι σχήμασι καὶ διὰ πλειόνων πτώσεων πραττόμενον, ῥᾶον. τὸ δ' εὖ ἐλάττοσι καὶ δι' ἐλαττόνων, δυσ-
επιχειρητότερον. τὸ μὲν οὖν καταφατικὸν τὸ καθόλου, διὰ τοῦ πρώτου σχήματος δείκνυται μόνου. καὶ
τοῦτον μοναχῶς. τὸ δὲ στερητικὸν, διὰ τοῦ α καὶ διὰ τοῦ μέσου. καὶ διὰ μὲν τοῦ α, μοναχῶς, διὰ δὲ τοῦ
μέσου, διχῶς. τὸ δὲ εὖ μέρει καταφατικὸν, διὰ τοῦ α καὶ διὰ τοῦ ἑκάτου. μοναχῶς μὲν διὰ τοῦ α. διχῶς
δὲ διὰ τοῦ ἑκάτου. τὸ δὲ στερητικὸν τὸ κατὰ μέρος, εὖ ἅπασι τοῖς σχήμασι δείκνυται. πλὴν εὖ μὲν τῷ
πρώτῳ, ἄπαξ. εὖ δὲ τῷ μέσῳ καὶ τῷ ἑκάτῳ, εὖ τῷ μὲν διχῶς. εὖ τῷδε, τριχῶς. φανερὸν οὖν ὅτι τὸ κα-
θόλου καταφατικὸν, κατασκευάσαι μὲν, χαλεπότατον. ἀνασκευάσαι δὲ, ῥᾶον. ὅλως δ' ἐστὶν ἀναιρετικὸν
τὸ μὲν τὸ καθόλου στερητικὸν, ῥᾶστον.

Σ κοπὸς διὰ τούτων τὸ δεῖξαι ποῖον τῶν προβλημάτων δυνατὸν ἕκαστον κατασκευάσαι. καὶ ποῖον οὔ.
καὶ ποῖον ἃς τὸ ἀνασκευάσαι ῥᾴδιον. καὶ ποῖον οὔ φησιν οὖν ὅτι τὰ εὖ πλέοσι σχήμασι δεικνύμενα
καὶ διὰ πλειόνων πτώσεων, ταῦτα κατασκευάσαι μὲν δύχερές. ταῦτα δὲ ὅτι τὰ μερικὰ διότι φησὶ τὰ
μερικὰ κατασκευάσαι βουλόμενοι. καὶ δι' αὐτῶν καὶ διὰ τῶν καθόλου κατασκευάζομεν. ἀνασκευά-
ζομεν δὲ διὰ μόνων τῶν καθόλου. ῥᾴστε γὰρ δείξαι ὅτι τινί. καὶ πάλιν ὅτι παντί, τὸ μερικὸν κατασκευ-
σαι καταφατικὸν. ἀνασκευάζω ὁ ἀπὸ μόνου διὰ μόνου τοῦ καθόλου ἀποφατικοῦ. τὸ δὲ καθόλου κατα-
φατικὸν μετασκευάζεται μὲ μόνας δι' ἑαυτοῦ. ἀνασκευάζεται ὁ διὰ τοῦ καθόλου ἀποφατικοῦ. καὶ διὰ

Q. gr. in pri.

desideratur. γ.

Legendum ἀνάγκη. hoc in duobus prioribus modis. Nam in a 3. f. nulla conclusio universalis negativa

1. 1. p universale affirmatiuum negat

τῆ μερικοῦ· ἐαύτε γὰρ σλέξω ὅτι ὀδενὶ ἢ οὐ παντὶ ἀνῆλον ὅτι παντί πάλιν τὸ καθόλου ἀποφατικόν, κα
τασκευάζεται· μὴ μόνας σ' ἑαυτῆ· ἀνασκευάζεται δὲ σλὰ τῆ καθόλου καταφατικοῦ, καὶ σλὰ τῆ με
ρικοῦ· ἐαν γὰρ σλέξω ὅτι ἢ παντὶ ἢ τινὶ ἀνῆλον τὸ ὀδενί τὸ δὲ μερικὸν ἀποφατικὸν ἀνασκευάζει σλὰ
μόνον τῆ καθόλου καταφατικοῦ· καταασκευάζεται δὲ ἐν πᾶσι τοῖς σχήμασι· καὶ σλὰ πλειόναν τρόπων.
ὥστε τὸ μὴ καθόλου καταφατικόν· πρὸς μὴ καταασκευὴν, συχερὲς σ' ἐνὸς μὴ γὰρ τρόπου ἡ σχήμα
τος καταασκευάζεται· πρὸς ἀναασκευὴν δὲ δύχερές, σιότι καὶ τῆ καθόλου ἀποφατικῆ καὶ τῆ μερικῆ
ἀναιρεῖται· ὧν τὸ μὴ καθόλου ἐν δύο σχήμασι σέκνυται· ἄσπερ μὴ ἐν τῆ α· σὶς δὲ ἐν τῆ β' τὸ δὲ
μερικὸν ἀποφατικὸν, ἐν πᾶσι τοῖς σχήμασι· καὶ ἐν μὴ τῆ α, ἄσπερ· ἐν δὲ τῆ β', σὶς· ἐν δὲ τῆ τρίτῃ τρίς·
ὁ μοίως τὸ καθόλου ἀποφατικόν, μᾶλλον μὴ δύχερὲς καταασκευάσαι, ἢ ἧτον δὲ ἀναασκευάσαι· σλὰ τὰς
ἄλλας αἰτίας· τρίτην ἔχει τάξιν τὸ μερικὸν ἡ φατικόν· ἡ τετάρτην, τὸ μερικὸν ἀποφατικόν.

» ΚΑΙ γὰρ ἢν μηδενί· καὶ ἢν τινὶ μὴ ὑπάρχῃ ἀνήρηται· τούτων δὲ τὸ μὴ, τινὶ μὴ, ἐν ἅσι τοῖς σχή
» μασι σέκνυται· τὸ δὲ μηδενὶ, ἐν τοῖς σύσι.

Δῆλον ὅτι τὸ καθόλου καταφατικόν· τῆ τοῦ γὰρ ὄντι τὸ σ' ἀμφοτέρων τῶν ἀποφατικῶν ἀναιρούμενον·
καὶ τῆ καθόλου καὶ τῆ μερικοῦ.

» ΤΟΝ αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ἐπὶ τῶν στερητικῶν.

Τὸν αὐτὸν τρόπον τὸ μὴ καθόλου πρὸς καταασκευὴν μὴ συχερέστερον τῆ μερικοῦ, πρὸς ἀναασκευὴν δὲ
δύχερέστερον.

» ΚΑΙ γὰρ ἢ παντὶ καὶ ἢ τινὶ, ἀνήρηται· τὸ δὲ ἅ αὐτῆς· τῆ τοῦ σ' ἑνὸς ἐν δύο σχήμασι· ἐν δὲ τῶν ἐν μέ
» ρει μονεικῶς· ἢ παντὶ ἢ μηδενὶ σέφανται ὑπάρχειν καταασκευάζοντι δὲ ῥᾶον τὰ ἐν μέρει· ἡ γὰρ ἐν πλέο
» σι σχήμασι καὶ σλὰ πλειόναν τρόσων.

Τουτέστι τὸ καθόλου ἀποφατικόν· τῆ τοῦ σ' ἀμφοτέρων τῶν καταφατικῶν ἀναιρεῖται· καὶ τῆ καθό
λου· καὶ τῆ μερικοῦ· καὶ τῆ τοῦ βουλόμενος σημεῖαι· λέγω δὴ τὸ καθόλου ἀποφατικόν, ἐπάγει· τῆ τοῦ
δὲ ἐνὸς ἐν δύο σχήμασι.

» ΟΛΩΣ τὸ, ὅλῃ λανθάνειν· ὅτι ἀναασκευάσαι μὴ σ' ἀλλήλων ἐστὶ καὶ τὸ καθόλου σλὰ τῶν ἐν μέ
» ρει· καὶ τοῦτο σλὰ τῶν καθόλου, καταασκευάσαι σ' ὅν ἐστι σλὰ τῶν, καὶ τὰ μέρος τὰ καθόλου· σ' ἐκείνων
» δὲ τοῦτό ὅστιν.

Ο τι φησὶ μᾶλλον τῶν καθόλου τὰ μερικά· δυνατὸν καταασκευάσαι· ἀναασκευάσαι δὲ δυχερέστερον, κει
νῶν λόγω, πρόσκλοσ ὅστιν· ὅτι τὰ μὴ μερικὰ καταασκευάζεται καὶ σ' ἑαυτῶν καὶ σλὰ τῶν καθόλου·
σ' ἑαυτῶν μὴ, ὡς ὅταν σλέξω ὅτι τὸ ζῶον, ἄνθρωπος· καὶ οὐ πᾶν ζῶον ἄνθρωπος· σλὰ τῶν καθόλου δὲ,
ὡς ὅταν σλέξω ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ζῶον· ἡ γὰρ πᾶς· σκλοιόν καὶ τίς· καὶ πάλιν ὅταν σλέξω ὅτι ὀδεὶς
λίθος ἄνθρωπος· σκλοιόν ὅτι καὶ ὁ πᾶς· ἔρηται γὰρ πολλάκις πῶς λαμβάνεται ἡ μερικὴ ἀποφατική·
καταασκευάζεται μὴ σ' ἑνὸς τὰ μερικὰ· ἀναασκευάζεται δὲ μόνας σλὰ τῶν καθόλου· τὸ μὴ τὶς, σλὰ
τῆ ὀδεὶς· καὶ τὸ ὁ πᾶς, σλὰ τῆ πᾶς· τὰ μὲν τοι καθόλου, καταασκευάζεται μὴ μόνας σ' ἑαυτῶν· ἀναα
σκευάζεται δὲ καὶ σ' ἑαυτῶν, καὶ σλὰ τῶν μερικῶν· τὸ μὴ πᾶς, σλὰ τῆ ὀδεὶς καὶ ὁ πᾶς· τὸ δὲ ὀδεὶς,
σλὰ τῆ πᾶς καὶ τὶς.

» ΑΜΑ δὲ σκλοιόν καὶ τὸ ἀναασκευάζειν ἐστὶ τῆ καταασκευάζειν ῥᾶον· πῶς μὴ οὖν γίνεται πῶς
» συλλογισμὸς, καὶ σλὰ πόσων ὅρων καὶ προτάσεων καὶ πῶς ἐχουσῶν πρὸς ἀλλήλας· ἔτι δὲ ποῖον πρό
» βλημα σὺ ἑκάστῳ σχήματι, καὶ ποῖον σὺ πλέοσι καὶ ποῖον σὺ ἐλάττοσι σέκνυται σκλοιόν ἐκ τῶν ἐφε
» ρημένων.

Ο ὑ καθόλου δὲ ἐκλαβεῖν τῆ τοῦ, ἐπεὶ ψευδὴς ἔσται ὁ λόγος· τὰ γὰρ μερικὰ μᾶλλον καταασκευάζεται· ἢ ἀνα
σκευάζεται, ὡς δέδεικται· ὥστε οὐδὲ τῶν καθόλου, τῆ τοῦ αὐ αἱρεῖ μόνον.

ΕΙΣ ΤΟ ΡΩΤΟΝ ΤΩΝ ΠΡΟΤΕΡΩΝ ΑΝΑΛΥΤΙΚΩΝ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΩΣ δὲ δυπορήσομεν ἀεὶ πρὸς τὸ πεθέμενον ἀεὶ συλλογισμῶν, καὶ σλὰ ποίας
» ὁδοῦ λαφόμεθα τοῖς πρὸ ἕκαστον αἱρεῖν χρὴ λεκτέον· οὐ μόνον γὰρ ἴσως δεῖ θεω
» ρεῖν τὸν γένεσιν τῶν συλλογισμῶν, ἀλλὰ καὶ τὸν δυνάμενον ἔχειν τὰ ποιεῖν.

Ρέρας ἔχε τὸ πρῶτον τῆ βιβλίῳ τμῆμα· σὺ ᾧ πρὸ τῆς γενέσεως τῶν συλλογισμῶν
ἡμῖν σιελέχθη· νῦν λοιπὸν τὰ β' μέρους ἀρχὴ) σὺ ᾧ σιδάσκει πῶς ἆρα τε ἐστὶ προ
βλήματος ἡμῖν πεθεμένου, δυπορῆσαι προτάσεων τῶν καταασκευαζουσῶν τὸ τοῖον εἴ
τις ἡμῖν προβάλοιτο πόθεν δῆλον, ἢ ψυχὴ ἀθανάτος· τινὶ χρησάμενοι μεθόδῳ
προτάσεις δυρεῖν σλυνοσόμεθα· ἃς συμπλέξαντες ἀλλήλαις τὸ προκέμενον καταφα
σκευάσομεν· ἰδιόσημονος γὰρ ὄντος, μὴ μόνον τὰ εἴδη τῶν ὑποβεβλημένων ἄλλων πραγμάτων ἰδιοσή
μεθαι, ἀλλὰ καὶ τὸν ὕλλον τὸν ἰδιοσήμαν ἃς καταασκευὴν τῶν τοιούτων ἅσῶν ἐκλέγεται· τοῖον ὁ ναυ
πηγὸς τὰ ἰδιόσημα ἃς καταασκευὴν τῆ πλοίου ἕνεκα· καὶ ὁ οἰκοδόμος τοὺς ἰδιόσημους ἃς οἰκοδομίαν
λίθους, καὶ ἰδὴ πάντων ὡσαύτως· οὕτως οὖν καὶ ὁ ἀρετοτέλης, τὰ εἴδη τῶν συλλογισμῶν ἡμῖν παρα
δίδωσ· εἴδη δὲ τῶν συλλογισμῶν τὰ συμπεράσματα· καὶ ἅπῶν ποῖον σὺ ἑκάστῳ συλλογισμῷ γίνεται
τὸ συμπέρασμα σύν τε τοῖς ἁπλοῖς καὶ σὺ τοῖς μικτοῖς· νῦν λοιπὸν σιδάσκει πῶς τὰς ἃς ἕκαστον συμπέ
ρασμα προτάσεις δυρεῖν σλυνοσόμεθα· ὕλη δὲ τῶν συλλογισμῶν αἱ προτάσεις πρὸς ἣ τὸν μεθόδῳ ἡ ἡ
μῖν πεύσιν παρασθῶσι, ζητεῖ πρότερον περὶ ὧν ὅλως πεφύκαμεν συλλογίζεσθαι· ῥιζῆ γὰρ φησὶ τῶν
πραγμάτων σθρημένων· καὶ τῶν μὴ καθολικωτάτων ὄντων ἀεὶ κατὰ ἄλλων κατηγορουμένων,
μηδέποτε ὑ ὑποκειμένων ἄλλοις ἃς κατηγορίαν· διὰ ὅτι τὰ γενικώτατα· λέγω ὃ αἱ δέκα κατηγορίαι·
τῶν δὲ μηδέποτε κατ' ἄλλων κατηγορουμένων κυρίως, ἀεὶ ὑ ὑποκειμένων· διὰ ὅτι τὰ μερικὰ καὶ ἄτο
μα πάντα· τῶν ὑ μέσως ἐχόντων· καὶ ποτὲ μὴν κατηγορουμένων τινῶν, ποτὲ ὑ ὑποκειμένων ἄλλοις
ἃς κατηγορίαν· ζητητέον περὶ τίνων οἱ συλλογισμοὶ καὶ αἱ σκέψεις ἡμῖν ἄσι δῆλον ὅ ὡς ἀεὶ δὲ περὶ μό
νας τὰ μέσα· ἡ γὰρ ὁ συλλογισμὸς βούλεται ζητεῖν τι κατά τινος· ἢ ἀπό τινος ὑπάρχον· τὰ ὑ γενικώτα
τα οὐκ ἔχουσι ἑαυτῶν ἕτερα κατηγορούμενα, δῆλον ὅτι οὐκ ἔξεσι τῆς περὶ τούτων συλλογίσασθαι· αἱ
γὰρ περί τινων σκέψεις πότερον τόδε τῷδε ὑπάρχει ἢ οὐχ ὑπάρχει· οἷον τῇ ψυχῇ ἀθανάτου· ἢ οὔ· ὥστε
καὶ τὰ περὶ τῶν γενικωτάτων προβλήματα, ἅπῆ ἐστι, περὶ τούτων αὐ ἔσι· οἷον ἡ οὐσία τυχὸν γέγονεν,
ἢ ἀγένητός ὅστι· ὥστε ἡ μηδὲν ὄντ τῶν καθολικωτάτων γενῶν κατηγορούμενον (ἐπεὶ μηδὲν καθολι
κώτερον) οὐδὲ πρόβλημα αὐ ἔσι περὶ ἐκείνων οὐδὲ συλλογισμός· πλὴν ἀπεικὸς περὶ τούτων γίνεσθαι
πρόβλημα· πῶς δὲ καὶ πῶς, ἀλλὸ σιδάξει· ἀλλὰ μέν τοι ὅτι ἑτέροις ὑπάρχει ἢ οὐχ ὑπάρχει δυνατὸν
συλλογίσασθαι· περὶ δὲ τῶν καθ' ἕκαστα, ὁμοίως οὐδὲν συλλογίζεται· οἷόν τι ὑπάρχει ἢ οὐχ ὑπάρχει
σωκράτει ἢ πλάτωνι· ἀόθητα γὰρ ταῦτα· τὰ ὑ ἀόθητα, ἀόθησιν λαμβάνει, οὐ λόγῳ· ἡ γὰρ τις περὶ σω
κράτους παραβάλῃ ἀπόδειξιν ὡσαύτως ὅτι λύκος ἢ σιμός· πρὸς τῷ μὴ ἔχειν ὕλην ἰδιόσημον ἃς συλλογι
σμοῦ γένεσιν· καὶ ἀσαφέστερον ποιήσει τὸ πρᾶγμα τῆς σ' ἀόθησιν ἀπλήψεως· ὥστε τὰ προβλήμα
τα καὶ οἱ συλλογισμοὶ, ὡς ἰδίσ τινων περὶ τῶν μετεξὺ γίνονται· τὰς περὶ ἕκαστον αἱρεῖ· Τουτέστιν
» τὰς προτάσεις τὰς περὶ ἕκαστον πρόβλημα.

» ΑΡΑΝΤΩΝ δὴ τῶν ὄντων, τὰ μὲν ὅστ τοιαῦτα, ὥστε κατὰ μηδενὸς ἄλλου κατηγορεῖσθαι,
» ἀληθῶς καθόλου· οἷον, Κλέων καὶ Καλλίας· καὶ τὸ καθ' ἕκαστον καὶ ἀόθητόν· κατὰ δὲ τούτων, ἄλλα·
» καὶ γὰρ ἄνθρωπος καὶ ζῶον ἑκάτερον τούτων ἐστί· τὰ δὲ ἄλλα μὴ, κατ' ἄλλων κατηγορεῖται· κατὰ
» τούτων δὲ, ἄλλα πρότερον οὐ κατηγορεῖται· τὰ δὲ καὶ ἄλλα, ἄλλων· καὶ ἄλλων ἕτερα· οἷον ἄνθρωπος
» Καλλίου· καὶ ἀνθρώπου ζῶον· ὅτι μὴν οὐ οὐσίαι τῶν ὄντων κατ' οὐδενὸς πέφυκε λέγεσθαι, δῆλον· τὸ
» γὰρ ἀόθητον ἕκαστον ὅστ τοιοῦτον.

Ο ὐδὲν γὰρ τῶν μερικῶν πέφυκε κατ' ἄλλου κατηγορεῖσθαι πλὴν κατὰ συμβεβηκὸς ὡς ἐφεξῆς λέξο
μεν· καὶ τοῦτο οὐ καθόλου ἀλλὰ μερικῶς· ἐαν γὰρ εἴπω ὅτι πᾶς ἄνθρωπος σωκράτης ἐστὶν ἢ πλάτων·
δῆλον ὅτι ψευδὴς ἡ τοιαύτη κατηγορία· προσέθηκε δὲ καὶ τὸ ἀόθητον· διότι πάντα τὰ ἀόθητα, μερικὰ
ὅστ· καὶ ἄλλα μὴν ὑπόκεται ἄλλοις ἃς κατηγορίαν· καὶ τοῖς καθόλου καὶ τοῖς συμβεβηκόσιν· αὐ
τὰ δὲ ἄλλων οὐ κατηγορεῖται· ἡ μὴ ἡ παρὰ φύσιν· ὡς ὅταν εἴπω· τὸ φαλακρὸν τῆ τοῦ σωκράτης ἐστίν· ἢ
κατὰ συμβεβηκός· ὡς ὅταν εἴπω· τὸ φαλακρὸν τῆ τοῦ φιλόσοφός ὅστ.

» ΩΣΤΕ μὴ κατηγορεῖσθαι κατὰ μηδενὸς· πλὴν ὡς κατὰ συμβεβηκός· φαμὲν γὰρ ποτὲ τὸ λευ
» κὸν ἐκεῖνο σωκράτην εἶναι· καὶ τὸ πρόσωπον, Καλλίαν.

Ο ὐδὲν φησὶ τῶν μερικῶν κατ' ἄλλου κατηγορεῖται· ἡ μὴ κατὰ συμβεβηκὸς ὡς ὅταν λέγωμεν· ὅτι τὸ φα
λακρὸν ἐκεῖνο, σωκράτης ἐστίν· Ἰσέον ὅτι σὺ τῇ φυσικῇ ταύτην τὴν κατηγορίαν παρὰ φύσιν εἶναι

ἐν τῇ φυσικῇ

pe dictum est quo
modo capiatur par
cularis negatiua

formae syllogismo
conclusiones sin
Materia autem
positiones

Decē prædicamen
semp prædicari,
qm subijci. ut n
ostendit

Syllogismus quae
qd de quo uel à

ἀρχὰς ἢ. πρότ

Omnis homo socra
est uel plato. fa
eē prædicatione

Prædicationes. 1
calui socrates e
& hoc calui ph
sophus est enim
modi sint

//.1.q putarunt unu aliquod elementú principiúm esse omniú verq. ut thales aqua &c. predicabut illud n.t genus de omnib; predicam

educationú.3. species, cundú naturam. prae r naturam. Secundum cidens.

οὐ κατὰ συμβεβηκὸς, ἀλληθέστερον λέγων. τῶν δὲ κατηγορεῖν φησιν οὐ ἐκείνοις αἱ μὲν ἔσι κατὰ φύσιν. αἱ δὲ παρὰ φύσιν. αἱ δ᾽ κατὰ συμβεβηκὸς καὶ κατὰ φύσιν μὲν, ὡς ὅταν ἡ τὰ καθολικώτερα τῶν μερικωτέρων κατηγορῶμεν, ὡς ἄν ἄνθρωπον, Καλλίον. καὶ ὁ χρῶμα λευκόν. ἡ τὰ συμβεβηκότα τῆ οὐσιῶν, ὡς ὅταν λέγωμεν ὁ σωκράτης φιλόσοφός ἐστιν ἡ σιμός. παρὰ φύσιν δὲ, ὡς ὅταν τὰς οὐσίας τῶν συμβεβηκότων κατηγορῶμεν. ἵν᾽ οὐ πεῦθα εἴπε κατὰ συμβεβηκὸς. ὡς ὅταν εἴπω ὅτι ὁ πρόσθιον φαλακρόν, σωκράτης ἐστὶ κατὰ συμβεβηκὸς δὲ, ὡς ὅταν συμβεβηκὸς συμβεβηκότος κατηγορῶμεν. ὡς ὅταν εἴπωμεν. ὅτι ὁ φαλακρὸν ἐκεῖνο, φιλόσοφός ἐστι. συμβέβηκε γὰρ τῆ φαλακρῶ φιλοσόφῳ εἶναι.

» ΟΤΙ δὲ καὶ ἴδι ὁ αὖθω πορευομένοις ἴσταται ποτε, πάλιν ἐρούμεν. τοῦ δ᾽ ἔστω τὸ τὸ κείμενον. ὥσπῆ φησὶν ἴδι ὁ κάτω πορευόμενοι, ἐπεὶ δὲν ἔλθωμεν ἕς τὰ μερικώτατα, οὐκέτι ἔχομεν κατὰ τίνος ἄλλα κατηγορήσεμεν, ἀλλὰ μένουσι μόνως ὑποκείμενα, ὥσαύτως καὶ ἴδι ὁ αὖθω αἰωνίοντες, τουτέστιν ἴδι τὰ καθολικώτερα, ἐμπίπτομεν ἕς τινά. ὧν οὐκέτι καθολικώτερα εὑρεῖν δυνάμεθα. ὥστε κατηγορεῖν ἄλλα κατὰ τούτων. ἀλλὰ μένουσι ταῦτα μόνως κατηγορούμενα. ταῦτα δὲ ἔστιν αἱ δέκα κατηγορίαι. τὸ τοῦ φησὶν ὅτι οὕτως ἔχει, λέγω δὴ ὅτι ἔστι τινὰ καθολικώτατα μὴ ἔχοντα ἐπέκεινα ἑαυτῶ. ἄλλα τινὰ, δείξομεν εἰ ἑτέρως. ἔδειξε γὰρ εἰ τῆ ἀποδεικτικῆ ὅτι οὐκ ἐπ᾽ ἄπειρον προΐασι αἱ κατηγορίαι, ἀλλ᾽ αὐ ἀγνοῆ ἴσταθαι κ᾽ ἴδι ὁ αὖθω κ᾽ ἴδι ὁ κάτω. τοῦ δὲ τὸ τὸ ὡς ὁμολογούμενον ἀλήφθω φησί.

» ΚΑΤΑ μὲν οὖν τούτων, οὐκ ἔστιν ἀποδεῖξαι κατηγορούμενον ἕτερον. πλὴν ἢ μὴ κατὰ δόξαν.

» ἀλλὰ ταῦτα, κατ᾽ ἄλλων. οὐδὲ τὰ καθέκαστα κατ᾽ ἄλλων, ἀλλ᾽ ἕτερα κατ᾽ ἐκείνων. τὰ ὁ μεταξύ, δόξα

» λον ὡς ἀμφοτέρως συνδέχεται. καὶ γὰρ καὶ ἄλλα, κατ᾽ ἄλλων. καὶ ἄλλα κατὰ τούτων λεχθήσεται.

Ἀληθῶς μὲν φησὶν οὐδὲν ὅτι τῶν δέκα κατηγοριῶν κατηγορούμενον. πλὴν ἢ μὴ δόξαν τὴς κεκράτηκεν οὐκ ἀληθὴς παρὰ πᾶσιν. εἰδόμεσαν γὰρ πᾶσι τὸ ὄν ὡς γένος κατηγορεῖσθαι τῶν δέκα κατηγοριῶν. ἐφάσκθη δὲ τὸ τὸ εἰ κατ᾽ οὐσίας ἀκ ἀληθὲς ὄν. ἀλλ᾽ ὅτι ὁμώνυμός ἐστι φανὴ τὸ ὄν ἕς διάφορα σημαινόμενα διαρουμένη. πάλιν καὶ τὸ εἶ, τινὲς ἐδόξασαν ἄλλων κατηγορεῖσθαι. ὅπῆ δὲ ἄλλο γένος ἐστὶν. ἀλλ᾽ ὥσπῆ καὶ τὸ ὄν. ἀλλὰ καὶ οἱ εἴπῆ τῶν στοιχείων ἀρχὴν ὑποτιθέμενοι. ἢ τὸ πῦρ ἢ ἄλλό τι παρὰ ταῦτα. τὸ γὰρ δίλον. ὅτι ὡς γένος τῶν δέκα κατηγοριῶν κατηγορήσουσιν.

» ΚΑΙ χρεῶν οἱ λόγοι καὶ αἱ σκέψεις ὦσι μάλιστα περὶ τούτων.

Ἐπεὶ τὸ. οἱ γὰρ συλλογισμοὶ καὶ αἱ ἀποδείξεις ζητῆσί τι τίνος κατηγορεῖται. ἢ οὐ κατηγορεῖται. οἷον τῆ ψυχῆς τὸ ἀθάνατον κατηγορεῖται ἢ οὐ. τοῦ τοίνυν γενικώτατα εἴπε ἄλλα μὴ ἔχοντα ἑαυτῶν κατηγορούμενα, οὐδὲ μέλλον τοιαύτην ζήτησιν ἔχειν. τὰ δὲ μερικώτατα. πάλιν ἄπῆ ἐστὶ τὰ αἰσθητά. ἐπεὶ δὴ μόνως ὑπόκειται, ὁμοίως οὐδὲν ἔχει τοιοῦτο ζήτημα. τὰ δὲ μέσα. ἐπεὶ δὴ ὑποκεῖσθαι καὶ κατηγορεῖσθαι πέφυκε, ταῦτα ἔχει τινὰ ζήτησιν. τὶ τίνος ἢ κατηγορεῖται ἢ οὐ κατηγορεῖται.

» ΔΕΙ δὲ τὰς προτάσεις τὰς περὶ ἕκαστον τούτων, ὅτως ἐκλαμβάνειν. ὑποτιθέμενον ἄλλο πρῶτον,

» καὶ τοὺς ὁρισμοὺς καὶ ὅσα ἴδια τῶν πράγματος ὄντ.

Ἐπὶ τὸν περὶ τίνων αἱ ἀποδείξεις καὶ τὰ προβλήματα. ὅπ περὶ τῶν μεταξὺ ἃ πέφυκε κατηγορεῖσθαί τε τίνων καὶ ὑποκεῖσθαι ἀλλήλοις, εἰ τοῦ θεν λοιπόν. τὰς μεθόδους ἡμῖν παρασκευάζει τῆς βύρεσεως τῶ προτάσεων τῶν προτεθέντος προβλήματος. διὸ φησὶν. ὅταν βουλόμεθά τι ὑπάρχον ἢ μὴ ὑπάρχον κατασκευάσαι. ἐκτίθεσθαι πρῶτον ἄλλον τὸν κατηγορούμενον ὅρον καὶ τὸν ὑποκείμενον. οἷον ζητοῦμεν δεῖξαι. ὅτι ἡ ἡδονὴ ἀγαθόν ἐστι. σημαντέον τίνα ἀγαθὸν καὶ τὴν ἡδονὴν. εἶτα ζητητέον. καὶ σημαντέον τὸ τὶ ἑκατέρου ἄλλων εἴπτοι. οἷον ὅτι τῆ μὲν ἀγαθῶ τὸ ὠφέλιμον καὶ τὸ αἱρετόν. καὶ τὰ ἄλλα τὰ εἰ τῆ διαγράμματος τῆ δὲ ἡδονῆ ἡ κίνησις. ἢ ἐνέργεια ἢ κατὰ φύσιν καὶ τὰ λοιπά. πάλιν φησὶν ἐκλεκτέον κ᾽ οἷς εἴπτοι. ἑκάτερον τούτων. οἷον τὸ μὲν ἀγαθὸν εἴπτοι, τῆ δύναμιν ἀγαθὸν καὶ τοῖς λοιποῖς. ἢ δὲ ἡδονὴ τῆ ὑγείαν καὶ τοῖς λοιποῖς. δῆλον δὲ ὅτι τὰ μὲν ἐπόμενα τινὶ, ἢ ἁδὶ πλέον ἐστὶν, ἢ ὀξυσίζοντα. ἐπεὶ τοῦ γὰρ τῆ ἀνθρώπῳ. καὶ τὸ ζῶον ἁδὶ πλέον. καὶ τὸ γελαστικὸν ἁδὶ σις. ὥστε εἰ κατηγορουμένοις τὰ πέφυκε. τὰ δὲ οἷς ἐπεῖ ἢ ἁδὶ σις ἢ ἐπ᾽ ἔλαττον. καὶ γὰρ καὶ τῆ γελαστικῶ. ἁδὶ σις ὄντ ἐπεῖ. καὶ τῆ φιλοσόφῳ ἢ γραμματικῶ ἐπ᾽ ἔλαττον ὄντ. ὥστε καὶ τὰ οἷς, ἐπεῖ τοί τι εἰ ὑποκειμένου μόρια ἄλλῳ τετάξεται. ἐπὶ φησὶν ἐκλεκτέον. καὶ τὰ τῶν τούτων ἀλλόφρια. οἷον τῆ μὲν ἀγαθοῦ τὸ ἀτελές. τὸ φθυκτόν. τῆς ἡδονῆς, ἡ νόσος. ὁ πόνος, ταῦτα γὰρ οὕτως ἐκλεξαμένοις, ῥᾴδια ἔσται ἡ τῶν προτάσεων βύρεσις. ὡς εἰ τοῖς ἑξῆς διαχθήσεται. ἐκθέμενοι οὖν ἡμᾶς ὡς ἁδὶ πάντων τῶν ὅρων. λέγω δὴ τῆ ἀγαθοῦ καὶ τῆς ἡδονῆς. χαρακτῆρα τῆ διαγράμματος, τὴν λέξιν ἄλλῳ ἁδὶ σκεψόμεθα.

oluptatem segtur moty

quod nest alij uel nest n plus uel adæquate quod autē sequitur alid, uel [illegible] adæqte uel in minus uel in min nus se habet ad id quod segtur -/

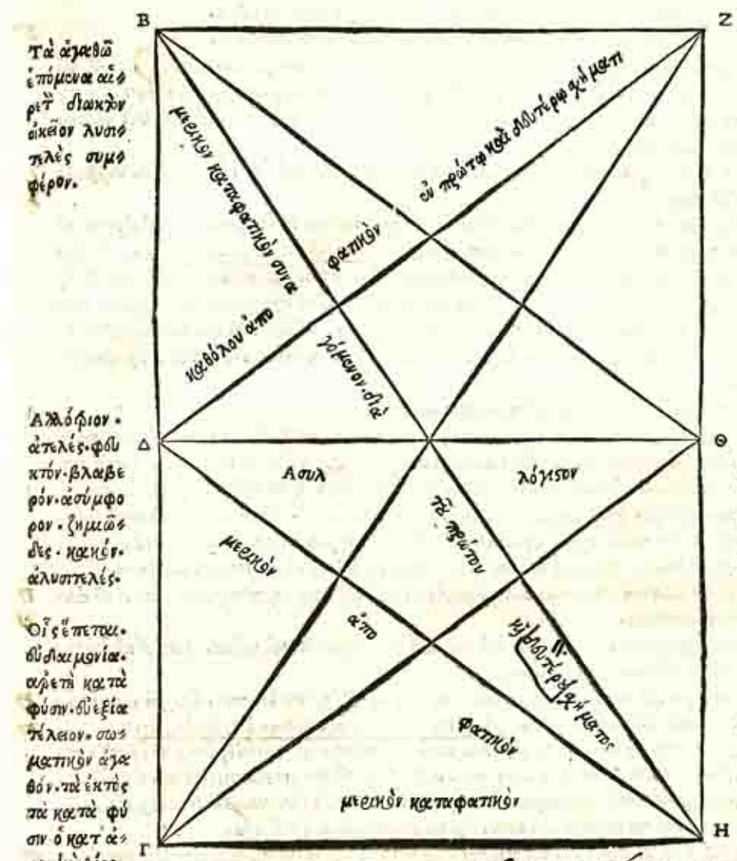

//.2.ego τρίτου. nam. m. 2. f. nó concluditur particularitur affirmatiue.

Ἔστιν οὖν τὸ μὲν ἐφ᾽ ᾧ ἁ ὁ ἀγαθὸν, τουτέστιν ὁ κατηγορούμενος ὅρος. τὸ δὲ ἐφ᾽ ᾧ β᾽, τὰ ἑπόμενα ἄλλῳ. ἅπῆ ἐστὶν ἄλλου καθολικώτερα καὶ κατηγορεῖται ἄλλου. τὰ δὲ ἐφ᾽ ᾧ τὸ γ᾽, οἷς ὁ ἀγαθὸν ἕπεται. ἔστιν οὖν ἄλλῶν καθολικώτερον τὸ ἀγαθὸν κ᾽ κατηγορεῖται ἄλλῶν. τὰ δὲ ἐφ᾽ ᾧ τὸ δ᾽, τὰ ἀλλόφρια τῆ ἀγαθοῦ. ὧν καὶ ἄλλὸ ἀποφάσκεται. καὶ ἄλλα ἄλλου. πάλιν τὸ μὲν ἐφ᾽ ᾧ ἐ ἡ ἡδονὴ. τουτέστιν ὁ ὑποκείμενος ὅρος εἰ τῆ προβλήματος. τὰ δὲ ἐφ᾽ ᾧ ὁ ζ᾽ τὰ ἑπόμενα αὐτῆ. τὰ δὲ ἐφ᾽ ᾧ ὁ ἡ οἷς ἄλλος ἕπεται. τὰ δὲ ἐφ᾽ ᾧ ὁ θ᾽, τὰ ἀλλόφρια ἄλλου. ἐκεῖνο δὲ ἀδὶ σκεπτέον καθαρὰ ἀναγκαῖον. ὅτι ἐπασὶ πολλά. ὅθεν ὀξυσίζοντα τὰ ὥσπῆ τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ ἐφετόν. δῆλον δὴ πῦ εἰ τούτοις θάτερον θατέρῳ ἕπεται. καὶ λέγοιτο. κ᾽ γὰρ τὸ ἀγαθὸν ἐφετόν. κ᾽ ἐφετὸν ἀγαθόν. εἰ οὖν τοῖς τοιούτοις οὐδὲν διαφέρει πῶς ὁ προκείμενον λαμβάνειν τὸ ἑπόμενον. ἢ μὲν γὰρ ὁ προκείμενον εἰ τῆ σκέψαι εἴη ὁ ἀγαθὸν, λεχθέμενα ὡς ἑπόμενον ἄλλῳ ὁ ἐφετόν. ἢ δὲ ὁ ἐφετὸν εἴη ὁ προκείμενον, ὡς ἑπόμενον αὐτῆ τὸ ἀγαθὸν λεχθέμενα. καὶ οὕτως ἀδὶ

» τῶν ἄλλων πέντων. Υποτιθέμενος ἄλλὸ πρῶτον. Τουτέστιν ὁν προκείμενον ἡμῖν εἰ τῆ προβλήμα

» τι ὅρον. τόν τε ὑποκείμενον καὶ τὸν κατηγορούμενον. Καὶ τοὺς ὁρισμούς τε καὶ ὅσα ἴδια τῶ πράγμα

» τός ὄντ. Εστιν γὰρ ὅτε καὶ τῶν ὁρισμῶν ἕς τὰς ἀποδείξεις διόμεθα. τὰ δὲ ἴδια. οἷον τὸ γελαστικὸν τῆ ἀνθρώπου. τὸ πλατυώνυχον. τὸ ὀρθοπρεπτικόν. τὸ μόνον τῶν ζώων χερσὶ κεχρῆσθαι. ταῦτα ὁ ἄπε. ἴδια ὄντα καὶ ἀντιστρέφοντα. καὶ ὡς ἑπόμενα δεῖ αὐτοῦ εἶναι τῆ ἀνθρώπου. καὶ ὅσοις ἄλλὸς ἕπεται.

» ΕΙΤΑ μετὰ ταῦτα καὶ ὅσα ἕπεται τῆ πράγματι. καὶ πάλιν οἷς τὸ πρᾶγμα ἄλλῳ ἀκολουθεῖ.

Multa quæ sunt a ta sequuntur se mucem.

Τ ῷ ἀνθρώπῳ ἕπεται τὸ ζῶον, τὸ λογικόν. ἕπεται δὲ ὁ ἄνθρωπος τῷ φιλοσόφῳ· τῷ γραμματικῷ ἢ τῷ σιμῷ· ἢ τῷ σωκράτει· ἢ τῷ πλάτωνι.

» ΚΑΙ ὅσα μὴ συνδέχεται ἄλλῳ ὑπάρχειν.

Ο ὐ πᾶν ὑπάρχει τῷ ἀνθρώπῳ, τὸ ἀθάνατον· τὸ ἄλογον· τὸ ἄπειρον καὶ τὰ ὅμοια.

» ΟΙΣ δ' ἄλλο μὴ συνδέχεται, οὐκ ἐκληπτέον· διὰ τὸ ἀπηρέφειν τὸ στερητικόν.

Ο ὐκ ἐκλεκτέον φησὶ τισὶν ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἕπεται (εἰ ἄνθρωπος εἴη τὸ προκείμενον ἢ ς σιέψιν) εὐ· γὰρ τῷ λαβεῖν τίνα αὐτῷ οὐκ ἕπεται, ἔχομεν καὶ τίσιν ἄλλος οὐκ ἕπεται· ἀπηρέφει γὰρ πρὸς ἑαυτὸν ἢ καθόλου ἀποφατικὴ· εἰ γὰρ οὐδενὶ ἀνθρώπῳ ἕπεται τὸ ἄλογον ἢ τὸ ἀθάνατον· οὐδὲ ἄρα οὐδενὶ τούτων ἕπεται ὁ ἄνθρωπος ἐξ ἀνάγκης.

» ΔΙΑΙΡΕΤΕΟΝ δὲ καὶ τῶν ἑπομένων ὅσα τε εὐ τῷ τί ἐστι, καὶ ὅσα ἴδια, καὶ ὅσα συμβεβη

» κότα κατηγορεῖται.

Ε ἰπὼν δεῖν ἐκλέγεσθαι τοὺς ὁρισμούς· καὶ τὰ ἴδια τῶν πράγματος· καὶ τὰ ἑπόμενα ἄλλῳ· διαίρεσιν νῦν τῶν ἑπομένων ποιεῖται· τῶν γὰρ ἑπομένων φησὶ· τὰ μὲν ἀεὶ οὐσιώδη· τὰ δὲ ἐνδεχομένως ὑπάρχειν· καὶ τὰ ἴδια· τὰ δὲ συμβεβηκότα· καὶ πάντα ὅσα ἐκλεκτέον, καὶ σημειωτέον· ἕπεται γὰρ τῷ ἀνθρώπῳ· τὸ ζῶον, τὸ γελαστικόν· τὸ μέλαν· ἀλλὰ τὸ μὴ ζῶον καθ' αὑτὸ καὶ οὐσιωδῶς· τὸ ἢ μέλαν καὶ τὰ συμβεβηκός· τὸ δὲ γελαστικὸν ὡς ἴδιον· καὶ ἀεὶ δὲ τῶν ἰδίων ἐμνήσθη· ἀλλ' ἐκεῖ μὴ, ὡς αὐτοδιαστέλλων ἀλλὰ τοῖς καθ' αὑτὸ ὑπάρχουσι· λέγω δὴ τοῖς οὐσιώδεσιν· εὐ ταῦθα δέ, ὡς τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτοδιαστέλλων.

» ΚΑΙ τούτων, ποῖα δυξαστικῶς· καὶ ποῖα κατ' ἀλήθειαν.

Κ ατὰ ἀλήθειαν μὴν οὐ, ἕπεται τῇ ἡδονῇ κίνησις· καὶ τὸ ὀρεκτόν· κατὰ δόξαν δὲ, τὸ κατὰ φύσιν· οὐ γὰρ πᾶσα ἡδονὴ κατὰ φύσιν· ἢ οὐ τῶν ψωριώντων ἐκ τῆς κνήσεως ἡδονὴ οὐ κατὰ φύσιν· οὐδὲ μόνοι ἡ ῥαστώνη κατ' ἀλήθειαν ἕπεται τῇ ἡδονῇ· ἀλλὰ καὶ τὰ δόξαν· οὐ γὰρ πᾶσα ἡδονὴ ῥαστώνη ποιεῖ ἢ τὸ αἰνόχλητον· οὐδὲ γὰρ ἡ τῶν ψωριώντων· ἀλλ' οὐδὲ ἡ ἀφρὰ ἡδονή· ἀδιτάνη γὰρ μᾶλλον τῷ δυφεραίνειν· καὶ τὰς ἐκ τῶν παθῶν ὀχλήσεις· πάλιν τοῖς δὲ καὶ κατηγορέαις, ὡς εἴπομεν· καὶ τὰ δόξαν μὴ ἕπεται τὸ εὖ καὶ τὸ ὄν· ἢ τὸ πάντα ἐξ ὕδατος εἶναι· ἢ πυρός· ἢ ἀέρος· οὐ μόνοι κατ' ἀλήθειαν.

» ΟΣΩ μὴ γὰρ αὖ πλείονων τοιούτων δυπορῇ τις, θᾶττον εὐτυξεῖται συμπᾶσματος· ὅσῳ δ' αὖ ἄλη

» θεστέρων, μᾶλλον ἀποδλέξει.

Τ οιούτων, τουτέστιν ἡ γουμένων καὶ ἑπομένων καὶ τῶν ἄλλων, εἴπομεν δὲ καὶ πάντα. Ὅσῳ δ' αὖ ἢ ἄλη

» θεστέρα· Τοσούτῳ μᾶλλον καὶ ἀποδλέκιμεν.

» ΔΕΙ δὲ ἐκλέγειν, μὴ τὰ τινὶ ἑπόμενα· ἀλλ' ὅσα ὅλῳ τῷ πράγματι ἕπεται· οἷον μὴ τί τινι αὐ

» θρώπῳ· ἀλλά τι παντὶ ἀνθρώπῳ ἕπεται· διὰ γὰρ τῶν καθόλου προτάσεων ὁ συλλογισμός.

Ε πεται γὰρ τινὶ ἀνθρώπῳ, ὡς τῷ αἰθίοπι τὸ μέλαν· οὐ μόνοι παντί· καὶ τινὶ ἀνθρώπῳ τὸ ἐξαδάκτυλον· καὶ τινὶ ἡδονῇ τὸ κατὰ φύσιν· οὐ μόνοι πάσι· οὐ γὰρ δὴ ἡ τῇ τῶν κνησιώντων· τὸ παντὶ οὖν ἑπόμενόν φησιν ἐκλικτέον· ἐπεισὴ τὰ ἑπόμενα κατηγορεῖται τούτων οἷς ἕπεται· διὰ δὲ τὰ καθόλου κατηγορεῖται· ἐπεισὴ καὶ καθολικῶν προτάσεων ἃς τοὺς συλλογισμοὺς δεόμεθα.

» ΑΔΙΟΡΙΣΤΟΥ μὴν γὰρ ὄντος, ἀδήλον ἢ καθόλου ἡ πρότασις· διωρισμένου δὲ, φανερόν.

Ο ὐ μόνον οὐ διὰ τὰ τινὶ ἀνθρώπῳ ἑπόμενα ἐκτίθεσθαι· ἀλλ' οὐδὲν ἀπροσδιόριστον ἐκτίθεσθαι ποιεῖ τὸν ὑποκείμενον καὶ οὕτω τὰ ἑπόμενα ἄλλῳ ζητεῖν· οἷον, ἀνθρωπος· ἀλλὰ πᾶς ἄνθρωπος· αἱ γὰρ ἀπροσδιόριστοι ὡς εὐ τῷ περὶ ἑρμηνείας εἴρηται· τοῖς μεικαῖς ἰσοδυναμοῦσιν.

» ΟΜΟΙΩΣ δ' ἐκλεκτέον καὶ οἷς ἄλλο ἕπεται ὅλοις διὰ τὴν ἠρημένην αἰτίαν.

Ε ἴπερ φησὶ τὰ ἑπόμενα τοῖς ὅροις καθολικὰ δεῖ λαμβάνειν· τουτέστιν τὰ ὅλοις τοῖς ὑπὸ τὸν ὅρον κατηγορούμενα· οἷον πᾶσι τοῖς ὑπὸ τὸ ἀγαθόν· ἢ τὴν ἡδονὴν, οὕτω καὶ ὅταν λαμβάνωμεν τὰ οἷς, ἕπεται οὕτω δεῖ λαμβάνειν, ὡς πᾶσιν ἄλλοις ἑπόμενα· οἷον πᾶσι δυσαρμονία τὸ ἀγαθὸν ἢ πᾶσι ὑγιεία τὴν ἡδονήν· ἐὰν δὲ λάβωμεν ὡς ἑπόμενον ἀγαθὸν τῇ ἡδονῇ, οὐ καθόλου ἐλάβομεν· οὐ γὰρ πᾶσης ἡδονῆς τὸ ἀγαθὸν κατηγορεῖται· οὐ γὰρ δὴ καὶ τῆς τῶν κυναίδων καὶ τῶν ψωριώντων· καὶ τοῦτο οὖν καθόλου δεῖ λαμβάνειν διὰ τὴν ἄλλην αἰτίαν, ἵνα καθολικὰς ποιῶμεν τὰς προτάσεις.

» ΑΥΤΟ δὲ τὸ ἑπόμενον, οὐ ληπτέον ὅλον ἕπεσθαι· λέγω δ' οἷον ἀνθρώπῳ πᾶν ζῶον· ἢ μουσι

» κῇ πᾶσαν ἰδιοκίμιν.

Ο ὐ γὰρ δεῖ λέγειν ὅτι τῇ ἡδονῇ πᾶσα κίνησις ἕπεται· ἢ τῇ ὑγιείᾳ πᾶσα ἡδονὴ, ἢ τῇ οὐσίᾳ πᾶν ἀγαθόν· τοῦτο δὲ οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν· ἢ τὸ εὖ τῷ περὶ ἑρμηνείας ἠρημένον· ὅτι τὸν προσδιορισμὸν οὐ δεῖ τῷ κατηγορουμένῳ συμπαρέπεσθαι· ἀλλὰ τῷ ὑποκειμένῳ· οὐ γὰρ δεῖ λέγειν ὅτι ἡ οὐσία πᾶν ἀγαθόν ἐστιν· ἀλλὰ καὶ ἄπαξ πᾶσα οὐσία ἀγαθὸν· καὶ ὡδὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως.

» ΑΛΛ' ἁπλῶς μόνον ἀκολουθεῖν καθάπερ καὶ προτανόμεθα

Ε αθηπκῷ αὐ ἢ εὐεργετικοῦ ἐχρήσατο· βούλεται γὰρ ὅπαν ὅτι προτάνομεν· τὶ οὖν φησι· ὅτι ἁπλῶς μὴ

ἀδιορίστως ἐκθώμεθα ἀκολουθεῖν πᾶσι ὑγιείᾳ ἡδονῇ· μὴ μόνοι πᾶσαν· καὶ πᾶσι ἡδονῇ κίνησιν· μὴ μόνοι πᾶσαν κίνησιν· οὕτω γὰρ καὶ ὑώθαμεν τὰς προτάσεις ποιεῖσθαι πρὸς τοὺς συλλογιζομένους.

» ΚΑΙ γὰρ ἄχρηστον θάτερον καὶ ἀδύνατον· οἷον πάντα ἄνθρωπον εἶναι πᾶν ζῶον· ἢ δικαιοσύνη,

» ἅπαν ἀγαθόν.

Κ αὶ διατῆτο δῆλον ὅτι ἄχρηστον καὶ ἀδύνατον· οὐσίας γὰρ προτάσεις ἡ ἢ ψυχὴ πᾶν ἀθάνατον ὄντ· ἀλλ' ἁπλῶς ἀθάνατον· ποῖον δὲ θάτερον; ὁ τῷ κατηγορουμένῳ τὸν προσδιορισμὸν τὸν καθόλου συμπαρέπεσθαι.

» ΑΛΛΩ ἕπεται ἐπ' ἐκείνου τῷ πεπτὶ λέγεται.

Τ ουτέστι τῷ ὑποκειμένῳ· τοῦτο γὰρ ὄντ ὦ ἕπεται ὁ ἑπόμενον· ὁ γὰρ ἑπόμενον τουτέστιν ὁ κατηγορούμενον ὡς καθολικώτερον.

» ΟΤΑΝ δ' ὑποπίπτῃ ἔχεται ὁ ὑποκείμενον, ὦ τὰ ἑπόμενα δεῖ λαβεῖν· τὰ μὴν τῷ καθόλου

» ἑπόμενα ἢ μὴ ἑπόμενα, οὐκ ἐκλεκτέον εὐ τούτοις· εἴληπται γὰρ εὐ ἐκείνοις· ὅσα γὰρ ζῴῳ, καὶ ἀνθρώπῳ

» ἕπεται, καὶ ὅσα μὴ ὑπάρχει ὡσαύτως.

Υ ποκείμενον εὐ ταῦθα λέγει· οὐ πάντως ὁν ὑποκείμενον ὅρον, ἀλλ' ἁπλῶς ὁν προκείμενον, ὦ δεῖ ζητῆσαι τὰ ἑπόμενα, ὁ ποῖος αὖ ἢ ἔστι ὁ κατηγορούμενος, εἴτε ὁ ὑποκείμενος. Τί οὖν φησι; ὅταν τινὶ ὅρα λαμβάνειν βουλώμεθα τὰ ἑπόμενα μὴ λάβωμεν καὶ τὰ τούτοις ἑπόμενα· εὐ γὰρ τοῖς πρώτοις ἔχομεν καὶ τὰ δεύτερα· οἷον, ἢ ζητεῖμεν τί ἕπεται τῷ ἀνθρώπῳ· εἴπε δύρωμεν ὅτι ὁ ζῶον· μὴ ζητήσωμεν ἢ τῷ ζῴῳ ἑπόμενα· εὐ γὰρ τῷ λαβεῖν ὁ ζῶον, ἔχομεν δυνάμει καὶ τὰ τούτῳ ἑπόμενα· οἷον ὁ ἔμψυχον, ὁ αἰσθητικόν· ὁ σῶμα, τὴν οὐσίαν καὶ τὰ ὅμοια· ταῦτα μὴν τὰ τῷ καθόλου ἑπόμενα· τουτέστι τῷ ἑπομένῳ

» ὦ δεῖ θέμεθα· τὰ γὰρ ἑπόμενα καθολικώτερά ἐστι τῶν οἷς ἕπεται· δι' ὃ κατηγορεῖται ἄλλων. Καὶ ὅσα

» μὴ ὑπάρχει ὡσαύτως. Ὡς μὴ φησὶν οὐ δεῖ λαμβάνειν τὰ τῷ ἑπομένῳ ἑπόμενα· οὕτως οὐ δεῖ λαμβάνειν οὐδὲ τὰ τῷ ἑπομένῳ ἀλλόφυλα· ὅσα γὰρ ἐστὶν ἀλλόφυλα τῷ γένους· ταῦτα μὴ τῷ εἴδους ἐξ ἀνάγκης· ὥστε ὡς ὁ μολογούμενον τοῦτο οὐ δεῖ λαβεῖν.

» ΤΑ ἢ πεὶ ἕκαστον ἴδια ληπτέον· ἔστιν γὰρ ἅπαξ τῷ εἴδει ἴδια παρὰ τὸ γένος· ἀνάγκη γὰρ τοῖς εἴδε

» ρσις εἴδεσιν, ἴδια ἅπαξ ὑπάρχειν.

Τ ὰ πεὶ ἕκαστον ἴδια, τουτέστιν τὰ πεὶ ἕκαστον τῶν ὅρων τῶν προκειμένων ἢ μὴν ἰδίως ἀλλόφυλα· ταῦτα δεῖ λαβεῖν· πρόκειται ἢ μὴν ὅρος ὁ ἄνθρωπος, μὴ λάβωμεν τὰ ὡς ζῴου ἀλλόφυλα· εὐ γὰρ τῷ λαβεῖν ὁ ζῶον ὡς ἑπόμενον, ἔχομεν ὡμολογημένον· ὅτι καὶ τὰ ἀλλόφυλα τοῦ ζῴου καὶ τοῦ ἀνθρώπου ἐστὶν ἀλλόφυλα· λάβωμεν οὖν τὰ ἰδίως τοῦ ἀνθρώπου ἀλλόφυλα· οἷον ὁ ἄλογον· ὁ τριάπουν· ἢ τὰ ὅμοια· ἔχουσι γὰρ φησὶ τὰ εἴδη ἰδιάζοντα ἀλλόφυλα ἅπ' οὐκ ἐστὶν τοῦ γένους ἀλλόφυλα· τοῦ γὰρ ἀνθρώπου ἀλλόφυλον· ὁ ἄλογον τὸ τριάπουν· οὐ μόνοι τοῦ γένους· ὅτι δὲ τοῦτο ἀνάγκη οὕτως ἔχειν· λέγω δὲ ὁ εἶναι ἀλλόφυλά τινα τῶν ἄδων, ἅπ' τῶν γενῶν οὐκ ἔστιν ἀλλόφυλα, εὐαρχῶς κατεσκεύασεν ἄπον· ἀνάγκη γὰρ τοῖς ἑτέροις εἴδεσιν ἴδια ἅπαξ ὑπάρχειν· ἃ οὖν διαιροῦσι φησὶν ἀλλήλοις τὰ εἴδη· ἑτερά ἐστιν ἀλλήλων· πᾶσα δὲ ἀνάγκη ἔχειν τι ἕκαστον ὅπ' ἐστὶν ἀλλόφυλον τοῦ ἑτέρου· οἷον ὁ ἄνθρωπος, τοῦ ἵππου· καὶ ἔμπαλιν· ταῦτα μόνοι ἅπ' ἔχουσι τὰ διαιρούμενα εἴδη ἀλλόφυλα ἀλλήλων, τοῦ γένους οὐκ ἔστιν ἀλλόφυλα· οὐδὲν γὰρ τῶν ὑπαρχόντων τοῖς εἴδεσιν ἀλλόφυλόν ἐστι τοῦ γένους.

» ΟΥΔΕ δὴ ὁ καθόλου ἐκλεκτέον οἷς ἕπεται ὁ περιεχόμενον· οἷον ζῴῳ, οἷς ἕπεται ἄνθρωπος·

» ἀνάγκη μὴν γὰρ ἢ ἀνθρώπῳ ἀκολουθεῖ ὁ ζῶον· καὶ τούτοις ἅπασιν ἀκολουθεῖν.

Ε ὰν σαφεστέραν ποιήσωμεν τὴν διῆξιν· δεῖ προθεῖναι τι μικρὸν, οὕτως ἀναγνῶναι· οὐδὲ δὴ τῷ καθόλου ἐκλεκτέον ὡς ὑποκείμενα· οἷς ἕπεται ὁ περιεχόμενον· ὁ δὲ λέγει τοῦτο ὅτι, ἐὰν φησὶ τὸ ζῴῳ προκείμενον ἢ μὴν ζητῶμεν τινὶ ἕπεται τὸ ζῶον, οὐ δεῖ λέγειν ὅτι τῷ φιλοσόφῳ ἢ τῷ σιμῷ· οὐ γὰρ δεῖ ταῦτα λαμβάνειν ὡς ὑποκείμενα τοῦ ζῴου· ἀλλὰ δεῖ λέγειν ὅτι τῷ ἀνθρώπῳ ἕπεται· τούτῳ γὰρ προσχῶς ἕπεται ὁ ζῶον· λαβόντων δὲ ἡμῶν ὅτι τῷ ἀνθρώπῳ ἕπεται, δῆ ἀνάγκης συμπέρασμα εἴληπται τῷ ἀνθρώπῳ καὶ τὰ ὑπ' ἄλλου περιεχόμενα· λέγω δὴ τὸ σιμὸν καὶ ὁ φιλόσοφον καὶ τὰ ὅμοια· ὥσπερ οὖν ὅτι ἐζήτει τὰ ἑπόμενα τῷ πράγματι ἔλεγεν· ὅτι οὐ δεῖ λαμβάνειν καὶ τὰ τοῖς ἑπομένοις ἑπόμενα· οὕτω φησὶν οὐδὲ τὰ οἷς ἕπεται ζητοῦντα δεῖ λαβεῖν καὶ οἷς ταῦτα ἕπεται· ἔχομεν γὰρ ἀλλὰ δυνάμει εὐ ἄλλοις· *Hæc uerba ad superiora pertinent*

» ΟΙΚΕΙΟΤΕΡΑ δὲ ταῦτα τῆς τοῦ ἀνθρώπου ἐκλογῆς ληπτέον δὲ καὶ τὰ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἑ

» πόμενα, καὶ οἷς ἕπεται· τῶν γὰρ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ προβλημάτων, καὶ ὁ συλλογισμὸς ἐκ τῶν ὡς ἐπὶ τὸ πο

» λὺ προτάσεων ἢ πεσῶν ἢ τινῶν.

Φ ησὶν ἢ εἴη ὁ μὴν τί ἐστιν ὁ ἄνθρωπος τὸ ἕπεται· καὶ οὐ τί ἐστὶ τὸ ζῶον, τότε ταῦτα οἰκειότερον ἔδει λαμβάνειν, προσχῶς γὰρ περιέχει ὁ ἄνθρωπος τὸ φιλόσοφον· καὶ τὸ σιμὸν καὶ τὰ ὅμοια· ὥσπερ ὁ ζῶον προσχῶς μὴ τὸν ἄνθρωπον, διαστῆτον δὲ καὶ ἐκεῖνα.

» ΟΜΟΙΟΝ γὰρ ἑκάστου τὸ συμπέρασμα τοῖς ἀρχαῖς.

Ε' δάχθη γὰρ διὰ πολλῶν ὅτι ἀνάγκη πᾶσα ὡς ἂν ἔχῃ τὸ συμπέρασμα, οὕτω καὶ τὰς προτάσεις ἔχειν, ἢ ἀμφοτέρας. ἢ τὸ ἕτερον. ἔχεις δὲ εὐπόριστον τὸ αἴτιον, δι' ὃ καὶ πόθεν διπορίας συλλογισμῶν, κεφάλαιον οὔτε εὐ τοῖς τοπικοῖς ὀξέ θετο πῶς ἂν διαλεκτικῶν προτάσεων διπορήσομεν. οὔτε εὐ τοῖς σοφιστικοῖς. ἄτε δὴ εὐ τούτοις ἐκθέμενος πῶς ἂν πρὸς πᾶν εἶδος συλλογισμοῦ προτάσεων διπορήσομεν. διατῆτο γοῦν οὐ μόνον τὰ καθ' αὑτὸ ὑπάρχοντα ἐκτίθεσθαι ἡμᾶς προσέταξεν. ἀλλὰ καὶ τὰ κατὰ συμβεβηκὸς ὑπάρχοντα. καὶ τὰ ὡς ἐπὶ τὸ πολύ. καὶ τὰ ἀλλόφυλα. ἵνα ἑκάστου ἔχωμεν ὕλην πρὸς πάντα συλλογισμὸν ἐκκείμενον, δῆλον ὅτι. εἰ μὴ ἀποδεικτικῶς συλλογίσασθαι βουλοίμεθα. ἐκ τῶν ὁρισμῶν καὶ τῶν καθ' αὑτὸ ὑπαρχόντων τὰς προτάσεις ἐκλεγόμεθα. εἰ δὲ διαλεκτικῶς. λαμβάνομεν τὰ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὑπάρχοντα καὶ τὰ κατὰ δόξαν. εἰ δὲ σοφιστικῶς τὰ κατὰ συμβεβηκὸς κατηγορούμενα. καὶ γὰρ τὰ ὁμώνυμα ὀξῶν μάλιστα οἱ σοφιστικοὶ συλλογισμοὶ, συμβέβηκε τοιοῦτα εἶναι. καὶ τὰ ἀλλόφυλα δὲ σωιόσεται ἐς τὸ τοῦτο. ἵνα μὴ τὸ ὄν, ὡς ὄν κατηγορῆται. μάλιστα δὲ τὰ ἀλλόφυλα ὀξέ θετο, ὡς συνοίσοντα ἐς τοὺς ἀποφατικοὺς συλλογισμούς.

Ε' ΤΙ τὰ πᾶσιν ἑπόμενα, οὐκ ἐκλεκτέον. οὐ γὰρ ἔσται συλλογισμὸς ὀξῶν. δι' ὃ δὲ αἴτιον, εὐ τοῖς ἑπομένοις ἔσται δῆλον.

ὑ τὸ τὸ φησιν ὅτι οὐ δεῖ ἐκλέγειν τὰ ἀμφοτέροις τοῖς ὅροις ἑπόμενα καὶ ἀπογράφεσθαι (δεῖ γὰρ ἀλλ' ὅτι ἂν τὸ χρήσασθαι μέσῳ ὅρῳ οὐκ ἐκλεκτέον τὰ ἀμφοτέροις ἅμα ἑπόμενα ἢ τὰ ἀλλὰ εἶη. δείκνυσι γὰρ ἐφεξῆς, ὅτι ἐκ τούτων οὐ δυνατὸν συλλογίσασθαι εὐ δευτέρῳ σχήματι ἐκ δύο καταφατικῶν γινομένης τῆς συμπλοκῆς δεῖ δὲ τὸ περὶ λόγου εὐ τεῦθεν. ἐπειδὴ τέως τὸ πῶς ἐκλεκτέον τὰ ὑπάρχοντα τοῖς ὅροις παραδίδωσι, καὶ ὅς ἀλλοῖ ἐπόντα, οὐ μόνοι πῶς ἀλλοῖς χρηστέον, καὶ ὅτι οὐκ ἀλλὴ μόνη ἐστὶν ἡ ἐκλογὴ ἄχρηστος, ἀλλὰ καὶ ἄλλαι δύο. ἥτε λαμβάνουσα τὰ ἀμφοτέρων ἀλλόφυλα, καὶ ἡ τὰ ὑποκείμενα μὴ τῶ κατηγορουμένου, ἀλλόφυλα δὲ τῶ ὑποκειμένου. ἀλλὸς δὲ ταύτης μόνης ἐμνήσθη εὐ τεῦθεν.

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΕΙΝ μὴ ὅωῦ βουλομένοις κατά τινος ὅλου.

Ε' ἐπὶ τῶν ὅπως δεῖ τὸ ἐκλογεῖν ποιεῖσθαι τῶν ἑπομένων τῆς ὅρου καὶ ὅς ἀλλοῖ ἐπόντα. ἔπι τε καὶ τῶν ἀλλοφύλων. εὐ τεῦθεν φησιν ὅπως δυνατὸν ἐκ τῶν ἀπογεγραμμένων ἕκαστον τῶν προβλημάτων κατασκευάζειν, πότε καθόλου καὶ τὸ μειζόν. καὶ τὸ καταφατικὸν καὶ τὸ ἀποφατικὸν. ἢ μὴ γὰρ τὸ καθόλου καταφατικὸν βουλόμεθά φησι κατασκευάσαι, ζητητέον ἢ τὶ τῶν ὑποκειμένων τῶ κατηγορουμένῳ ὅρῳ, τοῦτέστιν ὅς ἑπόντα, καὶ τῶν ἑπομένων τῶ ὑποκειμένῳ. τοῦτέστιν τῶν κατηγορουμένων ἀλλοῦ παντὸν ὄντων. καὶ ἐὰν εὐ τούτοις εὑρωμεν τι παντὸν, κατασκευάσομεν τὸ καθόλου καταφατικόν. οἷον εὐ τοῖς ὑποκειμένοις τῶ κατηγορουμένῳ (λέγω δὴ τῶ ἀγαθῶ) ἔστι τὸ κατὰ φύσιν. πάλιν εὐ τοῖς ἑπομένοις τοῦτέστι κατηγορουμένοις τῆ ἡδονῆ ὄντι τὸ κατὰ φύσιν. συλλογιζόμεθα οὕτως. ἢ τὸ ἀγαθὸν παντὶ κατὰ φύσιν (ὑπόκειται γὰρ ἀλλῷ) τοῦτο δὲ τὸ κατὰ φύσιν παντὸν ὄντι τῶ ἑπομένῳ τῆ ἡδονῆ, λέγω δὴ τὸ κατὰ φύσιν ὀρεκτῶ, τὸ ἀγαθὸν ἄρα παντὶ τῶ κατὰ φύσιν ὀρεκτῶ ὑπάρχει, ὅπῃ τῆς ἡδονῆς κατηγορεῖται. τοῦτο δὲ πάσῃ ἡδονῆ ὑπάρχει. καὶ τὸ ἀγαθὸν ἄρα πάσῃ ἡδονῆ. οὕτω μὴ ὅωῦ τὸ καθόλου. ἐὰν δὲ τὸ μειζόν καταφατικὸν ζητῶμεν καταπασκευάσαι. ἴδωμεν εἴ τι τῶν ὑποκειμένων, τῶ τε ὑποκειμένῳ καὶ τῶ κατηγορουμένῳ. τῶ ἀγαθῶ λέγω καὶ τῆ ἡδονῆ, παντὸν ὄντι. καὶ ἐὰν εὑρωμεν ὥσπῃ ἔχομεν εὐ τούτοις ὂν κατ' ἀρετὴν βίον, τῆ αὐτῆ μεθόδῳ σωιάξομεν τὸ μειζόν καταφατικόν. διατῆτο τρίτου σχήματος. αὐτοσχεδιάζειν δὴ τὴν ἐλάττονα πρότασιν, διὰ τῆς ἀρετῆς δὲ τὸ καθόλου ἀποφατικὸν ζητῶμεν καταπασκευάσαι. ἴδωμεν, εἴ τι τῶν ἀλλοφύλων τῆς κατηγορουμένου. καὶ τῶν ἑπομένων τῶ ὑποκειμένῳ παντὸν ὄντι. ὥσπῃ εὐ τούτοις ἔχομεν τὸ ἀπλῆς καὶ τὴν κίνησιν. καὶ γὰρ πᾶσα κίνησις ἀπελής. πάλιν γὰρ εὐ τεῦθεν (ἐπειδὴ τὸ ἀγαθὸν οὐδενὶ ἀπλῶ (παντὸν δὲ ἔπεῖν κινήσει) καὶ κίνησις δὲ πάσῃ ἡδονῆ, τὸ ἀγαθὸν οὐδεμία ἡδονῆ. καὶ αὖ ἀπαλιν δὲ ποιήσαντες φησι τὸ ἀλλὸ καταπασκευάσαι σωιάμεθα. ἐὰν δὲ εὑρωμεν τι τῶν μὴ τῆ ὑποκειμένου ἀλλοφύλων. τῶν δὲ τῆ κατηγορουμένου ἑπομένων παντὸν. σωιάξομεν γὰρ οὕτως εὐ δευτέρῳ σχήματι τὸ καθόλου ἀποφατικόν. ἔστω γὰρ ἀλλόφυλον τῆς ἡδονῆς τὸ ξ'. ἑπόμενον δὲ τῶ ἀγαθῶ τὸ ν' (ἐπειδὴ σωῦ τὸ ξ' οὐδεμιᾶ ἡδονῆ (παντὸν δὲ τὸ ξ'. τῶν ν') τὸ ν' ἄρα οὐδεμία ἡδονῆ. ἔστι δὲ καὶ παντὶ ἀγαθῶ (ἔπεται γὰρ ἀλλῷ) τὸ ἀγαθὸν ἄρα οὐδεμία ἡδονῆ (σωιάμεθα δὲ τὸ ἀλλὸ τῆτο καὶ εὐ πρώτῳ σχήματι ποιῆσαι αὐτοσχεδιάζοντες τῶν τε ἀποφατικῶν πρότασιν καὶ τὸ συμπέρασμα. ἐπεὶ γὰρ τὸ ξ' οὐδεμία ἡδονῆ, καὶ ἡδονῆ οὐδενὶ τῶ ξ'. παντὸν δὲ ἔπεῖν τῶ ν'. τὸ δὲ ν' παντὶ ἀγαθῶ. ἡ ἡδονὴ ἄρα οὐδενὶ ἀγαθῶ. ὥστε καὶ αὐτοσχεδιάζει. ἀγαθὸν οὐδεμιᾶ ἡδονῆ (ἐὰν δὲ τὸ μειζόν ἀποφατικὸν ζητῶμεν. ἴδωμεν εἴ τι ὄντι παντὸν τῶν ἀλλοφύλων τῆς κατηγορουμένου καὶ τῶν ὑποκειμένων τῆς ὑποκειμένου. τοῦτέστιν οἷς ἔπεται. ὥσπῃ εὐ τεῦθεν τὸ ἀλυσιτελές. καὶ ἡ ἀφεριπονία. ἀπορία γὰρ ὄντιν ἡ ἀφεριπονία. ἡ καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν εὐ τούτοις παντὸν. γίνεται δὲ εὐ τρίτῳ σχήματι ὁ συλ-

λογισμός. τὸ γὰρ ἀγαθὸν οὐδενὶ ἀλυσιτελεῖ. παντὸν δὲ ἔστω ὑπεῖν, οὐδεμιᾶ ἀπονοίᾳ. ἡδονὴ πάσῃ ἀπονοίᾳ. τὸ ἀγαθὸν ἄρα οὐ πάσῃ ἡδονῆ. τὸ σχῆμα (σύντομον) αὐτοσχεδιάζας δὲ τῶ ἐλάττονα. λέγω δὲ τῶ καταφατικῶ, ποιήσας τὸ πρῶτον σχῆμα.

» ΤΟΥ μὴ καταπασκευαζομένου, βλεπτέον ἐς τὰ ὑποκείμενα, καθ' ὧν ἀλλὸ τυγχάνει λεγόμενον. οὐ
» δὲ δεῖ κατηγορεῖσθαι, ὅσα τούτῳ ἕπεται. εἰ γάρ τι τούτων ἢ παντὸν, ἀνάγκη θάτερον θατέρῳ ὑπάρ-
» χειν. ἴδω δὲ μὴ ὅτι παντὶ ἀλλ' ὅτι τινὶ οἷς ἕπεται ἑκάτερον. ἢ γάρ τι τούτων, παντὸν εἶη, ἀνάγκη τινὶ
» ὑπάρχειν. ὅτιον δὲ μηδενὶ δεῖ ὑπάρχειν. ᾧ μὴ οὐ δεῖ ὑπάρχειν, ἐς τὰ ἑπόμενα. ὃ δὲ δεῖ μὴ ὑπάρχειν ἐς
» ἃ μὴ εὐδέχεται ἀλῷ παρεῖναι ἢ ἀνάπαλιν. ᾧ μὴ δεῖ μὴ ὑπάρχειν ὃ μὴ εὐδέχεται ἀλῷ παρεῖναι. ὃ
» δὲ ὑπάρχειν, ἐς τὰ ἑπόμενα. τούτων γὰρ ὄντων τῶν ἀλῶν ὁ ποτέρωνοῶ οὐδενὶ εὐδέχεται θατέρῳ θάτ-
» τερον ὑπάρχειν. γίνεται γὰρ ὁτὲ μὴ, ὁ εὐ τῆ πρώτῳ σχήματι συλλογισμός. ὁ τὲ δὲ ὁ εὐ τῆ μέσῳ. ἐὰν
» δὲ τινὶ μὴ ὑπάρχειν, ᾧ μὴ δεῖ ὑπάρχειν οἷς ἕπεται. ὃ δὲ, μὴ ὑπάρχειν, ἃ μὴ δύναται αὐτῆ ὑπάρχειν.
» ἢ γάρ τι τούτων εἴη παντὸν, ἀνάγκη τινὶ μὴ ὑπάρχειν.

» ΤΟΥ μὴ καταπασκευαζομένου λέγει. τῶ κατηγορουμένου ὅρου. οὗ δὲ, δεῖ κατηγορεῖσθαι, τῶ ὑποκειμένου,
» ἵνα ὁ σαφέστερόν τι τὸν λόγον ποιήσωμεν. καὶ τελέως ἐκθώμεθα τὸ διάγραμμα. ἐπ' ἀλῶν ψηφῶν τῶν
» στοιχείων ἀλῶ ἐκθησόμεθα, ἵνα μάθωμεν πόσαι γίνονται συμπλοκαί, καὶ τοῖαι μὴ δύνανται σύστα-
» σιν ἔχειν, τοῖαι δὲ οὐ. ἔστω οὖν τὸ μὴ α, ὁ κατηγορούμενος ὅρος. τὸ δὲ ὁ ὑποκείμενος. τὸ δὲ β' τὰ
» τῆ κατηγορουμένῳ ἑπόμενα. τὸ δὲ γ' τὰ οἷς ἕπεται. τὸ δὲ δ' τὰ ἀλλόφυλα ἀλλοῦ. ὁμοίως τὸ μὴ ζ' τὰ

ΑΣΥΣΤΑΤΟΣ.

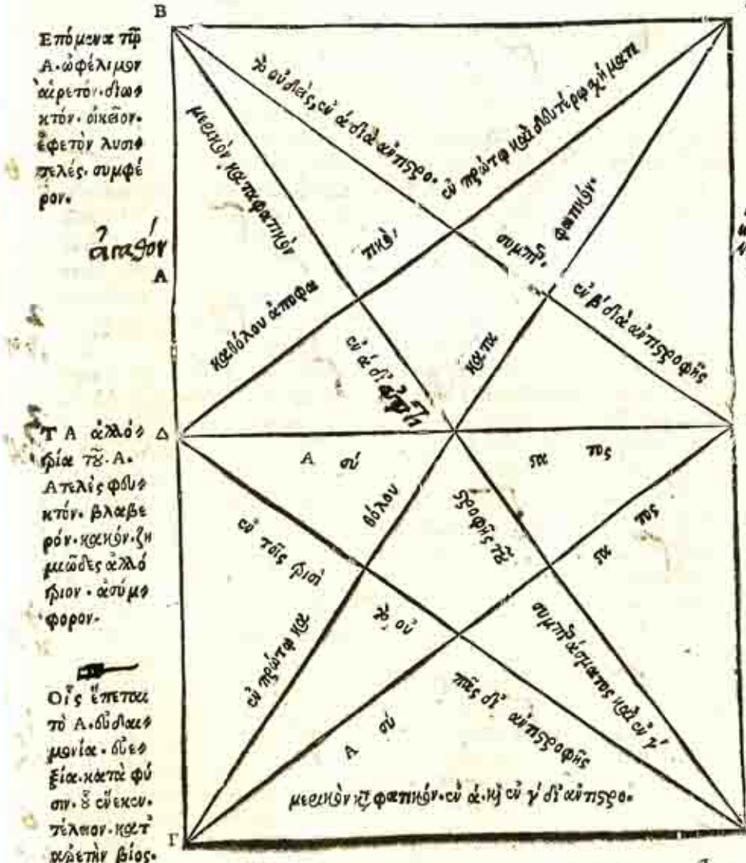
Β
Ζ
Α
Δ
Θ
Γ
Η
Ε
Ο
Κ
Λ
Μ
Ν
Ξ
Π
Ρ
Σ
Τ
Υ
Φ
Χ
Ψ
Ω
Α
Α
Α

ηὸν, ἀλλ' οὐκ ἀλλότριον. ἀλλὰ διὰ τὲ ἀπηρέψαι τὸ συμαγόμενον ἐκ τούτων συμπέρασμα· τὲ τὸ μὲν
ὅλῃ ὁ αὐτηρραμμένος ἔστω ὁ συλλογισμός, ᾗ γὰρ ὁ β' παντὶ τῷ α', παντὸς δὲ τὸ β' τῷ η, καὶ τὸ η παντὶ
τῷ α'. πάλιν ἐπεισὴ τὸ ε' παντὶ τῷ η. τὸ δὲ η παντὸς τῷ β'. καὶ τὸ ε' ἄρα παντὶ τῷ β'. ὁ δὲ β' παντὶ
τῷ γ'. καὶ τὸ ε' ἄρα παντὶ τῷ α'. ἀλλ' οὐ τὲτο ἰῶ τὸ προκείμενον. ᾗ τὸ ε' παντὶ τῷ α' ὑπάρχει διὰ τούτ
των. ἀλλ' ᾗ τὸ α' παντὶ τῶν ε' ὑπάρχει. ἡ γὰρ καθόλου καταφατικὴ πρὸς τὴν μερικὴν ἀπηρέφει. δεῖ δὲ
καὶ τῶν ἐπομένων καὶ οἷς ἔπεται ἕκαστον ὧς τὰ πρῶτα καὶ τὰ καθόλου μάλιστα βλέπειν. οἷον τὲ μὴ
ε'. μᾶλλον ὧς τὸ κζ'. ἢ ὧς τὸ ζ μόνον· τὲ ὁ α, ὧς τὸ κγ'. ἢ ὧς τὸ γ' μόνον· τὸ διὰ τούτων προκείμενον τὲ
τὸ ὅλῃ. διὰ φησὶ λαμβάνοντα ἡμᾶς, τὰ ἑπόμενα τῶν ὅρων καὶ οἷς ἄλλα ἕπεται, μὴ μόνον τὰ προσχῆ
λαμβάνειν, ἀλλὰ καὶ τὰ πορρωτέρω. διὰ γὰρ τούτου πλειόνων προτάσεων δυνήσομεθα
πρὸς καταστοχασμὸν τὲ προκειμένου. οἷον, ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὐσία βελόμενοι δεῖξαι, λαβόντες τὸ ἑπό
μενον τῷ ἀνθρώπῳ τὸ ζῶον. δείκνυμεν διὰ τούτου ὁ ἄνθρωπος ζῶον. τὸ ζῶον οὐσία. ὁ ἄρ' ὁς ἄρα ἡ οὐσία.
ἐὰν οὖν καὶ τὰ τῷ ἑπομένῳ ἑπόμενα λάβωμεν. λέγω δὴ τὰ τὲ ζῶον καθολικώτερα. ὅτι δυνατώτερος
ὁ λόγος γενήσεται. οἷον τὸ ἔμψυχον τὸ σῶμα. καταστοχασόμεθα γὰρ καὶ διὰ τούτων ὅτι ὁ ἄνθρος οὐσία λέ
γοντες οὕτως. ὁ ἄνθρος ἔμψυχον. τὸ ἔμψυχον οὐσία. ὁ ἄνθρωπος ἄρα οὐσία. ἢ ἤδη τὲ σώματος ὁμοίως.
ὥστε ὅσω ἂν καθολικώτερα λάβωμεν τοσοῦτον πλειόνων δυνησόμεθα προτάσεων. ὁμοίως ἕξει καὶ
ἐπὶ τῶν οἷς ἕπεται. ἕπεται γὰρ τῇ οὐσίᾳ προσχῶς μὲν τὸ σῶμα. εἶτα τὸ ἔμψυχον. εἶτα τὸ ζῶον ἢ ἤδη
πάντων ὁμοίως. Ἀλλὰ ζητητέον πῶς αὐτέρω ἢ πῶν ὅτι οὐ δεῖ λαμβάνειν ἡμᾶς ἢ μὴ μόνα τὰ προσ
χῶς ἑπόμενα ἢ οἷς ἕπεται τὰ ὁ πορρωτέρω. διόπερ πρέχει) εἰ τοῦτο εἰς. νῦν τὸ εἰναντίον λέγει αὐτικρυς.
ὅτι ἢ τὰ πορρωτέρω λανθάνει. λέγομεν ὅν πρὸς τὲτο, ὅτι ἐκεῖ μὲ λέγων ὅπως δεῖ τὰ ἀπογραφῶ τοῦ
τῶν ποιεῖαδ, ἔλεγεν ὅτι τὰ προσχῶς μόνον τὰ ἑπόμενα ἢ οἷς ἕπεται. δεῖ ἀπογράφειαδ· τὰ ὁ πορρωτέρω
δ'. ἵνα μὴ πολλὰ ἀπογράφειαδ ἀναγκαζόμεθα. ἔχομεν γὰρ φησὶ διὰ τούτων ἢ τὰ λοιπά. διὰ γὰρ τὲ λα
βεῖν ὡς ἐπόμῃ τῷ αὐτῷ τὸ ζῶον. ἔχομεν ἢ ὅσα τῷ ζῴῳ ἕπεται. ὥστε ἐκεῖ μὲ δὲ ἔλεγε δεῖν ἀπογράφειαδ
ταῦτα ὡς ὁμολογουμένως δι' ἐκείνων εὐυπάρχοντα. εὐπαθεμένοι τοι ἐπεισὴ πεῖ ἄλλων τὲ καταστοχασμῶν
ὁ λόγος. τὲτο δὲ ὅτι τῆς λήψεως τὲ μέσου ὅρου, διατὲ τὸ φησὶ δεῖν παραλαμβάνειν καὶ ταῦτα. δεῖ γὰρ
οὐδὲ βλέπειν ἢ εὐδέχεται διὰ τῶν καθολικωτάτων σωάγειν τὸ προκείμενον καὶ τούτων τὴν ταυτό
τητα λαμβάνειν, ἵνα δυνατέραν τῇ ἀποδείξει ποιήσωμεν διὰ πλειόνων τὸ ἄλλο συλλογιζόμενοι. ὅσω
γὰρ διὰ τῶν καθολικωτάτων σωάγομεν τὸ συμπέρασμα, πλειόνων δυνατοῦμεν μέσων. τὸ ἄλλο γὰρ ἢ
διὰ τῶν μερικωτέρων σωάγειν δυνατόν. ᾗ δὲ τὸ διὰ τῶν μερικωτέρων σωάγοιτο, οὐ πάντως ἢ διὰ
τῶν καθολικωτέρων σωαχθήσεται. οἷον, ᾗ μὴ γὰρ διὰ τὲ σώματος μέσου σωάγω ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἔφ

Tantia exima

ic patet quid sit
ἐπογράφεσθαι
. reponere & collo
are in figura

ppellat. κζ. quod
mplius & latius qm
. Nam. κ. comple
tur. ζ. qa est poste
ior illa. Non dixit,
utem quod est nota
lum. ᾗ ζ. qa nun
ua hæc duo elementa
oncurrunt.

ΒΙΒΛΙΟΝ α'. 1. ὅις ἕπεται LXXII

τοῖς ὅροις λαμβάνειν, ἐκέλευεν τὰ δὲ προσχῶς ὑποκείμενα πνὶ, τὰ καθολικώτατά ὅτι τῶν οἷς ἕπε
ται. οὐ γὰρ ὁμοίως ἔχει τὰ οἷς ἕπεται τι. καὶ τὰ ἑπόμενα ἀλλῷ. τὰ μὲν γὰρ προσχῶς ἑπόμενα. τὰ μερι
κώτατά ὅτι τῶν ἑπομένων. τὰ δὲ προσχῶς ὑποκείμενα ταῦτα δὲ ὅτι τὰ οἷς ἕπεται. τὰ καθολικώτα
τὰ ὅτι τῶν οἷς ἕπεται. τουτέστιν τῶν ὑποκειμένων. οἷον ζῴῳ προσχῶς ἕπεται τὸ ἔμψυχον. καὶ ἔστι μερι
κώτερον σώματός τε καὶ οὐσίας ἑπόμενον τῷ ζῴῳ, ἕπεται ὁ προσχῶς ὁ ζῶον τῷ λογικῷ. νῦ ἔστι τὸ
τὸ καθολικώτερον τῶν λοιπῶν οἷς ἕπεται. οἷον αὐτοῦ σωκράτους. τούτων οὖν οὕτω διαπεπραγμένων εὐ
τῇ λήψει τῶν μέσων ὅρων λέγων δεῖν ἢ εὐδέχεται τὰ καθολικώτατα λαμβάνειν, ἔδει μόνον ἢδὴ τῶν
κατηγορουμένων τουτέστι τῶν ἑπομένων τοῖς ὅροις τὲτο ποιεῖν. ὁ γὰρ ζ τὲ προσχῶς κατηγορεῖται.
καὶ ἰῶ μερικώτερον τῶν κατηγορουμένων. ἢ ὅτως οὖν λαμβάνει καθολικώτερα ἄλλου ὁ κζ'. ἢδὴ δὲ
τῶν ὑποκειμένων ὑπόκειται τὸ α', τῷ γ'. ᾗ τὰ προσχῶς ὑποκείμενα ἐλαμβάνετο. τὲτο δὲ ὅτι τὰ κα
θολικώτατα τῶν ὑποκειμένων. τὲ γ' ἄρα οὐδέν ὅτι καθολικώτερον. πῶς οὖν λαμβάνει ἄλλου καθολι
κώτερον ὁ κγ'. λέγω οὖν ὅτι εὐ μὴ τῇ ἐκθέσει τὰ προσχέστατα ἔλαμβανεν. ἵνα τὰ ἑκάστῳ ποιοῦν
τὸν ὅτι λάβῃ κατηγορούμενά τε καὶ ὑποκείμενα, καὶ μὴ τὰ δι' ἄλλο. τὲ γὰρ λογικοῦ διὰ τὸ ζῶον κα
τηγορεῖται. τὸ ἔμψυχον. καὶ τῷ ζῴῳ διὰ τὸ λογικὸν ὑπόκειται ἄνθρωπος. εὐ μὲν τῇ ἐκθέσει τὲ μέ
σου ἀξιῶν ὧς τὰ καθολικώτατα ἀποβλέπειν ἢ οἷόν τε, ὑποδείγματος μόνου ἕνεκεν καὶ σαφηνείας.
ὡς μερικωτέρῳ τῷ γ' ἐχρήσατο. ἵνα δι' δείξῃ μὴ ὧς μόνα τὰ ἀπογραμμένα προσχεῖν ἐκλεγομένους
τὸν μέσον. ἀλλ' ἢδὴ βλέπειν ἢ τί ὅτι τῶν ὑποκειμένων καθολικώτερον. καὶ ἢ εὐδέχεται τοῦτο μέσω
καὶ τὰ τῶν πραεδομένων μεθόδων χρήσασθαι τὲ τὸ λαμβάνειν.

» ΔΗΛΟΝ δὲ καὶ ὅτι διὰ τῶν ἡμῶν ὅρων καὶ τῶν δύο προτάσεων ἡ σπέψις. καὶ διὰ τῶν προτα
» ρμένων ἡμάτων οἱ συλλογισμοὶ πάντες.

Β ούλεται ὁ φιλόσοφος καὶ διὰ τῶν δεδειγμένων εὐ τῷ τμήματι τούτῳ, λέγω δὴ ὁ πεῖ τῆς δυνάμεως
τῶν προτάσεων, δεῖξαι ὅτι πᾶσα ἀνάγκη πάντα συλλογισμὸν διὰ μόνων ἡμῶν ὅρων γίνεσθαι. νῦ διὰ
τῶν προειρημένων ἡμῶν ἡμάτων. καὶ ἄλλως ἀδύνατον. ᾗ γὰρ καλῶς εἰλήφαμεν ἢ τῶν ἑπομένων τοῖς
ὅροις, καὶ οἷς ἕπεται ἐκλογὴ ἔτι τε νῦ τὰ ἀλλόφυλα ἄλλων. ἢδὴ ἑκάστου τῶν προβλημάτων, ἔδει τού
των τὴ ταυτὸν δυρεθῆναι. οἷον ἢδὴ μὴν τὲ καθόλου καταφατικοῦ. τὰ οἷς ἕπεται ὁ κατηγορούμενος.
καὶ τὰ τῷ ὑποκειμένῳ ἑπόμενα. καὶ ἢδὴ τῶν ἄλλων ὡς δὲ δείκνυται, ἐχόντων τῶν ἡμῶν δύο μὴν ὅρους τὲ
περὶ ὧν ὁ λόγος. τὸν τε ὑποκείμενον καὶ τὸν κατηγορούμενον. λαμβανόντων δὲ καὶ ἕτερον τινα ὅρον. ἵνα
ἵνα τὲ μὴν κατηγορουμένου ὑποκείμενος, τὲ δὲ ὑποκειμένου κατηγορούμενος, ἀνάγκη μόνους τὲ
ὅρους γίνεσθαι τὸ ἄλλο καὶ ἢδὴ τῶν ἄλλων τῶν προβλημάτων ὁμοίως. οὕτω μὴν οὖν ἢ ἐς μόνοι οἱ τὲ
ὅρον συλλογισμὸν παραλαμβανόμενοι ὅροι ὅτι δὲ ἡμῖν μόνα τὰ ἡμάτα. νῦ διὰ τῶν εὐπεῖθα πάλιν δεικ
νυμένων, φανερόν ἐδείκνυτο γὰρ τὸ μὴν καθόλου καταφατικὸν διὰ τὲ α'. καὶ διὰ τὲ β'. ὁ δὲ μερι
κὸν καταφατικὸν διὰ τὲ γ'. τὸν. καὶ διὰ τὲ α'. τὸ δὲ μερικὸν ἀποφατικὸν διὰ τὲ γ'. τὸν ἡμάτος. νῦ
διὰ τὲ α'. ταῦτα μὲν ὅτι τὰ διὰ τούτων τῷ ἀεὶ τοτέλεια δεικνύμενα. σαφῆ δὲ καὶ τὰ τῆς λέξεως.

» ΔΕΙΚΝΥΤΑΙ γὰρ ὑπάρχειν μὴν παντὶ τῷ ε' ὁ α' ὅταν τὸ γ' τῷ ζ' ταυτὸν πληφθῇ. τὲτο δὲ
» ἔσται τὸ μέσον.

Τ οῦτο ποῖον; δῆλον ὅτι τὸ γ' νῦ τὸ ζ'. ταυτὸν γὰρ ταῦτα. μέσον δὲ φησὶ, τουτέστιν μέσος ὅρος. δι' ὃ ἐπάγει.

» Ἄκρα δὲ τὸ α' καὶ ε'. γίνεται οὖν τὸ πρῶτον σχῆμα. τίνι δὲ, ὅταν τὸ γ' καὶ τὸ η' ληφθῇ ταυτόν.
» τὲτο δὲ τὸ ἔσχατον σχῆμα. μέσον γὰρ τὸ η' γίνεται. μηδενὶ δὲ, ὅταν τὸ δι' καὶ τὸ ζ' ταυτόν. οὕτω δὲ καὶ τὸ
» πρῶτον σχῆμα, καὶ τὸ μέσον. τὸ μὴν πρῶτον, ὅτι οὐδενὶ τῷ ζ' ὑπάρχει τὸ α'. εἰ δὲ ἀντιστρέφει τὸ στερητι
» κόν. τὸ δὲ ζ' παντὶ τῷ ε'. τὸ δὲ μέσον, ὅτι τὸ δι', τῷ μὴν α', οὐδενὶ τῷ δὲ ε', παντὶ ὑπάρχει τινὶ δὲ μὴ ὑ
» πάρχει, ὅταν τὸ δι' καὶ τὸ η' ταυτόν ἦ. τὲτο δὲ τὸ ἔσχατον σχῆμα. τὸ μὴν γὰρ α', οὐδενὶ τῷ η' ὑπάρξει. τὸ
» δὲ ε', παντὶ τῷ η'.

Τ ουτέστιν ἄκροι ὅροι ὅτε μείζων καὶ ὁ ἔσχατος τὲτο δὲ ἔσται τὸ ἔσχατον σχῆμα. μέσον δὲ τὸ η'. ἐπεισὴ τὸ γ'
νῦ τὸ η' ταυτόν. τὲτο δὲ ὅτι μέσον, δῆλον ὅτι οὐδὲν διαφέρει τὸ γ' ἢ πεῖν ἢ τὸ η' μέσον. ταυτὸν γὰρ ἄμφω.

» ΦΑΝΕΡΟΝ οὖν ὅτι διὰ τῶν προειρημένων σχημάτων οἱ συλλογισμοὶ πάντες. καὶ ὅτι οὐκ ἔλεκ
» τέον ὅσα πᾶσιν ἕπεται. διὰ τὸ μηδένα γίνεσθαι συλλογισμὸν ἐξ ἀλλῶν. καταστοχάζεσθαι μὴν γὰρ ὅλως,
» οὐκ οὖν ἐκ τῶν ἑπομένων. ἀποστερῶν δι' οὐκ εὐδέχεται. διὰ τῶν πᾶσιν ἑπομένων. διὰ γὰρ τῷ μὴν ὑπάρ
» χειν, τῷ δὲ μὴ ὑπάρχειν.

Ε κ τῆς γενομένης ἀπογραφῆς τῶν ἑπομένων τοῖς ὅροις. καὶ οἷς ἄλλοι ἕπεντο. καὶ τῶν ἀλλοφύλων ἄλλων
συνέα γενομένων συζυγιῶν ὡς ἐδείξαμεν. καὶ μὴν ἐξ χρησιμοῦ ἐστιν ἡμῖν ἢδὴ σκεψιν τῶν προτάσεων.
ἃς νῦ παραδέδοκεν ἤδη. αἱ ὁ ῥᾶς ἄχρηστοί εἰσιν. ἃς νῦν ἐκτίθε). νῦ τὰς αἰτίας ἀποδίδοσι δι' ἃς εἰσὶν ἄ
χρηστοι. τὰ ἀμφοτέροις τοῖς ὅροις ἑπόμενα ἄχρηστα φησὶ, δι' ὅτι οὔτε καταστοχάζεσθαι ἀναστοχάζεσθαι ἐστὶ
διὰ τούτων. καταστοχάζεσθαι μὴν οὖν οὐκ ἔστιν. ἢ ὅτι εὐ β' σχήματι ποιοῦσιν ἐκ δύο καταφατικῶν
συζυγίαν ἥτις νῦ ἀσυλλόγιστος. ὁ γὰρ β' καὶ ζ ὅπερ ἐστὶ ταυτὸν [illegible] καὶ τῷ ε' παντὶ ἀνάγκη ὑπάρχειν.

Observandú doc
tum

Tres ee termin
& duas propoſi
nes in omni ſy
gilmo

Quod tres & nó
res ſint figura

Vniuerſalis at
Particularis a

Vniuerſalis n
Particularis n

11. Legendum videtur. uel τοῖς ἑπομένοις uel τῶν ἑπομένων

ὅτε. videtur deeſſe

αὕτη δὲ ὡς εἶπον ἡ συζυγία ἀσυλλόγιστος διὸ καὶ ἀνασκευάζειν δὲ οὐκ ἔστιν διὰ τούτων· ὅτι δεῖ τὸν αἰεὶ ἀνασκευάζοντα συλλογισμὸν τινὶ ἑτέρων τῶν προτάσεων ἀποφατικὸν ἔχειν· αὐτοῖς δὲ ἄμφω ὄντα καταφατικά· καὶ πάλιν, ἐὰν λάβωμεν τὰ ἄλλα ὅποι, τάδε οἷς ἕπεται τὸ κατηγορούμενον· ἡ τὰ ἀλλοφλία τῶν ὑποκειμένων· τουτέστιν τὰ γθ, γίνεται οὖν πρώτῳ σχήματι ὁ συλλογισμὸς τὴν ἐλάττονα πρότασιν ἔχων, ἀποφατικώ· ἀσυλλόγιστος δὲ διὸ καὶ αὕτη ἡ συζυγία· οἷον τὸ α παντὶ τῷ γ, παντὸν δὲ ἀπεῖν τῷ β· τὸ β οὐδενὶ τῷ ε· ὥστε ἡ ἐλάττων ἀποφατική, ἀσυλλόγιστος ἄρα· ἐὰν δὲ τὰ ἄμφω ἀλλοφλία λάβωμεν ἢ οὖν προφανὲς κἀνταῦθα τὸ ἄχρηστον· ἄμφω γὰρ γίνεται ἀποφάσεις, εἴτε κατὰ τὸ πρῶτον σχῆμα ποιήσει τις τὸν συλλογισμόν, εἴτε κατὰ τὸ δεύτερον· κατὰ μὲν τὸ α· ἵνα εἴπωμεν οὕτως τὸ α οὐδενὶ τῷ δ· παντὸν δὲ ἀπεῖν τῷ β· καὶ τὸ β οὐδενὶ τῷ ε· κατὰ δὲ τὸ δεύτερον, τὸ δ καὶ τὸ β· παντὸν γὰρ ἄμφω τῷ α καὶ τῷ ε οὐδενί· ὥστε καὶ αὕτη ἀσυλλόγιστος ἡ συζυγία· κατὰ μόνας ἄρα τὰς ἐξ συζυγίας τὰς σκέψεις τῶν προτάσεων ποιητέον.

ΦΑΝΕΡΟΝ δὲ ὅτι καὶ αἱ ἄλλαι σκέψεις τῶν κατὰ τὰς ἐκλογὰς ἀχρεῖοι πρὸς τὸ ποιεῖν συλλογισμόν· οἷον, εἰ τὰ ἑπόμενα ἑκατέρῳ ταυτά ἐστιν, ἢ οἷς ἕπεται τὸ α, καὶ α μὴ οὐδενὶ χρῆται τῷ ε, ἢ ὅσα πάλιν μὴ ἐγχωρεῖ ἑκατέρῳ ὑπάρχειν· οὐ γὰρ γίνεται συλλογισμὸς διὰ τούτων· εἰ μὲν γὰρ τὰ ἑπόμενα ταυτά· οἷον τὸ β καὶ τὸ ζ· τὸ μέσον γίνεται σχῆμα κατηγορικὸς ἔχον ἀμφοτέρας τὰς προτάσεις· εἰ δ' οἷς ἕπεται τὸ α, καὶ α μὴ οὐδενὶ χρῆται τῷ ε· οἷον τὸ γ καὶ τὸ β· τὸ πρῶτον σχῆμα ἔσται ἐστερημένον· ἔχει τὴν πρὸς ἔλαττον ἄκρον πρότασιν· εἰ δ' ὅσα μὴ οὐδενὶ χρῆται ἑκατέρῳ· οἷον τὸ δ' καὶ τὸ β· ἐστερημένα ἀμφότερα· ἢ οὐ τὴν πρώτῳ ἢ οὐ τῷ μέσῳ σχήματι· οὕτω δ' οὐδαμῶς ἔσται συλλογισμός.

Ε' πεισθεὶς τινὶ μίαν συζυγίαν δεῖ θεῖναι τὴν λαμβανούσας τὰ ἀμφοτέροις τοῖς ὅροις ἑπόμενα· διαστὴ φησι καὶ αἱ ἄλλαι περὶ ἃς εἴπομεν ἄχρηστοι, ἢ τὰ ἀμφότερα ἀλλοφλία λαμβανούσας· καὶ τὰ οἷς ἕπεται ὁ κατηγορούμενος, καὶ οἷς μὴ ὑπάρχει ὁ ὑποκείμενος· ἃ δὲ βουλόμενος τυγχάνει ἐκθέσθαι, λαμβάνει πάλιν τὸν λόγον· καὶ ἀρχὴ τοῦ ἀπὸ τῆς λαμβανούσης τὰ ἀμφοτέροις ἑπόμενα· φησὶ γὰρ εἰ τὰ ἑπόμενα ἑκατέρῳ· εἰ τὰ ἐκθέμενος τὰς ῥᾶς συζυγίας· δεικνυσι μεταιτοῦντα τὰ ἐκ τῶν ὅρων· ἀπὸ τῆς πρώτης ἀρξάμενος ὅτι ἄχρηστοί εἰσιν οἱ τὰς συλλογιστικὰς μεθόδους.

ΔΗΛΟΝ δὲ καὶ ὅτι οἷαι ταυτὰ λυπεῖν τὰ κῆ τὴν ἀδύνατον σκέψιν· καὶ οὐχ ὅτι οἷαι ἕτεραι ἢ εἰσὶν αἱ διὰ τούτων προκείμενοι ὅτι δεῖ ἐξαιρεῖν· ὅτι ἀδύνατον ἄλλη μεθόδῳ χρήσασθαι ἢ τὴν λύσιν τῶν προτάσεων πλὴν τῆς παραδεδομένης· λέγω δὲ τῆς διὰ τῶν ἑπομένων καὶ οἷς ἕπεται· καὶ τῶν ἀλλοφλιῶν ταυτὸ τι λαβεῖν· διὸ ἀνάγκη καθ' ἕτερον τῶν ὅρων· ἢ γὰρ τις φησὶν ἄλλῳ ἀδύνατον δοῦναι, πάντες οἷς μίαν τῶν ὑφ' ἡμῶν παραδεδομένων σωζεσθαι· ἀγνοοῦσι γὰρ οἱ τοι ὅτι δυνάμεθα μηδὲν, ἢ ἀπὸ γραμμῶν ταυτὸ τι λαβεῖν· ὅπῃ εἰ πᾶσι τοῖς προβλήμασιν ὡς ἀναγκαῖον ὁ ἀριστοτέλης παραδεδωκεν· ἀλλὰ λαβὼν τούτων τινὰ εἰκαστίαν, ἢ ἁπλῶς ἕτερα ἀλλήλων· καὶ μὴ οὐδὲ χρόμενα τῷ αὐτῷ ὑπάρχειν, τὰ ἀποφατικὰ προβλήματα κατασκευάζω· οἷον ἔστω τὸ β καὶ τὸ ζ εἰκαστικῶ· μὴ οὐδὲ χρόμενα τῷ ἄλλῳ ὑπάρχειν· καὶ κατασκευάζω ἐκ τούτων τὸ καθόλου ἀποφατικὸν οὕτως ἐπεισθὶ τὸ β παντὶ τῷ α παντὶ, τῷ δὲ ζ οὐδενί· εἰκαστίον γὰρ· καὶ τὸ α ἄρα τῷ ζ οὐδενί· τὸ δὲ ζ τῷ β παντὶ· καὶ τὸ α ἄρα τῷ ε οὐδενί· ἔστω γὰρ τὸ μὲν β μέλαν· τὸ δὲ α ἀιβίοψ· τὸ δὲ ζ λευκὸν· τὸ δὲ ε κύκνος· ἐπεισθὶ οὖν τὸ μέλαν παντὶ ἀιβίοπι ὑπάρχει· οὐδενὶ δὲ λευκῷ· τὸ μέλαν· εἰκαστίον γὰρ· καὶ ἀιβίοψ ἄρα οὐδενὶ λευκῷ· τὸ δὲ λευκὸν παντὶ κύκνῳ· καὶ συμβαίνει τοῦ ἄρα ἐκ τούτων ὅτι ὁ ἀιβίοψ, οὐδενὶ κύκνῳ· ὁμοίως δὲ δείχθήσεται καὶ ἂν μὴ εἰκαστία λάβωμεν τὸ β καὶ τὸ ζ· ἀλλ' ἁπλῶς ἀπεσιδηρημένα καὶ μὴ συμφωνοῦντα τῷ ἄλλῳ ὑπάρχει· οἷον, εἰ τὸ μὲν β εἴη ἐφυχον· τὸ δὲ α ἄνθρωπος· τὸ δὲ ζ ἄψυχον· τὸ δὲ ε λίθος· τῷ ἄλλῳ γὰρ μεθόδῳ συμβαίνει τοῦ ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὐδενὶ λίθῳ· οἱ οὖν τοῦτο λέγοντες, φασὶν ἠγνοήκασιν, ὅτι τὸ συμπέρασμα γέγονεν εἰ τούτοις, διὰ τὸ παρ' ἡμῶν ὁρισμένας αἰτίας οὐ διὰ τὸ εἰκαστίον ληφθῆναι τὸ β τῷ ζ· εἰ γὰρ ἔχομεν πάντα τὰ ἀλλοφλία τῶν τι α ἢ ἢ τῶν ε· τὸ δὲ β οὐδενὶ τῷ ζ ὑπάρχει καὶ διαστῶ τὸ οὐδὲ τῷ ε τὸ β· ἔχομεν δὲ ἐκεῖνα πάντα τὰ τῶν ε ἀλλοφλία· ἔστω ἄρα τὸ β παντὶ τινὶ τῶν ἀλλοφλιῶν τῶν ε· ὥστε φησὶν οὐκ ἠδυνήθησαν σωσθῆναι οἱ τοῦτο λέγοντες τὴν παντὸ τὸ τῶν β καὶ τῶν β· καὶ διὰ τῶν τὸ εὐόμισον ἑτέρᾳ τινὶ μεθόδῳ σωθῆναι τὸ συμπέρασμα· εἰ δυνάμεθα δὲ καὶ τὴν λέξιν ἄλλῳ τῶν φιλοσόφου· δῆλον δὲ καὶ ποῖαι ἕτεραι ἢ εἰσὶν παντὸ διαλυπεῖν καὶ τὰ τὴν ἠδὶ σκέψιν καὶ ποῖαι ἕτεραι ἢ εἰσὶν τοῦ· διάφορον φησὶ φέρεσθαι τὴν γραφὴν τῶν ῥητῶν ὁ ἀλέξανδρος· εἶναι γὰρ οὕτω τὴν βιβλίων· καὶ οὐχ ὅτι οἷαι ἕτεραι ἢ εἰσὶν τοῦ· εἰ μὲν οὖν φέροιτο ἡ ποῖαι ἕτεραι ἢ εἰσὶν τοῦ· οὕτως δεκτέον· ἐπεὶ δῆλον γέγονεν ἡμῖν ἐκ τῶν ὁρισμένων ποῖαι διὰ λαμβάνειν τὰ ἄλλα ἔστω καὶ τῶν τὸ δῆλον ποῖαι δῆλον εἰ τούτοις ἕτεραι ἢ εἰσὶν τοῦ· ἵνα ὡς πῆ πόρισμά τι ἐκ τῶν ὁρισμένων τῶν τὸ σωάγκται· τὸ μανθάνειν ἡμᾶς

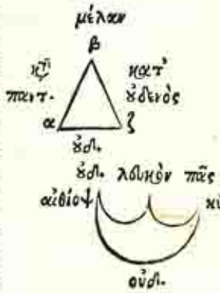

πόρισμα

∴ qa indeheet idem sunt ζ. & ε.

. μέλαν
. αἰβίοψ
λευκόν
. κύκνος

mnis. Aethops niger
ullus albus niger.
ullus albus æthiops
Omnis cygnus albus
Nullus cygnus æthiops

. ἔμψυχον
. ἄνθρωπος
. ἄψυχον
. λίθος

Alexander

Omnis homo animatus
Nullus inanimis animatus
Nullus inanimis homo
Omnis lapis inanimis
Nullus lapis homo.

μᾶς ποῖαι οὖν τούτοις τὰ ἕτερα ἢ τὰ εἰκαστία· δῆλον γὰρ συμβάλλεται ὡς ὁ προκείμενος, ὁ γνῶναι ταῦτα· ὥστε κατὰ ταύτην τὴν γραφὴν ὡς πόρισμα ἔστω τὸ σωζόμενον· ποῖαι οὖν ἕτερα· ἢ τὰ εἰκαστία φέρε δὲ πᾶσι· ἢ δὲ ἐλάβομεν ὁ γ καὶ ὁ ζ παντὸν, ἔστω τὸ δ' τῷ ζ εἰκαστίον ἢ ἕτερον· ἐπεισθὶ καὶ τὸ γ ἀλλοφλίοι· πάλιν ἢ ὁ γ καὶ τὸ θ' παντὸν, τὸ δ' καὶ τὸ θ ἕτερα ἔστιν ἢ εἰκαστία· ἢ γὰρ τὸ μὲν α παντὶ τῷ γ τουτέστιν τῷ θ· τὸ δὲ δ' οὐδενὶ τῶν α· οὐδὲ τῶν θ ἄρα οὐδενὶ τὸ δ· τὰ ἄρα δ θ ἢ εἰκαστία ἢ ἀλλοφλία ἀλλήλων· ἢ δὲ τὸ γ ἢ παντὸν ἢ τὸ μὲν γ τῶ θ ἢ ἕτερα· ἐστὶν ἢ εἰκαστίον· τῷ δὲ ἢ τῷ δ· καὶ ἐὰν τῶν λοιπῶν κατὰ τὴν ἀλλὴν μέθοδον δοκεῖ δὲ ἡ ἑτέρα γραφὴ προσφυεστέρα εἶναι οὖν τῷ προκειμένῳ θεωρήματι· καὶ τῇ ἐπαγομένῃ λέξει· λέγω δὲ καὶ οὐχ ὁ ποῖαι ἑτέρα ἢ εἰκαστία· ἵνα ἢ σωιέχεται ἀλλὴ, δῆλον ἢ ἐκ τῶν ὁρισμένων γέγονεν ἢ, ποῖαι οὖν τοῖς ἀπογεγραμμένοις καθ' ἕκαστον πρόβλημα δεῖ λαμβάνειν τὰ ἄλλα· οὐ γὰρ δεῖ λυπεῖν ποῖαι ἕτεραι ἢ εἰκαστία· καὶ ὅτι τὸ τοῦτο βούλεται σημαῖναι· δῆλον ἐκ τῶν ἐπαγομένων δύθεως, τί γὰρ φησι.

ΠΡΩΤΟΝ μὲν ὅτι τὸ μέσον χάσειν ἢ ἠδὶ βλέψις· ὁ δὲ μέσον οὐχ ἕτερον, ἀλλὰ ταυτὸν δεῖ λαβεῖν· εἶτα οὖν ὅσοις συμβαίνει γίνεσθαι συλλογισμὸν τῷ ληφθῆναι εἰκαστία, ἢ μὴ οὐδὲ χρόμενα τῷ ἄλλῳ ὑπάρχειν, οἷς πολὺ προειρημένοις ἅπαντας ἀναχθήσεται τρόπους· οἷον εἰ ὁ β καὶ ὁ ζ εἰκαστία, ἢ μὴ οὐδὲ χρόμενα τῷ ἄλλῳ ὑπάρχειν, ἔστω μὲν γὰρ τούτων ληφθέντων συλλογισμός· ὅτι οὐδενὶ τῷ ε ὁ α ὑπάρχει· ἀλλ' οὐκ ὅς ἄλλων· ἀλλὰ ἐκ τοῦ προφημένου τρόπου.

Ο' τὶ φησὶν οὐ δεῖ ζητεῖν ποῖαι οὖν τοῖς ἀπογεγραμμένοις ἕτεραί εἰσιν, ἀλλὰ ποῖαι τὰ ἄλλα, δῆλον· βουλόμεθα γὰρ ὁ μέσον ὅρον οὐρεῖν· δι' οὗ μέσου χέσιν πιὰ ἔχοντος πρὸς ἑκάτερον τῶν ὅρων ἢ ἀποφατικῶς ἢ καταφατικῶς, δεικνύομεθα ὁ ἄκρον τοῦ ἄκρου ἢ κατηγορῶσαι ἢ ἀποφήσαι· ἢ τοῖς ὅμοιοις τοῦ μέσου ἕνεκεν γίνεται· καὶ ἐὰν σκοπῶμεν τίνα δεῖ ἐκ τῶν ἀπογεγραμμένων λαβεῖν μέσον ὅρον· δεῖ δὲ ὁ μέσον εἶναι καὶ ὁ ἄλλον· δῆλον ἄρα ὅτι ποῖα τὰ ἄλλα εἰ τοῖς ἀπογεγραμμένοις εἰ ἑκατέρῳ τῶν ἄκρων ὅρων δεῖ ζητεῖν, καὶ οὐ ποῖα ἕτερα ἢ εἰκαστία· ἐπεὶ δύο ληφθέμεθα μέσεις καὶ οὐχ εἷς· καὶ οὕτω δύο ποιήσωμεν προτάσεις μηδὲν ἀλλήλαις κοινωνούσας· οἷον, ὁ β παντὶ τῷ α· καὶ τὸ ζ παντὶ τῷ ε· ἢ δὲ ποτὶ φησὶ συμβαίνει ἐκ τῆς ποιαύτης λήψεως συλλογισμὸν γίνεσθαι, τὸ τοῦ γίνεται οὐκ ἁπλῶς ἐπεσθὶ εἰκαστία ἐλάβομεν· ὅσον γὰρ ἐκ τούτου, δύο ἀπηρτημένα προτάσεις ἐγένοντο· ἀλλ' ὅτι συμβαίνει ὡς τὴν παρ' ἡμῶν παραδεδομένῳ μεθόδῳ λελυθότος ἐμπίπτειν· εἴπωμεν δὲ πῶς.

ΤΟ γὰρ β τῷ μὲν α παντὶ, τῷ δὲ ε, οὐδενὶ ὑπάρξει, ὥστ' ἀνάγκη ταυτὸ εἶναι ὁ β τινὶ τῷ θ· Ε' πεὶ γὰρ τὸ β παντὶ τῷ α ὑπάρχει· εἰκαστίον δὲ ὁ β τῷ ζ· ἢ ἕτερον· καὶ διαστῶ τὸ οὐδενὶ τῷ ζ ὁ β· ἔστιν δὲ τῶ ζ μέρος ὁ ε· καὶ τῶν ε ἄρα οὐδενὶ ὑπάρξει ὁ β· ἀλλὰ μὲν ἔχομεν ἀπογεγραμμένα τὰ ἀλλοφλία τῶν ε· ταῦτα δὲ ἐὰν τὰ θ· τὸ ἄρα β παντὸν τινὶ ἔστι τῶν θ· ὥστε πάλιν διὰ τὴν ἡ μετέρᾳν μέθοδον ὁ συμπέρασμα, λέγομεν γὰρ τὸ καθόλου ἀποφατικὸν σωάγεσθαι, λαμβανομένων ἢ τῶν δ καὶ ζ· τῶν ἄλλων· ἢ τῶν β καὶ θ.

ΠΑΛΙΝ δὲ ὁ β μὴ τὸ η μὴ ἐγχωρεῖ τῷ ἄλλῳ παρεῖναι, ὅτι τινὶ τῷ ε οὐχ ὑπάρξει τὸ α· καὶ γὰρ οὕτω τὸ μέσον ἔστω σχῆμα· ὁ γὰρ β τῷ μὲν α παντὶ, τῷ δὲ η οὐδενὶ ὑπάρξει· ὥστ' ἀνάγκη ὁ β ταυτὸν τινὶ εἶναι τῶν θ· τὸ γὰρ μὴ συδέχεσθαι τὸ β καὶ ὁ η τῷ ἄλλῳ ὑπάρχειν, οὐδὲν διαφέρει, ἢ ὁ β τῶ θ τινὶ ταυτὸν εἶναι· πάντα γὰρ ἐλήφθαι εἰ τῷ δ' τὰ μὴ συδεχόμενα τῷ ε ὑπάρχειν· φανερὸν οὖν ὅτι ὅς αὐτῶν μὲν τούτων τῶν ὑπὸ βλέψεων οὐδεὶς γίνεται συλλογισμός· εἰ δὲ ὁ β καὶ ὁ ζ εἰκαστία, ταυτὸν τινὶ ὁ β τῷ θ· καὶ ὁ ν συλλογισμὸν γίνεσθαι διὰ τούτων.

Δ' εἴρας ὅτι εἰ οἷς μὴ συνάγεται τὸ καθόλου ἀποφατικὸν εἰκαστίων τινῶν ληφθέντων ἢ μὴ οὐδεχομένῳ τῷ αὐτῷ ὑπάρχειν, διὰ τὴν εἰκαστίων λῦσιν σωάγεται, ἀλλὰ διὰ τὸ ἐμπίπτειν ὡς παρ' αὐτὸ παραδεδομένῳ μεθόδῳ· τὸ ἄλλο τὸ τοῦ δεικνυσι μὴ ὑπὸ μεχεῖ ἀποφατικῶς σωαχθεῖσι ὁ ὅ αὖ ἐκ τῶν εἰκαστίων ὅτως· ἐπεὶ τὸ β παντὶ τῷ α· ὁ δὲ ε οὐδενὶ τῶν η· τὸ δὲ η τινὶ τῷ ε· καὶ τὸ α ἄρα οὐ παντὶ τῷ ε· πάλιν ὅμως φησὶν ἀγνοοῦσιν οἱ τούτοις, ὅτι ὡς τὴν παρ' ἡμῶν παραδεδομένῳ μεθόδῳ ἐμπίπτουσιν· οὐδὲν γὰρ ἄλλο φησὶ λέγουσιν λαμβάνοντες τὸ β καὶ τὸ η· μὴ οὐδὲ χρόμενα τῷ ἄλλῳ ὑπάρχειν· ἢ ὅτι τὸ β τινὶ παντὸν ὅτι τῶν θ· ἢ γὰρ τὸ β οὐδενὶ τῶν η· τὸ δὲ η τινὶ τῷ ε· καὶ τὸ α ἄρα οὐ παντὶ τῷ ε· πάλιν ὅμως φησὶν ἀγνοοῦσιν οἱ τούτοις, ὅτι ὡς τὴν παρ' ἡμῶν παραδεδομένῳ μεθόδῳ ἐμπίπτουσιν· οὐδὲν γὰρ ἄλλο φησὶ λέγουσιν λαμβάνοντες τὸ β καὶ τὸ η· μὴ οὐδὲ χρόμενα τῷ ἄλλῳ ὑπάρχειν· ἢ ὅτι τὸ β τινὶ παντὸν ὅτι τῶν θ· ἢ γὰρ τὸ β οὐδενὶ τῶν η· τὸ δὲ η μέρος τῶ ε· πάντα δὲ τὰ τῶ ε, ἀλλοφλία ἐλάβομεν οὖν τοῖς θ· ἔστω ἄρα παντὸν τινὶ τῶν θ τὸ β· ὥστε πάλιν διὰ τὴν ἡ μετέρᾳν μέθοδον γέγονε τὸ συμπέρασμα· καὶ ταῦτα μὲν ὁ φιλόσοφος εἴκε δὲ ἡ πεπλανῆσθαι τοῦ πόνοις· ἢ διὰ τὸ ἢ δὴ παραδεδωκὼς τὴν μέθοδον, ἀδιαφόρως οὖν ταῦθα χρήσασθαι· ἔδει γὰρ ἀλλὸν ἢ πεῖν ἢ

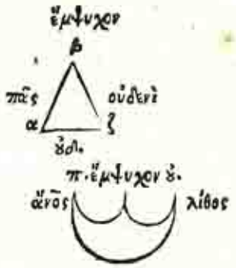

Sed. ∴ ποῖα τὰ ἄλλα hæc. n. sumenda sunt ut medium

∴ ἢ. ἐτέρων ut in textu habetur

Medium ratione h ad duo extrema a matiue uel nega

Vniuersalis neg

Particularis ne

Videtur errasse aristoteles

∴ ἢ. μέρος

Omne. α. ÷ β.
Nullum. η. ÷ β.
Nullum. η. ÷ α.
Quoddam. ε. ÷ η.
Quoddam. ε. πο ÷ α.

Ferio

πως. τὸ γὰρ μὴ εἰδέναι τῷ β' καὶ τὸ ἡ τῷ ἄλλῳ ὑπάρχειν, οὐδὲν διαφέρει, ἢ τὸ ἢ τῶν δ' τινὶ εἶναι· νῦν δὲ ἅπερ. ἢ τὸ β' τῶν δ' τι εἶναι· ὅτι γὰρ τοῦτο ψεῦδός ἐστιν. δυνατὸν γὰρ μηδενὶ μὲν τῷ αὐτῷ δυνάσθαι τὸ β' καὶ τὸ ἡ ὑπάρχειν. μηδὲ τῶν δ' εἶναι τὸ β'· ἃ γὰρ λάβομεν, τὸ μὲν ἐ γένος. τὸ δὲ β' καὶ ἡ αὐτὸ πδιηρημένα ἐστὶ. οἷον τὸ μὲν ἐ ζῷον· τὸ δὲ β' ἄνθρωπον· τὸ ἡ ἵππος. ἄνθρωπον μὲν καὶ ἵππον, οὐκ ἐγχωρεῖ τῷ αὐτῷ ὑπάρχειν· οὐδενὶ μέν τοι τῶν δ. λέγω δὴ τῶν ἀλλοφίων τὸ ζῷον ὁ ἄνθρωπος ὑπέρξει· ζῷον γὰρ καὶ ὁ ἄνθρωπος· ὡσαύτως ἔχει καὶ ἐπὶ τῶν ἐναντίων. οἷον ἐὰν λάβωμεν, τὸ μὲν ἐ χρῶμα· τὸ δὲ β' λευκὸν· τὸ ἡ μέλαν· τῷ ἄλλῳ μὲν ὡσ τὸ β' καὶ τὸ ἡ οὐκ ἐγχωρεῖ ὑπάρξειν· οὐδενὶ μέν τοι τῶν δ'· παντὸν ἔστι τὸ β'· ἅπερ ἴσως ἀλλοφίων τὸ ἐ. χρῶμα γὰρ καὶ ἄλλο· ἐὰν μέν τοι λάβωμεν τὸ ἡ καὶ τὸ δ' παντὸν· ἀληθεύσει ὁ λόγος. εἰ γὰρ οὐδενὶ τῷ ἡ, τὸ ἀ· ἐπεισὴ οὐδὲ τὸ β' οὐδενὶ τῷ ἡ· οὐδὲ τὸ ἡ ἀρα οὐδενὶ τῷ ἀ· ὥστε ἀλλοφίων τὸ ἀ τῷ ἡ· τὰ δὲ ἀλλοφίω τῷ ἀ, τὰ δ' ἰδίω· ὥστε παντὸν τὸ ἡ τινὶ τῶν δ'.

» ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ δὴ τοῖς οὕτως ἐπιδεικνύουσι προσεπιβλέπειν ἄλλω ὁδὸν τῆς ἀναγκαίας, διὰ τὸ λαθεῖν ἐν ποτὲ τὶ παντὸ πάντα τῶν β' καὶ τῶν δ'.

Ε νόμισάν φασιν οἱ ταῦτα λέγοντες, ἄλλω ὁδὸν τῆς δυνατείας δύρησεύειν τῶν προτάσεων· τὶ διὰ τῶν ἐναντίων. ἀγνοήσαντες ὅτι εἰ ἄλλοις τούτοις ἃς λέγουσι, ἡ ἡ μετέρα πάλιν ἀναφαίνεται μέθοδος· ὥστε τε διὰ ταύτην· καὶ μὴ διὰ τὴν παρὰ τούτων λεγομένην συμβαίνειν τὸ συμπέρασμα· ὥστε οἱ διὰ ταύτης τῆς μεθόδου, σωφάγεσθαί τι νομίσαντες· πλέον τῆς ἀναγκαίας βασιλίζουσι· διά τινος κύκλου. εἰδὶ τὶ ἡμετέραν πρειαγόμενοι μέθοδον· δεῖ δὲ πάλιν, αὐτὶ β' τὸ δ' ἡ· λαμβάνειν.

» ΤΟΝ ἄλλον δὲ τρόπον ἔχουσι καὶ οἱ ἃς τὸ ἀδύνατον ἀπάγοντες συλλογισμόν, τοῖς δεικτικοῖς· καὶ γὰρ οὐ τοι γίνεται διὰ τῶν ἐπομένων· καὶ ἃς ἔπεται ἑκάτερον· ἡ ἡ ἄλλη ἐδίσκεψις ἐπ' ἀμφοῖν· ὃ γὰρ δείκνυται δεικτικῶς, καὶ διὰ τὸ ἀδύνατον ἐστὶ συλλογίζεσθαι· καὶ διὰ τῶν ἄλλων ὅρων· καὶ ὃ δ' ἀδύνατον, καὶ δεικτικῶς.

Ο ὐ μόνον φησὶ καθηγετικῶς διὰ τῆς μεθόδου ταύτης δυνατὸν ἐστὶ συλλογίζεσθαι, ἀλλὰ καὶ ἃς τὴν δι' ἀδύνατον δεῖξιν αἱ ἄλλαι χρησιμεύουσιν ἡμῖν μέθοδοι· τὸ γὰρ ἄλλο πρόβλημα διὰ τῶν ἄλλων ὅρων· καθηγετικῶς τε ἅμα καὶ δι' ἀδύνατον συλλογιούμεθα· ἡ ἀπάλιν· ὃ διὰ τὸ ἀδύνατον ἐδείξαμεν, τὸ διὰ τῶν ἄλλων ὅρων καθηγετικῶς ἕξομεν συλλογίσασθαι· ὅπως δὲ τὸ ἔσται, ἐπέγω.

» ΟΙΟΝ ὅτι τὸ ἀ οὐδενὶ τῷ ἐ ὑπάρχει· κείσθω γὰρ τινὶ ὑπάρχειν· οὐκέτι, ἐπεὶ τὸ β' παντὶ τῷ ἀ, τὸ δὲ ἀ τινὶ τῷ ἐ, τὸ β' τινὶ τῷ ἐ ὑπάρξει· ἀλλ' οὐδενὶ ὑπῆρχεν.

Ε' σωφὴ δὴ δι' ἀδύνατον δεῖξαι τὶ καθόλου ἀποφατικόν· ἐλήφθω οὖν πάλιν τὶ τῶν ἐπομένων τῷ ἀ, τουτέστιν τὸ β'· καὶ τῶν ἀλλοφίων τῷ ἐ, τουτέστιν τὸ β'· παντὸ ὑπάρχειν, προσέρχεται οὖν ἡ δεῖξις οὕτως· ἐπεὶ τὸ β' παντὸν τῷ β'· τὸ δὲ β' παντὶ τῷ ἀ· καὶ τὸ β' τῷ ἀ παντὶ· τὸ δὲ ἐ οὐδενὶ τούτων οὖν ὄντων λέγω ὅτι τὸ ἀ τῷ ἐ οὐδενὶ ὑπάρχει· εἰ γὰρ τὸ ψεῦδος, ἀληθὲς τὸ τινὶ· συνήκουσι ἐπεὶ τὸ μὲν β' παντὶ τῷ ἀ· τὸ δὲ ἀ τινὶ τῶν ἐ· σωφάγεται ὅτι τὸ β' τινὶ τῶν ἐ· ὑπέκειτο δὲ καὶ οὐδενί· ὅπῃ ἀδύνατον· τὸ γὰρ β' παντὸ τινὶ λῶ τῶν β'· ὅπῃ λῶ ἀλλοφίαι τῷ ἐ· εἰ τοίνυν τῇ ὑποθέσει τῇ λεγούσῃ ὑπάρχειν τὸ ἀ τινὶ τῶν ἐ· ἀδύνατόν τι ἠκολούθησεν· τὸ, τὸ ἄλλῳ τῷ ἄλλῳ· τὸ β' τῷ ἐ καὶ οὐδενὶ καὶ τινὶ ὑπάρχειν· ψεῦδος ἀρα τὸ τινὶ τῶν ἐ τὸ ἄλλο ὑπάρχειν, ἀληθὲς δὲ τὸ μηδενί.

» ΠΑΛΙΝ ὅτι τινὶ ὑπάρχει· εἰ γὰρ μηδενὶ τῷ ἐ τὸ ἀ· τὸ δὲ ἐ παντὶ τῷ ἡ, οὐδενὶ τῷ ἡ ὑπάρχει τὸ ἀ· ἀλλὰ παντὶ ὑπῆρχεν.

Ο' μοίως φησὶν ἔξεσι καὶ ἐπὶ τῆς μεικτῆς καὶ παφατικῆς· τοῖς γὰρ ἄλλοις μεθόδοις δείξομεν διὰ τῆς ἃς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς· καὶ τὸ τὸ πρόβλημα διὰ τὸ λαμβάνειν τινὰ τῶν δίς, ἀμφότεροι ἔπονται οἱ ὅροι· λέγω δὲ τῶν γ' καὶ τῶν ἡ παντὶ ἀλλήλοις ὄντα· δείκνυμεν οὖν πάλιν διὰ τὸ ἀδύνατον οὕτως· λέγω γὰρ ὅτι τὸ ἀ τινὶ τῶν ἐ ὑπάρχει· εἰ γὰρ οὐδενὶ τῷ ἐ· τὸ δὲ ἐ παντὶ τῷ ἡ· καὶ τὸ ἀ ἀρα οὐδενὶ τῶν ἡ· ἀλλ' ὑπέκειτο καὶ παντὶ, ὅπῃ ἀδύνατον· τὸ γὰρ γ' καθόλου παντὸς λῶ τὸ ἀ· οὕπῃ παντὸν τῷ ἡ· ὥστε καὶ τὸ ἡ παντὶ ὑπάρχει τὸ ἀ· ψεῦδος ἀρα ἡ ὑπόθεσις ἡ λέγουσα· οὐδενὶ τῷ ἐ τὸ ἀ· οὐκοῦν ἀληθὴς ἡ τινὶ, ὅπῃ ἔσται δεῖξαι.

» ΟΜΟΙΩΣ δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων προβλημάτων· ἀεὶ γὰρ ἔσται τὸ ἄπασιν ἡ διὰ τὸ ἀδύνατον δεῖξις.

Τ ουτέστιν τὸ τε καθόλου καταφατικοῦ· καὶ τὸ μεικτοῦ ἀποφατικοῦ δείξομεν οὖν καὶ ἐπὶ τούτων δείκνυμεν οὖν τὸ καθόλου καταφατικόν· λαμβάνοντες τὸ γ' καὶ τὸ ζ' παντόν· ἔστω οὖν διὰ τῶν αὐτῶν ὅρων, τὸ ἄλλο καὶ δι' ἀδύνατον δεῖξαι· λέγω γὰρ ὅτι τὸ ἀ παντὶ τῷ ἐ ὑπάρχει· εἰ δὲ τὸ ψεῦδος, ἀληθὲς τὸ οὐ παντί· ἐπεὶ οὖν τὸ ἀ οὐ παντὶ τῷ ἐ· τὸ δὲ ζ παντὶ τῷ ἐ· σωφάγεται εἰ ἄρα τῷ ἀ οὐ παντὶ τῷ ζ· ὑπέκειτο δὲ καὶ παντὶ, ὅπῃ ἀδύνατον· καὶ τὸ παντὸς γὰρ τὸ γ' τὸ α'· τὸ δὲ γ' παντὸν λῶ τῷ ζ· ὥστε καὶ τὸ α' καὶ τὸ παντὸς τὸ ζ· ἔστι δὲ καὶ εἰ ἀδύνατον σχήματι τὸ ἄλλο σωφαγεῖν· ἐπεὶ γὰρ τὸ ἀ οὐ παντὶ τῷ ἐ· ὡς ἡ ὑπόθεσις· λῶ δὲ καὶ παντὶ τῷ ζ· τὸ ἀ· παντὸν γὰρ τὸ γ' τῷ ζ· τῷ δὲ γ' παντὶ τῷ ἀ· ὥστε σωφάγεται τὸ ζ ἢ παντὶ τῷ ἐ· ὑπέκειτο δὲ καὶ παντί· ὅπῃ ἀδύνατον.

Omnis lapis insensilis
Nullus homo insensilis
Nullus hõ Lapis
Quidam homo lapis
Omnis lapis insensilis
Quidam homo lapis
Quidam hõ insensilis

Sit. e. subiectũ homo,
a. prædicatũ lapis
b. quod consequatur
edicatum & repugnet
necto. insensile. phõ
diũ probetur nullum ho
nem ee lapide. Colligo sic
r secundum modũ.
gura. 1. camestres hoc
rodo.

Omnis lapis insensilis
Nullus homo insensilis
Nullus hõ Lapis
Quidam homo lapis
Omnis lapis insensilis
Quidam homo lapis
Quidam hõ insensilis

d. sit hõ subiectũ. ὅπῃ ἐστὶν animal
prædicatum. utrũq; antecedens. v.
sibile. phõ quẽdã homine ee omnem
Omne risibile animal
Oẽ risibile homo
Quidã hõ al
Nullũ homo. al.
Nullũ hõ al
Omne risi. hõ
Nullũ ris.

ὅπῃ ἔστιν ἀδύνατον· ψευδὴς ἄρα ἡ ὑπόθεσις ὅτι τὸ ἀ τινὶ τῷ ἐ· ἀληθὲς ἄρα τὸ παντὶ· ὁμοίως καὶ τὸ μεικτὸν ἀπὸ φατικὸν ἐδείκνυτο, παντὸς ὄντος δὲ καὶ τῶν ἡ· πάλιν οὖν δείξομεν τοῖς ἄλλοις ὅροις· καὶ διὰ τὸ ἀδύνατον· λέγω γὰρ ὅτι τὸ ἀ τινὶ τῷ ἐ ὑπάρχει· εἰ δὲ τὸ ψεῦδος, ἀληθὲς τὸ παντί· ἐπεὶ οὖν παντὶ τῷ ἐ τὸ ἀ· τὸ δὲ ἐ παντὶ τῷ ἡ· καὶ τὸ ἀ ἄρα παντὶ τῷ ἡ· ὑπέκειτο δὲ καὶ μηδενί, ὅπῃ ἀδύνατον· τὸ γὰρ ἀ οὐδενὶ τῷ δ'· παντὸν δὲ τὸ δ' τῷ ἡ· οὐδενὶ τὸ ἀ· ψεῦδος οὖν τὸ παντὶ τῷ ἐ τὸ ἀ· ἀληθὲς τὸ οὐδενί·

παντὶ τῷ ά, σωάγεται πάλιν εἰ πρώτῳ σχήματι ὁ β' τινὶ τῶν έ· ἀλλ' ὑπέκειτο οὐδενὶ ψεύδους ἀρχὰ ὁ τινὶ τῶν έ ὁ ά· δηλῶ δὲ νῦν· δεδεικται δὲ ὅτι ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι ἀμφότεραι αἱ διέξεις· ἢ τε καταφατικὴ, καὶ ἡ δι' ἀδυνάτου· καὶ διὰ τῆς ἄλλης μεθόδου· λέγω δὴ τῆς διὰ τῆς ἀδυνάτου τῶν προτάσεων, ἀμφότεραι προέρχονται.

» ΟΜΟΙΩΣ δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.

Ε πειδὴ ἐπὶ μόνης ὡς ἐπὶ τῆς καθόλου ἀποφατικῆς τὸν λόγον ἐγύμνασε τῶν ἀντιστροφῶν· τὰ ἀλλά φησι καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν προβλημάτων συμβαίνει.

» ΕΝ ἅπασι γὰρ ἀναγκαῖόν τινα λαβεῖν ὅρον ἄλλον τῶν ὑποκειμένων, πρὸς ὃν ἔσται τὸ ψεύδος ὁ συλλογισμός· ὥστ' ἀντιστρεφούσης ταύτης τῆς προτάσεως, τῆς δι' ἑτέρας ὁμοίως ἐχούσης, δεικτικὸς ἔσται συλλογισμὸς, διὰ τῶν αὐτῶν ὅρων· διαφέρει γὰρ ὁ δεικτικὸς τοῦ ἐξ ὧν ἀδυνάτου· ὅτι εἰ μὲν τῷ δεικτικῷ· κατ' ἀλήθειαν ἀμφότεραι τίθενται αἱ προτάσεις· εἰ δὲ τῷ ἐξ ὧν ἀδυνάτου, ψευδῶς ἡμῖν.

Ε ν πᾶσι φησι τοῖς δι' ἀδυνάτου συλλογισμοῖς, δεῖ κοινόν τινα ὅρον ἕτερον ὄντα παρ' ἀμφοτέρους τοὺς ἄκρους λαβεῖν· τούτοις γὰρ ἐσήμαινε διὰ τοῦ ἔτερον τῶν ὑποκειμένων· οὗτοι γὰρ ὡς ἀρχὰς ὑπόκειται πεῖ ὧν ἡ σκέψις τὸ ά καὶ τὸ έ· κοινὸν δὲ λέγει, οὐχὶ αὐτὸ τοῦ μέσου κοινωνίαν ἔχοντα πρὸς ἑκάτερον· ἢ δι' ἑαυτοῦ τοὺς ἄκρους συνδέοντα· ἀλλὰ κοινόν φησι εἶναι τῇ ἐπὶ δυνάμεις διέξει παραλαμβανόμενον τῶν ἄλλων· καὶ εἰ τῇ δι' ἀδυνάτου· ἐπειδὴ γὰρ εἶπεν ὅτι ἐκ τῶν ἄλλων ὅρων ἀμφότεραι αἱ ἀποδείξεις, τοῦτο θέλει ἀποδεῖξαι· ἢ ὡς ὁ ὡς ἀρχὴς ὑποκείμενοι ὅροι· λέγω δὴ οἱ τοῦ προβλήματος ὅτι ά καὶ ὁ έ· περὶ ὧν ἡ σκέψις, οἱ ἄλλοι εἰ ἀμφοτέροις, δεῖ καὶ ἕτερόν τινα περὶ τούτοις εἰ ἀμφοτέρας τοῖς ἀποδείξεσιν· δεῖ εἰδέναι τὸν ἄλλον σκέψεως ἐκ τῶν αὐτῶν ὅρων ἀμφοτέρας αἱ ἀποδείξεις πεῖκνοῦσθαι· ὅτι ὡς κοινός τις ὁ περὶ τοὺς ὑποκείμενος ὅρος εἰ ἀμφοτέροις λαμβάνεται, δείκνυσι· καὶ γὰρ εἰ τοῖς προκειμένοις διέξεσι τῇ ἐπ' δυνάμεις καὶ τῇ δι' ἀδυνάτου, ἔστι κοινὸς ὅρος ὁ β'· οὔτε γὰρ ἐπὶ τῆς ἐπ' δυνάμεις διέξεως ἀληθῶς ἀπεφάσκετο τοῦ έ· καὶ ἐποίει τὸν ἐλάττονα πρότασιν· ἐπὶ δὲ τῆς δι' ἀδυνάτου τὸν ψεύδους κατεφάσκετο τὸ β' τοῦ έ· εἰ συμπέρασμα περὶ τοῦ τοῦ φησι κοινὸν ὅρον τῷ ψεύδει γίνεται συμπέρασμα· σωθήσεται γὰρ ψεύδους ὅτι τὸ β' τινὶ τῶν έ· ταύτης οὖν φησι τῆς ψευδοῦς προτάσεως ὅπως λῦσις τῆς δι' ἀδυνάτου ἀπεγωγῆς συμπέρασμα ἀληθοῦς· τουτέστιν ὡς τὸν ἀληθῆ μετάληψιν ὅλον, αὐτὸ τοῦ λέγειν ὅτι ὁ β' τινὶ τῶν έ· ἵνα λάβωμεν ὅτι ὑδενὶ ὅτῳ καὶ ὅς ἀρχὴς ὑπέκειτο· τῆς δὲ ἑτέρας προτάσεως φυλαττομένης δηλονότι τῆς περὶ τὸν μείζονα ὅρον τοῦ μέσου· τῆς ὅτι παντὶ τῷ ά ὁ β' ὑπέρχει, ὅτῳ φησὶν ἔσται δεικτικῶς ὁ δι' ἀδυνάτου συλλογισμός· ὁ γὰρ β', παντὶ μὴν τῷ ά· ὑδενὶ δὲ τῷ έ· δηλῶ καὶ ὁ ά ὑδενὶ τῷ έ ὑπάρξει.

» ΤΑΥΤΑ μὴν οὖν ἔσται μᾶλλον φανερὰ διὰ τῶν ἑπομένων, ὅταν περὶ τοῦ ἀδυνάτου λέγομεν· νῦν δὲ τοσοῦτον ἡμῖν ἔσται δῆλον, ὅτι ὡς ταῦτα βλεπέον· δεικτικῶς τε βουλομένοις συλλογίζεσθαι· καὶ ὡς ὁ ἀδυνάτου ἀγαγεῖν.

Ε πειδὴ εἶπε τίνι διαφέρει ὁ δεικτικὸς τοῦ ἀδυνάτου, ταυτά φησιν εἰ τοῖς ἑξῆς ἀκριβέστερον ἐρῶμεθα· λέγει δὲ εἰ τῷ δευτέρῳ λόγῳ· ἐκεῖ γὰρ ἀκριβέστερον δι' ὧν ἔρχεται πεῖ τῆς τούτων διακρίσεως· λέγει γὰρ ἐκεῖ ὅτι διαφέρει ὁ ἐπ' δυνάμεις τοῦ δι' ἀδυνάτου τῷ τε ἄρημένῳ τρόπῳ· ὅτι ὁ μὴν ἀμφοτέρας τὰς προτάσεις ἀληθεῖς λαμβάνει· ὁ δὲ τῷ ἑτέρᾳ ψεύδει.

» ΕΝ δὲ τοῖς ἄλλοις συλλογισμοῖς, τοῖς ὡς ὑποθέσεως· οἷον, ὅσοι κατὰ μετάληψιν ἢ καὶ κατὰ ποιότητα εἰ τοῖς ὑποκειμένοις οὐκ εἰ τοῖς ὡς ἀρχὴς, ἀλλ' εἰ τοῖς μεταλαμβανομένοις ἔσται ἡ σκέψις.

Ε ν τοῖς ἄλλοις δηλονότι τοῖς ὡς ὑποθέσεως· ἐπειδὴ γὰρ ἔδειξεν ὅτι οἱ καταγωγικοὶ συλλογισμοὶ καὶ οἱ δι' ἀδυνάτου, διὰ ταύτης τῆς μεθόδου πεῖκνοῦσθαι· φησὶν ὅτι καὶ οἱ ἄλλοι ὑποθετικοὶ συλλογισμοὶ ὅσοι κέχρηνται τῇ μεταλήψει διὰ τούτων δείκνυνται· εἰ τούτοις γὰρ φησιν ἡ μετάληψις δεῖται τῆς διέξεως· ἢ δείκνυται δὲ ἄλλως ἢ καταγωγικῶς, οἱ ὁ καταγωγικοὶ διὰ τούτων ἐδείχθησαν, δεικνῦ καὶ ὅτι διὰ ταύτης δειχθήσονται τῆς μεθόδου· οὐκ αἰτήσεται δὲ τὴν μετάληψιν τῇ ποιότητι, καθολικώτερον γὰρ ἡ μετάληψις· ὁ δὲ καθόλου οὐκ αἰτήσεται πεῖς ὁ μέρος· ὥστε τὸ ἡ κῇ ποιότητα, αὐτὸ τοῦ ἡ κῇ ποιότητα· εἰ πομεν δὲ ἤδη ὅτι ὅπῃ ὁ σωτηρὶ πρόσληψιν ἐκάλουν, τοῦτο οἱ περιπατητικοὶ, μετάληψιν ἔλεγον· πάντες μὴν οὖν οἱ ὑποθετικοὶ, κατὰ μετάληψιν ὅσοι κατὰ ποιότητα δὲ ἐκεῖνοι λέγονται ὅσοι ἐκ τοῦ μᾶλλον ἰδιοχειροῦσιν ἢ ἐκ τοῦ ἧττον· ἢ ἐκ τοῦ ὁμοίου· ὅσοι δὲ οἱ μὴν ἐκ τοῦ μᾶλλον ἀποδεικνυουσι· οἱ δὲ ἐκ τοῦ ἧττον κατασκευαζουσι· οἱ δὲ ἐκ τοῦ ὁμοίου πεῖς ἑκάτερα ἰδίοις χρῶνται· οἷον, ἐκ τοῦ μᾶλλον· ἡ ὑγιεία μᾶλλον ἀγαθὸν ἢ ὁ πλοῦτος· ἢ οὐ ἀγαθὸν δὲ πάντως ἡ ὑγιεία, ὑδὲ ὁ πλοῦτος ἀρα· Εκ δὲ τοῦ ἧττον, ἡ ἡ ὑγιεία ἧττον ἀγαθὸν δηλοῦσα εἶναι τῆς ἀρετῆς ὅμως ἀγαθὸν ὄντι, καὶ ἡ ἀρετὴ ἄρα ἀγαθόν· ἐκ δὲ τοῦ ὁμοίου κατασκευάζομεν ὅτι· ὡς ὁμοίως ἡ ἰσχὺς καὶ τὸ κάλλος σώματος ἐστὶν ἀρετή· ἀγαθὸν δὲ ἡ ἰσχύς· καὶ τὸ κάλλος ἄρα· πάλιν κατασκευάζομεν ἡ ὁμοίως ἀμφω σώματος· οὐκ ἀγαθὸν δὲ ἡ ἰσχύς· ὑδὲ τὸ κάλλος ἄρα· εἰ τοῖς οὖν καὶ κατὰ μετάληψιν φησι συλλογισμοῖς καὶ κατὰ ποιότητα· ἐπειδὴ πάντες κῇ μετάληψιν, ἤδη πάντες καὶ κατὰ ποιότητα ἡ ζήτησις εἰ τοῖς ὑποκειμένοις γίνεται· ὑποκειμένοις δὲ, ὁ τοῖς

id differat ostensiu categoricus syllo mus a syllogismo uconte ad impossib.

Τὴν μετάληψιν τοῦτε ὡς τὸν ἀληθῆ μετάληψιν

pothetici omnes κατὰ τάλληψιν fiunt

pothetici κατὰ ποιότητα qui nam sint

ὑ τοῖς ὡς ἀρχῆς, ἀλλὰ τοῖς ὕστεροι· ὁ δὲ λέγει τοῦ τὸ ὅτιν· τὸ δεόμενον ἀποδείξεως εἰ τοῖς ὑποθετικοῖς συλλογισμοῖς, ἡ πρόσληψις ὅτι, ὅπῃ ἤδη καὶ κῶς εἶπεν· τῷ γὰρ πρόσληψιν βουλόμενος σημαῖνει· εἶπε τὸ εἰ τοῖς ὑποκειμένοις οὐκ εἰ τοῖς ὡς ἀρχῆς τὸ ἡγούμενον καὶ τὸ ἑπόμενον· τοῦτο τὸ ἡγούμενον ὑποκείμενον εἶπεν, ὑποκείμενον δὲ ὡς ἀρχῆς· λέγομεν γὰρ ἡ ἄνθρωπος καὶ ζῶον· τὸ δὲ ἀλλὰ μὴν ἄνθρωπος ὅπῃ ἐστὶν ἡ πρόσληψις, καὶ τοῦτο φησιν ὑποκείμενον· ὑποκείμενον δὲ τὸ κατὰ τῷ μετάληψιν πεῖ ὁ φησι γίνεσθαι τῷ ζήτησιν· τοῦτο γὰρ ὅτι τὸ δεόμενον ἀποδείξεως.

» Ο ΔΕ τρόπος ὁ αὐτὸς τῆς ἐπιβλέψεως.

Κ αὶ ἐπὶ τούτων φησὶ τῶν συλλογισμῶν τῇ αὐτῇ μεθόδῳ χρηστέον τῆς δυνάμεις τῶν προτάσεων· ἡ γὰρ ἐδείξαμεν αὐτέρω ὅτι πάντες οἱ ὑποθετικοὶ δέονται καταγωγῶν συλλογισμῶν πρὸς τελείωσιν· οἱ μὴν δι' ἀδυνάτου καταγωγικῶς τὸ ψεῦδος ἡμῶν συλλογιζομένων· οἱ δὲ λοιποὶ τῆς προσλήψεως καταγωγικῶς δεικνυμένης· οἱ δὲ καταγωγικοὶ πάντες ὡς ταύτην αἰτήσονται τῷ μεθόδῳ· δῆλον ἄρα ὅτι καὶ οἱ ὑποθετικοὶ ὑπ' ἀνάγκης ἀναχθήσονται· Ἀπορεῖ δὲ εἰ τούτοις ὁ Ἀλέξανδρος πεῖ τῶν λεγομένων παρὰ τῷ Θεοφράστῳ δι' ὅλου ὑποθετικῶν· οὐ γὰρ δέονται οὗτοι καταγωγῶν συλλογισμῶν· ὥστε οὐδὲν χρῆσθαι πεῖς τούτοις ἡ παραδεδομένῃ μεθόδῳ δι' ὅλου δὲ ὑποθετικοὺς ἐκάλει ὁ Θεόφραστος, τοὺς καὶ τὰς προτάσεις καὶ τὸ συμπέρασμα ὡς ὑποθέσεως λαμβάνοντας· οἷον ἡ ὁ ά καὶ τὸ β· ἡ δὲ ὁ β καὶ ὁ γ· ἡ ὁ ά ἄρα καὶ ὁ γ· σιόπεται γὰρ ὅτι καὶ ὁ συμπέρασμα ὡς ὑποθέσεως εἴληπται· φασὶν οὖν πεῖς τοῦτο· ὅτι οὐδὲ ὅλως ἐστὶ συλλογισμοὶ οἱ δι' ὅλου ὑποθετικοί· ἀκολουθίαν γὰρ μόνῳ σημαίνουσιν· ὡς τε ἡ μέθοδος κοινὴ ὅτιν ἐπὶ πάντων τῶν συλλογισμῶν· ἔλεγε δὲ ὁ Θεόφραστος· ὅτι δείκνυται καὶ οὕτοι ὑπὸ τὰ ρίας σχήματα ἀνάγεσθαι· ὅταν γὰρ ἔπομεν· ἡ ὁ ά καὶ ὁ β· ἡ ὁ β καὶ ὁ γ· εἶτα συμπεραίνωμεν· ἡ ὁ ά ἄρα κῇ ὁ γ· ἀναλογεῖ ὁ ὑῷ ά ἐλάττονι ὅρῳ κῇ ὑποκειμένῳ· ὁ δὲ β μέσῳ· κατηγορουμένῳ μὴν τοῦ ά· ὑποκειμένῳ δὲ τῷ γ· ὅπῃ ἀναλογεῖ μείζονι ὅρῳ· ὥστε κῇ οὕτως ἔσται ὁ πρῶτον σχῆμα· γίνεται πάλιν ὁ δεύτερον· ὅταν οὕτως εἴπω· ἡ ὁ ά καὶ ὁ β· ἡ μὴ ὁ γ· οὐδὲ ὁ β· ἡ μὴ ὁ ά ἄρα· οὐδὲ ὁ γ· ὁμοίως καὶ ὁ τρίτον οὕτως· ἡ μὴ ὁ β· οὐδὲ τὸ ά· ἡ ὁ β καὶ ὁ γ· ἡ μὴ ὁ ά ἄρα· οὐδὲ τῶν γ· δεικτικὸς λαβεῖν ἀμφοτέρας· κἀκεῖνο δὲ ὅτιν εἰπεῖν· ὅτι ἡ ὡς ὑποθέσεως ὁ συμπέρασμα εἴληπται καὶ οὐκ ὡς ἀναγκῆς· ἐπειδὴ καὶ τῶν προτάσεων ἐκάστη· δῆλον ἄρα ὅτι ἡ ἐτελέσω μεν ἀνάγκῃ ἰδιοθέσει τῷ λόγῳ· ἵνα τῷ ὄντι καὶ συλλογισμὸς γένηται, δεῖ ἑκάστην τῶν προτάσεων καταγωγικῶς ἀποδεῖξαι· ἄρτιον γὰρ ἡ μὲν εἰ τοῖς πεῖ τῶν ὑποθετικῶν· ὅτι πολλάκις μόνον τὸ συνημμένον καταστοῦς δεῖται ἡ ἡ πρόσληψις· πολλάκις δὲ καὶ ἀμφότερα· ὥστε ἡ δεῖ καὶ τούτοις τῷ ὅτι συλλογισμοὺς γενέσθαι, ὑπὸ τῷ αὐτῷ πεποιῶσι τῆς δυνάμεις τῶν προτάσεων μέθοδον· τοῦ συνημμένου καθ' ἑκάστην πρότασιν καταστοῦντος· ἡ ἀδίλον ἡ, ἡ τῆς προσλήψεως ἀλλὰ μὴν τὸ ά ἡ ἀμφοτέρων.

» ΕΡΙΣΚΕψασθαι δὲ δεῖ, καὶ διελεῖν ποσαχῶς οἱ ὡς ὑποθέσεως· δείκνυται μὴν οὖν ἕκαστον τῶν προβλημάτων, οὕτως.

Τ οῦτο λέγει ὅτι φθάσαντες ἐποιήσαμεν ἢ πόσοι τῆς ποσαχῶς λέγονται οἱ ὑποθετικοί.

» Ε ΣΤΙ δὲ καὶ ἄλλον τρόπον εἶναι συλλογισθῆναι τούτων· οἷον τὰ καθόλου διὰ τῆς τῶν κατὰ μέρος ἐπιβλέψεως ὡς ὑποθέσεως.

Δ ιωατὸν φησὶν εἶναι τῶν προβλημάτων· λέγω δὲ τὰ καθόλου, καὶ ἄλλως συλλογίσασθαι· λέγω δὴ ὅς ὧν πῇ καὶ τὰ μερικὰ σωμελογισάμεθα· τὸ μὴν καθόλου καταφατικὸν, διὰ τῶν γ' ἢ διὰ τούτων γὰρ τὸ μερικὸν καταφατικὸν ἐδείκνυτο· τὸ δὲ καθόλου ἀποφατικὸν, διὰ τῶν δ' ἢ· διὰ τούτων γὰρ τὸ μερικὸν ἀποφατικὸν ἐδείκνυτο· πῶς οὖν διὰ τούτων τὰ καθόλου συλλογισόμεθα; οὐχ ὡς ἁπλῶς φησιν, ἀλλ' ὡς ὡς ὑποθέσεως· ὡς ὑποθέσεως δὲ λέγεται, οὐχ ὅτι ὑποθετικῶς, ἀλλ' ὅτι καθ' ὑπόθεσιν λαμβανόντων ἡμῶν τι· ὅπῃ οὖν τῷ τὸ ὅτιν ἔλεγεν ὡς ἀρχῆς· ὅτι οὐ μόνον τὰ κατ' οὐσίαν τοῖς πράγμασιν ὑπάρχοντα δεῖ ἐκλέγεσθαι καὶ ἀπογράφεσθαι· ἀλλὰ κῇ τὰ ἴδια· ἐὰν οὖν ὑποθώμεθα εἰ τοῖς ὑπκειμένοις τῷ ἐ· λέγω δὴ τοῖς ἡ εἴναί τι ἴδιον· ἐπειδὴ τὸ ἴδιον αὐτῆς φέρει πεῖς τὸ οὗ ὅτιν ἴδιον· ἡ τὸ ἐ τῷ ἡ παντὶ· καὶ τὸ ἡ τῷ ἐ παντὶ ἐπὶ οὖν τὸ μὴν ά παντὶ τῷ γ· ταυτὸν δὲ ἢ πεῖν τῷ ἡ· τὸ δὲ ἡ παντὶ τῷ ἐ· καὶ τὸ ά παντὶ τῷ ἐ ὑπάρξει· πάλιν ἡ τὸ ά οὐδενὶ τῷ δ· ταυτὸν δὲ ἢ πεῖν τῷ ἡ· τὸ δὲ ἡ παντὶ τῷ ἐ· καὶ τὸ ά οὐδενὶ τῷ ἐ· τὸ ἄλλο δηλονότι ποιοῦσιν καὶ οἱ ὁρισμοὶ αὐτῆς γράφοντες πεῖς τὸ ὁρισόν.

» Ε Ι γὰρ τὰ γ' καὶ τὰ ἡ ταυτὰ εἶη, μόνοις δὲ λιφθείη τοῖς ἡ τὸ ἐ ὑπάρχει, παντὶ αὖ τῷ ἐ τὸ ά ὑπάρχοι· καὶ πάλιν ἡ τὰ δ' καὶ τὰ ἡ ταυτὰ· μόνον δὲ τῷ ἡ τὸ ἐ κατηγορεῖτο, ὅτι οὐδενὶ τῷ ἐ τὸ ά ὑπάρξει· φανερὸν οὖν ὅτι καὶ οὕτω ἐπιβλέπεον.

Δ ῆ τῇ εὐνοίᾳ προσέχειν τὸν φιλόσοφον· κῇ ὅτῳ τὸ ῥητὸν νοῆσαι· οὐ γὰρ ἀκριβῶς κῇ ἃ λέξιν εἴρηται· βόλεται γὰρ ἐπεῖν ὅτι εἰ τι ἴδιον ὑπάρχοι εἰ τοῖς ἡ ὥστε μόνον τὸ ἐ αὐτῷ ὑπάρχειν· ἔστω διὰ τὰ αὐτῆς φιλῶ ὡς εἴπομεν τὸ ά παντὶ τῷ ἐ· ἡ γὰρ εἴη τὸ μὲ ἐ αὐτὸς· τὸ δὲ ἡ γελαστικόν· μόνον μὲ ὁ αὐτὸς ὑπάρχει τῷ γελαστικῷ· οὐ μόνοι μόνῳ τῷ γελαστικῷ· ὑπάρχει γὰρ καὶ τῷ λογικῷ θνητῷ· καὶ τῷ ὀρθοπεριπατητικῷ

Exemplum Burana
Nullum risibile lapis
Oé risibile homo
Nullus homo lapis
Sed in null modo 3.
Sed uerú exemplú
risibile lapis
in celarer
πρόσληψις

LXXV

Alexander Theophras
Alexan dubitau

Hypothetici d theophrasto cum sint omn syllogismi.
Theophrastus

ἐξ ὑποθέσεις qu modo intelligen fit

Considerada Ari lis mens potius q uerba q̃m uerba exprim

exemplum
Omne risibile homo . Ex
Omnis homo risibilis
Omne risibile animal
Omnis hō animal . ho
exemplo utitur Burana

a) quia in conuertibil
b) quaha sunt propria ut risibile . hom rible & r rem . r. & n.

Τὰ ὑποκείμενα τῶν. ε. ἢ. οἷς ἕπεται αὐτὸ τὸ. ε. τοῦ τίν τὰ. ἢ.

πικῷ· καὶ πλατυανύχω· καὶ φιλοσόφῳ, καὶ μυείοις ἄλλοις· ἢ δέ τις εἴ ποι ὅπ οὐδὲ τῷ γελαστικῷ μόνον ὁ ἄνθρωπος ὑπάρχει· ὑπάρχει γὰρ καὶ τὸ ζῶον καὶ τὸ λογιστικὸν καὶ τὰ ἑπόμενα· λέγω ὅτι οὐ καλῶς φησιν οὗτος· εἰ γὰρ τῷ ἀνθρώπῳ πάντα περιέχεται τὰ ἑπόμενα ὅτι γὰρ οὐκ ἔῤῥωται καὶ τὰ τῶν εὐνοιαν τῶν φιλοσόφου ἢ λέξις ἢ λέγουσα· μόνοις δὲ ληφθέν τοῖς ἢ τὸ ἐ ὑπάρχειν· καὶ εὐπαιδεύτῳ δίλον· βούλεται γὰρ τὴ ἴδιον εἶναι εἰ τοῖς ἢ· ὥστε καὶ αὐτὸ ἐφαν πῶς τὸ ἐ· τὸ οὗ μόνοις τοῖς ἢ τὸ ἐ ὑπάρχειν, πότερον πᾶσι τοῖς ὑπὸ τὸ ἢ λεγα· ἢ τῷ ἰδίῳ· ἢ μὴ οὗ πᾶσιν, ἀεὶ τὸ τὸ ὑπάρχειν τοῖς ἢ τὸ μόνοις αὐτοῖς ὑπάρχειν τὸ ἐ· πάντα γὰρ ἐλήφθησαν οἷς ἔπεται τὸ ἐ ὥστε ἄλλοις οὐ δύναται ὑπάρξαι· πῶς οὖν φησιν ὅτι ὑποθέσεως δεῖν λαβεῖν τὸ ἀεὶ ὑπάρχον· ἢ δὲ τῷ ἰδίῳ, ἀδυνάτου ὁ λόγος· οὐ γὰρ μόνῳ τῷ ἰδίῳ ὑπάρχει τὸ ἢ ἀλλὰ καὶ ἄλλοις πολλοῖς· καὶ μάλιστα οἷς κατ' οὐσίαν ἕπεται· ὥστε κἄλλιον ἴσ ἢ πᾶν μόνον δὲ λη φθέν τοῖς ἢ τὸ ἐ ὑπάρχειν.

» ΤΟΝ αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ περὶ τῶν ἀναγκαίων, καὶ τῶν ἐνδεχομένων· ἢ γὰρ αὐτὴ σκέψις, ἢ διὰ τῶν αὐτῶν ὅρων ἔσται τῷ τάξει, τῷ τε ἐνδέχεσθαι, καὶ τῷ ὑπάρχειν· ὁ συλλογισμός.

Ε' πειδὴ ὡς περὶ ὑπαρχουσῶν προτάσεων ἐγυμνασε τὸν λόγον· ὅσα φησὶν εἴρηται περὶ τῶν ὑπαρχουσῶν, πεῖται καὶ περὶ τῶν ἀναγκαίων καὶ περὶ τῶν ἐνδεχομένων λέγειν ἔρχομεν· οὕτω γὰρ δὴ τὰς περιεκλοιπὰς αὐτῶν πειρᾶσθαι ἢ τὰς περὶ βλεψεις καθ' ἕκαστον πρόβλημα· περὶ σημαινομένους τὴ μὴ ἀναγκαίως ὑπάρχειν· τὴ ἢ ἐνδεχομένως· τοιοῦτον γὰρ μόνον δείσει τῷ ἐνδεχομένου τὸ ὑπάρχον· τὸ πρότερον εἶναι κατὰ τὴν τάξιν τὸ ὑπάρχον· διὰ τὸ τὸ μὴ ἐκβεβηκέναι· τὸ δὲ μέλλον· οὕτω γὰρ τῶν ἐκλεγομένων σωμάξομεν· ἐκ μὴ τῶν ἀναγκαίων προτάσεων, ἀναγκαῖον· ἐκ δὲ τῶν ἐνδεχομένων, ἐνδεχόμενον.

» ΛΗΡΤΕΟΝ δὲ περὶ τῶν ἐνδεχομένων καὶ τὰ μὴ ὑπάρχοντα, δυνατὰ δὲ ὑπάρχειν· δέδεικται γὰρ ὅτι καὶ διὰ τούτων, γίνεται ὁ τῷ ἐνδέχεσθαι συλλογισμός.

Ε' πειδὴ λέγεται ἐνδεχόμενον καὶ ὃ ὑπάρχει μὴ ἤδη, ἐνδεχόμενος δὲ ὑπάρχει καὶ οὐκ ἀναγκαίως· λέγεται δὲ ἐνδεχόμενον καὶ ὃ μήπω μὲν ὑπάρχει δυνατὸν δὲ ὑπάρξαι· ὅπ καὶ κυείας ἐστὶν ἐνδεχόμενον· ἐκεῖνο γὰρ ὑπάρχει λῶ· ἃς τὰς ἐνδεχομένας φησὶ προτάσεις παραλιπεῖν· καὶ τῷ τὸ ἐνδεχόμενον· ὅπ ὡς εἴπον καὶ κυείας ἐστὶν ἐνδεχόμενον.

» ΟΜΟΙΩΣ δ' ἔξεστι καὶ περὶ τῶν ἄλλων κατηγοριῶν.

Τ ουτέστιν τῶν λοιπῶν τρόπον· τῷ σαφῶς· τῷ καλῶς· τῷ ὠφελίμως· τῷ ἐπαινετῶς· καὶ τῶν τοιούτων· ἐλέγετο γὰρ ἐν τῷ περὶ ἑρμηνείας ἀπέρους εἶναι τρόπους· πρὶ ἔχεσθαι μόνοι εἰ τοῖς ῥῆσιν· καὶ αὐτὴ οὕω φησὶ μέθοδος τῆς βυπορείας καὶ περὶ τούτων.

» ΦΑΝΕΡΟΝ οὖν ἐκ τῶν ἠρημένων, ὅτι οὐ μόνον ἐγχωρεῖ διὰ ταύτης τῆς ὁδοῦ γίνεσθαι πάντας τοὺς συλλογισμοὺς, ἀλλὰ καὶ ὅτι δι' ἄλλης ἀδυνάτου· ἅπτις μὲν γὰρ συλλογισμὸς δέδεικται διά τινος τῶν προειρημένων σχημάτων γινόμενος· ταῦτα δὲ οὐκ ἐγχωρεῖ δι' ἄλλων συστῆσαι, πλὴν διὰ τῶν ἐπομένων· καὶ οἷς ἕπεται ἕκαστον· ἐκ τούτων γὰρ εἰ τὸ πρότασις, καὶ ἡ τῷ μέσου λῆψις· ὥστ' οὐδὲ συλλογισμὸν ἐγχωρεῖ γίνεσθαι δι' ἄλλων.

Ε ξ ὑμνεῖ τὴν παρ' αὐτοῦ βυρημένην τῆς βυπορείας μέθοδον· ὅτι ἀδὲ οἷόν τε δι' ἄλλης ἢ διὰ ταύτης ἅς πάντα συλλογισμὸν βυπορεῖν προτάσεων· δεῖξαι μὲν γὰρ μετ' ὀλίγον· ὅτι κῇ ἔπεις ἠδυνεόκτου τοῖς παλαιοῖς ἄλλη μέθοδος, ἀχρηστὸς ὅτι ἅς ἀπὸ δεῖξιν· καὶ νῦν δὲ σωτόμως τῷ τὸ καταπειδυάζει· ἢ γὰρ δέδεικται ὅτι πάντες οἱ συλλογισμοὶ ὑπὸ τὰ ῥῆσις αἰάγοντες σχήματα· δέδεικται δὲ ὅτι πάντα τὰ προβλήματα τοῖς ῥῆσι σχήμασιν ἅς τὴν παραδεδομένην μέθοδον ἄστι· ἔοικεν μηδὲ εἶναι ἄλλη τῆς μέθοδος τῆς βυπορείας τῶν προτάσεων παρὰ ταύτην.

» Η ΜΕΝ οὖν ὁδὸς κατὰ πάντων, ἡ αὐτή· καὶ περὶ φιλοσοφίαν καὶ περὶ τέχνὴν ὁ ποιανοῦν καὶ μέθημα· δεῖ γὰρ τὰ ὑπάρχοντα, καὶ οἷς ὑπάρχει περὶ ἕκαστον ἀθρεῖν· καὶ ταῦτα διὰ τῶν ῥῆσι ὅρων σκοπεῖν· ἀνασκευάζοντα μὴ ὠδὶ, κατασκευάζοντα δὲ, ὠδί· καὶ κατὰ μὴ ἀληθειαν ἐκ τῶν κατὰ ἀλήθειαν διαγεγραμμένων ὑπάρχειν· ἅς δὲ τοὺς διαλεκτικοὺς συλλογισμοὺς, ἐκ τῶν κατὰ δόξαν προτάσεων· αἱ δ' αὐ χαὶ τῶν συλλογισμῶν καθόλου μὲν ἔρῶτοι ὅν τρόπον τε ἔχουσι, καὶ ὅν τρόπον δεῖ θηρεύειν αὐτάς.

Ε' πειδὴ συλλογίζονται· οὐ μόνον οἱ λογικὰς ὠδὶ πιδεύοντες τέχνας, ἀλλὰ καὶ πᾶς βαναύσους, ὡς εἴπομεν ἄλλοτε· καὶ ἁπλῶς πάντες ἐκ κοινῶν εὐνοιῶν συλλογίζεσθαι πιφύκασιν, ἢ κῇ τὴν μέθοδον ἀγνοῦσιν· ἔπειν οὖν περὶ φιλοσοφίαν, ἐσήμανε τοὺς ὄντως συλλογιζομένους καὶ ὠδὶ σημανικῶς· φιλοσοφίας γὰρ ἴδιον ὄργανον ἡ λογική· διὰ δὲ τῷ ἔπειν καὶ τέχνὴν ὁ ποιανοῦν, πᾶς λοιπὰς ἐδήλωσεν τὰς λογικὰς, εἴτε καὶ βαναύσους· τὸ δὲ καὶ μέθημα ἴσως καθολικώτερόν ὅτι τῶν ἄλλων· ἔπειν γὰρ περὶ φιλοσοφίαν καὶ τέχνὴν ὁ ποιανοῦν, ὠδὶ τὸ καθόλου ἀνήγαγε τὸν λόγον, λέγων ἁπλῶς καὶ περὶ πᾶν μάθημα χρησιμεύσαι ἡμῖν συλλογιζομένοις ἢ παραδιδομένη μέθοδος.

» ΟΡΩΣ μὴ βλέπομεν ἅς ἅπαντα τὰ λεγόμενα, μηδὲ ἅς ταυτὰ κατασκευάζοντες κῇ ἀνασκευάζοντες· μηδὲ κατασκευάζοντές τε καὶ τὰ παντὸς ἢ τινός· καὶ ἀνασκευάζοντες ἀπὸ πάντων ἢ τινῶν·

mes syllogizant nó
ntum docti sed & ui
s artes exercentes.

» ἀλλ' ἅς ἐλάττω καὶ ὠρισμένα.

Ι ναι μὴ ἅς πάντα φησὶν ἅπῃ ἀπεγραψάμεθα ἀορίστως βλέπωμεν· ἀλλ' ἀδιάφορον ἅς τίνα χρὴ βλέπειν, καταφατικὸν μὴν βουλόμενοι συναγαγεῖν· ὅπ ἅς τὰ καταγορούμενα καὶ τὰ ὑποκείμενα· ἀποφατικὸν δὲ καὶ ἅς τὰ ἀλλότρια· καὶ ὁ μὴν καθόλου καταφατικὸν βουλόμενοι καταπιδυάσαι· ἢ τὴ τῶν γ καὶ ζ' πεντόν· ὁ δὲ ἀποφατικόν· ἢ τὴ τῶν δ' καὶ ζ· καὶ ὠδὶ τῶν ἄλλων ὡς εἴρηται· αἱρεῖς δὲ τὴ συλλογισμῶν φησὶ τὰς προτάσεις ὧν περὶ τῆς βυπορείας ἐδίδαξεν.

» ΚΑΘ' ἕκαστον δὲ ἐκ λέγειν τῶν ὄντων, οἷον, περὶ ἀγαθῶ ἢ ὠδὶ τῆς μῆς· ἴδιαι δὲ καθ' ἑκάστην ὕσιν, αἱ πλεῖσται· διὸ τὰς μὴν αἱρεῖς τὰς περὶ ἕκαστον, ἐμπειρίας ἐστὶ παραδοῦναι· λέγω δ' οἷον, τὴν ἀστρολογικὴν μὴν ἐμπειρίαν, τῆς ἀστρολογικῆς ὠδὶ τῆς μῆς· ληφθέντων γὰρ ἱκανῶς τῶν φαινομένων, ὅτως βρέθησαν αἱ ἀστρολογικὰ ἀποδείξεις· ὁμοίως δὲ καὶ περὶ ἄλλων ὁ ποιανοῦν, ἔχει τέχνὴν τὴ καὶ ὠδὶ τῆς μῆς· ὥστ' ἐὰν ληφθῇ τὰ ὑπάρχοντα περὶ ἕκαστον, ἢ μέτεστιν ἤδη τὰς ἀποδείξεις ἑτοίμως ἐμφανίζειν· ἢ γὰρ μηδὲν κατὰ τὴν ἱστορίαν παραληφθέν τῶν ἀκριβῶς καὶ ἀληθῶς ὑπαρχόντων τοῖς πράγμασιν, ἔξω μεν περὶ πάντὸς οὐ μὴ ὅτιν ἀπόδειξις ταύτην βρεῖν καὶ ἀποδείκνυσθαι· οὐ δὲ μὴ πέφυκεν ἀπόδειξις τῷ τὸ ποιεῖν φανερόν.

Δ εῖ φησὶ τὰς ἐκλογὰς ποιεῖσθαι ἑκάστου πράγματος ἰδίας καὶ μὴ κοινῶς· οἷον, τῷ ἀγαθοῦ αἰὰ μέρος καὶ ἰδιαζόντως· περὶ ἡ δυνῆς, ὁμοίως· αἱ γὰρ πλεῖσται φησὶ τῶν προπιθεμένων ἡμῖν ἅς ὠδὶ σκεψιν πραγμάτων ἐκλογάς, τῶν τε ὑπαρχόντων καὶ οἷς ὑπάρχει, καὶ τῶν ἀλλοτρίων· ἰδιάζουσαί ἅσι καθ' ἑκάστην ἐπιστήμην· οἷον, ὅπαν ἀστρονομούμενον ἢ ὁ θεώρημα· περὶ οὗ δεῖ ἀποδεῖξαι· ἀστρονομίας ἴδιον ὁ ἐκλέξαι τὰ τοῖς προκειμένοις ὑπάρχοντα καὶ οἷς ὑπάρχει· ὅπαν γεωμετρικὸν, γεωμετρίας· ὅπαν φυσικὸν, φυσικῆς· καὶ ὠδὶ τῶν ἄλλων· διὸ φῦσι δεῖ τὸν ἀποδεικτικὸν, ὅπαν ἄλλῳ τι προστεθῇ ἅς ἀποδεῖξαι, αἱ τῶν περὶ τῶν κῇ μέρος τεχνῶν ἢ ὠδὶ σημῶν, τὰ τοῖς προτεθείσιν ἑπόμενα, κῇ οἷς ἕπεται· ἢ γὰρ ἐκεῖνα φησὶν ἐκ τῆς πείρας ἴδῶτες ταῦτα ἡμῖν παραδόσουσι μηδὲν παραλείποντες, ἡμῶν λοιπὸν ὁ προκείμ ἢ συλλογίσασθαι· ἢ ἀσυλλόγιστον δεῖξαι· πολλὰ γὰρ ὅτιν ἅπῃ ἀποδεῖξαι ἀδύνατον· ὅτε γὰρ τῶν ὁρισμῶν ὅτιν ἀποδείξις, ὡς δέδεικται εἰ τοῖς ἀποδεικτικοῖς· ὅτε τῶν καθολικωτάτων γενῶν· ἀδὲν γὰρ ὅτιν αὐτῷ κατηγορῆσαι· οὔτε ὁ τῷ καθ' ἕκαστα· κατ' οὐδενὸς γὰρ ταῦτα κατηγορεῖται· ἐπὶ δὲ αἱ πλεῖσται, ὅπ ἔστιν ἐκλογαὶ πάσας ὠδὶ σημαίας· λέγω δὴ τὰ ἀξιώματα καὶ κοιναὶ εὐνοιαι· οἷον ὅπ ὠδὶ παντὸς ἢ ἢ κατάφασις· ἢ ἀπόφασις· ὅπ τὰ τῷ αὐτῷ ἴσα καὶ ἀλλήλοις ἴσα· ὅπ ἐὰν ἀπὸ ἴσων ἴσα ἀφαιρεθῇ, τὰ καταλειπόμενα ἴσα γίνεται καὶ ὅσα τοιαῦτα.

» ΚΑΘΟΛΟΥ μὴν οὖν δεῖ τρόπον τὰς προτάσεις ἐκλέγειν, εἴρηται ἀρκέσον· δ' ἀκριβείας δὲ διελθόντες εἰ τῇ πραγματείᾳ τῇ περὶ τῶν διαλεκτικῶν.

Ε ντεῦθεν μὴν ὁλοκληρότερον φησὶ παραδιδόναι μεν τῶν μέθοδον τῆς βυπορείας τῶν προτάσεων· μετεωκώτερον δὲ καὶ ἀκριβέστερον εἰ τοῖς τόποις, περὶ τούτων διελήφαμεν· ταύτῳ γὰρ φησὶ διαλεκτικῶν πραγματείαν· ἐκεῖ γὰρ παραδιδόναμεν τόπους τοὺς ἅς ἕκαστον ἡμῖν χρησιμεύοντας πρόβλημα.

» ΟΤΙ δὲ ἡ διὰ τῶν γενῶν διαίρεσις, μικρόν τι μέρεόν ὅτι τῆς ὠρισμένης μεθόδου, ῥᾴδιον ἰδεῖν· ἔστι γὰρ ἡ διαίρεσις, οἷον ἀσθενὴς συλλογισμός.

Β ούλεται διὰ τούτων ὀξυμνῆσαι τὴν παρ' αὐτῷ παραδεδομένην μέθοδον· οὐδεὶς γὰρ φησὶ τῶν πρὸ ἡμῶν ταύτην ἠπίστατο· ἀλλ' ἐκέχρηντο πάντες τῇ διαιρετικῇ μεθόδῳ· καὶ διὰ ταύτης εὐόμιζον δεῖν ἀποδεικνύναι φαίνεσθαι δέφασιν αὐτὸν ἅς πλάτωνα φαίνῃ δὲ ὁ πλάτων ὀξυμνῶν τὴν διαιρετικὴν μέθοδον· κῇ μάλιστα τῷ κῇ αὐτίφασιν γινομένην ὡς ἀφυκτοτάτην ὄσαν· ἢ τοι γε ταύτην ἀποδεικτικὴν εἶναι λέγει· σαφῶς γὰρ οἶδε διαφορὰν διαιρετικῆς καὶ ἀποδεικτικῆς· πάσας γὰρ φησὶ μεθόδους εἶναι κῇ φιλοσοφίαν ὄργανα τῆς διαλεκτικῆς· διαιρετικὴ· ὁρεστικὴ· ἀποδεικτικὴ· καὶ ἀναλυτικὴ· ἴσως ὧν εἰς πινὰς ἄλλους ἀνάγεται τὴν διαιρετικὴν, ἀποδεικτικὴν νομίζοντας· ἢ οὖν φησὶν ὅτι μάλιστα μὴν ὅδεν ὅτιν ἀποδεῖξαι διὰ τῆς διαιρετικῆς μεθόδου· ἔπειτα καὶ ἢ ἀποδεικνύουσιν· ἀλλὰ μὴν καθ' αὐτὴν οὐκ ἀποδείκνυσιν, βοηθουμένη δὲ ὑπὸ τῆς παρ' ἡμῶν παραδεδομένης μεθόδου· διὸ ἀσθενῆ συλλογισμὸν ἀλλὰ ἐκάλεσεν· ὅτι τὸ δεῖται πάντως τῆς μεθόδου ταύτης, καὶ ὅτι ὡς ἀλλός φησιν· ὁ μὴν προτίθεται δεῖξαι ὄκ ἀποδείκνυσιν, ἀλλὰ ἄλλα πεῖ τὸ τὸ· ἀλλὸ δὲ ἐκεῖνο ἀσυλλόγιστος αὐτεῖται· οἷον βούλῃ δεῖξαι ὅτι ὁ ἄνθρωπος λογικός ὅτι· πρῶτον μὴν λαμβάνει τὸ γένος ὡμολογημένον· αὐ ἀποδείκτης γὰρ τὸ γένος λαμβάνει· ἔπεισθὴ ὁ ἄνθρωπος, ζῶον· πᾶν ζῶον, ἢ λογικὸν ἢ ἄλογον· καὶ ὁ ἄνθρωπος ἄρα ἢ λογικὸς ἢ ἄλογος· ἀλλὰ μὴν οὐκ ἄλογος· λογικὸς ἄρα· εὖ ταῦθα τοίνυν τὸ μὴν ἢ λογικὸν εἶναι ἢ ἄλογον τὸν ἄνθρωπον, ὅπ ὃ προέκειτο δεῖξαι· τὸ τὸ συνελογίσατο· καὶ ταῦτα ἃ δ' ἑαυτὴν καθ' αὐτὴν ἢ διαιρετική· ἀλλὰ τὸ πρῶτον παραλαμβάνουσα σχῆμα· ὃ ὑπόθετο δεῖξαι, λέγω δὴ ὅτι ὁ λογικός, τὸ τὸ συνελογίσατο· ἀλλ' ὡς ἀξίωμα ἔλαβεν· ἔλαβε γὰρ ὡς ὁμολογούμενον ὅτι ὄκ ἄλογος· κῇ συλλογίσασθαι τὸ τὸ ἢ διαιρετικὴ ἃ δεῖται, κῇ ὅτι φησὶν ὡς ἀξίωμα λαμβάνει τὸ τὸ· δῆλον ὠδὶ τῶν ἀμφιβόλων· ζητεῖται

Multa cée quae dem
ſtrari nequeim
& quae ſint

Dialectica tractat
appellat topica

Plato

Defenditur plat
aduerſus calum
ariſtoteles

Diuiſio eſt fere ſy
giſmus impfect
Zetur.

Quattuor ée in philoſophia methodos
dialectice inſtrumenta
Diuiſiua
Diffinitiua
Demoſtratiua
Analytica

ἢ πρὸς τῆς διαμέτρου· πότερον σύμμετρος τῇ πλευρᾷ· ἢ ἀσύμμετρος· καὶ τὸ μ. σύμμετρον, ἢ ἀσύμμετρον εἶναι· ἔστι τὸ συλλογίσασθαι τοῦ κῆ τὸ ὅτι αὐτὸ· καὶ αὐτὸ· καὶ τοῦ μ. τοῦ εἶναι ἀσύμμετρον αἰτήσασθαι· ἔστι γὰρ ὅτι ἡ διάμετρος κῆ πλευρᾶς, μεγέθει· πάντα μεγέθος ἢ σύμμετρον μεγέθει τινί, ἢ ἀσύμμετρον· ἢ διάμετρος αὐτὰ τῇ πλευρᾷ, ἢ σύμμετρος· ἢ ἀσύμμετρος· ἀλλὰ μὴν ὅ σύμμετρος· ἵνα σωμαχθῇ γὰρ τὸ αὐτὸ κατὰ μικρὸν· δέ φησι μέζον εἶναι τῆς μεθόδου τῆς συλλογιστικῆς τῶν διαιρετικῶν, ὅτι κενεὰς ἀποδείξεις γίνεται διὰ τῶν ὁρισμῶν· οἱ δὲ ὁρισμοὶ γίνονται ἐκ τοῦ διαιρετικοῦ· ὥστε μέζον βραχὺ τῆς ἀποδεικτικῆς ἐστὶν ἡ διαιρετική· καὶ ἄλλως· μικρὸν μέζον φησὶν ἀλλὰ νῦν εἶναι τῆς περὶ τὸ δεδομένης μεθόδου, ὅτι τὰ καὶ συγχαρήσωμεν δι' αὐτῆς, ἀποδεικνύται τὸ καθόλου καταφατικὸν· οὐδὲν γὰρ τῶν λοιπῶν διαχθήσεται· καὶ ὅτι οὐδὲ τῶν συμβεβηκότων τι· οὐδὲ τῶν ἰδίων ὡς δείξει· ἀλλὰ μόνον τὰ κατ' οὐσίαν ὑπάρχοντα.

Ο μὴν γὰρ ἔσται δεῖξαι, αἰτεῖται.

Ε δεῖ γὰρ δεῖξαι ὅτι λογικὸς ὁ ἄνθρωπος· τὸ οὖν αἰτεῖται λέγουσι· ἀλλὰ μὴν οὐκ ἄλογος· πόθεν γὰρ δῆλον ἐκ τῶν ἀμφιβόλων, ἀλλὰ μὴν τὸ δέ τι.

ΣΥΛΛΟΓΙΖΕΤΑΙ δὲ ἀεί τι τῶν ἄνωθεν.

Α φησὶ τὸ συμπέρασμα τὸ οὖ τούτοις καθολικώτερόν ὅτι τὸ προκείμενον· τὸ γὰρ ἄνωθεν αὐτὸ τὸ καθολικώτερον· οἷον προκείται δεῖξαι ὅτι λογικὸς· καὶ τὸ μὴν αἰτεῖται, δείκνυσι δὲ τὰ τοῦτον καθολικώτερα· ὅτι ἢ λογικὸς ἢ ἄλογος.

ΠΡΩΤΟΝ δὲ ἀπὸ τὸ ἐλεῖν τοὺς χρωμένους αὐτῇ πάντας· καὶ πόθεν ἐπιχείρουσι, ὡς ὄν τος δυνατὸς πεῖσαι ἀποδεῖξιν γενέσθαι· καὶ τὸ τί ἐστιν.

Ε ἐν δὲ φησὶ μέρεσι φέρουσιν· ὡς δυνάμενοι διὰ τῆς διαιρετικῆς μεθόδου τοὺς ὁρισμοὺς ἀποδεικνύναι, οὐ τούτοις μάλιστα ἐλέγχονται· ἀγνοοῦντες ἀπὸ τὸ ὅτι ἀδύνατον ἐστὶν ἀποδεῖξαι γενέσθαι ὁρισμῶν καὶ γενῶν· δείκνυσι γὰρ ἀπὸ τὸ οὖν ἀποδεικτικῆ ὅτι ἀδύνατον ἐστὶν ὁρισμὸν καὶ γένους ἀποδεῖξαι γενέσθαι· ὅτι ἀπὸ ὡς δυνατὸν πείθειν τοὺς ἄλλους ἐπιχείρουσι· ἐπεὶ γὰρ ἡ τὸ γένους διαίρεσις κατὰ τὰς οἰκείας διαφορὰς γίνεται· πῶς δὲ ὁ ὁρισμὸς ἐκ γένους ἐστὶ καὶ διαφορῶν· εὐθύμιον, ἐπειδὰν ἑκάστην τῶν διαφορῶν διέξωσιν ὑπάρχουσαν τῇ εἴδει· καὶ συμπλέξαντες ταύτας μετὰ τὸ γένους δυνάσθαι κατηγορεῖν αὐτοῦ· ἔλεγον γὰρ ἡ ὁ ἄνθρωπος ζῶον· ὁ δὲ ζῶον, ἢ λογικὸν ἢ ἄλογον· καὶ ὁ ἄνθρωπος ἄρα ἢ λογικὸς ἢ ἄλογος· ἀλλὰ μὴν οὐκ ἄλογος λογικὸς ἄρα· πάλιν ἐπειδὴ ὁ ζῶον ἢ θνητὸν, ἢ ἀθάνατον· οὐκ ἀθάνατος δὲ ὁ ἄνθρωπος· θνητὸς ἄρα· εἰ τὰ κατὰ μέρος ἐδύνασαν ἀποδεικνύναι, τοῦτο συμπλέξαντες μετὰ τὸ γένους, εὐθύμιζον δυνάσθαι κατηγορεῖν· καὶ ὅτως ἀποδεικνύναι τοὺς ὁρισμούς· δέ φησι δὲ εὐ τῷ πεῖ ἑρμείας ὅτι οὐ τὰ κατηγορούμενα κατὰ μέρος πάντως δυνάσθαι καὶ ἅμα κατηγορεῖσθαι.

ΩΣΤΕ οὔτε ὅ, τι εὐδέχεται συλλογίσασθαι διαιρούμενον ξυνίεσαν, οὔτε ὅτι οὕτως εὐδέχεται ὥσπῃ ἄρὴ καμεν.

Ο ὔτε φησὶ τῶν παραδεδομένων μεθόδων παρ' ἡμῶν ἠπίστατο· ὅτε ὅπῃ εὐεχώρει συλλογίσασθαι διὰ τῆς διαιρετικῆς μεθόδου· τὶ γὰρ ἦν συλλογίσασθαι; τὸ ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἢ λογικὸς ἢ ἄλογος· ἀλλὰ μὴν τὸ τοῦ γνῶσιν· εὐθύμιζον δὲ ὅτι τὸ λογικὸν εἶναι σωτελοῦν ἐγένετο.

ΕΝ μὴν οὖν τοῖς ἀποδείξεσι ὅταν δέῃ τι συλλογίσασθαι ὑπάρχειν, δεῖ τὸν μέσον δι' οὗ γίνεται ὁ συλλογισμὸς, καθόλου εἶναι καὶ μὴ καθόλου τὸ πρῶτον τῶν ἄκρων· ἢ δὲ διαίρεσις, τοῦναντίον βούλεται· τὸ γὰρ καθόλου λαμβάνει μέσον.

Δ εἴρας ὅτι ἡ διαιρετικὴ μέθοδος ἄχρηστος ἐς συλλογιστικὴν· κῆ ὅτι ἅπαξ καὶ συλλογίζεται, ἀσθενής ἐστὶ συλλογισμός· δι' ὅτι ὁ μὴν προτίθεται οὐκ ἀποδείκνυσιν ἀλλ' αἰτεῖται· ἄλλο δέ τι κατασκευάζει· νῦν πάλιν βούλεται δεῖξαι ὅτι καὶ ἀμέθοδος ἢ ἀγωγὴ τῶν διὰ τῆς διαιρετικῆς συλλογιζομένων· καὶ εὐκαίρως ἔχουσα τῇ κατὰ ἀλήθειαν συλλογιστικῇ μεθόδῳ· εὐ μὴν τοῖς κυρίοις συλλογισμοῖς ὁ μέσος ὅρος δι' οὗ σωάπτοντεσι οἱ ἄκροι· μεικτότερός ἐστὶ τὸ μείζονος ὅρου· καὶ τὸ τοιοῦτος· ἢ γὰρ τὸν μείζονα τὸ ἐλάττονος δεῖξαι βουλόμεθα κατηγορούμενον καταφατικῶς ἢ ἀποφατικῶς, τὸ δὲ δείκνυμεν διὰ τὸ μέσου δι' ἑαυτὸ σωάπτοντος τοὺς ἄκρους, δεῖ δῆλον ὅτι τὸν μὴν μέσον τὸ ἐλάττονος ὑπὸ πλεῖον εἶναι· ἵνα καὶ κατηγορεῖται αὐτοῦ, τὸν δὲ μείζονα, τὸ μέσου· ἢ δὲ λέγοι τῆς ὅτι ἀλλ' εὐ δεύτερῳ σχήματι ὁ μέσος ἀμφοτέρων ἐστὶ μείζων· εὐ δὲ τῷ τέτῳ ἐλάττων· ἴσως ὅτι διὰ τὸ καὶ ἁπλῶς φαμὴν τοὺς εὐ δευτέρῳ κῆ τέτῳ συλλογισμοὺς, δι' ὅτι οὕτως ἐχόντων τῶν μέσων, ἢ φαίνεται εὐ ἀλλοῖς τὸ ἀναγκαῖον τὸ συμπεράσματος· δι' ὁ δεόμεθα τῆς αἰτήσεφῆς ἵνα διὰ ταύτης ἀναχθῶσιν ἐς τὸ ἀ σχῆμα, καὶ πάλιν ὁ μέσος τῶν ἑαυτὸ πάθειν ἀπολάβῃ· δὲ εὐ μὴν τῷ β' σχήματι καταφατικὸν οὐδέποτε συνίγετο συμπέρασμα· ἵνα δὲ γένηται καταφατικὸν συμπέρασμα, ἔδει ἀμφοτέρας λαβεῖν καταφατικάς· ἵνα δὲ ἀναγάγωμεν ἐς τὸ ἀ σχῆμα, ἔδει τῶν μείζονα αἰτήσεφεῖν· αἰτήσεφομεῖν δὲ ἡ μείζων μεικτὴ γίνεται· καὶ διὰ τὸ ἀσυλλόγιστος ἐποίει τὸ σχῆμα· ἐπειδὴ δεῖ ὡς καὶ εὐ ταῦθά φησι τῶν μείζονα οὐδὲ πλεῖον εἶναι τῆς ἐλάττονος· εὐ δὲ τῷ γ' σχήματι, οὐδέποτε καθόλου· ἐπειδὴ ἵνα τὸ καθόλου συμβαχθῇ· δεῖ τὰς

emonstrationem pro
rie fieri p diffinitio
nem & diffinitione
non fieri sine diuisioe

nffinitioms & generis
demostrationem fieri
ro posse in posteriorib)
raditur

uæ p partes prædicam
ur non omnino prædi
ri simul

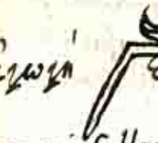

n uerisſyllogiſmis Me
dium eſt minus maiore
extremitate & maius
minore, & cur ita &
ſatisfactio ad inſtatia

Dubitatio

Solo

Vt ſit concluſio affirmatiua
oportet utramq: præmiſſa ee
affirmatiuam.

δύο λαβεῖν καθόλου· ἵνα δὲ ἀναχθῇ ἐς τὸ πρῶτον σχῆμα, ἔδει τῶν ἐλάττονα αἰτήσεφεῖν καταφατικὸν οὖσαν· αἰτήσεφομεῖν δὲ μείζονα γίνεται· καὶ οὕτω πάλιν ὁ μὴν μέσος τῶν ἑαυτὸ πάθειν ἀπολάμβανεν· ἢ δὲ ἐλάττων μείζονα γινομένη, μείζονὸν ἐποίει καὶ τὸ συμπέρασμα· εὐ μὴν οὖν τοῖς συλλογιστικοῖς φησι μεθόδοις ὡς ἤδη εἴρηται, νῦν πλέον ἐστὶν ὁ μείζων ὅρος τὸ μέσου· εὐ δὲ τῇ διαιρετικῇ μεθόδῳ αὖ πάλιν τὸν μέσον ὅρον νῦν πλέον λαμβάνει τὸ μείζονος· βουλόμενοι γὰρ δεῖξαι ὅτι ὁ ἄνθρωπος λογικὸς ὄστ· λαμβάνει μέσον ὅρον τὸ ζῶον· δῆλον ὅτι τὸ μὴν ἀνθρώπου ἐλάττονος ὄντος· τὸ δὲ λογικοῦ μείζονος· νῦν πλέον δὲ τὸ ζῶον τὸ λογικοῦ· ἀλλὰ τὸ τὸ μὴν τὸ συμπέρασμα ὁ καὶ πεῖθεν τοῦ ὡς ἄλλος εἰ περ· οὐκ ἀποδεικνύουσι, ἀλλ' αἰτεῖται· ὁ δὲ κατασκευάζει, τὸ ὁ ἄνθρωπος ἄρα ἢ λογικὸς ἢ ἄλογος, οὐκ ἔστι νῦν πλέον τὸ μέσον ὅρον τὸ ζῶον· ἀλλ' νῦν ὄντος· τὸ γὰρ ζῶον ἢ λογικὸν ἢ ἄλογον· ἀλλ' ἐπεσθῇ ὁ τὸ τὸ πρὸ τίθεται· ἀλλ' ὅτι ὁ ἄνθρωπος λογικὸς· διὰ τὸ εἴπεν νῦν πλέον λαμβάνειν αὐτοὺς τὸν μέσον τὸ μείζονος, ὡς πρὸς τὸν σκοπὸν ὃν προέθετο, οὐ πρὸς συμπλοκὴν ἀλλὰ τὸ συλλογισμοῦ· εὐ γὰρ τῷ συλλογισμῷ ὁρίσαζόντα ἀεὶ λαμβάνει τὸν μείζονα τῷ μέσῳ, εἴγε διαιροῦσιν ἄλλον ἐς τὰς ὑπαιδίας ἀλλὰ διαφορὰς, καὶ πάντας πάσας ὡς εὐ μείζονι ὅρῳ χρῶνται· ἀλλ' ἐπεὶ πρόκειται μίαν τῶν διαφορῶν διέξαι τῷ ὑπεκειμένῳ ὅρῳ ὑπάρχουσαν, μείζων δέ ἐστιν ὅρος ὁ εὐ τῷ συμπεράσματι καὶ πηγορούμενος· διὰ τὸ φησὶν νῦν πλέον αὐτοὺς λαμβάνειν τὸν μέσον τὸ μείζονος.

ΕΣΤΩ γὰρ ὁ ζῶον μὴν ἐφ' οὗ α· ὁ δὲ θνητὸν, ἐφ' ὃ β'· καὶ ὁ ἀθάνατον, ἐφ' ὃ γ'.

Τ ὰ παραδείγματα τῶν ὑρημένων λαμβάνει λέγων· ὅτι τὰ οἱ διὰ τῆς διαιρετικῆς συλλογιζόμενοι· ὁ μὴν προτίθεται, οὐ δείκνυσιν, ἀλλ' αἰτεῖται· ἄλλο δέ τι συμπαίνουσι· καὶ ὅτι τὸν μέσον ὅρον νῦν πλέον λαμβάνουσι τὸ μείζονος· ὁ δ' ὅπῃ ὄστ' ὁ ἄνθρωπος, ἀ ἐστὶν ὅπῃ· ὄστ' ζῶον, ὁ α ἢ β' ἐστὶν ἢ γ', τουτέστιν ἢ θνητὸν, ἢ ἀθάνατον, ὁ δ' αὖ ἄρα ἢ γ' ἐστὶν ἢ β', τουτέστιν ὁ ἄνθρωπος ἢ θνητὸν ἢ ἀθάνατον· ὥστε μέσον μὴν τὸ ζῶον· μείζων δὲ ὅρος ὁ θνητὸν· ὃ βούλοιτο ὑπέρχον δεῖξαι τῷ ἀνθρώπῳ· καὶ δῆλον ὅτι τὸ τὸ μὴν οὐκ ἐδείξαν, ἀλλὰ ἄλλο τι· ἢ γὰρ θνητὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον ἢ ἀθάνατον.

Ο δὲ ἄνθρωπος, οὗ ὃν ὅρων δεῖ λαβεῖν, ἐφ' οὗ ὁ δ'· ἅπαν δὴ ζῶον λαμβάνει, ἢ θνητὸν ἢ ἀθάνατον· τὸ δὲ ἐστὶν ὁ αὖ ἢ α, ἅπαν εἶναι ἢ β' ἢ γ'.

Τ ουτέστι τὸν ὁρισμόν· εἰ πε γὰρ ἤδη ὅτι εὐθύμιζον οἱ τῇ διαιρετικῇ χρησάμενοι, μάλιστα τοὺς ὁρισμοὺς δι' αὐ τῆς δύνασθαι ἀποδεικνύναι· διαιροῦσι γὰρ ἀεὶ τὸ γένος ἐς τὰς οἰκείας διαφορὰς· καὶ ἀφοειζόμενοι καθ' ἑκάστην διαίρεσιν τὸ συστατικὸν τῷ ἀνθρώπου διαφορά· οὕτω πάντας μετὰ τὸ γένος συμπλέξαντες, ἀποδεικνύναι τὸν ὁρισμὸν ὥοντο.

ΠΑΛΙΝ τὸν ἄνθρωπον ἀεὶ διαιρούμενος τίθεται ζῶον εἶναι· ὥστε κατὰ τὸ δι' ὃ λαμβάνει ὑπάρχειν· ὁ μὴν οὖν συλλογισμὸς, ἔστι ὅτι ὃ δι', ἢ β' ἢ γ' ἅπαν ἔσται· ὥστε τὸν ἄνθρωπον ἢ θνητὸν μὴν ἢ ἀθάνατον ἀναγκαῖον εἶναι· ζῶον δὲ θνητὸν μόνον, οὐκ ἀναγκαῖον εἶναι· ἀλλ' αἰτεῖται· τὸ δὲ ὅ ὅ ἐστὶ δεῖ συλλογίσασθαι· καὶ πάλιν θέμενος ὃ μὴν ἄζωον θνητὸν ἐφ' οὗ δὲ τὸ β' ὑπόπτων· ἐφ' ὃ δὲ τὸ γ' ἅπαν· τὸν δὲ ἄνθρωπον, ὃ δι', ὡσαύτως λαμβάνει· ὃ μὴν α ἢ τὸ εὐ ᾧ β', ἢ εὐ τῷ γ' εἶναι· ἅπαν γὰρ ζῶον θνητὸν· ἢ ὑπόπτων ἢ ἄπαν ἐστὶν· κατὰ δὲ τὸ α· τὸν γὰρ ἄνον ζῶον θνητὸν εἶναι ἔλαβεν· ὥσθ' ὑπόπτων μὴν ἢ ἄπαν εἶναι ζῶον· ἀνάγκη τὸν ἄνθρωπον· ὑπόπτον δι' οὐκ ἀνάγκη· ἀλλὰ λαμβάνει· τὸ δι' ὃ δεῖ πάλιν δεῖξαι· καὶ τὸ τὸν δὴ τὸν τρόπον αἰεὶ διαιρούμενοις, ὃ μὴν καθόλου συμβαίνει αὐτοῖς μέσον λαμβάνειν.

Α εἰ φησὶν προῖων κατὰ τὸ διαίρεσιν τὸν ἄνθρωπον ζῶον εἶναι λαμβάνει· καὶ συλλογίζεταί τι τῶν ἀπὸ τῆς διαιρέσεως αὐτὸ εἶναι, οἷον ὁ ἄνθρωπος ζῶον· πᾶν ζῶον, ἢ λογικὸν ἢ ἄλογον· ὁ ἄνθρωπος ἄρα ἢ λογικὸς ἢ ἄλογος· ἀλλὰ μὴν οὐκ ἄλογος· λογικὸς ἄρα· πάλιν ὁ ἄνθρωπος ζῶον· πᾶν ζῶον ἢ θνητὸν ἢ ἀθάνατον· ὁ ἄνθρωπος ἄρα ἢ θνητὸς ἢ ἀθάνατος· ἀλλὰ μὴν οὐκ ἀθάνατος θνητὸς ἄρα· καὶ οὕτως ἐπὶ πασῶν τῶν τὸ ζῶν διαφορῶν ποιεῖται· ὥστε ὁ μὴν ὃ προτίθεται συλλογίζεται τὸ, ἢ τόδε ἢ τόδε ἐστὶν· ὁ δὲ προτίθεται αἰτεῖται· τὸ λογικὸν εἶναι ἢ θνητόν· ἃ γὰρ δείκνυσιν ἀλλ' ὡς ὁμολογούμενον λαμβάνει.

ΚΑΘ' ὃ δὲ δεῖ δεῖξαι καὶ τὰς διαφορὰς ἄκρα.

Τ ουτέστι τὸν ἄνθρωπον καὶ τὰς διαφορὰς ἄκρα· λαμβάνει γὰρ τὸν ἄνθρωπον ἐλάττονα ὅρον· τὸ δὲ θνητὸν καὶ ἀθάνατον, ἢ ὑπόπτων καὶ ἅπαν μείζονα.

ΤΕΛΟΣ δὲ, ὅπῃ τὸ τί ἐστὶν ἄνθρωπος· ἢ ὅπῃ ποτ' ἂν ἢ τὸ ζητούμενον· οὐδὲν λέγουσι σαφὲς ὥστε καὶ ἀναγκαῖον εἶναι.

Ο ὕτω φησὶν ἑκάστην τῶν διαφορῶν οὐ δεξάντες, ἀλλ' αἰτήσαντες, τέλος οὐδὲν ὧν προέθεντο δεῖξαι ἀπὸ δεικνύουσιν· προτίθεται μὴν γὰρ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν πραγμάτων ἀπὸ δεῖξαι, καὶ οἷον ἐὰν ἑκάστην τῶν εὐ τῷ ὁρισμῷ διαφορῶν δέξωσιν ὑπάρχουσαν, ὅτι καὶ οὗτός ἐστὶν ὁρισμὸς ἀνθρώπου δεδεικέναι· τὸ δὲ οὐκ ἀναγκαῖον· δεδεικται γὰρ ὡς ἔπομεν ὅτι οὐ τὰ κατηγορούμενα πινὸς ἰδία, πάντα καὶ ἅμα κατηγορεῖσθαι δύνανται· ὥστε ἃ καὶ τῶν διαφορῶν ἑκάστην ἦσαν δεδεχότες, οὐ δέπτα καὶ τὸν ὁρισμὸν ἀπέδοσαν.

Vt ſit concluſio m
ſalis oportet utrã
miſſa ee uniuer

Maior extremitas e
quæ in coclusioe pre
catur.

ΚΑΙ ἔτι τὸ ἄλλο ὁδὸν ποιοῦσι πᾶσαν· ἢ δὲ τὰς εὐδεχομένας ὑποθέσεις ὑπολαμβάνουσι τὰς ὑπάρχειν.

Τὸ ἄλλο ὁδὸν τοιοῦτόν ἐστιν ἡ λοιπόν. λέγω δὲ τὸ μέχρι τοῦ ἀτόμων διαίρεσιν· διαιροῦσι γὰρ τὸ ζῷον, εἰς τὸ λογικὸν καὶ ἄλογον· τὸ λογικόν, εἰς θνητὸν καὶ ἀθάνατον· τὸ θνητόν, εἰς ὑπόπουν καὶ ἄπουν· τὸ ὑπόπουν εἰς δίπουν καὶ πολύπουν, μέχρις οὗ καταντήσωσιν εἰς ἄτομον· κείσθω γὰρ τὸ δίπουν ἀδιαίρετον· πᾶσαν οὖν ταύτην τὴν ὁδὸν ποιοῦσι μὴ σωιορῶντες· μηδὲ ἐκ ποίων δύο πορεύσαι δυνατὸν εἰς ἀποδείξιν τῶν διαφορῶν· ὧν τῇ συμπλοκῇ τὸν ὁρισμὸν ποιῆσαι βούλονται· οἷον ὅτι ὁ ἄνθρωπος λογικός· ἢ λαβοῦσι μέσον ὅρον τὸ βουλευτικόν· ὁ ἄνθρωπος βουλευτικός· τὸ βουλευτικὸν λογικόν· ὁ ἄνθρωπος ἄρα λογικός· οὐδὲ τοσοῦτον οὖν σωιδεῖν δύνανται τις αἱ εἰς μέσης ὅρος ὁ σωιάψαι τοὺς ἄκρους δυνάμενος.

ΦΑΝΕΡΟΝ δ' ὅτι ὅτ' ἀνάσκευάσαι ταύτῃ τῇ μεθόδῳ ἐστὶν, ὅτε περὶ συμβεβηκότος τι, ἢ ἴδιον συλλογίσασθαι, ὅτε περὶ γένους· ὅτε οὐ οἷς ἀγνοεῖται, τὸ, πότερον ὧδε, ἢ ὧδε ἔχει· οἷον ἄρ' ἡ διάμετρος σύμμετρος, ἢ ἀσύμμετρος· ἐὰν γὰρ λάβῃ ὅτι πᾶν μῆκος ἢ σύμμετρον· ἢ ἀσύμμετρον· ἡ δὲ διάμετρος μῆκος, συλλελόγισται· ὅτι ἢ ἀσύμμετρος ἢ σύμμετρος ἡ διάμετρος· ἡ δὲ λήψεται ἀσύμμετρον, ὃ ἔδει συλλογίσασθαι, λήψεται· οὐκ ἄρα ἐστὶ δεῖξαι· ἢ γὰρ ὁδὸς, αὕτη· διὰ ταύτης δ' οὐκ ἔστι δεῖξαι τὸ ἀσύμμετρον ἢ σύμμετρον ἐφ' ὃ τὸ ἀ μῆκος τὸ β' ἢ σύμμετρος ἢ ἀσύμμετρος διάμετρος, γ' φανερὸν οὖν ὅτι ὅτε πρὸς πᾶσαν σκέψιν ἄρ' μόζει τῆς ζητήσεως ὁ τρόπος, ὅτ' εἰ οἷς μάλιστα δοκεῖ πρέπειν, εἰ τούτοις ἐστὶ χρήσιμος· ἐκ τίνων μὴν οὖν αἱ ἀποδείξεις γίνονται, καὶ πῶς, καὶ ἐς ποῖα, βλεπέον καθ' ἕκαστον πρόβλημα, φανερὸν ἐκ τῶν ἠρημένων.

Ὁ τι μὴν οὖν ἄρχουσι ἐς τὸ συλλογίσασθαι ἢ διαιρετικὴ μέθοδος, εἴρηται· ἢ δὲ ὅλως καὶ ἐν ὅσοις δυνατὸν συλλογίσασθαι δι' αὐτῆς· δῆλον ὅτι φησὶ μόνα τὰ καταφατικὰ δυνατὸν ἐν ὅσοις· καὶ ὅδε πάντα· ἀλλὰ μόνον τὸ καθόλου· ἀποφατικὸν δὲ οὐδέν· ἢ γὰρ ἡ διαίρεσις γίνεται τῶν γενῶν, κατὰ τὰς ἰδίας αὐτῶν διαφορὰς· αὗται δὲ αἱ διαφοραὶ τοιῶνδε συμπλεκόμεναι ἀποτελοῦσι τὰ εἴδη· δῆλον δ' ὅτι περὶ μόνων τῶν ὑπαρχόντων τοῖς πράγμασιν· ἢ δὲ τις εἴποι ἀλλὰ δυνάμει καὶ ἀποφατικὸν ποιῆσαι συμπέρασμα λέγων ὅτως· ὁ ἄνθρωπος ζῷον· πᾶν ζῷον ἢ λογικὸν ἢ ἄλογον, ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἄρ' λογικὸς ἢ ἄλογος· ἀλλὰ μὴν λογικός ἐστιν, οὐκ ἄλογος ἄρα· τὰ ἀλλὰ πάλιν καὶ περὶ τοῦτον ἐροῦμεν, ὅτι τοῦτο καταστυνὴ ἐστιν· ἀλλ' αὖ τὸ μα· τὸ γὰρ ὅλως ἐμφαίνει ἔχον ἀποδείξεως τὸ ἢ λογικὸς ἢ ἄλογός ἐστι· τοῦτο δὲ καταφατικὸν ἐστὶ τὸ συμπέρασμα ὅτι δὲ ἐδὲ τὸ μεμιγὲν καταφατικὸν δυνατὸν διὰ τῆς μεθόδου ταύτης συναχθῆναι, δῆλον εὐτυῆν· διαιροῦσι γὰρ τὸν μέσον ὅρον ἐς πάσας τὰς διαφοράς· ὥστε πᾶν τὸ ἀνθρωπικὸν ἀνάγκη λογικὸν εἶναι ἢ ἄλογον· ἢ θνητὸν ἢ ἀθάνατον· ἀεὶ οὖν τὸ καθόλου συνάγουσι· καὶ ὅτι ὁ σκοπὸς τὰ εἰ τῷ ὅρῳ παραλαμβανόμενα, οὐῷ ἀποδεῖξαι· ταῦτα δὲ παντὶ τῷ ὁ εἰς τῷ ὑπάρχειν ἀνάγκη· ὅτε περὶ συμβεβηκότος φησὶν ἢ ἰδίου· ἢ ὅτ' ἐστὶ· ταῦτα μὴν ἐπασσοῦσι δηλοῦσι καὶ τὰ συμβεβηκὸς ὑπάρχοντα· ἢ δὲ διαίρεσις ἐς τὰ κατ' οὐσίαν ὑπάρχοντα γίνεται· ἴσως ἀπορήσειεν αὖ τις ὅτι καὶ συμβεβηκότων ἀποδεῖξαι δυνατὸν διὰ τῆς διαιρετικῆς γενέσθαι· φύσει γὰρ ὁ ἄνθρωπος κέχρωσται· πᾶν δὲ χρῶμα ἢ λευκὸν ἢ μέλαν· ἢ τι τῶν μεταξύ φημὶ δὲ πρὸς τοῦτο ὅτι ἡ διαιρετικὴ, ἐ καὶ ἐν τῶν δὲ καὶ καταγορεῖν ἀπὸ τῶν γενικοτάτων ἀρξαμένη διαιρεῖ μέχρι τῶν ἀδιαιρέτων· ἢ μὴν ἔργον ἀλλὰ τῆς ὁρᾶν τι τῶν συμβεβηκότων τίνι οὐσίᾳ ὑπάρχει· ὥστε λαβεῖν ὅτι ὁ ἄνθρωπος κέχρωσται· ἢ διαιρετικὴ ἔργον· ὅτι γὰρ ἐλαμβάνομεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος ζῷον· τοῦτο ἐκ τῆς διαιρέσεως εἴχε τὸ ζῷον ἐς τὰ ἢ διαιρούσας εἴδη· ὅτε περὶ γένους φησὶν· ἀεὶ γὰρ ὁ γένος ἢ διαίρεσις ὁμολογούμενον λαμβάνει· δέκνυσι δὲ ὡς καθ' ἑαυτὴν ποιεῖ· εἰ τοῖς ἀποδεικτικοῖς ὁ ἀριστοτέλης, ὅτι ἀδύνατον γένους ἀποδεῖξαι γένεσθαι· λέγω δὲ ὅτι περὶ τοῦδε γένος ὅτε εἰ οἷς ἀγνοεῖται πότερον ὧδε ἢ ὧδε ἔχει· εἰ τούτοις δεικνῦσι δεικνύναι φησὶν εἰ οἷς ὁμολογεῖται τὸ συμπέρασμα· ἐπεισὶ γὰρ ὁ μολογεῖται ὅτι ὁ ἄνθρωπος λογικὸς, διὰ τοῦτο τὸ προβαίνει ἀλλοῖς ὁ λόγος λέγουσιν· ἀλλὰ μὴν οὐκ ἄλογος, λογικὸς ἄρα· ἐπὰ εἰ οἷς, ἀμφίβολον ποιῶν· πότερον τῶν αὐτῶν διωρισμένων καταγορήσαι τοῦ ὑποκειμένου, ἐλέγχεται ἢ διαιρετικὴ ἀποδεῖξαι μὴ δυνάμενος ὡς ἐκ τῆς διαμέτρου καὶ τῆς πλευρᾶς ἔχει· ὅτι μὴν γὰρ ἀνάγκη σύμμετρον ἢ ἀσύμμετρον εἶναι δεικνυσιν· εἴγε ἡ διάμετρος καὶ ἡ πλευρὰ μεγέθη, πᾶν δὲ μέγεθος ἢ σύμμετρος πρὸς μεγέθη ἐστὶν ἢ ἀσύμμετρος· καὶ ἡ διάμετρος ἄρα τῇ πλευρᾷ ἢ σύμμετρος ἔστω ἢ ἀσύμμετρος· πότερον δὲ σύμμετρός ἐστιν ἢ ἀσύμμετρος, οὐκέτι ἔξεστι δεικνύναι· ἀμφίβολον γὰρ τοῦτο ὅστε ὅσον εἰδὶ τῇ διαιρετικῇ μεθόδῳ δυνατὸν δεῖξαι εἴτε σύμμετρος ἢ διάμετρος εἴτε ἀσύμμετρος. Ἡ μὴν γὰρ ὁδὸς αὕτη· διὰ ταύτης δὲ οὐκ ἔστιν· ἢ μέθοδος φησὶν ἡ διαιρετικὴ αὕτη ἐστί· τὸ λαμβάνειν τὸ προκείμενον ἢ τόδε εἶναι ἢ τόδε· διὰ ταύτης δ' τὸ ὁδοῦ, ἀδυνάτον δεῖξαι ὅτι τόδε τί ἐστιν· φανερὸν οὖν ὅτι ὅτε πρὸς πᾶσαν σκέψιν ἄρ' μόζει τῆς ζητήσεως ὁ τρόπος· ὅτ' εἰ οἷς μάλιστα δοκεῖ πρέπειν· εἰ τούτοις ἐστὶ χρήσιμος. Δέδεικται γὰρ ὅτι ὅτε πρὸς τὸ δεῖξαι τὰ τῷ συμβεβηκὸς ὑπάρχοντα, ἢ τὰ ἴδια χρησιμεύσει· καὶ ὅτι τὰ προβλήματα μόνον τὸ καθόλου καταφατικὸν δυνατὸν δεικνύναι· καὶ ὅτι τοὺς ὁρισμοὺς ἐπιχειρεῖν δεικνύναι, τούτοις μὴν, ἢ δείκνυσιν, ἀλλ' αὐτεῖται, ἄλλο δὲ τι δεικνυσιν ὁ μὴ βούλεται· καὶ ὅτι ὁδὲ περὶ γενῶν, ὅτι τόδε τοῦδε γένος

ΒΙΒΛΙΟΝ ά. LXXVIII

m conclusione est sub rectum minoris. & quod ÷ praedicatu est maiorus praedicatu

Ꝑ. 1. quaestio. 1. quaestio. Ꝑspicua & nō egent probatione patet etiam mox postea 2ta legendū

Qua ratione de monst generaꝑ Aristotel topicis

Secundi Tomi & initiū Ter

εὐδέχεται διὰ τῆς διαιρετικῆς μεθόδου ἀποδεῖξαι· ἢ δὲ τις λέγοι, ὅτι οὐδὲ διὰ τῆς τοῦ ἀριστοτέλους μεθόδου ἐστὶ τὰ γένη ἀποδεῖξαι, εἴτω ὅτι καὶ ἢ μὴ ἀποδεικτικῶς οὖν ἀλλὰ ἀποδεῖξαι· ἀλλ' οὐ γε πεῖρᾶσθαι ἐν τοῖς τοπικοῖς τόποις πηνᾶς, δι' ὧν δυνατὸν διαλεκτικῶς τῶν περὶ τῶν γενῶν πίστιν ποιήσασθαι· οὐδὲν δὲ θαυμαστὸν ὀδὲν ἢ ἡ διαιρετικὴ λαμβάνει ὡς ὁμολογούμενα τὰ γένη, ὅτιαν ἀπὸ τῆς γένεσις μαρτυρούμενα· οὐδὲ γὰρ αἱ ἀποδεικτικαὶ μέθοδοι ἀποδεῖξαί τι δύνανται μὴ λαβοῦσαι τινὰ ἐκ τῶν φαινομένων· αὐ ἀποδεικτικῶς· ἀρχὴ γὰρ πᾶσης ἀποδείξεως αἱ κοιναὶ ἐννοιαὶ καὶ τὰ ὑπὸ τῆς ἐναργείας μαρτυρούμενα· ἢ γὰρ μὴ λήφθεν τι ὡμολογημένον· ἀλλ' ἀεὶ τὸ ληφθὲν δεῖται ἀποδεικνύναι, ἀναιρεθήσεται ἀπὸ διείξις τῆς προόδου ἐπ' ἄπειρον γινομένης· δεῖσα γὰρ ἀεὶ τὸ ληφθὲν ἐς ἄλλου ἀποδεῖξιν ἀποδεικνύναι· δεδεικται δὲ ἐν τοῖς ἀποδεικτικοῖς ἀλλὰ τοῦτο· ὅτι οὐ προέασιν ἐπ' ἄπειρον αἱ ἀποδείξεις, ἀλλ' ἀρχὰς ἔχουσιν αἱ ἀποδεικτοὶ τὰς κοινὰς ἐννοίας καὶ τὰ ὑπὸ τῆς ἐναργείας μαρτυρούμενα.

Secundi Tomi & initiū Ter

Ἐπὶ δὲ αἱρέσεις τοὺς συλλογισμοὺς ἐς τὰ προφρημένα κήματα, λεκτέον αὖ εἴη μετὰ ταῦτα· λοιπὸν γὰρ ἐπὶ τοῦτο τῆς σκέψεως· ἢ γὰρ τῶν γένεσιν τῶν συλλογισμῶν θεωρῶμεν, καὶ τὸ δυνήσεσιν ἔχοιμεν δυνάμεν, ἐπὶ τοὺς γεγενημένους αἰσθανόμεθα ἐς τὰ προειρημένα κήματα, τέλος αὖ ἔχοι ἢ ἐξ αἰρχῶς ὑπόθεσις· συμβήσεται δ' ἅμα καὶ τὰ πρότερον ἠρημένα ἀδιβεβαιῶθαι, καὶ φανερώτερα εἶναι, ὅτι οὕτως ἔχει διὰ τῶν νῦν λεχθησομένων· δεῖ γὰρ πᾶν τὸ ἀληθὲς ἀλλὸ ἑαυτῷ ὁμολογούμενον εἶναι πάντη· πρῶτον μὴν οὖν δεῖ δεῖ παρᾶθεσθαι τὰς δύο προτάσεις ἐκλαμβάνειν τοῦ συλλογισμοῦ.

Ἔρας ἀπείληφε τὸ δεύτερον τοῦ βιβλίου τμῆμα· τοῦτο δὲ ὅτι τὸ περὶ τῆς δυπορείας τῶν προτάσεων· εὐτυῆν λοιπὸν ἀδὶ τὸ τρίτον μεταβέβηκε· τοῦτο δὲ ὅτι πῶς αὖ δυνηθείημεν τοὺς ἢ παρὰ τοῖς παλαιοτέροις συλλογισμοὺς· ἢ ὅσους ἢ μὴν οἱ προσδιαλεγόμενοι πλείονσιν, αὖ ἄγειν ἐς τὰ προφρημένα τρία κήματα· τοῦτον γὰρ διεχθέτος φησὶ· τέλος αὖ ἢ μὴν ἔχοι ἢ προκειμένη πραγματεία· ἢ γὰρ τῶν γένεσιν τῶν συλλογισμῶν μεμαθήκαμεν· ἔπι τὸ πῶς αὖ ἀναγεῖν δυνώμεθα ἐς τὰ προφρημένα κήματα· ἢ προτεθεμένους συλλογισμοὺς· τελειοτάτην αὖ ἔχοιμεν τὴν συλλογιστικὴν ἕξιν· διὰ ὡῶ φησιν ἐς τὰς προσεχεῖς δύο προτάσεις αὐαναγεῖν τὸν συλλογισμόν· αὗται γὰρ ἔσιν αἱ προσεχεῖς τοῦ συμπεράσματος σωιεκτικαί· ἔπειτα τοὺς ὅρους ὠδισκοπεῖν ὀξ ὧν αὗται σωιεστήκασι· πολλάκις δὲ φησιν οὔτε οἱ γράφοντες, οὔτε οἱ προσδιαλεγόμενοι τὰς δύο προτείνουσι προτάσεις, ἀλλ' ἔστιν ὅτε τὴν μίαν παραλιμπάνουσι· καὶ ἢ τοι τῶν μείζονα, ἢ τῶν ἐλάττονα· καὶ τῶν ἐλάττονα μὴν, ὡς ὅπαν εἴπω οὕτως· πᾶν εἰκεῖον ἀγαθόν· ἢ ὑγίεια ἄρα ἀγαθόν· ἢ πᾶν καὶ τὰ φύσιν ἀγαθόν· ἢ ἡδονὴ ἄρα ἀγαθόν· εὐ ταῦθα γὰρ δῆλον ὅτι ἢ ἐλάττων πρότασις παραλέλειπται ἢ λέγουσα· εἰ μὴν τῷ πρώτῳ συλλογισμῷ ὅτι ἢ ὑγίεια οἰκεῖον, εὐ δὲ τῷ δευτέρῳ ὅτι ἢ ἡδονὴ καὶ τὰ φύσιν· δῆλον δὲ γίνεται εὐ τούτοις τὸ παραλελειμμένον ἐκ τοῦ συμπεράσματος· ἐὰν γὰρ δῶμεν ὅρον εὐ τῷ συμπεράσματι ὃν εὐ τοῖς προτάσεσιν οὐκ ἔχομεν ὥστε εὐ τούτοις τῶν ὑγίειαν ἢ τῶν ἡδονῶν, δῆλον ὅτι ἀπὸ τίνος παραλελειμμένης προτάσεως ἐστὶν ὅτις ὁ ὅρος εὐ τῷ συμπεράσματι γινώσκομεν· δὲ ποῖά ἐστιν ἢ παραλελειμμένη πότερον μείζων ἢ ἐλάττων, ἐκ τῆς πάξεως τοῦ εὐ τῷ συμπεράσματι κειμένου· ἐὰν μὴν γὰρ ὁ ὑποκείμενος, ἢ ἐλάττων· ἐὰν δὲ ὁ κατηγορούμενος, ἢ μείζων· ὥστε εὐ τούτοις ἐστὶν ἢ ἡδονὴ καὶ ἢ ὑγίεια· ἔχει οὖν οὕτως τῶν τοῦ ὑποκειμένου πάξιν εὐ τῷ συμπεράσματι· ὁ δὲ ὑποκείμενος εὐ τῷ συμπεράσματι, τῆς ἐλάττονός ἐστι προτάσεως· ὥστε ὁ κατηγορούμενος τῆς μείζονος· δῆλον οὖν ἄρα ὅτι ἢ ἐλάττων ἐστὶν ἢ παραλελειμμένη· εἰόατε δὲ ὡς εἴπον τῶν μείζονα παραλιμπάνουσι καὶ λέγουσι τῶν ἐλάττονα· οἷοι ἴσι πάντες οἱ ῥητορικοί· ὁ δεῖνα τύκτωρ πλανᾶται· κλέπτης ἄρα ἐστὶν· ὁ δεῖνα καλλωπιστὴς οὐκοῦν καὶ μοιχός· ἔχει γὰρ τὸ συμπέρασμα, τῇ μὴν τὸν κλέπτω· τῇ δὲ τὸν μοιχόν· κατηγορουῶτται δὲ οὗτοι εὐ τῷ συμπεράσματι, οὐκοῦν ἢ μείζων ἐστὶν ἢ παραλελειμμένη· ὁ δεῖνα νύκτωρ πλανᾶται· πᾶς νύκτωρ πλανώμενος κλέπτης ἐστὶν· ὁ δεῖνα ἄρα κλέπτης ἐστὶν· ὁ δεῖνα καλλωπιστὴς, πᾶς καλλωπιστὴς μοιχὸς, ὁ δεῖνα ἄρα μοιχός· εἰόατε δὲ φησιν οὐ παραλιμπάνουσι πρότασιν, πειθὰ δὲ πιθᾶσιν· ἢ καὶ παραλιμπάνουσι μὴν τινά, καὶ ἄλλα δὲ πιθᾶσι πειθὰ, καὶ δεῖ σωιορᾶν ὅτι μὴν παραλέλειπται· καὶ τοῦτο προσπιθᾶναι, τὴ δὲ πίστιν εἴρηται καὶ τοῦτο ἀφαιρεῖσθαι· ἕως οὗ καταντήσωμεν ἐς τὰς δύο προτάσεις· καὶ ὅπως μὴν παραλιμπάνουσι εἰόατε μίαν τῶν προτάσεων ἕως εἴπομεν ἤδη· προσπιθᾶσι δὲ πίστιν, ὡς ἐὰν εἴπω ἢ ἡδονὴ καὶ τὰ φύσιν· ἢ ἡδονὴ λέκε εὐέργεια· ἢ ἡδονὴ ἀεινόχλητος ζωή· πᾶν τὸ καὶ τὰ φύσιν ἀγαθόν· εὐ τούτοις μόνον χρεῶδες πρὸς τὸ συμπέρασμα τὸ ἢ ἡδονὴ, καὶ τὰ φύσιν· τὰ δὲ ἄλλα πίστιν καὶ μάτην παρείληπται· ἢ μὴ δ' ἄλλῳ τινὰ αἰτίαν τῶν προφρημένων τὴ παραληφθέν ἢ δ' ἀδὶ κεῖψιν ἢ δ' ἄλλο τι συμβαίνει ὡῶ ὅτι καὶ προσπιθᾶσι πίστιν· καὶ τῶν ἀναγκαίων τὴ παραλιμπάνουσιν· οἷον ὡς εἴπομεν ἢ δι' τῷ μείζονα πρότασιν· ἢ τοι τῷ ἐλάττονα· καὶ τῷ ἐλάττονα μὴν, ὡς ὅπαν εἴπω οὕτως· πᾶν εἰκεῖον ἀγαθόν· ἢ ὑγίεια ἄρα ἀγαθόν· ἢ πᾶν καὶ τὰ φύσιν ἀγαθόν· ἢ ἡδονὴ ἄρα ἀγαθόν· εὐ ταῦθα γὰρ δῆλον ὅτι ἢ ἐλάττων πρότασις παραλέλειπται ἢ λέγουσα· εἰ μὴν τῷ πρώτῳ συλλογισμῷ ὅτι ἢ ὑγίεια οἰκεῖον, εὐ δὲ τῷ δευτέρῳ ὅτι ἢ ἡδονὴ καὶ τὰ φύσιν· δῆλον δὲ γίνεται εὐ τούτοις τὸ παραλελειμμένον ἐκ τοῦ συμπεράσματος· ἐὰν γὰρ δῶμεν ὅρον εὐ τῷ συμπεράσματι ὃν εὐ τοῖς προτάσεσιν οὐκ ἔχομεν ὥστε εὐ τούτοις τῶν ὑγίειαν ἢ τῶν ἡδονῶν, δῆλον ὅτι ἀπὸ τίνος παραλελειμμένης προτάσεως ἐστὶν ὅτις ὁ ὅρος εὐ τῷ συμπεράσματι γινώσκομεν· δὲ ποῖά ἐστιν ἢ παραλελειμμένη πότερον μείζων ἢ ἐλάττων, ἐκ τῆς πάξεως τοῦ εὐ τῷ συμπεράσματι κειμένου· ἐὰν μὴν γὰρ ὁ ὑποκείμενος, ἢ ἐλάττων· ἐὰν δὲ ὁ κατηγορούμενος, ἢ μείζων· ὥστε εὐ τούτοις ἐστὶν ἢ ἡδονὴ καὶ ἢ ὑγίεια· ἔχει οὖν οὕτως τῶν τοῦ ὑποκειμένου πάξιν εὐ τῷ συμπεράσματι· ὁ δὲ ὑποκείμενος εὐ τῷ συμπεράσματι, τῆς ἐλάττονός ἐστι προτάσεως· ὥστε ὁ κατηγορούμενος τῆς μείζονος· δῆλον οὖν ἄρα ὅτι ἢ ἐλάττων ἐστὶν ἢ παραλελειμμένη· εἰόατε δὲ ὡς εἴπον τῶν μείζονα παραλιμπάνουσι καὶ λέγουσι τῶν ἐλάττονα· οἷοι ἴσι πάντες οἱ ῥητορικοί· ὁ δεῖνα ν

οἷς παρεθήκαμεν παραδείγμασιν. ὅσοι δὲ τῶν συλλογισμῶν ἐλλειπῶς ἀρτίνται, τοὺς ὃ αὐτοὺς ὅρους ἔχουσι τοῖς τῇ συμπεράσματι οὓς καὶ τοῖς προτάσεσι παραλείφασι, τούτοις φησὶ συχερὲς καὶ αὐλύσαι ἃς τὰ σχήματα. ὁ γὰρ δυνάμενος τὸ παραλελειμμένον, οἷον ἄλλος παρατιθεῖναι συλλογισμόν. ἔχει δ ὅπως ἀναιρουμένης τῆς μὴ οὐσίας, οὐκ ἀναιρεῖται ἡ οὐσία. τῶν μερῶν δὲ ἀναιρουμένων, ἀναιρεῖται τὸ ὅλον· τὰ μέρη ἄρα τῆς οὐσίας, οὐκ εἰσὶν οὐκ οὐσία. τοῖς γὰρ τῷ συμπεράσματι τὸν συλλογισμοῦ τοῦτον οὐσίας ὅδε ὅρος μὴ ὢν τοῖς προτάσεσιν. ἀλλ' ἔστι ἡ μὴ οὐσία, τοῖς τῇ μείζ. τὰ δὲ μέρη, τοῖς τῇ ἑτέρᾳ. συχερὲς οὖν τοῖς τοιούτοις ἡ αὐάλυσις· ἐπεὶ δὴ οὐδὲ τὸ παραλειφθὲν ῥάδιον σωιδεῖν. δύο γὰρ ὄντων τοῦ τούτῳ προτάσεων ἀσυνάπτων ἀλλήλαις. εἰ τοῖς τῷ συμπεράσματι δύο ὅροι, ἑκάτερος τοῖς ἑκατέρᾳ ἐστὶ τῶν προτάσεων· ἔστιν οὖν ὁ παραλελειμμένον τοῖς τούτῳ, οὐκ ὅρος ἀλλὰ πρότασις. σκοπὸς δὲ δεῖξαι διὰ τούτων ὅτι τὰ μέρη τῶν οὐσιῶν, οὐσίαι εἰσί. καὶ δείκνυσι τὸ τοῦ τοῦ συλλογισμός, τοῖς δευτέρῳ σχήματι. λαμβάνων μέσον ὅρον τὸν οὐσίαν, μείζονα τὸν μὴ οὐσίαν. καὶ ἐλάττονα τὰ μέρη τῆς οὐσίας. καὶ λέγει τρόπον τινὰ οὕτως· τῆς μὴ οὐσίας ἀναιρουμένης, οὐκ ἀναιρεῖται ἡ οὐσία. τὰ μέρη ἄρα τῆς οὐσίας οὐκ εἰσὶν οὐκ οὐσίαι. ἀλλ' οὐσίαι εἰσὶν ὅλον ὅτι· ὁ γὰρ μὴ ἔστιν οὐκ οὐσία, οὐσία ἐστὶν ὃ τῇ ἀναίρεσις· ἀλλ' οὐ τῷ προκειμένῳ οὐκ ἐχρήσατο τῷ αὐτῷ μέσῳ ὅρῳ τοῖς τῇ ἐλάττονι προτάσει. ἀλλ' ἔλαβεν αὐτὸ τῆς οὐσίας τὸ ὅλον. ἁπὼν γὰρ τῆς μὴ οὐσίας ἀναιρουμένης, οὐκ ἀναιρεῖται ἡ οὐσία. τῇ δέον ἁπεῖν τῶν μερῶν δὲ ἀναιρουμένων ἀναιρεῖται τὸ ὅλον. καὶ ἐχρήσατο αὐτὸ μέσον ὅρον τῆς οὐσίας τῷ ὅλῳ. ὥστε τοῖς τῷ αὐτῷ συλλογισμῷ δύο μέσοις παραλαμβάνεται, τῷ οὐσίαν καὶ τὸ ὅλον. ὅπερ τῷ πλείω ἐποίησε· διὸ τὸ οὕτως ἐχρήσατο, λέγομεν. ὅτι δύο συλλογισμῶν ὄντων πρὸ συλλογισμοῦ τε τῇ αὐτῷ τοῦ συλλογισμοῦ, δεῖ καὶ τέρα μία πρότασις ἐλλείπει. παραλειλιμμένων δὲ ὄντων αἱ λοιπαὶ δύο. τοῦ γὰρ συλλογισμοῦ τῷ ἐλάττονα πρότασιν βουλόμενος κατασκευάσαι. πόθεν ὅτι τῶν μερῶν ἀναιρουμένων ἀναιρεῖται ἡ οὐσία. δείκνυσιν ἀλλῷ διὰ προσυλλογισμοῦ. κεχρημένος μέσῳ ὅρῳ, τῷ ὅλῳ. ὥστε εἶναι τὸν προσυλλογισμὸν ὅτω. τῶν μερῶν τῆς οὐσίας ἀναιρουμένων, ἀναιρεῖται τὸ ὅλον. τοῦ δὲ ὅλου ἀναιρουμένου ἀναιρεῖται ἡ οὐσία. τὰ μέρη ἄρα τῆς οὐσίας, οὐσίαι εἰσί. τὸ σχῆμα πρῶτον. διὰ κρύφεος δὲ εὔνοιαν ἢ σωτόμως λαβὼν τοῦ προσυλλογισμοῦ τῷ ἐλάττονα πρότασιν τῷ λέγουσαν τῶν μερῶν ἀναιρουμένων, ἀναιρεῖται τὸ ὅλον. καὶ τοῦ συλλογισμοῦ τῷ μείζονα τῷ λέγουσαν. τῆς μὴ οὐσίας ἀναιρουμένης οὐκ ἀναιρεῖται ἡ οὐσία. ὅτως ἐπήγαγε τὸ συμπέρασμα. ὅτι τὰ μέρη οὐκ εἰσὶν οὐκ οὐσίαι. ἐχρήσατο οὖν αὐτῷ τῷ συλλογισμῷ ὅρῳ μέσῳ οὐ τῷ ἄλλῳ. ἀλλ' αὐτῷ τῇ μείζονι μὴ τῷ ὄντως μέσῳ. λέγω δὴ τῇ οὐσίᾳ. αὐτῷ δὲ τῇ ἐλάττονι αὐτὴ τῆς οὐσίας τῷ ὅλῳ. ὡς τὸ συχερὲς τοῦ τοιούτου τῶν συλλογισμῶν εἰδεῖς ἡ αὐάλυσις. μὴ δυναμένων ἡμῶν ἐκ τοῦ συμπεράσματος τοῦ παραλελειμμένον τῶν ἄλλων ὅρων ὑπαρχόντων τοῦ τῷ συμπεράσματι. οἷπερ ἦσαν ἢ τοῖς προτάσεσι. τίθησι μὴ οὖν καὶ ἕτερα εἴδη τῆς τῶν συλλογισμῶν ἀσυφείας. ἀλλ' ἵνα μὴ πάντα ἅμα λέγομεν. ἕκαστον τοῦ τῷ ἰδίῳ τόπῳ θεωρήσομεν.

ΣΥΜΒΗΣΕΤΑΙ δὲ καὶ τὰ πρότερον ὁρισμένα βεβαιοῦσθαι. καὶ φανερώτερα εἶναι ὅτι ὅπως ἔχει διὰ τῶν νῦν λεχθησομένων. διὰ γὰρ πᾶν τὸ ἀληθὲς ἄλλο ἑαυτῷ ὁμολογούμενον εἶναι πάντη. ἐὰν φησὶ δείξωμεν ὅτι οἱ ὁποσοῦν προφερόμενοι συλλογισμοὶ πάντως τῶν τὰ τέλεα αὐαλύονται σχήματα μόνον, πιστοῦσθαι μᾶλλον τὰ προειρημένα ὅτι ἀνάγκη φύσει μόνα εἶναι σχήματα. ὁ γὰρ τῶν γένεσιν ἄλλων παραδιδόντες, δείκνυμεν μόνα εἶναι ταῦτα. καὶ τῶν μεθόδων τῆς τῶν συλλογισμῶν δυνάμεις, ἔτι δὲ καὶ τῶν γεγενημένων συλλογισμοὺς αὐαλύοντες δῆλον μὴ τῶν ταῦτα μόνα αὐαλυομένους, ἀλλὰ ἑαυτὴ σύμφωνον δείκνυμεν τῶν ἀληθεσιν. ὁ μόνον δὲ τὸν περὶ τῶν τελείων σχημάτων λόγον δείκνυμεν διὰ τούτων βεβαιούμενον, ἀλλὰ καὶ τὸν περὶ τῶν συλλογιστικῶν συζυγιῶν καὶ τῶν ἀσυλλογιστῶν. δείξει γὰρ εἰ τοῦτο ὅτι ὅσοι τῶν ἀοείστων προτάσεων κατασκευάζουσί τι κατὰ τὴν ἰδίαν φύσιν ἀσυλλόγιστοί εἰσιν, ἐπέρωθεν δὲ ἔχουσι τὸ ἀναγκαῖον. καὶ περὶ τῶν λοιπῶν δὲ καὶ εἰ τοῦ θεν σχήσομεν τὴν πίστιν.

ΠΑΩΝ γὰρ τῶν τὰ μείζω διελεῖν. ἢ τῶν τὰ ἐλάττω. μείζονα δὲ τὰ συγκείμενα, ἢ τὰ τῶν ὧν σύγκειται. ὑχρέστερον γὰρ τὸ διελεῖν τῶν μεγάλα μέρεα, ἢ τὸ τῶν μικρότερα. διόφησι δεῖ ἡμᾶς τῶν τὰ δύο μεγάλα μέρεα τῆς συλλογισμῶ. λέγω δὴ τὰς σωνεκτικὰς αὐτῆς δύο προτάσεις, τῆς διαίρεσιν ποιεῖται τῶν πλείω τὸ μέγεθος. ὅταν γὰρ ἡ διαίρεσις τῶν μεγάλα τὰ μεγέθη γένηται, τῶν ἐλάττονα γίνεται τῷ πλήθει. ὅταν δὲ τῶν πλείονα τῷ πλήθει, τῶν ἐλάττονα τῷ μεγέθει. ἐὰν γὰρ τῶν δύο διέλωμεν τὸ πηχυαῖον ξύλον. καὶ πάλιν ἄλλο πηχυαῖον τῶν τέσσαρα διέλωμεν, δῆλον ὅτι ἑκάτερα τὰ μέρεα, μεγέθει μὲν μείζονά ἐστιν. ἢ τὰ τοῦ πλήθει ὀλιγότερα. ῥᾶον δὲ ἡ τοῦ ἑκάτερα διαίρεσιν ταύτης. διαφέρει φησὶν τῶν δύο προτάσεις τὰς σωνεκτικὰς τὰς διελεῖν, χρῆναι πρότερον ἄπινα ὅτι τὰ μεγάλα μέρεα τῶν συλλογισμοῦ. καὶ μὴ τῶν ὧν αὐτοῦ σύκειται. λέγει δὲ τῶν τὰς τῶν προσυλλογισμῶν προτάσεις. καὶ γὰρ διαιρέσεις τῶν τοῦτον καὶ ἐνίοτε τῶν τὸν τρόπον. τὸ δὲ καὶ τὸ γ' τῷ β' ἐστὶν ἴσα, πάντα τὰ τῷ αὐτῷ ἴσα. καὶ ἀλλήλοις ἐστὶν ἴσα, τὸ δὲ α αὐτῷ καὶ τὸ γ' ἀλλήλοις ἐστὶν ἴσα. ὅτι δὲ ἡ καθόλου πρότασις ἡ παραλελειμμένη αὐτὴ ἐστὶν οὐ

ἀναγκαῖον τοῦ γὰρ ἐκ τῶν προσυλλογισμῶν. ὧν δὲ ἄλλους τοὺς προσυλλογισμούς. μήποτε δὲ τὰ ὧν ἀκουστέον τοὺς τρεῖς ὅρους ὧν δὲ ἄλλους τοὺς προσυλλογισμούς. ὅτι πρότερον τὰς προτάσεις τῶν συλλογισμῶ καὶ μὴ τοὺς ὅρους. δυχερέστερον γὰρ τὰς προτάσεις δυρίσκειν. ἢ τοὺς ὅρους. καὶ τῇ δυρίσει τῶ προτάσεων σωνεκφαίνοντου καὶ τρεῖς ὅρους ὧν αἱ προτάσεις συγκεῖνται.

ΕΙΤΑ σκοπεῖν ποτέρα τῶ ὅλῳ ἢ ποτέρα τῶ μέρει. ἢ ἢ μὴ ἀμφω ἀληθεύειν αἱ ἄν, αὐτὴ πιθέτω τῶ ἑτέρῳ. ὁ λέγει ὅτι ποῖα ὅτι καθόλου καὶ ποῖα μερικῆ. ἀλλὰ ποῖα μείζων καὶ ποῖα ἐλάττων. εἶπεν δὲ καθόλου μὴν τῶν μείζονα τῶ μέρει δὲ τῶν ἐλάττονα. διότι ἀεὶ ὠὴ πλέον ἐστὶν ἡ μείζων τῆς ἐλάττονος. καὶ περιέχεται τῶ τῇ μείζονι ἢ ἐλάττων. ὅταν γὰρ εἴπω πᾶς ἄνθρωπος ζῶον. πᾶν ζῶον οὐσία. δῆλον ὅτι ἡ λέγουσα, πᾶν ζῶον οὐσία, ὠὴ πλέον ἐστὶ τῆς ἐλάττονος, λέγω δὴ τὸ ζῶον τῶ ἀνθρώπου, καὶ ὁ κατηγορούμενος τῶ ὑποκειμένῳ. ὠὴ πλέον γὰρ ἡ οὐσία τῶ ζῴου ἀλλὰ καὶ τῶ ὅπαν πᾶν ζῶον οὐσία, ἐμπεριέλαβε τῷ ζῴῳ καὶ ἄνθρωπος. καὶ ὠὴ τὰ ἀποφατικὰ ὁ μοίως ἔχει. διόν πᾶς ἄνθρωπος ζῶον. οὐδὲν ζῶον ἄψυχον. ὠὴ πλέον γὰρ τὸ μὴ ἄψυχον τῶ ζῴῳ. τῶ γὰρ ἄψυχον καὶ τῶ ἐμψύχον πρὸς χῶς διαιρεῖται ἐκ τῶ σώματος. ἐκ τῶ ἐμψύχον ἔχει τῷ ὑποδιαίρεσιν τὸ ζῶον. ὡς τε ἡ τῆς ἀψυχῆς συστοιχίας τὸ ζῶον ἢ τὸ ἄψυχον ἀλλὰ κοινότερον τὸ ἄψυχον. ὠὴ πλέον ἢν τὸ μὴ ἄψυχον τῶ ζῴῳ, τὸ δὲ ζῶον τῶ ἀνθρώπου. ὁ μοίως δὲ καὶ τῶ οὐδὲν ζῶον ἄψυχος περιέχεται καὶ ὁ ἄνθρωπος.

ΕΝΙΟΤΕ γὰρ τὴν καθόλου προτείνοντες, τῶ τῶν τὸ λαμβάνουσι, ὅτε γράφοντες, ὅτ' ἐρωτῶντες. ἐν αὐτῇ λέγει τῷ ἐλάττονα. διόπ ὡς εἶπον περιέχεται ἡ ἐλάττων ὑπὸ τῆς μείζονος, ὁ μοίως ὠὴ τῶν καταφατικῶν ἢ ἀποφατικῶν. περιέχει γὰρ ἡ λέγουσα. πᾶν ζῶον οὐσία, τὴν λέγουσαν πᾶς ἄνθρωπος ζῶον. ἢ ἢ ἡ οὐσία τῶ ζῴῳ περιεκτικὴ. καὶ τὸ ζῶον τῶ ἀνθρώπου. ὁ μοίως καὶ ὠὴ τῆς ἀποφάσεως. περιέχει γὰρ ἡ λέγουσα. οὐδὲν ζῶον ἄψυχον. τὴν λέγουσαν πᾶς ἄνθρωπος ζῶον. ἢ γὰρ οὐδὲν ζῶον ἄψυχον, οὐδὲ ἀνθρωπος οὐδὲν ζῶον ἄψυχον. τὴν λέγουσαν πᾶς ἄνθρωπος ζῶον. ἢ γὰρ οὐδὲν ζῶον ἄψυχον, οὐδὲ ἀνθρωπος οὐδὲν ζῶον ἄψυχον.

Η ταύτας μὴν προτείνουσι, δι' ὧν δι' αὐτοῦ πεῖρᾶν ποιοῦνται, παραλείπουσι. ἀλλὰ δὲ μάτην ἐρωτῶσι, σκεπτέον δὲ ἐπὶ πλείστον καὶ ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων παραλείπεται, καὶ τὸ μ, θετέον. τὸ δὲ ἀφαιρετέον, ἕως ἂν ἔλθῃ τὰς τὰς δύο προτάσεις, οὐδὲν γὰρ τούτων, οὐκ ἔστιν ἀναγαγὼν τοὺς οὕτως ἐρωτωμένους λόγους. εἰῶν μὴν οὖν ῥάδιον ἰδεῖν τὸ εὐδές.

Τὰς μεσεκὰς δὲ λόγου τὸ τοῦτον δὲ ἐπεῖν τὴν ἐλάττης. περὶ τούτων γὰρ πρὸς χῶς εἶπε. διὸν δὲ αὐτοῦ τοῦτεστι τὰς καθόλου. τοῦτον δὲ ἐπεῖν τὰς μείζονας. τὴν λέγουσαν γὰρ αἱ ἐλάττους διὰ τὴν μείζονων. ἐπεὶ γὰρ πᾶν ζῶον οὐσία. διὰ τὸ καὶ πᾶς ἄνθρωπος οὐσία. καὶ ἐπεὶ οὐδὲν ζῶον ἄψυχον. οὐδὲ ἄνθρωπος δῆλον ὅτι.

ΕΝΙΟΙ δὲ λανθάνουσι καὶ δοκοῦσι συλλογίζεσθαι, διὰ τὸ ἀναγκαῖον ὅτι συμβαίνειν ἐκ τῶν κειμένων. διόν ἢ ληφθεῖν μὴ οὐσίας ἀναιρουμένης, μὴ ἀναιρεῖσθαι οὐσίας.

Ζ ἠπόρησε δ' αὐτῆς καὶ ἐκ τῶν κειμένων ἀναγκαῖόν τι σημαίνει, πῶς φησιν ὅτι δοκοῦσι συλλογίζεσθαι μὴ λανθάνουσιν ὡς συλλογιζόμενοι, ἢ συλλογίζονται δὲ καὶ μὴν ἄλλος ὁρίζόμενος τὸν συλλογισμὸν ἔλεγεν ὅτι συλλογισμός ὅστ λόγος ἐν ᾧ τεθέντων τινῶν ἕτερόν τι τῶν κειμένων ἐξ ἀνάγκης συμβαίνει τῷ ταῦτα εἶναι. ἢ ὠὴ ὁ συλλογισμὸς διὰ τὸ τὰ κείμενα εἶναι ἀναγκαῖόν τι συμβαίνει, πῶς ἐν ταῦθ' φησιν ὅτι ἀναγκαῖον μ. τι σημαίνει ἐκ τῶν κειμένων. ἢ μὴν συλλογιστικῶς. λανθάνουσι γὰρ φησι καὶ δοκοῦσι συλλογίζεσθαι δῆλον ὅτι μὴ συλλογίζόμενοι. λέγω ὠὴ, ὅτι διὰ τὸ ἐκ κρεῖττον καὶ τῷ ὁρισμῷ τῷ ἐπεῖν ἕτερόν τι τῶν κειμένων ἐξ ἀνάγκης συμβαίνει τῷ ταῦτα εἶναι, ἀλλὰ ἐρμηνεῦσαί τι αὐτῷ συμβαίνει. τὸ τῷ ταῦτα εἶναι, ἐπήγαγε γὰρ λέγω δὲ τῷ ταῦτα εἶναι τὸ διὰ ταῦτα συμβαίνειν. τὸ δὲ διὰ ταῦτα συμβαίνειν, τὸ μηδενὸς ἔξωθεν ὅρου προσδεῖν πρὸς τὸ γενέσθαι τὸ ἀναγκαῖον. εἰ ταῦθ' ὠὴ ἔστιν ὅπον μὴν ὅρος, ὅπου δὲ πρότασις. διὰ τοῦ τὸ δῆλον φησὶν εἰ τοῦτοις συμβαίνει τὸ ἀναγκαῖον. ὅτι ὠὴ πλέον ἐστὶ τὸ ἀναγκαῖον τῶ συλλογισμῶ. εἴπερ μὴν γὰρ συλλογισμός, τοῦ τὸ καὶ ἀναγκαῖον. οὐκ ἄπ' δὲ ἀναγκαῖον τοῦ τὸ καὶ συλλογισμός. ἀμέλει εἰ τοῖς ἀσυλλόγιστοις συζυγίαις ἐδείκνυμεν, πολλάκις ἀναγκαῖόν τι συμβαίνειν ὅτι σωιβαίνειν ἢ διὰ τὸ συλλογιστικῶς συμπλακῆναι τὰς προτάσεις, ἀλλὰ διὰ τὸ τῷ ὕλῃ τῷ παραληφθεῖσαν τὸ ἀναγκαῖον ἔχειν. λέγω δὲ διὰ τὸ τῷ καθόλου πρότασιν ἀληθῆ εἶναι τῷ λέγουσαν, ὅτι παντὸς ὠὴ πᾶς ὠὴ πάντα τὰ μόρια ἀναιρεῖται, σωναναιρεῖται τοῦ τῆς ὠὴ ἡ οὐσία. καὶ ὅπως τοῦ τὸ συμβαίνει ἔφθημεν εἰπόντες. ὅτι γὰρ διὰ τινων καθόλου πρότασιν παραλελειμμένων τῷ ἔπεται τὸ ἀναγκαῖον εἰ τοῖς τοιούτοις. ὡς καὶ ἐν ἀλεξανδρῷ δοκεῖ. καὶ ἢ διὰ τὸ συλλογιστικῷ εἰ ὄναι τῷ ἀγωγῇ. δῆλον ἐκ τῶν ὑποδειγμάτων. τίθησι γὰρ ὠὴ πλείονας τοὺς τοιούτους λόγους. οἷον ἢ τῷ ἀ τὸ β' ἴσον. καὶ τῷ γ' τὸ β' ἴσον. καὶ τὸ ἀ ἄρα τῷ γ' ἴσον. εἰ ταῦθ' γὰρ ἀληθῆς μ. τὸ συμπέρασμα ἢ τοῖς κειμένοις ἠνοχλήθησεν. ἀλλὰ ἢ συλλογιστικῶς, ὅτι γὰρ ὁ συλλογιστικῶς, δῆλον ὅτ ἐξ ὧν ἀμφότεραί τε αἱ προτάσεις ἢ μεσεκὰ καὶ εἰ δυτέρῳ σχήματι κατηφατικὰ. ὅτω δὲ ἔχουσῶν τῶν προτάσεων συλλογισμὸς ἐκ ἐγένετο. πόθεν ὠὴ τὸ ἀναγκαῖον σωιῆκται φημὶ ὅτι ἀπὸ τινος καθόλου προτάσεως παραλελειμμένης τὸ λεγούσης. πάντα τὰ τῷ αὐτῷ ἴσα ἢ ἀλλήλοις ἐστὶν ἴσα. ὥστε γίνεσθαι ἐκ συλλογισμοῦ τὸν ἀναγκαῖον τοῦ τὸν τὸν τρόπον. τὸ δὲ καὶ τὸ γ' τῷ β' ἐστὶν ἴσα, πάντα τὰ τῷ αὐτῷ ἴσα. καὶ ἀλλήλοις ἴσα ἴσα, τὸ δὲ α ἄρα καὶ τὸ γ' ἀλλήλοις ἐστὶν ἴσα. ὅτι δὲ ἡ καθόλου πρότασις ἡ παραλελειμμένη αὐτὴ ἐστὶν οὐ

10. gr. in pri.

ut in hoc syllogismo · Omne animal est substantia · Omnis homo est animal · Ergo omnis homo est substantia · in · 2 · f · ubi nunqm concluditur affirmative & tamen conclusio est vera & necessaria

αἱ δύο προτάσεις ἐκ τῶν προσυλλογισμῶν σύγκειται

Attende qm app. maiorem & minorem propositionem quod maior sempe tinet minorem

Aliquando minor positio silentio pretermittitur

Aliquando praetetitur maior

Minor propositio fetitur p maiorem

Quaestio Notanda

Solo

Latius patet necessarium qm syllogis

Alexander

ipsi · a · æquale · i
ipsi · c · æquale · f
Ergo · ipsi · c · æqle

τοῖς οὕτω προφερομένοις λόγοις τὸ συμβαίνειν τὶ ἀναγκαῖον, σύλλογον φῶν μὴ οὕτως ἔχει· φημὶ γὰρ ὅτι, ὁ ἀ τῷ β' ἐστὶν ἀδελφός· ἀλλὰ καὶ ὁ γ' τῷ αὐτῷ β' ἐστὶν ἀδελφός· καὶ οὐκέτι δὲ ἀνάγκης ἐπεὶ. νῦ ὁ ἀ ἄρα τῷ γ' ἐστὶν ἀδελφός· τὸ δὲ, διὰ τὸ τὴν καθόλου πρότασιν ψευδῆ εἶναι τὴν λεγουσαν· πάντες οἱ τῷ αὐτῷ ἀδελφοί, καὶ ἀλλήλων εἰσὶν ἀδελφοί· ἐπεὶ οὖν ψευδὴς ἡ καθόλου πρότασις, διὰ τοῦτο οὐδὲ ὁ ἀναγκαῖον συμβαίνει· ὅτι δὲ ψευδὴς, σύλλογον δὲ ὑποδείξαντος τοιόνδε· γυναῖκα τινα δὲ ἀνδρὸς παῖδας ἔχειν· καὶ ἄνδρα τινὰ ἐκ γυναικός τινος παῖδας ἔχειν· καὶ τρεῖς θεῶν ἢ μὴν γυνὴ τὸν ἄνδρα, ὁ δὲ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα· καὶ συμπεφυκέναι οἱ καταλειφθέντες φράμενοι, καὶ πάντες ὦσιν ὑγιεῖς· σύλλογον οὖν ὅτι τῷ δὲ ἀμφοῖν τὴν ἡλικίαν, εἰ καὶ τέρας τῶν προγεγενημένων ἀδελφὸς δεῖν· ὁ μὲν ἐκ μητρὸς· ὁ δὲ ἐκ πατρὸς, καὶ ὅμως ἀλλήλων ἐκ εἰσὶν ἀδελφοί· οὐτε γὰρ κατὰ μητέρα κοινωνοῦσιν· ἄλλη γὰρ ἑκατέρα μήτηρ· τῷ μὲν ἡ ζῶσα γυνή· τῷ δὲ ἡ τελευτήσασα· ὅτε καὶ κατὰ πατέρα· καὶ γὰρ οἱ πατέρες διάφοροι, τῷ μὲν γὰρ ὁ ζῶν διδυτέρος τῆς γυναικὸς ἀνήρ· τῷ δ' ὁ τελευτήσας πρότερος τῆς ἄλλης ἀνήρ· γίνεται οὖν ὁ πᾶς συλλογισμὸς ψευδὴς ἔχων τὴν μείζονα πρότασιν τοῦτον τὸν τρόπον· ὁ ἀ καὶ ὁ γ' τῷ β' ἀδελφοί εἰσιν πάντες οἱ τῷ αὐτῷ ἀδελφοί· ἡ ἄρα ἀ καὶ γ' ἀλλήλων εἰσὶν ἀδελφοί· ψευδεῖς οὖν οὐσῆς τῆς καθόλου, ψευδὲς καὶ ὁ συμπέρασμα· καὶ τοι τὸ χῆμα τοῦ συλλογιστικοῦ ὄντος εἰς ἃς ἄρα συνάγεται τὸ ἀναγκαῖον, μὴ συλλογιστικῶς πεπλεγμένων τῶν προτάσεων, διὰ τὴν τῶν κειμένων φύσιν συνάγεται, ὃ μὴν ἐκ συλλογισμοῦ, δι' ὅπερ εἰπεῖν ἐν πλέον ἐστὶν τὸ συλλογισμοῦ ὁ ἀναγκαῖον· καὶ ἔστι μὴν συλλογισμὸς τοῦτο καὶ ἀναγκαῖον, ἐκ ἔστι δὲ ἀναγκαῖον, δύνεται ἤδη τοῦτο καὶ συλλογισμὸς πλείοσι δὲ καὶ ἄλλοις ὑποδείγμασι κεχρῆσθαι· οἷον, διὰ λέγεται ἡμέρα εἶναι· ἀλλὰ καὶ ἡ ἡμέρα ἐστὶν· διὰ ἄρα ἀληθεύει· καὶ ταῦτα γὰρ ἀληθῆ μέν τι συμβαίνει ὅτι ἀναγκῆς διὰ τὰ κείμενα· ὃ μὴν ἐκ συλλογισμοῦ· ὁ γὰρ ἀληθεύει μείζων ὑπάρχων ὅρος, ἐκ ἔλαττον τῶν προκειμένων· ἔδει δὲ πάντως ὡς μεμαθήκαμεν τὸν μείζονα ὅρον εἶναι τῷ μείζονι εἶναι τῶν προτάσεων· καὶ τοῦτο δὴ ἀναγκαῖον μὴν ὁ συμβαίνειν, ὃ μὴν συλλογισμός· ἡ δὲ ἀνάγκη διὰ τὴν καθόλου πρότασιν τὴν παραλελειμμένην· ἔστι δὲ αὖ τι· πᾶς ὁ τὸ εἶναι λέγων ἀληθεύει· ὡς εἶναι τὸν πάντα συλλογισμὸν τοιοῦτον· διὰ λέγει ἡμέραν εἶναι, ἡμέρας οὔσης· πᾶς ὁ τὸ εἶναι λέγων ἀληθεύει· διὰ ἄρα ἀληθεύει.

ΕΞ ὧν δὲ δεῖν ἡ οὐσία ἀναιρουμένων καὶ ὁ ἐκ τούτων φθείρεται.

Α ΕΠΙ τῶν ἀπείρων τῶν μερῶν ἀναιρουμένων ὡς ἡμεῖς εἴπομεν· εἴπερ δὲ ὧν δεῖν ἡ οὐσία ἀναιρουμένων· ἐκ γὰρ τῶν μερῶν ὁ ὅλον· ἡ δὲ ὁλότης ἑκάστου οὐσία ἐστὶν ἑκάστου· πάλιν αὖτε τῶν ἀπείρων ἀναιρεῖται ὁ ὅλον, εἴπερ τὸ ἐκ τούτων· ἐκ γὰρ τῶν μερῶν τὸ ὅλον ὡς εἴπομεν.

ΤΟΥΤΩΝ γὰρ πάντων ἀναγκαῖον μὴν ὁ οὐσίας μέρος εἶναι οὐσίαν· ὃ μὴν συλλογίσται διὰ τῶν ἀναιρουμένων· ἀλλ' ἐλλείπουσι αἱ προτάσεις.

Τ ὁ συμπέρασμα ὅπερ ἡμεῖς λέγομεν· τὰ ἄρα μέρη τῆς οὐσίας ἐκ οὐσίαι· ἐκ οὐσίαι· ἄλλος φησὶν ἀνάγκη ἄρα τὸ μέρος τῆς οὐσίας εἶναι· ὁ γὰρ μὴ ὄν οὐκ οὐσία, οὐσία δὴ που ἐστίν· ἤδη πάντες γὰρ ἢ τῷ φασὶ ἢ ἀποφάσεις.

ΡΑΛΙΝ εἰ ἀνθρώπου ὄντος ἀνάγκη ζῷον εἶναι· ἡ ζῷον, οὐσίαν, ἀνθρώπου ὄντος, ἀνάγκη οὐσίαν εἶναι· ἀλλ' οὔπω συλλελόγισται· ὃ γὰρ ἔχουσιν αἱ προτάσεις ὡς εἴπομεν.

Κ αἱ ἕτερον ὑπόδειγμα τίθησι δι' οὗ δείκνυσιν· ὅτι οὐ πάντως εἰ τινὲς τῶν ἐπὶ τοῦ τῷ ἐξ ἀνάγκης· ἢ ὁ δὴ τὸ συλλογισμός· δεῖ δεῖκται γὰρ εἰ τοῖς περὶ τῶν τριῶν χημάτων ὅτι ἀδύνατον ἐκ δύο μερικῶν συλλογισμὸν γενέσθαι· δεῖδεικται δὲ ὅτι αἱ ἀποφατικαὶ ἰσοδυναμοῦσι τοῖς μερικοῖς· εἰ οὖν τοῖς ἐγκειμένοις προτάσεσιν ἀποφατικαὶ εἰσὶν οὖσι, ὁ ἀναγκαῖον οὐ συλλογιστικῶς συνῆκται· ἀλλὰ διὰ τὴν ὕλην ἀλλ' ἀληθῆς γὰρ ἐστὶν ἡ καθόλου πρότασις ἐκείνη· ἢ λέγουσα· ἐὰν τινὲς ἔπεται τὶ ἐξ ἀνάγκης· ἢ ὅσα τῷ ἐπομένῳ ἕπεται, ταῦτα καὶ ἐκείνα ἐξ ἀνάγκης ἕπεται, ᾧ ὁ ἑπόμενον εἴπετο· τὸ γὰρ ἐκεῖνο ἐστὶ ὁ εἰ τοῖς κατηγορίαις ἠρημένον· ὅτι ὅσα κατὰ τὰ κατηγορουμένα λέγεται ὡς καθ' ὑποκειμένου· ταῦτα καὶ κατὰ τὰ ὑποκείμενα ῥηθήσεται· ἀλλ' ἐπεὶ οὖν καὶ τοῦτο τῷ λόγῳ ἡ καθόλου πρότασις αὕτη, ἔστιν ὁ ὑγιὲς συλλογισμὸς τοιοῦτος, ἃ τῷ ἀνθρώπῳ ἕπεται ὁ ζῷον· καὶ τῷ ζῴῳ ἡ οὐσία· πᾶν δὲ τὸ ἐξ ἀνάγκης ἑπόμενον τινὶ· κἀκείνῳ πάντως ἕπεται ᾧ τὸ μέσον εἴπετο· ἀνθρώπου ἄρα ὄντος ἀνάγκη οὐσίαν εἶναι.

ΑΡΑΤΩΜΕΘΑ δὲ εἰ τοῖς τοιούτοις, διὰ τὸ ἀναγκαῖόν τι συμβαίνειν ἐκ τῶν κειμένων, ὅτι καὶ ὁ συλλογισμός, ἀναγκαῖόν ἐστι· δῆλον δὲ τὸ ἀναγκαῖον, ἢ ὁ συλλογισμός· ὁ μὲν γὰρ συλλογισμὸς πᾶς, ἀναγκαῖον· τὸ δὲ ἀναγκαῖον τὸ πάν· συλλογισμός· ὥστε ἐκ ἄπε συμβαίνει τι τῶν τινῶν, παρατίθεν ἀνάγειν δυοῖν ἀλλὰ πρῶτον λιπὸν τὰς δύο προτάσεις· εἶθ' ὅτι διαιρετέον εἰς τοὺς ὅρους μέσον τὸ θεῖον τῶν ὅρων, τὸν εἰ ἀμφοτέρας τοῖς προτάσεσι, λεγόμενον· ἀνάγκη γὰρ τὸ μέσον εἰ ἀμφοτέρας ὑπάρχειν τοῖς προτάσεσιν, εἰ ἅπασι τοῖς χήμασιν· ἐὰν μὲν οὖν κατηγορῇ, ἢ κατηγορεῖται τὸ μέσον, ἢ αὐτὸ μὴν κατηγορεῖν, ἄλλο δὲ ἐκείνο ἀπαρνεῖται, τὸ ἄτοπα χήματα· ἐὰν δὲ ἢ κατηγορῇ καὶ ἀπαρνεῖται ἀπό τινος, τὸ μέσον χήματα· ἐὰν δὲ ἄλλα ἐκείνο κατηγορεῖται, ἢ τὸ μὴν ἀπαρνεῖται, τὸ δὲ κατηγορεῖται, τὸ ἔχατον· ὅτι γὰρ ἔχει εἰ ἑκάστῳ χήματι τὸ μέσον.

Τ ἢ αἰτίαν λέγει δι' ὧν εἰ τοῖς ὅτι προφερομένοις λόγοις, ἀπαντῶμεθα καὶ οἰόμεθα συλλογιζόμενοι.

συλλογιζόμενοι· ὅτι ὡς εἴπομεν ἀναγκαῖον τὶ συμβαίνειν ἐκ τῶν τεθέντων ὅρων καὶ ὁ συλλογισμὸς δὲ ἀναγκαῖος· οἰόμεθα ὅτι ἀεὶ ἀναγκαῖον ἐστὶν, ἤδη καὶ συλλογισμὸς ὄντι· τὸ δὲ ἔχ ὅτως ἔχειν ἤδη πλέον γὰρ ἀναγκαῖον ὡς δέδεικται· καὶ ἡ μὴν συλλογισμὸς, πάντως καὶ ἀναγκαῖον· ἐκ εἴπε δὲ ἀναγκαῖον, τὸ τὴν καὶ συλλογισμός· ἡ δὲ τὸ οὕτως ἔχειν φησὶν· ἐκ ἐὰν τεθέντων τινῶν ἐξ ἀνάγκης ἕπεται τί, δύνῃς παρατίθεν καὶ ὑπὸ συλλογιστικῶν χῆμα τὸ τοιοῦτον ἀνάγειν· ἃ γὰρ πάντως συλλελόγισται· ἀλλὰ ποιητέον ταῦτα πρότερον ἢ ἁπλῶς σαφῶς ἐκτίθεται.

ΟΜΟΙΩΣ δὲ καὶ ἐὰν μὴ καθόλου ὦσιν αἱ προτάσεις· ὁ γὰρ ἁπλῶς διορισμὸς τὸ μέσον· φανερὸν ὡς ὡς εἰ ὦ λόγῳ μὴ λέγεται τὸ ἁπλῶ πλεονάκις, ἃ γίνεται συλλογισμός· ἃ γὰρ εἴληπται μέσον.

Ε πεισθῆ ὡς ἐξ ἀμφοτέρων καθολικῶν προτάσεων ὄντων τῶν συλλογισμῶν, ἐποίει τὸν λόγον· ὁ αὐτὸς φησι λόγος καὶ ἡ μερικὰ εἶναι αἱ προτάσεις· δῆλον δὲ πόθεν ὅτι ἐκ ἀμφοτέρων, ἀλλὰ καθ' ἑκάτερα· εἴτε ἢ καταφατικὴ, εἴτε ἢ ἀποφατικὴ· εἴτε ἢ μείζων εἴτε ἢ ἐλάττων· ὡς ἤδη τὸ β' χήματος καὶ τὸ γ'· τῇ γὰρ ἄλλῃ μεθόδῳ τὸν μέσον δυνήσομεν.

ΕΡΕΙ δ' ἔχομεν ποῖον εἰ ἑκάστῳ χήματι ἐπαίνεται τῶν προβλημάτων· καὶ εἰ τίνι τὸ καθόλου καὶ εἰ ποίῳ, τὸ εἰ μέρει, φανερὸν ὅτι ἐκ ἁπάντων τὰ χήματα βλεπέον· ἀλλ' ἑκάστου προβλήματος ὡς τὸ οἰκεῖον· ὅσα δὲ εἰ πλείοσι ἐπαίνεται, τῇ τὸ μέσον θέσει γνωριοῦμεν τὸ χῆμα.

Ρ ἀσφάλειαν τῶν ὡς τὰ χήματα αἰνίλυσιν ποιήσασθαι βουλόμενος, ταῦτα προστίθησιν· ἵνα ἀναγαγεῖν ἤδη τὰ χήματα τοὺς συλλογισμοὺς βουλόμενοι ἐς ὡρισμένα βλέπωμεν· ἐπεὶ οὖν δέδεικται φησὶν ἕκαστον πρόβλημα εἰ ποίοις χήμασι ἐπαίνεται· ὅτι τὸ μὴν καθόλου καταφατικὸν μόνως εἰ τῷ πρώτῳ· τὸ δὲ καθόλου ἀποφατικὸν, εἰ ἀ καὶ δευτέρῳ· τὸ δὲ μερικὸν ἀποφατικὸν, εἰ ἀ καὶ β' καὶ γ' ἐπεὶ οὖν δῆλον εἰ ποίῳ χήματι ἕκαστον τῶν προβλημάτων ἐπαίνεται, ὅταν βουλώμεθα τὸν προτεθέντα λόγον ἐς χῆμα συλλογιστικὸν ἀναγαγεῖν, σκοπητέον ποῖον ἐστὶ τῶν προβλημάτων τὸ δι' ἁπλῶν δεικνύμενον ἢ ὅτως ἐς τὸ οἰκεῖον ἀνακτέον χῆμα· ἐπεὶ δὲ διὰ πλειόνων τινὰ δείκνυται χημάτων τῇ τὸ μέσον θέσει κειτέον τὸ χῆμα.

ΡΟΛΛΑΚΙΣ μὴν οὖν ἀπατᾶσθαι συμβαίνει περὶ τοὺς συλλογισμοὺς διὰ τὸ ἀναγκαῖον· ὡς ἐπ' ἔριτται πρότερον· εἰ ἴστε δὲ παρὰ τὴν ὁμοιότητα τῆς τῶν ὅρων θέσεως· ὅπερ ἢ χρὴ λανθάνειν ἡμᾶς διὰ τὸ ἀ κατὰ τὸ β' λέγεται· καὶ τὸ β' κατὰ τὸ γ'· δύναται γὰρ οὕτως ἐχόντων τῶν ὅρων εἶναι συλλογισμός· ἃ γίνεται δὲ, ἅτ' ἀναγκαῖον ὄντ', ἅτε συλλογισμὸς ἔστωσαν γὰρ ἐφ' ᾧ τὸ ἀ, τὸ ἀεὶ εἶναι· ἐφ' ᾧ δὲ β', διανοητὸς ἀείσομένης· τὸ δὲ ἐφ' ᾧ γ', ἀείσομένης ἀληθὴς δὴ τὸ ἀ τῷ β' ὑπάρχειν (ἀεὶ γὰρ ὅτι διανοητὸς ἀείσομένης) ἀλλὰ καὶ τὸ β' τῷ γ'· ὁ γὰρ ἀείσομένης διανοητὸς ἀείσομένης ἐστὶ· τὸ δὲ ἀ τῷ γ' ἐκ ὑπάρχει· φθαρτὸς γὰρ ἐστὶν ὁ ἀείσομένης· ἐκ ἄρα ἐγίνετο συλλογισμὸς ὅτως ἐχόντων τῶν ὅρων· ἀλλὰ ἔδει καθόλου τὴν α β' ἀνφθῶσαι πρότασιν· τὸ δὲ ψεῦδος, τὸ ἀξιοῦν πάντα τὸν διανοητὸν ἀείσομένῳ εἶναι· φθαρτὸς ὄντος τοῦ ἀείσομένου.

Ε ἴσον πῶς διὰ τοὺς συλλογισμοὺς ἀναγαγεῖν ἐς τὰ χήματα, ὅτι πρότερον ἐς τὰς προτάσεις ἀνέβλεπον· εἴτε ἐς τοὺς ὅρους· καὶ ἐκ τῆς τοῦ μέσου χέσεως τὸ χῆμα δυέσκεν· ἃ μόνον δὲ ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ πρόβλήματος εἰδότι· ἃ γὰρ ἡ καθόλου ἢ καταφατικὴ καὶ πρὸς τῆς δυρέσεως τοῦ μέσου, πρόδηλον ὡς ἤδη τὸ πρῶτον χῆμα ἀνάγεῖ· ἢ ἤδη τὴν ἀποφατικὴν ἢ ὡς εἴπομεν· ἵνα δὲ λοιπῶν ὡς εἴπομεν· ἵνα διδάξαι ἡμᾶς βούλεῖ· ἢ ἐς ποῖα ἄλλα ἀπαβλέπον πάν μέλλοντας ἀναλύειν τὴν συλλογισμός· πολλὰ γὰρ ὅτι δι' ὧν συμβαίνει ἀπατᾶσθαι ἡμᾶς· ἢ νομίζειν συλλογίσασθαι ἀληθὲς ὄντος τοῦ σωαχθέντος, ἃ μὴν ἢ συλλογισμὸν συναχθέντος λέγει· οὐ γὰρ τὴν τρόπους τὴν ἀπάτης ἵνα ὅπαν εἰ λόγῳ πνὶ δύραμεν πάρ' τὴν τρόπον ἤδη γνόντες, ὡς ἃ συλλογιστικὸς ὁ λόγος, μὴ ἤδη χαιρῶμεν ἀνάγειν ἄλλον ἤδη τὰ χήματα· ἀλλ' ἐλέγχαμεν ὡς ἀσυλλογίστου· ὅπερ μὲν οὖν συμβαίνει ἀπατᾶσθαι ἢ δυκεῖν συλλογισμὸν εἶναι μὴ ὄντα παρὰ τὸ ἀναγκαῖον· ἐφθήμεν δὲ πόντες· ἢ τὴν αἰτίαν προοδεύτης διὰ τὸ ἤδη πλέον εἶναι τὸ ἀναγκαῖον ἢ τὸν συλλογισμόν· νῦν δὲ ἢ ἄλλο τι διδάσκει· ὅτι γίνεται ἀπάτη παρὰ τὴν ὁμοιότητα τῆς τῶν ὅρων θέσεως· πολλάκις γὰρ τὴν ὅρων συλλογιστικῶς κειμένων, ἀρκεῖν οἰόμεθα τὸ ἐς συλλογισμῶν γένεσιν· πρότερον γὰρ ἤδη τὸ ἀναγκαῖον ἢ τὴν ὅρων μὴ συλλογιστικῶς κειμένων ἐδόκει συλλογισμὸν γίνεσθαι διὰ τὸ ἀναγκαῖον· ὡς ἐφ' ὧν περέθετο ὑποδείγματα· πολλάκις δὲ οἱ ὅροι συλλογιστικῶς κεῖνται· παραλείπεται δὲ τι τῶν παραπεφυλαγμένων ἐς τὸν τὴν συλλογισμῶν γένεσιν· εἰ τὰ ἀληθῶς ὄντος τὸ συμπράσματος ἢ οὕτω τύχῃ οἰόμεθα καὶ συλλογιστικῶς αὐτὸ σωῆχθαι, διὰ τὸ ὡς εἴπον· συλλογιστικῶς κεῖσθαι τοὺς ὅρους· οἷον ἢ τὸ ἀ ἐπεται τῷ β'· καὶ τὸ β' τῷ γ'· ἤδη καὶ τὸ ἀ τῷ γ' ἕπεσθαι διὰ τὴν τῶν ὅρων θέσιν· τὸ δὲ οὐκ οὕτως ἔχειν· ἤδη πλείστων γὰρ ἐλέγχεται ψεῦδος ὁ λόγος· λέγω δὲ οὕτω φησὶν· ὁ ἀείσομένης, διανοητὸς ὄντ' ἐν τὸ ἀείσομένοις διαίσιαι· ὁ διανοητὸς ἀείσομένης, ἀεὶ ὄντ' ἐν· ἀεὶ γὰρ ὄντ' ἢ τὸ ἀείσομένοις διαίσιαι (ἢ καὶ ἄλλο τι εἰ ἄλλῳ) καὶ σωάγεται ψεῦδος· ὁ ἄρα ἀείσομένης, ἀεὶ ὄντ' κατὰ τοὺς ὅροι συλλογιστικῶς κεῖνται· καὶ αἱ προτάσεις ἀληθεῖς ἤσαν· ἢ μὴ ὄν δύνασθαι τὸ εἶναι συλλογισμὸν παρὰ τὴν θέσιν τῶν ὅρων· ἀλλ' ἐκ ἤρκει τὸ τοῦτο μόνον ἀλλὰ καὶ τὸ δεῖν πάντως καθολικὴν εἶναι πρότασιν, εἰ τοῦθε δὲ ἄμφω μερικαὶ ἦσαν· ἀπροσδιόριστοι ἐπεὶ οὖν ψεῦδεῖς ἢ καθόλου πρότασις, διὰ τὸ ψεῦδεῖς καὶ τὸ συμπέρασμα· ἐὰν γὰρ οὕτως εἴπω ὁ

ὁ ἀ τῷ β' ἐστὶν ἀδελφός· ἀλλὰ καὶ ὁ γ' τῷ αὐτῷ β' ἐστὶν ἀδελφός· καὶ οὐκέτι δὲ ἀνάγκης ἐπεὶ· νῦ ὁ ἀ ἄρα τῷ γ' ἐστὶν ἀδελφός· τὸ δὲ, διὰ τὸ τὴν καθόλου πρότασιν ψευδῆ εἶναι τὴν λεγουσαν· πάντες οἱ τῷ αὐτῷ ἀδελφοί, καὶ ἀλλήλων εἰσὶν ἀδελφοί· ἐπεὶ οὖν ψευδὴς ἡ καθόλου πρότασις, διὰ τοῦτο οὐδὲ ὁ ἀναγκαῖον συμβαίνει· ὅτι δὲ ψευδὴς, σύλλογον δὲ ὑποδείξαντος τοιόνδε· γυναῖκα τινα δὲ ἀνδρὸς παῖδας ἔχειν· καὶ ἄνδρα τινὰ ἐκ γυναικός τινος παῖδας ἔχειν· καὶ τρεῖς θεῶν ἢ μὴν γυνὴ τὸν ἄνδρα, ὁ δὲ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα· καὶ συμπεφυκέναι οἱ καταλειφθέντες φράμενοι, καὶ πάντες ὦσιν ὑγιεῖς· σύλλογον οὖν ὅτι τῷ δὲ ἀμφοῖν τὴν ἡλικίαν, εἰ καὶ τέρας τῶν προγεγενημένων ἀδελφὸς δεῖν· ὁ μὲν ἐκ μητρὸς· ὁ δὲ ἐκ πατρὸς, καὶ ὅμως ἀλλήλων ἐκ εἰσὶν ἀδελφοί· οὐτε γὰρ κατὰ μητέρα κοινωνοῦσιν· ἄλλη γὰρ ἑκατέρα μήτηρ· τῷ μὲν ἡ ζῶσα γυνή· τῷ δὲ ἡ τελευτήσασα· ὅτε καὶ κατὰ πατέρα· καὶ γὰρ οἱ πατέρες διάφοροι, τῷ μὲν γὰρ ὁ ζῶν διδυτέρος τῆς γυναικὸς ἀνήρ· τῷ δ' ὁ τελευτήσας πρότερος τῆς ἄλλης ἀνήρ· γίνεται οὖν ὁ πᾶς συλλογισμὸς ψευδὴς ἔχων τὴν μείζονα πρότασιν τοῦτον τὸν τρόπον· ὁ ἀ καὶ ὁ γ' τῷ β' ἀδελφοί εἰσιν πάντες οἱ τῷ αὐτῷ ἀδελφοί· ἡ ἄρα ἀ καὶ γ' ἀλλήλων εἰσὶν ἀδελφοί· ψευδεῖς οὖν οὐσῆς τῆς καθόλου, ψευδὲς καὶ ὁ συμπέρασμα· καὶ τοι τὸ χῆμα τοῦ συλλογιστικοῦ ὄντος εἰς ἃς ἄρα συνάγεται τὸ ἀναγκαῖον, μὴ συλλογιστικῶς πεπλεγμένων τῶν προτάσεων, διὰ τὴν τῶν κειμένων φύσιν συνάγεται, ὃ μὴν ἐκ συλλογισμοῦ, δι' ὅπερ εἰπεῖν ἐν πλέον ἐστὶν τὸ συλλογισμοῦ ὁ ἀναγκαῖον· καὶ ἔστι μὴν συλλογισμὸς τοῦτο καὶ ἀναγκαῖον, ἐκ ἔστι δὲ ἀναγκαῖον, δύνεται ἤδη τοῦτο καὶ συλλογισμὸς πλείοσι δὲ καὶ ἄλλοις ὑποδείγμασι κεχρῆσθαι· οἷον, διὰ λέγεται ἡμέραν εἶναι· ἀλλὰ καὶ ἡ ἡμέρα ἐστὶν· διὰ ἄρα ἀληθεύει· καὶ ταῦτα γὰρ ἀληθῆ μέν τι συμβαίνει ὅτι ἀναγκῆς διὰ τὰ κείμενα· ὃ μὴν ἐκ συλλογισμοῦ· ὁ γὰρ ἀληθεύει μείζων ὑπάρχων ὅρος, ἐκ ἔλαττον τῶν προκειμένων· ἔδει δὲ πάντως ὡς μεμαθήκαμεν τὸν μείζονα ὅρον εἶναι τῷ μείζονι εἶναι τῶν προτάσεων· καὶ τοῦτο δὴ ἀναγκαῖον μὴν ὁ συμβαίνειν, ὃ μὴν συλλογισμός· ἡ δὲ ἀνάγκη διὰ τὴν καθόλου πρότασιν τὴν παραλελειμμένην· ἔστι δὲ αὖ τι· πᾶς ὁ τὸ εἶναι λέγων ἀληθεύει· ὡς εἶναι τὸν πάντα συλλογισμὸν τοιοῦτον· διὰ λέγει ἡμέραν εἶναι, ἡμέρας οὔσης· πᾶς ὁ τὸ εἶναι λέγων ἀληθεύει· διὰ ἄρα ἀληθεύει.

ΕΞ ὧν δὲ δεῖν ἡ οὐσία ἀναιρουμένων καὶ ὁ ἐκ τούτων φθείρεται.

Α ΕΠΙ τῶν ἀπείρων τῶν μερῶν ἀναιρουμένων ὡς ἡμεῖς εἴπομεν· εἴπερ δὲ ὧν δεῖν ἡ οὐσία ἀναιρουμένων· ἐκ γὰρ τῶν μερῶν ὁ ὅλον· ἡ δὲ ὁλότης ἑκάστου οὐσία ἐστὶν ἑκάστου· πάλιν αὖτε τῶν ἀπείρων ἀναιρεῖται ὁ ὅλον, εἴπερ τὸ ἐκ τούτων· ἐκ γὰρ τῶν μερῶν τὸ ὅλον ὡς εἴπομεν.

ΤΟΥΤΩΝ γὰρ πάντων ἀναγκαῖον μὴν ὁ οὐσίας μέρος εἶναι οὐσίαν· ὃ μὴν συλλελόγισται διὰ τῶν ἀναιρουμένων· ἀλλ' ἐλλείπουσι αἱ προτάσεις.

Τ ὁ συμπέρασμα ὅπερ ἡμεῖς λέγομεν· τὰ ἄρα μέρη τῆς οὐσίας ἐκ οὐσίαι· ἐκ οὐσίαι· ἄλλος φησὶν ἀνάγκη ἄρα τὸ μέρος τῆς οὐσίας εἶναι· ὁ γὰρ μὴ ὄν οὐκ οὐσία, οὐσία δὴ που ἐστίν· ἤδη πάντες γὰρ ἢ τῷ φασὶ ἢ ἀποφάσεις.

ΡΑΛΙΝ εἰ ἀνθρώπου ὄντος ἀνάγκη ζῷον εἶναι· ἡ ζῷον, οὐσίαν, ἀνθρώπου ὄντος, ἀνάγκη οὐσίαν εἶναι· ἀλλ' οὔπω συλλελόγισται· ὃ γὰρ ἔχουσιν αἱ προτάσεις ὡς εἴπομεν.

Κ αἱ ἕτερον ὑπόδειγμα τίθησι δι' οὗ δείκνυσιν· ὅτι οὐ πάντως εἰ τινὲς τῶν ἐπὶ τοῦ τῷ ἐξ ἀνάγκης· ἢ ὁ δὴ τὸ συλλογισμός· δεῖ δεῖκται γὰρ εἰ τοῖς περὶ τῶν τριῶν χημάτων ὅτι ἀδύνατον ἐκ δύο μερικῶν συλλογισμὸν γενέσθαι· δεῖδεικται δὲ ὅτι αἱ ἀποφατικαὶ ἰσοδυναμοῦσι τοῖς μερικοῖς· εἰ οὖν τοῖς ἐγκειμένοις προτάσεσιν ἀποφατικαὶ εἰσὶν οὖσι, ὁ ἀναγκαῖον οὐ συλλογιστικῶς συνῆκται· ἀλλὰ διὰ τὴν ὕλην ἀλλ' ἀληθῆς γὰρ ἐστὶν ἡ καθόλου πρότασις ἐκείνη· ἢ λέγουσα· ἐὰν τινὲς ἕπεται τὶ ἐξ ἀνάγκης· ἢ ὅσα τῷ ἑπομένῳ ἕπεται, ταῦτα καὶ ἐκείνα ἐξ ἀνάγκης ἕπεται, ᾧ ὁ ἑπόμενον εἴπετο· τὸ γὰρ ἐκεῖνο ἐστὶ ὁ εἰ τοῖς κατηγορίαις ἠρημένον· ὅτι ὅσα κατὰ τὰ κατηγορουμένα λέγεται ὡς καθ' ὑποκειμένου· ταῦτα καὶ κατὰ τὰ ὑποκείμενα ῥηθήσεται· ἀλλ' ἐπεὶ οὖν καὶ τοῦτο τῷ λόγῳ ἡ καθόλου πρότασις αὕτη, ἔστιν ὁ ὑγιὲς συλλογισμὸς τοιοῦτος, ἃ τῷ ἀνθρώπῳ ἕπεται ὁ ζῷον· καὶ τῷ ζῴῳ ἡ οὐσία· πᾶν δὲ τὸ ἐξ ἀνάγκης ἑπόμενον τινὶ· κἀκείνῳ πάντως ἕπεται ᾧ τὸ μέσον εἴπετο· ἀνθρώπου ἄρα ὄντος ἀνάγκη οὐσίαν εἶναι.

ΑΡΑΤΩΜΕΘΑ δὲ εἰ τοῖς τοιούτοις, διὰ τὸ ἀναγκαῖόν τι συμβαίνειν ἐκ τῶν κειμένων, ὅτι καὶ ὁ συλλογισμός, ἀναγκαῖόν ἐστι· δῆλον δὲ τὸ ἀναγκαῖον, ἢ ὁ συλλογισμός· ὁ μὲν γὰρ συλλογισμὸς πᾶς, ἀναγκαῖον· τὸ δὲ ἀναγκαῖον τὸ πάν· συλλογισμός· ὥστε ἐκ ἄπε συμβαίνει τι τῶν τινῶν, παρατίθεν ἀνάγειν δυοῖν ἀλλὰ πρῶτον λιπὸν τὰς δύο προτάσεις· εἶθ' ὅτι διαιρετέον εἰς τοὺς ὅρους μέσον τὸ θεῖον τῶν ὅρων, τὸν εἰ ἀμφοτέρας τοῖς προτάσεσι, λεγόμενον· ἀνάγκη γὰρ τὸ μέσον εἰ ἀμφοτέρας ὑπάρχειν τοῖς προτάσεσιν, εἰ ἅπασι τοῖς χήμασιν· ἐὰν μὲν οὖν κατηγορῇ, ἢ κατηγορεῖται τὸ μέσον, ἢ αὐτὸ μὴν κατηγορεῖν, ἄλλο δὲ ἐκείνο ἀπαρνεῖται, τὸ ἄτοπα χήματα· ἐὰν δὲ ἢ κατηγορῇ καὶ ἀπαρνεῖται ἀπό τινος, τὸ μέσον χήματα· ἐὰν δὲ ἄλλα ἐκείνο κατηγορεῖται, ἢ τὸ μὴν ἀπαρνεῖται, τὸ δὲ κατηγορεῖται, τὸ ἔχατον· ὅτι γὰρ ἔχει εἰ ἑκάστῳ χήματι τὸ μέσον.

Τ ἢ αἰτίαν λέγει δι' ὧν εἰ τοῖς ὅτι προφερομένοις λόγοις, ἀπαντῶμεθα καὶ οἰόμεθα συλλογιζόμενοι.

ἐγκαμένους · qd fit hinc habes

∴ fit prædicatum

III · 1 · fit prædicatú · h.n. figuri ficare, apparet ex eo q̃ statim subijcit de 2 fa. in qua mediú semp prædicatur assertue aut negatiue · καθηγορεῖται ~ esse sub

∴ α · π.

∴ π · επι συλλογιστικον

ἀναλ

ὁ ἀ τῷ β' ἐστὶν ἀδελφός· ἀλλὰ καὶ ὁ γ' τῷ αὐτῷ β' ἐστὶν ἀδελφός· καὶ οὐκέτι δὲ ἀνάγκης ἐπεὶ· νῦ ὁ ἀ ἄρα τῷ γ' ἐστὶν ἀδελφός· τὸ δὲ, διὰ τὸ τὴν καθόλου πρότασιν ψευδῆ εἶναι τὴν λεγουσαν· πάντες οἱ τῷ αὐτῷ ἀδελφοί, καὶ ἀλλήλων εἰσὶν ἀδελφοί· ἐπεὶ οὖν ψευδὴς ἡ καθόλου πρότασις, διὰ τοῦτο οὐδὲ ὁ ἀναγκαῖον συμβαίνει· ὅτι δὲ ψευδὴς, σύλλογον δὲ ὑποδείξαντος τοιόνδε· γυναῖκα τινα δὲ ἀνδρὸς παῖδας ἔχειν· καὶ ἄνδρα τινὰ ἐκ γυναικός τινος παῖδας ἔχειν· καὶ τρεῖς θεῶν ἢ μὴν γυνὴ τὸν ἄνδρα, ὁ δὲ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα· καὶ συμπεφυκέναι οἱ καταλειφθέντες φράμενοι, καὶ πάντες ὦσιν ὑγιεῖς· σύλλογον οὖν ὅτι τῷ δὲ ἀμφοῖν τὴν ἡλικίαν, εἰ καὶ τέρας τῶν προγεγενημένων ἀδελφὸς δεῖν· ὁ μὲν ἐκ μητρὸς· ὁ δὲ ἐκ πατρὸς, καὶ ὅμως ἀλλήλων ἐκ εἰσὶν ἀδελφοί· οὐτε γὰρ κατὰ μητέρα κοινωνοῦσιν· ἄλλη γὰρ ἑκατέρα μήτηρ· τῷ μὲν ἡ ζῶσα γυνή· τῷ δὲ ἡ τελευτήσασα· ὅτε καὶ κατὰ πατέρα· καὶ γὰρ οἱ πατέρες διάφοροι, τῷ μὲν γὰρ ὁ ζῶν διδυτέρος τῆς γυναικὸς ἀνήρ· τῷ δ' ὁ τελευτήσας πρότερος

ἀεὶ σημαίνει, διανοητὸς ὄντων ἀεὶ σημαινόμενος· πᾶς διανοητὸς ἀεὶ σημαινόμενος ἀεὶ ὄντι, ψευδὴς ἔλαβον τὴν καθόλου πρότασιν· καί τοι τῆς λεγούσης ὁ διανοητὸς ἀεὶ σημαινόμενος ἀεὶ ὄντι, ἀληθοῦς οὔσης· ὁ γὰρ ταύτην δηλώσας τοῦ τε τοῖς προτάσεσιν τόπου τε ἀόριστον καὶ ὁ καθόλου προσδιορισμός· ὅταν μὴν γὰρ εἴπω σωκράτης ἄνθρωπος· ὁ ἄνθρωπος ζῶον· τὸ ὁ ἄνθρωπος· ὁ εἰδικὸς τοῦ ἀνθρώπου εἶδος σημαίνει· καθὸ πάντες οἱ κατὰ μέρος ἄνθρωποι λέγονται· ὅταν δὲ εἴπω πᾶς ἄνθρωπος ζῶον, οὐκέτι τὸ εἶδος λαμβάνω ὁ εἰδικός· ἀλλὰ πᾶς καθ' ἕκαστα πάντες οἷς ὑπάρχει τὸ εἶδος καὶ ὅτι τὸ τοῦ ἀληθὲς ὄντι, σῆλον ὅτι ὧν οὐκ ἀτὸν ἄπειρ ὁ ἄνθρωπος εἶδος ὄντι· ἢ μέ τοι πᾶς ἄνθρωπος· εἴ γε καὶ οἱ παραλογισμοὶ ἐκεῖνοι· ὁ κύκνος λευκός· ὁ λευκὸν χρῶμα· ὁ κύκνος ἄρα χρῶμα· οὐκέτι γὰρ ἀληθὲς ἄπειν πᾶν λευκὸν χρῶμα· ὁ γὰρ πᾶν, τὰ καθ' ἕκαστα σημαίνει τὰ τῶν λευκῶν μετέχοντα· ἐκ ἔστι δὲ ἀληθὲς ἄπειν πεῦ τούτων ὅτι χρῶμα ἐστίν· ὅταν δὲ τὸ λευκὸν εἴπω, ἐπειδὴ ὁ εἶδος τοῦ λευκοῦ λαμβάνω, ἀληθὲς ἄπειν ὅτι χρῶμα ἐστίν, ὥστε ἐπειδὴ ἡ καθόλου πρότασις ψευδὴς, καὶ ὁ συμπέρασμα ψευδές· ὥσπεῖ οὐ ἀεὶ τούτων ἔχει, ὅτω καὶ ἀεὶ τοῦ πρόκειμένου· ὅταν μὴν γὰρ εἴπω ὁ διανοητὸς ἀεὶσημαίνομενος, ἀεὶ ὁ διανοητικὸν εἶδος τοῦ ἀεὶσημαίνοις δηλῶ· ἐκεῖ δὲ εἴπω πᾶς διανοητὸς ἀεὶσημαίνομενος, ὁ δὲν ἕτερον λέγω, ἢ πάντες οἱ κατὰ τὰ ἀεὶσημαίνομενος οἷς συμβέβηκε ὁ διανοητικὸν εἶναι· διὸ οὐκ ἀληθὲς ἀεὶ τούτων ἄπειν, ὅτι ἀεί ἐστιν, οὔτε γὰρ οὐ καὶ ψευδὲς ὁ συμπέρασμα· ὥστε ὁ σκέψις αὖ οὔπω κεκινήκαμεν ἀγνοεῖς· οὐδὲ ἀναλαγεῖν παρασόμεθα· ἀλλ' ἐλέγξωμεν αὖθις ὁ ἀσυλλόγιστον ὡς μὴ ἐχόντων καθολικῶν προτάσιν ἧς ἄνευ συλλογισμὸς οὐκ ἐγίνετο· τὰ δὲ τῆς λέξεως δῆλα.

» ΠΑΛΙΝ ἔστω ὁ μὲν ἐφ' ὧ γ', μέλαινος· ὁ δὲ ἐφ' ὧ β' μουσικὸς μέλας· ἐφ' ὧ δὲ ὁ α, ὁ φθείρεται αὔριον· ἀληθὲς δὴ τὸ β' τοῦ γ' κατηγορεῖν· ὁ γὰρ μέλας ἐστὶ μουσικὸς μέλας· ἀλλὰ καὶ ὁ α τοῦ β'· φθείροιτο γὰρ αὔριον μουσικὸς μέλας· ὁ δέ γε α τοῦ γ', ψεῦδος· τοῦτο δὴ τούτων ὅτι τῷ πρότερον· οὐ γὰρ ἀληθὲς καθόλου μέλας μουσικὸς, ὅπ φθείρεται αὔριον· τύπον δὲ μὴ λαμβάνεται, οὐκ ἐῶ συλλογισμός.

Ἄλλο ὑπόθεμα τοῦ αὐτοῦ πίθανον· εἰ ὑποθέσει δὲ ὁ λόγος· ὑπόκειται γὰρ ὁ μὲν μέλας μουσικὸς ὤν, αὔριον μὴν ἄπαι βαλεῖν τὴν μουσικὴν, μὴ φθείρεται δὲ ἄλλος τούτων ὑπακουόντων γίνεται συλλογισμὸς πιθανὸς ὁ μέλας, μουσικὸς ὄντι μέλας· ὁ μουσικὸς μέλας φθείρεται αὔριον· καὶ δὴ ἔστι σωκράτης ὁ ἄρα μέλας φθείρεται αὔριον· ὅπ' ὄντι ψεῦδος· ὑπόκειται γὰρ μὴ φθείρεσθαι· ὁ ἄλλο ὅ τι πάλιν αὖ πάντα· καὶ τοι τῶν προτάσεων ἀληθῶν ὄντων ψευδὲς ἀναχθῆναι συμπέρασμα· ὁ τὴν καθόλου μὴ τι ἀληθεῦσαι, μήτε ἀληθεύειν· λέγω δὴ τὴν λέγουσαν πᾶς μουσικὸς μέλας φθείρεται αὔριον· ψεῦδος γὰρ τοῦτο ὑπακουόντων τοῦ μὴ φθείρεσθαι τὸν μέλαν αὔριον· ὁ γὰρ μουσικὸς μέλας φθείρεται αὔριον ἐπ' ἄλλο τὶ εἶδος τοῦ μουσικοῦ μελάνου φερόμενον· ὡς μουσικοῦ ἀληθεύει· ὁ πᾶς μουσικὸς μέλας, πάντα φησὶ τὸν καθ' ἕκαστα ὧ συμβέβηκε μουσικῷ εἶναι· ψεῦδος οὖν τὸ τὸν φθείρεσθαι αὔριον· ὅμοιον γὰρ ὅτι τῷ ἢ ἔβενος μέλαινα· τὸ μέλαν χρῶμα ἐστιν· ἢ ἔβενος ἄρα χρῶμα ἐστί· ψεῦδὴς γὰρ ἡ καθόλου· πᾶν μέλαν, χρῶμα ὅτι· ὁ δὲ γὰρ ἀληθὲς τὸ πᾶσιν ὡς συμβέβηκε μέλασιν εἶναι, ταῦτα χρώματα εἶναι.

» ΑΥΤΗ μὴν οὖν ἡ ἀπόπτωσις γίνεται εὐ τῷ παρὰ μικρόν· ὡς γὰρ οὐδὲν διαφέρον ἄπειν τί δὲ τῷ δὲ ὑπάρχειν, ἢ τόδε τῷδε πάντι ὑπάρχειν· συγχωρῶμεν.

Η εὐ τοῖς ἀριθμοῖς ἀρχεῖ ἀπόπτωσις δι' ἧς διόμεθα συλλογισμὸς εἶναι μὴ ὄντας, γέγονε διὰ τὸ δυνεῖν ἢ ὀλίγον τὶ παρορᾶν, μηδὲν τοῦ παραβλάπτειν· δίξεν γὰρ μηδὲν διαφέρειν ἀπροσδιόριστον τὴν πρότασιν αὐτὴ καθολικῆς χρήσασθαι· λέγω δὴ αὐτὴ τοῦ ἄπειν πᾶς ἄνθρωπος ζῶον· ὅτι ὁ ἄνθρωπος ζῶον· τοῦτο δὲ οὐκ ἔστι τὸ τυχὸν ὅδε μικρόν τι ὁ παρεωραμένον· πολλὴ γὰρ ἡ διαφορὰ τούτων ὡς ἐδείξαμεν.

» ΡΟΛΛΑΚΙΣ δὲ διαψεύδεσθαι συμπίπτει παρὰ τὸ μὴ καλῶς ἐκπίπτεσθαι τοὺς κατὰ τὴν πρότασιν ὅρους· οἷον, ἢ ὁ μὲν ἀ ἢ ὑγίεια· ὁ δὲ ἐφ' ὧ β', ὁσσεῖ· ἐφ' ὧ δὲ γ' ἄνθρωπος· ἀληθὲς γὰρ ἄπειν ὅτι ὁ ἀ ὅδε νῦν τῷ β' εὐδέχεται ὑπάρχειν· ὅδε μὰ γὰρ νόσῳ ὑγίεια ὑπαρχεῖ· καὶ πάλιν ὅτι ὁ β' παντὶ τῷ γ' ὑπαρχεῖ· πᾶς γὰρ ἄνθρωπος δεκτικὸς νόσου· δὲ ἔσεν αὖ οὖν συμβαίνειν, μηδενὶ ἀνθρώπῳ εὐδέχεσθαι ὑγίειαν ὑπαρχεῖν· τοῦτον δὴ οὔπω, ὁ μὴ καλῶς ἐκκεῖσθαι τοὺς ὅρους κατὰ τὴν λέξιν· ἐπεὶ μεταλαφθέντων τῶν τῆς λέξεως, ὄκεῖται συλλογισμός· οἷον, εἰ τὸ μὲν τῆς ὑγίειας, ἢ τὸ εἰ ὁ ὑγιαῖνον· εἰ τὸ δὲ τῆς νόσου, ὁ νοσοῦν· ἢ γὰρ ἀληθὲς ἄπειν ὡς ὄκ εὐδέχε τῷ νοσοῦντι, ὁ ὑγιαίνειν ὑπαρχεῖν.

E Ἄλλο μεταβάλειν ἁμάρτημα· πολλάκις γὰρ καὶ συλλογιστικῶς ἐκκεῖσθαι οἱ ὅροι κατὰ τὴν θέσιν καὶ ἀληθῶς ἔστιν αἱ προτάσεις· καὶ μάλιστα πρότασις μία ἢ δύο παραλιπεῖν· παρὰ δὲ τὴν λέξιν ἡ ἁμαρτία γίνεται· πολλάκις γὰρ φησὶ τὰς λέξεις αὐτὰ τῶν μεταληφθέντων παραλαμβάνομεν· ἢ εὐτεῦθεν ψεῦδος γίνεται· οἷον ὑγίεια ὄδε μία νόσου ὑπάρχει ὅτι ἀνθρώπῳ εὐδεχομένως· καὶ σωάγεται ἢ τὸν ἀριστοτέλιν ὑγίεια ὄδε νῦν ὅτι αὖ ὅτι ἀνάγκης· ὅπ' ὄντι ψεῦδος· εὐδέχε) γὰρ παντὶ ὑπάρχειν· καὶ εὐδεχομένῳ ὄκ ὑπάρχει· τοῦτο δὲ γίγνεται πεῦ τὴν λέξιν· ἐπεὶ φησὶν ἐὰν αὐτὰ τῶν ἔξεων τὰ μετέχοντα τῶν ἔξεων λάβωμεν, ψεῦδὴς ἡ μέζων γίνεται πρότασις· ἐὰν οὕτως εἴπω· ὁ ὑγιαῖνον, ὄδε νῦν νοσοῦν πεῖ εὐδέχεται

illus morbus salus · nece.
mis homo morbus · possib.
illus homo salus.

λέξιν. 1. textu. sic. n. graecos imitantes posumus appellare contextum. f. lectionem.

∴ f. πρὸ

1. Lego uel. τῶ νοσοῦντι uel τὸ νοσοῦν. alte rutro modo

Διαφ. ἀσωνύμος κτλ

∴ f. αὐτῶ. uidelicet aristoteli

Διαφ. πρὸ

εὐδέχεται ὑπάρχειν τοῦτέστιν ὅδε ἀνάγκης οὐκ ὑπάρχει· τοῦτο δὲ ὅτι ψεῦδος, τὸ νοσοῦν παντὶ ἀνθρώπῳ ὑπάρχειν· ὥστε ψεῦδοῦς οὔσης τῆς μείζονος, ψεῦδὴς ἄκρατος καὶ ὁ συμπέρασμα· σωάγεται γὰρ ὁ ὑγιαῖνον οὐδενὶ ἀνθρώπῳ ὅδε ἀνάγκης· ὁ ἄλλο φησὶ καὶ ἄδη τοῦ δευτέρου σχήματος· λέγω γὰρ οὕτως· ὑγίεια οὐδεμιᾷ νόσῳ ὅδε ἀνάγκης· παντὶ δὲ ἀνθρώπῳ εὐδεχομένως· καὶ σωάγεται νόσις οὐδενὶ ἀνθρώπῳ ὅδε ἀνάγκης· ὅπ' ἐστὶ ψεῦδος· εὐδέχεται γὰρ ὑπάρχειν παντὶ· πάλιν δὲ ἃ αὐτὶ τῶν ἕξεων μεταλάβοις τὰ μεταληφόντα· ψεῦδοῦς οὔσης τῆς ἀπὸ φατικῆς, ψεῦδὴς ἄκρατος καὶ τὸ συμπέρασμα· ὁ γὰρ ὑγιαῖνον οὐκ ἀληθὲς ἄπειν, ἢ οὐδενὶ νοσοῦντι ὅδε ἀνάγκης εὐδέχεται ὑπάρχειν· ἢ παντὶ· ὥστε ὁ ψεῦδὴς συμπέρασμα διὰ τούτης σωέβη· ἡ δὲ ἀπόπτωσις γίνεται τοῦ εἶναι συλλογισμὸν διὰ τὸ τοῖς ἕξεις εὐ τοῖς ὅροις θεῖναι αὐτὶ τῶν μεταληφόντων· εὐ μὴν οὖν τῷ πρώτῳ καὶ τῷ δευτέρῳ σχήματι τῶν ἕξεων εὐ τοῖς ὅροις κειμένων κατὰ ἀριστοτέλιν σωήγετο τὸ ψεῦδος ἀπὸ τῆς μείζονος ἀναγκαία ὅσπ ἔπεσθαι τὸ συμπέρασμα· τῶν πεῦ θεόφραστον οὐχ οὕτως οἰομένων, ἀλλὰ τῇ εὐδεχομένῃ ὡς ἔρηται· εὐ μεύτοι τῷ τρίτῳ σχήματι κατὰ τὰ πάσι δοκοῦντα παρὰ τὴν ἀρημένην αἰτίαν, τὸ ψεῦδος σωάγεται· λέγω δὴ τῷ τὰς ἕξεις εἶναι εὐ τοῖς ὅροις· πᾶσιν γὰρ δοκεῖ καὶ ἔστιν ἀναγκαῖον τῶν δύο προτάσεων εὐδεχομένων οὐσῶν, εὐδεχόμενον εἶναι καὶ τὸ συμπέρασμα· καὶ ἀναγκαῖον, ἀναγκαῖον· καὶ ὑπάρχουσῶν, ὑπάρχον εἶναι καὶ τὸ συμπέρασμα· ἀνάγκη γὰρ πάντη τε καὶ πάντως μιᾷ τῶν προτάσεων ἀκολουθήσαι· οὐ γὰρ ἔξωθεν διὰ ἄλλο εἶναι καὶ ἕτερον παντελῶς τῶν προτάσεων μηδεμίαν πρὸς ἄλλας κοινωνίαν ἔχον· τούτου οὖν ὄντες ἀληθοῦς, ὁρᾶς πῶς εὐ τῷ τρίτῳ σχήματι τῶν μὴν ἕξεων εὐ τοῖς ὅροις κειμένων καὶ ἀμφοτέρων τῶν προτάσεων εὐδεχομένων οὐσῶν, συμπέρασμα οὐκ εὐδεχόμενον, ἀλλ' ἀναγκαῖον σωάγεται· ἃ μεύτοι αὐτὶ τῶν ἕξεων μεταληφθῆ τὰ μετέχοντα· ἡ τὸ συμπέρασμα γίνεται εὐδεχόμενον, ὡς δῆλον εἶναι τῆς ἀπόπτης τὸ αὔπτον ὅπ πεῖ τὴν λέξιν γέγονεν· λέγω δὴ τῷ τὰς ἕξεις αὐτὶ τῶν μετεχόντων εὐ τοῖς ὅροις κεῖσθαι· λέγω γὰρ οὕτως· ὑγίειαν παντὶ ἀνθρώπῳ εὐδέχεται μὴ ὑπάρχειν· νόσον παντὶ ἀνθρώπῳ εὐδέχεται ὑπάρχειν· καὶ ὅσον ἤδη τοῖς προτάσεσι σωάγεται ὅτι ὑγίειαν οὐδεμιᾷ νόσῳ εὐδέχεται ὑπάρχειν· τοῦτο δὲ ὅτι ψεῦδος· ὅδε ἀνάγκης γὰρ οὐκ ὑπάρχει· τὰ μὴν οὖν εὐ τούτοις λεγόμενα πεῦ τὰ δῆλα. Ἀπορήσαι δ' ἄν τις μήποτε καὶ τὰ κατὰ τὰς ἕξεις μεταλημμένων καὶ οὕτω γίνεται τις ἀπόπτωσις· ὅταν γὰρ εἴπω ὁ ὑγιαῖνον ὀδενὶ νοσοῦντι ὑπάρχει εὐδεχομένως· πῶς λαμβάνω τῷ νοσοῦντι; ἢ γὰρ ὁ συγκείμενον ἐκ τοῦ νοσοῦντος καὶ τῆς νόσου, ὄκ ἀληθὴς ὁ λόγος· οὐδέποτε γὰρ τῷ νοσοῦντι ὡς νοσοῦντι ὑπάρξει ὁ ὑγιαῖνον ἀσυμπάρκτου γὰρ τὰ ἐναντία· ὄκ ἄρα ὡς νοσοῦντι ὑπάρξει, ἀλλ' ὡς ζῶον, ἢ ὅπ αὖ ἐν ὁ δεκτικὸν νόσου ἢ ὑγιείας· πάλιν ὅταν εἴπω τὸ νοσοῦν παντὶ ἀνθρώπῳ εὐδέχεται ὑπάρχειν· πότερον ἢ συμπέρασμά ἐστὶ τὸ νοσοῦν λέγω ἄλλο ὑπάρχειν ᾧ ἀνθρώπῳ· ἢ καθὸ ἄπλοῦν. λέγω δὴ ἢ νοσεῖ· πρόδηλον ὅπ ἢ νοσεῖ· τὸ γὰρ νοσοῦν τῶν καθ' ἕκαστά ἐστιν· οὐδὲν δὲ τῶν καθ' ἕκαστα ὑπάρχει παντὶ δύναται· δῆλον δὲ ἔσται ἃ καθ' ἕκαστα ληφθῶσιν· οἷον ὁ μέλας· διανοητός ὅτι μέλας· δῆλον γὰρ ὅπ τὸν διανοητὸν μέλαν· ἢ διανοητός ὅτι κατηγορῶ τοῦ ὑποκειμένου· οὐχ ἢ διανοητὸς ὅτι μέλας· αὐτὸς γὰρ ἔσται τοῦ κατηγορεῖ τὸ αὖ· ὁμοίως ἐὰν εἴπω ὁ σωκράτης, νοσῶν ὅτι σωκράτης· οὐχ ἢ νοσῶν ὅτι σωκράτης ὁ κατηγορούμενος ὅρος ὅλος ὡς ὅλος κατηγορεῖται σωκράτους, ἀλλ' ἢ νοσεῖ· πάντων γὰρ ὅτι τῷ ἄπειν ὁ σωκράτης νοσεῖ· ἢ νοσῶν ὅτι ἢ τοίνυν τοῦ τὸ ὅπως ἔχει, δῆλον ὅπ ὁ μέσος κατ' ἄλλο μὴν ἄλλου μέρους ὑποκείται τῷ μείζονι· κατ' ἄλλο δὲ κατηγορεῖται τοῦ ἐλάττονος· ὅταν γὰρ εἴπω τὸ ὑγιαῖνον οὐδενὶ νοσοῦντι εὐδέχεται ὑπάρχειν, οὐχ ἢ νοσεῖ τοῦτο φημι, οὕτω γὰρ αὖ ὅδε ἀνάγκης οὐχ ὑπῆρχεν· ὀδέποτε γὰρ τὸ νοσοῦν ἢ νοσεῖ ὑγιαίνει, ἀλλ' ἢ ἄνθρωπός ὅτι τὸ νοσοῦν ἢ ἄλλότι ζῶον· ὅταν δὲ λέγω πάλιν τὸ νοσοῦν παντὶ ἀνθρώπῳ εὐδέχεται ὑπάρχειν, δῆλον ὅτι ἢ νοσεῖ· οὐχ ἢ ἕτερόν τί ὅτι τῇ νόσῳ ὑποκείμενον· ὥστε ὁ μέσος οὐχ ὁ ἄλλος ἔλληπται· ἃ δὲ μὴ μόνον ὁ μέσος ἂς τὸ σωήγετον λαμβάνοιτο, ἀλλὰ καὶ ὁ μείζων· ἐπ πλείων ἀπαντεῖν ἢ ἀπαντεῖν· ἔοικεν οὖν κἂν ἐκ τῶν ἕξεων τὰ μετέχοντα μεταληφθῆ, καὶ τοῦτο ἀπόπτης αὔπτον γίνεσθαι· εἴγε ἄλλους ὅδε ἄλλων ὅρους μεταλαμβάνειν ἀνάγκη· καὶ μὴ ὁ αὐτὸς φυλάττεται μέσος· ὥστε οὐδὲ συμπλοκὴ γίνεται· πῶς ταῦτα ἀπολογούμενος ὁ φιλόσοφος ἔλεγεν· ὡς δεδειγμένον εἴη εὐ τῷ πεῦ ἑρμηνείας, ὡς ὅτι αὐ μεῖχαὶ ἰσοδυναμοῦσι τοῖς ῥήμασι· ὁ γὰρ ἄπειν σωκράτης πτῶπατεῖ, ἢ οὖν ὅτι τῷ ἄπειν σωκράτης πτῶπατεῖν ὅτι· καὶ ἀδὴ πάντων τὸ αὐτό· ἀλλὰ τοῦτο οὕτως ἔχει, δῆλον ὅπ κἂν λαμβάνῃ εὐ τῷ μέσῳ ὁ νοσοῦν, μετοχὴν ὄν· ἰσοδυναμοῦσι τοῦτο τῷ νοσεῖν ῥήματι· ὥστε ἃ αὐτὶ μεταληφθῆ αὐτὶ μετοχὴς τὸ ῥῆμα οὐδὲν ἀδυνάτον συμβαίνει διὰ ὁ ἰσοδυναμεῖν ταῦτα ἀλλήλοις ὡς ἔρηται· ὅταν οὖν εἴπω· ὁ ὑγιαῖνον οὐδενὶ νοσοῦντι· ἐὰν αὐτὶ μεταλάβω ὁ νοσοῦν ἂς ὁ νοσεῖ, καὶ εἴπω τὸ νοσεῖν παντὶ ἀνθρώπῳ ὑπάρχει, οὐχ ἕτερον αὐτὸ ἕτερον ἔλαβον, εἴγε ἰσοδυναμεῖ ἢ μετοχὴ τῷ ῥήματι· πῶς δὲ τοῦτο ἐκεῖνό ὅδε ἄπειν, ὅτι οὐ παντὶ ῥήματι ἰσοδυναμεῖ ἢ μετοχή, ἀλλὰ μόνοις τοῖς ὁριστικοῖς δὲ ὧν καὶ τῶν γένεσιν ἔχει, ἤκιστα δὲ τοῖς ἀπαρεμφάτοις· εἴγε τὰ μὲν ἄλλα ῥήματα σημαντικά ὅδε ἐνεργείας ἢ πάθους μετὰ τοῦ ἐνεργοῦντος ἢ πάσχοντος· ὡς ὁ γράφω· μετὰ τῷ· τὰ ἄλλα δὲ ταῦτα καὶ αἱ μετοχαὶ σημαίνουσι· τὰ μὲν τοι ἀπαρεμφάτα, μόνης ὅδε τῆς ἐνεργείας ἢ τοῦ πάθους σημαντικά· ου μὴν τὰ μετεληφότος τούτων.

10. gr. in pri.

ω f. μετοχαι

Nulli morbo salus
Omni homini salus
Nulli homini mori

Theophrastus

Omnibus uidet & necessariu, duabus positionib) existentibus conclusione esse contingentia aut existentem

Nulli homini salus
Omni homini morbus
Nulli morbo salus

Dubitatio

solo

Participia aequoreuerbis aristo tradit in libro ἑρμηνεύ. non tamen omnibus sed indiuis unde origin trahunt

Diff. inter ini tium & cæteros dos

ὥστε ὁ δὲ ἰσοδυναμοῦσι τοῖς μετοχαῖς. ὁ γὰρ παντὸν δύναται τὸ τύπτειν τῷ τύπτων ἐστίν. ὥστε ὁ δυ-
νατὸν αὐτὶ τῶν μετοχῶν παραλαμβάνειν τὰ ἀπαρέμφατα. ἢ μὴ ἀρκεῖ ὅτι δυνατὸν ἀλλοῖς τὸ δεῖ ῥῆμα
συνάπτειν. οἷον Σωκράτης περιπατεῖ δεῖ Σωκράτη περιπατοῦντα δεῖ εἶναι. ὁ δὲ γὰρ ἕτερόν ἐστι τὸ λε-
γόμενον. ἢ Σωκράτει λέγεται τὸ περιπατεῖν. καὶ Σωκράτη λέγεται τὸ εἶναι ἄλλον περιπατοῦντα. ἐπὶ δὲ
τῶν ἄλλων δὲ ἄλλης συντάξεως διὰ τὴν ἀρμονίαν αἰτίαν. Ἔλεγε δὲ ὡς τὸ προκείμενον κεφάλαιον. ὅπ ὅταν
εἴπω ὅτι τὸ ὑγιαίνειν τῷ νοσοῦντι ὑπάρξει οὐδὲ χεται, ἢ οὐδὲ χομένου ἔχ ὑπάρχει, ἔχ ἢ ἀνθρώπῳ ἐστὶ
τὸ νοσοῦν ἢ ὅτι ὁ ἄλλο τοῦτο φημὶ ἄλλῳ οὐδὲ χεσθαι τὴν ὑγίειαν ὑπάρξει ἢ μὴ ὑπάρξει, ἀλλ' ἢ νο-
σεῖ. καθὸ γὰρ νοσεῖ τοῦτο οὐδὲ χεται αὐτῷ ὑγιαίνειν. καὶ τοῦτο οὐδὲ χομένου ἔχ ὑπάρχει ἄλλῳ ἢ ὑγίεια.
ἢ γὰρ μὴ ἢ νοσεῖ. ἀλλ' ἢ ἀνθρωπος. τυχὸν ἐστὶν ἢ ἄλλο ὁποῖόν τὸ τῆς νόσου δεκτικόν. ἐκεῖνο δὲ ἀληθὲς ἦν
τὸ λέγειν οὐδὲ χεσθαι ἄλλῳ ὑγιαθῆναι ἢ μὴ ὑγιαθῆναι. ἀλλ' ὑπαρχόντως ὑγιαῖνον ἦν. καὶ τότε αὖ τὸ
ἐναντίον τῇ νόσῳ οὐδὲ χεσθαι ἄλλῳ ὑπάρξειν ἢ μὴ ὑπάρξειν ἐλέγομεν. ὥγε ἑκάτερον τῶν αὐτικειμένων, οὐδὲ
χεῖ ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν. ἢ θάτερον κατ' ἐνέργειαν ὑπάρχει. ἢ τὸ ὑπάρχειν. πάντα κῇ τὸ λοιπὸν οὐδὲ
χεται ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν ἐφ' ὧν ἄμεσος ἡ ἐναντιότης. εἰ δὲ τοῖς ἐμμέσοις τῶν ἐναντίων. ἢ εἰ τῷ με-
ταξὺ εἴη πρὸς ἑκάτερον τῶν ἄκρων ὁμοίως ἔχειν. καὶ τὸ τὸ πάλιν ἢ τὸ μεταξὺ μετέχειν. οἷον τὸ φαιὸν οὐ
δέχεται, τὸ λευκὸν ὑπάρξειν. οὐδὲ χεται δὲ καὶ τὸ μέλαν. καὶ δῆλον ὅτι ἔχ ἢ ἐμπόν δεῖ τῷ φαιόν. ἢ γὰρ
ἢ ἐμπόν δεῖ, τοῦτο καὶ ὑπάρξειν ἤδη τὸ λευκὸν ἢ τὸ μέλαν ἐδύνατο. ὁ μὴν οὐδὲ χεσθαι ὑπάρξειν. ἢ
μέτοι τὸ φαιοῦ μετέχει. ἐπεὶ τῶν ἄκρων ὁ μετέχει μ, δύνατο δὲ μετέχειν. τοῦτο λέγεται οὐδὲ χε-
σθαι ἄλλῳ ὑπάρξειν τὸ λευκὸν ἢ τὸ μέλαν ἢ μὴ οὐδὲ χεσθαι. ἢ γὰρ μὴ καθὸ τὸ φαιοῦ μετέχει. ὑποκείσθω
μὴ ὂν φαιόν. καὶ ἐκεῖ ἀληθὲς ἦ πᾶν οὐδὲ χεσθαι ἄλλο λευκὸν εἶναι ἢ μέλαν. ἀνάγκη γὰρ πάντα τὸ πφυ-
κὸς τῶν ἐναντίων μετέχειν θατέρου κατ' ἐνέργειαν. ἢ τῶν μεταξύ τινος. ἢ ἐμμεσα εἰ ὥστε ὑπαρχόντως
ἢ μέλαν ἢ λευκὸν. ὥστε καὶ ὅ πεν λέγει ὁ ἀριστοτέλης τὸ ὑγιαίνειν τῷ νοσοῦντι ὑπάρχειν. ἔχ ἢ ἀν-
θρωπος ἐστὶ τὸ νοσοῦν, ἀλλ' ἢ νοσοῦν ἦν, οὐδὲ χεσθαι ἄλλῳ φαμὲν ὑπάρξειν τὸ ὑγιαίνειν ἢ οὐδὲ χόμενον
μὴ ὑπάρχειν. ὥστε ἐπεὶ τὸ νοσοῦν ἢ νοσεῖ ἀληθῆναι. ἐαὶ αὐτὶ τῶν νοσοῦντος μετελάβω τὸ νοσεῖν, οὐχ
ἕτερον τι λαμβάνω. καὶ γὰρ τὸ νοσεῖν ὑπέκειτο τῷ μείζονι. κατ' ἄλλο δὲ τοῦτο καὶ τὸ ἐλάττονος κα-
τηγορηθήσεται. ὥστε ἢ καὶ σύνθετον τὸν ὑποκείμενον οὐ τῇ μείζονι ἔλαβον. ἐπεισὶ κατὰ τὸ ἄπλοῦν τὸ
νοσεῖν ἐχαρακτηρίζετο. καὶ τοῦτο αὐτῷ, ὁ μείζων κατηγορεῖτο, δύλογον κατὰ τὸ ἄλλον τὸ ἐλάττονος κα-
τηγορεῖσθαι. ὥστε κἄν τι ὅτως εἴπω ὅτι τὸ νοσοῦν παντὶ ἀνθρώπῳ ὑπάρχει. ὁ κατὰ τὸ σύνθετον κα-
τηγορεῖ ἄλλον τὸ ἐλάττονος. ἀλλὰ κατὰ τὸ νοσεῖν καθὸ καὶ ὑπέκειτο τῷ μείζονι. κἄντε ἄλλο τὸ ἁ-
πλοῦ μετεπλάβω, ἔχ ἕτερον τι λαμβάνω ὅρων. ἀλλὰ τὸν ἄλλον μήποτε δὲ ἔκ ἀληθὲς ἦν τὸ λέ-
γειν ὅτι ὅταν εἴπω ὁ ὑγιαίνειν οὐδὲ χεσθαι τῷ νοσοῦντι ὑπάρξειν ἢ μὴ ὑπάρξειν. καθὸ νοσεῖ κατηγορῶ αὐ-
τῷ τὸ ὑγιαίνειν. ὥσπερ γὰρ δέδεικται ἔχ ἢ ἄνθρωπος ἁπλῶς ὅτι κατηγορεῖται. δῆλον ὅτι ὁ δὲ ἢ νοσεῖ ἁ-
πλῶς. ὁ δὲ τῷ συνθέτου κατὰ τὸ νοσεῖν. ἀλλὰ τῷ συνθέτου ὡς συνθέτου. ὁ γὰρ νοσοῦν ἢ νοσοῦν ἦν ὅλον
τοῦτο πέφυκε ποτὲ ὑγιαίνειν. ὁ δὲ γὰρ ἄλλο ἐστὶ τοῦτο, ἢ ὅτι οὐδὲ χεται μετὰ τὸ τῇ νόσῳ ἄπτεσθαι
πλῶς. ὁ δὲ τῷ συνθέτου κατὰ τὸ νοσεῖν. ἀλλὰ τῷ συνθέτου ὡς συνθέτου. ὁ γὰρ νοσοῦν ἢ νοσοῦν ἦν ὅλον
τοῦτο πέφυκε ποτὲ ὑγιαίνειν. ὁ δὲ γὰρ ἄλλο ἐστὶ τοῦτο, ἢ ὅτι οὐδὲ χεται μετὰ τὸ τῇ νόσῳ ἄπτεσθαι
πλῶς. ὁ δὲ τῷ συνθέτου κατὰ τὸ νοσεῖν. ἀλλὰ τῷ συνθέτου ὡς συνθέτου. ὁ γὰρ νοσοῦν ἢ νοσοῦν ἦν ὅλον
τοῦτο πέφυκε ποτὲ ὑγιαίνειν. ὁ δὲ γὰρ ἄλλο ἐστὶ τοῦτο, ἢ ὅτι οὐδὲ χεται μετὰ τὸ τῇ νόσῳ ἄπτεσθαι

ΤΟΥΤΟΥ δὲ μὴ ληφθέντος. ὁ γίνεται συλλογισμός. ἢ μὴ τοῦ οὐδὲ χεσθαι. τοῦτο δὲ ὁ κ ἀδύνατον.
οὐδὲ χεται γὰρ μηδενὶ ὑπάρξειν ἀνθρώπῳ ὑγιαίνειν. πάλιν δὴ τοῦ μέσου σχήματος ὁμοίως ἔσται ὁ ψεῦδος.
τῷ γὰρ ὑγιαίνειν, νόσῳ μὴ ὁ δεμιᾷ. ἀνθρώπῳ δὲ παντὶ οὐδὲ χεται ὑπάρξειν. ὥστ' ὁ δενὶ αὐῷ νόσον.

Α μφοτέρων γὰρ τῶν προτάσεων οὐδὲ χομένων ὁ σῶν, οὐδὲ χόμενον γίνεται ὁ συμπέρασμα καὶ ἀληθές.
καὶ ὁ κ ἀναγκαῖον, ψεῦδος ὡς πρότερον.

Ε Ν δὲ τῷ τέτῳ σχήματι κατὰ τὸ οὐδὲ χεσθαι συμβαίνει ὁ ψεῦδος. καὶ γὰρ ὑγιαίνειν καὶ νόσον, καὶ
ἀδικίμιν, καὶ ἄγνοιαν, καὶ ὅλως τὰ ἐναντία, παντὶ τῷ αὐτῷ οὐδὲ χεσθαι ὑπάρξειν. ἀλλήλοις δ' ἀν-
διώτατον.

Ε ὰν τὰς ἕξεις λαβὼν συμπλέξω εἰς σχήματι τὸ συλλογισμόν. σωσάγε) ψεῦδος συμπέρασμα. ὁ καθόλου αὐ
τὸ ἀλλὰ κατὰ τὸ οὐδὲ χόμενον. οἷον ὑγίειαν οὐδὲ χεσθαι μηδενὶ ἀνθρώπῳ ὑπάρξειν. νόσος παντὶ ἀνθρώ
πῳ οὐδὲ χεσθαι ὑπάρξειν, κῇ ὅσον ἀδὶ τοῖς προτάσεσιν ὑγίειαν οὐδὲ χεσθαι μηδεμιᾷ νόσῳ ὑπάρξειν. ἀλλ'
ὁ κ οὐδὲ χεσθαι. ἀλλὰ ἢ ἀνάγκη μὴ ὑπάρξειν κατὰ τὸ οὐδὲ χόμενον οὖν ψεῦδος.

ΤΟΥΤΟ δὲ ἀνομολογούμενον τοῖς προειρημένοις. ὅτι γὰρ τῷ αὐτῷ πλείῳ οὐδὲ χεῖτο ὑπάρ
χειν, οὐ δὲ χεῖτο καὶ ἀλλήλοις. φανερὸν οὖν ὅτι οὐ ἅπασι τοῦτοις ἢ ἀπάτη γίνεται, παρὰ τὴν
τῶν ὅρων ἔκθεσιν. μεταληφθέντων γὰρ τῶν κατὰ τὰς ἕξεις, οὐδὲν γίνεται ψεῦδος. δῆλον
οὖν ὅτι κατὰ τὰς τοιαύτας προτάσεις, ἀεὶ ὁ κατὰ τὴν ἕξιν αὐτὴ τῆς ἕξεως μεταληπτέον καὶ
θετέον ὅρον.

Τ ὸ τὴν ὑγίειαν ἀδύνατον ὑπάρξειν τῇ νόσῳ, ἀληθὲς μὲν, ἐναντίον δὲ τοῖς ἤδη διαπεπραγμένοις. εἴρηται
γὰρ ὅτι

γὰρ ὅτι ἢ ἄμφω οὐδὲ χόμενοι ὦσι, πάντως οὐδὲ χόμ ὁ συμπέρασμα. ὥσπ κῇ ἀναγκαῖον, ἀναγκαῖον
τῶ ὦ οὐδὲ χομένων ὁ ὧν ἀμφοτέρων, ἀναγκαῖον σωῆκται ἢ ἀδύνατον. τοῦτο δὲ σωίβη διὰ τὸ
πᾶς ἕξεις ἅπαντας τῶν μεταληφθέντων παραληφθῆναι.

ΟΥ δεῖ τοὺς ὅρους ἀεὶ ζητεῖν ὀνόματι ἐκτίθεσθαι. πολλάκις γὰρ ἔσονται λόγοι, οἷς ὁ κεῖται ὀνόμα
τα. διὸ καὶ χαλεπὸν ἀνάγειν τοὺς τοιούτους συλλογισμούς. εἴοτε δὲ καὶ ἀπαιτοῦσι συμβήσεται διὰ
τὴν τοιαύτην ζήτησιν. οἷον ὅτι τῶν ἀμέσων ἔστω συλλογισμός. ἔστω γὰρ ὁ ἀ δύο ὀρθαί. ὁ δ' ἐφ' ᾧ β', ῥί-
γωνον. ὁ δ' ἐφ' ᾧ γ', ἰσοσκελές. τῷ μὴ ὦ γ', ὑπάρχει ὁ ἀ, διὰ τὸ β'. τῷ δὲ β' οὐκέτι δ' ἄλλο. καθ' αὐ
τὸ γὰρ ὁ ῥίγωνον ἔχειν δύο ὀρθάς. ὥστ' ὀκ ἔσται μέσον τοῦ ἀ, β' ἀποδεικτῆ ὅ τος. φανερὸν γὰρ ὅτι ὁ μέ
σον οὐχ οὕτως ἀεὶ λεκτέον, ὡς τόδε τι. ἀλλ' εἴοτε λόγον. ὅπ συμβαίνει κἀπὶ τῶν λεχθέντος.

π ἄλλο τι μεταβαίνει ὁ καὶ ἄλλο δεῖ παρατηρεῖν εἰ τῷ ἀνάγειν τοὺς συλλογισμοὺς ἀδὶ τὰ σχήματα.
τῶ τῷ πραγμάτων, τὰ μὴ ὀνόματι δηλοῦται. ὡς ἄνθρωπος. ἵππος. περιπατῶ. γράφω. καὶ τὰ ἄλλα
πάντα ὅσα διὰ μιᾶς λέξεως σημαίνεται. τὰ δὲ ὁ δι' ὀνόματος σημαίνεται. ἀλλὰ διὰ λόγου. πνὰς γὰρ
τῶν φυσικῶν ἰδιότητων, ἢ ὀκ ἐδωνόθησαν ἢ ὀκ ἐπωνόμασαν ὀνόματα θεῖναι τοῖς δι' ὀνόματος σημά
ναι. ἀλλὰ λόγῳ τὴν τούτων ἐρμηνεύομεν φύσιν. ὁ δεῖ οὖν φησι νομίζειν ὅτι πάντα τὰ καὶ πάντως ὀ
νόματι δεῖ τοὺς ῥᾶς ὅρους τοῦ συλλογισμοῦ σημαίνεσθαι. ἔστ γὰρ ὅτε ὀνόματος μὴ δυνατοῦντος, λόγω
σημαίνομεν πνὰ ἢ πνας τῶν ὅρων. οἷον ἢ βουλοίμεθα δεῖξαι ὅτι τοῦ ἰσοσκελοῦς ῥιγώνου αἱ ῥᾶς γωνί
αι δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσί. πρῶτον μὴν οὖν ἀλλὰ τὸ κατηγορούμενον. ὅρα πῶς ὀκ εἰδὸς ὄνομά ἐστιν ἀλ
λὰ λόγος. ζητοῦντες δὲ τὸν μέσον δι' οὗ δεῖ συμπεραίνειν ὁ πρόβλημα. εὑρεῖν μὴν δυνατοῦμεν ὀνόμα
τι ἀλλὰ ἐκτίθεσθαι. λέγοντες οὕτως ὁ ἰσοσκελὲς ῥιγώνον, ῥιγώνον ἐστί, πάντες ῥιγώνου αἱ ῥᾶς γωνίαι
δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσί, τοῦ ἰσοσκελοῦς ἄρα ῥιγώνου αἱ ῥᾶς γωνίαι δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσί. εἰ δὲ τὴν
μείζονα θέλομεν κῇ σκιδνάσαι πρότασιν πότερον ὅτι παντὶ τριγώνου αἱ ῥᾶς γωνίαι δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι
εἰσί. ὀκέτι δηλαδὴ ὀνόματι τὸν μέσον ἐκτίθεσθαι δι' οὗ συναγεῖ τὸ συμπέρασμα. ἀλλὰ δεῖ λόγῳ αὐτὸ
ἐρμηνεύειν. οἷον ὅτι παντὸς ῥιγώνου αἱ ῥᾶς γωνίαι δύο τοῖς ἑφεξῆς, ἴσαι εἰσί. πᾶσαι αἱ δύο τοῖς ἑφε
ξῆς ἴσαι ὅσαι δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσί. παντὸς ἄρα ῥιγώνου αἱ ῥᾶς γωνίαι δύο ὀρθαῖς ἴσαι εἰσί. εἰ δὲ ἂν
φησι παρῶμεν πάντα τὰ κῇ πάντως ὀνόματι ἐκτίθεσθαι τὸ ὅρους, ἀπάτης ἡμῖν ὁ τοιοῦτον αἴτιον γίνε
ται. διὸ νόμεθα γὰρ ὅτι οὐδὲ χεται τῶν ἀμέσων εἶναι τὸν συλλογισμόν. ὅπ δὲ δέδεικται οὐ τοῖς ἀποδεικ
κτικοῖς ἀδύνατο. πᾶσα γὰρ ἀποδείξις διά πινος μέσου ὁρᾶ γίνεται. ὅτι γὰρ τοῦ τεταγώνου αἱ ῥᾶς γωνίαι
δύο ὀρθαῖς ἴσαι εἰσί, ἀποδεικτικῶν μ. ὅτι ὡς ἄλλη ἢ πεὶ ἄλλο δεῖκνυσι ἀποδείξις. ἐαὶ οὖν τὴς εἴοι ὁ
ὅτι δεῖ πάντω ὀνόματι ἐκκεῖσθαι τοὺς ὅρους. μὴ δυνάσιον ὀνόματα σημαίνει τὸν μέσον ὅρον δι' οὗ ἡ
ἀπόδειξις αὐτοῦ γίνεται. οἰόν ἐστι ἀμέσως ὑπάρχειν τῷ ὑποκειμένῳ ὃν κατηγορούμενον. καὶ ἀμέ
σον ὄντος τοῦ προβλήματος ἀπόδειξιν αὐτοῦ εἶναι. ὅπ' ὅτιν ἀδύνατον. ὥστε φησὶν ὁ πάντως οἰκτέον
ὡς δεῖ ὀνόματι ἐκκεῖσθαι τοὺς ὅρους. ἀλλ' ἔστι ὅτε καὶ διὰ λόγου ἄλλους σημαίνειν. διό φησι τοὺς πυθό
τους συλλογισμοὺς χαλεπὸν ἀνάγειν ὑπὸ τὰ σχήματα. ἐπεισὶ γὰρ ὁ κεῖται εἰ τῇ σωνθέσει τῷ μέσῳ ὀνό
μα. ὁ πάντως τὴν δυείσκειν λόγον ἐρμηνευτικὸν τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων, δυσερὴς ἡ ἀνάλυσις γίνε
ται. τὰ μὴ ὦ λεγόμενα εἰ τοῦ τοῖς τοῦτο ὄστ. τὰ δὲ τῆς λέξεως λοιπὸν δῆλος. ὁ δὲ ὡς τὸ δὲ τι αὐτὸ
τῶ ὡς ὄνομα. οἷον, ἄνθρωπος. ἵππος. φιλοσοφεῖ. βαδίζει.

ΤΟ δὲ ὑπάρχειν ὁ πρῶτον τῷ μέσῳ, καὶ τοῦ τῷ ἄκρῳ, ὁ δεῖ λαμβάνειν, ὡς ἀεὶ κατηγορήσω
μένων ἀλλήλων ὁ μοῖος ἢ τὸ, τε πρῶτον τοῦ μέσου, καὶ τοῦ τοῦ τοῦ ἐχάτου.

Ε τερον πάλιν θεώρημα παραδίδωσιν. ὁ δεῖ φησι νομίζειν ὅτι πάντως δεῖ κατ' οὐσίαν πᾶσιν τοὺς ὅρους
ἐκτίθεσθαι. οἷον ὁ ἄνθρωπος ζῶον. ὁ ζῶον ὄσία. ὁ ἄνθρωπος ἄρα ὄσία. πάντες γὰρ οἱ τοῦτο οἱ ὅροι κατ'
οὐσίαν πᾶσιν κεῖνται. ἐπεισὶ γὰρ ὁ τῆς φύσεως μόνης τῶν πραγμάτων νομίζωμεν. ἀλλὰ καὶ τῆς πε
ὶ τὴν λέξιν οὐκοσμίας χρῆστ ἑλληνικῶς τοῖς σωτάξεσι τοῦ λόγου ἀποδιδόναι καὶ μὴ σολοικισμοῖς ὑ
ποφέρεσθαι δεῖ καὶ τῆς κατὰ τὰς προτάσεις τῶν ὀνομάτων ὀρθῆς χρήσεως φροντίδα ποιεῖσθαι καὶ
μὴ ἀρκεῖσθαι μόνον ὧ δηλοῦσθαι ὅπ τὸ δὲ τι νοοῦντες τῇ δὲ τῇ λέξει ἐχρησάμεθα. ἐπεὶ οὖν σημαίνουσι
τὰ πράγματα ὁ μόνον τοῖς δυείαις ἀλλὰ καὶ τοῖς πλαγίαις πᾶσιν. ἄλλης γὰρ θέσεως τοῦ ὑποκει
μένου, ἄλλη πᾶσις ὅτι σημαντική. διὰ τοῦ τὸ πᾶσα ἀνάγκη μὴ μόνον κατ' δυείαν πᾶσιν ἀλλὰ καὶ κα
τὰ τὰς πλαγίας τοὺς ὅρους ἐκτίθεσθαι. πολλάκις μὴν οὖν πάντες οἱ ὅροι κατ' δυείαν πᾶσιν ἐκκεί
σθαι. οἷον ὁ σωκράτης φιλόσοφός ἐστι, πᾶς φιλόσοφος ἀγαθός. ἐστὶν ὁ σωκράτης ἄρα ἀγαθός ἐστι, πάν
τες γὰρ οἱ ὅροι κατ' δυείαν πᾶσιν κεῖνται. εἴοτε δὲ φησι κῇ ἀμφότεραι αἱ προτάσεις κῇ πλαγίαν ἔκ
κεινται πᾶσιν. ἢ ἡ μὲ κῇ πλαγίαν, ἢ ὁ κατ' δυείαν. κῇ ὁ συμπέρασμα δὲ ὁ μοῖος. πολλάκις μὲ κατ' δυ
θεῖ πᾶσιν συνάγει. πολλάκις ὁ κῇ πλαγίαν. Ἰστέον ὁ ὅτι ὅταν λέγω ἢ κατ' δυείαν ἢ κῇ πλαγί
αν τῇ ὅρου ἐκτίθεσθαι. δεῖ τοῦ τοῖς προτάσεσιν ὑποκαμῇ λέγω. οἱ γὰρ κατηγορούμενοι ἀεὶ κατ' δυθεῖ
τίθενται πᾶσιν. κἄν ποτε πλαγίαν πᾶσις δυρεθῇ τοῦ κατηγορουμένου, πάντως κῇ δυθεῖαν νοεῖται ἔξωθεν.
ἢ πάντως διὰ τοῦ ῥήματος. εἴγε πᾶν ῥῆμα δυθεῖ ἐστὶν πᾶσιν πλὴν τοῦ μέλλει κῇ μὴ μέλλει. οἷον σωκράτους

ὦ ἀναγκάζοντε

λέξιν. 1. textu

φιλοσοφοῦντος, ἢ μᾶς ἀκροᾶσθαι δεῖ. εἴνεκα γὰρ τοῦ δεῖν ἢ δύβεσθαι. οὐδὲν γὰρ ἕτερον, ἢ ἢ μᾶς δέον ἐστίν. ὅ
πῃ δ' ὅτιν δύβεσις πόσεως καὶ ῥήματος. εἰ ὢ δ' δύβεσθαι μὴ εἰ θεωρεῖται ὄν ἀπαρτίζεται λόγος καὶ μὴ
οὐ ὄξ ὑποκειμένου καὶ κατηγορουμένου, πάντως κατ' δύβεσιν προφέρεται πῶσιν. αἱ δ' ἐκ τέτου πῶς
κατηγορουμένου καὶ αἱ μετὰ τόπου, ποτὲ μὴ κατ' δύβεσιν. ποτὲ δὲ κατὰ πλαγίων, κατ' δύβεσιν μὴ,
σωκράτης ἀγαθός ὅτι. κατὰ δὲ τὰς πλαγίας, σωκράτους ἠκροάσατο πλάτων. ἢ μαθητής ὅτι πλάτων.
σωκράτει ἐπεβούλευσεν ἄνυτος. ἢ ἱππῆ βυλός ὅτι. σωκράτει ἀπέκτειναν ἀθηναῖοι. σωκράτης διώκεται
βασιλέως. σωκράτους εἰδέχεται ἀκροᾶσθαι. σωκράτει εἰδέχεται διαλέγεσθαι. σωκράτει τύπτειν εἰδέχ-
εται. ἢ μὴ οὐ διαίνοια τῶν εὐπαίδων παραδιδομένων ἐστὶ τοιαύτη. ὅπως δὲ τοῖς ὑποδείγμασι καὶ
δὲ καστον χρήσει τῇ λέξει ὄξ ἐπέζοντες ἐρόμεθα.

ΤΟ δὲ ὑπάρχειν ὃ πρῶτον τῷ μέσῳ, καὶ τὸ τῷ ἄκρῳ, ὁδεῖ λαμβάνειν, ὡς ἀεὶ κατηγορηθησομ-
ἀλλήλων ὁμοίως τό, τε πρῶτον τὸ μέσου, καὶ τὸ τὸ ἐσχάτου,
ρῶτον φ. φησὶ τὸν μείζονα ὅρον. ἄκρον δὲ τὸν ἐλάττονα. κατηγορηθησομένων δὲ φησὶν αὐτὶ τὸ κατ' δύ-
βεσιν πῶσιν. εἰ ταύτας γὰρ ἔσιν αἱ κυρίας κατηγορίαι. λέγω δὴ ὃ ὑπάρχει τόδε τῷδε. ὁ ἄνθρωπος
ζῶον ἐστί. καὶ οὕτω μὴ ὁ διδάσκαλος. οἶμαι δὲ ἁπλούστερον πᾶσαν κατηγορίαν λέγειν ἁπλόν. ἔπειτ' γὰρ
ὡς ἀεὶ κατηγορηθησομένων ἀλλήλων, ἐπήγαγεν ὁμοίως ὃ πρῶτον τὸ μέσου. καὶ τὸ τὸ ἐσχάτου. ἢ ὃ
ὃ κατηγορηθησόμενον ὃ κατ' δύβεσιν ἐκκεῖσθαι αὐτῷ ἐσήμαινε. παρέλιπεν ἰδὼ ὃ ἐπέγειν ὁμοίως τό τε
πρῶτον τὸ μέσου καὶ τὸ τὸ ἐσχάτου.

ΚΑΙ ἰδὴ τὸ μὴ ὑπάρχειν δὲ ὡσαύτως.

Τ ὑτέ σιν ἰδὴ τῶν ἄλλων ἀποφατικῶν προτάσεων. καὶ γὰρ ταῦτά ποτε μὴ κατ' δύβεσιν πῶσιν προφερό-
μεθα. ποτὲ δὲ κατά τινα τῶν πλαγίων. οἷον ἄνθρωπος ὃκ ἔσιν ἄψυχον. τῶν ἀτόμων ὃκ ἔστι γένος. τῇ δ'
σία ὅδεν ὅτιν εὐαντίον. τὸν ἀγαθὸν αὐδρα ὅδεν βλάψαι δύναται.

ΑΛΛ' ὁσαχῶς τὸ εἶναι λέγεται. καὶ ὃ ἀληθὲς ἔπειν ἄλλο τὸ τὸ, τοσαυταχῶς εἰεὰν χρὴ συμβαί-
νειν, καὶ ὃ ὑπάρχειν.

Ο σαχῶς φησὶν ἕκαστον τῶν ὄντων εἶναι λέγεται, τοσαυταχῶς κατηγορεῖν ἄλλο ἄλλου εὐδέχεται. λέγει
δὲ ἕκαστον εἶναι κατὰ τὰς τῶν ὀνομάτων πτώσεις. λέγεται γὰρ σωκράτης ἐστί. σωκράτους ὄντος. σωκρά-
τει εἶναι. ὁσάκις οὖν ἕκαστον εἶναι λέγεσθαι δύναται. καὶ ἀληθῶς εἶναι, τοσαυταχῶς καὶ τὰς πτῶσεις
συμπλέκειν δύναται. ἢ ἀμφοτέρας ὡσαύτως, ἢ τὸ μὴ οὕτω τὸ δὲ οὕτως.

ΟΙΟΝ ὅτι τῶν εὐαντίων ἐστὶ μία ἐπιστήμη. ἔστω γὰρ ὃ ἀ ὃ μίαν εἶναι ἐπιστήμην. τὰ δ' εὐαντία ἀλ-
λήλοις, ἐφ' οὗ β'.

Λ οιπὸν ἰδὴ ὑποδειγμάτων τὰ ἐρημένα παραδίδωσιν. καὶ τέως ὅτι εὐδέχεται κατὰ γενικὸν πῶσιν
συμπλέκεσθαι τὰς προτάσεις. ὡς ὅτιν εἴπω τῶν εὐαντίων μία ἐστὶν ἐπιστήμη.

ΤΟ δὴ ἀ τῷ β' ὑπάρχειν ὃχ ὡς τὰ εὐαντία. ῷ, μίαν εἶναι αὐτῶν ἐπιστήμην. ἀλλὰ ὅτι ἀληθὲς ἔφ-
πειν κατ' ἄλλων μίαν εἶναι ἐπιστήμην.

Τ ὑτέ σιν ὃ καθ' δύβεσιν ὑπάρχειν τῷ β' ὃ ἀ. τὸ γὰρ σημαίνει ἄλλῳ. τὸ ὃχ ὡς τὰ εὐαντία. ὡς εἴπις ἔλεγε
τὰ εὐαντία πολέμια ἐστίν. ἀλλὰ κατὰ γενικὸν τῶν εὐαντίων μία ἐστὶν ἐπιστήμη. ἔπειν δὲ οὐχ ὡς τὰ
εὐαντία, προσέθηκε τὸ μίαν εἶναι ἄλλων ἐπιστήμη. τί οὖν βούλεται. ἤτοι οὖν τοῦτό φησιν, ὅτι τὸ λέγειν
μίαν εἶναι ἄλλων ἐπιστήμην, ὃκ ἔστιν ὡς τὰ εὐαντία, τουτέστι κατ' δύβεσιν, ἀλλ' ὅτι ἀληθὲς ἔπειν κατ'
ἄλλων τὸ μίαν εἶναι ἄλλων ἐπιστήμην. τουτέστι κατὰ γενικὸν, ἢ ὅτι ὃκ ἔστι τοῖς εὐαντίοις εἰ τούτῳ ὃ
εἶναι. εἰ τῷ μίαν εἶναι ἄλλων ἐπιστήμην. διὸ δὲ κατ' δύβεσιν διωκτὸν κεῖσθαι, ὥσπῃ σωκράτη ὃ εἶναί
ὅτιν, εἰ τῷ ἄνθρωπον εἶναι, διὸ φαμὲν, σωκράτης ἄνθρωπός ὅτιν. ὃχ ὅτω δὲ καὶ ὃ μίαν εἶναι τῶν ἐ-
ναντίων ἐπιστήμην. διὸ δὲ φαμὲν τὰ εὐαντία ἐστὶν ἐπιστήμη. ἀλλὰ τῶν εὐαντίων.

ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ δ' ὅ τε μὴ, ἰδὴ τὸ μέσου ὃ πρῶτον λέγεσθαι. ὃ δὲ μέσον, ἰδὴ τὸ τρίτον μὴ
λέγεσθαι. οἷον ἢ ἢ σοφία ἐστὶν ἐπιστήμη.

Ε πεσθὴ ὡς ἰδὴ μιᾶς προτάσεως ὄξ ἐγένετο ὑπόδειγμα. ὃ κατ' δύβεσιν πῶσιν, ἀλλὰ κατὰ γενικὸν συμ-
πεπλεγμένης, διὰ τὸ τὸ νῦν ἐπ' ἀμφοτέρων τὰ ὑποδείγματα τίθησι. ὃ δὲ λέγεσθ' φησὶν αὐτὶ τὸ κατ'
δύβεσιν πῶσιν. αὕτη γὰρ ὅτιν ἢ ὀνοματικὴ πῶσις καθ' ἣν ἕκαστον εἶναι λέγεται. συμβαίνει οὖν φη-
σὶ ποτὲ μὴ κατ' δύβεσιν τὸν μείζονα πρότασιν τίθεσθαι, τὸν δὲ ἐλάττονα κατά τινα τῶν πλαγίων.
ἔστι δὲ τοῦ ὑπόδειγμα τοιοῦτον. τὸ ἀγαθοῦ σοφία ἐστίν. ἢ σοφία ἐπιστήμη ἐστί. τὸ ἀγαθοῦ ἄρα ἐπιστήμη
ἐστίν. εἰ τούτῳ γὰρ ἢ μὴ ἐλάττων κατὰ γενικὸν προσεπιλέκεται πῶσιν. ἢ δὲ μείζων κατ' δύβεσιν. καὶ ὃ
συμπέρασμα ὅμοιον τῇ ἐλάττονι.

ΤΟΥ δ' ἀγαθοῦ ὅτιν ἢ σοφία ἐπιστήμη, συμπέρασμα ὅτι τὸ ἀγαθοῦ ἐπιστήμη ἐστί.

Τ ὸν ἐλάττονα πρότασιν θεῖναι βουλόμενος. ἢ δὴ γὰρ ὄξ ἐγένετο τὸν μείζονα ἔπειν ἢ σοφία ἐστὶν ἐπιστήμη.
σωέπλεξε τοὺς ἄκρους ἔπειν. τὸ ἀγαθοῦ ἢ σοφία ἐπιστήμη ἐστί. ἐπεσθὴ γὰρ τὸ λέγειν τὸ ἀγαθοῦ σο
φία ἐστίν, ἀσαφὲς πῶς ἐδόκει εἶναι, τί σημαίνει τὸ σοφίαν εἶναι τὸ ἀγαθοῦ. βουλόμενος δηλῶσαι, εἴπεν ὅτι
ἢ τὸ

ἢ τὸ ἀγαθὸν ἐπιστήμη, ἢ σοφία ἐστίν. ὥστε ἐπιστήμη πλέον εἶναι τινὶ ἐπιστήμῃ τῆς σοφίας. ὡς εἴπις ἔλεγε τῶν
ἐπιπέδων ἡ γεωμετρία ἐστὶν ἐπιστήμη. ἵνα ὅτω τὶς εἴποι. τῶν ἐπιπέδων γεωμετρία ἐστίν. ἢ τὰ ἐπίπεδα
γεωμετρεῖν ὅτι. γεωμετρία ἐπιστήμη ἐστί. τῶν ἐπιπέδων ἄρα ἐπιστήμη ἐστί.

ΤΟ μὴ δὴ ἀγαθὸν, οὐκ ἔστιν ἐπιστήμη. ἢ δὲ σοφία ἐστὶν ἐπιστήμη.

Ο βούλεται λέγειν τὸ τὸ ὅτιν ὅτι ὃ μὴ συμπέρασμα κατὰ γενικὸν προσεπιλέκεται. οὐ κατ' δύβεσιν ὥς
πῃ καὶ ἢ ἐλάττων πρότασις. οὐ γὰρ σωέπκται ὅτι ὃ ἀγαθὸν ἄρα ἐπιστήμη ἐστί. ἀλλὰ τὸ ἀγαθοῦ ὅτιν
ἐπιστήμη. ἢ μεῖζον μείζων πρότασις κατ' δύβεσιν προσεπιλέκεται. ἢ σοφία γὰρ ἔφαμεν ἐπιστήμη ἐστίν.

ΟΤΕ δὲ ὃ μὴ μέσον ἐπὶ τὸ τρίτου λέγεται. ὃ δὲ πρῶτον ἐπὶ τὸ μέσου οὐ λέγεται. οἷον, ἢ τὸ
ποιοῦ παντὸς ὅτιν ἐπιστήμη, ἢ εὐαντίον. ὃ δ' ἀγαθὸν καὶ εὐαντίον καὶ ποιόν, συμπέρασμα μὴ, ὅτι τὸ
ἀγαθοῦ ὅτιν ἐπιστήμη.

Α ντιγράφει τὰς προτάσεις. καὶ τινὶ μὴ ἐλάττονα κατ' δύβεσιν συμπλέκει. τινὶ δὲ μείζονα κατὰ γενι-
κὸν. νῦ ὃ συμπέρασμα πάλιν κατὰ γενικὸν σωάγει. οἷον ὃ ἀγαθὸν ποιόν ὅτι. τὸ ποιοῦ ἐπιστήμη ἐστί.
τὸ ἀγαθοῦ ἄρα ἐπιστήμη ἐστίν. ἢ οὕτως. τὸ ἀγαθὸν εὐαντίον ἐστίν. τῷ κακῷ γὰρ εὐαντίον δίκαιον ὅτι. τὸ
εὐαντίον ἐπιστήμη ἐστί. τὸ ἀγαθοῦ ἄρα ἐπιστήμη ἐστίν.

ΟΥΚ ἔστι δὲ ὃ ἀγαθὸν ἐπιστήμη. οὐδὲ ὃ ποιόν, οὐδὲ ὃ εὐαντίον, ἀλλὰ ὃ ἀγαθὸν ταῦτα.

Τ ουτέστιν οὐδὲ ὃ συμπέρασμα κατ' δύβεσιν προσεπιλέκεται. οὐ γὰρ εἴπομεν ὅτι τὸ ἀγαθὸν ἄρα ἐπιστήμη
ἐστί. ἀλλὰ τὸ ἀγαθοῦ, ἀλλ' οὐδὲ ἢ μείζων. οὐ γὰρ εἴπομεν ὅτι ὃ ποιόν ἐπιστήμη ἐστίν. ἢ τὰ εὐαντία ἐπι-
στήμη ἐστίν. ἀλλὰ τὸ ποιὸ νῦ τῶν εὐαντίων ἐπιστήμη ἐστίν. ἢ μέντοι ἐλάττων κατ' δύβεσιν προσεπιλέκεται.
τὸ γὰρ ἐσήμαινεν ἔπειν ἀλλὰ ἀγαθὸν ταῦτα. οὕτω γὰρ ἐλέγομεν ὃ ἀγαθὸν ποιόν ὅτιν ἢ εὐαντίον.

ΕΣΤΙ δὲ ὅτε μήτε ὃ πρῶτον κατὰ τὸ μέσου, μήτε τὸ τὸ κατὰ τὸ τρίτου, τὸ πρῶτον κατὰ τὸ
τρίτου, ὅτε μὴ λεγομένου, ὅτε δὲ μὴ λεγομένου οἷον ἢ οὐ ἐπιστήμη ἐστίν, ἔστι τούτου γένος. τὸ δ' ἀγαθοῦ
ὅτιν ἐπιστήμη, συμπέρασμα ὅτι τὸ ἀγαθοῦ ὅτι γένος.

Ε πεσθὴ εἰ τοῖς προλαβοῦσι μίαν μὴ πρότασιν ἐλάμβανεν κατὰ γενικὸν πῶσιν, μίαν δὲ κατ' δύβεσιν.
καὶ σωῆγε κατὰ γενικὸν τὸ συμπέρασμα. νῦν ἀμφοτέρας κατὰ γενικὸν συμπλέκει. καὶ σωάγει
συμπέρασμα ποτὲ μὴ κατ' δύβεσιν ποτὲ δὲ κατὰ γενικὸν. τὸ γὰρ τὸ πρώτου κατὰ τὸ τρίτου ὅτε μὴ
λεγομένου ὅτε δὲ μὴ λεγομένου. τὸ τὸ σημαίνει. τουτέστιν τὸ μείζονος κατὰ τὸ ἐλάττονος. εἴπομεν δὲ
ὅτι ὃ λεγομένου σημαίνει ἄλλῳ ὃ κατ' δύβεσιν πῶσιν ὑπάρχοντος τὸ ἐλάττονος κατηγορεῖσθαι ἀλλ'
ὃν μείζονα. τότε γὰρ λέγεται ὅτι τόδε ἐστὶν ὅπῃ τόδε. οἷον, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ζῶόν ὅτιν. λέγεται γὰρ ζῶον
εἶναι, οὐ μὴν ὅτιν ἔπιν τῶν εὐαντίων ἐπιστήμη ἐστίν. οὐ γὰρ λέγεται κατὰ τὸ ὑποκειμένου ὁ κατηγορ-
μενος. οὐ γὰρ λέγεται ὅτι ἐπιστήμη ἐστὶν τὰ εὐαντία, ἀλλ' ὅτι ὑπάρχει περὶ ἄλλων ἐπιστήμη. ὃ δὲ ὑπόδειγ-
μα τοιοῦτον. τὸ ἀγαθοῦ ὅτιν ἐπιστήμη, οὐ ἐπιστήμη ἐστίν, τούτου ἐστὶ γένος. συμπέρασμα, τὸ ἀγαθοῦ ἄρα
ἐστὶ γένος καὶ ἄλλως. σωκράτους πατὴρ ὅτιν, οὐ πατὴρ ὅτιν, τούτου ἄπιόν ὅτιν. σωκράτους ἄρα ἄπιόν
ὅτιν. καὶ αἱ προτάσεις οὖν καὶ ὃ συμπέρασμα, κατὰ γενικὸν συμπεπλεγμένα ἐστίν.

ΚΑΤΗΓΟΡΕΙΤΑΙ δὲ οὐδὲν κατ' οὐδενός.

Τ ουτέστιν οὐδὲν κατ' δύβεσιν πῶσιν προσεπιλέκεται. καὶ ὅρα πῶς τὸ κατηγορεῖσθαι τὸ κατ' δύβεσιν πῶ-
σιν κατηγορεῖσθαί φησι. δ' ὃ καὶ αὐτὸ ἔλεγε. ὡς ἀεὶ κατηγορηθησομένων αὐτὶ τὸ κατ' δύβεσιν
πῶσιν προσειθησομένων.

ΕΙ δὲ οὐ ὅτιν ἐπιστήμη, γένος ἐστὶ τὸ τὸ, τὸ δ' ἀγαθοῦ ὅτιν ἐπιστήμη, συμπέρασμα, ὅτι τὸ ἀγαθόν
ὅτι γένος. κατὰ μὴν δὴ τὸ ἄκρου κατηγορεῖται ὃ πρῶτον. κατ' ἀλλήλων δὲ οὐ λέγεται.

Ε ἴπῃν ὅτι ἀμφοτέρων τῶν προτάσεων κατὰ γενικὸν συμπεπλεγμένων. τὸ συμπέρασμα ποτὲ μὴ κα-
τὰ γενικὸν ποτὲ δὲ κατ' δύβεσιν σωάγεται. δείξας πῶς κατὰ γενικὸν, δείκνυσιν ὅτι καὶ κατ' δύ-
βεσιν οὕτως. τὸ ἀγαθοῦ ἐπιστήμη ἐστίν. οὐ ἐπιστήμη ἐστί, τοῦτό ὅτιν γένος. τὸ ἄρα ἀγαθὸν γένος ἐστίν. γέ-
νος δὲ λήφθω ἁπλῶς τὸ καθολικώτερον καὶ πλειόνων πρίεκτικόν. τῶν γὰρ καθόλου ἢ ἐπιστήμη κἂν
τε γενικῶν, κἂν τε εἴδη, κἂν ἄλλως συμβεβηκότα. οἷον ὅτι νῦ τὸ ἀγαθόν. εἰ πᾶσι γὰρ εἰ θεωρεῖται τοῖς
οὖσιν. οὐχ ὡς γένος ἄλλων. ἀλλ' ὥσπῃ καὶ τὸ ὂν ὁμωνύμως ἄλλοις εὐυπάρχον κατὰ τὰ ἀφ' ἑνὸς νῦ πρὸς
εἶ ἐπιστήμαι δὲ ἄξιον τοῖς ὑποδείγμασι. μήποτε ὥσπῃ κἀπὶ τῶν προτέρων ἐλέγομεν, οὐ τοὺς ἄλλους
φυλάττουσι μέσους. ἔχει δὲ οὕτως τὸ ἀγαθοῦ ἐπιστήμη ἐστίν, οὐ ἐπιστήμη ἐστίν, τούτου ἐστὶ γένος. εἰ μὴν
γὰρ τῇ ἐλάττονι προτάσει τινὶ ἐπιστήμῃ ἐλάβομεν τὸν κατηγορούμενον ὅρων. εἰ δὲ τῇ μείζονι οὐκέτι
τὸν ἄλλον ἐφυλάξαμεν. λέγω τινὶ ἐπιστήμῃ, ἀλλὰ φαμὲν, οὐ ἐπιστήμη ἐστίν. ἢ δὲ ἄλλο μὴν τί ὅτι τὸ
ἐπιστητόν, ἄλλο δὲ ἢ περὶ ἄλλου ἐπιστήμη, οὐκ ἄρα τὸν ἄλλον ἐφυλάξαμεν μέσον. τὸ μὴν ἐλάττονος
ὅρου τινὶ ἐπιστήμῃ κατηγορήσαμεν. τῷ δὲ μείζονι οὐ τινὶ ἐπιστήμῃ, ἀλλὰ τὸ οὗ ὅτιν ἐπιστήμη ἐπό-
πτάξαμεν τὸ τὸ δὲ ὅτι τὸ ἐπιστητόν. ὁμοίως καὶ ἐπὶ πάντων τῶν παραπλησίων. καὶ ἢ τὸ ἐπιστητόν ἐστι
τὸ ἀγαθόν, τουτέστιν ὁ ἐλάττων ὅρος. τὸ ἐπιστητὸν δὲ παράλληλα ὑποκείμενον τῷ μείζονι ὅρῳ, ὁ ἄρα
ἐλάττων ὅρος εἰ τῇ μείζονι προτάσει ὑπόκειται τῷ μείζονι ὅπῃ ἐστὶν ἀδύνατον φαμὲν οὖν πρὸς τὴν

ἀρ. φυλάττει τοὺς

Τοῦ ἀγαθοῦ, ἐπιστήμη ὅτιν
οὐ ἐπιστήμη ὅτιν τοῦτο ὅτι
γένος

ποιεῖσθαι δὲ ἄξιον
τοῖς ὑποδείγμασιν
ὡς ἀρ. ὑπετάξα
μεν

κατηγορεῖσθαι ge
prie

γένος. sumendú
late. 1. uniuersale
& multa compreh
dens

Vniuersalia scient
ee siue genera si
seu species, seu a
tia

Quæstio
solo

ἀποδείξει ἐκεῖνο ὅτι οἱ κατηγορούμενοι ὅροι οὐδὲν πλέον εἶναι δηλοῦσι τῶν ὑποκειμένων χωρὶς τῶν αὐτῶ
ρεφόντων. οἱ δὲ καθολικώτεροι πρὸς ἀλλήλους τοὺς μερικωτέρους ἀναγκαῖοι ἐστιν ὅπου πᾶσα ἡ τῷ
πρώτῳ σχήματι τῷ μέσῳ μὴ ὅρῳ πρὸς ἀμφοτέρους. οἷον, ὅταν
εἴπωμεν ὁ ἄνθρωπος ζῷον· τῷ ζῴῳ δὴ λόγον καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐμπεριέχεται· καὶ ὅταν εἴπωμεν ἵππον ζῷον ἔμψυ
χον· τῷ ἵππῳ πᾶν ζῷον καὶ τὸν ἄνθρωπον δηλονότι ἐμπεριέληφε καὶ τῷ ἵππῳ ἔμψυχον πᾶν ζῷον· ὥστε
καὶ πάντα ἄνθρωπον. καὶ τὸ τί ἐστιν εἶναι τὸ σωμάχεσθαι τὰ ἄκρα· ἢ γὰρ μὴ τὸ τί ἐστιν, ἀδύνατον ἀξιοῦν
ναγαν δυνάμεθα τὰ ἄκρα εἰπεῖν· οὐδὲ τὸ ὅτι ἔχειν ὅτι ἀν εἴπω τὸ ἀγαθὸν· οὐδὲ σημαίνει τὸ λάβε
βα πάντων ὧν οὐδὲν σημαίνει, δηλονότι ἐμπεριλαμβάνει καὶ τὸ ἀγαθόν· ὃ γὰρ ἄλλο μόνον ἀπλῶς τὸ ἀγα
θὸν ὅπερ οὐδὲν σημαίνει τῶν, ἀλλὰ μετὰ τῶν ἄλλων πάντων ἅπερ ἐστὶν ὧν ἕν ἐστιν οὐδὲν σημαίνει· ὥστε ἡ μὴ οὖλον καθ' αὑτὸν τὸν ἐλάττονα ὅρον ὑπάρχειν τῷ μείζονι οὐ τῷ λέγειν οὐ οὐδὲν σημαίνει
ἐστὶν, τῷ ὅτι ἄτοπος ὁ λόγος. ἡ δὲ καθολικὴν λαβόντες τὸν ὑποκείμενον ὅρον τῷ μείζονι προτάσει
συμπεριλαμβάνομεν καὶ τὸν ἐλάττονα ὡς περιεχόμενον· οὐ οὖν, ὃ μόνον ἄτοπον, ἀλλὰ καὶ ἀναγκαῖον τὸ γινόμενον. τὸ γὰρ ὑποκείμενον ἐμπεριέχεται δεῖ τῷ κατηγορουμένῳ· οὐ καταφάσει ἢ οὐ ἀπο
φάσει. ὅταν γὰρ εἴπω ὅδε ἄνθρωπος ἀθάνατος· οὐ τοῖς μὴ ἀθανάτοις, ἐμπεριέχεται καὶ ὁ ἄνθρωπος·
ὅπερ μὴ οὖν οὐ τὸν ἐλάττονα μέσον ποιοῦμεν· δῆλον γὰρ ὅτι δὲ ὅδε ἄλλον ὅρον ἄλλο λαμβάνομεν
μέσον, φανερὸν οὐ τοῦ τοῦ· οὐδὲ γὰρ ἁπλῶς ἡ οὐδὲν σημαίνει μόνον μέσος ἐστὶν ὅρος· ὡς αὐτὴ ἐλέγομεν ἡ γεωμε
τρία οὐδὲν σημαίνει· ἀλλὰ τὸ εἶναι τινὸς οὐδὲν σημαίνει· τὸ ἀγαθοῦ γὰρ ἔφαμεν οὐδὲν σημαίνει· τοῦτ' ἔστι τὸ εἶναι τὸ
τὸ ἀγαθὸ οὐδὲν σημαίνει· τὸ οὖν εἶναι τινὸς οὐδὲν σημαίνει τὸ ὅτι ὁ κατηγορούμενος. τὸ δὲ ὅδε ἕτερον
ὅτι ἀπεῖν, ἢ τὸ ἀγαθὸν οὐδὲν σημαίνει· ὅτι τί γὰρ διαφέρει ἀπεῖν τὸ ἀγαθοῦ οὐδὲν σημαίνει· ἢ ὅτι τὸ ἀγαθὸν
οὐδὲν σημαίνει ὅτι ἐστὶ δὲ ἐγὼ μετ' ὀλίγον ὅτι ὅταν ἰσοδυναμῶσιν οἱ ὅροι· διὰ τὸ ἰσοδυναμοῦντων τὸ σα
φέστερον λεγόμενον ἀπεμπεταλαμβάνειν· ὥστε ἡ τὸ ἀγαθὸν οὐδὲν σημαίνει ἴσον ἐστὶ τὸ λέγειν τὸ ἀγαθὸν ἐπι
σκοπεῖν ὅτι· ἐπεὶ λέγομεν ὃ οὐδὲν σημαίνει, οὐχ ἕτερον ὅ τι ἑτέρου μέσον μεταλαμβάνομεν ἀλλὰ τὸ αὐ
τὸν· τὸ γὰρ οὖν οὐδὲν σημαίνει· τὸ οὐδὲν σημαίνειν ὅτι· εἰς ἅρα καὶ ὁ αὐτὸς μέσος ἐν ἀμφοτέραις παραλήπται
ταῖς προτάσεσιν· κατὰ μὴν δὴ τὸ ἄκρον κατηγορεῖται τὸ πρῶτον· κατ' ἀλλήλων δὲ οὐ λέγεται· τοῦ
τέστι τὸ μὴ συμπέρασμα κατ' οὐσίαν προάγεται· αἱ δὲ προτάσεις οὐ κατ' οὐσίαν· ὁ μὴ οὖν ἀεὶ ὑπο
στῆναι οὐσίας μόνης καὶ γενικῆς παράδειγμα παρέδοτο· δυνατὸν δὲ τῇ αὐτῇ μεθόδῳ καὶ οὐδὲν τῶ
λοιπῶν πάσεων γυμνάσαι τὸν ἄλλον λόγον· οἷον τὸν ἀγαθόν, ἀναγκαῖον εἶναι δίκαιον· πᾶς δίκαιος οὐδὲν σή
μαινε ἐστὶ τῶν δικαίων· ὁ ἅρα ἀγαθὸς οὐδὲν σημαίνει ἐστὶ τῶν δικαίων· ἢ ὅτι ὁ ἀγαθὸς δίκαιος· πάντα δί
καιον ἀναγκαῖον οὐδὲν σημαίνει εἶναι τῶν δικαίων· τὸ ἅρα ἀγαθὸν, ἀναγκαῖον οὐδὲν σημαίνει εἶναι τῶν δικαίων·
τῶν γὰρ προτάσεων· ἢ μὴν κατ' οὐσίαν ἔκκειται· ἡ δὲ κατ' ἀξιωματικῶν· καὶ τὰ συμπεράσματα δὲ οὐ
τως ἔχει· τὸ μὴν οὕτως· τὸ δὲ ὅτι· ἀλλὰ καὶ ἀμφότερα κατ' ἀξιωματικῶν· τὸν ἀγαθὸν ἀναγκαῖον εἶναι
δίκαιον· τὸν δίκαιον οὐδὲν σημαίνει δεῖ εἶναι τῶν δικαίων· τὸν ἅρα ἀγαθὸν οὐδὲν σημαίνει δεῖ εἶναι τῶν δί
καίων· ἢ ὁ ἀγαθὸς οὐδὲν σημαίνει ἐστὶ τῶν δικαίων· ὁμοίως καὶ οὐδὲν δυνατικῆς· τὰς ποιότητας ὑπάρχει εἶναι ἀν
πότης· τοῖς εἰναντιότητοι ὑπάρχει τὸ φθείρειν ἀλλήλας· τοῖς ποιότητοι ἅρα ὑπάρχει τὸ φθείρειν ἀλ
λήλας, ἢ αἱ ποιότητες ἅρα φθαρτικαὶ ἀλλήλων· δῆλον ὅτι μερικῆ ἢ ἐλάττων· ἢ γὰρ εἰ πᾶσαις τοῖς
ποιότησιν ἡ εἰναντιότης πάλιν ἡ δικαιοσύνη συμβεβηκὸς ὂν ἀγαθόν· τῷ συμβεβηκότι ἀγαθῷ, εἰναν
τίον ἐστὶν· τῇ ἅρα δικαιοσύνῃ ἐστὶν εἰναντίον· οὐ μόνον δὲ τῇ οὐσίᾳ, συμπλέκειν τινὰ τῶν πλαγίων συ
νάτων, ἀλλὰ καὶ πλαγίων ἄλλη πλαγίου· οἷον τῷ ἀτουσίαιφ, τὸ οὐσίαν μονῶν ἐπὶ τοῦ· τὸν οὐσίαν μόνον
οὐσίας βλάψαι δυνάτον· τὸν ἀτουσίαιον ἅρα οὐσίας βλάψαι δυνάτον· ἀλλὰ καὶ τῷ γενικῷ ἐκ
τέρων τούτων δυνατὸν συμπλέκειν.

ΤΟΝ αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ οὐδὲν τῶν μὴ ὑπάρχειν λυπεῖν.

Τ ουτέστιν οὐδὲν τῶν ἀποφατικῶν συλλογισμῶν· καὶ γὰρ οὐδὲν τούτων ἀνάγκη τὸν ἄρημένον τρόπον ποικίλε
λεῦθαι τὰς προτάσεις.

ΟΥ γὰρ ἀεὶ σημαίνει τὸ μὴ ὑπάρχειν τόδε τῷδε· μὴ εἶναι τόδε τόδε· ἀλλ' εἰώθασι μὴ εἶναι τόδε τῷδε
δε· ἢ τόδε τῷδε.

Τ ουτέστιν οὐκ ἀεὶ οὐδὲν τῶν ἀποφατικῶν προτάσεων ὥσπερ ὅδε οὐδὲν τῶν καταφατικῶν κατ' οὐσίαν συμ
πλέκονται οἱ ὅροι· τὸ τοῦ δηλοῖ ἅπαν, μὴ εἶναι τόδε τόδε· τουτέστιν μὴ εἶναι τὸν ἄνθρωπον ἀθάνατον·
ἀλλ' εἰώθασι καὶ κατὰ ἄλλον τρόπον γενικόν· ἢ στερητικῶν καὶ ἀποφατικῶν· οἷον τῶν ὁρισμῶν ὄνκ ἔστιν ἀπο
δοῦναι τῆς ἀποφάσεως· οὐδὲν ἐστὶν μεταξὺ τῆς ὄσα οὐδὲν ἐστὶν εἰναντίον· τὸν ἀγαθὸν οὐσίας ἀδικῆσαι
δυνάτον· καὶ οὐδὲν πάντων ὁμοίως.

ΟΙΟΝ ὅτι οὐκ ἔστι κινήσεως κίνησις, ἢ γενέσεως γένεσις· ἡδονῆς δὲ ἐστιν· οὐκ ἄρα ἡ ἡδονὴ γένεσις·
ἢ πάλιν ὅτι γέλωτός ἐστι σημεῖον· σημεῖον δὲ, ὅ ἐστι σημεῖον· ὥστ' οὐ σημεῖον ὁ γέλως.

Ε πάλιν τοῖς ὑποδείγμασι σαφὲς ποιεῖ τὸν λόγον· ἔστιν οὖν ὁ συλλογισμὸς τοιοῦτος· κινήσεως οὐκ ἔστι κίνη
σις· ἡδονῆς δὲ ἐστι κίνησις· ἡ ἄρα ἡδονὴ οὐκ ἔστι κίνησις· ὁμοίως γενέσεως οὐκ ἔστι γένεσις· ἡδονῆς δὲ

ἔστι γένεσις· ἡ ἄρα ἡδονὴ οὐκ ἔστι γένεσις· εἰ τούτοις γὰρ αἱ μὴν προτάσεις κατὰ γενικῶν πῶσιν
προῆλθον· τὸ δὲ συμπέρασμα κατ' οὐσίαν· ἢ πάλιν ὅτι γέλωτος μόνον ἐστὶ σημεῖον· σημεῖον δὲ οὐκ ἔστι
σημεῖον· ὥστε οὐ σημεῖον ὁ γέλως ὑποδείγματος εἵνεκεν ἐκτίθεται τοὺς ὅρους· οὐ μὴν τὰ πράγματα
τὰ ὀξεπάλων· δι' ὃ οὐκ ἀκριβολογέον περὶ τὰ πράγματα· ἔστι γὰρ ὁ γέλως σημεῖον ποιᾶς διαθέσεως
τῆς ψυχῆς· οἷον ἡδονῆς καὶ διαχύσεως· ἔστιν δὲ καὶ σημεῖον σημεῖον· ὡς τὸ πυρετοῦ ὁ καπνός· ὁ μὴν γὰρ
πυρετὸς, σημεῖον τοῦ πολέμου· ὁ δὲ καπνὸς, τοῦ πυρετοῦ· καὶ ἡ εἰ τῷ τοίχῳ δὲ ἡ τότε γινομένη αὐθάλη
πρὸς χῶρ ἡ καπνὸ ἐστὶ σημεῖον· ἀλλ' οὐδὲ σημεῖον εἴη αὐτὴ γέλωτος· ἡ γὰρ λέγοι τὶς ὅτι τὸ σεσηρέναι τὰ
χείλη ἢ ποιὸν ἀποτελεῖν φόφορ· οὐ σημεῖόν ἐστι ταῦτα γέλωτος, ἀλλ' ὕλη γέλωτος· ἐκ τούτων γὰρ σωέ
στηκεν· ὥστε ὀξεπαιρέον εἰ τούτοις τὰ πράγματα.

ΟΜΟΙΩΣ δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις, εἰ ὅσοις ἀναιρεῖται τὸ πρόβλημα, τὸ λέγεσθαί πως πρὸς αὐτὸ
τὸ, τὸ γένος· πάλιν ὅτι ὁ καιρὸς οὐκ ἔστι χρόνος δέων· θεῷ γὰρ καιρὸς μέν ἐστι· χρόνος δ' οὐκ ἔστι δέων· διὰ
τὸ μηδὲν εἶναι θεῷ ὠφέλιμον· ὅρους μὴν γὰρ θεῖον, καιρὸν καὶ χρόνον δέοντα, καὶ θεόν· τῶν ὁ πρό
τασιν λυπεῖον, κατὰ τῶν τῆς ὀνόματος πῶσιν.

Τ ουτέστιν καὶ εἰ τοῖς ἄλλοις σχήμασιν εἰ οἷς ἀποφατικὴν σωάγεται συμπάσματα· γένος δὲ, τὸν εἰ
δυτέρῳ σχήματι μέσον ὅρον ἐκάλεσεν, διότι καθολικώτερός ἐστιν ἀμφοτέρων τῶν ἄκρων· οἷον γένε
σις, οὐδεμιᾷ γενέσει· γένεσις πάσῃ ἡδονῇ· οὐδεμιᾷ ἅρα ἡδονὴ γένεσίς ἐστιν· πάλιν ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ καιρὸς
χρόνος δέων· πνεῖς γὰρ ὅτως ὁρίζοντες, τὸν καιρὸν· ὅτι ἔστιν χρόνος δέων· ἀναιρεῖται γὰρ τὸν τρόπον τῶ
τον εἰ τρίτῳ σχήματι· θεῷ καιρὸς ἐστι πάντα γὰρ κατὰ τὸν καιρὸν ποιεῖ θεῷ χρόνος δέων οὐκ ἔστιν· ὁ μὴ
γὰρ δέων χρόνος ἐστὶ καθ' ὃν ὠφελεῖται ὁ τούτου μετέχων· οὐδὲν δὲ θεῷ ὠφέλιμον· ἅρα καιρὸς οὐκ ἔστι
χρόνος δέων· τὸ σχῆμα τρίτον· καὶ αἱ μὴν προτάσεις κατασβεννύω, τὸ δ' συμπέρασμα κατ' οὐσίαν δῆ
λον δὲ καὶ οὕτω δεῖν ὅτι οὐ τῆς ἀκριβείας τῶν πραγμάτων κατεκίνετο, ἀλλὰ τὸ ὑποδείγματος θεῖ
ναι· δῆλον γὰρ ὥσπερ ἐστὶν θεῷ καιρὸς οὐ πρὸς ἄλλον, ἀλλὰ πρὸς τὸ ὑπ' ἄλλου γινόμενα· οὕτω καὶ δέων
χρόνος ἐστὶν πρὸς ἐκεῖνα.

ΑΡΛΩΣ γὰρ τὸ λέγομεν κατὰ πάντων· ὅτι τοὺς μὴν ὅρους ἀεὶ θετέον κατὰ τὰς κλήσεις τῶ
ὀνομάτων, οἷον ἄνθρωπος ἢ ἀγαθὸς· ἢ τὰ ἀντικείμενα· οὐκ ἄνθρωπον ἢ ἀγαθοῦ ἢ εἰναντίων· τὰς δὲ προτάσεις
λυπεῖν κατὰ τὰς ἐκείνου πῶσεις.

Ο βούλεται εἰ τούτοις ἀπεῖν τῶν τὸ ἐστιν· ὅτι εἰ μὴν τῇ ἐκθέσει τῶν ὅρων εἰ οἷς ζητοῦμεν τὰ ὑπάρχοντα
καὶ τὰ ἑπόμενα, κατ' οὐσίαν δεῖ πῶσιν ἐκτίθεσθαι τοὺς ὅρους· ἐπεὶ δὲν μεῖ τοι συμπλέκομεν ἀλλή
λοις· ἵνα τὰς τῶν συλλογισμοῦ προτάσεις ποιήσωμεν· κατά τινα τῶν τῆς ὀνόματος πῶσεων· καὶ ὁ μό
νον κατὰ τὴν οὐσίαν· τὸ γὰρ κατὰ τὰς κλήσεις τῶν ὀνομάτων· αὐτὸ τῶν κατὰ τὰς οὐσίας· αὗται γὰρ
ἔσι καθ' ἃς, ἕκαστος κέκλητται.

Η γὰρ ὅτι τοῦτο οἷον τὸ ἴστιν, ἢ ὅτι τοῦ τοῦ, οἷον τὸ διπλάσιον· ἢ ὅτι τῶ τοῦ, οἷον τὸ τύπτον, ἢ τὸ ὁρῶν,
ἢ ὅτι οὗ τος· οἷον ἄνθρωπος ζῷον.

Υ πόδειγμα τῶν προτάσεων· γενικῶν μὴν, τὸ διπλάσιον ἡμίσεως ἐστὶ διπλάσιον· στερητικῶν, τὸ ἴσον ἴσῳ ἴσον·
ἀπαφατικῶν, τὸ τύπτον τυπόμενον τύπτει· τὸ ὁρῶν, ὁρώμενον ὁρᾶν· ἀλλὰ καὶ κατ' οὐσίαν φησὶν ὁ ἄν
θρωπος ζῷον.

Η ἄπος ἄλλως πίπτει τοιοῦμα κατὰ τὴν πρότασιν.

Κ αὐ τοι τὰς πέντε ὀξέθετο πῶσεις χωρὶς τῆς κλητικῆς· οὐ γὰρ πρόσφορος τῷ ἀποφατικῷ λόγῳ· πῶς οὖν
φησιν ἢ ἄπος ἄλλως πίπτει τοὔνομα, μήποτε οὖν ἐπεισὴ πολλάκις καὶ ῥήμασι χρώμεθα εἰ τοῖς ὑπο
κείμενοις ὅροις· οἷον τὸ φιλοσοφεῖν ἀγαθόν ἐστιν· διὰ τοῦτο εἴπε τὸ ἢ ἄπος ἄλλως πίπτει τοιοῦμα· μὴ γὰρ
τοῦτο ὀνόματά ἐστι τῶν ῥημάτων· δι' ὃ καὶ μετὰ ἀρθρων λέγεται.

Σ ΤΟ δὲ ὑπάρχειν τόδε τῷδε, καὶ τὸ ἀληθεύεσθαι τόδε κατὰ τόδε τοσαυταχῶς λυπεῖον, ὁσαχῶς
αἱ κατηγορίαι διήρηται.

Ε ἐπὶ τὴν περὶ τῆς κατὰ τὰς πῶσεις τῶν ὅρων συμπλοκῆς· λέγει τοῦ περὶ τῆς ἰδέας ἀπῶν· ὅτι οὐκ ἀεὶ ἐκ
τῆς οὐσίας λαμβάνονται, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἄλλων κατηγοριῶν· ἐκ μὴν τῆς οὐσίας, ὁ ἄνθρωπος ζῷον·
ἐκ δὲ τῶν ποιοῦ, ὁ ἀείθιον μέλας ἐστὶν· ἢ τὸ λευκὸν χρῶμά ἐστι· δυνατὸν γὰρ καὶ θάτερον τῶν ὅρων κὴ ἀμ
φοτέρους ἐκ τῆς ἀπῆς λαμβάνειν κατηγορίας· καὶ οὐδὲν τῶν ποσοῦ, ὁ ἀριθμὸς διωρισμένον ποσόν ἐστιν· ἢ
ὁ ἄνθρωπος ῥίπτηχυς ἐστί· καὶ ἐκ τῶν πρός τι· σωκράτης πατήρ ἐστιν· ἢ ὁ πατὴρ αὐτόν ἐστιν· καὶ οὐδὲν τῶν
ἄλλων ὡσαύτως.

ΚΑΙ ταύτας ἢ πῆ ἢ ἁπλῶς· ἐπὶ δὲ ἢ ἁπλῶς ἢ συμπεπλεγμένας.

Τ ουτέστιν, ἢ κατά τι τῶν ἀδῶν· οἷον, σωκράτης λευκός· ἢ κατὰ γένη· οἷον σωκράτης κέχρωται· ἢ πεποίω
ται· πᾶσα οὐσία μετὰ ποιότητος· καὶ ἀποφατικῶς, οὐδεμία οὐσία ποιότητός ἐστι· καὶ αὖ τοι μὴν ἁπ
λῶς ἐκ τῶν συμβεβηκότων κατηγορεῖται ἢ πῆ· ἢ ἁπλῶς συμπεπλεγμένα δὲ, ὡς ὅταν εἴπω σωκρά
της βαδίζων μανθάνει· σωέπλεξε γὰρ τῷ ποσῷ τὸ ποιόν· ἢ οὖν τῶ τὸ φησὶ τὸ συμπεπλεγμένον ἢ ὅτι εἰ

ἑνὶ ὅρῳ τῷ κατηγορουμένῳ δύο κατηγορίας συμπλέκειν. ἢ καὶ εἰ τῇ ὅλῃ προτάσει συμπλέκειν. ἵνα τὸ μὴ τῶν ὅρων ἐξ ἄλλης κατηγορίας λαβόμενον τὸν δὲ ἐξ ἄλλης. οἷον ὁ βασιλεύων ὑγιαίνει. οὐκ ἀεὶ δὲ δύο ἀναγκαῖον συμπλέκεσθαι. αἱ γὰρ κατηγορίαι πολλάκις ἑκάστην μιᾷ ἰδίᾳ κατηγορεῖσθαι τινὸς δύο ἀναγκαῖον. συμπεπλεγμένας δὲ οὐκέτι. φημὶ γὰρ οὕτω. σωκράτης ἀγαθός ἐστι. σωκράτης ἰατρός ἐστιν. ἀπέντως δὲ καὶ συμπλέξαντι ἀληθὲς ἄν εἴη ἰατρὸς ἀγαθός ἐστι. εὐδέχεται γὰρ ὡς μὲν ἄνθρωπον ἀγαθόν. ὡς δὲ ἰατρὸν κακὸν εἶναι. ἀλλ' οὐδὲ τὰ συμπεπλεγμένα ὡς κατηγορούμενα πάντως καὶ ἰδίᾳ. εὐδέχεται γὰρ ἄπειν τινὰ ὅτι ἀγαθὸς ἰατρός. οὐ μὴν ὅτι καὶ ἁπλῶς ἀγαθός.

» ΟΜΟΙΩΣ δὲ καὶ τὸ μὴ ὑπάρχειν.

Τ ουτέστιν ἰδὶ τῶν ἀποφατικῶν προτάσεων.

» ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΟΝ δὲ πότερα καὶ διορισθέν βέλτιον.

Η ὡς μέλλων περὶ τούτων διορίζεσθαι πότερα φησὶ ποῖαι μὴ τῶν κατηγορεῖν ἰδίᾳ κατηγορεῖσθαι δύνανται οὐ μόνον συμπεπλεγμένως. ποῖαι δὲ καὶ συμπλέκεσθαι δύνανται. ἢ ἡμῖν τὸ πειθὲν παραγκελεύεται ἵν' ὦμεν προπαρεσκευασμένοι, καὶ τούτῳ.

» ΤΟ δ' ἐπανασιπλούμενον εἰ τοῖς προτάσεσι πρὸς τῷ πρώτῳ ἄκρῳ δὲ θατέον. οὐ πρὸς τὸ μέσον.

» λέγω δὲ οἷον εἰ γένοιτο συλλογισμὸς ὅτι τῆς δικαιοσύνης ἐστὶν ἰδιάζουσα ὅτι ἀγαθόν, τὸ ὅτι ἀγαθὸν ἢ ἀγαθόν, πρὸς τῷ ἄκρῳ θατέον. ἔστω γὰρ τὸ α ἰδιάζουσα ὅτι ἀγαθόν. ἐφ' ᾧ δὲ τὸ β ὅτι ἀγαθόν, ἐφ' ᾧ δὲ τὸ γ, εἰ καὶ δικαιοσύνη. τὸ δὴ α ἀληθὲς τὸ β κατηγορεῖται. τὸ γὰρ ἀγαθοῦ ἐστιν ἰδιάζουσα ὅτι ἀγαθόν. ἀλλὰ καὶ τὸ β τὸ γ. ἢ γὰρ δικαιοσύνη ὅτι ἀγαθόν. οὕτω μὴν οὐδὲ γίνεται ἀνάλυσις. εἰ δὲ πρὸς τῷ β τεθείη, τὸ ὅτι ἀγαθόν, οὐκ ἔσται. τὸ μὴν γὰρ α κατὰ τὸ β ἀληθὲς ἔσται. τὸ δὲ β κατὰ τὸ γ οὐκ ἀληθὲς ἔσται. τὸ γὰρ ἀγαθὸν ὅτι ἀγαθὸν κατηγορεῖν τῆς δικαιοσύνης ψεῦδος, καὶ οὐ σωστέον.

Α' ἀλλ' ὅτι πάλιν παραδίδωσι θεώρημα. ἐπειδὴ γὰρ διείσιμεν πολλάκις εἰ τοῖς παρὰ τοῖς ἀρχαιοτέροις καὶ μέσοις λόγοις, ὅρους τινὰς οἷς παραλαμβανομένοις εἰ τῇ ἀλλῇ προτάσει καὶ εἰ τῷ συμπεράσματι τὸν ὅρον κείμενον. διδάσκει ἡμᾶς εἰ τούτοις πῶς δεῖ καὶ τοὺς τοιούτοις ἀναλύειν συλλογισμός. καὶ ποίαι τῶν προτάσεων συντακτέον τὸν ἐπανασιπλούμενον ὅρον. ἐπανασίπλωσις δὲ ἔστιν ὅταν εἴπον, ἢ τὸν ἄλλον ὅρον οἷς εἰ τῇ αὐτῇ προτάσει παράληψις ὃς καὶ εἰ τῷ συμπεράσματι πάντως δύεσκεται. οἷον τὶ λέγω. ἔστω δεδειγμένον ὅτι τῆς δικαιοσύνης ἰδιάζουσα ὅτι ἀγαθόν. ἔστι μὴν γὰρ ἁπλῶς δικαιοσύνης ἰδιάζουσα εἶναι. ὅτι ἔστιν τὸ κατ' ἀξίαν ἑκάστῳ ἀπονεμητικόν. ἔστιν δὲ καὶ ἰδιάζουσα πρὸς ἄλλης ἔχειν. ὅτι ὠφέλιμος ἢ ἀρετὴ ἢ ποιοῦτον ἄλλο ὡς ἔχει καὶ ὁ νῦν λόγος. τὸ οὖν ὅτι ἀγαθόν, οὐ τῇ ἐλάττονι φησὶ προτάσει συμπακτέον. ἀλλὰ τῇ μείζονι κατὰ τὸν κατηγορούμενον ὅρον. πεντέστιν τὸν μείζονα. καὶ τὸ τοιούτως. ὅτι καὶ εἰ τῷ συμπεράσματι πρὸς τῷ κατηγορουμένῳ ἄρα κεῖται. οἷον, ἡ δικαιοσύνη ἀγαθόν ἐστι. τὸ ἀγαθοῦ ἰδιάζουσα ἐστὶν ὅτι ἀγαθόν. τῆς δικαιοσύνης ἄρα ἰδιάζουσα ἐστὶν, πεντέστιν καθὸ ἀγαθόν. εἰ γὰρ μὴ οὕτω τεθείη φησὶν ὁ ἐπανασιπλούμενος ὅρος, ἀλλὰ πρὸς τῇ ἐλάττονι οἷον ἡ δικαιοσύνη ἀγαθόν, ἀσύστατον ἔσται τὸ λεγόμενον καὶ ψεῦδος. ὅταν γὰρ εἴπομεν ἡ δικαιοσύνη ἀγαθόν ὅτι ἀγαθόν. εἰ μὴν οὕτω τὸ λέγομεν ὅτι ἀγαθόν ἐστι δι' ὅτι ἀγαθόν ἐστι, γελοῖον καὶ ἀσύστατον τὸ λεγόμενον. ὡσανεὶ ἐλέγομεν σωκράτης ἄνθρωπός ἐστιν ὅτι ἄνθρωπός ἐστιν. εἰ δὲ μὴ οὕτω φαμὲν τὸ ὅτι ἀγαθόν. ἀλλ' αὖ τὸ ὅτι τὸ ἀγαθὸν ὅτι ἀγαθόν ἐστιν. ἡ δικαιοσύνη οὐ τὸ τυχὸν ἀλλὰ τὸ ὅτι ἀγαθόν, ψεῦδος ὁ λόγος. οὐ γάρ ἐστι τὸ γενικὸν ἀγαθὸν δικαιοσύνη. ἔστι γὰρ καὶ ἄλλα ἀγαθά. σωφροσύνη. ὑγίεια. φρόνησις. μόνως οὖν εἰ τῷ μείζονι ὅρῳ θετέον τὸν ἐπανασιπλούμενον ὅρον.

» ΟΜΟΙΩΣ δὲ καὶ εἰ τὸ ὑγιεινὸν ἔχειν. ὅτι ἰδιάζουσά ἐστιν ἡ ἀγαθόν.

Ε τερον ὑπόδειγμα τὸ ὑγιαίνειν ἀγαθόν. τὸ ἀγαθὸν ἰδιάζουσά ἐστιν ὅτι ἀγαθόν. τὸ ὑγιαίνειν ἄρα. ἰδιάζουσά ἐστιν ὅτι ἀγαθόν.

» Η φαγέλαφος ἢ μὴ ὄν.

Τ εἴτον ὑπόδειγμα ὁ φαγέλαφος μὴ ὄν. τὸ μὴ ὄν δυξαστὸν ἢ μὴ ὄν. ὁ φαγέλαφος ἄρα δυξαστός ἐστιν ἢ μὴ ὄν. παραλείπεται τὸ δυξαστόν.

» Η Ο ἄνθρωπος φθαρτὸν ἢ ἀίδιον. εἰ ἅπασι γὰρ τοῖς ἰδὶ κατηγορουμένοις πρὸς τῷ ἄκρῳ τίθεται ἐπανασιπλωσιν θετέον.

Ο ἄνθρωπος, ἀίδιον. τὸ ἀίδιον φθαρτὸν ἢ ἀίδιον. ὁ ἄνθρωπος ἄρα φθαρτὸς ἢ ἀίδιος. καὶ ἰδὶ πάντων ὁ αὐτὸς τρόπος.

» ΟΥΧ ἡ αὐτὴ δὲ θέσις τῶν ὅρων ὅταν ἁπλῶς τι συλλογίζῃ. καὶ ὅταν τόδε τι, ἢ πῇ, ἢ πῶς, λέγω δὲ οἷον ὅταν τὸ ἀγαθὸν ἰδιάζουσαν δείξῃ, καὶ ὅταν ἰδιάζουσαν τὸ ὅτι ἀγαθόν. ἀλλ' εἰ μὴ ἁπλῶς ἰδιάζουσαν δείξῃ τι, μέσον θετέον τὸ ὄν, εἰ δι' ὅτι ἀγαθόν, τὸ τὸ ὄν.

Ρ ἄλλο ἰδὶ ἕτερον μεταβαίνει. πολλάκις φησὶ βουλόμεθα δεῖξαι ὅτι τόδε τῷδε ὑπάρχει. οἷον ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἰδιάζουσά ἐστιν. πολλάκις δὲ οὐχ ἁπλῶς ὅτι τὸ ἰδιάζουσαν ἄλλῳ ὑπάρχει δεῖξαι βουλόμεθα. ἀλλὰ καθὸ λευκός ἐστιν, ἢ καθὸ φιλόσοφος. οὐ τὸν ἄλλον φησὶ δεῖ τι θέναι μέσον ὅρον ὅταν ἁπλῶς τι ὑπ-

πάρχειν ἢ τινί τι δεῖξαι βουλόμεθα καὶ ὅτι μὴ ὑπάρχειν. ἀλλ' εἰ μὴ ἁπλῶς ὑπάρχει τὸ κατηγορούμενον, καθολικῶν δεῖ τι θέναι καὶ τὸν μέσον ὅρον. εἰ δὲ πῇ, καὶ ὁ μέσος ὅρος μερικώτερος ἔστω. οἷόν φησιν εἰ τὸ ἀγαθὸν ἰδιάζουσαν ἁπλῶς δεῖξαι θελήσωμεν. εἰ πάλιν εἰ μὴ ἁπλῶς ὅτι ἰδιάζουσαν, ἀλλ' ὅτι ἀγαθὸν ἰδιάζουσαν ἔστω. ὁ μέσος ὅρος δι' οὗ δείκνυται τὸ προβλημα, τὸ ὄν. δῆλον οὖν ὅτι ἰδὶ μὴ τῶν προτέρου τὸ ἁπλῶς ὂν μέσον τιθέασι τοῦ. ἰδὶ δὲ τῶν δευτέρου. τὸ τὶ ὄν οἷον τὸ ἀγαθὸν ὂν ὅτι, τὸ ὂν ἰδιάζουσαν ὅτι ὅτι ὄν. τὸ ἀγαθὸν ἄρα ἰδιάζουσαν ὅτι ὅτι ὄν. ἰδὶ δὲ τῶν δευτέρου, ἔστω μέσον τὸ τὶ ὄν. οἷον τὸ ὠφέλιμον. ἢ αἱρετὸν. ἢ ἐφετὸν. ἢ τὶ τοιοῦτον ἕτερον. τὸ ἀγαθὸν ὠφέλιμον. τὸ ὠφέλιμον ἰδιάζουσαν ὅτι ἀγαθόν. τὸ ἀγαθὸν ἄρα ἐπιστὸν ὅτι ἀγαθόν. τὸ γὰρ αἱρετὸν καὶ ὠφέλιμον, οὐχ ἁπλῶς ὄντα, ἀλλὰ πινὰ ὄντα. ἴδωμεν δὲ τὶ λέξιν.

» ΕΣΤΩ γὰρ τὸ μὲν α ἰδιάζουσαν, ὅτι τὶ ὄν. ἐφ' ᾧ δὲ β' ὄν τὶ. τὸ δὲ ἐφ' ᾧ γ' ἀγαθόν. ἀληθὲς δὴ τὸ α τῷ β κατηγορεῖν. ἰδιάζουσαν γὰρ τῶν τινὸς ὄντος. ὅτι τὶ ὄν. ἀλλὰ καὶ τὸ β' τῷ γ'. τὸ γὰρ ἐφ' ᾧ γ' ὄν τι. ὥστε καὶ τὸ α τῷ γ'. ἔσται ἄρα ἰδιάζουσαν τῶν ἀγαθῶν ὅτι τὶ ἀγαθόν.

F ρῶτον τῷ πῇ οὐ τῷ ἁπλῶς ὑπόδειγμα τίθεται. οἷον τὸ ἀγαθόν. τὶ ὄν. τῷ τινὸς ὄντος ἰδιάζουσαν ἐστὶν ὅτι τὶ ὄν. τῷ ἀγαθοῦ ἄρα ἰδιάζουσαν ἐστὶν ὅτι τὶ ὄν. εἰθίσκομεν δὲ ἤδη ἰδὶ ὁρῶν τὰς προτάσεις.

» Η ΝΗ γὰρ τὸ τὶ ὄν τῆς ἰδίας οὐσίας σημεῖον.

Ο ἷον τὸ ὠφέλιμον. ἢ τὸ αἱρετὸν τῆς ἰδιαζούσης τῷ ἀγαθοῦ οὐσίας δηλωτικόν ὅτι. τὸ δὲ ὄν ἁπλῶς ἢ τῆς ἰδίας οὐσίας κατηγορεῖ. ἀλλὰ τῆς κοινῆς.

» ΕΙ δὲ τὸ ὄν μέσον ἐτέθη, καὶ πρὸς τῷ ἄκρῳ τὸν ὄν ἁπλῶς, καὶ μὴ τὸ τὶ ὄν ἐλέχθη, οὐκ ἂν ἦν συλλογισμός, ὅτι ἐστὶν ἰδιάζουσαν τῷ ἀγαθοῦ ὅτι ἀγαθόν, ἀλλ' ὅτι ὄν. οἷον ἐφ' ᾧ ἰδιάζουσαν ὅτι ὄν. ἐφ' ᾧ τὸ β' ὄν. ἐφ' ᾧ γ' ἀγαθόν. φανερὸν οὖν ὅτι εἰ τοῖς εἰ μέρει συλλογισμοῖς, οὕτω λεκτέον τοὺς ὅρους.

Ε ἰ εἰ τῷ μέσῳ ὅρῳ φησὶ μὴ τὸ τὶ ὄν τεθῇ. ἀλλ' ἁπλῶς τὸ ὄν. καὶ πρὸς τῷ μείζονι ὅρῳ μὴ τὸ κατὰ τὶ ἰδιάζουσαν, ἀλλὰ τὸ ἁπλῶς ἰδιάζουσαν. ἢ ὄν ὅτι. καὶ τὸ συμπέρασμα τοιοῦτον ἔσται ἁπλῶς καὶ οὐ πῇ. οἷον ὅτι τὸ ἀγαθὸν ἰδιάζουσαν. οὐχ ἢ ἀγαθὸν ἀλλ' ἁπλῶς ἢ ὄν.

» ΔΕΙ δὲ καὶ μεταλαμβάνειν ἃ τὸ ἄλλο δηλώσει ὀνόματα. αὐτ' ὀνομάτων, καὶ λόγοις αὐτὰ λόγων, καὶ ὄνομα καὶ λόγον.

Ε' πὶ ἄλλο π παράδειγμα μεταβαίνει. ἐπειδὴ γὰρ πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τῆς τῶν λεγομένων σαφηνείας αὐτὴ πειρώμεθα. εἰ ὅσοις δύεσκονται πλείονσι ὅροις τὸ ἄλλο δηλοῦσιν, δεῖ αὐτὴ λαμβάνειν ἐκ τῶν ἀσαφεστέρων τοὺς σαφεστέρους, καὶ αὐτὰ ὀνόματος δύεσθαι αὐ δὲ καὶ πιμεταληπτέον λόγοις, καὶ αὐτὰ λόγοις. καὶ αὐτὰ λόγου ὄνομα πολλάκις γὰρ ἡ μεταλήψις σαφέστερον ὃ βουλόμεθα δεῖξαι παρίστησιν. οἷον εἰ τὴν ἀρετὴν ἄλλο τι καλεῖν εἶναι τῶν μορίων τῆς ψυχῆς, δηλωτὸν σαφέστερόν τινα λόγον μεταλαβόντας ἄπειν. προσήκουσαν εἰ ἔργοις ἑκάστου τῶν τῆς ψυχῆς μορίων. λόγος γὰρ αὐτὰ λόγου μετάληψις πάλιν αὐτὰ τὰ ἄπειν. ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ὅτι ζῶον αὐτὰ τὰ ὅτι ζῶον λόγον ὄντος. μεταληπτέον εἰς ὄνομα σαφέστερον. ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν γένος. τὸ γὰρ ὅτι ζῶον γενικὸν ζῶον σημαίνει. ἢ αὐτὰ τὰ ἄπειν σωκράτης ζῶον πεζόν, δίπουν. ὀρθοπρίστικον. πλατυώνυχον. λευκόν ὄνομα. σωκράτης ἄνθρωπός ὅτι ἐμπαλιν, αὐτὰ τὰ ὀνόματος τὸν λόγον, εἰ σαφέστερόν ὅτι πρὸς τὸ προκείμενον πρόβλημα. ἀλλὰ καὶ αὐτὰ ὀνόματος, ὄνομα. οἷον αὐτὰ τὰ ἄπειν, ἢ δικαιοσύνη ἀνυστελές, λέγειν ὅτι ἡ δικαιοσύνη συμφέρον ἢ ἀγαθὸν ἢ ὠφέλιμον.

» ΚΑΙ αὐ αὐτὰ τὰ λόγου, τοιοῦτο λαμβάνειν. ῥᾴων γὰρ ἡ τῶν ὅρων ἔκθεσις. οἷον, εἰ μηδὲν διαφέρει ἄπειν τὸ ὑπολαμπτὸν τὰ δυξαστὸν μὴ εἶναι γένος, ἢ μὴ εἶναι ὅτι ὑπολαμπτόν τι, τὸ δυξαστόν. πάντων γὰρ τὸ σημαινόμενον, αὐτὰ τὰ λόγου τὰ λεχθέντος, τὸ ὑπολαμπτὸν καὶ τὸ δυξαστὸν ὅροις θετέον.

Ρ ᾳδιστεῖ φησὶ χρὴ μάλιστα ὀνόματα αὐτὰ τῶν λόγων λαμβάνειν. ῥᾴδια γὰρ ἡμῖν ἔσται φησὶν ἡ τῶν ὅρων ἔκθεσις. μάλιστα ἂς τὸ περὶ τῆς οὐσίας τῶν προτάσεων πρόβλημα. ῥᾷον δύεσκον τὰ τοῖς ὅροις παρακολουθοῦντα, ἢ τὰ ὅλοις λόγοις. ἢ ὅλως εἰ πάντων δηλωτικὸν τὸ ὄνομα τῷ λόγῳ. εἰ μὴ τῇ ἐκθέσει τοῖς ὅροις χρησόμεθα. εἰ δὲ τῇ συμπλοκῇ τῶν προτάσεων τοῖς λόγοις. ἂς τὸ γὰρ ἡμῖν σωθήσεται. ὥστε ἐφ' ὃ ἐξέθετο παραδείγματος. οἷον ὅτι τὸ δυξαστὸν ὅτι ὑπολαμπτόν οὐκ ἔστιν, ἢ τὸ δυξαστὸν τὸ ὑπολαμπτόν, οὐκ ἔστι γένος. ἀμφότεροι μὴν γὰρ οἱ λόγοι τὸ ἄλλο δηλοῦσι τοῦ. εἰ δὲ τῇ ἐκθέσει οὐ δεῖ τοὺς λόγους ἐκτίθεσθαι. ἀλλὰ τοὺς ὅρους μόνους. τὸ δυξαστὸν φησὶ. καὶ τὸ ὑπολαμπτόν.

» ΕΡΩ δὲ οὐ ταυτὸν ὅτι τὸ εἶναι τῷ ἡδονῷ ἀγαθόν. καὶ τὸ εἶναι τῷ ἡδονῷ τὸ ἀγαθόν, οὐχ ὁμοίως θετέον τοὺς ὅρους. ἀλλ' εἰ μὲν ὅτι ὁ συλλογισμὸς ὅτι ἡδονὴ τὸ ἀγαθόν, ὅρον θετέον τὸ ἀγαθόν. εἰ δὲ ὅτι ἀγαθόν, ἀγαθόν. οὕτω δὲ καὶ ἰδὶ τῶν ἄλλων.

Α" λλο πάλιν θεώρημα παραδίδωσιν. ὅτι οὐ δεῖ μηδὲν διέεσθαι τὸ παρὰ μικρὸν ἐκεῖθεν τοὺς ὅρους. ἐπὶ τῇ εἰ τοῖς ἐμπροσθεν ἔλεγεν. οἷον μετὰ ἄρθρον καὶ ἐκτὸς ἄρθρον. ὅλως γὰρ καὶ παντὶ διαλάπτειν ποιεῖ τοὺς ὅρους προσκείμενον τὸ ἄρθρον ἢ μὴ προσκείμενον. οἷον εἴπις εἴπει. ὅτι ἡ ἡδονὴ τὸ ἀγαθόν ὅτι. τὸ μὴν γὰρ λέγειν ὅτι ἡ ἡδονὴ ἀγαθόν ὅτι. τοῦτο σημαίνει ὅτι ἀγαθόν ὅτιν ἡ ἡδονή. τὸ δὲ λέγειν ὅτι ἡδονὴ τὰ-

λέξιν. textum.

∴ ſc. πῇ. uel intelligé μὴ ἁπλῶς

πῇ ſecúd ad ἁπλῶς ſimpli

ὅπερ ζῶον. ζῳνικὸν ζῶον

ἀγαθόν, τουτέστιν ὅτι τῶν ἀγαθῶν ὥστε φησὶν ἀδύνατον εἶναί τι βελτίω λόμεθα συμπεραίνειν. εἰ μὴ γὰρ ὅτι ἡ ἡδονὴ τῶν ἀγαθῶν ἐστίν, οὐ τῷ μείζονι ἄκρῳ τὸ ἀγαθὸν ἕτερον - οἷον ἡ ἡδονὴ φυσικὴ ἐστὶν ἐνέργεια, πᾶσα φυσικὴ ἐνέργεια, ἀγαθόν, ἡ ἡδονὴ ἄρα ἀγαθόν. εἰ δὲ ὅτι ἁπλῶς ἀγαθόν ἐστιν ἡ ἡδονὴ, τουτέστιν ὅτι τὸ ἀγαθόν. μετὰ τοῦ ἄρθρου ἕτερον τὸ μείζονα παρατίθεται δὲ ὁ ἀλέξανδρος, χρείας τινὰ παράδειγμα δεικνὺς ὅτι ὅλως καὶ παντὶ ἐξαλλαγὴν ποιεῖ ἡ παρὰ μικρὸν ὅρων θέσις. λέγει γὰρ οὕτως εἰ οὐδέν ἐστι, οὐδὲ νύξ ἐστιν. εἰ μὴ νύξ ἐστιν, ἡμέρα ἐστίν. εἰ ἄρα οὐδέν ἐστιν. ἡμέρα ἐστί. καὶ ὅρα πῶς βραχεῖα συνάλλαγὴ τοσαύτην συνάλλαγὴν ἐποίησεν. τὸ γὰρ οὐδὲ νύξ ἐστιν, δέον οὕτω λαβεῖν καὶ τοῦτο μείζονι προτάσει οὕτω γὰρ ἀεὶ ψευδὴς ἐγίνετο ἡ μείζων πρότασις. εἰ οὐδὲ νύξ ἐστιν, ἡμέρα ἐστίν. τοῦτο γὰρ ψευδὸς. ἀληθὲς δὲ τὸ εἰ οὐδὲ νύξ ἐστιν οὐδὲ ἡμέρα ἐστίν. καὶ σωθήσετο. εἰ οὐδέν ἐστιν, οὐδὲ ἡμέρα ἐστίν. κατὰ σοῦ τοῦ ἁπαξ εἰ οὐδὲ νύξ ἐστιν, εἴπεν ἡμὲν νύξ ἐστιν. καὶ οὕτω λοιπὸν ἔχει χώραν τὸ ἐπαγαγεῖν ἡμέρα ἐστίν.

» ΟΥΚ ἔστι δὲ τρεῖς οὔτ' εἶναι οὔτ' ἁπαξ. ὅτι ᾧ τὸ β' ὑπάρχει, τούτῳ παντὶ τὸ α' ὑπάρχει, καὶ τὸ ἁπαξ, ᾧ παντὶ τῷ β' ὑπάρχει, καὶ τὸ α' ὑπάρχει παντί. οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ β' τῷ γ' ὑπάρχειν, μὴ παντὶ δὲ, οἷον ἔστω τὸ μὲν β', καλόν τι. τὸ γ', λευκόν. εἰ δή τινι λευκῷ ὑπάρχει καλόν τι, ἀληθὲς ἁπαξ ὅτι λευκῷ ὑπάρχει καλόν. ἀλλ' οὐ παντὶ ἴσως.

Ε' πολλοὶ πολλάκις τῶν ἀρχαιοτέρων τινὲς καὶ οἱ προσλαλεγόμενοι, οὐ τὰς δύο προτάσεις τοῦ συλλογισμοῦ λέγουσιν ὡς καὶ ἐμπροσθεν εἴρηται, ἀλλ' ἔστιν ὅτε τὴν ἐλάττονα μόνην ἁπάντες, δύο δὲ ἐπέγουσι τὸ συμπέρασμα, διδάσκει ἡμᾶς πῶς καὶ τούτους ἀναλύσομεν τοὺς συλλογισμούς. καὶ πῶς μὴ ἔχοντες, ὀρθῶς ἔχουσι. πῶς δὲ οὐκ ὀρθῶς ἔστωσαν δὲ οἱ τρεῖς ὅροι τοῦ συλλογισμοῦ. εἰ α' β' γ'. μείζων μὲν ὁ α'. ἐλάττων δὲ ὁ γ'. μέσος δὲ β'. ἐὰν οὖν φῶσιν οὕτω τὶς εἴπῃ, ὅτι ᾧ τὸ β' ὑπάρχει παντὶ, τούτῳ καὶ τὸ α' ὑπάρχει παντί. οἷον τῷ γ'. συλλογιστικὸς οὗτος ὁ λόγος. ἔστιν δὲ ἐλάττων μὲν πρότασις, ἡ β γ'. συμπέρασμα δὲ, ἡ α γ'. ἡ δὲ μείζων ἥτις καὶ παραλείλεπται ἡ α' β'. ἐὰν δὲ οὕτω τὶς εἴπῃ φησὶν. ὅτι ᾧ τὸ β' ὑπάρχει, τούτῳ παντὶ τὸ α' ὑπάρχει, παραλογίζεται. νῦν τὸ β' ὑπάρχει τῷ γ'. οὐδέν τοι γὰρ τὸ α'. τὸ μόνον παντὶ τῷ γ' ὑπάρχειν. ἀλλ' ἔστιν οὔτε καὶ οὐδενί. τοῦτο δὲ συμβαίνει διὰ τὸ ἀπροσδιόριστον ἀληθεῖ τῷ β γ' πρότασιν. λέγω δὴ τῷ ἐλάττονα. τὰς δὲ ἀπροσδιορίστους τοῖς μερικαῖς ἰσοδυναμεῖν ἔστω γὰρ τὸ μὲν α' λευκόν. τὸ δὲ β' πτηνόν. τὸ δὲ γ' ζῶον. ἀληθὲς δὲ ἁπαξ ὅτι τὸ πτηνὸν ὑπαρχέτω ζῶον. τινὶ γὰρ ζῴῳ ὑπάρχει. αἱ δὲ ἀπροσδιόριστοι ἰσοδυναμοῦσι μερικαῖς. οὐκέτι δὲ ἀληθὲς ἁπαξ, ὅτι τὸ λευκὸν παντὶ ζῴῳ ὑπάρχει. τινὶ γὰρ ὑπάρχει, οἷον τῷ κύκνῳ. εἰ δὲ ἀληθὲς ἁπαξ μέρος τοῦ ζῴου. ᾧ μὴ ὑπάρχει τὸ λευκὸν οἷον τῷ κόρακι, τοῦτο πτηνὸν μὴ ὑπαρχέτω, λευκὸν δὲ οὐχ ὑπαρξέτω. τὰ μὲν οὖν λεγόμενα ταῦτα ἀληθῆ μόνον δὲ ὅτι οὕτω φαμὲν ὅτι ᾧ τὸ β' ὑπάρχει, τούτῳ παντὶ τὸ α' ὑπάρχει. ἐνδέχεται γὰρ τὸ α' ποτὲ μὲν τινὶ ποτὲ δὲ μὴ παντὶ τῷ γ'. ποτὲ δὲ μηδενί. ἀλλὰ κἂν οὕτως εἴπομεν, ὅτι ᾧ τὸ β' παντὶ, τούτῳ νῦν τὸ α' παντί. βέλτιον γὰρ οὕτως ἀεὶ ἀληθές, τὸ ᾧ τὸ β' παντὶ, τούτῳ καὶ τὸ α' παντί. ἐνδέχεται γὰρ καὶ μηδενί. εἰ γὰρ α' β' ἀποφατικὴ ληφθεῖν. τὸ μὲν β' παντὶ τῷ γ' ὑπάρξει τὸ δὲ α' οὐδενί. ἔστω γὰρ τὸ μὲν α' ἄψυχον. τὸ δὲ β' ζῶον. τὸ δὲ γ' πτηνόν. τὸ μὲν οὖν β' παντὶ τῷ γ' ὑπάρξει. τὸ δὲ α' οὐδενί. οὐδέ ποτε ἐνδέχεται. οἷον εἰ αἴτοι τὸ ἄψυχον τὸ ἔμψυχον λάβω. καὶ οὐδὲ τῆς ἑτέρας συμπλοκῆς τὸ ἀπὸ ἐνδέχεται. εἰ γὰρ λάβω λευκὸν. ἄλογον. κύκνον. ᾧ γὰρ ὑπάρχει τὸ ἄλογον οἷον, κύκνῳ, τούτῳ παντὶ ὑπάρχει τὸ λευκόν. ἀλλ' αἱ συλλογιστικὰ συζυγίαι, οὐκ οὐδὲ τινος μὲν ὕλης ἀληθεῖς ἦσαν, οὐδὲ τινος δὲ οὔ, ἀλλ' οὐδὲ πάσης. τοῦτο γὰρ τοῖς ἀσυλλογίστοις ὑπάρχει, τὸ δὲ οὐδὲ τινος μὲν ὕλης ἀληθεύειν, οὐδὲ τινος δὲ ψεύδεσθαι. ὡς εἶναι δυνατὸν καὶ ὅτε ἀληθεύειν. ἐπεὶ καὶ ἐκ ψευδῶν προτάσεων δυνατὸν τὸν ἀληθές τι συμβαίνειν διὰ τὸν παραλαμβανομένων ὑλῶν οὐδὲ τοῦτο τοῖς ἔλεγεν ὁ φιλόσοφος. ὅτι μόνοις ὁ ἀριστοτέλης οὐδὲν ἕτερον διὰ τῶν νῦν παρεδίδου μόνων. θέλει διδέξαι, ἢ ὅτι φθάσας ἐδίδαξεν, ὅτι ἀδύνατον ἐστὶν εὐ πρώτῳ σχήματι καθολικόν τι συναχθῆναι συμπέρασμα καταφατικόν. εἰ μὴ πάντως καθολικὴ ἐν ἡ ἐλάττων. τὸν γὰρ μείζονα προδήλον ὡς ἀνάγκη ἀεὶ καθολικὸν εἶναι. τοῦτον οὖν ὑποκείμενον λέγω δὴ τὸ καθολικὸν εἶναι τὸν μείζονα εἰ μὲν καὶ ἡ ἐλάττων καθολικὴ ληφθῇ, πάντως καθολικὸν ἔσται καὶ τὸ συμπέρασμα. εἰ δὲ ἀπροσδιόριστος, οὐ πάντως. ἀλλ' εἰ τοῦτο ἔλεγε, πρῶτον μὲν πρόδηλον, πεῖν τοῦτον νῦν λέγειν πεῖν οὐ ἱκανῶς εὐ τῷ πεῖν γενέσεως τῶν συλλογισμῶν ἐδίδαξε. νῦν δὲ πεῖν ἀναλύσεως ἢ πεῖν γενέσεως συλλογισμῶν δεῖ διδέξαι βούλεται. ἐπάτα εἴδη τὸν μείζονα ὡς ὁμολογουμένῳ καθόλου καταφατικῷ λαμβάνει. οὐκέτι ἀληθεύει οὐδὲ τῆς ἀπροσδιορίστου λέγων ὅτι ἐνδέχεται ᾧ τὸ β' ὑπάρχει, τούτῳ μηδενὶ ὑπάρχειν τὸ α'. εἰ γὰρ τὸ μὲν α' παντὶ τῷ β' τὸ δὲ β' ὑπάρχει τῷ γ' τουτέστι τινί. πάντως καὶ τὸ α' τινὶ τῷ γ' ὑπάρξει. οὐδέ ποτε δὲ οὐδενί. ἀδύνατον γὰρ ἐκ δύο καταφατικῶν συναχθῆναι συμπέρασμα. ὅσον οὖν ἐμὲ ἤδεναι, οὐ φαίνεται ὑγιῶς ἔχειν τὸ προκείμενον χωρίον. τὸν λέξιν δὲ ὅμως οὐδὲ ψεύδεσθαι.

» Οὐκ ἔστι δὲ ταυτὸν οὔτε εἶναι, οὔτε ἁπαξ ὅτι ᾧ τὸ β' ὑπάρχει, τούτῳ παντὶ τὸ α' ὑπάρχει. Τουτέστιν οὔτε κατὰ τὸν τῶν πραγμάτων ὑπόστασιν, οὔτε κατὰ τὸν τῶν λόγων προφορὰν ταυτόν ἐστι τὸ ὑπάρχειν καὶ ἁπλῶς καὶ ἀπροσδιορίστως, καὶ παντὶ ὑπάρχειν. κἂν γὰρ μὴ παντὶ ὑπάρχει, λέγεται

redundat

α. β. Maior propositio
β. γ. Minor propositio
α. γ. Conclusio

χωρίον Loc propositi sententia

τὸ αὐ ἁπλῶς ὑπάρχειν. ὡς φαμὲν τὸ φιλοσοφεῖν ἀνθρώπῳ ὑπάρχειν. καίτοι οὐ πᾶς ἄνθρωπος φιλοσοφεῖ. ἀλλ' ὅτι τινὶ ὑπάρχειν.

» ΕΙ μὴ οὖν τὸ α' τῷ β' ὑπάρχει, μὴ παντὶ δὲ, καθ' οὗ τὸ β', οὔτ' ἄρα παντὶ τῷ γ' τὸ β', οὔτ' ἄρα μόνον τινὶ ὑπάρχει, καὶ ἀνάγκη τὸ α' οὐχ ὅτι οὐ παντὶ, ἀλλ' οὐδὶ ὑπάρχειν τῶν γ'.

Τ ουτέστιν ἐὰν ἡ μείζων πρότασις ἡ α' β' μερικὴ εἴη. κἂν τε καθόλου εἴη ἡ ἐλάττων ἡ β' γ'. κἂν τε μερικὴ. οὐδὲν κωλύει τὸ α' μηδενὶ ὑπάρχειν τῷ γ'. ὡς ἐφ' ὧν ἐθήκαμεν παραδειγμάτων. ὅσον οὖν ἀπὸ τούτων δόξειεν ὅτι ἤδη ἀρήκαμεν τὸν μείζονα πρότασιν, ὁμολογουμένως καθόλου καταφατικὴν λαμβάνειν. ἀλλὰ προϊὼν ἐπὶ τῆς ἀσυλλογίστου συζυγίας οὐκέτι τοῦτο λαμβάνει. ὡς ἤδη ἀρήκαμεν.

» ΕΙ δὲ καθ' οὗ αὖ τὸ β' λέγεται ἀληθῶς, τούτῳ παντὶ τὸ α' ὑπάρχει. συμβήσεται τὸ α', καθ' ὅ πάντὸς τὸ β' λέγεται, κατὰ τούτου παντὸς λέγεσθαι.

Τ νῦν συλλογιστικὴν ἐκτίθεται συζυγίαν. ὅτι εἰ τὸ β' παντὶ τῷ γ' ὑπάρχει. προκαμεῖν τοῦ καὶ τὸ α' παντὶ τῷ β' ὑπάρχειν. συμβήσεται ὅτι τὸ α' παντὶ τῷ γ' ὑπάρξει. τὸ οὖν καθ' οὗ αὖ τὸ β' λέγεται ἀληθῶς, αὐτὶ τοῦ κατὰ παντὸς ἀκουσέον. ἐξῆς γοῦν φησι συμβήσεται τὸ α' καθ' οὗ παντὶ τῷ β' λέγεσθαι.

» ΕΙ μοί τοι τὸ α' λέγεται καθ' οὗ αὖ τὸ β' λέγεται κατὰ παντὸς, οὐδὲν κωλύει τῷ γ' ὑπάρχειν τὸ β'. μὴ παντὶ δὲ τὸ α', ἢ ὅλως μὴ ὑπάρχειν.

Τ νῦν συλλογισμὸν ἀναλαμβάνει συζυγίαν. ὑπῆβαπῶς δὲ ὅτιν ἡ λέξις. εἰ μοί τοι τὸ α' λέγεται κατὰ παντὸς καθ' οὗ τὸ β' λέγεται. εἰ οὖν οὕτως ἔχοιεν ὥστε τὸν ἐλάττονα πρότασιν ἀπροσδιόριστον εἶναι. οὐδὲ χρεία φησὶ τὸ α' ποτὲ μὲν οὐ παντὶ τῷ γ', ποτὲ δὲ οὐδενὶ ὅλως ὑπάρχειν. καὶ σπόπα ἐκ τούτων ὅτι ἡ ὁμολογουμένως τὸν μείζονα καθολικὸν καταφατικὸν, ἐλάμβανεν, οὐκ εἶχε χώραν λέγειν ὅτι οὐδὲ χρεία τὸ α' μηδενὶ τῷ γ' ὑπάρχειν. τῆς γὰρ μείζονος καθόλου καταφατικῆς οὔσης. τῆς δὲ ἐλάττονος ἀπροσδιόριστον καταφατικῆς. ἀνάγκη πᾶσα ἡ τὸ συμπέρασμα μερικὸν καταφατικὸν εἶναι. πῶς οὖν φησιν ὅτι οὐδὲ χρεία τὸ α' τῷ γ' ὅλως μὴ ὑπάρχειν.

» ΕΝ δὴ τοῖς ἄνω ὅροις, δῆλον ὅτι τὸ καθ' οὗ τὸ β' παντὸς, τὸ α' λέγεσθαι, τοῦτ' ἔστι καθ' ὅσων τὸ β' λέγεται, κατὰ πάντων λέγεσθαι καὶ τὸ α'.

Τ ὁ λέγει φησὶ καθ' οὗ παντὶ τὸ β' λέγεται. τοῦτο σημαίνει ὅτι καθ' ὅσων τὸ β' λέγεται, κατὰ πάντων τούτων καὶ τὸ α' λέγεται.

» ΚΑΙ εἰ μὴ κατὰ παντὸς τὸ β', καὶ τὸ α' οὕτως. εἰ δὲ μὴ κατὰ παντὸς, οὐκ ἀνάγκη τὸ α' ὑπάρχειν κατὰ τοῦ παντός.

Τ ουτέστι ἡ ἐλάττων καθόλου καταφατικὴ εἴη, καὶ τὸ συμπέρασμα τοιοῦτον. οἷον, εἰ τὸ β' παντὶ τῷ γ'. καὶ τὸ α' παντὶ τῷ γ'. εἰ δὲ τὸ β' μὴ κατὰ παντὸς ὑπάρχει τοῦ γ'. οὐκ ἀνάγκη τὸ α' παντὶ τῷ γ' ὑπάρχειν. ἀλλ' ἐνδέχεται καὶ μὴ ὑπάρχειν.

» ΟΥ δεῖ δὲ οἴεσθαι παρὰ τὸ ἐκτίθεσθαι συμβαίνειν τι ἄτοπον. οὐδὲν προχρώμεθα τῷ, τόδε τι εἶναι, ἀλλ' ὥσπερ ὁ γεωμέτρης τὴν ποιότητα καὶ δύναμιν τὴν δὲ εἶναι καὶ ἁπλῶς λέγει οὐκ οὖσαν.

Ε' πεῖν δὲ διὰ παντὸς τοῦ βιβλίου διὰ τῆς τῶν στοιχείων ἐκθέσεως, τὴν διδασκαλίαν ἐπαίσαντο. ἴνα μή τις ὑπονοήσῃ ὅτι ἡ τῶν στοιχείων θέσις αὐτὰ ἐστι, τοῦ συλλογισμοὺς εἶναί τινας τῶν συμπλοκῶν ἢ ἀσυλλογίστους. αὐτὸ τοῦτο διδάσκει. ὅτι οὐ πεῖν τὴν ἔκθεσιν τῶν στοιχείων τὰ συμβαίνοντα συμβήσεται. καὶ τὴν λέγω τῶν στοιχείων. ὅπου γε οὐδὲ πεῖν τὴν τῶν παραληφθέντων ὅρων φύσιν οὐδὲ τῶν συμβαίνοντα συμβήσεται. ἀλλ' ὥσπερ ὁ γεωμέτρης σαφήνειας εἵνεκεν τοῦ μανθάνοντος ἐκτίθεται δύναμιν τινά. καὶ ταύτην ἀξιοῖ ἁπλῶς εἶναι οὐκ οὖσαν ἁπλῶς. ἢ ἄπειρον εἶναι οὐκ οὖσαν, ἄπειρον. ὁμοίως καὶ κύκλον γράφει, οὐκ ὄντα κύκλον. καὶ διάμετρον, καὶ κέντρον. ἢ τὰ λοιπὰ ἃ μεταλαμβάνει. καὶ ὃ πεῖ τὰ ἐκτιθέντα συμβαίνει τὰ ὑποδεικνύμενα, ἀλλὰ πεῖ τὰ νοούμενα. οἷον τὸ ἁπλῶς εἶναι τὴν δύναμιν, κἂν ἡ ἐκκαμεῖν μὴ ἔστιν ἁπλῶς. καὶ πεῖ τὸν κύκλον κέντρον. ὡς τὴν διάμετρον. κἂν τὰ ἐκκείμενα μὴ οὕτως ἔχει. τῆς δὲ διδασκαλίας εἵνεκεν μόνης ἐκτίθεται τὰ τοιαῦτα. διόπερ οἱ ἀναγόμενοι δέονται τῆς δι' αἰσθήσεως ὁδηγίας. μήπω τοῖς νοητοῖς ἀμφοῖς καθ' αὐτὰ ἐπιβάλλειν διωάμενοι. οὕτω φησὶ καὶ ἡμᾶς τοῖς στοιχείοις ἐχρησάμεθα. καὶ τοῖς ὅροις ἃς σαφήνειαν τῆς διδασκαλίας. οὐ πεῖ ταῦτα ἀποδέξαντες τὰ ἀποδεδειγμένα. ἀλλὰ πεῖ τὴν συμπλοκὴν τοῦ καθόλου καὶ τοῦ μερικοῦ καταφατικοῦ καὶ ἀποφατικοῦ. αἰδὴ γὰρ τῆς τούτων ποιᾶς ἢ ποιᾶς σωθέσεως, οὐδὲν ἐδείκνυτο. οὕτω γοῦν ἐλέγομεν ὅτι εἰ τὸ α' παντὶ τῷ β' ὑπάρχει. παντάσι τοῖς μέρεσιν ἄλλοῦ ὑπάρχει. καὶ εἰ τὸ β' τῷ γ' ὑπάρχει ἢ παντὶ ἢ τινὶ μέρος αὐ εἴη τοῦ β τὸ γ'. ὥστε καὶ τὸ α' παντὶ ἢ τινὶ τῷ γ' ὑπάρξει. καὶ οὕτως ἀδὴ πάντων ἐκ τούτων ἐλέγετο ἡ ἀπόδειξις οὐκ ἐκ τῶν κειμένων.

» ΑΛΛ' οὐχ οὕτω χρῆται ὡς ἐκ τούτων συλλογιζόμενος.

Ο ὐκ οὕτω χρῆται φησὶ τοῖς ἐκκειμένοις ὡς ἔχει φύσεως. οὐδὲ γὰρ ἁπλατὴς ἢ ἐκτεθεῖσα δύναμις. οὐδὲ ποσὰ διάστασις. οὕτως οὖν οὐδὲ ἡμᾶς ἐκ τῆς φύσεως τῶν ἐκτιθέντων στοιχείων ἢ τῶν ὅρων ἀπεδείξαμεν. ἀλλὰ πόθεν ἐπήγαγεν.

ἔχθεσις ἡ ἐκθεσις

θεάσαι gd fic capere

in geometria nec ea quae descriptunt aut pricta quae uera uel sed circa ea quae sunt in mente

ὅπου γε ὅδε. Quando qdé nec

ἐκκείμενα. posita. propositа.

Ὅλως δὲ ὁ μὲν ὅτιν ὡς ὅλον πρὸς μέρος καὶ ἄλλο πρὸς τοῦτο ὡς μέρος πρὸς ὅλον· ὅθεν οὐδενὸς
τῶν τοιούτων διέκρινεν ὁ διακρίνων· οὐδὲ γίγνεται συλλογισμός.
ὅ τι δ' ἐστὶ τὸ μὴ οὕτως ἔχειν οἱ ὅροι, ὥστε τὸν μὲν μεῖζονα παρέχειν τὸν μέσον· τὸν δὲ μέσον τὸν ἐλάττονα.
ὅθεν οὐδενὸς τῶν ἐκκειμένων ἔτι ὅρων, εἴτε στοιχείων ἢ ἀποδείξεις ἐγίνετο.
ΤΟ δ' ἐκτὶ θεῖναι, οὕτω προσχρώμεθα· ὥσπερ καὶ τῷ αἰσθάνεσθαι, τὸν μανθάνοντα λέγοντες· οὐ
γὰρ οὕτως ὡς αὐτοῦ τούτου, οὐχ οἷόν τε ἀπαθεῖν ἀθῶσαι, ὥσπερ ὅθεν ὧν ὁ συλλογισμός.
ὅ τι ἐστὶν ὥσπερ ἐκεῖ τῷ μανθάνοντα τῇ αἰσθήσει τῶν μανθάνοντες χρώμεθα· καὶ παγράφοντες ποδιαίαν
τὴν μὴ οὖσαν ποδιαίαν, τῇ ἁπλότῃ ὁμοίως· διὰ τὸ μὴ δύνασθαι μόνη τῇ φαντασίᾳ τοῖς ὅθεν ὧν ἢ ἀπό-
δειξις ἐκβάλλειν, οὕτω καὶ ἡμεῖς τῶν σαφοῦς εἵνεκεν τῆς διδασκαλίας, τοῖς ὅροις καὶ τοῖς στοιχείοις
ἐχρησάμεθα· οὐ γὰρ οὕτω φασὶν ἄλλοις ἐχρησάμεθα ὡς χωρὶς ἄλλων μὴ δυνάμενοι, ἀποδεῖξαι· ὥσπερ ἀε-
δύνατον ἀποδεῖξαι χωρὶς τῶν ὅθεν ὧν ὁ συλλογισμός· λέγω δὲ τῶν καθόλου τῶν μερικῶν· τῶν κατα-
φατικῶν τῶν ἀποφατικῶν· ἀεὶ γὰρ τούτων ἀδύνατον ἀποδεῖξαι.
ΜΗ λανθανέτω δὲ ἡμᾶς ὅτι εἰ τῷ ἄλλῳ τῷ συλλογισμῷ οὐχ ἅπαντα τὰ συμπεράσματα δι' οὗ ὁδός,
τῶν ἄλλου σχήματος ὅτιν· ἀλλὰ τὸ μὲν, διὰ τούτου· τὸ δὲ, δι' ἄλλου· δῆλον ὅτι καὶ τὰς ἀναλύσεις,
οὕτω ποιητέον· ἐπεὶ δ' οὐ πᾶν πρόβλημα εἰ ἅπαντι σχήματι, ἀλλ' εἰ ἑκάστῳ τετάγμενα, φανερὸν ἐκ
τῶν συμπεράσματος· εἰ ᾧ σχήματι ζητητέον· τούς τε πρὸς ὁρισμοὺς τῶν λόγων, ὅσοι πρὸς εἶπα τυγχά-
νουσι διαλεγμένοι τῶν εἰ τῷ ὅρῳ, πρὸς ὃ διέλεκται θετέον ὅρον· καὶ οὐ δὲν ἅπαντα λόγον· ἢ πόν γὰρ
συμβήσεται παράκειθαι διὰ τὸ μῆκος· οἷον, εἰ τὸ ὕδωρ ἔδειξεν ὅτι ὑγρὸν πόνον, τὸ πόνον καὶ τὸ ὕδωρ,
ὅρους θετέον. Paucis uertis & pulcherrime exponit hoc Magentin) quę lege
βούλεται διὰ τούτων δεῖξαι, ἐκεῖνο ὅτι, ὅτι ἐπασθὴ τῶν συλλογισμῶν οἱ μὲν ἁπλοῖ ὅτιν· οἱ δὲ σύνθετοι· καὶ καθόλου οἱ μὲν ἐκ προσυλλογισμοῦ διάκρινεται· ὧν αἱ προτάσεις οὐκ ἄμεσοι οὐδὲ ἄλλο πο-
σοῖ, οἱ δὲ οὐδὲ δέονται προσυλλογισμῶν διὰ τὸ ἀμέσους τὴ εἶναι καὶ ἄλλοπίσους τὰς προτάσεις, ὃ δεῖ
φασὶν ἀγνοεῖν ὅτι ὅταν ἐκ προσυλλογισμοῦ τῇ ἀνάγκαί τις συλλογισμός, οὐ πάντως καθ' ἓν καὶ ὁ αὐ-
τὸ σχῆμα πάντα συνάγεται τὰ συμπεράσματα· ἀλλ' ἔστι ὅτε εἰ τοῖς δύο ἢ καὶ τοῖς τρισὶ· ἐὰν μὴ γὰρ
θελήσας δεῖξαι ὅτι Σωκράτης οὐσία ἐστί, χρήσομαι μεταξὺ τῷ ζῴῳ ὅτι Σωκράτης ζῷον, ἐπεὶ μὴ ἄμεσοι
αἱ προτάσεις, καὶ δεῖ τῆς κατάρχας μαθησεσθαι, τίθημι μεταξὺ μὲν Σωκράτους καὶ τοῦ ζῴου τὸν ἄν-
θρωπον· μεταξὺ δὲ τοῦ ζῴου καὶ τῆς οὐσίας τὸ ἔμψυχον· καὶ πάλιν μεταξὺ τοῦ ἐμψύχου καὶ τῆς οὐσίας
τὸ σῶμα· καὶ δῆλον ὅτι πάντα τὰ συμπεράσματα εἰ τούτῳ κατὰ τὸ ἀ γίνεται σχῆμα, οὕτως· Σωκρά-
της ἄνθρωπος· ὁ ἄνθρωπος ζῷον· Σωκράτης ἄρα ζῷον· τὸ ζῷον ἔμψυχον· Σωκράτης ἄρα ἔμψυχον· καὶ
οὕτω μέχρι τῆς οὐσίας· νῦν συνθεμένων πᾶσαι αἱ προτάσεις· εἶα συνθέτων εἰ πρώτῳ σχήματι ποιῶ-
σι συλλογισμόν· Σωκράτης ἄνθρωπος· ὁ ἄνθρωπος, ζῷον· τὸ ζῷον ἔμψυχον· τὸ ἔμψυχον σῶμα· τὸ σῶμα
οὐσία· Σωκράτης ἄρα οὐσία· ἐστὶν ὁμοίως καὶ εἰ β' μόνῳ δυνατὸν πάντα τὰ συμπεράσματα συνάγε-
σθαι· οἷον ἂν θελήσω δεῖξαι ὅτι τὰ φυτὰ οὐκ ἔστι ζῷα· διάκρινε τοῦτο εἰ δευτέρῳ σχήματι μέσον, ὅρον τι-
θεὶς τὴν αἴσθησιν· πᾶν ζῷον αἴσθησιν ἔχει· οὐδὲν φυτὸν αἴσθησιν ἔχει· οὐδὲν ἄρα φυτὸν ζῷον· ἢ μὴν οὐδὲ
ἡ κατηγορικὴ πρότασις δέοιτο καταστεύης (λέγω δὴ ἡ ὅτι πᾶν ζῷον αἴσθησιν ἔχει· πάντως διὰ τοῦ ἀ
διάκρινται σχήματος καθολικὴ οὖσα· ἢ δὲ μερικὴ αὖ καὶ διὰ τοῦ ἀ καὶ διὰ τοῦ γ· ἢ δὲ ἀποφατικὴ
δέοιτο καταστεύης, καθολικὴ οὖσα, ὅτι μὴ ὅτι καὶ ἄλλη διὰ τοῦ ἀ διαχθήσεται· ἔστι δὲ ὅτι διὰ τοῦ β'.
IV. 1. πρὶν ἢ necesse ut conclusio syllogism & prosyllogism pqnem
probatur aliqua propositio syllogism finit in figuram fig
ἔδοξε σῶμα· ἔμψυχον· ζῷον· ἄνθρ. Σωκράτης.

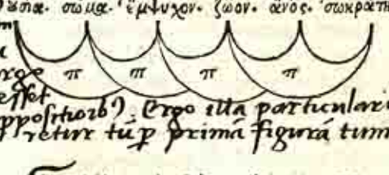

συλλο γισμὸς κατὰ παντὸς ζῷον

αἰσθάμις πρὸ συλλο γισμὸς

Ergo illa particularis pba
retur tuo p primam figuram tum etiam p 3.

εἶον οὐδὲν φυτὸν αἰσθάνεται ἔχει γνωστικόν τε καὶ διακριτικὸν τῶν προσιόντων ἢ θιγόντων, πᾶσα δὲ αἴσθησις, αἰσθάνεται ὅτι γνωστική τε καὶ διακριτικὴ τῶν θιγόντων ἢ προσιόντων, ὅθεν ἄρα φυτὸν αἴσθησιν ἔχει· καὶ ἔστι συνθεῖναι τὸν συλλογισμὸν οὕτω· πᾶν ζῷον αἴσθησιν ἔχει· πᾶσα αἴσθησις, αἰσθάμις ὅτι γνωστική τε καὶ διακριτική, πινῶν· οὐδὲν δὲ φυτὸν αἰσθάμενον γνωστικὴν ἢ διακριτικὸν ἔχει· οὐδὲν ἄρα φυτὸν, ζῷον· τῷ δὲ ἀποφατικῷ τῷ εἰ τῷ ἀ συλλογισμῷ συμπεράσμα οὐσαν τὸ προσυλλογισμοῦ, οὐ παρακλινοῦμεθα εἰ τῷ σωθέτω συλλογισμῷ· σωθήσεται δὲ τοὺς συλλογισμὸς τῶν προσυλλογισμῶν τὰ συμπεράσματα παρακλιμπάνομεν· ὡς ἂν τὸ Σωκράτης ζῷον· τὸ ζῷον ἔμψυχον· τὸ ἔμψυχον σῶμα· τὸ σῶμα οὐσία· Σωκράτης ἄρα οὐσία· διαθήσεται δὲ καὶ ἐκ τρίτου καὶ δευτέρου ἢ μεμεικὸν ἂν τὸ ὀφεῖλον διὰ τῶν προσυλλογισμοῦ ἀπαδείκνυται· ἔστω γὰρ πάλιν προκείμενον δεῖξαι ὅτι

ὁ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων ἀνθρωπος ζῷον· Σωκράτης ἄνθρωπος· ὁ ἄνθρωπος ζῷον· Σωκράτης ἄρα ζῷον· τὸ ζῷον ἔμψυχον· Σωκράτης ἄρα ἔμψυχον· καὶ οὕτω μέχρι τῆς οὐσίας· νῦν συνθεμένων πᾶσαι αἱ προτάσεις· εἶα συνθέτων εἰ πρώτῳ σχήματι ποιῶσι συλλογισμόν· Σωκράτης ἄνθρωπος· ὁ ἄνθρωπος, ζῷον· τὸ ζῷον ἔμψυχον· τὸ ἔμψυχον σῶμα· τὸ σῶμα οὐσία· Σωκράτης ἄρα οὐσία· ἐστὶν ὁμοίως καὶ εἰ β' μόνῳ δυνατὸν πάντα τὰ συμπεράσματα συνάγεσθαι· οἷον ἂν θελήσω δεῖξαι ὅτι τὰ φυτὰ οὐκ ἔστι ζῷα· διάκρινε τοῦτο εἰ δευτέρῳ σχήματι μέσον, ὅρον τιθεὶς τὴν αἴσθησιν· πᾶν ζῷον αἴσθησιν ἔχει· οὐδὲν φυτὸν αἴσθησιν ἔχει· οὐδὲν ἄρα φυτὸν ζῷον· ἢ μὴν οὐδὲ ἡ κατηγορικὴ πρότασις δέοιτο καταστεύης (λέγω δὴ ἡ ὅτι πᾶν ζῷον αἴσθησιν ἔχει· πάντως διὰ τοῦ ἀ διάκρινται σχήματος καθολικὴ οὖσα· ἢ δὲ μερικὴ αὖ καὶ διὰ τοῦ ἀ καὶ διὰ τοῦ γ· ἢ δὲ ἀποφατικὴ δέοιτο καταστεύης, καθολικὴ οὖσα, ὅτι μὴ ὅτι καὶ ἄλλη διὰ τοῦ ἀ διαχθήσεται· ἔστι δὲ ὅτι διὰ τοῦ β'.

Videtur cōtrariū huius documenti esse rere. char. 63. f. 2 nō multo ante finē

Quę f. est 68

Φυτὸν αἰσθησιν ἔχει

Σωκράτης οὐ πᾶν δεῖ
autem deesse uox ba. Σωκράτης
ἄνθρ. ἄνθρ. ζῷον
τὸ ζῷον ἔμψυχον
&c

Omnipositę omnes hę
propositiones, unū
faciunt syllogismum
compositum m p. f.
conuinctę & congre
gatę oēs propositiones

t si esset hic syllogism
Quoddā al. hīt sensum, nu
planta habet sensum, ergo
Quoddā planta nō ÷ al. esset
ferrson transpositis propositionib)

nsus ÷ facultas nosce
i & discernendi contin
entia & concidentia

ompositio syllogismi
uomodo fiat

Quando componimus syllogismū
relinquendę sunt nobis conclusiones
prosyllogismorum

Quoddā animatū nō ÷ á
Quoddam animatū ni
sensile

οὐ πᾶν ἔμψυχον αἰσθητικόν ὅτι· καὶ εἰλήφθω μέσον τὸ ζῷον· τὸ σῶ ζῷον αἰσθητικῷ μὲν παντὶ, ἐμψύ-
χῳ δὲ οὐ παντὶ· οὐ πᾶν ἄρα ἔμψυχον αἰσθητικόν· ἢ τὸ αἰσθητικὸν οὐ παντὶ ἐμψύχῳ· ἢ σῶ τις ζητοῖν
πόθεν ὅτι τὸ ζῷον οὐ παντὶ ἐμψύχῳ· διέξαμεν τοῦτο εἰ τρίτῳ σχήματι, μέσον λαβόντες τὸ φυτὸν οὕ-
τως· ζῷον οὐδενὶ φυτῷ· τὸ ἔμψυχον παντὶ φυτῷ· τὸ ἄρα ζῷον οὐ παντὶ ἐμψύχῳ· καὶ πάλιν σωθεὶς

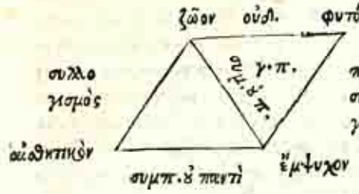

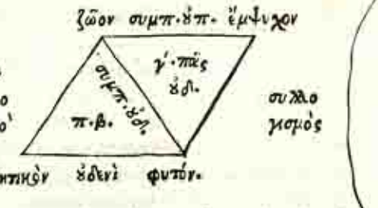

τὸν συλλογισμὸν φημι· ζῷον παντὶ αἰσθητικῷ· ζῷον οὐδενὶ φυτῷ· καὶ σωάγεται αἰσθητικὸν οὐ παντὶ
ἐμψύχῳ· τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ εἰ τῷ τρίτου σχήματος εὐδέχεται ποτὲ μὴ πάντα τὰ συμπεράσμα-
τα δι' ἑαυτῶν τῇ ἀνάγκαι· εὐδέχεται δὲ καὶ διὰ τοῦ δευτέρου καὶ τοῦ τέτου, ὅτι ὁ ζῷον οὐ παντὶ ἐμ-
ψύχῳ· δεδείκται δὲ διὰ μέσου τοῦ φυτοῦ· ὁ ζῷον οὐδενὶ φυτῷ· ἔμψυχον παντὶ φυτῷ· ὁ ζῷον ἄρα οὐ
παντὶ ἐμψύχῳ· πόθεν ὅτι τὸ ζῷον οὐδενὶ φυτῷ· διέξομεν διὰ τοῦ μέσου σχήματος, μέσον λαβόντες τὸ
αἰσθητικόν· τὸ γὰρ αἰσθητικὸν, ζῷον μὲν παντὶ· φυτῷ δὲ οὐδενί· τὸ ἄρα ζῷον οὐδενὶ φυτῷ· σωθεὶς σω-
τὸν συλλογισμὸν φημι· τὸ αἰσθητικὸν παντὶ ζῴῳ, φυτῷ δὲ οὐδενί· τὸ ἔμψυχον παντὶ φυτῷ· τὸ ἄρα
ζῷον οὐ παντὶ ἐμψύχῳ· ἐπεὶ γὰρ τὸ αἰσθητικὸν οὐδενὶ φυτῷ· οὐδὲ φυτὸν οὐδενὶ αἰσθητικῷ· αἰσθητικὸν
δὲ παντὶ ζῴῳ· φυτὸν ἄρα οὐδενὶ ζῴῳ· ὥστε καὶ ζῷον οὐδενὶ φυτῷ· ἔμψυχον δὲ παντὶ φυτῷ· ζῷον ἄρα
οὐ παντὶ ἐμψύχῳ· ἢ δὲ τῷ καταφατικῷ θελήσωμεν διὰ προσυλλογισμοῦ καταστεύσαι· καταστε-
σκεύασωμεν εἰ πρώτῳ μέσον λαβόντες τὸ φθεῖρόμενον· πᾶν φυτὸν φθείρεται, πᾶν φθεῖρόμενον ἔμψυ-
χον, πᾶν ἄρα φυτὸν ἔμψυχον· καὶ σωθεὶς τὸ ζῷον οὐδενὶ φυτῷ· πᾶν φυτὸν φθείρεται· πᾶν φθεῖρόμε-
νον ἔμψυχον· καὶ σωάγεται ζῷον οὐ παντὶ ἐμψύχῳ· ἐπεὶ δὲ πᾶν φυτὸν φθείρεται· πᾶν δὲ φθεῖρό-
μενον ἔμψυχον· πᾶν ἄρα φυτὸν ἔμψυχον· οὐδὲν φυτὸν ζῷόν ὅτιν· οὐ πᾶν ἄρα ἔμψυχον ζῷόν ὅτιν· οὐ

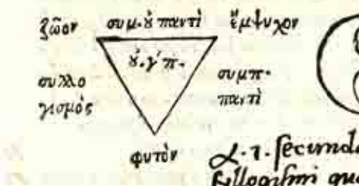

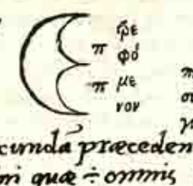

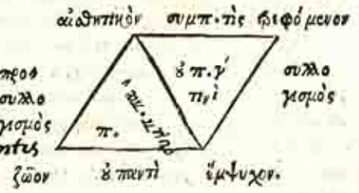

L. 1. secunda praecedentis
syllogismi quae ÷ omnis planta animata.

τῷ μὲν οὖν εἰ πρώτῳ καὶ δευτέρῳ οἱ συλλογισμοὶ δυνατὸν δὲ καὶ διὰ τοῦ ἄλλου, λέγω δὴ τοῦ τρίτου· πάντα τὰ συμπεράσματα συνάγεσθαι· κείσθω γὰρ ὥστε δεῖξαι· ὅτι τὶ φθεῖρόμενον αἴσθησιν ἔχει· νῦν θέκνύσθω εἰ τέτῳ σχήματι λαμβανόντων τὸ ἔμψυχον· τὸ μὲν γὰρ φθεῖρόμενον παντὶ ἐμψύχῳ· αἴσθησις δὲ παντὶ ἐμψύχῳ· αἴσθησις ἄρα παντὶ φθεῖρομένῳ· ἢ σῶ δὲ δεῖξαι πόθεν ὅτι αἴσθησις παντὶ ἐμψύχῳ· διέξομεν πάλιν εἰ τέτῳ διὰ μέσου τοῦ ζῴου· αἴσθησις παντὶ ζῴῳ· ἀλλὰ καὶ ἔμψυχον παντὶ ζῴῳ· καὶ σωάξεις· αἴσθησις παντὶ ἐμψύχῳ· καὶ σωθεὶς τὸ φθεῖρόμενον παντὶ ἐμψύχῳ· τὸ ἔμψυχον παντὶ ζῴῳ· καὶ τὸ αἰσθητικὸν δὲ, παντὶ ζῴῳ· τὸ ἄρα αἰσθητικὸν παντὶ φθεῖρομένῳ· ἐπεὶ γὰρ τὸ φθεῖρόμενον παντὶ ἐμψύχῳ· τὸ δὲ ἔμψυχον παντὶ ζῴῳ· καὶ τὸ φθεῖρόμενον παντὶ ζῴῳ· πᾶν γὰρ ζῷον φθείρεται· ἀλλὰ καὶ τὸ αἰσθητικὸν παντὶ ζῴῳ· τὸ ἄρα φθεῖρόμενον αἰσθητικὸν ὅτιν· εἰ τούτοις δὲ πᾶσιν ἐκεῖνο δεῖ δόξαι ὅτι ὅταν μὴ διαφόροις σχήμασι τὰ συμπεράσματα συνάγηται· συμπεθέμεναι αἱ προτάσεις φυλάττουσι τὴν τῶν σχημάτων ἰδιότητα· ὅταν δὲ εἰ τῷ ἄλλῳ πάντα πάντα· εἰ τῇ συνθέσει τῶν προτάσεων, οὐ διὰ πασῶν τὸ ἄλλο ἐμφάνεται σχῆμα· ἀλλὰ δύο μὲν συμπλοκὴ φυλάττουσι τὴν τῶν σχήματος ἰδιότητα· αἱ δ' ἄλλαι δύο πεπαραλιμπάνει· ὡς εἴπομεν ἢ κατασκευαζομένη πρότασις, διὰ τὸ συμπεράσμα γίνεσθαι τῶν προσυλλογισμῶν· τὰ δὲ τῶν προσυλλογισμῶν συμπεράσματα μὴ παραλαμβάνεσθαι εἰ τῇ συνθέσει τῶν προτάσεων· τόπου δὲ γινομένου λύεται τὸ σχῆμα, καὶ ἔς τὸ πρῶτον ἀνάγεται· ἔστω γὰρ δεῖξαι εἰ τῷ δευτέρῳ σχήματι· ὅτι οὐδενὶ τῷ γ τὸ β'· διὰ μέσου τοῦ ἀ· τὸ σῶ ἀ· οὐδενὶ μὲν τῶν β'· παντὶ δ τῷ γ· διακρινομένης σῶ πάλιν τῆς ἀ β' προτάσεως τῆς ἀποφατικῆς· διὰ μέσου

m

Oé sensile animal
Quoddā animatū nō ÷ ál
Quoddā animatū nō ÷ sensile

Nulla planta animal
Omnis planta animata
Quoddam animatū nō ÷ ál

felapto

10. gr. in pri.

Nulla planta am
Omis planta anime
Quoddá animati
est an

Oé sensile anima
Nulla planta am
Quoddá animatú
est sensile

Nulla planta am
Omis planta anim
Quoddá animat
÷ amm

Omne animal sen
Nulla planta sen
Nulla planta an

Oé animal sensi
Nulla planta sensi
Omnis plata ani
Quoddá animat
nō ÷ amm

Omne animatū nutri
Quoddá animatū sen
Quoddá sensile nutri
Ergo qdda nutritū se
Pro syllogis

Omne animal sensi
Omne animal anim
Quoddá animatū sen

Nullū. r. est. β'
Omne. r. est. á
Nullū. r. est. β'

Nullū. β'. est. á
Omne. r. est. á
Nullū. r. est. β'

Nullū. á. est. δ'
Omne. β'. est. δ

τῷ σ΄. ὁ γὰρ σ΄ οὐδενὶ μὴ α΄, παντὶ δὲ β΄. οὐκέτι ἡ α΄ β΄ παραλαμβάνεται, πρότασις. ἀλλ' ἡ σ΄ β΄. σ΄ α΄. α΄ γ΄. ὧν ἡ μὲν σ΄ α΄. α΄ γ΄. τὸ πρῶτον ποιεῖ σχῆμα. ἡ δὲ σ΄ α΄ σ΄ β΄, τὸ δεύτερον. τὸ γὰρ σ΄ παντὶ μὲν τῷ β΄, οὐδενὶ δὲ τῶν α΄. τὸ δὲ α΄ παντὶ τῷ γ΄, ὥστε ἡ μὲν σ΄ β΄ σ΄ α΄, τὸ δεύτερον ἐποίησε σχῆμα. ἡ δὲ σ΄ α΄ α΄ γ΄, τὸ πρῶτον. τὸ ἄλλο καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ἐπεισελθόντων τὸ συμπέρασμα λαμβάνοντες καὶ ὁ ἀλέξανδρος φησὶν. ὅτι εἰ μὲν τὸ τρίτον σχῆμα ἦν ὁ προσυλλογισμός. δεῖ ἄλλο δὲ ἐπὶ τὸ πρῶτον μεταβαίνομεν, ἀεὶ κατὰ τὸν τῆς διὰ τῶν πρότασιν προσλήψεως μεικτῶν γὰρ ὄντων τῶν συμπεράσματων. ἢ μὴ κατὰ τὸν τῆς προσλήψεως πρότασις, ἀσυλλόγιστον γίνεται τὸ σχῆμα. εἰ πρὸς τῷ τῆς μείζονος μεικτῆς οὔσης. καὶ δηλονότι ἐὰν ἀποφατικὴν ἔν τὸ εἰ τρίτῳ σωμμιγνύον. οὐδὲν εἰδέχεται ἐπὶ τὸ πρῶτον μεταβαίνειν σχῆμα. ὅθεν γὰρ ἂν ἡ προσθήκη γένηται, ἀσυλλόγιστος ἢ συμπλοκὴ γίνεται. ὁμοίως κἂν ἐκ δευτέρας εἰς πρῶτον ἡ μετάβασις γίνηται. ἐὰν καθόλου. αὖθις δὲ διὰ τὴν προσθήκην ποιῆσθαι. ἐπεὶ ἡ ἐλάττων ἀποφατικὴ γίνεται. ἀποφατικὰ γὰρ τὰ δεύτερον τὰ συμπεράσματα. ὁμοίως κἂν ἐκ πρώτου εἰς πρῶτον ἡ μετάβασις γίνηται. καταφατικοῦ μὲν ὄντος καθόλου τοῦ συμπεράσματος, ἀδιάφορον ὅθεν δέ ποτε τὴν προσθήκην ποιήσασθαι, ἢ προσπεθεμένη πρότασις καθόλου εἴη. ἢ δὲ μεικτὴ πάντως καὶ πρῶτον. ἢ δὲ ἀποφατικὸν ἔν τὸ συμπέρασμα καθόλου, αὖθις. ἢ δὲ μεικτὸν οὐκ ἐνδέχεται πρότασιν προσθεῖναι, πάλιν τὸ πρῶτον ποιῆσαι. εἴτε γὰρ αὖθις προσθήσεις, ἀποφατικὴν ποιήσεις τὴν ἐλάττονα. εἴτε καὶ πάντων, μεικτὴν τὴν μείζονα. τὸ ἄλλο καὶ ἐπὶ τῶν εἰ δευτέρῳ καὶ τρίτῳ μεικτῶν ἀποφατικῶν ὧν ἤδη εἴπον. ἀδύνατον γὰρ ἐκ τούτων εἰς τὸ πρῶτον μεταβιβάσαι. ἢ δὲ ἀπὸ δευτέρου εἰς δεύτερον ἢ μετάβασις γίνεται. καθόλου μὲν ὄντος τοῦ συμπεράσματος, ἢ μὴ ἡ προσπεθεμένη καὶ ἄλλη καθόλου ἔη, ἀδιάφορον. ἢ δὲ μεικτὴ πάντως καὶ πάντων. τουτέστιν πρὸς τῇ ἐλάττονι, ἵνα μὴ τὴν μείζονα μεικτὴν ποιήσωμεν. καὶ καθόλου ἅπαν. ἐὰν βλέπειν διὰ μὴ παραφέρηται διὰ τῆς προσθήκης τὸ εἰ ἑκάστῳ σχήματι παραπεφυλαγμένων. καὶ ἢ μὴ διὰ τῆς προσθήκης σώζῃ τὰ τοῦ σχήματος ἴδια προσθετέον. ἢ δὲ μή, δι' ἄλλου δεικτέον σχήματος. Τούς τε πρὸς ὁρισμὸν τῶν λόγων. ὅσοι πρὸς εἰ τὴ συγχέουσι διηλεγμένοι τῶν εἰ τῷ ὁραφ. πρὸς ὃ διήλεκται θετέον ὅρον. Ἄλλο πάλιν ἡμᾶς διὰ πάντων διδάσκει. πολλάκις συλλογιζόμενοι δείξει βουλόμενα ὅτι ὅδε τῷδε οὐκ ἔστιν ὁρισμός. οὐ πάντως ὅλον τὸν ὁρισμὸν ἀνασκευάσαι βουλόμενοι, ἀλλὰ μέρεόν τι τῶν εἰ τῷ ὁρισμῷ. εἰ ὡσὶ βεβαιοῦν ἀνασκευάζων ὅτι ὅδε τῷδε οὐκ ἔστιν ὁρισμός. ἀθετέον φησὶν ὅλον τὸν ὁρισμὸν ὅρον. συγχέρως γὰρ οὕτως διορίσομεν μέσον δι' οὗ δείξομεν τὸν ὁρισμὸν ὅλον τῷ ὁρισθῇ μὴ ὑπάρχειν. ἀλλ' ὅτι τῷ εἴη τῷ ὁρισμῷ κακῶς ἐλλιμμένον, τῷ τὸ θετέον ὅρον. διαχθέντες γὰρ ὅτι τῷ τὸ οὐχ ὑπάρχει τῷ ὑποκειμένῳ διὰ τοῦτο καὶ ὁ ὅρος συνελήλεγκται εἰς τὸ παράλληφέ τι τῷ μὴ ὑπαρχόντων. οἷον φησὶ. εἴτις ὁρίσετο ὕδωρ ὑγρὸν ποτὸν εἶναι. ὃ θετέον τὸ ὑγρὸν ποτὸν ὅρον. ὑπάρχει γὰρ ὁμολογουμένως τῷ ὕδατι τὸ ὑγρὸν, ἀλλὰ τὸ ποτὸν θετέον. μέσον δὲ τὴν θάλασσαν. ἐπεὶ οὐδὲ πᾶσα θάλασσα ὕδωρ. οὐδὲ μία δὲ θάλασσα ποτόν. οὐ πᾶν ἄρα ὕδωρ ποτόν. κακῶς ἄρα τῷ τῷ ὁρισμῷ παρέλληπται τὸ ὑγροῦ τὸ πιτόν. ὃ μὴ παντὶ ὕδατι ὑπάρχει.

Ἔτι δὲ τοὺς ἐξ ὑποθέσεως συλλογισμοὺς οὐ πειρατέον ἀνάγειν. οὐ γὰρ ἔστιν ἐκ τῶν κειμένων ἀναγαγεῖν. οὐ γὰρ διὰ συλλογισμοῦ δεδειγμένοι εἰσὶν, ἀλλὰ διὰ συνθήκης ὡμολογημένοι πάντες. οἷον ἢ ὑποθέμενος, ἢ μία τις δύναμις μὴ ἔη τῶν ἐναντίων, μὴ δι' ἑνὸς μίαν εἶναι μίαν. εἶτα διαλεχθέν ὅτι οὐκ ἔστι μία δύναμις τῶν ἐναντίων. οἷον ἢ τοῦ ὑγιεινοῦ καὶ τοῦ νοσώδους. ἅμα γὰρ ἔσται τὸ αὐτὸ ὑγιεινὸν καὶ νοσῶδες. ὅτι μὲν οὐκ ἔστι μία πάντων τῶν ἐναντίων δύναμις, ἐδείδεκται. ὅτι δὲ ἑνὸς μὴ οὐκ ἔστιν, οὐ δέδεικται. καίτοι γε ὁμολογεῖν ἀναγκαῖον. ἀλλ' οὐκ ἐκ συλλογισμοῦ, ἀλλ' ἐξ ὑποθέσεως. τοῦτον μὲν οὖν οὐκ ἔστιν ἀναγαγεῖν. ὅτι δὲ οὐ μία δύναμίς ἐστιν. οὕτως γὰρ ἴσως καὶ λογισμός, ἐκεῖνος δὲ ὑπόθεσις.

Ὁ δὲ φησὶν ἅπαντας τοὺς ὑποθετικοὺς συλλογισμοὺς πειρᾶσθαι ἀναλύειν εἰς τὰ σχήματα, ἀλλὰ μόνων ἄλλων τῶν πρόσληψιν, τὸ δὲ συμπεραινόμενον οὐκέτι, διὰ τὸ μὴ διὰ συλλογισμοῦ δείκνυσθαι, ἀλλ' ἐξ ὁμολογίας λαμβάνεσθαι. ὑποθετικοὺς δέ φησιν εἰ τούτοις οὐ πάντας, ἀλλὰ τοὺς ἐξ ὁμολογίας καλουμένους. λέγω δὲ τοὺς λαμβάνοντας κατὰ συνθήκην τὸ συμπεραινόμενον. ὥσπερ ἄλλος ὁ ἀριστοτέλης εἰ τῇ περὶ οὐρανοῦ περὶ τῶν σχημάτων τῶν ἄστρων κατασκεύασεν. αἰτήσας γὰρ ὅτι ὅπ ὅπ ἐὰν εἰδὸς τῶν ἄστρων τὸ καὶ ἐὰν τῶν λοιπῶν. καὶ τὸ λαβὼν ἐξ ὁμολογίας ὅτι ἢ εἰ, ὅτι σφαιρικόν. καὶ τὰ λοιπὰ ποιοῦντα εἰ ἔη. εἶτα τὴν πρόσληψιν κατασκευάσας. ὅτι ἀλλὰ μὴν εἰ τῶν ἄστρων ἡ σελήνη σφαιρικὴ σωμήγειν ἐστὶ, καὶ τὰ λοιπὰ σφαιρικὰ εἶναι τοὺς πλανήτας φησὶ τῶν συλλογισμῶν, οὐ πάντας ἀναγκαῖον, ἀλλὰ μόνων τὴν πρόσληψιν, αὕτη γὰρ ἡ συλλελογισμένη. ὃ δὲ σωμμιγνύον ἐξ ὁμολογίας ἔληφται. ὅτι δὲ ἐὰν τῶν μὴ ἐξ ὁμολογίας ἔλημμένων, πολλάκις καὶ ὃ σωμμιγνύον διὰ συλλογισμοῦ δείκνυται, δῆλον ὁ γὰρ πλάτων λαβὼν ὅτι εἰ ὃ ζῷον καὶ ὃ πεζὸς ἐξ ἀλλήλων ἐστὶν, ἡμῶν αἱ ψυχαὶ εἰ ἄδυ. ἀλλὰ μὴν τὸ πρότερον καὶ τὸ δεύτερον ἄρα. οὐ μόνον

ὁ φησι

ὁ φησι

ὡθεν τοῦτ' ἔστι πρὸς ἐλάττονι

Alexander

ypothetici ducti ex
μολογ qui usus est
ristoteles in libris de
celo

Plato

ναγκαῖον. reducendum
ρτο ἀναλύειν & ἀναγαγεῖν
dem est. quod est notandum

In hypotheticis ex homologias ipsum synemmenó confessum est. pros lepsis autem. 1. assumptum indiget probatione

hoc est in hoc syllogismo τὸ σωμμιγνύον indiget confirmatione, est & συμμιγνύος

ut patet ex superiori & ex fine continen

μόνον τὴν πρόσληψιν, ἀλλὰ καὶ τὸ σωμμιγνύον κατασκευάσασε. καὶ εἰ τοῖς δι' ἀδυνάτου ὡς ἑξῆς φησι, τὸ σωμμιγνύον διὰ τοῦ κατασκευῆς, ὡς μαθησόμεθα. ναὶ οὐ πρὸς τὴν ὅτι ὁ ὁμολογίας ὑποθετικῶν ὁ λόγος. κέχρηται δὲ παραδείγματι τοιούτῳ. ἐὰν τις φησὶν, αἰτήσῃ ὅτι ὁ ὁμολογίας ὅτι ἢ μὴ ἔη τῶν ἐναντίων μία δύναμις, οὐδὲ ἑνὸς μία μία ἔσται. τὸ τὸ μὲν ὅλον τὸ ἢ τόδε καὶ τόδε οὐκ ἀναλύτον. οὐ γὰρ συλλελόγισται, ἀλλ' ὅτι ὁ ὁμολογίας ἔληπται. τὸ μὲν τοι, ἀλλὰ μὴν οὐκ ἔστι τῶν ἐναντίων μία δύναμις, ἀναλυτέον. τὸ τὸ δὲ δέδεικται διὰ συλλογισμοῦ ὅτι οὐ οὐκ ἔστι τῶν ἐναντίων μία δύναμις. διαχθέντα διὰ μέσου τοῦ ὑγιεινοῦ καὶ τοῦ νοσώδους. τὸ γὰρ ὑγιεινὸν καὶ νοσῶδες, ἐναντία ἐστὶν. τοῦ ὑγιεινοῦ καὶ νοσώδους οὐκ ἔστι μία δύναμις. τῶν αὐτῶν ἐναντίων οὐκ ἔστι μία δύναμις. ὅτι δὲ τοῦ ὑγιεινοῦ καὶ νοσώδους οὐκ ἔστι μία δύναμις δέδεικται διὰ μέσου τοῦ μὴ ταῦτα εἶναι τῶν ἄλλων ποιητικά. τὸ γὰρ ὑγιεινὸν καὶ νοσῶδες, οὐκ ἔστι τῶν ἄλλων ποιητικά, πάντων ὅσων οὐδὲ μία δύναμις, ταῦτα τῶν ἄλλων ὅτι ποιητικά. τοῦ αὐτοῦ ὑγιεινοῦ καὶ νοσώδους, οὐκ ἔστι μία δύναμις.

ΟΜΟΙΩΣ δὲ καὶ ἐπὶ τῶν διὰ τοῦ ἀδυνάτου πραγματευόμενων. οὔτε γὰρ πύστις ἐστὶν ἀναλύειν. ἀλλὰ τὴν μὲν εἰς τὸ ἀδύνατον ἀπαγωγὴν ὅτι. συλλογισμῷ γὰρ δείκνυται. θάτερον δ' οὐκ ἔστιν. ὅτι ὑπόθεσις γὰρ πρὸς ἀναγκαῖον τοῦ διαφέρουσι δὲ τῶν προειρημένων, ὅτι τὰ ἐκείνοις μὲν διὰ προσομολογήσεσθαι, ἢ μὲν συμφήσειν. οἷον, ἐκεῖ διαχθῇ μία δύναμις τῶν ἐναντίων, καὶ ἐπὶ τοῦ μιᾶ εἶναι τὴν ἄλλην. τὰ δὲ ταῦθα δὲ καὶ μὴ προσομολογήσαι συγχωρήσουσι, διὰ τὸ φανερὸν εἶναι τὸ ψεῦδος. οἷον τιθέσης τῆς διαμέτρου σύμμετρον, τὸ τὰ περὶ τὰ ἴσα εἶναι τοῖς αὐτοῖς.

Ὅ τι τοῦ πρὸς πάντων τῶν ὑποθετικῶν ὁ λόγος, δῆλον ἐξ ὧν τὸ μὲν πρότερον σαφῶς ἐξ ὁμολογίας ἐκλέγειν. ἐκεῖθεν δὲ μετέβη ἐπὶ τοὺς δι' ἀδυνάτου. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν δι' ἀδυνάτου. οὐ πάντας ὑποθετικῶν ἀναλυόμενοι ὑπεναντίως δὲ οὗτοι ἔχουσι τοῖς ἐξ ὁμολογίας. τὸ μὲν γὰρ συμμιγνύον ἀμφῶν ὡς ἀμφίβολον κατασκευάζεται διὰ συλλογισμοῦ. ἡ δὲ πρόσληψις ὡς ὡμολογημένη κατασκευῆς οὐ δεῖται. οἱ γὰρ εἰς ἄτοπον ἄγοντες οὐκ εἰς ἀμφίβολον, ἀλλ' εἰς ὁμολογημένως ἄτοπον τὴν ἀπαγωγὴν ποιοῦνται. ὥσπερ καὶ ὁ γεωμέτρης βουλόμενος δεῖξαι ὅτι ἡ διάμετρος τῇ πλευρᾷ ἀσύμμετρός ἐστι, κέχρηται τῇ εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῇ διὰ ὑποθετικοῦ συλλογισμοῦ. τὸν τρόπον τοῦτον. εἰ γὰρ μὴ ἔη φησὶν ἀσύμμετρος, σύμμετρος ἔσται. ἀλλ' εἰ σύμμετρος ἔη, τὰ περὶ τὰ ἴσα ἴσα ἔσται, ἀλλὰ μὴν ἀδύνατον τὰ περὶ τὰ αὐτοῖς ἴσα εἶναι. οὐκ ἄρα ἀσύμμετρος. τὸ μὲν οὖν σωμμιγνύον εἰ πύστις διὰ συλλογισμοῦ δείκνυται, ἡ δὲ πρόσληψις οὐκέτι διαφέρουσι δὲ φησὶν οἱ εἰς ἀδύνατον ἀπάγοντες τῶν ἐξ ὁμολογίας. ὅτι οἱ μὲν εἰς τὸ ἀδύνατον ἀπάγοντες τὴν πρόσληψιν ὅτι οὐκ ἀποδεικνύουσιν, οὐκ ἐκ συνθήκης λαμβάνουσι ὁμολογούμενον, ἀλλ' ἐξ ἄλλης τῆς εὐαργείας μαρτυρούμενον. ἐκεῖνοι δὲ ἐκ συνθήκης. ὡς ἢ μὴ συγχωρήσει ὁ προσδιαλεγόμενος. οὐ μόνον τὴν πρόσληψιν, ἀλλὰ καὶ τὸ σωμμιγνύον κατασκευάσαι ἀνάγκη. διὸ ἢ οὖν ἡ διαίρεσις τῶν εἰς ἀδύνατον ἀπαγόντων, πῶς πύστις ἐξ ὁμολογίας. ἔτι οὔτε μὴν λέγω δὲ οἱ εἰς ἀδύνατον τὸ σωμμιγνύον κατασκευάζουσιν. ὁμολογοῦσι δὲ τὴν πρόσληψιν. ἐκεῖνοι δὲ τοῦ αὐτοῦ. καὶ ὅτι οὔτε μὴν ὁ λαμβάνουσιν, οὐ κατασυγχώρησιν καὶ ὁμολογίαν λαμβάνουσιν, ἀλλ' ὡς ἐκ τῆς εὐαργείας μαρτυρούμενον. ἐκεῖνοι δὲ ἐκ συνθήκης. Ἀλλὰ τὴν μὲν εἰς τὸ ἀδύνατον ἀπαγωγήν, ἔστιν. Τοῦτ' ἔστι τὸ σωμμιγνύον ἢ σύμμετρος τὰ ἄρτια τοῖς περιττοῖς ἴσα ἔσται. τὸ τὸ γὰρ διὰ συλλογισμοῦ δείκνυται. θάτερον δὲ φησὶν οὐκ ἔστι. τουτέστιν τὴν πρόσληψιν. λέγω δὴ τὸ ἀλλὰ μὴν ἀδύνατον τὰ ἄρτια τοῖς περιττοῖς ἴσα εἶναι. τοῦ τὸ γὰρ ὁμολογεῖται. καὶ συλλογισμοῦ οὐ δεῖται.

ΡΟΛΛΟΙ δὲ καὶ ἕτεροι πρὸς ἀνόντα ἐξ ὑποθέσεως οὓς ἐδίδασκέ φασθαι δεῖ. ἢ ἐδίδασκε λαβεῖν ἐκ θαρρῶς. τίνος μὲν εἶναι διαφορὰ τούτων, καὶ ποσαχῶς γίνονται οἱ ἐξ ὑποθέσεως. ὕστερον ἐροῦμεν. νῦν δὲ τοσοῦτον ἡμῖν ἔστω φανερόν. ὅτι οὐκ ἔστιν ἀναλύειν εἰς τὰ σχήματα τοὺς τοιούτους συλλογισμούς. καὶ δι' ἣν αἰτίαν. ἀρκέσει.

Ἐ πεδέλεται μὲν οὖν εἰ τοῦτοις περὶ τῶν ὑποθετικῶν συλλογισμῶν διαλαβεῖν. τίνων τε ἐστὶ καὶ πόσα τούτων τὰ εἴδη. οὐ φαίνεται δὲ οὐδεμοῦ περὶ ἄλλων πραγματευσάμενος, ὡς οἱ ἐξηγηταί φασιν.

ΣΑ δὲ εἰ πλείοσι σχήμασι δείκνυται τῶν προβλημάτων, ἀεὶ εἰ θατέρῳ συλλογιθῇ. ἔστιν ἀναγαγεῖν τὸν συλλογισμὸν εἰς θάτερον. οἷον τὸν εἰ τῷ πρώτῳ, στερητικὸν εἰς τὸ δεύτερον. καὶ τὸν εἰ τῷ μέσῳ, εἰς τὸ πρῶτον. οὐχ ἅπαντας δὲ, ἀλλ' εἰ τοῖς.

Δ ιδέσκει διὰ τούτων. ὅτι οὐ πάντως ἀνάγκη τὴν ἀνάλυσιν τῶν συλλογισμῶν. εἰς τοῦτο ποιεῖσθαι τὸ σχῆμα εἰ ὧ καὶ ὁ συλλογισάμενος. τὸν συλλογισμὸν ἔπλεξεν. ἀλλ' ὅσα τῶν προβλημάτων εἰ πάντα ὅσοι πράττεται σχήμασι ἀδύνατον. ταῦτα εἰς ὁ ὁποῖον οὐ δεῖ ἀναγαγεῖν. οἷον τὸ μὲν καθόλου καταφατικὸν μόνως εἰ πρώτῳ δείκνυται. ἐὰν ἢ ὅταν τις καθόλου καταφατικὸν συλλογίσηται πρόβλημα. ἀνάγκη εἰς τὸ πρῶτον μόνον τὴν ἀνάλυσιν ποιεῖσθαι. τὸ δὲ καθόλου ἀποφατικόν, διὰ τοῦ πρώτου πάντα. εἴτε διὰ τοῦ δευτέρου. εἴτε οὖν διὰ τοῦ πρώτου συλλελόγισται. δυνατὸν καὶ εἰς τὸ β΄ ἀνάγειν. διὰ τοῦ ἀπηρέφαν τὸ ἀποφατικὸν πρότασιν. εἴτε εἰ τῷ β΄ τὸν ἀλλὸν τρόπον. εἰ ἔστιν ὅτι μὴ πᾶς τοῦ συμπεράσματος ἀπηροφῆς δεόμεθα. ὡς ὅταν εἰ β΄ σχήματι ἡ ἐλάττων ἀποφατικὴ ὑπάρχῃ. εἰς τὸ γ΄ δὲ

Nullibi apparet a telé tractasse de gismi hypothetic ciebus & si id pr serit

videtur mihi legendum ἀδύνατον. aut si legitur ἀδύνατον. legas ἐκ τῶν πλείστοι

videtur deesse μὴ. 2. nisi g

οὐδαμῶς δῆλον ἀνάγειν οὐδὲν τῶν καθόλου. διόπερ πάντα τὰ μερικὰ εἰς τρίτον συνάγεται. τὸ δὲ μερικὸν καταφατικὸν, εἴτε τῷ πρώτῳ καὶ τῷ τρίτῳ εἰδέχεται ἀναλύειν. ἔτι γὰρ εἰς τὸν πρώτον συλλελόγισται, τῆς ἐλάττονος ἀποφάσεως γινομένης τὸ τρίτον σημα. οἷον, εἰ τὸ α παντὶ τῷ β. τὸ δὲ β τινὶ τῷ γ. τῆς γὰρ β γ ἀποφάσεως, λέγω ὅτι τὸ γ τινὶ τῶν β. τὸ γ γίνεται σημα τρίτον. ὁμοίως δὲ καὶ εἰς τὸν τρίτον συλλελόγισται. πάλιν διὰ τῆς ἀποφάσεως τὸ πρῶτον γενήσεται. τὸ δὲ μερικὸν ἀποφατικὸν εἰς πᾶσι διάκειται τοῖς σημασιν. ὥστε κἀκεῖνα πάντα τὰ σημαντα ἀπὸ ἀναλυθεν εἰδέχεται. χωρὶς τοῦ τεταρτου τρόπου τοῦ δευτέρου σηματος. καὶ τοῦ πεμπτου τρίτου. διὸ ὧν ἕνεκα μὲν πολλάκις αὐτῶν. τοὺς γὰρ οὔπω συλλελογισμένοις ῥᾴον εἰδέχεται εἰς τὸ πρῶτον ἀναγαγεῖν σημα. καὶ καθόλου φημὶ, ὅτι πᾶς μὲν εἰς τὸν πρώτον ἀποφατικὸν καὶ εἰς τὸ δεύτερον ἐστιν ἀναλυθεν σημα. καὶ τοῖς μερικοῖς καὶ εἰς τὸ τρίτον. τοὺς δὲ εἰς τὸν δεύτερον ἀποφατικοὺς ὄντας, πάντας εἰς τὸ πρῶτον χωρεῖ τοῦ τεταρτου τρόπου εἰς τὸ τρίτον ὅτι μὲν τοὺς καθόλου οὐκ εἰδέχεται, πρόδηλον. οὐδὲν γὰρ καθόλου εἰς τὸν τρίτον διάκειται. τῶν δὲ μερικῶν, τὸν ἕτερον μόνον. τὸν τρίτον. τὸ ἐκ τῆς μείζονος καθόλου ἀποφατικῆς, τῆς δὲ ἐλάττονος μερικῆς καταφατικῆς. ἀμφοτέρων γὰρ ἀντιστραφεισῶν τῶν προτάσεων γίνεται τὸ τρίτον σημα. οἷον εἰ τὸ α τῷ μὲν β οὐδενὶ. τῷ δὲ γ τινὶ. δῆλον γὰρ ὅτι ἑκατέρας ἀντιστρεφομένης. τὸ δὲ β οὐδενὶ τῷ α. καὶ τὸ γ τινὶ. τὸ δὲ λοιπὸς οὐκέτι. ὁ ἐκ τῆς μείζονος καθόλου καταφατικῆς, τῆς δὲ ἐλάττονος μερικῆς ἀποφατικῆς. οὔτε γὰρ ἡ μερικὴ ἀποφατικὴ ἀντιστρέφει. οὔτε ἡ καθόλου. εἰ γὰρ ἀντιστρέφει, μερικὴ γίνεται. πάλιν τοὺς εἰς τῷ τρίτῳ τοὺς μὲν καταφατικοὺς πάντας εἰς τὸ πρῶτον ἀναλύσεις. τοὺς δὲ ἀποφατικοὺς χωρεῖ τοῦ πέμπτου τρόπου. τοὺς λοιποὺς δύο ὧν ἀμφότερα ἀνέξεις σημα. τὸ πρῶτον φημὶ καὶ τὸ δεύτερον. ἀλλ' εἰς μὲν τὸ πρῶτον, θατέρων τῶν προτάσεων ἀντιστρεφόντων. εἰς τὸ δεύτερον, ἀμφοτέρας. οἷον. ἔστω ἡ μὲν μείζων ἀποφατικὴ. ἡ δὲ ἐλάττων καταφατικὴ, ἄμφω καθόλου. τῷ γὰρ β οὐδενὶ τὸ α. τὸ δὲ γ παντὶ, ὥστε καὶ τὸ β τινὶ τῶν γ. καὶ γίνεται τὸ πρῶτον σημα. ἐὰν δὲ καὶ τὴν β α ἀντιστρέψῃς λέγων ὅτι τὸ α οὐδενὶ τὸ β. ἔσται τὸ β. ὁμοίως κἀκεῖνο τοῦ ἑτέρου τρόπου τοῦ τὴν ἐλάττονα μερικὴν ἔχοντος καταφατικήν. πάλιν τῆς μὲν καταφατικῆς ἀντιστραφείσης, γίνεται τὸ πρῶτον σημα. ἀμφοτέρων δὲ τὸ β.

ΕΣΤΑΙ δὲ φανερὸν ἐν τοῖς ἑπομένοις. εἰ γὰρ τὸ α μηδενὶ τῷ β. τὸ δὲ β παντὶ τῷ γ, τὸ α οὐδενὶ τῷ γ. οὕτω μὲν οὖν τὸ πρῶτον σχῆμα ἐὰν δὲ ἀντιστραφῇ τὸ συμπέρασμα, τὸ μέσον ἔσται. τὸ γκρὶ β τῷ μὲν α, οὐδενί. τῷ δὲ γ, παντὶ ὑπάρξει. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ μὴ καθόλου ἀλλ' ἐν μέρει ὁ συλλογισμός. οἷον εἰ τὸ μὲν α μηδενὶ τῷ β. τὸ δὲ β τινὶ τῷ γ. ἀντιστραφέντος γὰρ τοῦ συμπεράσματος, τὸ μέσον ἔσται σχῆμα. τῶν δὲ ἐν τῷ δευτέρῳ σχήματι συλλογισμῶν, οἱ μὲν καθόλου, ἀναχθήσονται εἰς τὸ πρῶτον σχῆμα.

ΟΠΟΥ πάντας εἰδέχεται ἀνάγειν εἰς πάντα τὰ σχήματα. φανερὸν ἔστι φησὶ διεξιόντων ἡμῶν πάντας τοὺς ἐν τοῖς σχήμασι τρόπους. ἐπιξέρχεται γὰρ ἑκάστῳ. καὶ δείξομεν ὅτι τὸν ἐν τῷ δευτέρῳ τέταρτον τρόπον εἰς τὸν τῷ τρίτῳ πέμπτον, ἀδύνατον εἰς ἕτερον ἀναλύσαι σχῆμα. σαφῶς οὖν πᾶσιν ἐπιξέρχεται. τὸν καὶ δῆλα ὅτι τὰ τῆς λέξεως.

ΤΩΝ ΔΕΝ μέρη, θάτερος μόνος. ἔστω γὰρ τὸ α τῷ μὲν β μηδενὶ. τῷ δὲ γ, παντὶ ὑπάρχειν. ἀντιστραφέντος οὖν τοῦ συμπεράσματος, τὸ α ἔσται σχῆμα. τὸ μὲν γὰρ β, οὐδενὶ τῷ α. τὸ δὲ α, παντὶ τῷ γ ὑπάρχει.

ΕΊπομεν ποῖοι, ὅτι ὁ ἐκ τῆς μείζονος καθόλου ἀποφατικῆς, καὶ τῆς ἐλάττονος μερικῆς καταφατικῆς ὁ μὲν τοιοῦτος τέταρτος ὁ ἐκ τῆς μείζονος καθόλου καταφατικῆς, τῆς δὲ ἐλάττονος μερικῆς ἀποφατικῆς οὔ.

ΕΑΝ ΔΕ τὸ κατηγορικὸν μὲν ᾖ πρὸς τῷ β. τὸ δὲ συμπεραστικὸν πρὸς τῷ γ, πρῶτον ὅρον θετέον τὸ γ. τοῦτο γὰρ οὐδενὶ τῷ α. τὸ δὲ α, παντὶ τῷ β. ὥστ' οὐδενὶ τῷ β τὸ γ. οὐδὲ μὴν τὸ β τῷ γ οὐδενὶ. ἀντιστρέφει γὰρ τὸ συμπεραστικὸν. ἐὰν δὲ ἐν μέρει ᾖ ὁ συλλογισμός. ὅταν μὲν ᾖ τὸ συμπεραστικὸν πρὸς τῷ μείζονι ἄκρῳ ἀναλυθήσεται εἰς τὸ πρῶτον σχῆμα. οἷον εἰ τὸ α μηδενὶ τῷ β, τῷ δὲ γ τινὶ. ἀντιστραφέντος γὰρ τοῦ συμπεραστικοῦ, τὸ α ἔσται σχῆμα. τὸ μὲν γὰρ β, οὐδενὶ τῷ α. τὸ δὲ α τινὶ τῷ γ. ὅταν δὲ τὸ κατηγορικὸν οὐκ ἀναλυθήσεται. οἷον εἰ τὸ α τῷ μὲν β παντὶ. τῷ δὲ γ, μὴ παντί.

Τ ουτέστιν ἐὰν ἡ μείζων ἡ καταφατικὴ, ἡ δὲ ἐλάττων ἀποφατικὴ, ἄμφω δὲ καθόλου δηλονότι πρὸ πάντων γὰρ ὁ λόγος οὐκ ἄλλως ἀναχθήσεται εἰς τὸ β σχῆμα ἢ τὼ δύο ἀμφοτέρω τῶν ἄκρων. τῶν ὅρων ἀμφοτέρων ἡ μῶν. τουτέστιν τὸν μείζονα ἐλάττονα ποιησάντων. οἷον τὸν β τὸν ἐλάττονα λέγω τὸν γ μείζονα. ἀντιστραφείσης γὰρ τῆς ἀποφατικῆς καὶ τοῦ πρώτου γενομένου σχήματος. σωάγεται μὲν ὅτι τὸ γ οὐδενὶ τῶν β. διὰ δὲ τὸ ἀντιστρέφειν τὸν στερητικὸν καθόλου. ἀντιστραφέντος τοῦ συμπεράσματος, γίνεται τὸ ὃς ἀρχῆς. ὅτι οὐδὲ τὸ β οὐδενὶ τῷ γ. τοῦτο γὰρ ἐν τῷ δευτέρῳ σωηγμένον ἦν.

ΟΥΤΕ γὰρ οἷόν τε ἀντιστρέφειν τὸ α β. οὔτε γινομένης, ἔσται συλλογισμός. πάλιν οἱ μὲν ἐν τῷ τέτῳ σχήματι οὐκ ἀναλυθήσονται πάντες εἰς τὸ α. οἱ δ' ἐν τῷ α πάντες, εἰς τὸ γ. ὑπαρχέτω γὰρ τὸ

γὰρ τὸ μὲν α παντὶ τῷ β. τὸ δὲ β, τινὶ τῷ γ. ἀνάγκη δὲ ἐπὶ ἀντιστρέφει καὶ τὸ ἐν μέρει καταφατικὸν ὑπάρξει καὶ τὸ γ τινὶ τῷ β. τὸ δὲ α παντὶ ὑπάρχει τῷ β, ὥστε γίνεται τὸ γ α σημα. καὶ ἡ στερητικὸς ὁ συλλογισμός, ὡσαύτως. ἀντιστρέφει γὰρ τὸ ἐν μέρει καταφατικόν. ὥστε τὸ μὲν α οὐδενὶ τῷ β, τὸ δὲ γ, τινὶ ὑπάρξει. τῶν δὲ ἐν τῷ τελευταίῳ σχήματι συλλογισμῶν, ἓς μόνος οὐκ ἀναλύεται, ἓς ὁ α. ὅταν μὴ καθόλου τεθῇ τὸ στερητικὸν, οἱ δὲ ἄλλοι πάντες ἀναλύονται. κατηγορείσθω γὰρ πάντες τῷ γ ὁ α, καὶ τὸ β οὐκοῦν ἀντιστρέφει τὸ γ πρὸς ἑκάτερον μὲν μέρος, ὑπάρξει ἄρα τὸ α τινὶ τῷ β. ὥστ' ἔσται τὸ α σημα, εἰ τὸ μὲν α παντὶ τῷ γ, τὸ δὲ γ τινὶ τῷ β. καὶ εἰ τὸ μὲν α παντὶ τῷ γ, τὸ δὲ β τινὶ τῷ γ, ὁ αὐτὸς λόγος. ἀντιστρέφει γὰρ πρὸς τὸ β τὸ γ.

Η καθόλου καταφατικὴ φησιν. αὕτη μὲν ὅτι ἡ α β. ἡ πρὸς μείζων λόγον. εἰ ὅλως καθὸ σωάγεται ἀντιστρέφει. ἀντιστρέφων. λέγω δὴ πρὸς τὴν μερικὴν καταφατικήν, ὥστε τὸ β τινὶ τῷ α ὑπάρχειν, μερικὴ γενήσεται ἡ μείζων καὶ ἀσυλλόγιστος ὁ τρόπος.

ΕΑΝ δὲ τὸ μὲν β παντὶ τῷ γ, τὸ δὲ α τινὶ τῷ γ, πρῶτον ὅρον θετέον τὸ β. τὸ γὰρ β παντὶ τῷ γ, τὸ δὲ γ τινὶ τῷ α, ὥστε τὸ β τινὶ τῷ α ἐπὶ τὸ δ' ἀντιστρέφει τὸ ἐν μέρει, καὶ τὸ α τινὶ τῷ β ὑπάρξει. καὶ ἡ στερητικὸς ὁ συλλογισμὸς καθόλου τῶν ὅρων ὄντων, ὁμοίως λήψεται ὑπαρχέτω γὰρ τὸ β παντὶ τῷ γ. τὸ δὲ α μηδενὶ. οὐκοῦν τινὶ τῷ β οὐχ ὑπάρξει τὸ γ. τὸ δὲ α οὐδενὶ τῷ γ. ὡς ἔσται μέσον τὸ γ. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τὸ μὲν στερητικὸν καθόλου. τὸ δὲ κατηγορικὸν ἐν μέρει. τὸ μὲν γὰρ α οὐδενὶ τῷ γ. τὸ δὲ γ, τινὶ τῷ β ὑπάρξει. ἐὰν δὲ ἐν μέρει ληφθῇ τὸ στερητικὸν, οὐκ ἔσται ἀνάλυσις. οἷον εἰ τὸ μὲν β παντὶ τῷ γ. τὸ δὲ α τινὶ μὴ ὑπάρχει. ἀντιστρεφόντος γὰρ τοῦ β γ, ἀμφότερα αἱ προτάσεις ἔσονται κατὰ μέρος.

Τ ουτέστιν ἐὰν ἀμφοτέρων οὐσῶν καταφατικῶν, ἡ ἐλάττων ᾖ καθόλου. δεῖ πάλιν ὥσπερ καὶ πρότερον τὴν διάνοιαν τῶν ὅρων ἀντιμεταλαβόντα. καὶ τὴν μὲν ἐλάττονα, μείζονα θεῖναι. τὴν δὲ μείζονα, ἐλάττονα. καὶ συμπεραίνειν μὲν ὅτι τὸ β τινὶ τῶν α. ἀντιστρέψαντα ὁ τὸ συμπέρασμα, ὅπερ καὶ τὸ α τινὶ τῶν β, τὸ προκείμενον ὃς ἀρχῆς σωάγεται.

ΦΑΝΕΡΟΝ δὲ ὅτι καὶ πρὸς τὸ ἀναλύειν εἰς ἄλληλα τὰ σχήματα. ἡ πρὸς τῷ ἐλάττονι ἄκρῳ πρότασις, ἀντιστρεπτέα ἐν ἀμφοτέροις τοῖς σχήμασιν. τούτῳ γὰρ μετατιθεμένης, μεταβάσεις ἐγίνετο. τῶν δὲ ἐν τῷ μέσῳ σχήματι, ἄτερος μὲν ἀναλύεται. ἄτερος δὲ οὐκ ἀναλύεται. εἰς τὸ γ. ὅταν μὲν γὰρ ᾖ τὸ καθόλου στερητικὸν, ἀναλύεται. εἰ γὰρ τὸ α μηδενὶ μὲν τῷ β. τῷ δὲ γ τινὶ, ἀμφότερα ὁμοίως ἀντιστρέφει πρὸς τὸ α. ὥστε τὸ μὲν β, οὐδενὶ τῷ α. τὸ δὲ γ, τινὶ. μέσον ἄρα τὸ α. ὅταν δὲ τὸ α παντὶ τῷ β. τῷ δὲ γ τινὶ μὴ ὑπάρχῃ, οὐ γίνεται ἀνάλυσις. οὐδετέρα γὰρ τῶν προτάσεων ἐκ τῆς ἀντιστροφῆς καθόλου. καὶ οἱ ἐκ τοῦ τρίτου δὲ σχήματος ἀναλυθήσονται εἰς τὸ μέσον, ὅταν ᾖ καθόλου τὸ στερητικόν. οἷον, εἰ τὸ α μηδενὶ τῷ γ. τὸ δὲ β τινὶ ἢ παντί. καὶ γὰρ τὸ γ, τῷ μὲν α οὐδενί. τῷ δὲ β τινὶ ὑπάρξει. ἐὰν δὲ διὰ μέρους ᾖ τὸ στερητικὸν, οὐκ ἀναλυθήσεται. οὐ γὰρ δέχεται ἀντιστροφὴν τὸ ἐν μέρει ἀποφατικόν.

Τ ουτέστιν τὸ πρῶτον καὶ τέτον σχῆμα. πρὸ τούτων γὰρ νῦν τὸν λόγον ποιεῖται. εἴτε οὖν φησιν ἐκ τοῦ πρώτου εἰς τὸ τέτον μεταλαβεῖν βουλόμεθα τὰς προτάσεις, εἴτε αὖ πάλιν, πάντως τὴν ἐλάττονα ἀνάγκη ἀντιστρέφειν. διὰ μὲν γὰρ τοῦ πρώτου ἀδύνατον διὰ τὴν μείζονα ἀντιστρεφομένου. οὔτε γὰρ τὸ δεύτερον γίνεται σχῆμα. ὁ γὰρ μέσος τοῦ ἐλάττονος κατηγορεῖται. ἀντιστρεφομένου οὖν τοῦ μείζονος προτάσεως, συμβήσεται καὶ τοῦ μείζονος ἄλλον κατηγορεῖσθαι. τοῦτο δὲ διὰ τὸ δεύτερον σχῆμα. εἰ δὲ ἀμφότερα κατηγορικά. δεύτερόν τε σχῆμα πάλιν ἐγίνετο. καὶ κατὰ ἀμφότερα ἀσυλλόγιστον. ἢ γὰρ μείζων μερικὴ. καὶ ἐπὶ ἀμφότερα κατηγορικά. μόνας οὖν ἡ ἐλάττων ἀντιστρέφει ὁμοίας καὶ εἰ ἐκ τοῦ τρίτου τὸ πρῶτον μεταλαβεῖν θελήσομεν. εἰ γὰρ ἡ μείζων ἀντιστρεφεῖ ἀποφατικὴ μένουσα, ἀσυλλόγιστον ποιήσει τὸ πρῶτον σχῆμα. εἰς ἐλάττονα γὰρ μεταπεθήσεται ἐκ μείζονος. νῦν ἔσται οὖν πρώτῳ σχήματι ἐλάττων ἀποφατικὴ οἷον, εἰ τὸ α οὐδενὶ τῶν γ. τὸ δὲ β παντὶ. ἀρ' οὖν ἀντιστρεφεῖ ἡ α γ, ἔσται τὸ μὲν β παντὶ τῷ γ. τὸ δὲ γ οὐδενὶ τῶν α. ἀποφατικὴ οὖν ἡ ἐλάττων. εἰ δὲ ἐν ἡ β γ μερικὴ καταφατικὴ. ἔσται καὶ πρὸς τῷ πρώτῳ ἕτερον τὸ ἄτοπον. τὸ καὶ τὴν μείζονα μερικὴν εἶναι. εἰ δὲ καταφατικὴ ἐν καθόλου ἡ α γ, δυνατὸν μὲν συναγαγεῖν ὅτι τὸ β τινὶ τῷ α. καὶ ἀντιστρέψαι, ὥστε καὶ τὸ α τινὶ τῷ β. ἀλλὰ περιττὸν δύο δεικνύναι ἀντιστροφῶν, ὅθεν τὴν ἐλάττονα ἀντιστρέψαι τε ἀρκεῖν φαίνεται. εἰ δὲ μερικὴ ἐν ἡ β γ. καὶ ἀντιστρέφει ἡ α γ. ἀμφότερα ἔστον τοῦ μερικά, ὅπερ ὅδε ἀδύνατον. μόνας ἄρα τὸ τῇ μεταβάσει τοῦ πρώτου εἰς τὸ τρίτον. καὶ τοῦ τρίτου εἰς τὸ πρῶτον, τὴν ἐλάττονα ἀντιστρεπτέον. εἰ δὲ ἐκ τοῦ πρώτου εἰς δεύτερον γίνεται ἡ μετάβασις, πάντως ἡ μείζων ἀναστρέφεται. αὕτη γὰρ ὅδε ἡ ἀποφατικὴ. τὴν δὲ ἐλάττονα ἀδύνατον. ἐπεὶ τὸ τρίτον γίνεται σχῆμα ὁμοίας καὶ εἰ ἐκ τοῦ δευτέρου εἰς τὸ πρῶτον γίνοιτο ἡ μετάβασις, ἡ μείζων ἀντιστραφήσεται, πλὴν ἐν ὀλίγῳ τρόπῳ, τοῦ ἐκ τῆς μείζονος καθόλου καταφατικῆς, τῆς δὲ ἐλάττονος καθόλου ἀποφατικῆς. ἀντιστρέφεται γὰρ τῆς μείζονος, μερικὴ γίνεται τοῦ πρώτου σχήματος ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. ἀντιστρέφει δὲ ἡ ἐλάττων μετὰ τῆς τῶν ὅρων διωάμεως. εἶτα τὸ συμπέρασμα ἀντιστραφέν, γίνεται τὸ ὃς ἀρχῆς. εἰ δὲ ἐκ τοῦ δευτέρου εἰς τὸ τρίτον, ἢ ἐκ τοῦ τέτου εἰς τὸ β μετάβασις γίνοιτο, ἀμφοτέρας δεῖ ἀντιστρέψαι τὰς

artus modus 2.ae. f. quintus 3.ae. ad nullá figuram reduci sunt. Ideo solú eductione ad poss. probant

προτάσεις· καὶ ἡ αὐτὰ σύλλη· εἰς ἃ πεπονθότως γὰρ ἔχει εὐ πύτοις ὁ μέσος· εὐ μὲν γὰρ τῷ β· ἀμφοτέρων
τῶν ἄκρων κατηγορεῖται· εὐ δ' τῷ γ, ἀμφοτέροις ὑπόκειται· τὸ αὖ ἀμφοτέροις ὑπκείμενον, ἀδύνα
τον ἀμφοτέρων κατηγορεῖσθαι μὴ ἀμφοτέρων αὐτῆς γραφεισῶν τῶν προτάσεων· ὁμοίως καὶ εἰ τὸ ἀμ
φοτέρων κατηγορούμενον, δεῖσθαι ἀμφοτέροις ὑπκείσθαι.

ΦΑΝΕΡΟΝ οὖν ὅτι οἱ ἄλλοι συλλογισμοὶ οὐκ ἀναλύονται εὐ πύτοις τοῖς σχήμασιν, ὅπῃ οὐδ'
ἧς ὁ πρῶτον ἀναλύονται· καὶ ὅτι ἧς ὁ πρῶτον σχῆμα τῶν συλλογισμῶν ἀνάγομεν, δῆλον μὲν καὶ διὰ τῶν
ἀδυνάτων πῇ φαίνονται· πῶς μὴν οὖν διὰ τοὺς συλλογισμοὺς ἀνάγαν, καὶ ὅτι ἀναλύεται τὰ σχήματα
ἧς ἄλλα, φανερὸν ἐκ τῶν εἰρημένων.

Ε' ν πύτοις τῷ τε πρίτῳ καὶ τῷ δευτέρῳ συλλογισμοὶ δὲ ὁ τί περτος πρόπος τῶν δευτέρων· καὶ ὁ πέμπτος
τῶν πρίτων· οὐδέτερος γὰρ πύτων ἧς οὐδὲν τῶν λοιπῶν σχημάτων, ἀναλυθῶναι ἐδύνατο· δι' ὅπῃ μὴ μό
νοι δι' ἀδυνάτων ἐδείκνυτο συλλογιστικοὶ ὄντες, τῷ μὴ δύνασθαι ἀναλύεσθαι ἧς ὁ πρῶτον, τῶν ἄλ
λων πάντων πρόπων τῇ ἧς ὁ πρῶτον ἀναγωγῇ πῇ φαίνοντος ὁ ἀναγκαῖος.

Δ ιαφέρει δέ τι εὐ τῷ κατασκευάζειν ἢ ἀσκευάζειν ὁ ὑπολαμβάνων, ἢ ταυτὸν ἢ ἕτερον σημαίνειν ὁ,
μὴ εἶναι τόδε· καὶ εἶναι μὴ τόδε, οἷον τὸ μὴ λευκόν, τῷ εἶναι μὴ λευκόν· οὐ γὰρ ταυτὸν σημαίνει· οὐδ'
ἔστιν ἀπόφασις τοῦ εἶναι λευκόν, ὁ εἶναι μὴ λευκόν, ἀλλὰ ὁ μὴ εἶναι λευκόν.

Δ ιὰ τῶν νῦν περαιούμενων τεχνᾶσαι τὴν ἡμέτερον διάνοιαν ὁ φιλόσοφος βούλεται· ἵνα μὴ ἀπεπό
μενος ἀδύνατος ἀναθῇ τὰς ἐκμεταθέσεις καὶ κατάφασεις, ἀποφάσεις εἶναι· πολλάκις γὰρ τινὸς κατασκευάζοντος
ὅτι τόδε οὐ λευκόν· δῆλον ὅτι· οἰκεῖα αὐτῆς ἀποφατικὴ εἶναι· τὸ τοιοῦτον πρόβλημα· εἶτα ἀναλύειν παρά
μενος ἀλλὸς ἑαυτῷ ἀπέπῃς ἔσται αὔπος καὶ πλάνης, ζητῶν τὴν ἀποφατικὴν πρόπαιν δι' ἧς ὁ τοιοῦ
τον σωῆκται πρόβλημα· οὐ δὲ οὖν φησι δεῖσθαι ὅτι ταυτόν δῆλον τὸ φάναι ὅτι οὐκ ἔστιν λευκόν· ἢ ὅτι
ἔστιν οὐ λευκόν· τῆς γὰρ καταφάσεως τῆς λεγούσης· ὅτι λευκόν δῆλον· οὐκ ἔστιν ἀπόφασις ἡ λέγουσα τὸ λευ
κόν δῆλον· καὶ γὰρ αὕτη κατάφασις δῆλον, ἐκμεταθέσεως· ἢ ὅτι τῇ τὸ ἀληθές, δείκνυσιν ἐξ αὐαλογίας τῆς
πρὸς τὰς προτάσεις τὰς μεταῤῥόπου· ὡς γὰρ ἔχει φησὶ τὸ ἔστιν λευκόν πρὸς τὸ ἔστιν οὐ λευκόν, ἕτως ἔχει
τὸ διάστασι βαδίζειν πρὸς τὸ διάστασι μὴ βαδίζειν· ὁ γὰρ ῥόπος τῷ ἔστιν πρίτῳ προσκατηγορουμένῳ
ἰσοδυναμεῖ· καὶ ὁμοίως τὰ πέπτοι· πάλιν ὡς ἔχει τὸ ἔστιν λευκόν, πρὸς τὸ ἔστιν οὐ λευκόν· οὕτως ἔχει τὸ
ἀδύνατοι τὸ ἀγαθὸν πρὸς τὸ ἀδύνατοι τὸ οὐκ ἀγαθόν· ἔστω οὖν τὸ μὲν ἔστιν λευκόν α· τὸ δ' ἔστιν ὁ λευ
κόν β· ὁ διάστασι βαδίζειν γ· τὸ δὲ οὐ διάστασι οὐ βαδίζειν δ· ὁ ἀδύνατοι τὸ ἀγαθὸν ε· τὸ ἀδύνατοι
τὸ οὐκ ἀγαθὸν ζ· ἢ οὖν οὕτως ἔχει τὸ α πρὸς τῷ β· ὡς ἔχει τὸ γ πρὸς τῷ δ· καὶ τὸ ε πρὸς τῷ ζ· ἢ μὴ
εἴη τὸ δ' τῶν γ ἀπόφασις· μηδὲ τὸ ζ τῶν ε· οὐδ' ἄρα τῶν α τὸ β ἀπόφασις ἔσται· α ἔστιν λευκόν· β' ἔστιν οὐ
λευκόν· τὸ α τὸ β ἀποφαίνεσθαι οὐκ ἔστι· γ' διάστασι βαδίζειν· δ' διάστασι οὐ βαδίζειν· τῶν δὲ διάστα
σι βαδίζειν, τὸ διάστασι οὐ βαδίζειν οὐκ ἔστιν ἀπόφασις· ε ἀδύνατοι τὸ ἀγαθὸν ζ ἀδύνατοι τὸ οὐκ
ἀγαθόν· τῶν οὖν διάστασι βαδίζειν, οὐκ ἀπόφασις τὸ διάστασι οὐ βαδίζειν· ἀμφότερα γὰρ συναλη
θεύει ἀδύ τῶν ἄλλου κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον· ὁ γὰρ ἀλλὸς κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον διάσαμιν ἔχει τῶν βαδίζε
ιν καὶ μὴ βαδίζειν· βαδίζειν μὲν γὰρ καὶ μὴ βαδίζειν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἀδύνατον· ὑπάρχειν γὰρ
καὶ μὴ ὑπάρχειν ὁ αὐτὸ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον τῷ αὐτῷ ἀδύνατον· διάσαθαι μόνοι τὸν αὐτὸν τὰ
αὐτικείμενα κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον οὐδὲ χέται ἀδύ τῆς εὐδεχομένης ὕλης· τοιοῦν γὰρ ὅτι τὸ εὐδε
χόμενον· οὗ μὴ ἄνευ ἀναγκαίου, τεθέντος δὲ, οὐδὲν ἀδύνατον ἀκολουθεῖ· ἢ τοίνυν τὸ μὲν γ καὶ δ' ἀσ
μα τῷ αὐτῷ εὐδέχεται παρεῖναι· καὶ κατάφασιν ὁ καὶ ἀπόφασιν ἅμα τῷ αὐτῷ κατὰ τὸ αὐτὸ παρεῖναι
τῶν ἀδυνάτων ἐστίν· οὐκ ἄρα ἐστὶν τῶν γ τὸ δ' ἀπόφασις· ὡς ὁ ἔχει τὸ α πρὸς τῷ β· ὅτως ἔχει καὶ τὸ γ
πρὸς τῷ δ· οὐδὲ τῶν β' ἄρα τὸ α ἀπόφασις ἔστιν· λέγω δὴ τῶν ἔστιν λευκόν τὸ ἔστιν οὐ λευκόν· ὡσαύτως
καὶ ἀδύ τῶν ἀδύνατοι τὸ ἀγαθόν, ἀδύνατοι τὸ οὐκ ἀγαθόν· οὐ γὰρ ἔστιν τῶν ἀδύνατοι τὸ ἀγαθὸν ἀπό
φασις, τὸ ἀδύνατοι τὸ οὐκ ἀγαθόν· ἅμα γὰρ τῷ αὐτῷ παρεῖναι ἀμφότερα εὐδέχεται· ὁ αὐτὸς γὰρ καὶ τὸ
ἀγαθὸν ἀδύνατοι διάσαθαι καὶ τὸ οὐκ ἀγαθόν· ἐπεδὴ καὶ τῶν εὐαντίων μία ἐστὶν ἀδύνασμιν· ὥστε εἰ μὴ
ἔστι τὸ ε τῶν ζ ἀπόφασις, οὐδὲ τῶν α τὸ β' ἂν εἴη ἀπόφασις· οὐκ ἄρα τῶν ἔστι λευκόν, ἀπόφασις ἔστι, τὸ ἔ
στιν οὐ λευκόν· ὡς ἔφη διαξαιρεῖ δὲ δεικτικὸν γὰρ εὐ τῷ πεῖ ἐρμωνείας, ὅτι οὐκ ἄλλως ἀπόφασις γίνεται
ἀδύ τῶν ἐκ πρίτων προσκατηγορουμένου προτάσεων, ἢ μὴ τῷ ἔστιν τὸ ἀρνητικὸν συνταχθῇ μόριον· τῶν
τὸ γὰρ ὅτι τὸ τῶν κατάφασιν ἐρμηνεύομενον, ὅτι μὴ ἡ ἄρνησις ἀπέλθοι οὐ γενήσεται ἀπόφασις· ὡς φη
καὶ ἀδύ τῶν μετὰ ῥόπου προτάσεων τὸν ῥόπον, ἰσοδυναμεῖ γὰρ τῷ ἔστιν ὁ ῥόπος· ἢ οὖν τῆς ἔστιν λευ
κόν μὴ ἔστιν ἀπόφασις, ἔστιν οὐ λευκόν, κατάφασις ἂν εἴη, μὴ ἄλλη ἐκμεταθέσεως· ἔστιν οὖν τῆς μὲν ἔστιν
λευκόν ἀπόφασις, ἢ οὐκ ἔστι λευκόν· τῆς δὲ ἔστιν οὐ λευκόν, ἢ οὐκ ἔστιν λευκόν.

ΛΟΓΟΣ δὲ πύτου, ὅδε· ὁμοίως γὰρ ἔχει τὸ διάστασι βαδίζειν, πρὸς τὸ διάστασι οὐ βαδίζειν,
τῷ ἔστι λευκόν, πρὸς τὸ ἔστιν οὐ λευκόν· καὶ τὸ ἀδύνατοι τὰ γαθὸν πρὸς τὸ ἀδύνατοι τὸ οὐκ ἀγαθόν·
ουτέ στιν ἀπόδειξις καὶ αἰτία· εἶτα ἐπάγει τὸν ἠρημένον ἢ μὴν αὐαλογίαν· ἐπεδὴ γὰρ ἀδύ τῆς ἔστιν λευ
κόν, καὶ ἔστιν, οὐ λευκόν, ἀσκαφὴς ὢν ὁ λόγος, λαμβάνει μεταῤῥόπου ὁμοίως ἐχούσας κατάφασεις ἀφ

πλᾶς τι καὶ ἐκμεταθέσεως ἃς ἢ δι' ἐφθήμεν προεκθέμενοι· καὶ δείξας ὅτι ἀδὶ ἐκείναν οὐκ ἔστιν τῆς ἀ
πλῆς καταφάσεως ἀπόφασις ἢ ἐκμεταθέσεως κατάφασις, οὕτω ὁ αὐάλογον καὶ ἀδὶ τῶν προκει
μένων δείκνυσιν.

ΤΟ ΓΑΡ ἀδύνατοι τὰ γαθὸν ἢ ἔστιν ἀδυνατόμενος τὸ ἀγαθὸν, οὐδὲν διαφέρει· οὐδὲ τὸ δύνασο
θαι βαδίζειν, ἢ ἔστι δυνάμενος βαδίζειν· ὥστε καὶ τὰ αὐτικείμενα οὐ δύνασθαι βαδίζειν, οὐκ ἔστι δυ
νάμενος βαδίζειν.

Ε' πειδὴ ὁ μὲν ἔστιν λευκὸν καὶ ἔστιν οὐ λευκόν (πεῖ ὧν ἡ σκέψις) τῷ ἔστιν εἶχε ῥῆμα· ὁ δὲ δύνασθαι βα
δίζειν καὶ δύνασθαι μὴ βαδίζειν, καὶ ἀδύνατοι ὁ ἀγαθὸν· καὶ ἀδύνατοι τὸ μὴ ἀγαθὸν, οὐκ εἶχον ὁ ἔ
στιν, ἐκ δὲ τῆς πεῖς ταῦτα αὐαλογίας δεῖξαι βούλεται· ὅτι οὐκ ἔστιν τῆς ἀπλῆς καταφάσεως τῆς ἔστιν
λευκόν ἀπόφασις, ἢ ἐκμεταθέσεως κατάφασις, ἢ ἔστιν οὐ λευκόν, ἵνα μὴ πεινομένοι ὅτι διὰ ὁ μὴ πρόσ
κεῖσθαι τὸ ἔστιν, τοῦ τοῦ εἕνεκεν παραλογίζεται, τοῦ τοῦ χάριν βούλεται δεῖξαι ὅτι ἰσοδυναμεῖ τῷ ῥό
πῳ ὁ ἔστιν· ὁ γὰρ λέγων φησὶν ἀδύνατοι τὸ ἀγαθὸν, ταυτὸν δῆλον τῷ λέγων ἔστιν ἀδυνατόμενος ὁ ἀγαθόν·
ὁμοίως καὶ ὁ δύνασθαι βαδίζειν, τῷ ἔστιν δυνάμενος βαδίζειν· ὁ γὰρ ῥῆμα ἐς μετοχὴν καὶ τὸ ἔστιν αὐα
λύεται· ὥσπῃ καὶ τῷ σωκράτης πῇ πατεῖ, ταυτὸν δῆλον τῷ σωκράτης πῇ πατῶν δῆλον· ὥστε φησὶ καὶ τὰ
αὐτικείμενα τὰ ἄλλα ἔσται· τουτέστιν αἱ ἀποφάσεις ἄλλων· λέγω δὴ τὸ οὐ δύνασθαι βαδίζειν, τῷ οὐκ ἔ
στιν δυνάμενος βαδίζειν· τὸ γὰρ δύνασθαι ῥῆμα, αὐελύθη ἐς ὁ ἔστι καὶ τὴν μετοχὴν τὴν δυνάμενος·
ὡσαύτως καὶ ὁ οὐκ ἀδύνατοι τὸ ἀγαθόν, ταυτὸν ἔσται τὸ οὐκ ἔστι ἀδυνατόμενος ὁ ἀγαθόν.

ΕΙ οὖν τὸ οὐκ ἔστι δυνάμενος βαδίζειν ταυτὸ σημαίνει καὶ ἔστι δυνάμενος οὐ βαδίζειν, ἢ μὴ βαδί
ζειν· πεῦτό γε ἅμα ὑπάρξει τῷ αὐτῷ· ὁ γὰρ αὐτὸς δύνασθαι καὶ βαδίζειν καὶ μὴ βαδίζειν· καὶ ἀδυνα
μον τὸ ἀγαθοῦ καὶ τὸ μὴ ἀγαθοῦ ἔστι.

Δ ίξας ὅτι οὐδὲν διαφέρει τὸ λέγειν δύνασθαι βαδίζειν καὶ ἔστιν δυνάμενος μὴ βαδίζειν· καὶ ἀδύ τῶν
ἀποφάσεων ὁμοίως, ταυτέστιν ἢ μεταῤῥόπου μόνον προφέρεται τὰς προτάσεις, ἢ αὐαλύων τὰς ῥό
πους τῆς μετοχὴν καὶ ὁ ἔστιν ῥῆμα, δείκνυσιν πάλιν ὅτι οὐκ ἔστιν τῆς ἀπλῆς καταφάσεως ἀπόφασις, ἢ
ἐκμεταθέσεως κατάφασις· δείκνυσι δὲ τῇ ἧς ἀδύνατον ἀπαγωγῇ· τίθησι γὰρ εἶναι ταυτὸν τὴν ἐκμετα
θέσεως κατάφασιν, τῇ ἁπλῇ ἀποφάσει· καὶ συλλογίζεται ὁ ἐπόμενον ἀπτεῖ· ἢ γὰρ τῆς λεγούσης ἔστι
δυνάμενος βαδίζειν, ἀπόφασις ἐστὶν ἢ λέγουσα ἔστιν δυνάμενος οὐ βαδίζειν· ἐπεδὴ ὁμολογουμένως
τῆς ἔστιν δυνάμενος βαδίζειν, ἀπόφασις ἡ λέγουσα οὐκ ἔστιν δυνάμενος βαδίζειν ἁπλῆ οὖσα καὶ αὐ
τῆς· ἔστιν δὲ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν καὶ ἢ ἔστιν δυνάμενος μὴ βαδίζειν τῆς ἁπλῆς ἀπόφασις, ταυτὸν ἄρα ση
μαίνουσιν ἄμφω ἢ τε λέγουσα οὐκ ἔστιν δυνάμενος βαδίζειν· καὶ ἡ ἔστιν δυνάμενος μὴ βαδίζειν, ἄμ
φω γὰρ μιᾶς καὶ τῆς ἁπλῆς καταφάσεως ἔστιν ἀπόφασις, τῆς ἔστιν δυνάμενος βαδίζειν· εἰ οὖν ὁ ἁπλῆ ση
μαίνουσι, ἐφ' ὧν δέ τινα μία ἀληθεύει, ἀδὶ τὸν τῶν λοιπῶν ἀληθεύειν αὐάγκη· ἀλλ' ἐπεδὴ εὐδέχε
ται εἶναι καὶ τὸν ἄλλον δύνασθαι βαδίζειν καὶ δύνασθαι μὴ βαδίζειν, μᾶλλον δὲ καὶ αὐαγκαῖον·
ὃς γὰρ βαδίζειν δύνηται βαδίζειν· δῆλον δέ τινα ὅτι καὶ μὴ βαδίζειν δύνασθαι, οὐδὲ γὰρ βαδίζειν
τότε ὅτε λέγει δύνασθαι βαδίζειν· εἰ οὖν ἀμφότερα αἱ προτάσεις ἀδὶ τῆς ἄλλου σωαληθεύουσιν· ἢ τε
ἁπλῆ ἢ δύνασθαι βαδίζειν καὶ ἢ ἐκμεταθέσεως ἢ δύνασθαι μὴ βαδίζειν· ἀλλὰ δὴ ἢ δύνασθαι μὴ βα
δίζειν ταυτὸν ἐσήμαινον κατὰ τὴν ὑπόθεσιν τῇ οὐ δύνασθαι βαδίζειν· ἄμφω γὰρ ἀποφάσεις τῆς δύνα
σθαι βαδίζειν, ἢ μὴν κατὰ ἀλήθειαν· ἢ δὲ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν καὶ ἢ ἄρα δύνασθαι βαδίζειν, ταυτὸν
σημαίνει τῇ οὐ δύνασθαι βαδίζειν· ἀδὶ τῆς ἄλλου ἄρα ἢ αὐτάφασις σωαληθεύει, ὅπῃ ἐστὶν ἀδύνα
τον· τὸ ἀδύνατον ἠκολούθησεν ὅτι ὑπεθέμεθα τὴν ἔστι δυνάμενος μὴ βαδίζειν ἀπόφασιν εἶναι τῆς ἔστιν
δυνάμενος βαδίζειν· αὐαγκαίως μὴν γὰρ ἐς ταυτὸν σωήγετο τῇ οὐκ ἔστιν δυνάμενος βαδίζειν, ἢ ἔστιν
δυνάμενος μὴ βαδίζειν· ἀλλὰ ἢ ἔστιν δυνάμενος βαδίζειν σωαληθεύει τῇ ἔστιν δυνάμενος μὴ βαδίζειν·
καὶ ἢ ἄρα οὐκ ἔστιν δυνάμενος βαδίζειν, σωαληθεύσει τῇ ἔστιν δυνάμενος βαδίζειν, ἢ αὐτάφασις· ὅπῃ
ἐστὶν ἀδύνατον. Εἰ οὖν τὸ οὐκ ἔστιν δυνάμενος βαδίζειν· ὁ αὐτὸ σημαίνει· καὶ ἔστιν δυνάμενος μὴ βα
δίζειν. Οὐχ ὡς ἄλλῳ δείκνυσιν, ἀλλὰ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν· ἢ γὰρ ὁ ἔστιν δυνάμενος μὴ βαδίζειν ἀπό
φασις δῆλον, τῆς ἔστιν δυνάμενος βαδίζειν, τῆς δὲ ἔστιν δυνάμενος βαδίζειν, ἀπόφασις δῆλον ἢ οὐκ ἔστιν δυ
νάμενος βαδίζειν, ταυτὸν ἄρα σημαίνει· ἢ ἔστιν δυνάμενος μὴ βαδίζειν· τῇ οὐκ ἔστιν δυνάμενος βαδί
ζειν· τῆς γὰρ ἄλλου ἄμφω ἀποφάσεις· ὥστε φησὶ καὶ τῷ αὐτῷ ἅμα ὑπάρξει· ἢ γὰρ τὰ ἄλλα δῆλον· καὶ ἅμα
ὑπάρξει τῷ αὐτῷ δύνασθαι ὃ ὁ ταυτό γε ὑπάρξει ἅμα τῷ αὐτῷ πρὸς τὰ ἐφεξῆς λέγεσθαι· ἐπέγει
οὖν ὁ ἄλλος δύνασθαι βαδίζειν νῦ μὴ βαδίζειν· ὁ γὰρ αὐτὸ πολογικὸς σωάδεσμος, ὁ γὰρ τὸ βούλεται·

ΦΑΣΙΣ δὲ καὶ ἀπόφασις οὐχ ὑπάρχουσιν αἱ αὐτικείμεναι ἅμα τῷ ἄλλῳ.

Τ ουτέστιν ἀδύνατον τὴν αὐτάφασιν ἀδὶ τῆς ἄλλου σωαληθεύειν· ἐλλόπῃς δὲ εἴρηται ὁ συλλογισμός· ἔσται
γὰρ πρὶν ἢ πᾶν φάσις δὲ καὶ ἀπόφασις αἱ αὐτικείμεναι οὐχ ὑπάρχουσιν ἅμα τῷ αὐτῷ· σωαγωγῶν
ὁ ἄτοπον ἔτι ὁ αὐτὸς ἄρα δύνασθαι βαδίζειν· καὶ οὐ δύνασθαι βαδίζειν· εἶτα ἐπαγαγῶν φάσις δὲ καὶ
ἀπόφασις αἱ αὐτικείμεναι οὐχ ὑπάρχουσιν ἅμα τῷ αὐτῷ· πῶς δὲ σωάγεται ὁ ἄτοπον ἔπεται.

ἰσοδυναμεῖ τῷ τὸ ἔστιν.

Verbũ omne resolvit in participium nuerbũ substantiu sum · es · est

Collectio p deductionem ad impossibile

ἡ ἀπτῆ ἢ δύνασθαι βαδίζειν. καὶ ἢ μεταθέσεως ἢ δύνασθαι μὴ βαδίζειν

Aequipollent propositiones

Nota, ἐκ τῶν ἄλλως ἀπόφασις ἔστιν ὡς τὸ ἐκ τῶν προσκατηγορουμένου προτάσεως ἅμα τῷ ἔστιν τὸ ἀρνητικὸν συνταχθῇ μόριον ex libro περὶ ἑρμηνείας. pulcherrimũ documentum.

ἔστιν λευκόν
ἔστιν οὐ λευκόν
δύνασθαι βαδίζειν
δύνασθαι οὐ βαδίζειν
ἐστὶν οὐ βαδίζειν
ἐστὶν δυνάμενος μὴ βαδίζειν
ἐστὶν ἀδύνατον τὸ ἀγαθόν
ἐστὶν τὸ οὐκ ἀγαθόν

affirmatione & negatione simul & eodem tempore secũdũ idem in esse impossibile est

ἐστὶν ἀγαθὸν μία ὄντα
ἐπιστήμη

Ἐπὶ τὴν ἀδελφὴν ἐγράφω· καὶ ἐὰν ὑπερῴᾳ ἐστὶν ἀδελφὴ ἐγράφω, οὐχ ἁπλῶς ὑπερῴᾳ ἐστὶν οὐ
ἀδελφὴ ἐστὶν ἐγράφω· καὶ ὅτι οὐκ

Τ ὁ αὐτὸς ἄπειρον, διότι ἢ καθ' αὑτὸ καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον. ἢ τοῖς ἁπλῶς αἱ ἐκ μεταθέσεως ἔστιν τοῦ ἔχειν. ἢ τοῖς ἐκ μεταθέσεως, αἱ ἁπλαῖ. ἀλλ' αὐτὴ ἐρῶ φανερῶς. τῇ μὲν ἁπλῇ καταφάσει, ἢ ἐκ μεταθέσεως ἀποφάσεις, τῇ δὲ ἐκ μεταθέσεως καταφάσεις ἢ ἁπλῆ ἀποφάσεις. καὶ ὅτι μὲν ἐπὶ ἀμφοτέρων τοῖς καταφάσεσιν αἱ ἀποφάσεις ἔστιν τοῖς, τίνων αὐτῶν σώζεται αὐ συστοιχίαν.

» ΩΣΤΕ τὸ δή, ἀληθές. τὸ ἄ, οὐκ ἀληθές. ὅπερ ξύλον λευκόν.

Τ τέτοι καὶ τὰ τῶν ὅλως μὴ ὄντος ξύλου. τὸ μὲν δὴ ἀληθὲς ὅπερ οὐκ ἔστι ξύλον οὐ λευκόν. τὸ δὲ ἄ οὐκ ἀληθὲς ὅπερ ἔστι ξύλον λευκόν. ὥστε οὐκ ἔστι τοῖς τῇ ἐκ μεταθέσεως ἀποφάσει, ἢ ἁπλῇ καταφάσεις.

» ΔΗΛΟΝ δὴ ὅτι καὶ τὸ ἄ γ' οὐδενὶ ᾧ αὐτῷ ὑπάρχει, ἢ καὶ τὸ β' καὶ τὸ δ' οὐδὲ χέτοι τινὶ τῷ αὐτῷ ὑπάρξει.

Ε ἐπεὶ δ' ὅπως ἔχουσι αἱ ὑπ' ἄλληλοι προτάσεις ἐν τῷ διαγράμματι, ζητεῖ νῦν ὅπως ἔχουσι καὶ αἱ διαγώνιοι. καὶ φησὶν ὅτι τὸ μὲν α καὶ γ', οὐδέποτε τῷ αὐτῷ ὑπάρξει. τοιαῦταί αἱ καταφάσεις οὐ τὰ μὲν ἀποφάσεις φησὶν οὐδὲ χεταί ποτε συναληθεύειν. λέγω δὴ οὐδὲ τὸ μὲν ὄντος. ἀληθὲς γὰρ τὸ λέγειν ὅτι τὸ μὴ ὄν, οὐκ ἔστι ξύλον λευκόν, καὶ πάλιν οὐκ ἔστι ξύλον λευκόν. ἀμέτρον δὲ οὐδὲ τὸ μὴ ὄντος, ἀλλὰ καὶ οὐδὲ τῶν ὅλως μὴ ὄντων ξύλων. οἷον, ἡ ψυχή, οὐκ ἔστι ξύλον λευκόν, ἀλλὰ καὶ οὐκ ἔστι ξύλον οὐ λευκόν. ὥστε αἱ μὲν καταφάσεις οὐδέποτε συναληθεύουσιν. τὰς δὲ ἀποφάσεις, οὐδὲ χεται συναληθεύειν. ἐπεὶ δὲ τῷ πεῖ ἑρμηνείας δύο διαγράμματα ἐκθέμενος ὁ Ἀριστοτέλης. τὸν μὲν τῶν ἀπροσδιορίστων πρότασιν. ἕτερον δὲ τῶν προσδιορισμένων οὐδὲ μὲν τῶν ἀπροσδιορίστων ἀπὸ τὰς μὲν καταφάσεις μηδέποτε συναληθεύειν, τὰς δὲ ἀποφάσεις συναληθεύειν. καὶ τοῖς καταφάσεσιν ἀεὶ τὰς ἀποφάσεις ἕπεσθαι. ὡς ἔφθημεν ἀπόντες οὐδὲ δὲ τῶν προσδιορισμένων, οὐκ οὖν τοῖς. ἀλλὰ μόνον τὰς μερικὰς ἀποφάσεις ἕπεσθαι. οἷον τῇ ὁ πᾶς ἐστι δίκαιος ἄνθρωπος, τέλω ὁ πᾶς ἐστιν ὁ δίκαιος ἄνθρωπος, αἱ γὰρ καθόλου οὐδέποτε συναληθεύουσιν. λέγω δὴ ἡ πᾶς ἐστιν αὐτὸς δίκαιος, τῇ πᾶς ἐστιν αὐτὸς ὁ δίκαιος. καὶ ἡ ὁδεὶς ὅστι δίκαιος ἄνθρωπος, τῇ ὁδεὶς ὅστιν ὁ δίκαιος ἄνθρωπος. ἃ οὖν μέλλει συνοίσειν τὰ εὐπαῦθα λεχόμενα, τοῖς εὐ τῷ πεῖ ἑρμηνείας. ὡς ὁ Ἀλέξανδρος φησὶν ὅτιν λέγει ὁ Ἀριστοτέλης, ὅτι τὸ α γ' οὐδενὶ ᾧ αὐτῷ ὑπάρξει τοιαῦταί εἰσιν αἱ καταφάσεις. ὡς οὐδὲ τῶν ἀπροσδιορίστων ἀποφάσεων, οὐδὲ ἀκουσόμεθα. ἢ ὡς οὐδὲ τῶν μερικῶν ἀποφάσεων. καὶ γὰρ αἱ ἀπροσδιόριστοι τοῖς μερικαῖς ἰσοδυναμοῦσιν, ἀλλ' ὡς οὐδὲ τῶν προσδιορισμένων καταφάσεων. ὅτι δὲ ὡς οὐδὲ τῶν ἀπροσδιορίστων εὐπαῦθα τὸν λόγον ποιεῖται, οὐδὲ λωσι καὶ εὐ τῷ πεῖ ἑρμηνείας. ἐκεῖνος γὰρ τῶν ἀπροσδιορίστων προτάσεων τὸ διάγραμμα, καὶ ἅπαν ποῖαι ἀκολουθοῦσιν ἀλλήλαις. καὶ ποῖαι οὐ. ταῦτα μὲν οὖν φησιν ὥσπερ εὐ τοῖς ἀναλυτικοῖς εἴρηται, ὅπω τέτακται. ὡς δὴ τούτοις τῶν γράμματος προτάγραμμένων. ἐπὶ δὲ ῥήσεις δὴ αὐτῆς τῶν ὡτέρων μὲν ἀμφοτέρας τὰς καταφάσεις συναληθεύειν ἔλεγε. τέλω τε ἁπλῶ καὶ τέλω ἐκ μεταθέσεως. ὁ γὰρ ἄλλος φησὶ διώαται βαδίζειν καὶ μὴ βαδίζειν, καὶ οὐδὲ τὴν μὲν ἀγαθοῦ, καὶ τῶν μὴ ἀγαθοῦ, εὐ ταῦθα δὲ φησὶ τὸ ἄ γ' μηδέποτε τῷ αὐτῷ ὑπάρχει. λέγω δὴ τῇ ἁπλῶ καταφάσει, ἢ τῇ ἐκ μεταθέσεως. τῇ ἔστι ξύλον λευκόν, ἢ τῇ ἔστι ξύλον οὐ λευκόν. ἀδύνατον γὰρ τὸ αὐτὸ λευκὸν εἶναι καὶ οὐ λευκόν. καὶ πάλιν αὖ τὸ ἔλεγε μὴ παντὸν εἶναι. τὸ μὲν οὐδὲ τὸ ἀγαθόν. καὶ οὐδὲ τὸ μὴ ἀγαθόν. τοῦτό ἐστι τέλω ἁπλῶ ἀπόφασιν. καὶ τῇ ἐκ μεταθέσεως καταφάσει. καὶ ἔμπαλιν. εἰ ταῦθα δὲ ἔδειξεν ὅτι τοῖς καταφάσεσι ἕπεσθαι αἱ ἀποφάσεις. ἴσον οὖν ὅτι πρῶτον μὲν οὐ παντὸν ὅστι τὸ λέγειν μὴ εἶναι παντὸν τόδε τῷδε, καὶ τὸ λέγειν ἕπεσθαι τόδε τῷδε. ἐπεὶ τῷ μὲν αὐθρώπῳ ἕπεσθαι τὸ ζῶον. τὸ παντὸν δὲ ὅστι ζῶον καὶ ἄνθρωπος. καὶ ἐπ' ἄλλων μυείων ὡσαύτως. ἄλλως τε ἡ ἀκολούθησις τῶν προτάσεων. ἢ καὶ εὐ ταῦθα καὶ εὐ τῷ πεῖ ἑρμηνείας παραδίδομεν, λέγω δὴ ὅτι οὐδὲ τῶν δύο ἀποφάσεων, τῆς τε ἁπλῆς καὶ τῆς ἐκ μεταθέσεως, τοῖς μὲν καταφάσεσιν αἱ ἀποφάσεις ἕπεσθαι, οὐκέτι δὲ τοῖς ἀποφάσεσιν αἱ καταφάσεις. οὐ τὸ τὰς μὲν καταφάσεις μηδέποτε οὐδὲ τῶν αὐ τῶν συναληθεύειν, τὰς δὲ ἀποφάσεις οὐδὲ χεσθαι συναληθεύειν οὐδὲ τῶν αὐ τῶν, οὐκ οὐδὲ πασῶν τῶν προτάσεων λέγεται. ἢ γὰρ δὴ καὶ οὐδὲ τῶν μετὰ τρόπου. οὐδὲ τούτων γὰρ οὐκέτ' ἀληθὲς ἡ τοιαύτη ἀκολούθησις. οὐδὲ γὰρ τῶν μετὰ τρόπου οὐ δεχομένων αἱ ἀναγκαῖαι συναληθεύειν τὰς καταφάσεις (ὡς ἤδη εἴπομεν) τὸ δύναται βαδίζειν. τῷ δύναται μὴ βαδίζειν. οὐδέποτε δὲ τοῖς καταφάσεσιν ἀκολουθοῦσιν αἱ ἀποφάσεις. οἷον, τῇ δύναται βαδίζειν, ἢ οὐ δύναται μὴ βαδίζειν. ἢ τῇ δύναται μὴ βαδίζειν, τῷ δύναται βαδίζειν, ἀσυμπέρασμα γὰρ ταῦτα οὐδὲ τῶν αὐ τῶν. ἀλλ' οὐδὲ αἱ ἀποφάσεις συναληθεύουσι ποτε. τῷ δύναται βαδίζειν καὶ τὸ δύναται μὴ βαδίζειν, ἀλλὰ καὶ ταῦθα καὶ εὐ τῶν ἐκ τρίτου προσκατηγορουμένων, ἢ τοιαῦτα λέγεται ἀκολούθησις. οὕτω γοῦν καὶ εὐ ἐκείνοις ἔλεγεν. ὅταν δὲ τὸ ἔστι τρίτον προσκατηγορῶμεν, ἤδη δὴ χῶς λέγεται αἱ ἐκ θέσεις. ὥστε τὸ ἐκεῖ μὲ σαφῶς πεῖ τῶν ἐκ τρίτου προσκατηγορουμένων ἅπε ταύτην τέλω ἀκολούθησιν, αἱ ἀπέμπει δὲ ἡ μόνος εὐ ἐκείνοις ἃς τὰ εὐ ταῦθα λεγόμενα, εὐ οἷς φησι ταῦτα μὲν οὖν ὥσπερ εὐ τοῖς ἀναλυτικοῖς λέγεται, ὅπω τέτακται. δῆλον ὅτι καὶ ταῦθα πεῖ τῶν ἄλλων δεδόσκει ὡς δὴ καὶ τὰ παραδείγματα, προτάσεις γὰρ ἔθηκεν ἐκ τρίτου προσκατηγορουμένου. ἴσον δὲ ὅτι καὶ οὐδὲ τῶν μετὰ τρόπου προτάσεων (ὡς εἰς

τῆς εὐδεχομένης ὕλης λέγω δὴ οὐδὲ τῆς ἀναγκαίας καὶ τῆς ἀδυνάτου ἢ ἀλλὴ σώζεται ἀκολουθία. οὐδὲ σκεπτέον δὲ ἐκ τῶν διαγράμματος.

(ἀναγκαῖον ζῶον εἶναι. — οὐκ ἀναγκαῖον μὴ ζῶον εἶναι.)
(οὐκ ἀναγκαῖον μὴ ζῶον εἶναι. — ἀναγκαῖον μὴ ζῶον εἶναι.)
ἀδυνάτον λίθον εἶναι. — οὐκ ἀδυνάτον λίθον εἶναι.
οὐκ ἀδυνάτον οὐ λίθον εἶναι. — ἀδυνάτον οὐ λίθον εἶναι.

Σ κόπα οὖν ἡ οὐδὲ τούτων ὅπερ τοῖς μὲν καταφάσεσιν, αἱ ἀποφάσεις ἕπεσθαι. ὁ γὰρ ἀναγκαῖον ζῶον εἶναι. τῷ τοῦ οὐκ ἀναγκαῖον μὴ ζῶον εἶναι. καὶ πάλιν. ὁ ἀναγκαῖον μὴ ζῶον, τῷ τοῦ οὐκ ἀναγκαῖον ζῶον εἶναι. καὶ αἱ μὲν καταφάσεις, οὐδέποτε οὐδὲ τῷ αὐτῷ συναληθεύουσιν. λέγω δὴ ἡ ἀναγκαῖον ζῶον εἶναι. καὶ ἡ ἀναγκαῖον μὴ ζῶον εἶναι. τῇ δὲ ἀποφάσεις οὐδὲ χεται συναληθεύειν. ὁ γὰρ μὴ ὄν, ἀληθὲς φάναι ὅτι τὸ οὐκ ἀναγκαῖον ζῶον εἶναι. καὶ ὅτι οὐκ ἀναγκαῖον μὴ ζῶον εἶναι. ὁ γὰρ οὐκ ἔστιν ὅλως, ἀληθὲς φάναι ὅτι τὸ οὐκ ἀναγκαῖον μὴ ζῶον εἶναι. καὶ ὁ γὰρ ἀναγκαῖον μὴ ζῶον εἶναι, τῷ τοῦ καὶ εἶναι καὶ ἀναγκαῖον. ἃ οὖν ἡ καταφάσεις ψευδὴς οὐδὲ τῷ μὴ ὄντος, ἀληθὴς δὴ ποτε ἡ ἀποφάσεις. ἀλλὰ δὴ καὶ ἐν αὐδὶ τῷ ἔστιν ἢ εἶναι ῥήματος ἐκπόμεθα τῷ ἀναγκαῖον ὕλαν. ὁ αὖθις ἀπραλλάκτως ἀκολουθεῖ. οἷον, ἀναγκαῖον ἀναπνεῖν. οὐκ ἀναγκαῖον ἀναπνεῖν. ἀναγκαῖον μὴ ἀναπνεῖν. οὐκ ἀναγκαῖον μὴ ἀναπνεῖν. ὁ γὰρ ἀναγκαῖον μὴ ἀναπνεῖν, τῷ τοῦ οὐκ ἀναγκαῖον μὴ ἀναπνεῖν. καὶ ὁ ἀναγκαῖον μὴ ἀναπνεῖν, τῷ τοῦ οὐκ ἀναγκαῖον ἀναπνεῖν. ἡ αἱ μὲν καταφάσεις, οὐδέποτε συναληθεύουσι. ἢ ἀναγκαῖον ἀναπνεῖν. ἡ ἀναγκαῖον μὴ ἀναπνεῖν. τῇ δὲ ἀποφάσεις οὐδὲ χεῖ. ὁ γὰρ μὴ ὄν ὅλως, ἀληθὲς φάναι. ἡ ὅτι οὐκ ἀναγκαῖον ἀναπνεῖν. ἡ ὅτι οὐκ ἀναγκαῖον μὴ ἀναπνεῖν. τοῦτ' ἔστιν οὐκ ἀναγκαῖον τῷ μὴ ἀναπνεόντων εἶναι. ἐπὶ δὲ σκεπτέον δὲ, μήποτε οὐκ οὐδὲ χεῖ οὐδὲ τούτων οὐδὲ τῇ ἀποφάσεις συναληθεύουσι. ὅσα ἄρτι τοῦ οὐδὲ τῆς ἀναγκαίας ὕλης. τοῦτο καὶ οὐδὲ τῆς ἀδυνάτου λεχθήσεται. ὁ γὰρ ἀδύνατον ἴπαθαι, τῷ τοῦ οὐκ ἀδύνατον μὴ ἴπαθαι. ἡ ὁ ἀδύνατον μὴ ἴπαθαι, τῷ τοῦ οὐκ ἀδύνατον ἴπαθαι. καὶ οὐδὲ τῷ λοιπῶν ὡσαύτως. δοξουσῶν αἱ προκείμεναι προτάσεις διαφέρειν τῷ ἐκ τρίτου προσκατηγορεῖσθαι. καὶ τοῦτο ὅτι οὐδὲ μὴ ἐκείνων, τοῖς ἀποφάσεσιν. οὐχ ἕπεσθαι αἱ καταφάσεις. οὐ γὰρ αὐτὸς τρεφεῖ ἢ ἀκολούθησις. οὐδὲ δὲ τῶν μεταφόρων αὐτὸς τρεφεῖ. οὐ μόνον γὰρ ὁ ἀναγκαῖον αναπνεῖν, τῷ τοῦ οὐκ ἀναγκαῖον μὴ αναπνεῖν. ἀλλὰ καὶ ὁ οὐκ ἀναγκαῖον μὴ αναπνεῖν. οἷον τὸν κοῖλα τῷ τοῦ ἀναγκαῖον αναπνεῖν. καὶ πάλιν ὁ οὐκ ἀναγκαῖον αναπνεῖν. τῷ τοῦ ἀναγκαῖον μὴ αναπνεῖν. φαμὲν δὲ ὅτι οὐδὲ τῶν ἐκ τρίτου προσκατηγορουμένων ἃ ὁ ἐπιδέχεται τί ὅστιν ὁ λέγεται λευκὸν εἶναι, ἢ βαδίζειν ἢ τοιοῦτόν τι, οὐδὲ οὐδὲ ἐκείνων ἡ αὐτὸς τρεφεῖ σωθήσεται. οὐδὲ μὲν τῷ ἔστιν ξύλον λευκόν, καὶ οὐκ ἔστιν ξύλον λευκόν, καὶ τῶν λοιπῶν, ἐπεὶ δὴ ὥστε τί ὅστιν ὁ λέγεται εἶναι λευκὸν ἢ μὴ λευκόν, διὰ τῷ τοῦ οὐκ ἔστι τῇ αὐτὸς τρεφεῖ χρήσασθαι. ἐπεὶ ἐὰν ἀφέλης τὸ ξύλον, δι' ὅ ἐστιν εὐ ταῦθα αὐτὸς τρεφεῖ. οὐ μόνον γὰρ ὅπερ ἐστὶ λευκόν, τῷ τοῦ οὐκ ἔστιν οὐ λευκόν. ἀλλὰ καὶ ὁ οὐκ ἔστιν οὐ λευκόν. οἷον τὸ ἡμιμόβιον, τῷ τοῦ ἀναγκαῖον λευκὸν εἶναι. οὕτω γὰρ ἔτι αἱ οὕτω λεγόμενοι ἀποφάσεις, αἱ ἐκ μεταθέσεως. λέγω δὴ αἱ μὴ ὁρίζουσαι τί ἐστι τὸ ὑποκείμενον ᾧ ὑπάρξει τὸ κατηγορούμενον. δυνάσται ἢ οὐδὲ τῷ μὴ ὄντος λέγεσθαι ἢ ὅλως οὐδὲ τῶν μὴ δεκτικῶν τῷ κατηγορουμένου. οὐ γὰρ ὅστιν ἀληθὲς ἅπαν ὅτι ἡ ψυχὴ ἢ τὸ μὴ ὄν, οὐκ ἔστιν οὐ λευκόν. τὸ γὰρ οὐ λευκὸν εὐ μὲν αἱρεῖ τὸ λευκόν, πάντα δὲ ᾤσεται τὰ παρὰ τὰ λευκά, καὶ ὄντα καὶ μὴ ὄντα. ἀλλ' αἱρεῖται ταῦτα ὑπὸ τῆς ἀποφάσεως πλὴν οὐδὲ τῷ μὴ ὄντος ὡς οἶμαι, ἀληθεῖ. ἢ γὰρ οἰκεία αὐτῆς καταφάσις ἡ ἐκμεταθέσεως ψεύδεται. οὐδὲ μὴ λευκῶν γὰρ λέγεται ἀλλ' ὄντων. ὡς οὐδὲ μόνων αἱρεῖ τῶν δεκτικῶν χρωμάτων ἀληθεύειν τὰς ἀποφάσεις. οἷον τὸ ἡμιμόβιον οὐκ ἔστιν οὐ λευκόν. οὐδὲ τούτων ἢ ἀληθεύσει καὶ ἡ ἁπλῆ καταφάσις ἡ λέγουσα ἔστι λευκόν. ὁμοίως ἐφ' ὧν ἀληθεύσει ἡ λέγουσα. ὅτι οὐκ ἔστιν λευκόν. οὐδὲ τούτων ἀληθεύσει. καὶ ἡ λέγουσα ἔστιν οὐ λευκόν. οἷον ἡ ψυχή. ἀληθὲς γὰρ ἅπαν καὶ ὅτι οὐκ ἔστι λευκόν. καὶ ὅτι ἔστιν οὐ λευκόν. πλὴν εὐ ταῦθα οὐδὲ τῷ μὴ ὄντος οὐκ αὐτὸς τρεφεῖ. ἀληθὲς μὲν γὰρ ἅπαν ὅτι οὐκ ἔστιν λευκόν. οὐ μὴν ὅτι ἔστιν οὐ λευκόν. ὁ γὰρ μὴ ἔστιν ὅλως, πῶς ἂν εἴη οὐ λευκόν. οὐδὲ τῆς ἐνδεχομένης ὕλης μόναι αἱ καταφάσεις ἕπεσθαι ἀλλήλαις, δύναται βαδίζειν. δύναται μὴ βαδίζειν. ὀδεμία δὲ ἕτερα συμπλοκή. οὔτε γὰρ αἱ ἀποφάσεις. ἢ οὐ δύναται βαδίζειν. τῇ οὐ δύναται μὴ βαδίζειν. οὔτε αἱ ἀποφάσεις μετὰ τῶν καταφάσεων. λέγω δὴ, ἢ δύναται βαδίζειν. τῇ οὐ δύναται βαδίζειν. ἢ πάλιν ἢ δύναται μὴ βαδίζειν. τῇ οὐ δύναται μὴ βαδίζειν. ἐπεὶ γὰρ συναληθεύουσιν αἱ καταφάσεις. ἀδύνατον δὲ, οὐδὲ τῷ ἁπλῷ τέλω αὐτῇ φασιν ἀληθεύειν. δῆλον ὡς οὐκ εὐδέχεται οὔτε τῇ ἁπλῇ καταφάσει τέλω ἐκμεταθέσεως ἀποφάσιν συναληθεύειν. οὔτε τῇ ἐκμεταθέσεως καταφάσει τέλω ἁπλῶ ἀπόφασιν. ταῦτα μὲν οὖν οὐδὲ τοσοῦτον. ἐπανιτέον δὲ οὐδὲ τὸ ὅθ' ἀρχῆς.

» ΟΜΟΙΩΣ δ' ἔχουσι καὶ αἱ στερήσεις πρὸς τὰς κατηγορίας, ταύτῃ τῇ θέσει. ἔστιν ἐφ' ᾧ τὸ ἄ, οὐκ ἔστιν ἐφ' οὗ τὸ β'. ἄπειρον ἐφ' οὗ τὸ γ', οὐκ ἄπειρον, ἐφ' οὗ τὸ δ'.

Ω' ἔχουσι φησὶν ἀκολουθίας οὐδὲ τῶν ἐκ τρίτου προσκατηγορουμένων αἱ ἐκμεταθέσεως πρὸς τὰς ἁπλᾶς,

ut libri περὶ ἑρμηνείας petitus & collatus cum præsenti documento seruatio notanda.

Alexander

Quæstio exima

Inferre hoc est idem cum hoc. & hoc sequitur ad hoc.

Affirmatiuæ nunquam uerae

Negatiuę possunt simul uerae

Dubitatio sine solutione

Diff. alia interfitiones modales propositiones terminis adiacentis

De Materia contingente

οὕτως ἔχουσι καὶ αἱ στερητικὰ πρὸς τὰς ἁπλάς· πολλάκις γὰρ δηλοῖ διὰ τοῦ ἀπεῖναι πρὸς τὰς κατηγορίας. δῆλον δὲ ἐκ τοῦ διαγράμματος.

α ἔστιν ἴσον.	β οὐκ ἔστιν ἴσον.
δ οὐκ ἔστιν ἄνισον.	γ ἔστιν ἄνισον.

Ὅτι μὲν οὖν ἴσον, τοῦτο οὐκ ἔστιν ἄνισον· ὃ μὴν ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνισον, οὐδὲν τοῦτο ἴσον ὄντι· ἀληθὲς γὰρ εἰπεῖν τοῦ μὴ ποσοῦ· οὐ μὴν ὅλως γε τὸ ἁπλῶς οὐκ ἔστιν ἄνισον· οἷον οὐ ψυχὴ οὐκ ἔστιν ἄνισον· οὐ γὰρ μηδὲ ποσόν ἐστι, τοῦτο δὲ οὐδὲ ἴσον ἔσται, ὅτι οὐκ ἄνισον· πάλιν εἴπερ ἐστὶν ἄνισον, τοῦτο οὐκ ἔστιν ἴσον· εἰ δὲ οὐκ ἴσον, οὐ πάντως καὶ ἄνισον· διόπερ ἴσον μὲν οὐκ ἴσον πᾶν· ἴσον δὲ οὐ ἄνισον, οὐ πᾶν· ὃ γὰρ μή ἐστι ποσὸν, ὅτι ἴσόν ἐστιν οὔτε ἄνισον καὶ αἱ μὴ καταφάσεις, οὐδέποτε συναληθεύουσιν ἔστιν ἴσον ἔστιν ἄνισον· πᾶς δὲ ἀποφάσεις εὐδέχεται ἢ τοῦ μὴ ὄντος· ἢ ὅλως ἢ τοῦ μὴ ποσοῦ· ὁ γὰρ μὴ ὂν ἢ τὸ χρῶμα, ἀληθὲς εἰπεῖν καὶ ὅτι οὐκ ἔστιν ἴσον· καὶ ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνισον· μέσον δὲ τέταχε τῶν τε ἁπλῶν καὶ τῶν ἐκμεταθέσεως, τὰς στερητικὰς ὡς ὑποτέτακται.

α ἔστιν ἴσον.	δ οὐκ ἔστιν ἴσον.
δ οὐκ ἔστιν ἄνισον.	α ἔστιν ἄνισον.
β οὐκ ἔστιν οὐκ ἴσον.	γ ἔστιν οὐκ ἴσον.

» ΚΑΙ ἢ μὴ πολλῶν δὲ ὧν τοῖς μὲν ὑπάρχει· τοῖς δὲ, οὐχ ὑπάρχει ὁ αὐτός· ἢ μὴ μὲν ἀποφάσεις ὁμοίως
» ἀληθεύουσι καὶ ὅτι οὐκ ἔστι λευκὸς πάντας, ἢ ὅτι οὐκ ἔστι λευκὸν ἕκαστον· ὅτι δὲ ὅστις οὐ λευκὸν ἕκαστον, ἢ ὅτι
» πάντας ἐστὶν οὐ λευκὸς, ψευδοῦς· ὁμοίως δὲ καὶ τοῦ ἔστι πᾶν ζῶον λευκὸν, οὐ τὸ ἔστιν οὐ λευκὸν ἅπαν ζῶον,
» ἀποφάσεις· ἄμφω γὰρ ψευδεῖς· ἀλλὰ ὁ οὐκ ἔστι πᾶν ζῶον λευκόν.

Ρ ρὸς ὃ δὲ ἀρχὴς αἰρεόμεθα· λέγω δὴ ὅτι τῆς ἁπλῆς καταφάσεως, οὐκ ἔστιν ἀπόφασις ἡ ἐκμεταθέσεως κατάφασις· ἀλλ' ἡ ἁπλῆ ἀπόφασις· τοῦτο δὲ φησι μάλιστα δῆλον ἔσται ἐπὶ τῶν τοιούτων ὑλῶν· αἷς τισὶν μὲν τοῖς οὖσι ὑπάρχουσι· τισὶ δὲ οὐχ ὑπάρχουσιν· οἷον τὸ λευκόν· τισὶ μὲν ἀνθρώποις ὑπάρχει· τισὶ δὲ οὐχ ὑπάρχει· ἐπὶ τῶν τοιούτων οὖν τῆς καταφάσεως ψευδοῦς οὔσης· οἷον ὅτι πᾶς ἄνθρωπος λευκὸς, ἀνάγκη δήπου τῷ ἀποφάσει ἀληθεῖ εἶναι· τῆς γὰρ ἀποφάσεως, θάτερον μὲν μέρος ἀνάγκη ἀληθὲς εἶναι, θάτερον δὲ ψευδὲς· ὅτι οὖν τῆς πᾶς ἄνθρωπος λευκὸς, ἀποφάσις ἐστὶν· ἢ οὐ πᾶς ἄνθρωπος λευκὸς, δῆλον ὅτι ὧν ἐκείνης ψευδομένης αὕτη ἀληθεύει· ἢ μή τοι πᾶς ἄνθρωπος οὐ λευκός ἐστιν ἐκμεταθέσεως οὖσα καταφάσεις, ψευδὴς ἐστιν· οὐκ ἄρα ἀποφάσις ἐστὶν τῆς ἔστιν πᾶς ἄνθρωπος λευκὸς, ἢ ἔστιν πᾶς ἄνθρωπος οὐ λευκός· ἄμφω γὰρ ψευδεῖς· ἀλλ' ἢ οὐκ ἔστι πᾶς ἄνθρωπος λευκός· καὶ ἐπὶ πάντων τῶν τοιούτων ὡσαύτως· ἐναφῶς ἄρα διὰ τῆς τοιαύτης ὕλης ἐλέγχεται ὅτι τῆς ἁπλῆς καταφάσεως οὐκ ἔστιν ἀπόφασις ἡ ἐκμεταθέσεως καταφάσεις· ἄμφω γὰρ ὄντες ἀληθεῖς ψευδεῖς εἰσιν, ἀλλ' ἡ ἁπλῆ ἀποφάσεις· τὸ δὲ ἡ μὴ ἀποφάσεις ὁμοίως ἀληθεύει· τοιαύτης ὕλης ὁμοίως ἡ ἀποφάσεις ἀληθὴς ἐστὶ τῆς καταφάσεως ψευδοῦς οὔσης· ταυτὸν δὲ σημαίνει τὸ οὐκ ἔστι λευκὸν πάντας, καὶ τὸ οὐκ ἔστι λευκὸν ἕκαστον· ὡς ἐξηγητικὸν γὰρ τοῦ προτέρου τὸ δεύτερον ἐπιφέρει· ὁμοίως δὲ καὶ τοῦ ἔστι πᾶν ζῶον λευκόν· οὐ τὸ ἔστιν οὐ λευκὸν πᾶν ζῶον ἀπόφασις· ἄμφω γὰρ ψευδεῖς· ἀλλ' ὁ οὐκ ἔστι πᾶν ζῶον λευκόν, διὰ τοῦτο καὶ τῆς ἀκολουθίας τῶν προτάσεων ἐμνήσθη· προθέμενος γὰρ δεῖξαι ὅτι οὐκ ἔστι τῶν ἁπλῶν καταφάσεων ἀποφάσεις αἱ ἐκμεταθέσεως καταφάσεις ἐξωνύχισε τὸν περὶ τῆς ἀκολουθίας τῶν προτάσεων λόγον· ὃν πληρώσας ἐπανῆλθεν ἐπὶ τὸ προκείμενον· ὥσπερ οὖν φησιν ἐπὶ τῶν ἀπεσδιορίστων τῶν ἁπλῶν καταφάσεων οὐκ ἔστιν ἀποφάσεις αἱ ἐκ μεταθέσεως καταφάσεις, ὅτι ὡδὶ ἐπὶ τῶν προσδιορισμένων· ὅτι οὖν οὐκ ἔστι τῶν ἐκ μεταθέσεως καταφάσεις, ἢ τῶν ζῶον λευκὸν ἀπόφασις, ἢ ἔστι τῶν ζῶον οὐ λευκὸν, συνιτόμως δείκνυσιν· ἢ μὴ γὰρ καταφάσεις φησὶ καὶ ἀποφάσεις αἱ ἀντιφατικῶς ἀντικείμεναι· ἐπὶ πάντων τῶν ὄντων τῶν καὶ μὴ ὄντων δεικνύναι τὸ ἀληθὲς καὶ ὁ ψεύδεσθαι· καὶ ἐπ' ἐνδεχομένου οὔτε ἀληθεύουσιν, ὅτι συμψεύδονται· ἢ μή τοι λέγουσι πᾶν ζῶον λευκόν· καὶ ἢ πᾶν ζῶον οὐ λευκόν, συμψεύδονται· οὐκ ἄρα ἀποφάσεις τῆς πᾶν ζῶον λευκόν, ἢ πᾶν ζῶον οὐ λευκόν· ἃ δὴ αὐτοῖς οὐκ ἀντιφατικῶς ἀντίκειται, οὐδὲ ἔστι τῆς ἁπλῆς καταφάσεως τῆς πᾶν ζῶον λευκὸν ἀπόφασις, ἢ πᾶν ζῶον οὐ λευκὸν ἐκμεταθέσεως οὖσα καταφάσεις· οὐδὲ ἐπὶ τῶν ἄλλων πασῶν τῶν τέσσαρα· κἂν ἐπὶ πινων ἢ μὴ ἀληθεύσα, ἢ δὲ ψεύδεται· ὡς ἐπὶ τῆς ἀναγκαίας ὕλης· πᾶν ζῶον θνητὸν πᾶν ζῶον οὐκ οὐσία· οὐ γὰρ ἐπὶ πινων μὴ δὴ οὕτως ἔχων τῷ ἀντιφάσει λέγω δὴ διαιρῶν τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ ψεῦδος ἐπὶ πινων δὲ οὔ· ἀλλ' ἀεὶ καὶ ἐπὶ πάντων.

» ΕΠΕΙ δὲ δῆλον ὅτι ἕτερον σημαίνει τὸ ἔστιν οὐ λευκόν· καὶ τὸ οὐκ ἔστι λευκόν· καὶ τὸ μὴ καταφάσεις, ὁ δὲ ἀποφάσεις, φανερὸν ὡς οὐχ ὁ αὐτὸς τρόπος τοῦ διακεῖσθαι ἑκάτερον.

Ε πανῆλθεν ἐξ ὃ δὲ ἀρχὴς προκείμεθα διὰ πάντα ταῦτα εἰπεῖν· πρὸς ἦκετο γὰρ περὶ ἀναλύσεως τοῦ συλλογισμῶν

διεξέλθοι· καὶ διὰ τοῦ ἐμνήσθη τῶν ἐκμεταθέσεως καταφάσεων· ὅτι εἴποτε τοιοῦτο πρόβλημα δοῦμεν, ἃ δεῖ διεξιέναι ἀπόφασιν ἀντιφατικὴν αὐτὸ εἶναι· καὶ διὰ τοῦ τὰς ἀποφατικὸν συλλογισμὸν ἀναγεῖν· τοῦτο μὲν οὖν ὧν τὸ προκείμενον· καὶ διὰ τοῦ ἐδείξεν ὅτι οὐκ ἔστιν ἀποφάσεις αἱ ἐκμεταθέσεως καταφάσεις· μετὰ δὲ καὶ περὶ τῆς ἀκολουθίας αὐτῶν διέλαβε· ταῦτα οὖν πληρώσας, ἐπανῆλθεν ἐς τὸ προκείμενον· ἐπεὶ οὖν ἐδείξαμεν φησὶν ὅτι ἃ ταυτὸν σημαίνει τὸ οὐκ ἔστι λευκόν, καὶ ἔστι οὐ λευκόν· καὶ ὅτι τὸ μὴ ἀποφάσεις τὸ δὲ καταφάσεις ἐκμεταθέσεως, δῆλον αὖ εἴη ὅτι οὐχ εὑρίσκοιτο ἐκάτερον τῶν προβλημάτων, διεξιέναι· ἀλλὰ τὸ μὴ οὐκ ἔστι λευκὸν ἀποφάσεις ὄν, διὰ ἀντιφατικῶν συλλογισμῶν πεισθήσεται, τὸ δὲ ἔστιν οὐ λευκὸν καταφάσεις ὄν, διὰ καταφατικῶν· ὥστε καὶ αἱ αἰαλύσεις τοιαῦται.

» ΟΙΟΝ ὅτι ὁ αὐτὸς εἴη ζῶον, οὐκ ἔστι λευκόν· ἢ οὐδὲ χεται μὴ εἶναι λευκόν.

Τ ουτέστιν καθόλου ἀποφάσεις ἀπλῆ ὅτι οὐδὲν ζῶον λευκόν· ἢ ὅτι οὐδὲ χεται μηδὲν ζῶον λευκὸν εἶναι.

» ΚΑΙ ὅτι ἀληθὲς εἰπεῖν μὴ λευκόν· ταυτὸν γὰρ ὄντι εἶναι μὴ λευκόν.

Τ ουτέστι ἡ ἐκμεταθέσεως καταφάσεις καθολικὴ οὖσα καὶ ἀληθὴ· καὶ τὸ κοινὸν ὃ φάσκουσέον τὸ ὅτι αὐτὸ ἢ ζῶον· ταυτέστι πᾶν ζῶον ἀληθὲς εἰπεῖν μὴ λευκόν· εἶτα αὖθις τὸ σαφέστερον μετάγων ἐπήγαγε· τὸ γὰρ ὄντι εἶναι μὴ λευκόν· τὸ γὰρ λέγειν φησὶν ὅτι πᾶν ζῶον ἀληθὲς εἰπεῖν μὴ λευκόν, ταυτὸν ὄντι τῷ λέγειν ὅτι πᾶν ζῶον ἃ λευκόν ὄντι· τὸ γὰρ ἀληθὲς φησι, ᾧ ἔστιν ὁ μοίως πάθεται· ταυτέστιν ἰσοδυναμοῦσι ταῦτα ἀλλήλοις· ὥστε ἀντιλαμβάνεσθαι ἀλλήλαις· καὶ τὴν θέσθαι αὐτὴ τοῦ ἔστι τὸ ἀληθὲς· πᾶς ἄνθρωπος ζῶόν ὄντι· πᾶς ἄνθρωπος ἀληθὲς εἰπεῖν ὅτι ζῶον· καὶ ὅτι ἰσοδυναμεῖ τὸ ἔστιν τὸ ἀληθὲς, δείκνυσιν ἐκ τοῦ καὶ τῷ λέγειν ἀρνησιν αὐτῷ προσάπτεσθαι, καὶ μὴ ἄλλως γίνεσθαι ἀποφάσεις, ἃ μὴ αὐτῷ συνταχθεῖν ἡ ἀρνησις· ὥσπερ καὶ τὸ ἔστι· τοῦ γὰρ ἀληθὲς εἰπεῖν λευκόν, ἀποφάσεις ὄντι ἢ οὐκ ἀληθὲς εἰπεῖν λευκόν· ἃ μὲν ἀληθὲς εἰπεῖν μὴ λευκόν· ὥσπερ καὶ τῆς ἔστι λευκόν, ἢ οὐκ ἔστι λευκόν· ἃ μὲν ἀληθὲς ἀποφάσεις, οὐκ ἢ ἔστιν ἃ λευκόν.

» ΑΛΛΑ τοῦ μὲν ὁ αὐτὸ ἢ λευκὸν ἀληθὲς εἰπεῖν, ἔστι λευκόν, εἴτε μὴ λευκόν, ὁ αὐτὸς τρόπος· καταφα
» σκευαστικῶς γὰρ ἄμφω σία τοῦ πρώτου σχήματος· ὁ γὰρ ἀληθὲς τῷ εἶναι ὁμοίως πάθεται·
» τοῦ γὰρ ἀληθὲς εἰπεῖν λευκόν, ἃ ὁ ἀληθὲς εἰπεῖν μὴ λευκόν, ἀποφάσεις, ἀλλὰ τὸ μὴ ἀληθὲς εἰπεῖν
» λευκόν·

Ε ἐ γὰρ δέδεικται ὅτι καταφάσεις ὄντι· ἔστι δὲ καὶ καθόλου· ὁ δὲ καθόλου καταφατικὸν εὐ τῷ ἀ μόνῳ δέ
κνυται σχήματι· ἀμφοτέρων τῶν προτάσεων καταφατικῶν οὐσῶν· δῆλον ὅτι ἂς τοῦτο ἀναλυτέον ὁ
τοιοῦτον πρόβλημα·

» ΕΙ δ' ἔστιν ἀληθὲς εἰπεῖν ὃ αὐτὸ ἢ ἄνθρωπος, μουσικὸν εἶναι, ἢ μὴ μουσικὸν εἶναι· ὃ αὐτὸ ἢ ζῶον λεπτέον
» ἢ εἶναι μουσικὸν, ἢ εἶναι μὴ μουσικὸν· καὶ δέδεικται·

Υ πόδειγμα τίθησι τοῦ αὐ σωαχθεῖν τὸ τοιοῦτον πρόβλημα· λέγω δὴ τὸ καταφατικὸν καθόλου, ἁπλοῦν
τε καὶ ἐκμεταθέσεως· ὅπερ καὶ τοῦ μέσου οὕτω κατηγορεῖν τὸν μείζονα, ὥσπερ καὶ τοῦ ἐλάττονος· οἷον
ὅτι πᾶς ἄνθρωπος μουσικὸς πᾶς ἄνθρωπος ζῶον· πᾶν ζῶον μουσικὸν· πᾶς ἄρα ἄνθρωπος μουσικός· πά
λιν ὅτι πᾶς ἄνθρωπος οὐ μουσικὸς πᾶς ἄνθρωπος ζῶον· πᾶν ζῶον οὐ μουσικὸν, πᾶς ἄρα ἄνθρωπος
οὐ μουσικός·

» ΤΟ δὲ μὴ εἶναι μουσικὸν ὃ αὐτὸ ἢ ἄνθρωπος ἀναστροφικῶς δείκνυται κατὰ τοὺς ἔρημένους τρό
» πους·

Τ ὧν ἀποφάσεων τέθεικε τῷ ἐκμεταθέσεως· λέγω δὴ τῷ ὀδεὶς ἄνθρωπος ὁ μουσικός· ταῦτα οὖν φησι δια
κτέον διὰ τῶν ἔρημένων τεσσάρων τρόπων· οὐ τοι δέ ἐστιν ὅτε β' τοῦ πρώτου σχήματος καὶ οἱ πρῶτοι τοῦ β'·
δύο· διὰ τούτων γὰρ μόνων τὸ καθόλου ἀποφατικὸν ἐδείκνυτο·

» ΑΡΛΩΣ δὲ ὅταν οὕτως ἔχῃ τὸ ἀ καὶ τὸ β'· ὥστε ἅμα μὲν τῷ αὐτῷ μὴ οὐδὲ χεσθαι· πεῖ τὸ ὃ ὅξ
» αἰάγκης, θάτερον· καὶ πάλιν τὸ γ' καὶ τὸ δ' ὡσαύτως· ἔπεται δὲ τῷ γ' τὸ ἀ· καὶ μὴ ἀνάγκη φαι· καὶ τῷ
» β τὸ δ' ἀκολουθήσει, καὶ οὐκ ἀνάγκη φαι· καὶ τὸ ἓ ἀ καὶ τὸ δ' οὐδὲ χεῖ· ᾧ αὐτῷ τὸ ὃ β καὶ τὸ γ', οὐκ οὐδὲ χεῖ· πρῶ
» τον μὲν οὖν, ὅτι τῷ β' τὸ δ' ἕπεῖ οὐδένδεν· φανερόν· ἐπεὶ γὰρ τὸ γ' δ' θάτερον ὅξ αἰάγκης· ᾧ δὲ τὸ β' οὐκ
» οὐδὲ χεῖ τὸ γ' διὰ τὸ συνεπιφέρειν τὸ ἀ· τὸ δὲ ἀ καὶ β' μὴ οὐδὲ χεσθαι τῷ αὐτῷ· φανερὸν ὅτι τὸ δ', ἀκολουθή
» σει· πάλιν ἐπεὶ τῷ ἀ τὸ γ' οὐκ ἀνάγκη φαι· πεῖ τὸ δὲ ἢ τὸ γ' ἢ τὸ δ', οὐδὲ χεται τὸ ἀ καὶ τὸ δ' ᾧ αὐτῷ ὑπάρ
» χειν· τὸ δὲ γε β' καὶ τὸ γ' οὐκ οὐδὲ χεται· διὰ τὸ συνακολουθεῖν τῷ γ' τὸ ἀ· συμβαίνει γὰρ τι ἀδύνατον·
» φανερὸν ἄν ὅτι τὸ δὲ τὸ β' ᾧ δ', ἀνάγκη φαι· ἐπεὶ τὸ ἐγχε ρεῖ ἅμα τῷ δ' καὶ τὸ ἀ ὑπάρχειν.

Α ναλαμβάνει πάλιν τὰ περὶ τῆς ἀκολουθήσεως τῶν προτάσεων· τῶν τε ἁπλῶν καὶ τῶν ἐκμεταθέσεως·
ἐπεισὶ γὰρ αὐτοῖς ὑπὸ ὕλης τινὸς ἐγύμναζε τὸν λόγον· ξύλον λευκὸν, λαβών· καὶ ξύλον οὐ λευκόν· εἰ
τοῦθα καθολικωτέραν ποιῶν τῷ διᾶξαι· ὑπὸ τῶν στοιχείων προάγων τῷ ἀκολουθήσειν· λαμβάνει οὖν
πάλιν τὰς δύο αὐτιφάσεις τῷ τε ἁπλῷ καὶ τῷ ἐκμεταθέσεως· μίαν μὲν αὐτίφασιν τῷ ἀ β'· ἑτέ
ραν δὲ τῷ γ' δ'· ὅτι οὖν πᾶς μὲν καταφάσεις αἱ ἀποφάσεις ἔπονται, καὶ οὐκ αὐτιστρέφει· καὶ ὅτι
πᾶς μὲν καταφάσεις ἀδιάκτον συναληθεύειν· πᾶς δὲ ἀποφάσεις εὐδέχεται, βούλεται διᾶξαι ὑποθε
τέον οὖν ὁ μὲν γ' β' πᾶς καταφάσεις· τῷ μὲν ἁπλῷ, τῷ δὲ ἐκμεταθέσεως· τὰ δὲ λοιπὰ ὁ δ'
φημὶ καὶ ὁ ἀ πᾶς τούτων ἀποφάσεις.

Non ÷ ai bien

ἀπόφασις ἁπλὴ — κατάφασις ἁπλὴ — eſt albé

Λ — αὐτίφασις ἁπλὴ οὐδενὶ ἄμφω — Β

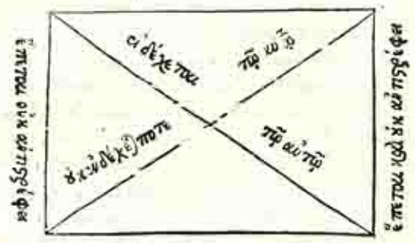

eſt nó albú — Γ αὐτίφασις ἐκμεταθέσεως οὐδενὶ ἄμφω. — Δ — nó ÷ nó albú

κατάφασις ἐκμεταθέσεως — ἀπόφασις ἐκμεταθέσεως.

Τρεῖς δὲ ὑποθέσεις χρησάμενος, τὰ λοιπὰ ἀναπόδεικνυσιν μιᾷ μόνῃ ὅτι αὐτιφατικῶς αὐτίκεται τὸ α κῃ τὸ β. καὶ ἔτι τὸ γ καὶ τὸ δ σαφεστέρας δέ, ὅτι ἀνάγκη παντὶ τὸ α ὑπάρχειν ἢ τὸ β. κῃ πάλιν παντὶ ὅτῳ ἀνάγκης ἢ τὸ γ ἢ τὸ δ· τοιαύτη γὰρ ἡ αὐτίφασις. τρίτη ὑπόθεσις ὅτι τῷ γ ἕπεται τὸ α. καὶ οὐκ αὐτιστρέφει. λέγω δὴ ὅτι ὃν ἂν ἕπεται τῷ α τὸ γ, τούτων ὑποτεθέντων δείκνυσιν ἕτερα ῥίζα· εἰ μόνον, ὅτι τῷ β τὸ δ ἕπεται καὶ οὐκ αὐτιστρέφει καὶ ὅτι τὸ γ καὶ τὸ β ἅπαν ὑπάρχουσι κατάφασις, τὸ δέ ποτε ἀνὴρ τῷ αὐτῷ συμβαλεῖν κῃ ὅτι τὸ α τὸ δ· τουτέστι πᾶς ἀπόφασις, εἰ δέχεται ἀνὴρ τῷ αὐτῷ συμβαλεῖν· τὰ μόνον οὖν κεκινημένα, ταῦτα ἐξῆς τῶν δὲ δείκνυσιν ὅτι τῷ β ἕπεται τὸ δ, τὸν τρόπον τῶν. ἐπεὶ γὰρ ὑπάρχει ὅτι τῶν γ δ θάτερον παντὶ τῷ β ἐξ ἀνάγκης ὑπαρξεῖ, διὰ τὸ αὐτιφατικῶς αὐτίκεσθαι, εἰ μὴ ὑπάρξει τῷ β τὸ δ, ἀνάγκη δὴ πᾶν τὸ γ ὑπάρχειν. ἀλλ' εἰ τὸ γ ὑπάρξει τῷ β. ὑπόκειται δὲ ἕπεσθαι τῷ γ τὸ α· τουτέστιν ᾧ δ' ἂν εἴη ὑπάρχει τὸ γ. τοῦτο καὶ τὸ α ὑπάρχειν. ὑπάρχει ἄρα τῷ β τὸ γ. κῃ τὸ α ἄρα τῷ β ὑπάρξει. ᾧ ἄρα τὸ β, τούτῳ καὶ τὸ α. ὅπερ ἔδει δεῖξαι, διὰ τὸ αὐτιφατικῶς αὐτίκεσθαι. τὸ ἀδύνατον ἠκολούθησε διὰ τὸ ὑποκεῖσθαι τῷ β ὑπάρχειν τὸ γ. εἰ γὰρ οὐ τῷ τὸ ψεῦδος, ἀληθὲς δήπου τὸ τῷ β ὑπάρχειν τὸ δ. ὑπόκειται γὰρ ἐξ ἀνάγκης παντὶ ἢ τὸ γ. ἢ τὸ δ· οὕτω μὲν οὖν δείκνυσιν ὅτι τῷ β ἕπεται τὸ δ· ἀνήλαθον δὲ ἐν δυσὶ δεῖξαι, ὅτι οὐκ αὐτιστρέφει. τουτέστιν οὐκ εἰ τὸ δ ὑπάρχει, τούτῳ καὶ τὸ β· ἀλλ' ἐπεὶ πρὸς τινὶ δεῖξαι τοῦτο, ὅτι τὸ α δ' οὐδὲ δέχεται τῷ αὐτῷ πρᾶγμα εἶναι· ἐπὶ γὰρ ὑπόκειται ὅτι οὐκ αὐτιστρέφει πρὸς τὸ α τὸ γ· τουτέστιν οὐκ ἐφ' ὧν τὸ α, πάντως καὶ τὸ γ· ἐὰν ληφθῇ τούτων ἐφ' ὧν τὸ μὴ α ὑπάρχει, τὸ δὲ γ οὐκ ὑπάρχει· ἐπεὶ δὴ παντὸς ἢ τὸ γ, ἢ τὸ δ· οὐκ ἄρα ὑπάρχει δὲ τὸ γ ᾧ τὸ α ὑπάρχει· τὸ δ' ἄρα ὑπάρξει ᾧ τὸ α· τὸ ἄρα α δ' οὐδὲ δέχεται τῷ αὐτῷ πρᾶγμα. εἶτα δυσὶ δεῖξαι σωαπόφασι καὶ ὅτι τὸ γ καὶ τὸ β οὐκ οὐδὲ δέχεται τῷ αὐτῷ. εἰ γὰρ ᾧ τὸ β, τούτῳ καὶ τὸ γ. ἐπεὶ δὴ ᾧ τὸ γ τούτῳ καὶ τὸ α ὑπόκειται γὰρ ἕπεσθαι τῷ γ τὸ α, ᾧ ἄρα τὸ β τούτῳ καὶ τὸ α ἢ αὐτιφασις. ὅπερ δεῖν ἀδύνατον· οὐδενὶ ἄρα τῷ αὐτῷ τὸ γ καὶ τὸ β ὑπάρξει. τούτων δὲ δεδειγμένων δέδεικται ὅτι οὐκ αὐτιστρέφει τὸ β τῷ δ· τὸ γὰρ λέπεται. λέγω δὴ ὅτι οὐκ ἐφ' ὧν τὸ δ, πάντως δεῖ τούτων καὶ τὸ β. ἐπεὶ δὲ δέδεικται ὅτι ἐφ' ᾧ τὸ δ, δεῖ τούτων οὐδὲ δέχεται καὶ τὸ α. ᾧ γὰρ ἐφ' ὧν μὴ τὸ α, δεῖ τούτων οὐδὲ δέχεται καὶ τὸ δ· ἐφ' ὧν δὲ τὸ δ, δεῖ τούτων πάντως καὶ τὸ β· ἐφ' ὧν ἄρα τὸ α δεῖ τούτων καὶ τὸ β. ὅπερ ὅτι ἀδύνατον· αὐτιφατικῶς γὰρ αὐτίκειται· οὐκ ἄρα ἔψεται τῷ δ τὸ β.

Ἁπλῶς δὲ ὅταν οὕτως ἔχῃ τὸ α καὶ τὸ β, ὥστε ἅμα μὲν τῷ αὐτῷ μὴ οὐδὲ δέχεσθαι, παντὶ δὲ ἐξ ἀνάγκης θάτερον· καὶ πάλιν τὸ γ καὶ τὸ δ ὡσαύτως. αἱ πρῶται οὖν ὑποθέσεις ὅτι τε αὐτιφατικῶς αὐτίκεται τὸ α καὶ τὸ β· καὶ ἔτι τὸ γ καὶ τὸ δ· καὶ ὅτι παντὶ τῷ ἐξ ἀνάγκης θάτερον ἑκατέρας αὐτιφάσεως. Ἔπεται δὲ τῷ γ τὸ α καὶ μὴ αὐτιστρέφει· ἢ τρίτη ὑπόθεσις· καὶ τῷ β τὸ δ ἀκολουθήσει καὶ οὐκ αὐτιστρέφει· καὶ τὸ μὲν α τῷ δ οὐδὲ δέχεται τῷ αὐτῷ· τὸ δὲ β καὶ τὸ γ οὐκ οὐδὲ δέχεται· τὰ λοιπὰ τείνει προαναφώνησιν ἅπερ βούλεται δεῖξαι· ἃ δὲ πρὸς ἡμῖν πρὸς τινὶ τείνει τῶν ὑποθέσεων. λέγω δὴ πόθεν ὅτι ἕπεται τῷ γ τὸ α, καὶ οὐκ αὐτιστρέφει· ἴσως ὅτι ἀληθεύει τὴν ὕλην ἐξ ἀνάγκης τῆς συνεργάσας ἐλέγχος ὥσπερ ἐφ' ὧν ἐθήκαμεν προτέρων ὑποδειγμάτων· σαφῆ δὲ τὰ ἐξῆς τῆς λέξεως.

ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ δὲ εἰδέναι καὶ ἐν τῇ τελευταίᾳ τάξει τῶν ὅρων ἀπαντᾶσθαι· διὰ τὸ μὴ τὰ αὐτὰ κείμενα λαμβάνειν ὀρθῶς ὤν, ἀνάγκη παντὶ θάτερον ὑπάρχειν· οἷον εἰ τὸ α καὶ τὸ β μὴ οὐδὲ χωρεῖ ἅμα τῷ αὐτῷ, ἀνάγκη δὲ ὑπάρχειν ᾧ μὴ θάτερον, θάτερον καὶ πάλιν τὸ γ καὶ τὸ δ, ὡσαύτως. ᾧ δὲ τὸ γ παντὶ, ἕπεται τὸ α, συμβήσεται γὰρ ᾧ τὸ δ τὸ β, ὑπάρχειν ὅτῳ ἀνάγκης. ὅπερ ὅτι ψεῦδος. ἀληθῆ φθόγγος γὰρ ἐξ ἀνάγκης παντὶ ἢ ἀπόφασις τῶν α β, ἢ ἐφ' ὧν ζ· καὶ πάλιν τῶν γ δ ἢ ἐφ' ὧν θ· ἀνάγκη δὴ παντὶ, ἢ τὸ α ἢ τὸ ζ. ἢ γὰρ τῶν φάσιν ἢ τῶν ἀπόφασιν· καὶ πάλιν ἢ τὸ γ ἢ τὸ θ, φάσις γὰρ καὶ ἀπόφασις.

Nam. α. & β. ſunt ἀντίφασεῖς affirm & negatio ſimplices

Ai. qm deomni re præ ducatur altera pars ἀντίφασις

Arſ. ἀντίφασις

Arſ. ἀναιρεῖν

cherrima figura propoſito aptiſſima

es hypotheſes

es aliæ obſeruationes

emóſtratur quod ad affirmationem ſimpl em ſequtur negatio

x μετὰ θέσεως. & quod nó fit commerſio

k quod. α & δ. poſſunt idem meſſe. & quod γ. & β. non poſſunt idem meſſe & quod α. δ. non ſequtur. β.

Ε πασὶ ἔδειξεν ὅτι ἢ ἀκολουθήσις τῶν προτάσεων τῶν τε ἁπλῶν καὶ τῶν ἐκμεταθέσεων αὐτιστρόφως ἔχει· λέγω δὴ ὅτι τῇ μιᾷ ἁπλῇ καταφάσει ἢ ἐκμεταθέσεως ἀπόφασις ἕπεται, καὶ τὸ ἔμπαλιν τῇ ἐκ μεταθέσεως καταφάσει, ἢ ἁπλῇ ἀπόφασις· καὶ ὅτι οὐ καθ' αὑτὰ καὶ τὸν ἄλλον τρόπον ἢ τοῖς ἁπλαῖς αἱ ἐκμεταθέσεις ἕπονται, ἢ τοῖς ἐκμεταθέσεως αἱ ἁπλαῖ, ἀπέτην τινὰ ἴσως γενήσομεν τινά, δι' ἧς δύνασιν εὐδέχεσθαι κατὰ τὸν ἄλλον τρόπον μὴ μόνον τῷ γ τὸ α ἕπεσθαι, ἀλλὰ καὶ τῷ δ' τὸ β· πιθανὴ καὶ ἀπελέγχει ὡς διὰ πάντων τῶν πρὸ τῆς ἀκολουθήσεως λόγοι ἀληθῆ δείκνυσθαι. καὶ δι' ὧν ἄλλοθεν δέδεικται, καὶ δι' ὧν οἱ τὸ εὐαντίον κατασκευάζοντες λόγοι ἐλέγχονται· συμβαίνει δὲ φησὶ ἢ τοιαύτη ἀπάτη, ἣ μὴ καλῶς ληφθεῖσα τὰ αὐτικείμενα· οἷον εἴ τις νομίσοι ὅτι οὐδὲ δέχεται τὸ α καὶ τὸ β μίαν ἀπόφασιν, καὶ πανταχοῦ εἶναι τὸ ζ· καὶ κινήσεως ἀμφοτέρων καὶ ἰδίας ἑκατέρου ἔστω τὸ μὴ β' ἔστιν ἀγαθόν. τὸ δὲ α, οὐκ ἔστιν ἀγαθόν· τούτων ἀμφοτέρων μία ὑποκείσθω ἀπόφασις τὸ ζ· τὸ ὅτι ἔστιν ἀγαθόν, ὅτι οὐκ ἔστι ἀγαθόν· πάλιν τῶν γ καὶ δ'· λέγω δὴ τῷ ἔστιν οὐκ ἀγαθόν· καὶ οὐκ ἔστιν οὐκ ἀγαθόν· ἀπόφασις τὸ θ· τὸ ὅτι οὐκ ἔστιν οὐκ ἀγαθόν, ὅτι ἔστιν οὐκ ἀγαθόν·

α οὐκ ἔστιν ἀγαθόν. β' ἔστιν ἀγαθόν. ζ οὔτε ἔστιν ἀγαθόν, οὔτε οὐκ ἔστιν ἀγαθόν.
γ' ἔστιν οὐκ ἀγαθόν. δ' οὐκ ἔστιν οὐκ ἀγαθόν. θ οὔτε οὐκ ἔστιν οὐκ ἀγαθόν, οὔτε ἔστιν οὐκ ἀγαθόν.
ἕπεται ἢ ἁπλῇ τῇ ἐκμεταθέσεως. τῇ ἐκμεταθέσεως ἢ ἁπλῇ. ἀμφοτέρων ἀποφάσεων.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, δεικθήσεται ὅτι ὡς τῷ γ τὸ α ἕπεται, οὕτω καὶ τῷ δ' τὸ β· ἕπεται γὰρ τὸ ζ ἀπόφασις ὅτι τῷ α· ἀεὶ παντὸς δὲ ἢ τὸ α ἢ τὸ ζ· διὰ τὰ αὐτὰ δὲ καὶ ἀεὶ παντὸς, ἢ τὸ γ, ἢ τὸ β· ἀπόφασις γὰρ τῷ γ τὸ θ· ὑπόκειται δὲ ὅτι ᾧ τὸ γ ὑπάρχει τῷ τὸ παντὶ ἕπεται τὸ α· ἀνάγκη πᾶσα κῃ ᾧ τὸ ζ, τούτῳ παντὶ τὸ θ ὑπάρχειν· ἐπεὶ γὰρ ἀεὶ παντὸς ἢ τὸ γ ἢ τὸ θ· ἢ τὸ γ μὴ τὸ θ ὑπάρχειν τούτῳ ᾧ ὑπάρχει τὸ ζ, τὸ γ ὑπάρξει· ἀλλ' ᾧ τὸ ζ, τούτῳ καὶ τὸ γ· ᾧ δὲ τὸ γ, τούτῳ ὑπόκειται τὸ α· ᾧ ἄρα τὸ ζ, τούτῳ κῃ τὸ α ὑπάρξει· ὅπερ δεῖν ἀδύνατον, αὐτιφασις γὰρ τὸ α τὸ ζ· ᾧ οὖν ᾧ τὸ ζ, τούτῳ, τὸ γ' οὐκ εἰδέχεται, ἀνάγκη τὸ α ὑπάρξειν· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον, αὐτιφασις γὰρ τὸ α τὸ ζ· ᾧ οὖν ᾧ τὸ ζ, τούτῳ, τὸ γ' οὐκ εἰδέχεται, καὶ τὸ α· ᾧ γὰρ ἐφ' ὧν μὴ τὸ α, δεῖ τούτων οὐδὲ δέχεται καὶ τὸ γ· ἐφ' ὧν δὲ τὸ γ, δεῖ τούτων πάντως καὶ τὸ β· ἐφ' ὧν ἄρα τὸ α δεῖ τούτων καὶ τὸ β· ὅπερ ὅτι ἀδύνατον· αὐτιφατικῶς γὰρ αὐτίκειται· οὐκ ἄρα ἕψεται τῷ δ' τὸ β.

Ἁπλῶς δὲ ὅταν οὕτως ἔχῃ τὸ α καὶ τὸ β, ὥστε ἅμα μὲν τῷ αὐτῷ μὴ οὐδὲ χωρεῖ, παντὶ δὲ ἐξ ἀνάγκης θάτερον· καὶ πάλιν τὸ γ καὶ τὸ δ ὡσαύτως. αἱ πρῶται οὖν ὑποθέσεις ὅτι τε αὐτιφατικῶς αὐτίκεται τὸ α καὶ τὸ β· καὶ ἔτι τὸ γ καὶ τὸ δ· καὶ ὅτι παντὶ τῷ ἐξ ἀνάγκης θάτερον ἑκατέρας αὐτιφάσεως. Ἔπεται δὲ τῷ γ τὸ α καὶ μὴ αὐτιστρέφει· ἢ τρίτη ὑπόθεσις· καὶ τῷ β τὸ δ' ἀκολουθήσει καὶ οὐκ αὐτιστρέφει· καὶ τὸ μὲν α τῷ δ οὐδὲ δέχεται τῷ αὐτῷ· τὸ δὲ β καὶ τὸ γ οὐκ οὐδὲ δέχεται· τὰ λοιπὰ τείνει προαναφώνησιν ἅπερ βούλεται δεῖξαι· ἃ δὲ πρὸς ἡμῖν πρὸς τινὶ τείνει τῶν ὑποθέσεων. λέγω δὴ πόθεν ὅτι ἕπεται τῷ γ τὸ α, καὶ οὐκ αὐτιστρέφει· ἴσως ὅτι ἀληθεύει τὴν ὕλην ἐξ ἀνάγκης τῆς συνεργάσας ἐλέγχος ὥσπερ ἐφ' ὧν ἐθήκαμεν προτέρων ὑποδειγμάτων· σαφῆ δὲ τὰ ἐξῆς τῆς λέξεως.

ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ δὲ εἰδέναι καὶ ἐν τῇ τελευταίᾳ τάξει τῶν ὅρων ἀπαντᾶσθαι· διὰ τὸ μὴ τὰ αὐτὰ κείμενα λαμβάνειν ὀρθῶς ὤν, ἀνάγκη παντὶ θάτερον ὑπάρχειν· οἷον εἰ τὸ α καὶ τὸ β' μὴ οὐδὲ χωρεῖ ἅμα τῷ αὐτῷ, ἀνάγκη δὲ ὑπάρχειν ᾧ μὴ θάτερον, θάτερον καὶ πάλιν τὸ γ καὶ τὸ δ', ὡσαύτως. ᾧ δὲ τὸ γ' παντὶ, ἕπεται τὸ α, συμβήσεται γὰρ ᾧ τὸ δ' τὸ β', ὑπάρχειν ὅτῳ ἀνάγκης. ὅπερ ὅτι ψεῦδος. ἀληθῆ φθόγγος γὰρ ἐξ ἀνάγκης παντὶ ἢ ἀπόφασις τῶν α β', ἢ ἐφ' ὧν ζ· καὶ πάλιν τῶν γ δ' ἢ ἐφ' ὧν θ· ἀνάγκη δὴ παντὶ, ἢ τὸ α ἢ τὸ ζ· ἢ γὰρ τῶν φάσιν ἢ τῶν ἀπόφασιν· καὶ πάλιν ἢ τὸ γ ἢ τὸ θ, φάσις γὰρ καὶ ἀπόφασις.

ἀπῃτεῖται

L. Nam quú. β. & ζ. p traductoria ſi alte ζ. nó ineſt ipſi. δ. i β.

Monſtratur quod admodú ad. Γ. ſec á. ſic ad. δ. ſequtu eſt autē demonſtr deceptoria & falſa ueritas poſtea ſ cat

Hoc ſic deducitur. c meſt. ζ. neceſſe ut in aut δ. aut. β. Sed β. ut probatum eſt. c nó merit. δ. cui in β. cum. δ. & θ. fin traductoriæ ergo c meſt. ζ. merit. β. nó merit. δ. // Ra ipſi. δ. aut merit. aut. ζ. quú. β & ζ. p contraductoria. Se nó meſt. ζ. ut ducta ergo merit. β. Er nd. δ. ſequtur. β.

Tertia hypotheſis ex. 3.

Probat p deduction ad impoſſibile cui in δ. meſſe. β. ideſt o δ. ſequi. β. & fieri poſſe ut cui meſt. α non inſit. β.

Hoc ſic deducitur. Si alicui meſt. ζ. neceſſe ut inſit ei uel. Γ. uel. θ. quú. Γ. & θ. ſint contra ductoriæ. Sed cui meſt. ζ. merit. β. // Probatur Γ. Ergo cui meſt. ζ. non poteſt meſſe autem cui inſit. ζ. non poſſe meſſe. Γ. Nam. ζ. nó poteſt meſſe ipſi. α. cum ſint contraductoriæ ergo nec merit. Γ. cui meſt. ipſum. α.

probat p deductionē ad impoſſibile cui meſt. ζ. meſſe. β. & nó poſſe meſſe. Γ. Nam ſi non mgt meſt. β. ergo merit. Γ.

ἔφετοι ὅτι ἀνάγκης. ἀλλ' ἐδείκνυτο πότερον ψεῦδος εἶναι τὸ πιοῦτο. οὐ γὰρ ἔπιπτο τῷ σ' τὸ β'. τὶ οὖν τὸ ψεύδος αὖπον ἐπίμαγον.

ΟΥ γὰρ ἴσως ἀνάγκη παντὶ ᾗ τὸ α ᾗ τὸ ζ, οὐδὲ τὸ ζ ᾗ τὸ β'. ὁ γὰρ ὅτιν ἀπόφασις τοῦ β' τὸ ζ'.

Τ ουτέ εἰν καὶ ὡς ἐλλιπῆ καὶ ὅπ τὸ ζ ἀπόφασις ὅτιν ἑκατέρου. τοῦ τε α φημὶ καὶ τοῦ β'. εἶπε ἀδὶ τῶν ὑλῶν τοῦ τὸ διέκινεν.

ΤΟΥ γὰρ ἀγαθοῦ, τὸ οὐκ ἀγαθὸν ἀπόφασις, οὐ παντὸν δὲ ὅτι τὸ οὐκ ἔστιν ἀγαθὸν, τῷ οὔτε ἀγαθὸν, οὔτε οὐκ ἀγαθὸν ὅτιν. ὁμοίας δὲ καὶ ἀδὶ τῶν γ' σ'. αἱ γὰρ ἀποφάσεις αἱ ἐλημμέναι, σύν ὅσιν.

Τ ουτέ εἰν, τοῦ ἔστιν ἀγαθόν. τὸ οὐκ ἔστιν ἀγαθόν. τὸ δὲ ζ ἀδὶ ὅτιν ἀγαθόν, οὔτε οὐκ ἔστιν ἀγαθόν. ᾗ οὖν ἀπόφασις μόν ὅτι τοῦ ἔστιν ἀγαθόν, τὸ ἂν ἔστιν ἀγαθόν, ὅ παντὸν δὲ ἂν ἔστιν ἀγαθόν, τῷ ἄτε ἀγαθόν ὅτιν, ἄτε ἂν ἔστιν ἀγαθόν, ἂν ἀρα ἀπόφασις τοῦ α τὸ ζ'. ὡσαύτως δὴ καὶ ἀδὶ τῶν λοιπῶν ἔφθημεν προειπόντες.

ΕΙΣ ΤΟ ΤΩΝ ΡΡΟΤΕΡΩΝ ΑΝΑΛΥΤΙΚΩΝ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΝΡΟΣΟΙΣ μὴν οὖν σχήμασι, καὶ διὰ ποίων καὶ πόσων προτάσεων, καὶ πότε, καὶ πῶς γίνεται πᾶς συλλογισμὸς, ἐπὶ δὲ, ἂς ποῖα βλεπτέον αὐασκευάζοντι καὶ κατασκευάζοντι. καὶ πῶς δεῖ ζητεῖν περὶ τοῦ προκειμένου καθ' ὁ ποιεῖν οὖν μέθοδον. ἐπὶ δὲ διὰ ποίας ὁδοῦ λυθόμεθα πᾶς περὶ ἕκαστον ἀρχὰς, ἤδη διελήφ λύθαμεν.

Σκοπὸς τῆς προκειμένης πραγματείας. καὶ τὰ μὴν ἀλέξανδρον, οὗ τος. ἐρεῖν τὰ ὑπόλοιπα τοῦ α' λόγου. ποῖα δὲ ὅσι παῦτ' ἐστ ὅτι ἐκ ψευδῶν ἀληθὲς συνάγεται. καὶ ὅτι ὅτ' ἀληθῶν ἀληθὲς κατὰ δὲ τοὺς ἀκριβέστερον λέγοντας, σκοπὸς οὗτος. ἐπεσὶ τοῦ τῷ πρώτῳ λόγῳ τὸ εἶδος τῶν συλλογισμῶν εἶπεν, οὐ τούτῳ ἐρεῖ τὴν ὕλην. εἶδος δὲ ὧν τὸ συμπέρασμα, ὕλαι δὲ αἱ προτάσεις. καὶ οὗτος μὴν ὁ σκοπὸς οὐ προοιμίοις δὲ ἐπαναλαμβάνει τὰ ἠρημένα οὐ τῷ πρώτῳ βιβλίῳ. ὅτι ἐπεδείξαμεν οὐ πόσοις σχήμασι γίνονται οἱ συλλογισμοὶ. οὐ γὰρ ἴσιν. καὶ διὰ ποίων προτάσεων. δηλονότι οὐ μὴν τῷ πρώτῳ σχήματι τῆς μείζονος καθόλου οὔσης, τῆς δὲ ἐλάττονος καταφατικῆς οὐ δὲ τῷ δευτέρῳ τῆς μείζονος καθόλου, τῆς δὲ ἐλάττονος ἀνομοιοσχήμονος οὔσης καὶ τὰ ποιότητα. οὐ δὲ τῷ τρίτῳ τῆς ἐλάττονος οὔσης καταφατικῆς καὶ πόσων προτάσεων. ὅτι σύν χρεῖα τὴν λάχισον. καὶ πότε. καὶ πῶς. ταῦτα μὴν προείρηται οὐ τῷ πρώτῳ τμήματι τοῦ πρώτου βιβλίου. οὐ δὲ τῷ δευτέρῳ τμήματι εἴρηται πῶς δεῖ κατασκευάζειν. ὅτι ὀφείλομεν λαμβάνειν κατηγορούμενα. ὑπικείμενα. ἀλλόφυλα. οὐ δὲ τῷ τρίτῳ τμήματι, περὶ τῆς ἀναλύσεως εἶπεν. ὅτι ποίαν μεθόδῳ χρώμενοι αἱ ἀσφαλεστάτοις ὀφείλομεν ἀς τὰς ἀρχὰς τῶν συλλογισμῶν. ταῦτα οὖν εἴρηται οὐ τῷ πρώτῳ βιβλίῳ. οὐ πόσοις μὴν οὖν σχήμασι νῦ διὰ ποίων. ἐπεσὶ περὶ τῆς ὕλης τῶν συλλογισμῶν μέλλει λέγειν. χρησιμεύει ἡμῖν ἂς τὴν τῶν τόπων πραγματείαν. τοῦτο δὲ βιβλίον ὥσπερ καὶ τὸ πρότερον. ἂς τὴν ἀποδεικτικὴν οὕτω καὶ τοῦτο ἂς τὴν διαλεκτικὴν νῦ ὥσπερ ἐκεῖνο ἂς τὴν ἀποδεικτικὴν οὕτω καὶ τοῦτο ἂς τὴν διαλεκτικὴν. τόπους.

ΕΡΕΙ δὲ οἱ μὴν, καθόλου τῶν συλλογισμῶν ὅσι. οἱ δὲ ἀδὶ μέρους. οἱ μὴν καθόλου πάντες ἀεὶ πλέω συλλογίζονται. τῶν δὲ οὐ μέρει, οἱ μὴν κατηγορικοὶ, πλέω οἱ δ' ἀποφατικοὶ τὸ συμπέρασμα μόνον. οἱ γὰρ ἄλλα προτάσεις ἀπηρέφουσιν. ἡ δὲ οὐ μέρει στερητικὴ, οὐκ ἀπηρέφα.

Ἐντεῦθεν τὸ προοίμιον ἐπλήρωθη. οὐ τούτοις δὲ βούλεται σημαίνει ὅτι οἱ καθόλου συλλογισμοὶ καταφατικοὶ καὶ ἀποφατικοὶ. καὶ οἱ κατὰ μέρος καταφατικοὶ μόνοι, πλέω συλλογίζονται. οἱ δὲ μερικοὶ ἀποφατικοὶ, οὐκέτι διατί ἐπεσὶ τὰ καθόλου καταφατικὰ πρόβλήματα, πῶς τὰ μερικὰ ἀπηρέφα τὰ δὲ μερικὰ πῶς ἑαυτά. λέγω δὴ τὰ καταφατικά. ὁμοίας δὲ νῦ τὰ καθόλου ἀποφατικὰ πῶς ἑαυτά. τὸ δὲ μερικὸν ἀποφατικὸν, πῶς οὐδὲ οὐ τῶν ἄλλων, οὔτε πῶς ἑαυτό. τὸ δὲ συμπέρασμά φησιν ὡρισμένον ἐστί. τοῦτο γὰρ δηλοῖ διὰ τὰ ἔπειν τι κατά τινος. ἵνα γὰρ μήτις οἴηθῆ μάτην ταῦτα λέγεσθαι. ὅτι πλέους ἀδὶ τῶν ῥιῶν προβλημάτων ὅσιν οἱ συλλογισμοί. φησὶν ὅτι τὸ συμπέρασμα ἐφ' ἑκάστου ὡρισμένον ἐστὶν ἵνα μήτις εἴπῃ οἱ τὸ α' τινὶ τῷ γ'. καὶ τὸ γ' τινὶ τῷ α'. τὸ ἄλλο εἶη καὶ οὐκ εἰσὶ πολλοὶ λόγοι. λέγομεν δὲ ὅτι ἕκαστον ὡρισμένον ἐστίν. καὶ ἕκαστόν ὅτι τι κατά τινος. ἕτερον γὰρ ὅτι τὸ ποιῆσαι

σαι ὑποκείμενον τὸ γ', κατηγορούμενον δὲ τὸ α'. καὶ ἕτερον τὸ ὑποκείμενον τὸ α', κατηγορούμενον δὲ τὸ γ'. διὸ καὶ ἄλλος σαφῶς εἴπον ἀδὶ τοῦ καθόλου ἀποφατικοῦ. ὅτι ἡ μηδενὶ τὸ β' τῷ α' καὶ τὸ α' ὀδενὶ τῷ β'. τοῦτο φησιν ἕτερον εἶναι τοῦ ἐμπροσθεν. ὅτι ἀνάγκης γὰρ ἕτερόν ὅτιν. ὃ γὰρ πρότερος εἶχε κατηγορούμενον τὸ α'. ὑποκείμενον δὲ τὸ β'. ὁ δὲ δεύτερος εἶχε κατηγορούμενον τῷ β', ὑποκείμενον δὲ τὸ α'. ὥστε ἕτερα ἀλλήλων. πῶς ὁ πολλὰ συμπεράσματα σωάγεται ἀνάγκαῖον ἀδὶ σκέψασθαι. ὅλος ὡς ἀδὶ τοῦ καθόλου καταφατικοῦ ἡ τὸ α' τύχοι παντὶ τῷ γ'. νῦ τὸ γ' παντὶ τῷ β'. καὶ τὸ α' ἄρα παντὶ τῷ β'. νῦ τὸ β' τινὶ τῷ α'. ὁμοίως καὶ ἀδὶ τοῦ μερικοῦ καταφατικοῦ. ἡ γὰρ τὸ α' παντὶ τῷ γ' καὶ τὸ γ' τινὶ τῷ β'. νῦ τὸ α' ἄρα τινὶ τῷ β'. καὶ τὸ β' ἄρα τινὶ τῷ α'. ὥστε πλέους ἔσιν οἱ συλλογισμοὶ ὁμοίως καὶ ἀδὶ τοῦ καθόλου ἀποφατικοῦ. ὅτι τὸ α' οὐδενὶ τῷ β'. καὶ τὸ β' ὀδενὶ τῷ α. ἀδὶ δὲ τοῦ μερικοῦ ἀποφατικοῦ. ἐπειδὴ ἀπηρέφαι οὐκ εἰδέχεται, τούτου χάριν οὐδὲ πλέους γίνονται οἱ συλλογισμοί. τὸ δὲ συμπέρασμα τὴν κατά τινος ἐστὶν ὅτι ἕκαστον ὡρισται συμπέρασμα ἐκ τῆς ἀπηρεφῆς γινόμενον. ἡ δὲ ἕκαστον ὡρισται. δηλονότι ἕτερός ὅτι συλλογισμός. τὸ γὰρ τὴν κατά τινος τὸ ἀλλὸ τοῦ τὸ δηλοῖ τὸ ἕκαστον ὡρισται.

ΕΣΤΙ δὲ περὶ τῶν καθόλου καὶ ἄλλως εἴπεῖν. ὅσαι γὰρ ἢ ὑπὸ τὸ μέσον ἢ ὑπὸ τὸ συμπέρασμά ὅτιν, ἀπάντων ἔσται ὁ ἄλλος συλλογισμός. ἐὰν τὰ μὴν, οὐ τῷ μέσῳ. τὰ δὲ, οὐ τῷ συμπέρασματι πεθῖ.

Ο ὕτως μὴν οὖν ἐκ τῆς γιγνομένης ἀπηρεφῆς ἐδείχθησαν πλέους γινόμενοι συλλογισμοί. εἰ δὲ μὴ ἄλλως εἴπεῖν ὅτι πλέους γίνονται συλλογισμοί. ἐκ τοῦ κατὰ παντὸς ἢ μηδενός. οἷον, ὡς ἀδὶ παραδείγμα τος σαφωνείας χάριν. ἡ οὐσία παντὶ ζῴῳ. τὸ ζῶον, παντὶ ἀνθρώπῳ. ἡ οὐσία, παντὶ ἀνθρώπῳ. ἐπεσὶ καὶ κατὰ παντὸς ἀνθρώπου κατηγορεῖται τὸ ζῶον, οὐκοῦν καὶ κατὰ σωκράτους καὶ πλάτωνος μὴ ἀλκιβιάδου. οὐκοῦν καὶ κατὰ τούτων ὅλων ἡ οὐσία. ὥστε πλέους οἱ συλλογισμοὶ ἐκ τοῦ κατὰ παντὸς ὁμοίως καὶ ἐκ τοῦ κατὰ μηδενὸς πλέους ὅσιν οἱ συλλογισμοί. διὸ τὸ ἄψυχον, οὐδενὶ ζῴῳ, τὸ ζῶον παντὶ ἀνθρώπῳ, οὐκοῦν καὶ σωκράτους καὶ πλάτωνος. οὐκοῦν τὸ ἄψυχον κατὰ τούτων οὐκ ἔστιν. οὕτω καὶ ἐκ τοῦ μὴ παντὸς καὶ ἐκ τοῦ κατὰ μηδενὸς πλέους γίνονται οἱ συλλογισμοί. οὐ μόνον δὲ ἀδὶ τούτων, ἀλλὰ καὶ ἀδὶ τοῦ μέσου ὁρκ. οἷον ὅτι τὸ ζῶον κατὰ τὸ ἵππου καὶ κατὰ ἀνθρώπου καὶ κατὰ κοινὸς δὴ οὖν ἢ ὅσα. ὥστε ὁμοίως ἔσται ὁ συλλογισμός, οὐ μόνοι ὁ ἄλλος. καὶ γὰρ οὗτος κατηφατικός, ἀλλὰ ἄλλα κατηφατικός. Η ὑπὸ τὸ συμπέρασμα. Μνημονεύειν ὀφείλομεν ὅτι τὸν ἕκαστον ὅρον συμπέρασμα ἐκάλεσεν. ὡς δηλονότι ἐκείνῳ τὸ ἄκρον ἢ ὑπάρχειν λέγομεν, ἢ μὴ ὑπάρχειν ὁ ἄλλος συλλογισμός, αὐτὶ τὸ ὅμοιος.

ΟΙΟΝ ἡ τὸ α' β' συμπέρασμα διὰ τοῦ γ'. ὅσα ὑπὸ τὸ β' ἢ τὸ γ' ἐστὶν, αὐ ἀνάγκη κατὰ πάντων λέγεσθαι τὸ α'. ἡ γὰρ τὸ σ', οὐ ὅλῳ τῷ β'. τὸ δὲ β' οὐ ὅλῳ τῷ α'. καὶ τὸ σ' ἔσται οὐ ὅλῳ τῷ α'. πάλιν ἡ τὸ ε' οὐ ὅλῳ τῷ γ'. τὸ δὲ γ' οὐ τῷ α'. καὶ τὸ ε' οὐ ὅλῳ τῷ α' ἔσται. ὁμοίως δὲ καὶ ἡ στερητικὸς ἐν ὁ συλλογισμός.

Δ ὑπὸ τὸ παράδειγμα. ὡς ἀδὶ στοιχεῖον δὲ ποιεῖται τὸν λόγον. διόν φησιν. ἡ τὸ α' συνέχθη παντὶ τῷ β' διὰ τοῦ γ'. ἐστὶν δὲ καὶ τὸ σ' μέρος τοῦ β'. οὐκοῦν καὶ τὸ μέρει κατηγορεῖται. πάλιν ἡ παντὶ τῷ γ' τὸ α'. μέρος δὲ τοῦ γ' τὸ ε'. καὶ τὸ α' παντὶ τῷ ε'. ὥστε πλέους οἱ συλλογισμοί.

ΕΡΙ δὲ τοῦ β' κήματος, τὸ ὑπὸ τὸ συμπέρασμα μόνον ἔσται συλλογίσασθαι. οἷον ἡ τὸ α' τῷ β' μηδενὶ, τῷ δὲ γ' παντὶ, συμπέρασμα ὅτι οὐδενὶ τῷ γ', τὸ β'. ἡ σὴ τὸ σ' ὑπὸ τὸ γ' ἐστὶ, φανερὸν ὅτι οὐχ ὑπάρχει ἄλλῳ τὸ β'. τοῖς δὲ ὑπὸ τὸ α' ὅτι οὐχ ὑπάρχει. οὐ δῆλον διὰ τοῦ συλλογισμοῦ. καίτοι οὐχ ὑπάρχει τῷ ε' ἡ ἐστὶν ὑπὸ τὸ α'. ἀλλὰ τὸ μὴν τῷ γ', μηδενὶ ὑπάρχειν τὸ β'. διὰ τοῦ συλλογισμοῦ δεδείκτου. τὸ δὲ τῷ ἀμὴ ὑπάρχειν, αὐ ἀποδεικτὸν ἀλήπεται.

Ε ν μὴν τῷ πρώτῳ σχήματι ὡς ἐπεδείξαμεν νῦ ἐκ τοῦ κατὰ παντὸς δείκνυνται πλέους οἱ συλλογισμοί. οὐ δὲ τῷ δευτέρῳ σχήματι ὡς ἐπεδείξαμεν οὐκέτι δυνατόν. ἡ γὰρ τὸ α' οὐδενὶ τῷ β'. τῷ δὲ γ' παντὶ. συμπέρασμα ὅτι τὸ β' οὐδενὶ τῷ γ'. ἔστ δὲ μέρος τοῦ γ' τὸ σ'. φανερὸν ὅτι καὶ τῷ σ' οὐχ ὑπάρχει τὸ β' ἡ δὲ τὸ ε' μέρος τοῦ α', οὐ φανερὸν ἡ τὸ β' οὐχ ὑπάρχει τῷ ε'. ἡ μὴ ἄρα ἀπηρεφὴ γέγνεται. ἡ γὰρ τὸ α' οὐδενὶ τῷ β'. καὶ τὸ β' οὐδενὶ τῷ α'. καὶ οὕτω δῆλον γίνεται ὅτι οὐδὲ τοῖς μέρεσι τοῦ α' ὑπάρχει. ἡ δὲ μὴ ἐγίνετο ἡ ἀπηρεφὴ, οὐκ ἐγίνετο φανερόν. ὅτι οὐχ ὑπάρχει τὸ β' τῷ ε'.

ΩΣΤΕ οὐ διὰ τὸν συλλογισμὸν συμβαίνει τὸ β' τῷ ε' μὴ ὑπάρχειν. ἀδὶ δὲ τῶν οὐ μέρει, τῶν μὴν ὑπὸ τὸ συμπέρασμα, οὐκ ἔσται τὸ αὐαγκαῖον. οὐ γὰρ γίνεται συλλογισμός.

Ο ὐ διὰ τὸν συλλογισμὸν τὸν πρῶτον. ἐπεὶ διὰ τῆς ἀπηρεφῆς δείκνυται ὅτι τὸ β' τῷ ε' οὐχ ὑπάρχει ἐπεσὶ μέρος ἐστὶ τὸ ε' τοῦ α'. maior

ΟΤΑΝ ΔΕ ΑΥΤΗ ληφθῇ οὐ μέρει. τῶν δὲ ὑπὸ τὸ μέσον, ἔσται πάντων. πλὴν οὐ διὰ τὸν συλλογισμόν.

Ε πεσὶ τὸ σωάγον τὸ μερικὸν καταφατικόν. τὰ μὴν ὄντα ὑπὸ τὸν μέσον δυνατὸν δεῖξαι διὰ τοῦ καθ' παντός. τὰ δὲ ὄντα ὑπὸ τὸν ἄκρον ὅρον οὐ δυνατόν. ἐπεὶ δυείσκεται ἡ μείζων μερικὴ καὶ οὐ πρώτῳ σχήματι ἀσυλλόγιστος. οἷον ἡ τὸ α' τινὶ τῷ γ'. μέρος δὲ τοῦ γ' τὸ ε'. ὥστε τὸ γ' τινὶ τῷ ε'. τὸ α' δὲ τινὶ τῷ γ'. καὶ δυείσκεται ἡ μείζων μερικὴ καὶ ἀσυλλόγιστος οὐ πρώτῳ σχήματι. δυνατὸν δὲ δεῖξαι τὰ ὄντα ὑπὸ τὸν μέσον ὅρον διὰ τοῦ καθ' παντός. οἷον ἡ τὸ α' παντὶ τῷ β'. μέρος δὲ τοῦ β' τὸ σ'. ὥστε καὶ τὸ

Plures syllogismi ex quod omnis & nullus.

ἑκάστου ὅρου συμπέρασμα ἐκάλεσεν

Nullus. β. est. α
Omne. γ. est. α
Nullum. γ. est. β
Termini
Nullus lapis — anima
Omnis hó anima
Nullus hó lapis

Omne. β. est. α.
Pars ipsi. β — δ.
Omne. δ. est. α

ber primi primi analy
oru in tres tomos e
uisus & qd in unoquo
illorum tractetur.

Alexander

falsis uera
ueris uera semp

ma syllogismi cóclusio
ateria autē propositio
es
opria

3 figurae

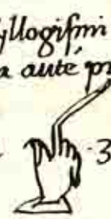

hquae propositiones cō
ersionem patiuntur
raeter particulare ne
tiuam quae nō con
ertitur.

Quodda. γ. est. α
Pars autē ipsius. γ. est. ε. utq.
quoddam. ε. est. γ
Quoddam. ε. est. α.

Omne. β. est. α.
Pars τοῦ. β. est. δ.
Omne. δ. est. α

α. est. ε.

ἅ παντὶ τῷ δι᾽ ὧστε τοῖς πράγμασι τοῖς πρώτοις μέσον ὅρον ὑπάρχει τὸ ἄκρον· τοῖς δὲ ὑπὸ τὸν ἔσχα-
τον, οὐ δυνατὸν δεῖξαι ὅτι ὑπάρχει.

ΟΙΟΝ εἰ τὸ α παντὶ τῷ β τὸ δὲ β παντὶ τῷ γ· τοῦ μὲν γὰρ ὑπὸ τὸ γ τεθέντος, οὐκ ἔσται συλλογι-
σμός· τοῦ δὲ ὑπὸ τὸ β, ἔσται· ἀλλ᾽ οὐ διὰ τὸν προγεγενημένον συλλογισμόν.

Τῶν ὑπὸ τὸ γ ἐσχάτου ὅρου ὄντος· οὐ γίνεται συλλογισμός, ὅπου ὑπάρχει τὸ ἄκρον· τῶν δὲ ὑπὸ τὸ β ὄν-
των γίνεται· ὅπου ἡ μείζων φυλάττεται καθόλου.

ΟΜΟΙΩΣ δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων σχημάτων· τοῦ μὲν γὰρ ὑπὸ τὸ συμπέρασμα οὐκ ἔσται· βατέρο-
ρον δέ, ἔσται· πλὴν οὐ διὰ τὸν συλλογισμόν, ἢ καὶ εἰ τὸς καθόλου ὅρου ἀναποδείκτου τῆς προτάσεως τὰ
ὑπὸ τὸ μέσον ἐδείκνυτο· ὥστε ἢ οὐδὲ ἐκεῖ ἔσται, ἢ καὶ ἐπὶ τούτων.

Καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων σχημάτων φησὶ τὸ δεῖξαι, ὅτι τὸ ἄκρον τῷ μέσῳ καὶ τοῖς μέρεσιν ὑπάρχει·
ὡς ἐπὶ τῶν καθόλου προτάσεων· ἢ ὅτι δυνατὸν δεῖξαι καὶ ἐπὶ τοῦ ἐσχάτου ὅρου· ὡς ἐπὶ τῶν μερικῶν
συμπερασμάτων· ἀλλὰ ἢ καθόλου τὸ παράδειγμα λέγει· εἰ καὶ παντὰχοῦ ἦ· εἰ γὰρ μὴ ἔσται καὶ ἐπὶ τούτ-
των τῶν μερικῶν συλλογισμῶν τοῦ δευτέρου καὶ τρίτου σχήματος οὐδὲ ἐπὶ τῶν τοῦ πρώτου μερικῶν συλ-
λογισμῶν ἔσται· οὐδὲ ἐπὶ τοῦ μερικοῦ καταφατικοῦ ἔσται· δυνατὸν γὰρ δεῖξαι τὸ μέρος τοῦ γ τουτέστι τὸ
ε, ὅτι ὑπάρχει εἰ τῷ ἄκρῳ· ἵνα αὖτι τοῦ γ λάβω τὸ ε.

ΕΣΤΙ μὲν οὖν οὕτως ἔχειν, ὥστ᾽ ἀληθεῖς εἶναι τὰς προτάσεις, δι᾽ ὧν ὁ συλλογισμός· ἔστι δ᾽ ὥστε
ψευδεῖς· ἔστι δ᾽ ὥστε τὸν μὲν, ἀληθῆ εἶναι· τὸν δὲ, ψευδῆ· τὸ δὲ συμπέρασμα, ἢ ἀληθὲς ἢ ψεῦδος ὃ ἀ-
ναγκαῖον· ἐξ ἀληθῶν μὲν οὖν οὐκ ἔστι ψεῦδος συλλογίσασθαι· ἐκ ψευδῶν δὲ ἔστιν ἀληθῆ. πλὴν οὐ τοῦ
διότι, ἀλλ᾽ ὅτι· τοῦ γὰρ διότι, οὐκ ἔστιν ἐκ ψευδῶν συλλογισμός· δι᾽ ὃν ὁ αἰτίαν, εἰ τοῖς ἐπομένοις λεχθήσε-
ται.

Βούλεται δεῖξαι εὐτύδεν ὁ ἀριστοτέλης πῶς ἐκ τῶν προτάσεων σωάγονται τὰ συμπέρασματα· καὶ
γὰρ αἱ προτάσεις, ἢ ἄμφω ἀληθεῖς, ἢ ἄμφω ψευδεῖς· ἢ ἡ μὲν ἀληθὴς, ἡ δὲ ψευδής· καὶ εἰ ἄμφω ἀληθεῖς,
ἀληθὲς καὶ τὸ συμπέρασμα· εἰ δι᾽ ἄμφω ψευδεῖς, ποτὲ ἀληθὲς, ποτὲ ψευδὲς· εἰ δι᾽ ἐπὶ τι ψευδεῖς.
εἰ μὲν ἡ μείζων ψευδής, ἡ δὲ ἐλάττων ἀληθὴς, ψευδὲς τὸ συμπέρασμα· εἰ δὲ ἡ μείζων ἀληθὴς, ἡ δὲ
ἐλάττων ψευδής, ἀληθὲς τὸ συμπέρασμα· λέγει οὖν ὅτι· εἰ ἐκ ψευδῶν ἀμφοτέρων ἐστὶ συλλογίσα-
σθαι καὶ ἀληθὴ συμπέρασματα· τοῦ δὲ ὅτι συλλογισμὸς οὐ τοῦ διότι· εἰδέναι γὰρ δεῖ ὅτι εἰ ἀληθεῖς
εἰσὶν αἱ προτάσεις, ὁ μέσος ὅρος ἔχει τὴν αἰτίαν, δι᾽ ἧς σωάπτει τὸ ἄκρον τῷ ἄκρῳ· διὰ γὰρ τοῦ μέσου
ὅρου, ὁ ἄκρος τῷ ἄκρῳ δείκνυται· καὶ ἔστιν ὁ συλλογισμὸς τοῦ διότι· εἰ δὲ ψευδεῖς εἰσιν αἱ προτάσεις,
ἀληθὲς δὲ τὸ συμπέρασμα, ἀλλὸ τοῦτο μόνον σωήχθη· ὅτι τὸ ἄκρον ᾧ ἄκρῳ ὑπάρχει· καὶ μόνον τὸ ὅτι·
οὔτε γὰρ τὴν αἰτίαν ἔχει ὁ μέσος ὅρος ἐπὶ τῶν ψευδῶν προτάσεων διότι τὸ ἄκρον τῷ ἄκρῳ σωάπτε-
ται· ὥστε διαφέρει τὸ ἀληθὲς συμπέρασμα· τὸ ἐξ ἀληθῶν προτάσεων, τῷ ἀληθεῖ συμπεράσματι· τῷ
ἐκ ψευδῶν, τούτῳ· ὅτι τὸ μὲν ἀληθὲς, τὸ ἐξ ἀληθῶν, τοῦ διότι ἔχει τὸν συλλογισμόν· τὸ δὲ ἀληθὲς, τὸ
ἐκ ψευδῶν, τοῦ ὅτι μόνον· λέγει οὖν πρῶτον περὶ τοῦ ἐξ ἀληθῶν προτάσεων· ὅτι οὐκ εἰδέχεται ψεῦδος
συναχθῆναι· ἀλλὰ πάντως ἀληθὲς εἶναι δὲ δεῖ· ὅτι τὸ μὲν ἀληθὲς ἐκάλεσεν ὄν· τὸ δὲ ψεῦδος μὴ
ὄν· καὶ τὸ ὄν ἀληθὲς, τὸ δὲ μὴ ὄν, ψεῦδος.

ΡΡΩΤΟΝ μὲν οὖν ὅτι ἐξ ἀληθῶν οὐκ οἷόν τε ψεῦδος συλλογίσασθαι, εὐτύδεν δῆλον· εἰ γὰρ
τοῦ ἄντος ἀνάγκη τὸ β εἶναι τοῦ β μὴ ὄντος, ἀνάγκη τὸ α μὴ εἶναι· εἰ οὖν ἀληθὲς ὄν τὸ α, ἀνάγκη
καὶ τὸ β ἀληθὲς εἶναι· ἢ συμβήσεται τὸ αὐτὸ ἅμα εἶναί τε καὶ μὴ εἶναι· τοῦτο δὲ ἀδύνατον.

Ἐξ ἀμφοτέρων ὄντων

Ἐὰν δὲ ἐξ ἀληθῶν προτάσεων ἀληθὲς γίνεται συμπέρασμα, λαμβάνα ἀνάλογίαν πρὸ-
νὰ τοιαύτην· λαμβάνεται τὸ α ὡς δύο προτάσεις ἀληθεῖς, τὸ συμπέρασμα τὸ β· καὶ λέγω οὕτως· εἰ ἀνάγ-
κη τοῦ β μὴ ὄντος μηδὲ α εἶναι, οὐκοῦν καὶ τοῦ α ὄντος, τὸ β εἶναι· εἰ δὲ ἐρεῖς ὅτι τοῦ α ὄντος τὸ
β οὐκ ἔστιν, τὸ αὐτὸ καὶ ἔστιν καὶ οὐκ ἔστιν, ὅπερ ἄτοπον· ἐλέγομεν γὰρ ὅτι τὸ ἀληθὲς ὄν, καλεῖται· τὸ δὲ
ψεῦδος μὴ ὄν· οὐκοῦν εἰ τοῦ α ὄντος τὸ β ἀκολουθεῖ· ὄν ἔσται τὸ β· ὡς ἀληθὲς· εἰ δὲ ἐρεῖς, ὅτι
οὐκ ἀληθὲς ἀλλὰ ψευδὲς, ἔσται μὴ ὄν· ὅπερ ἄτοπον· τὸ αὐτὸ καὶ ὄν καὶ μὴ ὄν λέγει.

ΜΗ ὅτι δὲ κεῖται τὸ α ἓς ὅρος, ὑπολαμβάνει τοῦ εὐδέχεσθαι, ὡς εἰς ὅρος τινὸς ὄντος τοῦ ἀνάγκης τὶ συμ-
βαίνειν· οὐ γὰρ οἷόν τε· τὸ μὲν γὰρ συμβαίνον τοῦ ἀνάγκης, τὸ συμπέρασμα ὅτι· δι᾽ ὧν δὲ τοῦτο γίνεται,
ἐλαχίστων φῆς ὅροι, δύο δὲ διαστήματα καὶ προτάσεις.

Ἐπειδὴ ἔλαβε τὸ α ὡς ἕνα ὅρον· τὸ δὲ β ὡς συμπέρασμα ἀληθὲς· φησὶ μὴ νομίσῃς ὅτι τὸ α ἓς ὅτιν ὅρος· καὶ ὅτι καὶ τοῦ ἐξ ἀληθῶν σωήχθη τὸ β· ψεῦδός τε γὰρ ὄντι· οὐ γὰρ τοῦ ἐνὸς ὅρου τὶ σωάγεται· ἀλλ᾽ ἐκ φίων ὅρων καὶ δύο προτάσεων παρέλαβε.

ΕΙ οὖν ἀληθὲς ᾧ τὸ β ὑπάρχει, τὸ α παντὶ· ᾧ δὲ τὸ γ, τὸ β, ᾧ τὸ γ ἀνάγκη τὸ α ὑπάρχειν· καὶ
οὐκ οἷόν τε τοῦ τὸ ψεῦδος εἶναι· ἅμα γὰρ ὑπάρξει τοῦ τὸ καὶ οὐκ ὑπάρξει· τὸ οὖν α ὥσπερ εἴρηται, δύο
προτάσεις συλλαφθεῖσαι· ὁμοίας δὲ καὶ ἐπὶ τῶν στερητικῶν ἔχει· οὐ γὰρ ὅτιν ἐξ ἀληθῶν δεῖξαι ψεῦδος·
εἰκνυσι δι᾽ ἐκθέσεως ὅτι τὸ α, αὐτὶ δύο προτάσεων ἐλήφθη καὶ φίων ὅρων· ἅμα δὲ καὶ ὅτι ἐξ ἀληθῶν
ἀληθὲς σωάγεται· εἰ γὰρ ἀνάγκη τὸ α ὑπάρχειν τῷ β· καὶ τὸ β τῷ γ, οὐκοῦν καὶ τὸ α τῷ γ· ὥστε

ἀληθὲς

me. β. est. α
uoddá. γ. est. β.

opositiones uel ambæ
eræ uel ambæ falsæ
el altera uera, altera
lsa.

x ueris nó nisi uera
x falsis uerum ali
uando & aliquando fal
lum. Si uero maior
uera & minor falsa
conclusio est uera. &
ic in falsitate. Nota

nff inter cõclusione
ueram ex ueris & ue
ram ex falsis

cristoteles uerú uo
cat. ens. & falsú non
ns. & è conuerso

non est. β. nó est. α. Ergo
est. α. est etiam β.

Ἔκθεσις ὁρίζει

ἀληθὲς καὶ ὄν τὸ συμπέρασμα· εἰ δέ τις ἐρεῖ τοῦ τὸ ψευδὲς, ὃ αὐτὸ κὴ ὄν καὶ μὴ ὄν· ὅπερ ἄτοπον· ὁμοίως
καὶ ἐπὶ ἀποφατικῶν ἔστιν ἀληθὲς ἐξ ἀληθῶν δεῖκνυσθαι.

ΕΚ ψευδῶν δὲ ὅτιν, ἀληθὲς συλλογίσασθαι, καὶ ἀμφοτέρων τῶν προτάσεων ψευδῶν οὐσῶν, καὶ
τῆς μιᾶς· παύτης δὲ οὐχ ὁποτέρας ἔτυχεν, ἀλλὰ τῆς διοτέρας· ἐὰν τοῦ ὅλου λαμβάνωμεν ψευδῆ· μὴ
ὅλης δὲ λαμβανομένης, ἔστιν ὁ ποτε πρασοῦ.

Ἐπικῶς δὲ τῶν ἐξ ἀληθῶν προτάσεων, νῦν δὲ τῶν ἐκ ψευδῶν σωαγομένων· κὴ λέγει πότε μὲν ψευδῆ συ-
νάγεται, πότε δὲ ἀληθῆ συμπεράσματα τῶν οὖν ἐκ ψευδῶν προτάσεων συλλογισμὸν σωαγόντων· εἰ
πρώτῳ σχήματι· ἢ ἐξ ἀμφοτέρων ψευδῶν· ἢ τῆς ἑτέρας μόνης· καὶ εἰ ἀμφοτέρων ψευδῶν, ἢ ἀμφοτέρων
τῶν προτάσεων ὅλων ψευδῶν οὐσῶν καὶ σωάγοντες δύο συζυγίας· καταφατικαί· καὶ ἀποφατικαί.
ἢ ἀμφοτέρων τῶν προτάσεων ἐπὶ τι ψευδῶν οὐσῶν, καὶ ἄλλας δύο συζυγίας γίνεται· μίαν καταφα-
τικὴ καὶ ἄλλη ἀποφατικὴ· ἢ τῆς μὲν ὅλης ψευδοῦς, τῆς δὲ ἐπὶ τι ψευδοῦς· καὶ τὸ δι᾽ χῶς· ἢ ἡ μεί-
ζων ἐπὶ τι ψευδὴς· ἢ δὲ ἐλάττων ὅλη ψευδής· καὶ γίνεται ἄλλας δύο συζυγίας καταφατικὴ καὶ ἀπο-
φατικὴ· ἢ ἡ μείζων ὅλη ψευδὴς, ἡ δὲ ἐλάττων ἐπὶ τι ψευδὴς· καὶ γίνεται ἄλλας δύο· καταφατικὴ
κὴ ἀποφατικὴ· ὥστε τέσσαρας ἔχομεν ὀκτὼ συζυγίας· δύο μὲν ἐκ τῶν ὅλων ψευδῶν· δύο δὲ ἐκ τῶν ἐπὶ τι
ἀμφω ψευδῶν· τέσσαρας δὲ ἐκ τῆς μὲν ὅλης, τῆς δὲ ἐπὶ τι τῶν προτάσεων ψευδοῦς· οὕτω μὲν ἡ
ἐξ ἀμφοτέρων ψευδῶν ἐκ δὲ τῆς ἑτέρας ψευδοῦς, τῆς δὲ ἑτέρας ἀληθοῦς, καὶ τὸ δι᾽ χῶς· ἢ γὰρ ἡ
μείζων ψευδὴς, ἡ δὲ ἐλάττων ἀληθὴς· ἢ ἡ μὲν ἐλάττων ψευδὴς, ἡ δὲ μείζων ἀληθὴς· καὶ ἡ μείζων ψευ-
δὴς ἢ δι᾽ ἐλάττων ἀληθὴς, ἢ ὅλη ψευδὴς· καὶ ποιεῖ δύο συζυγίας καταφατικὴν καὶ ἀποφατικὴν· ἢ ἐπὶ
τι ψευδὴς καὶ ποιεῖ ἄλλας δύο μίαν καταφατικὴν καὶ μίαν ἀποφατικὴν· εἰ δὲ ἡ μείζων ἀληθὴς ἢ ἡ
ἐλάττων ψευδὴς· πάλιν ἢ ὅλη ἀληθὴς καὶ ποιεῖ ἄλλας δύο συζυγίας· ἢ ἐπὶ τι ἀληθὴς· καὶ ποιεῖ ἄλ-
λας δύο καταφατικὴν κὴ ἀποφατικὴν· ὥστε γίνεται τὰς πάσας ις·

παύτας δὲ ἔξεσιν ὁ ἀριστοτέλης οὐ πάσας δὲ, τὰς χρῆσις μὲν ὅλης ψευ-
δοῦς· τῆς δὲ ἐπὶ τι ψευδοῦς γινομένας πέντε τὰς δύο συζυγίας, ἃ δίξη-
σιν ὡς δίλας ἐκ τῶν ἄλλων· καὶ λέγει ὅτι σωάγουσιν ἀληθῆ συμπέ-
ρασμα ἐὰν ὦσιν ἄμφω ψευδεῖς· εἰ δὲ ἡ μείζων ψευδὴς, ἃ σωάγεται
τὸ ἀληθὲς· ὅπερ μαστόν· ὅτι ἀμφοτέρων τῶν προτάσεων ψευ-
δῶν οὐσῶν σωήγετο· τῆς δὲ μείζονος ψευδοῦς οὔσης, ἃ σωάγεται.

ψευδὲς ζῶον λίθος ἄνος
α β γ
παντὶ παντὶ
παντὶ ἀληθὲς

ΕΣΤΩ γὰρ τὸ α ὅλῳ τῷ γ ὑπάρχον· τῷ δὲ β μηδενὶ· μηδὲ τὸ
β τῷ γ ὑπάρχειν, οὐδὲ ἐνέχεται δὲ τοῦ τὸ οἷον λίθῳ οὐδενὶ ζῶον, οὐδὲ λί-
θος οὐδενὶ ἀνθρώπῳ· ἐὰν οὖν ληφθῇ τὸ α παντὶ τῷ β· καὶ τὸ β παν-
τὶ τῷ γ, τὸ α παντὶ τῷ γ ὑπάρξει· ὥστε ἐὰν ἄμφοιν ψευδῶν, ἀληθὲς τὸ
συμπέρασμα· πῶς γὰρ ἄνθρωπος ζῶον·

ρῶτον εἰπὲ περὶ τῆς συζυγίας τῆς ἐξ ἀμφοτέρων ὅλων ψευδῶν· ἀλλ᾽ ὅλον ψεῦδος καλεῖ, οὐ τὸ εἰ αὐτὸν,
ἀληθὲς ὄτιν· οἷον πᾶς ἄνθρωπος πέρωτος· οἷον ψεῦδος· ἐπεισὶ τὸ εἰ αὐτὸν ἀληθὲς· τὸ οὐδεὶς ἄνθρωπος
πέρωτος ὄτιν· ὠδὶ τι δὲ ψεῦδος καλεῖ, ᾧ τὸ αὐτοφατικῶς αὐτικέμενόν ὄτιν ἀληθὲς, οἷον πᾶς ἄνθρω-
πος λόγικός· τοῦ τὸ ὠδὶ τι ψεῦδος· ὅτι τὸ αὐτοφατικῶς αὐτικέμενον αὐτῷ ἀληθεύει· τὸ οὐ πᾶς ἄνθρω-
πος λόγικός· λέγει οὖν πρῶτον περὶ τῶν συζυγιῶν τῶν ἐξ ἀμφοτέρων ψευδῶν· λέγει γὰρ ἔστω ὅτι συμπέρασμα γέ-
γονε τὸ α παντὶ τῷ γ· ἔστωσαν δὲ αἱ προτάσεις ἀληθεῖς μὲν, ὡς ἀποφατικαὶ· τὸ τε α β καὶ τὸ β γ·
ψευδεῖς δὲ ὡς κὴ φατικαὶ ἵνα ὦσι ἐξ ὅλων ψευδῶν· οἷον τὸ α παντὶ τῷ β· ὅπερ ψεῦδος, ὡῦ γὰρ τὸ ἀληθὲς
οὐδενὶ τῶν β· τὸ δὲ β παντὶ τῷ γ· ὅπερ ψεῦδος· τὸ γὰρ ἀληθὲς ὡῦ τὸ παντὶ· ὅκῳ σωάγεται, ὅτι τὸ α
τῷ γ παντὶ, ὅπερ ἀληθὲς καὶ σωτὸ πίστωσιν εὐτύθεα· ἐπεισὶ γὰρ ἀληθεῖς οὖσαι αἱ προτάσεις ἀσυλλό-
γιστοι ἦσαν· ἀμφότεραι γὰρ ἀποφατικαὶ, καὶ σωήγον τὸ πᾶς καὶ τὸ οὐδεὶς διὸ καὶ ἀσυλλόγιστοι· ψευ-
δεῖς γε ὁμοίως, πονοηθέν ἀληθὴ σωάγειν· εἰ γὰρ ἀληθεῖς αἱ προτάσεις οὖσαι ἀσυλλόγιστοι· ὡῦ ἡ συζυ-
γία, ψευδεῖς ὄ οὖσαι συλλογιστικὴ ἔσται· ἀλλὰ κὴ τὸ εἰδέναι δεῖ· ὅτι ἀμφοτέρων οὐσῶν, ὅκ ἀεὶ τὸ συμ-
πέρασμα ἀληθὲς· ἀλλ᾽ ὅτε ἀσυλλόγιστος οὖσα σωήγει, τὸ τοιοῦτο συμπέρασμα, οἷον, εἰ ἀσυλλόγιστος οὖ-
σα ἡ συζυγία σωήγει κὴ φατικὴν ψευδοῦς μεταληφθεισῶν ἀς καταφατικὰς, σωάξει καὶ τὸ φατι-
κὸν· ἀληθὲς ἐκ ψευδῶν· ὅτε δὲ ἐξ ἀληθῶν προτάσεων ἀσυλλόγιστος οὖσα ἡ συζυγία σωήγει ἀποφατι-
κὸν· μεταληφθεισῶν τῶν προτάσεων ἀς ψευδεῖς· σωάξουσι ψευδὲς συμπέρασμα· δι᾽ ὃ ὅκ ἀεὶ ἐκ ψευδῶν
ἀληθὲς· ἐπεισὶ οὖν οὐκ ἀεὶ, ὡς ἐπὶ ὅρων ἔλαβεν τὸ λεγόμενον. ἔστω γὰρ τὸ α ὅλῳ τῷ γ ὑπάρχον·
τῷ δὲ β μηδενὶ· ἀληθεῖς μὲν οὕτω λαμβανόμενοι· ψευδεῖς δὲ εἰ αὐτὶ ὡς λαμβανόμενοι· κατηγορη-
κὸν καὶ ἀποφατικά.

ΩΣΑΥΤΩΣ δὲ καὶ τὸ στερητικόν· ἔστω γὰρ τῷ γ μήτε τὸ α ὑπάρχειν μηδενὶ, μήτε τὸ β· τὸ μέν
τοι α τῷ β παντὶ· οἷον ἐὰν τῶν ἄλλων ὅρων ληφθέντων μέσον τεθῇ, ὁ ἄνθρωπος· λίθῳ γὰρ οὔ-
τε ζῶον οὔτε ἄνθρωπος οὐδενὶ ὑπάρχει· ἀνθρώπῳ δὲ παντὶ ζῶον· ὥστε ἐὰν ᾖ μὴ ὑπάρ-

ἀληθὲς

ἐξ ἀμφοτέρων ὄντων

ἐκ τῆς ἑτέρας ὄντος τῆς ἀληθοῦς

Mirandú ex du
falsis seq uerú
altera uero. 7 7
re falsa nó seq

ὅλον ψεῦδος q
ἐπὶ τι ψεῦδος q

ὡς. 1. si sint no

Notanda obseru

Nonsemp ex an
bus falsis seqtur
rum.

Nota nominatiu
positum pro abl
uo absoluto

10. gr. in pri.

α	ζῶον	Nullus lapis animal	Veræ
β	λίθος	Nullus homo lapis	
γ	ἄνος	Omnis homo animal	
Conclusio		Omnis lapis animal	falsa
ὃς ἡ ὁ Animal		Omnis lapis homo	
		Omnis homo animal	

n ii

ut in exé plo sequente

Nullú animal lapis	Veræ
Nullum animal insensile	
Nullum insensile lapis	
Omne animal lapis	falsa
Omne insensile animal	
Omne insensile lapis	falsa cõ.

χα παντὶ λάβωμεν μηδενὶ ὑπάρχειν, ᾧ δὲ μὴ ὑπάρχει, παντὶ ὑπάρχειν ἐκ φωνῶν ἀμφοῖν, ἀληθὲς ἔσται τὸ συμπέρασμα.

Ἐπὶ πεδὶ τῆ μίας συζυγίας τῆ καταφατικῆς, τῆ ὅξ ὅλων φωνῶν. νῦν πεδὶ τῆ ἄλλης λέγω, τῆς ἀποφατικῆς κῆ ὅξ ὅλων φωνῶν ἀληθὲς συναγούσης ὅσης ἐὰν οὖν ἀληθῶν ὄντων, τὸ ζῶον παντὶ αὐτῶ μόνος οὐδενὶ λίθω, λάβωμεν ἄλλας φωνάς, πιοῦμεν ἀληθὲς συμπέρασμα ὅτω. τὸ ζῶον ὀδενὶ ἀνθρώπω. ἰδοὺ ὅλη φωνή. ὁ ἀετὸς παντὶ λίθω. ἰδοὺ ὅλη φωνή. κῆ ὅμως ζῶον ὀδενὶ λίθω, ὅπῃ ἀληθὲς ἰδοὺ κῆ εὐ ταῦθα ἀληθῶν ὄντων τῶν προτάσεων, φωνὴς καὶ ἀσυλλόγιστος φωνῶν δὲ γέγονεν τῆ ὅπο ὁ συλλογισμός.

Τῶν ἄλλων ὅρων λιφθέντων. τῶν ἄλλων ὅρων τῶν ἤδη ἠρημένων εὐ τοῖς μικρὸν ἀνοτέρω.

ΟΜΟΙΩΣ δὲ λεχθήσεται, κἂν ἀδὶ π φωνὴς ἑκατέρα λιφθῆ.

Ἐπὶ πεδὶ τῶν δύο συζυγιῶν τῶν ὅξ ἄμφω φωνῶν. καὶ ὥφελον ἀπῶν δύθεως πεδὶ τῆ δ' συζυγιῶν τῆ ἐκ τῆς μὴ ὅλης φωνῆς. τῆς δὲ ἀδὶ π φωνῆς τῶν ὅξ ἄμφω φωνῶν. καὶ ἀδὶ π φωνῶν. ἀλλὸς δὲ πεύπας ἀπὸ σωπῆς τὰς συζυγίας ὡς δύλας γινομένας ἐκ τῶν ἄλλων συζυγιῶν. ὅπῃ αὖ τοι ἀληθὲς συνάγουσι συμπέρασμα. λέγω δὲ πεδὶ τῶν ἄμφω ἀδὶ π φωνῶν ὅπῃ συνάγεται ἀληθῆ συμπέρασμα. οἷον ἀ λάβοις ζῶον παντὶ λευκῶ. ἰδοὺ ἀδὶ π φωνὴ ἀδὶ γὰρ τῆ κόρακος φωνὴς. ἀδὶ δὲ κύκνῳ, ἀληθὲς λευκὸν παντὶ ἀνθρώπω. καὶ αὖ πι ἀδὶ π φωνὴς. καὶ ὅμως ζῶον παντὶ ἀνθρώπω ὁμοίως καὶ ἀδὶ τῆ ἀποφατικῶ. λίθος ὀδενὶ λευκῶ. λευκὸν παντὶ ἀνθρώπω. ἰδοὺ ἀμφότερα ἀδὶ π φωνῆς. καὶ ὅμως λίθος ὀδενὶ ἀνθρώπω, ὅπῃ ἀληθές.

ΕΑΝ δὴ ἡ ἑτέρα τεθῆ φωνὴς. τῆς μὴ πρώτης ὅλης φωνῆς οὔσης. οἷον τῆς ἀ β' οὐκ ἔσται τὸ συμπέρασμα ἀληθές, τῆς δὲ β' γ', ἔσται.

Πρώτως πεδὶ τῶν ἄμφω ἀδὶ π φωνῶν, νῦν ἤλθεν ἀδὶ τῶν ἄλλων διαίρεσιν τῶν λεγόντων, τῶν μὴ φωνὴς τῶν δὲ ἀληθῆ. τῶν τὸ ὦ ὦ ὡς κῆ ἢ μείζων φωνὴς ἢ δὲ ἐλάττων ἀληθὴς, ἢ ἢ μείζων ἀληθὴς, ἢ δὲ ἐλάττων φωνὴς καὶ ἢ ἔστι ἢ μείζων φωνὴς, ἢ ὅλη φωνὴ, ἢ ἀδὶ π φωνὴς καὶ φησὶν ὅπῃ ἢ ἔστι ἢ μείζων ὅλη φωνὴς, ἀληθὲς ὀ συνάγεται συμπέρασμα. ὁ δὲ ἐπὶ β' γ', ἢ ἐλάττων. πρότασις φωνὴς, συνάγεται πάλιν ἢ καὶ ἢ μείζων ἢ ὅλη φωνὴς, ἀλλ' ἀδὶ π, πάλιν συνάγεται ἀληθὲς καὶ ὁ μείων ἐὰν μείζων πρότασις ὅλη ἀληθὴς, ἢ δὲ ἐλάττων ὅλη φωνὴς, ἢ ἀδὶ π φωνὴς συνάγεται ὡς δίδεξομεν.

ΛΕΓΩ δὲ ὅλῳ φωνῆ τῶ ἀφαιρέσεων. οἷον ἢ μηδενὶ ὑπάρχειν, παντὶ ἀληθῆ. ἢ ἢ παντὶ μηδενὶ ὑπάρχον. ἔστω γὰρ ὁ ἀ τῆ β' μηδενὶ ὑπάρχον. τὸ δὲ β' τῆ γ' παντί.

οἷον λέγω ὅλῳ φωνῆ; τῶ ἔχουσιν τῶ ἐναντίον ἀληθῆ. ἀδὶ π δὲ φωνῆ, τῶ ἔχουσιν τὸ ἀπφατικῶς ἀπικείμενον.

ΕΑΝ δὴ τῶ μὴ β' γ' πρότασιν λάβωμεν ἀληθῆ. τῶ δὲ ἀ β' φωνῆ ὅλῳ, καὶ παντὶ ὑπάρχειν τῆ β' τὸ ἀ, ἀδιάφορον ὁ συμπέρασμα ἀληθὲς εἶναι. ὀδενὶ γὰρ ὑπάρχει τῶν γ' ὅπῃ ᾧ ὁ β' μηδενὶ ὁ ἀ. ὁ δὲ β' παντὶ ᾧ γ'.

Λέγω πρῶτον πεδὶ τῆς συζυγίας τῆς ἐχούσης τῶ μείζονα ὅλῳ φωνῆ, τῶ δὲ ἐλάττονα ἀληθῆ. καὶ τίνας πεδὶ τῆ καταφατικῆ ὅπῃ ἐὰν ὁ ἀ κατὰ ἀληθείαν ὀδενὶ ὑπάρχει τῆ β'. ἐπὶ λιφθῆ ὅπῃ ὑπάρχει παντί. ὅλη φωνὴς ὄστιν. ἔπι καὶ τὸ β' ὅξ ἀληθείας παντὶ ᾧ γ', ὅτι ἔστιν ἀληθὲς ἢ πᾶν ὅπῃ τὸ συμπέρασμά ὄστιν ἀληθὲς οἷον, ἄψυχον ὀδενὶ ζῴῳ ἀληθὲς μετάλαβε ἢς φωνῆ ὅλῳ καὶ ἢ πέ. ἄψυχον παντὶ ζῴῳ. ζῶον παντὶ ἀνθρώπω ἀληθὲς. καὶ συνάγεται ψεῦδος ὅπῃ ἄψυχον παντὶ ἀνθρώπω. ὅτως ἢ μία συζυγία ἢ καταφατικὴ ἢ δ' ἀποφατικὴ ἢ φωνὴς ὅτως. ἔμψυχον ὀδενὶ ζῴῳ. ὅπῃ ὅλον φωνὲς. ζῶον παντὶ ἀνθρώπω. ἔμψυχον ὀδενὶ ἀνθρώπω. ὅπῃ φῦσδες. ὅτως αἱ δύο συζυγίαι αὖ τοι, αἱ ἔχουσαι τῶ μείζω ὅλῳ φωνῆ, ἀληθὲς συμπέρασμα ὁ συνάγουσιν.

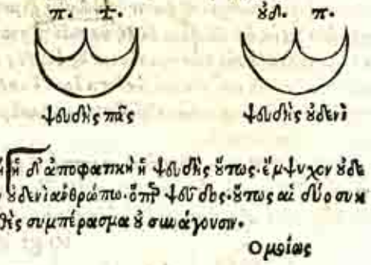

Ομοίως

ἡ deest negatio μὴ

ἕως .1. prius

.1. primo supponatur negatiua uera. & postea uertatur in falsa

redundat hoc .1. pri ex quinq; propositionib) quæ sunt uerae faciamus falsas, ut in exemplo q̃ subijcit

.. uacat ut ueor

lus homo animal
mis lapis homo
lus lapis animal
præcedentibus .2. p
tiomib) ueris fiebat
syllogism) affirmatios
mis ho animal
llus lapis homo
llus lapis animal
ropositiomib) ueris fi
falsæ. ex falsis sequet
lum. ut uides in syllogis
sup hoc in superiore ma

Affirma.
me album animal
mis homo albus
mis homo animal
Negat
llum albũ lapis
mis hõ albus
ullus homo lapis

ullum animal manime
onuertatur in falsam
Affir.
me animal manime
mis homo est animal
mis homo est manimis
Nega
llum animal animatum
mis homo animal
llus homo animatus

ΟΜΟΙΩΣ δὲ ὅδ' ἢ τὸ ἀ τῆ β' παντὶ ὑπάρχει. καὶ τὸ β' τῆ γ' παντί. λιφθῆ δὲ ἢ μὴ β' γ' ἀληθὴς πρότασις. ἢ δὲ ἀ β' φωνὴς ὅλη. καὶ μηδενὶ ὢν τὸ β' τὸ ἀ. τὸ συμπέρασμα φωνὲς ἔσται. παντὶ γὰρ ὑπάρχει τῆ γ', τὸ ἀ. εἴπῃ ᾧ τὸ β' παντὶ τὸ ἀ. τὸ δὲ β' παντὶ τῆ γ'. φανερὸν οὖν ὅπῃ τῆς πρώτης ὅλης λαμβανομένης φωνῆς, οὔτε καταφατικῆς οὔτε στερητικῆς, τῆς δ' ἑτέρας ἀληθὲς, ὃ γίνεται ἀληθὲς τὸ συμπέρασμα.

Ἀλὶν ἵνα ποιήσῃ τῆ ἀποφατικῶ συζυγίαν φωνῆ, λαμβάνει φωνῆ ἀποφατικὴν πρότασιν τῶ μείζονι ἵνα ἢ τὸ ἀ τῆ β' μηδενὶ. ὅπῃ φῦσδες. παντὶ γὰρ ὢν τῆ ζῴῳ τὸ ἔμψυχον.

ΜΗ ὅλης δὲ λαμβανομένης, φωνῆς ἔστω. ἢ γὰρ τὸ ἀ τῆ μὴ γ' παντὶ ὑπάρχει. τῆ δὲ β' τινὶ, τὸ δὲ β' παντὶ τῆ γ'. οἷον ζῴῳ κύκνῳ μὴ παντὶ. λευκῷ δὲ τινὶ. τὸ δὲ λευκὸν παντὶ κύκνῳ. ἐὰν λιφθῆ τὸ ἀ παντὶ τῆ β'. καὶ τὸ β' παντὶ τῆ γ', τὸ ἀ παντὶ τῆ γ' ὑπάρξει ἀληθῶς. πᾶς γὰρ κύκνος ζῴῳ.

ἐὰν μὴ ἢ, ἢ μείζων ὅλη φωνὴς, ὃ συνάγεται ἀληθὲς συμπέρασμα, ἐὰν δὲ ἀδὶ π φωνὴς, συνάγεται ἀληθὲς. οἷον ἢ μὴ καταφατικὴ, οὕτως ζῴῳ παντὶ λευκῶ. ἀδὶ π φωνὴς ἀδὶ τῆ κόρακος γὰρ φωνὴς. ἀδὶ δὲ τῆ κύκνῳ ἀληθὴς λευκὸν παντὶ κύκνῳ. καὶ ὅμως ζῴῳ παντὶ κύκνῳ. οὕτως ἢ καταφατικὴ συζυγία συνάγεται.

ΟΜΟΙΩΣ δὲ καὶ ἢ στερητικὴν εἶν τὸ ἀ β'. ἐγχωρεῖ γὰρ τὸ ἀ τῆ μὴ β' τινὶ ὑπάρχειν. τῆ δὲ γ' μηδενὶ. τὸ δ' β'. παντὶ τῆ γ'. οἷον τὸ ζῴῳ τινὶ μὴ λευκῷ. χόνι δὲ ὀδεμιᾶ. λευκὸν δ' πάσῃ χόνι. ἢ ὄν λιφθῆ τὸ μὴ ἀ μηδενὶ τῆ β', τὸ δὲ β', παντὶ τῆ γ'. τὸ ἀ ὀδενὶ τῆ γ' ὑπάρξει.

ὅτῳ καὶ τὸ ἀποφατικὸν ἀληθὲς, τὸ μείζονος ἀδὶ π φωνῆς ὅσης. τῆς οἷον ζῴῳ ὀδενὶ λευκῶ ἀδὶ π φωνῆς ἀδὶ γὰρ κύκνῳ μόνῳ φωνῆς λευκὸν πᾶσι χόνι. καὶ ὅμως ζῴῳ ὀδεμιᾶ χόνι. ὅπῃ ἀληθὲς τὸ συμπέρασμα.

ΕΑΝ δὲ ἢ μὴ ἀ β' πρότασις ὅλη λιφθῇ ἀληθὴς, ἢ δὲ β' γ' ὅλη φωνὴς, ἔσται συλλογισμὸς ἀληθὴς. ὀδὲν γὰρ κωλύει τὸ ἀ καὶ τῆ β' καὶ τῆ γ' παντὶ ὑπάρχειν. τὸ μὲ τοι β' μηδενὶ τῆ γ'. οἷον ὅσα τῶ αὐτῶ γένος εἴδη μὴ ὑπ' ἄλληλα. τὸ γὰρ ζῴῳ, κῆ ἵππῳ καὶ ἀνθρώπῳ ὑπάρχει. ἴσως δὲ, ὀδενὶ ἀνθρώπῳ ὑπάρχει. ἐὰν οὖν λιφθῇ τὸ ἀ παντὶ τῆ β'. καὶ τὸ β' παντὶ τῆ γ. ἀληθὲς ἔσται τὸ συμπέρασμα, φωνὲς οὔσης ὅλης τῆς β' γ' προτάσεως.

Λιφθῇ ἢ μείζων πρότασις ὅλη φωνὴς. καὶ ὁ σωῆξεν ἀληθὲς, καὶ ἀδὶ π φωνὴς, καὶ σωῆξε τὰ δύο συμπεράσματα ἀληθῆ. τῶ τὸ λαμβάνει τῶ μείζονα ἀληθῆ, τῶ δὲ ἐλάττονα φωνὴς ὅλῳ. καὶ λέγω ἀληθῆ γίνεσθαι τὰ συμπεράσματα. οἷον ζῴῳ παντὶ ἀνθρώπῳ ἀληθὲς. ἀνθρώπος παντὶ ἵππῳ. φωνὴς ὅλη. καὶ ὅμως ζῴῳ παντὶ ἵππῳ. ὅπῃ ἀληθὲς. ὅτῳ τὸ καταφατικὸν τὸ μὲ τοὶ β', ὀδενὶ τῆ γ'. ἢ τὸ β' οὐδενὶ τῆ γ'. ἀληθὲς ἀλλ' ἵνα γένηται φωνὲς λαμβάνεται παντί.

ΟΜΟΙΩΣ δὲ καὶ στερητικῆς ὄσης τῆς ἀ β, προτάσεως. εὐδέχεται γὰρ τὸ ἀ μήτε τῆ β' μήτε τῆ γ' μηδενὶ ὑπάρχειν. μηδὲ τὸ β' μηδενὶ τῆ γ'. οἷον τοῖς ὅξ ἄλλων γένους εἴδεσι. τὸ ἕτερον γένος. τὸ γὰρ ζῴῳ ὅτε μουσικῆ. ὅτε ἰατρικῆ ὑπάρχει. ὀδὲ ἢ μουσικὴ, ἰατρικὴ. λιφθέντος οὖν τοῦ μὴ ἀ μηδενὶ τῆ β'. τῆ δὲ β' παντὶ τῆ γ'. ἀληθὲς ἔσται τὸ συμπέρασμα.

Τῶ ἀποφατικῶ συζυγίαν συνάγομεν ἀληθῆ, τῆς μείζονος ἀληθοῦς ὄσης, τῆς δὲ ἐλάττονος ὅλης φωνῆς οὕτως. τῶ ζῴῳ ὀδεμιᾶ μουσικὴ ὅπῃ ἀληθὲς μουσικὴ πᾶσι ἰατρικὴ ὅπῃ φωνὲς, καὶ ζῴῳ ὀδεμιᾶ ἰατρικὴ. ὅπῃ ἀληθὲς. ὅτῳ καὶ αὖ τοι αἱ συζυγίαι ἀληθεῖς.

ΚΑΙ ἢ μὴ ὅλη φωνὴς ἢ β' γ', ἀλλ' ἀδὶ π καὶ ὅτως ἔσται τὸ συμπέρασμα ἀληθὲς. ὀδὲν γὰρ κωλύει τὸ ἀ καὶ τῆ β' καὶ τῆ γ' ὅλῳ ὑπάρχειν. τὸ μὲ τοι β' τινὶ τῆ γ'. οἷον τὸ γένος τῆ εἴδει, καὶ τῆ διαφορᾶ. τὸ ζῴῳ παντὶ ἀνθρώπῳ, κῆ παντὶ πτῆνῳ. ὁ ἄνθρωπος τινὶ πτῆνῳ καὶ ὁ παντὶ. ἢ ὄν τὸ ἀ παντὶ τῆ β', κῆ τὸ β' παντὶ τῆ γ' λιφθῇ, τὸ ἀ παντὶ τῆ γ' ὑπάρξει, ὅπῃ ὦ ἀληθὲς.

Ἐρικῶς ὅπῃ τῆς ἐλάττονος ὅλης φωνῆς οὔσης, γίνεται ἀληθῆ τὰ συμπεράσματα. φησὶ καὶ μὴ ὅλης οὔσης φωνῆς, τῆς δὲ μείζονος ἀληθοῦς, ἀληθῆ γίνεσθαι τὰ συμπεράσματα. οἷον ζῴῳ παντὶ ἀνθρώπῳ. ἀνθρωπος παντὶ πτῆνῳ ὅπῃ ἀδὶ π φωνὲς ὄστι. καὶ ὅμως ζῴῳ παντὶ πτῆνῳ. ὅπῃ ἀληθὲς. ὅτῳ τὸ καθόλου καταφατικὸν συνάγομεν. ὅρους λαμβάνοντες γένος καὶ εἶδος καὶ διαφορά. ἄκρα μὴ πιθανὰ γένος καὶ διαφορά. μέσον τὸ εἶδος.

ΟΜΟΙΩΣ τὸ καὶ στερητικῆς οὔσης τῆς ἀ β' προτάσεως. εὐδέχεται γὰρ τὸ ἀ μήτε τῆ β' μήτε τῆ γ' μηδενὶ ὑπάρχειν. τὸ μὲ τοι β' τινὶ τῆ γ'. οἷον τὸ γένος τὸ ὅξ ἄλλων γένους εἴδεσι καὶ διαφορᾶ.

Νῦν τῶ ἑτέρῳ συζυγίαν λέγει τῶ ἀποφατικῶ πῶς συνάγεται. ὅπῃ λαβόντες τὸν μέσον ὅρον ἄλλο γένος εἶδος. οἷον, ζῴῳ, ὀδεμιᾶ φρονήσει. φρόνησις πάσῃ θεωρητικῆ. καὶ ὅμως ζῴῳ ὀδεμιᾶ θεωρητικῆ. ὅτῳ κῆ τὸ ἀποφατικὸν ἀληθὲς τῆς ἐλάττονος ἀδὶ π φωνὲς ὄστι. καὶ ἐπλήρωσε πάσας τὰς συζυγίας. ἐρικῶς πότε ἐκ φωνῶν ἀληθῆ συνάγεται συμπέρασματα. πότε δὲ ἀπαραλλήπτως.

ΤΟ γὰρ ζῴῳ ὅτε φρονήσει ὀδεμιᾶ ὑπάρχει. ὅτε θεωρητικῆ. ἢ τὸ φρόνησις τινὶ θεωρητικῆ, ἢ ὄν λιφθῇ τὸ μὲ ἀ μηδενὶ τῆ β', τὸ β' παντὶ τῆ γ', ὀδενὶ τῆ γ' τὸ ἀ ὑπάρξει. τῶ τὸ τὸ ὦ ἀληθὲς.

redundat tas regrebat ut nulli equo esset homo. sed ex negatiua facta affirmatiua falsa. supfluere puto ab uerba.

Omne albũ animal
Omnis cygnus alb
Omnis cygnus an

Nullũ albũ animal
Omnis nix alba
Nulla nix ... anim

α Animal
β Homo
γ Equus

Omnis homo anim
Omnis equus hom
Omnis equus an

Nulla musica am
Oris medicina mu
Nulla medicina

Omnis homo am
Omne pedestre h
Omne pedestre a

Nulla cura ÷ am
Oris contéplatiua ÷
Nulla cotéplatiua

potest interpretari cura. potest et prudentia

Ε ἰρηκὼς περὶ τῶν εἰ ᾧ πρώτῳ σχήματι τὰ καθόλου συμπεράσματα συναγόντων, νῦν λέγει περὶ τῶν τὰ μερικὰ· πάλιν ἐκ διαιρέσεως λαμβάνων τὰς συζυγίας, ὅτι τῶν τὰ μερικὰ συμπέρασμα συναγόντων εἰ πρώτῳ σχήματι ἢ μὴ ἔστιν ἀληθὲς ἡ δὲ ψευδὴς, ἢ ἡ μείζων ψευδὴς, ἢ ὁ ἐλάττων ἀληθὴς· ἢ ἡ μείζων ἀληθὴς, ἢ ὁ ἐλάττων ψευδής. καὶ εἰ ἡ μείζων ψευδὴς ἡ δὲ ἐλάττων ἀληθὴς, ἢ ὅλη ψευδὴς ἡ μείζων, ἢ ὁ ἐλάττων ἀληθὴς· νῦν συνάγει ἢ καταφατικὴν ἢ ἀποφατικήν· ἢ ἡ μείζων ἀληθὴς· ἢ ὁ ἐλάττων ψευδής· ἐδείκνυε ὅτι καὶ συνάγει ἢ καταφατικὴν ἢ ἀποφατικήν· εἰ δὲ ἡ μείζων ἀληθὴς· ἢ ὁ ἐλάττων ψευδὴς· ἐδείκνυε ὅτι καὶ ἡ ἐλάττων ὅλη ψευδὴς ἀληθεύει· εἰ γὰρ ἀληθὴ ὅλη ἡ καταφατικὴ λαμβάνεται ἢ ἀποφατική· καὶ εἰ ἀποφατικὴ ἀληθὴ ἡ ἐλάττων, ἀσυλλόγιστοι εἰ πρώτῳ σχήματι· εἰ ὁ καταφατικὴ, οὐ ἀνάγκη νῦ τὴν μείζονα καθόλου εἶναι· νῦ ἐκ δύο καθόλου προτάσεων, καθόλου τὸ συμπέρασμα· ἀλλὰ νῦν περὶ τῶν μερικῶν· ὥστε ἡ ἐλάττων ψευδὴς ἔσται, ἐκ οὗ ἀληθὴ ὅλη διὰ τὰς ἀριμένας αἰτίας, ἀλλ' οὐδὲ τὴν μόνας· καὶ γίνεται καταφατικὴ ἡ συζυγία ἢ ἀποφατική· εἰ δεῖ ἐστιν ἄμφω ψευδεῖς, ἢ ἄμφω οὐδὲ τὴν, νῦ συνάγει νῦ φατικὸν ἢ ἀποφατικόν· ἢ ἡ μείζων ὅλη ψευδὴς, ἢ ὁ ἐλάττων οὐδὲ τὴν· νῦ συνάγει καὶ καταφατικὸν ἢ ἀποφατικόν· τὰ τοῦ τρίτου τὰς δὲ κατὰ συζυγίας ἔχει διεξελθεῖν ὁ Ἀριστοτέλης· δείκνυς ὅτι ἐκ ψευδῶν ἀληθὲς συνάγεται.

» ΕΠΙ δὲ τῶν εἰ μέρει συλλογισμῶν εἰ δέχεται καὶ τῆς πρώτης προτάσεως ὅλης ψευδοῦς οὔσης, ἢ δ' ἑτέρας ἀληθοῦς· ἀληθὲς εἶναι τὸ συμπέρασμα, καὶ οὐδὲ τὴν ψευδοῦς οὔσης τῆς ἀ β', τῇ ὁ β' γ' ὅλης ἀληθοῦς· καὶ τῆς μὴ ἀ β' ἀληθοῦς, τῆς δ' εἰ μέρει ψευδοῦς, καὶ ἀμφοτέραν ὄντων ψευδῶν.

Φ νοῖν ὅτι τῶν οὐδὲ μέρους συλλογισμῶν εἰ δέχεται τῆς μείζονος ὅλης ψευδοῦς οὔσης, τῆς δὲ ἐλάττονος ἀληθοῦς· ἢ καὶ οὐδὲ τὴν ψευδοῦς οὔσης τῆς μείζονος, ὁμοίας μὴ οὔσης τῆς ἐλάττονος· ἢ πάλιν τῆς μείζονος ἀληθοῦς, τῆς δὲ ἐλάττονος ψευδοῦς οὐδὲ τὴν, ἢ νῦ τῆς μείζονος ψευδοῦς, καὶ τῆς ἐλάττονος οὐδὲ τὴν ψευδοῦς· ἀληθὲς συναχθῆναι συμπέρασμα.

» ΟΥΔΕΝ γὰρ κωλύει τὸ ἀ τῷ μὴ β' μηδενὶ ὑπάρχειν, τῷ δὲ γ' τινὶ, καὶ τὸ β' τινὶ τῷ γ' ὑπάρχειν· οἷον ζῶον, ἀδεμιᾶ χρόνῳ κ' ἀληθεύειν τὸ ἀ τῷ μὴ β' μηδενὶ ὑπάρχειν, τῷ δὲ γ' τινὶ, καὶ τὸ β' τινὶ τῷ γ' ὑπάρχειν· καὶ ἡ χρὼν λευκῷ δὲ τινὶ ὑπάρχει· καὶ ἡ χρὼν λευκῷ τινί· εἰ οὖν μέσον τιθεῖν ἡ χρόνῳ πρῶτον δὲ τὸ ζῶον· καὶ ληφθεὶν τὸ μὴ ἀ ὅλῳ τῷ β' ὑπάρχειν· τὸ δὲ β' τινὶ τῷ γ'· ἢ μὴ ἀ β' ὅλῳ ψευδὴς· ἢ δὲ β' γ', ἀληθὴς, καὶ τὸ συμπέρασμα ἀληθὲς.

Λ ἔγοι πρῶτον περὶ τῆς μερικῆς καταφατικῆς· τῆς γινομένης ἐκ τῆς μείζονος ὅλης ψευδοῦς, τῆς δὲ ἐλάττονος ἀληθοῦς· ὅτι οὐδὲν κωλύει κατὰ ἀλήθειαν τὸ ἀ μηδενὶ τῷ β' ὑπάρχειν· τῷ δὲ γ' τινὶ ὁμοίας νῦ τὸ β' τῷ γ' τινὶ ὑπάρχειν μετὰ τὴν ἐφθορὼς τῆς μείζονος ὡς ὅλῳ ψευδεῖ, ἀληθὲς ἔσται συμπέρασμα· οἷον, ζῶον οὐδεμιᾷ χρόνῳ κ' ἀλήθειαν· ἐνδέχεται· νῦν τὸ διὰ· ὅτι ἡ ἐλάττων ὅτε λαμβάνεται οὐδὲ τὴν, διὰ τὸ κατηγορίας λαμβάνεται· οὐ διὰ τὸ ὑπάρχειν· πολλάκις ἐλέγομεν ὅτι ὅτι οὐδὲ τὴν ἐκείνῳ λέγει τὸ ἔχουσαν τὸ αὐτοφατικῶς αὐτικείμενον ἀληθὲς· οἷον, τὸ αὐτὸς πρώτος· οὐδὲ τὴν ψευδὴς ὅτι τὸ αὐτοφατικῶς αὐτικείμενον ἀληθὲς· οὐδὲ τὴν δὲ λέγομεν ψευδὲς, οὐχ ὅτι οὐδὲ τὴν μὴ ἀληθεύειν τὸ αὐτοφαστὸν· ἀλλὰ οὐδὲ τὴν ψευδὲς· ὅτι ὅτι ὅλως ὡς πρώτος· ἀλλὰ οὐδὲ τὴν ψευδὴς λέγεται· διὰ τὸ ἀληθεύειν τὸ αὐτοφαστὸν· ὥστε νῦν λαμβάνει μὴ οὐδὲ τὴν ψευδὴ τῷ ἐλάττονα πρότασιν διὰ τὴν κατηγορίαν· οὐ διὰ τὴν ὑπάρχειν.

» ΟΜΟΙΩΣ δὲ καὶ στερητικῆς ὄντος τῆς ἀ β' προτάσεως· ἐγχωρεῖ γὰρ τὸ ἀ τῷ μὴ β' ὅλῳ ὑπάρχειν· τὸ δὲ γ' τινὶ μὴ ὑπάρχειν· τὸ μέν τοι β' τινὶ ὑπάρχειν τῷ γ'· οἷον τὸ ζῶον, ἀνθρώπῳ μὴ τινὶ ὑπάρχει· καὶ λευκῷ δὲ τινὶ οὐχ ἕπεται· ὁ ὁ ἄνθρωπος λευκῷ τινὶ ὑπάρχει· ὥστε ἡ μέσου τεθέντος τῆς ἀνθρώπου ληφθεὶν τὸ ἀ μηδενὶ τῷ β' ὑπάρχειν· τὸ δὲ β' τινὶ τῷ γ' ὑπάρχει, ἀληθὲς ἔσται τὸ συμπέρασμα ψευδοῦς οὔσης ὅλης τῆς ἀ β' προτάσεως.

Ε ἰρηκὼς περὶ τῆς καταφατικῆς, νῦν λέγει περὶ τῆς ἀποφατικῆς· ὅτι οὐ δέχεται μὴν κατὰ ἀλήθειαν τὸ ἀ τινὶ τῷ β' · καὶ τὸ β' τινὶ τῷ γ'· ἀλλὰ μετὰ ληφθεὶν ἡ ἀ β' ὡς ὅλῳ ψευδεῖ· ὥστε εἶναι τὸ ἀ οὐδενὶ τῷ β' οἷον τὸ ζῶον οὐδενὶ ἀνθρώπῳ· ἐπειδὴ ὅλῳ ψευδὴς· ἀνθρωπος τινὶ λευκῷ· καὶ ὅμως ζῶον τινὶ λευκῷ· οὕτως νῦ μεικὴν ἀποφατικὴν ἀληθὲς συνάγει) ἐκ τῆς μείζονος ὅλης ψευδοῦς, ἢ ὁ ἐλάττονος ἀληθοῦς.

» ΚΑΙ εἰ οὐδὲ τὴν ψευδὴς ἡ ἀ β' πρότασις τῆς β' γ' ἀληθοῦς ὄντος ἔσται τὸ συμπέρασμα ἀληθὲς· οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ ἀ, καὶ τῷ β' καὶ τῷ γ' τινὶ ὑπάρχειν· καὶ τὸ β' τῷ γ' τινὶ ὑπάρχειν· οἷον τὸ ζῶον, τινὶ καὶ λῶ· νῦ τινὶ μεγάλῳ· καὶ τὸ καλὸν τινὶ μεγάλῳ ὑπάρχειν· ἐὰν οὖν ληφθῇ τὸ ἀ τινὶ τῷ β'· καὶ τὸ β' τινὶ τῷ γ'· ἢ μὴ ἀ β' πρότασις, οὐδὲ τὴν ψευδὴς ἔσται· ἢ ὁ β' γ' ὅροι ἀληθεῖς· καὶ τὸ συμπέρασμα ἀληθὲς.

Ε πλήρωσε περὶ τῶν β' συζυγιῶν τῶν ἐχόντων τὴν μείζονα ὅλῳ ψευδεῖ, τὴν ὁ ἐλάττονα ἀληθεῖ, νῦν λέγει περὶ τῶν ἐχόντων τὴν μείζω οὐδὲ τὴν ψευδεῖ· τὴν δὲ ἐλάττονα ἀληθεῖ· καὶ πρῶτον τὸ καταφατικὸν συνάγει ὅτως οἷον, τὸ ζῶον τινὶ τὴν καλῷ οὐδὲ τὴν ψευδὴς· ἐπειδὴ τὴν καλῷ ὑπάρχει· νῦν δὲ τινὶ τὴν ἐλάβομεν καλὸν τὴν μεγάλῳ· καὶ ὅμως ζῶον τινὶ μεγάλῳ· ὅτως τὸ καταφατικὸν συνάγεται ἐκ τῆς μείζονος οὐδὲ τὴν ψευδοῦς· τῆς ὁ ἐλάττονος ἀληθοῦς.

» ΟΜΟΙΩΣ ὁ καὶ στερητικῆς ὄντος τῆς ἀ β' προτάσεως· οἱ γὰρ ἄκροι ἔστον τοῦ καὶ ὡσαύτως κοῦ μεγάλ πρὸς τὴν ἀπόδειξιν.

Animal
Nix
Album

Ella mix animal · si fiat
uera falsa dicam.
mis mix animal
uoddam album mix
uoddam albú animal

Animal
Homo
Album.

Nullus homo ÷ ál
Quoddam albú ÷ hó
Quoddá albú nó ÷ ál

Omne pulchrú ál
Quoddá magnum pulchrum
Quoddam magnum animal.

Omne pulchrú animal · Nota
uniuersalé ὅτι τὶ ἀξίωμα.

ὅτι τὶ ἀξίωμα nó dici propter existentiam sed propter predicationé · ut qdam est alatus nó dr ἐπί τὶ ἀξίωμα quod qdá sit alatus qdá nó · singulare documentú · sed hoc cú exceptioe qm do ÷ in minore prop · ut apparet ... ὅτι τὶ ἀξίωμα

Δ ἰὼν πῦ καὶ ἡ καταφατικὴ συνήχθη, διὰ τῶν ἄλλων ὅρων δείκνυται καὶ ἡ ἀποφατική· τὸ ζῶον οὐδενὶ καλῷ οὐδὲ τὴν ψευδὴς· καλόν τινι μεγάλῳ· καὶ ζῶον ὁ πατὴ μεγάλῳ.

» ΡΑΛΙΝ εἰ ἡ μὴ ἀ β' ἀληθὴς· ἢ ὁ β' γ' ψευδὴς, ἀληθὲς ἔστω τὸ συμπέρασμα· οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ ἀ τῷ μὴ β' ὅλῳ ὑπάρχειν· τῷ ὁ γ' τινὶ· καὶ τὸ β' τῷ γ' μηδενὶ ὑπάρχειν· οἷον ζῶον κύκνῳ μὴ πτερὸ τὴ· μέλανι δὲ τινὶ κύκνος ὁ οὐδενὶ μέλανι· ὥστ' εἰ ληφθεὶν πάντὶ τῷ β' τὸ ἀ· καὶ τὸ β' τῷ γ' τινὶ, ἀληθὲς ἔσται τὸ συμπέρασμα· ψευδοῦς ὄντος τοῦ β' γ'.

Ε ἰρηκὼς περὶ τῶν συζυγιῶν τῶν ἐχουσῶν τὴν μείζονα ἢ τοι ὅλῳ ψευδεῖ ἢ οὐδὲ τὴν, νῦν λέγει περὶ τῶν ἐχουσῶν τὴν μείζονα ἀληθὲς, τὴν δὲ ἐλάττονα ψευδὴς οὐδὲ τὴν· ὡς γὰρ ἐρήκαμεν ὅλῳ ψευδεῖ τὴν ἐλάττονα λαβεῖν ἐκ οὐδὲ ἔχεται οὐδὲ τῶν τὰ μερικὰ συναγόντων συζυγιῶν, ἐπεὶ γίνεται ἡ ἐλάττων καθόλου· ἢ τοι δὲ καταφατικὴ, ἢ ἀποφατικὴ· καὶ ὁ ποιεῖ μερικὸν συλλογισμόν· ὥστε τὴν ἐλάττονα οὐδὲ τὴν ψευδεῖ λαμβάνει· τὴν καταγορίαν, οὐ τῷ ὑπάρχειν· ἐπεσθὴ γὰρ ἐκείνῳ ἐλέγομεν οὐδὲ τὴν ψευδεῖ τὴν ἔχουσαν τὸ αὐτοφατικῶς αὐτικείμενον ἀληθὲς· εἰ τύχοι οὖν καὶ οὐδὲ τὴν ὅλῳ ψευδεῖ λαμβάνει· εἰ μὴ ὅλως μὴ ὑπάρχει· ἀλλ' ὅμως ἐπεσθὴ ὁ αὐτοφατικῶς αὐτικείμενον ἀληθεύει κατὰ τὴν καταγορίαν, οὐδὲ τὴν ψευδὴς ἀκολουθεῖ καὶ πρῶτον συνάγει τὸ καταφατικὸν ὅτως· ὁ ζῶον πάντὶ κύκνῳ· κύκνος τινὶ μέλανι· οὐδὲ τὴν ψευδὴς ὁ διὰ τὴν ὑπάρχειν, ἀλλὰ διὰ τὴν καταγορίαν· ὅτι τὸ αὐτοφατικῶς αὐτικείμενον ἀληθὲς· καὶ ὅμως ζῶον τινὶ μέλανι· οὕτω τὸ καταφατικὸν συνάγεται.

» ΟΜΟΙΩΣ δὲ καὶ στερητικῆς λαμβανομένης τῆς ἀ β' προτάσεως· ἐγχωρεῖ γὰρ τὸ ἀ τῷ μὴ β' μηδενὶ· τῷ δὲ γ' τινὶ μὴ ὑπάρχειν· τὸ μέν τοι β' μηδενὶ τῷ γ'· οἷον τὸ γένος· τὸ ὀξὺ ἄλλῳ γένει εἶδος· καὶ τῷ συμβεβηκότι τοῖς ἑαυτοῦ εἴδεσι· τὸ γὰρ ζῶον ἀριθμῷ μὴ οὐδενὶ ὑπάρχει· λευκῷ δὲ τινὶ.

Σ υνάγεται ὁ τὸ αὐτοφατικὸν τῆς μείζονος ἀληθοῦς οὔσης, τῆς ὁ ἐλάττονος οὐδὲ τὴν ψευδοῦς οὔσης· ζῶον οὐδενὶ ἀριθμῷ· ἀριθμὸς τινὶ λευκῷ· οὐδὲ τὴν καταγορίαν· ὅτι τὸ αὐτοφατικῶς αὐτικείμενον ἀληθὲς· τὸ λέγον ἀριθμὸς οὐδενὶ λευκῷ· εἰ δὲ κεῖται ζῶον οὐδενὶ ἀριθμῷ· ἀριθμὸς ὁ τινὶ λευκῷ· καὶ ὅμως ζῶον οὐ πάντὶ λευκῷ.

» ΚΑΙ ὁ ἀριθμὸς οὐδενὶ λευκῷ· ἐὰν οὖν μέσον τιθῇ ὁ ἀριθμὸς, καὶ ληφθῇ τὸ μὴ ἀ μηδενὶ τῷ β'· τὸ ὁ β' τινὶ τῷ γ', τὸ ἀ τινὶ τῷ γ' οὐχ ὑπάρξει· ὅτι ὅλῳ ἀληθὲς. f. m. 2. propo. sylogis.

Λ εἰθμὸς οὐδενὶ λευκῷ κατὰ ἀλήθειαν· εἶτα λαμβάνεται ὅτι τινὶ καὶ γίνεται οὐδὲ τὴν ψευδὴς.

» ΚΑΙ ἡ μὴ ἀ β' πρότασις ἀληθὴς· ἢ ὁ β' γ' ψευδὴς· καὶ εἰ οὐδὲ τὴν ἡ ἀ β'· ψευδὴς ὁ καὶ ἡ β' γ'· ἔσται τὸ συμπέρασμα ἀληθὲς.

Ε ἰρηκὼς περὶ τῶν συζυγιῶν τῶν ἐκ τῆς μὴ ψευδοῦς· τῆς δὲ ἑτέρας ἀληθοῦς· νῦν λέγει περὶ τῶν ἄμφω ψευδῶν· καὶ πρῶτον περὶ τῶν ἄμφω καὶ οὐδὲ τὴν τὸ μερικὸν καταφατικὸν συναγουσῶν.

» ΟΥΔΕΝ γὰρ κωλύει τὸ ἀ τῷ β' τινὶ καὶ τῷ γ' τινὶ ὑπάρχειν ἐκατέρῳ· τὸ δὲ β' μηδενὶ τῷ γ'· οἷον εἰ ἐνεστὼς τὸ ζ' τῷ γ'· ἄμφω ὁ συμβεβηκότα τῷ αὐτῷ γένει.

Λ έγοι πρῶτον περὶ τῶν ἄμφω οὐδὲ τὴν ψευδῶν συναγουσῶν μερικὸν καταφατικόν· ἀλλὰ ἢ μείζων ἐπὶ τὴν ψευδὴς κατὰ τὴν ὑπάρχειν· ἢ ὁ ἐλάττων οὐδὲ τὴν ψευδὴς κατὰ τὴν καταγορίαν οὕτως· ζῶον πάντὶ λευκῷ· οὐδὲ τὴν ψευδὴς κατὰ τὴν ὑπάρχειν· λευκὸν τινὶ μέλανι οὐδὲ τὴν ψευδὴς κατὰ τὴν καταγορίαν· καὶ ὅμως ζῶον τινὶ μέλανι.

» ΤΟ γὰρ ζῶον, τινὶ λευκῷ καὶ τινὶ μέλανι ὑπάρχει· λευκὸς ὁ οὐδενὶ μέλανι ὑπάρχει· ἐὰν οὖν ληφθῇ τὸ ἀ πάντὶ τῷ β'· καὶ τὸ β' τινὶ τῷ γ', ἀληθὲς ἔσται τὸ συμπέρασμα· καὶ στερητικῆς ὁ λαμβανομένης τῆς ἀ β' ὡσαύτως· οἱ γὰρ αὐτοὶ ὅροι καὶ ὡσαύτως τεθήσονται πρὸς τὴν ἀπόδειξιν.

Τ ὁ ζῶον τινὶ λευκῷ καὶ τινὶ μέλανι· καὶ τὸ λευκὸν οὐδενὶ μέλανι· καὶ τὰ ἀληθεῖς· ἐὰν οὖν πιστεύσωμεν ἀμφοτέρας τὰς προτάσεις οὐδὲ τὴν ψευδεῖς· ἔσται τὸ συμπέρασμα ἀληθὲς· οἷον, πάντὶ λευκῷ αὐτὶ τῷ τινὶ· λευκὸν τινὶ μέλανι· αὐτὶ τῷ οὐδενὶ· ὅτως ἔσται τὸ συμπέρασμα· οὕτω καὶ οὐδὲ τῆς ἀποφατικῆς λάβωμεν τὸ συμπέρασμα· ζῶον οὐδενὶ λευκῷ· λευκὸν τινὶ μέλανι· καὶ ζῶον ὁ πάντὶ μέλανι.

» ΚΑΙ ἀμφοτέρων ὁ ψευδῶν ὄντων, ἔσται τὸ συμπέρασμα ἀληθὲς· ἐγχωρεῖ γὰρ τὸ ἀ τῷ μὴ β' μηδενὶ· τῷ ὁ γ' τινὶ ὑπάρχειν· τὸ μέν τοι β' μηδενὶ τῷ γ' οἷον τὸ γένος τῷ ὀξὺ ἄλλῳ γένει εἶδος· καὶ τῷ συμβεβηκότι τοῖς εἴδεσιν αὐτῷ·

Ε ἰρηκὼς περὶ τῶν συζυγιῶν τῶν ἄμφω οὐδὲ τὴν ψευδῶν· νῦν λέγει περὶ τῆς ἐκ τῆς μείζονος ὅλης ψευδοῦς, τῆς ὁ ἐλάττονος οὐδὲ τὴν ψευδοῦς· συναγουσῶν πρώτως τὸ καταφατικὸν ὅτως· ζῶον πάντὶ ἀριθμῷ· ἀριθμὸς τινὶ λευκῷ· καὶ ζῶον πάντὶ λευκῷ.

» ΖΩΟΝ γὰρ ἀριθμῷ μὴ οὐδενὶ λευκῷ ὁ τινὶ ὑπάρχει· καὶ ὁ ἀριθμὸς οὐδενὶ λευκῷ· ἐὰν οὖν ληφθῇ τὸ ἀ πάντὶ τῷ β'· καὶ τὸ β' τινὶ τῷ γ'· τὸ μὴ συμπέρασμα ἀληθὲς· αἱ ὁ προτάσεις ἄμφω ψευδεῖς.

Τ ὁ ζῶον οὐδενὶ ἀριθμῷ κ' ἀλήθειαν· ὅλῳ ψευδὴς γίνεται μεταληφθεῖσα ὅτι τὸ ζῶον πάντὶ ἀριθμῷ· ἀριθμὸς οὐδενὶ λευκῷ κ' ἀλήθειαν· οὐδὲ τὴν ὁ ψευδὴς γίνεται, ἢ ληφθεὶν ὅτι ἀριθμὸς τινὶ λευκῷ·

» ΟΜΟΙΩΣ ὁ καὶ στερητικῆς οὔσης τῆς ἀ β'· οὐδεὶς γὰρ κωλύει τὸ ἀ τῷ μὴ β' ὅλῳ ὑπάρχειν· τῷ ὁ

ὅλη ψευδὴς potest esse uniuersalis ut omne pulchrú animal · uide in fine

Nullú pulchrú am
Quoddá magnú p
Quoddá magnú n

Ὅλη ψευδὴς. e
uniuersalis est

Qūs cygnus am
Quoddá nigrú c
Quoddá nigrú

ὅτι τὶ ψευδὴς.
ddam nigrú cyg
nó secundú exi
tiam sed secundú
praedicationem

Nullus numer
Quoddá albú nu
Quoddá albú nó

Maior ὅτι τὶ ψευδὴς secundum existe & minor ἐπί τὶ ψευδὴς secundú praedicationé · Nota

Omne albú animal
Quoddá nigrú alb
Quoddá nigrú a
Nullú albú animal
Quoddá nigrú a
Quoddá nigrú no

Omnis numer
Quoddá albú nu
Quoddá albú ál

Omnis numer
Quoddá albú nu
Quoddá albú a

γ' τινὶ μὴ ὑπάρχει· μηδὲ τὸ β' μηδενὶ τῷ γ'· οἷον ζῶον κύκνῳ μὴ παντὶ· μέλανι δὲ τινὶ οὐκ ὑπάρχει· κύκνος δ' οὐδενὶ μέλανι· ὥστ' ἢ ληφθεὶν τὸ α μηδενὶ τῷ β'· τὸ δ' β τινὶ τῷ γ', τὸ α τινὶ τῷ γ' οὐκ ὑπάρξει· τὸ μὲν οὖν συμπέρασμα ἀληθές· αἱ δὲ προτάσεις ψευδεῖς.

Ε ἱκανῶς τοῦ καταφατικοῦ· ὅτι πῶς συναγαγὼν λέγει καὶ τοῦ ἀποφατικοῦ· συναγάγοι δὲ ὅτι πῶς ζῶον οὐδενὶ κύκνῳ, ὅλῃ ψυχῇ κύκνος τινὶ μέλανι οὐδὲ τῇ ψυχῇ· καὶ ζῶον οὐ παντὶ μέλανι.

ΕΝ δὲ τῷ μέσῳ σχήματι πέντε ἐγχωροῦσι διὰ ψυχῶν, ἀληθεῖς συλλογίσασθαι καὶ ἀμφοτέρων τῶν προτάσεων ὅλων ψυχῶν λαμβανομένων· καὶ οὐδὲ τὴν κατέρας· καὶ τῆς μὲν, ἀληθοῦς· τῆς δὲ ψευδοῦς ὄντος ὅλης ὁποτερασοῦν ψευδοῦς τιθεμένης· καὶ ἢ ἀμφότερον οὐδὲ τὴν ψευδεῖς· καὶ ἢ μὲν ἁπλῶς ἀληθὴς ἢ δὲ οὐδὲ τὴν ψευδής· καὶ ἢ μὲν ὅλη ψευδής, ἡ δὲ οὐδὲ τὴν ἀληθής· καὶ οὐδὲ τῶν καθόλου, καὶ οὐδὲ τῶν εἰ μέρει συλλογισμῶν.

Ρ πληρώσας τὸ πρῶτον σχῆμα· νῦν ἦλθεν οὐδὲ τὸ β'· δεικνὺς, ὅτι καὶ εἰ τῷ δευτέρῳ σχήματι εἰ δέχεται ἐκ ψευδῶν, ἀληθεῖς συναγεῖν· λαμβάνει δὲ ἐκ ὁποτερουοῦν ψευδῶν, τὰ ἀληθῆ καθόλου συμπεράσματα συναγόντων συζυγιῶν εἰ δευτέρῳ σχήματι· ἢ ὅς ἀμφω ψευδῶν ἐστιν· ἢ ἐκ τῆς μὲν ψευδοῦς τῆς δὲ ἀληθοῦς· καὶ ἢ ὅς ἀμφοτέρων ψευδῶν, ἢ ἀμφοτέρων ὅλων ψευδῶν ὄντων· καὶ ἢ τῆς μείζονος ἀποφατικῆς, τῆς δὲ ἐλάττονος καταφατικῆς· ἢ τῆς μείζονος καταφατικῆς, τῆς δὲ ἐλάττονος ἀποφατικῆς· ἢ ἀμφοτέρων οὐδὲ τὴν· καὶ ἢ τῆς μείζονος ἀποφατικῆς, τῆς δὲ ἐλάττονος καταφατικῆς· ἢ τῆς μείζονος καταφατικῆς, τῆς δὲ ἐλάττονος ἀποφατικῆς· ἢ τῆς μὲν ὅλης, τῆς δὲ οὐδὲ τὴν· καὶ τὸ τοιχῶς, ἢ ἡ μείζων ὅλη, ἡ δὲ ἐλάττονος οὐδὲ τὴν· ἢ ἔμπαλιν· καὶ κατὰ ἄμφω τούτων· ἢ τοι ἡ μείζων καταφατική, ἡ δὲ ἐλάττων ἀποφατική· ἢ ἡ μείζων ἀποφατική, ἡ δὲ ἐλάττων καταφατική· καὶ ἢ ἐκ τῆς μὲν ψευδοῦς, τῆς δὲ ἀληθοῦς· ἢ οὐδὲ τὴν ψευδοῦς, ἢ ὅλη ψευδοῦς· καὶ ἢ οὐδὲ τὴν ψευδοῦς, ἢ τοι ἡ μείζων οὐδὲ τὴν ψευδής, ἡ δὲ ἐλάττων ἀληθής, ἢ ἡ μείζων ἀληθής, ἢ δὲ ἐλάττων οὐδὲ τὴν ψευδής· καὶ ἢ ὅλης ψευδοῦς ἢ ἡ μείζων ὅλη ψευδής, ἢ δὲ ἐλάττων ἀληθής· ἢ τοι ἡ μείζων ἀληθής, ἢ δὲ ἐλάττων ὅλη ψευδής· καὶ ἢ ἡ μὲν μείζων ὅλη ψευδής, ἢ δὲ ἐλάττων ἀληθής· ἢ τοι ἡ μείζων ἀποφατική, ἡ δὲ ἐλάττων καταφατική· ἢ ἡ μείζων καταφατική, ἡ δὲ ἐλάττων ἀποφατική· καὶ ἢ δὲ εἰ ἡ μείζων οὐδὲ τὴν ψευδής, ἡ δὲ ἐλάττων ἀληθής· ἢ τοι ἡ μείζων ἀποφατική, ἡ δὲ ἐλάττων καταφατική· ἢ ἡ μείζων καταφατική, ἡ δὲ ἐλάττων ἀποφατική· καὶ ἢ δὲ εἰ ἡ μείζων ἀληθής, ἡ δὲ ἐλάττων ὅλη ψευδής· ἢ τοι ἡ μείζων καταφατική, ἡ δὲ ἐλάττων ἀποφατική· ἢ ἡ μείζων ἀποφατική, ἡ δὲ ἐλάττων καταφατική· καὶ ἢ δὲ εἰ ἡ μείζων ἀληθής· ἢ ὁ ἐλάττων οὐδὲ τὴν ψευδής· ἢ ἡ μείζων καταφατική ἐστιν· ἢ ὁ ἐλάττων ἀποφατική· ἢ τοι ἡ μείζων ἀποφατική, ἡ δὲ ἐλάττων καταφατική· ἢ ἡ μείζων καταφατική· ἢ ἡ μείζων ἀπο

παντὶ λευκῷ. ὅτως ἐκ τῆς μείζονος ὅλης ἀποφατικῆς, ὅλης ψευδοῦς. τῆς δὲ ἐλάττονος καταφατικῆς ἀ-
» ληθοῦς, ἀληθὴς συμπέρασμα. οὐδὲν κωλύει τὸ α τῷ μὲν β παντὶ. πρῶτον λέγε τὰ κατὰ ἀλήθειαν
ὑπάρχοντα. εἶτα μεταλαμβάνε τινὶ μίαν ἀψευδῆ, τινὶ μείζω.

» ΩΣΑΥΤΩΣ δὲ καὶ καταφατικῆς λαμβανομένης τῆς α β. ἐγχωρεῖ γὰρ τὸ α τῷ μὲν β μηδε-
» νὶ, τῷ δὲ γ τινὶ μὴ ὑπάρχειν. καὶ τὸ β τῷ γ τινὶ μὴ ὑπάρχειν. οἷον τὸ ζῶον, οὐδενὶ ἀψύχῳ, λευκῷ δὲ τινὶ
» οὐχ ὑπάρχει. καὶ τὸ ἄψυχον τινὶ λευκῷ οὐχ ὑπάρξει. ἐὰν οὖν τεθῇ τὸ α τῷ μὲν β παντὶ. τῷ δὲ γ τινὶ
» μὴ ὑπάρχειν, ἡ μὲν α β πρότασις ἡ καθόλου ὅλη ψευδής. ἡ δὲ α γ ἀληθής. οὐ τὸ συμπέρασμα, ἀληθές.
Ε λαβε τινὶ μείζονα ἀποφατικὴν ὅλην ψευδῆ, τινὶ δὲ ἐλάττονα ἀληθῆ. οὕτω λαμβάνει τινὶ μείζονα καὶ κα-
» θολικὴν ὅλην ψευδῆ. ἐγχωρεῖ μὲν γὰρ τὸ α μηδενὶ τῷ β κατὰ ἀλήθειαν. ἐὰν δὲ ληφθῇ παντὶ, δύ-
» νασθαι ὅλη ψευδὴς οὕτως. τὸ ζῶον παντὶ ἀψύχῳ. ἰσθὺ ὅλη ψευδής. τὸ ζῶον οὐ παντὶ λευκῷ. καὶ ὅ-
» μως ἄψυχον οὐ παντὶ λευκῷ.

» ΚΑΙ τῆς μὲν καθόλου ἀληθοῦς τεθείσης, τῆς δὲ κατὰ μέρος ψευδοῦς. οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ α, μήτε τῷ
» β, μήτε τῷ γ μηδενὶ ἕπεσθαι. τὸ μὲν τοι β τινὶ τῷ γ μὴ ὑπάρχειν. οἷον ζῶον οὐδενὶ ἀριθμῷ οὐδὲ ἀψύ-
» χῳ. καὶ ὁ ἀριθμὸς τινὶ ἀψύχῳ οὐχ ἕπεται. ἐὰν οὖν τεθῇ τὸ α, τῷ μὲν β μηδενί. τῷ δὲ γ τινὶ, τὸ μὲν
» συμπέρασμα ἔσται ἀληθὲς, καὶ ἡ καθόλου πρότασις ἀληθὴς, ἡ δὲ κατὰ μέρος ψευδής. καὶ καταφατικῆς δὲ
» τῆς καθόλου τιθεμένης, ὡσαύτως. ἐγχωρεῖ γὰρ τὸ α καὶ τῷ β καὶ τῷ γ ὅλῳ ὑπάρχειν. τὸ μὲν τοι β τινὶ
» τῷ γ μὴ ἕπεσθαι. οἷον τὸ γένος τῷ εἴδει καὶ τῇ διαφορᾷ. τὸ γὰρ ζῶον παντὶ ἀνθρώπῳ. καὶ ὅλῳ πεζῷ ἕπε-
» ται. ἄνθρωπος δ' οὐ παντὶ πεζῷ. ὥστε ἐὰν ληφθῇ τὸ α τῷ μὲν β ὅλῳ ὑπάρχειν, τῷ δὲ γ τινὶ μὴ ὑπάρ-
» χειν, ἡ μὲν καθόλου πρότασις ἀληθὴς, ἡ δὲ κατὰ μέρος ψευδής, τὸ δὲ συμπέρασμα ἀληθές.
λαβε πρῶτον τινὶ μείζονα ψευδῆ ὅλην, οὕτω λαμβάνει τινὶ μὴ μείζονα ἀληθῆ. τινὶ δὲ ἐλάττονα ψευ-
δῆ ἰδίᾳ τι. μερικὴ γὰρ ὄντ. καὶ πρῶτον λαμβάνει τινὶ μείζονα ἀποφατικὴν ἀληθῆ. τινὶ δὲ ἐλάττονα κα-
ταφατικὴν. καὶ ἰδίᾳ τι ψευδῆ οὕτως. τὸ ζῶον οὐδενὶ ἀριθμῷ. ζῶον τινὶ ἀψύχῳ. ψευδὴς ἰδίᾳ τι κατὰ τὴν
κατηγορίαν, οὐ κατὰ τινὶ ὑπερέχειν. διὰ τὸ τὴν αὐτίφασιν ἀληθῆ εἶναι. καὶ ὅμως ἀριθμὸς οὐ παντὶ
» ἀψύχῳ. ἡ καταφατικῆς ὁ τῆς καθόλου τεθείσης ὡσαύτως. ἔσταιεν ἐκ τῆς μείζονος ἀποφατικῆς, τὸ
δὲ ἐλάττονος καταφατικῆς οὔσης ἀληθὲς συναγόμενον. οὕτω δείκνυσι ἐκ τῆς μείζονος καταφατικῆς
ἀληθοῦς, τῆς δὲ ἐλάττονος ἀποφατικῆς ἰδίᾳ τι ψευδοῦς. τουτέστιν μερικῆς ἀποφατικῆς. ὅτι ἀληθὲς συνά-
γεται. οἷον τὸ ζῶον παντὶ ἀνθρώπῳ. τὸ ζῶον οὐ παντὶ πεζῷ, ψευδὲς ἰδίᾳ τι. κατὰ τὴν κατηγορίαν. οὐ
κατὰ τινὶ ὑπερέχειν. διὰ τὸ ἀληθὲς τὸ ἀποφατικῶς ἀντικείμενον τὸ παντί. τὸ γὰρ ζῶον παντὶ πεζῷ. ὥστε
τὸ οὐ παντὶ ἰδίᾳ τι ψευδές. διὰ τὴν κατηγορίαν. καὶ ὅμως ἄνθρωπος οὐ παντὶ πεζῷ.

» ΦΑΝΕΡΟΝ δὲ ὅτι καὶ ἐξ ἀμφοτέρων ψευδῶν ἀληθὲς ἔσται τὸ συμπέρασμα. εἴπερ εἰδέχεται
» τὸ α καὶ τῷ β καὶ τῷ γ ὅλῳ ὑπάρχειν. τὸ μὲν τοι β τινὶ τῷ γ μὴ ἕπεσθαι. ληφθέντος γὰρ τοῦ α τῷ μὲν
» β μηδενί. τῷ δὲ γ τινὶ ὑπάρχειν, αἱ μὲν προτάσεις ἀμφότεραι ψευδεῖς. τὸ δὲ συμπέρασμα ἀληθές.
Ε ἐρικῶς πεῖ πεῖ τῶν ἐκ τῆς μὴ ψευδοῦς τῆς δὲ ἀληθοῦς οὕτω λέγε πεῖ τῶν ἐξ ἀμφω ψευδῶν. ἡ πρῶ-
τόν γε τῆς μείζονος ὅλης ψευδοῦς, τῆς δὲ ἐλάττονος ἰδίᾳ τι. καὶ πάντης τῆς μείζονος ἀποφατικῆς, οὕτως.
τὸ α κατὰ ἀλήθειαν μὴ παντὶ. τῷ τε β καὶ τῷ γ. ἀλλὰ ληφθήτω τῷ μὴ β μηδενὶ, ἵνα ἡ ὅλη ψευ-
δὴς. τῷ δὲ γ οὐ παντί. ἵνα ληφθῇ ἰδίᾳ τι. καὶ σωάγοι ὁ ἀληθὲς συμπέρασμα. οἷον τὸ ζῶον οὐδενὶ ἀν-
θρώπῳ. τὸ ζῶον τινὶ ἀψύχῳ. ἰδίᾳ τι ψευδὴς, διὰ τὴν κατηγορίαν οὐ διὰ τὴν ὑπαρξιν. καὶ ὅμως ἄνθρω-
πος οὐ παντὶ ἀψύχῳ. διὰ τὸ οὐσίας ἀληθεῖαν καὶ τὸ οὐ πᾶς. propter universalem ~~uera~~ affirmatiuam

» ΟΜΟΙΩΣ δὲ καὶ κατηγορικῆς οὔσης τῆς καθόλου προτάσεως. τῆς δὲ κατὰ μέρος στερητικῆς. ἐγ-
» χωρεῖ γὰρ τὸ α τῷ μὲν γ παντὶ. τῷ δὲ β μηδενὶ ἕπεσθαι. καὶ τὸ β τινὶ τῷ γ μὴ ὑπάρχειν. οἷον ζῶον ἰδίᾳ
» σήμῃ μὲν οὐδεμιᾷ. ἀνθρώπῳ δὲ παντὶ ἕπεται. ἡ δὲ ἰδίᾳ σήμῃ οὐ παντὶ ἀνθρώπῳ. ἐὰν οὖν τεθῇ τὸ
» μὲν α τῷ β ὅλῳ ὑπάρχειν. τῷ δὲ γ τινὶ μὴ ἕπεσθαι. αἱ μὲν προτάσεις ψευδεῖς. τὸ δὲ συμπέρα-
» σμα ἀληθές.
ὡ ἐπεὶ ἔλαβε τινὶ μείζονα ἀποφατικὴν ὅλην ψευδῆ, οὕτω λαμβάνει αὖ τινὶ ὅλην ψευδῆ καταφατικὴν.
ἐγχωρεῖ γὰρ κατὰ ἀλήθειαν τὸ α μηδενὶ μὲν τῷ β, παντὶ δὲ τῷ γ. μεταλαμβανόμενα αὐτοῦ ἐξ ψευ-
δεῖς, ἀληθῆ ποιοῦσι συμπέρασματα. οἷον ζῶον πάσῃ ἰδίᾳ σήμῃ. τὸ ζῶον οὐ παντὶ ἀνθρώπῳ, πάλιν ἰδίᾳ τι
ψευδὴς διὰ τὴν κατηγορίαν ὅτι ἀληθοῦς τὸ ἀποφατικῶς ἀντικείμενον, τὸ γὰρ ζῶον παντὶ ἀνθρώπῳ.
οὐκοῦν ἡ οὐ παντὶ ἰδίᾳ τι ψευδὴς κατὰ τὴν κατηγορίαν. καὶ ὅμως ἰδίᾳ σήμῃ οὐ παντὶ ἀνθρώπῳ. ἐὰν δὲ
ποιῶμεν τὰς ἀναλύσεις τὰς ἐξ ἀμφω ἰδίᾳ τι συναγουσῶν ἀληθὲς συμπέρασμα. ὡς δεῖξαι
μέλλων ἡμῶν ἀφ' ἑαυτῶν καὶ περὶ ἄλλων συλλογίσασθαι.

» ΕΣΤΑΙ δὲ καὶ εἰ τῷ ἐναντίῳ σχήματι διὰ ψευδῶν, ἀληθὲς. καὶ ἀμφοτέρων ψευδῶν οὐσῶν ὅ-
» λων. καὶ ἰδίᾳ τι ἑκατέρας καὶ τῆς μὲν ἑτέρας, ὅλης ἀληθεύουσης τῆς δ' ἑτέρας ψευδοῦς. καὶ τῆς μὲν ἰδίᾳ
» τι ψευδοῦς, τῆς δ' ὅλης ἀληθοῦς. ἡ καὶ πάλιν. ἡ ὅσα χῶς ἄλλως ἐγχωρεῖ μεταβάλλειν τὰς προτάσεις.
Ε ἐρικῶς πῶς εἰ δευτέρῳ σχήματι συναγόν ὅτι ἐκ ψευδῶν ἀληθὲς συλλογισμὸν πλέξαι. οὕτω λέγε πῶς

./. ſt. αληθους

Baroco
ne mammatú ÷ ál
oddam albú nó ÷ ál
oddam albú nó ÷ mam
matum

festino
Uus numerus ál
oddá mamme ÷ ál
oddá mamme nó ÷
numer

Baroco
omis homo ÷ animal
quoddá pedestre nó ÷ ál
quoddá pedestre nó ÷
ho

festino
Nullus homo animal
quoddá mamme ál
quoddá mamme nó ÷ hó

Baroco
omis scientia animal
quidam homo nó ÷ ál
quidam hó nó ÷ scientia

De Tertia f^a.

./. ſt. ζωον. & ubi est ζῶον scribe μὴ ζῶον

false sed uerae. utaq: ut ambae sint fa
corrigenda est dictio. ut ubi est pu
legatur ζῶον & ce. ostendit ipse

καὶ εἰ τρίτῳ σχήματι συναγόν ἐκ ψευδῶν ἀληθὲς συνάξαι οὕτως. τῶν εἰ τρίτῳ σχήματι συναγόντων ἐκ ψευ-
δῶν ἀληθῆ, ἡ ἄμφω αἱ προτάσεις καθόλου, ἡ ἡ μὴ καθόλου, ἡ δὲ εἰ μέρους καὶ ἡ ἄμφω καθόλου, ἡ ἄμ-
φω καταφατικαί, ἡ ἡ μείζων ἀποφατικὴ ἡ δὲ ἐλάττων καταφατικὴ. ἡ δὲ ἡ μὴ καθόλου ἡ δὲ μερι-
κὴ, ἡ ἡ μείζων καθόλου ἡ δὲ ἐλάττων μερικὴ, ἡ ἡ μείζων μερικὴ ἡ δὲ ἐλάττων καθόλου. καὶ ἡ ὧσιν ἄμ-
φω αἱ προτάσεις καθόλου. ἡ ἄμφω ψευδεῖς. ἡ ἡ μὴ ἀληθὴς ἡ δὲ ψευδὴς. καὶ ἡ ἄμφω ψευδεῖς, ἡ ἄμ-
φοτέρας ὅλας ψευδεῖς. καὶ αὖ τοι ἡ καθόλου καταφατικὰ ἄμφω. ἡ ἡ μείζων ἀποφατικὴ ἡ δὲ ἐλάτ-
των καταφατικὴ. ἡ ἡ μὴ ὅλη, ἡ δὲ ἰδίᾳ τι ψευδὴς. καὶ τοῦτο σὶ χῶς. ἡ μείζων ὅλη ἡ δὲ ἐλάττων ἰδίᾳ τι.
ἡ ἔμπαλιν. ἡ κατ' ἄμφω τούτων. ἡ ἀμφότεραι καταφατικαί. ἡ ἡ μὴ μείζων ἀποφατικὴ, ἡ δὲ ἐλάτ-
των καταφατικὴ. ἡ ἄμφω ἰδίᾳ τι καὶ αὖ τοι. ἡ ἄμφω καταφατικαὶ, ἡ ἡ μείζων ἀποφατικὴ ἡ δὲ ἐλάτ-
των καταφατικὴ πάλιν ἡ ἡ μὴ ἀληθὴς, ἡ δὲ ψευδὴς, ἡ ἄμφω καταφατικαὶ. ἡ ἡ μείζων ἀποφατικὴ ἡ
δὲ ἐλάττων καταφατικὴ. καὶ πάλιν ἡ μείζων ἀληθὴς καταφατικὴ. ἡ δὲ ἐλάττων ψευδὴς καταφατι-
κὴ. ἡ ἡ μείζων ψευδὴς καταφατικὴ. ἡ δὲ ἐλάττων ἀληθὴς καταφατικὴ. καὶ πάλιν. ἡ μείζων ἀληθὴς
ἀποφατικὴ, ἡ δὲ ἐλάττων ψευδὴς καταφατικὴ. ἡ ἡ μείζων ψευδὴς ἀποφατικὴ. ἡ δὲ ἐλάττων ἀληθὴς
καταφατικὴ. οὕτω μὲν οὖν ἐὰν ὧσιν αἱ προτάσεις ἄμφω καθόλου. ἡ δὲ ἡ μὴ καθόλου ἡ δὲ μερικὴ. ἡ ἄμ-
φω ψευδεῖς, ἡ ἡ μὴ ἀληθὴς ἡ δὲ ψευδὴς. ἡ ἄμφω ἰδίᾳ τι ψευδεῖς. καὶ ἡ ἄμφω ψευδεῖς, ἡ ἡ μείζων μερι-
κὴ ἀποφατικὴ, ἡ δὲ ἐλάττων καθόλου καταφατικὴ. ἡ ἡ μείζων καθόλου ἀποφατικὴ ἡ δὲ ἐλάττων με-
ρικὴ καταφατικὴ. ἡ δὲ ἡ μὴ ψευδὴς, ἡ δὲ ἀληθὴς, ἡ ἡ μείζων ψευδὴς καὶ μερικὴ καταφατικὴ, ἡ ὁ ἐλ-
λάττων ἀληθὴς καὶ καθόλου καταφατικὴ. ἡ ἡ μείζων ψευδὴς, καὶ καθόλου καταφατικὴ. ἡ δὲ ἐλάτ-
των ἀληθὴς καὶ μερικὴ καταφατικὴ. ἡ ἡ μείζων ἀληθὴς, καὶ μερικὴ καταφατικὴ. ἡ δὲ ἐλάττων ψευ-
δὴς. καὶ καθόλου καταφατικὴ. ἡ ἡ μείζων ἀληθὴς. καὶ καθόλου καταφατικὴ. ἡ δὲ ἐλάττων ψευ-
δὴς. καὶ μερικὴ καταφατικὴ. ἡ δὲ ἄμφω ἰδίᾳ τι. ἡ ἡ μείζων καθόλου, ἡ δὲ ἐλάττων μερικὴ. ἡ ἡ μείζων μερικὴ, ἡ δὲ ἐλάττων καθόλου. καὶ ἡ ἄμφω καταφατικαί. ἡ ἡ μείζων ἀποφατικὴ, ἡ δὲ ἐλάττων καταφατικὴ.

» ΟΥΔΕΝ γὰρ κωλύει μήτε τὸ α μήτε τὸ β, μηδενὶ τῷ γ ὑπάρχειν, τὸ μὲν τοι α τινὶ τῷ β ὑπάρ-
» χειν. οἷον οὔτε ἄνθρωπος οὔτε πεζὸν οὐδενὶ ἀψύχῳ ἕπεται.
Μ ἡ ὑπάρχει τὴν κατὰ ἀλήθειαν. ψευδὴς γίνεται ἡ λαμβάνεται ἐξ τὸ ὑπάρχειν.

» ΑΝΘΡΩΠΟΣ μὲν τοι τινὶ πεζῷ ὑπάρχει. ἐὰν οὖν ληφθῇ τὸ α καὶ τὸ β, παντὶ τῷ γ ὑπάρ-
» χειν, αἱ μὲν προτάσεις ὅλαι ψευδεῖς, τὸ δὲ συμπέρασμα ἀληθές.
Ρ πρῶτον λέγε πεῖ τῶν προτάσεων τῶν ὅλων ψευδῶν καὶ καθόλου καταφατικῶν. οἷον ὁ ἄνθρωπος καὶ
τὸ πεζὸν παντὶ ἀψύχῳ. ἰσθὺ ὅλαι ψευδεῖς καὶ ὅμως ἀληθὲς συμπέρασμα συνάγεται, ὅτι ἄνθρωπος
τινὶ πεζῷ.

» ΩΣΑΥΤΩΣ δὲ καὶ τῆς μὴ στερητικῆς, τῆς δὲ, καταφατικῆς οὔσης. ἐγχωρεῖ γὰρ τὸ α μη-
» δενὶ τῷ γ ὑπάρχειν. τὸ δὲ α, παντὶ. καὶ τὸ α τινὶ τῷ β μὴ ὑπάρχειν. οἷον τὸ μέλαν οὐδενὶ κύκνῳ. ζῶον
» δὲ παντί. καὶ τὸ ζῶον οὐ παντὶ μέλανι. ὥστ' ἐὰν ληφθῇ. τὸ μὴ γὰρ παντὶ τῷ γ. τὸ δὲ α μηδενὶ, τὸ α τινὶ
» τῷ β οὐχ ὑπάρξει. καὶ τὸ συμπέρασμα ἀληθὲς. αἱ τοῦ προτάσεις ψευδεῖς.
Ε λαβεν ὅλας ψευδεῖς καὶ καθόλου καταφατικὰς, οὕτω λαμβάνει πάλιν ἀμφοτέρας ψευδεῖς καὶ κα-
θόλου. ἀλλὰ τὴν μὴ μείζονα ἀποφατικὴν, τὴν δὲ ἐλάττονα καταφατικὴν. οἷον, τὸ μέλαν, οὐδενὶ
κύκνῳ. τὸ ζῶον παντὶ κύκνῳ. καὶ ὅμως τὸ μέλαν οὐ παντὶ ζῴῳ, ὅπερ ἀληθὲς. οὕτως ἄμφω ψευδῶν οὐ-
σῶν τῶν προτάσεων. καὶ καθόλου, ἡ τοι ἀμφοτέρων καταφατικῶν. ἡ τῆς μείζονος ἀποφατικῆς, τῆς δὲ
ἐλάττονος καταφατικῆς.

» ΚΑΙ ἡ ἰδίᾳ τι ἑκατέρα ψευδὴς, ἔσται τὸ συμπέρασμα ἀληθὲς. ὅδεν γὰρ κωλύει καὶ τὸ α καὶ τὸ β
» τινὶ τῷ γ ὑπάρχειν. καὶ τὸ α τινὶ τῷ β. οἷον, τὸ λευκὸν καὶ τὸ καλὸν, τινὶ ζῴῳ ὑπάρχει. καὶ τὸ λευ-
» κὸν τινὶ καλῷ. ἐὰν οὖν τεθῇ τὸ α καὶ τὸ β παντὶ τῷ γ ὑπάρχειν, αἱ μὲν προτάσεις ἰδίᾳ τι ψευδεῖς.
» τὸ δὲ συμπέρασμα ἀληθές.
Ρ πληρώσεις τὰς ἄμφω ψευδεῖς καὶ καθόλου. ἀπισώπησε δὲ τὰς προτάσεις. τὰς ἐχούσας τὴν μὲν ψευ-
δῆ, τὴν δὲ ἀληθῆ. οὕτω λέγε τὰς ἄμφω ἰδίᾳ τι ψευδεῖς. καὶ ἀμφοτέρας καθόλου καταφατικάς. καὶ
συναγούσας ἀληθὲς συμπέρασμα. οἷον τὸ λευκὸν. καὶ τὸ καλὸν, κατὰ ἀλήθειαν τινὶ ζῴῳ ὑπάρχει.
ἀλλ' ἵνα τοιήσωμεν αὐτὰς ἰδίᾳ τι ψευδεῖς, λάβωμεν αὐτὰς παντὶ τὸ λευκὸν παντὶ ζῴῳ. τὸ καλὸν παν-
τὶ ζῴῳ. καὶ ὅμως τὸ λευκὸν τινὶ καλῷ. ὅπερ ἀληθὲς.

» ΚΑΙ στερητικὴς ἢ τῆς α γ τιθεμένης ὁμοίως.
Ε ἔτι τὰς ἰδίᾳ τι ψευδεῖς καὶ καθόλου καταφατικὰς ἐχούσας τὰς προτάσεις, οὕτω λέγε τὰς ἐχούσας
τὴν μείζονα ἀποφατικὴν, τὴν δὲ ἐλάττονα καταφατικὴν, καὶ τοιούσας ἀληθῆ συμπέρασματα. οἷον,
λευκὸν, οὐδενὶ ζῴῳ ἰδίᾳ τι ψευδὴς. καλὸν παντὶ ζῴῳ ἰδίᾳ τι ψευδὴς, καὶ ὅμως λευκὸν οὐ παντὶ καλῷ.
ἔσθ' ἀληθὲς συμπέρασμα.

./. ſt. ζῶον

Darapti
Omne mamme hc
Omne mamme pe
Quoddá pedestre

felaptó
Nullus cygnus mg
Omnis cygnus mg
Quoddam migrú n

Darapti
Omne ál album
Omne ál pulchrú
Quoddam pulch
alb

felaptó
Nullú animal albu
Omne animal pulc
Quoddá pulchrum
albu

1. ſt. ou πιρ[illegible] ἄ ſla concludit
nullus. n. modus m. 3.
uniuerſaliter.

ΟΥΔΕΝ γὰρ κωλύει τὸ μὴ ἀ, τινὶ τῷ γ' μὴ ὑπάρχειν. τὸ δὲ β', τινὶ ὑπάρχειν. καὶ τὸ ἀ τῷ β' μὴ παντὶ ὑπάρχειν. οἷον τὸ λευκὸν καὶ τινὶ ζῴῳ οὐχ ὑπάρχει. τὸ δὲ καλὸν τινὶ ὑπάρχει. καὶ τὸ λευκὸν οὐ παντὶ καλῷ. ὥστ' ἐὰν ληφθῇ τὸ μὴ ἀ μηδενὶ τῷ γ'. τὸ δὲ β' παντὶ, ἀμφότερα μὴ ἀεὶ προτάσεις ἢ ἢ ἢ

ὅπῃ ἄτοπον. ὥστε τὸ ἄτοπον ἠκολούθησεν διὰ τοῦ ἀπίθανον ὅτι τὸ β' ὄν ἀναγκαῖον ἔσεται ἀμφοτέρων. καὶ τοῦ εἶναι τὸ α' λευκόν. καὶ τοῦ μὴ εἶναι ὅτι ἐδείχθη τοῦ διὰ τριῶν συλλογισμοῦ διὰ τριῶν δὲ ἐκλήθη ὅτι λαμβανόντων τοὺς ὅρους καὶ τὸν ἐλάττονα ἄκρον ὑποθετικὸν καὶ τὸν μείζονα. ὅτε οὖν ὑποθετικὸς ὁ συλλογισμὸς, ὅτι ἔχει τοὺς ὅρους. οὔτε κατηγορικὸς, ὅτι ὑποθετικαί εἰσιν αἱ προτάσεις διὰ τοῦ διὰ τριῶν ἐκλήθη.

ΑΔΥΝΑΤΟΝ ὄν αἰτίας εἶναι τὸ ἄλλο.

Α' δυνατὸν φησὶν ὄν αἰτίας εἶναι τὸ ἄλλο συμπέρασμα τοῦ ἄλλου εἴδους τῆς προτάσεως καὶ ὄντος καὶ μὴ ὄντος.

ΛΕΓΩ δὲ οἷον. τοῦ α' ὄντος λευκοῦ, τὸ β' εἶναι ὄν αἰτίας.

Ω' ς ἐὰν παραδείγματος τοῦ τὸ λέγειν. ὅτι ἢ τοῦ τὸ ὁμολογεῖται, ὅτι τοῦ α' ἢ τύχοι λευκοῦ ὄντος, τὸ β' μέγα εἶναι ὄν αἰτίας, καὶ τοῦ λευκοῦ μὴ ὄντος τὸ β' μὴ εἶναι.

ΚΑΙ μὴ ὄντος λευκοῦ τοῦ α', τὸ β' εἶναι ὄν αἰτίας ὅτιον. ἢ τοιουτονὶ ὄντος λευκοῦ οἷον τοῦ α', αἰτίας εἶναι μέγα, τὸ β'. τοῦ δὲ β' ὄντος μεγάλου. τὸ γ' μὴ εἶναι λευκὸν, αἰτίας, ἢ τὸ α' λευκὸν τὸ γ' μὴ εἶναι λευκὸν. καὶ ὅτιον συνὸν ὄντων, θατέρου ὄντος, αἰτίας θατέρου εἶναι, τούτου μὴ ὄντος, αἰτίας τὸ α' μὴ εἶναι. τοῦ δὲ β' μὴ ὄντος μεγάλου, τὸ α' οὐκ οἷόν τε λευκὸν εἶναι. τοῦ δὲ α' μὴ ὄντος λευκοῦ, ἢ αἰτίας τὸ β' μέγα εἶναι, συμβαίνει ὄν αἰτίας τοῦ β' μὴ ὄντος μεγάλου, ἄλλο τὸ β' μέγα εἶναι. τοῦτο δὲ ἀδύνατον. ἢ γὰρ τὸ β' μὴ ἔστι μέγα, τὸ α' οὐκ ἔσται λευκὸν ὄν αἰτίας. ἢ οὖν μὴ ὄντος τοῦ λευκοῦ τὸ β' ἔσται μέγα, συμβαίνει ἢ τὸ β' μὴ ἔστι μέγα, εἶναι μέγα, ὡς διὰ τριῶν.

Ε' ἐξ αἰτίας καλῶς ἐλέγομεν καὶ ἰδὼν τῶν προτάσεων ὅτι τῶν προτάσεων ἀληθῶν οὐσῶν, αἰτίας τὸ συμπέρασμα ἀληθὲς οὐκέτι δὲ τῶν προτάσεων μὴ οὐσῶν ἀληθῶν. τὸ συμπέρασμα μὴ εἶναι ἀληθὲς· οὐδὲ χεται γὰρ ἀληθὲς εἶναι τὸ συμπέρασμα.

ΤΟ δὲ κύκλῳ καὶ ὄν ἀλλήλων δείκνυται ὅτι, τὸ διὰ τοῦ συμπεράσματος. καὶ τοῦ αὐτάλιν τῇ κατηγορείᾳ, τῶν ἑτέρων λαβόντα πρότασιν, συμπεραίνεται τὸν λοιπὸν, ἵν' ἐλάμβανεν σὺν ἑτέρῳ συλλογισμῷ.

Ε ἐρικῶς πῶς ἐκφυσῶν σύνεστιν ἀληθὲς συλλογίσασθαι, νῦν λέγει περὶ τῶν κύκλῳ δεικνυμένων συλλογισμῶν. καὶ τῶν δι' ἀλλήλων δείκνυται δὲ δεῖ, ὅτι αὐτὴ ἡ κύκλῳ ἢ καὶ δι' ἄλλου δεῖξις, οὐκέτι χρήσιμον πρὸς τὸν ἀποδεικτικὸν μέθοδον. διὰ τὸ ἄλλο καὶ αἴτιον εἶναι καὶ αἰτιατὸν ὡς δείξομεν. ἵνα δὲ γένηται δι' ἀλλήλου δεῖξις, πέντε τοῦ δεῖ αἰσχρόφωνον ποιῆσαι τῆς μιᾶς προτάσεως καὶ τὸ συμπέρασμα λαβεῖν ὡς πρότασιν διαφέρει δὲ αἰσχρόφωνον αὐτηρόφωνος. ὅτι ἡ μὲν αὐτηρόφωνον μετὰ τοῦ συναληθεύειν γίνεται. ἡ δὲ αἰσχρόφωνον, οὐ πάντως.

ΟΙΟΝ εἰ δεῖξαι δεῖξαι ὅτι τὸ α' τῷ γ' παντὶ ὑπάρχει. δεῖξαι δὲ διὰ τοῦ β', πάλιν εἰ δεικνύοι ὅτι τὸ α' τῷ β' ὑπάρχει. λαβὼν τὸν μὲν α' τῷ γ' ὑπάρχειν. τὸν δὲ γ' τῷ β', καὶ τὸ α' τῷ β'. πρότερον δὲ αὐτὰ πάλιν ἐλάμβανε τὸ β' τῷ γ' ὑπάρχειν. ἢ εἰ ὅτι τὸ β' τῷ γ' δεῖ δεῖξαι ὑπάρχειν. εἰ λάβοι τὸ α' κατὰ τοῦ γ' ὅλῳ συμπέρασμα. τὸ δὲ β' κατὰ τοῦ α' ὑπάρχειν. πρότερον δὲ ἐλήφθη αὐτάλιν τὸ α' κατὰ τοῦ β'.

Ο' τι ὀφείλομεν λαβεῖν τὴν μίαν πρότασιν καὶ αἰσχρέψαι καὶ οὕτω ποιῆσαι τῷ δι' ἀλλήλων δεῖξιν. εἴρηται δὲ οἷον εἰ δεῖξαι ὅτι τὸ α' τῷ γ' ὑπάρχει διὰ τοῦ β'. εἴπε εἰ βουλήθῃς δεῖξαι εἰ καὶ τὸ α' παντὶ τῷ β' ὑπάρχει, ποιήσας οὕτως τὸ α' παντὶ τῷ γ'. τὸ γ' παντὶ τῷ β' ἵνα αἰσχρέψῃς οὐκοῦν καὶ τὸ α' παντὶ τῷ β' καὶ ἀκριβῶς ὀφείλομεν σκοπῆσαι ὅτι ἰδὼν τῆς δι' ἀλλήλου δείξεως ἡ μία πρότασις παραλαμβάνεται ὑγιὴς ὄν αἰτίας. ἡ δὲ μία αἰσχρέφεται. εἰ γὰρ ἀμφοτέρας αἰσχρέψομεν ἢ μὴ τὴν μίαν ὑγιῶς λαβόμεν οὐ ποιοῦμεν συλλογισμόν. πάλιν ἐλήφθη πρῶτον ὅτι τὸ α' τῷ γ' ὑπάρχει. διὰ αἰτίου τοῦ β'. αἰτιατὸν γέγονεν τὸ α' γ'. νῦν δι' ἐλήφθη τὸ α' γ' ὡς αἴτιον τὸ δὲ α' β' ὡς αἰτιατὸν ὅτι ἄτοπον. τὸ ἄλλο καὶ αἴτιον καὶ αἰτιατόν.

ΑΛΛΩΣ δ' οὐκ ἔστιν ὄν ἀλλήλων δεῖξαι. εἴτε γὰρ ἄλλο μέσον λήψεται, οὐ κύκλῳ. ὅ δὲν γὰρ λαμβάνεται τῶν ἄλλων. εἴτε τούτων τι, αἰτίας καὶ θατέρου μόνον. εἰ γὰρ ἄμφω, τὸ ἄλλο ἔστω συμπέρασμα. δεῖ δὲ ἕτερον.

Β οὐκ εἶναι δεῖξαι ὅτι ἄλλως οὐκ εἰδέχεται συναχθῆναι τὰς δι' ἀλλήλους δείξεις. οὔτε γὰρ εἰ ἄλλον ὅρον ἐμβάλῃς αὐτὸ τοῦ β', ποιεῖς τὴν δι' ἀλλήλων δεῖξιν. ἄλλας γὰρ ποιεῖς προτάσεις. καὶ ἄλλο συμπέρασμα καὶ πάλιν τὰς ἄλλας προτάσεις λαβεῖν οὐ δυνατὸν ἐπεὶ τὸ ἄλλο ἔστω συμπέρασμα. αἰτίας καὶ οὐδὲ τὴν μίαν πρότασιν λαβεῖν μετὰ αὐτηρόφωνος. ἢ δὴ δὲ ἐδείξαμεν τὴν ἀλλήλων διαφέρουσιν.

ΕΝ ΜΕΝ οὖν τοῖς μὴ αὐτηρέφουσιν, ὄν αἰ ἀποδείκνυν τῆς ἑτέρας προτάσεως γίνεται ὁ συλλογισμός. οὐ γὰρ ὄν αἰ ἀποδεῖξαι διὰ τούτων τῶν ὅρων, ὅτι τοῦ μέσου τὸ τρίτον ὑπάρχει. ἢ τοῦ πρώτου τὸ μέσον.

Ε' ποιεῖ ἢ αὐτηρόφωνον. ἢ ἀληθὲς ἢ ψεῦδος. ἀληθὲς μὲν ἰδὼν τῶν ὄντων ἀληθῶν, ψεῦδος δὲ ἰδὼν τῶν μὴ ὄντων. σαφὲς δὲ τῶν. οἷον ἰδὼν τοῦ προτέρου. πᾶς ἄνθρωπος γελαστικός. καὶ πᾶς γελαστικὸς ἄνθρωπος. ἰδὼν δὲ τοῦ

illogismus διὰ τε
unde sic dictus &
cod nõ ÷ hypothetic
eq: categoricus &
ut id ratio

circulariter & ex
e mutuo propositi
mes demonstrare
ac syllogismos

χυαστροφὴ, a
χυτιστροφὴ D

Omne . β . est . α .
Omne . γ . est . β .
Omne . γ . est . α

Omne . γ . est . α .
Omne . β . est . γ .
Omne . β . est . α

Omne . α . est . β .
Omne . γ . est . α
Omne . γ . est . β

χυτιστροφὴ uel ÷
uera uel falsa & qndo
hoc qndo illud.

1. substantiae animal
non euertere m) sem
rem sed maorem scili
t faciẽdo & o? ãl ÷
Omnis S^a. est . ãl

1. deest. dia. ut praecedente
facie versu. 7. ante finem

exponit Veronensis Durana.

ΒΙΒΛΙΟΝ β'. multi probare conclusione conversam CII

δευτέρου ψεῦδος. οἷον πᾶς ἄνθρωπος ζῶον. καὶ πᾶν ζῶον ἄνθρωπος. τούτῳ τῷ δευτέρῳ αἰσχρόφωνον αἰ ἀποδεικτὸν καὶ αὐτὸ τὸ ψεῦδος καὶ μὴ δυνάμενον ἀποδεικνύναι. τὸ δὲ δυνάτον ἀποδεῖξαι ὅτι πᾶν ζῶον ἄνθρωπος ὄν. οὐκοῦν ἢ μία αἰ ἀποδεικτὸς δυείσεται πρότασις. ἢ δὲ ἄλλη ὑγιής. καὶ δείκνυται τὸ συναχθόμενον.

ΕΝ δὲ τοῖς αὐτηρέφουσιν ἔστω πάντα δεικνύμενα δι' ἀλλήλων. οἷον εἰ τὸ α' καὶ τὸ β' καὶ τὸ γ' αὐτηρέφουσιν ἀλλήλοις. quia. s. est indemonstrabilis & p consequens falsa

Φ ησὶν ὁ ἄλλος ὅτι οὐ δυνατὸν δεῖξαι τὸν αὐτηρεφομένων πρότασιν διὰ συλλογισμοῦ, εἰ μήτις γε αἴρεσιν λάβῃ, τὸν ὄν ἐξιστάζουσιν αἰσχρόφωνον. τὸν ἄλλον γὰρ δι' ἀλλήλων δεῖξαι οὐδὲ χεται.

ΔΕΔΕΙΧΘΩ γὰρ τὸ α' γ' διὰ μέσου τοῦ β' εἰ πάλιν τὸ α' β' διὰ τοῦ συμπεράσματος, καὶ τῆς β' γ' προτάσεως αὐτηρεφείσης. ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ β' γ', διὰ τοῦ συμπεράσματος, καὶ τῆς α' β' προτάσεως αὐτηρεμμένης διὰ δὲ τὴν τὸ γ' β' καὶ τὸν β' α' πρότασιν ἀποδεῖξαι.

Ε' δείχθω τὸ α' παντὶ τῷ γ' διὰ τοῦ β' οὕτως. τὸ α' παντὶ τῷ β'. τὸ β' παντὶ τῷ γ'. τὸ α' παντὶ τῷ γ' τὸ γ' παντὶ τῷ β'. τὸ ἄρα α' παντὶ τῷ β' εἰ δὲ δέον δεῖξαι τὸ α' β' δείκνυμεν διὰ τοῦ γ' οὕτως. τὸ α' παντὶ τῷ γ', τὸ γ' παντὶ τῷ β'. τὸ ἄρα α' παντὶ τῷ β' εἰ δὲ δέον δεῖξαι. τὸ β' γ' οὕτως. τὸ β' παντὶ τῷ α'. τὸ α' παντὶ τῷ γ'. τὸ β' παντὶ τῷ γ'.

ΤΑΥΤΑΙΣ γὰρ αἰ ἀποδείκτοις κεχρήμεθα μόναις ἐὰν οὖν ληφθῇ τὸ β' παντὶ τῷ γ' ὑπάρχειν. καὶ τὸ γ' παντὶ τῷ α'. συλλογισμὸς ἔσται τοῦ β' πρὸς τὸ α' πάλιν ἐὰν ληφθῇ τὸ μὴ γ' παντὶ τῷ α'. τὸ δὲ α' παντὶ τῷ β'. αἰ ἀναγκαῖον τὸ γ' παντὶ τῷ β' ὑπάρχειν σὺν ἀμφοτέραις δὴ τούτοις τοῖς συλλογισμοῖς ἡ γ' α' πρότασις αἰ ἀποδεικτὸς ἐλήφθαι. αἱ γὰρ ἕτεραι, δεδειγμένοι ἦσαν. ὥστε αὐ τούτων ἀποδεῖξαμεν, ἃ πρὸ σαν ἔστον δεδειγμένοι δι' ἀλλήλων. probato minoris commerse

Η Α' ναποδείκτοις αὐτοῖς τοῦ ψεῦδος καὶ μὴ ἀποδεικτὸν τῆς ἑτέρας προτάσεως γίνεται ὁ συλλογισμός. οὐ γὰρ ὄν αἰ ἀποδεῖξαι διὰ τούτων τῶν ὅρων, ὅτι τοῦ μέσου τὸ τρίτον ὑπάρχει. ἢ τοῦ πρώτου τὸ μέσον. ἢ τῆς α' γ' πρότασις ἐλήφθαι αἰ ἀποδεικτὸς. τὸν α' γ' ἢ τῆς νῦν συμπέρασμα. νῦν πρότερον ἔλαβον. αἱ γὰρ ἄλλαι ἦσαν ἀποδεδειγμέναι πρότασις. ἐὰν δὲ καὶ τὸν α' γ' ἀποδείξαμεν. ὅλως ἐσμὲν ἀποδείξαντες.

ΕΑΝ οὖν ληφθῇ τὸ γ' παντὶ τῷ β'. καὶ τὸ β' παντὶ τῷ α' ὑπάρχειν. ἀμφοτέραι τε αἱ προτάσεις ἀποδεδειγμένοι λαμβάνονται. καὶ τὸ γ' τῷ α' ἀνάγκη ὑπάρχειν.

Λ έγει πῶς δείκνυται ἢ α' γ' ὥσπερ γὰρ ἐδείξαμεν πῶς ἡ α' β' ὑπάρχει. καὶ ἡ β' α'. καὶ πῶς ἡ β' γ'. καὶ ἡ γ' β'. ὁμοίως καὶ τοῦ α' γ'. βούλεται ἀποδεῖξαι οὕτως τὸ α' παντὶ τῷ β'. τὸ β' παντὶ τῷ γ'. εἰ δὲ τὸ γ' τῷ α' οὕτως. τὸ γ' παντὶ τῷ β'. τὸ β' παντὶ τῷ α'. τὸ γ' παντὶ τῷ α'.

ΦΑΝΕΡΟΝ οὖν ὅτι εἰ μόνοις τοῖς αὐτηρέφουσι, κύκλῳ, καὶ δι' ἀλλήλων δίχεται γίνεσθαι τὰς ἀποδείξεις.

Φ ανερόν φησιν ἐκ τῶν ἐρημένων ὅτι αἰσχρόφωνον γινομένης, γίνεται δι' ἀλλήλων δεῖξις. ἤτοι ἀληθὲς αὐτηρόφωνον. ἢ τοι ψεῦδος.

ΕΝ δὲ τοῖς ἄλλοις, ὥσπερ πρότερον εἴπομεν. συμβαίνει δὲ ἢ εἰ τούτοις ἄλλῳ τῷ δεικνυμένῳ χρῆσθαι πρὸς τὴν ἀποδεῖξιν τὸ μὴ γὰρ γ', καὶ τοῦ β', καὶ τὸ β' καὶ τοῦ α' δείκνυται. ληφθέντος τοῦ γ' καὶ τοῦ α' λέγεσθαι. τὸ δὲ γ' καὶ τοῦ α' διὰ τούτων δείκνυται τῶν προτάσεων. ὥστε τῷ συμπέρασμα λαμβάνεσθαι πρὸς τὴν ἀποδεῖξιν.

Τ οῖς ἄλλοις λέγει τοῖς τὰς ψεύδεις αἰσχρόφωνα ποιοῦσιν. εἰ δὲ τούτοις τοῖς τὰς ἀληθεῖς αἰσχρόφωνα. ὁμοίως δείξομεν τὸ δὲ τῷ δὲ ὑπάρχειν ἢ οὔ. m negatiues propositionibus

ΕΠΙ δὲ τῶν τερπτικῶν συλλογισμῶν ὧδε δείκνυται δι' ἀλλήλων. ἔστω τὸ μὴ β' παντὶ τῷ γ' ὑπάρχειν. τὸ δὲ α' μηδενὶ τῷ β'. συμπέρασμα, ὅτι τὸ α' οὐδενὶ τῶν γ'. εἰ δὴ πάλιν δεῖ συμπεραίνεσθαι, ὅτι τὸ α' οὐδενὶ τῶν β', ὁ πάλαι ἔλαβεν, ἔστω τὸ μὴ α', μηδενὶ τῷ γ'. τὸ δὲ γ' παντὶ τῷ β', οὕτω γὰρ αὐτὸ πάλιν ἡ πρότασις. α. s. m minore primary syllogism

Ε ἰρικῶς ὅπως εἰ τῷ πρώτῳ σχήματι τὰ κατηφατικὰ ἐδείκνυτο. νῦν περὶ τῶν τερπτικῶν λέγει. ὅτι δὴ κνυται μὴ ἡ μείζων πρότασις. ἡ δὲ ἐλάττων οὐ δείκνυται. εἰ μὴ διὰ τοῦ προσλήψει συλλογισμοῦ εἰδείκνυτο γὰρ ὅτι τὸ α' διὰ μέσου τοῦ β'. οὐδενὶ ὑπάρχει τῷ γ' πόθεν δῆλον ὅτι τὸ α' οὐδενὶ τῷ β' οὕτω πάλιν τὸ α' οὐδενὶ τῷ γ'. τὸ γ' παντὶ τῷ β' ὑπέκειτο δὲ τὸ β' παντὶ τῷ γ'. καὶ τὸ α' ἄρα οὐδενὶ τῷ β'. οὐκέτι δὲ δυνατὸν τὴν ἐλάττω πρότασιν δεῖξαι. εἰ μὴ διὰ προσλήψεως ἐπεὶ διὰ κατηγορείας οὐ δυνατόν. ἥτε γὰρ μείζων ἀποφατικὴ. καὶ τὸ συμπέρασμα ἀποφατικόν. ἐκ δὲ ἀποφατικῶν, οὐδὲν συμβαίνει γενέσθαι διὰ δὲ προσλήψεως δείκνυται ἡ ἐλάττων πρότασις οὕτως. ἵνα εἴπεμεν ὡς τὸ α' οὐδὲ ὅλως ὑπάρχει. τούτῳ τὸ β' παντὶ ὑπάρχει. τῷ δὲ γ' τὸ α' οὐδὲ ὅλως ὑπάρχει. τούτῳ οὖν τὸ β' παντὶ καὶ ἀδέναι δεῖ ὅτι νῦν τῶν κατὰ πρόσληψιν συλλογισμῶν ὁ εἷς ὅρος ἀόριστος ὤν. ὕστερον δείζεται ὡς ἐρῆκαμεν. τὸ α' οὐδενὶ. τούτῳ τὸ β' παντί. ἰδοὺ ἀόριστον ἐλάβομεν τὸν ἕκατον ὅρον. ὕστερον δὲ δείζεται. ὅτιον εἴπομεν τῷ δὲ γ' τὸ α' οὐδενὶ. τούτῳ οὐκοῦν τὸ β' παντί. καὶ ἀνοῦσι δὲ οἱ κατὰ πρόσληψιν συλλογισμοὶ τοῖς τε κατηγορικοῖς καὶ τοῖς ὑποθετικοῖς. ὁμοίως δὲ διαφέρουσιν. καὶ τοῖς κατηγορικοῖς μὴ κεῖ

Primarius syllogism)
Probatio minoris
Probatio maoris

α. Lapis — Nullum animal lapis — Cui nulli est lapis est animal
β. animal — Omnis hõ animal — Sed homini nulli est lapis
γ. Homo — Nullus hõ lapis — Ergo omni homini est ãl

Probatio maoris
Nullus homo lapis
Omne animal homo
Nullũ animal lapis

ut in hoc syllogismo
Oẽ animal est substantia
Oĩs homo est animal
Oĩs homo est substantia
Omnis homo est substantia
Omne animal est homo
Omne animal est substantia

α. substantia . 1.
β animal . 2. medũ
γ homo . 3.

ἀναπόδεικτον. 1. p & quae ob id nequ demonstrari.

α . ἄρνος
β ἄνας
γ λογι

Oẽ risibile homo
Omne rõale risibil
Omne rõale homo
Probatio
Omne rationale h
Omne risibile ratio
Omne risibile hom
Probatio min
Omnis hõ risibilis
Omne rationale ho
Omne rationale ri
Probatio maori
Omne rõale risibile
Omnis hõ rationale
Omnis homo risibi
Probatio minoris
Omnis homo rationa
Omne risibile homo
Omne risibile ratio
Probatio cõclusio
comuerse
Omne risibile ratio
Omnis homo risibil
Omnis homo ration

κατὰ πρόσληψιν secundum termin syllogismorũ hypocorum

Syllogism
κατὰ πρόσ
ter quo ab
rant a categori
& hypothetic is &
cõmunicent cũ ui

ναγκαῖον ὅτι οἱ τρεῖς τὰς ἀρχὰς ἀξιοῦντες ἔχειν ὅρους. διαφέρει δὲ ὅτι εἷς ὅρος, πάντως τὸ πρῶτον ἀόριστον δεῖ. καὶ ὀφείλουσιν ὁμολογεῖν προσαιρεῖν αὐτὸ προτάσεις. τῶν δὲ ὑποθετικῶν οἱ νόμοι καθ' οὗ συμπέρασμα σωιάγουσιν, ἀλλὰ πρότασιν, λέγοντες τοῦτο τὸ β' παντὶ. ὥστε εἶναι παντὶ τῷ γ' τὸ β'. ὥστε καὶ οἱ ὑποθετικοὶ. διαφέρουσι δὲ καθ' ὃ ποιοῦσι τοῖς κατηγορικοῖς.

ΕΙ δὴ ὅτι τὸ β' τῷ γ' διὰ συμπεράσματος, οὐκέτι ὁμοίως αὐτὴν ἐρεῖ τὸν α β', ἢ δὲ αὐτὴ πρότασις τὸ β' μηδενὶ τῷ α'. καὶ τὸ α' μηδενὶ τῷ β' ὑπάρχειν. ἀλλὰ λιπεῖν ὦ τὸ α' μηδενὶ ὑπάρχει, τὸ β' παντὶ ὑπάρχειν. ἔστω τὸ α' μηδενὶ τῷ γ' ὑπάρχειν, ὅπερ ἦν τὸ συμπέρασμα. ᾧ δὲ τὸ α' μηδενὶ, τὸ β' ἀληθῶ παντὶ ὑπάρχειν. καὶ ἀνάγκη ἄν τὸ β' παντὶ τῷ γ' ὑπάρχειν. ὥστε φανῶν ὄντων, ἓ κατὰ συμπέρασμα γίγνοιτο. καὶ τὸ κύκλῳ ἀποδεικνύοιμεν τουτέστι τὸ συμπέρασμα λαμβάνοντα. καὶ αὖ πάλιν τὸν ἑτέραν πρότασιν τῶν λοιπῶν συλλογίσασθαι.

Ε' αὖ χρεὰ φησι δεῖξαι τὸν ἐλάττω πρότασιν, οὐ δύναται δι' αὐτοῦ τοῦ τῆς μείζονος. ἐπαδὴ καὶ τὸ συμπέρασμα ἀποφατικόν. καὶ ἡ μείζων, ἐκ δύο ἀποφατικῶν ἀ γίνεται συλλογισμός. ἢ τοι οὐ σωιάγεται συμπέρασμα συλλογιστικόν. ἀλλὰ πῶς, διὰ προσλήψεως οὕτως ὅτι τὸ α' ἀδενὶ ὑπάρχει, τοῦτο τὸ β' παντὶ. τῷ δὲ γ' τὸ α' οὐκ ἔστιν ὑπάρχειν. τοῦτο ἄρα τὸ β' παντὶ. ἰδοὺ ἵνα διέξῃ τὸν ἐλάττω πρότασιν τῶν πρώτων χρόνων, διὰ προσλήψεως ἔδειξεν. ἡ δὲ πρόσληψις ἔδειξε τὸν ἐλάττω πρότασιν διὰ τῶν τρίτου χρόνου.

ΕΡΙ δὲ τῶν κοινῶν μέρεσι συλλογισμῶν, τὸν μὴ καθόλου πρότασιν, οὐκ ἔστιν ἀποδεῖξαι διὰ τῶν ἑτέρων. τὸν δὲ κατὰ μέρος ἐστὶν. ὅτι μὴ οὐ οὐκ ἔστιν ἀποδεῖξαι τὸν καθόλου, φανερόν. τὸ μὴ γὰρ καθόλου δείκνυται διὰ τῶν καθόλου. τὸ δὲ συμπέρασμα, οὐκ ἔστι καθόλου. δεῖ δὲ ἐκ τῶν συμπεράσματος δεῖξαι καὶ ἐκ τῆς ἑτέρας προτάσεως.

Ε' πλήρωσιν οὖν τῷ πρώτῳ χρόνῳ περὶ τῶν ἄμφω καθόλου, νῦν ἦλθεν περὶ τῶν μερικῶν συμπεράσματος. ἢ τῶν πρῶτον περὶ τῶν καταφατικῶν φησι. ὅτι τῆς ἐλάττονος προτάσεως οὐ δέχεται δεῖξαι τὸν κύκλῳ. τῆς δὲ μείζονος, οὐκέτι οὐδέχεται. ἢ μὴ ἄρα διὰ προσλήψεως πάλιν. ἢ γὰρ μείζων καθόλου καταφατικὴ. τὸ δὲ καθόλου καταφατικὸν ἐκ τῶν καθόλου σωιάγετο. καὶ οὐ τοῦτο ἤτε ἐλάττων μερικὴ καὶ τὸ συμπέρασμα μερικόν. ἐκ δύο δὲ μερικῶν οὐδὲν σωιάγεται.

Ε' ΤΙ ὅλως οὐδὲ γίνεται συλλογισμὸς αὐτηρεφείας τῆς προτάσεως. οὐ μέρα γὰρ ἀμφότερα γίνονται αἱ προτάσεις. τὸν δὲ ἀδὶ μέρος ἐστί. δεδείχθαι γὰρ τὸ α, καὶ τὸν τῶν γ' διὰ τῶν β'. ἐὰν οὖν λιφθῇ τὸ β' παντὶ τῷ α', καὶ τὸ συμπέρασμα μενῇ, τὸ β' τινὶ τῷ γ' ὑπάρξει, γίνεται γὰρ τὸ πρῶτον χρόνῳ καὶ τὸ α' μέσον.

Ε' πάλιν ὁ τρίτος τρόπος τῶν πρώτου χρόνου ὅτι ἐκ τῆς μείζονος καθόλου καταφατικῆς, τῆς δὲ ἐλάττονος μερικῆς καταφατικῆς. μερικὸν σωιάγων συμπέρασμα. φησὶν ὅτι κύκλῳ δεῖξαι τὴν ἐλάττονα ὅτι τὸ β' τινὶ τῷ γ' δυνατὸν ὅτως τὸ β' παντὶ τῷ α' (ὦ γὰρ τὸ α' παντὶ τῷ β'. τὸ δὴ β' παντὶ τῷ α') τὸ α' τινὶ τῷ γ' καὶ τὸ β' ἄρα τινὶ τῷ γ' ἢν δὲ μείζονα κύκλῳ οὐ δυνατὸν δεῖξαι διὰ τὸ καθόλου. τὸ δὲ καθόλου ἐκ δύο καθόλου ἐδείκνυτο τῶν οὖν δείκνυται διὰ προσλήψεως οὕτως. ὁ τῷ γ' ὑπάρχει τινὶ ὡς εἰ προτάσεις ἤρκεμεν. καὶ διὰ τῶν συμπεράσματος. καὶ τῶν τῷ τινὶ σωιάγεται. τοῦτο ὑπάρχει τὸ α' (β' παντὶ καθόλου. τὸ δὲ β' ὑπάρχει τῷ γ' τινὶ. τῷ ἄρα β' τὸ α' παντὶ καὶ ἐδείχθη ἡ πρόσληψις διὰ τῶν τρίτου χρόνου.

ΕΙ ΔΕ συλλογισμὸς ὁ συλλογισμὸς, τὸν μὴ καθόλου πρότασιν οὐκ ἔστι δεῖξαι. διὸ καὶ πρότερον ἐλέχθη. τὸν δὲ εἰ μέρεσιν ἐστὶν, ἐκεῖ μὴ ὁμοίως αὐτηρεφῆ τὸ α' β', ὥστε καὶ ἀδὶ τῶν καθόλου, ἢν ἔστι διὰ προσλήψεως δὲ ὅτιν, οἷον ὦ τὸ α' τινὶ μὴ ὑπάρχῃ, τὸ β' τινὶ ὑπάρχειν. ἄλλως γὰρ ἐχόντων οὐ γίνεται συλλογισμός. διὰ τὸ ἀποφατικὸν εἶναι τὸν οὐ μέρεσι πρότασιν.

Ο' τέταρτος τρόπος τῶν πρώτου χρόνου ὅτιν ὁ ἐκ τῆς μείζονος καθόλου ἀποφατικῆς, τῆς δὲ ἐλάττονος μερικῆς καταφατικῆς, μερικὸν ἀποφατικὸν σωιάγων συμπέρασμα. καὶ φησὶν ὅτι οὔτε τὸν μείζονα, ὅτε τὸν ἐλάττονα δυνατὸν δεῖξαι διὰ τῆς κύκλῳ δείξεως. ἀλλὰ διὰ προσλήψεως μόνῃ ἢ ἐλάττων δείκνυται καὶ ἡ μὴ μείζων οὐ δύναται, διότι καθόλου ἢ δὲ ἐλάττων διὰ προσλήψεως, διότι καὶ ἡ μείζων καὶ τὸ συμπέρασμα ἀποφατικόν. ἐκ δὲ ἀποφατικῶν οὐδὲν σωιάγετο. τῶν δὲ ἐλάττων δείκνυται, οὕτως ὦ τὸ α' τινὶ μὴ ὑπάρχει, τοῦτο τὸ β' τινὶ ὑπάρχειν. τῷ δὲ γ' τὸ α' τινὶ οὐκ ὑπάρχει. τὸ ἄρα γ' τὸ β' τινὶ ὑπάρχει. καὶ ἄλλως οὐκ ἔνι.

ΕΝ ὁ τῷ δευτέρῳ χρόνῳ, τὸ μὴ καταφατικὸν, οὐκ ἔστι δεῖξαι διὰ τοῦτον τῶν τρόπον. τὸ ὁ τρίτον ὅτιν τὸ μὴ οὖν καταγορικὸν οὐ δείκνυται. διὰ τὸ μὴ ἀμφοτέρας εἶναι τὰς προτάσεις, καταφατικάς. τὸ γὰρ συμπέρασμα τρίτον ὅτιν. τὸ δὲ καταγορικὸν, ὅτι ἀμφοτέραν ἐδείκνυτο καταφατικῶν.

Ε' πλήρωσε περὶ τῶν πρώτου χρόνου, νῦν ἦλθεν ἤδη τὸ δεύτερον. νῦν οὐ ταῦθα ὁ δυνατὸν δεῖξαι κύκλῳ. ἢ κατὰ πρόσληψιν τὰς προτάσεις. καὶ τὸν μὴ ἔλαβε πρώτην συζυγίαν αὖω, νῦν δεύτεραν. τὸν ὁ δεύτεραν, νῦν πρώτην. καὶ τὸν ἔλαβε τρίτην, νῦν τετάρτην. καὶ τὸν τετάρτην, νῦν τρίτην.

¶ Maior probari nequit qa est universalis & cetera quae tradit philoponus

III. 2. καθαφατικόν

¶ Probatio minoris κατὰ πρόσληψιν

Cui alicui Lapis non inest, huic alicui animal inest

Sed homini alicui lapis nō in÷

Ergo homini alicui al inest. 2.

quidā homo est animal

τὸ ὁ ∴ suppl. int.

ω rf. ἀποφατικῶν ἐδεῖ

gulare documentu.

ria maior quā sit uniualis si probanda est et probari p uniuersa. Sed minor & confio pquas probanda. it particulares. & ex rticularibus syllogism illus conflatur. g

a. al, b. hō. r. Sortes

syllogismus pmarius

omnis homo animal

ortes est homo

ortes est animal

Probatio maioris

fieri circulo nequit ne cōcurrant duae ppositiones parti. g

ia pro probatio M maioris

robatio M maioris

Omne animal hō

Sortes est animal.

Sortes est homo

robatio Maioris

πρόσληψις

Quod inest alicui sorti inest omni homini

Animal inest alicui sorti. ergo al inest omni homini. 2. oris hō ÷ al

De 2a. fa.

Lapis, b. al, r, homo

Syllogismus primarius

ullum animal lapis

uidam homo animal

uidam hō nō ÷ lapis

[ali]s negatiua conuertitur in se. conuertit ullam & multo magis probare conuertentem. 1. Nullum animal lapis quam cōuersam. 1. nullus lapis animal. Sed mitosius credo textum & legendum est consonet aristotelis dictum. Το' β πρὸς τὸν α. ἢν γὰρ τὸ α' παντὶ τῷ β. & multo magis

ΒΙΒΛΙΟΝ β'

CIII.

ΤΟ δὲ τρίτον, ὧδε δείκνυται. ὑπαρχέτω τὸ α' παντὶ τῷ β' τῷ δὲ γ' μηδενί. συμπέρασμα, τὸ β' τῷ γ' οὐδενί. εἰ γὰρ οὖν λιφθῇ τὸ β' παντὶ τῷ α' ὑπάρχειν. τῷ δὲ γ' μηδενὶ, καὶ ἀνάγκη τὸ α' μηδενὶ τῷ γ' ὑπάρχειν. γίνεται δὴ τὸ β' ἀνῶμα. μέσον τὸ β'.

αμβάνει πρώτην τὴν ἐκ τῆς μείζονος καθόλου καταφατικῆς, τῆς δὲ ἐλάττονος καθόλου ἀποφατικῆς. καὶ φησὶν ὅτι τὸν μείζονα οὐ δύναται δεῖξαι κύκλῳ. τὸ δὴ καθόλου καταφατικὸν ἐκ δύο καταφατικῶν καθόλου ὦ. συνῆκεν δὲ καὶ τὸ συμπέρασμα καὶ ἐλάττων πρότασις ἀποφατικὴ τὸ ὁ ἐλάττονα τῶν καθόλου ὦ. οὐ γὰρ οὐδενὶ τῷ α' ὦ. δὴ τὸ α' οὐδενὶ τῷ γ'. τὸ δὲ ὁ ὦ. τὸ β' οὐδενὶ τῷ γ'. τὸ β' παντὶ τῷ α'. ὥστε τὸ β' οὐδενὶ τῷ α'. καὶ τὸ α' οὐδενὶ τῷ β'. δυνατὸν δὲ καὶ τὸν μείζονα ἢ καὶ μὴ κύκλῳ. ἀλλ' ὅμως καὶ τὸν πρόσληψιν δεῖξαι οὕτως. ὅτι ὦ τὸ γ' οὐδενὶ συμπεράσματι, τούτῳ παντὶ τὸ α'. τὸ δὲ β' οὐδενὶ τῷ γ'. τὸ ἄρα α' παντὶ τῷ β'.

ΕΙ ὁ τὸ α' β' τρίτον λιφθῇ. θάτερον ὁ καταγορικὸν, τὸ α' γ'. τὸ α' ἔσται ἀνῶμα. τὸ μὴ γ' παντὶ τῷ α'. τὸ ὁ β' οὐδενὶ τῷ γ' ὥστ' οὐδενὶ τῷ α' τὸ β'. οὐδὲ ἄρα τῷ β' τὸ α' μέσον τὸ γ'. διὰ μὲν ὅμως τὸν συμπεράσματος, ἢ τῆς προτάσεως τῆς μιᾶς, ἢ γίνεται συλλογισμός. προσληφθείσης ὁ ἑτέρας, ἔσται ἀνῶμα. ὦ λαμβάνει τὸν μείζονα τρίτον, τὸν δὲ ἐλάττονα καταφατικὸν. τὸν ὅμως μείζω δεῖξαι δυνατὸν, οὐ μὲν τοι τὸν ἐλάττω οὕτως. τὸ β' οὐδενὶ τῷ γ'. τὸ γ' παντὶ τῷ α'. τὸ ἄρα β' οὐδενὶ τῷ α'. καὶ τὸ α' οὐδενὶ τῷ β'. δεῖ τὸ δεύτερος ἐλήφθη οὕτος ὁ τρόπος, ἐπαδὴ δύο ἔχει αὐτηρεφὰς μίαν τὴν λέγουσαν τὸ γ' παντὶ τῷ α'. ὦ γὰρ τὸ α' παντὶ τῷ γ'. καὶ ἑτέραν τὸν τῶν συμπεράσματος τὸν δὲ ἐλάττω πρότασιν, δυνατὸν δεῖξαι διὰ προσλήψεως οὕτως. ὦ τὸ β' οὐδενὶ, τοῦτο τὸ α' παντί. τὸ δὲ β' τῷ γ' οὐδενί. οὐκοῦν τὸ α' τῷ γ' παντί.

.1. maior

ΗΝ ὁ μὴ καθόλου ὁ συλλογισμὸς ἢ. ἢ μὲν, οὐ ὅλῳ πρότασις οὐ δείκνυται. διὰ τὸν αὐτὴν αἰτίαν ὦν πρὸ ἔπομεν καὶ πρότερον. ἢ δ' ἐν μέρει, δείκνυται, ὅπαν ἢ τὸ καθόλου καταγορικόν. ὑπαρχέτω γὰρ τὸ β' μ. τὸ α' παντὶ τῷ β'. τῷ δὲ γ' μὴ παντί. συμπέρασμα, τὸ β' γ'. ἐὰν οὖν λιφθῇ τὸ β' παντὶ τῷ α'. ὦ δὲ γ' μὴ παντί, συμπέρασμα τὸ α' τινὶ τῷ γ' οὐκ ὑπάρξει. μέσον, τὸ β'.

λιρώσας περὶ τῶν καθόλου οὖν δευτέρῳ χρόνῳ, νῦν λέγει περὶ τῶν μερικῶν καὶ πρῶτον τὸν ἔχοντα, τὸν μείζονα καθόλου καταφατικὸν, τὸν δὲ ἐλάττονα μερικὸν ἀποφατικὸν, καὶ φησὶν ὅτι δ δυνατὸν τὸν μείζω κύκλῳ δεῖξαι διότι καθόλου. τὸν δὲ ἐλάττω δυνατὸν, οὕτως. τὸ β' παντὶ τῷ α'. τὸ β' οὐ παντὶ τῷ γ'. καὶ τὸ α' οὐ παντὶ τῷ γ'. ἢ πῆς λῶ ἐλάττων πρότασις τὸν ὁ μείζω δυνατὸν, διὰ προσλήψεως οὕτως ὦ β' ὑπάρχει οὐ παντί, τούτῳ τὸ α' παντί. τὸ δὲ β' τῷ γ' ὑπάρχει οὐ παντί. τὸ ἄρα α' τῷ β' ὑπάρχει παντί.

.1. neg: maior neg: minor mostratur circulo

ΕΙ δὲ ὅτιν ἢ καθόλου τρίτον, οὐ διαχθήσεται ἢ α' γ' πρότασις. αὐτηρεφεῖς τῶν τὸ α' β'. συμβαίνει γὰρ ἢ ἀμφοτέρας ἢ τὸν ἑτέραν πρότασιν γίνεσθαι ἀποφατικὴν. ὥστ' οὐκ ἔσται συλλογισμός. ἀλλ' ὁ μοίως διαχθήσεται ὡς ἢ ἀδὶ τῶν καθόλου ἐὰν λιφθῇ ὦ τὸ β' τινὶ μὴ ὑπάρχει. τὸ α' τινὶ ὑπάρχει. καὶ δὲ φησὶν ἢ μείζων ἢ ἀποφατικὴ, πάλιν ἢ μείζων οὐ διαχθήσεται. ἢ δὲ ἐλάττων, καὶ πρόσληψιν ὅτως. ὦ τὸ β' οὐ παντὶ ὑπάρχει, τούτῳ τὸ α' τινί. τῷ δὲ γ' τὸ β' οὐ παντὶ ὑπάρχει. τῷ ἄρα γ' τὸ α' τινὶ ὑπάρχει.

ΕΡΙ δὲ τῶν γ' χρόνου, ὅταν μὲ ἀμφότερα αἱ προτάσεις καθόλου λιφθῶσιν, οὐκ οὖν δέχεται δεῖξαι δι' ἀλλήλων. τὸ μὲ τὸν καθόλου δείκνυται διὰ τῶν καθόλου. τὸ δὲ οὖν τούτῳ συμπεράσματα, ἀεὶ κατὰ μέρος. ὥστε φανερὸν ὅτι οὐκ οὖν δέχεται ὅλως δεῖξαι διὰ τοῦτον τοῦ σχήματος τὸν καθόλου πρότασιν. ἐρικῶς ποῖαι προτάσεις δείκνυται οὖν δευτέρῳ χρόνῳ κύκλῳ καὶ ποῖαι οὐ δείκνυται κύκλῳ, ἀλλὰ διὰ προσλήψεως νῦν λέγει περὶ τῶν τρίτῳ χρόνῳ προτάσεων. καὶ πρῶτον ὅτι ἄμφω καθόλου. καὶ φησὶν ὅτι οὐ δύναται οὖν τρίτῳ χρόνῳ τὰς προτάσεις τὰς ὅτι ἄμφω καθόλου κύκλῳ δεῖξαι. διατί; τὰς γὰρ καθόλου, διὰ τῶν καθόλου ἐδείκνυμεν. οὖν δὲ τῷ τρίτῳ χρόνῳ τὸ συμπεράσματα μερικά. ὥστε οὐ δείκνυται οὖν τῷ τρίτῳ χρόνῳ ὅτι ἄμφω καθόλου προτάσεων.

Ε' ΑΝ δὴ μὲ ἢ καθόλου. ἢ δ' ἐν μέρει, ποτὲ μὲν ἔσται. ποτὲ δὲ οὐκ ἔσται συλλογισμός. ὅταν μὲν οὖν ἄμφοτερα καταγορικὰ λιφθῶσιν, καὶ τὸ καθόλου γίνεται πρὸς τῷ ἐλάττονι ἄκρῳ, ἔσται. ἐρικῶς, ὅτι ἢ καθόλου πρότασις οὐ δείκνυται τῶν τρίτου χρόνου, νῦν λέγει περὶ τῶν τὰ μὴ ἔχουσῶν καθόλου, τὸν δὲ ἄλλον μερικὸν. καὶ φησὶν. ὅτι ἐὰν ἀμφότερα λιφθῶσιν καταγορικά. καὶ ἢ μὲν μείζων μερικὴ ἢ δὲ ἐλάττων καθόλου, ἔσται. ἢ δὲ τὸ α' ἀπάλιν, οὐκ ἔσται. οἷον τὸ α' παντὶ τῷ β'. καὶ τὸ β' παντὶ τῷ α'. τὸ ἄρα α' τινὶ τῷ β'. τῶν τὸ δὲ δείκνυται. ὥστε νῦν τὸ γ' τινὶ τῷ β'. οὐ μὴν ὁ τὸ β' τινὶ τῷ α'. οὕτως ἢ μερικὴ πρότασις δείκνυται. ἢ δὲ καθόλου οὐ δείκνυται, διότι καθόλου ἐστὶν, ἢ μὴ ἄρα καὶ τὰ πρόσληψιν.

ΟΤΑΝ ὁ πρὸς θατέρῳ, οὐκ ἔσται. ὑπαρχέτω γὰρ τὸ α' παντὶ τῷ γ', τὸ δὲ β' τινί. συμπέρασμα τὸ α' β' ἐὰν οὖν λιφθῇ τὸ γ' παντὶ τῷ α' ὑπαρχεῖν αὐτηρεφείσης τῆς καθόλου. καὶ τὸ α' τῷ β' ὁ ὦν συμπέρασμα. τὸ μὲν γ' δέδεικται τινὶ τῷ β' ὑπάρχειν. τὸ δὲ β' τινὶ τῷ γ' οὐ δέδεικται. καὶ τοι ἀνάγκη.

sensu est quū in se fig deq mcagitur fit tm modo cesare pmitur hic. 2. loco. qa habet duas conuersiones & camestres gest secūd modus unā tantū ꝓ min mitosū, ideo mutat ordo. Hic patet mitosissimum ꝓ precedes philopom cometū g fiunt. 2. conuersiones in ca

Omnis hō S a

Quidā hō al a

Quoddā al S

Probatio minoris

Omnis S a homo

Quoddam al S a

Quoddā animal hō. ergo

Quidā hō animal. q erat pro

a. al, b. hō. r. Sortes

syllogismus primarius

omnis homo animal

ortes est homo

ortes est animal

Probatio maioris

fieri circulo nequit ne cōcurrant duae ppositiones parti. g

ia pro probatio M maioris

robatio M maioris

Omne animal hō

Sortes est animal.

Sortes est homo

robatio Maioris

πρόσληψις

Quod inest alicui sorti inest omni homini

Animal inest alicui sorti. ergo al inest omni homini. 2. oris hō ÷ al

De 3a. f

a. Substantia

b. Homo

c. Animal

Quidā homo substa

Omnis homo ~~substa~~ animal

Quoddā ~~Substa~~ subst

Probatio minoris

Omne animal hom

Quoddā al substatia

Quoddā substatia h

Quidā hō subst q er

α. animal

β. Homo

γ. Lapis

¶ Probatio minoris circulo

Omne animal hō

Nullus lapis ani

Nullus lapis hō

¶ Probatio maioris

Omne animal hō

Nullus lapis hom

Nullus lapis ani

¶ Probatio maioris

Omne animal hō

Nullus hō lapis

Nullū al lapis. c

Nullus lapis al

Oris hō animal

Quidā lapis nō ÷ a

Quidā lapis nō ÷

Probatio minor

Omne al homo

Quidā lapis nō ÷ hō

Quidā lapis nō ÷ o

Dc 3. f

a. al, b. lapis. r.

Nullus lapis ani

Oris homo anima

¶ Probatio mai

Omne animal ho

Nullus hō lapis

Nullū al lapis

Oris hō animal

Quidā lapis nō ÷ a

Quidā lapis nō ÷

ΟΥΚ ἔσται δὲ προκείμενον, ἐπεὶ συμβαίνει τὸ γ' τινὶ τῷ β'. ἀλλ' ὕστερον αὐτοῖς ἐφαρμόσει. ὅτι καὶ τὸ β' τινὶ τῷ γ'. καὶ οὕτως ἔσται.

ΕΙ τὸ γ' τινὶ τῷ β', καὶ τὸ β' τινὶ τῷ γ' ὑπάρχειν. ἀλλ' οὐ ταυτόν ὅτι τόδε τῷδε ὑπάρχειν, καὶ τόδε τῷδε. ἀλλὰ προσληπέον ὅτι εἰ τόδε, τινὶ τῷδε. καὶ θάτερον τινὶ τῷδε. τούτου δ' ληφθέντος, δηλονότι γίνεται ἐκ τῶν συμπεράσματος, καὶ τῆς ἑτέρας προτάσεως συλλογισμός.

Ο ὑπὸ γὰρ τοῦ ταυτοῦ ὅτι λέγω. εἰ τὸ β' τινὶ τῷ γ'. καὶ τὸ γ' τινὶ τῷ β'. ὅτι γὰρ λέγω τὸ β' τινὶ τῷ γ' ὑπάρχειν, ὑποκείμενον ὅτι τὸ γ'. κατηγορούμενον δὲ τὸ β'. ὅταν δὲ λέγω ὅτι τὸ γ' τινὶ τῷ β'. τὸ μὲν β' λαμβάνω ὑποκείμενον. τὸ δὲ γ' κατηγορούμενον. ἐπεὶ δὲ τὸ ὑποκεῖσθαι καὶ κατηγορεῖσθαι.

ΕΙ δὲ τὸ μὲν β' παντὶ τῷ γ', τὸ δ' α τινὶ τῷ γ'. ἔσται δεῖξαι τὸ α γ', ὅ, παν ληφθῇ τὸ μὲν γ' παντὶ τῷ β' ὑπάρχειν, τὸ δὲ α, τῷ β' τινί. εἰ γὰρ τὸ γ' παντὶ τῷ β' ὑπάρχει, τὸ δ' α τινὶ τῷ γ' ὑπάρχειν. μέσον τὸ β'.

εἰ φανὲν ἢ μείζων μερικὴ, ἢ δὲ ἐλάττων καθόλου, δῆλον ὅτι δεῖξαι τὴν μείζω πρότασιν ἀλλὴν προσλαμβανόμενος οὕτως τὸ α τινὶ τῷ γ' τὸ β' παντὶ τῷ γ'. καὶ τὸ γ' παντὶ τῷ β' καὶ τὸ β' τινὶ τῷ α. τὸ ἄρα α τινὶ τῷ γ'.

ΚΑΙ ἔστω ἡ μὲν κατηγορικὴ, ἡ δὲ στερητικὴ. καθόλου δὴ ἡ κατηγορικὴ, δεικθήσεται ἡ ἑτέρα. ὑπαρχέτω γὰρ τὸ β' παντὶ τῷ γ'. τὸ δ' α τινὶ μὴ ὑπαρχέτω. συμπέρασμα, ὅτι τὸ α τινὶ τῷ β' οὐκ ὑπάρχει. ἐὰν οὖν προσληφθῇ τὸ γ' παντὶ τῷ β' ὑπάρχειν. δῆλον ὅτι καὶ τὸ α οὐ παντὶ τῷ β', ἀνάγκη τὸ α τινὶ τῷ γ' μὴ ὑπάρχειν. μέσον τὸ β'.

ἐὰν δὲ ἡ μείζων στερητικὴ μερικὴ, ἡ δὲ ἐλάττων καθόλου καταφατικὴ, δεικθήσεται ἡ μείζων κύκλῳ οὕτως τὸ α οὐ παντὶ τῷ β'. τὸ β' παντὶ τῷ γ'. τὸ α οὐ παντὶ τῷ γ'. τὴν δὲ ἐλάττω καταγορικὴν, διὰ προσλήψεως δείκνυμεν.

ΟΤΑΝ ὁ στερητικὴ καθόλου γένηται, οὐ δείκνυται ἡ ἑτέρα, εἰ μὴ ὥσπερ ἀδύ τῶν πρότερον ἐν ληφθεῖσι. ἐὰν ληφθῇ ᾧ τοῦτο τινὶ μὴ ὑπάρχειν, θάτερον τινὶ ὑπάρχειν. οἷον εἰ τὸ μ. α μηδενὶ ὑπάρχει τῷ γ'. τὸ δ' β' τινὶ, συμπέρασμα ὅτι τινὶ τῷ β' τὸ α οὐκ ὑπάρχει. ἐὰν οὖν ληφθῇ ᾧ τὸ α τινὶ μὴ ὑπάρχειν, ἀνάγκη τὸ γ' τινὶ τῷ β' ὑπάρχειν. ἄλλως δ' οὐκ ἔστιν αὐτὴν ἀναφέρειν τὴν καθόλου πρότασιν, δεῖξαι τὴν ἑτέραν. οὐδαμῶς γὰρ ἔσται συλλογισμός.

ἐὰν δὲ ἡ μείζων στερητικὴ καθόλου, ἡ δὲ ἐλάττων μερικὴ καταφατικὴ, οὐ δείκνυται ἡ μερικὴ καταφατικὴ ἢ μὴ διὰ προσλήψεως, κύκλῳ γὰρ οὐ δείκνυται. ἢ γὰρ ἡ μείζων ἀποφατικὴ, καὶ τὸ συμπέρασμα ἀποφατικὸν. ἐκ δὲ δύο ἀποφατικῶν, καταφατικὸν συναχθῆναι οὐ δείκνυται. ἀλλὰ διὰ προσλήψεως δείκνυται οὕτως τὸ α οὐ παντὶ ὑπάρχει, τούτῳ τὸ γ' τινὶ ὑπάρχει. τὸ δὲ α τῷ δευτέρῳ ὑπάρχει οὐ παντί. οὐκοῦν τῷ β' τὸ γ' ὑπάρχει τινί.

ΦΑΝΕΡΟΝ οὖν ὅτι τὸ μὲν τῷ α σχήματι ἡ δι' ἀλλήλων δεῖξις διά τε τῶν α καὶ τῶν γ' γίνεται σχήματος. κατηγορικῶν μὲν γὰρ ὄντος τῶν συμπεράσματος, διὰ τῶν α. στερητικῶν δὲ διὰ τῶν ἑκάτου. λαμβάνεται γὰρ, ᾧ τοῦτο μηδενὶ, θάτερον παντὶ ὑπάρχειν.

πανάλληψιν σωίτομεν ποιεῖται τῶν λεχθέντων. ὅτι τὸ ᾧ πρώτῳ σχήματι ὅσαι δείκνυται προτάσεις κύκλῳ, αἱ μὲν τῷ πρώτῳ δυνάμει, αἱ δὲ τῷ τρίτῳ. καὶ λέγω πότε διὰ τῶν πρώτων. πότε διὰ τῶν τελείων.

ΕΝ ὂν τῷ μέσῳ, καθόλου μ. ὄντος τῶν συλλογισμῶν, δι' αὐτῶν τε καὶ διὰ τῶν α σχήματος. καὶ διὰ τῶν ἑκάτου. ὅταν δι' ἑνὸς μέρους, δι' αὐτοῦ τε καὶ διὰ τῶν ἑκάτου. εἰ ὂν τῷ γ', δι' αὐτοῦ πάντες. φανερὸν ὄν, καὶ ὅτι τὸ μέσῳ καὶ τῷ γ', εἰ μὴ δι' αὐτῶν γινόμενοι συλλογισμοὶ, ἢ οὐκ εἰσὶ κατὰ τὴν κύκλῳ δεῖξιν, ἢ ἀτελεῖς.

ν δὲ τῷ δευτέρῳ σχήματι αἱ δεικνύμεναι κύκλῳ, ἢ μὲν καθόλου δυνάμει διὰ τῶν δευτέρων καὶ τῶν πρώτου ἄλλοῦ. ἢ δὲ μερικὴν, δι' ἄλλοῦ τῶν δευτέρου καὶ τῶν τρίτου δείκνυται. εἰ ὂν τῷ τρίτῳ σχήματι ὅσαι κύκλῳ ἐδείκνυντο, πάντες δι' ἄλλοῦ δυνάμει τῶν τρίτου ἐδείκνυτο. φανερὸν δὲ ὅτι εἰ τῷ τρίτῳ κῃ μέσῳ σχήματι ὅσαι μὴ δι' ἑαυτῶν δεικνύουσιν. ἢ οὐ κατὰ κύκλον ἀτελεῖς εἰσιν.

ΤΟ δι' ἀδυνατίας ἐστὶ, τὸ μετατιθέντα τὸ συμπέρασμα, ποιεῖν τὸν συλλογισμόν. ὅτι ἢ τὸ ἄκρον τῷ μέσῳ οὐχ ὑπάρξει, ἢ τοῦτο, τῷ τελευταίῳ.

ἐρήκαμεν ἤδη τῶν πλειστάκις. ὡς ὅτι τρεῖς ὑπάρχουσιν αἰτήσεις. μία μὲν ἡ εἰς ὅρος. δευτέρα δὲ ἡ εἰς πρότασιν. τρίτη δὲ ἡ εἰς συλλογισμῶν. ἀλλὰ περὶ μ. ὁ εἰς τοῖς ὅροις αἰτήσεως, εἴρηκεν εἰς κατηγορίας. ὅταν ἔλεγεν τὸ ἔστιν ἴσον ἴσον. περὶ δὲ τῆς εἰς πρότασιν αἰτήσεως εἴπεν, εἰς τῷ πρώτῳ λόγῳ τῶν προτέρων ἀναλυτικῶν. καὶ δὲ βούλεται εἰπεῖν περὶ τῆς αἰτήσεως τῆς εἰς συλλογισμῶν. γίνεται δὲ αὕτη τοῦτον τὸν τρόπον. λαμβάνομεν τὸ συμπέρασμα τὸ γενόμενον. ἢ τὸ μετατιθέμενον, ἢ ὡς τὸ εἰναντίον. ἢ ὡς τὸ ἀποφατικῶς αἰτικείμενον. καὶ τῶν ἄλλων πρότασιν ὑπῆν. καὶ ἄπερ δείκνυμεν τῆς λειπῆς προτάσεως ὡς ὅτι τὸ εἰναντίον συμβαίνει, ἢ τὸ ἀποφατικῶς αἰτικείμενον. ἢ συναχθῇ συμπέρασμα

σμα καθόλου καταφατικὸν. μετατιθέμενον τὸ τῶν εἰναντίον τὸ καθόλου ἀποφατικόν. ἢ ὡς τὸ ἀποφατικῶς αἰτικείμενον, ὅ δὴ τὸ μερικὸν ἀποφατικόν. καὶ ἔστω δείκνυμεν τῆς ἑτέρας προτάσεως συναγόμενα ἢ τὸ εἰναντίον, ἢ τὸ ἀποφατικῶς αἰτικείμενα. ποιεῖται δὲ ταύτην τὴν εἰς συλλογισμῶν αἰτήσεως καὶ ἐνὶ ἑκάστου τρόπου συλλογισμοῦ. καὶ ἐνὶ ἑκάστου σχήματος. τινὲς δὲ ὠήθησαν τὴν εἰς συλλογισμῶν αἰτήσεως, καὶ τὴν ὡς ἀδύνατον ἀπαγωγὴν, ταυτὸν εἶναι. ὁ δ' ἀριστοτέλης μὴ ταυτὸν τὴν θεωρεῖν, ἐκτίθεται περὶ τῆς ὡς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς κῃ δείκνυσιν μὴ εἶναι τὸ αὐτὸ τὴν εἰς συλλογισμῶν αἰτήσεως, τῇ ὡς ἀδύνατον ἀπαγωγῇ.

ΑΝάγκη γὰρ τῶν συμπεράσματος αἰτήσεως φεύγοντος καὶ τῆς ἑτέρας προτάσεως μενούσης, αἱρεῖσθαι τὴν λοιπὴν. εἰ γὰρ ἔσται, καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσται.

Τ οὖ συμπεράσματος αἰτήσεως φεύγοντος, καὶ τῆς μιᾶς προτάσεως μενούσης, αἰνάγκη αἱρεῖσθαι τὴν ἄλλην πρότασιν. καὶ δείκνυσθαι ἀδύνατον ἢ τὸ εἰναντίον συναγόμενον, ἢ τὸ ἀποφατικῶς αἰτικείμενον. ἢ γὰρ μένει καὶ αὖ τὴν ἢ ἄλλη δυνατόν τι. καὶ τὸ συμπέρασμα τὸ ἄλλο ἔμενον.

ΔΙΑφέρει δὲ τὸ αἰτικειμένως ἢ τὸ εἰναντίως αἰτήσεφεν τὸ τὸ συμπέρασμα. ὃ γὰρ ὁ αὐτὸς γίνεται συλλογισμὸς, ἑκατέρως αἰτήσεφοντες. δῆλον δὲ τοῦτο ἔστω, διὰ τῶν ἑπομένων. λέγω δ' αἰτικεῖσθαι μὲν τὸ, παντὶ τῷ οὐ παντὶ κῃ τὸ, τινὶ τῷ οὐδενὶ. κῃ τὸ τινὶ, τῷ οὐ τινὶ ὑπάρχειν.

εἰ τὸ συμπέρασμα ἢ τὸ εἰναντίως αἰτήσεφωμεν ἑτέρους ποιοῦμεν συλλογισμούς. ἐὰν δὲ ἢ τὸ αἰτικαταφατικῶς αἰτικείμενον, ἑτέρους, ὡς σαφῶς ἤδη δείξομεν. εἰναντίως δὲ ὑπάρχει τὸ παντὶ καὶ οὐδενί. καὶ τὸ τινὶ καὶ οὐ τινί.

ΕΣΤΩ γὰρ δεδειγμένον τὸ α κατὰ τῶν γ', διὰ μέσου τῶν β'. εἰ δὴ τὸ α μηδενὶ ληφθέν τῷ γ' ὑπάρχειν, τῷ δὲ β' παντὶ τῷ γ' ὑπάρξει τὸ β'.

ΕΠΙ πρῶτον ποιεῖται τὴν αἰτήσεφῶν ὡς ἤδη τῶν πρώτου τρόπου τῶν πρώτου σχήματος, τῶν συναγόντος καθόλου καταφατικὸν συμπέρασμα. ἐπεὶ δὴ καὶ ἐκ δύο καθόλου καταφατικῶν σύγκειται. λάβωμεν οὖν τέως τὸ εἰναντίον τῷ συμπεράσματι, ὅτι τὸ α τῷ γ' οὐκ ἔστι παντὶ, ἀλλ' ὅτι οὐδενί. καὶ δέον ἐστὶ δεῖξαι τὴν ἐλάττονα πρότασιν. δείκνυται δὲ ἡ ἐλάττων διὰ τῶν δευτέρου σχήματος. ἡ δὲ μείζων διὰ τῶν γ' οὐκοῦν τὸ α οὐδενὶ τῷ γ'. τὸ α παντὶ τῷ β'. συμπέρασμα τῆς ἐλάττω προτάσεως ὅτι τὸ β' οὐδενὶ τῷ γ'. ὅπερ ἦν εἰναντίον τῷ παντὶ. ἡ δὲ βουλόμεθα τὴν μείζονα πρότασιν ἀποδεῖξαι, ἀπὸ δείκνυμεν διὰ τῶν τρίτου σχήματος καὶ συναγόμενον οὐ τὸ εἰναντίον τῇ μείζονι προτάσει. ἀλλὰ τὸ αἰτικαταφατικῶς αἰτικείμενον. εἰ γὰρ τῷ τρίτῳ σχήματι καθόλου συμπέρασμα οὐ συνάγεται τοιοῦτον τὸ α οὐδενὶ τῷ γ'. τὸ β' παντὶ τῷ γ'. καὶ συμπέρασμα ὅτι τὸ α ἐ παντὶ τῷ β'. τῶν δὲ αἰτικαταφατικῶς αἰτικείμενα τῷ προτάσεα. ὥστε ἐκ τούτων τῶν ῥηθέντων παραφυλάξασθαι ὀφείλομεν. ὅτι ἡ μὲν πρότασις ἡ μείζων, διὰ τῶν τρίτου σχήματος δείκνυται, ἡ δὲ ἐλάττων, διὰ τῶν δευτέρου κῃ τῶν τὸ δὲ πάλιν φυλάξασθαι ὀφείλομεν, ἤδη τῶν πρώτου σχήματος ὅτι τὸ συμπέρασμα αἰτήσεφῶν ὡς τὸ εἰναντίον. ἢ μὲν τῷ μείζω πρότασιν διὰ κύκλου. δείξας τὸ αἰτικαταφατικῶς αἰτικείμενον, ἢ δὲ τῷ ἐλάττω, τὸ εἰναντίον δείξας συναγόμενον, ὡς ὁ κῃ τὸ συμπέρασμα αἰτήσεφεῖν. ἢ δὲ τὸ συμπέρασμα αἰτήσεφῶν ὡς τὸ οὐ παντὶ λέγω δὴ τὸ αἰτικαταφατικῶς αἰτικείμενον. καὶ ἡ μείζων πρότασις καὶ ἡ ἐλάττων, ὅμοιον συμπέρασμα συνάξουσιν ὡς ἤδη δείξομεν σαφῶς. ἢ δὴ τὸ α μηδενὶ ληφθέν τῷ γ'. πρῶτον δείκνυσι τὴν ἐλάττω πρότασιν συναγόμενον ὅμοιον ᾧ συμπέρασμα.

ΚΑΙ εἰ τὸ μὲν α μηδενὶ τῷ γ'. τὸ δὲ β' παντὶ τῷ γ', τὸ α οὐ παντὶ τῷ β'. καὶ οὐχὶ ὅλως οὐδενί. οὐ γὰρ ἐδείκνυτο τὸ καθόλου διὰ τῶν τρίτου σχήματος. ὅλως δὲ τὴν πρὸς τῷ μείζονι ἄκρῳ πρότασιν οὐκ ἔστιν αἰτασκευάσασθαι, καθόλου δι' αἰτήσεφῆς. εἰ γὰρ αἰρεῖται διὰ τῶν τρίτου σχήματος. αἰνάγκη γὰρ πρὸς τὸ ἕκατος ἄκρον, ἀμφοτέρας λαβεῖν τὰς προτάσεις.

Ν ὧν δείκνυσι τὴν μείζω πρότασιν συναγόμενον τὸ αἰτικαταφατικῶς αἰτικείμενον τῆς προτάσεως. ὧν ὁ πρώτη τὸ α οὐ παντὶ τῷ β'. νῦν οὖν τὸ οὐ παντὶ συνάγεται. πυτέστι τὸ α οὐ παντὶ τῷ β'.

ΚΑΙ ἐ στερητικὸς ὁ συλλογισμὸς, ὡσαύτως. δεδείχθω γὰρ τὸ α μηδενὶ τῷ γ' ὑπάρχον διὰ τῶν β'. ἔξας περὶ τῶν καθόλου καταφατικοῦ, νῦν βούλεται περὶ τῶν καθόλου ἀποφατικοῦ. ἐὰν γὰρ ἢ τὸ α οὐδενὶ τῷ γ', διὰ μέσου τῶν β'. ἵνα ληφθῇ παντὶ. δέον δεῖξαι τὴν ἐλάττω πρότασιν. συνάξομεν οὕτω πάλιν εἰ δευτέρῳ σχήματι. ἢ γὰρ ἐλάττων εἰ δευτέρῳ συνάγεται τὸ α παντὶ τῷ γ'. τὸ α οὐδενὶ ᾧ β'. καὶ συμπέρασμα ὅτι τὸ β' οὐδενὶ ᾧ γ'. ἡ δὲ τὴν μείζονα δέον δεῖξαι, δείξομεν διὰ τῶν τρίτου σχήματος τὸ α οὐδενὶ τῷ γ'. τὸ α παντὶ τῷ β'. καὶ ἤδη τῶν δευτέρου οὖν τρόπου τῶν πρώτου σχήματος ἐδείχθη. ἢ μὲν ἐλάττω διὰ τῶν β'. ἢ δὲ μείζων διὰ τῶν γ'. ἐδείχθη δὲ καὶ τῶν τὸ πάλιν ὡς ἄρα καμεν καὶ ἡ μὲν μείζω συνῆκεν τὸ αἰτικαταφατικῶς αἰτικείμενον. αἰτὶ γὰρ τῶν οὐδενὶ, τὸ τινὶ συνῆκεν. ἢ δὲ ἐλάττω τὸ εἰναντίον ὡς αἰτικείμενον. αἰτὶ γὰρ τῶν παντὶ τὸ οὐδενὶ συνῆκεν.

ΟΥΚΟΥΝ ἐὰν ληφθῇ τὸ α τῷ γ' παντὶ ὑπάρχειν. τῷ δὲ β' μηδενὶ, οὐδενὶ τῷ γ' τὸ β' ὑπάρξει. καὶ εἰ τὸ α καὶ τὸ β' παντὶ τῷ γ', τὸ α τινὶ τῷ β'. ἀλλ' οὐδενὶ ὑπάρχει.

ρῶτον δείκνυσι τὴν ἐλάττω πρότασιν συνάγουσαν τὸ ἐναντίον τῇ πρώτῃ προτάσει· εἴτε δεύτερον δεί-
κνυσι τὴν μείζω συνάγουσαν τὸ αὐτοφατικῶς αὐτικείμενον τῇ πρώτῃ προτάσει.

ΕΑΝ δὲ αὐτικειμένας αὐτιγραφῇ τὸ συμπέρασμα, καὶ οἱ ἄλλοι συλλογισμοὶ αὐτικείμενοι, καὶ ὃ
καθόλου ἔσονται· γίνεται γὰρ ἡ ἑτέρα πρότασις εἰς μέρα· ὥστε καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσται κατὰ μέρος.
ἔστω γὰρ κατηγορικὸς συλλογισμός· καὶ αὐτιγραφήτω οὕτως· οὐκοῦν ἢ τὸ α μὴ παντὶ τῷ γ, τῷ δὲ β
παντί· τὸ β οὐ παντὶ τῷ γ· καὶ εἰ τὸ μὴ α οὐ παντὶ τῷ γ, τό δὲ β παντὶ, τὸ α οὐ παντὶ τῷ β· ὁμοίως
δὲ καὶ εἰ στερητικὸς εἴη ὁ συλλογισμός· εἰ γὰρ τὸ α, τινὶ τῷ γ ὑπάρχει, τῷ δὲ β μηδενὶ, τὸ β τινὶ τῷ γ
οὐχ ὑπάρξει· καὶ οὐχ ἁπλῶς οὐδενὶ· καὶ εἰ τὸ μὴ α τῷ γ τινὶ, τὸ δὲ β παντὶ, ὥσπῃ εἰ αἰρῇ ἐλήφθη,
τὸ α τῷ β τινὶ ὑπάρξει. Burana legit & ſ. primo & 2. primae fig.

λαβὲ πρῶτον τὸ συμπέρασμα οὐδὲ τῶν δύο τρόπων, καὶ αὐτίστρεψον ὡς τὸ ἐναντίον· καὶ ἔσται τὸ συν-
αγόμενον, ὡσὰν αὐτιγράφῃς, ὡς τὰ αὐτοφατικῶς αὐτικείμενα· οὐκοῦν καὶ οὐδὲ τῆς μείζονος προτάσεως
καὶ οὐδὲ τῆς ἐλάττονος τὸ αὐτοφατικῶς αὐτικείμενον συναχθήσεται οὐδὲ τῶν πρώτου τρόπου· οἷον τὸ α
οὐ παντὶ τῷ γ· τὸ α παντὶ τῷ β· συμπέρασμα ὅτι τὸ β οὐ παντὶ τῷ γ· ἰσῶ δὲ παντὶ τὸ πρῶτον· οὐδὲ δὲ
τῆς μείζονος πάλιν ὁμοίως· τὸ α οὐ παντὶ τῷ γ· τὸ β παντὶ τῷ γ· συμπέρασμα ὅτι τὸ α οὐ παντὶ τῷ
β· ὥστε εἰ αὐτιγραφήν ὡς τὸ αὐτοφατικῶς αὐτικείμενον, τὸ συμπέρασμα συναχθήσεται τὰ αὐτοφα-
τικῶς αὐτικείμενα τῶν προτάσεων· οὐδὲ δὲ τῶν δευτέρου τρόπου, ἔστω τὸ α οὐδενὶ τῷ β· τὸ α τινὶ τῷ γ,
συμπέρασμα ὅτι τὸ β οὐ παντὶ τῷ γ· ὅτι αὐτοφατικῶς αὐτίκεται τῇ πρώτῃ προτάσει· ἐὰν δὲ τὴν
μείζω δέον δεῖξαι οὕτως· τὸ α τινὶ τῷ γ· τὸ β παντὶ τῷ γ· συμπέρασμα ὅτι τὸ α τινὶ τῷ β· ὅπῃ καὶ
τὸ αὐτοφατικῶς αὐτίκεται τῇ πρώτῃ προτάσει.

ΕΠΙ δὲ τῶν εἰ μέρει συλλογισμῶν, ὅταν μὲν αὐτικειμένας αὐτιγράφωσι τὸ συμπέρασμα, ἀέι αι
ροῦσαι ἀμφότεραι αἱ προτάσεις· ὅταν δὲ ἐναντίας, οὐδέτερα· οὐ γὰρ ἔτι συμβαίνει καθάπερ εἰ τοῖς
καθόλου αἱρεῖν, ἐλαττόμενος τὸ συμπεράσματος κατὰ τὴν αὐτιγραφήν· ἀλλ' ὅλος ὅλος αἱρεῖν.

λαμβάνοντες περὶ τῶν καθόλου συλλογισμῶν τῶν τὸ καθόλου συναγόντων, νῦν λέγει περὶ τῶν ἐν μέρει
κῶν συναγόντων· καὶ φησὶν· ὅτι ἐὰν τὸ συμπέρασμα ὡς τὸ αὐτοφατικῶς αὐτικείμενον αὐτιγραφῇ· αἱρεῖ
ρουῦται αἱ προτάσεις αἱ ὡς ἀρχῆς, καὶ φέρουσι τὰ ἐναντία, ἢ τὰ αὐτοφατικῶς αὐτικείμενα· ἐὰν δὲ
ὡς τὸ ἐναντίον αὐτιγραφῇ τὸ συμπέρασμα, οὐκέτι αἱρεῖ ρουῦται αἱ προτάσεις, ἀλλὰ μένουσι αἱ αὐτοῖ
τοῖ ὡς οὐδὲ δέξομεν· καὶ διατὶ τοῦτο γίνεται, φησὶν· οὐκέτι γὰρ γίνεται ὥσπῃ οὐδὲ τῶν καθόλου λαμ-
βανομένου τοῦ συμπεράσματος ὡς τὸ ἐναντίον· ἐδείκνυτο ἀφαιρῶν τὴν πρώτην πρότασιν, οὕτω καὶ
εὐπαθῶς εὐπαθῶν· ὅλως αἱρεῖ τὸ καθόλου, διὰ τὸ μειζονὸν εἶναι τὸ συμπέρασμα.

ΔΕΔΕΙΧΘΩ γὰρ τὸ α κατά τινος τοῦ γ, οὐκοῦν ἐὰν ληφθῇ τὸ α μηδενὶ τῷ γ ὑπάρχειν, τὸ δὲ β τινὶ
τῷ γ, τὸ α, τῷ β τινὶ οὐχ ὑπάρξει· καὶ εἰ τὸ α μηδενὶ τῷ γ· τῷ δὲ β παντὶ, οὐδενὶ τῶν γ τὸ β· ὥστε
αἱρεῖ ρουῦται ἀμφότεραι· ἐὰν δὲ ἐναντίας αὐτιγραφῇ οὐδέτερα· εἰ γὰρ τὸ α τινὶ τῷ γ μὴ ὑπάρχει, τῷ
δὲ β παντὶ, τὸ β τινὶ τῷ γ οὐχ ὑπάρξει· ἀλλ' οὔπω αὐτήρηται τὸ ὡς ἀρχῆς· οὐδὲ χρεῖ γὰρ τινὶ ὑπάρ
χειν καὶ τινὶ μὴ ὑπάρχειν· τῆς δὲ καθόλου τῆς α β, ὅλως οὐδεὶς γίνεται συλλογισμός· εἰ γὰρ τὸ μὴ α τι
νὶ τῶν γ μὴ ὑπάρχει· τὸ δὲ β τινὶ ὑπάρχει, οὐδέτερα καθόλου τῶν προτάσεων.

ρῶτον δείκνυσιν ὃν τρίτον τρόπον τῶν πρώτου σχήματος συνάγοντα τὸ τινί· ἐὰν δὲ αὐτιγραφῇ ὡς τὸ αὐ
τοφατικῶς αὐτικείμενον τὸ οὐδενί, συναχθήσεται οὕτως· τὸ α οὐδενὶ τῷ γ· τὸ β τινὶ τῷ γ· συμπέρασμα
ὅτι τὸ α οὐ παντὶ τῷ β· ἢ δὲ τῶν ἐλάττω οὕτως· τὸ α οὐδενὶ τῷ γ· τὸ α παντὶ τῷ β· συμπέρασμα
ὅτι τὸ β οὐδενὶ τῷ γ· ὥστε καὶ ἡ μείζων καὶ ἡ ἐλάττων ὡς τὸ αὐτοφατικῶς αὐτικείμενον αὐτιγρεῖται
τοῦ συμπεράσματος οὕτως αὐτιγραφούσης· ἐὰν δὲ ὡς τὸ ἐναντίον αὐτιγραφῇ τὸ συμπέρασμα· ἴνα αὐ
τὶ τοῦ τινὶ τὸ οὐ παντὶ λάβωμεν, ὅτε τῶν μείζω δυνάμεθα δεῖξαι διὰ τὸ εἶναι καὶ τῶν ἐλάττω πρό-
τασιν καὶ τὸ συμπέρασμα μειζονόν· τῶν δὲ ἐλάττω οὐ δυνάμεθα δεῖξαι, διατί; ἢ γὰρ δείξομεν, πρῶτον
μὲν ὅτι ἡ μείζων γίνεται μειζονὶ τῷ δευτέρῳ σχήματι· ἐπεὶ δὲ ὅτι συνάγομεν οὐ παντί· τοῦτο δὲ τὸ οὐ
παντί, οὐκ αὐτίκειται τῷ ἐναντίας τῇ πρώτῃ προτάσει τῇ τινί· ποτὲ γὰρ συναληθεύουσιν αὐτοῖ αἱ
προτάσεις.

ΟΜΟΙΩΣ δὲ καὶ εἰ στερητικὸς εἴη ὁ συλλογισμός· εἰ μὲν γὰρ ληφθείη τὸ α παντὶ τῷ γ ὑπάρ
χειν, αἱρεῖ ρουῦται ἀμφότεραι· ἢ δὲ τινί, οὐδέτερα· ἀπόδειξις δὴ ἡ αὐτή.

ὅπῃ καὶ τοῦ τρίτου τρόπου, οὕτως καὶ τοῦ τετάρτου ἀποφατικοῦ ποιητέον· ἢ μὲν γὰρ τὸ αὐτοφατι-
κῶς αὐτικείμενον ληφθῇ, αἱρεῖ ρουῦται ἀμφότεραι· ἢ δὲ τὸ ἐναντίον, οὐκ αἱρεῖ ρουῦται· ἀπόδειξις δὲ
ἡ αὐτὴ· καὶ οὐδὲ τοῦ τετάρτου τρόπου, ἥτις καὶ οὐδὲ τοῦ τρίτου τρόπου ἐγίνετο.

ΕΝ δὲ τῷ β σχήματι, τὴν μὲν πρὸς τῷ μείζονι ἄκρῳ πρότασιν, οὐκ ἔστιν αὐτελεῖν ἐναντίας ὁ ποτε ο
ρωσῶν τῆς αὐτιγραφῆς γινομένης· ἀεὶ γὰρ ἔσται τὸ συμπέρασμα ἐν τῷ τρίτῳ σχήματι· καθόλου δὲ ὄν ἢν
ἐν τούτῳ συλλογισμός· τὴν δὲ ἑτέραν ὁμοίως αὐαιρήσομεν τῇ αὐτιγραφῇ· λέγω δὲ τὸ ὁμοίως· εἰ μὲν
ἐναντίως αὐτιγρέφεται, ἐναντίως· εἰ δὲ αὐτικειμένως, αὐτικειμένως.

Ηληρώσας

Demonſt. ma
iores
Quoddá. r. eſt. á
Omne. r. eſt. β.
Quoddá. β. eſt α.

∴ ga conclusio particularis negatiua fiminenda ÷ poſter in ſyllogiſmo maior propo ſitio q̃ nõ poteſt fieri in 2ª. fª.

ληρώσας τὸ πρῶτον χῆμα, νῦν ἦλθεν εἰδὶ τὸ β'· καὶ φησὶν ὅτι ἡ μείζων πρότασις οὐκ αὐαιρεῖται, ὅτε
λαμβάνεται τοῦ συμπεράσματος τὸ ἐναντίον· ἡ δὲ ἐλάττων αὐαιρεῖται· λέγω δὲ τῶν μείζω πρότασιν
μὴ αὐαιρεῖσθαι, οὐχ ὅτι οὐκ αὐαιρεῖται, ἀλλ' ὅτι ὡς τὸ ἐναντίον οὐκ αὐαιρεῖται· ἀλλ' ὡς τὸ αὐτοφατικῶς
αὐτικείμενον αὐαιρεῖται· διατὶ δέ, ὁ ἄλλος λέγει· ὅτι τὸ τρίτῳ χήματι δείκνυται ἡ μείζων πρότασις· τὸ
δὲν δὲ καθόλου τὸ τρίτῳ δείκνυται, ἡ δὲ μείζων τὸ δευτέρῳ χήματι καθόλου ἐστίν· ὥστε τὸ αὐτοφα-
τικῶς αὐτικείμενον δείκνυται ἡ δὲ ἐλάττων πρότασις δείκνυται διὰ τοῦ πρώτου χήματος ὡς εἰδὶ
δείξομεν.

ΥΠΑΡΧέτω γὰρ τὸ α παντὶ τῷ β· τῷ δὲ γ μηδενί· συμπέρασμα τὸ β γ οὐδενί· ἐὰν οὖν ληφθῇ τὸ β
παντὶ τῷ γ ὑπάρχειν, καὶ τὸ α β' μένει, τὸ α παντὶ τῷ γ ὑπάρξει· γίνεται γὰρ τὸ πρῶτον σχῆμα· ἢ
δὲ τὸ β παντὶ τῷ γ, τὸ δὲ α οὐδενὶ τῷ γ, τὸ α οὐ παντὶ τῷ β' σχῆμα τὸ ἔσχατον· ἐὰν δὴ αὐτικειμέ-
νως αὐτιγραφῇ τὸ β γ· ἡ μὲν α β' ὁμοίως συναχθήσεται· ἡ δὲ α γ αὐτικειμένως· ἢ γὰρ τὸ β τινὶ τῷ γ
τὸ δὲ α μηδενὶ τῷ γ· τὸ α τινὶ τῷ β' οὐχ ὑπάρξει· πάλιν, ἢ τὸ β τινὶ τῷ γ, τὸ δὲ α παντὶ τῷ β, τὸ α,
τινὶ τῷ γ· ὥστ' αὐτικείμενος γίνεται ὁ συλλογισμός. supplint puto

ποδείκνυσι πρῶτον ὃν πρῶτον τρόπον τοῦ δευτέρου χήματος οὗτος· ὃν ἐκ τῆς μείζονος καταφατι-
κῆς, τῆς δὲ ἐλάττονος ἀποφατικῆς συνάγοντες συμπέρασμα ἀποφατικόν· τὸ β οὐδενὶ τῷ γ· ἐὰν
ληφθῇ τὸ β παντὶ τῷ γ ὑπάρχειν· καὶ δεῖξαι βουληθῶμεν τὴν ἐλάττω πρότασιν, τὴν λέγουσιν τὸ α
οὐδενὶ τῷ γ· δείκνυμεν τὴν ἐλάττω διὰ τοῦ πρώτου χήματος οὕτως· τὸ α παντὶ τῷ β· τὸ β παντὶ
τῷ γ· τὸ ἄρα α παντὶ τῷ γ· αὐαιρεῖται δὲ ἡ μείζων πρότασις, οὐκ ἐναντίως, ἀλλ' αὐτοφατικῶς· ὥστε
καλῶς ἐλέγομεν τὴν μείζω μὴ αὐαιρεῖσθαι ἐναντίας· ἀλλ' ὡς τὸ αὐτοφατικῶς αὐτικείμενον τοῦ συμπερ
άσματος ληφθῇ· οἷον τὸ β' τινὶ τῷ γ· ἡ μείζων πρότασις ὁμοίως αὐαιρεθήσεται· συναχθήσεται τοῦ
τῶν· ἡ δὲ ἐλάττων αὐτοφατικῶς· ἢ γὰρ τὸ β τινὶ τῷ γ· τὸ α οὐδενὶ τῷ γ· συμπέρασμα ὅτι τὸ α οὐ
παντὶ τῷ β· εἰδὶ δὲ τῆς ἐλάττονος οὕτως, τὸ α παντὶ τῷ β· τὸ β τινὶ τῷ γ· τὸ α τινὶ τῷ γ· ὅπῃ αὐτοφα
τικῶς αὐτίκεται τῇ πρώτῃ προτάσει.

ΟΜΟΙΩΣ δὲ δεχθήσεται καὶ ἢ αὐάπαλιν ἔχοιεν αἱ προτάσεις· m Cesare
ὁμοίως δὲ δεχθήσεται καὶ ὁ δεύτερος τρόπος τοῦ δευτέρου χήματος· αὐάπαλιν γὰρ ἔχουσιν αἱ
προτάσεις.

ΕΙ δ' ἔστιν εἰδὶ μέρους ὁ συλλογισμός, ἐναντίως μὲν αὐτιγραφομένου τοῦ συμπεράσματος, οὐδέτε
ρα τῶν προτάσεων αὐαιρεῖται· καθάπῃ οὐδὲ ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι· αὐτικειμένως δὲ ἀμφότεραι·
ληρώσας περὶ τῶν καθόλου συναγόντων ἐν δευτέρῳ χήματι, νῦν λέγει περὶ τῶν τὰ μερικά· καὶ φη-
σὶν· ὅτι ἐὰν εἰδὶ τῶν τὸ μερικὸν συμπέρασμα συναγόντων τὸ συμπέρασμα ὡς τὸ ἐναντίον αὐτιγραφῇ
οὐδεμία πρότασις αὐαιρεῖται· οὔτε ἡ μείζων, οὔτε ἡ ἐλάττων· ἐὰν δὲ τὸ συμπέρασμα αὐτιγραφῇ ὡς
τὸ αὐτοφατικῶς αὐτικείμενον αὐτῷ, τότε ἀμφότεραι αὐαιρεῖται ὡς δείξομεν.

ΚΕΙΣΘΩ γὰρ τὸ α τῷ μὲν β' μηδενὶ ὑπάρχειν· τῷ δὲ γ τινί· συμπέρασμα τὸ β γ· ἐὰν οὖν τε
θῇ τὸ β τινὶ τῷ γ ὑπάρχειν, καὶ τὸ α β' μένει, συμπέρασμα ἔσται, ὅτι τὸ α τινὶ τῷ γ οὐχ ὑπάρχει· ἀλλ'
οὐκ αὐήρηται τὸ ὡς ἀρχῆς· οὐδὲ χρεῖ γὰρ τινὶ ὑπάρχειν· πάλιν ἢ τὸ β τινὶ τῷ γ· καὶ τὸ α τινὶ τῷ
γ, οὐκ ἔσται συλλογισμός· οὐδέτερον γὰρ καθόλου τῶν ἠλημμένων· ὥστ' οὐκ αὐαιρεῖται τὸ α β'·
ἐὰν δ' αὐτικειμένως αὐτιγρέφωσι, αὐαιρεῖται ἀμφότεραι· ἢ γὰρ τὸ β παντὶ τῷ γ· τὸ δὲ α μη
δενὶ τῷ β, οὐδενὶ τῷ γ τὸ α· νῦν δὲ τινί· πάλιν ἢ τὸ β παντὶ τῷ γ· τὸ δὲ α τινὶ τῷ γ· ἔσται τινὶ
τῷ β τὸ α.

εἰ τοῦ τρίτου τρόπου λέγει νῦν, τοῦ δευτέρου χήματος, τοῦ ἐκ τῆς μείζονος καθόλου ἀποφατικῆς, τῆς
δὲ ἐλάττονος μερικῆς καταφατικῆς, συμπέρασμα μερικὸν ἀποφατικὸν συνάγοντος· ἐὰν οὖν τὸ συμ
πέρασμα μεταληφθῇ ὡς τὸ ἐναντίον, ὅτι τὸ β' τινὶ τῷ γ ὑπάρχει· καὶ δέον δεῖξαι τὴν ἐλάττω πρότασι
ν, δείκνυμεν οὕτως· τὸ α οὐ παντὶ τῷ γ· ἀλλ' οὐκ αὐήρηται τὸ πρότερον λέγον ὅτι τὸ α τινὶ τῷ γ·
οὐδὲ χρεῖ γὰρ ἀμφότερα συναληθεύειν· ἢ δὲ βουλόμεθα τὴν μείζω αὐασκευάσαι, αὐασκευάσομεν
διὰ τοῦ τρίτου χήματος· ἀλλ' οὐκ αὐασκευασθήσεται· καὶ γὰρ καὶ τὸ συμπέρασμα μερικὸν καταφα
τικόν· ἡ δὲ ἐλάττων πρότασις μερικὴ· ἐκ δύο μερικῶν οὐ γίνεται συλλογισμός· ὥστε καλῶς ἐλέγο
μεν ὅτι ἐὰν εἰδὶ τῶν μερικῶν ὡς τὸ ἐναντίον αὐτιγραφῇ, οὔτε ἡ μείζων, οὔτε ἡ ἐλάττων αὐαιρεῖται·
ἐὰν δὲ ὡς τὸ αὐτοφατικῶς αὐτικείμενον αὐτιγραφῇ τὸ συμπέρασμα, αὐαιρεθήσεται αἱ προτάσεις ἀμ
φότεραι· οἷον ἢ τὸ β' ληφθῇ αὐτῷ τοῦ παντὶ τῷ γ· ὅτι παντὶ ὑπάρχει· καὶ ἢ δέον δεῖξαι τὴν ἐλάττω
πρότασιν, δείκνυμεν οὕτως· τὸ α οὐδενὶ τῷ β· τὸ β παντὶ τῷ γ· τὸ α οὐδενὶ τῷ γ· ἰσοδυνάμει αὐήρηται
ἡ ἐλάττων αὐτιφασις· διὰ τὸ τινὶ τῷ γ· τὸ α ἢ δέον τὴν μείζω αὐαιρεῖν, αὐαιρούμεν οὕτως· τὸ β παντὶ
τῷ γ· τὸ α τινὶ τῷ γ· τὸ ἄρα α τινὶ τῷ β· ὥστε καὶ νῦν ἡ μείζων αὐτιφατικῶς αὐήρηται, διὰ τὸ τὸ α
οὐδενὶ τῷ β'.

Ἡ αὐτὴ δ' ἀπόδειξις καὶ ἢ τὸ καθόλου κατηγορικὸν εἴη.

Syllogiſm. primus in cameſtres,
Omne β. eſt. α
Nullum. r. eſt. α
Nullum. r. eſt. β
Demonſt. minor
Oé. β. ÷ á
Oé. r. eſt. β.
Oé. r. eſt. á
Quoddam. r. eſt
Nullú. r. eſt. α
Quoddá. α. nõ ÷
Oé. β. eſt. α
Quoddá. r. eſt. β
Quoddá. r. eſt. α

Syllogiſmus primus in feſtino,
Nullum. β. eſt. α
Quoddá. r. eſt. α
Quoddá. r. nõ ÷
Quoddá. r. eſt. β
Nullum. β. eſt. α
Quoddam. r. nõ ÷

ἀναστρέφειν
ἀναιρεῖν ἰδέα
pit Prob. min
Omne. r. eſt. β
Nullum. β. eſt
Nullú. r. eſt. á

Prob. maior
Omne. r. eſt. β.
Quoddam. r. eſt
Quoddá. α. eſt
Quoddá. β. eſt

ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τοῦ πρώτου σχήματος τὸν ἐξ ἀμφοτέρων καθόλου καταφατικόν.

ΕΠΙ δὲ τοῦ τρίτου σχήματος, ὅταν μὲν συναμφοτέρας ἀναιρῇ τὸ συμπέρασμα, οὐδετέραν προτάσεων ἀναιρεῖται, κατ' οὐδένα τῶν συλλογισμῶν. ὅταν δὲ ἀναιρῇ, ἀμφοτέρας ἀναιρεῖ. ἐπὶ μὲν τοῦ δευτέρου σχήματος, καὶ λέγω περὶ τοῦ τρίτου. καὶ φησὶν ὅτι ἐπὶ τοῦ συμπέρασμα μείζονός ἐστιν, ἐὰν τὸ συναμφότερον τοῦ συμπεράσματος ληφθῇ οὐκ ἀναιρεῖται, οὔτε ἀναιρεῖται οὐδεμία πρότασις· ἐὰν δὲ ὡς τὸ ἀναιρετικῶς ἀναιρούμενον ἀναιρεθῇ, ἀμφότεραι αἱ προτάσεις ἀναιροῦνται ὡς ἐπὶ τοῦ πρώτου σχήματος· ἢ δὲ ἐλάττων διὰ τοῦ δευτέρου.

ΔΕΔΕΙΧΘΩ γὰρ τὸ α τινὶ τῷ β ὑπάρχον· μέσον δὲ ἔλήφθω τὸ γ. ἔστωσαν οἱ καθόλου αἱ προτάσεις· οὐκοῦν ἐὰν ληφθῇ τὸ α τινὶ τῷ β μὴ ὑπάρχειν· τὸ δὲ β παντὶ τῷ γ, οὐ γίνεται συλλογισμὸς τοῦ α κατὰ τοῦ γ. ἢ δὲ τὸ α τῷ μὲν β τινὶ μὴ ὑπάρχειν· τῷ δὲ γ παντὶ, οὐκ ἔστι τοῦ β καὶ τοῦ γ συλλογισμός. ὁμοίως δὲ διαχθήσεται καὶ ἡ μὴ καθόλου αἱ προτάσεις. ἢ γὰρ ἀμφοτέρας ἀναγκαῖον κατὰ μέρος εἶναι διὰ τῆς ἀναστροφῆς· ἢ τὸ καθόλου πρὸς τῷ ἐλάττονι ἄκρῳ γίνεσθαι· οὕτω δὲ οὐκ ἦν συλλογισμός· οὔτε τὸ τῷ α σχήματι, οὔτε τὸ τῷ μέσῳ.

ἐκείνοις πρῶτον οὖν τοῦ πρώτου τρόπου τοῦ τρίτου σχήματος τὸν ἀναστροφῶ. ὅτι συμβαίνει ἐκ δύο καθόλου καταφατικῶν μειζόνων καταφατικόν· οἷον τὸ α τινὶ τῷ β ὑπάρχει ἐὰν οὖν ληφθῇ τὸ α οὐ παντὶ τῷ β ὑπάρχειν, τὸ δὲ β παντὶ τῷ γ, οὐ δυνατὸν γενέσθαι συλλογισμὸν τοῦ πρώτου σχήματος διὰ τοῦ α· ἡ δὲ ἐλάττων διὰ τοῦ β οὕτως· τὸ α οὐ παντὶ τῷ β· τὸ α παντὶ τῷ γ· ἐπεὶ δὲ ἡ μείζων μερικὴ τοῦ δευτέρου σχήματος ἡ α β, ἀσυλλόγιστος ἡ συζυγία· πάλιν ἐὰν ᾖ ἡ μὲν καθόλου τῶν προτάσεων, ἡ δὲ τοῦ μέρους, οὐ γίνεται συλλογισμός. διότι ἐπειδὴ βουληθῶμεν τὸν μείζονα πρότασιν διαξαι, γίνεται ἡ μείζων μερικὴ· καὶ ἔσται ἄμφω μερικαὶ, καὶ ἀσυλλόγιστος ἡ συζυγία· ὁμοίως δὲ καὶ τὸν ἐλάττονα βουληθῶμεν ἀποδεῖξαι, ὥστε καλῶς ἀρνήκαμεν· ἐὰν δὲ τὸ συναμφότερον ἀναιρῇ, οὐδεμία πρότασις ἀναιρεῖται· τοῦ τρίτου σχήματος.

ΕΑΝ τὸ ἀναιρετικῶς ἀναιρεῖν τὰς προτάσεις, ἀναιροῦσι ἀμφοτέρας· ἢ γὰρ τὸ α μηδενὶ τῷ β· τὸ δὲ β παντὶ τῷ γ, τὸ α οὐδενὶ τῷ γ· πάλιν ἢ τὸ α τῷ μὲν β οὐδενὶ, τῷ δὲ γ παντὶ, τὸ β οὐδενὶ τῷ γ· καὶ ἡ ἑτέρα μὴ καθόλου, ὡσαύτως· ἢ γὰρ τὸ α μηδενὶ τῷ β· τὸ δὲ β τινὶ τῷ γ, τὸ α τινὶ τῷ γ· οὐκ ὑπάρξει, ἢ τὸ α τῷ μὲν β μηδενὶ τῷ δὲ γ παντὶ, οὐδενὶ τῷ γ τὸ β.

ἐμφανῶς ὅτι ἐὰν ἀεὶ τὸ συναμφότερον ἀναιρῇ ὁ συλλογισμὸς, οὐ γίνεται τῶν προτάσεων αἵρεσις, καὶ λέγω ὅτι ἐὰν ἀναιρετικῶς ἀναιρῇ, γίνεται· οἷον ἀνῃρεῖ τοῦ τὸ α τινὶ τῷ β· ἵνα λάβωμεν ὅτι οὐδενὶ καὶ ποιοῦμεν οὕτως· τὸ α οὐδενὶ τῷ β· τὸ β παντὶ τῷ γ· τὸ α οὐδενὶ τῷ γ· ἢ δὲ τὸν ἐλάττονα βουλόμεθα ἀνασκευάσαι οὕτω· τὸ α οὐδενὶ τῷ β· τὸ α παντὶ τῷ γ· τὸ αρα β οὐδενὶ τῷ γ· ὥστε ἀμφότεραι αἱ προτάσεις, ἃς τὸ συναμφότερον ἀνεσκευάκασιν· ἐν τῷ τρίτῳ σχήματι τοῦ συμπεράσματος ἀναιρεῖ τοῦ τὸ α τῷ μὲν β οὐδενὶ τῷ δὲ γ παντὶ, τὸ β οὐδενὶ τῷ γ· τὸ α τινὶ τῷ γ· οὐκ ὑπάρξει, ἢ τὸ α τῷ μὲν β μηδενὶ τῷ δὲ γ παντὶ, οὐδενὶ τῷ γ τὸ β.

ἐμφανῶς ὅτι ἐὰν ἀεὶ τὸ συναμφότερον ἀναιρῇ ὁ συλλογισμὸς, οὐ γίνεται τῶν προτάσεων αἵρεσις, καὶ λέγω ὅτι ἐὰν ἀναιρετικῶς ἀναιρῇ, γίνεται· οἷον ἀνῃρεῖ τοῦ τὸ α τινὶ τῷ β· ἵνα λάβωμεν ὅτι οὐδενὶ καὶ ποιοῦμεν οὕτως· τὸ α οὐδενὶ τῷ β· τὸ β παντὶ τῷ γ· τὸ α οὐδενὶ τῷ γ· ἢ δὲ τὸν ἐλάττονα βουλόμεθα ἀνασκευάσαι οὕτω· τὸ α οὐδενὶ τῷ β· τὸ α παντὶ τῷ γ· τὸ αρα β οὐδενὶ τῷ γ· ὥστε καὶ ἡ ἐλάττων ἃς τὸ ἀναιρετικῶς ἀναιρεθῇ τὸ συναμφότερον τοῦ συμπεράσματος ἃς τὸ ἀναιρετικῶς ἀναιρεῖ τοῦ τὸ α τῷ μὲν β οὐδενὶ τῷ δὲ γ παντὶ, τὸ β οὐδενὶ τῷ γ· ὥστε καὶ ἡ ἐλάττων ἃς τὸ ἀναιρετικῶς ἀνεσκευάσθη καὶ τὸ φυλακτέον ὅτι ἡ μὲν εἴη ἡ μείζων ἀποφατικὴ, ἡ δὲ ἐλάττων καταφατικὴ,

ΟΜΟΙΩΣ δὴ καὶ ἡ στερητικὴ ὁ συλλογισμός. δεδείχεω γὰρ τὸ α τινὶ τῷ β μὴ ὑπάρχον, δεῖ δὴ καταφατικὸν μὲν τὸ β γ ἀποφατικὸν δὴ, τὸ α γ· οὕτω γὰρ ἐγίνετο ὁ συλλογισμὸς ὅτι μὲν οὖν τὸ συναμφότερον ληφθῇ τῷ συμπεράσματι, οὐκ ἔσται συλλογισμός· ἢ γὰρ τὸ α τινὶ τῷ β· τὸ δὲ β παντὶ τῷ γ, οὐκ ἔσται συλλογισμὸς τοῦ α καὶ τοῦ γ. ἢ δὲ τὸ α τινὶ τῷ β· τῷ δὲ γ μηδενὶ, οὐκ ἔσται τοῦ β καὶ τοῦ γ συλλογισμός· ὥστε οὐκ ἀναιρεῖται αἱ προτάσεις, ὅταν τὸ ἀναιρετικὸν, ἀναιρεῖται· ἢ γὰρ τὸ α παντὶ τῷ β· καὶ τὸ β παντὶ τῷ γ, τὸ α τῷ γ παντὶ· ἀλλ' οὐδενὶ ὑπάρχει· πάλιν εἰ τὸ α παντὶ τῷ β, τῷ δὲ γ μηδενὶ, τὸ β οὐδενὶ τῷ γ· ἀλλ' α παντὶ ὑπάρχει· ὁμοίως δὲ διέκεινται, εἰ ἡ μὴ καθόλου ἔσται αἱ προτάσεις· γίνεται γὰρ τὸ α γ καθόλου τὸ στερητικὸν· θάτερον δὲ ἀεὶ μέρος, καταφατικὸν· ἢ μὴ ὂν τὸ α παντὶ τῷ β· τὸ δὲ β τινὶ τῷ γ, τὸ α τινὶ τῷ γ συμβαίνει· ἀλλ' οὐδενὶ ὑπάρχει:

ἐναντιῶν δὲ τοῦ τρίτου τρόπου τοῦ πρώτου σχήματος, τοῦ ἐκ τῆς μείζονος καθόλου καταφατικῆς, τῆς δὲ ἐλάττονος μερικῆς ἀποφατικῆς μερικὸν καταφατικὸν συνάγοντος τὸ συμπέρασμα· ἐὰν ἃς τὸ ἀναιρετικῶς ληφθῇ τὸ συμπέρασμα, ἃς τὸ οὐδενὶ, καὶ δεῖ τὸν μείζονα πρότασιν ἀνασκευάσαι· ἀνασκευάζεται οὕτως· τὸ α οὐδενὶ τῷ β· τὸ β τινὶ τῷ γ· τὸ α ἄρα τινὶ τῷ γ· ὥστε ἃς τὸ ἀναιρετικῶς ἀναιρεῖ τὸ συμπέρασμα τὸν μείζονα ἀνεσκευάσθη· τοῦ συμπεράσματος ἃς τὸ ἀναιρετικῶς ἀναιρεῖ τοῦ τὸ α τῷ μὲν β οὐδενὶ τῷ δὲ γ παντὶ, τὸ β οὐδενὶ τῷ γ· ὥστε καὶ ἡ ἐλάττων ἃς τὸ ἀνεσκευάσθαι· καὶ τὸ φυλακτέον ὅτι ἡ μὲν εἴη ἡ μείζων ἀποφατικὴ, ἡ δὲ ἐλάττων καταφατικὴ,

¶ Syllogismus primarius in datisi. 3. m.
Omne Nullu. r. est. á.
Quoddam. r. est. β.
Quoddá. β. ÷ á.

Probatio maioris
Nullum. β. est. á
Quoddam. r. est. β.
Quoddá. r. nó ÷ a

Probatio minoris
Nullum. β. est. á.
Omne. r. est. a.
Nullu. r. est. β.

De. 3ª. fª
¶ Syllogismus primarius in darapti
Omne. r. est. á
Omne. r. est. β.
Quoddam. β. est. a
Quoddá. β. nó est. á
Omne. r. est. β.
Quoddá. r. nó ÷ a

¶ Probatio maioris
Nullum. β. est. á
Omne. r. est. β.
Nullum. r. est. a

Prob. minoris
Nullum. β. est. á.
Omne. r. est. á.
Nullú. r. est. β.

¶ Syllogismus primarius in felapto
Nullum. r. est. á.
Omne. r. est. β.
Quoddam. β. nó ÷ a

Probatio maioris
Omne. β. est. á.
Omne. r. est. β.
Nullum. r. est. a.

Probatio minoris
Omne. β. est. á.
Nullum. r. est. á
Nullum. r. est. β.

Omne. β. est. a.
Omne. r. est. β.
Omne. r. est. a.

Omne. β. est. á.
Omne. r. est. β.
Quoddam. r. nó est. á.
Quoddam. r. nó ÷ β

Sinus hoc percipere lege Magentinum.

καταφατικὴ, μείζων ἀποφατικὴ ἀναγκαῖον συμπέρασμα· τὸ α οὐ παντὶ τῷ β· ἐὰν οὖν μεταληφθῇ ἃς τὸ ἐναντίον τὸ τινὶ, οὔτε ἡ μείζων, οὔτε ἡ ἐλάττων πρότασις ἀνασκευασθήσεται· ἐὰν δὲ ἃς τὸ ἀναιρετικῶς ἀναιρούμενον, ἀνασκευασθήσεται ἀμφότεραι· ἔστω γὰρ τὸ α παντὶ τῷ β· τὸ β τινὶ τῷ γ· τὸ αρα α τινὶ τῷ γ· ἢ δὲ τὸν ἐλάττω οὕτω· τὸ α παντὶ τῷ β· τὸ α οὐδενὶ τῷ γ, τὸ β οὐδενὶ τῷ γ· ὥστε παραφυλακτέον· ὅτι ἡ ἐλάττων καὶ ἡ μείζων ἃς τὸ ἀναιρετικὸν ἀναιρεῖφουσιν· ὅταν ᾖ ἡ μὲν καθόλου, ἡ δὲ κατὰ μέρος.

ΠΑΛΙΝ δὴ τὸ α παντὶ τῷ β· τῷ δὲ γ μηδενὶ, τὸ β οὐδενὶ τῷ γ, ἢ δὲ τὸ α τινὶ τῷ β, καὶ τὸ β τινὶ τῷ γ· οὐ γίνεται συλλογισμὸς· οὐδὲ δὴ τὸ α τινὶ τῷ β, τῷ δὲ γ μηδενὶ, οὐδὲ οὕτως· ὥστε ἐκείνως μὲν, ἀναιροῦσι, οὕτω δὲ οὐκ ἀναιροῦσι αἱ προτάσεις.

Ε' αὖ δὴ ἡ μείζων μερικὴ ἀποφατικὴ, ἡ δὲ ἐλάττων καθόλου καταφατικὴ, διείκυμεν οὕτως· τὸ α παντὶ τῷ β· τὸ β παντὶ τῷ γ· τὸ α παντὶ τῷ γ· ἢ δὲ τὸν ἐλάττω, οὕτως· τὸ α παντὶ τῷ β· τὸ α οὐδενὶ παντὶ τῷ γ· τὸ β οὐ παντὶ τῷ γ.

ΦΑΝΕΡΟΝ δὴ διὰ τῶν ἀρημένων, πῶς ἀναστρεφομένου τοῦ συμπεράσματος ἐν ἑκάστῳ σχήματι γίνεται συλλογισμός· καὶ πότε ἐναντίως τῇ προτάσει, καὶ πότε ἀναιρετικῶς.

Σ ὡσαύτως ἐπανάληψιν ποιεῖται τῶν ἀρημένων διὰ τῶν τριῶν σχημάτων· καὶ φησὶν ὅτι φανερὸν πότε ἀνασκευάζονται αἱ προτάσεις· ἢ τοῦ τὸ ἀναιρετικῶς ἀναιρεθῇ τὸ συμπέρασμα· ἢ τοῦ τὸ ἐναντίον· καὶ πότε οὐκ ἀνασκευάζεται.

ΚΑΙ ὅτι ἐν μὲν τῷ πρώτῳ σχήματι, διὰ τοῦ μέσου καὶ τοῦ ἐσχάτου, γίνεται οἱ συλλογισμοί· καὶ ἡ μὲν πρὸς τῷ ἐλάττονι ἄκρῳ, ἀεὶ διὰ τοῦ μέσου ἀναιρεῖται· ἡ δὲ πρὸς τῷ μείζονι, διὰ τοῦ ἐσχάτου· ἐν δὲ τῷ β σχήματι, διὰ τοῦ α καὶ διὰ τοῦ ἐσχάτου· καὶ ἡ μὲν πρὸς τῷ ἐλάττονι ἄκρῳ, ἀεὶ διὰ τοῦ α σχήματος· ἡ δὲ πρὸς τῷ μείζονι, διὰ τοῦ ἐσχάτου· ἐν δὲ τῷ γ· διὰ τοῦ α· καὶ τοῦ μέσου· καὶ ἡ μὲν πρὸς τῷ ἐλάττονι ἄκρῳ ἀεὶ διὰ τοῦ πρώτου καὶ τοῦ μέσου· καὶ ἡ μὲν πρὸς τῷ μείζονι, ἀεὶ διὰ τοῦ πρώτου· ἡ δὲ πρὸς τῷ ἐλάττονι, ἀεὶ διὰ τοῦ μέσου· τί μὲν ἂν ὅτι τὸ ἀναιρεῖφαν, καὶ πῶς ἐν ἑκάστῳ σχήματι, ἢ τίς γίνεται συλλογισμός, φανερόν.

Κ αὖ τὰ κοινοῦ τὸ φανερόν, ὅτι αἱ προτάσεις ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι· ἡ μὲν μείζων διείκυται διὰ τοῦ ἐσχάτου· ἡ δὲ ἐλάττων διὰ τοῦ δευτέρου· ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ σχήματι· ἡ μὲν μείζων πρότασις διὰ τοῦ τρίτου· ἡ δὲ ἐλάττων διὰ τοῦ α· ἐν δὲ τῷ τρίτῳ σχήματι· ἡ μὲν μείζων διὰ τοῦ α, ἡ δὲ ἐλάττων διὰ τοῦ δευτέρου σχήματος ἀνασκευάζονται.

Ο' ΔΕ' διὰ τοῦ ἀδυνάτου συλλογισμὸς, δείκνυται μ. ὅτι ἡ ἀντίφασις τεθῇ τοῦ συμπεράσματος, καὶ προσληφθῇ ἄλλη πρότασις γίνεται δι' ἐν ἅπασι τοῖς σχήμασιν.

ληρώσας περὶ τῆς ἐν συλλογισμῷ ἀναστροφῆς, νῦν περὶ τῆς ἐξ ἀδυνάτου ἀπαγωγῆς λέγει· καὶ τὶ διαφέρει ἡ ἐν συλλογισμῷ ἀναστροφὴ τῆς ἐξ ἀδυνάτου ἀπαγωγῆς διαφέρει οὖν πρὸς τὸν ἐν ἑκάστῳ σχήματι γενέσθαι· ἐὰν οὕτως ἀναστρέφῃ, ὡδὶ δὲ τῆς εἰς ἀδυνάτον ἀπαγωγῆς· καὶ αὖθις τοῦ γενέσθαι συλλογισμὸν, δυνατὸν δεῖξαι τὸ ἄτοπον ἑπόμενον ἐπὶ διαφέρει· ὅτι ὡδὶ τῆς ἀναστροφῆς δυνατὸν καὶ ἐξ τὸ ἐναντίον καὶ ἐξ τὸ ἀναιρετικῶς ἀναιρούμενον ἀναιρεῖται, ὡδὶ δὲ τῆς εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς οὐκέτι, εἰ μὴ εἰς τὸ ἀναιρετικῶς ἀναιρούμενον μόνον· ἐπεὶ εἰ τὸ ἐναντίον λυφθεὶν· ἢ δὲ δείκνυσι συλλογιστικῶς συζυγίαν, ἢ οὐ γίνεται συλλογιστική, οὐδὲν ἄτοπον ἑπεται· ἐπὶ διαφέρει· ὅτι ὡδὶ τῆς ἐν συλλογισμῷ ἀναστροφῆς, δείκνυται τῆς μιᾶς προτάσεως, ἢ τὸ ἀναιρετικῶς ἀναιρούμενον, ἢ τὸ ἐναντίον· ὡδὶ δὲ τῆς ἐξ ἀδυνάτου ἀπαγωγῆς ὡδὶ τῆς μιᾶς προτάσεως μόνον ἀναιρετικῶς προσλαμβανομένης, ἄτοπον ἑπόμενον δείκνυται· Ταῦτα μὲν διαφέρει ἡ ἐν συλλογισμῷ ἀναστροφὴ τῆς εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς· ὥσπερ δὲ ἡ ἀναστροφὴ ὡδὶ τῶν τριῶν σχημάτων ἐδείκνυτο ὅτι δυνατὸν γενέσθαι· οὕτω καὶ ἡ εἰς τὸ ἀδύνατον ἀπαγωγὴ ὡδὶ τῶν τριῶν σχημάτων ἔσται· δεῖξαι δὲ καὶ τοῦτο· ὅτι διὰ τῆς εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς τὸ καθόλου καταφατικὸν ἐν πρώτῳ σχήματι δεικνύωσι οὐ δυνατὸν· ἀλλ' ἐν δευτέρῳ καὶ τρίτῳ· ἐν δὲ τῷ πρώτῳ σχήματι δείκνυσι τὰς ἄλλας τρεῖς συλλογιστικὰς συζυγίας· λέγει δὲ πρῶτον πῶς γίνεται ἡ εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγὴ, ὅτι λαμβάνομεν τὸ ὀξ ἀρχῆς τὸ συμπέρασμα· καὶ τούτῳ ἀναιρετικῶς ἀναιρεῖται· καὶ μίαν πρότασιν ἀληθῆ· καὶ δείκνυμεν ἑπόμενον τῇ τοῦ προτάσει ἄτοπόν τι καὶ ἀδύνατον.

ΟΜΟΙΟΝ γὰρ δεῖ τῇ ἀναστροφῇ· πάλιν διαφέρει τοσοῦτον· ὅτι ἀναστρέφεται μὲν γεγενημένου τοῦ συλλογισμοῦ· καὶ ἀληθεύων ἀμφοῖν τῶν προτάσεων· ἀπέχεται δὲ ἐξ τὸ ἀδύνατον, οὐ προσομολογοῦντος τοῦ ἀναιρεῖν τὸν πρότερον, ἀλλὰ φανεροῦ ὄντος ὅτι ἀληθές· οἱ δὲ ὅροι ὁμοίως ἔχουσιν· ἐν ἀμφοῖν· καὶ οἱ αὐτοὶ λῆψις ἀμφοτέρων.

Ρ' μειον τῇ ἀναστροφῇ φησι· ὅτι ὥσπερ ἡ ἀναστροφὴ ἐν τοῖς τρισὶ σχήμασι γέγονεν, οὕτω καὶ ἡ εἰς τὸ ἀδύνατον ἀπαγωγὴ ἐν τρισὶ σχήμασι γενήσεται· τούτῳ μὲν κοινωνεῖ· διαφέρει δὲ οἷς προσθήκαμεν ἡ εἰς τὸ ἀδύνατον ἀπαγωγὴ τῆς ἀναστροφῆς.

¶ Syllogismus primarius in ferison. 4. m.
Nullum. r. est.
Quoddá. r. est.
Quoddam. β. nó

Probatio maioris
Omne. β. est. a
Quoddam. r. est
Quoddam. r. est
Probatio minoris
Omne. β. est. á
Nullum. r. est
Nullum. r. est.

¶ Syllogismus primarius in Bocardo modo. 3. figurarum
Quoddam. r. nó ÷
Omne. r. est. β
Quoddam. β. nó
vide in margine prior hoc figurā

De deductione impossibile

D. inter deductionem ad impossibile & conuersionem syllogismo

Observatione nō quam nō omisit Magentinus

Quomodo fiat ductio ad impossibile

Oē al Sª.
Omnis hō al
Omnis hō Sª.
Barbara

Deductio ad impossibile
Quidam homo nō ÷ Substª
Omnis homo animal
Quoddam animal nō ÷ Sª.
Bocardo

ΟΙΟΝ, εἰ τὸ α παντὶ τῷ β ὑπάρχει, μέσον δὲ τὸ γ, ἐὰν ὑποτεθῇ τὸ α μὴ παντὶ ἢ μηδενὶ τῷ β, οὐ
πάρχειν. τῷ δὲ γε γ παντὶ, ὅπῃ ἰσῶς ἀληθὲς, αἰ ἀγκη τὸ γ τῷ β ἢ μηδενὶ ἢ μὴ παντὶ ὑπάρχειν. τὸ δὲ
ἀδύνατον. ὥστε ψεῦδος τὸ ὑποτεθέν. ἀληθὲς ἄρα τὸ αὐτικείμενον.
Β οὐλεται τὸ λεχθὲν διὰ παραδείγματος δεῖξαι. ὅτι τὸ α παντὶ τῷ γ. τὸ γ παντὶ τῷ β. συμπέρασμα
τὸ α παντὶ τῷ β. εἰ δέ τις τὸ τοῦ ἐρεῖ ψεῦδος, ὡς αἰ ἀγκης συγχωρεῖ ἢ τὸ εὐαντίον ἀληθὲς εἶναι. ἢ τὸ αὐτι
φατικῶς αὐτικείμενον. οὐ γὰρ οἰόν τε τοῦ συγχωρεῖ τῷ β τὸ α ὑπάρχειν, ἢ οὐδενὶ ὑπάρχειν, ἢ τὸ παντὶ. οὐ γὰρ
εὐ δοῦτερον δείκνυται σχήματι τὸ ἄτοπον οὕτως. τὸ α τῷ μὴ β ἢ μηδενὶ, ἢ οὐ παντί. τὸ α παντὶ τῷ γ.
συμπέρασμα ὅτι τῷ γ ἢ οὐδενὶ τὸ β, ἢ οὐ παντί. τὸ δὲ τοῦ ἄτοπον τὸ συναχθὲν τῷ γ τὸ β, ἢ οὐδενὶ
λογισμός. ἐὰν δὲ τὸ εὐαντίον ὑποτεθῇ, συλλογισμὸς μὴ ἔσται καὶ τὸ ἀδύνατον. οὐ δείκνυται δὲ τὸ
πρότερον.

ΤΑ μὴ οὖν ἄλλα προβλήματα πέντε δείκνυται διὰ τοῦ ἀδυνάτου εὐ πᾶσι τοῖς σχήμασι. τὸ
δὲ καθόλου καταφατικὸν εὐ μὴ τῷ μέσῳ καὶ τῷ γ δείκνυται. εὐ δὲ τῷ α, οὐ δείκνυται ὑποκείσθω
τὸ α τῷ β μὴ παντὶ ἢ μηδενὶ ὑπάρχειν, ἢ προσαλήφθω ἄλλη πρότασις ὁ πότερον τοῦτο. εἴτε τῷ α
παντὶ ὑπάρχειν, τὸ γ. εἴτε τὸ β παντὶ τῷ δ. οὕτω γὰρ ἂν εἴη τὸ πρῶτον σχῆμα. εἰ μὴ οὖν ὑπόκειται μὴ
παντὶ ὑπάρχειν τὸ α τῷ β, οὐ γίνεται συλλογισμός.

Τ ἀ ἄλλα πέντε προβλήματα καὶ συμπεράσματα δείκνυται διὰ τοῦ πρώτου σχήματος. οἷον τὸ ἀποφα
τικὸν τότε καθόλου καὶ τὸ μερικόν. καὶ τὸ μερικὸν καταφατικόν. τὸ δὲ καθόλου καταφατικὸν δεί
κνυται μὴ εὐ δευτέρῳ καὶ τρίτῳ σχήματι, οὐ μόνοι εὐ πρώτῳ. καὶ οὐδὲ παραδείγματα ποιεῖται
τὸν λόγον. ὑποκείσθω δὲ οὕτως τὸ α οὐδενὶ τῷ β. ἢ οὐ παντί. εἴτε προσληφθῇ τὸ ἢ τοι μείζων πρότα
σις ἄλλη, ἢ ἐλάττων. εἰ μὴ προσληφθῇ, διὰ δὴ ποτε μείζων ἂν ἦ, ἀσυλλόγιστος γίνεται ἢ συζυγία, διὰ τὸ
τὸ ἐλάττω εἶναι ἀποφατικὸν καθόλου, ἢ μερικὸν ἀποφατικὸν. εἰ δὲ ἐλάττων προσληφθῇ πρότασις,
ὥστε εἶναι τὸ β παντὶ τῷ δ. εἰ μὴ καὶ ἡ μείζων καθόλου ἀποφατικὴ ἦ, συνάγεται συλλογισμὸς ἀπο
φατικὸς ὅ τι μερικὴ ἂν ἀποφατικὴ, ἢ συνάγεται, διὰ τὸ τὴν μείζω μερικὴν γενέσθαι. οὐδὲ πρὸς
ληφθῇ τὸ β παντὶ τῷ δ. τοῦ α ὄντος οὐδενὶ τῷ β. ψεῦδος μὴ ἔσται τὸ συμπέρασμα ἀποφατικόν. ἀλλ'
οὐδὲ συνάγει τὸ αὐτικείμενον ἀληθὲς ὅπῃ ἰσῶς. ὑπέκειτο γὰρ παντί.

ΟΡΟΤΕΡΩΘΕΝΟΥΝ τῆς προτάσεως λαμβανομένης. εἰ δὲ μηδενὶ, ὅπερ μὴ ἢ β δ. πρόσ
ληφθῇ, συλλογισμὸς μὴ ἔσται τοῦ ψεῦδος. οὐ δείκνυται δὲ τὸ προκείμενον. εἰ γὰρ τὸ α μηδενὶ τῷ β. τὸ
δὲ β παντὶ τῷ δ. τὸ α οὐδενὶ τῷ δ. τοῦτο δὲ ἔστω ἀδύνατον. ψεῦδος ἄρα τὸ μηδενὶ τῷ β τὸ α ὑπάρ
χειν. ἀλλ' οὐχὶ εἰ τὸ μηδενὶ ψεῦδος, τὸ παντὶ ἀληθές. ἐὰν δὲ ἢ γ α προσληφθῇ, ἢ γίνεται συλλογισμός.
οὐδὲ ὅ τι ἂν ὑποτεθῇ μὴ παντὶ τῷ β ὑπάρχειν, τὸ α. ὥστε φανερὸν ὅτι τὸ παντὶ ὑπάρχειν, οὐ δείκνυται
εὐ τῷ πρώτῳ σχήματι διὰ τοῦ ἀδυνάτου. τὸ δὲ τινὶ καὶ τὸ μηδενὶ καὶ τὸ μὴ παντὶ, δείκνυται.
ὥσπῃ οὖν ἔρηκαμεν, ἀληθεύειν τὸ α οὐδενὶ τῷ β. τὸ β παντὶ τῷ δ. συμπέρασμα ὅτι τὸ α οὐδενὶ τῷ δ.
καὶ ὑποκείσθω τοῦτο ψεῦδος. τὸ δὲ ψεῦδος διὰ τὴν ἀκολούθησιν, διὰ τὸ λαβεῖν ἢ μᾶς τὴν μείζω ἀπο
φατικὴν. ἀλλ' οὐ πάντως ἢ μηδενὶ τὸ α τῷ β ὑπάρχειν ψεῦδος, ἢ δὴ ἀληθὲς τὸ παντί. ἀλλὰ μᾶλλο
λον ἀληθὲς τὸ αὐτικείμενον ἅπαν. ὥστε τοῦ ἄτοπον ἀκολουθήσαντος τῆς πρώτης καὶ μείζονος προτάσεως ψευδοῦς οὔσης διὰ τὴν ἀδυνάτου ἀπαγωγὴν εὐ πρώτῳ σχήματι
οὐ δείκνυται τὸ καθόλου καταφατικόν. τὸ δὲ καθόλου ἀποφατικὸν καὶ μερικὸν. καταφατικὸν τε
καὶ ἀποφατικὸν δείκνυται εὐ πρώτῳ σχήματι.

ΥΡΟΚΕΙΣΘΩ ὑπὸ τὸ α μηδενὶ τῷ β ὑπάρχειν. τὸ δὲ β ἀληθεύειν παντὶ ἢ τινὶ τῷ γ. οὐκοῦν
ἀνάγκη τὸ α μὴ παντὶ ἢ μηδενὶ τῷ γ ὑπάρχειν. τοῦτο δὲ ἀδύνατον. ὥστε ψεῦδος τὸ παντὶ τῷ β τὸ α ὑπάρχειν. ἀλλ'
οὐ πολλοῦ ἀναγκαῖον, εἰ μὴ παντὶ, μηδενὶ ὑπάρχειν.
Β οὐλεται δεῖξαι διὰ τούτων. ὅτι τὸ αὐτικείμενον ἀληθεύει, δείκνυται τὸ ἄτοπον. εἰ δὲ τὸ
εὐαντίον, οὐ δείκνυται ἄτοπον τὸ ὑπάρχειν οἷον, εἰ τὸ α παντὶ τῷ β, καὶ τὸ γ παντὶ τῷ α. συμπέρα
σμα ὅτι τὸ γ παντὶ τῷ β ὑπάρχει. εἰ δὲ τοῦτο ὑποτεθῇ ψεῦδος, οὐ πάντως ἀληθὲς τὸ αὐτικείμενον τοῦ
τῷ ὡς τὸ ἀδύνατον ἀπάγοντας, ἐρούμεθα. φανερὸν οὖν ὅτι τοῦ ἀδυνάτου ἀπάγοντας τὸ αὐτικείμενον ἀποφατι
κῶς αὐτικείμενον λαμπτέον. καὶ οὐ τὸ εὐαντίον.

ΟΜΟΙΩΣ δὲ κἂν εἰ πρὸς τὸ β ἐλήφθη ἡ ἑτέρα πρότασις. συλλογισμὸς μὴ ἔσται καὶ τὸ ἀδ
ύνατον. ὃν ἀνάγκη ἔσται δέ, ἢ ὑπόθεσις. ὥστε τὸ αὐτικείμενον ὑποτεθέν. πρὸς δὲ τὸ μὴ παντὶ δεῖξαι
ὑπάρχον τῷ β τὸ α, ὑποτεθέν παντὶ ὑπάρχειν. εἰ γὰρ τὸ α παντὶ τῷ β. καὶ τὸ γ παντὶ τῷ α, τὸ γ παν
τὶ τῷ β. ὥστε εἰ τοῦτο ἀδύνατον, ψεῦδος τὸ ὑποτεθέν. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ πρὸς τῷ β ληφθῇ ἡ ἑτέρα πρό
τασις καὶ εἰ σερηπικὴ ἡ τὸ γ α, ὡσαύτως. καὶ γὰρ οὕτω γίνεται συλλογισμός.
Ε' ἐὰν δὲ πρὸς τῷ μείζονι ἀκρῳ ἢ τὸ σερηπικὸν. ποιεῖ συλλογισμὸν μερικὸν ἀποφατικὸν. ἐὰν δὲ πρὸς τῷ
ἐλάττονι, οὐ ποιεῖ. διὰ τὸ ἀποφατικὸν εἶναι τὴν ἐλάττω πρότασιν εὐ πρώτῳ σχήματι.
Ε' ἐπὶ γὰρ τὸ α τῷ β τινὶ, τὸ δὲ γ παντὶ τῷ α, τινὶ τῷ β. τὸ γ ὑπάρχει. ὁ οὖν τοῦτο ἀδύνατον, ψεῦ
δος τὸ τινὶ ὑπάρχειν τῷ β τὸ α. ὥστ' ἀληθὲς τὸ μηδενὶ. τοῦτο δὲ ὁ διαχθεὶς τοῦ, προσαναιρεῖται τὸ ἀλη
θὲς. τὸ γὰρ α τῷ β τινὶ μὴ ὑπάρχειν, τινὶ δὲ οὐχ ὑπάρχειν. τοῦτο δὲ ψεῦδος ὄν, ἔπεται τὸ οὐδενὶ, οὕτω καὶ τὸ οὐδενὶ ὑπο
τεθὲν ψεῦδος, ἔπεται τὸ τινί.
Ε' ΤΙ δὲ ὁ παρὰ τὴν ὑπόθεσιν συμβαίνει τὸ ἀδύνατον. ψευδὴς γὰρ αὐ εἴη, ἐπῃ ὄν ἀληθῶν μὴ ὄντ
ψεῦδος συλλογίσασθαι. νῦν δὲ ὄντ' ἀληθὲς ὑπάρχειν γὰρ τὸ α τινὶ τῷ β. ὥστ' οὐχ ὑποτεθὲν τὸ τινὶ ὑ
πάρχειν, ἀλλὰ τὸ παντὶ ὁμοίως δὲ καὶ τὸ τινὶ μὴ ὑπάρχον τῷ β τὸ α διεκνύοιμεν. εἰ γὰρ ταυτὸ τὸ τινὶ
μὴ ὑπάρχειν, καὶ μὴ παντὶ ὑπάρχειν, ἢ αὐτὴ ἀμφοῖν ἀπόδειξις.
Β οὐλεται διὰ τούτων δεῖξαι, ὅτι οὐδὲ τοῦ τετάρτου τρόπου τοῦ πρώτου σχήματος. εἰ ὑποτεθῇ διὰ τῆς ἀδυ
νάτου ἀπαγωγῆς τὸ εὐαντίον, οὐδὲν ἄτοπον ἔπεται. οἷον τὸ γ οὐ παντὶ τῷ β. εἰ γὰρ μὴ, εὐδέχεται τὸ
τινί. τὸ δὲ τινὶ τῷ οὐ παντὶ οὐ μάχεται. ὥστε ὀφείλομεν τὸ αὐτικείμενον ἀποφατικῶς αὐτικείμενον λαμβάνειν, τὸ
παντί. ἵνα τοῦτο δείξομεν ἄτοπον. καὶ μὴ τὸ τινὶ ὑπάρχειν.
ΦΑΝΕΡΟΝ οὖν ὅτι τὸ εὐαντίον, ἀλλὰ τὸ αὐτικείμενον ὑποτεθέν εὐ ἅπασι τοῖς συλλο
γισμοῖς. ὅτου γὰρ, τί, τε ἀναγκαῖον ἔστω, καὶ τὸ ἀξίωμα εὔδοξον. εἰ γὰρ, καὶ τὰ παντὸς ἢ κατάφασις ἢ ἀπό

Collegi aliquod animal est 5a. Negatur hoc ad ad terminos notos. Suppono eius contradictoriam ueram. Nullum ál ÷ 5. addo aliquod sensibile ál. & concludo aliquod sensibile non ÷ ál p technicos quod quú sit euidenter falsú cesse est ut suppo sito sit falsa. s. Nullum ál est 5a. Quae si ÷ falsa necessarium ÷ t eius contradictoria sit uera. s. quoddam ál est. 5a. Legendus burana.

ergo nullum ál ÷ 5a. Tum addes omne uel quoddam risibile ál. ergo nullum uel quoddam risibile no ÷ 5a. quod ÷ absurdum. Suppositio igitur falsa &c.

problema posse probare p deductionem ad impossibile

ΒΙΒΛΙΟΝ β' est contraria problematis CVII supra positi nullú. β. est a

quia suppositum fuit suppon no contrariú ut debuit suppon

a. insensile. β. ál. r

Nullum. β. est

Quoddá. β. est

Omne. a. est

Quoddá. β. ÷

Quoddá. β ÷ r

1. maior propositio Burana

In hoc syllogismo notio minorem esse conductoriam problem tremitate. idest. c sumpta fuit maiu propositio. reliqua de in Burana

Quoddá. β. no est

Omne. á. est. r.

Omne. β. est. a

Omne. β. est. r.

in quo syllogismo m nor est contradic. p blematis. quae & sú mitur uera.

1. contrariú pó tis. quú debeat sum tradictorium ut estum est

Notandú pom rectum pro ablatiuo absoluto

Sensus ÷ uelle pbare quo ostéde m, quodá no, idé ostendi in, no om idem. n. esse. Quoddam. β. no est & no omne. β. est. a

in. 4. fig. modo d me segtur haec cóclusio in syllogismo ducente ad impos. ut nullum. a. est. r. quoddam. β. est. a. Quoddam. β no ÷ r

φασης, διαχθέντος ὅτι οὐχ ἡ ἀπόφασις, κἀνάγκη τὶ κατάφασιν ἀληθεύεσθαι, πάλιν δ' μὴ τίθησιν ἀλη-
θεύεσθαι τὶ κατάφασιν, εὔδηλον τὸ ἀξιῶσαι τὶ ἀπόφασιν· τὸ δ' εὐαντίον οὐδετέρως ἀρμόττει ἀξι-
ῶσαι. οὔτε γὰρ ἀναγκαῖον, εἰ τὸ μηδενὶ ψεῦδος τὸ, παντὶ ἀληθές, οὔτε εὔδηλον· ὡς εἰ θάτερον ψεῦδος,
ὅτι θάτερον ἀληθές· φανερὸν οὖν ὅτι εἰ τῷ ἀ σχήματι, τὰ μὲν ἄλλα προβλήματα πάντα δείκνυται
διὰ τῆς ἀδυνάτου· τὸ δὲ καθόλου καταφατικόν, οὐ δείκνυται.

Φ φανερὸν οὖν φησὶν ἐκ τῶν εἰρημένων ὅτι δείκνυνται διὰ τῆς εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς τὸ συμπέρασμα· τὸ
αὐτοκατηγορικῶς αὐτικείμενον λαμβάνει καὶ οὐ τὸ εὐαντίον· καὶ οὕτως ἔσται εὔδηλον ἐκεῖνο τὸ ἀξίωμα τὸ,
λέγον· ἢ τὶ κατάφασιν ἢ τὶ ἀπόφασιν εἶναι τὶ διαιροῦσαν τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ ψεῦδος· ἔστι δὲ ἡ
αὐτόφασις ἡ διαιροῦσα ἀεὶ, καὶ οὐχὶ ἡ εὐαντίως αὐτικειμένη· τὸ γὰρ εὐαντίον οὐκ ἀξιοῦται οὔτε ἀεὶ
διαιρεῖ τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ ψεῦδος· οὔτε ἀπορόν τι συμβαίνει πολλάκις· διαιτᾶται δ' εἰ μὴ οὐδετέρας.

ΕΝ ΔΕ τῷ μέσῳ καὶ τῷ ἐσχάτῳ, καὶ τῶν τοῦ δείκνυσθαι ὑποκείσθω· ὅτι ὁ ἀ μὴ παντὶ τῷ β' ὑπάρ-
χειν· ἀλήθεια δὲ τῷ γ' παντὶ ὑπάρχειν ὁ α'· οὐκοῦν τῷ μὲν β' ὑπάρχει ὁ ἀ μὴ παντὶ, τῷ δ' γ' παντὶ,
οὐ παντὶ τῷ β' τὸ γ'· τῶν δὲ ἀδύνατον· ἔστω γὰρ φανερὸν, ὅτι τῷ β' παντὶ ὑπάρχει ὁ γ'· ὥστε ψεῦδος
ὁ ὑποκείμενον· ἀληθὲς ἄρα ὁ παντὶ ὑπάρχειν.

Γ ληρώσας τὶ ἀδυνάτου δεῖξιν εἰ πρώτῳ σχήματι, νῦν ἦλθεν δεῖξαι καὶ εἰ δευτέρῳ καὶ τρίτῳ. καὶ φη-
σὶν ὅτι πάντα τὰ συμπεράσματα σωάγεται διὰ τῆς εἰς τὸ ἄτοπον ἀπαγωγῆς εἰ δευτέρῳ καὶ τρί-
τῳ σχήματι· ἀλλ' ἤδειν δεῖ ὅτι οὐ προσχρῶς οὐδὲ πρώτως σωάγεται ἢ τὰ καθόλου καταφατικὰ
εἰ δευτέρῳ σχήματι· ἢ τὰ καθόλου εἰ τρίτῳ σχήματι, ἀλλὰ σωάγεται τῇ τῶν ἄλλων αἱρέσει· ὑποκ-
κείσθω ὑποκείσθω οὖν εἰ δευτέρῳ σχήματι δεῖξαι τὸ καθόλου καταφατικόν· οἷον ὅτι τὸ ἀ παντὶ ὑπάρ-
χει τῷ β'· εἰ γὰρ τοῦτο ψεῦδος, ἀληθὲς τὸ οὐ παντί· καὶ προσληφθήτω ἄλλη πρότασις ἀληθὴς ἡ λέγουσα·
τὸ ἀ παντὶ τῷ γ'· συμπέρασμα ὅτι τὸ γ' οὐ παντὶ τῷ β'· ὅπερ ἔστω εὐαρχῶς ψεῦδος· τὸ ψεῦδος διατὶ
ἠκολούθησεν· οὐ διὰ τὴν ἀληθῆ πρότασιν· ἀλλὰ διὰ τὴν ψευδῆ τὴν λέγουσαν· τὸ ἀ οὐ παντὶ τῷ β'·
ψεῦδος τοῦτο· ἀληθὲς ἄρα τὸ παντί· ὅτω τὸ καθόλου καταφατικόν φησὶ δὲ ὅτι εἰ λάβωμεν πάλιν
τὴν ἀδύνατον δεῖξιν ὡς ἐπὶ τοῦ εὐαντίου, οὐ δείκνυται τὸ εὐαντίον· εἰ γὰρ λάβωμεν τὸ ἀ τῷ β'
παντί· εἰ δὲ μὴ, ὑποκείσθω οὐδενί· εἶτα εἰ τοῦτο δεῖξαι ἄτοπον· ἀτόπου δ' ὄντος, οὐδὲν μᾶλλον τὸ
παντὶ τοῦ τινὶ λαμβάνομεν· ἀλλὰ μᾶλλον τὸ τινί· ὥστε οὐ τὸ εὐαντίον λαμβάνομεν· ἀλλὰ τὸ αὐτοφα-
τικῶς αὐτικείμενον.

ΕΑΝ δὲ ὁ εὐαντίον ὑποτεθῇ, συλλογισμὸς μὲν ἔσται, καὶ ὁ ἀδύνατον· οὐ μὴν δείκνυται ὁ προ-
τεθέν· εἰ γὰρ ὁ ἀ μηδενὶ, τῷ β', ὁ δὲ γ' παντὶ, οὐδενὶ τῷ β' ὁ γ'· τοῦτο δὲ ἀδύνατον· ὥστε ψεῦδος ὁ μη-
δενὶ ὑπάρχειν· ἀλλ' οὐχὶ εἰ τοῦτο ψεῦδος, ὁ παντὶ ἀληθές.

Ο' τι φησὶν εἰ τὸ εὐαντίον λαμβάνει διὰ τῆς εἰς ἀδύνατον δείξεως· καὶ μὴ ὁ αὐτοφατικῶς αὐτικείμενον· γίνε-
ται συλλογισμός· ἀλλ' οὐκέτι σωάγεται τὸ προκείμενον ἀληθὲς, τουτέστιν τὸ παντί· εἰ γὰρ λάβωμεν,
ὁ μηδενὶ ὡς ψεῦδος, οὐκέτι τοῦ μηδενὶ ψεύδους ὄντος· ἀληθὲς ὁ παντί· ἀλλὰ τὸ τινί.

Ο' τι δὲ τινὶ τῷ β' ὑπάρχει ὁ ἀ· ὑποκείσθω τὸ ἀ μηδενὶ τῷ β' ὑπάρχειν· τῷ δὲ γ' παντὶ ὑπαρχέ-
τω· καὶ ἀνάγκη οὖν ὁ γ' μηδενὶ τῷ β'· ὥστ' εἰ τοῦτο ἀδύνατον, καὶ ἀνάγκη ὁ ἀ τινὶ τῷ β' ὑπάρχειν· ἐὰν ὁ ὑπο-
τεθῇ τινὶ μὴ ὑπάρχειν, ταῦτα ἔσται, ἅπερ καὶ ἐπὶ τοῦ πρώτου σχήματος.

Ε' δεῖξαι πῶς σωάγεται εἰ δευτέρῳ σχήματι ὁ καταφατικὸν καθόλου, νῦν βούλεται δεῖξαι πῶς συ-
νάγεται ὁ μερικὸν καταφατικόν· ὑποκείσθω οὖν ὅτι ὁ ἀ τινὶ τῷ β' ὑπάρχει· εἰ δὲ τοῦτο ψεῦδος, ἀλη-
θὲς τὸ οὐδενί· καὶ προσληφθήτω ἄλλη ἀληθὴς ἡ λέγουσα τὸ ἀ παντὶ τῷ γ'· συμπέρασμα ὅτι ὁ γ' οὐ-
δενὶ τῷ β'· ἔστω δὲ τοῦτο εὐαρχῶς ψεῦδος· τὸ ψεῦδος διατὶ ἠκολούθησεν, οὐ διὰ τὴν ἀληθῆ πρότασιν· ἀλλὰ
διὰ τὴν ψευδῆ τὴν λέγουσαν, ὁ ἀ οὐδενὶ τῷ β'· εἰ δὲ τοῦτο ψεῦδος, ἀληθὲς ἄρα ὅτι ὁ ἀ τινὶ τῷ β' ὑπάρχει· ἐὰν
δὲ ὑποτεθῇ τὸ παντὶ οὔτε ἐὰν τὸ εὐαντίον λαμβάνῃ οὐ δείκνυται τὸ ζητούμενον.

ΠΑΛΙΝ ὑποκείσθω τὸ ἀ τινὶ τῷ β' ὑπάρχειν· τῷ δὲ γ', μηδενὶ ὑπαρχέτω· καὶ ἀνάγκη οὖν ὁ γ' τῷ
β' μὴ ὑπάρχειν· ἀλλὰ παντὶ ὑπάρχειν· ὥστε ψεῦδος ὁ ὑποτεθέν· οὐδενὶ ἄρα τῷ β' ὁ ἀ ὑπάρχει· ὅτε δὲ
ὁ παντὶ τῷ β' τὸ ἀ, ὑποκείσθω παντὶ ὑπάρχειν· τῷ δὲ γ' μηδενί· καὶ ἀνάγκη οὖν ὁ γ' μηδενὶ τῷ β' ὑπάρ-
χειν· τοῦτο δὲ ἀδύνατον· ὥστ' ἀληθὲς τὸ μὴ παντὶ ὑπάρχειν.

Ε' βούλόμεθα δεῖξαι ὅτι τὸ ἀ οὐδενὶ τῷ β'· ληφθήτω ὅτι τινί· ἤτοι ἀληθὴς πρότασις ἡ λέγουσα τὸ ἀ οὐ-
δενὶ τῷ γ'· συμπέρασμα ὅτι τὸ γ' οὐ παντὶ τῷ β'· ὅπερ ἐστὶ τοῦτο εὐαρχῶς ψεῦδος· ἠκολούθησεν διὰ τὸ
λαβεῖν ἡμᾶς τὴν ψευδῆ τὴν λέγουσαν τὸ ἀ τινὶ τῷ β'· ἀληθὲς ἄρα ὅτι τὸ ἀ οὐδενὶ τῷ β' ὅτι δὲ οὐ
παντὶ τῷ β' τὸ ἀ· πρὸς τὸν μερικῶν ἀποφατικῶν νῦν λέγει πῶς σωάγεται.

ΦΑΝΕΡΟΝ οὖν ὅτι πάντες οἱ συλλογισμοὶ γίνονται διὰ τῆς μέσου σχήματος.

Ε' βούλόμεθα δεῖξαι ὅτι τὸ μερικὸν ἀποφατικὸν ὅτι τὸ ἀ ὁ παντὶ τῷ β'· ληφθήτω ὅτι παντί· εἶτα καὶ
ἡ μείζων πρότασις ὡς ἀληθής· ὅτι τὸ ἀ οὐδενὶ τῷ γ'· συμπέρασμα ὅτι τὸ γ' οὐδενὶ τῷ β'· ὅπερ ἐστὶν εὐαρε-
γῶς ψεῦδος· τὸ ψεῦδος διατὶ ἠκολούθησεν· δῆλον ὅτι οὐ διὰ τὴν ἀληθῆ, ἀλλὰ διὰ τὴν ψευδῆ τὴν λέ-

γουσαν ὁ ἀ παντὶ τῷ β'· εἰ δὲ τοῦτο ψεῦδος, ἀληθὲς ἄρα ὁ ἀ παντί· ὥστε φανερὸν ὅτι καὶ διὰ τοῦ δευτέρου σχή-
ματος πάντα τὰ συμπεράσματα σωάγεται.

ΟΜΟΙΩΣ δὲ καὶ διὰ τοῦ ἐσχάτου· κείσθω γὰρ τὸ ἀ τινὶ τῷ β' μὴ ὑπάρχειν· τὸ δὲ γ' παντί· ὁ
ἄρα ἀ τινὶ τῷ γ' οὐχ ὑπάρξει· εἰ οὖν τοῦτο ἀδύνατον, ψεῦδος τὸ, τινὶ μὴ ὑπάρχειν· ὥστε ἀληθὲς, τὸ
παντί· ἐὰν δὲ ὑποτεθῇ μηδενὶ ὑπάρχειν, συλλογισμὸς μὲν ἔσται καὶ τὸ ἀδύνατον· οὐ δείκνυται ὃ ὁ προ-
τεθέν· ἐὰν γὰρ τὸ εὐαντίον ὑποτεθῇ, ταῦτα ἔσται, ἅπερ καὶ ἐπὶ τῶν πρότερον.

Η ληρώσας περὶ τοῦ δευτέρου σχήματος, νῦν λέγει περὶ τοῦ τρίτου· καὶ φησὶν ὅτι εἰ τούτῳ ὅλα σωάγε-
ται τὰ συμπεράσματα, ὥστε καὶ ὁ καθόλου καταφατικόν· ὑποκείσθω γὰρ ὅτι τὸ ἀ παντὶ τῷ β' καὶ τὰ
ἀληθεῖς· εἰ δὲ τοῦτο ψεῦδος, ἀληθὲς τὸ οὐ παντί· εἶτα καὶ ἄλλη προσληφθήτω πρότασις ἡ λέγουσα ὁ
γ' παντὶ τῷ β'· συμπέρασμα ὅτι ὁ ἀ ὁ παντὶ τῷ γ'· ἔστι δὲ τοῦτο ψεῦδος· τὸ ψεῦδος διατὶ ἠκολούθησεν; διὰ
τὸ ἀληθῆ ὁ ἀ οὐ παντὶ τῷ β'· εἰ δὲ τοῦτο ψεῦδος, ἀληθὲς τὸ παντί· οὕτω ὁ καθόλου καταφατικόν.

ΑΛΛΑ' πρὸς τὸ τινὶ ὑπάρχειν, αὖτη λαμπέα ἡ ὑπόθεσις· εἰ γὰρ ὁ ἀ μηδενὶ τῷ β', τὸ δὲ γ' τινὶ
τῷ β'· τὸ ἀ ὁ παντὶ τῷ γ'· εἰ δὲ τοῦτο ψεῦδος, ἀληθὲς ἄρα ὅτι τὸ ἀ τινὶ τῷ β' ὑπάρχειν.

Φ νῦν εἰ βουλόμεθα ὁ μερικὸν καταφατικὸν δεῖξαι, λαμπέον ὅτι ὁ ἀ οὐδενὶ τῷ β'· ὁ δὲ γ' τινὶ τῷ β'·
συμπέρασμα, ὅτι ὁ ἀ οὐ παντὶ τῷ γ'· ὅπερ ἔστω εὐαρχῶς ψεῦδος· ὁ ψεῦδος διατὶ ἠκολούθησεν; διὰ τὴν
ψευδῆ πρότασιν τὴν λέγουσαν ὁ ἀ οὐδενὶ τῷ β'· εἰ δὲ αὕτη ψευδής, ἀληθὲς ἄρα ἡ τινί· οὕτως ἡ μερι-
κὴ καταφατική.

ΟΤΙ δὲ οὐδενὶ τῷ β' ὑπάρχει τὸ ἀ, ὑποκείσθω τινὶ ὑπάρχειν· ἀληθεύω δὲ καὶ τὸ γ' παντὶ τῷ
β' ὑπάρχον· οὐκοῦν καὶ ἀνάγκη τὸ ἀ τινὶ τῷ γ' ὑπάρχειν· ἀλλ' οὐδενὶ ὑπῆρχεν· ὥστε ψεῦδος ὁ, τινὶ τῷ
β' τὸ ἀ ὑπάρχειν.

Ο' τε βουλόμεθα δεῖξαι τὸ καθόλου ἀποφατικὸν, λαμπέον ψεῦδος ὁ μερικὸν καταφατικὸν οὕτως· ὁ ἀ
τινὶ τῷ β'· ὁ γ' παντὶ τῷ β'· συμπέρασμα, ὅτι ὁ ἀ τινὶ τῷ γ'· ὅπερ ἔστω εὐαρχῶς ψεῦδος· ὁ ψεῦδος οὖν
διατὶ ἠκολούθησεν; διὰ τὴν ψευδῆ πρότασιν τὴν λέγουσαν ὁ ἀ τινὶ τῷ β'· εἰ δὲ ψευδὴς αὕτη ἀλη-
θὲς ἄρα οὐδενί· ὥστε εἶναι, ὁ ἀ οὐδενὶ τῷ β'· οὕτω καὶ ὁ καθόλου ἀποφατικόν.

ΕΑΝ δὲ ὑποτεθῇ παντὶ τῷ β' ὑπάρχειν τὸ ἀ, οὐ δείκνυται τὸ προτεθέν· ἀλλὰ πρὸς τὸ μὴ παντὶ
ὑπάρχειν, αὕτη λαμπέα ἡ ὑπόθεσις.

Ε' καὶ ὑποτεθῇ ὁ εὐαντίον, οὐ δείκνυται ὁ προκείμενον· εἰ γὰρ ὑποτεθῇ ὁ ἀ παντὶ τῷ β'· καὶ δεχθῇ τοῦ τὸ
ψεῦδος· οὐδὲν μᾶλλον ὁ οὐδενὶ ἀληθεύει· τοῦ παντός· ἀλλὰ μᾶλλον ὁ οὐ παντὶ ἀληθεύει· ἡμεῖς δὲ σκο-
ποῦμεν δεῖξαι· ὅτι ὁ ἀ οὐδενὶ τῷ β'· πότε οὖν δεῖξαι ὅτε λάβωμεν ὅτι ὁ ἀ τινὶ τῷ β'· ἐνθὶ τούτου γὰρ
ἄτοπον ἕπεται ὑποτεθέντος.

ΕΙ γὰρ τὸ ἀ παντὶ τῷ β', καὶ τὸ γ' τινὶ τῷ β', τὸ ἀ ὑπάρχει τινὶ τῶν γ'· τοῦτο δὲ οὐκ ἐνῶ· ὥστε
ψεῦδος ὁ παντὶ ὑπάρχειν· εἰ δ' οὕτως, ἀληθὲς τὸ μὴ παντί·

Ε' καὶ οὖν βουλόμεθα ὁ μερικὸν ἀποφατικὸν δεῖξαι· λαμπέον τότε ὅτι ὁ ἀ παντὶ τῷ β'· καὶ ὁ γ' παντὶ
τῷ β'· συμπέρασμα ὅτι τὸ ἀ τινὶ τῷ γ' ὑπάρχει· ἔστω δὲ ἡ τοῦ τὸ εὐαρχῶς ψεῦδος· τὸ ψεῦδος διατὶ ἠκο-
λούθησεν· διὰ τὴν ψευδῆ πρότασιν τὴν λέγουσαν τὸ ἀ παντὶ τῷ β'· εἰ δὲ τοῦτο ψεῦδος, ἀληθὲς ἄρα
ὁ παντί· ἀλλ' ἐὰν δὲ ὑποτεθῇ τινὶ μὴ ὑπάρχειν, ταῦτ' ἔσται ἃ καὶ ἐπὶ τῶν προειρημένων· φανερὸν ἂν ὅτι εἰ ἄπε-
σι τοῖς διὰ τῆς ἀδυνάτου συλλογισμοῖς τὸ αὐτικείμενον ὑποθέτεον.

Ε' καὶ ληφθῇ ὁ τινὶ ὡς εὐαντίον, ἃ δείκνυται ὁ προκείμενον· ὡς εἴρηται εἰ τοῖς ἔμπροσθεν. 1. tertio

ΔΗΛΟΝ δὲ καὶ ὅτι εἰ τῷ μέσῳ σχήματι δείκνυται πως τὸ καταφατικόν· καὶ εἰ τῷ ἐσχάτῳ τοῦ
καθόλου. /1. immediate. Legendus magentinus in expositione

Κ αλῶς εἶπεν ὅτι εἰ τῷ δευτέρῳ σχήματι δείκνυται πῶς ὁ καταφατικόν· ὁ γὰρ πῶς προστίθησιν· ἐπει-
δὴ οὐ πρὸς χρῶς σωάγεται, ἀλλὰ τῇ τῶν ἄλλων αἱρέσει σωάγεται.

ΔΙΑΦέρει δὲ ἓν τὸ ἀδύνατον ἀπὸ διαιρεσεῖς τῆς ἀποδεικτικῆς, τῷ πιθέναι ὃ βούλεται αἱρεῖν ἀ-
πόφασιν ἐξ ὁμολογουμένων θέσεων ἀληθῶν· λαμ-
βάνουσα μὴ ἂν ἀμφότερα δύο προτάσεις ὁμολογουμένας· ἀλλ' ἢ μὴ, ἐξ ὧν ὁ συλλογισμός· ἢ ὁ, μίαν
μὴ· οὖν τούτων.

Β ούλεται διὰ τούτων ὁ ἀριστοτέλης παραδοῦναι τὴν διαφορὰν τῆς δι' ἀδυνάτου δείξεως, καὶ τῆς δει-
κτικῆς· καὶ φησὶν ὅτι διαφέρει κατὰ τὰς προτάσεις ὅτι ἡ ἀδύνατος ἀπαγωγὴ τίθεται τὸ αὐτοφατι-
κῶς αὐτικείμενον, μὴ τοῦ δείκνυσθαι ἕνεκα τοῦ ἀληθεύειν· ἡ δὲ ἀγαγεῖν ὃ βούλεται δεῖξαι· ἐπὶ δὲ τῆς δεικτικῆς, προηγουμένας δείκνυσι τὸν συλλογισμόν· πάλιν αἱ προτάσεις ἐπὶ τῆς δι' ἀδυ-
νάτου ἀπαγωγῆς ἢ μία ἀληθὴς, ἡ δὲ μία πάντως ψευδής· ἐπὶ δὲ τῆς δεικτικῆς, ἀμφότεραι ἀληθεῖς εἶναι
μετὰ πάντα ἐρεῖ ὡς ὅτι ὁ δεικνύμενον πρόβλημα ἐπὶ δυθείας καὶ δι' ἀδυνάτου· καὶ ὁ δι' ἀδυνάτου
καὶ ἐπὶ δυθείας δείκνυται· καὶ ὅτι ὅσα διὰ τῆς πρώτου σχήματος διὰ τῆς ἀδυνάτου σωαγόμενα,
καὶ ἐπὶ δυθείας δείκνυται.

+ iunge τὸ καταφατικὸν τοῦ καθόλου. 1. uniuer salis negatiua. /

De. 3. f

Vniuer. af
Omne. β. est.
Quoddam. β. nó
Omne. β. est.
Quoddam. γ. nó

Partic. Affir
Quoddá. β. est.

Nullú. β. est. a
Quoddá. β. est
Quoddam. γ. nó

Vniuer. Neg
Nullum. β. est
Quoddam. β. est
Omne. β. est
Quoddá. γ. est

Particul. ne
Quoddá. β. nó
Omne. β. est.
Omne. β. est.
Omne. γ. est.

De. 2. f

Vniuer. affir
me. β. est. á.
dam. β. non á
me. γ. est. á
uoddam. β nó γ.
ἄχολον

Particu. affir
uoddam. β. est. á

ullum. β. est. á
nne. γ. est. a
ullum. γ. est. β.
γεγραφε

Vniuer. Nega
llum. β. est. a
uoddam. β. est. á
ullum. γ. est. a.
ddam. γ. nó est β.
μετρη

Particu. nega
uoddam. β. nó á.

mme. β. est. á
ullum. γ. est. á.
ullum. γ. est. β.
κάτεχε

De. a

D. inter demon
tionem & dedu
nem ad impossi

διαχθήσεται διὰ τῆς ἐπ' δυνάμεως διάξεως· τὰ μὲν ἀποφατικὰ εἰν δευτέρῳ· τὰ δ' καταφατικὰ εἰν πρίτῳ· καὶ ὅτι ὅσα εἰν δευτέρῳ διὰ τοῦ ἀδυνάτου, ἐπ' δυνάμεως ἐστὶ δεῖξαι· ὅτι μὲν διὰ τοῦ πρώτου, ὅτι δὲ διὰ τοῦ πρίτου· καὶ ὅτι ὅσα εἰν πρίτῳ τὰ μὲν ἀποφατικὰ εἰν δευτέρῳ· τὰ δὲ καταφατικὰ εἰν πρώτῳ καὶ
„ ἁπλὸς οὖν πάσας τὰς συζυγίας ὀρθῶς ἔχει σαφῶς. Ἀλλ' ἢ μὲν ὀρθῶν ὁ συλλογισμός· ἡ δὲ μίαν „
„ μὲν τούτων. Οτι ἡ μὲν διακτικὴ λαμβάνει τὰς προτάσεις ὀρθῶν ὁ συλλογισμός· ἡ δὲ διὰ τοῦ ἀδυ- „
„ νάτου μίαν τούτων λαμβάνει ὀρθῶν ὁ συλλογισμός· τουτέστιν μίαν ἀληθῆ· τὴν μίαν δὲ λαμβάνει τὴν
αὐτίφασιν τῆς ἀληθοῦς· καὶ δείκνυσι τὸ ψεῦδος ἑπόμενον.

„ ΜΙΑΝ τὴν αὐτίφασιν τοῦ συμπεράσματος καὶ εἶναι μὲν, οὐκ ἀνάγκη γίνεσθαι τὸ συμ „
„ πέρασμα, οὐδὲ προὔπολαμβάνειν ὡς ἔστιν, ἢ οὐ· εἶναι δ', ἀνάγκη ὡς οὐκ ἔστι διαφέρει δ' οὐδὲν φάσιν, „
„ ἢ ἀπόφασιν εἶναι τὸ συμπέρασμα· ἀλλ' ὁμοίας ἔχει πρὸς ἀμφοῖν. „

Α' πὸ τοῦ συμπεράσματος γὰρ ποιεῖται τὴν διαφορὰν ὅτι ἤδη τῶν διακτικῶν οὐκ ἀνάγκη ἤδεναι τὸ συμ
πέρασμα, ἤδη δὲ τῶν διὰ ἀδυνάτου· ἀνάγκη ἤδη τοῦ τὸ ἤδεναι· οὐ διαφέρει δὲ ἤτοι ἀποφατικὸν ὄντ' ἢ
καταφατικὸν ὁ δεικνύμενον ἐπ' δυνάμεως· καὶ διὰ τῆς ἀδυνάτου ἀπαγωγῆς.

„ ΑΓΡΑΝ τὸ διακτικῶς συμπερανόμενον, καὶ διὰ τοῦ ἀδυνάτου διαχθήσεται· καὶ τὸ διὰ τοῦ ἀ- „
„ δυνάτου, διακτικῶς ἢ διὰ τῶν αὐτῶν ὅρων, οὐκ εἰν τοῖς αὐτοῖς σχήμασιν· ὅταν μὲν γὰρ ὁ συλλογι- „
„ σμὸς εἰν τῷ πρώτῳ σχήματι γένηται, τὸ ἀληθὲς ἔσται· ἢ εἰν τῷ μέσῳ ἢ εἰν τῷ ἐσχάτῳ· ὁ μὲν γὰρ διακτικὸν „
„ εἰν τῷ μέσῳ· ὁ δὲ καταγωγικὸν, εἰν τῷ ἐσχάτῳ· ὅταν δ' εἰν τῷ μέσῳ ἢ ὁ συλλογισμὸς, ὁ ἀληθὲς, εἰν τῷ „
„ ἁ ἢ ἤδη πάντων τῶν προβλημάτων· ὅταν δὲ εἰν τῷ ἐσχάτῳ ὁ συλλογισμὸς ὁ ἀληθὲς εἰν τῷ πρώτῳ „
„ καὶ εἰν τῷ μέσῳ· τὰ μὲν καταφατικὰ εἰν τῷ ἁ· τὰ δ' διακτικὰ, εἰν τῷ μέσῳ· „

Ζ ητεῖ εἰν ταῦθα ὁ ἀλέξανδρος πῶς δυνατὸν τὸ δι' ἀδυνάτου δεικνύμενον, καὶ ἐπ' δυνάμεως δεικνύεται· ὁ
ἔκπυρος τρόπος τοῦ τρίτου σχήματος· καὶ ὁ τέταρτος τοῦ δευτέρου δι' ἀδυνάτου μὲν ἐδείκνυτο· οὐ μέντοι
γε διακτικῶς εἰ μὴ τὸ ἐπιλύσαιτο ἁπλὸς λέγων· ὅτι ἅπαν λέγει οὐ πάντα τρόπον· ἀλλὰ ἅπαν πρόβλημα ὃ
δείκνυται διὰ ἀδυνάτου· καὶ ἐπ' δυνάμεως· καὶ διὰ ἀδυνάτου, ἤτοι καταφατικὸν τὸ πρόβλημα· ἢ τοῦ
ἀποφατικόν· καὶ τοῦτο ἤτοι καθόλου, ἤτοι μερικόν· λοιπὸν λέγει ὅτι ὅσα εἰν πρώτῳ σχήματι ἐδείκνυ-
το διὰ ἀδυνάτου, διαχθήσεται καὶ διακτικῶς τοῦτο εἰν δευτέρῳ, ἢ πρίτῳ· τὰ μὲν ἀποφατικὰ, εἰν δευ-
τέρῳ· τὰ δὲ καταφατικὰ, εἰν πρίτῳ· ὅσα δὲ εἰν τῷ μέσῳ ἐδείκνυτο, διὰ τοῦ ἀδυνάτου διακτικῶς διαχθή-
σεται· τὰ μὲν καταφατικὰ, εἰν πρώτῳ· τὰ δὲ ἀποφατικὰ, εἰν δευτέρῳ.

„ ΕΣΤΩ γὰρ δεδειγμένον τὸ ἁ μηδενὶ ἢ μὴ παντὶ τῷ β' διὰ τοῦ ἀ σχήματος· δεικτέον ἢ μὲν ὑπό- „
„ θεσις ἵν' τινὶ, τῷ β' ὑπάρχειν τὸ ἀ· τὸ δὲ γ' ἐλαμβάνετο τῷ μὲν ἀ παντὶ ὑπάρχειν· τῷ δὲ β' οὐδενὶ, οὕ- „
„ τω γὰρ ἐγίνετο συλλογισμός, καὶ τὸ ἀδύνατον· τοῦτο δὲ τὸ μέσον σχῆμα· εἰ τὸ γ' τῷ μὲν ἀ παντὶ, τῷ „
„ δὲ β' μηδενὶ ὑπάρχειν.

Ε' λέγομεν ὅτι διὰ ἀδυνάτου τὸ καθόλου καταφατικὸν εἰν πρώτῳ σχήματι μὴ συνάγεται, ἀλλὰ τὸ
καθόλου ἀποφατικόν· ἐδείκνυτο δὲ οὕτως ὅτι τὸ ἀ οὐδενὶ τῷ β'· εἰ γὰρ τοῦ τὸ ψεῦδος, ἀληθὲς τὸ τινὶ·
τὸ οὖν γ' παντὶ τῷ ἀ· τὸ ἀ τινὶ τῷ β'· τὸ ἄρα γ' τινὶ τῷ β'· τοῦ τὸ δὲ εὐαρχῶς ψεῦδος· ἀληθὲς ἄρα τὸ
οὐδενὶ τοῦ τὸ οὖν διαχθήσεται διὰ τοῦ δευτέρου σχήματος διακτικῶς οὕτως· τὸ γ' οὐδενὶ τῷ β'· τὸ γ'
παντὶ τῷ ἀ· συμπέρασμα ὅτι τὸ ἀ οὐδενὶ τῷ β'· αὖτη οὖν ἡ ὑπόθεσις ἡ λέγουσα τὸ ἀ τινὶ τῷ β' ψευ-
δὴς· ἀληθὲς ἄρα ἵν' ἢ οὐδενί· τὸ δὲ γ' λαμβάνει νῦν ἄλλος αὐτὸ τοῦ μέσου ὅρου· ἢ λέγει ὅτι τὸ γ' ἐλαμ
βάνετο τῷ μὲν ἀ παντὶ· τῷ δὲ β οὐδενί· ἐλαμβάνετο δὲ νῦν καὶ τὰ ἀληθεύειν· καὶ εἰν πρώτῳ σχήμα-
τι ἐδείκνυτο τὸ ζητούμενον οὕτω τὸ καθόλου ἀποφατικόν· ὁ δὲ δι' ἀδυνάτου εἰν πρώτῳ σχήματι συ-
νήχθη, διακτικῶς συνάγεται εἰν δευτέρῳ.

ΦΑΝΕΡΟΝ ἐκ τούτων, ὅτι οὐδενὶ, τῷ β' ὑπάρχει τὸ ἀ· ὁ μοίως δὲ καὶ ἢ μὴ παντὶ, δείκνυται „
ὑπάρχειν τὸ ἀ· ἢ μὲν γὰρ ὑπόθεσις, ἔστι παντὶ ὑπάρχειν· τὸ δὲ γ' ἐλαμβάνετο τῷ μὲν ἀ παντὶ· τῷ δὲ „
β' ἢ παντὶ· καὶ ἢ ζητητὸν λαμβάνοιτο τὸ γ' ἀ, ὡσαύτως· καὶ γὰρ οὕτω γίνεται τὸ μέσον σχῆμα· „
μοίως καὶ τὸ μερικὸν ἀποφατικὸν δείκνυται διακτικῶς εἰν δευτέρῳ σχήματι οὕτως· τὸ γ' παντὶ τῷ „
ἀ· τὸ γ' οὐ παντὶ τῷ β'· συμπέρασμα ὅτι τὸ ἀ ἢ παντὶ τῷ β' ἐδείκνυτο τοῦ τὸ δι' ἀδυνάτου εἰν πρώ-
τῳ σχήματι οὕτως· τὸ γ' παντὶ τῷ ἀ· τὸ ἀ παντὶ τῷ β'· τὸ γ ἄρα παντὶ τῷ β'· εἰ δὲ τοῦ τὸ ψεῦδος, ἀλη-
θὲς τὸ οὐ παντί· τὸ δὲ παντὶ εὐαρχῶς ἄτοπον· οὐκοῦν τὸ οὐ παντὶ ἀληθές·

ΦΑΛΙΝ δεδείχθω τινὶ ὑπάρχον τῷ β' τὸ ἀ· ἢ μὲν οὖν ὑπόθεσις μηδενὶ ὑπάρχειν· τὸ τοῦ β' ἐλαμ „
βάνετο παντὶ τῷ γ' ὑπάρχειν· καὶ τὸ ἀ ἢ παντὶ ἢ τινὶ τῷ γ'· οὕτω γὰρ ἔσται τὸ ἀδύνατον· τοῦτο δὲ τὸ „
ἔσχατον σχῆμα· εἰ τὸ ἀ καὶ τὸ β' παντὶ τῷ γ' καὶ φανερὸν ἐκ τούτων ὅτι ἀνάγκη τὸ ἀ τινὶ τῷ β' ὑ- „
πάρχειν· ὁ μοίως τοῦ καὶ εἰ τινὶ τῷ γ' ληφθεὶν ὑπάρχον τὸ ζ', ἢ τῷ ἀ. „

Ν οῦ βούλεται διὰ τοῦ μερικὸν καταφατικὸν ὁ σωνήχθη εἰν πρώτῳ δι' ἀδυνάτου, νῦν συνάγεται εἰν
πρίτῳ διακτικῶς· ἀλλ' ἠδυνήσατο διὰ ὅτι εἰ μὲν ἦν τοῦ δευτέρου δείκνυσι, προσλαμβάνει μείζονα πρότα-
σιν· εἰ δὲ ἦν τοῦ πρίτου, προσλαμβάνει ἐλάττονα πρότασιν· ἐδείκνυτο δὲ δι' ἀδυνάτου εἰν πρώτῳ σχή-

ματι ὅτι τὸ ἀ τινὶ τῷ β' ὑπάρχει οὕτως· εἰ γὰρ τοῦ τὸ ψεῦδος, ἀληθὲς τὸ οὐδενὶ τῷ β' τὸ ἀ· τὸ δὲ β' παντὶ τῷ γ'· συμπέρασμα ὅτι τὸ ἀ οὐδενὶ τῷ γ'· εἰ δὲ τοῦ τὸ ψεῦδος, ἀληθὲς τὸ τινὶ δείκνυται δι' εἰν πρί-
τῳ διακτικῶς οὕτως· τὸ ἀ παντὶ ἢ τινὶ τῷ γ'· τὸ β' παντὶ τῷ γ'· συμπέρασμα ὅτι τὸ ἀ τινὶ τῷ β'.

„ ΡΑΛΙΝ καὶ εἰν τῷ μέσῳ σχήματι δεδείχθω τὸ ἀ παντὶ τῷ β' ὑπάρχον· οὐκοῦν ἢ μὲν ὑπόθε- „
„ σις ἵν', μὴ παντὶ τῷ β' τὸ ἀ ὑπάρχειν· ἐλήφθω δὲ τὸ ἀ παντὶ τῷ γ'· καὶ τὸ γ' παντὶ τῷ β'· οὕτω γὰρ „
„ ἔσται τὸ ἀδύνατον· τοῦτο δὲ τὸ ἀ σχῆμα· εἰ τὸ ἀ παντὶ τῷ γ'· καὶ τὸ γ' παντὶ τῷ β'· „

Ε' δείξε πῶς τὰ τοῦ πρώτου σχήματος δι' ἀδυνάτου δεικνύμενα, δείκνυται διακτικῶς εἰν δευτέρῳ καὶ πρί-
τῳ, καὶ βούλεται δεῖξαι πῶς τὰ τοῦ δευτέρου εἰν πρώτῳ διακτικῶς δείκνυται· σωνήχθη δὲ τὸ καθό-
λου καταφατικὸν δι' ἀδυνάτου εἰν δευτέρῳ οὕτως· ὅτι τὸ ἀ παντὶ τῷ β'· εἰ γὰρ τοῦ τὸ ψεῦδος, ἀληθὲς
τὸ οὐ παντί· τὸ δὲ ἀ παντὶ τῷ γ'· τὸ ἀ οὐ παντὶ τῷ β'· συμπέρασμα, ὅτι τὸ γ' οὐ παντὶ τῷ β'· ἀλλ' ἔσται
τοῦ τὸ ψεῦδος· ἀληθὲς ἄρα τὸ παντί· τὸ ἀ παντὶ τῷ γ'· τὸ γ' παντὶ τῷ β'· τὸ ἄρα ἀ παντὶ τῷ β'· καὶ
οὕτως ἔσται τὸ πρῶτον σχῆμα.

„ ΟΜΟΙΩΣ δὲ καὶ εἰ τινὶ δεδείκται ὑπάρχον· ἢ μὲν γὰρ ὑπόθεσις ἵν' μηδενὶ τῷ β' τὸ ἀ ὑπάρ- „
„ χειν· ἐλήφθω δὴ τὸ ἀ παντὶ τῷ γ'· καὶ τὸ γ' τινὶ τῷ β'· „
F ἄλιν εἰ δεδείχθω δι' ἀδυνάτου εἰν δευτέρῳ σχήματι ὅτι τὸ ἀ τινὶ τῷ β'· δῆλον ὅτι ἔχον ψεῦδος, τὴν οὐδε-
νὶ οὕτως· τὸ ἀ παντὶ τῷ γ'· τὸ ἀ οὐδενὶ τῷ β'· συμπέρασμα ὅτι τὸ γ' οὐδενὶ τῷ β'· τοῦ τὸ δὲ εὐαρ-
χῶς ψεῦδος, ἀληθὲς ἄρα τὸ τινί· οὐκοῦν ποιοῦμεν οὕτως· τὸ ἀ παντὶ τῷ γ'· τὸ γ' τινὶ τῷ β'· τὸ ἄρα
ἀ τινὶ τῷ β'· καὶ πάλιν ἔσται τὸ πρῶτον σχῆμα.

„ ΕΙ δὲ συλλογισμὸς ὁ συλλογισμός, ἢ μὲν ὑπόθεσις τὸ ἀ τινὶ τῷ β' ὑπάρχειν· ἐλήφθω δὲ, καὶ τὸ ἀ „
„ μηδενὶ τῷ γ'· καὶ τὸ γ' παντὶ τῷ β'· ὥστε γίνεται τὸ ἀ σχῆμα· „
F ἄλιν δείκνυται ὁ συλλογισμὸς εἰν δευτέρῳ οὕτως· λέγω ὅτι τὸ ἀ οὐδενὶ τῷ β'· εἰ γὰρ τοῦ τὸ ψεῦδος, ἀλη-
θὲς τὸ τινί· τὸ δὲ ἀ οὐδενὶ τῷ γ'· συμπέρασμα ὅτι τὸ γ' οὐ παντὶ τῷ β'· εἰ δὲ τοῦ τὸ ψεῦδος· ἵν' γὰρ παν-
τὶ, ἀληθὲς τὸ παντί· τὸ ἀ οὐδενὶ τῷ γ'· τὸ γ' παντὶ τῷ β'· τὸ ἀ οὐδενὶ τῷ β'.

„ ΚΑΙ εἰ μὴ καθόλου ὁ συλλογισμός, ἀλλὰ τὸ ἀ τινὶ τῷ β' δεδείκται μὴ ὑπάρχειν, ὡσαύτως· ἡ ὑ- „
„ πόθεσις μὲν γὰρ παντὶ τῷ β' τὸ ἀ ὑπάρχειν· ἐλήφθω δὲ τὸ ἀ μηδενὶ τῷ γ'· καὶ τὸ γ' τινὶ τῷ β'· οὕτω „
„ γὰρ τὸ πρῶτον σχῆμα.

Ε' δείχθω δι' ἀδυνάτου τὸ μερικὸν εἰν δευτέρῳ σχήματι οὕτως· λέγω ὅτι τὸ ἀ οὐ παντὶ τῷ β'· εἰ γὰρ τοῦ τὸ ψεῦδος, ἀληθὲς παντί· εἴ τε ληφθήτω ὅτι τὸ ἀ οὐδενὶ τῷ γ'· τὸ ἀ παντὶ τῷ β'· συμπέρασμα ὅτι τὸ γ' οὐδενὶ τῷ β'· ἵν' δὲ τινί· ἀλλὰ τοῦ τὸ ἔστω εὐαρχῶς ψεῦδος· οὐκοῦν ἀληθὲς ἄρα τὸ τινί· εἴτε εἰν πρώ-
τῳ σχήματι δείκνυται οὕτως· ὅτι τὸ ἀ οὐδενὶ τῷ γ'· τὸ γ' τινὶ τῷ β'· συμπέρασμα ὅτι τὸ ἀ οὐ παντὶ τῷ β'· οὕτως ὁ τοῦ δευτέρου σχήματος εἰν πρώτῳ διακτικῶς· δυνατὸν δὲ καὶ τὰ μερικὰ ἀποφατικὰ εἰν πρίτῳ δεῖξαι.

„ ΦΑΛΙΝ εἰν τῷ γ' σχήματι δεδείχθω τὸ ἀ παντὶ τῷ β' ὑπάρχειν· οὐκοῦν, ἢ μὲν ὑπόθεσις ἵν' „
„ μὴ παντὶ τῷ β' τὸ ἀ ὑπάρχειν· ἐλήφθω δὲ τὸ γ' παντὶ τῷ β'· καὶ τὸ ἀ παντὶ τῷ γ'· οὕτω γὰρ ἔσται τὸ „
„ ἀδύνατον· τοῦτο δὲ τὸ ἀ σχῆμα· ὡσαύτως δὲ καὶ εἰ ἄλλοι τινὸς ἡ ἀποδείξεις· ἡ μὲν γὰρ ὑπόθεσις ἔσται, „
„ μηδενὶ τῷ β' τὸ ἀ ὑπάρχειν· ἐλήφθω δὲ τὸ γ' τινὶ τῷ β'· καὶ τὸ ἀ παντὶ τῷ γ'. „
F ληρώσας περὶ τοῦ δευτέρου σχήματος, νῦν λέγει περὶ τοῦ πρίτου· καὶ φανὸν ὅτι, τὰ καταφατικὰ τοῦ πρί-
του εἰν πρώτῳ σχήματι, διακτικῶς δείκνυται· τὰ δὲ ἀποφατικὰ, εἰν δευτέρῳ οὕτω δείκνυται εἰν πρίτῳ διὰ τοῦ ἀδυνάτου, τὸ καθόλου καταφατικὸν ὄντως· ὑποκείσθω ὅτι τὸ ἀ παντὶ τῷ β' καὶ τὰ ἀληθεύει· εἰ δὲ τοῦ τὸ ψεῦδος, ἀληθὲς τὸ οὐ παντί· ἆρα τὸ γ' παντὶ τῷ β'· συμπέρασμα ὅτι τὸ ἀ οὐ παντὶ τῷ γ'· ἀλλ' ἔστω τοῦ τὸ ψεῦδος· ἀληθὲς ἄρα τὸ παντί· ὡς τὸ γ' παντὶ τῷ β'· τὸ γ' παντὶ τῷ β'· τὸ ἄρα ἀ παντὶ τῷ β'· καὶ οὕτως τὸ πρῶτον σχῆμα· ἡ ὑπόθεσις ἵν' μὴ παντὶ τῷ β' τὸ ἀ ὑπάρ- „
χειν· ἐλήφθω δὴ τὸ ἀ παντὶ τῷ γ'· καὶ τὸ γ' τινὶ τῷ β'· „
„ ὁμοίως καὶ τὸ μερικὸν ἀποφατικὸν δείκνυται διακτικῶς εἰν δευτέρῳ σχήματι οὕτως· τὸ γ' παντὶ τῷ ἀ· τὸ γ' οὐ παντὶ τῷ β'· συμπέρασμα ὅτι τὸ ἀ οὐδενὶ τῷ β'· τοῦ τὸ δὲ εὐαρχῶς ψεῦδος, ἀληθὲς τὸ τινί· οὐκοῦν τὸ ἀ οὐ παντὶ τῷ γ'· ἀλλ' ἔστω τοῦ τὸ εὐαρχῶς ψεῦδος· ἵν' γὰρ παντὶ· ὡς τὸ ἀληθὲς τὸ τινί· οὐκοῦν τὸ γ' τινὶ τῷ β'· τὸ ἄρα ἀ τινὶ τῷ β'· οὕτω τὰ δι' ἀδυνάτου καταφατικὰ εἰν πρώτῳ σχήματι διαχθέντα, διακτικῶς εἰν πρώτῳ ἐδείχθη ὑπάρχοντα.

„ ΕΙ δὲ συλλογισμὸς ὁ συλλογισμός, ὑπόθεσις μὲν τὸ ἀ τινὶ τῷ β' ὑπάρχειν· „
Ε ἰρηκὼς πῶς τὰ καταφατικὰ εἰν πρώτῳ δείκνυται τὰ εἰν πρίτῳ σχήματι, νῦν λέγει πῶς τὰ εἰν πρίτῳ σχήματι ἀποφατικὰ, διακτικῶς δείκνυται εἰν δευτέρῳ· δυνάτοι δὲ καὶ εἰν πρώτῳ διαχθῆναι· ἀλλ' ἐπειδὴ ἴδιον τοῦ τοῦ δευτέρου σχήματος, διὰ τοῦ τὸ εἰν δευτέρῳ ἀνάγεται τὸ ἀποφατικὸ τοῦ πρίτου σχήματος διὰ τοῦ ἀδυνάτου οὕτως ὅτι τὸ ἀ οὐδενὶ τῷ β'· εἰ γὰρ τοῦ τὸ ψεῦδος, ἀληθὲς τινί· οὐκοῦν τὸ τὸ ἀ τινὶ τῷ β'· τὸ γ' παντὶ τῷ β'· συμπέρασμα ὅτι τὸ ἀ τινὶ τῷ γ'· ἀλλὰ τοῦ τὸ εὐαρχῶς ψεῦδος· ἵν' γὰρ τινί· ἀληθὲς ἄρα τὸ οὐδενὶ καὶ ποιοῦμεν λοιπὸν εἰν δευτέρῳ σχήματι οὕτως· τὸ γ' οὐδενὶ τῷ ἀ· τὸ γ'

Part. affir. in 3. a
ostensiue
Oé uel aliquod. r.
Omne. r. est. β
Quoddá. β. est
De. 2a. f
Vniuer. aff
p deduct. r
Omne. β. est. á
Quoddá. β. nó
Omne. r. est. á
Quoddá. r. nó
Ostesi. m. 1a
Omne. r. est. a
Omne. β. est.
Omne. β. est. á
Partic. affir. m
p deductionē. a
Quoddam. á. est.
Omne. r. est. a
Nullú. β. est. a
Nullum. β. est.
Ostensiue
Omne. r. est. á
Quoddam. β. est
Quoddam. β ÷ á
Vniuer. nega.
2a. f. p deduct
Nullum. β. est. a
Quoddam. β. est
Nullum. r. est. á
Quoddá. β. nó
Ostensiue. m. 1
Nullum. r. est. a
Omne. β. est. r.
Nullú. β. est. a
De. 3a. f
Vniuersa. affir
m. 3. f. p dedu
& ostensiue m.

Aestio. Notada
Alexander
10
Vniuers. Neg.
llum. b. est. a.
uoddam. β. est. a
me. a. est. r
uoddam. β. est. r.
Ostesiue m. 2a. f.
illum. β. est. r.
me. a. est. r.
illum. β. est. a.
Particula. nega.
ostesiue m. 2a. f.
me. a. est. r.
uoddam. b. nó ÷ r
uoddam. β. nó ÷ a
Per deduct. ad
m. m. 1a. f.
Quoddam. á. nó ÷ r
Omne. a. est. r.
Omne. β. est. a
Omne. β. est. r.

Particul. affir. m. 1a. fa
p deductionē ad mp,
Quoddam. β. est. á
Nullum. β. est. á
Omne. r. est. β
Nullum. r. est. a

a qa secunda fa. semp
concludit negatiue

Particularis affirm.
m. m. 3a. f. p dedu.
& ostens. m prima

πεντὶ τῷ β'. συμπέρασμα ὅτι τὸ α οὐδενὶ τῷ β'. οὕτω τὸ καθόλου ἀποφατικὸν δείκνυται διακτικῶς
εἰ δευτέρῳ σχήματι.

ΕΙ λη πῆται ὁ γ', τῷ μὲν α, μηδενὶ τῷ ὁ β', παντὶ τοῦτο δὲ τὸ μέσον σχῆμα· ὁμοίως δὲ κἂν μὴ κα
θόλου ἡ ἀποδείξις· ὑποθέσις μὲν γὰρ ἔσται παντὶ τῷ β' τὸ α ὑπάρχειν· εἰ λη πῆται ὁ γ τῷ μὲν α μηδε
νὶ· τῷ ὁ β' παντί· τοῦτο ὁ τὸ μέσον σχῆμα· φανερὸν οὖν ὅτι διὰ τῶν αὐτῶν ὅρων καὶ δεικτικῶς ἔσται δια
κτικὸν τῶν προβλημάτων ἕκαστον· καὶ διὰ τῆς ἀδυνάτου ὁμοίως ὁ ἔσται καὶ δεικτικῶν ὄντων τῶν συλ
λογισμῶν εἰς ἀδύνατον ἀπάγειν εἰ τοῖς εἰλημμένοις ὅροις, ὅταν, ἡ ἀντικειμένη πρότασις εἰ τῷ συμπε
ράσματι ληφθῇ· γίνονται γὰρ οἱ αὐτοὶ συλλογισμοὶ, τοῖς διὰ τῆς ἀντιστροφῆς· ὥστε οὐδὲν ἔχομεν καὶ τὰ
σχήματα· δι' ὧν ἔστι ἕκαστον.

Ὡ ς δὲ τὸ καθόλου ἀποφατικὸν εἰ δευτέρῳ σχήματι ἐδείχθη, οὕτω καὶ τὸ μερικόν· ἐδείκνυτο γὰρ τὸ μερι
κὸν εἰ τρίτῳ οὕτως· ὅτι τὸ α οὐ παντὶ τῷ β'. εἰ γὰρ τὸ τὸ ψεῦδος, ἀληθὲς τὸ παντί· τὸ δὲ γ' πινὶ τῷ β'· οὐκ
ἄρα τὸ α πινὶ τῷ γ'. νῦν δὲ οὐδενὶ· τὸ τὸ ὁ ψεῦδος, ἀληθὲς ἄρα τὸ οὐ παντί· εἰ πα εἰ δευτέρῳ σχήματι·
ὅτι τὸ γ οὐδενὶ τῷ α· τὸ γ πινὶ τῷ β'. συμπέρασμα ὅτι τὸ α οὐ παντὶ τῷ β'. οὕτω καὶ τὸ ἀποφατικὸν τὸ
τρίτον σχήματος εἰ τῷ δευτέρῳ δεικτικῶς.

ΔΗΛΟΝ οὖν ὅτι πᾶν πρόβλημα δείκνυται κατ' ἀμφοτέρους τοὺς τρόπους, διά τε τῆς ἀδυ
νάτου καὶ δεικτικῶς· καὶ οὐκ εἰδέχεται χωρίζεσθαι τὸν ἕτερον τῆς ἑτέρου.

Ο ὐκ εἴη πάντα τρόπον, ἀλλὰ πᾶν πρόβλημα ἢ καταφατικὸν ἢ ἀποφατικόν· ὅτι δείκνυται καὶ δι'
ἀδυνάτου καὶ ἐπ' εὐθείας.

Ε Ὰν ποίῳ ὁ σχήματι ὄντι ὄξ ἀντικειμένων προτάσεων συλλογίσασθαι· καὶ εἰ ποίῳ οὐκ ἔστιν, ᾧ δ'
ἔστι φανερόν· λέγω ὁ ἀντικειμένας προτάσεις εἶναι, κατὰ μὲν τὴν λέξιν, τὴν παρας· οἷον τὸ παντὶ, τῷ
οὐδενὶ· καὶ παντὶ, τῷ οὐ παντί· καὶ τὸ πινὶ, τῷ οὐδενί· καὶ τὸ πινὶ τῷ οὐ πινί· κατ' ἀλήθειαν δὲ φῆς· τὸ
μὲν πινὶ τῷ οὐ πινὶ κατὰ τὴν λέξιν ἀντίκεται μόνον· τούτων δὲ εἰ ἀντίας μὲν, τὸ καθόλου, τὸ παντί, τῷ μηδενὶ ὑπάρχειν· οἷον τὸ πᾶσαν ἡδονὴν εἶναι ἀγαθὴν, τῷ μηδεμίαν εἶναι ἀγαθὴν· τὰς
δὲ ἄλλας ἀντικειμένας· εἰ μὲν οὖν τῷ α χήματι οὐκ ἔστιν ὄξ ἀντικειμένων προτάσεων συλλογισμὸς,
οὔτε καταφατικὸς, οὔτε ἀποφατικός.

Β ούλεται διὰ τούτων ὁ ἀριστοτέλης παραδοῦναι ἡμῖν τὸν ὄξ ἀντικειμένων τῶν προτάσεων συλλογι
σμόν· ἀντικειμένας δὲ λέγουσι προτάσεις ἡ πᾶς· καὶ ἡ οὐ πᾶς τὶς καὶ οὐδεὶς πᾶς καὶ οὐδείς· τὶς καὶ
οὐ πᾶς· αὖ πάλιν μὴν τέσσαρσιν ἀντιθέσεις κατὰ τὴν λέξιν· εἰ γὰρ τοῖς πράγμασιν ἀλλοῖς οὐκ ἀντικει
ται ἢ πᾶς τῇ οὐ πᾶς· ὅπου γε καὶ συμπεπλεγμένοι αὐτῇ, ὥστε δοκεῖ φῆς ἀντιθέσεις εἶναι δύο· ὅτι ὁ συλ
λογισμὸς ὁ ὄξ ἀντικειμένων τῶν προτάσεων συναγόμενος· τὸ ἀλλὸ δείκνυσιν καὶ εἶναι καὶ μὴ εἶναι.
καὶ εἰ πρώτῳ σχήματι διαχθῆναι τῆς οὐ δύνατον, ἀλλ' εἰ δευτέρῳ καὶ τρίτῳ· καὶ εἰ τῷ πρώτῳ
καταφατικὸν μὲν, οὐ δείκνυσι συμπέρασμα, δι' ὅτι ὄξ ἀντικειμένων γίνεται, τὰ δὲ ἀντικείμενα ἀδύ
νατα καταφατικὰ τοῖς ἀποφατικοῖς· ἢ δὲ ὄξ ὄντι, ἡ μὲν καταφατικὴ ἡ δὲ ἀποφατικὴ, ἀποφατικὸν
τὸ συμπέρασμα· διὰ τούτων οὖν τὴν αἰτίαν καταφατικὰ συναχθῆναι οὐ δύνατον εἰ τῷ πρώ
τῳ σχήματι· καὶ εἰ τῷ τρίτῳ ὡσαύτως· ἢ θέλε γὰρ τὸ καταφατικὸν ὄξ ἀμφοτέρων καταφατικῶν
εἶναι· νῦν δὲ ἀντιφατικῶς ἔσται αἱ προτάσεις· ἢ μὲν καταφατικὴ ἡ δὲ ἀποφατικὴ· οὔτε δὲ ἀποφατι
κὸν δύνατον συναχθῆναι εἰ πρώτῳ σχήματι· οὔτε καταφατικόν· δι' ὅτι τῆς ἀλλοῦ καὶ κατηγορεῖ
ται καὶ ἀπαρνεῖται αἱ προτάσεις αἱ ὄξ ἀντικειμένων· εἰ δὲ τῷ πρώτῳ σχήματι τῆς ἀλλοῦ οὐκ ἔτι
οἱ ὅροι κατηγορεῖται καὶ ἀπαρνεῖται· ἀλλὰ ὁ μέσος ὅρος τῷ μὲν ὑπόκειται· τῆς δὲ κατηγορεῖται·
δῆλον δὲ δεῖ, ὅτι τοῦτο πρὸς τὴν ἀποδεικτικὴν οὐδὲν συμβάλλεται· πάντως γὰρ ἡ μία πρότασις
ψευδής ἐστι· εἰ τῆς ἀλλοῦ ἀντικειμένας προτάσεις λαμβάνεις· αἱ δὲ ἀντικείμεναι προτάσεις, ἡ μὲν ἀλη
θὴς ἐστιν, ἡ δὲ ψευδὲς· ὥστε οὐδὲ τῶν ὄξ ἀντικειμένων τὴν μίαν πάντως ἀληθῆ δεῖ εἶναι· τὴν δὲ μίαν
ψευδῆ· ἀλλὰ συμβάλλεται ἡμῖν τοῦτο πρὸς τὰς σοφιστικὰς εὐχολήσεις· ἵνα μὴ παραλογιζώμεθα ὅτι
δύνατον τὸ ἀλλὸ εἶναι καὶ μὴ εἶναι· ἀκριβέστερον δὲ εἰ τοῖς τοπικοῖς τούτου τὴν μέθοδον δείκνυσι.

ΚΑΤΑφατικὸς μὲν, ὅτι ἀμφοτέρας καταφατικὰς δεῖ εἶναι τὰς προτάσεις· αἱ δ' ἀντικείμεναι·
φάσεις καὶ ἀπόφασις τρίτικὸς ὁ, ὅτι αἱ μὲν ἀντικείμεναι τὸ αὐτὸ τῆς αὐτῆς κατηγορεῖσι καὶ ἀπαρ
νοῦνται· τὸ δ' εἰ τῷ πρώτῳ σχήματι μέσον οὐ λέγεται κατ' ἀμφοῖν· ἀλλ' ἑκάτερον μὲ ἄλλο ἀπαρνεῖ
ται· αὐτὸ ὁ ἄλλου κατηγορεῖται· οὕτω ὁ οὐκ ἀντίκειται.

Α ὐτὸς λέγει τὴν αἰτίαν δι' ἣν εἰ πρώτῳ σχήματι οὐ δύνατον συναχθῆναι, οὔτε καταφατικὸν συμπέρα
σμα, οὔτε ἀποφατικόν· καταφατικὸν μὲν οὐ δύνατον, ἐπειδὴ ἐκ δύο γίνεται καταφατικῶν· ἐπεὶ
δὲ τῶν ὄξ ἀντικειμένων συλλογισμῶν, ἡ μὲν ἡ καταφασις, ἡ ὁ ἄλλη ἀποφασις τῶν προτάσεων· ἀπο
φατικὸν δὲ συμπέρασμα εἰ πρώτῳ σχήματι οὐ δύνατον· διατί; ὅτι ἐπεδὴ ἐπὶ τῶν ὄξ ἀντικειμέ
νων συλλογισμῶν πρὸς τῷ μέσῳ ὅρῳ ἐγίνοντο αἱ ἀντιθέσεις καὶ προτάσεις, ὥστε τῶν ἄλλων ὅρων καὶ
καταφατικὴ καὶ ἀποφατικὴ ποιεῖν πρότασιν· εἰ δὲ τῷ πρώτῳ σχήματι ὁ μέσος ὅρος εἰ τῇ μὲ

Videtur philoponus ponere
αὐτὸς. pro nunc. uel figm
ficat etiam praeter me ipse
met aristoteles

attuor esse oppo
ones uoce, re autem
s tantum

ihtas quae comparatur ex ~~contrariis~~ propositionib
ppositis.

προτάσει ὑπόκειται· καὶ εἰ τῇ μὲ κατηγορεῖται· ὥστε οὐ δυνατὸν τῆς ἄλλου τὰς ἀντικειμένας προ
τάσεις λαβεῖν· ἢ οὖν μὴ εἰ πρώτῳ, ἀναγκαίως εἰ δευτέρῳ καὶ τρίτῳ διεχθῆναι τοὺς συλλογισμοὺς
τοὺς ὄξ ἀντικειμένων προτάσεων.

Ε Ὰν ὁ τῷ μέσῳ χήματι καὶ ἐκ τῶν ἀντικειμένων, καὶ ἐκ τῶν εὐαντίων εἰ δέχεται γίνεσθαι συλ
λογισμόν· ἔστω γὰρ ἀγαθὸν μὲν ἐφ' οὗ α· ἀδικία, ἐφ' οὗ β' καὶ γ'· εἰ δὴ πᾶσαν ἀδικίαν ἀποδείκνυ
ἔλαβε μηδεμίαν, τὸ α τῷ β' παντὶ ὑπάρχει· καὶ τῷ γ' οὐδενί· ὥστε τὸ β' τῷ γ' οὐδενί· οὐδεμία ἄρα
ἀδικία, ἀδικία ἐστίν.

Ἀξίας ὅτι εἰ πρώτῳ χήματι ὁ δυνατὸν συνάγειν τοὺς ὄξ ἀντικειμένων προτάσεων συλλογισμούς· νῦν
βούλεται δεῖξαι ὅτι εἰ δευτέρῳ συνάγεται· συνάγεται δὲ ὅτι τὸ ἀλλὸ καὶ ὂν ὄστι καὶ μὴ ὂν οὕτως·
ὡς μέσος ὅρος τὸ ἀγαθὸν· ἀδικία δὲ ἡ ἀδικία ὡς ἰατρικὴ ἄκροι· καὶ λέγομεν ὅτως εἰ δευτέ
ρῳ χήματι ὅτι πᾶσα ἀδικία ἀγαθὸν ὄστι· οὐδεμία ἀδικία ὡς ἰατρικὴ ἀγαθὸν· ὥστε συνά
γεται ὅτι ἰατρικὴ ἀδικία· ἀδικία οὐκ ἔστιν· ἢ γὰρ πᾶσα ἀδικία ἀγαθὸν· οὐδεμία δὲ ἰατρι
κὴ ἀδικία ἀγαθὸν· οὐδὲ ἰατρικὴ ἀδικία, ἀδικία ἐστίν· λαβὲ ὁ τὸν μέσον ὅρον πάλιν πρὸς τὴν

ἀγαθὸν
πᾶς ὄδι. ἀδικία ὄδι. ὄδι.

ἀγαθὸν
ὄδι. πᾶς ἀδικία ὄδι. ἰατρικὴ ὄδι.

ἰατρικὴν μείζονα οὕτως· οὐδὲν ἀγαθὸν ἰατρικὴ ὄστι ἀδικία· πᾶν ἀγαθὸν ἀδικία ἐστίν· ὥστε ἡ
ἰατρικὴ ἀδικία, ἀδικία οὐκ ἔστιν· καλῶς ὂν ἐλέγομεν ἀδὶ τὸ ὄξ ἀντικειμένων προτάσεων συλλογισμῶν,
ὅτι τὸ ἀλλὸ καὶ εἶναι καὶ μὴ εἶναι συνάγεται· δῆλον δὲ τοῦτο συνέχθη διὰ τὸ εἶναι τὴν μείζονα ψευδῆ τὴν
λέγουσαν· οὐδὲν ἀγαθὸν ἰατρικὴ ὄστι ἀδικία· ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἐλάττονα τὴν λέγουσαν· πᾶν ἀγα
θὸν ἀδικία ἐστίν· δυνατὸν δὲ διὰ τούτων τῶν τρόπων καὶ τὸ θεῖαι δεῖξαι μὴ θεῖαι· καὶ τὴν ἡδονὴν
μὴ εἶναι ἡδονὴν· καὶ ὅσα ἄλλα τοιοῦτα· ἀλλ' ἤδεναι δεῖ ὅτι κρύψις οὐ γέγονεν τῶν ὅρων εἰ πεῦθαι, ἀλλ'
εὐθέως ὁ προσδιαλεγόμενος νοεῖ, καὶ οὐ δίδωσι τοῦτο· ὅτι πᾶν ἀγαθὸν ἀδικία· καὶ οὐδὲν ἀγα
θὸν ἰατρικὴ ἀδικία· εἰ ὁ τοῖς τοπικοῖς παραδίδωσι μεθόδους τῶν κρύψεων, δι' ὧς τὸ δοθῆσεται·
τόπους δὲ ἐκάλεσεν ἀλλὰς τὰς μεθόδους.

ΟΜΟΙΩΣ ὁ καὶ εἰ πᾶσαν λαβὼν ἀγαθὸν, τὴν ἰατρικὴν μὴ ἀγαθὸν ἔλαβε· τῷ μ' γὰρ
β' παντὶ τὸ α· τῷ ὁ γ', οὐδενί.

Ὁ μοίως φησὶν, ἐὰν ἡ μείζων πρότασις μὴ ἀποφατικὴ, ἀλλὰ καταφατικὴ, ἡ ὁ ἐλάττων ἀποφατικὴ, ἵνα
μόνον μεταθῶμεν τὰς προτάσεις, πάλιν δείκνυμεν τὸ ἀλλό.

Ὡ ΣΤΕ ἡ τὴς ἀδικία· οὐκ ἔσται ἀδικία καὶ εἰ τὸ μὲν γ' παντὶ τὸ α· τῷ ὁ β' μηδενί ἐστι ὁ τὸ μὲ β'
ἀδικία, τὸ ὁ γ' ἰατρικὴ· τὸ ὁ α ὑπόληψις· οὐδεμίαν γὰρ ἀδικίαν ὑπόληψιν λαβὼν, εἴληφέ τινα ἀδικί
μὴν εἶναι ὑπόληψιν.

Ὁ ἷον ἡ ἰατρικὴ· τὴς γὰρ ἀδικίας ἐστὶν καὶ τῷ μὲν γ' παντὶ τὸ α· ἐὰν ἡ μείζων ἀποφατικὴ, ἡ δὲ ἐλάττων
καταφατικὴ, τὸ ἀλλὸ καὶ εἶναι καὶ μὴ εἶναι διαχθήσεται· οἷον ἡ ὑπόληψις· οὐδεμιᾷ ἀδικίᾳ· ὑπόλη
ψις πάσῃ ἰατρικῇ ἀδικίᾳ· συμπέρασμα ὅτι οὐδεμιᾷ ἰατρικῇ ἀδικίᾳ, ἀδικία ἐστίν.

ΔΙΑφέρει ὁ τὰ πάλαι, τῷ ἀδὶ τῶν ὅρων αὐτῶν τρέφεσθαι· πρότερον μὲν γὰρ πρὸς τῷ β'· νῦν
δὲ πρὸς τῷ γ', τὸ καταφατικόν.

ὑπόληψις
ὄδι. πᾶς ἀδικία ὄδι. ὄδι.

α
ὄδι. πᾶς ἀδικία ὄδι. ἰατρικὴ
β ὄδι. γ

Δ ιαφέρει φησὶν ὁ δεύτερος τρόπος τῶν ὄξ ἀντικειμένων προτάσεων τῆς πρώτου· ὅτι ὁ πρῶτος
ἔχει τὴν ἐλάττονα ἀποφατικὴν, τὴν δὲ μείζονα καταφατικὴν· ὁ δὲ δεύτερος, τὸ ἀνάπαλιν.

ΚΑΙ ἐὰν ἡ ὁ μὴ καθόλου ἡ ἑτέρα πρότασις ὡσαύτως· ἀεὶ γὰρ τὸ μέσον ἐστὶν, ὁ ἀπὸ θατέρου μὲν,
ἀποφατικῶς λέγεται· κατὰ θατέρου ὁ, καταφατικῶς· ὥστε εἰ δέχεται τὰ ἀντικείμενα παραίνεσθαι·
Ε ἰ μὲν περὶ τῶν ἀμφω καθόλου καὶ ἀντικειμένων εὐαντίων προτάσεων, νῦν λέγει περὶ τῶν ἐκ τῆς ἑτέ
ρας μερικῆς καὶ ἀντικειμένου ἀντιφατικῶς· ὄξ ἀνάγκης γὰρ αἱ ἀντικείμεναι προτάσεις, ἡ εὐαντίαι εἰ
σὶν, ἡ ἀντιφατικαί· οὕτω γὰρ γίνεται ὄξ ἀντικειμένων συλλογισμός· εἰ δὲ μὴ ὡσὶν αἱ προτάσεις ἀντικείμε
μεναι, οὐ γίνεται· ὥστε ἐὰν ὦσι αἱ προτάσεις μερικὰ καὶ καθόλου, αἱ ἄλλαι ἀποδείξεις ἔσονται·
Ρ ΛΗΝ οὐκ ἀεί· οὐ ὁ πάντως· ἀλλ' ἐὰν οὕτως ἔχῃ τὰ ὑπὸ τὸ μέσον, ὥστ' ἢ ταῦτα εἶναι· ἢ ὅλον πρὸς
μέρος· ἄλλως ὁ ἀδύνατον· οὐ γὰρ ἔσονται οὐδαμῶς αἱ προτάσεις, οὔτε εὐαντίαι, ὅτ' ἀντικείμεναι·
Ρ ραίνεται ὄξ ἀντικειμένων τότε, ὅτε ὁ μέσος ὅρος τῷ μὲν κατηγορεῖται, τῆς δὲ ἀπαρνεῖται ἀντικει
μένως· ἄλλως δὲ οὐ γίνεται·

Omnis Scientia boni
Nulla scientia ut me
Scietia medicina
non est scientia

Nulla bonu scientia
Omne bonu scientia
Scientia medica scie

πρύτις

Methodos in topic
aristoteles uocam
locos

. β. Scietia
γ. medici
α Suspitio

Nulla scientia
tio
Omnis scientia
dicina suspiti
Nulla scietia
cina est scieti

Oppositae ppositi
. 1. αντικέμεναι
cessario sunt au
trariae aut cõtra

Ἐν δὲ τῷ τρίτῳ σχήματι καταφατικὸς μὲν συλλογισμὸς, οὐδέποτ' ἔσται ὅξ ἀποκεκριμένων προτάσεων διὰ τὴν προειρημένην αἰτίαν, καὶ διὰ τὸ πρώτου σχήματος. ἀποφατικὸς δὲ ἔσται συλλογισμὸς, καὶ καθόλου καὶ μὴ καθόλου τῶν ὅρων ὄντων. ἔστω γὰρ ἀδικία ἐφ' οὗ β' καὶ γ', ἰατρικὴ δ', ἐφ' οὗ α. ἐπειδὴ συμβέβηκε τὸ β' τῷ γ', ἰατρικὴ δ', ἐφ' οὗ α. ἐπειδὴ τὸ β' τῷ γ' ἀκολουθεῖ, ἀνάγκη τὸ α' τῷ γ' μὴ ἀκολουθεῖν. εἰ δὲ τὸ α' τῷ γ', οὐδὲν κωλύει τὸ β' τῷ γ' μὴ ἀκολουθεῖν. ἀνάγκη τὸ β' τῷ α' μὴ ἀκολουθεῖν. εἰ δὲ τὸ β' τῷ α', οὐδὲν κωλύει τὸ α' τῷ γ' μὴ ἀκολουθεῖν. ἀνάγκη τὸ α' τῷ γ' μὴ ἀκολουθεῖν. εἰ δὲ τὸ α' τῷ γ', οὐδὲν κωλύει τὸ β' τῷ γ' μὴ ἀκολουθεῖν. ἀνάγκη τὸ β' τῷ γ' μὴ ἀκολουθεῖν. εἰ δὲ τὸ β' τῷ γ

μεσημβεινοῦ κύκλου καὶ παγράφαι δυνατόν· καὶ λαμβάνουσι σημεῖον (ὡς ἔπεῖν) πίπτον πλὴν τὸ ἀδύνατον τοῦ ἐκείνου· καὶ οὕτως ἐκβάλλουσι τὰς βυθείας· καὶ ὁ ἐξίπτεται, τὸ τὸ εἰλήφθαι· ὁ γὰρ μὴ συγχωρῶν γίνεσθαι τὴν παράλληλον, οὐδὲ τὸ σημεῖον συγχωρήσει ἐκεῖνο· ὥστε συμβαίνει (ὡς λέγει) αὐτὸ τὸ καστον εἶναι λέγειν ὅτι ἔστιν ἕκαστον· αὐτὸ τὸ, διὰ τὸ ἀ ἐστίν; ἐπαιδὴ τὸ ἀ ἐστίν· ὥστε τὸ αὐτὸ εἶναι, ἐπαιδὴ ἄδη τὸ αὐτό.

Εἰ οὖν τις ἀδήλου ὄντος ὅτι τὸ β' ὑπάρχει τῷ γ'· ὁμοίως δὲ καὶ ὅτι τὸ ἀ τῷ β', ἀποῖτο τῷ γ' ὑπάρχειν τὸ ἀ, οὐπω δῆλον ἢ τὸ εὐ ἀρχῇ αἰτεῖται· ἀλλ' ὅτι ἐκ ἄτοπο δείκνυσι, δῆλον· οὐ γὰρ ἄδην ἀρχὴ ἀτοπο δείξεως, τὸ ὁμοίως ἄδηλον.

Εἰ τις οὕτως ἀδήλως λάβοι· ὅτι τὸ ἀ παντὶ τῷ β'· τὸ β' παντὶ τῷ γ'· οὔπω δῆλον εὐ ποῖα προτάσει τὸ εὐ ἀρχῇ αἰτεῖται· ἐὰν λάβω οὕτως ὅτι τῷ β' τῷ γ' τὸ αὐτὸ ἄδην· ὥστε εἶναι τὸ αὐτὸ κατὰ τῶν αὐτῶν· τότε φαίνεται, ὅτι φαίνεται, ὅτι πλὴν τὸν μέζω ἢ ὅξ ἀρχῆς αἴτησις· νυνὶ δὲ τὸ παράδειγμα ποιεῖται· ὡς ἰδὴ τὸ πρώτου σχήματος· ἐπεὶ οὔτε ἐπεξέρχεται πάσας τὰς συζυγίας.

Εἰ μού τοι τὸ β' πρὸς τὸ γ', οὕτως ἔχει· ὥστε ταυτὸν εἶναι, ἢ δῆλον ὅτι αἰτεῖ φουσιν· ἢ ὑπάρχει θάτερον θατέρῳ, τὸ εὐ ἀρχῇ αἰτεῖται· καὶ γὰρ αὖ ὅτι τῷ β' τὸ ἀ ὑπάρχει, δι' ἐκείναν δεικνύσι, ἢ αἰτεῖ σρίφει.

Εἰ πεπεκτεῖται αὐτὸς ὅτι ἐστὶ τὸ αὐτὸ εἶναι τὸ τοὺς δύο ὅρους ἢ αἰτεῖφαν πρὸς ἑαυτούς· ὡς ἰδὴ τὸ αὐτὸ καὶ τὸ γελαστικοῦ· ἢ εὐ ὑπάρχειν τὸ ἕτερον ᾧ ἑτέρῳ, ὡς ἢ δυνὴ καὶ χαρά· ἀλλ' ἢ δεῖναι δεῖ, ὅτι καθόλου γίνεται ἢ πρότασις καταφατική, ἢ τοι εὐ ὑπάρχει τὸ ἕτερον ᾧ ἑτέρῳ· ἢ τοι αἰτεῖφει μόνον.

ΝΥΝ δὲ τοῦτο κωλύει, ἀλλ' οὐχὶ ὁ τρόπος· ἢ δὲ τοῦτο ποιεῖ, τὸ ἐρημένον αὖ ποιεῖ, καὶ αἰτεῖφει δι' ἀριῶν.

Ἡ μὲν ἀρικὸν ὅτι τὸ ἀ παντὶ τῷ β', εἴπερ ἐρεῖ ἢ μὲν πόθεν δῆλον ὅτι τὸ ἀ παντὶ τῷ β'· ἐπεὶ δὴ ἐλάμβανον τὸ αὐτὸ τὸ β' γ'· φησὶν ἢ αἰτεῖφει, διεκθεῖσι τοῦ ὅτι ἢ τὸ β' παντὶ τῷ γ'· καὶ τὸ γ' παντὶ τῷ β'· διεκθεῖσι τοῦ δὲ λαμβανόντων ἢ μὲν ὅτι τὸ ἀ παντὶ τῷ γ'· τὸ γ' παντὶ τῷ β' ἢ δὲ τὸ κωλύει τουτέστι τὸ μὴ αἰτεῖφαι· οὐχ ὁ τρόπος· αὐτὸ τὸ οὐχὶ τὸ συμπέρασμα τὸ λέγον· τὸ ἀ παντὶ ᾧ γ'· πότε δὲ οὐκ αἰτεῖφει· οἷον, ἢ λάβομεν ὅτι ἢ χαρὰ ἡδυνή· οὐ πάντως δὲ καὶ ἢ ἡδυνὴ χαρά· ἢ μήτι προσδιορισόμεθα, ὅτι ἢ ἡδυνὴ σύνδυο τῇ χαρά ἄδην· ὥστε νυνὶ τὸ κωλύει τὸ μὴ προσδιορίζεσθαι· ἢ δὲ προσδιορισόμεθα, οὐδὲν κωλύει γίνεται δὲ τὸ διὰ τριῶν (ὡς ἄλλος λέγει) οὕτως· ἐδείχθη τὸ α' γ'· διὰ τὸ α' β'· καὶ τὸ α' β' νυνὶ, διὰ τὸ α' γ'· ὥστε τὸ α' γ' δι' ἑαυτὸ ἐδείχθη· ἤτοι ἄλλο δι' ἑαυτό· ἢ γὰρ τὸ α' β'· καὶ τὸ α' γ'· ἢ δὲ τὸ α' γ'· καὶ τὸ α' β'· ὥστε εἶναι τὸ α' β', τὸ α' β' εἶναι.

Ωσαυτως δὲ κἂν ἢ τὸ β' ᾧ γ' λαμβάνοι ὑπάρχειν, ὁμοίως ἄδηλον ὄν· καὶ ἢ τὸ α ᾧ γ', οὔπω τὸ ὄξ ἀρχῆς αἰτεῖται· ἀλλ' οὐκ ἀποδείκνυσι· ἐὰν δὲ ταυτὸν ἢ τὸ α καὶ τὸ β', ἢ τὸ αἰτεῖφαι, ἢ τὸ ἔπεσθαι τὸ α ᾧ β'· τὸ ὄξ ἀρχῆς αἰτεῖται· διὰ τὴν ἄλλω αἰτεῖαν· τὸ γὰρ ὄξ ἀρχῆς πιδίωσι, πρότερον εἴρηται ἢ μὲν, ὅτι τὸ δι' ἑαυτὸ δεικνύσι τὸ μὴ δι' αὐτὸ δῆλον, ἢ οὖν ὄδη τὸ εὐ ἀρχῇ αἰτεῖσθαι, τὸ δι' αὐτὸ δῆλον· τὸ δὲ ὅτι, τὸ μὴ δεικνύσι, ὅταν ὁμοίως ἄδηλον ὄντων τὸ δεικνυμένου καὶ δι' οὗ δείκνυται· ἢ τὸ ταυτὸ τῷ ἄλλῳ, ἢ τῷ, ταυτὸν τοῖς ἄλλοις ὑπάρχειν.

Εἰ λαβε πρῶτον τὸ αὐτὸ κατὰ τῶν αὐτῶν, νυνὶ λαμβάνει τὰ αὐτὰ κατὰ τὸ αὐτὸ· καὶ φησὶν, ὅτι ἐκὼ λήφθη τὸ β' πρὸς ᾧ γ', ὡς ἄδηλον· καὶ ἢ τὸ α κατὰ κοινοῦ ᾧ γ' ἄδηλόν ἄδην, οὔπω δῆλον ἢ τὸ ὄξ ἀρχῆς αἰτεῖται· ἢ ὃ λάβοι οὕτως· ὥστε τὸ α' β' τὸ αὐτὸ εἶναι, συμβαίνει τὴν ὄξ ἀρχῆς αἴτησιν πδὶ τὴν ἐλάττω γίνεσθαι πρότασιν (τὸ αὐτὸ δὲ εἶναι λέγομεν τὸ α τῷ β'· ἢ τῷ αἰτεῖφαι, ἢ τὸ εὐ ὑπάρχειν ἕτερον ἑτέρῳ.

Εν μὲν ᾧ μέσῳ σχήματι καὶ τρίτῳ, ἀμφοτέρως αὖ εὐδέχοιτο ὁμοίως, τὸ εὐ ἀρχῇ αἰτεῖσθαι· εὐ δὲ κατηγορικῷ, συλλογισμῷ εὐτε ᾧ γ' καὶ τὸ α.

Ἐιρικὸς ὡς ἰδὴ παραδείγματος εὐ πρώτῳ σχήματι πδὶ τ καθόλου καταφατικῶν, νυνὶ οὐ λέγει τὰς συζυγίας πάσας· ἀλλὰ μόνον τὸ τὸ λέγει· ὅτι καὶ εὐ δευτέρῳ καὶ τρίτῳ εὐδέχεται γενέσθαι τὸ εὐ ἀρχῇ αἰτεῖσθαι· λείπει δὲ τὸ ὥσπῃ εὐ πρώτῳ καὶ πδὶ τῶν καταφατικῶν καὶ ἀποφατικῶν· καταφατικῶν ὡς εὐ πρώτῳ καὶ τρίτῳ· εὐ δὲ δευτέρῳ καταφατικὸν οὐ συνάγεται· ὡς δὲ δείκνυτο εὐ τὰ καταφατικὰ λαμβάνοντες ἢ τὸ αὐτὸ κατὰ τῶν αὐτῶν, ἢ τὰ αὐτὰ κατὰ τὸ αὐτὸ, οὕτω καὶ εὐ τρίτῳ σχήματι λαμβάνομεν· δεῖ δὲ θέμεθα δὲ πῶς εὐ τρίτῳ σχήματι τὸ τοιοῦμεν·

Αποφατικῶς δὲ, ὅταν τὰ αὐτὰ ἀπὸ τὸ αὐτὸ καὶ οὐχ ὁμοίως ἀμφότερα αἱ προτάσεις· ὡσαύτως δὲ καὶ εὐ τῷ μέσῳ· διὰ τὸ μὴ αὐτεῖφαι τοὺς ὅρους· κατὰ τοὺς ἀποφατικοὺς συλλογισμούς.

Ἐιρικὸς πδὶ τῶν καταφατικῶν τῶν εὐ τρίτῳ σχήματι· πότε δὲ γίνεται εὐ τρίτῳ σχήματι ὅταν τὰ αὐτὰ λέγει πδὶ τῶν ἀποφατικῶν τῶν εὐ τρίτῳ σχήματι· πότε δὲ γίνεται εὐ τρίτῳ σχήματι ὅταν τὰ αὐτὰ ἀπὸ τὸ αὐτὸ ἀπὸ τῶν αὐτῶν, ὄχ ὁμοίως δείκνυται αἱ προτάσεις ἀμφότεραι, αἱ εὐ ᾧ πρώτῳ καὶ εὐ τρίτῳ· διὰ τὴν οὐχ ὁμοίως διὰ τὸ μὴ αὐτεῖφαι τοὺς ὅρους κατὰ τοὺς ἀποφα-

Non est principium demonstrationis quæ est incertum

Omne. β'. est. α.
Omne. γ'. est. β.
Omne. γ'. est. α.

διὰ τριῶν δείξις modo fiat

Petere in principio sit hic uere diffinitio

Oe. β'. est. α. Omne.
Oe. γ'. est. β. Omne.
Oe. γ'. est. α. Omne.

πικοὺς συλλογισμούς· τὸ γὰρ μειζὸν ἀποφατικὸν, οὐκ ἀνῃρέθη πρὸς ἑαυτὸ· τὸ δὲ εὐ μέσῳ περιμο
βλὴθὲν ἤτοι τοῦ ὑπακούσας δὲ καὶ εὐ τῷ μέσῳ συνεχὲς ὅδι τῷ ὁριμένῳ· ὅπ ὡς πῃ εὐ πρώτῳ δείκνυται
τὰ ἀποφατικά, οὕτω καὶ εὐ τῷ μέσῳ δείκνυται· ἄλλως δὲ οὐκ ἰῶ κατασῆσαι τὴν λέξιν· ἐδείξαμεν
δὲ καὶ ἡ μεῖς ἐπεξελθόντες ὅλα τὰ σχήματα· ὅτι εὐ ῥίτῳ σχήματι καὶ πρώτῳ τὸ μειζὸν ἀποφατι
κὸν οὐ συνάγεται· ἢ μήτι γε ἐν εὐ ῥίτῳ σχήματι τὸ καθόλου ἀποφατικὸν πρὸς τῷ μείζονι· τὸ δὲ
καθόλου καταφατικὸν πρὸς τῷ ἐλάττονι· ἀλλὰ νῦν οὐ δι' ἑαυτὸ συνάγεται· ἀλλ' ὅταν ἡ μία μειζο
νὶ, δυνηθῇ γενέσθαι καὶ οὐχ ὁμοίως ὁ καὶ συνάδεσμος τοῦ ἀσυφεσαν ἐργάζεται.

ΕΣΤΙ δὲ τὸ εὐ ἀρχῇ αἰτεῖσθαι εὐ μὴν τοῖς ἀποδείξεσι, τὰ κατ' ἀλήθειαν οὕτως ἔχοντα· εὐ δὲ
τοῖς διαλεκτικοῖς, τὰ κατὰ δόξαν.

Τὸ εὐ ἀρχῇ αἰτεῖσθαι ἢ κατὰ ἀλήθειαν, ὡς ὅταν ἐπὶ ἡ ψυχὴ ἀθανάτου. ἢ κατὰ δόξαν· ὡς ὅταν ἄλ
λο δι' ἄλλου δεικνύοιτο, ὡς καὶ νῦν ἐποίησεν.

ΤΟ δὲ μὴ παρὰ τὸ συμβαίνειν τὸ ψεῦδος (ὃ πολλάκις εὐ τοῖς λόγοις θώθαμεν λέγειν) πρῶτον
μεὶ ὅδιν εὐ τοῖς ὡς τὸ ἀδύνατον συλλογισμός· ὅταν πρὸς αὐτὴ φασιν ἡ τοῦτον· ὃ ἐδείκνυτο τῇ ὡς τὸ
ἀδύνατον.

Βούλεται εὐ τοῦτο ὁ φιλόσοφος ἔπειν, περὶ τὸ μὴ παρὰ τὸ συμβαίνειν ὡς ὅτι ἐκείνη ἡ πρότασις, οὐ
δι' ὅλως λαμβάνεται· οἷον ἡ λόβῃ χρῶμα πάντι λευκῷ· τὸ λευκὸν πάντι πίλιῳ, πάντι πίλιῳ τὸ πίλιον πάντι κό
ρακι· ὥστε καὶ τὸ λευκὸν πάντι κόρακι· τοῦτο τὸ ἀδύνατον συνέβη, οὐ διὰ τὸ λαβεῖν ὅτι τὸ χρῶμα
πάντι λευκῷ· κἂν γὰρ ἐλαμβάνετο ἢ μὴ ἐλαμβάνετο, οὐδὲν ἧττον ἠκολούθει τὸ ἀδύνατον· ἐὰν γὰρ ἐ
λαμβάνετο ὅτι λευκὸν πάντι πίλιῳ· πίλιον πάντι κόρακι, καὶ λευκὸν πάντι κόρακι· ὁμοίως τὸ ἀ
δύνατον ἠκολούθει· ὥστε ἐκ τούτου φανερόν· ὅτι τὸ μὴ παρὰ τὸ συμβαίνειν, ἀδύνατόν τινος ὄντος·
εἰ δὲ μή ὅδιν παρὰ τοῦτο, δῆλον ὅτι παρὰ ἄλλο ἐστὶ πρότασιν διανοίγοντε λυφθεῖσαν· ὡς καὶ νῦν παρὰ
τὸ καὶ τὸ λευκὸν πάντι πίλιῳ λυφθεῖσαν, τὸ ἄτοπον ἠκολούθησεν· οὕτω τὸ μὴ παρὰ τοῦτο γίνεται· τὸ
δὲ μὴ παρὰ τοῦτο ὃ πολλάκις προσδιαλεγόμενον λέγομεν·

ΟΥΤΕ γὰρ ὁ μὴ ἀνῃρῆσθαι τὴν ἐρῶ, τὸ οὐ παρὰ τοῦτο· ἀλλ' ὅτι ψεῦδός τι ἐτέθη τῷ προτέρων· ὅτ' εὐ
τῇ δείκνυσιν· ἢ γὰρ τίθεσι τὴν ἀνῃρῆσθαι.

Ὅτι οὐ παρὰ τοῦτο λέγεται· ὅτε τὴν ἀνῃρῆσθαι ἡμῖν ἐείζων· ἢ δὲ μὴ ἐρῶ λέγειν ὅτι ψεῦδος συνέ
χθη· καὶ οὐκέτι λέγει οὐ παρὰ τοῦτο.

ΕΤΙ δὲ ὅταν ἀναιρεθῇ τι διαιρετικῶς διὰ τῶν α' β' γ'· ἢ κεῖται ἔπειν ὡς οὐ παρὰ τὸ κείμενον γεγένηται
ὁ συλλογισμός.

Ὅ πεν ἀκολουθεῖ ἀδύνατον ἰδὶ τῶν διαιρετικῶν διακειμένων, οὐ δυνατὸν ἔπειν ἡμᾶς ὅτι οὐ συνέχθη
τοῦτο παρὰ τὰς προτάσεις· τὸ δὲ μὴ παρὰ τοῦτο ἐρῶ ἰδὶ τῆς μὴ παραλαμβανομένης προτάσεως τοῦ
ἀδυνάτου· ὡς ἰδὶ τοῦ χρώματος καὶ τοῦ λευκοῦ.

ΤΟ γὰρ μὴ παρὰ τοῦτο γίνεσθαι τότε λέγομεν· ὅταν ἀναιρεθέντος τούτου μηδὲν ἧττον πάλιν γένηται
ὁ συλλογισμός· ὅπῃ οὐκ ἔστιν εὐ τοῖς διαιρετικοῖς· ἀναιρεθείσης γὰρ τῆς θέσεως, ὃ δι' ὃ πρὸς τοῦτον ἔσται συλ
λογισμός.

Ἐκείνῳ λέγομεν τὴν πρότασιν μὴ παρὰ τοῦτο, τὴν μὴ παραλαμβανομένῳ εὐ τῷ συλλογισμῷ· οὐ μέντοι
διὰ ταύτην ἧττον συμβαίνειν συλλογίσασθαι τὸ προκείμενον· ὅπῃ συμβαίνει ἰδὶ τοῖς διαιρετικοῖς· ἰδὶ γὰρ
τούτων ἢ μὴ ληφθῇ πρότασις· οὐδὲ ὁ συλλογισμὸς γίνεται, ὃ πρὸς τὴν πρότασιν.

ΦΑΝΕΡΟΝ οὖν ὅτι εὐ τοῖς ὡς τὸ ἀδύνατον λέγεται τὸ μὴ παρὰ τοῦτο· καὶ ὅταν οὕτως ἔχῃ
πρὸς τὸ ἀδύνατον ἢ ὡς ἀρχῆς ὑπόθεσις, ὥστε καὶ οὖσης καὶ μὴ οὔσης ταύτης, οὐδὲν ἧττον συμβαίνειν
τὸ ἀδύνατον· ὁ μὲν οὖν φανερώτερος τρόπος ἐστὶ τοῦ μὴ παρὰ τὴν ὑπόθεσιν εἶναι τὸ ψεῦδος.

Ὅπῃ πόρισμα ἔλαβεν ἔπειν τὸ μὴ παρὰ τοῦτο λέγεται· ὅτε ἀδύνατόν τι συμβαίνει· καὶ πάλιν δὲ τότε
λέγομεν τὸ μὴ παρὰ τοῦτο, ὅτε ἐκείνης τῆς προτάσεως καὶ οὔσης καὶ μὴ οὔσης, οὐδὲν ἧττον τὸ ἄτο
πον συμβαίνει.

ΟΤΑΝ ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως ἀσύναπτος ἢ ἀπὸ τῶν μέσων πρὸς τὸ ἀδύνατον ὁ συλλογισμός·
ὥσπῃ ἔρηται καὶ εὐ τοῖς τοπικοῖς· τὸ γὰρ τὸ αὐτὸ ἄτοπον ὡς ἄτοπον τιθέναι, τοῦτο ὅδιν· οἷον ἢ βουλόμενος
δεῖξαι ὅτι ἀσύμμετρος ἡ διάμετρος, ἰδὶ χωρὶς τὸν ζήνωνος λόγον δεικνύναι, ὡς οὐκ ἔστι κινεῖσθαι· καὶ
ὡς τοῦτο ἀπέχει τὸ ἀδύνατον· οὐδαμῶς γὰρ οὐδαμῇ συνεχὲς ὅδι τὸ ψεῦδος τῇ φάσει τῇ ὡς ἀρχῆς.

Διὰ δύο αἰτίας γίνεται τὸ μὴ παρὰ τοῦτο· μίαν μὲν ἤτοι ὅταν οἱ μέσοι ὅροι μὴ συνάπτουσι πρὸς ἑαυ
τούς· ὡς ἔπῃ βουλεῖ τὸν ζήνωνος λόγον ὅτι οὐκ ἔστι κίνησις· λαμβάνει ὅτι ἀσύμμετρος ἡ διάμετρος·
ἔλεγε δὲ ζήνων μὴ εἶναι τὴν κίνησιν ἀπὸ τοῦ λαμβάνειν μὴ γίνεσθαι τὸ τέλος τῆς ὁδοῦ μὴ τοῦ μέσου
ληφθέντος· καὶ πάλιν ἐκείνου μὴ τοῦ μέσου· καὶ τοῦτο ὡς ἄπειρον· τὸ δὲ ἄπειρον οὐ πιπτάσμενόν χρό
νῳ γενέσθαι οὐ δυνατόν· ὥστε αἴρεται ἡ κίνησις· οὕτως ὁ ζήνωνος λόγος· διὰ μίαν οὖν αἰτίαν γίνε
ται· ὅταν μὴ συνάπτωσι οἱ μέσοι ὅροι πρὸς ἑαυτούς.

ΑΛΛΟΣ ὁ τρόπος ἢ συνεχὲς μὲν ἐν τὸ ἀδύνατον τῇ ὑποθέσει· μὴ μέντοι δι' ἐκείνου συμβαίνει.
Ἡ δυνατόν τε αἰτίαι τοῦ μὴ γίνεσθαι τὸ μὴ παρὰ τοῦτο· ὅταν συνάδωσι μὴν οἱ μέσοι ὅροι· μὴ μέντοι διὰ τὴν
ὡς ἀρχῆς ὑπόθεσιν συμβαίνειν τι ἄτοπον· ὡς ἰδὶ τοῦ χρώματος ἢ τοῦ λευκοῦ· καὶ πίλιον ἢ κόρακες.

ΤΟΥΤΟ γὰρ ἐγχωρεῖ γενέσθαι, καὶ ἰδὶ τὸ αὖω καὶ ἰδὶ τὸ κάτω λαμβάνοντι τὸ συνεχές· οἷον
ἢ τὸ α τῷ β' κεῖται ὑπάρχον· τὸ δὲ β' τῷ γ'· τὸ δὲ γ' τῷ δ'· τοῦτο δὲ ἐν ψεῦδος, τὸ β' τῷ δ' ὑπάρχειν· ἢ
γὰρ ἀφαιρεθέντος τοῦ α, μηδὲν ἧττον ὑπάρχει τὸ β' τῷ γ', καὶ τὸ γ' τῷ δ', οὐκ ἄν ἐν τὸ ψεῦδος διὰ τῶν
ὡς ἀρχῆς ὑπόθεσιν· ἢ πάλιν ἔπῃ ἰδὶ τὸ αὖω λαμβάνοι τὸ συνεχές· οἷον, ἢ τὸ μὴν α τῷ β'· τῷ δὲ α τὸ ε·
καὶ τῷ ε τὸ ζ', ψεῦδος δὲ ἐν τὸ ὑπάρχειν τῷ α τὸ ζ· καὶ γὰρ οὕτως ἰδὲν ἂν ἧττον ἐν τὸ ἀδύνατον, αἴτιον
ρεθέσης τῆς ὡς ἀρχῆς ὑποθέσεως· ἀλλὰ δεῖ πρὸς τοὺς ὡς ἀρχῆς ὅρους συνάπτειν τὸ ἀδύνατον· οὕ
τω γὰρ ἔσται τὸ ἀδύνατον διὰ τὴν ὑπόθεσιν· οἷον ἰδὶ μὴν τὸ κάτω λαμβάνοντι τὸ συνεχές, πρὸς τὸν κα
τηγορούμενον τῶν ὅρων· ἢ γὰρ ἀδύνατον τὸ α τῷ δ' ὑπάρχειν, ἀφαιρεθέντος τοῦ α οὐκ ἔσται τὸ ψεῦδος·
ἰδὶ δὲ τὸ αὖω, καθ' οὗ κατηγορεῖται· ἢ γὰρ τῷ β' μὴ ἐγχωρεῖ τὸ ζ' ὑπάρχειν, ἀφαιρεθέντος τοῦ β' οὐκέτι
ἔσται τὸ ἀδύνατον· ὁμοίως δὲ καὶ ἢ στερητικῶν, τῶν συλλογισμῶν.

Οἷον ἰδὶ τοῦ αὖω τοῦ α' β'· ἰδὶ τοῦ κάτω τοῦ γ' δ'· ἢ ἰδὶ τὸ αὖω τὸ α τῷ β'· ἰδὶ τὸ κάτω τὸ β' τῷ γ'· τὸ γ' τῷ
δ'· ὥστε εἶναι τὸ β' τῷ δ'· καὶ ἀφαιρεθέντος τοῦ α οὐκέτι ἔσται τὸ ἀδύνατον· ἢ μὴν ἰδὶ τὸ αὖω λαμβά
νομεν τὰς προτάσεις· τὸ μὴ παρὰ τοῦτο ὅδι καθ' οὗ κατηγορεῖται τὸ α τὸ β'· ὥστε ψεῦδος διὰ τοῦ α' β'
λαμβάνεται· ἀφαιρεθέντος δὲ τοῦ ψεύδους, οὐκέτι ἄτοπον συμβαίνει.

ΦΑΝΕΡΟΝ οὖν ὅτι τοῦ ἀδυνάτου μὴ πρὸς τοὺς ὡς ἀρχῆς ὅρους ὄντος, ἢ παρὰ τὴν θέσιν συμ
βαίνει τὸ ψεῦδος· ἢ οὐδὲ οὕτως ἀεὶ διὰ τὴν ὑπόθεσιν ἔσται τὸ ψεῦδος.

φανερὸν οὖν ὅτι τὸ ἀδύνατον συμβαίνει· οὐ διὰ τὴν ὡς ἀρχῆς ὑπόθεσιν, ἀλλὰ διὰ τὰς ψευδεῖς προτά
σεις· ἰδὶ τοῦ χρώματος καὶ τοῦ λευκοῦ.

ΚΑΙ γὰρ ἢ μὴ τῷ β' ἀλλὰ τῷ κ' ἐτέθη τὸ α ὑπάρχειν· τὸ δὲ κ' τῷ γ', καὶ τοῦτο τῷ δ', καὶ οὕτω μέ
νει τὸ ἀδύνατον· ὁμοίως δὲ καὶ ἰδὶ τὸ αὖω λαμβάνοντι τοὺς ὅρους· ὥστ' ἐπεὶ καὶ ὄντος καὶ μὴ ὄντος
τούτου συμβαίνει τὸ ἀδύνατον, οὐκ ἄν ἐν παρὰ τὴν θέσιν· ἢ τὸ μὴ ὄντος τούτου, μηδὲν ἧττον γίνεσθαι
τὸ ψεῦδος, οὐχ οὕτω λυπῆσον, ὥστ' ἄλλο τι θεμένου, συμβαίνειν τὸ ἀδύνατον· ἀλλ' ὅταν ἀφαιρεθέντος
τούτου διὰ τῶν λοιπῶν προτάσεων τὸ αὐτὸ παραίνηται ἀδύνατον.

Ἐπαδὴ ἐλέγομεν ἰδὶ τοῦ μὴ παρὰ τοῦτο ὅτι τὸ ἄτοπον συμβαίνει· καὶ ὄντος καὶ μὴ ὄντος ἐκείνου τοῦ πρώ
του ὅρου· ὡς ἰδὶ τοῦ χρώματος καὶ λευκοῦ· νῦν λαμβάνει πρότασιν, ὡς οὖσαν μόνως καὶ ὅμως δι' αὐ
τὴν τὸ ἄτοπον ἔπεται· οἷον ὡς ἄλλος λέγει· τὸ α παντὶ τῷ κ· τὸ κ παντὶ τῷ γ· τὸ γ παντὶ τῷ δ· ὥστε
τὸ α παντὶ τῷ δ· τοῦτο δὲ ἀδύνατον· οὐ διὰ τὸ α παντὶ τῷ κ συμβαίνει τὸ ἀδύνατον, ἀλλὰ δι' ἄλλω
τινὰ πρότασιν.

ΕΠΕΙ τὸ ἀλόγε ψεῦδος συμβαίνειν διὰ πλειόνων ὑποθέσεων, ἢ δὲν ἴσως ἄτοπον· οἷον τὸ πρὸς πε
ραλλήλους συμπίπτειν· καὶ ἢ μείζων ἐστὶν ἢ εὐ τοῖς τῆς ἐκτός· καὶ ἢ τὸ ῥίγωνον ἔχει πλείους ὀρθὰς δυεῖν·
ἢ οὐδὲν ἄτοπον ὅτι καὶ οὔσης καὶ μὴ οὔσης τῆς πρώτης ὑποθέσεως οὐδὲν ἀδύνατον συμβαίνει· τοῦ
το γὰρ τὸ ψεῦδος πολλάκις συμβαίνει διὰ πολλὰς ὑποθέσεις ψευδεῖς ὡς ἄλλος λέγει.

Ὁ ΔΕ ψευδὴς λόγος, γίνεται παρὰ τὸ πρῶτον ψεῦδος· ἢ γὰρ ἐκ τῶν δύο προτάσεων, ἢ ἐκ πλειό
νων πρὸς ὅδι συλλογισμός· ἢ μὴν οὖν ἐκ τῶν δύο τούτων, ἀνάγκη τὴν ἑτέραν, ἢ καὶ ἀμφοτέρας εἶναι
ψευδεῖς· ὃς ἀληθῶν γὰρ, οὐκ ἦν ψευδὴς συλλογισμός· οἱ δ' ἐκ πλειόνων, οἷον τὸ γ' διὰ τῶν α' β'· πεῦται τὸ
διὰ τῶν δ' ε' ζ' η'· τούτων, τὶ ὅδι τῶν ἐπάνω ψεῦδος· καὶ παρὰ τοῦτο ὁ λόγος· τὸ γὰρ α καὶ τὸ β', δι' ἐκείνων
πῃ κίνεται· ὥστε παρ' ἐκείνων τὶ συμβαίνει τὸ συμπέρασμα καὶ τὸ ψεῦδος.

Τοῦτο βούλεται ἔπειν ὅτι ψευδὲς συμπέρασμα γίνεται ἐκ δύο προτάσεων, ἢ ἐκ πλειόνων· ἢ μὴν οὖν
ἐκ δύο εὐ θατέρα ἢ εὐ τοῖς δυσὶ τὸ ψεῦδος· ἢ δὲ ἐκ πλειόνων εὐ τοῖς πρώτοις προτάσεσι τὸ ψεῦδος·
οἷον ἢ διάκειται· τὸ α' β' διὰ τοῦ γ' δ'· τὸ δὲ γ' δ' διὰ τοῦ ζ' η· εἰν δὲ ψευδὲς τὸ α' β', ψευδεῖς ἔσν καὶ αἱ
ζ' η· ἐκ τούτων γὰρ συνάγεται· καὶ τὸ γ' δ'· ἄπνα γ' δ'· συνάγουσι τὰ α' β'· ὥστε πρὸς τὰς πρώτας προ
τάσεις δύρήσας τὸ ψεῦδος.

ΡΡΟΣ δὲ τὸ μὴ καταλογίζεσθαι παρατηρητέον ὅταν αὐτὸ τῶν συμπερασμάτων ἐρωτᾷ τὸν
λόγον· ὅπως μὴ δοθῇ δεῖς τὸ αὐτὸ εὐ τοῖς προτάσεσιν.

Βούλεται διὰ τούτων ἔπειν ὁ ἀριστοτέλης ὅπως μὴ καταλογίζωντοι ἡμῶν· καὶ φησὶν ὅτι παρατη
ρητέον τοῦτο, ὅπως μὴ τὸν ἄλλον ὅρον πολλάκις λάβοι ὁ προσδιαλεγόμενος· ἢ γὰρ πολλάκις λάβοι· ἢ ὅ
μὴν ποιεῖ ἄλλον ὑποκείμενον· τῷ δὲ κατηγορούμενον· καὶ ποιεῖ τὸ πρῶτον ἀξίωμα· ἢ ἀμφοτέρων λαμ
βάνει αὐτὸν κατηγορούμενον, καὶ ποιεῖ τὸ δεύτερον ἀξίωμα· ἢ ἀμφοτέροις ὑποκείμενον· καὶ ποιεῖ τὸ ἕ
τον ἀξίωμα· ἐὰν δὲ μὴ λάβῃ δεῖς τὸν αὐτὸν ὅρον οὐδαμῶς δυνατὸν καταλογίσασθαι· ἢ πάλιν ἢ λά
βῃ ἀμφοτέρας μεταξὺ τὰς προτάσεις, οὐδαμῶς συλλογίσεται· ἢ δὲ βουλόμενος δεῖξαι τὸ καθόλου
ἀποφατικὸν λάβῃ μίαν πρότασιν ἀληθῆ ἀποφατικὴν· ἡμῶν τῇ καταφατικῇ εὐστάθεσιν διὰ τὸ ἄμ

φω γίνεσθαι ἀποφατικῷ. ὁμοίως οὖν συλλογίσασθαι. λέγω δὲ πρῶτον πῶς ὀφείλομεν μὴ κατασυλλογίζεσθαι. ὕστερον δ' ἐρῶ πῶς ἡμᾶς ἄλλους κατασυλλογίσασθαι δυνησόμεθα. καὶ παραγγέλλω ἀεὶ τὸν ἕνα μὴ κατασυλλογίζοντα ἡμῶν. πεῖσται ἀφ' ἡμᾶς ἐποιήσαμεν κατασυλλογισόμεθα.

ΕΡΕΙΔΗ' πρῶτον ἴσμεν ὅτι ἀεὶ τὸ μέσον συλλογισμὸς οὐ γίνεται. μέσον δὲ λέγω, ὃ πλειοτάκις λεγόμενον πῶς δὲ διὰ τοῦ ἑκάστου συμπέρασμα παρὰ τὸ μέσον, φανερὸν ἐκ τοῦ εἰδέναι ποῖον εἰς ἑκάστῳ σχήματι δείκνυται. τοῦτο δὲ ἡμᾶς οὐ λύσει. διὰ τὸ εἰδέναι πῶς ὑπάρχομεν τὸν λόγον.

Ε' αὐ τὸν μέσον ὅρον οὐ δῶμεν ἢ τὸ ληφθῶν εἰς, ἀλλ' ἀπαξ. τῇ δὲ ἄλλῃ προτάσει εὑρῶμεν, ἵνα μὴ ληφθῇ εἰς, οὐ γίνεται συλλογισμός. αὖθις γὰρ τοῦ μέσου ὅρου συμπέρασμα γενέσθαι οὐ δύναται. πῶς δὲ ὀφείλομεν παρὰ τὸν μέσον ὅρον καὶ μὴ δίδοναι εἰς ἑκάστῳ σχήματι δίλογον. εἰ γὰρ βούλεσθε τι εὑρεῖν παρὰ σχήματι σωαφεῖ. εἰ λάβοι ἄλλου τὸν μέσον ὅρον. ἢ ὑποκείμενον τῷ ἄκρῳ ἢ κατηγορούμενον παραχωρῶμεν. εἰ δὲ λάβοι ὥστε τῷ μὲν ὑποκεῖσθαι, τοῦ δὲ κατηγορεῖσθαι τὸν μέσον ὅρον, τότε εἰς ἦναι ὀφείλομεν. καὶ μὴ συγχωρεῖν τῇ μιᾷ προτάσει. ἐὰν γὰρ μὴ συγχωρήσωμεν εἰς ἄλλῳ ληφθῶσι, οὔτε συλλογισμὸν ποιήσει. τοῦτο δὲ οὐκ ὀφείλει ἡμᾶς λαθεῖν. ὥστε εἰ πρώτῳ ἢ δευτέρῳ ἢ τρίτῳ βούλεσθαι συλλογίσασθαι σχήματι. ἐπισθὶ ἡμᾶς ὑπάρχομεν τὸν λόγον. ὁ δὲ ὑπάρχων τὸν λόγον ἔστιν ὁ δυνάμενος τὸ συμπέρασμα σωάγων. τῇ γὰρ ἐκείνου θέσει ἕπεται τὸ συμπέρασμα.

ΧΡΗ δὲ ὅπῃ φυλάττεσθαι παραγγέλλομεν ἀποκεινομένους, ἀλλοὺς ἀδιχαρωῦντας πειρᾶσθαι λανθάνειν. τοῦτο δὲ ἔστι πρῶτον μὲν, ἐὰν τὰ συμπεράσματα μὴ προσυλλογίζωσι. ἀλλ' ἐλλιμμένων τῶν αἰαγκαίων ἀδήλα ἔασιν. ἔπι δὲ ἐὰν μὴ τὰ σωάγεις ἐρωτᾷ ἀλλ' ὅπι μάλιστα τὰ μέσα. οἷον ἔστω δέον συμπεράνεσθαι τὸ α κατὰ τοῦ ζ, μέσα δὲ τὰ β γ δ ε. διὰ ταῦτα ἐρωτᾷν. εἰ τὸ α τῷ β. καὶ πάλιν μὴ, εἰ τὸ β, τῷ γ. ἀλλ' εἰ τὸ δ τῷ ε. καὶ ἔπειτα εἰ τὸ β τῷ γ. καὶ οὕτω τὰ λοιπά. κἂν δ' εὐθὺς μέσον γίνηται ὁ συλλογισμός.

Ε ἐρωτικὸς ὅπι οὐκ ὀφείλομεν εἰς τὸν ἄλλον ὅρον συγχωρεῖν τὸν κατασυλλογιζόμενον ἡμῶν διὰ τὸ μὴ λαμβάνειν ὃ βούλεσθαι, νῦν λέγω πῶς αἱ οἱ κατασυλλογιζόμενοι κατασυλλογίσασθαι δύνανται. ἐὰν κρύψιν τῆς τάξεως τῶν ὅρων ποιήσωσι. ἵνα νομίσῃ ὁ προσδιαλεγόμενος ἀσυναρτήτους εἶναι τὰς προτάσεις. καὶ ὁμολογήσῃ διὰ πλειόνων προτάσεων δείκνυσθαι τὸ ἄλλο. οἷον εἰ δείκνυται ὅπι τὸ α τῷ ζ ὑπάρχει διὰ μέσου τοῦ β γ δ ε. εἰ ἐρωτᾷς μὴ ἐφεξῆς ἐρωτήσῃς. ἐπεὶ οὐ δυνήσεται τὸ συμπέρασμα ὁ προσδιαλεγόμενος. καὶ οὐκέτι συγχωρεῖ γενέσθαι τὸ συμπέρασμα. ἀλλ' ὅπως ἐρωτητέον. εἰ τὸ α τῷ β. εἰ τὸ ε τῷ ζ. πάλιν εἰ τὸ β τῷ γ. πάλιν εἰ τῷ δ τῷ ε. καὶ οὕτως ὕστερον ὁμολογήσαι τὸν ἄλλον ἐφεξῆς ἐρεῖς τὸ συμπέρασμα. οὕτως εἰ διὰ πολλῶν προτάσεων γίνοιτο ὁ συλλογισμός.

ΑΡΟ τὸ μέσου ἀρχεσθαι. μάλιστα γὰρ ἀεὶ οὕτω λανθάνει τὸν ἀποκεινόμενον.

Ε ἐρωτικὸς πῶς κρύψιν ὀφείλομεν ποιεῖν ἐφ' ὧν πολλαὶ αἱ προτάσεις τῷ μὴ ἐφεξῆς ἐρωτᾷν, νῦν λέγω πῶς ὀφείλομεν κρύψιν ποιήσασθαι, εἰ ὧσιν αἱ προτάσεις μὴ πολλαὶ, ἀλλὰ δύο καὶ διὰ συλλογισμῶν κείνεται τὸ συμπέρασμα γίνεσθαι. ὀφείλομεν πρῶτον τὴν ἐλάττονα πρότασιν ἐρωτᾷν. καὶ οὕτω τὴν μείζονα.

ΕΡΕΙ' δὲ ἔχομεν πότε μὴ πῶς ἐχόντων τῶν ὅρων γίνεται ὁ συλλογισμὸς, φανερὸν μὴ πότε ἔσται, καὶ πότε οὐκ ἔσται ἔλεγχος. πάντων μὲν οὖν συγχωρουμένων, ἢ εὐαλλάξ τι θεμένων, τῶν ἀποκείσεων. οἷον, τῆς μὲν, ἀποφατικῆς. τῆς δὲ καταφατικῆς, ἐγχωρεῖ, γίνεσθαι ἔλεγχον. ἐὰν γὰρ συλλογισμὸς καὶ οὕτω καὶ ἐκείνως ἐχόντων τῶν ὅρων. ὥστε εἰ τὸ κείμενον εἴη εἰναντίον τῇ συμπεράσματι, ἀνάγκη γίνεσθαι ἔλεγχον. ὁ γὰρ ἔλεγχος ἀντιφάσεως συλλογισμός.

Ε' πεισθῆ οἴδαμεν πότε γίνεται καὶ πῶς ὁ συλλογισμὸς, φανερὸν πότε γίνεται ἔλεγχος ἢ οὐ γίνεται. εἰ γὰρ μία ἀποφατικὴ πρότασις ἢ δὲ λοιπὴ καταφατικὴ, ἔλεγχος γίνεται καὶ συλλογισμός. ἢ ἄμφω καταφατικαὶ ἤτοι τῷ πρώτῳ ἢ τρίτῳ σχήματι. καὶ οὕτω γίνεται συλλογισμός. ἐπεισθῆ δὲ ὁ ἐλέγξαι βουλόμενος τὸ ὑπὸ σοῦ λεγόμενον, ὃ ἀντιφατικῶς ἀντικείμενον λαμβάνει τῇ θῇ ὑποθέσει. ὃ ἐξ ἀνάγκης εἶναι τοῦτο ὀφείλει καὶ ἐκείνῃ τῇ προτάσει εὑρεῖν τὴν σὴν ὑπόθεσιν ἀναιρούσῃ. ἐὰν γὰρ ἐκείνῃ εὑρῇς, ἀδύνατον γενέσθαι ἔλεγχον. ἄλλο γὰρ οὐ δύνασαι. οἷον εἰ σωκῆς σὺ τὸ πεντὶ, πέντως ἄλλος ἢ ὁ οὐδενὶ βούλεσθαι δεῖξαι. ἢ τὸ οὐ παντί. οὐκοῦν ἀθέτασι τῇ προτάσει τῇ ἀναιρούσῃ τὴν σὴν ὑπόθεσιν τῇ ἀποφατικῇ.

ΕΙ' ὃ μηδὲν συγχωρῶ, ἀδύνατον γίνεται ἔλεγχον. ὃ γὰρ οὐ συλλογισμὸς, ἀπάντων τῶν ὅρων στερητικῶν ὄντων. ὥστε οὐδ' ἔλεγχος.

Ε' αὐ τὸ ἀποφατικῶς ἀντικείμενον μὴ συγχωρηθῇ, οὐ γίνεται ἔλεγχος οὐ γὰρ οὐ συλλογισμὸς ἀπάντων τῶν ὅρων ὄντων στερητικῶν. ἐὰν ἡμῶν σωαφεῖς τῶν τὸ καταφατικῶν, ἀλλὸς βούλεσθαι τὸ ἀποφατικὸν σωάξαι, εἶτα μὴ δυνηθῶμεν εὑρεῖν τῇ προτάσει τῇ ἀποφατικῇ. ὃ ἐξ ἀνάγκης γὰρ μία πρότασις ὅδε ἀποφατικῇ ἐχῶμεν τῇ καταφατικῇ. καὶ ποιήσωμεν ἄλλῳ ἀποφατικῷ, καὶ συμβαίνει δύο γίνεσθαι ἀποφάσεις καὶ ἀσυλλόγιστος ἢ συζυγία.

ΕΙ μὴ

dium est quod sæpe petitur.

de Elencho sue re largutione.

ambabus negati s syllogismum m conflari.

mortalis. & hæc ombo infint. s. idest hoc mm

w. s. quæ sequuntur. secundú philoponu Burana antecedétibus ad iungit

t. quæ media ex eadem coordinatione & subalterna accipiuntur. Sic Burana que legito.

ΕΙ μὲν γὰρ ἔλεγχος, ἀνάγκη συλλογισμὸν εἶναι. συλλογισμὸς δ' ὄντος, οὐκ ἀνάγκη ἔλεγχον.

ΟΓ γὰρ συλλογισμὸς ἀδιαπλέον τοῦ ἐλέγχου.

ΩΣΑΥΤΩΣ δὲ καὶ ἢ μηδὲν τεθῇ κατὰ τὴν ἀπόκεισιν εὐόλως. ὁ γὰρ ἄλλος ἔσται διορισμὸς ἐφ' λέγχου καὶ συλλογισμοῦ.

ΕΠΗ ἢ ἀμφοτέρας ποιῆσαι ἀποφατικὰς, οὐδὲν σωάγει ἔπι καὶ οὐ δύναται ἐλέγξαι, ὅπως ἢ μηδὲν τεθῇ εἰ ὅλῳ αὐτὴ τοῦ μηδὲν μία πρότασις τεθῇ καθόλου, ἀλλ' ἄμφω μερικὰ, οὐ δύναται ἔλεγχον συναγαγεῖν. ἐξ ἀμφοτέρων γὰρ μερικῶν ἔλεγχος οὐ γίνεται.

ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ δὲ εἴδοσι καθάπῃ εὐ τῇ θέσει τῶν ὅρων ἀπαντώμενα, καὶ κατὰ τὴν ὑπόληψιν γίνεσθαι τῷ ἀπάντων. οἷον ἢ εὐδέχεται. τὸ ἄλλῳ πλέοσι πρώτως ὑπάρχειν. καὶ τὸ μὴ λεληθέναι τινὰ καὶ οἴεσθαι μηδενὶ ὑπάρχειν, τὸ δὲ ἔδεναι. ἔστω γὰρ τὸ α τῷ β. καὶ τῷ γ. καθ' αὑ τὸ ὑπάρχον. καὶ τοῦτο παντὶ τῷ δ' ὡσαύτως. ἢ δὴ τῷ μὲν β. τὸ α παντὶ οἴεται ὑπάρχειν, καὶ τὸ τῷ δ'. τῷ δὲ γ' τὸ α μηδενὶ, καὶ τὸ τῷ δ' παντὶ, τὸ ἄλλῳ καὶ τὸ τοῦ ὁ ἀγνοιαν.

βούλεται ἢ πᾶν πεῖ τῆς γιγνομένης ἀπάτης. ὅπι γίγνεται ἢ ἀπάτη διὰ τὸ μὴ ἀδιαμονικῶς ἔδεναι τὸ πράγματα. ἢ ἀπάτη δὲ γίνεται οὕτως. ὅταν τὸ ἄλλῳ πλέοσιν ὑπάρχειν. καὶ τῷ μὲν δοκῇ καθ' αὑ τὸν ὑπάρχειν. τῷ δὲ λανθάνειν ὁ μόνον μηδενὶ ὑπάρχειν οἷον, τὸ α καὶ παντὶ τῷ β'. καὶ οὐδενὶ τῷ γ'. τοῦτο δὲ τὸ β γ' ὑπαρχέτωσαν τῷ δ' παντὶ. δυρεθήσεται τὸ α καὶ οὐδενὶ καὶ παντὶ τῷ δ'. ἡ συμβαίνει ἀπαρτῆσθαι τινὰ, τὸ μὲν παντὶ οὕτως. τὸ α παντὶ τῷ β'. τὸ β' παντὶ τῷ δ'. τὸ α παντὶ τῷ δ'. τὸ δὲ μηδενὶ. τὸ α οὐδενὶ τῷ γ'. τὸ γ' παντὶ τῷ δ'. τὸ α οὐδενὶ τῷ δ'. ὥστε τὸ ἄλλῳ τῷ αὐτῷ καὶ οὐδενὶ καὶ παντί. τῇ μὲν ἢ ἀπάτη. γίνεται δὲ ὡς ἀρχὴ κειμένου. ὅταν τὸ ἄλλῳ ἄλλοις τισὶν ὑπάρχειν καὶ τὸ μὲν καταγορεῖται τὸ δὲ ἀπαρνεῖται, εἶτα τοῦτο τὸ δύο ἀμφοτέρα καταγορεῖται τινος. συμβαίνει δὲ μὴ ἀδιαμονικῶς, τὸ τὸ οὐδενί.

ΓΑΛΙΝ εἴπῃς ἀπατηθεῖν πεῖ τὰ ἐκ τῆς ἄλλης συστοιχίας. οἷον εἰ τὸ α ὑπάρχει τῷ β', τὸ τὸ δὲ τῷ γ', καὶ τὸ γ' τῷ δ'. ὑπολαμβάνει δὲ τὸ α παντὶ τῷ β' ὑπάρχειν, ἢ πάλιν μηδενὶ τῷ γ'. ἅμα γὰρ ἔσεται καὶ οὐκ ὑπολήψεται ὑπάρχειν.

Η' πρώτη ἀπάτη πῶς ἐστιν εἴρηται. δεύτερα ἀπάτη ἐστὶν αὕτη. ὅταν ἐκ τῆς ἄλλης στοιχείας ὦσιν οὕτω. τὸ α παντὶ τῷ β'. τὸ β' παντὶ τῷ γ'. εἰ τοῦ ὑπονοεῖ ἢ ὅτι οὐδενὶ συμβαίνει τὸ ἄλλῳ τὸ ἄλλῳ ἢ εἶναι ἢ μὴ εἶναι.

ΑΡ' οὖν οὐδὲν ἄλλο ἀξιοῖ ἐκ τούτων, ἢ ὃ οὐδίσταται τοῦτο μὴ ὑπολαμβάνειν. οὐδίσταται γάρ πως ὅτι τὸ α τῷ γ' ὑπάρχον, διὰ τὸ β', ὡς εὐ τῇ καθόλου τὸ κατὰ μέρος. ὥστε ὅπως οὐδίσταται, τοῦτο ὅλως ἀξιοῖ ὑπολαμβάνειν ὅπῃ ἀδύνατον.

Α' λλ' ἀπάτη γίνεται ὡς καθόλου τὸ κατὰ μέρος πιστεῦσαι. οἷον καθόλου οἴδαμεν ὅτι οὐδεμία ἡμίονος κύων. καὶ καθόλου οἴδαμεν. ὅτι πᾶν τὸ κύον ὀξυκινεῖν ἔχει τὴν γαστέρα. οἴδαμεν δὲ ἡμίονον ὀξυκινεῖν ἔχουσι τὴν γαστέρα. διὰ μὲν τὸ καθόλου. ὅτι ἡ μίονος οὐ κύων. διὰ τὸ ὀξυκινεῖν ὑπονοεῖται. ὥστε μὴ ἔχοντες οὐδιαμονικῶν τὴν πρᾶγμα τοῦ, ἀπατώμεθα, ἐπεισθῆ πᾶν μὲν τὸ κύον ὀξυκινεῖν ἔχει τὴν γαστέρα. οὐ πᾶν δὲ τὸ ὀξυκινεῖν ἔχον τὴν γαστέρα κύων.

ΕΠΙ δὲ τὰ πρότερον λεχθέντα μὴ ἐκ τῆς ἄλλης συστοιχίας τὸ μέσον.

Ε ἐρήκαμεν πόσαι εἰσὶν αἱ ἀπάται. νῦν δὲ βούλεται τὸ τὸ εἰπεῖν, ὅπι πάντως συμβαίνει τὴν μίαν πρόταση οὐδιαμονικῶς καθ' αὑ τὸ μὴ εἰδέναι ἢ τὴν πρώτη ἀπάτη ἢ ἄλλῃ τὸ ὑπάρχειν τὸ α καὶ τῷ β' καὶ τῷ γ'. ταῦτα δὲ τὰ δύο τῷ δ'. ἐὰν ὑπονοήσῃ ὅπι τὸ α καὶ παντὶ καὶ οὐδενὶ τῷ δ'. ὅπῃ ψεῦδος παντὶ τῷ ὑπόνοιαν οὐδιαμονικῶν ἔχει οὐ δύναται. εἰ γὰρ ἔχει ἄλλῳ οὐδιαμονικῶν, δυρεθήσεται τὸ ἄλλῳ τῷ αὐτῷ καὶ ὑπάρχειν καὶ μὴ ὑπάρχειν. ὅπῃ ἀτοπον. οἷον εἰ οἴδεν ἀκεραίως ὅπι τὸ α παντὶ τῷ β'. καὶ τὸ β' παντὶ τῷ δ'. καὶ τὸ α παντὶ τῷ δ'. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ τοῦ οὐδιαμονικῶν εἰδέναι τὸ α οὐδενὶ τῷ γ'. τὸ δὲ γ' παντὶ τῷ δ'. τὸ γὰρ ὑπόκεται. οὐκοῦν καὶ τὸ α οὐδενὶ τῷ δ'. ἀλλ' δὲ καὶ παντὶ ὁ ἐδείχθη διὰ τὸ β'. ὅπῃ ἄτοπον. ὥστε ἀνάγκη τὴν μίαν οὐδιαμονικῶν μὴ οἴεσθαι ἄλλον εἰδέναι. καὶ οὕτως ὃ ἐξ ὃ οὐκ οἴδεν οὐδιαμονικῶν, σωάξει τὸ ἄλλῳ τῷ αὐτῷ ὑπάρχειν καὶ μὴ ὑπάρχειν. εἰ μὴ ἐκ τῆς αὐτῆς συστοιχίας. λέγω δὲ τὸ ἵνα μὴ ὦσι κατ' ἀξίαν.

ΚΑΘ' ἑκάτερον μὲν τῶν μέσων ἀμφοτέρας τὰς προτάσεις οὐκ ἐγχωρεῖ ὑπολαμβάνειν. οἷον εἰ τὸ α τῷ μὲν β' παντὶ, τῷ δὲ γ' μηδενὶ, παῦτα δὲ ἀμφοτέρα παντὶ τῷ δ'. συμβαίνει ἢ ἁπλῶς ἢ οὐδὶ πλαμβάνεσθαι εὐαντίαν τὴν πρώτην πρότασιν. εἰ γὰρ ὦ τὸ β' ὑπάρχει παντὶ, ὃ α ὑπολαμβάνει ὑπάρχειν. τὸ δὲ β' τῷ δ' οἶδε, καὶ ὅπι τὸ δ' τὸ α οἴδεν. ὥστε εἰ πάλιν, ὦ τὸ γ' μηδενὶ, οἴεται τὸ α ὑπάρχειν. ὦ τὸ β' τινὶ ὑπάρχει, τοῦτο οὐκ οἴεται τὸ α ὑπάρχειν. τὸ δὲ παντὶ οἰομένου ὦ τὸ β, πάλιν τινὶ μὴ οἴεσθαι ὦ τὸ β' ἢ ἁπλῶς, ἢ οὐδὶ τι εὐαντίον ἐστίν.

Α' μφοτέρας φησὶ τὰς προτάσεις οὐκ ἐγχωρεῖ ὑποτοῖν ἀληθεῖς ὥστε τὸ τῷ μὲν β' παντὶ. τῷ δὲ γ' οὐδενὶ. ἢ τὸ αὐ πάλιν. πῶς γὰρ τὸ ἄλλῳ εὐδέχεται ὅπου τῶν δύο οὐ παντὶ ὑπάρχει τὸ α. ἀλλὰ τῷ μὲν παντὶ, τῷ δὲ οὐδενὶ. ἐὰν γὰρ φησιν ἀμφοτέρας οὐδιαμονικῶς λάβωμεν, συμβαίνει ἀπόπτε τι. ἢ γὰρ

10. gr. in pri

Legendú forte. s. nam dum conclusiones duoru ita sint. oīs ho ÷ al &

Exambabus particularibus syllog non conficī.

De deceptione dum suspitior.

Legē quæ posuim in superiore Magentinum m ne

Omne. β. est.
Omne. r. est
Omne. δ. est
Omne. β. est
Nullu. r. est

Prior syllogism
Omne bipes anima.
Omnis homo bipes
Omnis homo anim
Posterior syllo
Nullú mortale anim
Omnis homo morti
Nullus homo anim
quæ conclusio est
traria conclusion
cedentis syllogism

Notandum ante omnia. Magentinum interpretari uerbum hoc ὑπολαμβάνειν

transit ad secundum in conuenient. Lege Mag.

Quodda bipes al. reli autem ut tre loquus secundum logism quodda est mortale. religint ende

ἁπλῶς σύκαντίον τὶ σωάγεται· ἐὰν τὸ καθόλου σωαχθῇ· ἢ τὸ σύκαντίον ἀδύνατον· ἐὰν τὸ μερικὸν σωαχθῇ· εἴδον αὐτὶ τοῦ πᾶς τὸ οὐ πᾶς παῦται δὲ ἀμφότερα λέγεται τὸ β' γ'.

ΟΥΤΩ μὴν ἢν ἂν σύνδεχεται ὑπολαβεῖν· καθ' ἕτερον δὲ, τὴν μίαν· ἢ κατὰ τὸ ἕτερον ἀμφοτέρας οὐδὲν κωλύει· οἷον τὸ α πάντὶ τῷ β'· καὶ τὸ β' ᾧ γ'· καὶ πάλιν τὸ α μηδενὶ τῷ γ'· ὁμοία γὰρ ἡ τοιαύτη ἀπάτη, καὶ ὡς ἀπατώμεθα πεὶ τὰ σὺ μέρη.

ἅπας ἀδύνατον ὡς ἔδεναι οὐκ σύνδεχεται· τὰς δὲ δύο ἀδύνατον ὡς ἔδεναι· ἢ τὰς φάσεις, οὐδὲν ἄτοπον συμβαίνει· οἷον τὸ α παντὶ τῷ β'· τὸ β' παντὶ τῷ γ'· καὶ πάλιν τὸ α οὐδενὶ ᾧ γ'· μὴ ἔδεται δὲ ἀδύνατον ὡς ὅτι τὸ γ' παντὶ τῷ γ'· ὅτι δὲ ἀδύνατον· οἷον, οἷδεν μὴν ἀδύνατον· ὡς ὅτι τὸ γ' παντὶ τῷ γ'· ὅτι δὲ ἀδύνατον· οἷδεν δὲ ἢ τὸ τὸ ἔλαττον ἡμίονος ἀδύνατον· ἡ συμβαίνει τὸ μὴ καθόλου ἔδεται αὐτὸν, τὸ ὃ γ' μέρος οὐκέτι.

ΟΙΟΝ, εἰ τῷ β' παντὶ τὸ α ὑπάρχει· τὸ δὲ β' τῷ γ' παντὶ, τὸ α παντὶ τῷ γ' ὑπάρξει· εἰ ἄν τις οἴδεν ὅτι τὸ α ᾧ β' ὑπάρχει παντὶ, οἷδε καὶ ὅτι τῷ γ'· ἀλλ' οὐδὲν κωλύει ἀγνοεῖν τὸ γ' ὅτι ἐστὶν· οἷον εἰ τὸ μ. α δύο ὀρθαί· τὸ δ' ἐφ' ᾧ β' ἰσόπλευρον· τὸ δ' ἐφ' ᾧ γ' ἀσθενὲς ἰσόπλευρον· ὑπολάβοι γὰρ αὖ τις μὴ εἶναι τὸ γ'· ἀδύνατον ὅτι πᾶν ἰσόπλευρον ἔχει δύο ὀρθάς· ὥστε ἅμα ἔσεται καὶ ἀγνοήσει ταυτόν.

ὡς ἀδύνατον παραδείγματος ποιεῖται τὸν λόγον τοιοῦτον· ὅτι ὑποκείσθω τινὰ ἔδεναι τὰς δύο ὀρθὰς ἢ τὸ καθόλου· ὅτι πᾶν ἰσόπλευρον, ἔχει δύο ὀρθὰς ἴσας· μὴ εἰδέναι δὲ ὅτι τόδε ἰσόπλευρόν ἐστιν· οἷον τὸ κεκρυμμένον ὑπὸ τοῦ βύρσου· ἢ τὸν κύκλον· δύναται δεῖξαι τὸ μὴ καθόλου ἔδοξε· τὸ δὲ μερικὸν οὐκέτι.

ΤΟ γὰρ ἔδεναι, ὅτι πᾶν ἰσόπλευρον ἔχει δύο ὀρθὰς, οὐχ ἁπλῶς ἐστι· ἀλλὰ τὸ μὴ τὴν καθόλου ἔχειν ἀδύνατον· τὸ δὲ, τὴν καθέκαστον· οὕτω, μὴν ὡς τῇ καθόλου, οἷδε τὸ γ' ὅτι δύο ὀρθαί· ὡς δὲ τῇ καθέκαστον, οὐκ οἶδεν· ὥστ' οὐχ ἕξει τὰς σύκαντίας.

ἔδοξε φησὶν ὅτι πᾶν ἰσόπλευρον δύο ἔχει ὀρθὰς, οὐχ ἁπλῶς οἶδεν ἀλλὰ τὸ καθόλου, τὸ δὲ ἐκ τοῦ κατὰ μέρος ἰσοπλεύρων ὡς καθόλου οἶδεν· ὥστε οὐκ ἔξει τὰς σύκαντίας· ὁ ὡς μὴ βλέπει τὸ κεκρυμμένον ἰσόπλευρον, τὸ μὴν καθόλου οἶδεν· τὸ δὲ κατὰ μέρος οὐκ οἶδεν· οὔτε γὰρ ὁρᾷ ἁπλῶ· ὥστε οὐδὲ τὰ σύκαντία δεῖξαι ὁ τοιοῦτος, ἐπεὶ δὴ μὴ ὁρᾷ.

ΟΜΟΙΩΣ δὲ καὶ ὁ σὺ τῷ μόνον λόγος· ὅτι ἡ μάθησις, καὶ ἀμνησις· οὐδεμιᾷ γὰρ συμβαίνει προεπίστασθαι τὸ καθέκαστον· ἀλλ' ἅμα τῇ ἐπαγωγῇ λαμβάνειν, τὴν τῶν κατὰ μέρος ἀδύνατον.

ἔνια ὁ πλάτων σὺ τῷ μόνον ὅτι αἱ μαθήσεις καὶ ἀναμνήσεις εἰσίν· ὁ δὲ ἀριστοτέλης λέγει ὅτι ἡ μάθησις καὶ ἀνάμνησις οὐκ ἔστιν· ὁ γὰρ μανθάνων οὐ προεπιστάμενος μανθάνει· ἀλλὰ μὴ εἰδώς· ὁ δὲ ἀναμιμνησκόμενος προεπιστάμενος ἀναμιμνήσκεται οὕτως· οὐκοῦν καὶ ὁ μόνον ἤδει τὰ καθόλου· τὸ δὲ καθέκαστον ἐμάνθανεν· διὰ τῆς κατὰ μέρος ἐπαγωγῆς μὴ εἰδώς· ἡμεῖς δὲ λέγομεν ὅτι καὶ ἀναμνήσις ἐστὶν ἡ μάθησις· ἐπεὶ δὴ περὶ δεσμοῦ ἢ ψυχῇ τῷ σώματι πάντα ἤδη· δεσμοῦ δεῖται ὁ, καὶ ἀναμνήσει μανθάνουσα·

ΩΣΠΕΡ καὶ ἀναμνησιζόντας· εἰκὸς γὰρ ἰδόντες, δοῦς ἴσμεν, ὅτι δύο ὀρθαὶ, καὶ ἰδόντες ὅτι ἴσμεν· ἐὰν εἴδωμεν τρίγωνον τι, ὅτι καὶ δύο ὀρθὰς ἔχει.

ΟΜΟΙΩΣ δὲ καὶ ἀδὶ τῶν ἄλλων· τῇ μὴν ὅλῳ θεωροῦμεν τὰ σὺ μέρη· τῇ δὲ οἰκείᾳ, οὐκ ἴσμεν· ὥστ' οὐδὲ ἔχει καὶ ἀπατᾶται πεὶ αὐτὰ, πλὴν οὐκ σύκαντίως· ἀλλ' ἔχειν μὴν τὴν καθόλου, ἀπατᾶται δὲ, τῇ κατὰ μέρος· ὁμοίως ὅλῳ καὶ ἀδὶ τῶν προαρημένων· οὐ γὰρ σύκαντία ἡ κατὰ τὸν μέσον ἀπάτη, τῇ κατὰ τὸν συλλογισμὸν ἀδὶ ἡμῖν· οὐδὲ ἡ καθέκαστον τῶν μέσων ὑπόληψις.

ὡς οὖν συμβαίνει γίνεσθαι τὴν ἀπάτην ἐκ τοῦ τὸ μὴν καθόλου ἡμᾶς εἰδέναι· τὸ δὲ κατὰ μέρος μὴ εἰδέναι· καὶ ἐκ τούτου ἀπατώμεθα· οὐκ εἰς σύκαντίον τὶ ἀπατώμεθα· διατί; ὅτι οἴδαμεν τὸ καθόλου· πῶς δὲ ἀπατώμεθα ἀγνοοῦντες τὸ κατὰ μέρος.

ΟΥΔΕΝ δὲ κωλύει εἰδότα, καὶ ὅτι τὸ α ὅλῳ τῷ β' ὑπάρχει· καὶ πάλιν τοῦτο τῷ γ', οἰηθῆναι μὴ ὑπάρχειν τὸ α τῷ γ'· οἷον ὅτι πᾶσα ἡμίονος ἄγονος· ἡ αὖ τὴ ἡμίονος, οἴεται κύειν ταύτην.

ἰρηκὼς πῶς γίνεται ἀπάτη, νῦν βούλεται εἰπεῖν ὅτι ἐὰν τις εἰδείη τὸ κατὰ μέρος σὺν ᾧ καθόλου, οὐκ ἀπατᾶται· οἷον εἴτις οἶδεν ὅτι οὐδεμία ἡμίονος κύει· εἰδείη δὲ καὶ τόδε τι ὅτι ἡμίονος ὄχουμενον ἐστὶν, οἶδεν· οὐκοῦν εἰ καὶ τὸ οἶδεν· τύχοι δὲ ἐκεῖνος σύεργεῖν τότε ἐκ τῆς καθόλου ὡρμημένος ὑπονοήσας· ἰδὼν δὲ ἡμίονον ὄχουμενόν οἱ ἔχουσαν γαστέρα, ὑπονοήσει ὅτι κύει· μὴ σύεργήσας ἐκ τῆς καθόλου ὅτι οὐδεμία ἡμίονος κύει· οὕτως ἀγνοῶν τις τὸ καθόλου· καθ' ὃ οὐκ σύνεργεῖν, τότε ἀπατᾶται· πάλιν δ' ὅτι ὅδε ἡ ἡμίονος κύει· οὐ γὰρ σύκαντία ἡ κατὰ τὸ μέσον· ὅτι ἡ ἀπάτη ὅτε ἐστὶ γιγνομένη, οὐ συμβαίνει τὸ σύκαντίον.

ΟΥ γὰρ ἀδύνατον ὅτι τὸ α τῷ γ', μὴ συνθεωρῶν τὸ καθ' ἑκάτερον.

ἢ συνθεωρῶν ὅτι ὑπὸ τὸ καθόλου ἐστὶ τὸ μερικὸν, νομίζει κύειν τὴν ἡμίονον.

ΩΣΤΕ σλόγον ὅτι καὶ τὸ μὴν, οἶδε· τὸ δὲ, μὴ οἶδεν ἀπατηθήσεται· ὅτι ἔχουσι αἱ καθόλου πρὸς τὰς κατὰ μέρος ἀδυνάμας· οὐδὲν γὰρ τῶν αὐθυπτῶν ἔξω τῆς αὐθυπόστασιν γινόμενον ἴσμεν· οὐδὲ αὐθυπόμενοι τυγχάνωμεν, εἰ μὴ ὡς τὸ καθόλου, καὶ τῷ ἔχειν τὴν οἰκείαν ἀδυνάμιν, ἀλλ' οὐχ ὡς ᾧ σύεργεῖν· τὸ γὰρ ἀδύνατον λέγεται ἁπλῶς· ἢ ὡς τῇ καθόλου· ἢ ὡς τῇ οἰκείᾳ, ἢ ὡς τῷ σύεργεῖν· ὥστε καὶ τὸ ἢ πᾶν

πᾶν

πᾶν, τοσαυταχῶς.

ὁμοίως πάλιν ὁ καὶ εἴρηται ἤδη, ὅτι τὸ καθόλου μὴν οἶδεν, εἰ οἶδέν τις ὅτι πᾶν τρίγωνον δύο ἔχει ὀρθάς· τόδε δὲ οὐκ οἶδεν ὡς κεκρυμμένον ὅτι ἐστὶ τρίγωνον· οὐδὲν γὰρ ἔξω γινόμενον τῆς ἡμετέρας αἰσθήσεως, ἴσμεν τὶ ὄξ αἰάγκης πεὶ ἅπαντος· ἀκριβῶς δὲ οἴδαμεν τότε, ὅτι σὺν τῇ καθόλου ἀδὶ ἡμῖν καὶ τὴν μερικὴν ἀδείημεν· ἀλλ' οὐχ ὡς τὸ σύνεργεῖν· ἀλλ' οὐχ ὡς τὸ σύνεργεῖν, πεῖς τὸ αὖ ἐρήκαμεν· ὅτι ὁ ὑπονοῶν, ὅτι ἥδε ἡ ἡμίονος κύει· οὐχ ὡς πρὸς τὸ σύνεργεῖν ἐκ τῆς καθόλου λόγον οἶδεν· ἐπεὶ ἢ σύνεργεῖ, ἤδει ὅτι οὐ κύει ἐκ τῆς καθόλου σύνεργῶν· τὸ γὰρ ἀδύνασθαι λέγεται χρῶς· ἢ ὡς τὸ καθόλου, ἢ ὡς τὸ οἰκείᾳ, ἢ ὡς τὸ σύνεργεῖν· διαίρεσιν σύκεῖσθαι παραδίδασιν τῆς ἀδυνάμης καὶ τῆς ἀπάτης· ὅτι τὸ ἀδύνασθαι, ἢ πεῖ τὸ καθόλου, ἢ πεῖ τὸ κατὰ μέρος, ἢ πεῖ ἀμφότερα· τοῦτό ἐστιν τῆς σύεργεῖν· σύεργοῦμεν γὰρ ἀπὸ τῶν καθόλου ἀδὶ τὸ κατὰ μέρος· ὁμοίως σὺν ἀπατώμεθα, ἢ τὸ μὴ ἔδεται τὸ καθόλου, ἢ τὸ μὴ ἔδεται τὸ κατὰ μέρος, ἢ τὸ μηδέτερον· τοῦτό ἐστιν μὴ σύεργεῖν ἀπὸ τῆς καθόλου ἀδὶ τὸ κατὰ μέρος· διὰ τῆς τὸ γὰρ κεκεῖνος οἰνθὶ ὅτι ἡ ἡμίονος κύει, διὰ τὸ μὴ σύεργῆσαι ἀλλὰ ἀπὸ τῆς καθόλου· ὅτι οὐδεμία ἡμίονος κύει.

ΟΥΔΕΝ σὺν κωλύει καὶ τὸ ἔδεται, καὶ ὑπαπᾶσθαι πεῖ τὸ ἀλλὰ· πλὴν οὐκ σύκαντίως· ὅτι συμβαίνει καὶ τῷ καθ' ἑκάτερα ἔδοτε τὴν πρότασιν· καὶ μὴ ἐπισημείωσε πρότερον.

οὐδὲν κωλύει ὡς διὰ τῶν παραδείγματα ἐσείξαμεν, τὸ ἔδεται καὶ ὑπαπᾶσθαι μὴν τὸ καθόλου, ὑπαπᾶσθαι δὲ πεῖ τὸ μερικὸν· ἢ τὸ ἀδύνατον, εἰ μὴ σύεργοιεν ἐκ τῶν καθόλου· καὶ ὅτι οὐδὲν σύκαντίον συνάγει διὰ τὸ μὴ ἔδεται.

ΥΡΟ λαμβάνει γὰρ κύειν τὴν ἡμίονον, οὐκ ἔχει τὴν κατὰ τὸ σύνεργεῖν ἀδὶ ἡμῖν· οὐδ' αὖ διὰ τὴν ὑπόληψιν· σύκαντίαν ἀπάτην τῇ ἀδὶ ἡμῖν· συλλογισμὸς γὰρ ἡ σύκαντία ἀπάτη, τῇ καθόλου.

πάτηται φησὶν ὅτι ἥδε ἡ ἡμίονος κύει· ἐκεῖνος· ὅτι οὐκ ἠδυήθη σύνεργῆσαι ἀπὸ τῆς καθόλου τῆς λεγούσης, ὅτι οὐδεμία ἡμίονος κύει· διὰ τὸ δὲ ἐπεισὶ ὑπέλαβε τὴν ἡμίονον κύειν, ἤδη σύκαντίαν ἔχει ἀπάτην· ἡ γὰρ σύκαντία ἀπάτη διὰ συλλογισμοῦ γίνεται, ἐκεῖνος δὲ οὐ συνελογίσατο.

Ο Δ' ὑπολαμβάνων τὸ, ἀγαθῷ εἶναι κακῷ εἶναι, τὸ αὐτὸ ὑπολήψεται ἀγαθῷ εἶναι ἢ κακῷ· ἔστω γὰρ τὸ μὴν ἀγαθῷ εἶναι, ἐφ' οὗ τὸ α· τὸ δὲ κακῷ εἶναι, ἐφ' οὗ τὸ β'· πάλιν δὲ τὸ, ἀγαθῷ εἶναι, ἐφ' οὗ τὸ γ'· ἐπεὶ οὖν ταυτὸν ὑπολαμβάνει τὸ β' καὶ τὸ γ', ἢ εἶναι τὸ γ' τὸ β' ὑπολήψεται· ἢ πάλιν τὸ β' τὸ α εἶναι· ὡσαύτως· ὥστε καὶ τὸ γ' τὸ α·

Ε' περὶ τὴν θεώρημα παραδίδωσιν· ὁ φιλόσοφος σύνεῖναι τοιοῦτον· ἐὰν τις φησὶ λάβῃ τὸν ὁρισμὸν τοῦ καλοῦ· καὶ οἰηθῇ τὸν αὐτὸν εἶναι τοῦ κακοῦ· ὑπονοήσει καὶ αὐτὸς τὸ αὐτὸ εἶναι ἀπαραλλάκτως τὸ ἀγαθὸν τῷ κακῷ· ὅπῃ ἀληθὲς δὲ φιλόσοφος κακῶς ἔλαβε τοὺς ὅρους οὕτως· τὸ α ἀγαθὸν εἶναι· τὸ αὐτὸ τῷ κακῷ εἶναι, λέγω δὴ τῷ β'· καὶ τῷ κακῷ εἶναι τὸ αὐτὸ τῷ γ' ἀγαθῷ εἶναι· καὶ οὐδὲν ἄτοπον ἀκολουθεῖ· διὰ τὸ σὺν ὀλίγον ὕστερον ἐρεῖ· ἀλλὰ τὸ ἀκριβέστερον σκεπτέον.

ΩΣΠΕΡ γὰρ εἰ ἦν ἀληθὲς, καθ' οὗ τὸ γ' τὸ β'· καὶ καθ' οὗ τὸ β' τὸ α· καὶ κατὰ τὸ γ' τὸ α ἀληθὲς ἦν, οὕτω καὶ ἀδὶ τὸ ὑπολαμβάνειν.

ὥσπῃ λέγομεν ἀδὶ ταύτης τῆς ἐκθέσεως τὸ θεωρήματος, οὕτω καὶ ἀδὶ τὸ ὑπολαμβάνειν· εἰ ὑπολάβοι τὶς ὅτι τὸ γ' ὑπὸ τὸ β' ἐστὶν· καὶ τὸ β' ὑπὸ τὸ α, ὑπολάβοι ὅτι καὶ τὸ γ' ὑπὸ τὸ α ἐστὶν ὄξ αἰάγκης.

ΟΜΟΙΩΣ δὲ καὶ ἀδὶ τὸ εἶναι· τὸ αὐτὸ τῷ γ' καὶ τὸ β'· καὶ πάλιν τὸ β' καὶ τὸ α, καὶ τὸ γ' τῷ α ταυτὸν ἦν.

Ε ἰ τὸ α τῷ β' ὑπάρχει· καὶ τὸ β' τῷ γ'· καὶ τὸ α ἄρα τῷ γ' ὑπάρξει ὄξ αἰάγκης.

ΩΣΤΕ καὶ ἀδὶ τὸ δοξάζειν ὁμοίως· ἄρα σὺν τὸ τὸ μὴν αἰαγκαῖον εἴπῃς δοῦσα τὸ πρῶτον· ἀλλ' ἴσως ἐκεῖνο ψεῦδος τὸ ὑπολαμβάνειν τινὰ καὶ κακῷ εἶναι καὶ ἀγαθῷ εἶναι, εἰ μὴ κατὰ συμβεβηκός· πολλαχῶς γὰρ ἐγχωρεῖ τὸ ὑπολαμβάνειν.

Α' ρ' οὖν φησὶν, εἴτις δόσει, ὅτι τῷ ἀγαθῷ εἶναι, τὸ αὐτὸ ὄξ τῷ κακῷ εἶναι· αἰαγκαῖόν τι καὶ ἀληθὲς συνάγειν οὐκ σύνδεχεται· ἀλλὰ ψεῦδος ὄξ τὸ ὑπολαμβάνειν τῷ ἀγαθῷ τὸ αὐτὸ εἶναι τῷ κακῷ· εἰ μήπερ κατὰ συμβεβηκός· οἷον ὅτι τὸ δίκαιον ἀγαθὸν ὄξ τὸ κακὸν κατὰ συμβεβηκὸς ὑπονοοῦσι τινὲς ὅτι καὶ οὐ παρὰ τὸ μὴ ἀδικεῖν· διὰ τὸ μὴ ἔχειν πλέω.

ΕΡΙΣΚΕΡΤΕΟΝ δὲ τὸ βέλπον.

Ε ἴπεν ἀδὶσκεπτέον βέλπον· ἢ ἐπεισὶ εἶπεν εἰ μήπερ κατὰ συμβεβηκὸς οἰνθὶ τὸ καλὸν κακὸν εἶναι· ἢ ὅτι κακῶς ὄξέθετο τοὺς ὅρους· τῷ κακῷ εἶναι αὖω.

ΟΤΑΝ δὲ αὐπηρέφηται τὰ ἄκρα, αὐάγκη καὶ τὸ μέσον αὐπηρέφειν πεῖς ἄμφω· εἰ γὰρ τὸ α κατὰ τῷ γ' διὰ τῷ β' ὑπάρχει, εἰ αὐπηρέφει, καὶ ὑπάρχει ᾧ τὸ α παντὶ τὸ γ', καὶ τὸ β', τῷ α, αὐπηρέφει· καὶ ὑπάρχει ᾧ τὸ α παντὶ, τὸ β' διὰ μέσου τῷ γ'· καὶ τὸ γ' τῷ β' αὐπηρέφει, διὰ μέσου τὸ α· ἐντεῦθεν ὁ φιλόσοφος βούλεται ἀπεῖν πεῖ τῶν αὐπηροφῶν· τῶν σὺ πρώτῳ σχήματι γινομένων, καὶ

De conuersion

καταφατικῶν καὶ ἀποφατικῶν καθόλου· καὶ φησὶν, ὅτι ἡ τὸ ἄκρον τῷ ἄκρῳ αἰτησείφει, καὶ ὑπάρχει τὸ α παντὶ τῷ γ· καὶ τὸ γ παντὶ τῷ α διὰ τοῦ β, ἀνάγκη καὶ τὸν μέσον ὅρον αἰτησείφειν πρὸς τὰ ἄκρα· καὶ ὁ μηδὲν μείζων ἄκρος αἰτησείφει οὕτως· τὸ α παντὶ τῷ γ· τὸ γ παντὶ τῷ α· καὶ τὸ α παντὶ τῷ β· οὕτως ὁ μείζων ὅρος· ὁ δὲ ἐλάττων οὕτως· τὸ γ παντὶ τῷ α· τὸ α παντὶ τῷ γ· καὶ τὸ β παντὶ τῷ γ· οὕτω καὶ ὁ ἐλάττων· ἐὰν οὖν τὸ ἄκρον τῷ ἄκρῳ αἰτησείφει· καὶ τὸ μέσον τοῖς ἄκροις αἰτησείφει.

ΚΑΙ εἰδὴ τοῦ μὴ ὑπάρχειν ὡσαύτως· εἴτον ἡ τὸ β τῷ γ ὑπάρχει· τῷ δὲ β τὸ α μὴ ὑπάρχει, οὐδὲ τὸ α τῷ γ οὐχ ὑπάρξει.

Ὡσαύτως αὖτε τοῦ ὁμοιοτρόπως· εἴπερ πεῖ τοῦ καθόλου καταφατικοῦ· τοῦ λέγει πεῖ τοῦ ἀποφατικοῦ· ὅπ ἐαὰν ἦν τὸ α μηδενὶ τῷ β· τὸ δὲ β παντὶ τῷ γ· τὸ αρα α οὐδενὶ τῷ γ· πῶς δὲ αἰτησείφομεν τοῦ ὁμοίως τὸ β παντὶ τῷ γ· τὸ β οὐδενὶ τῷ α· τὸ αρα γ οὐδενὶ τῷ α· οὕτω διὰ τοῦ δευτέρου σχήματος τὸ συμπέρασμα αἰτησείφομεν τῷ δὲ μείζονα αἰτησείφομεν οὕτως· ἵνα λάβωμεν καθ' ὑπόθεσιν τῷ ἐλάττονα αἰτησείφουσαν· εἴτον τὸ γ παντὶ τῷ β· τὸ γ οὐδενὶ τῷ α· τοῦτο γὰρ ἐλέχθη· οὐκοῦν τὸ β οὐδενὶ τῷ α· οὕτω καὶ τῷ μείζονα προτάσιν· τῷ δὲ ἐλάττονα ἀποδεῖξαι ὅπ αἰτησείφει, οὐ δύναται· αἱ γὰρ δύο προτάσεις ἀποφατικαί εἰσιν· ἥτε τοῦ συμπεράσματος· καὶ ἡ τῆς μείζονος προτάσεως· ἐκ δὲ δύο ἀποφατικῶν συλλογίζεσθαί τι, οὐ δύναται·

ΕΙ δὴ τὸ β τῷ α αἰτησείφει, καὶ τὸ γ τῷ α αἰτησείφει.

Ἐν τῷ καθόλου ἀποφατικῷ· οὐκέτι δὲ αἰτησείφει ἡ ἐλάττων πρότασις, ἀλλ' ἡ μείζων ἢ β α· ἐὰν οὖν φησὶν ἡ β α πρότασις, τουτέστιν ἡ μείζων αἰτησείφει· αἰτησείφει καὶ ἡ γ α, τουτέστιν τὸ συμπέρασμα· ἀπεσώπησε δὲ τῷ α γ· οὐ γὰρ ἠδύνατο αἰτησείφειν ἡ καταφατική, τουτέστιν ἡ ἐλάττων· διὰ τοῦ δευτέρου τρόπου τοῦ πρώτου σχήματος, τῆς μείζονος προτάσεως καὶ τοῦ συμπεράσματος ἀποφατικῶν οὐσῶν.

ΕΣΤΩ γὰρ τὸ β μὴ ὑπάρχον ᾧ τὸ α· οὐδὶ αρα τὸ γ· παντὶ γὰρ τὸ γ καὶ τὸ β ὑπῆρχε· καὶ ἡ ᾧ β τὸ γ αἰτησείφει, καὶ τῷ α τὸ γ αἰτησείφει· καθ' οὗ γὰρ αὐ παντὸς τὸ β, καὶ τὸ γ· καὶ ἡ τὸ γ πῶς τὸ α αἰτησείφει, καὶ τὸ β αἰτησείφει πῶς τὸ α· ᾧ γὰρ τὸ β, καὶ τὸ γ· ᾧ δ' τὸ γ, τὸ α οὐχ ὑπάρχει, καὶ μέτον τοῦ τὸ αὐτὸ τοῦ συμπεράσματος αἰτήσει· τοῦ δὴ ἄλλα ἀχ ὁμοίως· ὡς καὶ ἐδὴ τοῦ καταφατικοῦ συλλογισμοῦ.

Αἱ ἀποφατικαὶ προτάσεις αἱ αὐτοὶ εἰσι τοῖς καταφατικαῖς· εἴτον ἔστω τὸ β μὴ ὑπάρχον ᾧ τὸ α· τουτέστι τὸ β οὐδενὶ τῷ α· ἡ οὖν τὸ β οὐδενὶ τῷ α· καὶ τὸ γ οὐδενὶ τῷ α· τὸ δὴ β παντὶ τῷ γ· καὶ ἡ τὸ β τῷ γ αἰτησείφει· αἰτησείφει καὶ ἡ α β· καὶ ἡ α γ· τὸ γὰρ β παντὶ τῷ γ· καὶ τὸ β οὐδενὶ τῷ α· οὐκοῦν τὸ γ οὐδενὶ τῷ α· οὕτω τὸ συμπέρασμα· ἡ δὲ μείζων πρότασις οὕτως· τὸ γ παντὶ τῷ β· τὸ γ οὐδενὶ τῷ α· καὶ τὸ β οὐδενὶ τῷ α· καὶ τὸ α οὐδενὶ τῷ β· οὕτω καὶ ἡ μείζων· ἡ δὴ ἐλάττων οὐ δύναται αἰτησείφειν, ὡς πῦ καὶ ἐδὴ τοῦ καταφατικοῦ·

ΠΑΛΙΝ ἡ τὸ α καὶ τὸ β αἰτησείφει, καὶ τὸ γ καὶ τὸ δ ὡσαύτως· ἄπερ δὲ αἰνάγκη τὸ α ἢ τὸ γ ὑπάρχειν· καὶ τὸ β καὶ τὸ δ ὅτως ἔξει, ὥστε παντὶ θάτερον ὑπάρχειν· ἐπεὶ γὰρ ᾧ τὸ α, τὸ β καὶ ᾧ τὸ γ, τὸ δ· παντὶ δὲ τὸ α ἢ τὸ γ καὶ οὐχ ἅμα, φανερὸν ὅπ καὶ τὸ β ἢ τὸ δ παντὶ καὶ οὐχ ἅμα· εἴτον ἡ τὸ ἀγένητον ἄφθαρτον, καὶ τὸ ἄφθαρτον ἀγένητον, αἰνάγκη τὸ γενόμενον φθαρτὸν, καὶ τὸ φθαρτὸν γενόμενον· δύο γὰρ συλλογισμοὶ σύγκειται. Qui sint isti 2 syllogismi Durana tetigerit et item Magentinus

Ἕτερον θεώρημα παραδίδωσιν ὁ φιλόσοφος χαριέστατον πεῖν τοιοῦτον· ἡ τὸ α καὶ τὸ β αἰτησείφει· καὶ τὸ γ καὶ τὸ δ αἰτησείφει· ἐὰν οὖν παντὶ πράγματι ᾧ τὸ α, καὶ τὸ β ὀφ αἰνάγκης καὶ τὸ γ καὶ τὸ δ· καὶ ὥφελε τοῦ τὸ παράδειγμα παρασῆσαι· ὡς δὲ ἄλλου μέλλοντος ἀποδείκνυσθαι πεῖ εἰκὸν παράδειγμα· ἔστω γὰρ τὸ α ἀγένητον· τὸ β ἄφθαρτον· ταῦτα αἰτησείφουσιν· καὶ ἔστω τὸ γ γενητόν· τὸ δὲ δ φθαρτόν· καὶ ταῦτα αἰτησείφουσιν· δύο γὰρ συλλογισμοὶ σύγκειται· ποιοῦ οὖν τοῦ; τὸ ἀγένητον ἄφθαρτον ὅτι· καὶ τὸ ἄφθαρτον ἀγένητον· ὁμοίως καὶ ἄλλοι δύο γίνονται.

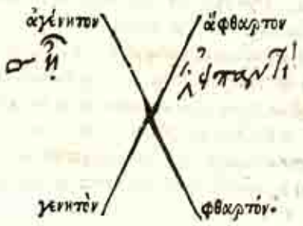

ΠΑΛΙΝ εἰ παντὶ μὲν τὸ α, ἢ τὸ β· καὶ τὸ γ, ἢ τὸ δ· ἅμα δὲ μὴ ὑπάρχει, ἡ αἰτησείφει τὸ α, καὶ τὸ γ καὶ τὸ β καὶ τὸ δ αἰτησείφει· ἡ γὰρ τινὶ μὴ ὑπάρχει τὸ β, ᾧ τὸ δ· δῆλον ὅπ τὸ α ὑπάρχει· ἡ δὲ τὸ α καὶ τὸ γ, αἰτησείφει μάρ· ὥστε ἅμα τὸ γ καὶ τὸ δ· τοῦτο δὲ ἀδύνατον.

Ἕτερον θεώρημα λέγει σύνταξιν· ὅπ ἡ παντὶ τῷ τὸ ἀγένητον· ἢ τὸ γενητὸν· ἢ καὶ τῷ παντὶ τῷ τὸ ἄφθαρτον ἢ τὸ φθαρτόν· καὶ αἰτησείφει τὸ ἄφθαρτον τῷ ἀγενήτῳ· ἡ γὰρ μὴ, τὸ φθαρτὸν, τὸ δὲ φθαρτὸν

Cachinabile. medii hõ

Omnis homo ÷ cachinabilis
Omnis homo est risibilis

ga sunt. 2. contradicto ria

me cachinab

lum. β. est. α
me. γ. est. β.
llum. γ. est. α
me. γ. est. β.
llum. α. est. β
llu. a. est. γ.
go. Nullu. γ. ÷ α
me. β. est. γ.
llum. α. est. γ
ullu. a. est. β.

heorema Lepidissi mũ ait philoponus

. . β.
. δ.
ἀπαντι. ε

heorema aliud.

γενητὸν . α. — γ. ἀφθαρτὸ
ἄφθαρτὸν . β. — δ. φθαρτὸν
5. γενητὸν ἢ ἀφθαρτὸν. percipies exmitio sequentis pa, item Magentino Durana.
ἀπαντι. ε . . 2
comment

ω. 1. nõ congruit exemplũ propositi theoremati proposito. Sed exemplũ ÷ huiusmodi ut magis videatur adductũ ad probationẽ alterius doctrinae quã praesentis instituti

∴ f. τοῦτο

ω. 1. si nõ cõuertitur ἄφθαρτον cũ ἀγένητον conuertatur φθαρτὸν et cõtradictoriũ colligit. n. p. syllo

Notandum hic ut ne aristotelicam πλην. philoponum accipe παρεκτὸς Magentinum autem. καὶ q̃ impense notandũ ÷ ΒΙΒΛΙΟΝ β'.

ἐποδωμεῖ τῷ γενητῷ· καὶ αἰτησείφει· ὥστε καὶ τὸ ἀγένητον αἰτησείφει, εἰδὴ τοῦ γενητοῦ· ὅπ ἄτοπον· οὕτω καὶ εἰδὴ τοῦ ἀφθάρτου τῷ ἀφθάρτῳ αἰτησείφει τὸ ἀγένητον· ἡ γὰρ μὴ, αἰτησείφει, τὸ γενητόν· τῷ δὲ γενητῷ αἰτησείφει τὸ φθαρτόν· ὥστε καὶ τῷ ἀφθάρτῳ, τὸ φθαρτὸν αἰτησείφει· ὅπ ἄτοπον· οὕτω γίνονται δύο συλλογισμοὶ ἐκ τῆς πρώτης αἰτησεοφῆς· τῆς ἀγένητον καὶ ἀφθαρτον γίνονται δὲ καὶ ἄλλοι δύο ὁμοίως ἐκ τῆς αἰτησεοφῆς, τῆς γενητὸν καὶ ἀφθαρτον· ὥστε καλῶς εἶπεν αἰνιττόμενος· δύο γὰρ συλλογισμοὶ σύγκειται ἐξ ἑκάστου ἄλλων αἰτησεοφῶν· ἀλλ' ἐδέκαι δεῖ ὅπ διὰ τοῦ ἀδύνατου δείκνυται ἕκαστος συλλογισμὸς ἐκ καστης αἰτησεοφῆς.

ΟΤΑΝ δὲ τὸ α ὅλῳ τῷ β καὶ τῷ γ ὑπάρχῃ, καὶ μηδενὸς ἄλλου κατηγορῆται, ὑπάρχῃ δὲ καὶ τὸ β παντὶ τῷ γ, αἰάγκη τὸ α καὶ τὸ β αἰτησείφειν· ἐπεὶ γὰρ κατὰ μόνων τῷ β γ λέγεται τὸ α· καὶ κατηγορῆται δὲ τὸ β καὶ ἄλλο ἑαυτῷ γὰρ τοῦ γ, φανερὸν ὅπ καθ' ὧν τὸ α, καὶ τὸ β λεχθήσεται πάντων, πλὴν ἄλλου τοῦ α.

Ἕτερον θεώρημα παραδίδασι θαυμάσιον πάνυ· ἔστι δὲ τοιοῦτον· ἐὰν τὸ α κατηγορῆται, καὶ τοῦ β, καὶ τοῦ γ· κατηγορεῖται δὲ καὶ τὸ β τοῦ γ· δῆλον ἐστὶν ὅπ καὶ τὸ β τῷ α κατηγορεῖται καὶ αἰτησείφει· ἐπειδὴ γὰρ τὸ α κατηγορεῖται τοῦ β γ· τοῦ δὲ β κατηγορεῖται καὶ ἄλλο ἑαυτῷ καὶ τοῦ γ· ἕκαστον γὰρ τῶν ὄντων ἄλλο ἑαυτῷ κατηγορεῖται· ὁ γὰρ ἄνθρωπος, ἄνθρωπος ἐστὶν· καὶ ὁ ἵππος, ἵππος ἐστὶν· ἡ οὖν τὸ β ἑαυτῷ καὶ τοῦ γ κατηγορεῖται· τὸ ὃ β ὡς ἑαυτῷ κατηγορούμενον παντὶ τῷ γ ἔσται παρεκτὸς τοῦ α· οἷον ἔστω τὸ β ἄνθρωπος· τὸ δὲ γ ζῶον· ἔστω ὁ ἄνθρωπος, ἄνθρωπος ὄντ· ὁ ἄνθρωπος ζῶόν ὄντ· οὐκοῦν ὁ ἄνθρωπος διὰ τοῦ ἀνθρώπου ἐστὶν ζῶόν ὄντ· ὥστε παρεκτὸς τοῦ α τοῦ γ κατηγορεῖται τὸ β· καὶ τὸ παρεκτὸς πάλιν τοῦ γ· τὸ α κατηγορεῖται τοῦ β· διὰ τοῦ κατηγορεῖσθαι ἄλλο ἑαυτῷ οὕτως· ἔστω τὸ α γελαστικόν· καὶ τὸ β ἄνθρωπος· καὶ ἑαυτῷ κατηγορεῖσθαι οὕτως· ὁ ἄνθρωπος ἄνθρωπός ὄντ· ὁ ἄνθρωπος ἄνθρωπος ὤν, γελαστικός ὄντ· ὁ ἄνθρωπος οὖν διὰ μέσου τοῦ ἀνθρώπου ἐστὶν γελαστικός ὄντ· οὕτω καὶ διὰ τὸ ἄλλο ἑαυτῷ κατηγορεῖσθαι γίνεται γὰρ αἰτησεοφὴ αὐδὶ τοῦ ἄλλου ὅρου. ☞ Videam legendum ·ἡ

ΠΑΛΙΝ ὅτε τὸ α καὶ τὸ β ὅλῳ τῷ γ ὑπάρχῃ, αἰτησείφει δὲ τὸ γ τῷ β, αἰάγκη τὸ α παντὶ τῷ β ὑπάρχειν· ἐπεὶ γὰρ παντὶ τῷ γ τὸ α· τὸ δὲ γ τῷ β διὰ τὸ αἰτησείφειν, καὶ τὸ α, παντὶ τῷ β ὑπάρξει. ∴ f. cõtra naturam 3. f. m quasi non concludatur per syllogism.

Ἄλλο θεώρημα παραδίδωσιν ἡμῖν ὁ φιλόσοφος τοιοῦτον· ὅπ ἐὰν τὸ α καὶ τὸ β παντὶ τῷ γ ὑπάρχῃ· αἰτησείφει δὲ τὸ γ τῷ β· διὰ τῆς αἰτησεοφῆς γίνεται τὸ πρῶτον σχῆμα· πεῖν γὰρ αἰτησεοφῆ ὄντ τὸ τρίτον σχῆμα· τὸ γὰρ α β παντὶ τῷ γ· καὶ ἡ τὸ γ παντὶ τῷ β· τῷ δὲ γ παντὶ τὸ α· τὸ αρα α παντὶ τῷ β ὄξ αἰάγκης· ἐκ δύο καθόλου καταφατικῶν· ὥστε καὶ τοῦ τὸ ὀφείλομεν εἰδέναι, ὅπ ἐλήφθωσιν ὅροι αἰτησείφοντες οὐ τρίτῳ σχήματι, καθόλου καταφατικὸν σωσάγει· καὶ καθόλου ἀποφατικόν.

ΟΤΑΝ δὲ δύοιν ὄντοιν, οἷον τὸ α, τοῦ β αἱρετώτερον ᾖ, ὅντων αἰτηκαμένων, ᾖ τὸ δ' τοῦ γ ὡσαύτως· εἰ αἱρετώτερα τὰ α γ' τῶν β δ', τὸ α τοῦ δ', αἱρετώτερον· ὁμοίως γὰρ δίωκτὸν τὸ α, καὶ φυκτὸν τὸ β· αἰτηκάμενα γὰρ· καὶ τὸ γ τῷ δ'· καὶ γὰρ καὶ ταῦτα αἰτήκαστοι.

Ἐν τούτοις ὁ φιλόσοφος ἀκείβῃ καὶ θεῖα παραδίδωσιν· ἔστιν δὲ τὸ θεώρημα τοιοῦτον· ἐὰν τὸ α καὶ τὸ β αἱρετὸ ὄξ· ἔχουσι δὲ αἰτηκάμενα· τὸ μὲν α ἔχει αἰτηκάμενον τὸ β· τὸ δὲ γ τὸ δ'· καὶ ταῦτα φυκτά ἐστιν· ἡ δὲ τῶν αἱρετῶν τὸ εὖ, μᾶλλον αἱρετώτερον· οὐκοῦν καὶ τῶν φυκτῶν τὸ εὖ μᾶλλον φυκτότερον ὄξ· οἷον ὡς παραδείγματος· ἔστι ὑγεία καὶ πλοῦτος αἱρετά· νόσος δὲ καὶ πενία φυκτά· εἰ οὖν τις τῷ ὑγίειαν ὡς μᾶλλον αἱρετῷ ζητῇ, δῆλον ὅπ καὶ τοῦ πλούτου τὸ εὖ κτῆσθαι τι ζητεῖ· ὡς ἧττον φυκτὸν· οἷον τῷ πενίαν· συμφέρει γὰρ ὑγιαίνειν καὶ πένεσθαι· ἢ πλουτεῖν καὶ νοσεῖν· ὥστε ἐκλέγοντοι οἱ ἄνθρωποι τὸ μᾶλλον μὲν ἀγαθόν· ἔλαττον δὲ κακόν· ἢ ἅπ τὸ μᾶλλον κακόν, ἔλαττον δὲ ἀγαθόν· ἢ γὰρ ὑγεία μᾶλλον ἀγαθόν· τὸ γὰρ πλουτεῖν τῶν ἐκτός ἐστιν· τὸ δὲ ὑγιαίνειν εὖ ἢ μὴν ἐστιν· οὐκοῦν καὶ πλέον τις ἕλοιτο τὸ ἴδιον καὶ μᾶλλον ἀγαθόν, ἢ ἅπ τὸ ἔξωθεν καὶ ἔλαττον ἀγαθόν· πόθεν δὲ δῆλον ὅπ ἡ ὑγεία μᾶλλον ἀγαθόν ἐστιν, ἄλλος ναῦ σαφῶς διδάξει.

ΕΙ ΟΥΝ τὸ α τῷ δ' ὁμοίως αἱρετόν, ᾖ τὸ β τῷ γ' φυκτόν· ἑκάτερον γὰρ ἑκατέρῳ ὁμοίως φυκτὸν διωκτῷ· ὥστε καὶ τὰ ἄμφω τὰ α γ' τοῖς β δ'· ἐπειδὴ μᾶλλον, οὐχ οἷόν τε ὁμοίως· καὶ γὰρ αἱ τὰ β δ' ὁμοίως ἐστί· εἰ δὲ τὸ δ' τοῦ α αἱρετώτερον, καὶ τὸ β τοῦ γ' ἧττον φυκτόν· τὸ γὰρ ἔλαττον, τῷ ἐλάττονι αἰτήκαστοι· αἱρετώτερον δὲ τὸ μᾶλλον ἀγαθόν, καὶ ἔλαττον κακόν, ἢ ἅπ τὸ ἔλαττον ἀγαθόν· ᾖ μᾶλλον κακόν· καὶ τὸ ἄπεν αρα τὸ β δ' αἱρετώτερον τοῦ α γ'· τῷ δὲ οὐκ ἔστι· τὸ α αρα αἱρετώτερον τοῦ δ'· καὶ τὸ γ αρα τοῦ β ἧττον φυκτόν.

Ἐν πᾶσι οὖν αἰτήκαστοι ἢ ὑγεία, καὶ ἡ νόσος· πλοῦτος καὶ πενία· ἡ ἵν δὲ πινα ἐκλέγεσθαι τῶν αἰτηθέσεων, ἐκλέξεται ὑγείαν καὶ πενίαν μᾶλλον· ὑγείαν μὲν, ὡς μᾶλλον ἀγαθόν· πενίαν δὲ, ὡς ἧττον κακόν· πόθεν δὲ δῆλον ὅπ ἡ ὑγεία τοῦ πλούτου μᾶλλον ἀγαθόν· ἐὰν οὖν διέλθω ὅπ οὔτε ἴσον, οὔτε ἐλάττων· λάθ

Theorema

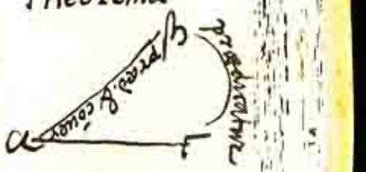

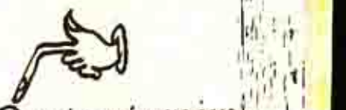

Omnis res in unue de se ipsa praedicat ut homo est homo equus est equus.

Theorema aliud

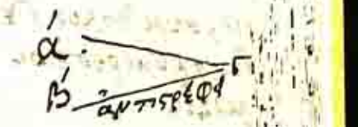

Theorema subtile diuinum.

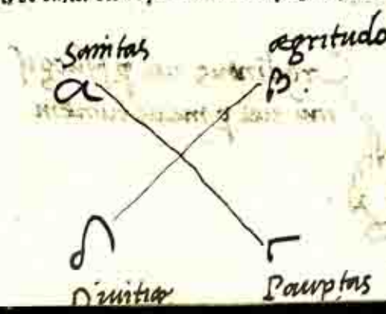

πεται ὅτι μεῖζον. οἷον τὸ λῶ ἴσον ἡ ὑγίεια καὶ ὁ πλοῦτος καὶ ὁμοίως ἀγαθά. εὐπεῖθεν δῆλον. ὁμοίως αἷρε φθυκτὰ ἢ τὰ αὐτικείμενα. τὸ δὲ ὁμοίως φθυκτὰ τὰ αὐτικείμενα, ὁμοίως ἕξει τὸ α γ ἢ τὸ β δ. τὸ δὲ ὁμοίως ἔχειν, ἐπειδὴ δὲ τὸ φαίνεται τὸ β δ ὁμοίως ἔχειν. ὅηλωῶ, ὑδὲ τὸ α γ ὁμοίως ἕξει. οὐδὲν κωλύει τὸν ἢ ὑγίεια τῶ πλούτου αἱρετὴ. τὸ γὰρ ἧττον, οὐκοῦν μᾶλλον διακωλύεται ἢ νόσος. οὐδεὶς δὲ τῶν σωφρονούντων αἱρεῖται. τὸ μέγα κακὸν, καὶ ἧττον ἀγαθόν. ἀλλὰ μᾶλλον τὸ μέγα ἀγαθὸν καὶ ἧττον κακόν.

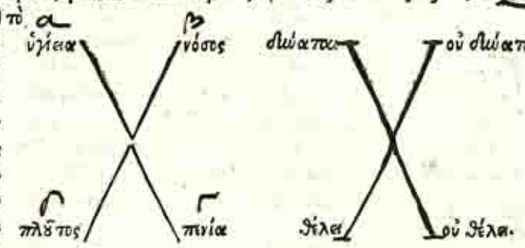

εἰ οὖν ἡ νόσος ἧττον κακὸν, καὶ ὁ πλοῦτος μέγα ἀγαθὸν, ὥφελον τῶν αἱρεῖσθαι οἱ ἄνθρωποι. ἀλλὰ τοῦτο οὐ βούλονται. ὥστε οὔτε ὁμοίως αἱρετὴ, οὔτε ἐλάττων αἱρετὴ ἡ ὑγίεια τῶ πλούτου. λέπεται ἄρα τὸ πλέον αἱρετὸν εἶναι τῶ ὑγίειαν. α. ἡ ὑγίεια

ΕΙ δὴ ἔλειπο πᾶς ὁ ἔρως καὶ τὸν ἔρωτα τὸ α, τὸ οὕτως ἔχον, ὥστε χαίρεσθαι. καὶ τὸ μὴ χαίρεσθαι τὸ ἐφ' οὗ γ. ἢ τὸ χαίρεσθαι ἐφ' οὗ δ. καὶ τὸ μὴ τοιοῦτον εἶναι οἷον χαίρεσθαι τὸ ἐφ' οὗ β, δῆλον ὅτι τὸ α τὸ τοιοῦτον εἶναι αἱρετώτερόν ἐστιν ἢ τὸ χαίρεσθαι. τὸ ἄρα φιλεῖσθαι τῆς συνουσίας αἱρετώτερον. καὶ τὸν ἔρωτα. μᾶλλον ἄρα ὁ ἔρως οὐδὲ τῆς φιλίας. ἢ τῶ σωθῆναι. εἰ δὲ μάλιστα τοῦτον, καὶ τὸ τέλος τῶ τοῦ. τὸ ἄρα σωθῆναι, ἢ οὐκ ἔστ' ὄλος, ἢ τῶ φιλεῖσθαι εἵνεκα.

ΡΑΣΜΑ μέγιστον εὐπαθεῖν παρασλίσθησι ὁ φιλόσοφος, ἐκ τῶ δημοσίου θεωρήματος, ὃ ἀπεναντίας ἐστὶν τῆ νῦν γνώμη τῶν ἀνθρώπων. οἱ γὰρ ἄνθρωποι οἴονται ὅτι ὁ ἔρως γίγνεται διὰ τὸ μέγιν. ἀλλὸς δὲ διείκνυσι, ὅτι διὰ τὸ προαίρεσιν τῆς φιλίας σύμβολον δὲ τῆς προαιρέσεως ἡ μέξις. λαμβάνει οὖν πεῖ τῆς ἐρωμένης δύο αἰτιφάσεις. ἢ δυναμένω, ἢ μὴ δυναμένω. ἢ θέλουσιν, ἢ μὴ θέλουσιν. ἐκλέξεται οὖν τὰς διαγωνίους ὁ ἐρῶν, τὰς μᾶλλον σωτεινούσας τῆ ἰδίῳ ἔρωτι ὃς αἰτάγκης. καὶ οὐκ αἰτάσεται ὁ ἔρων ὅτι. ἢδέως εἶχον τὸ ἐρωμένω δυνάσθαι μὴ, μὴ θέλουσιν δέ. ἀλλὰ λέγει ὅτι τὸ θέλουσιν μὴ, μὴ δυναμένω δέ. αἱρετῶν δὲ ὄντων τῶν δύο. τὸ θέλειν τὸ ἐρωμένω καὶ δυνάσθαι. τὸ θέλειν αἱρετώτερον λαμβάνει. τὸ γὰρ θέλειν καὶ μὴ θέλειν κατὰ τὸ προαίρεσιν ἐστίν. τὸ δὲ μὴ δυνάσθαι καὶ δυνάσθαι κατὰ τὸ πρᾶξιν. οὐκοῦν ὥσπῃ πρὸς τὸν ἔρασιν μέγα κακὸν ἐστὶ τὸ μὴ θέλειν τὸ ἐρωμένω. ἢ ἧττον δὲ κακὸν, τὸ μὴ δυνάσθαι. οὐκοῦν καὶ τὰ αὐτικείμενα ὁμοίως ἕξει. ὥσπῃ μέγα κακὸν τὸ μὴ θέλειν. οὕτω μέγα ἀγαθὸν τὸ θέλειν. καὶ ὥσπῃ ἧττον κακὸν τὸ μὴ δυνάσθαι. οὕτως ἧττον κακὸν τὸ μὴ δυνάσθαι. εἰ οὖν τις οὖν προθεῖται τῆ ἐρῶντι λαβεῖν τῶν διαγωνίων. ὃν βούλεται, δῆλον ὅτι ἐκείνω λήψεται τὸ διαγώνιον, τὸ τὸ μέγα ἀγαθὸν καὶ ἧττον κακὸν παιστῶσαν. τὸ δὲ ὅτι. τὸ βούλεται μὴ, μὴ δυνάσθαι δέ. τὸ δὲ βούλεται τῆς γνώμης ἐστὶ καὶ τῆς προαιρέσεως. καὶ οὐκοῦν ὁ ἐρῶν καὶ τῆς προαιρέσεως ἐρᾶ. καὶ οὐ τῆς μίξεως. σύμβολον δὲ τῶ τυχεῖν τῶ τέλους τὸν ἐρῶντα, ἔστιν ἡ μίξις, ἢ αὐτεκατέση.

ΚΑΙ γὰρ αἱ ἄλλαι ἐπιθυμίαι πᾶσαι καὶ τέχναι, οὕτω γίνονται.

ΕΙ οὖν ὡς ἀπεδείχθη φησὶν, ὁ ἔρως τῆς φιλίας ἐστὶν, οὐκοῦν ὁ ἐρῶν τῶ τέλος τίθεται, τὸ φιλεῖσθαι. τὸ γὰρ σωτεύειν ἢ οὐκ ἔστιν τῶ ἔρωτος, ἢ ἔστιν, εἵνεκεν τῆς φιλίας γίνεται. οὕτω καὶ αἱ ἄλλαι ἐπιθυμίαι γίνονται.

ΡΩΣ μὴν οὖν ἔχουσιν οἱ ὅροι καὶ τὰς αὐτιστροφάς. καὶ τὸ αἱρετώτερον ἢ φθυκτότερον εἶναι φανερόν.

ΡΙ διὰ ὅσι τὰ αἱρετὰ, ὅτι τὰ μᾶλλον ἀγαθά. ποῖα δὲ φθυκτὰ, τὰ μᾶλλον κακά.

ΟΤΙ ΔΕ οὐ μόνον οἱ διαλεκτικοὶ καὶ ἀποδεικτικοὶ συλλογισμοὶ διὰ τῶν πρωτεριμένων γίνονται σχημάτων. ἀλλὰ καὶ οἱ ῥητορικοί. καὶ ἁπλῶς, ἢ πισοῦν πίσις καὶ ἢ καθ' ὁποιασοῦν μέθοδον νῦν αὐξάνεται λεκτέον.

ΒΟΥΛΕΤΑΙ διὰ τούτων δεῖξαι ὅτι καὶ οἱ ῥητορικοὶ συλλογισμοὶ διὰ τῶν τριῶν σχημάτων δείκνυνται. ῥητορικοὶ δὲ εἰσὶν οἱ ἐπαγωγικοὶ καὶ οἱ παραδειγματικοὶ καὶ ὅσους ἄλλους ἔχει ἐπεῖν.

ΑΠΑΝΤΑ γὰρ πιστεύομεν, ἢ διὰ συλλογισμοῦ ἢ δι' ἐπαγωγῆς. ἐπαγωγὴ μὴν οὖν ὅτι, καὶ ὁ ὅξ ἐπαγωγῆς συλλογισμός. τὸ διὰ τῶ ἑτέρω θατέρω ἄκρον τῆ μέσῳ συλλογίσασθαι. οἷον εἰ τῶν α γ μέσον τὸ β διὰ τῶ γ δεῖξαι, τὸ α τῆ β ὑπάρχειν. οὕτω γὰρ ποιούμεθα τὰς ἐπαγωγάς.

ΕΙ πᾶσι πιστεύομεν, ἢ διὰ συλλογισμοῦ ἢ δι' ἐπαγωγῆς, ἐντεῦθεν τὶ διαφέρει ὁ συλλογισμὸς τῆς ἐπαγω-

γῆς. ὅτι ὁ συλλογισμὸς διὰ τῶ μέσου ὅρου συνάπτει τὸν ἄκρον τῆ ἄκρῳ. ἡ δὲ ἐπαγωγὴ διὰ τῶ ἐλάττονος. συνάπτει τὸν μέσον τῆ ἄκρῳ. οἷον ὅτι τὸ α τῆ β γ. διὰ τῶ γ δείκνυμεν ὅτι τὸ α τῆ β ὑπάρχει.

ΟΙΟΝ ἔστω τὸ α μακρόβιον. τὸ δὲ ἐφ' ᾧ β, τὸ, χολῶ μὴ ἔχον. ἐφ' ᾧ δὲ γ, τὸ καθέκαστον μακρόβιον. οἷον ἄνθρωπος καὶ ἵππος καὶ ἡμίονος. τῆ δὴ β ὅλῳ ὑπάρχει τὸ α. πᾶν γὰρ τὸ ἄχολον, μακρόβιον, ἀλλὰ καὶ τὸ β. τὸ μὴ ἔχον χολῶ. παντὶ ὑπάρχει τῆ γ. ἡ οὖν αὐτιστρέφει, τὸ γ τῆ β, καὶ μὴ ὑπῆτέναι τὸ μέσον, αὐάγκη τὸ α τῆ β ὑπάρχειν.

Β ούλεται διὰ παραδείγματος σημάνει τὸν ἐπαγωγικὸν τρόπον. ἔστι δὲ οὗτος. ἔστω τὸ α μακρόβιον. τὸ β χολῶ μὴ ἔχον. τὸ γ οἷον κόραξ καὶ ὅσα τοιαῦτα. λέγει οὖν ὅτι ὁ κόραξ καὶ ὁ ἔλαφος ἄχολα μακρόβιά ἐστιν. οὐκοῦν καὶ τὸ μὴ ἔχειν χολῶ μακρόβιόν ἐστιν. οὔτω διὰ τῶ ἑκάτου ὅρου, τὸν μέσον συνάπτομεν τῆ ἄκρῳ. λέγει γὰρ οὕτως. τὰ καθ' ἕκαστον μὴ ἔχοντα χολῶ, μακρόβιά ἐστιν. δείκνυσι καὶ τὰ μὴ ἔχοντα χολῶ μακρόβιά ἐστιν.

ΔΕΔΕΙΚΤΑΙ γὰρ πρότερον, ὅτι ἐὰν δύο ἄκρα τῆ αὐτῆ ὑπάρχῃ, καὶ πρὸς θάτερον αὐτῶν αὐτιστρέφει τὸ ἄκρον, ὅτι τῆ αὐτιστρέφοντι καὶ θάτερον ὑπάρξει τῶν κατηγορουμένων.

Ο πῆ ἄρη καμεν πρότερον ἰδεῖ φθαρτῶ καὶ ἀφθάρτου καὶ γεννητῶ καὶ ἀγεννήτου ὅτι λέγεται νῦν ὡς πρὸς ἄλλό τι μέλλον ἀποδείκνυσθαι. δέδεικται φησὶ πρότερον ἐὰν δύο ἄκρα τῆ αὐτῆ ὑπάρχει καὶ αὐτιστρέφει τὸ ἕτερον καὶ τὸ ἄλλο αὐτιστρέφει ὡς καὶ νῦν ἰδεῖ τῆς ἐπαγωγῆς. τὸ ἄχολον κατηγορεῖται ὑπόθου τῆ κόρακι. τὸ μακρόβιον. οὐκοῦν καὶ τὸ ἄχολον μακρόβιον.

ΔΕΙ δὲ νοεῖν τὸ γ τὸ ὅξ ἁπάντων τῶν καθ' ἕκαστον συνηειμένον. ἡ γὰρ ἐπαγωγὴ διὰ πάντων.

Ο φάλομεν δὲ τὸ γ αὐτὶ τῶ πάντα τὰ καθ' ἕκαστον διαλαβεῖν. ἡ γὰρ ἐπαγωγὴ διὰ πάντων τῶν κατὰ μέρος δείκνυται.

ΕΣΤΙ δὲ ὁ τοιοῦτος συλλογισμὸς, τῆς πρώτης ἢ ἀμέσου προτάσεως. ὧν μὴν γὰρ ὅτι μέσον, διὰ τῶ μέσου ὁ συλλογισμός. ὧν δὲ μὴ ὅτι, δι' ἐπαγωγῆς.

Ο τι φησὶν ὁ δι' ἐπαγωγῆς συλλογισμὸς, συλλογίζεται τῶ μείζονα πρότασιν. ἡ γὰρ πρώτη καὶ ἄμεσος, ἡ μείζων ἐστίν. ἵνα οὖν τοῦτον πιστωσόμεθα, δι' ἐπαγωγῆς δείκνυμεν.

ΚΑΙ τρόπον τινὰ αὐτίκειται ἡ ἐπαγωγὴ τῆ συλλογισμῷ. ὁ μὴν γὰρ διὰ τῶ μέσου τὸ ἄκρον τῆ τρίτῳ δείκνυσιν. ἡ δὲ διὰ τῶ ἄκρου τὸ τρίτον τῆ μέσῳ.

Ο μὴν γὰρ συλλογισμὸς, διὰ τῶ μέσου τὸ ἄκρον τῆ ἑκάτῳ συνάπτει. ἡ δὲ ἐπαγωγὴ δι' ἄλλου τῶ ἑκάτου δείκνυσι τῆ μέσῳ τὸ ἄκρον ὑπάρχον.

ΦΥΣΕΙ μὴν ἂν πρότερος καὶ γνωριμώτερος ὁ διὰ τῶ μέσου συλλογισμός. ἡ μὴν δὲ ἐπαγωγὴ ὑστέρος, ὁ διὰ τῆς ἐπαγωγῆς.

Κ αὐτὰ τῶ φύσει μὴν ὁ συλλογισμὸς πρῶτος. ἡ δὲ ἐπαγωγὴ ὑστέρα. καθ' ἡμᾶς ἡ ἐπαγωγὴ γνωριμωτέρα ἢ ἢπῆ ὁ συλλογισμός.

ΡΑΡΑΔΕΙΓΜΑ δὲ ὅστιν, ὅταν τῆ μέσῳ τὸ ἄκρον ὑπάρχον, δειχθῇ διὰ τῶ ὁμοίου, τῆ τρίτῳ δεῖ δὲ καὶ τὸ μέσον τῆ τρίτῳ καὶ τὸ πρῶτον τῆ ὁμοίῳ γνωριμώτερον εἶναι ὑπάρχον. οἷον ἔστω τὸ α κακόν. τὸ δὲ β πρὸς ὁ μόρους ἀναιρεῖσθαι πόλεμον. ἐφ' ᾧ δὲ γ, τὸ ἀθηναίους πρὸς θηβαίους.

Ε πλήρωσε περὶ τῶ ἐπαγωγικῶ συλλογισμοῦ. νῦν λέγει περὶ τῶ παραδειγματικοῦ. τί δὲ ὅστιν παραδειγματικόν; ὅταν τῆ μέσῳ τὸ ἄκρον δειχθῇ ὑπάρχον. διὰ τῶν ὁμοίων ἢ ὁμοίου. δεῖ δὲ τὸ ὅμοιον γνώριμον εἶναι τῆ ἄκρῳ ὅρῳ. καὶ ὁ ἕκαστος πρὸς τῆ μέσῳ γνώριμος. ἔστω οὖν πρῶτος ὅρος. κακόν ὅστι. μέσος τὸ ὁμόρους ἀναιρεῖσθαι πόλεμον. ἕκαστος ἀθηναῖοι καὶ θηβαῖοι. τῶ γνώριμον τῶ μέσου ὅρου ὅτι ὁμόροι οὗτοι. τὸ δὲ ὅμοιον, ἔστω θηβαῖοι ἢ τύχοι καὶ φωκῆς. τῶ γνώριμον τῆ πρώτῳ ὅρῳ τὸ κακόν. κακῶς γὰρ ἀπήλλαξαν φωκῆς καὶ θηβαῖοι. ἡ οὖν βουλόμεθα δεῖξαι ὅτι ὁ πρὸς ἀθηναίους πόλεμος κακός ὅστι, διὰ τῶ παραδείγματος δείκνυμεν. ὅτι θηβαῖοι καὶ φωκῆς, ὁμόροι ὄντες πρὸς ἑαυτοὺς πολεμοῦντες κακῶς ἀπήλλαξαν. οὐκοῦν ἀθηναῖοι καὶ θηβαῖοι. ὁμόροι ὄντες πρὸς ἑαυτοὺς πολεμοῦν κακόν. ἡ δεῖναι δὲ δεῖ ὅτι πρὸς τὸ παράδειγμα κῆ τὸ συμπέρασμα. ἡ μὴν καλὸν τὸ παράδειγμα, καλὸν καὶ τὸ συμπέρασμα. ἡ δὲ κακὸν τὸ παράδειγμα, ὡς καὶ νῦν καὶ ὁ συλλογισμὸς πρὸς τὸ παράδειγμα.

ΤΟ δ' ἐφ' ᾧ δ', θηβαίους πρὸς φωκῆς. ἐὰν οὖν βουλόμεθα δεῖξαι ὅτι τὸ, θηβαίοις πολεμεῖν κακόν ὅστι, λιπῆέον ὅτι τὸ πρὸς τοὺς ὁμόρους πολεμεῖν, κακόν. τούτου δὲ πίστις, ἐκ τῶν ὁμοίων. οἷον ὅτι θηβαίοις ὁ πρὸς φωκῆς. ἐπεὶ οὖν τὸ πρὸς τοὺς ὁμόρους, κακόν. τὸ δὲ πρὸς θηβαίους, πρὸς τοὺς ὁμόρους ἐστὶ, φανερὸν ὅτι τὸ πρὸς θηβαίους πολεμεῖν κακόν.

Ε πεὶ οὖν πρὸς τοὺς ὁμόρους κακόν, τῆ τὸ καὶ πρὸς θηβαίους καὶ φωκῆς κακόν.

ΟΤΙ μὴν οὖν τὸ β τῆ γ, καὶ τῆ δ' ὑπάρχει, φανερόν. ἄμφω γὰρ ὅστι πρὸς τοὺς ὁμόρους ἀναιρεῖσθαι πόλεμον. καὶ ὅτι τὸ α τῆ δ'. θηβαίοις γὰρ οὐ συμβέβηκεν ὁ πρὸς φωκῆς πόλεμος. ὅτι δὲ τὸ α τῆ β ὑπάρχει, διὰ τῶ δ' δειχθήσεται. τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ἡ διὰ πλειόνων τῶν ὁμοίων ἡ πίστις γένοιτο τῶ μέσου πρὸς τὸ ἄκρον.

α κακόν ὅστι — Maior extre

β ὁμόροις ἀναιρεῖσθαι πολεμ — Medii

γ ἀθηναῖοι καὶ θηβαῖοι — Minor extremi

δ θηβαῖοι κατὰ τῶ φωκέων — simile minori

ω. 1. apagoge. quod dicit ut ita quā inferamus conclusionē ad probandam minorē quae erat obscura & nō magis nota quā conclusio. Lege Burnam

Ε ἐρήκαμεν ὅτι ὀφείλει τὸ παράδειγμα, γνώριμον εἶναι τῷ προτέρῳ κῃ διδυτέρῳ ὅρῳ. ὁ δ' ἔσχατος γνώριμος εἶναι τῷ μέσῳ ὡς καὶ νῦν ἐποιήσαμεν. τὸ παράδειγμα λῶ, ὁ πρὸς φωκεῖς βηβαίων πόλεμος. γνώριμος δὲ τῷ πρώτῳ ὅρῳ. ὅτι οὗτος ὁ πόλεμος κακῆς. ἀλλὰ καὶ τῷ δηυτέρῳ ὅρῳ γνώριμος. ὅμοροι γὰρ ἦσαν οἱ βηβαῖοι. καὶ οἱ φωκεῖς. καὶ ὁ ἔσχατος γνώριμος τῷ δηυτέρῳ. οἱ γὰρ ἀβιωαῖοι καὶ οἱ βηβαῖοι ὅμοροι. οὕτω διὰ παραδειγμάτων συλλογιζόμεθα.

a exemplū, inter syllogismū inductionem

" ΦΑΝΕΡΟΝ δ' ὅτι ὅ παράδειγμα ὅλον πρὸς μέρος. οὔτε ὡς μέρος πρὸς ὅλον. ἀλλ' ὡς μέρος πρὸς μέρος. ὅπερ ἄμφω μῆ ἢ ὑπὸ τὸ αὐτό, γνώριμον δ' θάτερος. καὶ διαφέρει τῆς ἐπαγωγῆς, ὅτι ἡ μὴ δῆ ἀπάντων τῶν ἀτόμων τὸ ἄκρον ἐδείκνυεν ὑπάρχειν τῷ μέσῳ. καὶ πρὸς τὸ ἄκρον οὐ σωῆπε, τὸν συλλογισμόν.

Φ ἀνερὸν οὖν ὅτι ὅ παράδειγμα δεικνύμενον, ὅτε ὡς μέρος πρὸς ὅλον, πυτέ σιν ἐπαγωγῆ. ὅτε ὡς ὅλον πρὸς μέρος πυτέ σι συλλογισμός. ἀλλ' ἔστιν μέρος πρὸς μέρος ὅτε ἄμφω ὑπὸ τὸ ἄλλο ἄκρον ἐσί. τῷ δὲ μέσῳ γνώριμόν ὅδιν ἢ ἔστιν διαφέρει δὲ τῇ ἐπαγωγῇ. ὅτι ἡ μὴ ἐπαγωγὴ, ἐκ τῶν πάντων, τῷ μέσῳ τὸ μεῖζον ἄκρον ἐδείκνυεν ὑπάρχειν. οὐ μέ τοι τὸ ἄκρον, τῷ ἄκρῳ. τὸ δὲ παράδειγμα ἐκ μερικῶν πινές. κῃ οὐκέτι ὅξ ἀπάντων. καὶ ὅτι οὐ μόνον τὸν μέσον ὅρον τῷ ἄκρῳ σωάπτει. ἀλλὰ καὶ τὸ ἄκρον τῷ ἄκρῳ.

Abductione

Τ ὁ δὲ αὐτὶ τῶ τὸ παράδειγμα σωάπτει. καὶ τὸν μέσον, καὶ τὸν ἄκρον τῷ ἄκρῳ.

" ΑΡΑγωγὴ δέ ὅδιν, ὅπαν ὦ μὲ μέσῳ τὸ πρῶτον ὅλον ἢ ὑπάρχον. ὦ δ' ἐσχάτῳ τὸ μέσον, ἄδηλον μ',

Ε ἴ πιν πδὲ τῶ παραδειγματος, νῦν λέγω πδὲ τ' ἀπαγωγῆς. ὅτι ἀπαγωγὴ ὅδιν. ὅπαν ὁ μεῖζον ὅρος φανερὸν ὑπάρχει. ὁ δὲ ἐλάπτων ὅρος, ἀφανής. ἀπαγωγὴ δὲ εἴρηται, διὰ τὸ ἀπάγεσθαι ἢ μᾶς ἀπὸ τῶ συμπῆ ἄσματος ἰδὶ τὶ ὦ ἀπὶ δειξιν τῆς ἀφανοῦς καὶ ἀσήμου προτάσεως.

" ΟΜΟΙΩΣ δ' πιστὸν ἢ μᾶλλον τῶ συμπῆ ἄσματος. ἔπ ἐὰν ὀλίγα ἢ τὰ μέσα τῶ ἐσχάτου καὶ τῶ μέσου,

Ο φέλει φησὶν ὁ ἔσχατος ὅρος. πυτέ σιν ἢ ἐλάπτων πρότασις. ὁ μᾶλλον εἶναι τῷ συμπῆ ἄσματι. καὶ τὸ ὁ ἀφανὲς, ἤγουν ἔπ ἢ πον ἀφανὴς ὁ φέλει εἶναι ἢ πρότασις. ἄλλος δὲ αὐτὶ ἀφανοῦς ἔλαβε τὸ πιστὸν. ἐπειδὴ ἢ πον γίνεται ἢ πρότασις ἀφανὴς ἐὰν δι' ἑνὸς μέσου φανερωθῇ. οὕτω γὰρ συμβαίνει τὶ ὦ ἀφανοῦ πρότασιν, ἐπὶ ὦς γενέσθαι τῆς ἀδηλότητος. πυτέ σιν ἐπὶ ὦς γίνεται ὅς ἂ φανερωθῶσι.

" ΡΑΝΤΩΣ γὰρ ἐγγύτερον εἶναι συμβαίνει τῆς ἀδηλότητος. διὸν ἔστω τὸ α' τὸ διδακτόν. ἐφ' ὧ β' ἀδηλότητος. τὸ δὲ γ' δικαιοσύνη. ἢ μὴ ὅν ἀδηλότητος, ὅτι διδακτὸν, φανερόν. ἢ δ' δικαιοσύνη ἢ ἀδηλότης, ἄδηλον. διὸ καὶ οὖν ὁμοίως, ἢ μᾶλλον πιστὸν τὸ β' γ' τῶ α' γ', ἀπαγωγὴ ὅδιν. ἐγγύτερον γὰρ τῶ ἀδηλοῦ διὰ τὸ προσειληφέναι, τὴν α' γ' ἀδηλότητος πρότερον οὐκ ἔχοντας.

Ε' πὼς γίνεται τῆς ἀδηλότητος, αὐτὴ τῶ τῆς γνώσεως φανερωθῆναι ἢ πρότασις. εἴπε ὡς ἀδηλοῦ παραδείγματος λαμβάνει διδακτὸν, ἀδηλότητος, ἀρετὴν. φανερὰ οὖν ὅδιν ἢ μεῖζων πρότασις. ὅτι ἢ ἀδηλότης, διδακτὴ ὅδιν. ἀφανὴς δὲ ἢ ἐλάπτων. ἢ ἢ ἀρετὴ ἀδηλότης ἐστίν. ὁ φέλει οὖν πούτων ὁμοίως ἢ ἐλάπτων ἄδηλον εἶναι τῶ συμπέρασματος. ὁμοίως γὰρ ἄδηλόν ὅδιν ἢ ἡ ἀρετὴ διδακτὸν ὅδιν. οὕτω γὰρ ἐπὶ ὦς γιγνόμεθα τῆς γνώσεως. τὸ β' γ' τὸ α' γ'. τὸ β' γ'. ἢ ἐλάπτων πρότασις. τὸ δ' α' γ'. συμπέρασμα.

" ΠΑΛΙΝ ἐὰν ὀλίγα τὰ μέσα τῶν β' γ'. καὶ γὰρ οὕτως ἐγγύτερον τῶ ἀδήλου. οἷον, ἢ τὸ δ' εἴη πῦρ γωνιζεσθαι. τὸ δ' ἐφ' ὧ ἑ, δίθυγραμμον. τὸ δὲ ἐφ' ὧ ζ κύκλος, ἢ τῶ ἑ ζ' εἰ μόνον εἴη μέσον τὸ μετὰ μιλίσκων ἴσον γίνεσθαι δίθυγράμμῳ τὸν κύκλον, ἐγγὺς αὖ εἴη τῶ ἀδήλου.

Ο ὐ μόνον ἐὰν ὁμοίως ἔχει τῷ συμπῆ ἄσματι ἢ ἐλάπτων πρότασις καὶ τὸ ὁ ἀφανὲς, ἀπαγωγὴ ὅδιν. ἀλλὰ κἂν ἢ ἐλάπτων πρότασις. καὶ ἀφανὴς δείκνυται δι' ἑνὸς μέσου. ἢ δύο. οἷον, ἐζήτησάν πνδν ἢ δίωα ἀμεθα κύκλον τετραγωνῆσαι καὶ οὐκ ἢ δίωνθησαν. ἐλάμβανον δὲ οὕτω τετραγωνίζεσθαι πρῶτον ὅρον. δίθυγραμμον δεύτερον. κύκλον, τρίτον, ὅπ μῆ ὁ δίθυγραμμον τετραγωνίζεται, δίκλον. ἀφανὲς δὲ ὅδιν ἢ ὁ κύκλος δίθυγραμματίζεται. ὅπ' ἐστὶν ἢ ἐλάπτων πρότασις. καὶ τὸ τετρῶνται δεικνύειν, διὰ τῶν μιωσκῶν σχημάτων καὶ μιωίσκων. ἐπειδὴ οὖν δι' ἑνὸς τετρῶνται δεικνύειν, ἀπαγωγὴ ὅδιν.

" ΟΤΑΝ δ' μήτε πιστότερον ἢ τὸ β' γ' τῶ α' γ', μήτε ὀλίγα τὰ μέσα, οὐ λέγω ἀπαγωγήν. οὐδὲ ὅ ταν ἄμεσον ἢ τὸ β' γ'. ἀδηλότης γὰρ τὸ τοιοῦτον.

Ε' αὐ δὲ ἢ ἐλάπτων πρότασις ἢ ἀφανὴς, μὴ δὲ τῷ συμπῆ ἄσματι ἢ πον ἀφανὴς ἀλλ' ἴπ, καὶ ἢ μὴ ὀλίγα τὰ μέσα δι' ὃ δείκνυσι τὴν ἐλάπτω πρότασιν, ἢ λέγομεν ἀπαγωγὴν τὸ τοιοῦτο, ἀλλ' ὑπέρβασιν. διὸν ὑπερβαίνοντες τὸ συμπέρασμα τὰς προτάσεις ἀπὸ δείκνυμεν. διὸ ὅταν ἄμεσον τὸ β' γ'. ἀδηλότης γὰρ τὸ τοιοῦτον. φησὶν ὅτι ἐὰν ἢ ἄμεσος ἢ ἐσχάτη πρότασις, ἀδηλότης ἐστὶ τὸ τοιοῦτο. καὶ οὐκέτι ἀπαγωγὴ ὑπάρχει.

De instantia

" ΕΝΣΤΑΣΙΣ δὲ ὅδιν, πρότασις προτάσει ἐναντία. διαφέρει δὲ τῆς προτάσεως, ὅτι τὶ μὴ μὴ σύστασιν οὐ δέχεται εἶναι καὶ ἀδηλότης μέρους. τὶ δὲ πρότασιν ἢ ὅλας ἐκ εὐδέχεται. ἢ, οὐκ ἐν τοῖς καθόλου συλλογισμοῖς.

Γ ληρώσας πδὲ τῆς ἀπαγωγῆς, νῦν λέγει πδὲ τῆς ἐνστάσεως. ἢ δὲ ἔνστασις πρότασίς ὅδιν ἐναντία τῇ προ-

α. διδακτόν
β. scientia ἐπιστήμη
γ. iustitia

/ ff. ἢ ὁδὲ

πεθέσει πρότασις. διαφέρει δ' τῆς προτάσεως, ὅτι ἢ μὴ σύστασις, ἢ τὸ καθόλου ἐναντίον ἀνάγει, ἢ τὸ μερικόν. ἢ δὲ πρότασις καθόλου οὖσα, οὐ δύναται εἶναι μερική. ἔστι δὲ μερική, οὐχ ὅτι τὸ καθόλου συνάγει. ἀλλ' ὅτι τὸ μερικόν. Ἔνστασις δέ ὅδιν πρότασις προτάσει ἐναντία. Διαφέρει σύστασις ἀναιρεσιδῆς. ὅτι ἢ σύστασις προτάσεως. ἢ δὲ ἀναιρεσιδὴ συμπῆ ἄσματος.

Diff. inter propositionē & instantiā

σύστασις ἀναιρεσιδὴ

" ΦΕΡΕΤΑΙ δ' ἢ σύστασις δίχῶς τε καὶ διὰ δύο σχημάτων. δίχῶς μῆ, ὅτι ἢ καθόλου ἢ σὺ μέρει πᾶσα σύστασις. διὰ δύο δ' σχημάτων, ὅπ αὐτικέμενοι φέρονται τῇ προτάσει. τὰ δ' αὐτικέμενα, σὺ τῷ ἃ καὶ σὺ τῷ γ' σχήματι πᾶίνονται μόνοις. ὅπαν γὰρ ἀξιώσῃ παντὶ ὑπάρχειν, σὺιστάμεθα, ἢ ὅτι οὐδενὶ, ἢ ὅτι τινὶ οὐχ ὑπάρχει. τούτων δ' ὁ μῆ μηδενὶ, ἐκ τῶ πρώτου σχήματος. τὸ δ' τινὶ μὴ, ἐκ τῶ ἐσχάτου.

Η σύστασις δίπῆ ἢ καθολικὴ, ἢ μερική. δείκνυται δὲ διὰ τῶν δύο σχημάτων. πρώτου καὶ τρίτου. εἶπε ἢ σύστασις, αὐτὶ θέσις ὅδιν. τὰ δὲ αὐτικέμενα, σὺ πρώτῳ καὶ τρίτῳ. ἐὰν οὖν τις λέγει ὅτι τὸ δὲ παντὶ τῷδε. ἢ μῆ οὖν τὸ οὐδενὶ βουλόμεθα σὺ εἶναι, διὰ τῶ πρώτου σχήματος. ἢ δὲ τὸ οὐ παντὶ, διὰ τῶ τρίτου. ἢ δὲ λέγει οὐ παντὶ καὶ σὺ εἶναι βουλόμεθα. ἢ μῆ παντὶ, διὰ τῶ πρώτου σχήματος. ἢ δ' τινὶ, διὰ τῶ τρίτου.

" τὸ δὲ τινὶ μὴ. ἐκ τῶ ἐσχάτου. τὸ δὲ τινὶ μὴ, αὐτὶ τῶ μερικοῦ ἀποφατικοῦ.

" ΟΙΟΝ ἔστω τὸ ἃ μίαν εἶναι ἀδιαίρετον. ἐφ' ὧ τὸ β' ἐναντία. προτάσεις δὴ μίαν εἶναι τὰ ἐναντίων ἀδιαίρετον, ἢ ὅλως.

Ε' πὶ παραδείγματος τὰ εἰρημένα παραδείδοσιν. ἔστω μεῖζον ὅρος μίαν εἶναι ἀδιαίρετον. μέσος, τὰ αὐτικέμενα. τὰ δὲ ἐναντία ἕκαστος ὅρος, ἐὰν τις λέγει τῶν ἐναντίων μία ἐστὶν ἀδιαίρετον. καὶ σὺ ἢ τις λέγων. ὅτι τῶν ἐναντίων μία οὐκ ἔστιν ἀδιαίρετον. τῶ τοῦ πρώτου σχήματος. εἰ δὲ τὸ μερικὸν βούλει αὐτὶ σὺ λαμβάνεις μερικὰ ἐναντία. τὸ γνωστὸν ἀτύχοι καὶ ἄγνωστον. οὕτως (τὰ ἐναντία γνωστῷ καὶ ἀγνώστῳ. τὸ γνωστὸν καὶ ἄγνωστον μίαν οὐκ ἔχει ἀδιαίρετον. οὐ πάντα ἄρα τὰ ἐναντία μίαν ἔχει ἀδιαίρετον, καὶ γίνεται τὸ τρίτον σχῆμα.

" ΟΥΧ ἡ αὐτὴ τῶν αὐτικέμενων σύστασις.

Α ντὶ τῶ οὐχ ἡ αὐτὴ ἀδιαίρετον τῶν αὐτικειμένων, ἢ ὅτι ὅλως ἡ αὐτὴ τῶν αὐτικειμένων σύστασις.

" ΤΑ' δ' ἐναντία αὐτικέμενα, ὥστε γίνεσθαι τὸ ἃ σχῆμα. ἢ ὅτι τῶ γνωστοῦ καὶ ἀγνώστου οὐ μία. τοῦτο δ' τὸ γ'. καὶ τὰ γ' τῶ γνωστοῦ καὶ ἀγνώστου, τὸ μῆ ἐναντία εἶναι ἀληθές. τὸ δὲ μίαν αὐτῶν ἀδιαίρετον εἶναι, ψεῦδος.

Λ αμβάνει ὅρους τρεῖς τούτους. μίαν ἀδιαίρετον. μεῖζον ὅρον. αὐτικέμενα μέσον ὅρον. ἐναντία ἐλάπτονα ὅρον. ἐὰν οὖν λέγει ἄλλος ὅτι τῶν ἐναντίων μία ἐστὶν ἀδιαίρετον. ἢ θέλεις σὺ εἶναι, οὕτω λέγεις. τὰ ἐναντία αὐτικέμενα. τὰ δὲ αὐτικέμενα μίαν οὐκ ἔχουσιν ἀδιαίρετον. τῶν ἄρα ἐναντίων οὐκ ἔστι μία ἀδιαίρετον. καὶ γίνεται τὸ πρῶτον σχῆμα. εἰ δὲ μερικῶς θέλεις σὺ εἶναι. λαμβάνεις μερικὰ ἐναντία τὸ γνωστὸν καὶ ἄγνωστον. διὸν ὅτι πεῦτα ἐναντία καὶ αὐτικέμενα. τῶ δὲ γνωστοῦ καὶ ἀγνώστου μία οὐκ ἔστιν ἐπιστήμη. τῶν ἄρα ἐναντίων, οὐ πάντων μία ἐστὶν ἀδιαίρετον. καὶ γίνεται τὸ τρίτον σχῆμα. ἀδιαίρετον γὰρ τῶ γνωστοῦ καὶ ἀγνώστου, ἀληθὲς τὸ εἶναι ἄλλα ἐναντία. τὸ δὲ εἶναι ἄλλων μίαν ἀδιαίρετον ψεῦδος, ἀληθὲς ἄρα τὸ μὴ εἶναι ἄλλων μίαν ἀδιαίρετον.

Γ ΑΛΙΝ ἀδιαίρετος τῆς στερητικῆς προτάσεως ὡσαύτως. ἀξιοῦντος γὰρ τὸ μὴ εἶναι μίαν ἀδιαίρετον τῶν ἐναντίων, ἢ ὅτι πάντων τῶν αὐτικειμένων. ἢ ὅτι τινῶν τῶν ἐναντίων ἢ αὐτὴ λέγομεν, οἷον ὑγιαινοῦ καὶ νοσώδους. τὸ μῆ οὖν πάντων ἐκ τῶ ἃ. τὸ δ' τινῶν, ἐκ τῶ τρίτου σχήματος.

Ε' αὐ δὲ λέγει ἐκεῖνος ὅτι οὐχ ἡ αὐτὴ ἀδιαίρετον τῶν ἐναντίων, σύστωμεν οὕτω. τὰ ἐναντία αὐτικέμενα. τῶν αὐτικειμένων μία ἐστὶν ἀδιαίρετον. οὐκοῦν τῶν ἐναντίων μία ἐστὶν ἀδιαίρετον. εἰ δὲ μερικῶς, οὕτως. ἢ νόσος αὐτικειμένων μία ἐστὶν ἀδιαίρετον. οὐκοῦν τῶν ἐναντίων μία ἐστὶν ἀδιαίρετον. καὶ ἢ ὑγεία ἐναντία. τῆς νόσου καὶ τῆς ὑγείας μία ἐστὶν ἀδιαίρετον. τῶν ἐναντίων ἄρα μία ἐστὶν ἀδιαίρετον.

" ὑπάρχει οὕτως τὸ καθόλου διὰ τῶ πρώτου. τὸ δὲ μερικὸν διὰ τῶ τρίτου. ἁπλῶς γὰρ εἰ ἄπασιν καθόλου μῆ σύστασιν. παράδειγμα παραδείδοσιν καθολικὸν. ὅπ ἐὰν καθόλου βούλει σὺ εἶναι. τὸ εἶναι τῶν τῷ προτεινομένῳ. ἵνα εἴπῃς. ἄλλο δὲ ὃ λέγεις. ἵνα ἢ καθολικώτερον τῶ ἄκρου. καὶ οὕτως ὂν καὶ γινόμενον μέσον. τὸ πρῶτον γίνεται σχῆμα. ἐὰν δὲ μερικὸν ὀφείλομεν ἀποδεῖξαι. ἵνα δύρεθῇ ἕκαστος ὅρος. καὶ οὕτω γίνεται τὸ τρίτον σχῆμα.

Α ΠΩΣ γὰρ εἰ πᾶσι καθόλου μῆ σύστασιν. ἀνάγκη πρὸς τὸ καθόλου τῶν προτεινομένων αὐτὶ φασιν εἰπεῖν. οἷον εἰ μὴ τῷ αὐτῷ ἀξιοῖ τῶν ἐναντίων πάντων ἢ πόντα τῶν αὐτικειμένων μίαν. οὕτω δ' ἀνάγκη τὸ ἃ εἶναι σχῆμα. μέσον γὰρ γίνεται τὸ καθόλου πρὸς τὸ ὅξ ἀρχῆς. σὺ μέρει δ', πρὸς ὅ ὅδιν καθόλου καθ' οὗ λέγεται ἢ πρότασις.

Ε' αὐ καθόλου αὐτιθῶμεν, καθολικώτερον ὀφείλει εἶναι τὸ ὑφ' ἡμῶν αὐτιθὲν, ἵνα γένηται τὸ πρῶτον σχῆμα. εἰ δὲ μερικῶς σύστωμεν, ὀφείλομεν μερικὸν ἢ πεῖν, ἵνα γένηται τὸ τρίτον σχῆμα. διὸν εἰ μῆ τὸ καθόλου ἢ τῶν ἐναντίων, λάβωμεν τὰ αὐτικέμενα, καθολικώτερον ὂν τῶ ἐναντίου. καὶ γίνεται μέσος ὅρος τὰ αὐτικέμενα. εἰ δὲ μερικῶς. λάβωμεν γνωστὸν καὶ ἄγνωστον. καὶ γίνεται τὸ τρίτον σχῆμα.

" ΟΙΟΝ γνωστοῦ καὶ ἀγνώστου μὴ τῷ ἀλλῷ. τὰ γὰρ ἐναντία καθόλου πρὸς πεῦτα καὶ γίνεται τὸ

Notum & ignotū contraria
Noti & ignoti nō ÷ eadē disciplina
Eadē disciplina nō est contraria

a. f.

/ infra sequitur hæc lectio

τρίτον σχῆμα, μέσον γὰρ τὸ εὖ μέρει λαμβανόμενον.

Ρ ρὸς γὰρ τὸ γνωσὸν καὶ ἄγνωστον, διείσκεται τὰ ἐναντία καθολικώτερα. νῦ οὕτω γίνεται τὸ τρίτον σχῆμα. λαμβανόμενον τὸ γνωσὸν καὶ ἄγνωστον.

ΟΙΟΝ τὸ γνωσὸν καὶ ἄγνωστον, ὄξ ὧν γὰρ ὅτι συλλογίσασθαι τοιοῦ αντίου, ἐκ τούτων νῦ τὰς εὐ-
στέσεις ἀδιχειροῦμεν λέγαν. διὸ καὶ ἐκ μόνων τῶν σχημάτων τούτων φέρομεν. εὖ μόνοις γὰρ τούτοις οἱ
αὐτικέμενοι συλλογισμοί. διὰ γὰρ τὸ μέσου ὄκ ἰδῶ καταφατικῶς. ἐπὶ δὲ κεῖν λόγου δέοιτο πλέονος, ἀ
διὰ τὸ μέσου σχήματος. ὅιος εἰ μὴ δοῖν τὸ α τῷ β ὑπάρχαν, διὰ τὸ μὴ ἀκολουθεῖν αὐτῷ τὸ γ, τοῦτο
γὰρ δι' ἄλλων προτάσεων δῆλον. ἢ διᾶ δὲ εἰς ἄλλα ἐκρέπεσθαι τὴν εὔστασιν, ἀλλ' δῦοῦς φανεραὶ ἔχαν
τὴν ἑτέραν πρότασιν. διὸ καὶ τὸ σημεῖον ἐκ μόνου τούτου τοῦ σχήματος ὄκ ἔστιν ἀδιστικεπτέον δὲ νῦ πὲρ
τῶν ἄλλων εὐστάσεων. οἷον πὲρ τῶν ἐκ τοῦ αντίου. καὶ τῶν ὁμοίου καὶ τῶν κατὰ δύξεν.

Ε κ τοῦ ἀνόπτου ἐπάγει, ὅτι ἀνόπτου εὖ τρίτῳ καὶ πρώτῳ γίνεται. ἢ γὰρ ἡ εὔστασις ὁ ἐναντίον βούλεται συ-
νάξαι. τὰ δὲ ἐναντία εὖ τούτοις τοῖς σχήμασιν ὑπέρχουσιν. οὐκοῦν εὖ τούτοις αἱ εὐστάσεις. διὰ γὰρ τοῦ
μέσου ἐὰν λέγῃ ἑκάτερος ἀποφατικὸν συμπέρασμα. καὶ θέλομεν εὖ εἶναι, καταφατικὸν δὲ δυνάμεθα
συνάξαι. τοῦτον χάριν οὐ δυνάμεθα εὖ εἶναι εὖ δευτέρῳ. οὐ μόνον δὲ, ἀλλ' ὅτι καὶ πολλῶν χρεῶν λό-
γων ἢ διὰ τοῦ δευτέρου σχήματος εὐστάμεθα. χρεῶν γὰρ αὐτῆς ἐφοδῆς. ἵνα δείχθῇ τὸ ζητούμενον. τοῦ τὸ εἶ-
πεν χρεῶν πλέονος λόγου. εἴπε ἐκ τῆς αὐτῆς ἐφοδῆς συλλογισμὸν ποιεῖ. καὶ τότε εὐίσταται. ὅ ὅπ ποιοῦμεν
διὰ συντόμου εὖ πρώτῳ καὶ τρίτῳ. οὐ χρεῶν εὖ πολλῇ ὕλῃ ἡ μᾶς βλίσκεσθαι. ἐπεδὴ εἶπεν ὅτι τὴν κα-
θόλου εὖ πρώτῳ, τὴν δὲ μερικὴν εὖ τρίτῳ. συστοιχεῖον φησὶν ἢ δυνατὸν καὶ τὸ μερικὸν εὖ πρώτῳ. τὸ γὰρ
καθόλου εὖ πρώτῳ. οὐ δυνατόν.

ΚΑΙ ἢ τὴν εἰ μέρει ἐκ τοῦ πρώτου. ἢ τὴν στερητικὴν ἐκ τοῦ μέσου δυνατὸν λαβεῖν.

Ε πιστεπέον δὲ καὶ πὲρ τῶν ἄλλων εὐστάσεων. αἱ αὐστάσεις ἢ ἐκ τοῦ αντίου. οἷον ὅτι πᾶσα χαρὰ καλόν.
λέγω ὅτι ψεῦδος. οὔτε γὰρ πᾶσα λύπη κακόν. οὔτως ἐκ τοῦ αντίου. ἢ ἐκ τοῦ ὁμοίου. ὡς ἀδὶ τῶν κα-
τὰ αὐαλογίαν. ἐπεισὶ δὲ χρεῶν ἔχῃ τὸ σημεῖον πρὸς τὴν γραμμὴ. τοῦτον τὸν χρεῶν ἔχαν γραμμὴ πρὸς
ἀδιφανείαν. ἐκ τοῦ ὁμοίου μὲν οὕτως. ὅτι ἡ γραμμὴ τῆς ἀδιφανείας μέρος, λέγω ὅτι ψεῦδος. οὔτε
γὰρ τὸ σημεῖον τῆς γραμμῆς μέρος. ἢ ἐκ τοῦ κατὰ δύξεν. οἷον ὅτι ἡ ψυχὴ θνητή. λέγομεν ὅτι ψεῦδος. οἱ
γὰρ παλαιοὶ φιλόσοφοι δυξάζουσιν ἀλλῶν ἀθανάτον.

ΕΙΚΟΣ δὲ καὶ σημεῖον οὐ ταυτὸν ὅτιν. ἀλλὰ τὸ μὲν ἀνῆς ὅτι πρότασις εὔδοξος. ὁ γὰρ ὡς ἐπὶ τὸ
πολὺ ἴσασιν οὕτω γινόμενον, ἢ μὴ γινόμενον. ἢ ὄν, ἢ μὴ ὄν, τοῦτο ὅτιν ἀνῆς. οἷον τὸ μισεῖν τοὺς φθονῦν
τας. ἢ τὸ φιλεῖν τοὺς ἐρωμένους.

Ε πεισὶ δὲ οἱ ῥήτορες καὶ διὰ εὐθυμήματος ἀποδεικνύουσιν. τὸ δὲ εὐθύμημα διὰ ἀνῆς καὶ σημεῖον. τού-
τον χάριν προσλαμβάνεται πὲρ τῶν ἀνῆς καὶ σημείου. καὶ λέγω δὴ ἕως τὴν διαφορὰν. ἵνα διὰ τῆς
διαφορᾶς γνῶμεν ἕκαστον ὅτι τὸ ἀνῆς ὅτι πρότασις εὔδοξος. ὥστε μίαν πρότασιν λαμβανόυσιν οἱ ἐκ
τοῦ ἀνῆς ἀποδεικνύντες. ἐκεῖνο δὲ ἀνῆς λέγουσιν. ὃ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἢ ἔστιν. ἢ οὐκ ἔστιν. οἷον ὡς ἐπὶ τὸ πο-
λὺ μισεῖσιν οἱ φθονούμενοι τοὺς φθονοῦντας. ἢ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ φιλοῦσιν οἱ ἐρῶντες τοὺς ἐρωμένους. φέ-
ρεται δὲ τις ἱστορία τοιαύτη. καὶ ὅτι ἐρῶν τις τὴν ἐρωμένην ἐφόνευσεν. τὸ δὲ σημεῖον διαιρεῖς τὸ τεκμήριον καὶ ὁμώνυμον σημεῖον. τὸ ὁμώνυμον δὲ σημεῖον ταυτὸν ὅτι τοῦ ἀνῆς. τὸ δὲ τεκμήριον μετὰ ἀ-
σφαλείας γίνεται εὖ πρώτῳ σχήματι. καὶ ἢ ἀληθὲς ὅτιν, ἄλυτον γίνεται. οἷον ἢ τὸ μισεῖν τοὺς φθονῦν
τας, ἢ τὸ φιλεῖν τοὺς ἐρωμένους.

ΣΗΜΕΙΟΝ δὲ βούλεται εἶναι πρότασις ἀποδεικτικὴ ἢ ἀναγκαία ἢ εὔδοξος. ὃ γὰρ ὄντος, ἐστὶν. οὗ
γενομένου πρότερον ἢ ὕστερον γέγονε, τὸ πρᾶγμα. τοῦτο σημεῖόν ὅτι τοῦ γεγονέναι ἢ μὴ εἶναι.

Κ αὶ οἱ ἀποδεικνύντες ἐκ τοῦ σημείου, διὰ μιᾶς προτάσεως ἀποδεικνύουσιν. πρότασις γὰρ ἀποδεικτικὴ τὸ
σημεῖον, ἢ ἀναγκαία διὰ τὸ τεκμήριον, ἢ εὔδοξος διὰ τὸ ἀνῆς. τὸ γὰρ σημεῖον ἀεὶ δύο δήλωσιν. ὡς ἀν-
νῆς ἢ τεκμήριον. τὸ δὲ σημεῖον φύσει νοοῦμεν. ἢ γὰρ ὅτιν ὄντος τοῦ πράγματος. οἷον ἅμα. τὸ πρᾶγ-
μα καὶ σημεῖον. ὡς τὸ καπνὸς ἀεῖ, πυρ εἶναι. ἢ μετὰ τὸ πρᾶγμα. σημεῖον. οἷον, τὸ τέφρα εἶναι, σημ-
αίνει ὅτι πῦρ ἤδη γέγονεν. ἢ ὕστερον γέγονε τὸ πρᾶγμα, πρῶτον δὲ τὸ σημεῖον. ὡς τὸ γάλα ἔχειν τῶν
μετὰ δύο ἢ μέρας μέλλουσαν τίκτειν. ἢ εὔδοξος. οὐ γὰρ ὄντος ἐστὶν, ἢ οὐ γενομένου πρότερον. ἢ ὕστερον
δὲ γέγονε τὸ πρᾶγμα. ὑπῆρχε τὸν νοήσωμεν τὸ χωρεῖον. ἢ οὐ γενομένου πρότερον. δῆλον ὅτι τοῦ πρᾶγ-
ματος τοῦ τὸ σημεῖον ἐστὶ τοῦ γεγονέναι δῆλον τὸ πρᾶγμα.

Ε ΝΘΥΜΗΜΑ μὲν οὖν ὅτι συλλογισμὸς ἁπλῆς, ὄξ ἀνῆς ἢ σημείων. λαμβάνεται δὲ τὸ σημεῖον, ῥη-
χῶς, ὁ σχῶς καὶ τὸ μέσον εὖ τοῖς σχήμασιν. ἢ γὰρ ὡς εὖ τῷ πρώτῳ. ἢ ὡς εὖ τῷ μέσῳ. ἢ ὡς εὖ τῷ τρίτῳ.
οἷον τὸ μὲν διεῖναι κύουσαν διὰ τοῦ γάλα ἔχειν ἐκ τοῦ πρώτου σχήματος. μέσον γὰρ, τὸ γάλα ἔχειν. ἐφ' ᾧ
τὸ α, τὸ κύειν. τὸ β, τὸ γάλα ἔχειν. γυνὴ δὲ, ἐφ' ᾧ τὸ γ. τὸ δ' ὅτι οἱ σοφοὶ, ἀστοῦσιοι. πᾶσα γὰρ ἀστο-
σιος. διὰ τοῦ ἑκάτου.

Τ ὸ εὐθύμημα καὶ διὰ τοῦ πρώτου σχήματος, ὡς τὸ ἥδε γάλα ἔχει πᾶσα ἢ γάλα ἔχουσα κύει. ἥδε ἄρα

κύει. τοῦ τὸ γίνεται τὸ πρῶτον σχῆμα. λαβόντες τὸν μέσον ὅτι γάλα ἔχει. εὖ δὲ τῷ τρίτῳ σχήματι δείκνυ-
ται τὸ διὰ σημείου οὕτως. ὁ πᾶσα ἀστοσιος. ὁ πᾶσα σοφός. οἱ ἄρα σοφοὶ ἀστοσιοῦσι. καὶ δηλο-
νότι παραδείγματος χάριν εἴρηται. ἐπὶ κατ' ἀλήθειαν εὖ πρώτῳ σχήματι. ἐκ δύο καταφατικῶν
καθόλου συναγόμενον. οὐ μόνοι εὖ τρίτῳ. ga m.3.ª figura non concludit generaliter

Ε φ' ᾧ τὸ α, ἀστοσιοῦν. ἐφ' ᾧ τὸ β, οἱ σοφοί. ἐφ' ᾧ τὸ γ, πᾶσα. ἀληθὲς δὴ καὶ τὸ α, καὶ τὸ β τοῦ
γ κατηγορῆσαι.

Ω ς δὲ οἱ φιλόσοφοι ἀποδεικνύουσιν διὰ συλλογισμοῦ ἢ διὰ ἐπαγωγῆς, οὕτω καὶ οἱ ῥήτορες διὰ σημείου
τοῦ παραδείγματος. ἢ δι' εὐθυμήματος. καὶ τὴν ἀλλῶ ἔχει αὐαλογίαν τὸ εὐθύμημα πρὸς τὸν συλλο-
γισμόν. ἀλλῶ ἔχει τὸ παράδειγμα, πρὸς τὴν ἐπαγωγήν.

Ρ ΑΗΝ τὸ μὲν οὐ λέγουσι διὰ τὸ ἀδήνα. τὸ δὲ, λαμβάνουσι.

Ο ὐ λέγουσι τὸ ὁμολογούμενον. ὁ πᾶσα σοφός.

Τ ὸ δὲ κύειν, ὅτι ὠχρά, διὰ τοῦ μέσου σχήματος βούλεται εἶναι. ἐπεὶ γὰρ ἔπεται τοῖς κυούσαις τὸ
ὠχρόν. ἀκολουθεῖ δὲ καὶ ταύτῃ, δεῖ χθαυμάζειν οἷον τοῦ ὅτι κύειν. τὸ ὠχρόν, ἐφ' οὗ τὸ α. ἐφ' οὗ τὸ β τὸ κύειν.
γυνὴ, ἐφ' οὗ τὸ γ.

Δ ιὰ τοῦ δευτέρου σχήματος τὸ διὰ σημείου δείκνυται οὕτως. ἢ γυνὴ ἢ κύουσα ὠχρά ὅτιν. ἥδε δὲ ὠχρά
ὅτιν. κύει ἄρα. καὶ ἔστιν ἡ χάριν παραδείγματος. ἐπεὶ κατ' ἀλήθειαν εὖ δευτέρῳ σχήματι, ἀσυλλό-
γιστος ἢ ζυγία. ἐκ δύο καταφατικῶν. διὰ τοῦ καὶ ἕκατον εἶπεν τοῦ τὸ σχῆμα.

Ε ΑΝ μὲν οὖν ἢ μία ληφθῇ πρότασις, σημεῖον γίνεται μόνον. ἐὰν δὲ καὶ ἡ ἑτέρα προσληφθῇ,
συλλογισμός. οἷον ὅτι ὁ πᾶσα ἐλευθέριος. οἱ γὰρ φιλότιμοι ἐλευθέριοι. πᾶσα ὁ φιλότιμος. ἢ πά-
λιν ὅτι οἱ σοφοὶ ἀγαθοί. πᾶσα ὁ ἀγαθός. ἀλλὰ καὶ σοφός.

Ε ἰ μὲν μίαν λάβοιμι πρότασιν, σημεῖον γίνεται. ἢ δὲ καὶ τὴν ἄλλην, συλλογισμός. παράδειγμα δὲ τού-
του ἐπάγει. ὅτι ὁ συλλογισμὸς ὅτιν. ἐὰν καὶ ἄλλην λάβῃς πρότασιν.

ΟΥ ΤΩ μὲν ὄν γίνονται οἱ συλλογισμοί. πλὴν ὁ μὲν διὰ τοῦ πρώτου σχήματος, ἄλυτος ἀεὶ ἀλη-
θεῖς. καθόλου γὰρ ὅτιν. ὁ δὲ διὰ τοῦ ἑκάτου, λύσιμος κἂν ἀληθὲς ᾖ ὁ συμπέρασμα, διὰ τὸ μὴ εἶναι
καθόλου. μὴ δὲ πρὸς τὸ πρᾶγμα τὸν συλλογισμόν. οὐ γὰρ εἰ πᾶσα ἀστοσιοῦσι, ἀνάγκη διὰ τοῦ τὸ
καὶ τοὺς ἄλλους σοφούς. ὁ δὲ διὰ τοῦ μέσου σχήματος, ἀεὶ καὶ πάντως λύσιμος.

Ο ὐκ ἀναστοιβάζεται ὁ διὰ τοῦ πρώτου σχήματος δεικνύμενος, ἀλλὰ ἄλυτος μένει. τεκμήριον γὰρ γίνε-
ται τὸ σημεῖον, ἐὰν ἢ ἀληθές. ὁ δὲ διὰ τοῦ ἑκάτου ἀναστοιβάζεται, διότι. διὰ τὸ μὴ καθόλου αὐτὸ συλ-
λογίζεσθαι λύσιμος. ὁ δὲ ἐὰν τὸ μερικὸν συλλογίζηται. τὸ δὲ δι' ὅλου μέσου ἀεὶ ἀναστοιβάζεται. ἐκ γὰρ
δύο καταφατικῶν οὐδέποτε εὖ δευτέρῳ ἀφθὴ συλλογιστικὴ συζυγίας συλλογισμός.

ΟΥ Δέποτε γὰρ γίνεται συλλογισμός, οὕτως ἐχόντων τῶν ὅρων. οὐ γὰρ εἰ ἡ κύουσα ὠχρά, ὠχρὰ δὲ
καὶ ἥδε. κύειν ἀνάγκη ταύτην.

Ο ὐδέποτε γίνεται συλλογισμός, τῶν προτάσεων καταφατικῶν οὐσῶν εὖ δευτέρῳ σχήματι. οὐδὲ γὰρ εἰ ἡ
κύουσα ὠχρά. ἤδη καὶ αὖθις κύει ὅς ἀνάγκης.

Α ΛΗΘΕΣ μὲν ὂν εὖ ἅπασιν ὑπάρξει τοῖς σχήμασι. διαφορὰς δὲ ἔχουσι τὰς εἰρημένας. ἢ δὴ οὕτω διαι-
ρετέον τὸ σημεῖον.

Ω ς εἴρηκαμεν εὖ πᾶσι τοῖς σχήμασι δείκνυται ἢ διὰ σημείου δεῖξις. ἔχουσι δὲ ὡς εἴρηται. ὅτι εὖ πρώτῳ
ἀληθὴς ἢ δεῖξις ἄλυτος ὁ συλλογισμός. εὖ δευτέρῳ δὲ ἀεὶ ἀσυλλόγιστος. εὖ τρίτῳ ποτὲ ὅτε μερικά.

ΤΟΥ ΤΩΝ δὲ τὸ μέσον τεκμήριον λεκτέον. τὸ γὰρ τεκμήριον τὸ εἰδέναι πιστοῦν φασὶν εἶναι.

Δ ιαίρεσιν τῶν σημείου ποιεῖται. ὅτι τὸ σημεῖον ὡς τεκμήριον διαιρεῖται. καὶ ὁμώνυμον σημεῖον. λέγουσι
δὲ ἐκεῖνο εἶναι τεκμήριον. τὸ τὸ εἰδέναι ποιοῦν σημαίνει.

ΤΟΙΟΥΤΟΝ δὲ μάλιστα τὸ μέσον, ἢ τὰ μὲν ἐκ τῶν ἄκρων σημεῖον λεκτέον, τὰ δὲ ἐκ τοῦ μέ-
σου, τεκμήριον. εὖ δυξόπατον γὰρ καὶ μάλιστα ἀληθὲς, τὸ διὰ τοῦ πρώτου σχήματος.

Μ έσον δὲ νῦν λέγει τὸ πρῶτον σχῆμα. διὰ τὸ τὸν μέσον ὅρον εὖ τούτῳ κατ' δύξαν εἶναι. καὶ τοῦ μὲν ὑπο-
κεῖσθαι τοῦ δὲ κατηγορεῖσθαι. Τὸ δὲ ἐκ τῶν ἄκρων. Ακρα λέγει τὸ δεύτερον καὶ τὸ τρίτον. ὅτι ἔχου-
σι τὸν μέσον ὅρον. τὸ μὲν κατηγορούμενον τὸ δὲ ὑποκείμενον. ὃ ὀφείλομεν λέγαν σημεῖον. τὰ δὲ ἐκ τοῦ
μέσου αἴτι τοῦ πρώτου σχήματος τεκμήριον.

ΤΟ δὲ φυσιογνωμονεῖν δυνατὸν ὅτιν εἴ τις δίδυσιν ἅμα μεταβάλλειν τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν,
ὅσα ἐστὶ φυσικὰ παθήματα. μαθὼν γὰρ ἴσως μουσικὴν, μεταβλέπει τι τὴν ψυχήν. ἀλλ' οὐ τῶν φύσει
ἢ μὴν ὅτι τοῦτο τὸ πάθος. ἀλλ' οἷον ὀργὴ καὶ ἐπιθυμία τῶν φύσει κινήσεων. ἢ δὴ τοῦτο τε δυνάμεθα, καὶ
εὖ οὐδὸς σημεῖον εἶναι. καὶ λαμβάνειν δυνάμεθα τὸ ἴδιον ἑκάστου γένους, πάθος, καὶ σημεῖον, δυνάμε-
θα φυσιογνωμονεῖν. ἢ γὰρ ὅτιν ἰδία τινὶ γένει, ὑπαρχόν τὸ μὴ πάθος. οἷον τοῖς λέουσιν ἀνδρεία.
ἀνάγκη καὶ σημεῖον εἶναι τοῦ. συμπάρχειν γὰρ ἀλλήλοις ὑποκείται. καὶ ἔστω τοῦτο, τὸ μεγάλα ἀκρωτήρια
ἔχειν. ὃ καὶ ἄλλοις ὑπάρχειν γένεσι μὴ ὅλοις, εὖ δέχεται.

Sittacus probus
Sittacus sapiens
sapientes probi

Philosophi demóstrant per syllogismum per inductionē. tores p signū u exemplum uel mema

Candē ée propor inter enthym. & quæ ÷ inter exē & inductionem

Signū si uerū ée reddatur coīed

Τεκμήριον qd f. unde paulo pos in philopono

Mediam figuram appellat primā. Extrema autem appellat secundā & tertiam figuram

Ε' πεισθὴ εἶπε τὸ ὅτι πῶς ἐσημαινόων δι' οὗς τῶν ῥιῶν χημάτων σημαίνουσι. τῷ τὸ βούλεται σαφῆσαι, ὅτι καὶ οἱ φυσιογνωμονοῦντες, δι' οὗς τῶν ῥιῶν χημάτων σημαίνουσιν. ἅμα μὴν μεταβάλλειν τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν ὅταν γε φυσικοὶ ὦσι παθήματα. ἐάν τις σόφη ἡμῖν, ὅτι συμμεταβάλλει ἡ ψυχὴ τῷ σώματι. οὐ τοῖς φυσικοῖς παθήμασιν. οἷον, μαθόν τις μουσικὸν, μεταβεβλήκει αὐτῷ τὴν ψυχήν. ἀλλ' ἡ μουσικὴ οὐκ ἔστιν φυσικὸν πάθος. ἀλλ' οἷον ὀργὴ καὶ εὐθυμία. ἐὰν οὖν τις σόφη ἡμῖν, ὅτι συμμεταβάλλεται ἡ ψυχὴ τῷ σώματι. καὶ σωιθῶμεν ἑκάστου εἴδους τὸ ἴσον λαβεῖν, σωιόμεθα φυσιογνωμονεῖν. οἷον τοῖς λέουσιν ὑπάρχει εὐθράσεια. ἔχουσιν οὖν καὶ σημεῖον. ποῖον δὲ τοῦτο ἔστω μεγάλα ἔχειν τὰ ἄκρα. ἐὰν οὖν ἴδωμεν, ὅτι τοῦ τις ἔχει μεγάλα ἄκρα, εὐθρεῖος ἄρα. ἐπεισθὴ καὶ ὁ λέων ἔχων μεγάλα ἄκρα εὐθρεῖος, τότε φυσιογνωμονοῦμεν. Ἑκάστου γένους. Γένος νῦν ἑκάλεσε, καταχρηστικῶς τὸ εἶδος.

Τ Ο γὰρ σημεῖον, οὔπω ἴδιόν ἐστιν, ὅτι ὅλου γένους ἴδιόν ἐστι τὸ πάθος. εἰ οὐ μόνου ἴδιον, ὡς ἔφαμεν λέγειν. ὑπάρξει δὴ καὶ τῷ ἄλλῳ γένει ταυτό. καὶ ἔσται εὐθρεῖος ὁ ἄνθρωπος. εἰ ἄλλό τι ζῷον. ἔξει ἄρα τὸ σημεῖον. οὐ γὰρ οὗς ἴδιον. ἢ τούτου ταῦτά ἐστι. καὶ σωισόμεθα τοιαῦτα σημεῖα συλλέξαι ἐπὶ τούτων τῶν ζώων, ἃ μόνον οὐ πάθος ἔχει καὶ ἴδιον. ἕκαστον δὲ ἔχει σημεῖον. ἐπειδὴ οὐ ἔχαν ἀνάγκη, σωισόμεθα φυσιογνωμονεῖν.

Τ ὁ γὰρ ἴδιον σημεῖον ὃ τοῖς λέουσιν ὑπάρχει. ἔστω τοιοῦτον. καθὸ ἴδιον λέγομεν παντὶ μὴν τῷ εἴδει ὑπάρχειν, μὴ μόνῳ δέ.

ΕΙ δὲ δύο ἔχει ἴδια ὅλον τὸ γένος. οἷον ὁ λέων εὐθρεῖος καὶ μεταδυτικὸν, πῶς γνωσόμεθα πότερον σημεῖον τῶν ἰδίων ἀκολουθοῦν τῶν σημεῖον.

Ε' εἰ δὲ δύο σημεῖα ἔχει τὸ αὐτό, καὶ οὐκ οἴδαμεν ποῖον σημεῖον ποῖα ὅτι πάθους, σκοπήσωμεν τὰ αὐτὰ σημεῖα. καὶ εἰ ἄλλον εἶδος. ὡς εἶναι ἕκαστον σημεῖον, οὐ ἄλλῳ καὶ ἄλλῳ γένει καὶ ἀφελήσομεν, ὅτι τῷ τὸ σημεῖον, τῷ δὲ τῷ πάθους ἐστίν. οἷον ὡς εἰδὴ τῷ λέοντος. εἰ ὑπάρχει εὐθρεῖον καὶ μεταδυτικόν. πῶς γνωσόμεθά τι ἐπὶ τούτων τὸ σημεῖον. οὐ δικαίως ἔχομεν γνῶναι. ἢ οὐδὲν μόνον τῷ ἄλλῳ τινί. εἰ δὲ ἄλλῳ ἄμφω μὴ ὑπάρχει τὰ σημεῖα, ἀλλὰ τὸ οὐ μόνον, καὶ εἰ τὸ οὐ ἀλλῷ μόνον ὑπάρχει γνωσκόμενον σημεῖον.

Ο λέων εὐθρεῖος. Ἐκ φύσεως ἔχει ὁ λέων τὸ μεταδυτικόν. καὶ οὐ θησαυρίζει ἑαυτῷ τὰ σιτία.

Η' εἶπε ἄλλῳ τινὶ μὴ ὅλῳ, ἄμφω καὶ οὐ εἰς μὴ ὅλοις ἑκάτερον, ὁ πάνυ μὴν ἔχει. τὸ δὲ, μή. εἰ γὰρ εὐθρεῖος μὴν, ἐλευθέριος δὲ μὴ. ἔχει δὲ τῶν δύο τοῦτο, δῆλον ὅτι καὶ εἰδὴ τῷ λέοντος τῷ τὸ σημεῖον τῆς εὐθρείας.

Ο ὐδαμῶς ἔχομεν σαφῆσαι. ἢ ὅτι. εἰ ἄλλῳ τινὶ μὴ παντὶ τῷ εἴδει οὐ ὑπάρχει. καὶ μὴ ἄμφω ὡς οὐ τῷ λέοντι.

ΕΣΤΙ δὲ τὸ φυσιογνωμονεῖν τῶν οὐ τῷ πρώτῳ χήματι. τὸ μέσον. τῷ μὴν πρώτῳ ἄκρῳ ἀνίσχε φαν τῷ δὲ ῥίτου, ὑπὲρ τάνυν καὶ μὴ ἀνίσχε φαν. οἷον, εὐθρεία ἡ α. τὰ ἀκροπόλεια μεγάλα, ἐφ' οὗ β'. τὸ δὲ γ' λέων. ὡ δὴ ἡ γ' τὸ β' παντὶ, καὶ ἄλλοις. ὡ δὲ ἡ β', τὸ α παντὶ, καὶ οὐ πλείοσιν. ἀλλ' ἀνίσχε φαι. εἰ δὲ μὴ, οὐκ ἔσται οὐ οὗς σημεῖον.

Ρ αὐτοὶ οἱ φυσιογνώμονες ἀποδεικνῶντες, ἀποδεικνύουσι διὰ τῷ πρώτου χήματος. ἔστω οὖν ὁ μέσος ὅρος ἀεὶ τῶν οὕτως ἀποδεικνύντων. ἴσος τῷ μείζονι ἄκρῳ. μείζων δὲ ἔστω πάλιν ὁ μέσος τῷ ἐλάττονι, ὥστε μὴ ἀνίσχε φειν. οἷον εὐθρεῖα, μείζων ὅρος ἀκροπόλεια μεγάλα, μέσος καὶ ἴσος τῷ μείζονι ἔχαν τος ὅρος ὁ λέων. καὶ μεσικώτερος τῷ μέσου ὅρου. ὡ δὴ τὸ γ' τῷ β' παντί. τουτέστιν τὸ β' παντὶ τῷ γ'. ἀλλὰ καὶ ἄλλοις τὸ β' ἔχειν μεγάλα ἀκροπόλεια. ὡ δὲ τὸ δεύτερον τὸ πρῶτον παντί. τουτέστιν τὸ α παντὶ τῷ β'. καὶ οὐκέτι πλεῖον τὸ α τῷ δευτέρου, ὡς τὸ δεύτερον τῷ ῥίτου. ἀλλ' ἴσα καὶ ἀνίσχε φαι.

ΤΕΛΟΣ.

ιόρεα — Maior extre. . a
ma gradia — ~~Minor extrem.~~ Medium . β
ao. — Minor. extrem . γ

Registrum commenta. Ioan. Gram.

a b c d e f g h i k l m n o p. quaterniones omnes, præter a. ternionem. & p quinternionem.

mne . γ. est . β.
mne . β. est . a
mne . γ. est . a

ισιογνωμονεῖν · ετρο
p signa corporis

omis natura nō ee
orem ciborum sed libe
lem

ΜΑΓΕΝΤΙΝΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΜΙΤΥΛΗΝΗΣ, ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΠΡΟΤΕΡΑ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

Κοπὸς τῷ ἀριστοτέλει ἐστὶ, διδάξαι σὺ τοῖς φησὶ χρήμασι περὶ τῆς συνθέσεως τοῦ ἁπλῶς συλλογισμοῦ. ἤγουν πῶς δεῖ συντιθέναι τὰς προτάσεις καὶ ποιεῖν συλλογισμόν. καὶ ποσαπὸν συμπέρασμα συνάγεται ἐκ τῆς συνθέσεως τῶν ποιῶν δὲ προτάσεων. ἵνα δὲ τὸν λόγον σαφηνίσωμεν, μνησθῶμεν καὶ τινῶν συλλογισμῶν. ἐκ τῆς συνθέσεως τῶν δύο καθόλου καταφατικῶν, γενήσεται συλλογισμὸς συνάγων συμπέρασμα τὸ παντί. οἷον τὸ α΄ παντὶ τῷ β΄. τὸ β΄ παντὶ τῷ γ΄. τὸ α΄ ἄρα παντὶ τῷ γ΄. ἐκ δὲ τῆς συνθέσεως τῆς καθόλου ἀποφατικῆς καὶ τῆς καθόλου καταφατικῆς, τῆς μείζονος οὔσης καθόλου ἀποφατικῆς, γενήσεται συλλογισμὸς συνάγων συμπέρασμα, τὸ, οὐδενί. οἷον τὸ α΄ οὐδενὶ τῷ β΄. καὶ τὸ β΄ παντὶ τῷ γ΄. τὸ α΄ ἄρα οὐδενὶ τῷ γ΄. εἰ δὲ ἡ μείζων ληφθῇ καθόλου καταφατικὴ ἡ δὲ ἐλάττων καθόλου ἀποφατικὴ, συλλογισμὸς οὐ γίνεται. ὡσαύτως καὶ ἐὰν δύο ἀποφατικαὶ καθόλου συνθῶσιν, συλλογισμὸν οὐ ποιήσουσι. Χρησιμεύει δὲ ἡ παροῦσα πραγματεία εἰς τὴν ἀποδεικτικὴν ἀπόδειξιν. διότι καὶ χρεία τῆς ἀποδείξεως γίγνεται. ὁ γὰρ σκοπὸς τοῦ ἀριστοτέλους σὺν τῷ ὀργάνῳ, περὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ συλλογισμοῦ διδάξαι. ἐπεὶ δὲ ὁ ἀποδεικτικὸς συλλογισμὸς ἀπὸ σημειωτικοῦ συλλογισμός ἐστιν, ἀδύνατον διδάξαι περὶ αὐτοῦ, εἰ μὴ πρότερον ἐδίδαξε, περὶ τοῦ καθόλου συλλογισμοῦ. καὶ πῶς ὅλως ὁ συλλογισμὸς γίνεται καὶ ἐκ συνθέσεως. καὶ πόσων προτάσεων καὶ ποίων. περὶ οὗ καθόλου συλλογισμοῦ, διδάσκει σὺν τοῖς φησὶ χρήμασι. καὶ ὅτι ἐκ δύο προτάσεων πᾶς συλλογισμὸς γίνεται, καὶ ἐκ δύο καθόλου καταφατικῶν σὺν α΄ χρήματι. ἢ ἐκ καθόλου ἀποφατικῆς τῆς μείζονος καὶ καθόλου καταφατικῆς τῆς ἐλάττονος, ὥσπερ καὶ ἀδύνατόν ἐστιν οὗ μαθεῖν γράφειν, πρὸ τοῦ μαθεῖν ὅλως ἁπλῶς γράφειν. ἢ ἀναγινώσκειν οὗ, πρὸ τοῦ μαθεῖν ὅλως ἁπλῶς ἀναγινώσκειν. Εντεῦθεν καὶ ἡ τάσις τῆς ἀναγνώσεως ποικίλη γέγονε. καὶ γὰρ ἡ παροῦσα πραγματεία, διδάσκει περὶ τοῦ ἁπλῶς καὶ καθόλου συλλογισμοῦ. ἤγουν πῶς δεῖ συντιθέναι τὰς προτάσεις καὶ ποιεῖν συλλογισμούς. χρησιμεύει δὲ εἰς τὴν ἀπόδειξιν. ἀνάγκη ἄρα τὸ χρησιμεύοντι εἶναι πρὸ ἐκείνου διδάσκεσθαι. Ρητέον δὲ πρῶτον τί ἐστιν ἀνάλυσις εἶθ οὕτως εἴπωμεν καὶ περὶ τῆς γραφῆς. ἀνάλυσις ἐστι, ἀναδρομή τις ἐκ τοῦ συνθέτου εἰς τὰ ἁπλᾶ ἐξ ὧν συνετέθη. τὰ γὰρ φυσικὰ σώματα ἀναλύοντες τὸ σύνθετα ὄντα, ἀναδραμοῦμεν εἰς τὰ στοιχεῖα. ἐξ ὧν συνετέθησαν. ὥσπερ καὶ τὸν συλλογισμὸν σύνθετον ὄντα μέλλοντες τὸν ἀναλύσαι, ἀναδραμεῖται εἰς τὸ εὑρεῖν τὰς προτάσεις ἐξ ὧν συνετέθη καὶ γέγονε ὁ συλλογισμός. Ζητεῖται εἰ σὺν τοῖς φησὶ χρήμασι περὶ τῆς συνθέσεως τοῦ καθόλου συλλογισμοῦ διδάσκει, πῶς οὐκ ἐπιγράφει τὰ φίλα χρήματα περὶ συνθέσεως, ἀλλὰ ἀναλυτικά. καὶ λέγομεν σὺν τῷ βιβλίῳ σὺν ᾧ διδάσκει περὶ τῆς συλλογιστικῆς μεθόδου, ἤγουν πῶς δεῖ συλλογίζεσθαι, φίλα τρία χρήματα τεταχθαι. καὶ σὺν μὲν τῷ α΄ τρίμματι ἤγουν σὺν τοῖς φησὶ χρήμασι, διδάσκει πόσαι προτάσεις συνερχόμεναι ποιοῦσι συλλογισμόν. καὶ ἐκ τίνων προτάσεων συνάγεται τὸ συμπέρασμα τὸ, παντὶ, καὶ ἐκ τίνων αὖθις σωιάγεται συμπέρασμα, τὸ, οὐδενί. καὶ περὶ τῶν ἐφεξῆς σὺν δὲ τῷ β΄ τρίμματι, διδάσκει περὶ δυσπορίας προτάσεων. ἤγουν παραδίδωσι τὴν μέθοδον δι᾽ ἧς δυσίσκειν τὰς προτάσεις, σὺν πίθας ταύτας καὶ συλλογίζεσθαι. σὺν δὲ τῷ γ΄ τρίμματι διδάσκει περὶ ἀναλύσεων συλλογισμῶν. ἤγουν πῶς δυῶν συλλογισμὸς σὺν τῷ ἀναγινώσκειν τὰ τῶν σοφῶν συγγράμματα, ἰχνεύσας ἀναλύειν καὶ δυίσκειν τὰς προτάσεις ἐξ ὧν ἐγένοντο οἱ συλλογισμοί, καὶ σὺν τοῦτον ἔχεις εἰδέναι εἴτε σὺν α΄ χρήματι σωιελογίσθησαν, εἴτε σὺν β΄ εἴτε σὺν γ΄. τὸ γὰρ ἀναλύειν, δυσχερέστερόν ἐστι, τοῦ σωιτίθεναι. καὶ αὐδρὸς εὐδιήμονος καὶ σοφοῦ δεῖ τὸ ἀναλύειν. ὁρῶμεν γὰρ καὶ τοὺς βαναύσους σωιτίθεντας λόγους καὶ κοινολογουμένους μετάπτωσιν, ἀδυνατοῦντας δὲ ἀναλύσαι τούτους εἰς λέξεις, καὶ πάντας εἰς συλλαβάς. καὶ τὰς συλλαβὰς εἰς στοιχεῖα. καὶ τινας ὁρῶμεν ἀτεχνῶς συλλογιζομένους. ἀναλύσαι δὲ τοὺς λόγους εἰς προτάσεις καὶ ὅρους, ἀδυνατοῦσι. ἤγουν τὸ ἀναλύειν μόνον ἔργον ἐστὶ, πλεῖστον αὐξανομένης καὶ τῆς σωιθέσεως. καὶ ἐκ τοῦ πλείστου μέρους, τὴν εὐδιήγραφῶ τοῦ ὅλου βιβλίου ἐποίησατο. καὶ πρότερα μὲν ἀναλυτικά, ταύτας τὰς φίλας πραγματείας ὠνόμασεν. ἤγουν τὰ γ΄ χρήματα. τὸ περὶ δυσπορίας προτάσεων. καὶ τὸ, περὶ ἀναλύσεως συλλογισμῶν. ὡς χρησιμευούσας πρὸς τὴν ἀπόδειξιν, καὶ διατοῦτο πρὸ τῆς ἀποδείξεως διδασκομένας. τῆς δὲ διὰ μέσου αἰτίαν τὰ φίλα χρήματα πρῶτα τῶν προτάσεων εἴρηκε. τὴν δὲ ἀπόδειξιν ὕστερα ἀναλυτικά. ὠνόμασεν. καὶ λέγομεν ὅτι τὰ γένη πρῶτα τῇ φύσει ἐστὶ τῶν εἰδῶν. ὡς τὸ ζῷον, πρῶτόν ἐστι τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ ἵππου, τῇ φύσει. τὰ δὲ εἴδη, ὕστερα τῇ φύσει τοῦ γένους εἰσὶν. ἐπεὶ οὖν σὺν τοῖς φησὶ χρήμασι διδάσκει περὶ τοῦ ἁπλῶς καὶ καθόλου συλλογισμοῦ. ὃς τις ὡς γένος διαιρεῖται εἰς εἴδη, τὴν ἀποδεικτικὴν φημὶ. τὴν διαλεκτικὴν καὶ τὴν συλλογιστικὴν, εἰκότως τὰ μὲν φίλα χρήματα, πρῶτα εἴρηκεν. Οτι δὲ ἡ πραγματεία αὕτη γνησία ἐστὶ τοῦ ἀριστοτέλους, δῆλον. σὺν γὰρ τοῖς παλαιοῖς βιβλιοθήκαις, παραράκηται βιβλία αἰα-

σκοπὸς

Ex maiore uniu affir. & minore uersa nega. fil num non fier q: item ex dual uniuersa nega

Vtilitas

Analysis qd.

Quæstio sol.

Sectiones tres o hor porú mat corum. & qd ri ma quaq: agi

Resoluere. t. qri dr difficilius qs componere.

Analytica cur in ptium hocopus.

λυτικὰ δύο ἐστὶν τοῦ. ἀπὸ δὲ τῶν μ, οἱ σοφοὶ τοῦτο καὶ μόνα ἡγοῦν τὰ γ' σχήματα τὸ περὶ δυνατείας προ
τάσεων. τὸ περὶ ἀναλύσεως συλλογισμῶν καὶ τὴν ἀπόδεικτικὴν. ἃ καὶ ἀναλυτικὰ ἰδίως γράφεται, ἔκειναν
εἶναι τὰ ἀναγκαιότατα. μέμνηται δὲ καὶ τούτου, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀλλοῦ πραγματείαις. Δ' δὲ ὄντων τῶν
διδασκαλικῶν ἁπλῶς φόβων, χρῶνται μόνοις τοῖς δυσὶ. τῷ τε διαιρετικῷ καὶ τῷ ὁριστικῷ. διαιρεῖ γὰρ τὰς
προτάσεις, εἰς τὰς καθόλου καὶ εἰς τὰς μερικάς. καὶ τοὺς συλλογισμοὺς, εἰς τοὺς καθόλου καὶ εἰς τὰ με
ρικούς. καὶ ὁρίζεται τί ὅτι πρότασις, καὶ τί ὅρος. καὶ τί συλλογισμός. Διαιρεῖται δὲ εἰς γ' κεφά
λαια ἡ γοῦν τμήματα. καὶ περὶ μὲν τῆς διδασκαλίας ἁπλοῦ, διδάσκει περὶ προτάσεων καὶ ὅρων καὶ πο
ιοφῶν αἷς συμβάλλονται εἰς τὴν διδασκαλίαν ἁπλοῦ. εἶτα χωρεῖ καὶ εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν συλλο
γισμῶν. καὶ μεταπαύεται ἀνάγκαι πάντας τοὺς συλλογισμοὺς, εἰς τοὺς β' τρόπους τῶν συλλογισμῶν τοῦ α'
σχήματος. τὸν τε α καὶ τὸν β'. Ἀνάγει δὲ ὑπὸ τὸ λογικὸν μέρος τῆς φιλοσοφίας, καὶ πραγματείαι αὐτῆ.

Ἀρχὴ τῶν βιβλίων σχημάτων.

ΠΡῶτον εἰπεῖν. Λυπεῖ ὀνόμασθαι τὸ δεῖ κατ' ἔθος ἀκριβῶς. πρῶτον δεῖ εἰπεῖν περὶ τί καὶ περὶ τίνος ἐ
στὶν ἡ σπέψις καὶ ὁ σκοπὸς ἡμῶν διδάξαι. καὶ πῶς μὲν τὸ περὶ τί, εἴρηκε τὸ περὶ ἀποδείξεν. πῶς
δὲ τὸ περὶ τίνος, ἀδιάφορος ἀποδεικτικῆς. διαφέρει δὲ ἀποδείξεις καὶ ἀδιάφορον ἀποδεικτικὴ. ἀδιάφορον
γὰρ ὅτιν ἀποδεικτικὴ, ἀλλὰ ἡ ἕξις τῆς ἀποδείξεως ἢ εὐ τῇ ψυχῇ ἡμῶν εὐοῦσα. ἀποδείξεις δὲ ἐστὶν αὐ
τὴ ἡ εὐέργεια. ἡ προβαλλομένη ἀπὸ τῆς εὐούσης ἕξεως καὶ ἀδιάφορον τῇ ψυχῇ. ὅταν γὰρ εὐεργῶ καὶ συλλο
γίζωμαι. ὅτι ἡ ψυχὴ ἀθάνατος. τὸ ἀθάνατον ἀεικίνητον. τὸ ἀεικίνητον ἀΐδιον ἡ ψυχὴ ἄρα ἀΐδιος, τότε
ἀποδείξεις λέγεται. τὴν δὲ ἕξιν τῆς ἀποδείξεως ἔχει τις, καὶ ὅτε οὐκ εὐεργεῖ τῇ ψυχῇ. ἔστι δέ τις τοῦ λέ
γειν σκοπὸν ἔχειν εὐ ταῦτα διδάξαι περὶ ἀποδείξεως. καὶ μὴν εὐ ταῦτα περὶ τὴν ἁπλῶς συλλογισμοῦ διδ
δάσκει οὐ περὶ ἀποδείξεως. ἐροῦμεν ὅτι πρὸς τὸν καιρὸν τὸν ἀθροῦ σκοπὸν ἀποβλέψας, εἶπε τὸ περὶ
ἀποδείξεως. χαίρει γὰρ ἀθροῦς διδάσκειν καὶ περὶ τὴν ἁπλῶς συλλογισμοῦ. ὡς μὴ δύναιτο ὅλως ἄλλως
διδάξαι περὶ ἀποδείξεως, ἢ μὴ πρῶτον περὶ τὴν ἁπλῶς συλλογισμοῦ ἐδίδαξεν εἶτα διορίσαι ἡμῶν ὁ σο
φὸς ἀπαθαι, τί ὅτι πρότασις καὶ εὐ ταῦτα καὶ ὁ ὅρος ἁπλούστερός ἐστι τῆς προτάσεως, τὰ δὲ ἁπλᾶ
προτάσεις τοῦ τῶν σωμάτων, τίνος χάριν οὐ προέταξε τὸν ὅρον τῆς προτάσεως καὶ λέγομεν ὅτι τὴν
πρότασιν προέταξεν, ὡς γνωριμωτέραν οὖσαν ἡμῖν εὐ τῷ περὶ ἑρμηνείας μαθοῦσι περὶ προτάσεων. ἀεὶ
δὲ τὰ ἡμῖν γνωριμώτερα καὶ προτάττουσι. ἢ καὶ οὕτως. τὰ εὐ τῷ ὁρισμῷ λαμβανόμενα δεῖ εἶναι
ἡμῖν γνώριμα. ἐπεὶ οὖν ἐν τὸν ὁρισμὸν τοῦ ὅρου καὶ τοῦ συλλογισμοῦ λαμβάνει τὴν πρότασιν, ἀναγκαῖον
ἦν πρῶτον διδάξαι περὶ αὐτῆς. τὸν δὲ ὅρον προτάττει τοῦ συλλογισμοῦ, ὡς ἁπλούστερον. πλείοσι εἰσὶ μὲ
συλλογισμοὶ, οἱ εὐ ᾧ ἀ σχήματι ὡς οἰκοθεν ἔχοντες τὸ ἀξιόπιστον. ἀπιλεῖς δ' εἰσὶν οἱ εὐ τῷ β' σχήματι καὶ
γ. ὡς συμπέρασμα σωιάγοντες, ἀνάποδείκτον καὶ ἀβέβαιον. ὥσπερ ὁ ὅρος καὶ ἁπλῆ φωνὴ. ἢ φάσις. τὸ ὄνο
μα. καὶ τὸ ῥῆμα, πάντα μὲν ἐστὶ τῷ ὑποκειμένῳ, τῇ δὲ σχέσει καὶ τῷ λόγῳ ἕτερα ρύτα καὶ τὸ πρόβλη
μα. καὶ ἡ πρότασις. καὶ τὸ συμπέρασμα. καὶ ἡ σύστασις. καὶ ἡ ἀπόφανσις, ταυτὰ μὲν ἐστὶ τῷ ὑποκειμένῳ.
τῷ δὲ λόγῳ καὶ τῇ σχέσει, ἕτερα. ὡς τὸ ἡ ψυχὴ ἀθάνατος. πρόβλημα μὲν λέγεται, ὅταν τίς προβάλλη
ται τῷ προσδιαλεγομένῳ σκέψαι ὅτι ἡ ψυχὴ ἀθάνατός ἐστι. ὅταν δὲ ὡς μέρος ληφθῇ συλλογι
σμοῦ, λέγεται πρότασις. οἷον, ἡ ψυχὴ ἀθάνατος. τὸ ἀθάνατον ἄφθαρτον. ἡ ψυχὴ ἄρα ἄφθαρ
τος. συμπέρασμα δὲ λέγεται ὅταν συναχθῇ ἀπὸ τινος συλλογισμοῦ. οἷον ἡ ψυχὴ ἀεικίνητος. τὸ ἀεικί
νητον ἀθάνατον ἡ ψυχὴ ἄρα ἀθάνατος. σύστασις δὲ ὅταν τὰ προσδιαλεγομένα ἀπόντος τὴν ψυχὴν θνη
τὴν, σύστασις ὁ πρὸς ἄλλον λέγων ἀθάνατον εἶναι πάντα. ἀπόφανσις δὲ ἐστὶν ὅταν τίς ἄλλος καθ' αὐτὸν ἀπο
φαίνεται λέγων ὅτι ἡ ψυχὴ ἀθάνατος καὶ τί ὅτι τὸ λέγειν ὅτι τόδε εὐ ὅλῳ ἐστὶ τῷδε ἢ οὐκ ἔστι. καὶ τί
τὸ κατὰ παντός. καὶ τί τὸ κατὰ μηδενός καὶ λέγομεν ὅτι πᾶσα πρότασις οἷον ὁ ἄνθρωπος ζῷόν ὅτι. δύο
σχέσεις ἔχει. μίαν μὲν ἀπὸ τῆς κατηγορουμένου πρὸς τὸ ὑποκείμενον, ἑτέραν δὲ ἀπὸ τοῦ ὑποκειμένου
πρὸς τὸν κατηγορούμενον καὶ εἰ μὲν θεωρήσεις τὴν σχέσιν τοῦ ὑποκειμένου πρὸς τὸν κατηγορού
μενον, εἴπωμεν τὸν ἄνθρωπον εὐ ὅλῳ εἶναι τῷ ζῴῳ. τὸ γὰρ ζῷον, ὅλον τί ὅτι, μέρη δὲ ἀλλοῦ ὁ ἄνθρωπος. ὁ
ἵππος. ὁ βοῦς καὶ τὰ λοιπά. εἰ δὲ θεωρήσεις τὴν σχέσιν τοῦ κατηγορουμένου πρὸς τὸν ὑποκείμενον, εἴ
πωμεν τὸ ζῷον κατὰ παντὸς εἶναι τοῦ ἀνθρώπου, ἤγοῦν κατὰ πάντων τῶν μερῶν τοῦ ἀνθρώπου κατη
γορεῖται. μέρη δὲ τοῦ ἀνθρώπου ὁ σωκράτης καὶ ὁ πλάτων. καὶ οἱ κατὰ μέρος ἄνθρωποι καὶ πάλι
ν τὸ μὴ εἶναι τόδε τῷδε εὐ ὅλῳ σχέσιν λαμβάνει ὑποκειμένου πρὸς κατηγορούμενον, οἷον ὁ ἄνθρω
πος εὐ ὅλῳ οὐκ ἔστι τῷ λίθῳ. οὐ γὰρ ὁ λίθος περιέχει τὸν ἄνθρωπον ἵνα ὅλον εἴπῃς ἄλλον τὸν λίθον. εἰ
δὲ θεωρήσεις σχέσιν κατηγορουμένου πρὸς τὸ ὑποκείμενον, εἴπῃς τὸν λίθον κατ' οὐδενὸς τοῦ ἀνθρώπου
λέγεσθαι. ἤγοῦν οὔτε κατὰ τοῦ πλάτωνος, οὔτε κατὰ ἄλλου τινὸς ἀνθρώπου κατηγορεῖσθαι.

Καὶ κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν ὁ εἰζόμενος τὴν πρότασιν, πρῶτον φῆς ταύτην λέγειν καταφατικὴν ἢ ἀποφα
τικὴν εἶναι τινος κατὰ τινος. τινὰ τῶν βιβλίων ἔχουσι καὶ τινὸς ἀπὸ τινος. τινὰ δὲ οὐκ ἔχουσι τοῦ
τὸ προσκείμενον. Καὶ ζητεῖται πῶς εἰπὼν τὴν πρότασιν καταφατικὴν εἶναι ἢ ἀποφατικὴν, εἶπε
τινος κατὰ τινος καὶ οὐ προσέθετο τὴν τινὸς ἀπὸ τινος, ἵνα δηλώσῃ τὴν ἀπόφασιν, καὶ λέγομεν ὅτι διαφε
ρεῖ τὸ

Quattuor modi docendi secundum aristotelem

De quantitate propositionum

Quaestio solo

Quaestio solo

Quid ÷ in toto esse vel non esse. & quid de omni & de nullo

Quaestio solo

τῷ τί τινος καὶ τί τινος, καὶ τὴν ἀποφατικὴν ἐδήλωσε καὶ τὴν καταφατικήν. πᾶσα γὰρ κατάφασις καὶ
ἀπόφασις, ἐξ ὑποκειμένου καὶ κατηγορουμένου συνίστατο. καὶ διὰ μὲν τοῦ τινὸς, ἐδήλωσε τὴν κατηγορούμε
νον. διὰ δὲ τοῦ κατά τινος, ἐδήλωσε τὸν ὑποκείμενον. ἔλαβε δὲ τὸν λόγον αὐτὶ γένους. ἴσον δὲ μηδὲ ὁρισμὸν
εἶναι τὴν ἀποδοθεῖσαν ἀλλ' ὑπογραφήν. εὐ γὰρ τοῖς ὁρισμοῖς ὁ διαιρετικὸς σύνδεσμος ἀναπαύεται ὅτι ὁ
λόγος ὁ καταφατικὸς ἢ ἀποφατικὸς, ἢ καθόλου ἐστὶν, ὅπερ ἔχει τὴν καθόλου προσδιορισμὸν προσκείμενον,
ἢ τὴν πᾶς ἢ τὴν οὐδείς. οἷον πᾶς ἄνθρωπος ζῷόν ὅτιν. ἢ οὐδεὶς ἄνθρωπος ζῷόν ὅτιν εὐ μέρει δὲ λόγος καταφα
τικὸς ἢ ἀποφατικὸς λόγος ἐστὶν, ὅπερ ἔχει τοὺς μερικοὺς προσδιορισμὸς προσκειμένους. ἤγοῦν τὴν τὶς. ἢ τὴν
οὐ πᾶς οἷόν τις ἄνθρωπος λευκός ὅτιν, οὐ πᾶς ἄνθρωπος λευκός ὅτιν ἀδιόριστος δὲ πρότασις ὅτι, ὅταν οὐ προσκείται
τοῦτο, τὴν τὴν προσδιορισμῶν. ἢ τὴν καθόλου ἢ τὴν μερικῶν. οἷον ὁ ἄνθρωπος λευκός ὅτι. ἢ ὁ ἄνθρωπος λευκός, οὐκ ἔστιν.
εὐ μέρει δὲ λόγον μερικοὺς προσδιορισμὸς. λέγω δὲ τὸ, τινί. ἢ μὴ τινί. ἢ μὴ παντὶ ὑπάρχει ζητεῖται πῶς
εὐ τῷ περὶ ἑρμηνείας δύο μερικοὺς ἁπλῶν προσδιορισμὸς ὄν τὶς ἢ τὴν οὐ πᾶς, εὐ ταῦτα φῆς εἴρηκας. τίς.
οὐ τὶς. οὐ πᾶς ἢ λέγομεν ὥσπερ ὁ βροτὸς ἢ ὁ ἄνθρωπος. τῇ μὲν προφορᾷ δύο ἐστὶ, τῷ δὲ ὑποκειμένῳ εὐ. ὡσαύτω
τως ἢ τὸ ἄστρον. ἢ τὸ φάσγανον. ἢ τὸ ξίφος, οὕτω ἢ τὴν οὐ τὶς ἢ οὐ πᾶς εὐ δύο ὑποκειμένῳ κατὰ τὴν προ
φορᾷ δυκῶσι δύο. ἢ ὅτε μάχεται πρὸς τὴν πᾶς ἢ ἀναιρεῖ παντὶ, λέγει οὐ πᾶς. ὅτε δὲ μέχρι πρὸς τὴν τὶς
λέγει οὐ τὶς ὥστε λοιπὸν ἢ εὐ ταῦτα δύο φαίνεται ἄπτων μερικοὺς προσδιορισμὸς, ἀλλὰ τὶ φῆς. εὐ γὰρ τῷ
ὑποκειμένῳ ὄνν, οὐ οὐ τὶς ἢ οὐ πᾶς ἀδιόριστον ὄν λέγεται πρότασιν. εὐ ἢ καὶ τὸ ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρ
χειν μόνον. οὐ μόνον ἢ τὴν τὶς προσδιορισμῶν. οἷον, ὁ ἄνθρωπος γραμματικὸς ὑπάρχει, ὁ ἄνθρωπος γραμματι
κὸς οὐκ ὑπάρχει μέλλων ὄν εἶναι παραδείγματα τὰ ἀπροσδιόριστον πρότασιν, οὐκ ἀκριβολογημένα
ταῦτα τέθεικεν. εἰ γὰρ εὐ τοῖς παραδείγμασι πολλάκις παραβλέπειν τὰ ἀκείβειαν. ἢ γὰρ ὡς εὐ τῷ
περὶ ἑρμηνείας εἴρηκε τὰ αὐθεν μὴ τὰ καθόλου φωνῶν κάμνεν, ἰσοδυναμοῦσι τοῖς καθόλου προσδιορ
ισμοῖς. οἷον τὸ λέγειν, ὁ ἄνθρωπος περιπατεῖ, ταυτὸν ὅτι τῷ πᾶς ἄνθρωπος περιπατεῖ, λοιπὸν αὐτὰ τὸ λέγειν
τὰ εὐαντίων μίαν εἶναι ἀδιάφορον, ταυτὸν ὅτι ὧν λέγειν πάντων τὰ εὐαντίων μίαν εἶναι ἀδιάφορον. ὅθεν
ἢ ἀλλὸς γνοὺς μὴ ἀκριβὲς εἶναι τὸ τοιοῦτον παράδειγμα, ἔθηκε ἢ ἕτερον τὰ ἡδονὴ μὴ εἶναι ἀγαθόν.
εὐ ταῦτα γὰρ ἡ διώσασα λαβεῖν τὰ ἡδονὴ, αὐτὶ τὰ πᾶσαν ἡδονὴ, μὴ εἶναι ἀγαθόν. ψευδὴς γὰρ ἡ πρότα
σις ἡ γὰρ πᾶσα ἡδονὴ, ἀγαθόν οὐκ ἔστι. μόνη γὰρ ἡ τὰ καιὰ δίκαν ἡδονὴ ἤγον τὰ ἀκολάστων, ἀγαθόν οὐκ ἔστιν.
ἢ ἡ ἐκ τὰ γνώσεως ἡδὺ γινομένη ἡδονὴ καὶ ἡ ἐκ τὰ τὰ ἀρετὰ ἐργάσιας, ἀγαθόν ὅτιν. ὥσπερ καὶ λέγων ὅτι ὁ
ἄνθρωπος λευκός ὅτιν ἢ γραμματικός, ἡ διώσασα λαβεῖν τὸ, ὁ ἄνθρωπος, αὐτὶ τὰ πᾶς ἄνθρωπος. διὰ τὸ μὴ τὸ λευκὸν
ἢ τὸ γραμματικὸν, ἰσοδυνάμως κατηγορεῖται καὶ τὰ αὐτοῦ. καὶ διὰ τὸ τινῶν μὲν κατηγορεῖται τινῶν δὲ μὴ. ὁ
δὲ ἵππος ὅτι ὁ ἄνθρωπος ζῷόν ὅτι, λέγει ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ζῷόν ὅτι καὶ ἀληθεύει. ἰσοδυνάμως κατηγορεῖται τὸ ζῷον
καὶ παντὸς αὐτὸ προσαναπαύσαμενος ὅτι ἀρχὴς σκοπὸν ἔχειν ἔφη εἰπεῖν περὶ τὰ ἀποδεικτικὰ συλλογισμὰ. ἃ
χρῆσιν καὶ ἀναγκαῖον ἔκειτο πρῶτον περὶ τὰ ἁπλῶς συλλογισμὰ διαλαβεῖν. καὶ δι' ὑπογραφῆς παρα
δείσας τί ὅτιν ἡ συλλογιστικὴ καθόλου πρότασις, γνῶ καὶ φιλοπονῶν τὰ ἀκροατὰ ἀλλὰ, μικρά τινα διαφορὰ
παραδίδωσι ἀποδεικτικῆς καὶ διαλεκτικῆς προτάσεως. πλειότερον γὰρ περὶ αὐτὰ μέλλει διαλέ
γεσθαι τὰ τὴν ἀποδεικτικὴ καὶ διαλεκτικὴ πραγματείαν καὶ πρῶτα μὲν λέγει διαφορὰν εἶναι αὐτὰ, ὅτι αὐ
τῆς ὁρμώμενος τὰ φύσεως τὰ ἀποδεικτικῆς καὶ διαλεκτικῆς προτάσεως. τὸ τὰ μὲν ἀποδεικτικὴν πρότα
σιν, εἶναι ἀληθῆ. τὰ δὲ διαλεκτικὴν εὐ δεξιόν. ἤγοῦν δικαίωσιν τῷ προσδιαλεγομένῳ. ἑτέραν δὲ διαφορὰν
παραδίδωσι, τὸ τὰ ἀποδεικτικὴν μὲν ἐρωτᾶσθαι. τὰ δὲ διαλεκτικὴν, ἐρωτᾶσθαι. καὶ δὲ οὐ τίνα δίδωσι ὁ μὲν
ἐρωτᾶ ὁ δὲ ἀποδεικνύων οὐκ ἐρωτᾶ, αὖτε. ὁ μὲν ἀποδεικνύων οὐ πρὸς τὸν ἐκτὸς λόγον τὰ εὐ διαλέξει θεω
ρούμενον, συλλογίζεται. ἀλλὰ πρὸς τὸν εὐ τῇ ψυχῇ. ὅ θεν καὶ φροντίζων εὑρεῖν ἀλήθειαν. οἷον εὑρόντα μό
νον τὰ αὐτοφάσεως ἀληθεῦον. εἴτε τὰ καταφάσεν, εἴτε τὰ ἀπόφασιν, τὸ τὶ καὶ λαμβάνει πρὸς τὰ ἀπόδει
ξιν. κἂν μὴ σὺν ἀληθὲς τοῖς ἀκροατοῖς τὸ πιθανὸν. καὶ τὰ ἥλιον μέζονα τὰ γῆς εἶναι λέγει. τὸ ἀληθὲς
τὸ καὶ παρὰ πάντων ὁμολογούμενον. ἡδὺ τὶ ὁ ποδιαῖος εἶναι δυκῶ. ὁ δὲ διαλεκτικὸς ἐπὶ δὲ πρὸς τὰ
ἐκτὸς λόγον καὶ τὰ προσδιαλεγόμενον συλλογίζεται δόξης ἐρῶν, καὶ παραλαβὼν θέλων τὸν προσδιαλεγόμε
νον καὶ δὲ αὐτὶ φασιν ἀλλὸν πειλαγεῖν ἀναγκάζων καὶ ὁμολογῆσαι τὰ εἰκαιτία δὶς εἴρηκε, ἐρωτᾶ τὰ αὐτὶ φά
σιν καὶ τὸ συγχωρηθὲν αὐτὰ μέρος τῷ προσδιαλεγομένῳ λαμβάνει. καὶ διαλεῖ τὸ ὁμολογηθὲν πεπαρ ἀν
τὰ, πειλάγεται τὰ προσδιαλεγόμενον ὁμολογῆσαι τὰ αὐτὰ κείμενα δὶς εἴρηκεν. ἢ γὰρ μὴ ἐλάμβανε τὸ συγ
κεχωρημένα τῷ προσδιαλεγομένῳ, ἀλλὰ δὶς ἀλλὸς ἠβούλετο προτάσεις, εἰ χεν αὐ ἀξεῖαν ὁ προσδιαλεγό
μενος πειλαχθεὶς δὲ τὸ ὅπερ πάντα τὰ δὶς εἴρηκε, λέγειν μὴ συναχθῆναι τὰ αὐτὶ φασιν. ὅθεν ἄλλος ὁ προ
σδιαλεγόμενος ἔπεν. ἀλλὰ δὲ ὧν προτάσεων ἔλαβεν ὁ διαλεκτικὸς ἐρωτᾶ. ἀλλὰ φέρε καὶ διὰ παραδείγμα
τος φωτίσωμεν τὸ λεγόμενον. ἢ μὴ ὁ προσδιαλεγόμενος τὰ ψυχὴν ὁμολογῆσαι εἶναι ἀθάνατον. ἵδε τὸ ῥῆσιν
ὅπως ὁ διαλεκτικὸς. ἀρά γε ἡ ψυχὴ εὔνουν ἐστὶν ἢ τὸ εὔνουν ἡ φθαρτόν; τὸ δὲ τὸ εὔνουν ἡ φθαρτόν; τὸ φθαρτὸν ἡ θνητὸ;
ἡ ψυχὴ ἄρα θνητή. ἢ ὁ ὁμολογήσει μὴ ἀθάνατον εἶναι ταύτην, ἵδε χρήσει ὅπως. καὶ ψυχὴ ἀλλοίωνται.
τὸ ἀλλοιούμενον ἀεικίνητον. τὸ ἀεικίνητον ἀΐδιον. τὸ ἀΐδιον ἀθάνατον, καὶ ψυχὴ ἄρα ἀθάνατος ἀποδει
κτικὴ πρότασις ὅτι, λῦσις θατέρου μέρους τὰ ἀπόφασιν. καὶ γὰρ αὐτὶ φασις δύο μέρεα ἔχει τὰ καταφα
σιν καὶ τὰ ἀπόφασιν. μάχη γὰρ ὅτι καταφάσεως καὶ ἀποφάσεως καὶ ὁ ἀποδεικνύων τὸ εὐ μέρεον ταύτης,

Magentini.

Demonstratio quid

Cur demonstrans interroget. Dialecticus interrog

Demonstratiua positio qd

ἀντίφασις habet

∴ φυσι

∴ ΡΗ. ΦΟΣ

∴ ἀτίκου

∴ ΦΥΣΙ

∴ ΦΥΣΙ

∴ ΦΥΣΙ

λαμβανόμενα τὸ ἀληθές· οὐ γὰρ ἐρωτᾶν ἵνα λάβῃ τὴν συγχωρηθεῖσαν πρότασιν παρὰ τὴν ἐρωτωμένου· ἀλλὰ καθ' ἑαυτὴν συλλογίζοιμεν, καὶ ἀποδείξαντο ὑπάρχειν τὸ ἀληθές, τὴν ἀληθῆ λαμβανόμενα πρότασιν. Ἡ διαλεκτικὴ πρότασις, ἐρώτησις ἐστὶν ἀντιφάσεως· εὐπαίθεια δὲ καὶ ὁ ἀριστοτέλης εὐαντίαν λέγει· οἷς εὐ τῷ περὶ ἑρμηνείας εἴρηκεν· ὡδὶ γὰρ φησὶ τὴν διαλεκτικὴν, ὅλως τὴν αὐτὴ φασιν ἐρωτᾶν· εὐ δὲ τῷ περὶ ἑρμηνείας εἴπε, τὸ εὐ μόριον τὴν ἀντιφάσεως ἐρωτᾶν τὴν διαλεκτικήν. λέγει γὰρ ἐκεῖνος ἡ διαλεκτικὴ πρότασις ἐστὶ τὸ εὐ μόριον τὴν ἀντιφάσεως ἐρωτᾶν· φαμὲν δὲ ὡς οὐκ εὐαντία λέγει ὁ ἀριστοτέλης· ἀλλὰ παντὰ· εὐ γὰρ τῷ περὶ ἑρμηνείας εἴρηκε, τὸ εὐ μόριον τὴν ἀντιφάσεως ἐρωτᾶν εὐεργέα· δηλώσει δὲ παρεμφαίνειν καὶ τὸ ἕτερον· καὶ εὐπαίθεια λέγων τὴν διαλεκτικὴν τὴν ὅλως ἀντιφασιν ἐρωτᾶν, καὶ τοῦτο λέγει ὅτι καὶ τὴν κατάφασιν καὶ τὴν ἀποφασιν εὐεργέα ἐρωτᾶν· ἀλλὰ τὴν μ, εὐεργέα ἐρωτᾶν, τὴν δὲ παρεμφαίνειν δηλώσει· ἀδύνατον δὲ καὶ τὴν πᾶν ὁ μοῦ· διότι ὁ διαλεκτικῶς ἐρωτῶμεν, οὐκ εὐδεχόμεν ἔχει παρὰ τὴν τέχνης, τὸ πολλοὺς λόγους ἀποκρίνεσθαι· ἀλλ' ἢ τὸ ναὶ μόνον· ἢ τὸ οὐ· ἢ γοῦν ἐρωτήσαι τὶς εὐεργέα καὶ τὰς β' προτάσεις· οἷον αἱρέσει ἡ ψυχὴ ἀθανάτος ἐστὶν· ἢ οὐκ ἔστι κἂν τὸ ναὶ ἀποκριθῇ, ἀσυμφανὲς ὅτι εἴτε τὴν κατάφασιν ἔδωκεν, εἴτε τὴν ἀπόφασιν· κἂν τὸ οὐ, οὐδὲ ὅτως ἔσται φανερὸν, ποίαν τὴν προτάσεων ἔδωκεν· αὖ δ' ἐρωτήσῃ τὴν μίαν πρότασιν εὐεργέα, τὸ τε ἀποκριθεὶς, τὸ ναὶ φαίνῃ ὅτι τὴν ἐρωτηθεῖσαν πρότασιν συνεχώρησεν· αὖ δὲ τὸ οὐ ἀποκριθεῖ, οὐ τὴν ἐρωτηθεῖσαν ὀνῆ δεδωκέναι· ἀλλ' ἢ δηλώσει συνηπάγη εὐ τῇ ἐρωτήσει καὶ τὴν ἀπόφασιν· ὁ δὲ πυσμαπικῶς ἐρωτῶν, κατεπαγκάζει τὴν ἀποκρινομένου, διὰ πλείονων λόγων παρασκῆσαι τὸ ἐρωτώμενον· ὡς τὸ πόθεν εἰς ἀνδρῶν· πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες· ὅσοι ἀπεκρίνῃ· ἰλιόθιμε φέρων ἀνέμος κακόνεσι πέλασσεν· ἢ δὲ καὶ διαφέρει ἡ ἀποδεικτικὴ τὴν διαλεκτικῆς προτάσεως· τῷ τὴν μ, εἶναι ἀληθῆ, τὴν δὲ εὐδεξόν· ἤγουν δυνάμενον τῷ προσδιαλεγομένῳ· καὶ τῷ τὴν μ, ἐρωτᾶσθαι τὴν δὲ λαμβάνεσθαι, ἀλλ' ἢν πῶς τὸ γενέσθαι τὴν συλλογισμὸν ἑκάτερον ἤγουν ἀλλὰ πῶς τὸ γενέσθαι τὴν ἀποδεικτικὴν συλλογισμὸν καὶ τὴν διαλεκτικόν. ὀδὲν διοίσουσιν ἤγουν διαφέρουσιν· ὅτε γὰρ ὁ ἀποδεικνύων δυνάμενος συλλογίσασθαι αὐτὸν προτάσεων, ὅτε ὁ ἐρωτᾶν ἤγουν ὁ διαλεκτικὸς αὐτὸν προτάσεων συλλογίζεσθαι· ἀλλὰ καὶ ἀμφότεροι τὰς β' προτάσεις λαμβάνουσι κατὰ φατικὰς συλλογίζομενοι· ἢ τὴν μίαν λαμβάνει τὴν μείζονα ἀποφατικῶ τῶ τὴν ἐλάττονα καταφατικῶ· καὶ διὰ τὴν μ. τὸ τί κατά τινος, ἐδήλωσε τὴν καταφατικῶ· διὰ τὸ ἢ μὴ ὑπάρχειν ἐδήλωσε τὴν ἀποφατικῶ· καὶ συλλογισμὸς τὴν μ. καὶ καθόλου πρότασις ὅτι, κατάφασις ἢ ἀπόφασις τινὸς κατά τινος· ἢ τινὸς ἀπὸ τινος· καὶ τὴν ἀριθμὸν φόρον· ἤγουν αὐτοῦ τὸ ἢ καθόλου ἐστὶν ἢ μερικῶς, ἢ ἀδιόριστον ἀποδεικτικὴ τὸ πρότασις ὅτι ἡ ἀληθὴς καὶ λαμβανομένη, διὰ τὴν δὲ ἀρχῆς ὑποθέσεων· ὀξ ἀρχῆς τὸ ὑποθέσεις· νόησε, πᾶς καὶ πᾶς καὶ ἀλόγιστος εὐνοίας· αὐτοῦ τὸ ἐστὶν, ἀπὸ παρὰ τὴν τῶν ὁ μολογούμενα τὴν σεφῶν καὶ τὴν μὴ σοφῶν, οἷον, τὸ ἀδὶ παντὸς ἢ κατάφασις ἢ ἢ ἀπόφασις· καὶ τὸ αὖ ἀπὸ τῶν ἴσων ἴσα ἀφέλης, τὰ καταλειπόμενα ἴσα ἐστὶν· καὶ τὸ κοινὰ εὐνοιαι, κρείττους καὶ τιμιώτερα τὴν ἀποδείξεων δὶ· καθὸ αὐ μ. οὖκ ἔστιν ἔχουσι τὸ ἀξιόπιστον· αὐ τὸ ἀπὸ δείξεις, τὸ πιστὸν ἔχουσι, ἐκ τὴν κοινῶν εὐνοιῶν· ἢ ὀξ ἀρχῆς ὑποθέσεις νοητὸν, πᾶς προτάσεις τὰς λαμβανομένας ἐκ τὴν ἀρχῶν μιᾶς ἑκάστης ἰδιότητος· ἑκάστη γὰρ ἰδιότητι, ἔχει οἰκείας ἀρχάς· ἢ μὴν γραμματικὴ, τὰ κατὰ στοιχεῖα· ἀκοὰ διαρεῖ ἃς φωνήεντα καὶ ἃς σύμφωνα· καὶ ἃς λιπὰ· ἢ δὲ γεωμετρία ἀρχὰς ἔχει τὸ σημεῖον· τὴν γραμμὴν· τὴν ἰδιότητα εἶναι· ἢ δὲ ἀριθμητικὴ τὴν μονάδα· ὥστε ἢ ἀποδεικτικὴ, οὐκ ἀληθὴς μόνον ὀφέλει εἶναι τὸ τὴν ἔχει καὶ ἢ διαλεκτικὴ· ἀλλὰ καὶ ἢ εὐνοιαν· ἢ καὶ ἐκ τὴν ἀρχῶν μιᾶς ἑκάστης ἰδιότητος λαμβανομένη· διαλεκτικὴ πρότασις ὅτι πυνθανομένου μ. καὶ ἐρωτῶντι τῷ διαλεκτικῷ, ἐρώτησις αὐτὴ φάσεως, συλλογιζομένῳ ὃ λαμβάνει· ὃ φαίνῃ· καὶ δοκεῖ τῷ προσδιαλεγομένῳ· τὸ ὃ εὐδεξον· ἤγουν τὸ δοκοῦν τῷ προσδιαλεγομένῳ δὶ ἀκριβείας εὐ τοῖς ἐπομένοις, καὶ εὐ τοῖς ἐφεξῆς ῥηθήσεται· ὅταν γὰρ δὶ δίσκωμεν πεῖ ἀποδείξεως ἢ περὶ τῆς διαλεκτικῆς, τί τε ἀκριβέστερον ἐπόμεν, τὶ ὅτι ἢ διαλεκτικὴ πρότασις· καὶ τὶ ἢ ἀποδεικτικὴ. Ἡ δὲ ὅσον δὲ συνεβάλετο ἡμῖν εὐ τῇ παρόσῃ πραγματείᾳ, ἱκανῶς ἐδιδάξαμεν περὶ αὐτῆς· ἤγουν περὶ τῆς ἀποδεικτικῆς προτάσεως καὶ περὶ τὴν διαλεκτικῆς φορέζει· ὃ νῦν καὶ τὴν ὅρον· ὃν καὶ ἄλλος ὠνόματο θέσει καὶ ἐκάλεσεν ὅρον· ὃν κὠνομασμένον ὄντα παρὰ τοῖς παλαιοῖς· πᾶσα γὰρ πρότασις σύνθετος ὅσα ὀξ ὑποκειμένου καὶ κατηγορουμένου, αὐαλύει· πάλιν ἃς τὴν κατηγορούμενον καὶ ἃς τὴν ὑποκείμενον, καθὸ κατηγορεῖται· ὅρον δὲ ἐκάλεσε τὴν, διὰ τὴν αὐάλυσιν προβαίνειν εἰς αὖ ἐς τὴν ὑποκείμενον καὶ πεντήκοντα καὶ τὴν κατηγορούμενον· εἰ δ' ὅτως ἔσται καὶ μὴ πῶς πόρω προβαίνειν τὴν αὐάλυσιν· ὁ γὰρ συλλογισμὸς, αὐαλύει ἃς προτάσεις· αὖ δὲ προτάσεις ἃς τὴν κατηγορούμενον καὶ ἃς τὴν ὑποκείμενον· καὶ πρωτέρω αὐαλυθῆναι δὶ δυνατὸν δὲ προσπιθεμένου τὴν εἶναι, ἐδήλωσε τὴν κατάφασιν· διὰ δὲ τὴν διαιρουμένου τὴν μὴ εἶναι, ἐδήλωσε τὴν ἀποφασιν· ὡδὶ γὰρ τὴν αὖος δίκαιος ὅτι ὁ ἐστὶ προσπίθησι τὴν κατηγορούμενον τῷ ὑποκειμένῳ· ὡδὶ δὲ τὴν αὖος δίκαιος οὐκ ἔστι, τὸ οὐκ ἔστι διαιρεῖ τὴν κατηγορούμενον τὴν ὑποκειμένῳ. Ζητεῖται ὅτι φαίνῃ ὁ ἀριστοτέλης εὐπαίθεια μὴ μονοβύβλους τὴν ὀξ ὑποκειμένου καὶ κατηγορουμένου ἢ βίτου προσπαιτηγορουμένου προτάσεων· καὶ τὴν μὴ πρόπον προτάσεων· τὰς δὲ ὀξ ὑποκειμένου καὶ κατηγορουμένου, κατέλαβε καὶ λέγομεν ὅτι καὶ τὸ ἐστὶ κεῖται τῇ προτάσει τῇ ὀξ ὑποκειμένου καὶ κατηγορουμένου, δηλώσει· ἤγουν τῇ αὖος περιπατεῖ· πῶν γὰρ ῥῆμα ἃς μετοχὴν καὶ τὸ ἐστὶν αὐαλύει· ὥστε ἀπὸν προσπιθεμένου τὴν ἐστὶν, συμπεριέλαβε καὶ τὰς ὀξ ὑποκειμένου καὶ κατηγορουμένου· καὶ εὐ ταύτοις γὰρ δηλώσει κεῖται τὸ ἐστὶν· ὥσπερ καὶ τὸ οὐκ ἔστιν εὐ τῇ ἀποφάσει· τὸ γὰρ αὖος ὀ περιπατεῖ, αὐαλυθήσει· ἃς τὸ, περιπατεῖν

ἀστὶ

ἐκ κοινῆς ἐννοίας

laeſtio.

10

e interrogatione di lectica & adſcrédú

ἐξ ἀρχῆς ὑποθέ

c quae nam ſint?

mmunes ſententiae

gniores quá demo rationes.

ρος qd. & eſſe ductio

cem inuentam ab ari

totele

Quaeſtio

10

Omne uerbú in parti

cipiú & uerbú eſt re

ſolui.

περιπατεῖ· οὐκ ἔστιν καὶ λοιπὸν διὰ τὴν διαιρουμένου τὴν μὴ εἶναι, ἔλαβε καὶ τὰς ἀποφάσεις τὰς ὀξ ὑποκειμένου καὶ κατηγορουμένου· πρῶτον ὡρίσατο τὴν ὅρον ὡς ἁπλοῦν· εἶτα διδάσκει καὶ περὶ τὴν συλλογισμὸν συνθέτων ὄντος· τὰ γὰρ ἁπλᾶ τὴν συνθέτων πρότερα. Τὸ λόγος ἐλλιπῆς αὐτὴ γένος· εὐ ᾧ πινῶν τὴν λόγων πεθέντων πινῶν· οὐκ εἶπεν εὐικῶς πεθέντος πινὸς ἀλλὰ πληθυντικῶς, πεθέντων πινῶν· ἵνα δείξῃ ὡς πᾶς συλλογισμὸς, ἐκ δύο προτάσεων σύγκειται· καὶ οὐκ ἐκμιᾶς καὶ ἵνα διαστάλῃ τὴν συλλογισμὸν· ἀπὸ τὴν παρὰ τοῖς ῥήτορσι μονολημμάτων συλλογισμῶν· μονολήμματοι δὲ λέγονται ὅτι, διὰ τὸ λαμβάνειν εὐ ἁπλοῖς μίαν πρότασιν τὴν ἐλάττονα καὶ καὶ δύο ἐπάγειν τὸ συμπέρασμα, πλὴν δὲ μείζονα παρεᾶ· οἷον ὁ δεῖνα κακὸς ἀποθνῄσκει· τοῦτο, ἢ ἐλάττων πρότασις· μοιχὸς ἀρα, τοῦτο τὸ συμπέρασμα· ἢ δὲ μείζων, ἢ πᾶς κακὸς θνῄσκει· μοιχὸς κατεπλέφθη· καὶ πάλιν ὁ δεῖνα νύκτωρ πλανᾶται, λῃστὴς ἀρα· λάπτει ἢ μείζων πρότασις· ἢ πᾶς πλανώμενος νύκτωρ, λῃστὴς ὅτι· καὶ πάλιν ὁ δεῖνα αὐαπτεῖ· ζῇ ἀρα· λάπτει ἢ μείζων πρότασις ἢ πᾶς αὐαπτόμενος ζῇ· καὶ τελίμπτερον δὲ οἱ ῥήτορες τὴν μείζονα πρότασιν, διὰ τὸ πῶς ὕδωρ ῥέον λέγειν, ὡδὶ δὶ καὶ ἀεὶ· ὅ γὰρ καιρὸς ἐφήπλωτο ἀλλὸ καὶ ἄδειαν εἶχε λέγειν καὶ δικαιολογεῖσθαι, μέχρις ὅτου καὶ βύλεῖ· ἀλλ' ἀρχομένῳ δικαιολογεῖσθαι, ἤρχετο καὶ ὕδωρ ῥέειν· καὶ ἵνα μὴ πληρωθῇ τὸ ὕδωρ καὶ εὐτυθὲν κωλυθῇ ἐκεῖνος τὴν δικαιολογεῖσθαι, ἀπαδίζων, καὶ τελίμπτερον τὴν μείζονα πρότασιν, παρῴμῃ πάσας τὰς δικαιολογίας αὐτὴ ὅς ἤπειν· ἢ κολακεύοντες τὴν δικαστὰς τὴν τὸ ἐποιεῖν· ἐκχωρῶντες τοῖς δικαστὰς ληφθῆναι ταύτην· ὡς καὶ τοῖς συλλογιστικοῖς μεθόδοις ἐπιστήμοσι τὸ τὴν πεθέντα, αὐτὴ τὴν ὁμολογηθέντα· εὐ γὰρ ᾧ συλλογισμῷ ὁμολογούμενοι προτάσεις λαμβάνοντες καὶ οὐκ ἀμφιβαλλόμενοι· τέθεικε τὸ τὸ πεθέντων, διαστέλλων τὴν συλλογισμὸν, ἀπὸ τὴν ὑποθετικῶν συλλογισμῶν· εὐ τούτοις γὰρ οὐχ ὡς ὁμολογούμενοι αἱ προτάσεις· ἀλλὰ καθ' ὑπόθεσιν λαμβάνον τὸ· οἷον, εἰ ὁ θῦ δίκαιος, ἀγαθὰ ποιεῖ· εἰ ἀγαθὰ ποιεῖ, αἰδία ποιεῖ· εἰ ὁ θῦ δίκαιος, αἰδία ἀρα ποιεῖ· τὸ τὴ ἕτερον τέθεικε, διαστέλλων τὴν συλλογισμὸν, ἀπὸ τὴν διαφορῶν συλλογισμῶν· ὅτι δὲ ἔστιν εὐ οἷς τὸ ἀλλὸ ὅτι καὶ πρότασις καὶ συμπέρασμα· οἷον εἰ ἡμέρα ἐστὶν, ἡμέρα ἐστὶν· ἀλλὰ μὴν ἡμέρα ἐστὶν· εἶτα ἐπάγει τὸ συμπέρασμα, ἡμέρα ἀρα ἐστὶν· εὐ τὴν συλλογισμῷ τὸ συμπέρασμα, ἕτερόν ὅτι τὴν καὶ καὶ καὶ καὶ ληφθεισῶν προτάσεων· οἷον, ἡ ὑσία πεντὶ ζῴα· τὸ ζῶον πεντὶ αὐτῷ· ἡ ὑσία πεντὶ αὐτῷ· ὅτι τὸ συμπέρασμα ἕτερον διὰ εἶναι τὴν ληφθεισῶν προτάσεων, δῆλον καὶ ἐκ τῶνδε· ἀεὶ τὸ εὔεκά τινος, ἕτερόν ὅτι τὴν εὔεκα· οἷον, τὸ πυδάλιον, εὔεκα τὴν πλοίου ἐστὶ τὸ τὸν πλοῖον ἕ εὔεκα· τὸ πυδάλιον γέγονε· ἕτερον ἀρα τὸ πυδάλιον τὴν πλοίου ἐστὶ καὶ αἱ προτάσεις εὔεκα τὴν συμπεράσματος λαμβάνον τὸ· τὸ τὸ συμπέρασμά ἐστιν, ἕ εὔεκα αἱ προτάσεις λαμβάνοντο· ἕτερον ἀρα τὸ συμπέρασμα τὴν προτάσεων· τὸ δὲ τὴ πρόσκαιρον ἵνα δείξῃ ὅτι τὸ σωαγόμενον συμπέρασμα, ὡρισμένον ἐστὶν· ἢ γὰρ τὸ, παντὶ σωαγῇ μόνον· ἢ τὸ μηδενὶ· ἢ τὸ τινὶ· ἢ τὸ μὴ παντὶ· τὸ γὰρ τὶ ὡρισμένον, τὶ δηλοῖ· ὥστε ἀπὸν, τὸ τὶ, αὐτὶ διαστέλλει τὴν συλλογισμὸν τὴν ἀσυλλόγιστον συλλογισμῶν· εὐ τούτοις γὰρ ὀδὲν ὡρισμένον σωαγῇ· ὅτε τὸ, παντὶ· ὅτε τὸ, ὀδενὶ· ὅτ' ἀλλὸ πτὸ τὸ ὀξ αὐάγκης εἰ πεν, ἵνα δείξῃ ὅτι τὸ συμπέρασμα, αὐαγκαστικῶς σωαγῇ· ἐπ' αὐ γὰρ αἱ προτάσεις δοθῶσι καὶ συγχωρηθῶσι, ἐξ αὐάγκης ἐπακολουθεῖ καὶ τὸ τοιόνδε σωαχθῆναι συμπέρασμα· ἐπ' αὐ γὰρ τὴς ὁμολογήσει τὴν ὅσαν παντὶ ὑπάρχει τῷ ζῴῳ· τὸ τὸ ζῶον παντὶ αὐτῷ, αὐαγκαῖῃ δὲ καὶ τὸ συμπέρασμα, τὸ, ἡ ὑσία παντὶ αὐτῷ· ἅμα τὸ καὶ αὐτὶ διαστέλλει τὴν συλλογισμὸν, ἀπὸ τὴν περαστικῶν συλλογισμῶν καὶ τὴν ἐπαγωγικῶν· εὐ τούτοις γὰρ σωαγῇ· οὐκ ἐξ αὐάγκης τὸ συμπέρασμα· καὶ περαστικὸς συλλογισμὸς ὅτιν, ὅταν τὸ ἶσον διὰ τὴν ἴσου πιστοῦται· τουτέστι τὸ μεριστὸν διὰ τὴν μεριστοῦ λέγων· ὁ ζῴων πλεῦσας εὐαυάγησε· καὶ σὺ ἀρα ἡ πλεύσεις, ναυαγήσῃς· οὐκ αὐαγκαῖον εὐ τοῦτοις τὸ συμπέρασμα· οὐ γὰρ ἡ ὁ ζῴων πλεῦσας εὐαυάγησεν, αὐάγκη καὶ τὸν σεῖνα πλεῦσαντα ναυαγῆσαι· καὶ πάλιν ὁ δίδυμος νύκτωρ πλανᾶται· καὶ πλανώμενος πειέπεσε λῃστῆς· καὶ σὺ ἀρα πλανώμενος νύκτωρ λῃστὴς πειέπεσῃς· ἐπαγωγικὸς συλλογισμὸς ὅτιν, ὅταν τὸ καθόλου διὰ τὴς ἐπαγωγῆς τὴν μεριστῶν δεικνύῃς· οἷον ἡ τὸ πᾶν ζῷον τὴν κάτω γένων κινεῖν· δείξει τὶς ἐκ τὴν ἄπειν· καὶ γὰρ ὁ ἵππος καὶ ὁ βῦς καὶ ὁ λέων καὶ πάντα ζῷα, τὴν κάτω γένων κινοῦσιν· ὀδὲ ὡδὶ τούτου τὴν συλλογισμῷ τὸ συμπέρασμα ἔχει τὸ αὐαγκαῖον καὶ τὸ πιστὸν· διὰ τὸ μὴ δῶσαι εἶναι πάντα τὰ μεριστὰ ζῷα ἀπαριθμήσασθαι ἄπειρα ὄντα· αὐάγκη γὰρ πιὰ ζῷα καταλειφθῆναι ὧν ὀδὲν γνῶσιν ἔχει ὁ ἀπαριθμῶν, ἀὐτὴ κάτω γένων κινοῦσι. Τῷ τοῦτο εἶναι. Ἐπεὶ ἀσαφές ὅτι τὴ τὸ, ἐπαναλαμβάνει χάριν σαφηνείας· λέγω δὲ τῷ τοῦτο εἶναι, εὐ ᾧ συμβαίνον τὸ συμπέρασμα διὰ ταῦτα· ἤγουν διὰ τὰς ληφθείσας προτάσεις· ἐπεὶ δὲ ἐπ ἀσαφές ὅτι· λέγει διὰ τοῦτο δὲ λέγω τῷ ἀπὸ τὴν καὶ προτάσεων σωαχθῆναι τὸ συμπέρασμα καὶ μηδενὸς ὄρν, ἔξωθεν προσδεῶν, ὥστε γενέσθαι καὶ σωαχθῆναι τὸ αὐαγκαῖον ἤγουν τὸ συμπέρασμα· Ἐλλειπὴς δὲ συλλογισμὸς ὅτι καὶ δεῖ ἔξωθεν ὄρν καὶ μὴ σωάγων τὸ συμπέρασμα ἀπὸ τὴν ληφθεισῶν προτάσεων, ὅτος· Ἡ ψυχὴ αὐτοκίνητος· τὸ ἀθανάτον ἀκίνητον· τὸ ἀκίνητον ἀθάνατον· ἢ ψυχὴ ἄρα ἀθάνατος· ἀπὸ γὰρ τὴν καὶ καὶ καὶ καὶ προτάσεων, ὅ σωάγῃ· τὸ, ἢ ψυχὴ ἀθάνατος· ἐπεὶ δὲ ἐλήφθη τὸ ἀθάνατον, εὐ ᾧ συλλογισμῷ, ἀλλὰ σωάγῃ· τὸ ἢ ψυχὴ ἀκίνητον· ἢ δὲ γε μέλλει σωαχθῆναι· τὸ ἢ ψυχὴ ἀθάνατος, δεῖ προσληφθῆναι τὸ ἀθάνατον εὐ ᾧ συλλογισμῷ· καὶ συλλογίσασθαι ὅτως· ἢ ψυχὴ ἀποκίνητος· τὸ ἀποκίνητον ἀκίνητον· τὸ ἀκίνητον ἀθάνατον· ἢ ψυχὴ ἄρα ἀθάνατος· διδάσκει καὶ τὴς ὅτιν ὁ τέλειος συλλογισμός· τελείους συλλογισμὸς λέγω, τὴ εὐ τῷ α σχήματι συνάγοντας τὸ συμπέρασμα ἀπὸ τὴν ἀληθῶν προτάσεων· καὶ μὴ

Syllogiſmus qd.

μονολήμματοι ſyllogiſmi

διαφερόμενοι λογισμοί.

ἀσυλλόγιστοι ſyllogiſmi

ἀποδεικτικὸς συλλογισμός

Peripatetici ſyllogiſmus

Perfecti ſyllogiſmi

w Hæc uerba euidenter ſupfluũt. ex ſenſu ipſo. & ex philopono charta 10. fa. 2. & ex uerbis quæ ſtatim ſequuntur.

Nullus lapis ÷ animal
Omnis homo ÷ animal
Ergo Nullus hō ÷ lapis

Nullū animal est lapis
Omnis homo est animal
Nullus homo est lapis

πρὸς δὲ ὁμόνυμος μηδενὸς ἄλλου. ἤγουν αἰσθησοφῶν τινὸς πρὸς τὸ φανῆναι τὸ αἰναγκαῖον ἤγουν τὸ συμπέρασμα. εἰ γὰρ τῷ α σχήματι τὸ συναγόμενον συμπέρασμα, τὸ ἀξιόπιστον ἔχει καὶ βέβαιον, ὅς αὐτῶν τῶν ληφθεισῶν προτάσεων. καὶ διὰ τοῦ αἰσθησοφῶς πλατύτερον. ἀτελεῖς δὲ συλλογισμοὶ ὧν οἱ εἰς β' καὶ γ' σχήματι. οἱ τινὲς οὐκ ἀπὸ τῶν ληφθεισῶν προτάσεων συνάγουσι τὸ συμπέρασμα βέβαιον. ἀλλὰ προσδεόμενοι εἰς ὃ ἤγουν μιᾶς αἰσθησοφῶς ἢ καὶ πλειόνων. ἤγουν δύο, πρὸς τὸ δεῖξαι τὸ συμπέρασμα, αἰναγκαῖον καὶ βέβαιον. ἄπινα ἤγουν ἄπιστα αἰσθησοφαὶ, ὅσοι μὴ αἰναγκαῖα. καὶ εἰ τοῖς ληφθεῖσιν ὅροις κεκρυμμένα. οὐ μὴ τοι γε δεῖλοι εἰσί. ἢ τοι φανερῶς κεῖνται εἰς τοῖς ληφθεῖσιν ὅροις. καὶ προτάσεσιν. ἀδιάστημος δὲ οἱ τοιοῦτοι, πρὸς τὸ φανερὰ γενέσθαι τῆς τῶν ὅρων εἰς ἀλλαγῆ. χρέειν ὡς ὑποδείγματος προσκείσθω ὁ συλλογισμὸς ὅτος. εἰς β' σχήματι τὸ ζῶον ἀδενὶ λίθῳ. τὸ ζῶον παντὶ αἰῷ. ὁ λίθος ἀρὰ ἀδενὶ αἰῷ. ἢ δὲ πεῖρα τοῦ ὅλου ὅτι ὁ λίθος ἀδενὶ αἰῷ ἐστιν. ἀπὸ γὰρ τῶν ληφθεισῶν προτάσεων τὸ βέβαιον οὐκ ἔχει τὸ συμπέρασμα, διότι χρήσασθαι τῇ αἰσθησοφῶς καὶ τῇ πεῖρα. ἢ τὸ ζῶον ἀδενὶ λίθῳ. καὶ ὁ λίθος ἀδενὶ αἰῷ. καὶ ὁ λίθος ἀρὰ ἀδενὶ αἰῷ. ἢ δὲ τις ἐρεῖ τί δὲ οὐκ ἀτελής ὄστιν ὁ ἑξῆς λόγος συλλογισμὸς προσδεόμενος ὅρου. πρὸς τὸ συνάξαι τὸ συμπέρασμα. καὶ λέγομεν ὅτι ὁ τοιοῦτος, οὐδὲ συλλογισμὸς ὅλως λέγεται. τὸ δὲ καὶ λόγῳ καὶ τῇ σχέσει ἕτερα. ἔστω γὰρ πρότασις ἡ αἰῶς ζῶόν ἐστι. ἢ μὴ οὖν λάβῃς τὸν αἰῶν, λέγεται εἰς ὅλῳ. εἶον, ὁ αἰῶς, αἰῶς. ζῶον. εἰς ὅλῳ ἐστὶ τῷ ζῷῳ. τοῦτ' ἔστι περιέχει ὑπὸ τὸ ζῶον ὡς ὅλον ὅντος. ἢ δὲ ἀπὸ τοῦ ζῷῳ ἀρξῃ, λέγεται τὸ ζῶον καὶ παντὸς αἰῶ ὑπάρχει. καὶ παντὸς δὲ ὄστιν. ὅταν οὐκ ἔστι τὶ μέρος τοῦ ὑποκειμένου. ἤγουν τοῦ αἰῶ, καθὸ ὁ ὁ κατηγορεῖται τὸ ζῶον. μέρη τὸ ζῶον αὐτοῦ αἱ μειοῦσαι αὐτοῦ. ὡσαύτως καὶ τὸ μὴ εἰς ὅλῳ καὶ τὸ καὶ μηδενὸς, παντὶ τῷ ὑποκειμένῳ ἢ σί, τῇ τὸ σχέσει ἕτερα. ὡς ἀδὶ τὸ προτάσεως τὸ ζῶον ἀδενὶ λίθῳ ἐστίν. ἢ μὴ ὂν αὐθέτις ἐκ τοῦ λίθου πρὸς τὸ ζῶον, λέγεται ὁ λίθος μὴ εἰς ὅλῳ εἶναι τῷ ζῷῳ. ὁ γὰρ ὁ λίθος μέρος ἐστὶ τοῦ ζῷου. ἢ τὸ ἀπὸ τοῦ ζῷου κάτεισι πρὸς τὸν λίθον, ῥηθήσεται τὸ ζῶον κατ' ἀδενὸς ὑπέρχειν λίθου. κατ' ἀδενὸς τὸ λέγεται, διότι οὐκ ἔστι τι μέρος τοῦ λίθου ἀφ' οὗ οὐκ ἀπηγορεύεται τὸ ζῶον. ἐπεὶ δὴ οἱ εἰς τῷ β' καὶ γ' σχήματι συλλογισμοὶ τελειοῦνται εἰς αὐτὴν σφῶς, διὰ τοῦ δείκνυσι καὶ πρὸς τὴν πρῶτον. τὸ τὸ εὐθὺ τοῦ ἤγουν ἢ τὸ ἀλλὰ ἤγουν πρὸς τὴν αὐτὴν ὅρος καὶ γίνονται. οἷον τὸ ζῶον παντὶ αἰῷ. καὶ ὁ αἰῶς τινὶ ζῷῳ. ἔστι τὸ καὶ αἰσθησοφῶς, ἴστω ἀσυμφωνία δύο προτάσεων κατ' ἀμφοτέρας τὰς ὅρους. τοῦ μὲ ποιοῦ τοῦ ἀλλοῦ μενόντος, τὰ πέρας τὸ τῶν ὅρων εἰς ἀλλαγῆ ἀπομένης μὴ τοῦ συναληθεύειν. καὶ τὸ μὲ κοινωνία δύο προτάσεων κατ' ἀμφοτέρας τὰς ὅρους, λαβὼν αὐτὸ γένους, πρὸς τὸ λοιπὸ αὐτὸ διαφορῶν κοινωνοῦσι. καὶ αἱ δύο προτάσεις, ἤτοι τὸ ζῶον παντὶ αἰῷ, καὶ ἢ αἰῶς τινὶ ζῷῳ. καὶ συναληθεύουσι. εἰ δὲ ἀλλαγὴ τὸ τὰ πέρας τὸ ὅρων εἰς ἄλλας. καθὸ ἢ μὲν τῷ ζῷῳ παντὶ αἰῷ, τὸ ζῶον ἔλαβεν ὡς κατηγορούμενον τὸ δὲ αἰῶν ὡς ὑποκείμενον. ἢ τὸ αἰῶν τινὶ ζῷῳ ὑπάρχει τὸ μὲ αἰῶν ἔχει ὡς κατηγορούμενον. τὸ τὸ ζῶον ὑποκείμενον. ἀλλὰ καὶ εἰς ἀμφοτέρας τὸ ἄλλοποιὸν θεωρεῖται. καταφατικὰ γὰρ καὶ ἀμφότερα. ποιὸν γὰρ ὄστιν ἀδὶ προτάσεων, τὸ καταφατικὸν ἢ ἀποφατικόν. ποῖον τὸ καθόλου ἢ μερικόν. καὶ διὰ μὲ τοῦ ποιοῦ τοῦ αὐτοῦ μένοντος διέκειτο τὸ αἰσθησοφῶς, ἀπὸ τὸ συναισθήσεως καὶ αἰσθησοφῆς συναισθήσεως τὸ αἰσθησοφὴ ὄστιν, ὅταν αἰσθησοφῶν λάβῃς καὶ τὸ αἰσθανόμενον τοῦ ὑποκειμένου καὶ τοῦ καταγορουμένου. αἰσθησοφῶν τὸ ἀρξῃ ἀπὸ τοῦ καταγορουμένου. οἷον ἢ ὁ αἰῶς ζῶόν ὄστι, τὸ μὴ ζῶον αἰῶς οὐκ ἔστι. ἢ τὸ ἀρξῃ ἀπὸ τοῦ ὑποκειμένου ἢ ποῖον τὸ μὴ αἰῶς ζῶον οὐκ ἔστι ψευδωνύμου. ὁ γὰρ ἴππος μὴ αἰῶς ὤν, ζῶόν ὄστι. τὸ τὸ τὰ πέρας τὸ ὅρων εἰς ἀλλαγῆ ἀπομένης κεῖται, διὰ τὸ ἀδὶ τῆς εὐδεχομένης ὕλης αἰσθησοφῶν. αὕτη γὰρ οὐκ εἰς ἀλλαγῆ τὸ ὅρος. ἢ γὰρ εὐδεχεῖ τὸ λευκὸν παντὶ αἰῷ ὑπάρχειν, εἰ δὲ δεχεται καὶ μηδενί. καὶ ἢ τινὶ εὐδεχεῖ) λευκῶν, καὶ ὁ παντὶ κεῖται τὸ μὲ τὸ συναληθεύειν, διὰ τὸ αἰσθησοφῶν τῶν ἔχουσαν μὴ πάντα ταῦτα τὰ παραπρίματα τὸ αἰσθησοφῆς. ἤγουν τὸ κοινωνεῖ καὶ τὰς β' προτάσεις τὸ τὸ ὅρος. τὸ πρέπει τὸ ἀλλοποιὸν καὶ τὸ εἰς ἀλλαγῆ τὸ ὅρος. μόνον δὲ τὸ συναληθεύειν μὴ ἔχουσαν. οἷον, ἢ πᾶς αἰῶς ζῶόν ἐστι, τὸ τὸ ἀληθές. ἢ δὲ αἰσθησοφὴ ἢ καὶ πᾶν ζῶον αἰῶς, οὐκ ἀληθές.

Ἐπεὶ δὲ πᾶσα πρότασις ἢ ὑπάρχουσα ὄστιν ἢ αἰναγκαῖα. ἢ εὐδεχομένη. εἰ ταῦτα ὁ ὅρισμὸς εἰσὶ τοῦ τὰ δύο μόνους εἶναι τρόπους αἰναγκαῖον ἀδύνατον. δυνατὸν καὶ εὐδεχόμενον. ὧν μόνον ἐμνημόνευσε. ὡς φησὶν ἐκεῖνος εἰς τῷ περὶ ἑρμηνείας. τὸν δὲ ὑπάρχοντα ὁ λέγει εἶναι τρόπον διὰ τὸ μὴ μνημονεῦσαι αὐτὸν εἰς τῷ περὶ ἑρμηνείας. καὶ συμβιβάζει τὸ κεῖμαι ὅτως. διὰ τὸ ἢ ὅτι πᾶσα πρότασις ἢ τὸ ὑπάρχειν ἐστὶν, ἐδείκνυσε τὰς αἰδὶ τρόπου προτάσεις. διὰ τὸ τὸ ἢ ὅτι αἰναγκαῖα ἢ τὸ εὐδεχόμενον. ἢ οὐδὲ χεῖται, ἤγουν αἰναγκαῖα ὄστιν ἢ εὐδεχόμενον. εἰ δὲ τοῦτο τὸ ὑπάρχον, τρόπος ἐστὶν. ὁ γὰρ εἰς τῷ περὶ ἑρμηνείας εἴρηκε, δι' μόνους εἶναι τὰς τρόπους. καὶ μόνον εἶναι τὰς τρόπους. ἀλλὰ καὶ περὶ μέρεων τρόπων διδάσκων, ποτὲ μὲν γνῶσι τὸ αἰναγκαῖον τῷ ὑπάρχον τὸ μνημονεύσας τὸ τοῦ αἰναγκαίου τρόπου, τὸ ἀδύνατον περιλείψει. διότι αὐτὸ κεῖται. ὁ μὲ γὰρ αἰναγκαῖος ἢ δύναται ὑπάρξειν, εἰ τὸ ἀδύνατος οὐ ὑπαρξεῖαν. ἢ τὸ ὑπάρξεις καὶ ἢ αὐὐπαρξεία, αὐτὸ κεῖμενα. ὧν τὸ αἰτιακὰ μία ἀδιάστημα. ἢ δὲ τις ἐρεῖ. καὶ τίνος χρέειν οὐκ ἐμνημόνευσε τὸ ἀδύνατον, εἴπομεν πρὸς αὐτὸ. διότι τὸ αἰναγκαῖον, τιμιώτερον ὄστι τὸ ἀδύνατον ὡς ἢ δύναται ὑπάρξειν τοῦ τὸ δυνατὸ οὐκ ἐμνημόνευσε. διότι τὸ αἰναγκαῖον εὐδεχόμενον

In ponendis exemplis negligenter se habere aristotele

Quis hō est animal
Quoddā animal ÷ hō
Nullū animal ÷ hō
Nullus hō ÷ animal

Nullus lapis est animal
Nullū animal est lapis
Quoddam al ÷ lapis

τὸ δὲ χόμενον. παντὸ ἐστὶ τῷ δυνατῷ. ἢ τὸν γοῦν εὐδεχεται. συμπεριλαβεῖν καὶ τὸ δυνατὸν καθ' ἑκάστην πρόσρησιν. ἤγουν καθ' ἑκάστην προσθήκην τοῦ τρόπου. καὶ ἢ ὑπὸ τοῦ αἰναγκαίου τρόπου καὶ ὑπὸ παντὸν διάφορος καὶ ἢ φατικὰς προτάσεις καὶ ἀποφατικὰς. καὶ καθόλου. καὶ μερικὰς. καὶ ἀπροσδιόριστος καὶ ἢ μὲ καθόλου ἐστιν καὶ ἢ οὐ τῷ ὑπέρχοντι τρόπῳ. ἤγουν ἢ ἀδιάς. αὐτὴ γὰρ ἐφεῖ πρὸς ἑαυτὸν. οὐ τοῖς ὅροις. ἤγουν οὐ ἀλλαγὴ πομένης τὰ πέρας τῶν ὅρων. ἢ γὰρ τὰ ἀληθῶν ἢ δὲ μιᾶς ἢ δυνὶ. καὶ ἢ δυνὶ ἀδενὶ ἀληθῶ. Ἐν ταῦθα τινὲς σοφιζόμενοι, εἰσὶν τὰς ἀδιάς, μὴ πρὸς ἑαυτὸν αὐτὴ ἐφεῖν. λέγοντες ἀδιὰς τοῖς χρὸς ἐστὶν οὐ παρατάλω. ἢ ὁ αὐτὴ σφῶ ὄκ ἀλήθης. ἢ ἀδιὰς πάρατελος οὐ τοῖχω. γέγονε ὁ ἢ ἀπάτη οὐ ταῦθα, διὰ τὸ μὴ λαβεῖν τὸ ὅλον κατηγορούμενος ὡς ὑποκείμενος. οὐ γὰρ τῇ ἀδιὰς τοῖχος οὐ παρατάλω ἐστὶν. τὸ μὲ τοῖχος ὄστιν ὑποκείμενος. τὸ ὁ οὐ παρατάλω, κατηγορούμενος. ὄκ ἔλαβε γὰρ οὐ τῇ αὐτὴ σφῶ, τὸ ὅλον κατηγορούμενος. παρέλαβε γὰρ τὸ ἐστὶν. οὕτω γὰρ ὤφειλεν ἢ πεῖν αὐτὴ ἐφεῖν καὶ μὲ ἀδὲν ὂν οὐ παρατάλω, τοῖχος ἐστὶ. καὶ ἢ δὲ μία κολόκυνθα τέμνει μάχαιραν. ὄκ ἀληθὴς δὲ ἢ αὐτὴ σφῶ, ἢ ὁ δὲ μία μάχαιρα τέμνει κολόκυνθαν. διὰ τὸ μὴ λαβεῖν τὸ ὅλον κατηγορούμενος. ὡς ὑποκείμενον. κατηγορούμενος ὁ ἦν τὸ μάχαιρα τέμνει. οὕτω γοῦν ἔδει ἢ πεῖν. καὶ ὁ δὲν τὸ τέμνον μάχαιραν, κολόκυνθα ὅστι. καὶ ἀδιὰς κέραμος οὐ οἴνω ἐστὶν. ὄκ ἀληθὴς ὁ αὐτὴ σφῶ. ὡς οὐ τοῖς αὐτὰ ἔπομεν. ἢ ὁ καὶ πᾶς ὡς ὑπάρξειν ὑπάγουσα πρὸς μοτίρας τὸ ἀδιὰς, προεπέχει πάντης. διὰ τὸ αὐτὴ σφῶν πρὸς ἑαυτὸν. τὸ πᾶς αὐτὴ σφῶν πρὸς τὸ τὶς. αὐτὴ σφῶν μὲ τὸ πᾶς αἰναγκαῖον. ἢ μὴν καθόλου ἤγουν πρὸς ἑαυτὸν. ἀλλ' οὐ μέρει ἤγουν πρὸς τὸ τὶς. ἢ γὰρ τὸ ἀγαθὸν πάσῃ ἡδονῇ. καὶ ἢ ἡδονὴ τινὶ ἀγαθῷ. πᾶσαν ὁ ἡδονὴν νόῃ. τὸ ἐκ τὸ γνώσεως προσγενομένην ἡμῖν. καὶ τὸ ἐκ τὸ αἱρεῖ ἐρασίας. τὸ ὁ ἀγαθὸν. ἢ μόνον λέγει. ἀδὶ τὸ τοιαύτης ἡδονῆς. ἀλλὰ καὶ οὐ ὅσα τὸ ἀγαθὸν θεωρεῖται. καὶ οὐ ποσῷ καὶ οὐ ποιῷ. τὸ ὁ μερικῶν προσδιορισμῶν. τὸ μὲ καταγορικῶν τὸ τὶς, αἰναγκαῖον αὐτὴ σφῶν μέρος ἤγουν πρὸς ἑαυτὸν. ἢ γὰρ τὸ ἀγαθὸν τινὶ ἡδονὴ, καὶ ἢ ἡδονὴ τινὶ ἀγαθῷ. ἡδονῶ τινα εἴπειν εἶναι ἀγαθῶ μόνον αὐτὸν ἔπομεν αὐτὸν. ἢ γὰρ τὸ κακόν, ὄκ ἀγαθὸν. ἔχεις ὁ ἢ πεῖν ὅτι καὶ οὐ τοῖς παραδείγμασιν, ὄκ ἐκείθεν χρῆται. πρὸς τὰ ἔξῆς ὁ τὸ τὶς τὸ ἀπᾶς. διότι ἢ τὶς ὡρισμένη πρὸς ἑαυτὸν αὐτὴ σφῶν ἀδὶ πόσης ὕλης. ἢ ὁ πᾶς μὴ τινὶ ἤγουν μὴ παντὶ ζῷῳ ὑπάρχει τὸ ζῶον ὄκ ὑπάρχει τινὶ αἰῷ. ἤγουν ὑπάρχει καὶ οὐ παντὶ ἀλλὰ παντὶ. Ἐπὶ ὁ τὸ ἀδυνάτου ὕλης, αὐτὴ σφῶν πρὸς τὸ ἀδιάς. ἢ γὰρ ὁ αἰῶς ἢ παντὶ πέρωτῷ. καὶ τὸ πέρωτ' ἀδενὶ αἰῷ. ἀδὶ ὁ τὸ εὐδεχομένης ὕλης. ἢ πρὸς ἑαυτὸν αὐτὴ σφῶν πρὸς τὸ τὶς. ἢ γὰρ τὸ λευκὸν ἢ παντὶ αἰῷ. ὁ αἰῶς ἢ ἢ παντὶ λευκῷ ἐρεῖς ἢ τινὶ. πρὸς τὰ ἀεισοτέλη λέγοντας τὸ πᾶς αὐτὴ σφῶν πρὸς τὸ τὶς. ἐπάγουσι τινὲς σοφίσματα τοιαῦτα. δεικνύοντες τὸ πᾶς μὴ αὐτὴ σφῶν πρὸς τὸ τὶς. οἷον πᾶς γέρων νέος ἐστὶ πρότερον. ὄκ ἀληθὴς ὁ καὶ τὸ τὶς νέος, γέρων ἐστὶ πρότερον. γέγονε ὁ ἢ ἀπάτη. διότι καταγορούμενος ἐστὶ τὸ νέος ἐστὶ πρότερον. ὄκ ἐλήφθη ὁ ὅλος ὑποκείμενος. ἢ ὁ ληφθῆ, ἀληθὴς ἔσται ἢ αὐτὴ σφῶν ὅτι καὶ τὶς νέος ὢν πρότερον γέρων ἐστὶ. καὶ πάλιν πᾶσα γυνὴ παρθένος ἐστὶ, ὄκ ἀληθὴς ὁ καὶ τὸ τὶς παρθένος γυνὴ ἐστὶ. ἀλλὰ τὸ τὶς παρθένος ὅσα πρότερον γυνὴ ὄστιν, ἀληθὴς. γυνὴ ὁ ἢ γεγαμημένη. Δείξας διὰ παραδειγμάτων πῶς αὐτὴ σφῶν οἱ προσδιορισμοὶ. μέλλει τὸ δεῖξαι καὶ ἀποδεικτικώτερον. λαμβάνει ὁ τὰ στοιχεῖα. διότι ἐκεῖ ἐλάμβανεν ὅρας καὶ ἐδείκνυεν ὅπως αὐτὴ σφῶν. εἶπεν ὅτι ἐκ τὸ ληφθέντων ὅρων γενέσθαι, τοιάνδε αὐτὴ σφῶν. καὶ ὁ πρότερον εἶναι ὅροι ληφθῶσιν, ὄκ ἂν ἢ ἀδιὰς αὐτὴ σφῶν πρὸς ἑαυτὸν. καὶ διὰ τὸ λαμβάνει τὰ στοιχεῖα. ἀδείκνυ δὲ δύο ἀκροατεῖ, οἷος αὐ βάλῃ ὅρας λαμβάνειν. διδάσκει ὁ πρῶτον πῶς τὸ ἀδιὰς, διὰ τὸ χρησιμεύειν αὐτῷ τοῦτο, ἢς ἀπὸ δεῖξιν τὸ αὐτὴ σφῶν τὰ ἄλλων προσδιορισμῶν. καὶ γὰρ τὸ ἀ ἤγουν τὸ ζῶον ἀδενὶ τὸ β' ὑπαρχεῖ. ἤγουν ἀδενὶ λίθῳ. καὶ τὸ β' ἤγουν ὁ λίθος ἀδενὶ ὑπαρξεῖ ὡ ἀ ἤγουν ὡ ζῷῳ. καὶ δὲ τις λέγει ὅτι ψεύδεται. ὁ λέγων τὸ β' ἀδενὶ ὡ ἀ ὑπαρχεῖ. ἀληθεύει ὁ ὁ λέγων τὸ β' τινὶ τῶν γ ὑπαρχεῖ. λοιπὸν ψεύδεται ὅτι καὶ ἢ πρότασις. ἢ τὸ ἀ τὸ ζῶον. μηδενὶ τὸ β' ὑπαρχεῖ. ἤγουν ὡ λίθῳ. ὅπως ὁ ὅτι ψεύδεται ὁρᾶ. ἢ γὰρ ὁ λίθος καὶ σὲ ὄκ ἐστιν ἀδενὶ ζῷῳ. ἀλλὰ τινὶ ζῷῳ. λάβῃ τὶ μέρος τὸ ζῷου. ἤγουν τὸ ἵππον. καθὸ ὁ λίθος κατηγορεῖται. ὁ γοῦν ἵππος, μέρος ἐστὶ καὶ τὸ ζῷου. ἔτι ὁ ὡς λέξεις καὶ τὸ λίθου. ἢ γὰρ ὁ λίθος καὶ τὸ ἵππου κατηγορεῖται. πῶς ὁ τὸ κατηγορούμενος καὶ τὸ πνος ὡς ὅλον περιέχει ἐκείνου καθὸ κατηγορεῖται. ἤγουν ἀδοσοῦς καὶ μὴ καὶ συμβεβηκὸς κατηγορεῖται. ὡς ὁ αἰῶς κατηγορούμενος καὶ τὸ σωκράτους. ὡς ὅλον κατηγορεῖται κατ' αὐτὸ ὁ ἵππος ἤγουν αὐτὸ μέρος ἐστὶ τὸ λίθου. καὶ τὸ μέρος ἐστὶν ἄλλο. ψεύδεται) λοιπὸν ἢ πρότασις ἢ τὸ ζῶον κατ' ἀδενὶς ὑπάρχει λέγουσα λίθου. τὸ γὰρ κατ' ἀδενὸς, ὅτως ὡρίσατο. ὅπερ οὐκ ἔστι τὶ μέρεον τὸ ὑποκειμένου. ἀφ' ὁ οὐκ ἀπεγορεύεται) ὁ κατηγορούμενος. καὶ γὰρ ὁ ἵππος μέρος τὸ λίθου. πῶς τὸ ζῶον ἀδενὶ λίθῳ ῥηθήσεται). ἀπὸ γὰρ τὸ ἵππου, οὐκ ἀπαγορευθήσεται) τὸ ζῶον. διότι καὶ μέρος τοῦ ζῷου ἐστὶ. ἐπεὶ γοῦν ἄτοπόν τι συνάγει) ἀπὸ τὸ λέγειν σὲ τὸ β' τινὶ τῷ ἀ ὑπαρχεῖν, λοιπὸν ἀληθὴς ὅτι τὸ, ὁ λίθος ἀδενὶ ζῷῳ. ψεύδεται) ὁ τὸ τινὶ. τὸ ὁ λευκὸν καὶ συμβεβηκὸς κατηγορούμενος τὸ αὐτὸ οὐκ ὡς ὅλον ἀλλὰ κατηγορεῖται διότι ἀδὲ περιέχει τὸ αὐτὸν ἢ ὁ ἀπόδειξις αὐτὴ, οὐκ ἔστι διὰ τὸ ὡς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς. καὶ ὁ ἐξηγητὴς λέγει διὰ πάντης γενέσθαι τὸ ἀπόδειξιν. Ἐφ δὲ τῷ ἀ ἤγουν τὸ ζῶον παντὶ ὑπαρχεῖ τῷ β' ἤγουν ὡ αἰῷ. καὶ τὸ β' ἤγουν ὁ αἰῶς ὑπαρξεῖ τινὶ τῷ ἀ. ἢ δὲ τις λέγει μὴ τινὶ ὑπαρχεῖ. ἀλλὰ τὸ β' ὁ αἰῶς μηδενὶ ὑπαρχεῖ ὡ ἀ. ἤγουν ὡ ζῷῳ. ἀδὲ τὸ ἀ ἤγουν τὸ ζῶον ὑπαρξεῖ ἀδενὶ ὡ β' ἤγουν ὡ αἰῷ. ἢ γὰρ ἀδὶς ὡς δεδεικται αὐτὴ σφῶν πρὸς ἑαυτὸν. καὶ διὰ τὸ λαμβάνει τὰ στοιχεῖα. ἀδείκνυ δὲ δύο ἀκροατεῖ. οἷος αὐ βάλῃ ὅρας λαμβάνειν. διδάσκει ὁ πρῶτον πῶς τὸ ἀδιὰς, διὰ τὸ χρησιμεύειν αὐτῷ τοῦτο. ἢς ἀπὸ δεῖξιν τὸ αὐτὴ σφῶν τὰ ἄλλων προσδιορισμῶν. καὶ γὰρ τὸ ἀ ἤγουν τὸ ζῶον ἀδενὶ τὸ β' ὑπαρχεῖ. ἤγουν ἀδενὶ λίθῳ. καὶ τὸ β' ἤγουν ὁ λίθος ἀδενὶ ὑπαρξεῖ ὡ ἀ ἤγουν ὡ ζῷῳ. καὶ δὲ τις λέγει ὅτι ψεύδεται. ὁ λέγων τὸ β' ἀδενὶ ὡ ἀ ὑπαρχεῖ. ἀληθεύει ὁ ὁ λέγων τὸ β' τινὶ τῶν γ ὑπαρχεῖ. λοιπὸν ψεύδεται ὅτι καὶ ἢ πρότασις. ἢ τὸ ἀ τὸ ζῶον. μηδενὶ τὸ β' ὑπαρχεῖ. ἤγουν ὡ λίθῳ. ὅπως ὁ ὅτι ψεύδεται ὁρᾶ. ἢ γὰρ ὁ λίθος καὶ σὲ ὄκ ἐστιν ἀδενὶ ζῷῳ. ἀλλὰ τινὶ ζῷῳ. λάβῃ τὶ μέρεον τὸ ζῷου. ἤγουν τὸ ἵππον. καθὸ ὁ λίθος κατηγορεῖται. ὁ γοῦν ἵππος, μέρεον ἐστὶ καὶ τὸ ζῷου. ἔτι ὁ ὡς λέξεις καὶ τὸ λίθου. ἢ γὰρ ὁ λίθος καὶ τὸ ἵππου κατηγορεῖται. πῶς ὁ τὸ κατηγορούμενος καὶ τὸ πνος ὡς ὅλον περιέχει ἐκείνου καθὸ κατηγορεῖται. ἤγουν ἀδοσοῦς καὶ μὴ καὶ συμβεβηκὸς κατηγορεῖται. ὡς ὁ αἰῶς κατηγορούμενος καὶ τὸ σωκράτους. ὡς ὅλον κατηγορεῖται κατ' αὐτὸ ὁ ἵππος ἤγουν αὐτὸ μέρος ἐστὶ τὸ λίθου. καὶ τὸ μέρος ἐστὶν ἄλλο. ψεύδεται) λοιπὸν ἢ πρότασις ἢ τὸ ζῶον κατ' ἀδενὶς ὑπαρχεῖ λέγουσα λίθου. τὸ γὰρ κατ' ἀδενὸς, ὅτως ὡρίσατο. ὅπερ οὐκ ἔστι τὶ μέρεον τὸ ὑποκειμένου. ἀφ' ὁ οὐκ ἀπεγορεύεται) ὁ κατηγορούμενος. καὶ γὰρ ὁ ἵππος μέρος τὸ λίθου. πῶς τὸ ζῶον ἀδενὶ λίθῳ ῥηθήσεται). ἀπὸ γὰρ τὸ ἵππου, οὐκ ἀπαγορευθήσεται) τὸ ζῶον. διότι καὶ μέρος τοῦ ζῷου ἐστὶ. ἐπεὶ γοῦν ἄτοπόν τι συνάγει) ἀπὸ τὸ λέγειν σὲ τὸ β' τινὶ τῷ ἀ ὑπαρχεῖν, λοιπὸν ἀληθὴς ὅτι τὸ, ὁ λίθος ἀδενὶ ζῷῳ. ψεύδεται) ὁ τὸ τινὶ. τὸ ὁ λευκὸν καὶ συμβεβηκὸς κατηγορούμενος τὸ αὐτὸ οὐκ ὡς ὅλον ἀλλὰ κατηγορεῖται διότι ἀδὲ περιέχει τὸ αὐτὸν ἢ ὁ ἀπόδειξις αὐτὴ, οὐκ ἔστι διὰ τὸ ὡς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς. καὶ ὁ ἐξηγητὴς λέγει διὰ πάντης γενέσθαι τὸ ἀπόδειξιν. Ἐφ δὲ τῷ ἀ ἤγουν τὸ ζῶον παντὶ ὑπαρχεῖ τῷ β' ἤγουν ὡ αἰῷ. καὶ τὸ β' ἤγουν ὁ αἰῶς ὑπαρξεῖ τινὶ τῷ ἀ. ἢ δὲ τις λέγει μὴ τινὶ ὑπαρχεῖ. ἀλλὰ τὸ β' ὁ αἰῶς μηδενὶ ὑπαρχεῖ ὡ ἀ. ἤγουν ὡ ζῷῳ. ἀδὲ τὸ ἀ ἤγουν τὸ ζῶον ὑπαρξεῖ ἀδενὶ ὡ β' ἤγουν ὡ αἰῷ. ἢ γὰρ ἀδὶς ὡς δεδεικται αὐτὴ σφῶν πρὸς ἑαυτὸν. καὶ διὰ τὸ λαμβάνει τὰ στοιχεῖα. ἀδείκνυ δὲ δύο ἀκροατεῖ. οἷος αὐ βάλῃ ὅρας λαμβάνειν. διδάσκει ὁ πρῶτον πῶς τὸ ἀδιὰς, διὰ τὸ χρησιμεύειν αὐτῷ τοῦτο. ἢς ἀπὸ δεῖξιν τὸ αὐτὴ σφῶν τὰ ἄλλων προσδιορισμῶν. καὶ γὰρ τὸ ἀ ἤγουν τὸ ζῶον ὑπαρξεῖ ἀδενὶ τὸ

Quidam homo ÷ albus
quoddam album est homo
nullu album est homo
nullus homo est albus

Quidam homo non ÷ animal falsa

mner. parti. nega.

e Conuersione mo
palium

Quæstio

mpossibile est sillo
nsmu fieri sine p
positione uniuersali

im propositionib
ignum particulare
ssumitur, & conclu
sio est particularis

Quæstio.
SOL°.

Quæstio.
SOL°.

Quæstio.
SOL°.

Quæstio.
SOL°.

ā. ζῶον
ρ. λίθος

Quæstio
SOL°

χειν ἤγουν τῷ αὐτῷ, καὶ τὸ β' ὁ αὐτός, πανὶ ὑπάρχει τῷ α ἤγουν τῷ λευκῷ. ἢ ὅτι φθορᾶς) τὸ τινὶ (ἀδὶ παντὸς ὄν ἢ ἢ
καὶ φασις ἀληθεύει ἢ ἡ ἀποφασις ἀληθεύσει καὶ σὲ τὸ οὐδενὶ. καὶ ἔστω τὸ β' ὁ αὐτὸς οὐδενὶ τῷ α ἤγουν τῷ λευκῷ.
ἢ ὁ ἀδὲς αὐτοῦ ἐστι πρὸς ἑαυτὸ. καὶ ἔστω καὶ τὸ α τὸ λευκὸν οὐδενὶ τὸ β' ἤγουν τῷ αὐτῷ. ἀλλ' ὅμως καὶ τινὶ. ἔστω αὐτὸ
τὸ λευκὸν καὶ οὐδενὶ καὶ τινὶ αὐτῷ ὅπερ ἀπόπτον. τὸ ὁ συνήχθω ἀπὸ τοῦ ὑποθεῖναί σε τὸ β' μηδενὶ ὑπάρχειν τῷ
α. φθοῦς αὐτὸ τὸ οὐδενὶ. καὶ ἀληθὲς ὅτι τὸ β' τινὶ τῷ α ὑπάρχει τὸ ὁ πᾶς οὐκ ἔπι δὲ κινοῦσι διὰ τὸ ἀδὲς αὐτοῦ
τὸν ἀπεγωγῆς. ὅτι οὐκ αὐτοῦ πρὸς ἑαυτὸ, ἀλλὰ διὰ τὸ τὸ ὅρων διάφορα. λαβὼν τὸ α ἀόριστον. τὸ ὁ β' ζῶον.
ὥστε καὶ τὸ α ἤγουν ὁ αὐτὸς τινὶ τῷ β' μὴ ὑπάρχει. ἤγουν τὸ παντὶ ζῴῳ, οὐκ ἀνάγκη καὶ τὸ β' τὸ ζῶον τινὶ τὸ α μὴ
ὑπάρχειν. ἤγουν τὸ παντὶ ἀνῷ. ἀλλὰ παντὶ διέξας ἀδὶ τὸ ὑπαρχόντων προτάσεων. πῶς ἡ καθόλου ἀποφατι
κὴ, ἀποστρέφει πρὸς ἑαυτὸ. καὶ πῶς ἡ καθόλου καὶ φατικὴ, αὐτοστρέφει πρὸς τὸ μέρος καὶ φατικὴ. ὡσαύτως ὁ
καὶ ἡ μέρει. νῦν παρὰ) καὶ ἀδὶ τὸ ἀναγκαῖον προτάσει διέξαι. πῶς ἡ καθόλου ἀποφατικὴ αὐτοστρέφει πρὸς
ἑαυτὸ. ἡ ὁ πᾶς καὶ ἡ τὶς. πρὸς τὸ τὶς προέτεξε ὁ τὰς ὑπαρχούσας προτάσεις τὸ ἀναγκαῖον, διὰ τὸ ἀπλοῦς
φαν ἔχειν ταύτας τὸ ἀποδεῖξαι (νῦν τὰς διὰ τὸ τῷ πεῖ ἑρμωνείας, οὐκ ἐμνημόνευσε τὸ μὴ τρόπον προτά
σεων προσδιορισμῶν. τὸ ἀναγκαῖον μηδενὶ εἶναι φημι. καὶ τὸ ἀναγκαῖον παντὶ εἶναι. καὶ τὸ οὐδενὶ) μηδενὶ εἶ
ναι. καὶ τὸ οὐδενὶ) παντὶ εἶναι. ἀλλὰ ἀπροσδιόριστος πάντας ὀβλώγκειν ἢ πῶν. σλωᾶτ εἶναι. οὐκ ἀδύνατον εἶ
ναι. συνδέχομαι εἶναι. οὐκ ἀναγκαῖον εἶναι. συνεπεῖται ὁ λαμβανόμενος προσδιορισμοὺς τὰς ἀναγκαῖας προτάσεις.
καὶ λέγομεν ὅτι φιλοσόφοις ὢν ὁ ἀριστοτέλης πεῖ προσδιορισμῶν. συ τῷ πεῖ ἑρμωνείας προσδιδέξας καὶ
τὰς ὀβ ὑποκειμένου καὶ κατηγορουμένου προτάσεις προσδιορισμεῖ λαβὼν, πεῖ πῶν ἡ γνῶσιν τὰς μὴ τρόπου
προτάσεις προσδιορισμεῖ. ἐπειγεκεῖ, ἄδηλον διδοῦς τοῖς μαθηταῖς προσδιορισμὸς ταύτας προσφέ
ρειν. συ ταῦτα ὁ πεῖ γενέσεως συλλογισμῶν διαλαμβάνων, ἐπεὶ ἀδύνατον ὅτι συλλογισμὸν γενέσθαι αὐδυ
ν ληφθῶσι προσδιορισμεῖν καθόλου πρότασιν, τούτου χάριν καὶ τὰς μὴ τρόπου προτάσεις προσδιορισμεῖ
λαμβάνει. καὶ ὅτι μερικὴ προσδιορισθῇ προσληφθέντος συ ταῖς προτάσεσι, καὶ τὸ συμπέρασμα μερικὸν συν
εκάν. ἔτι καὶ τὸ (ντᾶται πῶς περαῖῃ δεῖξαι ἀδὶ τὴν ἀναγκαῖον προτάσεων τὴν καθόλου ἀποφατικὴν
πρὸς ἑαυτὸ αὐτοστρέφουσαν. ἔλαβε τὴν ἀνάγκη μηδενὶ εἶναι. λοῦ συ τῷ πεῖ ἑρμωνείας, οὐκ ἀπόφασιν ἀλλὰ κατά
φασιν ἐκ μεταθέσεως εἰρηκεν. λέγων ἐκεῖσε καὶ ἀνάγκη μὴ εἶναι, ὡσαύτως καὶ ὁ οὐδενὶ) μὴ εἶναι λέγων κατάφα
σιν. συ πεῖθε ὁ τὴν οὐδενὶ) μηδενὶ εἶναι λαμβανόμενος ὡς ἀπόφασιν καὶ λέγομεν ὅτι αἱ αὐτὴ μένοι προτάσεις
αὐτοφατικῶς λαμβάνοι), ἢ τὸ τρόπου μόνον αἰρῆσαι (ὡς τῇ ἀνάγκη παντὶ, αὐτὴ μένοι. ἢ οὐκ ἀνάγκη παν
τὶ ἢ τὸ αἰρῆσαι τὸ ἀναγκαῖον, ἀόριστος ἔμενε καθόσον οὐκ ἔφαγεν ἕτερον τρόπον ἢ τὸ σλωᾶτ ἢ τὸ οὐδενὶ) μὴ
λῇ ἀναγκαῖον. ἢ ὁ πᾶς καὶ ἡ τὶς. πρὸς τὸ τὶς πρὸ ἔτεξε ὁ τὰς ὑπαρχούσας προτάσεις τὴν ἀναγκαῖον, διὰ τὸ ἀπλοῦς
φαν ἔχειν ταύτας τὴν ἀποδεῖξαι (ντᾶται διὰ τὸ τῷ πεῖ ἑρμωνείας, οὐκ ἐμνημόνευσε τὴν μὴ τρόπον προτά
σεων προσδιορισμῶν. τὸ ἀναγκαῖον μηδενὶ εἶναι φημι. καὶ τὸ ἀναγκαῖον παντὶ εἶναι. καὶ τὸ οὐδενὶ) μηδενὶ εἶ
ναι. καὶ τὸ οὐδενὶ) παντὶ εἶναι. ἀλλὰ ἀπροσδιόριστος πάντας ὀβλώγκειν ἢ πῶν. σλωᾶτ εἶναι. οὐκ ἀδύνατον εἶ
ναι. συνδέχομαι εἶναι. οὐκ ἀναγκαῖον εἶναι. συνεπεῖται ὁ λαμβανόμενος προσδιορισμοὺς τὰς ἀναγκαῖας προτάσεις.
καὶ λέγομεν ὅτι φιλοσόφοις ὢν ὁ ἀριστοτέλης πεῖ προσδιορισμῶν. συ τῷ πεῖ ἑρμωνείας προσδιδέξας καὶ
τὰς ὀβ ὑποκειμένου καὶ κατηγορουμένου προτάσεις προσδιορισμεῖ λαβὼν, πεῖ πῶν ἡ γνῶσιν τὰς μὴ τρόπου
προτάσεις προσδιορισμεῖ. ἐπειγεκεῖ, ἄδηλον διδοῦς τοῖς μαθηταῖς προσδιορισμὸς ταύτας προσφέ
ρειν. συ ταῦτα ὁ πεῖ γενέσεως συλλογισμῶν διαλαμβάνων, ἐπεὶ ἀδύνατον ὅτι συλλογισμὸν γενέσθαι αὐδυ
ν ληφθῶσι προσδιορισμεῖν καθόλου πρότασιν, τούτου χάριν καὶ τὰς μὴ τρόπου προτάσεις προσδιορισμεῖ
λαμβάνει. καὶ ὅτι μερικὴ προσδιορισθῇ προσληφθέντος συ ταῖς προτάσεσι, καὶ τὸ συμπέρασμα μερικὸν συν
εκάν. ἔτι καὶ τὸ (ντᾶται πῶς περαῖῃ δεῖξαι ἀδὶ τὴν ἀναγκαῖον προτάσεων τὴν καθόλου ἀποφατικὴν
πρὸς ἑαυτὸ αὐτοστρέφουσαν. ἔλαβε τὴν ἀνάγκη μηδενὶ εἶναι. καὶ τὸ οὐδενὶ) μὴ εἶναι λέγων κατάφα
σιν. συ πεῖθε ὁ τὴν οὐδενὶ) μηδενὶ εἶναι λαμβάνων ὡς ἀπόφασιν καὶ λέγομεν ὅτι αἱ αὐτὴ μένοι προτάσεις
αὐτοφατικῶς λαμβάνοι), ἢ τὸ τρόπου μόνον αἰρῆσαι (ὡς τῇ ἀνάγκη παντὶ, αὐτὴ μένοι. ἢ οὐκ ἀνάγκη παν
τὶ ἢ τὸ αἰρῆσαι τὸ ἀναγκαῖον, ἀόριστος ἔμενε καθόσον οὐκ ἔφαγεν ἕτερον τρόπον ἢ τὸ σλωᾶτ ἢ τὸ οὐδενὶ) μὴ
λῇ ἀναγκαῖον. ἢ ὁ πᾶς καὶ ἡ τὶς. πρὸς τὸ τὶς πρὸ ἔτεξε ὁ τὰς ὑπαρχούσας προτάσεις τὴν ἀναγκαῖον, διὰ τὸ ἀπλοῦς
φαν ἔχειν ταύτας τὴν ἀποδεῖξαι (ντᾶται διὰ τὸ τῷ πεῖ ἑρμωνείας, οὐκ ἐμνημόνευσε τὴν μὴ τρόπου

ἢ ὁ πᾶς, οὐδὲ τῇ κινήσει καὶ πρὸς ἑαυτὸν καὶ πρὸς τὴν τῆς ὅλης κινήσεως συνδεχομένου. διὸ καὶ πολλοῦ καὶ τοῦ τυχόντος ἡ τῆς κινήσεως ἀναίρεσις. καὶ γὰρ τὸ λυκὸν ὁ πατὴρ τῷ ζῴῳ ὑπάρχει. καὶ τὸ ζῷον ἢ ὁ πατὴρ τῷ λυκῷ ἢ τινὶ ἔσται τὸ ὃ καὶ τὸ ὁδεῖς μὴ οὐκ εἰσφέρειν πρὸς ἑαυτὸν ἀλλὰ πρὸς τὴν τῆς ὅλης συνδεχομένου, ἔσται φανερὸν ὅτι πρὸς τὸ συνδεχομένου λέγομεν τοῦτό ἐστιν οὐ τοῖς μέρεσιν ἀλλὰ τῷ ὅλῳ γινώσκειν ὅτι καὶ τὸ ὁδεῖς μηδενὶ ὑπάρχειν ἢ μὴ τινὶ ἦν ὁ πατὴρ τῷ λυκῷ, κατηφατικὸν ἔχει σχῆμα. καὶ γὰρ συνδεχομένου τὴν μὲν φύσιν τοιαύτην τὸ ὁδεῖς ἐστὶ τὸ τὸ ὅλῳ τὸ ὁ πατὴρ τῷ λυκῷ ἢ τινὶ ἦν

Quoddam animal est rrrationale
Quoddam animal nõ est rationale

σχήματος σημαίνει ὅτι ὁ συλλογισμὸς ὁ μερικὸς ὁ ἐκ τῆς καθ' ἕνος καὶ τινός, ἢ ἐκ τῆς ἀδιάφορος καὶ τινός, τέλειος γίνεται. καὶ καθ' ὃν τρόπον εἴπομεν, ἤγουν καθὸ τὸ ἄδυνατον τῆς α' σχήματος τέλειον φυλάττει. εἰ δὲ καὶ ποιῶν ἀτελεῖς τὸ τοῖς μέλλοις εἰπεῖν, διὰ τὸ δι' ἃς ἀδιώατον ἀπαγωγῆς παραδοῦναι, ἀλλ' ἐπὶ καὶ πλείους αὐτῆς ὀνομάζοντα ἐκ τῆς ὁρισμοῦ τῆς καὶ παντὸς καὶ τῆς μηδενός. εἰ γὰρ τὸ α' καὶ παντὸς τῆς β' ἐστι, τὸ δὲ β', οὐχὶ ὅλον περιέχει τὸ γ'. ἀλλὰ τὸ μέρος αὐτοῦ, διὰ τοῦ καὶ τὸ α' τινὶ τῷ γ' συμβαίνει. ὡς κατηγορούμενον καὶ τῆς μέρους τῆς γ'. καθ' ὃ καὶ τὸ β' κατηγορεῖται. ὥστε λοιπὸν ἔχει καὶ οὗτος ὁ συλλογισμὸς, τὸ τέλειον. καὶ τὸ εἰ ἀλλῷ συμβαίνον συμπέρασμα, ἀποδείξεως οὐδείς. ὡσαύτως καὶ εἰ τὸ α' κατὰ τοῦ τινὸς τῆς β'. τὸ δὲ β' οὐχ ὅλον περιέχει τὸ γ'. ἀλλὰ τί μέρος, ἤκοντως καὶ τὸ α' ἀπὸ τῆς γ' μερικῶς ἀποφάσκεται. ἤγουν οὐ παντὶ ὥστε καὶ οὗτος ὁ συλλογισμὸς, τὸ συμπέρασμα βέβαιον ἔχει καὶ μὴ δεόμενον ἀποδείξεως. ὁ δὲ ἀριστοτέλης εἰς τῷ τέλει τῶν χημάτων, αἰτιάται καὶ αὐτὸν, ὡς τὸ β' τρόπον τῆς πρώτης χήματος. καὶ δείκνυσι καὶ τὰ συμπεράσματα αὐτῶν ἔχοντα τὸ ἀξιόπιστον καὶ τὸ βέβαιον, διὰ τὴν ἀδιώατον ἀπαγωγῆς. ὅπου μαθόντες τὸν τέλει τῶν χημάτων. δεισάμενοι τὴν ὅτι τὸ καὶ μηδενὸς τὸ λογικὸν οὐδενὶ ἀλόγῳ. τὸ ἄλογόν τινι ζῴῳ. καὶ τὸ λογικὸν ἀμφὶ τὸ παντὶ ζῴῳ. εὐπαθῆ τὸ ζῶον ὅχ ὅλον περιέχει ἀπὸ τῆς ἀλόγου. ὁ αὐτὸς γὰρ ζῶον μὲν ἐστὶν ἄλογον ὁ οὐ. καὶ ἐπεὶ τὸ ἄλογον ὅχ ὅλον τὸ ζῶον περιέχει, διὰ τοῦ καὶ τὸ λογικὸν οὐ παντὶ ζῴῳ συμβαίνει καὶ τοῦτο

αὐτιστροφῶν. μέλλων δὲ αὐτιστροφὴν ποιῆσαι, τὴν μὴ πᾶς αὐτιστρέψει τὴν στέρησιν πρὸς τὴν μερικὴν καταφατικήν. οὐδέποτε δὲ γίνεται συλλογισμὸς τὴν μείζονος ὅσης μερικῆς, τῆς δὲ ἐλάττονος καθόλου. καὶ ἄρα καὶ ἄρα αὐτιστρέψει τὴν ἐλάττονα καὶ εἰπεῖν. καὶ τὸ ζῷον οὐδενὶ λίθῳ. καὶ ὁ λίθος οὐδενὶ ζῴῳ. τὸ ζῷον παντὶ κίνῳ, καὶ ὁ λίθος ἄρα οὐδενὶ κινῷ. ἀλλ' ἐπεὶ οὐ προέκειτο δεῖξαι τὴν λίθον οὐδενὶ κινῷ εἶναι, αὐτιστρέψαντα τὸ συμπέρασμα καὶ ἀπό. καὶ ὁ λίθος οὐδενὶ κινῷ συνήχθη δι' αὐτιστροφῆς. καὶ ὁ κῖνος ἄρα ἔσται οὐδενὶ λίθῳ. καὶ γὰρ οὐδὲς αὐτιστρέφει πρὸς ἑαυτὸ ὥστε ἔσται διὰ τῆς αὐτιστροφῆς ὁ αὐτὸς συλλογισμὸς γενόμενος. ἦγον ὁ β' τρόπος τῶν α' σχημάτων (διακινεῖ) καὶ διὰ τῆς ἀδιάφορον ἀπαγωγῆς, ὅτως. τὸ ψεῦδος) ὁ συμπεραίνει ὅτι ὁ κῖνος οὐδενὶ λίθῳ, ἀληθεύσει ὁ λέγων ὅτι ὁ ἄνθρωπος τινὶ λίθῳ (ἀδὶ παντὸς γὰρ τῶν αὐτῶν μὴ κατὰ φασιν ἢ ἀπόφασις ἀληθεύει) καὶ ὁ καὶ τὸ ζῷον παντὶ κίνῳ. καὶ γὰρ) ὁ τρίτος τρόπος τῶν α' σχήματος, συνάγων συμπέρασμα ὅτι τὸ ζῷόν τινὶ λίθῳ ἐστίν. ἀλλ' ὅλῳ καὶ οὐδενὶ λίθῳ. πόθεν δὲ τὸ ἀδύνατον τὸ συνάχθαι τὸ ζῷον καὶ τινὶ λίθῳ εἶναι καὶ οὐδενὶ. ἢ πάντως ἀπὸ μιᾶς τῶν δύο πυνθάνεσθαι. ἀλλ' ἢ μία μία ἢ τὸ ζῷον παντὶ κίνῳ εἶναι λέγουσα, ἔστιν ἀληθὴς. λέγει δὲ αὐτὴν ὑπόθεσιν εἶναι ψευδῆ, τὸ, ὁ κῖνος τινὶ λίθῳ ἐκ ταύτης γὰρ συνήχθη καὶ τὸ ἀδύνατον. καὶ ἐπεὶ ἐκ τῆς ὑποθέσεως ἀδύνατόν τι συνήχθη, ἀληθεύει αὐτὰ τὸ οὐδενὶ ἐστὶ τὸ διεκνεῦσαι αὐτό. ἦγον τὸ α' καὶ β' τρόπος τῶν δευτέρου σχήματος, καὶ τὸ ἀδύνατον ἀπάγοντας. ἦγον διὰ τῆς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς (ἐγὼν ὅτω ληφθῶσιν οἱ ὅροι ὥστε τὸ μὲν μέσον καὶ παντὸς καταγορεῦται τοῦ ὁ ἕτερος ἄκρος. τὸ ἕτερον ἄκρον καὶ μηδενός. τουτέστιν ἀληφθῶσιν δύο πρότασις καθόλου καὶ μονοειδῶς μόνες οὐ δευτέρου σχήματος, ὅ γίνεται) συλλογισμὸς τέλειος. ἀδὶ τὰ τέλειοι τὸ ἦγον τελειοῦ) τὸ ἀναγκαῖον τουτέστι τὸ συμπέρασμα. ὅ μόνον ἐκ τῆς δὲ ἀρχῆς ληφθεισῶν προτάσεων, ἀλλὰ καὶ δὲ ἄλλων. ἦγον ἐκ τῆς αὐτιστροφῆς καὶ τῆς ἀδιάφορον ἀπαγωγῆς. ἐκ τούτου τῆς ῥητῆς ἐρμηνεύσεις καὶ τὸ δὲ ἀρχῆς τῆς ῥητῶν σχημάτων ῥηθέν. τὸ, ἀπλῶς ὁ λέγω συλλογισμόν, τὸ προσδεόμενον, ἐπὶ τοσοῦτον ἢ μόνον νοεῖ) ὡς ἐρμηνεύεται, ἐὰν προσδεόμενον τὸ μὲν εἶναι καὶ μιᾶς αὐτιστροφῆς νοηθέν. τὸ ὁ πλείονα αὐτὶ δύο αὐτιστροφῶν, ἀλλὰ καὶ εἰ τοῦ καὶ καὶ ὅτως. τὸν προσδεόμενον εἶναι καὶ μιᾶς αὐτιστροφῆς καὶ πλείονα, ἤγον δύο αὐτιστροφῶν. καὶ τὰς ἀδιάφορον ἀπαγωγὰς. ἐκ τῆς μιᾶς αὐτιστροφῆς καὶ τῆς ἀδιάφορον ἀπαγωγῆς. τὸ ὁ πλείονα αὐτὶ δύο αὐτιστροφῶν. ἢ μόνον ἐκ τῆ

ἀπαγωγῆς. εἰ γὰρ ἐκ δύο προτάσεων καταφατικῶν καθόλου οὐ γίγνεται συμπέρασμα, ἀνάγκη σωαχθῆναι τὸ οὐδενί. ἀδύ γὰρ τῶν ἀποφατικῶς ἀποκειμένων, ἢ ἡ κατάφασις ἢ ἡ ἀποφασις. καὶ εἰ τὸ ζῶον οὐδὲ μιᾶς οὐσίας κατὰ τὸν ἀντιπίπτοντα ἢ δὲ οὐσία παντὶ ἀνθρώπῳ, γίγνοιτο ὁ δεύτερος τρόπος τοῦ πρώτου χρήματος σωάγων τὸ ζῶον οὐδενὶ ἀνθρώπῳ ὑπάρχειν. ἵνα τὸ ζῶον παντὶ ἀνθρώπῳ ἀδύνατον ἄρα τὸ ζῶον καὶ παντὶ ὑπάρχειν ἀνθρώπῳ τῇ οὐδενί. τὸ δ' ἀδύνατον σωαχθῆναι οὐκ ἀπὸ τῆς κειμένης προτάσεως, ἀλλὰ παρὰ τὴν ὑποτεθεῖσαν παρὰ τὴν ἀντιπίπτοντα. ἤγουν τὴν ὅτι τὸ ζῶον, οὐδὲ μιᾶς οὐσίας. καὶ ἐπεὶ τὸ ἄτοπον σωαχθὲν ἀπὸ τῆς μηδενὶ ἀληθὲς ἄρα τὸ τινὶ σωαχθήσεται δὲ τὸ συμπέρασμα τοῦτο, ἐκ τῆς ἐκθέσεως ἤγουν καὶ ἐκ τῆς ἐκθέσεως. εἰ γὰρ ἡ οὐσία καὶ κατὰ παντὸς ἀνθρώπου κατηγορεῖται, λοιπὸν καὶ κατὰ παντῶν τῶν μερῶν τοῦ ἀνθρώπου κατηγορηθήσεται. ἔκθου δὴ μέρος τοῦ σ' τοῦ ἀνθρώπου, ὃν ἤγουν τὸν σωκράτη. ἀλλ' εἰ καὶ τὸ ζῶον κατὰ παντὸς ἀνθρώπου κατηγορεῖται, λοιπὸν καὶ κατὰ τοῦ σωκράτους κατηγορηθήσεται. δυείσκεται γοῦν ὁ σωκράτης μέρος ἤγ τοῦ ζῶου καὶ τῆς οὐσίας. καλῶς ἄρα σωηχθὲν ὅτι τὸ ζῶον τινὶ οὐσίᾳ. ἤγουν τῷ σωκράτει καὶ εἰ τὸ ρ ἤγουν τὸ ζῶον κατηγορεῖται κατὰ παντὸς τοῦ σ' ἤγουν τοῦ λογικοῦ. τὸ δ' τὸ ἤγουν τὸ ἄλογον κατὰ οὐδενὸς τοῦ λογικοῦ. ἔσται συλλογισμὸς καὶ συμπέρασμα ὅτι τὸ τὸ τινὶ τῷ ρ' οὐχ ὑπάρξει. ἤγουν τὸ ἄλογον οὐ παντὶ ζῶῳ. ὁ δὲ ἄλλος τρόπος ἔσται τῆς ἀποδείξεως. τουτέστι ἀποδειχθήσεται γὰρ καὶ διὰ τῆς αὐτηρεφοῦς ἤγ τῆς εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς. ὥσπερ καὶ τὸν πρῶτον τρόπον τοῦ τρίτου χρήματος ἀποδείξομεν. Εἰ δὲ τὸ οὐ τοῦ ἄκρου καθόλου κατηγορεῖται ἤγ τοῦ μέρους, τὸ δ' ἕτερον μερικῶς, ἐὰν τὸ καθόλου κατηγορούμενον ἤγ τοῦ μέσου καταφατικῶς κατηγορεῖται, τὸ δὲ κατηγορούμενον μερικῶς ἤγ τοῦ μέσου, καταφατικῶς ὡσαύτως κατηγορεῖται, ἀνάγκη γίνεσθαι συλλογισμόν, κἂν ὁποτέρω γοῦν ἢ καθόλου τῶν ὅρων. ἤγουν ὅτι τὸ τὸ τὸ κατὰ παντὸς κατηγορεῖται τοῦ σ'. τὸ δὲ ρ' κατὰ τινὸς τοῦ σ', εἴτε τὸ ρ κατὰ παντὸς τοῦ σ'. εἰ γὰρ τὸ μὴ ρ. ἤγουν τὸ ἔμψυχον κατὰ παντὸς τοῦ σ', ἤγουν τοῦ ζῶου κατηγορεῖται. τὸ δὲ π' ἤγουν τὸ λευκὸν κατὰ τινὸς ζῶου κατηγορεῖται συμπέρανεῖται ὅτι τὸ λευκὸν τινὶ ἐμψύχῳ. μέλλων δὲ τοῦτο δεῖξαι διὰ τῆς αὐτηρεφοῦς, ἀδύνατον τὴν ἐλάττονα πρότασιν τὴν τῆς αὐτηρέψαι, ἵνα μὴ καὶ ἡ μείζων πρότασις ἤγ ἐλάττων μερικὴ γένωνται, ἐκ δὲ δύο μερικῶν, συλλογισμὸς οὐκ ἔσται. ἀνάγκη γοῦν αὐτηρέψαι τὴν μείζονα εἰ γὰρ τὸ λευκὸν τινὶ ζῴῳ, καὶ τὸ ζῶον τινὶ λευκῷ καὶ ἐπεὶ τὸ ἔμψυχον παντὶ ζῴῳ. τὸ δὲ ζῶον τινὶ λευκῷ, συμπεραινεῖ ὅτι τὸ ἔμψυχον τινὶ λευκῷ ὑπάρχει. ἀλλ' οὐ πρόσκεται δεῖξαι τοῦτο. ἀλλ' ὅτι τὸ λευκὸν τινὶ ἐμψύχῳ. ὥστε ἐπεὶ αὐτηρέφει ἡ τις πρὸς ἑαυτήν, εἰ τὸ ἔμψυχόν τινι λευκῷ, ἤγ τὸ λευκὸν τινὶ ἐμψύχῳ. καὶ δεδείκται διὰ δύο αὐτηρεφῶν δεικνύμενα γε καὶ διὰ τῆς ἐκθέσεως. εἰ τὸ ἔμψυχον κατὰ παντὸς ζῴου κατηγορεῖται, καὶ κατὰ τοῦ πλάτωνος ἄρα κατηγορηθήσεται μέρος ὄντος τοῦ ζῴου. ὥστε ὁ πλάτων μέρος ἐστὶ καὶ τοῦ ἐμψύχου. καλῶς ἄρα συμπεράνεται. ὅτι ὁ ἄνθρωπος τινὶ ἐμψύχῳ. ἤγουν ᾧ πλάτωνι, διότι ἤγ ὁ ἄνθρωπος κατὰ τινὸς ζῴου κατηγορούμενος, κατὰ τοῦ πλάτωνος κατηγορεῖται. μέρος ἄρα καὶ ὁ πλάτων τοῦ ἀνθρώπου. ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡ μείζων ἐστὶ καθόλου καταφατική. ὡς ὁ ζῶον παντὶ ἀνθρώπῳ, ἡ δὲ ἐλάττων μερικὴ καταφατικὴ ὡς ὁ λευκὸν τινὶ ἀνθρώπῳ, ἔσται συμπέρασμα ὅτι τὸ ζῶον τινὶ λευκῷ. ἀποδειχθήσεται δὲ ὁ συμπέρασμα καλῶς σωαχθὲν καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἤγουν διὰ τῆς αὐτηρεφοῦς εἰ αὐτηρέψεις τὴν ἐλάττονα πρότασιν, καὶ διὰ τῆς ἀδυνάτου ἀπαγωγῆς. καὶ διὰ τῆς ἐκθέσεως. ἔκθου γὰρ μέρος τοῦ ἀνθρώπου τὸν σκύθην ὁ γοῦν λέγων ὁ λευκὸν τινὶ ἀνθρώπῳ ὑπάρχει, καὶ κατὰ τοῦ σκύθου ὁ λευκὸν κατηγορεῖ. ἀλλὰ καὶ ὁ ζῶον παντὸς ἀνθρώπου κατηγορούμενον, κατηγορηθήσεται καὶ ἤγ τοῦ σκύθου. μέρος ἄρα τοῦ λευκοῦ καὶ τοῦ ζῴου ὁ σκύθης. καλῶς ἄρα συμπεραίνεται ὁ ζῶον τινὶ λευκῷ ὑπάρχει. ἤγουν τῷ σκύθῃ. δὲ καὶ ὁ συλλογισμὸς ὁ ἀπὸ τῆς πᾶς καὶ τὶς ἀπλούστερος ὅτι τῆς ἀπὸ τῆς τὶς καὶ πᾶς συλλογισμοῦ, καθόσον οὔτε μὴ διὰ μιᾶς αὐτηρεφοῦς δείκνυται, ὁ δ' ἀπὸ τῆς τὶς καὶ πᾶς διὰ δύο αὐτηρεφῶν, καὶ διατῆς τὸ ἔσθ τὸν ἀπὸ τῆς πᾶς καὶ τὶς, προτεκτῆναι ὡς ἀπλούστερον. τῆς ἀπὸ τῆς τὶς καὶ πᾶς. προτάσει δὲ οὔτος, διόπερ οὐδὲ τοῦ τρίτου χρήματος, ὁ κῦρος καὶ τὴν σύστασιν τοῦ συλλογισμοῦ, ἢ ἐλάττων πρότασις ἔχει. εἴγε ἐστὶ καταφατική. ἐπεὶ δὲ ἀπὸ τῆς τὶς ἤγ πᾶς οὐ μερικὴν ἔχει τὴν ἐλάττονα καταφατικῶς ἀλλὰ καὶ καθόλου, προτάσει τοῦ συλλογισμοῦ τοῦ ἔχοντος τὴν ἐλάττονα μερικῶς καταφατικῶς. ὁ γὰρ καθόλου τιμιώτερον τοῦ μερικοῦ. ὁ δὲ συλλογισμὸς ὁ τὴν μείζονα ἔχων στερητικῶς μερικῶς. ὡς τὸ λευκὸν οὐ παντὶ ἀνθρώπῳ. τὴν δὲ ἐλάττονα καθόλου καταφατικῶς ὡς τὸ ζῶον παντὶ ἀνθρώπῳ, οὐ δείκνυται διὰ τῆς αὐτηρεφοῦς. ἢ γὰρ τὴν ἐλάττονα τὴν πᾶς αὐτηρέψας, γίνεται ἢ ἐλάττων μερικὴ τίς, ἔχοις δὲ ἤγ τὴν μείζονα μερικῶς καὶ στερητικῶς, ἤγ συλλογισμὸς οὐκ ἔστιν ἀπὸ δύο μερικῶν. δείκνυται δὲ διὰ τῆς ἀδυνάτου ἀπαγωγῆς καὶ διὰ τῆς ἐκθέσεως. ἐπεὶ γὰρ τὸ λευκὸν οὐκ ἀπὸ παντὸς ἀνθρώπου ἀποφάσκεται ἀλλὰ ἀπό τινος, λάβε μέρος τοῦ ἀνθρώπου οὗ ἀποφάσκεται τὸ λευκὸν, τὸν αἰθίοπα. κατηγορεῖται δὲ καὶ τὸ ζῶον κατὰ παντὸς ἀνθρώπου, λοιπὸν ἤγ τοῦ αἰθίοπος. μέρος ἄρα ὁ αἰθίοψ τοῦ ζῴου καὶ τὸ λευκὸν λοιπὸν οὐ παντὶ ζῴῳ ὑπάρχει, τοῦ αἰθίοπος ἀποφάσκεται τοῦ δὲ μηδενὶ, οὐκ ἔστι λαβεῖν ὅρους δι' ὧν σωαχθήσεται τὸ οὐδενί. διόπερ ὁ ρ' οὐ παντὶ τῷ σ' ὑπάρχον, τινὶ ὑπάρχει. τὸ γὰρ οὐ πᾶς τουτέστι τῷ πᾶς

Quidam hó nó est albus
Omnis hó est ál
Quoddam ál nó ÷ albú
Nullum ál est album
Omnis hó est animal
Quádá hó est albú
Quoddam albú ÷ animal

π. ál
ρ. album
σ. homo

Ferison
Nullum album ál
Quidam hó ÷ alb
Quoddam albú nó ÷ al

Dorapti
Celarent
Disamis
Darij
Quare qui sit qr tus modus simplicior tertio, anteferatur ille huic
Bocardo · 5 modus
Datisi · 4 modus
Disamis · 3 modus
Demonstratio per syllogismum expositorium

EXCONTRADICTIONE.

ΒΙΒΛΙΟΝ ά. genau

IX

ἰδὶ τῆς εὐδεχομένης ὕλης. ἀπὸ δὲ τῆς πᾶς καὶ τὶς συλλογισμὸς ἐγένετο σωάγων τὸ τινὶ εἰ δὲ τὶς εἴη ἀπὸ τῆς πᾶς καὶ τὶς σωάγεσθαι συμπέρασμα ὅτι τὸ π' οὐδενὶ τῷ ρ' ἔσω κατ' ἐκεῖνον σωαχθήσεται συμπέρασμα, ὅτι τὸ π' τινὶ τῷ ρ' ὑπαρχεῖ. ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν εὐστάμενον ὅτι τὸ π' οὐδενὶ τῷ ρ'. καὶ ἐπεὶ ἀδύνατον ὅτι τὸ τὸ π' εἶναι καὶ τινὶ τῷ ρ καὶ οὐδενὶ, ψεύδεται ἄρα τὸ οὐδενί. τινὰ δὲ τῶν αὐτιγράφων, οὔπω ποιοῦσι τὼ εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγὴν, εἰ τὸ π' οὐδενὶ τῷ ρ' κατὰ τὸν εὐστάμενον, τὸ δὲ ρ' τινὶ τῷ σ'. καὶ τὸ π' ἄρα οὐ παντὶ τῷ σ'. ἀλλ' ὑπέκειτο τὸ π' καὶ παντὶ τῷ σ'. τὸ γοῦν ἀδύνατον. τοῦτο σωηχθὲν, ἀπὸ τὸ τὸν εὐστάμενον θεῖναι ὅτι τὸ π' οὐδενὶ τῷ ρ' ὑπαρχεῖ. ψεύδες ἄρα τὸ οὐδενί. ἐπεὶ δὲ τὸ οὐ παντὶ ἀδιόριστόν ἐστιν ὡς ἡ εὐ τοῖς πρότερον δέδεικται λαμβάνεται γὰρ ἡ οὐ πᾶς καὶ αὐτὶ τὸ οὐδεὶς ἰδὶ τῆς ἀδυνάτου ὕλης, ἀληθεύει γὰρ ὁ λέγων τὸ πέρατον οὐ παντὶ ἀνθρώπῳ ὑπάρχει. ὡς τῆς οὐ πᾶς εὐταῦθα ἰσοδυναμοῦσης τῇ οὐδενὶ. λάβε ὅρους εὐ οἷς ἡ οὐ πᾶς ἰσοδυναμεῖ τῇ οὐδεὶς καὶ σωάξεις τὸ οὐδενί. λάβε τὸ π' ἔμψυχον τὸ ρ' λίθος. καὶ τὸ σ' ζῶον. τὸ ἔμψυχον παντὶ ζῴῳ. ὁ λίθος δὲ παντὶ ζῴῳ. ἤγουν οὐδενὶ. καὶ τὸ ἔμψυχον ἄρα οὐδενὶ λίθῳ. εἶον τινὶ ἀγρίῳ λέγεται καὶ οὐκ παντὶ, διόπερ τὸ ἄγριον οὐ μόνον ἰδὶ τῶν ζῴων λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἰδὶ τῶν φυτῶν. βοτάνας γὰρ ἀγρίας φαμεν. ὅταν δὲ ὁ μείζων ἢ καθόλου στερητικός. ὁ δὲ ἐλάττων μερικὸς στερητικός. εἶον τὸ π' οὐδενὶ τῷ σ'. τὸ ρ' οὐ παντὶ τῷ σ', ἀσυλλόγιστός ἐστιν ὁ συλλογισμός. καὶ τὸ μὴ μηδενὶ ὑπαρχεῖ εἰσὶν ὅροι, κόραξ. χιών. λευκόν. οὐκ ἔστι δὲ λαβεῖν ὅρους δι' ὧν σωάξεις τὸ παντί. διόπερ τὸ ρ' οὐ παντὶ τῷ σ', ταυτὸν ὅτι τῷ τινὶ καὶ γίνεται συλλογισμός ὁ συλλογισμός. ἀπὸ τῆς οὐδεὶς καὶ τὶς, συλλογισμὸς ὅτι σωάγων τὸ δ παντὶ εἰ δὲ τὶς εὐίστατο λέγων σωάγεσθαι τὸ συμπέρασμα τὸ π' παντὶ τῷ ρ'. ἰδὶ δὲ καὶ τὸ ρ' τινὶ τῷ σ', ἔσται καὶ τὸ π' τινὶ τῷ σ'. ἀλλ' ὑπέκειτο καὶ οὐδενί. τὸ ἄτοπον σωηχθὲν ἐκ τῆς ὑποθέσεως σωάγειν τὸν εὐστάμενον τὸ π' παντὶ τῷ ρ' ἀλλ' ἐπεὶ ἡ οὐ πᾶς ἀδιόριστός ἐστιν. καὶ οὐ μόνον ἰσοδυναμεῖ τῇ τὶς ἰδὶ τῆς εὐδεχομένου ὕλης. ἀλλὰ καὶ τῇ οὐδεὶς ἰδὶ τῆς ἀδυνάτου, διέξεις καὶ τὸ παντὶ σωαγόμενον εἰ λάβοις ὅρους εὐ οἷς ἡ οὐ πᾶς, ἰσοδυναμεῖ τῇ οὐδεὶς. εἶον, ζῶον. ἄνθρωπος. ἡμίμβιον. μέσον ὁ ἡμίμβιον. τὸ δὲ π' ζῶον. τὸ δὲ ρ' ἄνθρωπος. ἐὰν δὲ ἑκάτερον τῶν ἄκρων, κατηγορεῖται κατὰ τινος τοῦ μέσου. ὡς εἶναι τὸ π' τινὶ τῷ σ'. τὸ δὲ ρ' τινὶ τῷ σ'. ἢ μὴ ὑπαρχεῖ. ἤγουν οὐ παντὶ. ὡς εἶναι τὸ π' οὐ παντὶ τῷ σ' καὶ τὸ ρ' οὐ παντὶ τῷ σ'. ἢ τὸ μὴ τινὶ. ὁ δὲ μὴ παντὶ. ὡς εἶναι τὸ π' τινὶ τῷ σ', καὶ τὸ ρ' οὐ παντὶ τῷ σ'. ἢ τὸ αὐάπαλιν. ἢ ἀδιόριστος ὡς τὸ π' ὑπάρχει τῷ σ' καὶ τὸ ρ' ὑπάρχει τῷ σ'. ὅπερ ταυτὸν ὅτι τὸ π' τινὶ τῷ σ'. ἢ τὸ π' οὐχ ὑπαρχεῖ τῷ σ'. ὃ ταυτὸν ὅτι τὸ οὐ παντὶ. ἢ τὸ ρ' οὐχ ὑπάρχει τῷ σ'. ὃ ταυτὸν ὅτι τῷ οὐ παντὶ. εἰ γὰρ ἀπροσδιόριστοι πρότασις, ἰσοδυναμοῦσι τοῖς μερικοῖς προσδιορισμοῖς συλλογισμὸς οὐ γίνεται. πάντες γὰρ πλεονοῦσι προσλαμβανομένων τινῶν. ἤγουν ἢ δι' αὐτηρεφῆς, ἢ διὰ τῆς εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς, ἢ καὶ δι' ἀμφότερον. καὶ ὅτι καθόλου συμπέρασμα, ἀσωάγεται ἰδὶ τῶν γ' σχήματος ἀλλὰ πάντες μερικά. Ἐπεὶ δὲ ἐμνήσθη καὶ ἀσυλλογίστων συλλογισμῶν, πειρᾶται νῦν δεῖξαι, ποῖοι ἀσυλλόγιστοι συλλογισμοὶ δύνανται θεραπεῖαν δέξασθαι καὶ συλλογισμοὶ γενέσθαι καὶ ποῖοι οὐ δύνανται θεραπευθῆναι. ἤγ φησὶν ὅτι ὁ συλλογισμὸς ὁ ἀπὸ τῆς οὐδεὶς καὶ οὐδεὶς, ἀσυλλόγιστος διαμένει εἰ ἀ καὶ β' καὶ γ' σχήματι ὡσαύτως καὶ ἰδὶ τῶν β' σχήματος ὁ ἀπὸ τῆς πᾶς καὶ πᾶς, ἀσυλλόγιστος διαμένει. οἷον ἰδὶ ὁ χαρήσας αὐτηρέψαι πρότασιν. εἴτε τὴν μείζονα εἴτε τὴν ἐλάττονα, ἢ μείζων πρότασις γίνεται μερικὴ. ἀλλὰ καὶ ὁ ἀπὸ δύο μερικῶν, εἴτε καταφατικῶν εἴτε ἀποφατικῶν, συλλογισμὸς καὶ εὐ τοῖς τρισὶ σχήμασι ἀσυλλόγιστος διαμένει. εἰ δὲ ἡ μείζων πρότασις ἢ καθόλου καταφατική, ἢ μερικὴ καταφατική, ἢ δὲ ἐλάττων καθόλου ἀποφατική, ἀσυλλόγιστος ἔσται. ὁ συλλογισμὸς ὅτι, δύναται ὁ συλλογισμὸς γενέσθαι τῶν δύο προτάσεων αὐτηρεφασῶν, πλὴν οὐ σωάξεις συμπέρασμα ὅτι τὸ ἀ οὐ παντὶ τῷ γ', ἀλλ' ὅτι τὸ γ' οὐ παντὶ τῷ ἀ. ὡσαύτως καὶ ἀ β' ἐστὶν οὐ παντὶ ἢ δὲ β, γ' οὐδενὶ εὐ ἀ σχήματι. ἀσυλλόγιστος μὴν ὁ συλλογισμὸς, συλλελογισμένος δὲ ἔσται, ἐὰν αὐτηρέψῃς καὶ τὸν δύο προτάσεις καὶ ἰδὶ τῶν δεύτερον σχήματος, ἐὰν ἡ μείζων ἐστὶ τὶς. ἢ δὲ ἐλάττων οὐδεὶς, ἀσυλλόγιστον ὅτι τὸ σχῆμα. εἰ δὲ αὐτηρέψῃς τὴν οὐδεὶς, διὰ τῆς αὐτηρεφῆς, συλλελογισμένος γίνεται, σωάγων τὸ ξ, οὐ παντὶ ὦ γ'. ἐὰν δὲ ἡ μείζων ἐστὶ τὶς ἢ δὲ ἐλάττων οὐδεὶς ἰδὶ τῶν τρίτου σχήματος, ἀσυλλόγιστος ὅτι καὶ οὗτος. αὐτηρεφήσας δὲ τὴν τὶς, συλλογισμὸν ποιήσεις. ὅτι τὸ ρ' οὐ παντὶ τῷ π'. δῆλον ὂν εὐ τοῖς τρισὶ σχήμασιν. ὅτι εἰ ἀσυλλόγιστοι συλλελογισμένοι γίνονται, διὰ τῆς αὐτηρεφῆς καὶ ὅτι τὸ ἀδιόριστον αὐτὶ τῶν μερικῶν προσδιορισμῶν τῶν τὶς λαμβανόμενον, τὸν αὐτὸν ποιήσει συλλογισμὸν εὐ πᾶσι τοῖς σχήμασιν. ὃν ἐποίει καὶ ὁ μερικὸς προσδιορισμὸς κείμενος. οἷον εἰ εἴποι ὅτι τὸ ἀ παντὶ τῷ β'. τὸ β' ὑπαρχεῖ ὦ γ', σωάξεις ὅτι τὸ ἀ τινὶ τῷ γ'. ὁ σωήγετο καὶ ὅτε ἔλεγες ὅτι τὸ β' τινὶ τῷ γ'. Ἡ γὰρ δεικτικῶς τὸ λαμβῶν ἤγουν δι' αὐτηρεφῆς, καὶ γίνεται τὸ ἀ σχῆμα. ἢ διὰ τῆς εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς καὶ ὅτι τὸ ἀ σχῆμα γίνεται. διέξεις ποῖαι τῶν ἀσυλλογίστων συζυγιῶν δύνανται ἰδῶν καὶ συλλελογισμένα γενέσθαι καὶ ποῖαι ὄ, νῦν ὄξυμνεῖ ἤγ τοὺς δύο τρόπους τοὺς καθόλου τοῦ ἀ σχήματος, ἤγουν

Omne animal uiuú
Quoddam animal nó ÷ lapis
Quidam lapis nó ÷ uiuú · idest
Nullus lapis ÷ uiuú

Nullú albú est cornus
Quoddam albú non est nix
Quædam nix nó ÷ cornus
Omnis nix est cornus
Quoddam album est nix
Quoddam album est cornus

Darij

Nulla cerusta est nix
Quædá cerusta nó ÷
Quidam hó nó est ó

Videtur deesse · ij tiui tū · σ.

Exmaiore uniu negat · & minor parti · nega · mi

π. corvus
ρ. Nix
σ. Albú

π. ζῶον
ρ. ἄνθρ
σ. ἡμίμβιον

Qui syllogismi n les medelam cap & fiant utiles & perstent inutiles

Nam si conuertis min necessario conuertend maior ut seruetur lex figuræ

τὸν ἀπὸ τῆς πᾶς καὶ πᾶς. καὶ τὸν ἀπὸ τῆς οὐδεὶς καὶ πᾶς. ὡς δ' ἀπλῶν τελειουμένων πάντων τῶν ἐν τῷ β' καὶ γ' σχήματι συλλογισμῶν, καὶ ἁπλῶν τῶν ἐν τῷ α σχήματι μερικῶν συλλογισμῶν, τὸν ἀπὸ τῆς πᾶς καὶ τὶς φημί. καὶ τὸν ἀπὸ τῆς οὐδεὶς καὶ τὶς πάντες οἱ συλλογισμοὶ ὡς εἴπομεν, ἀνάγονται εἰς τὴν ἐν τῷ α σχήματι β' καθόλου συλλογισμούς· οἱ μὲν γὰρ ἐν τῷ β' σχήματι πάντες καὶ οἱ καθόλου καὶ οἱ μερικοὶ συλλογισμοὶ τελειοῦνται δι' ἐκείνων, ἤγουν διὰ τῶν α καὶ β' τρόπον τῶν α σχήματος. πλὴν οἱ μὴ καθόλου δύο συλλογισμοὶ οἱ ἐν τῷ β' σχήματι ὅτε ἀπὸ τῆς οὐδεὶς καὶ πᾶς, καὶ ὁ ἀπὸ τῆς πᾶς καὶ οὐδεὶς διὰ τῆς ἀντιστροφῆς τῆς στερητικῆς προτάσεως τελειοῦνται, ἥτις ἡ ἀντιστροφή, τὸν β' τρόπον ποιεῖ τῶν α σχήματος· οἱ δὲ μερικοὶ συλλογισμοὶ τῶν β σχήματος, ὅτε ἀπὸ τῆς οὐδεὶς καὶ τὶς, καὶ ἀπὸ τῆς πᾶς καὶ οὐ πᾶς, τελειοῦνται διὰ τῆς εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς. πλὴν ὁ μὲν ἀπὸ τῆς οὐδεὶς καὶ τὶς, τελειοῦται διὰ τῶν β' τρόπον τῶν α σχήματος τοῦτον γὰρ ποιεῖ ἡ εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγή· ὁ δὲ ἀπὸ τῆς πᾶς καὶ οὐ πᾶς, τελειοῦται διὰ τῶν α τρόπον τῶν α σχήματος. ἡ γὰρ εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγή, τὸν α τρόπον ποιεῖ τῶν α σχήματος· οἱ δὲ ἐν τῷ α σχήματι μερικοὶ συλλογισμοὶ οὐδὲ τελειοῦται μὲν καὶ τὸ βέβαιον ἔχουσι καὶ ἀξιόπιστον, καὶ δι' ἑαυτῶν διὰ τὸ δύνασθαι τὸν ἀδύνατον διὰ τῶν ὁρισμῶν τῶν κατὰ παντὸς καὶ κατὰ μηδενὸς δεικνύειν, καλῶς συνάγοντας τὸν μὲν τὶ, τὸν δὲ τὸ οὐ παντί· δύνανται καὶ διὰ τῶν καθόλου τρόπον τῶν β' σχήματος διαχθῆναι τὸ τέλειον ἔχοντες· διὰ γὰρ τῆς εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς οἱ ἐν τῷ α σχήματι μερικοὶ συλλογισμοὶ ἀνάγονται εἰς τὴν β' καθόλου τρόπους τῶν β' σχήματος, καὶ συλλογίζονται οὕτως πάντες οἱ μερικοὶ συλλογισμοὶ οἱ ἐν τῷ α σχήματι ἀνάγονται εἰς τοὺς ἐν τῷ β' σχήματι καθόλου δύο συλλογισμούς, οἱ δὲ ἐν τῷ β' σχήματι πάντες καθόλου καὶ μερικοὶ συλλογισμοὶ, ἀνάγονται εἰς τὴν ἐν τῷ α καθόλου συλλογισμόν· πάντες ἄρα οἱ ἐν τῷ α σχήματι μερικοὶ συλλογισμοὶ, ἀνάγονται εἰς τὴν ἐν τῷ α καθόλου συλλογισμόν· πάντες ἄρα οἱ ἐν τῷ α σχήματι μερικοὶ συλλογισμοὶ, ἀνάγονται εἰς τὴν ἐν τῷ β σχήματι καθόλου συλλογισμούς· οἱ δὲ ἐν τῷ γ' σχήματι καθόλου συλλογισμοὶ δύο τελειοῦνται διὰ τῶν δύο καθόλου συλλογισμῶν τῶν ἐν τῷ α σχήματι· ὁ μὲν γὰρ ἀπὸ τῆς πᾶς καὶ πᾶς πρῶτος τρόπος τῶν γ' σχήματος, διὰ τῆς εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς ἀνάγεται εἰς τὸν β' τρόπον τῶν α σχήματος· ὁ δὲ ἀπὸ τῆς οὐδεὶς καὶ πᾶς β' τρόπος τῶν α σχήματος τελειοῦται διὰ τῆς εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς, εἰς τὸν α τρόπον τῶν πρώτων σχήματος· οἱ δὲ μερικοὶ συλλογισμοὶ οἱ ἐν τῷ γ' σχήματι· ὅτε ἀπὸ τῆς τὶς καὶ πᾶς καὶ ὁ ἀπὸ τῆς πᾶς καὶ τὶς καὶ ὁ ἀπὸ τῆς οὐδεὶς καὶ τὶς, τελειοῦται διὰ τῆς ἀντιστροφῆς ποιούσης τοὺς μερικοὺς συλλογισμοὺς τοὺς ἐν τῷ α σχήματι, οὗτοι δὲ οἱ ἐν τῷ α σχήματι μερικοὶ συλλογισμοὶ, ἀνήχθησαν εἰς ἐκείνους ἤγουν εἰς τὴν ἐν τῷ α σχήματι καθόλου συλλογισμούς. ὥστε καὶ οἱ ἐν τῷ τρίτῳ σχήματι μερικοὶ συλλογισμοὶ, ἀνάχθηστοι πάντες εἰς τὴν ἐν τῷ α σχήματι καθόλου συλλογισμούς· εἰσὶ δὲ ὁ συλλογισμὸς τοιοῦτος· οἱ ἐν τῷ γ' σχήματι πάντες μερικοὶ συλλογισμοὶ, ἀνάγονται εἰς τοὺς ἐν τῷ α σχήματι μερικοὺς συλλογισμούς· οἱ δὲ ἐν τῷ α σχήματι μερικοὶ συλλογισμοὶ πάντες, ἀνήχθησαν εἰς τοὺς ἐν τῷ α σχήματι καθόλου συλλογισμούς· πάντες ἄρα οἱ ἐν τῷ γ' σχήματι μερικοὶ συλλογισμοὶ, ἀνάχθηστοι εἰς τοὺς ἐν τῷ α σχήματι καθόλου συλλογισμούς· οἱ μὴ δὲ ἐν συλλογισμοὶ οἱ διεκνῶντες καὶ συμπεραίνοντες ἢ τὸ ὑπάρχειν· ἤγουν ἢ καθόλου καταφατικὸν συμπέρασμα ἢ μερικὸν, ἢ τὸ μὴ ὑπαρχειν ἤγουν καθόλου ἀποφατικὸν συμπέρασμα ἢ μερικὸν ἀποφατικὸν, εἴρηται πῶς ἔχουσι καὶ καθ' αὑτοὺς· οἱ ἐκ τῶν αὐτῶν σχημάτων· ἐν μὲν τῷ α σχήματι, τὸ πεντὶ καὶ οὐδενὶ· καὶ τὸ τὶ καὶ τὸ οὐ παντὶ συνάγοντας συμπεράσματα· ἐν δὲ τῷ β', τὸ οὐδενὶ καὶ τὸ οὐ παντὶ· ἐν δὲ τῷ γ' σχήματι, τὸ τὶ καὶ τὸ οὐ παντὶ· καὶ πῶς οἱ ἐκ τῶν ἑτέρων συλλογισμοὶ ἤγουν οἱ ἐκ τῶν τριῶν σχημάτων πῶς ἀλλήλοις ἔχουσι, ἤγουν πῶς κοινωνοῦσιν ἀλλήλαις καὶ πῶς διαφέρουσι· οἱ μὲν ἐν τῷ α σχήματι συλλογισμοὶ, διαφέρουσι τῶν ἐν τῷ β' σχήματι συλλογισμῶν· κοινὰ τῶν ἐν τῷ γ', διότι ἐν τῷ α σχήματι συνάγεται τὸ πεντί, ἐν δὲ τῷ β' καὶ τῷ γ' οὐ συνάγεται· κοινωνοῦσι δὲ καθὸ ἐν τῷ α καὶ ἐν τῷ β' συνάγεται τὸ οὐδενί· κοινωνοῦσι δὲ τὰ τέλεια σχήματα, καθὸ καὶ ἐν τοῖς τελεσὶ συνάγεται τὸ οὐ παντί· διαφέρουσι δὲ οἱ ἐν τῷ τρίτῳ τῶν ἐν τῷ β'· διότι ἐν τούτοις συνάγεται τὸ τὶ, ἐν δὲ τῷ β', καταφατικὸν οὐ συνάγεται.

Ἀρχὴ τῶν μίξεων.

Διδάσκων περὶ τῆς ἁπλῶς συλλογισμοῦ, ἐλάμβανε προτάσεις οὔτε ἀναγκαίας ὅτε ὑπαρχούσας, οὔτε ἐνδεχομένας, καὶ συνελογίζετο· νῦν δὲ τῆς πραγματείας διδάσκει, πότε τὸν συνάγεται τὸ συμπέρασμα, ὅτε ἀναγκαῖαι προτάσεις ὅτι ἀναγκαῖον καὶ ἐκ τῶν ὑπαρχουσῶν πότε τὸν ὅτι ὑπάρχει· καὶ ἐκ τῶν ἐνδεχομένων· εἶτα ποιεῖ μίξιν ἀναγκαίων προτάσεων, καὶ ἐνδεχομένων καὶ ἀναγκαίων καὶ ὑπαρχουσῶν· καὶ θεωρεῖ πότε τὸν συμπέρασμα συνάγεται ἐκ τῆς μίξεως αὐτῶν· ὅθεν καὶ μίξεις ἐκλήθησαν· ἀναγκαῖόν ὅτιν ὅ ὑπάρχει τινὶ ἀεὶ καὶ ὡσαύτως· ὡς ὁ λογικὸν τὸ ζῶον τὸ ἀνθρώπῳ ἀεὶ ὑπάρχει, τῷ ἀνθρώπῳ ὑπάρχον δὲ ὅτι τὸ θεωρούμενον μὴ ἐν τινι, οὐκ ἀεὶ δὲ· ἀλλὰ δυνάμενον καὶ ἀπογενέσθαι· οἷον, τὸ καθήσθαι ὑπάρχει τῷ καθημένῳ ἀνθρώπῳ· οὐκ ἀεὶ δὲ καθήσεται· ἀλλ' ἔστιν τε καὶ ἔσται· καὶ τὸ λευκὸν ὑπάρχει, τῷ ἀνθρώπῳ· ἀλλ' οὐκ ἀεί· ἢ γὰρ νόσος ἢ γῆρας, ἢ ἥλιος καίει ἢ μαύρωσε τὸ λευκὸν πάντα· ἐνδεχόμενον δὲ ὅτι, τὸ μὴ ὄν, δυνάμενον δὲ γενέσθαι ἢ μὴ γενέσθαι· οἷον τὸν

τὸν σωκρατῆν, οὐκ ὑπάρχει τὸ λευκαίνειν· δύναται δὲ καὶ λευκαίνειν καὶ μὴ λευκαίνειν· οἱ συλλογισμοὶ οἱ ὅς ἀναγκαῖοι δύο προτάσεων πάντοτε μενοῦν καὶ οἱ ἐκ δύο ὑπαρχουσῶν προτάσεων συναγόμενοι, ὁμοίως ἔχουσι· ὡς γὰρ τὰ θεμένων τῶν ὅρων ἤγουν τῶν προτάσεων τῶν ὑπαρχουσῶν γίνεται συλλογισμὸς καὶ αὐθις ἀγνοεῖται, οὕτω καὶ ἀναγκαίων οὐσῶν τῶν προτάσεων, γίνεται εἰ συλλογισμοὶ καὶ αὐθις οὐ γίνονται· σημαίνει δὲ ὅπ τὸ τῷ ὅπειν ὅς ἀνάγκης ὑπάρχει, ἐδείκνυσι τὴν καταφατικοὺς συλλογισμούς· τὸ δὲ τῷ μὴ ὑπαρχειν, τὴν ἀποφατικοὺς εἰ γοῦν ληφθῶσι δύο καθόλου καταφατικὰ ὑπάρχουσαι, ἢ ἡ μείζων καθόλου ἀποφατικὴ ἡ δὲ ἐλάττων καταφατικὴ, γίνεται συλλογισμὸς αὐτὴ τὸ α σχήματος· οὐ γίνεται δὲ πάλιν ἐὰν αἱ δύο ληφθῶσιν ἀποφατικαί· ἢ ἡ μείζων καταφατικὴ, ἡ δὲ ἐλάττων ἀποφατικὴ ἢ αἱ δύο μερικαί, οὕτω καὶ αὐτὴ τῶν συλλογισμῶν τῶν ἐκ δύο προτάσεων ἀναγκαίων γενήσεται συλλογισμὸς ἢ οὐ γενήσεται, ἐὰν ληφθῶσιν αἱ προτάσεις ὡς εἴπομεν· αὐτὴ δὲ τὸ β' σχήματος (ὡς ἐμάθετε) ἐὰν αἱ δύο προτάσεις ὦσι ὁ μοιοχήμονες, συλλογισμὸς οὐ γενήσεται· εἰ δὲ ἀνόμοιοχήμονες οἷον πᾶς καὶ οὐδείς, ἔσται συλλελογισμένον τοῦτο τὸ σχῆμα· προσέθηκε δὲ ὁ ἀεὶ, ἵνα διὰ ἐν καὶ κατὰ τὶ διαφέρουσι· εἰ γὰρ μὴ κατὰ πάντα τὰ ἄλλα αὐτὴ σὺν ἔχουσι οἱ συλλογισμοὶ τῶν τε ἀναγκαίων μὴ τῶν ὑπαρχόντων, ἀλλ' ἓν διαφέρουσι, ὅπ αὐτὴ τῶν ὑπαρχόντων συλλογισμῶν ὑπάρχον συνάγεται ὁ συμπέρασμα, αὐτὴ δὲ τῶν ἀναγκαίων, ἀναγκαῖον· καὶ διαφέρουσιν οἱ συλλογισμοὶ τῶν ἀναγκαίων καὶ τῶν ὑπαρχόντων, κατὰ τὸν δὲ τρόπον τῶν β' σχήματος· μὴ κατὰ τὸν ἑ τῶν γ', ὡς θέλομεν πλὴν διοίσουσι· καὶ διαφέρουσι ὅτε ἀναγκαῖοι συλλογισμοὶ καὶ οἱ ὑπάρχοντες, ἐν τῷ προσεῖναι τοῖς ὅροις καὶ τοῖς προτάσεσι τῶν ἀναγκαίου συλλογισμοῦ, τότε ὅς ἀνάγκης ὑπάρχει. Ἐν τούτῳ ἐδείκνυσι τὰς καταφατικάς· ἐν δὲ τῷ μὴ ὑπάρχει τὰς ἀποφατικάς· καὶ τὸ καθόλου στερητικὴν ἤγουν οὐδείς, πῶς ἑαυτὴν αὐτὴ στρέφει· καὶ αὐτὴ τῶν ὑπάρχοντος καὶ αὐτὴ τῶν ἀναγκαίου· καὶ τὸ ἐν ὅλῳ καὶ τὸ κατὰ παντὸς αὐτὴ σὺν ἐν ἀμφοτέροις θεωρεῖται· ἐν ὅλῳ μὴ γὰρ ὅτιν, ὅτιν βλέπῃς· σέσιν ὑποκειμένου πῶς τὸν κατηγορούμενον· οἷον πᾶς ἄνθρωπος ζῶον, πᾶν ζῶον οὐσία, πᾶς ἄρα ἄνθρωπος οὐσία· κατὰ παντὸς ὅ ὅταν ἀπὸ τῆς μείζονος ἄρχεται κατὰ τῶν ἐλάττονα· οἷον ἡ οὐσία παντὶ ζῴῳ· τὸ ζῶον παντὶ ἀνθρώπῳ· ἡ οὐσία ἄρα παντὶ ἀνθρώπῳ· ἐν δὲ τῇ ἐποιῆσε πῶς μνημονεύουσας τῆς οὐσίας οὐκ ἐμνημόνευσε καὶ τὸ πᾶς· καὶ γὰρ ἡ πᾶς, ἐν τῷ τὶς αὐτὴ στρέφει· καὶ αὐτὴ τῶν ὑπάρχοντος καὶ τῶν ἀναγκαίου· ἐρούμεν ὅτι ἡ πᾶς μὴ αὐτὴ τῶν τεσσάρων τρόπων τῶν τε ὑπάρχοντος καὶ τῶν ἀναγκαίου καὶ τῶν ἐνδεχομένου, ἐν τῷ τὶς αὐτὴ στρέφει· καὶ διὰ τοῦτο ταύτης οὐκ ἐμνημόνευσε· τῆς δὲ οὐσίας ἐμνήσθη, διότι αὕτη αὐτὴ μὴ τῶν ὑπάρχοντος καὶ τῶν ἀναγκαίου, πῶς ἑαυτὴν αὐτὴ στρέφει· αὐτὴ δὲ τῶν ἐνδεχομένου πῶς τῷ τὶς ὡς ἐμάθετε. Ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις τρόποις τῶν α καὶ γ' σχήματος, ὡς αὐτὴ τῶν ὑπάρχοντος διακνύεται τὸ συμπέρασμα διὰ τῆς αὐτὴ στρέφης οὕτω δεικνύεται καὶ αὐτὴ τῶν ἀναγκαίου· ἐν δὲ τῷ μέσῳ σχήματι ἤγουν τῷ β'· ὅτ' ἡ μὴ μείζων προτάσις ὅτι καθόλου καταφατικὴ ἡ δὲ ἐλάττων στερητικὴ μερικὴ ὡς αὐτὴ τῶν σὺ τρόπου τῶν δευτέρου σχήματος· καὶ πάλιν ἐν τῷ γ· σχήματι ὅτ' ἡ μὴ ἐλάττων ἡ καθόλου καταφατικὴ ἡ δὲ μείζων στερητικὴ μερικὴ ὡς αὐτὴ τῶν ἑ τρόπου τῶν γ' σχήματος, οὐ γίνεται ἡ ἀπόδειξις τῶν συμπεράσματος ὡσαύτως αὐτὴ τῶν ὑπάρχοντος συλλογισμοῦ καὶ αὐτὴ τῶν ἀναγκαίου, ἀλλ' αὐτὴ μὴ τῶν ὑπάρχοντος, δείκνυται διὰ τῆς εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς· αὐτὴ δὲ τῶν ἀναγκαίου διὰ τῆς ἐκθέσεως· διὰ δὲ τῆς ἀντιστροφῆς οὐκ ἔστι τοῦ τε δεικνῦσαι· ἐὰν γὰρ ἡ πᾶς ἀντιστραφῇ εἰς τὶς, γίνονται αἱ δύο μερικαί, ἡ δὲ πᾶς οὐ δύναται ἀντιστραφῆναι διὰ τὸ εἶναι ἀόριστος· αὐτὴ δὲ τῶν ἀναγκαίου συλλογισμοῦ, διὰ τῶν ἀδύνατον οὐ δείκνυται· ἀλλὰ διὰ τῆς ἐκθέσεως· ἔκθου γὰρ καὶ λάβε αὐτὴ μὴ τῶν β' σχήματος, μέρος τῶν λευκῶν τὴν χόνα ἢ τινὶ ἑκάτερον οὐκ ὑπάρχει· καὶ λάβε τὸν χόνα ἐλάττονα ὅρον αὐτὴ τῶν β' τρόπου τῶν β' σχήματος καὶ ἐπεὶ τὸ ζῶον παντὶ ἀνθρώπῳ ὀξεανάγκης, τὸ ζῶον οὐδεμιᾷ χόνῃ ὀξεανάγκης, καὶ ὁ ἄνθρωπος ἄρα οὐδεμιᾷ χόνῃ ὀξεανάγκης· ἤγουν αὐτὴ τῆς χόνος ὅπις ἐστὶ μέρος τῶν λευκῶν· συνήχθη συμπέρασμα ἀναγκαῖον διὰ τῶν β' τρόπου τῶν β' σχήματος· κἀκεῖνη λοιπὸν συναχθῆναι συμπέρασμα ἀναγκαῖον ἡ αὐτὴ τῶν ὅλου ἤγουν τῶν λευκῶν τῶν κεκμένου ἐλάττονος ὅρου ἐν ᾧ σὺ τρόπῳ τῶν β' σχήματος ὡσαύτως καὶ αὐτὴ τῶν ἑ τρόπου τῶν γ' σχήματος αὐτὴ τῶν ἀναγκαίου συλλογισμοῦ, οὐ διὰ τῆς εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς διαχθήσεται τὸ συμπέρασμα, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐκθέσεως· ἔκθου γὰρ ἡ λάβε μέρος τῶν ἀνθρώπου τὸν αἰθίοπα, ἐφ' οὗ ὀξεανάγκης ἀποφάσιεται τὸ λευκὸν, καὶ θὲς ἄλλον μέσον ὅρον αὐτὴ τῶν β' τρόπου τῷ γ' σχήματος· καὶ ἐπεὶ τὸ λευκὸν οὐδενὶ αἰθίοπι ὀξεανάγκης (τὸ ζῶον) παντὶ αἰθίοπι ὀξεανάγκης· καὶ τὸ λευκὸν ἄρα οὐ παντὶ ἀνθρώπῳ ὀξεανάγκης· λοιπὸν ἄρα ἡ αὐτὴ τῶν ὅλου ἤγουν τοῦ ἀνθρώπου· οὗ μέρος ἐστὶν αἰθίοψ τῆς καὶ μέσου κεκμένου ἐν τῷ ἑ τρόπῳ τῶν γ' σχήματος, συναχθήσεται ὅτι τὸ λευκὸν οὐ παντὶ ζῴῳ ὀξεανάγκης· τὸ γὰρ ἐ κάτερον· εἰ καὶ αὐτὴ τῶν β' σχήματος παρασείγματι θεῖ· ὅτι καὶ τὸ ζῶον καὶ ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τῆς χόνος ἀποφάσιν ἔσται, ἀλλ' ἐν κρεῖττον ὅτιν ἑκάτερον ἐστῶν, τότε λευκὸν τὸ ἀποφασκόμενον ἀπὸ τῶν αἰθίοπος, καὶ τὸ ζῶον τὸ ἀποφασκόμενον ἀπὸ τῆς χόνος· τὸ γὰρ ἑ κάτερον αὐτὴ δύο λαμβάνεται, ὡσπὲρ τὸ θὲ τρόπῳ ἐφ' οὗ ὁ κατὰ τῶν ποιεῖν τὸν συλλογισμόν· ἤγουν κατὰ τῶν ἑκτὲ θέντος μέρους ἔσται γὰρ καὶ αὐτὴ τοῦ τῶν μερῶν ἤγουν τῶν αἰθίοπος

καὶ τῆς χρόνος ἀναγκαῖον· ὁ συμπέρασμα εἰ δὲ κατὰ τὸ ἐκτεθέντος ἤγουν τὸ μέρους ἐστὶ ὁ συμπέρασμα σωαγόμενον, ἀναγκαίως. ἤγουν ὅτι ἀνάγκης καὶ κατ' ἐκεῖνον τὸ ὅλον ἤγουν τὸ λευκὸν ἔσται ὁ συμπέρασμα ἀνάγκη. πλὴν πνὸς, ἤγουν μερικῶν σωαχθήσεται ὁ συμπέρασμα ἀπὸ τὸ ὅλου. ὁ γὰρ ἀ παντὶ σωάγεται καὶ ἀπὸ τὸ δ' τρόπου τὸ β' σχήματος. καὶ ἀπὸ τὸ ἐ τὸ γ'. ἀπὸ δὲ τῶν μερῶν τῆς μὲν χρόνος καθόλου τετρημένον ἀναγκαῖον σωήχθη ὁ συμπέρασμα. τὸ δὲ ἀεβίου πρὸς μερικὸν τετρημένον. ὁ

μὲν διὰ β' τρόπου τὸ β' σχήματος. ὁ δὲ διὰ τὸ β' τρόπου τὸ γ' σχήματος ὁ γὰρ ἐκτεθὲν ἤγουν ἡ χρόν. ἢ ὁ ἀεβίος ὅπῃ ἐκεῖνῃ ἐστὶν ἤγουν μέρος ἐστὶ ὁ μὲν τὸ λευκοῦ, ὁ δὲ τὸ ἀετοῦ. γίνεται δὲ ἑκάτερος συλλογισμὸς ὁ διὰ τῆς ἐκθέσεως, εἰ τῷ οἰκείῳ σχήματι. ὁ μὲν συλλογισμὸς ὁ διὰ τῆς ἐκθέσεως εἰ ἐλήφθη ἐλάττων ὅρος ἡ χρόν, γέγονε διὰ τὸ β' τρόπου τὸ β' σχήματος. ὁ δὲ συλλογισμὸς ὁ διὰ τῆς ἐκθέσεως εἰ ᾧ κεῖται μέσος ὅρος ὁ ἀεβίος, διὰ τὸ β' τρόπου τὸ γ' σχήματος εἰ δὲ τις εἴποι πῶς ἐβεβαίωσε τὸ συμπέρασμα τὸ δ' τρόπου τὸ β' σχήματος καὶ τὸ ἐ τὸ γ'. διὰ τῆς ἐκθέσεως, ἀλλ' οὐχὶ διὰ τῆς εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς, ἐρεῖς πρὸς αὐτὸν ὅτι ἡ εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγὴ γίνεται, ὅταν λάβῃς τὸ ἀντιφατικῶς ἀντικείμενον τῷ συμπεράσματι καὶ μίαν τῶν κειμένων προτάσεων, καὶ σωάξεις ἀπὸ τὸν τι. εἰ γοῦν ἔμελλον δεῖξαι διὰ τῆς εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς τὸ συμπέρασμα τὸ δ' τρόπου τὸ β' σχήματος, λαβεῖν αὖ τὸ ἀντιφατικῶς ἀντικείμενον τῇ οὐ πᾶς ἀνάγκη. ἤγουν τὸ παντὶ οὐδενὶ γίνεται. αὐτὸ γὰρ ἀντίκειται καὶ κατὰ τὸν τόπον καὶ τὸ ποσὸν καὶ τὸ ποιόν, τῇ οὐ πᾶς ἀνάγκη. καὶ συνελόντι σω οὕτω. τὸ ἀ παντὶ τῷ β' ἀνάγκη. τὸ β' παντὶ τῷ γ' οὐδενὶ δεχόμενοι. καὶ ἐποίεις μὲν ἀναγκαίας καὶ οὐδεχόμενον. οὕτω δὲ ἔφασκε διδάξειν οἷον συμπέρασμα σωάγεται ἐκ τῆς μίξεως τῶν ἀναγκαίας, ἢ τῶν οὐδεχομένον εἴτε ἀναγκαῖον εἴτε οὐδεχόμενον. καὶ πόθεν χάριν κεκάλυπται τὸ διὰ τῆς εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς δεῖξαι τὸ συμπέρασμα εἰ δὲ πάλιν ἐρεῖ καὶ αὖθις τὸν συλλογισμοῦ πῶς χρησάμενος τῇ εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῇ ἔδειξε τὸ συμπέρασμα, ἐρεῖς πρὸς αὐτὸν ὅτι τῷ οὐ παντὶ ὑπαρχόντος, οὐκ ἀντιφατικῶς ἀντίκειται τὸ παντὶ οὐδεχεται. διὰ τὸ μηδὲν οὐδεχόμενον τόπον ἀντικεῖσθαι τῷ ὑπαρχεῖν. τὸ γὰρ ὑπαρχον ἀπὸ βάσις ὅτι τὸ οὐδεχόμενον. οὐδεχόμενον γὰρ ὅτι τὸ μὴ ὄν, πεφυκὸς δὲ γενέσθαι. οἷον τὸ λουθῆναι τὸν σωκράτην οὐδεχόμενον ὅτι καὶ μὴ ὄν. ὅταν δὲ λουθῇ γένεται ὑπαρχον. ¶ Διδάξας πρὸς τῶν τόπον ὅτι ἕτερά ἐστιν ἀλλήλων. καὶ ὡς εἰ ἀναγκαῖοι συλλογισμοὶ καὶ οἱ ὑπαρχόντες καὶ οἱ οὐδεχόμενοι ἕτεροι ἀλλήλων ὄντες. καὶ ἕτερα τὰ τούτων συμπέρασματα, νῦν μίγνυσιν ὑπαρχόντα τόπον καὶ ἀναγκαῖον. καὶ θεωρεῖ ποτὲ μὲν σωάγοντα συμπέρασματα ἐκ τῆς μίξεως τούτων. ἀπὸ τε τῶν καθόλου καταφατικῶν καὶ ἀποφατικῶν συλλογισμῶν καὶ ἀπὸ τῶν μερικῶν. παραδίδοὺς κανόνα ὅτι τῇ μείζονι τῶν προτάσεων ἕπεται τὸ συμπέρασμα. εἰ μὲν γὰρ ἡ μείζων ἐστὶν ἀναγκαία. καὶ τοῦτο μὲν τὸν δύο συλλογισμοὺς τὸ ἐκ τῆς μείζονος καθόλου καταφατικῆς ἀναγκαίας, ἢ ἀποφατικῆς καθόλου ἀναγκαίας. τῆς δὲ ἐλάττονος καθόλου καταφατικῆς ὑπαρχούσης, σωιστάμενοις, βεβαιοῖ καὶ δείκνυσι ἀπὸ τὸ κατὰ παντὸς ὅρου καὶ τὸ κατὰ μηδενὸς. ἐπεὶ γὰρ ἡ μείζων ἐστὶν ἀναγκαία, ὁ δ' ἀναγκαῖον ἀεὶ δεῖ καὶ μὴ δυνάμενον χωρεῖσθαι τὸ ὑπκειμένου, ὁ λέγων ὁ ἀ παντὶ τῷ β' ὀξ ἀνάγκης, δυνὸς εἰ τῇ περιοχῇ τὸ παντὸς ὀξ ἀνάγκης, συμπεριέλαβε καὶ τὸ γ'. ὡς πῇ πάλιν καὶ ὁ ἀπὸν τὸ ἀ οὐδενὶ τῷ β' ὀξ ἀνάγκης, οὐ μόνον ὁ ἀ τὸ β' ἀπιλλοτρίωσεν, ἀλλὰ καὶ τὸ γ' μέρους ὄντος τὸ β' ὅπερ δὲ ἡ μείζων ἐστὶν ὑπαρχουσα. ἡ δὲ ἐλάττων ἀναγκαία, ἐπεὶ ἡ φύσις τῶν ὑπαρχόντος δύναται καὶ μὴ εἶναι, λοιπὸν ὁ λέγων ὁ ἀ παντὶ τῷ β' ὑπαρχόντος, δύναται τὸ ἀ χωρεῖσαι τὸ β' καὶ εἰπεῖν ὁ ἀ οὐδενὶ τῷ β'. καὶ εἰπὼν τὸ ἀ οὐδενὶ τῷ β', δύναται εἰπεῖν καὶ παντί. καὶ διὰ τὸ πιφυκέναι ὁ ἀ χωρεῖσθαι τὸ β', τούτου χάριν οὐκ ἀδυνήθη ὅλου τὸ κατὰ παντὸς καὶ τὸ κατὰ μηδενὸς δεῖξαι τὸ συμπέρασμα. ἀλλ' ἐχρήσατο τῇ εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῇ. τὸ δὲ τὸ μὴ ἀ β'. ἤγουν ἡ ἀ β' πρότασις οὐκ ἔστιν ἀναγκαία ἀλλ' ὑπαρχουσα, ἡ δὲ β' γ'. ἐστὶν ἀναγκαία, οὐκ ἔστι τὸ συμπέρασμα ἀναγκαῖον ἀλλ' ὑπάρχον. εἰ γὰρ ἔστιν, ἤγουν ἡ ὃ λέγει τὴς ἀναγκαῖον σωαχθῆναι συμπέρασμα τὴ μείζονος οὔσης ὑπαρχούσης, συμβαίνει ὁ ἀ κῇ τινὶ τῷ β' ὑπαρχεῖν ὀξ ἀνάγκης. κῇ οὐδενὶ τῷ β' ὑπαρχεῖν ὑπαρχόντος. ἦν γὰρ τὸ ἀ παντὶ τῷ β' ὑπαρχόντος. καὶ ἐπεὶ ὁ ὑπαρχον δύναται χωρεῖσθαι τὸ ὑπκειμένου, δύνασαι καὶ ὁ ἀ χωρεῖσαι τὸ β' καὶ εἰπεῖν. ὁ ἀ μηδενὶ τῷ β' ὑπαρχεῖ ὑπαρχόντος. ὁ δὲ παντὶ ὑπαρχόντος λαβεῖν αὐτὶ τὸ οὐδενὶ, φεύδος μὲν ὅτι ἀλλ' οὐκ ἀδύνατον. τὶ γὰρ ἀδύνατόν ὅτι, ὁ, ὂν σωκράτης καθήμενον καθ' οὗ κατηγορεῖται κῇ ὁ καθήσθαι ὑπαρχόντος, εἰπεῖν τὸν καθήμενον σωκράτην ὅτι ἵσταται καθ' ὃν καιρὸν κάθηται. φεύδεται μὲν γὰρ ὁ ἀπὸν ἵσταται ἀλλόν. πλὴν οὐκ ἀδύνατεῖ ὁ σωκράτης καὶ σῆναι. ὥστε τὸ μὲν φεῦδος, οὐκ ἔστιν ἀδύνατον γενέσθαι. τὸ δὲ ἀδύνατον. καὶ φεῦδος ὅτι τὸ ἀ παντὶ τῷ β' ὑπαρχόντος, τὸ β παντὶ τῷ γ' ὀξ ἀνάγκης. καὶ τὸ ἀ ἀρα παντὶ τῷ γ' ὑπαρχόντος εἰ δὲ τις εἴποι, μὴ τὸ παντὶ ὑπαρχόντος σωάγεσθαι. ἀλλὰ τὸ παντὶ ὀξ ἀνάγκης

Omne corpus movetur existenter
Oīs lapis corpus necessario
Oīs lapis movetur existenter
Oīs lapis movetur necessario
Quoddam corpus est lapis necessario
Quoddam corpus movet necessario.

νάγκης, ἔστω καὶ εἰ τὸ ἀ παντὶ τῷ γ' ὀξ ἀνάγκης κατὰ τὸ σέ. τὸ δὲ γ' παντὶ τῷ β' ὀξ ἀνάγκης. καὶ γίνεται ὁ τέλος τρόπος τὸ ἀ σχήματος, σωάγων ὅτι τὸ ἀ παντὶ τῷ β' ὑπαρχεῖ ὀξ ἀνάγκης. ἔκειτο δὲ καὶ τὸ ἀ παντὶ τῷ β' ὑπαρχόντος. ᾧ παντὶ τῷ β' τὸ ἀ ἐγχωρεῖ καὶ μηδενὶ ὑπάρχον. σωήχθη. ὅμως ἀδύνατόν τι, ὅτι τὸ ἀ ὑπάρχει καὶ παντὶ τῷ β' ὀξ ἀνάγκης, καὶ μηδενὶ τῷ β' ὑπαρχόντος. τὸ δὲ ἀδύνατον τοῦτο σωήχθη. ἀπὸ τὸ ὑποθέναί σε τὸ ἀ παντὶ τῷ γ' ὑπάρχειν ὀξ ἀνάγκης. καὶ ἐπεὶ ἀδύνατόν τι σωήχθη. ἀπὸ τῆς σῆς ὑποθέσεως, ἀληθεύει ἄρα ὅτι τὸ ἀ παντὶ τῷ γ' ὑπάρχει ὑπαρχόντος. δύναται κῇ διὰ τὸ ἀ τρόπου τὸ ἀ σχήματος διαχθῆναι, οὕτω. τὸ ἀ παντὶ τῷ γ' ὀξ ἀνάγκης κατὰ σέ. τὸ β' παντὶ τῷ γ' ὀξ ἀνάγκης καὶ τὸ α ἄρα παντὶ τῷ β' ὀξ ἀνάγκης. ἀλλ' ὦ καὶ οὐδενὶ ὑπαρχόντος. τὸ γὰρ παντὶ εἰς τὸ οὐδενὶ μεταλήφθη, ἵνα καθαρώτερον διαχθῇ τὸ ἀδύνατον. εἰ τὸ ἀ παντὶ τῷ β' ὀξ ἀνάγκης. τὸ δὲ β' παντὶ τῷ γ' ὑπαρχόντος, συμπέρασμα ἔσται. ὅτι τὸ ἀ παντὶ τῷ γ' ὀξ ἀνάγκης. τὸ γὰρ γ' μέρος τὸ β' ἐστιν. ἀλλ' οὐχ ὅλον τὸ γ'. ἀλλὰ τί μέρος τὸ γ'. καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὸ ἀ οὐ παντὶ τῷ γ', ὀξ ἀνάγκης κατηγορεῖται. ἀλλὰ πνὸς. ἤγουν κατὰ μέρος τὸ γ' τὸ πεπερασμένου ὑπὸ τὸ β'. οἷον, εἰ τὸ γ' λάβῃς λευκὸν, μέρος ἀλλὸ ἔσται ὁ κύκνος ἤγουν ἀλλή ὄντι ἀπόδειξις. ἤγουν ἀπὸ τὸ κατὰ μηδενὸς δείξεις τὸ συμπέρασμα. οὐδὲν γὰρ ἀδύνατον συμβαίνει ἐὰν ὑπάρχον τὸ συμπέρασμα σωαχθῇ τῆς μείζονος τῆς καθόλου οὔσης ὑπαρχούσης τῆς δὲ ἐλάττονος τῆς μερικῆς ἀναγκαίας. Ἔστω γὰρ δὴ πρῶτον τετρημένη ἀναγκαία. καὶ τὸ ἀ οὐδεχόμενον. ἤγουν ἐγχωρεῖ τῷ μηδενὶ τῷ β' ὑπάρχειν ἀναγκαῖον. τὸ δὲ ἀ ὑπαρχέτω παντὶ τῷ γ' ὑπαρχόντος σωαχθήσεται συμπέρασμα, ὅτι τὸ β' οὐδενὶ ᾧ γ' ὀξ ἀνάγκης. εἰ γοῦν ἀπεφήνατο τὸν ἀ κῇ τινὶ τῷ β' ὑπάρχειν ὀξ ἀνάγκης. τὸ ἀ παντὶ τῷ γ' ὑπαρχόντος γίνεται ὁ δεύτερος τρόπος τὸ ἀ σχήματος. καὶ τὸ συμπέρασμα ἀκολουθήσει τῇ μείζονι τῶν προτάσεων. κῇ ἔστι τὸ συμπέρασμα ἀναγκαῖον. ὅτι τὸ β' οὐδενὶ τῷ γ' ὀξ ἀνάγκης. Ἐπὶ δὲ εἰ τὸ συμπέρασμα ὄντι ἀναγκαῖον. ἔστι δὲ τοιοῦτον ὁ λέγων εἰ τὸ ἀ παντὶ τῷ β' ὀξ ἀνάγκης. ἔστι δὲ τὸ ἀ καὶ οὐδενὶ ᾧ γ' ὑπαρχόντος, συμπέρασμα ἔσται. ὅτι τὸ β' οὐδενὶ τῷ γ' ὑπαρχόντος. ὁ ἄλλος δὲ συλλογισμὸς ὄντι τῷ προῤῥηθέντι. καὶ βεβαιοῖ καὶ τοῦτον, διὰ τῆς εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς. ἐγὼ μὲν λέγω ὅτι τὸ β', οὐδενὶ τῷ γ' ὀξ ἀνάγκης ἐστὶν, ἔστω καὶ τὸ γ' οὐδενὶ τῷ β', ἐξ ἀνάγκης. πῶς ἐὰν γὰρ ἡ οὐδενὶ ἀπεφήνατο. αὐτὶ τοῦ ἀ καὶ τὸν πᾶς καὶ ὅ πέρ τὸ β' τινὶ τῷ ἀ ἐξ ἀνάγκης. καὶ σωάξεις τὸ γ' οὐ παντὶ τῷ ἀ ἐξ ἀνάγκης. καὶ αὖθις μὲν ἡ ὡς ἀδύνατον ἀπαγωγή πῶς δὲ τὸ γενέσθαι τὸ ἀδύνατον ἐκδηλότερον αὐτὶ τοῦ ἀ ἐξ ἀνάγκης καὶ τὸν ἀ γ' καὶ εἰπέ. ἡ τὸ ἀ οὐδενὶ τῷ γ' ὑπαρχόντος, ἔστω καὶ τὸ γ' οὐδενὶ τῷ ἀ ὑπαρχόντος. ὃ καὶ οὐδενὶ ὑπάρχει, τοῦτο καὶ παντὶ ἔσται ὡς ἔμαθες. ἔστι οὖν τὸ γ' παντὶ τῷ ἀ ὑπαρχόντος. ἀλλὰ διὰ τῆς εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς, σωήχθη τὸ γ' καὶ οὐ παντὶ τῷ ἀ ἐξ ἀνάγκης. καὶ ἐπεὶ ἀδύνατόν τι παρακολουθήσει τὸ εἶναι τὸ γ' καὶ παντὶ τῷ ἀ ὑπαρχόντος καὶ οὐ παντὶ ἐξ ἀνάγκης ἐκ τῆς ὑπεθέναί σε τὸ β' οὐδενὶ τῷ γ' ὑπάρχειν ἐξ ἀνάγκης, λοιπὸν ψεῦδός ὄντι ἡ ὑπόθεσις καὶ ἀδύνατος. τῇ γὰρ ἀδυνάτῳ ὑποθέσει, καὶ ἀδύνατόν τι ἐπακολουθεῖ. ἀλλὰ θὲς ἄρα ὅτι τὸ β' οὐδενὶ τῷ γ' ὑπαρχόντος ἐγὼ μὲν λέγω ὅτι τὸ β' ἔστιν οὐδενὶ τῷ γ' ὑπαρχόντος. ἡ δὲ τὸ συμπέρασμα ὄντι ἀναγκαῖον καὶ τὸ σέ, καὶ ἔστι τὸ β' οὐδενὶ τῷ γ' ἐξ ἀνάγκης, συμβαίνει τὸ γ' τινὶ τῷ ἀ μὴ ὑπάρχειν ἐξ ἀνάγκης. ἤγουν σωαχθήσεται συμπέρασμα ὅτι τὸ ἀ οὐδενὶ ᾧ β' ἐξ ἀνάγκης. τὸ δὲ γε β' τινὶ τῷ ἀ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχει τὸ δὲ ἐπὶ, αὐτὶ τοῦ ἐπέ. ὃ δὲ λέγει τοιοῦτον ὄντι. ἐπὲ τὸ ἀ οὐ παντὶ τῷ β' ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχει, αὐτὶ τοῦ ἀποφήσεται καὶ τὸ β' τινὶ τῷ ἀ οὐχ ὑπάρχει. ἀλλ' ὑπάρχει ἐξ ἀνάγκης. οὐδὲν δὲ κωλύει αὐτὶ τοῦ ἀ γ' καὶ εἰπεῖν. ἡ τὸ ἀ οὐδενὶ τῷ γ' ὑπαρχόντος, ἔστω καὶ τὸ γ' οὐδενὶ τῷ ἀ ὑπαρχόντος. καὶ ληφθῶμεν καὶ τὸ ἀ τοιοῦτον. καθ' οὗ τὸ γ' κατὰ παντὸς κατηγορηθήσεται. ἐμάθες γὰρ ὅτι ἡ τὸ γ' οὐδενὶ τῷ ἀ ὑπάρχει ὑπαρχόντος, ἔστω καὶ παντὶ ἐπὶ καὶ διὰ τῶν ὅρων διαχθήσεται ὅτι τὸ συμπέρασμα οὐ σωάγεται ἁπλῶς. ἤγουν κυείας ἀναγκαῖον. τὸ γὰρ ἀναγκαῖον διπλόν ἐστι. τὸ μὲν τὸ κυείας ἀναγκαῖον ὅπῃ ἁπλῶς καὶ χωρεῖς πρὸς διορισμοῦ λέγεται. οἷον, εἴπῃς εἴπαι τὸν οὐρανὸν ἀναγκαῖον κινεῖσθαι. ἢ τὸν ἥλιον. τὸ δὲ λέγεται ἀναγκαῖον, ἐξ ὑποθέσεως ὅπῃ οὐδὲ κυείας ἀνάγκη λέγεται, ἀλλ' ἰσοδυναμεῖ τῷ ὑπαρχεῖν. ὅπῃ καὶ μετὰ προσδιορισμοῦ λέγεται. οἷον εἴπῃς εἴπαι τὸν σωκράτην καθήμενον, ἀναγκαῖον καθῆσθαι ἐς ἂν καθήσται. ὥστε τούτων ὄντων τῶν ὅρων ἤγουν ζῴου ἀνθρώπου καὶ λευκοῦ ἐς ἂν τὸ ζῷον τὸ πτῆ χρῆται ἀνθρώπου ὑπόκειται τῷ λευκῷ ἀποφασκόμενον. καὶ ὁ ἄνθρωπος ἄρα τὸ μέρος τῷ ζῴου οὐδενὶ λευκῷ ὑπάρξει, ἀλλ' οὐ κυείας ἐξ ἀνάγκης. πῶς γὰρ ἔσται κυείας ἐξ ἀνάγκης ὁ ἄνθρωπος ἀποφασκόμενος τοῦ λευκοῦ, εἴγε οὐδὲ χρεῖαι τὸν ἄνθρωπον ποτὲ γενέσθαι λευκόν. ἢ μὴ πιέσται δυνατὸν τὸν ἄνθρωπον γενέσθαι λευκὸν ἔστ' ἂν ἐν τὸ ζῷον ὑπόκειται ἀποφασκόμενον τῷ λευκοῦ. ὥστε τούτων τῶν ὅρων λεφθέντων, ἀναγκαῖον συνάγεται τὸ συμπέρασμα. ἀλλὰ τὸ ἐξ ὑποθέσεως καὶ ἰσοδυναμοῦν τῷ ὑπάρχοντι. οὐ μὲν τοιγε τὸ ἁπλῶς καὶ κυείας ἀναγκαῖον.

Πλειρώσεις τῶν μίξεων τῶν ἀναγκαίου καὶ τῶν ὑπάρχοντος ἐπί τε τῶν ἀ καὶ β' σχήματος ἐδείξας

Magentini

Oīs hō animal necess.
Nullū albū al existēter
Nullu albū homo existē
Nullum album hō necessario
Nullus hō albus necess.
Quoddam animal ÷ hō necess.
Quoddam ūal nō ÷ albū necessa
Si nullum album animal existē
Nullum animal albū existenter

ποτε τὸ συμπέρασμα γίνεται διὰ τῆς αὐτοῦ τῆς μείζονος οὔσης ἀναγκαίας, ἢ ὑπαρχούσης. μόνον δὲ ὧν δι' ἑνὸς τοῦ β' σχήματος. ὧν ἀπὸ τῆς παντὸς καὶ τοῦ παντὸς μὴ δυνάμενος δεῖξαι διὰ τῆς αὐτοῦ φύσεως· διὰ τὸ τὴν οὐ παντὸς μὴ αὐτοῦ φέρειν πρὸς ὡρισμένον τι· μήτ' αὖ δυνάσθαι τὴν παντὸς αὐτοῦ φέρειν εἶναι μὴ γίνεσθαι καὶ αἱ δύο προτάσεις μεῖναι· καὶ ἀσυλλόγιστον εὐθὺς ἔσται· δείκνυσι τοῦτο διὰ τῶν ὅρων ὅτι ὑπάρχει συμβαίνει τὸ συμπέρασμα· κἂν ἢ παντὸς αὐτοῦ, κἂν ἢ οὐ παντὸς. τοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ γ' σχήματος ὧν ἀπὸ τῆς παντὸς καὶ οὐ παντὸς δείκνυσι ἀναγκαῖον συμβαίνειν τὸ συμπέρασμα, κἂν τε ἡ ἐλάττων πρότασις ἀναγκαία ληφθῇ, κἂν τε ἡ μείζων. αὐτοῦ γὰρ ἀεὶ τὴν ὑπάρχουσαν πρότασιν· καὶ εἰ εἴσεται εὐθὺς ἡ μείζων πρότασις ἀναγκαία· τῇ δὲ μείζονι τῶν προτάσεων παρέδωκεν ἀκολουθεῖν τὸ συμπέρασμα· καὶ ζητεῖται διατί οὐκ αὐτὴ πρέφει καὶ τὴν ἀναγκαίαν ἀλλὰ μόνον τὴν ὑπάρχουσαν· ἐπὶ τοῦ α' φόρου τοῦ τρίτου σχήματος καὶ ὁ μὲν ὀξήνητος λέγει ὅτι ὁ φιλόσοφος τῷ ἔθει παρηκολούθησεν· οὕτω γὰρ φησὶν ἐκράτησεν ἔθος παρὰ τοῖς παλαιοῖς γενέσθαι δεῖν κοινῇ μοι τὴν λύσις αὐτῶν ἔχειν τὸ ἰσχυρόν· ἡμεῖς δὲ λέγομεν, ὅτι ἤδη τοῦ αὐτοῦ φέρειν τὴν ὑπάρχουσαν μόνον πρότασιν· πρὸς τὴν φύσιν ἀναβλέψας τοῦ ἀναγκαίου τε καὶ τοῦ ὑπάρχοντος· τὸ μὲν γὰρ ἀναγκαῖον ὄντι ἀφεῖπον καὶ ἀεὶ ὑπάρχον· ἀεὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος λογικός· καὶ ἀεὶ ἀναπνεῖ· καὶ τὸ ἀμετάβλητον ἔχει τὸ τοῖς· τὸ δὲ ὑπάρχον φεῦ πρὸν καὶ ἀλλοιωτόν· οὐ γὰρ ὁ Σωκράτης κάθηται ἀεὶ ἢ βαδίζει· ἀλλ' ἔστιν ὅτε καὶ ἠρεμεῖ· ἀλλὰ καὶ ἄλλος ὁ φιλόσοφος εἴρηκεν· ὁ ὑπερχεῖ πάντῃ, τοῦτο ὑπέρχει καὶ μηδενί· καὶ ἀπὸ βλέψας πρὸς τὸ φεῦ πρὸν τοῦ ὑπέρχοντος φόρου καὶ πρὸς τὸ μὴ ἀεὶ εἶναι ἄλλος, παρέδωκε σοι τὴν ὑπάρχουσαν πρότασιν, ἀλλὰ τοῦ πρὸν τοῦ φόρου, μόνῳ αὐτοῦ φέρειν· ἐπὶ δὲ καὶ διὰ τῶν ὅρων αὐτῶν φανερόν. δείξας δὲ αὐτοῦ φῆς τὸν β' φόρον τοῦ γ' σχήματος· τὸν ἐκ τῆς μείζονος καθόλου ἀποφατικῆς προτάσεως ὑπερχούσης· τῆς δὲ ἐλάττονος καθόλου καταφατικῆς ἀναγκαίας· ὅτι τὸ οὐ παντὶ ὑπερχόντος συμβαίνει συμπέρασμα, δείκνυσι τῶν ἄλλων καὶ διὰ τῶν ὅρων· καὶ λέγει ὅτι εὐδέχεται καὶ ἐνχωρεῖ τὸ ἀμαθὲς μηδενὶ ἵππῳ ὑπάρχειν ὑπερχόντος· τὸ ζῷον ἀναγκαῖον ὑπάρχειν παντὶ ἵππῳ· τὸ δὲ ἀλλ' οὐκ ἀναγκαῖον ζῷον τί μὴ εἶναι ἀμαθὲς, λιπεῖν αὐτὸ τὸ ἄλλ' ὁ πᾶν ζῷον ὀξεῖαν ἀγκῆν ἔσται ἀμαθὲς· ὅπερ ἴσως ἐμαθεῖν τῷ ἀμαθὲς οὐ παντὶ ζῷῳ ὑπάρχοντος· ὅπερ ὀξεῖ τὸ συμπέρασμα· πῶς γὰρ τὸ ἀμαθὲς ἔσται οὐ παντὶ ζῷῳ ὀξεῖαν ἀγκῆν εἰ ἐδέχετο· πᾶν ζῷον εἶναι ἀμαθὲς· ἐκ τοῦ γὰρ τῶν ζῴων, φύσιν τι ἔχει ἀμαθὲς· τὰ δὲ μὴ οὐ τὸ δύνασθαι· ἤγουν ὃ δὲ μὴ ἔγχωρεῖ πᾶν ζῷον εἶναι ἀμαθὲς· διὰ τὸ τινὰ ἄλλων εἶναι ἰοβόλα καὶ βλαπτικά· ὡς ὁ σκορπίος· ἢ ἀσπὶς καὶ ὁ βασιλίσκος, τοὺς μὲν ὅρους τούτους, ἐστὶν ὡς ἀμφιβολίαν τινὰ ἔχοντας· λάβε δὲ τὸ ἀ ἐγρήγορσιν ἢ τὸ καθεύδειν· πάντα γὰρ τὰ ζῶα τούτων δέκτικά ἐστιν· ἀπόδειξις δὴ ἀλλὴ ἢ καὶ πρότερον· ἤγουν ἀπὸ δείξεις τὰ συμπέρασματα τῶν μείζονων συλλογισμῶν, ἢ διὰ τῆς αὐτοῦ φῆς διὰ τῶν ὅρων ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων· ὅπερ ὂν ὁ καταφατικὸν ἀναγκαῖον τεθῇ· κἂν τε καθόλου ἢ· κἂν τε οὐ μέρει· καὶ καθόλου μεῖ ὅτι ὁ καταφατικὸν ἀναγκαῖον ὡς ἐπὶ τοῦ ὁ οὐ παντὶ τῷ γ' ὑπερχόντος· καὶ ὁ β' παντὶ τῷ γ' ὀξεῖαν ἀγκῆν, ὁ δὲ μείζων καταφατικὸν ὅτιν ἀναγκαῖον· ὡς ἐπὶ τοῦ ὁ οὐδενὶ τῷ γ' ὑπερχόντος· καὶ τὸ β' παντὶ τῷ γ' ὀξεῖαν ἀγκῆν· τὸ δὲ στερητικὸν κατὰ μέρος ἤγουν ἢ οὐ πᾶς ὅτιν ἀναγκαῖα· ὡς ἐπὶ τοῦ ὁ οὐ παντὶ τῷ γ' ὀξεῖαν ἀγκῆν· καὶ τὸ β' παντὶ τῷ γ' ὑπερχόντος· οὐ πτοῖ δὲ ἐκτιθέντες φεῦς συλλογισμοὶ, σωάγουσι συμπέρασμα ὑπαρχόν· καὶ ἐπὶ τοῦ πόνον ὡῶ τῶν φιῶν συλλογισμῶν ἐρῶμεν πάντα τὰ ἄλλα εἶναι καὶ εἰ τοῦ τοῖς τὰ αὐτὰ, ἅπερ καὶ ἐπὶ τῶν προτέρων ἤγουν τῶν ἄλλων συλλογισμῶν ἐλέγομεν εἶναι· ὡς γὰρ ἐκείνους τῇ δηλωθέντας συλλογισμοὺς ἢ διὰ τῶν ὅρων ἢ διὰ τῆς αὐτοῦ φῆς· ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων, οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν τεῶν τούτων συλλογισμῶν· τοῦ β' τοῦ ἀπὸ τῆς οὐ πᾶς καὶ τῆς τῶν σύστασιν ἔχοντας, δείκνυμεν διὰ ὅρων μόνων· διὰ γὰρ τῆς αὐτοῦ φῆς, ἀδύνατον δεῖξαι τούτους· διὰ τὸ τῶν ἀ τῆς μὴ αὐτοῦ φέρειν ὅλως, καὶ διὰ τὸ τῶν τῆς αὐτοῦ φέρειν πρὸς τῶν τῆς· τὸν δὲ ἀπὸ τῆς οὐδενὶ καὶ τῆς, ἔστι καὶ δι' ὅρων δεῖξαι καὶ δι' αὐτοῦ φῆς. φανερὸν οὖν ὅτι τὸ μὴ ὑπέρχειν συλλογισμὸς οὐκ ἔστιν ἐὰν μὴ ἀμφότερα ὦσιν αἱ προτάσεις, εἰ τῷ ὑπάρχειν. Τοῦτο εἴρηκε διὰ τὸν ἀ φόρον τοῦ ἀ σχήματος· οὗτος γὰρ μόνος ὁ φόρος σωάξει ὑπαρχὸν συμπέρασμα, ἐὰν καὶ ἀμφοτέρας τὰς προτάσεις ἔχῃ ὑπαρχούσας· εἰ δὲ τῷ μίαν ἔχει ὑπέρχουσαν θατέραν δὲ ἀναγκαῖαν, ἀναγκαῖον ἔσται καὶ τὸ συμπέρασμα· εἰ ἀμφοτέροις δὲ καὶ καταφατικοῖς καὶ στερητικοῖς ὄντων τῶν συλλογισμῶν. ἤγουν εἰ ἀμφοτέροις τοῖς συλλογισμοῖς· τοῖς τε καταφατικοῖς καὶ τοῖς ἀποφατικοῖς· εἰ εἰς μίξις γίνεται προτάσεων ὑπαρχουσῶν καὶ ἀναγκαίων, ἀνάγκη τὴν μίαν πρότασιν ὁμοίαν εἶναι τῷ συμπέρασματι· ἤγουν εἰ μὴ τὸ συμπέρασμα ὅτιν ἀναγκαῖον ἔσται καὶ μία ἀλλὴ ἀνάγκη μείζων· εἰ δὲ ὑπάρχει, ἔσται ἡ μία ὑπέρχουσα ἢ μείζων· ἐὰν δὲ ἀμφότερα αἱ προτάσεις ὦσιν εἰδεχόμενοι· ἢ μία εἰδεχομένη ἢ δὲ ἑτέρα δυνατή· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ μὴ λιφθεῖσα ἀναγκαίας ἢ ὑπαρχούσης προτάσεως, ἔσται τὸ συμπέρασμα εἰδεχόμενον ἢ ἀδύνατον· οὔτε δὲ ἀναγκαῖον οὔτε ὑπάρχον· πεῖ μὴ τῶν ἀναγκαίου συμπεράσματος πῶς τε γίνεται ἤγουν πῶς σωάγεται καὶ κατὰ τί διαφέρει τὸ ἀναγκαῖον πρὸς τὸ ὑπαρχόν, εἴρηται ἱκανῶς· τὸ δὲ ἐχεῖν εἴρηκε, δι' βλάβειαν φιλόσοφον καταφατικὸς λέγεται συλλογισμὸς, ὁ σωάγων καταφατικὸν

ὑπὸν συμπέρασμα· ἤγουν ἢ τὸ παντὶ ἐκ τῆς πᾶς καὶ πᾶς, ἢ τὸ τινὶ ἐκ τῆς πᾶς καὶ τῆς· ὡς ἐπὶ τοῦ γ' φόρου τοῦ α' σχήματος· σωάγεται δὲ καὶ τὸ τινὶ ἐκ τῆς πᾶς καὶ πᾶς· ὡς ἐπὶ τοῦ α' φόρου τοῦ γ' σχήματος ἀποφατικὸς δὲ λέγεται συλλογισμὸς, ὁ σωάγων ἀποφατικὸν συμπέρασμα· ἤγουν ἢ τὸ οὐδενὶ τῆς οὐδενὶ καὶ πᾶς ἐπὶ τοῦ β' φόρου τοῦ α' σχήματος, καὶ ἐπὶ τοῦ α' καὶ β' φόρου τοῦ β' σχήματος· ἢ τὸ οὐ παντὶ ἀπὸ τῆς οὐδενὶ καὶ τῆς ὡς ἐπὶ τοῦ β' φόρου τοῦ α' σχήματος· καὶ τοῦ γ' καὶ δ' φόρου τοῦ β' σχήματος· σωάγεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ γ' σχήματος. εἰ ἀμφοτέροις δὲ καὶ καταφατικοῖς καὶ στερητικοῖς· Νῦν αἱρεῖται καθόλου ὡς πάντα συλλογισμόν· καὶ φησὶν ὅτι ἐπὶ ἀμφοτέρων τῶν συλλογισμῶν καὶ τῶν καταφατικῶν καὶ ἀποφατικῶν· τῶν ἐκ τῆς μίξεως ἀναγκαίας καὶ ὑπαρχούσης προτάσεως γενομένων· ἀναγκαῖον εἶναι τὸ συμπέρασμα, ὅμοιον μιᾷ τῶν προτάσεων.

Περὶ τοῦ εἰδεχομένου.

Παρεδοὺς διαφορὰν τοῦ τε ἀναγκαίου καὶ τοῦ ὑπαρχοντος· ἐπὶ δὲ καὶ δύο συμπεράσματα γίνονται ἐκ δύο προτάσεων ἀναγκαίων καὶ ἐκ δύο ὑπαρχουσῶν πλατύτερον διδάξας δύο συμπεράσματα γίνεται ἐκ μίξεως ἀναγκαίας καὶ ὑπαρχούσης προτάσεως· ἢ ὅτι τῇ μείζονι τῶν προτάσεων ἀκολουθεῖ τὸ συμπέρασμα· νῦν μέλλει διδάξαι καὶ περὶ τοῦ εἰδεχομένου· δύο συμπεράσματα σωάγεται, ἐκ δύο προτάσεων εἰδεχομένων· καὶ δύο ἐκ μίξεως εἰδεχομένου καὶ ὑπαρχοντος· καὶ εἰδεχομένου καὶ ἀναγκαίου· πρὸ δὲ τῆς διδασκαλίας ἀλλῶν, παραδίδωσιν ἡμῖν, τὸν ὁρισμὸν τοῦ εἰδεχομένου· καὶ ποσὰ σημαίνει τὸ εἰδεχόμενον· καὶ πῶς αἱ αὐτοῦ φοραὶ τῶν εἰδεχομένων προτάσεων γίνονται τῶν καταφατικῶν καὶ ἀποφατικῶν· προέταξε δὲ τὴν διδασκαλίαν τῶν ὃς ἀναγκαίου καὶ ὑπαρχοντος συλλογισμῶν, τῆς διδασκαλίας τῶν ἐκ δύο εἰδεχομένων προτάσεων συλλογισμῶν καὶ τῶν ὃς εἰδεχομένων καὶ ἀναγκαῖον ἢ ὑπαρχοντος, διὰ τὸ εἶναι ἁπλουστέραν τὴν διδασκαλίαν τοῦ ἀναγκαίου καὶ ὑπαρχοντος, ταύτης· δυχερὴς γὰρ ὅτιν αὕτη καὶ ποικίλη· ἢ τῶν ὃς εἰδεχομένων προτάσεων συλλογισμῶν διδασκαλία· καὶ τῶν ὃς εἰδεχομένου καὶ ἀναγκαίου ἢ ὑπαρχοντος πότε γίνεται συλλογισμὸς, ἤγουν οὐκ ὡς ἔτυχε κειμένων τῶν προτάσεων· ἀλλ' ἢ ἐκ β' καταφατικῶν· ἢ ὃς ἀποφατικῆς καὶ ὃς καταφατικῆς προτάσεως· ἐκ δύο δὲ μεικτῶν συλλογισμὸς οὐ γίνεται· ἐὰν ἢ μείζων ἐστὶ καταφατική· ἢ ὃ ἐλάττων ἀποφατική· τὸ δὲ πῶς ἢ τοῦ μέσου ὅρου, ὑποκειμένου μὲν τῷ μείζονι ἄκρῳ· κατηγορουμένου δὲ τοῦ ἐλάττονος· ὡς ἐπὶ τοῦ α' σχήματος· κατηγορουμένου δὲ κατὰ ἀμφότερα τῶν ἄκρων, ὡς ἐπὶ τοῦ β' σχήματος· ὑποκειμένου δὲ τοῖς δυσὶν ἄκροις, ὡς ἐπὶ τοῦ γ' σχήματος· εἶπε λέγε καὶ τὸν ὁρισμὸν τοῦ εἰδεχομένου· ἐπεὶ δὲ ἔλεγε καὶ τὸ ἀναγκαῖον καὶ τὸ ὑπαρχὸν εἰδεχόμενον, τόπου χάριν εἶπεν εὐπαθῶ· λέγει δὲ εἰδέχεσθαι, καὶ τὸ κυρίως εἰδεχόμενον εἰδεχόμενον δὲ κυρίως ἐστὶ, τὸ μὴ ὂν δυνάμενον δὲ γενέσθαι· οἷον τῷ καθημένῳ, οὐχ ὑπαρχεῖ τὸ ἵστασθαι· οὐδὲ τῷ ἠρεμοῦντι, τὸ περιπατεῖν· ἀλλὰ δύναται καὶ οὗτος εἶναι κἀκεῖνος περιπατῆσαι· καὶ ὁ μὴ λουόμενος δύναται λουθῆναι· ἔστιν ὡῶ κυρίως εἰδεχόμενον, οὗ μὴ ὄντος ἀνάγκη τὸ ἀποβάματος· οἷον τὸ λουθῆναι τὸν σωκράτη· αὔριον, μὴ ὂν ὅτιν, οὐκ ἀναγκαῖα δὲ ἡ ἀπαραίτητος ἢ τοῦ ἀπὸ βάσις, ἀλλὰ τῇ προαιρέσει αὐτοῦ κεῖται τὸ λουθῆναι ἢ μὴ λουθῆναι, εἰ δὲ τις ὑποθοῖτο τὸν σωκράτη μὴ λουθέντα ὅτι ἐλθεῖν, ψεῦδος εἴρηται· οὐδὲν ἢ τὶ ἀδύνατον ἀποβήσεται· τὸ γὰρ ἀδύνατον ὅτι ἢ ψεῦδος· οἷον εἴπῃς ἐρεῖ τὸν σωκράτη ἵππαθαι· τοῦτο γὰρ ἀδύνατον καὶ ψεῦδος· τὸν δὲ μὴ λουθέντα εἰπεῖν λουθῆ, ψεῦδος μεῖ ὅτιν, οὐκ ἀδύνατον δὲ· τὸ μὴ ὂν ἢ μηδαμῇ μηδαμοῦ ὅτι, καὶ ποιεῖ τὸ ἀδύνατον καθ' ὃ σημαινόμενον, λέγεται ὁ τραγέλαφος μὴ ὄν· καὶ ὁ μυρμηκολέων· ἢ τὸ μὴ ὂν δύναται γενέσθαι καὶ ἀποβῆναι, καὶ ποιεῖ τὸ κυρίως εἰδεχόμενον· ὁ γὰρ ἠρεμῶν· ὃ περιπατεῖ μὲ· δύναται ὃ περιπατεῖν· ὁρίζόμενος δὲ τὸ εἰδεχόμενον, εἶπε μὴ ἀναγκαῖον εἶναι αὐτό· μήτε μετὰ τὴν τοῦ αὐτοῦ ἀπόβασιν ἀναγκαῖον· ἔφθασε δὲ εἰ τοῖς τεσὶ σχήμασιν εἰπεῖν καὶ τὸ ἀναγκαῖον εἰδεχόμενον, καὶ διὰ τοῦτο νῦν λέγει ὅτι εἰ καὶ τὸ ἀναγκαῖον εἰδεχόμενον εἰπεῖν εἰ τῇ διδασκαλίᾳ τῶν φιῶν σχημάτων, ἀλλ' οὖν ὁμωνύμως λέγομεν τὸ ἀναγκαῖον εἰδεχόμενον· τὸ γὰρ ὄνομα τοῦ εἰδεχομένου τὸ ἀναγκαῖον δέχεται· οὐ μεῖ τοι γε δὲ καὶ τὸν ὁρισμόν· ὥστε ὁ λέγων καὶ τὸν ὁμωγραφημένον ἄνθρωπον ἄνθρωπον, ὁμωνύμως λέγει τοῦτον ἄνθρωπον μέλλει δὲ διδάξαι τὸν ἀποδοθέντα ὁρισμὸν τοῦ εἰδεχομένου καλῶς ἔχοντα, καὶ φησὶν· ὅτι δὲ τὸ κυρίως εἰδεχόμενον τοῦτό ὅτιν· ἤγουν οὗ τινος ἡ ἀπόβασις ἀναγκαῖον οὐκ ἔστιν· οὔτε μὴν μήπω ἀποβαῖ εἰς ἔργον, ὑποτεθεῖ, ὡς ἤδη γενόμενον ἀδύνατον τι οὐ ποιήσει ἀποβῆναι, φανερὸν ἐκ τῶν καταφάσεων ἢ ἀποφάσεων τοῦ τε ἀναγκαίου ἢ εἰδεχομένου ἢ ἀδυνάτου, τῶν αὐτῶν κειμένων αὐτῶν καταφατικῶς· εἰ γὰρ λάβῃς ταύτας δυρήσεις τὸ εἰδεχόμενον μήτε ἀναγκαῖον ὂν· μήτε ἀδύνατον τὸ γὰρ οὐκ εἰδεχόμενον ὑπαρχὸν καὶ τὸ ἀδύνατον ὑπαρχὸν καὶ ἀναγκαῖον μὴ ὑπαρχὸν, ἢ ταυτὸν σημαίνουσιν· οὐκ εἰδεχόμενον γὰρ εἶναι τὸν ἄνθρωπον πέρατον· καὶ ἀδύνατον ὑπαρχὸν· καὶ ἀναγκαῖον μὴ ὑπαρχὸν πέρατον· ἢ ἀκολουθοῦντα ἀλλήλων· ἤγουν συναληθεύοντα· τὸ δὲ εἰδεχόμενον ὑπαρχὸν καὶ τὸ οὐκ ἀδύνατον ὑπαρχὸν· καὶ τὸ οὐκ ἀναγκαῖον μὴ ὑπαρχὸν, ἀντίκεται τοῦ τοῖς ἀντιφατικῶς· ἤγουν τῷ ὃν εἰδεχόμενον ὑπαρχὸν καὶ τὸ ἀδύνατον ὑπαρχὸν· καὶ τὸ ἀναγκαῖον μὴ ὑπαρχὸν· ταῦτα δὲ ὅσι καὶ ταυτό· ἤγουν τὸ εἰδεχόμενον

ὑπαρχειν καὶ τὸ οὐκ ἀδύνατον καὶ τὸ οὐκ ἀναγκαῖον μὴ ὑπαρχειν καθ᾽ ὃ σημαίνουσι τὸ ἀδύνατον καὶ τὸ οὐκ ἐνδέχεσθαι. ἔτι γὰρ ἐν ἀνθρωπῳ εἶναι λευκὸν καὶ οὐκ ἀδύνατον εἶναι λευκὸν καὶ οὐκ ἀνάγκη μὴ εἶναι λευκόν· ἢ ἀκολουθοῦσιν ἀλλήλοις· ἢ γοῦν συναληθεύουσιν· ἃ γὰρ ἀεὶ τῶν ἀντιφατικῶς ἀντικειμένων κατὰ παντὸς ἢ γοῦν ἀεὶ παντὸς πράγματος ἢ κατάφασις ἀληθεύει ἢ ἡ ἀπόφασις· ἃ γοῦν τῷ ἐνδέχεσθαι ὑπάρχειν οὐ συναληθεύουσι καὶ ἀκολουθεῖ τὸ ἀδύνατον ἢ τὸ ἀναγκαῖον μὴ ὑπάρχειν, ταῦτα γὰρ ἀκολουθοῦσι τῷ οὐκ ἐνδέχεσθαι ὑπάρχειν, ἀναγκαῖον ἄρα ἀκολουθεῖν τῷ ἐνδέχεσθαι ὑπάρχειν. τότε οὐκ ἀδύνατον ὑπάρχον καὶ οὐκ ἀναγκαῖον μὴ ὑπάρχειν. καλῶς ἄρ᾽ εἰπομεν ὁριζόμενοι τὸ κυρίως ἐνδεχόμενον, μήτε ἀναγκαῖον ὑπάρχον, μήτε ἀδύνατον συμβαίνει δὲ πάσας τὰς κατὰ τὸ ἐνδέχεσθαι προτάσεις. ὁ μὲν ὁρισμὸς τῆς ἀπορροφῆς τῶν ἀναγκαίων καὶ ὑπαρχουσῶν προτάσεων, ἵν᾽ ἡ κοινωνία δύο προτάσεων κατὰ ἀμφοτέρους τοὺς ὅρους. τῷ μὲν ποιοῦ μένοντος τοῦ αὐτοῦ τῆς τάξεως καὶ τῶν ὅρων ἐναλλαττομένων μετὰ τοῦ συναληθεύειν· ὁ δὲ ὁρισμὸς τῆς ἀπορροφῆς τῶν ἐνδεχομένων προτάσεων ὅτι, κοινωνία δύο προτάσεων κατ᾽ ἀμφοτέρους τοὺς ὅρους, τῷ μὲν ποιοῦ μένοντος τοῦ αὐτοῦ τῆς τάξεως ἢ τῶν ὅρων μετὰ τοῦ συναληθεύειν φυλαττομένης· οἷον εἰ τὸ λευκὸν εἶναι ἐνδέχεται παντὶ ἀνθρώπῳ, ἐνδέχεται καὶ μηδενὶ ὑπάρχειν· ὅρα πῶς ἡ τῆς ἀπορροφῆς πρὸς τὴν οὐσίας· καὶ ὅπως κοινωνοῦσιν αἱ δύο αὐτοῦ προτάσεις· καθ᾽ ἑκάτερον τοὺς αὐτοὺς ὅρους· καὶ ὅπως ὁ ὑποκείμενος μένει ὁ αὐτὸς καὶ ὁ κατηγορούμενος, ἐν ἀμφοτέραις ταῖς προτάσεσι· καὶ ὅπως ὁ ποιὸν τῆς καθόλου καταφατικῆς προτάσεως μεταλλάττει εἰς ἀποφατικὴν καθόλου ποιόν τινα· καὶ ἡ καθόλου ἀποφατικὴ, πρὸς τὴν καταφατικὴν αὖθις ἀντιπρέφει· εἰ γὰρ τὸ λευκὸν ἐνδέχεται: μηδενὶ ἀνθρώπῳ ὑπαρχειν, ἐνδέχεται καὶ παντὶ καὶ αὖ μεσῃ καὶ αὖθις πρὸς τὰς μεσῃς ἀντιπρέφουσιν. ἃ γὰρ τινὰ ἀνθρωπον ἐνδέχεται εἶναι γραμματικὸν, ἐνδέχεται καὶ μὴ παντὶ αὐτῷ εἶναι γραμματικόν· καὶ ἐ τὸ γραμματικὸν ἐνδέχεται οὐ παντὶ ὑπάρχειν, ἐνδέχεται καὶ τινὶ ἀποφατικὰς προτάσεις ἐμαθόν ἐν τοῖς μετὰ τρόπου προτάσεσιν εἶναι τὰς ἐχούσας ἐν τῷ τρόπῳ τὸ οὗ ἀρνησιν· οἷον τὸ ἐνδέχεται παντὶ, ἀποφάσις τὸ οὐκ ἐνδέχεται παντὶ· καὶ τὸ τινὶ ἐνδέχεται, τὸ οὐκ ἐνδέχεται τινὶ· τὸ δ᾽ ἐνδέχεται μὴ παντὶ καὶ ἐνδέχεται μηδενὶ, καταφατικαὶ προτάσεις εἰσὶ, πλὴν εἰ καὶ καταφατικὸν ἔχουσι τὸ ἄημα κατὰ τὴν ἀντίθεσιν, ἀλλ᾽ οὐ διὰ ἄμφω ἔχουσι ἀποφάσεως καὶ αὐτοῦ καθ᾽ αὑτοῦ αἱροῦσι· ἀντίθεσιν νοητέον εἰς ταὐτὸ τὴν μάχην, οἷον καὶ ἐναντιόπτωμα μάχεται γὰρ τῷ παντὶ ὑπαρχειν, τὸ μηδενὶ ὑπάρχειν· καὶ τὸ τινὶ τὸ μὴ τινὶ· πλὴν ἃ καὶ μάχονται, ἀλλ᾽ ἀντιφατικῶς οὐκ ἀντίκεινται· ἀντιπρέφουσιν οὖν ἀεὶ τὰς ἐνδεχομένας αἱ καταφατικαὶ πρὸς τὰς ἀποφατικάς, καὶ αἱ καθόλου καὶ αὖθις αἱ ἀποφατικαὶ, πρὸς τὰς καταφατικάς· ὡς ἐδείξαμεν· ἀποφατικὰς δὲ νῦν μὴ τὰς κυρίως ἀποφατικάς· ἀλλὰ τὰς ἐχούσας ἄημα τὸ μὴ καταφατικὸν, διώαμιν δὲ ποφάσεως. Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ αἱ τῶν ἄλλων προτάσεων τὰ ἐχουσῶν τὴν διωατὴν τρόπον προσκείμενα, αἱ ἀντιπρέφουσι γίνονται· ἐπεὶ καὶ τὸ διωατὸν, ἴσον διωαμεῖ τῷ ἐνδεχομένῳ· εἰ γὰρ τὸ λευκὸν διωατὸν παντὶ ὑπάρχειν, διωατὸν καὶ μηδενὶ· καὶ εἰ τὸ λύεσθαι διωατὸν οὐδενὶ ὑπάρχον, διωατὸν καὶ παντὶ ὑπάρχειν· καὶ ἃ τὸ λύεσθαι διωατὸν τινὶ ἀνθρώπῳ ὑπάρχειν, διωατὸν καὶ μὴ παντὶ ὑπάρχειν· ἔτι ἀποδείκνυσι, καὶ πῶς αἱ καταφατικαὶ τῶν ἐνδεχομένων προτάσεις πρὸς τὰς ἀποφατικὰς ἀντιπρέφουσι· καὶ τὸ αὐτάπαλιν καὶ φησὶν ἐπεὶ διὰ τὸ ὁρισμοῦ ἐδείχθη τὸ ἐνδεχόμενον τὸ ἐνδεχόμενον μὴ εἶναι ἀναγκαῖον· τὸ δὲ μὴ ἀναγκαῖον διωατὸν καὶ μὴ ὑπάρχειν, διατοῦτο εἰ τὸ α ἐνδέχεται τῷ β᾽ ὑπάρχειν ἐνδέχεται καὶ μὴ ὑπάρχειν· καὶ ἃ ἐνδέχεται τὸ α παντὶ τῷ β᾽ ὑπάρχειν, ἐνδέχεται καὶ μὴ παντὶ ἤγουν μηδενί· ὁ μείως δὲ καὶ ἀδὶ τῶν ἐν μέρει καταφάσεων, ἢ καταφατικὴ ἀντιπρέφει πρὸς τὴν ἀποφατικὴν· καὶ αὖ τοὐναντίον· ἢ γὰρ αὐτὴ ἀποδείξις· τουτέστιν ἃ τὸ ἐνδεχόμενον μὴ ἀναγκαῖόν ὅτι· τὸ δὲ μὴ ἀναγκαῖον διωατὸν καὶ μὴ ὑπάρχειν, διατοῦτο τὸ τινὶ ἐνδέχεται πρὸς τὸ μὴ τινὶ· καὶ τὸ μὴ τινὶ πρὸς τὸ τινὶ· αἱ τοιοῦτοι ἢ προτάσεις ἤγουν τὸ ἐνδέχεται μὴ παντὶ καὶ ἐνδέχεται μηδενὶ, καταφατικαὶ ἔσται ἀλλ᾽ ἀντιφατικὰ τὸ γὰρ ἐνδέχεται· ἀδὶ τῶν ἐνδεχομένων αἱ καταφατικαὶ πρὸς τὰς ἀποφατικὰς ἀντιπρέφουσι· ὅμοιως τὰ ἐνδεχόμενα· ἤγουν ἀντιστρέφουσι· ὅμοιον τὸ ἐνδέχεται παντὶ ἀνθρώπῳ, ἐνδέχεται καὶ μηδενὶ ἀνθρώπῳ· καὶ τὸ ἐνδέχεται τινὶ ἀνθρώπῳ, ἐνδέχεται καὶ μὴ τινὶ ἀνθρώπῳ· καὶ τὸ ἐνδέχεται μὴ παντὶ ἀνθρώπῳ, ἐνδέχεται καὶ τινὶ ἀνθρώπῳ· καὶ τὸ ἐνδέχεται μηδενὶ ἀνθρώπῳ, ἐνδέχεται καὶ παντὶ ἀνθρώπῳ· ἀνθρώπῳ ἀνθρώπῳ· ἀνθρώπῳ ἀνθρώπῳ· ἀνθρώπῳ

νων δ'ὧν οὐ πῶν ἀσείστων. περὶ μὲν οὖν τούτων τῶν σημαινομένων τὰ εὐδεχόμενον, διωρισόμεθα καὶ πλατύτερον ἐπεξελθόμεν ἐν τοῖς ἑπομένοις. ἤγουν πῶς μέλλουσι ῥηθῆναι. νῦν δὲ ῥητέον πότε καὶ πῶς γίνεται συλλογισμός. καὶ τίς ὅστιν ὁ συλλογισμός. ἤγουν ποτεπὸν συμπέρασμα συναχθήσεται ὅταν δοθῶσι αἱ δύο προτάσεις εὐδεχόμεναι. ἐπεὶ δὲ τὸ εὐδεχέσθαι τόδε τῷδε ὑπάρχειν. οἷον τὸ εὐδεχέσθαι τὸ λευκὸν ὑπάρχειν τῷ σωκράτει δίχως ἔστι νοεῖν. ἢ ὅτι ἀποβέβηκε καὶ ὑπάρχειν ᾧ σωκράτει τὸ λευκόν, καὶ λευκός ὅστιν ὤ τινι τῷ σωκράτει εὐδεχέσθαι ὑπάρχειν ἀλλὸ τὸ λευκὸ εἰθέναι ὡς μήπω ἀποβεβηκὸς αὐτῷ, μέλλον δὲ γενέσθαι. ἀλλ' ἵνα σαφέστερος ὁ λόγος γένηται, ἐπαναληπτέον αὖθις τὰ τῆς κειμένου ῥητοῦ. ἐπεὶ δὲ τῷ λέγειν ὅτι εὐδεχέσθαι τόδε ἤγουν τὸ α ὑπάρχειν τῷδε ἢ τῷ β, δίχως ὅστιν ἑκλαβεῖν τὸ εὐδεχέσθαι. ἢ τὸ ἤδη ὑπάρχον, καὶ ἀποβεβηκὸς ὅτι καὶ ὑπάρχον λέγεται, ἢ τὸ μήπω ὑπάρξαν. διωρισμένον δὲ ὧδε γενέσθαι ὅτι ἐστὶ τὸ κυρίως εὐδεχόμενον, φανερὸν ὅτι οὐτοῦθε ἡ ἀπόδοσις τῆς ἐπεὶ. ἀλλὰ περὶ μὲν τῆς εὐδεχομένου τῆς σημαίνοντος τὸ ὑπάρχειν, εἴρηται. ῥητέον δὲ νῦν καὶ περὶ τῆς κυρίως εὐδεχομένου τῆς μήπω ὑπάρξαντος, διωρισμένου δὲ γενέσθαι καὶ ἧς ἀπόβασιν ἐλθεῖν. Μεταλαμπτέον καὶ τὰ μεταξὺ ῥητὰ τῆς κειμένου. καὶ γὰρ τὸ λέγειν εὐδεχέσθαι τὸ α καθ' οὗ τὸ β. ἢ τῆς τοῦ σημαίνει. ὅτι κατὰ τῆς γ καθ' οὗ κατηγορεῖται τὸ β, εὐδέχεται ὑπάρχειν τὸ α. ἤγουν ὑπαρχόντως ὑπάρχει τὸ α ᾧ γ. τὸ γὰρ εὐδέχεται τὸ ὑπάρχειν σημαίνει οὐτοῦθε ἢ ὅτι κατὰ τῆς γ εὐδέχεται τὸ α καθ' οὗ τὸ β κατηγορεῖται. εὐδέχεται δὲ λέγει τὸ α κατὰ τῆς γ, ὡς μήπω ἀποβεβηκὸς μηδὲ ὑπάρξαν αὐτῷ. τὸ δὴ λέγειν τῷ καθ' οὗ τὸ β οὐδὲν διαφέρει τῆς λέγειν τὸ α κατὰ παντὸς τῆς β. καὶ κατὰ πάντα γὰρ τὰ μόρια τῆς β κατηγορεῖται, οὕτω λέγειν τὸ α καθ' οὗ τὸ β, σημαίνει τὸ α κατηγορεῖσθαι τῆς γ καθ' οὗ τὸ β μόριον γὰρ τὸ μέμα τῆς β πᾶς. ἐπεὶ δὲ οἱ ἐκ δύο προτάσεων εὐδεχόμενοι συλλογισμοὶ ἁπλούστεροί εἰσι τῶν ἐκμίξεως ὑπαρχόντων καὶ εὐδεχομένων ἢ ἀναγκαίων συλλογισμῶν, ῥητέον πρῶτον περὶ τῶν ἁπλουστέρων. τίς καὶ ποῖος ἔστι συλλογισμός. ἤγουν ποτεπὸν συμπέρασμα γίνεται ἐκ δύο εὐδεχομένων. ἤγουν ἢ τὸ β εὐδέχεται. ἤγουν εὐδεχομένως κατηγορεῖται καθ' οὗ τὸ γ. ἤγουν κατὰ παντὸς τῆς γ. καὶ τὸ α εὐδεχομένως κατηγορεῖται καθ' οὗ τὸ β. ἤγουν κατὰ παντὸς τῆς β. ὅταν δὲ τὸ α εὐδέχεται ἤγουν εὐδεχομένως κατηγορεῖται κατὰ τῆς γ. καθ' οὗ τινος τῆς γ τὸ β ὑπάρχοντος κατηγορεῖται, τότε ἢ μὲν, ἡ ἐλάττων πρότασις ἡ β γ ἐστὶν ὑπάρχουσα. ἡ δὲ μείζων ἡ α β, εὐδεχομένη. διαστὸ γὰρ καὶ τὸ συμπέρασμα ἤγουν τὸ α κατὰ τῆς γ εὐδεχόμενον λέγεται. διὰ τὸ εἶναι τινὸς μείζονα πρότασιν εὐδεχομένων. καὶ τὸ συμπέρασμα ἀκολουθεῖν ταύτῃ. Ὁμοιοσχήμονας λέγει τὰς ὁμοσχήμονας προτάσεις τὰς ἐκ δύο εὐδεχομένων συγκειμένας προτάσεων. ἐπεὶ καὶ εὐ τοῖς ἄλλοις σχήμασι τῶν τε ἀναγκαίων φημὶ καὶ τῶν ὑπάρχοντων συντετιμημένως διδάξαντες πρῶτον περὶ τῶν ἐκ δύο ἀναγκαίων προτάσεων συλλογισμῶν καὶ τῶν ἐκ δύο ὑπαρχουσῶν, οὕτως χωρήσαμεν καὶ ἐς τὴν διασκαλίαν τῶν ἐκμίξεως ἀναγκαίου καὶ ὑπαρχούσης προτάσεως, συλλογισμῶν. τὸ γὰρ καθ' οὗ τὸ β εὐδέχεται τὸ α μὴ εὐδέχεσθαι λαμπτέον αὐτὸ τῆς τὸ α οὐδενὶ τῷ β εὐδεχομένως ὑπάρχει. σημαίνει τὸ τὸ α ἀποφάσκεσθαι ἀπὸ πάντων τῶν μορίων τῆς β. ἀστροφῆς δὲ τῆς β γ καὶ κατὰ τὸ εὐδέχεσθαι. ἀστροφὴ γὰρ ἡ μεταλήψιν τῆς ἀποφατικῆς εὐδεχομένης πρὸς τὴν καταφατικὴν εὐδεχομένην. διδάσκει γὰρ ὅτι αἱ καταφατικαὶ εὐδεχόμεναι, πρὸς τὰς ἀποφατικὰς ἀστροφοῦσι. καὶ τὸ αὐ ἀπαλιν αἱ καθόλου πρὸς τὰς καθόλου. καὶ αἱ μερικαὶ πρὸς τὰς μερικάς. τῇ δὲ θέσει ὁμοίως ἔχουσιν ἤγουν ἴσαι ἡ μείζων πρότασις καθόλου εἴη εἴτε καταφατικὴ, εἴτε ἀποφατικὴ. ἡ δὲ ἐλάττων μερικὴ ἀποφατικὴ. ὁμοσχήμονές εἰσιν αἱ προτάσεις. ὅταν ἡ μὲν ἡ α β ἐστὶ τὶς. ἡ δὲ β γ οὐδείς. ἢ ἡ α β. οὐ πᾶς. ἡ δὲ β γ πᾶς οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ β ὑπὸ τὴν τοῦ α. ἤγουν ἡ μείζων πρότασις ἔστι μερικὴ ἀνάγκη καὶ τὸ β ὑπὸ τὴν τοῦ. ἤδη πλέον εἶναι καὶ καθολικώτερον τῆς α καὶ μὴ κατηγορεῖσθαι ἐπ' ἴσων. ἤτοι οὕτως ἐχουσῶν τῶν προτάσεων. οὐδὲ κἂν δύρεθῆσι τοῦ β ὀξυστέρου τῷ α. ἐπεὶ καὶ ἤδη τῶν ὀξυστέρων ὁρῶν, καθόλου ἡ κατηγορία γίνεται. οἷον ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ γελαστικὸν ὀξυστέρου. καὶ διατὸ κατὰ παντὸς ὁ ἄνθρωπος τῆς γελαστικοῦ λέγεται, καὶ τὸ αὐ ἀπαλιν. εἴπερ ἢ καὶ τὸ εὐύπνιον ὁρῶν, παντὶ καθόλου ὄντος εὐδέχεται ὑπάρχειν. ὀξυστέρου γὰρ καὶ οὐ τοῖ ὁρῶν. λαμπτέον δὲ ὅρους. ὅταν ἡ μείζων ἢ μερικὴ. τὸ μὲν α ζῶον. τὸ δὲ β λευκόν. τὸ δὲ γ ἄνθρωπος. τὸ γοῦν λευκὸν, καθολικώτερον ὄντι τῆς ζῴου. τὸ μὲν γὰρ ζῶον, οὐδὲ μόνων τῶν ἐμψύχων λέγεται. τὸ δὲ λευκὸν καὶ οὐδὲ τῶν ἐμψύχων καὶ ἀψύχων. εἰλήφθω δὲ τὸ γ εὐ ᾧ γ τὸ β ὑπὸ τὴν τοῦ. καθολικώτερον ὄντι τὸ β τῆς α. ὁ γὰρ ἄνθρωπος ἢ καὶ περιέχεται ὑπὸ τῆς ζῴου. καθ' οὗ καὶ πάντα τὰ ἔμψυχα, ἀλλὰ τὸ λευκὸν οὐ μόνον περιέχει τὸν ἄνθρωπον καὶ τὰ ἔμψυχα πάντα, ἀλλὰ καὶ τὰ ἄψυχα. πούτω γὰρ τῷ γ οὔτε παντὶ ὑπάρξει τὸ α, οὔτε οὐδενὶ, οὔτε τινὶ, οὔτε τὸ οὐ παντί. ἴσλον γὰρ τῶν ἀσυλλογίστων συζυγιῶν, καὶ τὸ παντὶ σωάγειν καὶ τὸ οὐδενί. ὥστε σωάγων τὸ παντὶ, αἰωρεῖ καὶ τὸ οὐδεὶς καὶ τὸ οὐ πᾶς. ἐμπεριέχεται γὰρ ἡ οὐ πᾶς ὑπὸ τῆς οὐδείς. ὥστε καὶ ἡ τὶς ὑπὸ τῆς πᾶς. καὶ σωάγων τὸ οὐδενὶ αἰωρεῖ καὶ τὸ πᾶς καὶ τὸ τίς. καὶ ἐπεὶ αἰωροῦσιν ἄλληλα τὰ συμπέρασμα

ζῷον λευκὸν ἄνθρωπος

Quoddam albũ animal
Omnis hõ albus
Omnis homo animal

ματα, λειπὸν οὐδὲν συμπέρασμα σωάγεται. οὔτως οὖν τῶν προτάσεων ἐχουσῶν, οὔτε τὸ παντὶ εὐδέχεται σωάγειν συμπέρασμα, οὔτε τὸ οὐδενὶ, οὔτε τὸ τινὶ, οὔτε τὸ οὐ παντί. εἰ γὰρ σωάγε τὸ παντὶ εὐδέχεται, σωάγετο ἂν καὶ τὸ οὐδενί. καὶ εἰ τὸ τινὶ σωάγε, σωάγετο καὶ τὸ οὐ παντί. διότι ὡς δέδεικται αἱ εὐδεχόμεναι προτάσεις ἀστροφοῦσι πρὸς ἀλλήλας. οὐ σωάγεται δὲ εὐδεχόμενον ἀλλ' ἀναγκαῖον συμπέρασμα, διὰ τὸ β κατὰ πλειόνων κατηγορεῖσθαι παρὰ τὸ α. ἤγουν διὰ τὸ β καθολικώτερον εἶναι παρὰ τὸ α. τὸ εὐδέχεται αὐτὴ τῆς ἐγχωρεῖ. Δεῖ δὲ τὸ εὐδεχόμενον λαμβάνειν μὴ τὸ εὐ τῷ ἀναγκαίῳ. ἐπεὶ τὸ εὐδεχόμενον σημαίνει ἢ τὸ ἀναγκαῖον ἢ τὸ ὑπάρχον, δεῖ μὴ λαμβάνειν τὸ εὐδεχόμενον εὐ τοῖς προτάσεσι τὸ σημαίνον τὸ ἀναγκαῖον. ἢ τὸ ὑπάρχον, ἀλλὰ τὸ κατὰ τὸν ὡρισμένον διορισμόν. ἤγουν τὸ κυρίως εὐδεχόμενον. λαμβάνει ἢ πολλάκις ἢ λαμβάνομεν τὸ ἀναγκαῖον ἢ τὸ ὑπάρχον, αὐτὴ τῆς εὐδεχομένου. οἷον εἴτις εἴπα τὸ λευκὸν εὐδέχεται ὑπάρχειν τῷ σκύθῃ. τὸ εὐδέχεται εὐτοῦθα, οὐδὲ τῆς ὑπάρχοντος λαμβάνεται. ἢ εὐδέχεται ὑπάρχειν τῷ ἀνθρώπῳ καὶ εὐταῦθα γὰρ τὸ εὐδέχεται, τὸ ἀναγκαῖον σημαίνει.

De Mixtione gentis & exist

Περὶ μίξεως εὐδεχομένου καὶ ὑπάρχοντος.

Ἀποδοὺς δὲ ὁρισμὸν τῆς εὐδεχομένου. καὶ πῶς αἱ τῆς εὐδεχομένου προτάσεις ἀστροφοῦσι καὶ ποῖοι σημαίνει τὸ εὐδεχόμενον. καὶ ὅτι εὐδεχόμενον συμπέρασμα σωάγεται. ἐκ δύο εὐδεχομένων προτάσεων, ποιεῖται νῦν μίξιν εὐδεχομένου καὶ ὑπάρχοντος καὶ φησὶν ἐὰν ἡ μείζων ἐστὶν εὐδεχομένη. ἡ δὲ πρὸς τὸ ἐλάττον ὑπάρχουσα. τελειοῦται γίνονται συλλογισμοί. τελειοῦται γὰρ καὶ ἄστε διανύεται τὸ συμπέρασμα, ἐκ τῆς κατὰ παντὸς καὶ τῆς κατὰ μηδενός. καὶ τὸ συμπέρασμά ὅστι τὸ κατὰ τὸν ὡρισμένον διορισμὸν εὐδέχεσθαι. ἤγουν σωάγεται συμπέρασμα τὸ κυρίως εὐδεχόμενον, οὗ καὶ τὸν ὁρισμὸν ἀφῆκαμεν. ὅταν δὲ ἡ ἐλάττων πρότασις ὅστιν εὐδεχομένη. ἡ δὲ μείζων ὑπάρχουσα. ἡ μὲν καταφατικὴ ὅστι καὶ ἀμφότερον. τὸ συμπέρασμα εὐδεχόμενον ἔστι καὶ τελειοῦται καὶ διήκνυται, οὐχὶ ἀπὸ τῆς κατὰ παντὸς καὶ τῆς κατὰ μηδενός. ἀλλὰ διὰ τῆς ἧς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς. καὶ τῆς ἀστροφῆς τυτεστὶ τῆς μεταλήψεως τῆς εὐδεχομένου ἧς τὸ ὑπάρχον. ἐὰν δὲ τῶν στερητικῶν συλλογισμῶν. ἐὰν ἡ μείζων ἢ καθόλου στερητικὴ ὑπάρχουσα. ἡ δὲ ἐλάττων εὐδεχομένη. οὐ σωάγεται συμπέρασμα τῆς κατὰ τὸν ὁρισμὸν εὐδεχομένου. ἀλλὰ ἢ τῆς μηδενὶ ὄξ αἰάγκης. ἢ τῆς μὴ παντὶ ὄξ αἰάγκης. ὃ γὰρ λέγομεν εὐδέχεσθαι μηδενὶ ὄξ αἰάγκης ἢ μὴ παντὶ ὑπάρχειν. τὸ τὸ καὶ μὴ παντὶ ἢ μηδενὶ ὑπάρχοντος φαμὲν ὑπάρχειν. ἢ γὰρ τὸ βαδίζειν ἢ μηδενὶ αἰθρώπῳ ὄξ αἰάγκης ὑπάρχει ἢ μὴ παντὶ ὄξ αἰάγκης, δῆλον ὅτι τὸ βαδίζειν ἔστι οὐδενὶ ὑπαρχόντος αἰθρώπῳ ἢ οὐ παντί. ἐὰν ἢ μείζων πρότασις ὅστιν τὸ εὐδεχόμενον. ἢ καθόλου καταφατικὴ ἢ ἀποφατικὴ. ἡ δὲ ἐλάττων ὑπάρχουσα καταφατικὴ, τοὺς ἄλλους ὅρους λαμπτέον εὐ ἀμφοτέροις τοῖς συλλογισμοῖς. ἤγουν διαλέγεσθαι περιπατητικῆς καὶ ἀθραπον. διότι ὅ εὐδέχεται παντὶ ὑπάρχειν, τὸ ὑπάρχειν καὶ μηδενὶ εὐδέχεται. ὅτε δὲ εὐαντίας ἔχουσιν αἱ προτάσεις. καὶ ἢ μὴ μείζων ἐστὶν ὑπάρχουσα ἢ δὲ ἐλάττων εὐδεχομένη, ἀτελεῖς πάντες γίνονται οἱ συλλογισμοί. καὶ τελειοῦται οὐ διὰ τῶν ὄξ ἀρχῆς ληφθεσῶν προτάσεων. ἀλλὰ διὰ τῆς ἧς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς καὶ διὰ τῆς ἀστροφῆς. τυντέστι τῆς μεταλήψεως τῆς εὐδεχομένου ἧς τὸ ὑπάρχον. Μέλλων δὲ δεικνύειν τοὺς συλλογισμοὺς τοὺς ἐκ τῆς μείζονος ὑπαρχούσης τῆς δὲ ἐλάττονος εὐδεχομένης, χρᾶται τῇ τε ἧς ἀδύνατον ἀπαγωγῇ, καὶ μεταλαμβάνει τῷ εὐδεχομένῳ πρότασιν, ἧς τῷ ὑπάρχουσαν καὶ σωάγει ἀδύνατόν τι. ἴσα οὖν μήτις ὑπολάβῃ σωαχθῆναι τὸ ἀδύνατον ἀπὸ τῆς μεταλαβεῖν τὸ εὐδεχόμενον ἧς τὸ ὑπάρχον, τοιοῦτόν τι θεώρημα προδιδάσκει ὅτι ἐὰν αἱ προτάσεις ὦσι δυνατοί, καὶ τὸ εὐδεχόμενον συμπέρασμα δυνατόν ὅστι. καὶ ἐὰν αἰάγκαῖαι ὦσιν αἱ προτάσεις ἢ ἀδύνατοι, καὶ τὸ συμπέρασμα ἔστι αἰάγκαῖον ἢ ἀδύνατον. ἢ ἢ ψευδεῖς αἱ προτάσεις, οὐκ ἀδύνατοι δὲ καὶ τὸ συμπέρασμα ἔστι ψευδὲς οὐκ ἀδύνατον δέ. τὸ γὰρ ἅπεν τὸν σωκράτην βαδίζειν εὐ οἷς κάθηται, ψεῦδος μέν ὅστιν οὐκ ἀδύνατον δὲ βαδίσαι ἀλλὸ ἀθλοσώτομος ὢν λαμβάνει τὸ α ὡς ἡγούμενον, καὶ ὡς αἱ δύο προτάσεις. τὸ δὲ β ἑπόμενον, καὶ συμπέρασμα. ἔστι γὰρ τοῖς προτάσεσι τὸ συμπέρασμα κυρίως δυνατόν ὅστι, τὸ κατὰ τὴν γένεσιν δυνατὸν ὅτι μὴ ὂν μὲν ὅστι, δυνατὸν δὲ γενέσθαι ὄν, καὶ ἐκβῆναι. ὃ καὶ ἰσοδυναμεῖ τῷ κυρίως εὐδεχομένῳ. ὥσπερ καὶ τὸ ὑπάρχον διακόπτον. πεφυκὼς γὰρ διακόπτεσθαι διὰ τὸ ὄν. ὡς ὁ βραχύλαφος καὶ ὁ ἵππος καὶ ὁ ταῦρος. ἀδύνατον δὲ τῇ γενέσει οὐ τῇ φύσει ἐστὶ τὸ μὴ ὄν φύσει ἀόρατον, ἀλλὰ τὸ μὴ δυνατὸν γενέσθαι ὁρατόν. διὰ τὸ εἰ βυθῷ κεῖσθαι. οἷον τὸν εἰ τῷ βυθῷ κείμενον λίθον, ἀδύνατον γενέσθαι ὁρατόν. οὐ διὰ τὸ μὴ φύσει εἶναι ἀόρατον. διὰ δὲ τὸ ἐὰν προσθῶ τῶν ὁρᾶσιν τὸ πλῆθος τῶν ὑδάτων τῆς γοῦν ἄντος ἤγουν δύο προτάσεων ληφθεισῶν, αἰάγκη καὶ τὸ β εἶναι. ἤγουν ἐπικολουθῆσαι συμπέρασμα. καὶ ἢ δυνατόν ὅστι τὸ α ἤγουν καὶ ἐὰν αἱ προτάσεις ὦσι δυνατοί, αἰάγκη ἢ τὸ β. ἤγουν τὸ συμπέρασμα τὸ ἐκ τούτων σωαγόμ. δυνατὸν εἶναι ὅτω ὄ ἐχόντων τὸ ὅρων, τὸ τε ἡγουμένου ἢ τὸ ἑπομένου. ἤγον τὸ προτάσεων ἢ τὸ συμπέρασμα, ὅτι διαὶ ὦσιν αἱ προτάσεις τοιοῦτον ἐπακολουθεῖ ἢ τὸ συμπέρασμα, ἔστω τὸ μὴ α ἤγον αἱ προτάσεις, δυνατοί. τὸ ὄ ἤγει τὸ ἐκ τούτων συμπέρασμα, ἔστω ἀδύνατον ἢ τὸ ἤγον τὸ αὐτὸ ἔστω τὸ β τὸ συμπέρασμα, ἢ

Theorema

χυρίως δυνατ. gd est

Possibile proprie contingens ppri equivalent & existens priuat

Impossibile generatione no natura q̃ ite gd impossibile natura

puto desiderari uerba quib? exponeba tur quod nam esset impossibile natura

κατὰ τὸν λόγον τοῦ ἀναπαίστου

δυνατὸν καὶ ἀδύνατον· καὶ ὂν καὶ μὴ ὄν ὅπῃ ἄτοπον· τὸ γὰρ δυνατὸν ὅτι ἐστὶ κινεῖσθαι δυνατὸν καὶ ἴσο
δυναμοῦν τῷ εὐδεχομένῳ, μὴ ὂν μὲν ὅτι γένοιτο δ' ἂν καὶ εἶναι ἤδη γενόμενον καὶ ὄν· ὥσπῃ καὶ τὸ
ἀδύνατον· ὅτι ἐστὶ φύσει ἀδύνατον, οὐκ ἀεί ποτε γένοιτο ὄν· ὥστε δὴ τὸ συμπέρασμα ἐστὶ δυνατὸν καὶ
ἀδύνατον, ἔσται ἄρα καὶ ὂν καὶ μὴ ὄν· ὂν μὲν ὡς δυνατόν, μὴ ὂν δὲ ὡς ἀδύνατον· ἅμα δὲ δὴ τὸ ἀ ἤδη
ἀεὶ προτάσεις ἦσαν δυνατά· τὸ δὲ β' ἤδη τὸ συμπέρασμα ἀδύνατον· εἰ μὴ προτάσεις ὡς δυνατοί,
καὶ γένοιτο ἀεὶ ἤδη ὡς ἐκβεβηκὸς ἀληθῶσιν· τὸ γὰρ δυνατὸν μὴ ὂν μ. ὅτι δυνάμενον ἢ ἐκβεβηκέ-
ναι καὶ γενέσθαι· δὴ γένωνται καὶ ἀποβάσιν ἧς ὑπάρξειν, ἔξεσι καὶ τὸ β' ἤδη τὸ ὑπάρχουσαν γενέσθαι·
τὸ γὰρ μὴ ὂν ὅταν γένηται ὅτιν· ἤδη τὸν ὄν ὅτιν· δὴ γὰρ τὰ προτάσεων δυνατῶν ὄντων τὸ β' συμπέρασμα
ἔσται ἀδύνατον· τὸ δὴ ἀδύνατον μὴ ὄν, ἔπονται ἄρα αἱ προτάσεις ὑπάρχουσαι· τὸ δὴ συμπέρασμα μὴ ὂν
ὅπῃ ἄτοπον ὅτιν· τὸ λέγω ὅτι τὰ ἀ ὄντος δυνατὰ τὸ β' ἔσται δυνατὰ, οὐκ ἀεὶ μόνον τὰ κινεῖσθαι δυνατὰ τὰ
τὸ λέγειν ὅπῃ ἰσοδυναμεῖ τῷ εὐδεχομένῳ· ἀλλὰ καὶ ἀεὶ τὰ δυνατὰ τὰ θεωρεῖσθαι εὐ τῷ ἀληθεύειν.
ἤδη ἀεὶ τὰ σημαίνοντος τὸ ἀναγκαῖον καὶ τὰ σημαίνοντος τὸ ὑπάρχον· αὐτὸ τὰ ἢ εἶναι ἀναγκαῖον, εἴπερ εν
τῷ ἀληθεύειν· τὸ γὰρ ἀναγκαῖον τὸ ἀεὶ καὶ ἀσαύτως ἔχειν· καὶ ὁ καταφάσκων ἀεὶ τὸ τοῦ, ἀεὶ ἀληθεύει· τὸ δὲ
δυνατὸν καὶ τὸ εὐδεχόμενον, σημαίνει καὶ τὸ ἀναγκαῖον καὶ τὸ ὑπάρχον· οἷον δυνατὸν τὸ ἥλιον εν κινεῖν γε
νέσθαι ἤδη ἀναγκαῖον, καὶ δυνατὸν τὸ σεσηθὸν λυθῆναι· ἤδη ὑπάρχει ὑπαρχόντως· ἔτι δὲ καὶ
ἄλλα σημαινόμενα τὰ δυνατὰ δυρεθήσονται· εν ἅπασι δὲ τοῖς σημαινομένοις τὰ δυνατὰ, ὁμοίως ἔχει
τὸ θεώρημα· δὴ γὰρ αἱ προτάσεις ἦσαν δυνατοὶ καὶ τὸ ἀναγκαῖον, ἔσται καὶ τὸ συμπέρασμα δυνατὸν ὡς τὸ
ἀναγκαῖον· καὶ ἐὰν αἱ προτάσεις ἦσαν δυνατοὶ ὡς τὸ ὑπάρχειν, ἔσται καὶ τὸ συμπέρασμα δυνατὸν ὡς ὑπάρ-
χον· καὶ δὴ ψευδεῖς μὲν αἱ προτάσεις οὐκ ἀδύνατοι ἦσαν καὶ τὸ ἑπόμενον τὸ β' ψεῦδος εἶναι· καὶ γὰρ
ἡμέρας μὴ ὄντος εἴτις ἐρεῖ δὴ ἡμέρα ἐστὶν ὁ ἥλιος ὑπὲρ γῆν ὅτι· τὸ μ. ἡγούμενον τὸ δὴ ἡμέρα ἐστὶ, ψεῦδος καὶ
οὐκ ἀδύνατον· καὶ τὸ ἑπόμενον τὸ, ὁ ἥλιος ὑπὲρ γῆν ὅτι, ψεῦδος καὶ αὐτὸ καὶ οὐκ ἀδύνατον· Ἐπεὶ τοῖν
τος τὰ ἀ τὸ β' εἶναι· λαμβάνων αὖθις τὸ ἀ ὡς ἡγούμενον τὸ τὸ β' ὡς ἑπόμενον, νῦν φησιν ὅτι τὸ ἀ οὐκ
ὡς μίαν πρότασιν ἐλάμβανε· οὐδὲν γὰρ συμπέρασμα συναχθήσεται· εἰ δὲ πινὸς ὄντος· ἤγουν ἀπὸ μιᾶς
προτάσεως· ἀλλὰ δυοῖν ἐλαχίστοιν· ἀλλὰ τὸ ἐλάχιστον, ἐκ δύο προτάσεων συμπέρασμα συνάγει· λη-
πτέον οὖν τὸ ἀ αὐτὶ δύο προτάσεων· Διωρισμένων δὴ τούτων, ἤγουν ἐπεὶ διωρισάμεθα καὶ ἐδιδάξα-
μεν ὅτι διαιδέσιν αἱ προτάσεις τοιοῦτον συμπέρασμα συνάγει, λητέον ὅτι τὸ ἀ, παντὶ τῷ β' ὑπάρχει
ὑπαρχόντως· τὸ δὴ β' εὐδέχεσθαι παντὶ τῷ γ' ἤγουν εὐδεχομένῳ ὑπαρχέτω· ἔσται δὴ τὸ ἀ ὄν ἀναγκαῖον παντὶ
τῷ γ' εὐδεχομένῳ· τὸ δὲ πῆ λέγει μὴ εὐδεχομένῳ συνάγεσθαι τὸ συμπέρασμα οὕτω ληφθεῖσῶν τῶν προτάσεων,
δὴ τὸ ἀ παντὶ τῷ γ' εὐδέχεσθαι ὑπάρχειν, ψεύδεται, ἀληθεύετω τὸ μὴ εὐδέχεσθαι· ἤγουν τὸ οὐκ εὐδέχεσθαι· τὸ ἀ
παντὶ τῷ γ' ὑπάρχειν· εἰ δὴ παντὸς γὰρ ἡ καταφάσεις ἢ ἡ ἀποφάσεις· καὶ τὸ οὐκ εὐδέχεσθαι παντὶ ἀντιφα-
κῶς ἀντίκειται τῷ παντὶ εὐδέχεσθαι· ἰσοδυναμοῦν τῷ οὐ παντὶ ἀναγκαῖον· καὶ ἀναγκαῖον· διὰ τὸ σαφέστε-
ρον μεταληπτέον τὸ οὐκ εὐδέχεσθαι παντὶ ἢ τὸ οὐ παντὶ ἀναγκαῖον· λητέον δὲ καὶ τὸν β' γ' εὐδεχομένῳ οὖ-
σαν, ὡς ὑπάρχουσαν· εἴγε τὸ εὐδεχόμενον, τὸ μὴ ὂν λέγει· δυνάμενον ὑπάρχον γενέσθαι· ἢ τὸ β' γ' εὐδε-
χομένη οὖσα καὶ ὡς ὑπάρχουσα μεταληφθεῖσα, ψεύδεται μ. ὅτιν οὐκ ἀδύνατον ὂν μετέλαβε τὴν εὐδεχο-
μένῳ πρὸ πάσαν ἧς ὑπάρχουσαν ἢ μάτην· ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ πω δεδιδάχθαι εἶον σωιάγει· συμπέρασμα ἐκ-
μίξεως εὐδεχομένης καὶ ἀναγκαίας προτάσεως· δὴ γὰρ τὸ ἀ ἢ παντὶ τῷ γ' ὄξ ἀνάγκης ὅπῃ πανταχῶν ὅτιν
τῷ ὄκ εὐδέχεσθαι παντὶ· τὸ δὲ β' παντὶ τῷ γ' ὑπαρχόντως, γίνεται ὁ πέμπτος τρόπος τὰ γ' σχήματος· καὶ σωιά-
γεται συμπέρασμα, ὅτι τὸ ἀ ἢ παντὶ τῷ β' ὑπαρχόντως· ἤγουν ὃ παντὶ ὑπαρχόντως· τὰ τὸ δὲ ἀδύνατον
τὸ ἀ καὶ παντὶ τῷ β' ὑπαρχόντως καὶ οὐ παντὶ· τὸ δὲ ἀδύνατον, οὐ σωιήχθη· ἀλλὰ τὸ ἀδύνατον
τὸ ἀ καὶ παντὶ τῷ β' ὑπαρχόντως καὶ οὐ παντὶ· τὸ δὲ ἀδύνατον, οὐ σωιήχθη· ἀλλὰ τὸ ἀδύνατον
πρὸ τῆς β' γ' εὐδεχομένης ὑπαρχούσαν μεταληφθεῖσης· ψεύδεται μὴ γὰρ τοιαύτη πρότασις ὄκ ἀδύνατος δὲ· σωιή-
χθη· ἀλλὰ τὸ ἀδύνατον, ἀλλὰ τὰ ὑποθέσεσι τὰ αὐτὰ πίπτοντα ὅτι τὸ ἀ ὄκ εὐδέχεσθαι παντὶ τῷ γ' ὑπάρχειν·
καὶ ἐπαδὴ ἄτοπον σωιάγει· ἐκ τούτης τῆς ὑποθέσεως, καλῶς ἄρα σωήκται ὅτι τὸ ἀ παντὶ τῷ γ' εὐδέ-
χεσθαι ὑπάρχειν· Εἰ δὲ πεῖρεῖ καὶ τί ἄτοπόν ὅτι τὸ τὸ ἀ καὶ πάλιν τῷ β' ὑπάρχειν καὶ οὐ παντὶ, εἴγε τὸ
παντὶ ὑπαρχόντως σώσεται μεταβληθῶσι ἧς τὸ ἢ παντὶ ὑπάρχειν καὶ φαμὲν ὅτι τὸν β' γ' εὐδεχομέ-
νῳ οὖσαν, μεταλάβομεν ἧς ἢ ὑπάρχουσαν, μεταλλάξαντες καὶ τὸν μέλοντα χρόνον, ἧς τὸν ἐνεστῶτα·
εὐπαθῶς ὁ μεταλλαχὴ τὰ χρόνα οὐ γέγονε καὶ διατὰ τὸ ἀδύνατόν ὅτι τὸ τὸ ἀ ὑπάρχειν παντὶ τῷ β' καὶ
τὸν ἐνεστῶτα χρόνον καὶ οὐ παντὶ τὸ ὃ ἢ τὸ ἀ μὴ εὐδέχεσθαι τῷ γ', παντὸν ὅτιν ὅτι τὸ ἀ οὐκ εὐδέχεσθαι παντὶ
τῷ γ' ὑπάρχειν· μεταλάβομεν ὃ διὰ τὸ σαφέστερον ἧς τὸ οὐ παντὶ ἀναγκαῖον· τὸ δὲ ψεῦδος γὰρ ἀπόδειξιν
τος καὶ οὐκ ἀδύνατον, τὰ τὸ ὅτιν ὅτι ἢ β' γ' πρότασις εὐδεχομένη οὖσα καὶ μεταληφθεῖσα ἧς ἢ ὑπάρχουσ-
σαν, ψεῦδος μὲν ἴσω, οὐκ ἀδύνατον δὲ· τὸ δὲ συμβαῖνον ἤτοι τὸ συμπέρασμα ὅτι τὸ ἀ οὐ παντὶ τῷ γ'
ὑπαρχόντως· κεμένου καὶ τὰ ἀ παντὶ τῷ β' ὑπάρχειν ὑπαρχόντως ἀδύνατον ἴσω σωήχθη ὃ τὸ ἀδύνα-
τον, ὄκ ἐκ τῆς ἐμῆς ὑποθέσεως ψεύδεσθαι ὅτιν ὄκ ἀδύνατος ὃ, ἀλλ' ἐκ τῆς ὑποθέσεως τὰ αὐτὰ πίπτοντος· τῆς
ὑποθέσεως ὅτι τὸ ἀ ὄκ εὐδέχεσθαι παντὶ ὧν γ' ὑπάρχειν· Σημαιωτέον ὅτι ὅτε ἡ α' β' ἐστὶ καθόλου καταφατικὴ ὑ-
πάρχουσα ἢ β' γ' εὐδεχομένη, σωιάγει συμπέρασμα, τὸ παντὶ εὐδέχεσθαι· ἀλλ' ὄκ ἐστὶ τὸ κινεῖσθαι εὐδεχόμενον· καὶ

ἀδύνατον quot modis fu
tur

Τιπίπτοντα

ibitatio quorundam
mpta ex philopono

ψευδεπίπτοντος

mne. β'. est. α'. existenter
mne. γ'. est. β'. contingenter
mne. γ'. est. α'. contingenter
Quoddam. γ'. non est. α. cotingé
Quoddam. γ'. non est. α. nece
Omne. γ'. est. β'. existenter
Quoddam. β'. nó ÷. α'. existenter

Barbara

Aequalet
Bocardo

∴ rf. παντὶ
∴ rf. ὑποτεθέντος
α'. rf. β'.

δίλον εὐ τῷ δεῖν ὑπὸ τὰ κινεῖσθαι εὐδεχομένῳ, αἱ καταφατικαὶ πρὸς τὰς ἀποφατικὰς ἀντιστρέφουσι· καὶ
αἱ ἀποφατικαὶ πρὸς τὰς καταφατικάς· ὁ γὰρ παντὶ εὐδέχεσθαι, τὸ τὸ καὶ μηδενὶ εὐδέχεσθαι ὑπάρχειν· καὶ ὁ
μηδενὶ εὐδέχεσθαι ὑπάρχειν, τὸ τὸ καὶ παντὶ εὐδέχεσθαι· ἰσοδυναμοῦν τὸ παντὶ εὐδέχεσθαι τὸ α ἢ γ' ὑπάρχειν· καὶ
τὸ κινεῖσθαι εὐδεχόμενον, ἀντίκειται τῷ παντὶ εὐδέχεσθαι· ὁμοῦ παντὶ ἀνάγκη, δι'
ἑαυτῶν· τὸ δὲ τινὶ ἀνάγκη, διὰ τὸ ἰσοδυναμεῖν τῷ οὐδενὶ εὐδέχεσθαι· ἔπομαι γὰρ ὅτι ὁ τινὶ εὐδέχεσθαι, τὸ τὸ
καὶ μηδενὶ εὐδέχεσθαι ὑπάρχειν· ὁμοῦ δὲ τὸ μὴ ἢ παντὶ ἀνάγκη, ἀντίκειται τῷ παντὶ εὐδέχεσθαι· ὅθεν καὶ ὡς
ἀντικειμένης τῆς οὐ πᾶς ἀνάγκη ληφθεῖσης εὐ τῇ ἧς ἀδύνατον ἀπαγωγῇ, σωιήχθη· ὅτι τὸ ἀ οὐ παντὶ
τῷ β' ἔκαστο δὲ καὶ παντὶ ὑπαρχόντως· ἢ δὲ τῆς ἀνάγκη οὐκ ἀντίκειται· καὶ δίλον ἐκ τούτου δὴ λάβῃς
τὸ α τινὶ τῷ γ' ὑπάρχειν ὄξ ἀνάγκης, σωιάξεις συμπέρασμα εὐ γ' ἡμέρα· ὅτι τὸ ἀ ὑπαρχόντως τινὶ τῷ
β' ὑπάρχει· ἔκαστο δὲ καὶ παντὶ ὑπαρχόντως· οὐδὲν δὲ δεῖ ὅτι τὸ ἀ καὶ παντὶ τῷ β' ὑπάρχει καὶ τινί· ἢ γὰρ τὸ
ἐμπεριέχεσθαι ὑπὸ τῆς πᾶς τῷ παντὶ εὐδέχεσθαι, ἀντίκεται τὸ οὐκ εὐδέχεσθαι παντί· τούτου δὲ ἰσοδυναμοῦσιν,
ἢ τὸ παντὶ ἀνάγκη καὶ ἢ τινὶ ἀνάγκη· Εἰ δὲ καὶ ὁ ἀριστοτέλης τὸ ὄκ εὐδέχεσθαι παντὶ οὐ μεταλαμβάνει
ἧς τὸ παντὶ ἀνάγκη; ἀλλὰ δίλος ὅτιν ὄξ ὧν συμπεραίνει τὰ τὸ βούλομενος· ἵνα κεῖτις εἴπῃ, μηδὲν ἀδύ-
νατον συμβαίνεσθαι, ἢ τὸ ἀ οὐκ εὐδέχεσθαι παντὶ τῷ γ' τῇ γὰρ καλεῖ τὸ ἀ καὶ παντὶ ὑπάρχειν τῷ β' καὶ τὸ
παντὶ ὅτιν· τὸ ὑπάρχον τοιοῦτον ὅτιν ὡς ποτὲ δύνασθαι καὶ μὴ ὑπάρχειν· δυνατὸν γὰρ ὅτι τὸ ἀ καὶ παν
τὶ ὑπάρχειν τῷ β' καὶ τὸ παντὶ· ὥσπῃ καὶ μετεληφθεῖν ἢ β' γ' εὐδεχομένη οὖσα, ἧς τὴν ὑπάρχουσαν· ὁ ψεῦ
δος μὲν ὅτιν, ὄκ ἀδύνατον δὲ· πῆς τὰ τὸ οὐ λέγομεν ὅτι ἡ μετάληψις μὴ τῆς εὐδεχομένης πρὸς τὴν
ὑπάρχουσαν γέγονεν, οὐ τὰ αὐτὸ χρόνῳ μένοντος ἀδὲ τῆς εὐδεχομένης μενούσης εὐδεχομένης· τὰ τὸ γὰρ
καὶ ψεῦδος καὶ ἀδύνατον ὅτι· ὁ τὴν αὐτὴν εὐδεχομένην οὖσαν καὶ ὑπάρχουσαν εἶναι ἅμα· ἀλλὰ μετε-
λήφθη· ἡ πρότασις ἀπὸ τὰ μέλλοντος χρόνῳ, ἧς ἐνεστῶτα· εἴπῃ ἡ μὴ εὐδεχομένη τὸν μέλλοντα χρόνον
δηλοῖ, ἢ ὃ ὑπάρχουσα τὰ ἐνεστῶτα· ὁ μεταλαβὼν γοῦν τὴν εὐδεχομένην ὡς ὑπάρχουσαν, ψεῦδος ὅτι·
διὰ τὸ καὶ αὐτὴ μέλλοντος χρόνου, ἐνεστῶτα λαβεῖν· ἢ μόνοι γε ὃ ἀδύνατον τὴν εὐδεχομένην ποτὲ ὑ-
πάρχουσαν γενέσθαι· ἀλλὰ ὃ τῆς α' β' μενούσης ἀεὶ καθόλου καταφατικῆς ὑπαρχούσης καὶ μεταληφθεί-
σης ἧς τὸ οὐ παντὶ ὑπαρχόντως, ἀδύνατον σωιήχθη τὸ τὸ ἀ καὶ παντὶ ὑπάρχειν τῷ γ' καὶ ἢ παντὶ· Δεῖ δὲ λαμ-
βάνειν τὸ παντὶ ὑπάρχειν· δεῖ λαμβάνειν τὸ πᾶς, μὴ κατὰ χρόνον· ἤγουν ὡρισμένως ἀληθεύοι· τότε γὰρ ἰσο-
δυναμεῖ τῇ τις· οἷον δὲ εἴπῃς ὅτι ὁ ἄνθρωπος παντὶ κινουμένῳ· καὶ ὑποθέσεις ὅτι νῦν πᾶν τὸ κινούμενον ἄνθρωπος·
ἀληθεύει οὖν ἡ πᾶς· οὐ τῇ ἑαυτῆς φύσει· ἀλλὰ διὰ τὴν σὴν ὑπόθεσιν· ὅτε καὶ ἰσοδυναμεῖ τῇ τις καὶ γίνε-
ται ἀσυλλόγιστον τὸ ἀνάμα· ἀλλ' ἁπλῶς· ἤτοι ἀορίστως καὶ καθόλου· καὶ τῇ ἑαυτῆ φύσει δεῖ λαμβάνειν αὐτὴ ἀλη-
θεύουσαν· οἷον τὸ ζῶον παντὶ ἀνθρώπῳ· Ῥαδίν ἐστι στερητικὴ καθόλου πρότασις ἡ α' β'· τὸ συναγόμενον συμπέρα-
σμα· ὅτι τὰ στερητικοῦ συλλογισμοῦ ὅτι τὸ α ἀδύνατον τῷ γ' εὐδεχομένῳ· οὐκ ἔστι τὸ κινεῖσθαι εὐδεχόμενον· διότι τῇ
ἀδύνατον εὐδεχόμενον, δι' ἑαυτῆ μ. ἀντίκεται τὸ τινὶ ἀνάγκη· διὰ τὸ παντὶ εὐδέχεσθαι, ἀντίκεται τὸ ἢ παντὶ ἀνά-
γκη· ὅτι τὰ κινεῖσθαι εὐδεχόμενον ὃ εὐδέχεσθαι ἀδύνατον παντὶ, τὸ τὸ καὶ παντὶ ἀνάγκη· ὥσπῃ
δύνατον παντὶ τῷ γ' ὑπάρχειν εὐδεχόμενον· καὶ τὸ κινεῖσθαι εὐδεχόμενον μηδενὶ, τοῦτον
καὶ τὸ τινὶ ἀνάγκη· τῷ δὲ οὐκ ἀντίκεται· καὶ δίλον ἐστὶ δὲ τῶν· τὸ ὄκ εὐδεχόμενον μηδενὶ, τοῦτον
ὅτι τῇ ἀνάγκη τινὶ λάβῃς τὸ α ἢ παντὶ τῷ γ' ὡς ἀντικείμενον τῷ συμπεράσματι τῷ ἀδενὶ εὐδέχεσθαι·
καὶ ἐρεῖς ὅτι τὸ α οὐ παντὶ τῷ γ' ἀνάγκη· τῷ β' παντὶ τῷ γ' ὑπαρχόντως, σωιάξεις τὸ α ἢ παντὶ τῷ β'
ὑπαρχόντως· ἰσοδυναμεῖ δὲ ἀδενὶ ὑπαρχόντως οὐδενὶ δὲ ἀσυλλόγιστον τὸ τὸ α τῷ β' καὶ οὐδενὶ ὑπάρχειν καὶ ἢ
παντὶ· ἢ γὰρ οὐ πᾶς, ἐμπεριέχεται ὑπὸ τῆς ἀδένι· ἢ δὲ λάβῃς τὸ α τινὶ τῷ γ' ἀνάγκη, σωιάξεις ἀσυλλό-
γιστον· ὅτι τὸ α ἀδενὶ ὑπάρχει τῷ β' καὶ τινὶ τῷ ὄκ εὐδέχεσθαι μηδενὶ, τοῦτον ὅτιν τῇ τινὶ ἀνάγκη· αὐτὴ
γὰρ ὅτιν αὐτὴ φασις τῆς γενομένης ὑποθέσεως αὐτὴ γὰρ ἡ πρότασις, ἀδενὶ ὄξ ἀνάγκης, ἀντιφατικῶς αὐ
τὴ ἀντίκεται τῇ τινὶ ἀνάγκη τῇ ὑποτιθέσῃ ὑποθέσει, τῷ τινὶ ἀνάγκη ἀντίκεται αὐτὴ ἀντιφατικῶς, τὸ ὄκ ἀνάγ
κη τινὶ, ὃ τοῦτον ὅτι τὸ ἀδενὶ ἀνάγκη· ἢ δὲ καὶ ὁ ἀριστοτέλης τὸ ὄκ εὐδέχεσθαι οὐδενὶ οὐ μόνον λαμ-
βάνει ἧς τὸ τινὶ ἀνάγκη, ἀλλὰ δίλος ὅτιν ὄξ ὧν συμπεραίνει τὰ τὸ βούλομενος· ἢ γὰρ ἀνάγκη μηδένα κι
νεῖσθαι ἀεῖον· ἀλλ' ὄκ ἀνάγκη τινά· τὸ μηδενὶ ὄξ ἀνάγκης, ἰσοδυναμεῖ μ. τῇ ὄκ ἀνάγκη τινὶ διαφέρει δὲ
τὰ ἀδενὶ εὐδεχομένῳ ὡς καθολικώτερον καὶ αὐτὴ πλέον αὐτὸ ὄν· καὶ δίλον ἀπὸ τὰ ὅρων· ὁ γὰρ ἄνθρωπος τὸ πει-
πατεῖν ἀδενὶ ζῴῳ ὄξ ἀνάγκης ὑπάρχει, ἀληθεύει καὶ αὐτὴ τῶν περιπατούντων ζῴων, καὶ αὐτὴ τῶν ἑρπυ-
κῶν· οὐδὲ γὰρ ἀνάγκη τούτοις περιπατεῖν· ὁ δὲ ἄνθρωπος τὸ περιπατεῖν οὐδενὶ ζῴῳ ὑπάρχει εὐδεχομένως,
οὐκέτι ἀληθεύει αὐτὴ πάντων· ἀλλ' αὐτὴ τὰ περιπατούντων· αὐτὴ δὲ τὰ ἑρπυστικῶν, οὐκ ἀληθεύει· διότι ἐφ'
ὧν τὸ εὐδέχεσθαι μηδενὶ, αὐτὴ τούτων καὶ τὸ εὐδέχεσθαι παντὶ ἀληθές· ἢ γὰρ τὸ εὐδέχεσθαι παντὶ
αὐτὴ τῶν ἑρπετῶν, ψεῦδος, ἀνάγκη ἅμα καὶ τὸ οὐδενὶ εὐδέχεσθαι ψεῦδεσθαι· αὐτὴ πλέον ἅμα τὸ οὐ-
δενὶ ὄξ ἀνάγκης, τὸ οὐδενὶ εὐδέχεσθαι· Τῆς μείζονος οὔσης καταφατικῆς καθόλου ὑπαρχούσης
τῆς δὲ ἐλάττονος καθόλου στερητικῆς εὐδεχομένης, οὐκ ἔστι συλλογισμός· ἢ δὲ αὐτὴ βλέψεις καὶ μετα-
βάλεις τὸ οὐδενὶ εὐδεχομένως ἧς τὸ παντὶ, ἔσται συλλογισμὸς καθαπῇ εὐ τοῖς προτέροις· σωιάξεις γὰρ

Λ. Lege οὐκ ἀδύνατον μὲν οὐδὲν ἀδύνατον. ex philopono chap. 45 metap. 8. ante finem primae faciei.

πανὶ ἐνδέχε? — ἀ παντὶ ἀνάγκη
οὐδενὶ ἐνδέχε? — τινὶ ἀνάγκη
ἀ ἐνδέχε? παντὶ. hæc propo
sitio cótinet duas suprozes
Ægpollent
οὐδενὶ ἐνδέχε? — τινὶ ἀνάγκη
Aeq. πανὶ ἐνδέχε? — ἀ παντὶ ἀνάγκη
po.

puto desi deta

rf. πανὶ ἀνάγκη
rf. τινὶ ἀνάγκη

Λ. rf. με
ταλαμβάνει

Λαρίσσέας. ex psalectu
ne arristot.

In cótingenti ue
rmatiuæ in ne
uas & cótrario
uertuntur. & N
hanc Magentin
ditione multo c
diofiore & dilucu
quá
est

Quæstio

SOL

Contingens ppositu
turú tempus, ex
præsens significat

ἀ ἀνάγκη τ
idem ÷ φ ἀδυν
ἀνάγκη

In 3. figura.
Τὸ α. ἀ παντὶ τῷ. γ.
Τὸ β. παντὶ τῷ. γ. υ
Τὸ α ἀ παντὶ τῷ. β. 1
Idest
Quoddá. γ. non est. α
Omne. γ. est. β. ex
Quoddá. β. nó est

Manor. Vniuer.
existens
Minor Vniuer
gatiua cótin.

A char. in philopono 46. in fine facici. 2.

// cf. μεταλαμβάνειν

καὶ οὐ τεῦθα συμπέρασμα οὐδεχόμενον, ἰσοδυναμοῦν τῷ ὑπάρχοντι, οἷον, συμβήσετο κῆ πρότερον. ὅτε ἐλάμβανεν τὸ α᾽ παντὶ ὑπαρχόντως, καὶ τὸ β᾽ γ᾽ παντὶ οὐδεχόμενον ὁμοίως γὰρ ἔξουσιν οἱ ὅροι τῇ θέσει. ἤτοι δὲ αἱ πτῶσεις ἃς ὁ οὐδενὶ οὐδεχόμενος ἃς ὁ παντὶ, γίνονται οἱ ὅροι ἤτοι αἱ πρότασεις καταφατικαί. καὶ ἔξουσιν ὁμοίοτητα καὶ τὸ τῶν συλλογισμῷ, ὁ ἀπὸ τῆς πᾶς καὶ πᾶς. ἔσται γὰρ καὶ οὗτα θεῖ ἡ μείζων καταφατικὴ ὑπάρχουσα. ἡ δὲ ἐλάττων οὐδεχομένη ὡς κατεῖ. Διάστημα τε λέγει τὰς προτάσεις, μεμονωμένος τοὺς γεωμέτρας. ὡς γὰρ ἐκεῖνοι τὰ σημεῖα ἤτοι τὰς γραμμὰς καλοῦσιν ὅρους ὡς ἀμερεῖς οὔσας καὶ ἀπλουστάτας, οὕτω καὶ ὁ ἀριστοτέλης τὸν ὑποκείμενον καὶ τὸν κατηγορούμενον καλεῖ ὅρους ὡς ἀπλουστάτας. καὶ ὥσπῃ ἡ γραμμὴ ῥυεῖσα ποιεῖ τὸν γραμμὴν κατὰ μῆκος μόνον ἔχουσα τὸν ὄγκον ἀπλωσιν ἢ καὶ καλεῖται διάστημα, οὕτω καὶ οἱ τῆς ἀποβλέψας πρὸς τὴν χέσιν τῶν κατηγορουμένου πρὸς τὸν ὑποκείμενον καθ᾽ ὧν ἡ κατηγορία γίνεται καὶ ἡ πρότασις, καλεῖ διάστημα. καὶ ὡς ὁ γεωμέτρης καλεῖ σχῆμα τὸ συγκείμενον ἐκδιαφόρων γραμμῶν, οὕτω καὶ οὗτος καλεῖ σχῆμα τὸν συλλογισμὸν ὡς ἐκδιαφόρων προτάσεων συγκείμενον. ἐὰν δὲ ληφθῇ τὸ β᾽ παντὶ τῷ γ᾽ οὐδεχόμενον ὅπῃ ἐστὶν ἀληθὲς. ἀληθὲς γὰρ ὅτι τὸ τῷ οὐδενὶ οὐδεχομένῳ (λαβεῖν ἃς ὁ παντὶ οὐδεχομένου πάλιν ὁ αὐτὸς ἔσται συλλογισμός. ἤτοι συμβήσεται τὸ ἄμφω γὰρ πεῦτα περιέχεται τὸ ἐκ οὐδεχῆ) οὐδενί. ὁ ἀπιφατικῶς κατήκεται τῷ οὐδενὶ οὐδεχεται τὸ κινούμενον τινὶ μὴ σώματι ὅτι κατάγκης ὑπάρχει. ἤτοι τῷ κυκλοφορικῷ σώματι οὐρανοῦ. τοῖς δὲ σώμασιν ὑπάρχει οὐδεχόμενος. ἤτοι τοῖς σώμασι πάντων τῶν ζώων. ἢ οὖν τις ἀξιοῖ ὅτι ἐπεὶ τὸ σ᾽ παντὶ τῷ γ᾽ ὑπάρχειν κατάγκη κῆ τὸ γ᾽ ἤτοι τὸ κινούμενον παντὶ σώματι οὐδεχόμενος ὑπάρχειν. ἔστω γὰρ τὸ σ᾽ σῶμα. τὸ δὲ γ᾽ κινούμενον. καὶ λέγει τῆς ὅτι οὐκ ἀληθεύει ὁ λέγων τὸ γ᾽ παντὶ τῷ σ᾽ οὐδεχόμενος, ἀληθεύσει κατ᾽ ἀπόφασις ἢ οὐκ οὐδέχεται τὸ γ᾽ παντὶ τῷ σ᾽ ὑπάρχειν. εἶτα ἢ λάβῃ αὐτὶ τὸ οὐκ οὐδέχεται παντὶ τὸ ὄξ κατάγκης τινὶ μὴ ὑπάρχειν ἤτοι τὸ κατάγκη μὴ παντὶ. ὡς εἶναι τὸ γ᾽ ὄξ κατάγκης οὐ παντὶ τῷ σ᾽, ψεύδεται λαμβάνει. προφανῶς γὰρ ψεύδεται ὁ λέγων τὸ κινούμενον, κατάγκη μὴ παντὶ ὑπάρχειν σώματι. δῆλον δὲ ὅτι ψεύδεται. διότι τὸ κινούμενον, παντὶ σώματι ὑπάρχει. ἢ δὲ τὸ κατάγκη μὴ παντὶ ἀληθεύειν, οὐκαὶ τὸ γ᾽ παντὶ τῷ σ᾽ ὑπάρχειν. οὐ γὰρ ὄξ κατάγκης τὸ κινούμενον ἀπὸ πάντων σωμάτων ἀποφάσκεται. πάντα γὰρ τὰ σώματα κινοῦνται. κἂν τὰ μὴ, ὄξ κατάγκης, ὡς τὰ οὐράνια. τὰ δὲ οὐδεχόμενος ὡς τὰ τῶν ζώων. καὶ διότι μὴ πᾶσι σώμασιν ὄξ κατάγκης ὑπάρχει τὸ κινούμενον, διαφέρει τὸ λεγόμενον ἀληθὲς εἶναι ἤτοι ἀληθεύειν, καὶ τὸ κατάγκη μὴ παντὶ. διότι γὰρ τὸ κινούμενον πᾶσι σώμασιν ὄξ κατάγκης ὑπάρχει, διαφέρει τὸ λεγόμενον οὐδέχεται καὶ ἐγχωρεῖ ἀληθεύειν, καὶ τὸ κατάγκη μὴ παντὶ φανερὸν οὖν ὅτι οὐδὲ τῶν κινήσεις οὐδεχόμενος. καὶ τὸ οὐδέχεται παντὶ. καὶ τὸ μὴ οὐδεχόμενον ἤτοι τῷ οὐδέχεται μηδενὶ κατάγκη ὑπάρχειν. τὸ οὐδέχεται, κατὶ τῶν ἐγχωρεῖν κοινῶν. ἀπὸ τῶν οὐδενὶ οὐδέχεται. καὶ τῶν παντὶ οὐδέχεται ἔσται συμβήσεται συμπέρασμα. τὸ παντὶ οὐδέχεται συμβήσεται κατάγκη. κάθω γοῦν συμβήσεται συμπέρασμα, ὅτι τὸ β᾽ παντὶ τῷ γ᾽ οὐδέχεται. ἢ δέ τις εἰπεῖν ψεύδεται τοῦτο, κατάγκης οὐδέχεται καὶ ἐγχωρεῖν ἀληθεύειν ὅτι τὸ β᾽ παντὶ τῷ γ᾽ ὄξ κατάγκης. καὶ τὶ θέτῃς ὅτι τὸ β᾽ παντὶ τῷ γ᾽ ὄξ κατάγκης, οὐδὲν ψεῦδος, καὶ ἀδύνατον συμβήσεται. ἢ γὰρ τὸ α᾽ οὐδενὶ τῷ β᾽ οὐδεχόμενος. τὸ δὲ β᾽ παντὶ τῷ γ᾽ ὄξ κατάγκης. συμβήσεις ὅτι τὸ α᾽ οὐδενὶ τῷ γ᾽ οὐδεχόμενος. ἰῶ δὲ καὶ παντὶ οὐδεχόμενος τὸ α᾽ τῷ γ᾽. οὐδὲν δὲ κωλύει τὸ, τὸ α᾽ καὶ παντὶ τῷ γ᾽ εἶναι οὐδεχόμενος καὶ οὐδενὶ ὅλως δὲ ἢ συλλογισμὸν ἰῶ δυνατὸν γενέσθαι, τῶν οὐδέχεται αὐ εἴη. ἤτοι οὐδεχόμενον συμβήσεται συμπέρασμα. διὸ τὸ καὶ τὰς δύο προτάσεις εἶναι οὐδεχομένας καὶ μηδέτερον εἶναι, οὐ τῷ ὑπάρχειν. ἤτοι ὑπάρχουσαν ἢ αἰαφορὰ καίαι καὶ ὅτι ὁ συλλογισμὸς ἢ καταφατικὸς ἔμελλεν εἶναι. ἤτοι καταφατικὸν πάντως συνήχθη συμπέρασμα. ἢ καὶ αἱ δύο προτάσεις ἦσαν καταφατικαὶ ἢ στερητικαί. ἤτοι ἢ στερητικὸν συνήχθη συμπέρασμα καταφατικοῦ μὴ γὰρ τεθέντος τῶν συμπέρασμάτος, ἤτοι ἢ συνήχθη τὸ β᾽ παντὶ τῷ γ᾽ οὐδεχομένως, διαχθήσεται διὰ τῶν ὅρων. ὅτι ἐκ οὐδεχόμενος κῆ οὐκ ἐγχωρεῖ τὸ ὑπάρχειν συνεχθῆναι. ἤτοι τὸ παντὶ οὐδεχομένως. ἀλλ᾽ οὐδὲ στερητικὸν οὐδεχόμενον συμπέρασμα ἔστι δυνατὸν συνεχθῆναι. ἀπὸ γὰρ τῶν ὅρων διαχθήσεται ὅτι οὐ συνάγεται συμπέρασμα οὐδεχόμενον ἀπὸ τῆς οὐδενὶ καὶ πᾶς. ἀλλ᾽ ἀναγκαῖον. ἢ γὰρ τὸ λυπεῖν παντὶ μὴ ἀεὶ οὐδέχεται ὑπάρχειν. οὐδενὶ δὲ ἤτοι τὸ οὐδεχόμενον τὸ β᾽ τῷ γ᾽ οὔτε οὐδέχεται κῆ ἐγχωρεῖ ὑπάρχειν. ἤτοι παντὶ οὐδεχόμενον οὔτε μὴ μὴ ὑπάρχειν. ἤτοι ὅτε οὐδενὶ οὐδεχόμενον καὶ ὅτι μὴ τὸ ὑπάρχειν. ἤτοι τὸ παντὶ οὐδεχόμενον οὐκ ἐγχωρεῖ συνεχθῆναι, φανε-

ἀξιόν τὰ ἀσυλλογίστου τὸ συνάγειν κῆ παντὶ κῆ τὸ τινί

Phlopo. char. f. 1. in medio

Cur aristoteles τὸ οὐδενὶ ἐνδέχε τὸ παντὶ ἐνδέχ. & non e contra singulare docu attende.

Phlopo. char. 55. in fine

Phlopo. 56. p. fa. initio

Phlopo. 56. p. fa. initio

Phlopo. 56. p. fa. longe a principio

56. in fine primae phloponi

Phlop. 56.

μεταλαμβάνει ὑπὸ παντὶ ἢ τινί.

Phlopo. 57. p. fa. medio

Stemata appellat Aristotelis propositio 5. & cur. Item cur appellat terminos & extremas

46

53

Phlopo. char. 53. p. fa. in fine

Phlopo. char. 53. 2. non longe a principio

Phlopo. 53. fa. 2. τὸ ἑξῆς longe a principio

Phlopon. 54. in principio. fa. p.

Phlop. char. 54 fa. 1. in initio

Phlopo. 54. fa. p. in initio

Phlopo. char. 53. f. 2. in medio fere

ρόν. ὁ γὰρ ἄνθρωπος οὐδενὶ ἵππῳ ὑπάρχει ὄξ κατάγκης. ἀλλ᾽ οὐδὲ τὸ, οὐδέχεται μὴ ὑπάρχειν συνεχθῆναι. ἤτοι τὸ οὐδενὶ οὐδεχόμενος ἀλλὰ τὸ κατάγκαῖον μηδενὶ. κατάγκη γὰρ μηδένα ἵππον ἄνθρωπον εἶναι. Εἰ ἢ α᾽ β᾽ ἔστιν ὑπάρχουσα στερητικὴ καθόλου, ἢ δὲ α᾽ γ᾽ καταφατικὴ καθόλου οὐδεχομένη, γίνεται συλλογισμός. διὸτι ὁ ἀριστοτέλης τὸ οὐδενὶ οὐδέχεται μεταλαμβάνει ἃς τὸ παντί. τὸ δὲ παντὶ οὐδέχεται ἃς τὸ οὐδενὶ οὐδέχεται οὐ μεταλαμβάνει. διὰ τὸ τὴν πᾶς ἔσαγειν ὑπαρξιν. τῷ δὲ οὐδεὶς αὐ ὑπαρξιν. φορτικὸν δὲ δοκεῖ τὸ οὐ ὑπάρξει ὄν ἃς αὐ ὑπαρξιν μεταλαμβάνειν. Εἰ ἢ α᾽ β᾽ ἐστὶ στερητικὴ καθόλου κατάγκης. ἢ δὲ α᾽ γ᾽ παντὶ οὐδεχομένη, γίνεται συλλογισμός σωάγων συμπέρασμα ὅτι τὸ β᾽ οὐδενὶ τῷ γ᾽ οὐδεχομένως. ἅμα δὲ δῆλον, ὅτι οὐδὲ ὑπάρχει τὸ β᾽ οὐδενὶ τῷ γ᾽. ἤτοι δῆλον ὅτι ὅτι τὸ β᾽ οὐδενὶ τῷ γ᾽ ὑπαρχόντως ἐστίν. τὸ γὰρ δῆλον τὸ β᾽ οὐδενὶ τῷ γ᾽, οὐδεχομένως. ἢ δὲ τις λέγοι μὴ συνάγεσθαι τὸ οὐδενὶ ὑπαρχόντως. κάθω τὸ β᾽ τινὶ τῷ γ᾽ ὑπάρχειν ὑπαρχόντως. ἐπεὶ γοῦν οὐδέχεται καὶ ἐγχωρεῖ τὸ α᾽ μηδενὶ τῷ β᾽ ὑπάρχειν ὄξ κατάγκης, τὸ δὲ β᾽ ὑπάρχει τινὶ τῷ γ᾽, ὑπαρχόντως κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τὸ α᾽ τινὶ τῷ γ᾽ οὐκ οὐδέχεται. ἤτοι κατάγκη τὸ α᾽ οὐ παντὶ τῷ γ᾽ ὑπάρχειν ὄξ κατάγκης. ἀλλ᾽ ἰῶ τὸ α᾽ καὶ παντὶ τῷ γ᾽ οὐδεχομένως. καὶ ἐπεὶ ἀδύνατον ὅτι τὸ τὸ α᾽ καὶ παντὶ τῷ γ᾽ ὑπάρχειν οὐδεχομένως. καὶ αὐ κατάγκη μὴ παντὶ, ψεύδεται αὐ ἃ λέγων τὸ β᾽ τινὶ τῷ γ᾽ ὑπάρχειν ὑπαρχόντως. καὶ ἢ τὸ ψεῦδος, ἀληθὲς τὸ τὸ β᾽ οὐδενὶ τῷ γ᾽ ὑπάρχειν ὑπαρχόντως. λαβὼν τὸν α᾽ β᾽ οὐδενὶ οὐδεχόμενος. τὸν δὲ α᾽ γ᾽ παντὶ ὄξ κατάγκης, εἰ ἦν ἀσυλλόγιστον εἶναι τὸ σχῆμα. διὰ τὸ τὸ οὐδὲν οὐδεχόμενος μεταλαμβάνεσθαι ἃς τὸ παντί. καὶ σωῆξε συμπέρασμα ὅτι τὸ β᾽ ὄξ κατάγκης οὐδενὶ τῷ γ᾽. νῦν δὲ λέγει δυνατὸν εἶναι συνεχθῆναι καὶ τὸ β᾽ παντὶ τῷ γ᾽ ὄξ κατάγκης. ἴσον γὰρ τῶν ἀσυλλόγιστον τὸ συνάγειν καὶ τὸ παντὶ καὶ τὸ οὐδενί. καὶ φησὶν. οὕτως κειμένων τῶν ὅρων ὡς εἶναι τὴν μὴ α᾽ γ᾽ παντὶ ὄξ κατάγκης. τῷ δὲ α᾽ β᾽ οὐδενὶ οὐδεχόμενος. ὅπῃ ἰῶ καὶ παντὶ, οὐδὲν κωλύει συνεχθῆναι συμπέρασμα, ὅτι τὸ β᾽ ὄξ κατάγκης ὑπάρχει παντὶ τῷ γ᾽. ἢ δὲ τὸ γ᾽ ληφθεὶν ὑπὸ τὸ β᾽. ἢ γὰρ τὸ β᾽ ἐστὶ ζῶον. τὸ δὲ γ᾽ ἐγρηγορσις. ἢ ἐγρήγορσις οὐ τοῖς ζῴοις θεωρεῖται, ληπτέον δὲ καὶ τὸ α᾽ κίνησιν καὶ ἢ πέ. τὸ α᾽ ἢ κίνησις παντὶ ζῴῳ οὐδεχομένως. ἢ κίνησις ὄξ κατάγκης ὑπάρχει παντὶ ἐγρηγορότι. καὶ τὸ παντὶ ἐγρηγορὸς, ζῶον. ἤτοι τὸ ζῶον ἅμα παντὶ ἐγρηγορότι ὄξ κατάγκης φανερὸν οὖν ὅτι οὐδὲ τῶν μὴ ὑπάρχειν. ἤτοι φανερὸν ὅτιν ὅτι οὐδενὶ ὑπαρχόντως συνεχθήσεται συμπέρασμα. οὕτω γὰρ ἐχουσῶν τῶν προτάσεων, συνήχθη. ὅτι τὸ β᾽ παντὶ τῷ γ᾽ ὄξ κατάγκης. κῆ ἐπεὶ κατάγκη συνήχθη συμπέρασμα, κατὰ ῥητοῦ καὶ τὸ οὐδεχόμενον συνεχθῆναι συμπέρασμα ἢ ὑπάρχει. τὸ γὰρ κατάγκαῖον κατάφατικὸν ὄξ τοῦτον. ἀλλὰ δῆλόν ἐστι ὅτι οὐδὲ τὸ οὐδενὶ κατάγκαῖον συνήχθη διὰ τὸ τὸ κατάγκαῖον συνάγεσθαι, ἢ ὄξ ἀμφότερον κατάγκαῖον προτάσεων. ἢ τῆς στερητικῆς οὔσης κατάγκαίας. καὶ οὐ μόνον οὐ συνάγεται τὸ οὐδενὶ κατάγκης. ἢ τὸ οὐδενὶ ὑπαρχόντως ἀλλὰ δὴ οὐδὲ τῶν κειμένων καταφάσεων. ἤτοι ἀλλ᾽ οὐδὲ συνάγεται συμπέρασμα τὸ τινὶ ὑπαρχόντως. ἢ τὸ τινὶ ὄξ κατάγκης. τὸ μὴ γὰρ τινὶ ὄξ κατάγκης, κατήκεται κατηφατικῶς τῇ οὐδενὶ ὄξ κατάγκης. τὸ δὲ τινὶ ὑπαρχόντως κατήκεται κατηφατικῶς τῇ οὐδενὶ ὑπαρχόντως. τὰ δὲ τῶν κατηγορέων ἔχουσιν οὕτως. οὐδὲ δὴ τῶν κατήκειμένων φάσεων. καὶ ἢ τοιαύτη γραφὴ συμβιβάζεται πρὸς τὰ ἄνωθεν ῥηθέντα. εἶπε γὰρ ἄνωθεν ὅτι τῆς μὴ α᾽ β᾽ οὔσης οὐδενὶ οὐδεχομένης. τῆς δὲ α᾽ γ᾽ παντὶ κατάγκη, ἀσυλλόγιστον ὅτι τὸ σχῆμα. συνάγεται γὰρ καὶ τὸ παντὶ κατάγκη, καὶ τὸ οὐδενὶ κατάγκη. ἃ κατάφαυσιν ἄλληλα. καὶ λοιπὸν οὔτε τὸ παντὶ κατάγκη συνάγεται, οὔτε τὸ κατάγκη οὐδενί. ἀλλ᾽ οὐδὲ τὰ τύπτις κατήκειμενα. ἤτοι τὸ οὐδέχεται παντὶ καὶ τὸ οὐδέχεται τινί. τὸ γὰρ κατάγκη παντὶ κατήκεται, τῷ οὐδέχεται παντί. τὸ δὲ κατάγκης οὐδενὶ τῷ οὐδέχεται τινὶ κατήκεται ὄξ κατάγκης γὰρ οὕτως ἐχόντων. Ἤτοι οὕτως ἐχουσῶν τῶν προτάσεων. ὡς εἶναι τὰς δύο καταφατικάς. τὴν μὴ κατάγκαιαν, τὴν δὲ οὐδεχομένην, συνάγεται συμπέρασμα. ὅτι τὸ β᾽ τῷ γ᾽ οὐχ ὑπάρξει. ἤτοι τὸ β᾽ ὄξ κατάγκης οὐδενὶ τῷ γ᾽. καὶ ἢ τὸ κατάγκη μηδενὶ συνάγεται, πῶς ἐγχωρεῖ τὸ οὐδενὶ οὐδέχεται συνάγεσθαι. οὐδέ γε τῶν κατηκειμένων ἀποφάσεων. ἤτοι ἐπεὶ δέδεικται τὸ β᾽ τῷ γ᾽ ὄξ κατάγκης οὐχ ὑπάρχειν. ἤτοι ἐπεὶ διὰ τῶν ὅρων συνήχθη ὅτι τὸ β᾽ ὁ κύκνος ὄξ κατάγκης οὐδενὶ τῷ γ᾽ τῷ ἀνθρώπῳ ὑπάρχει, ἀνήρηται καὶ αἱ κατήκειμεναι ἀποφάσεις. ἤτοι ὅτι τὸ παντὶ ὑπαρχόντως. οὔτε τὸ παντὶ κατάγκη. οὔτε τὸ παντὶ οὐδεχομένως συνάγεται. Ὁ παντὶ δὲ τὸ καταφατικὸν. ἤτοι ἢ μείζων πρότασις καταφατικὴ καθόλου κατάγκαία ἢ. ἢ δὲ ἐλάττων οὐδέχεται οὐ παντὶ, οὐδέποτε γένοιτο συλλογισμός. ὡς μεταλαμβανομένης τῆς οὐ παντὶ ἃς τὸ τινί. Ἐὰν δὲ ἢ μὴ ὑπάρχειν. ἢ δὲ οὐδέχεται σημαίνει τῶν προτάσεων, τὸ συμπέρασμα ἔσται οὐδεχόμενον καὶ οὐχ ὑπάρχον. σημειωσαι ὅτι ἢ μείζων πρότασις ἐὰν ἢ οὐδεχομένη. ἢ δὲ ἐλάττων ὑπάρχουσα, ἔσται τὸ κυφείως οὐδεχόμενον συμπέρασμα. ἐὰν δὲ ἢ μείζων ἐστὶν ὑπάρχουσα. ἢ δὲ ἐλάττων ἐνδεχομένη, ἔσται συμπέρασμα τὸ ἰσοδυναμοῦν τῷ ὑπάρχοντι. καὶ τὸ α᾽ τινὶ τὸ β᾽ ἐνδεχόμενον ἔσται καὶ οὐχ ὑπάρχον. ἐὰν ἢ α᾽ γ᾽ παντὶ ἐστὶν ἀνάγκη. ἢ δὲ β᾽ γ᾽ παντὶ ἐνδεχομένας, συνήχθη συμπέρασμα τὸ τινὶ ἐνδεχομένως. τὸ ἰσοδυναμοῦν τῷ τινὶ ὑπαρχόντως. ὅτε δὲ οὕτως ἔχοιεν αἱ προτάσεις, συνέβαινε τὸ α᾽ τῷ γ᾽. καὶ ἐνδέχεσθαί τινι μὴ ὑπάρχειν καὶ μὴ ὑπάρχειν. ἤτοι συνήχθη συμ-

cf. 2.

πέρασμα καὶ τὸ οὐ παντὶ οὐδενὶ δεχομένως· καὶ τὸ οὐ παντὶ ὑπαρχόντως· ὥστε συναχθήσεται καὶ τὸ α τῷ β τινὶ μὴ ὑπάρχειν ὃξ ἀνάγκης. ἤγουν ὅτι τὸ παντὶ ὃξ ἀνάγκης τῷ β· τὸ γὰρ τὸ παντὶ ἀνάγκη, ἤδη φανερὸν καὶ τὸ οὐ παντὶ οὐδενὶ δεχομένως· καὶ τὸ παντὶ ὑπαρχόντως.

Περὶ τῶν δεικτικῶν συλλογισμῶν.

Διδάξας περὶ τῆς μέθεως τῶν μετὰ τρόπον προτάσεων, ἐπαναλαμβάνεται νῦν καὶ φησὶν· ὅτι πάντες οἱ συλλογισμοὶ οἱ ἐν τούτοις τοῖς σχήμασιν ἤγουν οἱ ἐν τῷ β καὶ γ· καὶ οἱ ἐν τῷ πρώτῳ μερικοὶ συλλογισμοὶ πλεόνται διὰ τῶν ἐν τῷ α σχήματι καθόλου δύο συλλογισμῶν. ἡ τοῦ μὲ ἔφθασε δεῖξαι· νῦν δὲ μέλλει δεῖξαι ὅτι πᾶς συλλογισμὸς εἴτε κατηγορικὸς, εἴτε ὑποθετικὸς ὄντος, ἢ ἐν τῷ τριῶν σχημάτων ἀνάγεται. ἢ γὰρ πᾶς κατηγορικὸς δεικνύεται ὑπὸ τῶν τριῶν σχημάτων ἀναγόμενος, δῆλον ὅτι καὶ οἱ ὑποθετικοὶ συλλογισμοὶ ὑπὸ τῶν τριῶν σχημάτων ἀνάγονται, εἴγε καὶ οὗτοι ὑποθετικοὶ, δέον τοῦ κατηγορικοῦ συλλογισμοῦ ὄντος τελειωθῆναι. Δεικτικοὶ λέγονται συλλογισμοὶ, οἱ κατηγορικοὶ· οἱ διὰ κατηγορικῶν προτάσεων συνάγοντες ὃξ ὀρθοῦ καὶ ἐπ' εὐθείας, ὅτι ἡ ψυχὴ ἀθάνατός ὄντος, ἢ ὅτι θνητὴ οὐκ ἔστιν· οἱ δὲ δι' ὅλων ὑποθετικοὶ συλλογισμοὶ οἱ μὴ διὰ τριῶν λεγόμενοι, οὐχ ἁπλῶς κατασκευάζουσιν ὅτι ὁ θεὸς ἀΐδιος ἐποίει· ἀλλὰ τῇ ὑποτεθείσῃ ὑποθέσει, ἤγουν τῇ ὁ θεὸς ἀγαθὸς ὄντος, ἀκολουθεῖ καὶ τὸ ὁ θεὸς ἀΐδιος ἐποίει· δι' ὅλων μὲ λέγονται ὑποθετικοὶ· διότι πᾶσαι αἱ λαμβανόμεναι προτάσεις ὑποθετικῶς λαμβάνονται· διὰ τριῶν δὲ, διότι διὰ τριῶν ὑποθέσεων πλέκονται· μία μὲν ὑπόθεσις ὁ θεὸς ὁ θεὸς δίκαιος, ἡ δὲ τὸ εὐσεβὴς δικαιοσύνη· ἑτέρα δὲ ἡ τὸ εὐσεβὴς δικαιοσύνη ἀΐδιος ἐστι, θνητὴ οὐκ ἐστὶν αἱ τῶν ἀνθρώπων ψυχαί· καὶ αὖ δις τρίτη. ἡ ὁ θεὸς δίκαιος, αἱ τῶν ἀνθρώπων ψυχαὶ θνητοὶ οὐκ ἐστί· διὰ τὸ λέγεν δὲ δι' ἀδιαιρέτου συλλογισμὸν μέρος εἶναι τῶν ὑποθετικῶν συλλογισμῶν· διότι πᾶς μὲν δι' ἀδιαιρέτου συλλογισμὸς, ὑποθετικὸς χρῆται συλλογισμοῖς δυσί, δέονται δὲ καὶ τοῦ κατηγορικοῦ συλλογισμοῦ ὡς ὃ τελειωθῆναι. οἷον εἴπης διὰ τῆς ὡς ἀδιαίρετον ἀπαγωγῆς μέλλων δεῖξαι τὸν διάμετρον ἀσύμμετρον τῇ πλευρᾷ, ἐρεῖ οὕτως. ἡ διάμετρος τῇ πλευρᾷ ἢ σύμμετρός ὄντος ἢ ἀσύμμετρος, ἀλλὰ μὴν ἀσύμμετρός ὄντος, ἄρα σύμμετρος ἄρα. ἡ δὲ τις ἐρωτήσῃ πῶς ἂν ἔη σύμμετρος, συλλογίσεται οὕτως. ἡ ἢ διάμετρος σύμμετρος τῇ πλευρᾷ ὄντος, ὁ ἄυλος ἀριθμὸς ἔσται καὶ ἄρτιος καὶ περιττός· ἀλλὰ μὴν ὁ ἄυλος ἀρτιάκις καὶ ἄρτιος καὶ περιττὸς οὐκ ἔστιν, οὐκ ἄρα ἡ διάμετρος ἔσται σύμμετρος τῇ πλευρᾷ· τὸ δὲ ἀλλὰ μὴν ἀσύμετρον ὂν ἄυλον ἀριθμὸν καὶ ἄρτιον εἶναι καὶ περιττὸν, δείκνυσι διὰ κατηγορικοῦ συλλογισμοῦ οὕτως· ὁ ὀκτὼ καὶ εὐνέα ὑποδιπλάσιοι δυείσι ὄντες τοῦ ἄυλοῦ καὶ εὐὸς ἀριθμοῦ τοῦ δεκαέξ· τὰ δὲ τοῦ ἄυλοῦ καὶ εὐὸς ἀριθμοῦ ὑποδιπλάσια δυείσι μόνα ἀνάγκη καὶ ἄρτια εἶναι· ὁ ὀκτὼ ἄρα καὶ ὁ εὐνέα ἄρτια ἀλλήλοις ὄντα· ἡ μὲν ἀλήθεια ἔχει ὅτι ἡ διάμετρος ἀσύμμετρός ὄντος τῇ πλευρᾷ διάμετρος δὲ λέγεται ἡ γραμμὴ ἡ διὰ τῆς τέμνουσα τὸ τετράγωνον· ἡ δὲ τις λέγει τὴν διάμετρον σύμμετρον εἶναι τῇ πλευρᾷ· σύμμετρα δὲ ὅσα τὸν ἄυλον λόγον ἔχουσιν ὃν ἔχει ἀριθμὸς ἀριθμὸς πρὸς ἑπτάμορον ἀριθμόν· ἔστω ἡ μὲν διάμετρος δι· ἡ δὲ πλευρὰ γ· ἡ δὲ ἑπτάμορον ἀριθμὸς λέγεται ὁ δι· πρὸς τὸν γ· ἔχει γὰρ ὅλον τὸν γ· καὶ τὸ τρίτον ἀπὸ τοῦ· ὥσπερ καὶ ὁ τρίτος πρὸς τὸν δύο λέγεται ἡδὺ μέρος· ἔχει γὰρ ὅλον τὸν β· καὶ τὸ ἥμισυ ἀπὸ τοῦ· καὶ λέγεται οὗτος ἡμόλιος· ὁ δὲ δι· πρὸς τὸν τρία· καὶ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς ἔστι τὸ ἐμβαδὸν τοῦ τετραγώνου· οὗ ὄντος ἡ διάμετρος· τρὶς γὰρ τρὶς εὐνέα· τὸ δὲ τετράγωνον τὸ ἀπὸ τῆς διαμέτρου ἀναγραφόμενον, ἔστι ιε· τετράκις γὰρ τὰ δι· ιε· καὶ ἡδὺ διάκνυσιν ὁ γεωμέτρης· ὅτι τὸ ἀπὸ τῆς διαμέτρου ἀναγραφόμενον τετράγωνον διπλάσιόν ὄντος τοῦ τετραγώνου οὗ ὄντος ἡ διάμετρος, δυείσι ὄντα ὁ ιε διπλάσιος τοῦ εὐνέα· ἀλλὰ μὴν ὄντος καὶ τοῦ ἡ διπλάσιος· καὶ ἡ τοῦ ἡ καὶ τοῦ β διπλάσιος δυείσι ὄντα ὁ ιε· ἔστι γὰρ καὶ ὁ ἡ καὶ ὁ β· ταυτό· ἤγουν ἄρτιοι ἢ περιττοί· τὸ δὲ ἀδιάφορον τοῦ τὸ σωιχθὲν, ἀπὸ τοῦ ὑποθέσεως τὴν διάμετρον σύμμετρον τῇ πλευρᾷ· καὶ λοιπὸν σύμμετρος οὐκ ἔστιν, ἀσύμμετρος ἄρα· περὶ τῶν οὗ εἴπομεν περὶ τῶν δεικτικῶν συλλογισμῶν· ἤγουν τῶν κατηγορικῶν· καὶ ἡ δεῖξις ἐστὶν οἱ κατηγορικοὶ συλλογισμοὶ ὑφ' ἓν τῶν τριῶν σχημάτων ἀναγόμενοι, φανερὸν ὅτι καὶ ἡ ὡς ἀδιάφορον ἀπαγωγὴ μὴ οἱ ὑποθετικοὶ συλλογισμοὶ, ὑφ' ἓν τῶν τριῶν σχημάτων ἀνάχθηστον· ἡ γὰρ τοῦ περὶ καὶ δεῖξαι ὅτι τὸ α ὑπάρχει παντὶ τῷ β ἢ οὐδενὶ, ἀνάγκη λαβεῖν τι κατά τινος· ἤγουν ἐκ προτάσεων τοῦ δεῖξαι· καὶ ἡ βούλει, λάβε τὸ α ἀθάνατον· τὸ δὲ β ψυχήν· ἡ γὰρ τοῦ ἀπαιτούμενος δεῖξαι διαπὶ ὑπάρχει τὸ α τῷ β λάβης ἄλλο τοῦτο, ὡς ἀπὸ δεῖξιν ἄλλου καὶ ἐρεῖς· διότι ὑπάρχει τὸ α τῷ β· ἄλλο τὸ ὃξ ἀρχῆς ἐλλιμμένον καὶ προκείμενον ὡς ζήτησιν, ἔλαβεν ὡς ὁμολογούμενον ὡς τὸ ἀπὸ δεῖξαι ὅτι τὸ α τῷ β ὑπάρχει· οὐ δεῖ δὲ λαμβάνειν τὸ προκείμενον ὡς ζήτησιν, ὡς ἀπὸ δεῖξιν ἄλλου τοῦ ζητουμένου· ἀλλὰ προτάσεις ἑτέρας· ἡ δὲ μέλλων δεῖξαι τὸ α ὑπάρχει τῷ β, λάβης ὅτι τὸ α ὑπάρχει κατὰ τοῦ γ· τὸ δὲ γ κατὰ μηδενὸς ἑτέρου κατηγορήσας ἵνα ποιήσῃς τὸ α σχῆμα· μηδὲ ἄλλο οἷον τὸ δι κατηγορήσῃ κατ' ἐκείνου τοῦ γ· ἵνα ποιήσῃς τὸ γ σχῆμα· μηδὲ ἕτερον ἤγουν τὸ ζ κατὰ τοῦ α κατηγορήσῃς ἵνα καὶ οὕτω γένηται πρῶτον σχῆμα, οὐδεὶς συλλογισμὸς γένεται· τῷ ὄντι οὐ καθ' ἑνὸς ληφθῆναι· ἤγουν οὐ τῷ λαβεῖν μίαν πρότασιν, ἢ δὲν δεῖξαι συμπέρασμα· ὥστε λαβὼν τὸ δι κατὰ τοῦ γ, λάβε καὶ ἄλλην πρότασιν· ἐκ δύο γὰρ προτάσεων ὁ συλλογισμός· ἡ γὰρ τὸ α τὸ κῆ τοῦ γ κατηγορούμενον ληφθῇ καὶ κατ' ἄλλου ἤγουν τοῦ δι

τοῦ δι κατηγορήσῃ, ποιήσας τὸ β σχῆμα· ἡ δὲ ἄλλο ἤγουν τὸ δι κῆ τοῦ α κατηγορήσῃς, ποιήσας τὸ α· ἡ δὲ κατὰ τοῦ γ κατηγορήσῃς ἕτερον ἤγουν τὸ δι· ποιήσῃς τὸ γ· καὶ ἡ ὅτι τὸ λάβῃς πρὸς προτάσεις· οὐδὲν κωλύει γενέσθαι συλλογισμόν· πλὴν δὲ διὰ τῶν λειφθεισῶν προτάσεων, πρὸς τὸ β τὸ α ὃ συμπεραίνῃς· ἤγουν ὃ δείξας ὅτι τὸ α ὑπάρχει τῷ β· διὰ τὸ μὴ τὰς ληφθείσας προτάσεις συνάπτεσθαι, κῆ συνεχίζεσθαι πρὸς τὸ β· καὶ χρέαν τινὰ ἔχει πρὸς ἄλλο· ὃ μόνον ἢ ἡ λάβῃς δύο προτάσεις μὴ συναπτομένας τῷ β· ὃ συναξεῖς ὅτι τὸ α ὑπάρχει τῷ β, ἀλλὰ ἡ καὶ πλείονας προτάσεις λάβῃς οἷον ὅτι τὸ α κατὰ τοῦ γ· τὸ γ κατὰ τοῦ δι· τὸ δι κατὰ τοῦ ε· τὸ ε κῆ τοῦ ζ· μὴ συνάπτονται δὲ αὗται πρὸς τὸ β· μηδὲ χρέαν τινὰ ἔχουσιν, ὃ δι' οὗτος ἔσται συλλογισμός· ἤγουν ὃ δι' οὗτος ἀπαιτεῖ δεῖξαι ὅτι τὸ α ὑπάρχει τῷ β· πᾶς μὲν συλλογισμὸς, ἐκ δύο προτάσεων σύγκειται· συμβαίνει δὲ πολλάκις καὶ πλείονας προτάσεις λαμβάνειν· ὅταν αἱ προτάσεις αἱ ληφθεῖσαι δέωνται ἀπὸ δείξεως· καὶ διὰ προσυλλογισμῶν ἀπὸ δείξεως κινοῦμεν ταύτας· καὶ λαμβάνομεν καὶ τῶν προσυλλογισμῶν πρὸς προτάσεις γίνονται. Ὅλως γὰρ δὲ γίνεται συλλογισμὸς ἄλλος κατ' ἄλλο· ἤγουν τὸ α πρὸς τὸ β· ἡ μὴ ληφθῇ μέσος ὅρος ἐχὼν κοινωνίαν καὶ πρὸς τὸ α καὶ πρὸς τὸ β πᾶς συλλογισμὸς ἐκ προτάσεων σύγκειται· ὁ δὲ πρὸς τὸ τὸ συλλογισμός· ἤγουν ὁ πρὸς τὸ ἕκατον ἄκρον συλλογισμός· ἤγουν τὸ β ἐν τῷ πρὸς τὸ τὸ β προτάσεων ἤγουν ἐκ τῶν συνεπομένων αὐτῷ γίνεται). Ἐνταῦθα ζητεῖται πῶς τὸ ἐρωτικὸ ὁ ἀείστέλης· ὅτι συλλογισμὸς κῆ ἀπὸ δείξεις γίνεται τὸ ὑπακειμένου ἤγουν τὸ β· κῆ μὴν ὀδέποτε δεικνύομεν τὸ ὑποκείμενον· ἡ γὰρ ὑποκείμενόν ὄντος ἡ ψυχὴ ὁ συλλογισμὸς οὐκ ἀποδεικνύει τὴν ψυχὴν· ἀλλὰ τὶ πάθος ὑπάρχον αὐτῷ· οἷον τὸ ἀθάνατον· ἢ τὸ ἀΐδιον· ἢ τὸ ἀυλόκινητον· τὸ τοῦ γὰρ ὁ ἀείστέλης, ὡὐδὲ ὁρθόμενος ἑαυτὸν φησὶν· ὁ συλλογισμὸς τὸ δὲ πρὸς τόδε· ἤγουν ὅτι τὸ ἀθάνατον ὑπάρχει τῇ ψυχῇ, γίνεται ἐκ προτάσεων συνεπομένων καὶ κοινωνίαν ἐχουσῶν καὶ πρὸς τὸ ἀθάνατον καὶ πρὸς τὴν ψυχήν· ἀδύνατον δὲ λαβεῖν πρότασιν συναπτομένην ὧν β ἡ μὴ λάβομεν ὅρον τινὰ ἢ τὸ β κατηγορούμενον ἢ ἀπαρνούμενον· ἢ πάλιν ἡ μὴ λάβωμεν κοινὸν ὅρον· κοινωνίαν ἔχοντα καὶ πρὸς τὸ α καὶ πρὸς τὸ β· ἀλλὰ κατηγορούμενον λάβωμεν τινὰ ἑκάτερον· ἤγουν καὶ τὸ α καὶ τὸ β ἰδίαν· ἤγουν κεχωρισμένος· ἢ ἀπαρνούμενα κῆ ἀποφασκόμενα· μηδεμίαν δὲ κοινωνίαν ἔχοντα πρὸς ἀλλήλα· ἢ ἡ λάβῃς ὅτι τὸ ἀθάνατον ὑπάρχει τῇ ἀγγελῳ· τὸ σφαιροειδὲς ὑπάρχει ὧ ὀρανῷ· τὸ ἀΐδιον ὑπάρχει τῇ ψυχῇ, ἰδοὺ πολλὰς προτάσεις ἔλαβες μὴ συναπτομένας ἀλλήλαις· ὥστε λιπεῖν τὴν μέσην τοῦ α, καὶ τοῦ β κοινωνίαν ἔχον καὶ πρὸς ἀμφότερα· οὐ ὅτω συνάψαν τὴν κατηγορίαν τοῦ α πρὸς τὸ β· ἢ πῆ μέλλοις ποιῆσαι συλλογισμὸν, τοῦ δὲ τοῦ α πρὸς τὸ β· ἡ ἂν ἀνάγκη λαβεῖν μέσον ὅρον κοινωνίαν ἔχοντα κῆ πρὸς τὸ α καὶ πρὸς τὸ β· ὅτος ὁ μέσος ὅρος τριχῶς λαμβάνεται· ἢ γὰρ κατηγορήσας τὸ α κῆ τοῦ γ· καὶ τὸ γ κῆ τοῦ β· καὶ γίνεται τὸ πρῶτον σχῆμα· ἢ τὸ γ κατηγορήσας κατ' ἀμφότερα καὶ τοῦ α καὶ τοῦ β· καὶ ποιήσας τὸ β σχῆμα· ἢ ἄμφω κῆ τὸ α καὶ τὸ β κατηγορήσας κῆ τοῦ γ· καὶ ποιήσεις τὸ γ σχῆμα· ταῦτα δὲ ὅσα τὰ ἐρημένα σχήματα· ἃ ἐφθάσαμεν διδάξαι· φανερὸν ὅτι πᾶς συλλογισμὸς ἐπὶ ἐκ δύο προτάσεων σύγκειται δι' ἑνὸς τῶν γ σχημάτων γίνεται). Η βάσις τοῦ ἰσοσκελοῦς τριγώνου ἤγουν ἡ ἐ ζ δυθεῖα, τμῆμά τι τοῦ κύκλου ἀπὸ τὴν μικυκλίν γωνίαν· ἤγουν ἡ α γ· καὶ ἡ β δ· ἴσαι ἄστιν· ἴσαι δὲ ὅσα καὶ αἱ τοῦ τμήματος γωνίαι· ἢ γ καὶ ἡ δ· ἢ ὁ ἀπὸ τῶν ἴσων ἴσα ἀφέλει, τὰ κατελειπόμενα ἴσα ἄστιν· ἀφαιρεθῆσαι γὰρ ἐκ τῶν α γ κῆ τῶν β δ γωνιῶν ἴσων ὄντων αἱ γ καὶ αἱ δ γωνίαι ἴσαι οὖσαι, τὰ κατελειπόμενα ἴσα ἐποίησαν τὴν ε καὶ τὴν ζ γωνίαν· αἱ ἄρα τοῦ τριγώνου γωνίαι· ἡ α γ καὶ ἡ β γ γωνίαι ἄσιν ἡ μικυκλίων τῶν τεμνομένων διὰ τοῦ θεῶν τῶν διὰ τοῦ κέντρου ἡμένων· ἤγουν τῆς α κῆ τῆς β· Δείξας ὅτι οἱ δεικτικοὶ πάντες συλλογισμοί· ἤγουν οἱ κατηγορικοὶ δι' ἑνὸς τῶν τριῶν σχημάτων γίνονται, δείκνυσιν ὅτι καὶ οἱ ὑποθετικοὶ πάντες εἰς τὴν πρόσληψιν ἔχοντες· ἤγουν τὸ ἀλλὰ μὴν, δι' ἑνὸς τῶν τριῶν σχημάτων δείκνυται καὶ πρῶτον μὲν δείκνυσιν τὴν ἐς ἀδύνατον ἀπαγωγὴν, μέρος ὄσων τῶν ὑποθετικῶν συλλογισμῶν, διὰ τοῦ κατηγορικοῦ πελεουμένου συλλογισμοῦ, ὃν ἐδείξαμεν δι' ἑνὸς τῶν τριῶν σχημάτων γινόμενον· πάντες γὰρ οἱ περαίνοντες καὶ δεικνύοντες· τὶ διὰ τοῦ ἀδυνάτου, τὸ μὲν ψεῦδος συλλογίζονται· ἤγουν τὸ τὰ πρὸς εἰπὰ ἴσα εἶναι τοῖς ἀρτίοις, διὰ τοῦ κατηγορικοῦ συλλογισμοῦ· ὅπερ τοῦτο ὁ ψεῦδος παρακολουθήσειν ἐκ τῶν ὑποθεμένων τὴν διάμετρον σύμμετρον εἶναι τῇ πλευρᾷ· τὸ δὲ ὃξ ἀρχῆς· ἤγουν ὅτι ἡ διάμετρος ἀσύμμετρος τῇ πλευρᾷ, δείκνυται ἐκ τῆς ὑποθέσεως, ἀφ' ἧς σωιχθὲν τὸ ἄτοπον· ἀδύνατον γὰρ τὶ συμβαίνει· ἤγουν τὸ τὰ περιττὰ ἴσα εἶναι τοῖς ἀρτίοις τῆς ἀντιφάσεως τιθέσης· ἀντίφασιν δὲ νοητέον εὐπαίδευα, τὴν ἀντίθεσιν· οὐ γὰρ τὸ σύμμετρον ἀντιφατικῶς ἀντίκεται τῷ ἀσυμμέτρῳ· ἀλλὰ τὰ κατὰ στέρησιν καὶ ἕξιν· ἀλλ' ἐπαναλιπεῖν τὸν λόγον διὰ τὸ σαφέστερον· ἡ πρόκειται τὶ πρὸς ἀπὸ δεῖξιν οἷον ὅτι ἡ διάμετρος ἀσύμμετρος τῇ πλευρᾷ· καὶ οὐ δυνάμεθα ἀπὸ δεῖξαι τοῦτο διὰ τοῦ κατηγορικοῦ συλλογισμοῦ, λαμβάνομεν τὸ ἀντικείμενον τοῦ σύμμετρον· καὶ δεικνύομεν ἄτοπόν τι συνεχόμενον· ἀπὸ τοῦ ὑποθέσει τὴν διάμετρον σύμμετρον

ἐξ ὀρθοῦ κῆ ἐπ' εὐθείας colligere

Quæstio

πρόσληψις qd

ἀντίφασιν pofi ἀντίθεσιν

ἐπαναλιπεῖν τὸν λόγον διὰ τὸ σαφέστερον

ἡ ἀνάγκη λαβεῖν μέσον ὅρον κοινωνίαν ἔχοντα κῆ πρὸς τὸ α καὶ πρὸς τὸ β· ὅτος ὁ μέσος ὅρος τριχῶς λαμβάνεται· ἢ γὰρ κατηγορήσας τὸ α κῆ τοῦ γ· καὶ τὸ γ κῆ τοῦ β· καὶ γίνεται τὸ πρῶτον σχῆμα· ἢ τὸ γ κατηγορήσας κατ' ἀμφότερα καὶ τοῦ α καὶ τοῦ β· καὶ ποιήσας τὸ β σχῆμα· ἢ ἄμφω κῆ τὸ α καὶ τὸ β κατηγορήσας κῆ τοῦ γ· καὶ ποιήσεις τὸ γ σχῆμα· ταῦτα δὲ ὅσα τὰ ἐρημένα σχήματα· ἃ ἐφθάσαμεν διδάξαι· φανερὸν ὅτι πᾶς συλλογισμὸς ἐπὶ ἐκ δύο προτάσεων σύγκειται δι' ἑνὸς τῶν γ σχημάτων γίνεται

Oís syllogismus ci citur ex duabus positionibus con tamé fieri è plur πρεσυλλογισμ qd fit.

ameter

πμόρλος ἀριθμὸς d fit

ύμμετρα quæ dicát

emiolius qd.

μβαδὸν τοῦ Geome

τετραγώνου tra

etere quod est in ήν

ήριο & sumere pro

confesso quod est pro

andum

ἐπαναλιπεῖν τὸν λόγον διὰ τὸ σαφέστερον

τῇ πλθρᾷ. τί δὲ ὄστι τὸ ἄτοπον, τὸ τὰ περιττὰ ἴσα εἶναι τοῖς ἀρτίοις. καὶ ὑπεὶ ἀδιώατόν τι συνάγε ται ἐκ τῆς ὑπῃθέσεως, λαμβάνομεν ὡς ὁμολογούμενον τὸ τῶ διάμετρον ἀσύμμετρον εἶναι τῇ πλθρᾷ. Ωστ' ἀληθήνεται συλλογισμὸς τὸ ψῦδος ἤγουν τὸ τὰ περιττὰ ἴσα εἶναι τοῖς ἀρτίοις. ὁ δ' συλλογισμὸς ὄστι δεικτικὸς ἤγουν καταγωγεῖ, ὁ δὲ ὄξ ἀρχῆς προκειμενον ἃς ἀπόδειξιν τὸ εἶναι δυλονοτι τῶ διάμετρον ἀσύμμετρον, δείκνυται ἐκ τῆς ὑποθέσεως τῆς ὑποτεθεισης τῶ διάμετρον σύμμετρον εἶναι (ὄξ ἀλλῆς γὰρ συνήγετο καὶ ὁ ψῦδος ὁ τὰ περιττὰ ἴσα εἶναι τοῖς ἀρτίοις) ἐδείξαμεν δὲ τοὺς δεικτικοὺς συλλογισμοὺς πέντας, δι' οὗς τῶν τριῶν σχημάτων γινομένους, ἀνάγκη λοιπὸν νῦ τοὺς δι' ἀδιώατου συλλογισμοὺς, δι' οὗς τῶν τριῶν σχημάτων γίνεθαι συλλογίζεται δὲ ἐν πρώτῳ σχήματι ὅτως ἀπὸ τῶν ἐν ὅλῃ οἱ διὰ τὸ ἀδιώατου συλλογισμοὶ, τελειοῦνται, διὰ τὸ δεικτικοῦ συλλογισμοῦ πᾶς δεικτικὸς συλλογισμὸς, δι' οὗς τῶν τριῶν σχημάτων γίνεται, πέντες ἄρα οἱ διὰ τὸ ἀδιώατου συλλογισμοὶ, δι' οὗς τῶν τριῶν σχημάτων γίνονται. ἐν ἅπασι γὰρ τοῦτοις ὁ μὲ καταγωγικὸς συλλογισμὸς πῶς ὁ μεταλαμβανόμενον γίνεται. ἤγουν πῶς τῶ μεταλήψιν. ὁ δὲ ὄξ ἀρχῆς προκείμενον ἃς ἀπόδειξιν, πράττεται καὶ λαμβάνεται ὡς ὁμολογούμενον. οἷον βουλόμενοι δεῖξαι τῶ ψυχῶ ἀθάνατον, λέγομεν ἡ ψυχὴ θνητὴ ὄστι, φθείρε) λοιπὸν ὑπὸ τῆς ἰδίας κακίας, ἀλλὰ μὴν ὑπὸ τῆς ἰδίας κακίας ὁ φθείρε) ἡ ψυχὴ ἄρα ἀθάνατος. καὶ τὸ μὲ πρόσληψιν δεικνύεις διὰ τῆ δλυτέρᾳ σχήματος, ὅτως. ὁ δὲ μία ψυχὴ φθείρε) ὑπὸ τῆς ἰδίας κακίας (τὸ τὴ ἐλάττων πρότασις) πᾶν ὁ φθειρόμενον ὑπὸ τῆς ἰδίας κακίας φθείρεται, ὁ δὲ μία ἄρα ψυχὴ φθείρεται, ὁ δὲ ὄξ ἀρχῆς προκείμενον ὅτι ἡ ψυχὴ ἀθάνατος λαμβάνεις ὡς ὁμολογούμενον ἢ τινος ἄλλης ὑποθέσεως ἀναγκαῖος ὁ ἀεισοτέλης μέλλων δεῖξαι τὰ ὁρατὰ σώματα σφαιροειδῆ, λαμβάνει τὴ σελήνην ὁμοειδῆ τοῖς ὀυρανίοις σώμασιν. ὁ δὲ ἀϊδὶ εἰδος τῶν ὁμοειδῶν, ἔστι καὶ ἀϊδὶ τῶν ἄλλων. ἐπεὶ δὴ ἡ σελήνη σφαιροειδὴς φαίνεται ἐκ τῆς ποικίλας ἔχειν τὰ φαινόμενα, φαίνεται γὰρ κερατοειδὴς. εἴτε ἀμφίκυρτος. εἴτε μηνοειδὴς. εἴτε δίχοτομος εἴτε ὑποθετικὸν συλλογισμοὶ δι' οὗς τῶν τριῶν σχημάτων τελειοῦνται, ἀνάγκη ἄρα καὶ πέντε συλλογισμὸν νῦ ὑποθετικὸν, διὰ τῶν τριῶν σχημάτων γίνεθαι. πῶς δὴ συλλογισμὸς ἐν β' νῦ γ' σχήματι τελεῦται διὰ τῆ α' σχήματος. νῦ ἀνάγεται τῆ β' καθόλῃ συλλογισμῆ τῆ ἐν τῷ α' σχήματι. ἐν ἅπαντι δὴ συλλογισμῷ ἡ ὁ συμπέρασμα ὄστι καταφατικὸν, ἀνάγκαιον νῦ ἀμφοτέρας τὰς προτάσεις εἶναι καταφατικάς ἡ δὴ τὸ συμπέρασμα ὄστιν ἀποφατικὸν, ἀνάγκη τὴν μίαν εἶναι ἀποφατικὴν. [illegible] καταφάσεις νοεῖ ἡ δυνατὸν τρόπον. καὶ τὰς ἐξῆς. καὶ πότε δυνατὸς. ἤγουν πότε ἐστὶν ἀτελὴς δύνατοι δὲ τελειωθῆναι δῆλον δὴ καὶ ὅτι πᾶσι ἀποδείξεις ἔστι διὰ τριῶν ὅρων καὶ ὀ πλειόνων. Βούλεται δεῖξαι ὅτι πᾶς συλλογισμὸς διὰ τριῶν ὅρων γίνεται καὶ

logismi in.p. f. p dici omni.

Παραλαμβανόμενον ἤγουν μετάληψιν

Lunæ duorsa f. Cerato ides Amphicyrtos Menoides Διχότομος

duabus negatiuis & duabus particularibus nihil colligi

ἐξ ἀρχῆς αὐτῶν. τ. principium qd fit.

γραμμαθα qd fit

mni syllogismo si cõclu affirm, Necesse utra propositione esse affir. negatiua altera tatu nega.

β πᾶς ἄνος ζῶον
πᾶς ἄνος ζῶα

δύο προτάσεων. ἡ γὰρ βουλόμεθα δεῖξαι ἢ καταφατικὸν τί ἢ ἀποφατικὸν. οἷον, ὅτι τὸ μὴ ὑπάρχει τῷ β'. ἢ ὅτι ὀχ ὑπάρχει, λαμβάνομεν μέσον ὅρον τὸ γ' χέσιν ἔχον νῦ πῶς τὸ α καὶ πῶς τὸ β'. καὶ δι' αὐτῶ συνάγομεν ὅτι τὸ α ὑπάρχει τῷ β'. ἢ ὅτι ὀχ ὑπάρχει. ἡ δὴ δι' ἄλλων καὶ δι' ἄλλων μέσων τὸ ἄλλο συνάγομεν συμπέρασμα, πολλοὺς ποιοῦμεν συλλογισμοὺς. διὰ τὸ καὶ μέσους πολλοὺς λαβεῖν. καὶ εἰ τοῦτον καὶ προτάσεις πολλὰς δεῖξομεν. ἢ ὅτι ὁ ἄνθρωπος ὄσια. καὶ διὰ μέσου τῶ ζῶα. καὶ διὰ μέσου τῶ ἐμψύχα. καὶ διὰ μέσου τῶ αἰσθητικοῦ. λάβε γὰρ τὸ ε ἄνον. τὸ δι' ἔμψυχον. τὸ γ'. ζῶον. τὸ β' αἰσθητικὸν. καὶ τὸ α ὄσιον. νῦ ἔσω συναχθεῖ συμπέρασμα τὸ ε. ἤγουν ὅτι ὁ ἄνος ὄσια ἐστί. τῶ τοῦ συνάξεις καὶ διὰ τῶν α β'. ἁπῶν α β' διὰ μὲ τῶ α ἐδήλωσε τὴ πρότασιν τὴ ὅτι τὸ ζῶον ὄσια ἐστί. διὰ δὲ τῶ β' ἐδήλωσε τὴ πρότασιν τὴ ὅτι τὸ ζῶον παντὶ κεῷ ὑπάρχει. ὡσαύτως δὴ καὶ ὁ ἄνος ὄσια. νῦ διὰ μέσου τῶ γ'. ἢ διὰ μέσου τῶ β'. ἢ διὰ τῶν α β' καὶ α γ' καὶ β' γ'. τὸ τὸ βούλῃ) δεῖξαι ὅτι κἂν τὸ ἄλλο συμπέρασμα συναχθῆ. οἷον ὅτι τὸ λθυκὸν ὄ παντὶ ἀνθρώπῳ. διὰ τῶ αὐτῶ μέσου ἤγουν τῶ αἰθίοπος μὴ τῶν ἀδίλω χέσιν ἔχοντος πρὸς τὰ ἄκρα, καὶ ὅτως οὐ συλλογισμὸς γίνεται εἷς, ἀλλὰ πολλοί. Δείκνυται γὰρ τὸ ὄ παντὶ καὶ ἐν πρώτῳ καὶ ἐν δλυτέρῳ καὶ ἐν τρίτῳ σχήματι. δείκνυται γὰρ ὅτι τὸ β' ἤγουν τὸ λθυκὸν, ὄ παντὶ ὑπάρχει τῷ γ'. ἤγουν τῷ ἀνῷ. διὰ τῶν α β'. μέσον λιφθέντος τῶ α ἐν πρώτῳ σχήματι. ὁ ἄλλο πάλιν συνάξεις συμπέρασμα. καὶ διὰ τῶν α γ'. ἤγουν ἐν β' σχήματι, διὰ μέσου τῶ α. ἡ γὰρ αἰτησγέψεις τῶν μείζονα πρότασιν τὸ πρῶτον σχήματος. τῶν δὲ ἐλάττονα τρίτοις, ποιήσεις ὁ β' σχῆμα. καὶ διὰ τῶν β' γ' πάλιν τὸ ἄλλο συμπέρασμα συναχθήσεται ἐν τρίτῳ σχήματι. ἡ γὰρ αἰτησγέψεις τῶν ἐλάττονα πρότασιν τὸ πρῶτον σχήματος καὶ τρίτοις, ποιήσεις ὁ γ' σχῆμα. ἁπῶν διὰ τῶν α β'. διὰ μὴν τὸ α ἐδήλωσε τῶν ἐλάττονα πρότασιν τὸ πρῶτον σχήματος. ὅτι ὁ αἰθίοψ τινὶ αὐῷ ἐστί. διὰ δὲ τῶ β' τῶν μείζονα. ὅτι ὁ λθυκὸν ὄδενὶ αὐτοῦ ἐστί. ἁπῶν δὲ διὰ τῶ α ἐδήλωσε τὸ β' σχῆμα. μέσης γὰρ ὅρος ἐν αὐτῷ ὁ α ὄστι. διὰ δὲ τῶ α γ' ἐδήλωσε ὁ γ' σχῆμα. ἐν γὰρ τῷ τρίτῳ σχήματι ὁ γ' ἤγουν ὁ ἄνθρωπος κατηγορεῖται παντὶ αἰθίοπι. ἢ πάλιν ὅταν ἑκάτερον τῶν α β'. διὰ μὲ τῶ α ἐδήλωσε τῶν μείζονα πρότασιν. οἷον ὅτι τὸ ἀγαθὸν ὑπάρχει παντὶ καλῷ. διὰ δὲ τῶ β' ἐδήλωσε τῶν ἐλάττονα τῶν β' γ' ὅτι τὸ καλὸν ὑπάρχει παντὶ δικαίῳ. καὶ ἔστι καὶ ἡ μείζων πρότασις ἢ α β'. διεχθεῖσα διὰ πρὸ συλλογισμῶ. καὶ ἡ ἐλάττων ἢ β' γ'. καὶ οὕτως πάλιν πολλοὶ οἱ συλλογισμοί. γίνονται γὰρ πολλοὶ αἱ προτάσεις καὶ πολλὰ τὰ συμπεράσματα. ἢ τὸ μὴν ἤγουν ἡ μία πρότασις, δείκνυται δίκηδυμική, δι' ἐπαγωγῆς. ἢ ὅτι πᾶσα τέχνη χρήσιμος τῷ βίῳ. διὸ καὶ αἱ κατὰ μέρος καὶ αἱ λοιπαί. χρήσιμοι τῷ βίῳ ἐστί. οἷον, ἡ χαλκυτική. ἡ οἰκοδομική καὶ αἱ λοιπαί. ἡ δὲ ἑτέρα πρότασις ἡ ἐλάττων, ἢ ὅτι ἰατεικὴ τέχνη ἐστί, δείκνυται διὰ προσυλλογισμοῦ. μέσου ὅρου λιφθέντος, τῶ μεθόδος ὁδοποιητική. ἐστὶ δὲ ὁ συλλογισμὸς τοιοῦτος. ἰατεικὴ τέχνη ἐστί. πᾶσα δὲ τέχνη χρήσιμος τῷ βίῳ. ἢ ἰατεικὴ ἄρα χρήσιμός ὅστι τῷ βίῳ. εἴτε γοῦν (τῷ αὐτῷ συμπέρασματι) δι' ἄλλων. ἤγ δι' ἄλλων μέσων συνάγεται. εἴτε διὰ τῶ αὐτῶ μέσου. δι' ἄλλων δὲ καὶ δι' ἄλλων χημάτων. εἴτε καὶ ἡ μείζων πρότασις διὰ προσυλλογισμοῦ δείκνυται. καὶ ἡ ἐλάττων διὰ προσυλλογισμοῦ. ἢ ἡ μία πρότασις δι' ἐπαγωγῆς. ἢ δὲ ἑτέρα διὰ προσυλλογισμοῦ, πολλοὶ οἱ προσυλλογισμοὶ γίνεται. ἡ δὲ τῆς εἴποι ὅτι δυνατὸν ὄστι λαβεῖν τὰς πρότασις κατὰ συνέχειαν. καὶ ποιῆσαι συλλογισμὸν ἕνα, οὐ καλῶς λέγει. ἕνα μὲν γὰρ ποιεῖ συλλογισμὸν σύνθετον ἐκ πολλῶν προτάσεων συγκείμενον. κυρίως δὲ συλλογισμὸν ἕνα οὐ ποιεῖ. πολλοὶ γὰρ οἱ συλλογισμοί. καὶ πολλὰ τὰ συμπεράσματα. οἷον, τὸ α. τὸ β'. τὸ γ' εἰ μὲν γὰρ συμπέρασμα. τὸ α β'. ὅτι τὸ καλὸν ἀγαθόν. ἄλλο συμπέρασμα τὸ α γ'. ὅτι τὸ δίκαιον ἀγαθόν. καὶ ἄλλο συμπέρασμα, τὸ β' γ'. ὅτι τὸ δίκαιον καλόν. ἡ δ' οὐ μὴ πλείους ἀλλ' εἷς. ἤγουν ἡ δὲ ὁ διὰ πλειόνων προτάσεων νῦ ὅρων συλλογισμὸς γινόμενος εἰ τῷ λιφθῆναι ἅμα καὶ τὰς προτάσεις καὶ τὰ συμπεράσματα τῶν προσυλλογισμῶν κατὰ συνέχειαν εἰς λέγεται, ἀλλ' οὐ κυρίως ἐστὶν εἷς. ἀλλ' εἰς τῇ σωθεσει. ὡς δὲ ὁ συλλογισμὸς ὁ σωάγων τὸ γ' συμπέρασμα διὰ τῶν α β' κυρίως εἰς συλλογισμὸς λέγεται, οὐ λέγεται οὕτως κυρίως εἰς καὶ ὁ διὰ πλειόνων προτάσεων σωάγων συμπέρασμα. ἡ λιφθῶ δὲ τὸ γ' αὐτὶ συμπεράσματος. τὸ δὲ α καὶ τὸ β' αὐτὶ δύο προτάσεων (εἰ δέχεται γὰρ διὰ πλειόνων τὸ ἄλλο συμπέρασμα γίνεται. ἤγουν εἰ δέχεται γὰρ λαβεῖν καὶ τὰς πρὸ τῶν συλλογισμῶν προτάσεις. καὶ πάντας κατὰ συνέχειαν ἑπόντας εἰ ἀπαγαγεῖν συμπέρασμα. ἀλλὰ κυρίως εἰς συλλογισμὸς οὕτος οὐκ ἔστι ἀλλὰ σώνθετος. Ἔστω τὸ ἐ συμπεραθὲν ἐκ τῶ α β' γ' δι' ὅρων. Βούλεται δεῖξαι ὅτι πᾶς συλλογισμὸς ἐκ δύο κυρίως προτάσεων σωάγεται. καὶ οὕτος ὅστι κυρίως εἰς. τὸ βουλόμενος δεῖξαι φησιν. ἡ τὸ ἐ συνεπεραθὲν. ἤγουν ὅτι τὸ δίκαιον ἀγαθόν ὅστιν, ἀνάγκη λαβεῖν ἕτερον καθ' ἑτέρου κατηγορούμενον. καὶ περιέχειν τὸ α τὸ β' καὶ τὸ γ' τὸ δι' καὶ χέσιν ἔχειν πρὸς ἄλληλα. ὡς ὁ μὲ εἶναι ὅλον. τὸ δὲ μέρος. ἡ μὲ γὰρ οἱ ὅροι πρὸς ἀλλήλους ἔχουσι χέσιν. νῦ ἡ μείζων πρότασις περιέχει τῶν ἐλάττονα, ὡς ἡ ὅσια παντὶ ζῴῳ. περιέχει τῶν τὸ ζῶον παντὶ αἰθρώπῳ. ἐστι δὲ οἱ ὅροι πρὸς ἀλλήλους ἄχετοι καὶ αἱ προτάσεις ἀσυμπάθητοι καὶ ἀκοινώνητοι πρὸς ἀλλήλας. ὡς τὸ, ὁ ἵππος ζῴον ὅστιν. ὁ κύων πεζόπους. ὁ αἰθίοπος λίπους, συλλογισμὸν οὐ ποιήσουσι καὶ ἡ μὲ γὰρ συνήχθη ἐκ τῶν α β'. ἁπῶν α', ἐδήλωσε

Omne syllogism e tribus terminis duabus propositionibus constare

α. medium ee m

ἄχετοι ὅροι

ΙΙ. ΠΗ. τὰ αὐτὰ συμπεράσματα

τῶν α β· πρότασιν. ἢ πόν β, ἐδείλωσε τὸ β ἐ πρότασιν, ἔχομεν τὸ ζητούμενον. ἤγουν τὸ ἐκ δύο προτε χων προτάσεων γίνεσθαι τὸν συλλογισμόν. ἐχέτω οὖν τὸ α πρὸς τὸ β οὕτως. ὥστε πεπείχεν τὸ β. ὅθ ἀλῶν γὰρ συμπεράσεις. ἢ τὸ ἐ ἢ τὸ γ. ἢ τὸ δ. ἢ ἄλλο παρὰ ταῦτα ἤγουν τὸ ἐ. ηὶ ἢ μ. τὸ ἐ συμπεράσεις ἐκ τῶν α β ἔχας τὸ ζητούμενον. ὅπ ἐκ β προτάσεων γίνεται ὁ συλλογισμός. μέλλων δὲ τελέως ὑπ ὀξεραστεσθαι τὸ προτεθέν, τοῦτο παρῆκε. προϊὼν δὲ λαμβάνει, καὶ τοῦτο. ἢ δὲ ἐ πεξεργασία τοιαύτη, ἔμελλεν εἶναι. ἢ δὲ τὸ ἐ ὄ μέσον συναχθῆ ἐκ τῶν α β. ἀλλὰ καὶ τὸ γ ἢ καὶ τὸ δ. ἢ καὶ τὸ ζ, ὄκ ἐγένε το εἰς συλλογισμὸς ἀλλὰ πολλοί. τὸ δὲ γ δ ἢ μὴ οὕτως ἔχουσιν ὥστε εἶναι τὸ μὴ ὡς ὅλον. τὸ δὲ ὡς μέρος, ἐκ τούτων ἢ τὸ ἐ συναχθῆ συμπέρασμα ἢ τὸ α ἢ τὸ β. τὸ δὲ α ηὶ τὸ β ὅπω συνάγεται. εἴτε ἀπὸ τῶ εἰ ὅλῳ ἀρξάμενος συλλογίζεσθαι, εἰ ἀσφάλμης ἰδοὶ τὸ α ἢ τὸ β. καὶ οὕτω πολλοὺς, ποιήσεις συλ λογισμούς. εἴτε καὶ πολλὰ συνάγων συμπεράσματα. κἄντε λαβὼν ἅμα ηὶ συνέχειαν καὶ τὰς προτά σεις καὶ τὰ συμπεράσματα τῶν προσυλλογισμῶν, συνάξεις εἰ συμπέρασμα. τὸ ἐ ὡς εἴωθε πολλάκις γίνεσθαι, ὄδ' ὅπω συλλογισμὸς εἷς γίνεται κυρίως. ἀλλ' εἰς τῆ θέσα. Εἰ δὲ ἐκ τῶν γ δ' συνάξεις τὸ ἐ. τὸ δὲ α καὶ τὸ β ὄσυνάξεις. ἀλλὰ ἄλλο ἤγουν τὸ ζ, πολλοὶ καὶ οὕτως ὄσιν οἱ συλλογισμοί. διότι καὶ αἱ προτάσεις ἀσυναρτήτοι πρὸς ἀλλήλας ὄσιν. ὄδὲ γὰρ τὸ ζ ἔλκπται εἰ τῶ συλλογισμῷ. ὄδὲ περιέχει ὑπὸ τῶ γ ἢ τῶ δ. ἢ περιέχει ἀλλά. ἢ τὸ γ πρὸς τὸ δ ὄδεμίαν σχέσιν ἔχει ὄδὲ περιέχει ἀλλὸ, μάτην ἐλήφθησαν ὡς μὴ ποιοῦντα συλλογισμόν. ἐκ γὰρ ἀσυναρτήτων προτάσεων καὶ ὅρων, συλλογισμὸς οὐ γίνεται. ἢ μή πον πολλάκις τὸ γ καὶ τὸ ἐ ἐλήφθησαν, χάριν ἐπαγωγῆς. ἤτις ἐκ τῶν μερικῶν πιστοῦται τὸ καθόλου. εἰ γὰρ τῆ ἐπαγωγῆ, λαμβάνομεν ὅρους ἀσυναρτήτους. οἷον πιστοῦμεν ὅτι πᾶν ζῶον ἢ κάτω γόνυ κινεῖ. λαβόντες ὅτι καὶ ὁ ἵππος καὶ ὁ ὄνος καὶ ὁ βοῦς καὶ τὰ λοιπὰ ζῶα, τὸ κάτω γόνυ κινοῦσι. ἢ πολλάκις διὰ ἰδιοκρυφίν, ἀσυναρτήτους λαμβάνομεν τὰς προτάσεις, διὰ τὸ λαθεῖν τὸν προσδιαλεγόμενον. μέλλοντες γὰρ δεῖξαι ὡς ἡ ἡδονὴ ἀγαθὸν, λαμβάνομεν ἡ ἡδονὴ ἐφετόν. εἶτα ἀλέγομεν ὅτι τὸ ἐφετὸν ἀγαθόν. ἵνα μὴ ὁ προσδιαλεγόμενος σωκαθόμενος τὸ σωαχθησόμενον, ἀ συγχωρήσει ἢ πρότασιν. ἐρωτῆ μὴ πολλὰ ἀσυναρτήτα. ἀρά γε τὸ ἐφετὸν τῶν πολλαχῶς λεγομένων ἐστὶν. τί δὲ τὸ ἐφετὸν καὶ τὸ ὀρεκτὸν ταυτὸ ὄσιν, ἄρά γε ἡ ἔφεσις ὄρεξίς ὄστιν ἀγαθῶ, ἢ τ' ὅπως ἰδισωάγοντες ὕστερον πάντα τὰ παρ' ἀλλῶ συγκεχωρημένα, ἐπάγομεν ἡ ἡδονὴ ἄρα ἀγαθόν. ἢ λαμβάνομεν τὰ ἀσυναρτήτα δι' ἰδιολεξιν μικρῶν τὸν λόγον. ηὶ τὰ οἰκεῖα διώκαμεν εὐτεῦθεν ἰδιοδεικνύμενοι. μέλλοντες γὰρ δεῖξαι τὸ δίκαιον ἀγαθὸν, τῶ προσδιαλεγομένῳ μὴ συγχωροῦντος τῶτο τὸ ἀγαθὸν εἶναι. ἐρωτῆ μ ἄρά γε τὸ δίκαιον ἐπαινετὸν ὄστι, τί δὲ ὄ τοὺς ἀδίκους διαβάλλομεν, ἀρ' ἄγε τὸ δίκαιον δύναται ἀπόν. ἀρά γε καλὸν ὄστι. τί δ' τὸ καλὸν ὄκ ἰδιοφέρει πάντας ηὶ καλῶς πρὸς ἑαυτὸ, ὄχὶ τὸ ὄνομα ἔχον ἐκ τῶ καλεῖν πρὸς ἑαυτὸ πάντας, ἢ πάντες ἐρῶσιν αὐτῶ. τί δὲ ὄ πάντες ἐρῶσιν αὐτῶ. τί δὲ τὸ ἐφετὸν ἀγαθὸν ὄστιν. εἶτα ἐπόμενον τὸ δίκαιον ἀρ' ἀγαθὸν ὄστιν. Εἰ δὲ ἐκ τῶν α β μὴ τὸ ἐ συναχθῆναι συμπέρασμα ἀλλ' ἄλλο τι ἤγουν τὸ ζ. ἐκ δὲ τῶν γ δ. ἢ τὸ ἕτερον τούτων συνεχῶς ἢ τὸ α ἢ τὸ β. ἢ ἄλλο παρὰ ταῦτα ἤγουν τὸ θ, πλείους καὶ ὅπω γίνε ὁ συλλογισμοί, καὶ ὄχὶ τῶ προκειμένῳ. ἤγουν ὄ δεικνύοντι τὸ προκείμενον. τουτέστι τὸ ε. τὸ γὰρ ἐ. ὑπέκαστο συναχθῆναι διὰ τῶ συλλογισμῶ. ἢ δὲ μὴ γίνε ἐκ τῶ γ δ τὸ ἐ συμπέρασμα τῶ τὸ ὄστιν ἢ ἐπεξεργασία. ἵνα ὅπωθεν ἔπομεν καὶ παλιφθῆναι. διὰ λήθην ὁ τῶ αὐτογραφέων, αὐ τὶ τῶ γράψαι. ἐκ τῶν α β γεγραπται ἐκ τῶν γ δ. ἢ γὰρ τὸ α β ἀσυναρτήτα ὄστι. ηὶ ὄ περιέχει τῆ ἑτέρῳ τὸ ἕτερον, μάτην ἐλήφθησαν. ὡς μηδὲ συμπέρασμα σωάγοντα. μήτε μὴν ποιοῦντα συλλογισμὸν διακτικὸν τῶ ὄ ἀρχῆς ἤγουν σωάγεται τὸ ἐ. Ο μὲν κυρίως ἂς συλλογισμός. πυῦς μ ὅρους ἔχει περιπτοὺς ἤγουν ῥᾶς. τὰς προτάσεις ἀρτίας. τὸ ὁ συμπέρασμα ἢ μισυ τῆ προτάσεων. ἤγουν εὖ. εὖ ὦ δὲ συλλογισμῷ μὴ οὕτως ἔχουσι. οἱ ὅροι καὶ αἱ προτάσεις. ηὶ γὰρ πινὰ τῶν αὐτῶθεν συμπεράσματων. ἤγουν καὶ γὰρ τὰ συμπεράσματα τῶν προσυλλογισμῶν καὶ τὰς προτάσεις, αὐ ἀγκὴν λαμβάνειν ἅμα. ηὶ ἐκφέρειν ὄ τὰς ὡς ἀπάρτισιν συλλογισμῶ. ὄ τὸς ὁ λόγος ἤγουν ὁ συλλογισμὸς ὁ ἐκ πλειόνων προτάσεων συγκειμῆ. ἢ ὄ σωελογίσατο ηὶ ἔδειξε τὸ προκείμῆ ὡς ἀπόδειξιν. ἀλλὰ ἄλλοτι ἢ πλέων ἠρώτησιν τῆ αὐαγκαίων προτάσεων. ηὶ συμβαλλομῆ πρὸς τῆ θέσιν. ἤγουν πρὸς τὸ προκείμῆ ὡς ἀπόδειξιν. ὁ γὰρ προσδιαλεγόμῆ πνὶ. ηὶ μέλλων δεῖξαι τῆ αἴτιον ὄσαν, ἢ μ. λάβη τὰς αὐαγκαίας προτάσεις ηὶ σωεκτικὰς τῶ συμπεράσματος. ὅτι ὁ ἄνος ζῶον. τὸ ζῶον ὄσα. ὁ ἄνος ἄρα ὄσα, ὅ αἴ ἔχει. ἢ ὁ λάβη ὅτι ὁ ἄνος γελαστικὸν ζῶον. τὸ ζῶον ὄσα, ἔλαβε προτάσεις πλειόνας τῆ αὐαγκαίων ηὶ μὴ συμβαλλομένας ὡς τὸ συμπέρασμα πνὶ δὲ ὅστι αὐτοῦ, ἢ ὁ ἄνος γελαστικὸν, ηὶ τὸ γελαστικὸν ζῶον. Ἐνὶ γὰρ πλείους οἱ ὅροι τῆ προτάσεων. οἱ γὰρ ὅροι ῥᾶς ὄστιν ὑπερέχουσι τῆ δύο προτάσεων, μονάδι ὥστε καὶ τὸ ἐκ δύο προτάσεων συμπέρασμα, ἢ μισυ ὄστι τῆ προτάσεων ἤγουν εὖ. ὅταν δὲ πρὸς ἔνι τοῦ ηὶ γίνε ὁ συλλογισμός, ὄ μόνον ἐκ τῆ δύο προτάσεων, ἀλλὰ ηὶ διὰ προσυλλογισμῶν. ἤγουν ηὶ διὰ τῆ προτάσεων τῶν ληφθησῶν εὖ τοῖς προσυλλογισμοῖς οἷον, τὸ δίκαιον. καλὸν. τὸ καλὸν ἐπαινετὸν. τὸ ἐπαινετὸν ἐφετὸν. τὸ ἐφετὸν ἀγαθὸν. τὸ δίκαιον ἄρα ἀγαθὸν. ἢ ὅπω λάβης μέσα μὴ σωεχῆ. ἤγουν μὴ σωλωμένα. ἀλλὰ κεκεμμένας διακείμενα εὖθεν καὶ ἐκᾶθεν τῆ μέσου. οἷον ἔστωσαν ὅροι τῆ συλλογισμοῦ, τὸ α ἐ β. μέσον τὸ

ἐ. λάβε

ἐ. λάβε δὲ καὶ δύο ὅρους μέσους διακεκριμμένους ἀλλήλων. μέσον μ. τῆ ἐ καὶ β' τὸ δ'. μέσον ὁ τῆ α ηὶ ἐ τὸ γ. οἱ μ. ὅροι πάντες, πέντε ὄσιν. ὑπερέχουσι μονάδι τῆ προτάσεων, δ' ὅσῶν. ὁ δὲ προσλαμβανόμενος ὅρος ἢ ἔξωθεν τῆ δ' προσλαμβάνει), ἢ ἔξωθεν τῆ β'. ἢ μέσον τῆ α ἐ. ἢ μέσον τῆ ἐ β'. ἀμφοτέρας ὁ ἤγουν εἴτε ἔξωθεν λαμβάνει) ὁ προσλαμβανόμ ὅρος εἴτε μέσον. ηὶ ὅτω κακείνας συμβαίνει τὰ διαστήματα. ἤγουν τὰς προτάσεις ἐλαττῶσι τῆ ὅρων μονάδι. ἢ πρότασις ἤγουν ἢ αὖος ζῶον ὄστι, λέγε) ηὶ διάστημα. ὡς μ. προτεινομένη ηὶ ἐρωτωμένη, λέγε) πρότασις. ὡς ὁ τὸ ζῶον ηὶ τῆ αὐτῆ κατηγορεῖται, λέγε) διάστημα. ἅμα γὰρ τῷ ληφθῆναι ὅρον αὖ ὁ πρότερον προστιθῆ ὁ ὅρος. εἴτε μέσον τῆ α ηὶ β'. εἴτε ἔξω τῆ α. εἴτε ἔξω τῆ β', ηὶ μία προστίθε) πρότασις. οἷον ὁ ἐκ τῆ α β' γ' συλλογισμός, περιττὸς τῆ ὅρους ἔχει. αρτίας ὁ τὰς προτάσεις. προσλαβὼν ὁ ἔξω τῆ γ' τῆ δ'. τῆ μ. ὅρους ἔχεις αρτίους, τὰς ὁ προτάσεις περιττάς. τὰ ὁ συμπεράσματα, ὄκέτι τῶ ἀλλῶ ἔχει τάξιν πρὸς τῆ ὅρους ηὶ τὰς προτάσεις. ὥστε αἰ ἐ ἐλαττῶσι. ἀλλὰ τῶν τε ὅρων καὶ τῶν προτάσεων. πολλάκις γὰρ ὑπβαίνουσι τῆ ὅρους καὶ τὰς προτάσεις. εὖὸς γὰρ ὅρος προστιθεμένου εἴτε ἔξω εἴτε μέσον προστιθεντοι συμπεράσματα ἐλάττονα τῆ προϋπαρχόντων ὅρων, μονάδι. οἷον, προϋπαρχέτωσαν ὅροι τὸ α β' γ' ὅς ὧν συνήχθη συμπέρασμα. τὸ α γ' μόνον. ἢ γοῦν προσλάβης. ἔξω τῆ γ' τὸ δ' προστέθωσαν δύο συμπεράσματα τὸ α δ'. ηὶ τὸ β' δ', τὰ ὁ δύο ἐλαττοῦσι τῆ προϋπαρχόντων ὅρων, μονάδι. πρὸς μόνον γὰρ τὸν ἕκατον ὅρον. ἤγουν τὸ γ' ὄ ποιήσας συμπέρασμα. τῆ γὰρ γ' πρὸς τὸ δ' συμπέρασμα, ὄ γίνε) διὰ τὸ μὴ καθῆ μέσον ἀλλῶν ὅρων. Τότε πρὸς τὸ α ἤγουν τὸ α δ'. ηὶ πρὸς τὸ β' ἤγουν. τὸ β' δ'. κἄν τὸ δ' ὄχὶ ἔξω τῆ γ' προστεθεὶν ἀλλὰ μέσον τῆ β γ', τὸν αὐτὸν τρόπον δύο συμπεράσματα προστεθήσεται. τότε α δ'. ηὶ τὸ β' γ'. τὸ γ', ὄ γίνε) συμπέρασμα τῆ δ' πρὸς τὸ γ'. πολὺ ἄρα πλέω τὰ συμπεράσματα. καὶ τῶν ὅρων ηὶ τῶν προτάσεων γενήσεται, ἢ προστιθεμένου εὖὸς ὅρου, δύο προστίθεντοι συμπεράσματα. ἢ γὰρ ἐπεὶ τῆ συλλογισμοῦ τῆ α' β' γ' δ' προθήσεις ἔξω τῆ δ' τὸ ἐ. οἱ μὲν ὅροι γίνονται πέντε. αἱ δὲ προτάσεις τέσσαρες. τὰ δὲ συμπεράσματα ἐξ. τὸ α ἐ. τὸ α γ'. τὸ α δ'. τὸ β' δ'. τὸ β' ἐ ηὶ τὸ γ' ἐ. ηὶ ἰσὸν ἐξ τὰ συμπεράσματα. Προβλήματα λέγει τὸ πεῖρι. τὸ ὄδενὶ τὸ τινί. ηὶ τὸ ὄ παντί. καθὸ προστίθεντοι ὡς τὸ ἀποδειχθῆναι ἢ τὸ, πᾶσα ἡδονὴ ἀγαθὸν, ἢ τὸ ὄδεμία ἡδονὴ ἀγαθὸν. ἢ τὸ τίς ἡδονὴ ἀγαθὸν, ἢ τὸ ὄ πᾶσα ἡδονὴ ἀγαθὸν. ταῦτα ὁ ηὶ προβλήματα γίνε) ηὶ συμπέρασματα. ἐπεὶ ὁ ἔχομεν τὰ προβλήματα πᾶν ἃ οἱ συλλογισμοὶ ηὶ αἱ σκέψεις κατεγίνοντοι. καὶ ποῖον πρόβλημα εὖ ἑκάστῳ σχήματι συμπέρασμα γίνε). ηὶ πυσαχῶς δεικνύε) ἕκαστον. τὸ μ. πεῖρι ἄπαξ δεικνύε) εὖ α σχήματι. τὸ ὁ ὄδενὶ, ἄπαξ μ. εὖ α σχήματι. δίς ὁ εὖ τῷ β' τὸ ὁ τινὶ, ἄπαξ μ. εὖ τῷ α πλάστακις εὖ τῷ γ'. τὸ ὁ ὄ πεῖρι, ἄπαξ εὖ τῷ α. εὖ δὲ τῷ β' δίς. ηὶ εὖ τῷ γ' πλεῖστάκις. φανερὸν ηὶ ποῖον ὅστι χαλεπὸν ὡς κατασκευῶ. τὰ μ. καθόλου ἢ πᾶς ηὶ ἢ ὄδεὶς, συχέρεῖ ἔχουσι πρὸς τὸ κατασκευάσθαι, δύε πιχάριτα. δὲ ὅσι ηὶ ῥᾶω πρὸς αὐασκευῶ τὸ μ. γὰρ εὖ πλέοσι σχήμασι δεικνύμ ηὶ πανόμ διὰ πλειόνων προτάσεων ἤγουν τρόπῶν, ῥᾶον ἐστὶ πρὸς κατασκευῶ. τὸ ὁ εὖ ἐλάττοσι σχήμασι δεικνύμ, ηὶ δι' ἐλαττόνων τρόπων ὡς τὸ πᾶς, συχέρειαν ἔχει πρὸς τὸ κατασκευάσθαι καὶ αὐασκευάζε) ὁ δι' ὁλόκλως. τὸ καθόλου κατεφατικῶν, ηὶ ἀπὸ τῆ σέξει τὸ ἡδεὶ καὶ ἀπὸ τῆ σέξει τὸ ὄ παντί. Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ηὶ τὸ καθόλου στερητικῶν, ῥᾶον ὡς αὐασκευάζε). αὐαιρῆται γὰρ τὸ ὄδεὶ μόχις κείμενον, κἄν τε τὸ παντὶ διάξης κἄν τε τὸ πνὶ. τῆ τὸ ὁ τὸ πνὶ, εὖ ὄντι σχήμαν ἰδῶ δεικνύμενον τὰ ὁ εὖ μέρει ἤγουν τὸ ὄ πᾶς καὶ τὸ τις, μονοχῶς αὐασκευάζοντοι. αὐαιρῆται γὰρ τὸ ὄ πᾶσα ἡδονὴ ἀγαθὸν ἀπὸ τῆ σέξει τὸ ὄ πᾶσα ἡδονὴ ἀγαθόν. τὸ δὲ τις ἡδονὴ ἀγαθὸν αὐαιρῆται ἀπὸ τῆ σέξει τὸ ὄδεμία ἡδονὴ ἀγαθόν. ὥστε τὰ μερικὰ δυσκόλως αὐασκευάζοντοι. κατασκευάζοντοι ὁ ῥᾶσίως. διὰ τὸ εὖ πλέοσι σχήμασι σωάγεσθαι καὶ διὰ πλειόνων προτάσεων ἤγουν τρόπων κατασκευάζε) ὁ τὰ καθόλου διὰ τῆ μερικῶν, ὄκ ἔστιν. ὅ γὰρ ἐὰν διάξης ὅτι τὶς ἡδονὴ ἀγαθὸν, δύοὺς σωαποδείκνυει ὅτι καὶ πᾶσα. ὄδὲ ἐὰν διάξης ὅτι ὄ πᾶσα ἡδονὴ ἀγαθὸν, δύοὺς ἔδειξας ὅτι ὄδεμία. διὰ δὲ τῆ μερικῶν, πιστοῦται τὰ καθόλου. καὶ δι' ἐκείνων τῶν καθόλου, ταυτὰ τὰ μερικὰ κατασκευάζοντοι. ἢ γὰρ διάξας ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ζῶον, σωαποδείκνυτοι ὅτι ηὶ τὶς ἄνος ζῶόν ὄστι. καὶ ἢ διάξας ὅτι ὄδεὶς λίθος ἔμψυχος. ἀπέδειξας ὅτι ηὶ ὄ πᾶς λίθος ἔμψυχος. ὁ δὲ ὄ πᾶς εὖταῦθα, ὄδεὶς λιπεῖον. ἀδύνατον γὰρ ὄστιν ἡ ὕλη.

¶ Αρχὴ τῆ περὶ δυπορείας προτάσεων.

ΠΑς συλλογισμὸς, ὄξ ὕλης καὶ εἴδους συγκεῖται. ηὶ εἴδος μ. τῆ συλλογισμῶ ὄστι ὁ συμπέρασμα. ὡς γὰρ ἀπὸ τῆ εἴδους γνωείζομεν τῆ πραγμάτων ἕκαστον, ὄτω καὶ ἀπὸ τῆ συμπεράσματος γνωείζομεν εὖ ποίῳ σχήματι σωῆκται. τὸ συμπέρασμα. ηὶ εὖ ποίῳ τρόπῳ τῆ σχήματος σωῆκται. τὸ παντὶ συμπέρασμα σωαχθῆ, ἔγνωσται ἡμῖν ὅτι εὖ πρώτῳ τρόπῳ τῆ α σχήματος σωηχθεὶ. ἢ ὁ ὄδενὶ ἔγνωσται ἡμῖν ὅτι εὖ τῷ α σχήματι ἢ εὖ ᾧ β' σωήχθη ὡσαύτως ηὶ ἀδὶ τῆ ἄλλων. ηὶ περὶ μ. τῆ εἴδους τῆ συλλογισμῶ τουτέστι τῆ συμπεράσματος, ἱκανῶς διέλαβεν εὖ ᾧ πρώτῳ τόμῳ τῆ πρώτου βιβλίου περὶ γὰρ τῆ συλλογιστικῆς μεθόδου μέλλων διδέξαι, εὖ ῥητοῖς τόμοις περὶ ταύτης διαλαμβάνει ἤγουν εὖ τοῖς ῥητοῖς σχήμασι τοῦ ᾧ περὶ δυπορείας προτάσεων. ηὶ εὖ τῷ περὶ αὐαλύσεως συλλογισμῶν. ηὶ εὖ μ. τῷ πρώτῳ τμήματι. ἤγουν εὖ τοῖς ῥητοῖς σχήμασι, διδάσκει περὶ τῆ εἴδους τῆ συλλογισμῶ. ἤγουν τῆ συμπεράσματος. ποτατὸν συνάγε) συμπέρα

Problemata quis accipiat aristot

1. f. in. p. & 3.

No omnis in ma impossibili ualet

forma syllogism conclusione &c

Tomi. 3. συλλογιστικῆς μεθόδου. 1. huius corpori mis. prio. ama

redundat

Legendum τὸν διὰ τῆ μεθόδου ὑπιζοῦσθαι τὰ καθόλου. ἀλλὰ διεξάγων uel διεξάγων δὲ τῆ καθόλου

σμα ἐκ δύο καταφατικῶν καθόλου ἢ ποτὲ μὲν ἐκ τῆς ὑδείς καὶ τῆς καὶ ποτὲ μὲν ἐκ τῆς τῆς ἢ τίς. ἢ τῆς ὑδείς καὶ τῆς ἢ πρῶτον μὲν θεωρῆσαι συμπεράσματα ἃ ἂν συνάγοντα ἐκ τῶν λαμβάνειν προτάσεις αὐτῶν φόβου δὲ τὰς μίξεις λαμβάνει προτάσεις ἀναγκαίας ἢ διωατάς. ἢ εὐδεχομένας ἢ ὑπαρχούσας. ἢ πρῶτον μὲν βλέπει ἃ ἂν συμπεράσματα συνάγοντα ἐκ δύο προτάσεων ἀναγκαίων. καὶ ἐκ δύο εὐδεχομένων ἢ ὑπαρχουσῶν εἴτε μίγνυται ἀναγκαίαν πρότασιν ἢ εὐδεχομένω. ἢ ὑπάρχουσαν. καὶ θεωρῆ ποτὲ μὲν συμπεράσματα συνάγοντα ἐκ τῆς μίξεως ἀλλῶν. καὶ ὅπως εὐ τῷ πρώτῳ τρίματι διδάξας ἐφ' ἱκανὸν περὶ τῶν συμπεράσματος, σκοπὸν ἔχει εὐ τῷ περὶ δυνάμεις προτάσεων, διδάξαι περὶ τῆς ὅλης τῶν συλλογισμῶν, ἤγουν τῶν προτάσεων. καὶ βούλεται παρασδιῶσαι μέθοδον δι' ἧς διωησόμεθα δύνασθαι τὰς προτάσεις δι' ὧν μέλλομεν συλλογίζεσθαι περὶ παντὸς προτεθέντος ἡμῖν προβλήματος.

Πῶς δὲ δυνατόν ἐστιν ἀλλοὶ συλλογισμῶν πρὸς τὸ προτεθὲν μεμελετῆσθαι. ἤγουν πρὸς τὸ προτεθὲν πρόβλημα. ἢ διὰ ποίας ὁδοῦ ἢ μεθόδου λυθήσεται, ἢ δυήσομεν πάς ἀρχὰς ἢ πάς προτάσεις δι' ὧν συλλογίζόμεθα ἕκαστον πρόβλημα, νῦν ἤδη λεκτέον. ὁ γὰρ μόνον δεῖ γινώσκειν τὴν γένεσιν τῶν συλλογισμῶν ὅτι ἐκ δύο καθόλου συνάγεται τὸ παντί. καὶ ἐκ τῆς ὑδείς ἢ πᾶς, ἢ τὸ ὑδενί. ἀλλὰ δεῖ ἢ ἔχειν διώαμιν τοῦ ποιεῖν. ἤγουν ἔχειν μέθοδον δι' οὗ δυήσομεν πάς προτάσεις. ἐφ' ὧν μέλλομεν συλλογίζεσθαι. ἢ τὸ παντί. ἢ τὸ ὑδενί. ἢ τὸ παντί. ἢ τὸ παντί πρὸς τὸ τὰς παραδοθεῖσαν πολύτιμον τὴν μέθοδον, ζητεῖ περὶ ποῖα. τὴν δὲ τῶν οἱ συλλογισμοὶ ἢ διὰ ἀποδείξεις κατασκεύνοντα. ἢ φησί. τὰ μὲν τὴν ὄντων ἀεὶ τοιοῦτα ὡς μὴ δύνασθαι ἀληθῶς καὶ ἄλλων κατηγορεῖσθαι. ἀλλ' ὑποκεῖσθαι μόνον. ἀλλὰ τὸ τούτων κατηγορεῖσθαι ὡς ὁ κλέων ἢ ὁ καλλίας. ἢ ἕκαστον ἀσώματον. ἀόριστον τὸ λέγα τὰ μερικά. καθόσον ἐγένοντα διὰ συλλογισμῶν ἢ ἀποδείξεως. ἀλλὰ διὰ μόνης τῆς αἰσθήσεως. ἤγουν τῆς ὁράσεως. εἶπε τὸ ἀληθῶς κατηγορεῖσθαι, διότι ἡ μὲν πᾶς ὅτι ὁ κλέων ζῶόν ἐστι ἢ λάβης αὐτὴν ὡς ὑποκείμενον, ἀληθῶς τὸ ζῶον κατ' ἄλλῶν κατηγορήσεις. ἡ τὸ κλέωνα κατηγορήσεις τῶν ζῴων ἢ, τῶν αὐτῶν, ψευδῶς γένῃ) ἢ κατηγορία. ἡ γὰρ εἴπῃς πῶν ζῶον ἄνθρωπός ἐστιν. ἢ πῶν ζῶον κλέων ἐστί, ψευδῶς ἐρήκας. τὸ τὸ τούτων καὶ ἄλλων μὴ κατηγορῶν ὡς τὸ γένη τὰ δέκα τὰ γένη κατατάσσει τὸ τούτων ἄλλα ἀ κατηγορῶν. οἷον ἢ ὑσία κατηγορεῖται καὶ τῶν ζῴων. ἢ τὸ ποσὸν καὶ γραμμῆς ἢ ἐπιφανεῖ. ἐπάνω τὴν ὑσίας ἢ τῶν ποσοῦ, ὃν ἐστί τι ἕτερον ἵνα κατ' αὐτὴν κατηγορηθῇ. τὰ τὸ ὡς τὰ μέσα, καὶ καὶ ἄλλων κατηγορεῖται καὶ καθ' αὐτὴν ἑτέρα ὡς ὁ ἄνθρωπος κατηγορεῖται καὶ τῶν καλλίν. ἢ καὶ τῶν αὐτῶν τὸ ζῶον. Ἕκαστον γὰρ τὴν αὐτῶν ἤγουν τῶν μερικῶν, καὶ τινος ἀ κατηγορεῖται. ἀλλὰ ἀεὶ ὑποκείται. πλὴν ὡς συμβεβηκός. σημειωτέον ὅτι αὐτὴ τῶν ἑπτὰ παρὰ φύσιν εἶπεν ὡς συμβεβηκός. ὁ γὰρ κατηγορῶν μερικῶν καὶ καθόλου, παρὰ φύσιν ποιεῖ κατηγορίαν. ἀλλ' ἀχὶ καὶ συμβεβηκός. πᾶσα γὰρ κατηγορία ἢ καὶ φύσιν ἐστὶν ἢ παρὰ φύσιν ἢ γένος ἢ καὶ συμβεβηκός ἢ καὶ φύσιν μὲν ὅταν ἀ καθόλου κατηγορήσῃς καὶ τῶν μερικωτέρων. οἷον τὸ ζῶον καὶ τῶν αὐτῶν. ἢ τὸ χρῶμα καὶ τῶν λευκῶν. ὡσαύτως καὶ φύσιν κατηγορεῖς ἢ τὰ συμβεβηκότα καὶ τὴν ὑσίαν. οἷον ἢ τὸ λευκὸν κατηγορήσεις καὶ τῶν αὐτῶν. τὰ γὰρ συμβεβηκότα εὐ τοῖς ὑσίαις ὑφίστανται παρὰ φύσιν κατηγορία ἐστίν, ὅταν τὸ μερικὸν καὶ καθόλου κατηγορήσῃς. οἷον ὅτι ὁ ἄνθρωπος σωκράτης ἐστίν. ἢ τὸ ζῶον καλλίας. ἢ ὅταν τὴν ὑσίαν κατηγορήσῃς καὶ συμβεβηκός. οἷον τουτὶ τὸ φαλακρὸν ἢ τὸ φιλόσοφον, σωκράτης ἐστί. κατὰ συμβεβηκὸς δ' λέγεται αὕτη ἡ κατηγορία, διότι κατηγορεῖς τὸ ἕτερον κατὰ τῶν ἑτέρῳ, καθόσον συμβεβηκὸν καὶ ἀμφότερον εὐ τῷ σωκράτει θεωρεῖσθαι.

Ἐπὶ δὲ καὶ ὧν τῷ αὐτῷ πορδυομένας. Ἤγουν ὅτι δὲ καὶ ἃ λάβῃς τὰς κατηγορίας ἀπὸ τῶν κάτω καὶ ὧν τὰ αὐτῷ ἀναβαίνομεν, λέγει ὁ σωκράτης ἄνθρωπος ἄνθρωπος ζῶον. τὸ ζῶον ἔμψυχον. τὸ ἔμψυχον ὑσία, ὅν ἐπ' ἄπειρον προβαίνῃ ἡ ὧν τὰ αὐτῷ πρόσοδος, ἀλλ' ἵστατο ἡ κατηγορία ὅταν καταντήσομεν εἰς τὴν ὑσίαν, ἐρόμεν καὶ ἀποδείξομεν τὸ τὸ εὐ τῇ ἀποδεικτικῇ. νῦν δὲ λάβε τὸ τὸ κείμενον καὶ ὡς ὁ μολογούμενον. ὅτι αἱ ἀπὸ τὴν καὶ τῶν εἰς τὰ αὐτῷ κατηγορίαι, ἵστανται, καὶ ὅν ἐπ' ἄπειρον προβαίνουσι καὶ μὴ τὴν γενικωτάτων γενῶν, ὅν ἐστι κατηγορεῖσαι τὶ ἕτερον ἀληθὲς ἀλλὰ καὶ δύξαν. ὡς ὁ πλάτων τιθεὶς ἐπὶ τῶν γενικωτάτων γενῶν. ὁ εὐ καὶ τὸ ὄν, κατηγορεῖ πάντα καὶ τούτων ὡς γένη. δὲ δεῖκται ὁ εὐ τοῖς φωναῖς, ὅτι ὅν ὡς γένη κατηγορῶνται, ἀλλ' ὡς ὀμόνυμοι φωναί. λοιπὸν ἄρα οἱ συλλογισμοὶ καὶ αἱ σκέψεις ἢ γνῶν αἱ ἀποδείξεις, ὅτε μὲν τὰ γενικὰ τὰ γένη θεωρῶνται τὰ μόνως κατηγορούμενα, ὅτε μὲν τὰ μερικὰ τὰ μόνως ὑποκείμενα, ἀλλὰ μὲν τὰ μεταξὺ ἃ κατηγορῶνται καὶ ὑποκείνται. ἢ γὰρ ἀποδείξεις τὶ καὶ τινος ἀποδείκνυσιν. ἢ τὶ ἀπὸ τινος. ἐπὲ δὲ καὶ τῶν γενικωτάτων γενῶν ὅτε τὶ καταφάσκει), οὔτε τὶ ἀποφάσκει). ὡσαύτως τὸ ὑδὲ τὰ μερικὰ κατηγορῶνται κατὰ τινος, διαὶ τὸ ὑδὲ οἱ λόγοι ἤγουν οἱ συλλογισμοὶ περὶ ἄλλα κατασκεύνονται. Γ αὐτὰ τῶν ἑπτὰ παραδίδοσι τὴν μέθοδον τὴν ἐφόδιον τῶν προτάσεων καὶ φησίν. ἐὰν πρόκειται σοι καὶ σκοπεύσαι ὅτι πᾶσα ὑδὴν ἀγαθὸν, διᾶσε πρῶτον ἐκλαβεῖν καὶ καὶ γράψαι τὸ ὑποτιθέμενον ἀλλό. ἤγον τὸ προκείμενόν σοι ἢ κατασκευῶ. καὶ κατέγραψαι ἰδίως τὸν κατηγορούμενον εὐθὺς κεῖται τὸ ἀγαθόν. καὶ ἰδίας τὸ ἔ ἤγουν τὸν ὑποκείμενον ὁμοίον τὴν ὑδονῶ. εἶτα κατέγραψε τὴν ὁρισμὸν τῶν ἀγαθῶ. καὶ τὰ ἴδια ἀλλῶ. ὡσαύτως καὶ τὸν ὁρισμὸν τῆς ὑδονῆς καὶ τὰ ἴδια ταύτης καὶ εὐ μὲν τῷ β' κατέγραψε τὰ ἑπόμενα τῷ ἀγαθῷ. ἤγουν τὸ ὠφέλιμον τὸ αἱρετὸν. κατέγραψε τὰ ἀλλότρια τῶν ἀγαθοῦ εὐ τῷ δ'. ἤγον τὸ ἀτελὲς τὸ φθακτὸν. τὸ βλαβερόν. τὸ ἀσύμφορον τὸ

κακὸν

κακὸν. τὸ ζημιῶδες. τὸ ἀλλόφριον. τὸ ἀλυσιτελές. εὐ δὲ τῷ γ' κατέγραψε τὰ ὑποκείμενα τῷ ἀγαθῷ. ἤγουν οἷς ἕπεται τὸ τὸ δύσκολον. δύξεῖα κατὰ φύσιν. οὐ εὔεκα. τέλειον. κατ' ἀρετὴν βίος. εὐ δὲ τῷ ζ κατεγραφέτωσαν τὰ τῇ ὑδονῇ ἑπόμενα. κίνησις. ἐνέργεια καὶ φύσιν. ἀνεμπόδιστος ζωή. καὶ φύσιν ὀρεκτόν. τὸ ἀνενόχλητον. τὸ αἱρετόν. εὐ δὲ τῷ θ', τὰ ἀλλόφρια τῆς ὑδονῆς. νόσος. φόβος. ἀπορία. παρὰ φύσιν. κίνησις. πόνος. εὐ δὲ τῷ ι', τὰ ὑποκείμενα τῇ ὑδονῇ. τουτέστιν οἷς ἕπεται ἡ ὑδονή. ὑγεία. δύναμις. δύξεῖα. δύτεχνία. κατ' ἀρετὴν βίος. ἀπονία. ἀφαιρεπονία. δύποιία. ἔστι δὲ ὑδονὴ εὐέργεια ἀπλῆς. καὶ δὲ πρόκειται δεῖξαι ἃ τὸ ζῶον παντὶ αὐτῷ ὅτι, κατέγραψε τὸ ζῶον. καὶ ἰδίας τὸν ἄνθρωπον κατέγραψε καὶ τὰ ἑπόμενα τῷ ζῴῳ. ἤγουν τὸ οὐσία. τὸ ἔμψυχον. τὸ αἰσθητικόν. εἶτα τὰ ἀλλόφρια ἀλλοῦ. τὸ ἄψυχον. τὸ ἀναίσθητον. τὸ ἀκίνητον. ἢ μετακεῖσθαι, οἷς ἕπεται. ἤγουν τὰ ὑποκείμενα ἀλλῷ. ἄνθρωπον ἵππον. βοῦν καὶ τὰ λοιπά. κατέγραψε δὲ καὶ τὰ ἑπόμενα τῷ αὐτῷ. τὸ λογικόν. τὸ θνητόν. τὸ νοῦ ἢ ἀδιαίρετον δεκτικόν. τὸ γελαστικόν. τὸ ὀρθοπεριπατητικόν. τὸ μόνον τῶν ζῴων χρῆσθαι. εἶτα τὰ ἀλλόφρια ἀλλῷ. τὸ ἄλογον. τὸ ἀθάνατον. τὸ ἀΐδιον. εἶτα καὶ τὰ οἷς ἕπεται. ἤγουν σωκράτης πλάτων. καὶ ἀλκιβιάδης. τὸ φιλόσοφον. τὸ γραμματικόν. κατέγραψον ὅσα ἕπεται τῷ πράγματι. ἤγουν τὰ ἑπόμενα καὶ τῷ κατηγορουμένῳ καὶ τῷ ὑποκειμένῳ. ἅπερ γὰρ πράγμα. ἄμφω συμπεριέλαβε τόν τε ὑποκείμενον καὶ τὸν κατηγορούμενον. καὶ τὰ ὑποκείμενα κατέγραψον. οἷς τὸ πράγμα ἀκολουθεῖ ἤγουν καὶ ὁ κατηγορούμενος καὶ ὁ ὑποκείμενος. κατέγραψε καὶ τὰ ἀλλόφρια τὰ μὴ ὑπάρχοντα τῷ πράγματι. Οἷς δὲ ἄλλο μὴ εὐδέχεται, οὐκ ἐκλεκτέον. Τοῦτο λέγει ὅτι τὰ μὲν ἀλλόφρια καὶ ἀποφασκόμενα τοῦ πράγματος, κατέγραψον. μὴ κατεγράφεις δὲ οἷς ἄλλο μὴ εὐδέχεται. ἤγουν ὧν τὸ ἀγαθὸν ἀποφάσκεται. διὰ τὸ αὐτὴ σρέφειν πρὸς ἑαυτὸ τὸ καθόλου στερητικόν. ἡ γὰρ τὸ δύτελὲς καὶ τὸ φθακτὸν καὶ τὰ λοιπὰ οὐδενὶ ἀγαθῷ ὑπάρχουσιν, αὐτὰ γὰρ καὶ τὸ ἀγαθὸν οὐδενὶ τούτων ὑπάρχει. λαμβάνων δὲ τὰ ἑπόμενα τῷ ἀνθρώπῳ ἢ τῷ ἀγαθῷ διαιρήσεις ἰδίας ὅσα τὰ ἑπομένων εὐ τῷ τί ἐστι καὶ οὐσιωδῶς κατηγορῶνται τῶν αὐτῶν. ὡς τὸ ἔμψυχον καὶ τὸ αἰσθητικόν. καὶ τίνα τὰ ἑπομένων ἐστὶν ἴδια τῷ αὐτῷ, ὡς τὸ γελαστικόν. τὸ πλατυώνυχον. καὶ τίνα τὰ ἑπομένων συμβεβήκασι τῷ αὐτῷ. ὡς τὸ φιλόσοφον καὶ τὸ γραμματικόν. καὶ ποῖα τούτων τὰ ἑπομένων δύξεσι κῶς κατηγορῶνται ὡς τὸ εὖ. καὶ τὸ ὄν. καὶ δύξεν κατηγορεῖται τὰ δὲ κατὰ γενικωτάτων γενῶν. καὶ οὐ καὶ ἀληθέσι τῇ δὲ ὑδονῇ καὶ ἀληθέσι ἀκολουθεῖ ἡ κίνησις καὶ τὸ ὀρεκτόν. καὶ δύξεν δὲ τὸ αὐτὴ φύσιν. οὐ καὶ φύσιν. ἡ γὰρ ἀδιάγνετοι τοῖς ψευδεῖσι ἡ ἐκκινησμοῖς ὑδονὴ, ἀλλὰ ἐκ τῶν θερμεῖαν τινὰ ἀδόλῳ τῆς ἀδιαδεσμάτοι δυσφορᾶσθαι. οὐδὲ τοῖς κινεῖσθαι καὶ φύσιν ἐστὶν ἡ ἐκ τῆς συνουσίας ὑδονὴ. ὥστε οὐ καὶ πᾶσης ἀληθῶς ἡδονῆς κατηγορεῖται τὸ καὶ φύσιν. ἀλλὰ μόνης τῆς ἐκ τῶν γνώσεως καὶ τῶν εὐαρέστου βίου. τινὲς δὲ ἐδίδεξασιν καὶ φύσιν εἶναι τὴν τῶν κινεῖσθαι ὑδονὴν καὶ τῶν ψευδῶς τῶν. ἀδιτάνεται γὰρ μᾶλλον τοῖς ψευδεῖσι καὶ τοῖς κινεῖσθαι συμφέρειά τις καὶ λύπη καὶ ἡ ἐκ τῶν παθῶν ὄχλησις. ὅπου γὰρ πλέονα τοιαῦτα κατεγράψας θᾶττον εὐτύξη καὶ κατασκευάσας τὸ τὸ συμπέρασμα. ἡ γὰρ μέλλεις ἀποδεικτικὸν ποιῆσαι συλλογισμὸν, λάβῃς ἐκ τῆς κατεγραφῆς τὰ ἀληθῶς κατηγορούμενα. τὰ οὐσιωδῶς. τοὺς ὁρισμοὺς. ὅσων γὰρ ἀληθεστέρων προτάσεων δύπορεῖς, μᾶλλον ἀποδείξεις. ἡ ὁ διαλεκτικὸν συλλογισμὸν μέλλεις ποιῆσαι λάβῃς τὰ καὶ δύξεν κατηγορούμενα. ἡ δὲ σοφιστικὸν τὰ καὶ συμβεβηκὸς κατηγορούμενα. δεῖ δὲ ἐκλέγειν μὴ τὰ ἑπόμενα τινί. οἷον, τινὶ αὐτῷ ἕπεται τὸ μέλαν. ἤγουν τῷ αἰθίοπι. καὶ τινὶ αὐτῷ τὸ ἐξεσθάκτυλον. καὶ τινὶ ὑδονὴ ὑπάρχει τὸ καὶ φύσιν. ἀλλ' ὅ πάσι. ἡ γὰρ τῶν ψευδῶν τῶν ὑδονὴ καὶ ἡ τῶν κινεῖσθαι, παρὰ φύσιν ἐστί. ἀλλὰ καταγραπέον ὅσα ἕπεται ὅλῳ τῷ πράγματι. ἤγουν παντὶ τῷ κατηγορουμένῳ καὶ τῷ ὑποκειμένῳ. πάσι γὰρ ὑδονὴ ἕπεται ἡ κίνησις. καὶ παντὶ ἀγαθῷ τὸ ὠφέλιμον. χρείαν γὰρ ἔχομεν εὐ τοῖς συλλογισμοῖς τὴν καθόλου προτάσεων, ἀλλ' ὅ τῶν μερικῶν. διὰ τὸ μὴ αὐτὴν τὴν καθόλου συλλογισμὸν γίνεσθαι. ἀλλ' οὐδὲ ἀδιόριστον δεῖ καταγράφειν τὸν ὑποκείμενον. ἀλλὰ μὴ τὴν καθόλου προσδιορισμῶ. οἷον, πᾶσα ὑδονὴ ἕπεται τὸ αἱρετόν. καὶ παντὶ αὐτῷ τὸ λογικόν. ἡ γὰρ χωρὶς προσδιορισμοῦ καταγράφεις τὰ ἑπόμενα τὸν ὑποκείμενον. εἶτα θεωρῆς τὰ ἑπόμενα ἀλλῷ. οἷον, τῇ ὑδονῇ ἕπεται τὸ ὀρεκτόν. ᾧ αὐτῷ τὸ λογικὸν, αἱ ἀπροσδιόριστοι προτάσεις ἰσοσθενοῦσι τοῖς μερικοῖς. διωρισμένοις ἢ καταγραφέντος τῶν ὑποκειμένων. τουτέστι μὴ τὴν καθόλου προσδιορισμοῦ. φανερὸν ὅτι καθόλου αἱ προτάσεις λαμβάνονται. καὶ τὰ ἑπόμενα ἀλλῷ καθόλου ἕπεται. Ὁμοίως δὲ ἐκλεκτέον καὶ τὰ ὑποκείμενα. οἷς ἕπεται ὁ κατηγορούμενος καὶ ὁ ὑποκείμενος, ὅλοις. ἤγουν μετὰ τῶν καθόλου προσδιορισμῶ. ὅδε γὰρ ἀδιόριστον ἐκθετέον ἀλλά. διὰ τὴν ἡρημένῳ αὐτῶν. ἤγουν διὰ τὸ ἰσοσθενεῖν τὰ ἀπροσδιόριστα, τοῖς μερικοῖς προτάσεσι. τὸ γὰρ ἀγαθὸν δύσκεμονία πάσης ἕπεται καὶ ἀδυσεβεῖ καὶ δύδυσεβεῖα. ἀλλὸ ὁ τὸ ἐπομένων τὸ ἀγαθὸν ὅπῃ ἕπεται τῇ ὑδονῇ καὶ τὸ ζῶον τὸ ἑπόμενον τῷ αὐτῷ ὅλον ἕπεται. ἤγον ὁ μόνον τὴν καθόλου προσδιορισμῶ διὰ ἐκφέρων καὶ καὶ γράφων. οἷον ὅτι τῷ αὐτῷ πᾶν ζῶον ἕπεται καὶ τῇ ὑδονῇ πᾶν ἀγαθόν. καὶ τῇ μεσῇ πᾶσα ἐπιστήμη. ἀλλὰ μίαν ἁπλῶς ἤγον χωρὶς προσδιορισμῶ. διὰ λέγειν ἕπεται τὸ ζῶον τῷ αὐτῷ. ὡς τὴν καὶ εὐ τῷ περὶ ἑρμωνείας προστεταμένα. ἤγον ἐδιδέξαμεν. ἐκεῖ γὰρ ἔπομεν διὰν τὴν καθόλου προσδιορισμὸν τῷ ὑποκειμένῳ προσκεῖσθαι. ἀλλ' ὅχι τῷ κατηγορουμένῳ. ὁ μόνον γὰρ ἄχρηστον ὑπάρχει τὸ, τῷ κατηγορουμένῳ προσκεῖσθαι τὴν πᾶς ἢ τὴν ὑδεὶς, ἀλλὰ καὶ ἀδύνατον. ἢ γὰρ

ἡδονὴ ἐνέργεια

Causam pruriti tende.

Voluptas secun naturam quo

Sine universal logismú non fi

petitio omniú ab stotele anteductorú

positiones, materia syllogismorum.

plex diuisio

m si prædicetur de imali falsam esse ædicationem

nhila appellat parti laria. & mox ante ccidens dixit quú icere debuisset cú a naturam

reducatio oís aut cundú naturá aut præter naturam

Plato

atomis error prædi ntis ens & unum nquá genera de. 10 rædicamentis

scriptio figuræ

οὐκ ἀδικία τόν τι ἔπεται τῷ λέγειν πάντα ἄνθρωπον εἶναι πᾶν ζῶον· ἢ τὴν δικαιοσύνην μόνην λέγειν
εἶναι πᾶν ἀγαθόν· ἔτι γὰρ καὶ ἡ φρόνησις καὶ ἡ ἀνδρία καὶ αἱ λοιπαὶ ἀρεταὶ ἀγαθόν· ἀλλ' ἐπ' ἐκεί-
νου τῶν ὑποκειμένου ὀφείλει τὸ παντὶ λέγεσθαι, ᾧ τινὶ ἕπεται, ὁ κατηγορούμενος· οἷον, παντὶ ἀνθρώ-
πῳ ὁ ζῶον· καὶ πᾶσι ἡδονῇ ἢ δικαιοσύνη, τὸ ἀγαθόν. Ὅταν δ' ὑπό τινος περιέχηται ὁ ὑποκείμενον.
ὑποκείμενον λέγει δὲ τοῦτο, ὃν προκείμενον ὅρον τόν τε κατηγορούμενον ἢ ὃν ὑποκείμενον· ᾧ τινὶ τῷ
προκειμένῳ ὅρῳ, δεῖ λαβεῖν ἢ καταγράψαι τὰ ἑπόμενα· ἢ γὰρ λαβωμεν τῷ αὐτῷ ἑπόμενον ὁ ζῶον, οὗ
δεῖ καταγράφειν ἢ τὰ ἑπόμενα τῷ καθόλου ἢ οἷον τῷ ζῴῳ ὁ ἔμψυχον δηλονότι καὶ ὁ αἰσθητικόν·
ἢ τὰ μὴ ἑπόμενα· ἀλλὰ τὰ ἀλλότρια τῶν ζῴων ὁ ἄψυχοι ἢ ὁ αἰσθητικόν· ἐπεὶ γὰρ ἔλαβεν ὅτι ὁ ζῶον
ἀκολουθεῖ τῷ αὐτῷ, ἤδη ἔλαβεν ἀκολουθεῖν τῷ αὐτῷ καὶ ὅσα τῷ ζῴῳ ἕπονται· καὶ αὖθις ὅσα οὐχ ὑπάρ-
χουσι τῷ ζῴῳ, οὐδὲ τῷ ἀνθρώπῳ ὑπάρχουσι· ἀλλὰ δεῖ μόνον καταγράφειν, τὰ ἰδίως ὑπάρχοντα μό-
νον τῷ ἀνθρώπῳ συνεργεῖα· ὅσα γὰρ τινα ὑπάρχοντα τοῖς εἴδεσιν ἴδια συνεργεῖα· ἃ δὲ γένος συνεργεῖα οὐκ
ἔχει· ἀνάγκη γὰρ τοῖς ἑτέροις εἴδεσιν ἴδια τινὰ ὑπάρχειν συνεργεῖα· ἃ εἰ τῷ γένει οὐκ ἔστιν συνεργεῖα, ἀλ-
λὰ δυνάμει· οἷον ὁ ἄνθρωπος καὶ ὁ ἵππος ἕτερα τῷ εἴδει ἐστί· καὶ τῷ μὴ ὑπάρχειν ὁ λογικὸν καὶ ὁ
γελαστικόν· τῷ δὲ ὁ ἄλογον καὶ ὁ χρεμετιστικόν· ἄτινα εἰ τῷ ζῴῳ συνεργεῖα οὐκ ἔστιν. Οὐδὲ δὴ τῷ κα-
θόλου ἐκλεκτέον. Ἤγουν οὐ δεῖ λαβεῖν τί ἐστιν ἕπεται ὁ καθόλου ἤγουν ὁ ζῶον, οὐ λητέον εἰς τὴν γρα-
φὴν τὰ ὑποκείμενα οἷς ἕπεται ὁ περιεχόμενον, τουτέστιν ὁ ἄνθρωπος· ὁ γὰρ ἄνθρωπος προσεχῶς μὴ ἕπε-
ται τῷ σημῷ· τῷ σωκράτει τῷ φιλοσόφῳ· οἷς ἀνάγκη καὶ ὁ ζῶον ἀκολουθεῖν ὡς καὶ ὁν ἀνθρωπον πε-
ριέχον· ὁ γὰρ ζῶον, προσεχῶς μὴ ἕπεται τῷ ἀνθρώπῳ· τῷ ἵππῳ καὶ τῷ βοΐ· οἱονεί τροπὴν δὲ ὑποκεί-
μενα καὶ προσεχέστερά ἐστιν ἢ ἐν τῇ ἐκλογῇ τῶν ἀνθρώπων, ὁ γραμματικὸν, ὁ φιλόσοφον ὁ σωκράτης.
λητέον δὲ καὶ τὰ ἑπόμενα τῷ ἀνθρώπῳ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ πεντεδάκτυλον· καὶ ὁ ὀρθοπεριπατητικόν.
ὡσαύτως καταγραπτέον καὶ τὰ ὑποκείμενα οἷς ἕπεται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὁ ἄνθρωπος· καὶ γὰρ ὡς ἐπὶ τὸ
πολὺ ὁ ἄνθρωπος ἀκηλαθεῖ ὁ τέχνῃ τινὰ ἢ ἐπιστήμῃ μετεχειρίζεσθαι· διατῦτο δὲ δεῖ καταγράφειν
τὰ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἑπόμενα· καὶ οἷς ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἕπεται, διότι ἐὰν καὶ ὁ πρόβλημα ὁ προκείμενον
ᾖς ἀποδείξειν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὄντι· οἷον εἰ πρόκειται δεῖξαι ὅτι ὁ ἄνθρωπος πεντεδάκτυλος, οὐ ἀνάγκη καὶ
εἰ τῷ συλλογισμῷ ᾧ τοῦτο δεικνύοντι· ἢ τῆς δύο προτάσεις λαβεῖν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἢ τὴν μίαν· καὶ γὰρ ὁ
συμπέρασμα δεῖ εἶναι ὅμοιον τοῖς προτάσεσιν· ἢ γὰρ ὁ συμπέρασμα ὄντι οὐ ἀνάγκη, ἢ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἀνά-
γκης ἢ καὶ ἀμφοτέρας τὰς προτάσεις εἶναι οὐ ἀναγκαίας· ἢ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἢ τὴν μίαν· ὁμοίας δὲ ἐκ-
λεκτέον οἷς ἄλλο ἕπεται ὅλοις διὰ τὴν ἀρτιμεθῆν αἰτίαν. Ὥσπερ τῷ ἡδονῇ καταγράφοντες προστι-
θέαμεν αὐτῇ καὶ τῷ πᾶς, οὕτω καταγράφομεν τὰ ἑπόμενα πάσῃ ἡδονῇ· τῷ κίνησιν φημὶ τὴν εὐέρ-
γειαν, καὶ τὰ λοιπὰ· εἰ γὰρ τοῖς συλλογισμοῖς, χρέαν τῶν καθόλου προτάσεων ἔχομεν, ἀλλ' οὐ τῶν με-
τικῶν καὶ ἀπροσδιορίστων· αἱ γὰρ ἀπροσδιόριστοι προτάσεις ἰσοσθενοῦσι τοῖς μετικαῖς, οὕτω κατα-
γράφοντες καὶ τὰ ὑποκείμενα τῷ τε ἀγαθῷ καὶ τῇ ἡδονῇ· μετὰ τῶν καθόλου προσδιορισμοῦ κατα-
γράφειν ταῦτα ὀφείλομεν· οἷον ὁ ἀγαθὸν, πάσῃ δυσκολία· πάσῃ δυεξία· παντὶ τελείῳ· καὶ πάλιν ἡ ἡ-
δονὴ ἔπεται πάσῃ ὑγείᾳ· πάσῃ δυσδεξίᾳ· πάσῃ δυσχερείᾳ· καὶ τὰ λοιπὰ· οὕτω μετὰ τῶν καθόλου κατα-
γράφειν προσδιορισμοῦ. Ἐπὶ τὰ πᾶσιν ἑπόμενα οὐκ ἐκλεκτέον. Μέλλοντι συλλογίζεσθαι, οὐ δεῖ ἐκ-
λέγειν ἀπὸ τῶν ἑπομένων ᾧ τε ἀγαθῷ καὶ τῇ ἡδονῇ, ὃν μέσον ὅρον· ἢ γὰρ λάβῃς ὃ ἀλλῶν μέσον ὅρον,
συλλογισμὸν οὐ ποιήσεις διὰ ὃ γίνεσθαι ὃ ἀλλῶν συλλογισμὸν εἰ δευτέρῳ σχήματι ἀπὸ δύο κατα-
φατικῶν· ταύτην δὲ τῷ αἰτίαν εἰ τοῖς ἑπομένοις ἤγουν τοῖς ἐφεξῆς ῥηθησομένοις ἐρεῖ· ἢ μὴ βουλόμε-
θα κατασκευάσαι τι κατηγορούμενον· κατά τινος ὑποκειμένου ὅλα ἤγουν καθόλου· καὶ μετὰ τῶν κα-
θόλου προσδιορισμοῦ, οἷον ἢ βουλόμεθα δεῖξαι ὁ παντί· καὶ ὅτι ὁ ἀγαθὸν πάσῃ ἡδονῇ, βλεπέον εἰς ὁ
γ· τὰ ὑποκείμενα τῶν κατασκευαζομένου, ἤγουν τῶν κατηγορουμένου ἀγαθοῦ· καθ' ὧν δὴ ὑποκειμένων
ἀλλὸ τὸ ἀγαθὸν τυγχάνει κατηγορούμενον· καὶ βλεπέον καὶ εἰς ὁ ζ· ὅστε ἕπηται τούτῳ ᾧ ὑποκειμέ-
νῳ ἤγουν τῇ ἡδονῇ (καθ' ἧς ἡδονῆς δεῖξαι δεῖ τὸ ἀγαθὸν κατηγορούμενον) ἢ δύρησις εἰ τούτοις τοῖς
γ καὶ τοῖς ζ τί παντὶ· ὡς τὸ κατὰ φύσιν ὄρεκτον, λάβε τῶν τὸν μέσον ὅρον· καὶ ἀνάγκη δεῖξαι διὰ τῶν
μέσου ὅτι ὁ ἕτερον ἤγουν ὁ ἀγαθὸν, ὑπάρχει βάτερον τουτέστι πάσῃ ἡδονῇ διὰ τῶν ἀ σχήματος· ἐὰν δὲ
μὴ βούλει δεῖξαι τὸ παντὶ, ἀλλ' ὅτι ὁ ἀγαθὸν τινὶ ἡδονῇ ὑπάρχει, βλεπέον εἰς τὰ ὑποκείμενα τὰ γ ἢ
δηλονότι οἷς ἕπεται ᾧ ἑτέρῳ· ὁ μὲν γὰρ ἀγαθὸν, ἕπεται τοῖς γ· ἢ δὲ ἡδονὴ, τοῖς ἢ· ἢ ὁ αὖ δύρησις ταυ-
τὸν εἰ τούτοις τοῖς ὑποκειμένοις· ὡς ἂν κατ' αὐτὴν βίον, λάβε τῶν τὸν μέσον ὅρον εἰ γ σχήματι· ἢ δεί-
ξεις δι' ἄλλου ὅτι ὁ ἀγαθὸν ὑπάρχει τινὶ ἡδονῇ· ἢ δὲ βούλει δεῖξαι ὁ μηδενὶ οἷον ὅτι τὸ ἀγαθὸν οὐδεμᾷ
ἡδονῇ, βλεπέον εἰς τὰ ζ· ἀέ ἐπόμενα ᾧ ὑποκειμένῳ· ἤγουν τῇ ἡδονῇ· ἢ οὗ δεῖ ὑπάρχειν ὁ ἀγαθὸν· ἤγουν
ἀφ' ἧς ὁ ἀγαθὸν ἀποφάσκεται· βλεπέον δὲ καὶ εἰς τὰ δ· ἅ τινα μὴ εἰδέχεται παρεῖναι ἄλλῳ ᾧ κα-
τηγορουμένῳ· ἤγουν ᾧ ἀγαθῷ· ὡς ἀλλόφριον ἄλλου· ὅπῃ τῶν τὸ ἀγαθὸν, δεῖ δεῖξαι μὴ ὑπάρχειν· ἤγουν
μηδεμᾷ ἡδονῇ ὑπάρχειν· καὶ ἢ μὴ ἀπὸ βλέψῃς εἰς τὰ δ' ζ, καὶ δύρησις ταυτὸν ὁ ἀτελὲς καὶ τὴν κί-
νησιν· ταυτίζεται γὰρ ταῦτα· διὰ ὁ πᾶσαν κίνησιν εἶναι ἀτελῆ, λάβε τῶν τὸν μέσον ὅρον εἰ ἀ σχήματι καὶ

secundú uirtuté uita, bonum
secundú uirtuté uita, uoluptas.
uædam uoluptas est bonú

ὑ. τὰ ἑτέρα

Dorapti

ἀ. τῇ ἀ τρῷ

ἀ. τῇ γ. ἢ.

ὁ παντί

τινί.

μηδενί

ἀτελὲς καὶ ἡ κίνησις ταυτό. ἐν τῷ ρ. ξ.

Nullum imperfectú bonú & prosequés motu bonú
Omnis uoluptas motu ergo
Nulla uoluptas bonú
Omne electile uoluptas
Omne bonum electile
Omne bonum uoluptas. Ergo
Quædam uoluptas bonú.

Nullum imperfectum bonum
Omis motus imperfectus
Nullus motus bonum. ergo
Nulla uoluptas bonum.

& ubiq: itacorrige

Quinnáo omis uoluptas.

Omne bonum utile & labor
Nulla uoluptas utile & labor
Nulla uoluptas bonú

καὶ δίαξεις δ' ἄλλῳ ὅτι ὁ ἀγαθὸν, οὐδεμᾷ ὑπάρχει ἡδονῇ· οὕτως· τὸ ἀγαθὸν οὐδενὶ ἀτελεῖ· ὁ ἀτελὲς
πάσῃ κινήσει· ὁ ἀγαθὸν ἄρα, οὐδεμᾷ κινήσει· ἢ δὲ κίνησις πάσῃ ἡδονῇ, καὶ ὁ ἀγαθὸν ἄρα οὐδεμᾷ ἡ-
δονῇ· ἢ αὐ ἀπελεῖν γενέσθω σοι ἢ ἀπαύβλεψις εἰς τὰ ἢ γραφοῦτα· ἀπαβλεπτέον γὰρ εἰς τὰ β' ἃ μὴ εἰδέχε-
ται παρεῖναι αὐτῷ τῷ ὑποκειμένῳ ἤγουν τῇ ἡδονῇ, ὡς ἀλλόφριον· ᾧ τινὶ ὑποκειμένῳ δεῖ μὴ ὑπάρχειν ὁ ἀ-
γαθὸν· οὐδεμᾷ· γὰρ ἡδονῇ βουλόμεθα δεῖξαι ὁ ἀγαθὸν ὑπάρχειν· βλεπέον δὲ καὶ εἰς τὰ β' τὰ ἑπόμε-
να τῷ κατηγορουμένῳ ἤγουν τῷ ἀγαθῷ· ὁ ἀγαθὸν βουλόμεθα δεῖξαι μηδεμᾷ ὑπάρχειν ἡδονῇ· ἢ ἢ δύ-
ρησις εἰ τοῖς β' ἢ ταυτὰ τινα, οἷον, ὁ συμφέρον ἢ ὁ πόνος· ὁ γὰρ πόνος ἀλλόφριον μὴ ὄν τῇ ἡδονῇ· συμ-
φέρει δὲ τοῖς πονοῦσι πεῖ ὁ ἀγαθὸν, λάβε μέσον ὅρον εἰ β' σχήματι, ὁ συμφέρον καὶ τὸν πόνον· ἢ ἔπε-
ὁ συμφέρον ἢ ὁ πόνος, παντὶ μὴ ὑπάρχει ἀγαθῷ· ὁ δὲ μᾷ δὲ ἡδονῇ· ὁ ἀγαθὸν ἄρα οὐδεμᾷ ἡδονῇ·
Πτῶσιν γὰρ ὄντων τῶν ἄλλων ὁ πότερον. Ἤγουν εἰ ὁ πότερος τούτων, εἴτε εἰ τοῖς δ' ζ εἴτε εἰ τοῖς
β' ἢ δύρησις ταυτὸν, τῶν τὸν λαβὼν μέσον ὅρον, δείξεις ὁ ἕτερον· ἤγουν ὁ ἀγαθὸν, μηδενὶ θατέρῳ ὑπάρ-
χειν· μηδὲ μᾷ δηλονότι ἡδονῇ· διὰ μὴ τῶν δ' ζ εἰ τῷ πρώτῳ σχήματι· διὰ ὁ τῶν β' β· εἰ δευτέρῳ· καὶ δὲ
βούλει δεῖξαι ὁ τινὶ μὴ ὑπάρχειν· ἤγουν ὁ ὅ παντὶ· ὅτι ὁ ἀγαθὸν ὁ πάσῃ ἡδονῇ, βλεπέον εἰς τὰ ἢ τὰ
ὑποκείμενα τῇ ἡδονῇ· οἷς ἔπεται ὁ ὑποκείμενον ἤγουν ἢ ἡδονὴ· ἢ τινὶ δεῖ δεῖξαι ὅ πάσῃ ὑπάρχειν ὁ ἀ-
γαθὸν· βλεπέον δὲ καὶ εἰς τὰ δ'· ἃ μὴ δύναται αὐτῷ ὑπαρχειν τῷ κατηγορουμένῳ ἀγαθῷ· ὡς ἀλλό-
τριον αὐτῶν· ὁ ἀγαθὸν βουλόμεθα δεῖξαι μὴ πάσῃ ὑπάρχειν τῇ ἡδονῇ· ἢ ἔπτα δύρησιν ταυτὰ εἰ τοῖς
δ' ἢ· ὡς ὁ ἀλυσιτελὲς καὶ τὸ ἀπόνοιαν· λάβε ταῦτα μέσον ὅρον εἰ τέτταρα σχήματι καὶ ἔπε· ὁ ἀγαθὸν
οὐδενὶ ἀλυσιτελεῖ ταυτῷ ὅτι τῇ ἀπονοίᾳ· ἢ ἡδονὴ παντὶ ἀλυσιτελεῖ· ὁ ἀγαθὸν ἄρα, οὐ πάσῃ ἡδονῇ· ἔδει-
ξας γὰρ διὰ τῶν δ' ἢ, ὁ ἀγαθὸν ἀνάγκη τινὶ μὴ ὑπάρχειν· ἤγουν οὐ πάσῃ ὑπάρχει ἡδονῇ· ἢ δὲ ὁ ζ ἢ
ὁ δ' ταυτὸν, ἤγουν εἰ τοῖς δ' ζ δύρησις ταυτά τινα συνάξεις διὰ προσυλλογισμῶ· ἤγουν διὰ συλλογι-
σμῶ εἰ πρώτῳ σχήματι· ὅτι ὁ ἀ οὐδενὶ ὑπάρχει τῷ ἑ· ὁ γὰρ διὰ προσυλλογισμῶ, ἀντὶ τῶν ἐκ συλλογισμῶ
νοητέον· προσυλλογισμὸς γὰρ κυέλως εἰ ταῦθα ἐκ ἐστι· διὰ ὁ δεῖν τῶν προσυλλογισμῶν τὸν ἐλάττονα ὅρον
ἕτερον εἶναι τῶν μέσου· ὡς ὁ ἰαβρικὴ, ἐστὶ τῶν μεθόδος ὁ δοτικὴ· εἰ ταῦθα δὲ ἢ κίνησις ἢ ὁ ἀτελὲς, ταυ-
τά ἐστιν· Ἐπεὶ γὰρ αὐτηρέφει ὁ στερητικὸς, τῶν ἔρικε διὰ ὁ δ' ἀποφάσιεσθαι τῶν ἀγαθῶ· καὶ διὰ
τῶν τὸ ἀτελὲς οὐδενὶ ὑπάρχει τῷ ἀγαθῷ· ἢ μᾶς δὲ χρήζομεν λαβεῖν ὅτι ὁ ἀγαθὸν οὐδενὶ ἀτελεῖ· καὶ
φησι· κἂν ὁ ἀτελὲς οὐδενὶ ὑπάρχει τῷ ἀγαθῷ· ἀλλ' ἐπεὶ ἢ οὐδεὶς πρὸς ἑαυτὸν αὐτηρέφεται· ἢ ἐπὶ ὁ ἀγα-
θὸν οὐδενὶ ἀτελεῖ· ὁ δὲ ζ ταυτὸν ἐῶ ὁ δ'· ὥστε τὸ ἀγαθὸν ἔσται οὐδενὶ τῶν ζ· ἤγουν οὐδεμᾷ κινήσει· ὁ
δὲ ζ ἢ κίνησις παντὶ τῷ ἑ ἤγουν τῇ ἡδονῇ· καὶ ὁ ἀγαθὸν ἄρα οὐδεμᾷ ἡδονῇ· ἢ δὲ τῷ ἢ τὸ β' ταυτόν·
ἤγουν ἢ δύρησις εἰ τοῖς β' ἢ ταυτά τινα ὡς τῶν ὑγείαν καὶ ὁ αἵρετόν· ἔστι δὲ ὁ μὴ ἢ ὑποκείμενον τῇ

τῷ ἐμψύχῳ ἕπεται ἡ ὑσία, καὶ ἀνάγκη ἕπεσθαι καὶ τῷ ἀσθητικῷ καὶ τῷ ἀνθρώπῳ, τοῖς ὑπ' ἐκεῖνο ἀναγομένοις. ἤγουν τὸ ἔμψυχον. εἰ δὲ μὴ τοῖς καθολικωτέροις ὁ προσδιαλεγόμενος συγχωρήσει τὴν ὑσίαν ἕπεσθαι, ἀλλά γε συγχωρήσει τὴν ὑσίαν ἕπεσθαι τοῖς ὑπ' ἐκεῖνο ἤγουν τὸ λογικόν· τουτέστι τοῖς μεγικωτέροις τὸ λογικοῦ δίλογον ὅ ὅπ κῃ ἡ παροῦσα σκέψις καὶ διδασκαλία, διδάσκει διὰ τελῶν ὅρων κῃ δύο προτάσεων γίνεσθαι τὸν συλλογισμόν. καὶ δι' οὗς τῶν τριῶν σημάτων. καὶ ὅπ οὐκ ἐκλεκτέον ὅσας πέντε ἔπεται.

Εἰπὼν ὡς ποῖα τῶν καταγραμμένων ἀποβλέπων λάβῃς τὸν μέσον ὅρον εἰς κάστῳ προβλήματι, νῦν διδάσκει καὶ ποῖα τῶν καταγραμμένων ἄχρηστά ὄντ πρὸς δύρεσιν τοῦ μέσου καὶ φησίν. ὁρᾶσε ἀποβλέπειν. ὡς τὰ ἑπόμενα τῷ α καὶ τῷ ε· διὰ τὸ λαβεῖν σε ὃς αὐτῶν μέσον ὅρον. διότι μέσον ὅρα ὃς αὐτῶν ληφθέντος, ἀσυλλόγιστον γίνεται τὸ σῆμα, εἰ δὲ δύτερῳ σήματι ἔχον τὰς δύο καταφατικάς. καὶ ὃς αὐτῶν ἡ συναχθῆσεται τὸ πεντί ἀλλ' ὀδὲ ἀστοχεῖν εἰδέχεται. ἤγουν ἀλλ' ὀδὲ τὸ ὀδενὶ δείξεις· διὰ τὸ συνάγεσθαι τὸ ὀδενὶ ἐκ μιᾶς προτάσεως καταφατικῆς, τῆς δὲ ἑτέρας ἀποφατικῆς· εἰ δ' οἷς ἕπεται τὸ α καὶ ἄ μηδὲ, εἰδέχεται τὸ ε. ἕπεται τὸ α τοῖς γ· καὶ τὸ β' ἡ χὑπάρχει ᾧ ἑ ἀλλόφριον γῆ. εἰ γοῦν ἀπὸ τῶν γ' β' ἐκλέξῃ τὸν μέσον ὅρον ποιήσας πρῶτον σῆμα. ἔχον τὴν μέζονα καθόλου καταφατικὴν· τὴν δὲ ἐλάττονα ἀποφατικὴν ὀδὲ ἀπὸ τῶ δ' β' ἐκλέξῃ τὸν μέσον. διὰ τὸ γίνεσθαι σῆμα πρῶτον ἢ β' ἔχον τὰς δύο ἀποφατικάς. Δῆλον δὲ κῃ ὁποῖα ταυτὰ λαμπέον κατὰ τὴν ὑδὴ βλέψιν· καὶ ὁποῖα ἑτέρα ἢ εὐαντία· πιὰ τῶν αὐτῶν γράφων οὕτως ἔχουσι γεγραμμένον ὁ κείμενον· καὶ γοῦν τὸν τῶ οὕτως· πόρισμά τι συνάγεται ὃς ὧν εἴρηται. εἰ γὰρ φησὶ διέξαμεν τίνα τῶν καταγεγραμμένων ταυτίζονται, ἔχομεν λοιπὸν κῃ τίνα ἢ ἑτέρα ἢ εὐαντία· εἰ γὰρ τὰ γ' ζ ταυτίζομεν δι' ὧν συνάγομεν ὁ πεντί, ἔσται ὁ δ' ζ εὐαντίον ἢ ἑτέρα· εἰ γὰρ ὁ δ' ἀλλόφριον τῶ γ', λοιπὸν ἄρα καὶ τῶ ζ· καὶ εἰ τὸ γ' καὶ τὸ β' ταυτὸν, ἔσται καὶ ὁ δ' ὁ ἀλλόφριον τῶ γ', ἕτερον τῶ β' ἢ εὐαντία· καὶ εἰ τὸ γ' ἢ ταυτὸν, ἔσται ὁ γ' τῶ β' ἕτερον καὶ τὸ ἢ τῶ δ' ἕτερον καὶ ἀλλ' αὕτη μὴν ἡ γραφὴ, ὀκ ἔχει τὸ ὑγιές. διὰ τὸ μὴ συνάγειν τοῖς ἐφεξῆς ῥηθισομένοις. ἡ δὲ ἑτέρα γραφὴ ἢ ἔχουσα καὶ ὀχ ὁποῖα ἕπεται ἢ εὐαντία· κρείττων ἐστῶσι δὲ οὕτως. εἰ ὧν ἰδὴ βλέπειν ὡς τὰ καταγεγραμμένα. καὶ πειρᾶδ θηρᾶν ὃς ἀλλῶν τῶν μεσῶν τὰ ταυτίζομενα ὀφέλομεν λαμβάνειν μέσον ὅρον. καὶ ὀχ ὁποῖάδ ἕτερα ἢ εὐαντία. ὁ γὰρ μέσος ὅρος, ἐς ὀφέλει εἶναι. δι' ὃ τὰ ἄκρα συνάγομεν εἰ τῷ συμπεράσματι. εἰ δὲ εἰ τῷ μέσῳ ὅρῳ λάβῃς ἕτερα ἢ εὐαντία, ἀσυναρτήτοι γίνονται αἱ προτάσεις, καὶ μηδεμίαν κοινανίαν πρὸς ἀλλήλας ἔχουσαι. ὡς τὸ ὁ ἄνθρωπος λίπους ἐστί· ἔστι δὲ καὶ ὁ ἵππος πεῖρατος. ἀπὸ δὲ ἀσυναρτήτων προτάσεων συλλογισμὸς ὀ γίνεται εἴτε καὶ εἰ ὅστις συμβαίνει γινεσθαι συλλογισμόν· εἰ τοῦθα μέλλει ὃς ὑμνήσαι ἰδὴ παρεδέδοκε μέθοδον ἢ ἐφδυρετικὴν τῶ μέσου καὶ τῶν προτάσεων· μόνον ἀχλέγειν τὸ ὡς ὀ δυνατὸν ἄλλῳ πιὰ μέθοδον ἐφδυρεῖν, δι' ἧς ἡ τῶ μέσου καὶ τῶν προτάσεων δύρεσις γίνεται. ἡ γὰρ πινὲς παρῶντοι λαμβάνειν τὰ εὐαντία ὡς τὸ λδυκὸν καὶ τὸ μέλαν· ἢ τὰ μὴ εἰδεχόμενα τῷ αὐτῷ ὑπάρχειν ὡς τὰ ἕτερα, τουτέστι τὸ ἀθάνατον τὸ ἀθάνατον, πρῶτον μὴν συλλογισμὸν ὀ ποιήσουσι· διὰ τὸ συμβαίνειν τὰς προτάσεις ἀσυναρτήτοις γίνεσθ. ἡ δὲ συλλογίζονται ἀλλ' ὀ διὰ τὸ λαβεῖν ἕτερα ἢ εὐαντία συνελογίσαντο ὡς ἐκεῖνοι ὤοντο, ἀλλὰ διὰ τὸ ἐμπίπτειν ἐς τοὺς προσωρισμένους ἄπαντας τρόπους ὃς ὧν εἴπομεν τὸν μέσον ὅρον καὶ τὰς προτάσεις δυείσκεσθ. διόπ ἡ τὸ β' καὶ τὸ ζ λαμβάνουσιν εὐαντία ἢ μὴ εἰδέχεται τῷ αὐτῷ ὑπάρχειν· ἤγουν ἢ ἕτερα λαμβάνουσι τὸ β' καὶ τὸ ζ, ἔστω μὴν ὁ συλλογισμὸς τούτων ληφθέντων· ἤγουν εὐαντίων ἢ ἑτέρων ληφθέντων· ἀλλ' ὀκ ὃς αὐτῶν· τουτέστιν ἀλλ' ὀ διὰ τὸ λαβεῖν εὐαντίον ἢ ἕτερα, τὸν συλλογισμὸν ἐποίησαν, ἀλλὰ διὰ τὸν προσωρισμένον τρόπον· ἤγουν ἀλλὰ διὰ τῶν παρεδοθεῖσαν μέθοδον περὶ ἐμοῦ τῶν ἐφδυρετικῶν τῶ μέσου κῃ τῶν προτάσεων· οἱ γὰρ λαμβάνοντες τὰ β' ζ καὶ συλλογιζόμενοι, τὸ β' ταυτίζοσι τινὶ τῶν θ'· καὶ ἔστο τὸ μέλαν καὶ τῶ β' καὶ τῶ θ'· καὶ ὡς μὴν ἐπόμενον τῷ α, κατηγορηθήσεται κατὰ παντὸς· τῶ α ἤγουν τῶ αἰθίοπος· ὡς δὲ καὶ τῶ θ' διεσκεμμένον, ἀποφάσκεται τῶ ε· καὶ ἔστω τὸ μέλαν ὀδενὶ τῷ ε· εἴπερ ὀδενὶ τὸ ζ· ἤγουν τὸ λδυκόν· ἑπόμενον ἐστὶ ᾧ ε ἤγουν τῷ κύκνῳ· ἀποφάσκεται δὲ τὸ μέλαν τῶ λδυκοῦ, ἀπαγορεύθησεται λοιπὸν τὸ μέλαν καὶ ἀπὸ τῶ ε τῶ περιεχομένῳ τῷ ζ· εἰ δὲ τῆς ταυτίσει τὸ β' ᾧ δ', πρῶτον μὴν ὡς μὴν ἑπόμενον κατὰ παντὸς κατηγορηθήσεται τὸ β' τῶ α· ὡς ὃ παντὸν ᾧ δ' ἔστω τὸ β' ὀδενὶ τῷ δ'· καὶ ἐμπίπτομεν ἐς αὐτί φασιν, ἄλλως τε καὶ τὸν μόνῳ τῶ α κατηγορηθήσεται· καὶ τὸ ὃ τῶ ε, ποίαν κοινωνίαν ἔχει τὸ β' ἢ τὸ δ' κατηγορηθῶσι. Πάλιν εἰ τὸ β' καὶ τὸ ἢ μὴ ἐγχωρεῖ τῷ αὐτῷ παρεῖναι· ἤγουν ἠληφθῶσιν ὡς εὐαντία· τὸ μὴν β' λδυκόν· τὸ δὲ μέλαν, συμπεραινεῖς ὅπ τὸ α ἤγουν ὁ κύκνος. ὀ παντὶ ᾧ ε· ἤγουν ὀ παντὶ χρώματι· τὸ γὰρ β' ταυτιζόμενον τῷ θ' καὶ τὸ λδυκὸν, ὡς μὴν ἑπόμενον τῷ α κατηγορηθήσεται καὶ τὸ παντὸς τῶ α· ὡς δὲ παντὸν τῷ θ', ἔστω τὸ β' ὀδενὶ τῷ ε· ἀλλ' ὅτως τὸ α ὀδενὶ τῷ ε συναχθήσεται· ἀλλ' αὖθ ὀ παντὶ· καὶ λοιπὸν τὸ β' ἔστω ὀδενὶ τῷ ἢ τῷ ὑποκειμένῳ τῷ ε· καὶ συμπεραινεῖς ὅπ ὁ κύκνος, ὀδενὶ μέλανι· τὸ δὲ μέλαν πνὶ ὀδῖ τῷ ε· ἤγουν χρώματι· μεγικώτερον τὸ ἢ τῶ ε ὡς ὑποκείμενον· καὶ συναξεις τὸ α ὀ παντὶ τῷ ε· ὥστε ἀνάγκη τὸ β' ταυτίζεσθ πνὶ τῶν θ'· τὸ γὰρ μὴ εἰδέχεσθ τὸ β' καὶ τὸ ἢ τῷ αὐτῷ ὑπάρχειν· ἤγουν τὸ λαβεῖν ἐκείνους τὰ β' ἢ εὐαντία· καὶ συν-

νάξεται ἐκ τούτων ὁ οὐ παντὶ, οὐδὲν διαφέρει τῶ λαμβάνειν ὁ β' ταυτὸν τῷ θ'· καὶ κατηγορεῖν μὴν ὁν β' καὶ τὰ παντὸς τῶ α· ὁ δὲ β', ὡς ταυτὸν τῷ θ', ἀποφάσκειν τῶ ε· τῶ μεγικωτέρου ὄντος τῶ ε, ὡς ὑπο-κειμένου· καὶ οὐτοῦθεν συναχθήσεται ὁ α οὐ παντὶ τῷ ε· ἢ γὰρ ὁ β' ταυτιζόμενος τῷ θ' ἐρεῖς οὐδενὶ ὑπάρχει τῷ ε· ἀλλ' οὐχὶ τῷ ἢ· συνάξεις συμπέρασμα ὅτι ὁ α οὐδενὶ τῷ ε· ἀλλ' οὐχὶ τὸ οὐ παντὶ· πάντα γὰρ ἤλπιται τὰ μὴ εἰδεχόμενα τῷ ε ὑπάρχειν φανερὸν μὴν οὖν ὅτι ὀξ ἄλλων μὴν τούτων τῶν ἰδὴ βλέψεων· ἤγουν ἀπὸ τῶ λαμβάνειν ἕτερα ἢ εὐαντία, οὐδεὶς γίνεται συλλογισμός· διὰ ὁ ἀσυναρτήτοις συμβαίνειν εἶναι τὰς προτάσεις· ἐὰν δὲ τὸ β' καὶ τὸ ζ εὐαντία ληφθῶσιν, ταυτισθῆ δὲ τὸ β' πνὶ τῷ θ', καὶ τὸν συλλογισμὸν ἀνάγκη γίνεσθαι διὰ τούτων· ἤγουν ἀπὸ τῶ ταυτισθῆναι τὸ β' θ'· ἀλλ' οὐκ ἐκ τῶ λαβεῖν τὰ εὐαντία· οἱ δὲ ἰδιοποιοῦντες καὶ ἀπὸ βλέποντες ὡς τὰ εὐαντία καὶ τὰ ἕτερα συλλογιζόμενοι τὸ οὐδενὶ ἢ τὸ ὀ παντὶ ἢ ἕτερόν τι τῶν προβλημάτων, οἷον τοῦ δύρεῖν ὁδὸν καὶ μέθοδον ἐφδυρετικὴν τῷ προτάσεων, ἑτέρων τῆς ἀνάγκαιας· ἤγουν τῆς παρ' ἡμῶν παραδοθείσης· διὰ τὸ ἀγνοεῖν ὅτι ἀπὸ τῶ ταυτισθῆναι τὰ β' καὶ τὰ θ', συλλογίζονται· ἀλλ' οὐχὶ ἀπὸ τῶ λαβεῖν εὐαντία ἢ ἕτερα ξας ὅπ οἱ διεκτικοὶ τουτέστιν οἱ κατηγορικοὶ συλλογισμοὶ οἱ κῃ ἐπ' δύθείας λεγόμενοι, γίνονται εἰ τῷ ἐκλέγεσθαι τὸν μέσον ἀφ' ἧς εἴπομεν ἰδιοποιήσεως τῶν καταγραφόντων, δείκνυσιν ὅπ καὶ οἱ διὰ τῆς ὡς ἀδιάστατον ἀπαγωγῆς συλλογισμοὶ, διὰ τῆς ἀλλῆς ἰδιοποιήσεως τῶν καταγραφόντων ἑπομένων κῃ τῶν ἀλλοφρίων καὶ τῶν λοιπῶν γίνονται· εἰ γὰρ ἀμφοῖν τοῖς τε διεκτικοῖς συλλογισμοῖς φημι· κῃ τῆς διὰ τῶ ἀδιαστάτου ἀπαγωγῆς, ὡς τὰ ἀλλὰ ἰδὴ βλεπέον· εἴτε τὸ παντὶ δεῖ καταπεσιθυαθθῆναι, εἴτε τὸ οὐδενί· εἴτ' ἄλλό τι τῶν προβλημάτων· ὁ γὰρ διεκτικῶς δείκνυται, τῶ τὸ καὶ διὰ τῆς ὡς ἀδιάστατον ἀπαγωγῆς διαχθήσεται· διὰ τε τῶν ἀλλῶν ὅρων καὶ τῶν ἀλλῶν προτάσεων καὶ τῶ ἀλλοῦ μέσου· καὶ ὁ πάλιν διὰ τῆ ἀδιαστάτου δείκνυται, τῶ τὸ κῃ διεκτικῶς διὰ τῆ ἀλλῶν ὅρων διαχθήσεται· δίον, εἰ διεκτικῶς ἐδείχθη ὅτι τὸ α οὐδενὶ τῷ ε· ἤγουν τὸ ζῶον οὐδενὶ λίθῳ· ληφθέντος μέσου ὅρου τῶ β' ἤγουν τῶ ἀσθητικοῦ εἰ δυτέρῳ σήματι, τῶ τὸ τὸ ὀδενὶ διαχθήσεται εἰ πρώτῳ σήματι, καὶ διὰ τῆς ὡς ἀδιάστατον ἀπαγωγῆς· εἰ γὰρ ψεύδεται τὸ ζῶον οὐδενὶ λίθῳ, κείσθω ὅπ ὑπάρχει πνὶ λίθῳ· κῃ ἐπεὶ τὸ β' ἤγουν τὸ ἀσθητικὸν παντὶ τῷ α· τὸ δὲ ζῶον πνὶ τὸ ε· καὶ τὸν αὐτὸν πίπτοντα· ἤγουν τῷ λίθῳ, καὶ τὸ β' τὸ ἀσθητικὸν οὐδενὶ ὑπάρξει πνὶ τῷ ε· ἤγουν τῷ λίθῳ· ἀλλὰ τὸ β' οὐδενὶ ὑπάρχει τῷ ε· ἤγουν τὸ ἀσθητικὸν οὐδενὶ λίθῳ ὑπέκειτο· καὶ ἐπεὶ ἀδιάστατόν τι συμβαίνει τὸ, τὸ β' εἶναι καὶ οὐδενὶ τῷ ε καὶ πνὶ τῷ ε· τὸ δὲ ἀδιάστατον συνήχθη ἐκ τῶ ὑποθεῖναι τὸ α ὑπάρχειν πνὶ τῷ ε· ψευδὲς ἄρα τὸ πνὶ τῷ ε τὸ α ὑπάρχειν· ἀληθεῖς δὲ τὸ οὐδενί. Πάλιν ἐδείχθη κατηγορικῶς διὰ τῶ γ' σήματος· ὅπ τὸ α τὸ δίπουν ὑπάρχει πνὶ τῷ ε· ἤγουν πνὶ ζῴῳ διὰ μέσου τῶ ἢ· ἤγουν τῶ ἀνθρώπου, τῶ τὸ διεχθήσεται· καὶ διὰ τῆς ὡς ἀδιάστατον ἀπαγωγῆς· εἰ γὰρ ψεύδεται τὸ πνὶ, ἔστω τὸ α τὸ δίπουν, μηδενὶ τῷ ε· ἤγουν ζῴῳ· τὸ δὲ ε τὸ ζῶον παντὶ τῷ ἢ· ἤγουν ζῴῳ· τὸ δὲ ε τὸ ζῶον παντὶ τῷ ἢ· ἤγουν τῷ ἀνθρώπῳ εἰ πρώτῳ σήματι· καὶ τὸ α ἄρα τὸ δίπουν, μηδενὶ τῷ ε· ἤγουν ζῴῳ· τὸ δὲ ε τὸ ζῶον παντὶ τῷ ἢ· ἤγουν τῷ ἀνθρώπῳ εἰ πρώτῳ σήματι· καὶ τὸ α ἄρα τὸ δίπουν, ὀδενὶ τῷ ε· ἤγουν ζῴῳ· καὶ τὸ ε τὸ ζῶον παντὶ τῷ ἢ· ἤγουν τῷ ἀνθρώπῳ εἰ πρώτῳ σήματι· καὶ τὸ α ἄρα τὸ δίπουν, μηδενὶ τῷ ε· ἤγουν ζῴῳ· τὸ δὲ ε τὸ ζῶον παντὶ τῷ ἢ· ἤγουν τῷ ἀνθρώπῳ εἰ πρώτῳ σήματι· καὶ τὸ α ἄρα τὸ δίπουν, ὀδενὶ τῷ ε· ἤγουν ζῴῳ· καὶ τὸ ε τὸ ζῶον παντὶ τῷ ἢ· ἤγουν τῷ ἀνθρώπῳ· ὁ λόγος· ἀλλὰ τὸ δίπουν ὑπάρχει· ἤγουν τὸ α παντὶ τῷ ἢ· ἤγουν τῷ ἀνθρώπῳ· καὶ ἐπεὶ ἀδιάστατόν τι συμβαίνει τὸ τὸ α εἶναι τῷ ἢ· καὶ παντὶ καὶ οὐδενὶ· ἐκ τῶ ὑποθεῖναι τὸ α οὐδενὶ τῷ ε, ἀληθεῖς ἄρα τὸ πνί. Ὁμοίως δὲ καὶ διὰ τῶν ἄλλων προβλημάτων τῶ τε παντὶ καὶ τῶ ὀ παντὶ· εἰ γὰρ τὸ α δείκνυται παντὶ τῷ ε διὰ μέσου τῶ γ ζ· τὸ ἀλλὸ τῶ τὸ διαχθήσεται εἰ τρίτῳ σήματι, καὶ διὰ τῆς ὡς ἀδιάστατον ἀπαγωγῆς· καὶ εἰ τὸ οὐ παντὶ συνήχθη εἰ τρίτῳ σήματι, διὰ μέσου τῶ δ η, τὸ ἀλλὸ τῶ τὸ διαχθήσεται εἰ πρώτῳ σήματι, κῃ διὰ τῆς ὡς ἀδιάστατον ἀπαγωγῆς· ἀεὶ γὰρ εἰ ἅπασι προβλήμασιν, ἔστω ἡ διὰ τῶ ἀδιάστατον δεῖξις, εἰ τῷ ἀποβλέπειν τὸν συλλογιζόμενον, ὡς τὰ ἑπόμενα· καὶ ὡς τὰ οἷς ἕπεται καὶ τὰ ἕτερα τὰ καταγραφόντα· καὶ ἁπλῶς τὸν βουλόμενον συλλογίσασθαι καθέκαστον πρόβλημα· εἴτε τὸ παντὶ, εἴτε τὸ πνὶ, εἴτε τὸ οὐδενὶ διακτικῶς· εἴτε κῃ διὰ τῆς ὡς ἀδιάστατον ἀπαγωγῆς, δεῖ ἀποβλέπειν ὡς τὴν ἀλλὴν σκέψιν τῶν καταγραφόντων· καὶ ἢ ἀμφότεραι αἱ ἀποδείξεις εἴτε διὰ διεκτικοῦ συλλογισμοῦ κῃ αἱ διὰ τῆς ὡς ἀδιάστατον ἀπαγωγῆς γινόμεναι, ἐκ τῶ αὐτῶ ὅρων ἀποτελοῦσι· δίον, εἰ διεκτικοῦ διὰ τῆς ὡς ἀδιάστατον· ὅπ τὸ α τὸ ζῶον, οὐδενὶ ὑπάρχει τῷ ε τῷ λίθῳ, διὰ τὸ συμβαίνειν εἰ τῆς ὡς ἀδιάστατον δείξει, ὅπ τὸ β' τὸ ἀσθητικὸν, ὑπάρχει πνὶ τῷ ε τῷ λίθῳ· ὅπ ἀδιάστατόν ὄν ὅδε· δέδεικται ὁ τῶ εἰ πρώτῳ σήματι διὰ τῆς ὡς ἀδιάστατον ἀπαγωγῆς, δείξας τὸ ἀλλὸ τῶ τὸ ὅπ τὸ α οὐδενὶ τῷ ε· καὶ διὰ τῶ δευτέρου σήματος διακτικῶς· ἢ λάβῃς τὸ β' τὸ ἀσθητικὸν μηδενὶ τῷ ε· ἤγουν τῷ λίθῳ· τῷ δὲ α τῷ ζῴῳ, παντὶ· φανερὸν γὰρ ὅτι καὶ τὸ α τὸ ζῶον, οὐδενὶ τῷ ε ὑπάρξει τῷ λίθῳ· καὶ αὐτὴ σχέφει· ἢ διακτικῶς συνελογίσθη εἰ δυτέρῳ σήματι· τὸ α τὸ ζῶον μηδενὶ ὑπάρχειν τῷ ε τῷ λίθῳ· τῶ τὸ διέξεις καὶ διὰ τῆς ὡς ἀδιάστατον εἰ πρώτῳ σήματι. Ὁμοίως δὲ γίνεται καὶ ἰδὴ τῶ ἄλλων προβλημάτων· ἤγουν τῶ παντὶ καὶ τῶ οὐ παντὶ· εἰ ἅπασι γὰρ τοῖς δι' ἀδιάστατου συλλογισμοῖς, ἀνάγκη λαβεῖν κοινόν τινα ὅρον, τὸ β'· ἕτερον ὄντα τῶν ὅρων τῶν ὑποκειμένων εἰ τῷ προβλήματι· ἤγουν τῶ α καὶ τῶ ε· κοινὸν δὲ ὅρον λέγω τὸ β', οὐχ ὡς μέσον· ἀλλ' ὡς λαμβανόμενον καὶ ἰδὴ τῶ διεκτικῶν συλλογισμῶν, καὶ ἰδὴ τῶν δι' ἀδιάστατου· πρὸς ὄντινα τὸν ὅρον τὸν κοινὸν ἤγουν τὸ β', ἔστω εἰ τῷ

Categorici syllogismi quibus ratione ducuntur.

Aethiops λδυκόν. albus Cygnus

ός εἰκόνων εἰκόνων εἰκονογραφία ὁ ομόνυμος Ἀγιολογικός (Ἅγιος Ἀλέξιος, ψευδώνυμος Ἀλεξάνδρεια) ἦταν ἅγιος ἀναχωρητής τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας τῶν πρώτων χριστιανικῶν χρόνων. Ἀπὸ τὸ ἀφηγηματικὸ ὑλικὸ ἡ ζωή του ἀναφέρεται ὅτι γεννήθηκε στὴν Ἀλεξάνδρεια κατὰ τὴν ἐποχὴ τῶν διωγμῶν τῶν Ρωμαίων αὐτοκρατόρων Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ. Ἀνήκε σὲ πλούσια οἰκογένεια καὶ ἔλαβε ἀνατροφὴ σύμφωνα μὲ τὶς παραδόσεις τῆς ἑλληνιστικῆς παιδείας τῆς πόλης, ἀλλὰ ἀποφάσισε νὰ ἀφιερωθεῖ στὴν ἀσκητικὴ ζωὴ ἀπορρίπτοντας τὸν πλούτο καὶ τὴν κοινωνικὴ θέση. Ἡ παράδοση τὸν παρουσιάζει ἀρχικὰ νὰ ἀσκεῖται κοντὰ σὲ ἕναν γέροντα ἀναχωρητὴ στὴν ἔρημο τῆς Νιτρίας, ἀργότερα νὰ ἀποσύρεται σὲ ἀπομονωμένο κελί κοντὰ στὴ θάλασσα καὶ τέλος νὰ ἐγκαθίσταται σὲ ἕνα ἐρημητήριο κοντὰ σὲ μικρὸ χωριὸ κοντὰ στὴ σημερινὴ πόλη Ἀλεξανδρούπολη, ἀπὸ τὸ ὁποῖο καὶ ἡ ὀνομασία του. Ἡ φήμη τῆς ἁγιότητάς του ἐξαπλώθηκε γρήγορα καὶ πολλοὶ ἄνθρωποι ἄρχισαν νὰ τὸν ἐπισκέπτονται ζητώντας συμβουλὲς καὶ προσευχή. Ἡ παράδοση τοῦ ἀποδίδει πολλὲς θαυματουργίες, ἀπὸ τὶς ὁποῖες ἡ πιὸ γνωστὴ εἶναι ἡ θεραπεία ἑνὸς ἀρρώστου ἀπὸ λέπρα μὲ ἁπλὴ ἐπίθεση τῶν χεριῶν του. Ἀναφέρεται ἐπίσης ὅτι προέβλεψε τὴν ἔλευση ἐπιδρομέων στὴν περιοχὴ καὶ ἔσωσε τὴν ἐκκλησία τῆς πόλης ἀπὸ καταστροφὴ μὲ τὴν προσευχή του. Ὁ θάνατός του τοποθετεῖται στὰ τέλη τοῦ 4ου αἰώνα μ.Χ., σὲ ἡλικία ἑκατὸν περίπου ἐτῶν, ἀφήνοντας πίσω μιὰ ἀδελφὴ καὶ ἀρκετὰ ἀνεψιάκια. Ἡ λατρεία του ἐξαπλώθηκε γρήγορα καὶ ἡ μνήμη του γιορτάζεται στὶς 17 Ἰουλίου στὴν Ἀνατολικὴ Ὀρθοδοξία καὶ στὶς 12 Ἰουλίου στὴ Δυτικὴ Ἐκκλησία. Ἡ εἰκονογραφία τὸν παριστάνει ὡς ἡλικιωμένο ἄνδρα μὲ ἀσκητικὸ ἔνδυμα καὶ μακριὰ γενειάδα, ἀκόμα καὶ ὅταν ἀπεικονίζεται νεαρός, ἀφιερωμένος στὴν ἀσκητικὴ παράδοση τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας. Τὸ ὄνομά του ἀναφέρεται σὲ πολλὲς ἀκολουθίες καὶ παρακλητικοὺς κανόνες τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδοξίας καὶ ἀποτελεῖ ἀντικείμενο εἰδικῆς τιμῆς στὴν τοπικὴ λαογραφία τῶν ἀνατολικῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδας, ὅπου ἡ λατρεία του ἐπιβιώνει ἰσχυρὴ μέχρι σήμερα.

Ἡ ἀλληγορία τῆς ἀνάβασης, γνωστὴ καὶ ὡς ἀλληγορία τῆς κατάβασης ἢ τοῦ ἀνθρώπου τῆς σπηλιᾶς, εἶναι ἡ πιὸ διάσημη ἀλληγορία τοῦ Πλάτωνα καὶ ἀναπτύσσεται στὸ ἕβδομο βιβλίο τῆς πολιτείας (514α–517α). Ὁ Σωκράτης περιγράφει ἕνα σπήλαιο στὸ ὑπόγειο μιᾶς πόλεως ὅπου ἄνθρωποι ζοῦν ἀλυσοδεμένοι ἀπὸ παιδικὴ ἡλικία, ἀντικρύζοντας μόνο τὴν πίσω πλευρὰ τῆς σπηλιᾶς. Πίσω τους καίει ἕνα μεγάλο φῶς καὶ ἀνάμεσα στὸ φῶς καὶ τὸ σπήλαιο περνοῦν ἄνθρωποι κρατώντας ἀντικείμενα τὰ ὁποῖα ἀντανακλοῦν σκιὲς στὸν τοῖχο τῆς σπηλιᾶς. Οἱ δεσμῶτες θεωροῦν τὶς σκιὲς ὡς τὸ μόνο πραγματικὸ πράγμα καὶ δίνουν ὀνόματα στὶς σκιὲς ἀνάλογα μὲ τὴ συχνότητα ἐμφάνισής τους. Ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς λυτρώνεται καὶ ἀναγκάζεται νὰ ἀνέβει ἀργὰ καὶ ὀδυνηρὰ πρὸς τὴν ἔξοδο τοῦ σπηλαίου· ἀρχικὰ τὸ φῶς τὸν τυφλώνει καὶ δυσκολεύεται νὰ ξεχωρίσει ἀκόμα καὶ τὶς πιὸ ἀπλὲς μορφές, ἀλλὰ ἡ ὀπτικὴ του προσαρμόζεται σταδιακὰ καὶ ἀρχίζει νὰ βλέπει τὰ ἀντικείμενα καὶ τὸν ἥλιο. Ἡ ἀλληγορία ἐξηγεῖται ἀργότερα ὅτι ἡ ἀνάβαση αὐτὴ συμβολίζει τὴν πορεία τῆς ψυχῆς πρὸς τὴ γνώση καὶ τὴν ἀλήθεια, ἐνῶ ἡ ἐπιστροφὴ στὸ σπήλαιο ἀντιστοιχεῖ στὴν ἀνάγκη τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἐπιστρέψει στὴν κοινωνία καὶ νὰ μοιραστεῖ τὴ γνώση μὲ τοὺς ἄλλους, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἐπιστροφὴ αὐτὴ θὰ ἦταν δύσκολη καὶ ἐπικίνδυνη. Ἡ ἀλληγορία ἀσκεῖ ἰσχυρὴ ἐπίδραση στὴ δυτικὴ φιλοσοφία καὶ παιδαγωγικὴ σκέψη, ἰδιαίτερα στὸ πλαίσιο τῆς κριτικῆς σκέψης καὶ τῆς ἀμφισβήτησης τῶν ἀπολύτων ἀληθειῶν. Ἐπηρεάζει ἐπίσης τὴ σύγχρονη ἐπιστημολογία καὶ τὴ θεωρία τῆς γνώσης, ἰδιαίτερα ὅσον ἀφορᾶ τὴ σχέση ἀνάμεσα στὴν ἀντίληψη καὶ τὴν πραγματικότητα.

Ἡ ἀλληγορία τῆς ἀνάβασης ἀποτελεῖ ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ γνωστὰ ἀποσπάσματα τῆς πολιτικῆς φιλοσοφίας τοῦ Πλάτωνα καὶ ἀναπτύσσεται στὸ ἕβδομο βιβλίο τῆς πολιτείας, ἀμέσως μετὰ τὴν ἀλληγορία τῆς γραμμῆς. Ὁ Σωκράτης περιγράφει ἕνα σπήλαιο στὸ ὑπόγειο μιᾶς πόλεως ὅπου ἄνθρωποι ζοῦν ἀλυσοδεμένοι ἀπὸ παιδικὴ ἡλικία, ἀντικρύζοντας μόνο τὴν πίσω πλευρὰ τῆς σπηλιᾶς. Πίσω τους καίει ἕνα μεγάλο φῶς καὶ ἀνάμεσα στὸ φῶς καὶ τὸ σπήλαιο περνοῦν ἄνθρωποι κρατώντας ἀντικείμενα τὰ ὁποῖα ἀντανακλοῦν σκιὲς στὸν τοῖχο τῆς σπηλιᾶς. Οἱ δεσμῶτες θεωροῦν τὶς σκιὲς ὡς τὸ μόνο πραγματικὸ πράγμα καὶ δίνουν ὀνόματα στὶς σκιὲς ἀνάλογα μὲ τὴ συχνότητα ἐμφάνισής τους. Ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς λυτρώνεται καὶ ἀναγκάζεται νὰ ἀνέβει ἀργὰ καὶ ὀδυνηρὰ πρὸς τὴν ἔξοδο τοῦ σπηλαίου, ὅπου τὸ φῶς τὸν τυφλώνει ἀρχικὰ καὶ δυσκολεύεται νὰ ξεχωρίσει ἀκόμα καὶ τὶς πιὸ ἀπλὲς μορφές, ἀλλὰ ἡ ὀπτικὴ του προσαρμόζεται σταδιακὰ καὶ ἀρχίζει νὰ βλέπει τὰ ἀντικείμενα καὶ τὸν ἥλιο. Ἡ ἀλληγορία ἐξηγεῖται ἀργότερα ὅτι ἡ ἀνάβαση αὐτὴ συμβολίζει τὴν πορεία τῆς ψυχῆς πρὸς τὴ γνώση καὶ τὴν ἀλήθεια, ἐνῶ ἡ ἐπιστροφὴ στὸ σπήλαιο ἀντιστοιχεῖ στὴν ἀνάγκη τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἐπιστρέψει στὴν κοινωνία καὶ νὰ μοιραστεῖ τὴ γνώση μὲ τοὺς ἄλλους, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἐπιστροφὴ αὐτὴ θὰ ἦταν δύσκολη καὶ ἐπικίνδυνη. Ἡ ἀλληγορία ἀσκεῖ ἰσχυρὴ ἐπίδραση στὴ δυτικὴ φιλοσοφία καὶ παιδαγωγικὴ σκέψη, ἰδιαίτερα στὸ πλαίσιο τῆς κριτικῆς σκέψης καὶ τῆς ἀμφισβήτησης τῶν ἀπολύτων ἀληθειῶν. Ἐπηρεάζει ἐπίσης τὴ σύγχρονη ἐπιστημολογία καὶ τὴ θεωρία τῆς γνώσης, ἰδιαίτερα ὅσον ἀφορᾶ τὴ σχέση ἀνάμεσα στὴν ἀντίληψη καὶ τὴν πραγματικότητα.

ρεπκλῶ ἀδεῦῖ συλλογισμὸν διότι οὐκ ἀποδείκνυσιν ὁ πρόκειται ἀποδεχθῆναι. ἀλλὰ τὸ μὴ λαμβάνειν ὡς ὁμολογούμενον. ἀποδείκνυσι δὲ ἕτερον. ἢ γὰρ πρόκειται ἀποδεῖξαι ὅτι ὁ ἄνθρωπος λογικὸς, λαμβάνει τὸ γένος εἰ ἀποδείκτως καὶ ὡς ὁμολογούμενον. ὅτι ὁ ἄνθρωπος ζῶον. πᾶν ζῶον ἢ λογικὸν ἢ ἄλογον. πᾶς ἄρα ἄνθρωπος λογικὸς ἢ ἄλογος. καὶ τοῦτο μὴ συλλογίζεται καὶ συμπεραίνει. διὸ ὅτι λογικὸς ὁ ἄνθρωπος, λαμβάνει ὡς ὁμολογούμενον, οὕτως. ἀλλὰ μὴν ἄλογος οὐκ ἔστι. λογικὸς ἄρα. καὶ πάλιν μέλλοντες δεῖξαι τὴν διάμετρον ἀσύμμετρον τῇ πλευρᾷ, συλλογίζονται, οὕτως. ἡ διάμετρος καὶ ἡ πλευρὰ, μεγέθη εἰσί. πᾶν δὲ μέγεθος, ἢ σύμμετρόν ἐστι μεγέθει τινὶ ἢ ἀσύμμετρον. ἡ διάμετρος ἄρα τῇ πλευρᾷ ἢ σύμμετρός ἐστιν ἢ ἀσύμμετρος. καὶ τοῦτο μὴ συλλογίσαντο. λαμβάνει δὲ ἀσυλλογίστως ὡς ὁμολογούμενον, ὃ προέκειτο μᾶλλον ἀποδεχθῆναι. Ἐπὶ ἀδεῦῖ συλλογισμὸν καλεῖ τὴν διαιρετικὴν ὡς μόνον συλλογιζομένην, τὸ παντὶ μὴ δυναμένην δὲ καὶ τὸ οὐδενὶ καὶ τὸ οὐ παντὶ καὶ τὸ τινὶ συλλογίζεσθαι. καὶ ὅτι μόνα τὰ οὐσιωδῶς ὑπάρχοντα τοῖς πράγμασι δείκνυσιν. ὡς τῷ ἀνθρώπῳ τὸ λογικόν. τὸ θνητὸν καὶ τὰ τοιαῦτα. τὰ δὲ κατὰ συμβεβηκὸς ὑπάρχοντα τοῖς πράγμασι καὶ τὰ ἴδια. καὶ ὅτι τόδε τόδε γένος ἐστὶν, ἀποδεῖξαι οὐ δύναται. ἀλλ' οὐδὲ τοὺς ὁρισμοὺς ἀποδείκνυσιν. Ο μὴν δεῖ δεῖξαι ἤγουν ὅτι ὁ ἄνθρωπος λογικὸς, αἰτεῖται ἤγουν λαμβάνει ὡς ὁμολογούμενον. συλλογίζεται δὲ τὴν αἰτίαν ἤγουν συναγωγὴ συμπέρασμα τὸ καθολικώτερον τοῦ λογικοῦ. ἤγουν τὸ πᾶς ἄνθρωπος ἢ λογικὸς ἐστιν ἢ ἄλογος. καὶ πρῶτον μὴν λαμβάνει ἄλλους τοὺς χρωμένους αὐτῇ τῇ διαιρετικῇ μεθόδῳ, ὅτι τὸ μὴν προκείμενον ἐξ ἀπόδειξιν, λαμβάνουσιν ὡς ὁμολογούμενον. ἄλλο δὲ συμπέρασμα συναγόντες. καὶ ἔτι πάθον πάντας ὡς δύνανται διὰ τῆς διαιρετικῆς ἀποδεῖξαι τὴν οὐσίαν. εἶτα ἐφερμηνεύων τινὰ λέγει οὐσίαν, λέγει καὶ τὸ τί ἐστιν ἤγουν τὸν ὁρισμόν. ἢ γὰρ ὁρισμός ἐστιν οὐσία καθ' ἕν πρᾶγμα τοῦ. ἢ δὲ βούλεται νόημα τοῦτο καὶ οὕτως. ἔπαθον πάντας ὡς δύνανται ἀποδεικνύειν τὴν οὐσίαν. ἤγουν τὸ γενικώτατον γένος ὅπερ ἡ οὐσία γένος ἐστὶ τοῦ ζῴου καὶ τὸ τί ἐστιν. ἤγουν πῶς δὲ καὶ δεικνύειν τοὺς ὁρισμοὺς ὅπου τόδε ἐστὶν ὁ ὁρισμὸς τοῦδε. ὥστε οὔτε ξυνίεσαν καὶ εὐόσυν διαρρυμένοι, ἤγουν χρώμενοι τῇ διαιρετικῇ μεθόδῳ, τί οὐδὲ χρῆται συλλογίσασθαι δι' ἀλήθειας. οὐδὲ γὰρ τῶν γενικωτάτων γενῶν ἐστὶν ἀποδεῖξις. οὐδὲ τῶν ὁρισμῶν. οὔτε μὴν εὐόσυν ὡς οὐκ οὐδὲ χρῆται ἄλλως γενέσθαι συλλογισμὸν, ἀλλ' ἢ οὕτως ὡς ἡμεῖς παρεδείξαμεν. ἐπὶ δὲ καὶ ἄτεχνα συλλογίζονται. οὐ γὰρ τοῖς συλλογισμοῖς. ὁ μέσος ὅρος ἐλάττων ὁφείλει εἶναι τοῦ ἀκρου. ἤγουν τοῦ μείζονος. οἱ δὲ χρώμενοι τῇ διαιρέσει ἢ ἀποδοσιν, τὸν μέσον ὅρον λαμβάνουσι καθολικώτερον τοῦ μείζονος. ὃ μὴν συλλογισμὸς ὅστιν. ἤγουν συλλογίσαντο μὴν καὶ σωλεσπέρασιν. ὅπ πᾶν τὸ δί ἤγουν πᾶς ἄνθρωπος ἢ β ἐστὶν ἢ γ. τουτέστιν ἢ θνητὸς ἢ ἀθάνατος. καὶ τοῦτο μὴν ὄξ ἀνάγκης συναγουσι τὸ πάντα ἄνθρωπον εἶναι θνητὸν ζῶον ἢ ἀθάνατον. ὅτι δὲ πᾶς ἄνθρωπος θνητὸς ὁ προέκειτο δεῖξαι καὶ συλλογίσασθαι, οὐκ ἀναγκαῖον. ἤγουν οὐκ ὄξ ἀνάγκης τῆς συλλογιστικῆς μεθόδου, ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ζῶον ὑπόπτωσιν ἢ ἄπτωσιν ἐστιν. ὅτι δὲ πᾶς ἄνθρωπος ὑπόπτωσιν ἐστιν ὁ ἔδει μᾶλλον δεῖξαι, ἢ κ ἀνάγκη ἤγουν ἢ δ' ἀνάγκλιν τῆς συλλογιστικῆς μεθόδου λαμβάνει. ἀλλὰ λαμβάνει ὡς ὁμολογούμενον. καὶ πάλιν λέγει. πᾶς ἄνθρωπος ζῶον ὑπόπτωσιν. πᾶν δὲ ζῶον ὑπόπτωσιν, ἢ δίπους ἐστὶν ἢ τετράπους. εἶτα συμπεραίνει πᾶς ἄνθρωπος ἢ δίπους ἐστὶν ἢ τετράπους. ἀλλὰ μὴν τετράπους οὐκ ἔστιν. δίπους ἄρα. συμβαίνει γοῦν τοῖς διαρρυμένοις τοῦ τρόπου. ἤγουν τοῖς συλλογιζομένοις διὰ τῆς διαιρέσεως, τὸ μὴ καθολικώτερον λαμβάνειν μέσον ὅρον ἤγουν τὸ ζῶον. ἄκρα δὲ λαμβάνει τὸν ἄνθρωπον. καθ' οὗτινος ἔδει δεῖξαι τὸ λογικὸν ἢ τὸ θνητὸν κατηγορούμενον. μεῖζον δὲ ἄκρον, τὰς διαφορὰς. τὸ θνητὸν ἢ τὸ ἀθάνατον. ἢ οὕτω μὴν ἰδίαις σωλάγοντες οἱ διαιρούντες ὅτι ὁ ἀεὶ ὁ λογικὸς. ἢ ἰδίαις ὅτι θνητός. καὶ ἰδίαις ὅτι δίπους, τελοῦσι τὸν μνήνουσι ταῦτα μετὰ τοῦ γένους. καὶ οἷον τοῦ ὅτι τοῦτο τὸ ζῶον λογικὸν θνητὸν δίπουν, ἔστιν ὁρισμὸς τοῦ ἀνθρώπου. ἢ ὅτι ποτ' ἐστὶν τὸ ζητούμενον. ἤγουν ὅτι τοῦτο ὅστιν ὁρισμὸς τοῦ ἵππου ἢ τοῦ βοός. εἴγε πρόκειται ὡς ἀποδεῖξαι, ὅτι τὸ ζῶον ἄλογον χρεμεπτικὸν ὁ ὁρισμὸς τοῦ ἵππου ἐστὶν. μηδὲν λέγοντες σαφὲς καὶ ἀληθὲς. μήτε μὴν ἀναγκαῖον. οὐ γὰρ τὰ ἰδίως κατηγορούμενα κατάπτυστος, δύναται καὶ ὁ μοῦ κατ' ἄλλου κατηγορεῖσθαι. κατὰ γὰρ τοῦ σιμοῦ, ἀληθῶς κατηγορήσεις ἰδίᾳ τὸ σκυτεύς. καὶ ἰδίᾳ τὸ ἀγαθός. ὁ μοῦ δὲ λαμβανόμενα, οὐ κατηγορεῖται ἀληθῶς. φεύδεται γὰρ ὁ λέγων ὅτι ὁ σιμὸν σκυτεὺς ἀγαθός ὅστι. καὶ ὅτι τὸ λογικὸν καὶ τὸ θνητὸν καὶ τὸ δίπουν, οὐκ ἀποδείξαμεν. ἀλλ' ὡς ὁμολογούμενα ἔλαβεν. ἴσως δέ τις ἐρεῖ πῶς ὦ ἀριστοτέλεῖ φῆς τοὺς διὰ τῆς διαιρέσεως ἀποδεικνύοντας λαμβάνειν τὸν μέσον ὅρον καθολικώτερον τοῦ μείζονος ἄκρου. καὶ μὴν ὁ μείζων ὅρος ἤγουν τὸ β καὶ τὸ γ τὸ θνητὸν ὁλόνοτι καὶ τὸ ἀθάνατον, ὄξιστάζα τῷ μέσῳ. τουτέστι τῷ ζῴῳ. καὶ φαμὲν ὅτι ἀποβλέψας πρὸς τὸ προκείμενον, ἢ ἀποδεῖξαι. τὸ ὅτι ὁ ἄνθρωπος λογικὸς θνητὸς, εἴπε λαμβάνει τὸν μέσον ὅρον καθολικώτερον τοῦ μείζονος. ὁ γὰρ ἐπὶ τοῦ συμπεράσματος κατηγορούμενος, οὗτός ὅστιν ὁ μείζων ὅρος ἐν τῷ συλλογισμῷ. ὥστε τὸ ζῶον καθολικώτερόν ὅστι, τοῦ λογικοῦ καὶ τοῦ θνητοῦ. ἃ προέκειντο ἀποδεχθῆναι κἂν ὡς ὁμολογούμενα ταῦτα ἔλαβεν. Καὶ γὰρ τῷ ἄλλῳ ὁδὸν

ποιοῦνται πᾶσαν. ἤγουν λαμβάνουσιν ἀεὶ τὸ γένος καὶ διαιροῦσιν ἄλλο, ἕως ἂν κατανήσωσιν εἰς ἄτομον μόνον τι. ὃ διαιρῆσαι ἀδύνατον. εἶον, ὃ δίπουν. οὐδὲ τὰς οὐδεχομένας δυπορείας. ἤγουν οὐδὲ ὑπολαμβάνοντες καὶ νοοῦντες πόθεν οὐδὲ χρῆται λαβεῖν μέσον ὅρον δι' οὗ σωλάξουσιν ὅπῃ ὁ ἄνθρωπος λογικός. λοιπὸν δὲ ὁ βουλόμενος, ὁ ἄνθρωπος βουλόμενος. ὁ βουλόμενος λογικόν. ὁ ἄνθρωπος ἄρα λογικός. οὐδὲ ἀνασκευάσαι δύναντται διὰ τῆς μεθόδου τῆς διαιρετικῆς. ὁ γὰρ οὐδενὶ οὐ δύναντται δεῖξαι. ἀλλὰ μόνον ὁ παντὶ. οὔτε ἢ δύναντο διὰ τῆς διαιρετικῆς συλλογίσασθαι ὅτι τόδε ἐστὶν ἴδιον τοῦδε, οὔτε δὲ γένους. ὅτι τόδε ἐστὶ γένος τοῦδε. ἢ δέ τις ἐρῇ ὡς οὐδὲ ὁ ἀριστοτέλης δύναται ἀποδεῖξαι τὰ γένη τὰ γενικώτατα, ἴσως ὅτι κἂν μὴ ἀποδεικτικῶς δύναται δεῖξαι ταῦτα, ἀλλ' ἐν τοῖς τοπικοῖς παραδίδοσι τόποις καὶ ἀφορμὰς. δι' ὧν ὅστ πιστώσασθαι ὅτι τόδε ἐστὶ γένος τοῦδε. οὔτε ἐν οἷς ἀγωνεῖται.

Ἤγουν οὔτε ἀμφίβολα δύναται δεῖξαι ἡ διαιρετική. ὁ γὰρ πότερον ὧδε ἔχει ἢ διάμετρος ἤγουν σύμμετρός ὅστ τῇ πλευρᾷ, ἀμφιβάλλεται. εἰ ἔτι δὲ δεικνύναι ἐκ διαιρέσεως τὰ φανερά. ὡς ὅτι ὁ ἄνθρωπος λογικός. ἀλλὰ καὶ ταῦτα τὰ φανερὰ αἰτεῖται ἤγουν οὐ ἀποδείκτως λαμβάνει. φανερὸν ὅμως ὅτι ὁ τρόπος καὶ ἡ μέθοδος τῆς ζητήσεως τῆς διαιρετικῆς, οὐ χρήσιμος ὅστ πρὸς πᾶσαν σκέψιν παντὸς προβλήματος. οὔτε γὰρ τῶν γενικωτάτων γενῶν ἀποδεῖξαι δύναται παίσαι, ὅτε τῶν συμβεβηκότων, οὔτε τῶν ἰδίων, οὔτε τῶν ὁρισμῶν. κἂν ἐκεῖνοι οἴωντοι ταῦτα ἀποδεικνύειν διὰ τῆς διαιρέσεως. ἀλλ' οὐδὲ ἂν δυνεῖ πρέπειν συλλογίζεσθαι καὶ ἀποδεικνύειν, χρήσιμος ἔσται ὡς ἀποδεῖξαι ἄλλων. ἐκ τίνων μόνων αἱ ἀποδείξεις γίνονται ἤγουν ὄξ ἀληθῶν. καὶ πῶς εἴγε ἡ μείζων πρότασις περιέχει τὴν ἐλάττονα. καὶ ὡς τινὰς τῆς καταγραφῆς βλέποντες σωλάξομεν ἔκαστον πρόβλημα.

De Analyſi. 2. re
tione Syllogiſmo

In tres tomos di
eſſe hoc opus p
& qd in quolibe
rum continea

Περὶ ἀναλύσεως συλλογισμῶν.

Σκοπὸν ἔχων περὶ τῆς συλλογιστικῆς μεθόδου διδάξαι. ὡς γ' τμήματα τοῦ περὶ ταύτης πραγματείας ἤρησε. καὶ εὐ μὴν τῷ ἀ τμήματι ὃ καὶ ῥίζα χήματα ἐκάλεσεν, ἐδίδαξε περὶ τῆς γενέσεως τοῦ συλλογισμοῦ. ἤγουν πῶς γίνεται ὁ συλλογισμός. ἢ πῶν ἐκ δύο προτάσεων καὶ συμπεράσματος ὄν συλλογισμὸν ἀπαρτίζεσθαι. συνυπάγεται δὲ τῷ ἀ τμήματι καὶ αἱ μέλεις. εὐ δὲ τῷ δευτέρῳ ἐκάλεσε περὶ δυνάμεις προτάσεων, παρέδωκε μέθοδον ἐφευρετικὴν τῶν προτάσεων εὐ τῷ τρίτῳ τμήματι ὃ καὶ περὶ ἀναλύσεως συλλογισμῶν ἐπέγραψε, διδάσκει πῶς δυνάντις συλλογισμὸν εὑρεῖν ἐκ τῶν παλαιῶν, ἢ καὶ τὸν προσδιαλεγόμενον ἡμῖν προτείνοντος συλλογισμὸν, δυνάμεθα ἀναλύειν αὐτὸν καὶ ἀνάγειν εἰς εὐ τῶν τριῶν χημάτων. ἤγουν δυνάσκειν εὐ τινὶ τῶν χημάτων συλλογίσασθαι. εἴτε εὐ α. εἴτε β' εἴτε εὐ γ' ἀνάλυσις δὲ ὅστιν, εὕρεσις τοῦ μέσου. ἀναλύομεν γὰρ ὃν εὑρόμεν συλλογισμὸν εἰς τὰς β' προτάσεις ὄξ ὧν σωήχθη τὸ συμπέρασμα. τούτας ὃ ἀναλύομεν εἰς τρεῖς ὅρους ὄξ ὧν ἡ σύγκειται. εἴτε ἀναφιλαφῶμεν τινὰ τῶν τριῶν ὅρων μέσος λαμβάνεται. καὶ ἢ μὴν οὗτος ὁ εὑρεθεὶς μέσος ὅρος τῷ μὴν μείζονι ὅρῳ ὑπόκειται τοῦ δὲ ἐλάττονος κατηγορεῖται, εὑρόμεν εὐ πρώτῳ χήματι σωήχθαι τὸ συλλογισμόν. ἢ δὲ ἀμφοτέρων κατηγορεῖται τῶν ἄκρων, δεύτερον ὡς εὐ δευτέρῳ χήματι σωήχθη. ἢ δὲ ἀμφοτέροις τοῖς ἄκροις ὑπόκειται, διὰ τοῦ τρίτου χήματος γέγονε ὁ συλλογισμός. ἀρκτέον δὲ τῆς ἢ κεμένου ὄξηγήσεως. Μετὰ ταῦτα δὲ πῶς ἀναλύομεν τοὺς συλλογισμοὺς εἰς τὰ προειρημένα χήματα, λεκτέον. Ἤγουν μετὰ τὸ διδάξαι περὶ γενέσεως συλλογισμοῦ. καὶ μὴ τὸ παραδοῦναι μέθοδον ἐφευρετικὴν τῶν προτάσεων, δεῖ ἔτι τῶν πῶς ἀναλύομεν καὶ ἀναλύσομεν εἰς τὰ προειρημένα χήματα, τοὺς συλλογισμοὺς τοὺς ὑπεισκομένους εὐ τῶν τριῶν ὅρων τῶν παλαιῶν. ἢ καὶ τοὺς προτεινομένους παρὰ τῶν πρὸς διαλεγομένων ἡμῖν. τὸ δὲ λοιπὸν. ἤγουν τὸ ἀδὴ λοιπὸν καὶ τὸ καταλαφθὲν ἀπὸ τῆς σκέψεως καὶ τῆς διδασκαλίας τῆς συλλογιστικῆς μεθόδου, τῆς τὸ ὅστιν. τὸ παραδοῦναί στι μέθοδον δι' ἧς δυνήσεται ἀναλύειν καὶ ὑπεισιέναι εὐ τινὶ τῶν χημάτων συλλελόγισται ὁ προτείνας συλλογισμός. ἢ δὲ διαιροῦμεν καὶ γνώσκειμεν τὴν γένεσιν τῶν συλλογισμῶν. ἤγουν πῶς ὁ συλλογισμὸς γίνεται, ἔχοιμεν δὲ καὶ δυνάμεν τὸ ὑπεισιέναι τὰς προτάσεις. ὄξ ὧν ὁ συλλογισμὸς σωάγεται, ἐπὶ δὲ καὶ ἢ δυνάμεθα ἀναλύειν τοὺς γενομένους συλλογισμοὺς παρά τινων τῶν σοφῶν καὶ παλαιῶν εἰς εὐ τῶν προειρημένων χημάτων, τέλος ἔχει ἡ ὄξ ἀρχῆς πρόθεσις. ἤγουν πεπλήρωται ὁ προτείνας ἡμῖν σκοπός. τίς δ' οὗτός ὅστιν; τὸ περὶ τῆς συλλογιστικῆς μεθόδου διδάξαι. συμβαίνει δὲ καὶ ὄξ ὧν μέλλομεν διδάξαι, βεβαιῶσαι τὰ προειρημένα ἡμῖν. καὶ φανερῶσαι ὅτι οὕτως ἔχουσι καὶ οὐκ ἄλλως. δέδεικται γὰρ εὐ τοῖς τρισὶ χήματι καὶ εὐ τῷ περὶ δυνάμεις προτάσεων, ὅτι τρία χήματά ἐστι καὶ ἃ πλείονα. ἢ γὰρ ἀλήθεια ὁμολογουμένη ἐστὶν. ἤγουν σύμφωνος ἀλλήλοις καὶ οὐ παραλλάττουσα. ἢ γὰρ καὶ εὐ τοῖς τρισὶ τμήματι δέδεικται ὅτι γ' χήματά ἐστι, τίς κὴ τερεῖ πλείονα τούτων δυείσιεαδ. Πρῶτον μὴν οὖν δεῖ παρᾶδοῦναι. Ἐντεῦθεν ἡ μέθοδος ἢ δηδέκουσα τὴν ἀνάλυσιν. ἐὰν προτείνῃ συλλογισμὸς, πρὸ τοῦ δεῖ εὑρεῖν τὰς προτάσεις ὄξ ὧν σωήχθη. ῥᾷον δὲ ὅστιν εὑρεῖν τὰ μείζω, ἤγουν τὰς β' προτάσεις, πρὸ τὰ ἐλάττω, ἤγουν τοὺς τρεῖς ὅρους ὄξ ὧν αἱ προτάσεις σύγκειν τοῦ. ἐκάλεσε δὲ τὰς δύο προτάσεις μείζους τοὺς δὲ τρεῖς ὅρους ἐλάττους. διότι ὁ πλῆθος καὶ ὁ ἀριθμὸς, εὐαντίως ἔχει τῇ διαιρέσει τοῦ μεγέθους. πᾶν γὰρ μέγεθος δίχῃ διαιρούμενον, εἰς δύο μέγιστα μόρια διαιρεῖται. τὰ δὲ δύο τοῦ μεγέθους ἔσι μόρια μέγιστα. τοῦ δὲ ἀριθμοῦ ἐλάττονα.

ἡ ἀλήθεια ὁμολ
μένη ὄξιν ἢ ἡ
ἀλλάττου σα

ιι ſ. προτεῖνῃ. ιιι ſ. πρὸ

τὰ δὲ γ' ἢ καὶ σ' ἢ καὶ τὰ ἑ, τῷ μὲν ἀειθμῷ ὖσι μείζονα μόεια· τῷ δὲ μεγέθοις ἐλάττονα· ἔστωσαν σύο μεγέθη ἢ α β'· καὶ ἢ γ σ'· καὶ ἢ μὲν α β', τεμνέτω σιχῶς α β'· ἢ δὲ γ σ' τεθραχῦ γ σ' τὰ μὲν β' ὖσι μείζονα μόεια τῷ μεγέθει· ἐλάττονα δὲ τῷ ἀειθμῷ· τὰ δὲ σ' μόεια ἃς α σύήρηται ὁ γ σ' μέγεθος, μείζονα μεύ ὖσι, τῷ ἀειθμῷ· ἐλάττονα δὲ τῷ μεγέθι· καὶ ὁ συλλογισμὸς τέμνεται μὲν ἐς σύο προτάσεις. ἐς γ' δὲ ὅροις· τὰ δὲ σύο ὡς εἴπομεν, τῷ μεγέθει ὖσι μείζονα· τῷ δὲ ἀειθμῷ ἐλάττονα· ὥςπῆ οἱ ῥῆς ὅροι τῷ μὲν μεγέθει ὖσιν ἐλάττονσιν τῷ δὲ ἀειθμῷ μείζοις. Μείζω δὲ λέγω τὰ συγκειμενα ἤγουν τὰς σύο προτάσεις· συγκείμενα δὲ τούτας καλῶ, σίοτι σύγκειται ἑκάτη ἐκ σύο ὅρων ὑποκειμένου καὶ κατηγορουμένου· αὐτὰ δὲ τὰ ἑπτὰ ῥῆς ὅροις· εἴπεν ὅς ὧν· ἐκ γὰρ ῥιῶν ὅρων σύγκειται αἱ σύο προτάσεις τῶ συλλογισμοῦ· εἶτα σκοπεῖν πόσα τῶν σύο προτάσεων ἐςὶν εὖ ὅλῳ ἤγουν καθόλου καὶ περιέχουσα τὶ ἑτέραν· καὶ ποτέρα ἐςὶν εὖ μέρει ἤγουν ἐλάττων ὑπὸ τῆς μείζονος περιεχομένη· ἢ γὰρ μείζων ἢ λέγουσα ὅτι ἡ οὐσία παντὶ ζῴῳ, περιέχει τὶ ἐλάττονα ὅτι ὁ ζῷον παντὶ ἀνθρώπῳ· ἢ ἡ μὲν αἱ σύο προτάσεις κεῖται εὖ τῷ προτεθέντι συλλογισμῷ, ῥᾷον ἡ ἀνάλυσις γίνεται. ἡ δὲ ἡ μία τῶν προτάσεων κεῖται εὖ τῷ συλλογισμῷ· ἡ δὲ ἑτέρα παραλέλειπται, ἀναλύοντες ὃν ποιῶσιν συλλογισμὸν πόθεν ἔχομεν σωιεῖναι, εἴτε ἡ μείζων πρότασις κατελέφθη, εἴτε ἡ ἐλάττων; καὶ φασὶν ὅτι ὅταν τὰ συμπράσματος ὀφέλας γινώσκειν τὶ καταλειφθεῖσαν πρότασιν καὶ ἃ μὴ ἄμφω αἱ προτάσεις ἐλήφθησαν, δεῖ σε τιθέντα καὶ τὶ ἑτέραν τὶ καταλειφθεῖσαν πρότασιν, οὕτως ἀναλύειν ὃν συλλογισμὸν ἃς τὰς β' προτάσεις· εἰώθασι γὰρ καὶ οἱ γράφοντες ῥήτορες καὶ οἱ ἐρωτῶντες καὶ οἱ προσδιαλεγόμενοι, τὴν καθόλου καὶ τὶ μείζονα προτείναντες πρότασιν, οὐ λαμβάνουσι σὶ εὖ αὐτῇ περιεχομένῳ, ἤγουν τὴν ἐλάττονα· ἢ πολλάκις πεύτας μὲν τὰς ἐλάττους προτάσεις προτείνουσι καὶ λαμβάνουσι, τὰς δὲ μείζοις παραλέπουσι, σὶ ὧν τῶν μειζόνων προτάσεων, αὖ τοῦ αἱ ἐλάττοις πρὸ αἴνον τοῦ ἤγουν σωάγουσι τὰ συμπράσματα· ἢ γὰρ ἐλάττων πρότασις χωεὶς τῆς μείζονος, σωάγειν οὐ δύναται συμπέρασμα· τὴν μείζονα γοῦν ἐῶντες, ἐρωτῶσιν ἄλλα μόεια τὰ μὴ σωτελοῦντα· ἃς τὸ συμπέρασμα· οἷον ἡ ἡδονὴ κατὰ φύσιν· ἐῶντες γοῦν ἢ τὴν τὸ κατὰ φύσιν ἀγαθὸν ὅπερ ὄνειν ἡ μείζων πρότασις, λέγουσιν ἡ ἡδονὴ, αὐτὸ ἀνόχλητος ζωή· εἶτα συμπεραίνουσιν· ἡ ἡδονὴ ἄρα ἀγαθόν. Δεῖ σε γοῦν ἀδιστεῖν τὶ πεῖραν κατὰ περιεστόν, καὶ μὴ σωτελοῦν ἃς τὸ συμπέρασμα ἐλπῖαι· καὶ ποίαν τῶν ἀναγκαίων προτάσεων παρέλαβε· καὶ τὶ μὲν παραλειφθεῖσαν ἀναγκαίαν πρότασιν, δεῖ σε θεῖναι καὶ προσλαβεῖν· ἤγουν τὴν τῶν τὸ κατὰ φύσιν ἀγαθόν· τὰς δὲ μόεια ληφθείσας προτάσεις· ἤγουν ὅτι ἡ ἡδονὴ λείαν εὐέργεια· καὶ ὅτι ἡ ἡδονὴ ἀνόχλητος ζωή, ὄξελεῖν ὡς περιττὶ· καὶ τὸ τὸ ὄξελεῖν τὰ περιττὰ ὀφέλας ποιεῖν, ἐς ἀὖ καταντήσης ἃς τὰς σύο προτάσεις τὰς κυείας σωαγούσας τὸ συμπέρασμα· ἀὖ σύ γὰρ τούτων· ἤγουν αὖ σύ τῷ σύρῶν τὰς ἀναγκαίας σύο προτάσεις τὰς σωιεκτικὰς τῷ συμπεράσματος, οὐκ ἐςὶν ἀναγαγεῖν καὶ ἀναλύσαι τοὺς ῥήτορας ἤγουν τοὺς συλλογισμοὺς τοὺς ἐρωτηθέντας παρὰ τῷ προσδιαλεγομένου, εὖ ποίῳ σχήματι σωιελογίσθησαν· ἀλλὰ ῥητέον καὶ τὴν μέθοδον σὶ ἧς σύρήσας τὶ καταλειφθεῖσαν πρότασιν, ἐκ τῷ συμπεράσματος· τὸ συμπέρασμα καὶ ὑποκείμενον ἔχει καὶ κατηγορούμενον· καὶ ὁ μὲν ὑποκείμενος ἄλλοῦ, γίνεται ὑποκείμενος καὶ τῆς ἐλάττονος προτάσεως· ὥςπῆ καὶ ὁ κατηγορούμενος, γίνεται κατηγορούμενος, τῆς μείζονος προτάσεως· ἃ γοῦν εἴποι τις τὶ μίαν πρότασιν, τὶ δὲ ἑτέραν παραλέλειπται καὶ οὕτως ἐπέρχει τὸ συμπέρασμα, οἷον πᾶν τὸ κατὰ φύσιν ἀγαθόν· ἡ ἡδονὴ ἄρα ἀγαθόν, ἐπεὶ σὶ ὁ ὑποκείμενος τῷ συμπράσματος· ἤγουν ἡ ἡδονὴ οὐκ ἔκειτο εὖ τῇ ἐρωτήσει προτάσει τῇ ὅτι σὶ ἡδονὴ καὶ λλωπτῆς· σὶ λόγον ὅτι ἡ μείζων πρότασις κατελέφθη, ἢ ὅτι τῆς καλλωπτῆς μειχός. Ἐνίων μὲν οὖν ῥᾴδιον ἰδεῖν τὸ εὐδεές· Ἐπί τινων μὲν συλλογισμῶν τῶν ἐλλιπῶς ἐκφερομένων, ῥᾴδιόν ἐςὶν ἰδεῖν τὶς ἐςὶν ἡ λείπουσα πρότασις· καὶ τὰς προτάσεις ἃς τοὺς ὅρους· καὶ ὑρῶν τὸν μέσον ὅρον καὶ οὕτω σωιεῖναι εὖ ποίῳ σχήματι συλλελόγισται· τινὲς δὲ τῶν συλλογισμῶν τῶν ἐλλειπῶς ἐκφερομένων, λανθάνουσι καὶ παραφέχουσιν ἡμᾶς· σὶ ὰ· τὸ μὴ σύνεσθαι ἀπὸ τῆς παραδοθείσης μεθόδου ἀναλύσαι αὐτοὺς· τοὺς γὰρ ὅρους τοὺς εὖ τῷ συμπράσματι, ἐςὶ ἰδεῖν εὖ τοῖς ληφθείσαις προτάσεσι κειμένοις· καὶ σὶ νοῦσι μὲν ὅτι συλλογίζεσθαι, καὶ συλλογισμὸ εἶναι· καὶ σωάγειν τὶ ἀναγκαῖον· ἤγουν συμπέρασμα ἐκ τῶν κειμένων προτάσεων· οὐκ ἴσι δὲ συλλογισμοί, σὶ ὰ· τὸ μὴ σωαχθῆναι τὸ συμπέρασμα ἐκ τῶν ληφθεισῶν προτάσεων· ἢ γὰρ ἐλάττων πρότασις ἢ κυείας σωάγουσα τὸ συμπέρασμα, ἢ λέγουσα ὅτι πάντα τὰ μέρη τῆς οὐσίας οὐσία ἴσι· λείπει εὖ δευτέρῳ δὲ σχήματι, συλλελόγισται ὁ συλλογισμὸς· ἴσως· τῆς μὴ οὐσίας ἀναιρουμένης, οὐκ ἀναιρεῖται ἡ οὐσία· τὸ τὸ ἡ μείζων πρότασις· μὴ ἴσιαν δὲ λέγει τὸ συμβεβηκός· ἃ γὰρ ἀναιρεθῇ τὸ λευκὸν ἀπὸ τῆς σωκράτους, ὁ σωκράτης οὐκ ἀφήρηται· πάντα δὲ τὰ μέρη τῆς οὐσίας, οὐσία ἴσιν· τὸ τὸ ἡ ἐλάττων πρότασις· ἔπεται τὸ συμπέρασμα· τὰ μέρη ἄρα τῆς ἴσιας, οὐκ ἴσιν οὐκ οὐσία ἴσιν· καὶ παρὰ μὲν τῷ φιλοπόνῳ ὁ τῆς συλλογισμὸς, εὖ δεύτερῳ σχήματι ἀνελύθη· παρὰ δὲ τῷ ἀλεξάνδρῳ, εὖ ἁ οὕτως· τὰ μέρη τῆς οὐσίας ἀναιρεθέντα, σωαναιρεῖ τὴν οὐσίαν· τὰ δὲ σωαναιρούντα τὴν οὐσίαν οὐσίαι ἴσι· τὰ μέρη ἄρα τῆς οὐσίας οὐσίαι ἴσιν· εἶτα προσυλλογίζεται τὴν ἐλάττονα πρότασιν· λαβὼν μέσον τὸ ὅλον· τὰ μέρη τῆς οὐσίας σωαναιρεῖ

n substantiá appellat ccidens

Phlopon

Alexãder

substátia extincta non extin guitur substantia

mes partes substantiæ sub stantia sunt

rtes substantiæ nõ sunt substantia

προσυλλογίζεται τὴν ὑπόθεσιν προτασιν. 1. confirmat syllogismo

multa hic uerba de siderantur quæ repones ex Phlopono

videtur redudare

σωαναιρεῖ τὸ ὅλον· τὰ σωαναιροῦντα τὸ ὅλον, σωαναιρεῖ τὴν οὐσίαν· τὰ μέρη ἄρα τῆς οὐσίας οὐσίαι ἴσιν· ἐπεὶ τὰ σωαναιρεθέντα, σωαναιρεῖ τὴν οὐσίαν· τὸ μὴ οὐσίας ἀναιρουμένης οὐκ ἀναιρεῖται ἡ οὐσία· ἡ μείζων πρότασις ἐςὶ τῷ β' σχήματος· τὸ δὲ ὄν ὅτιν ἀναιρουμένων· ἤγουν τῶν δὲ μερῶν τῆς ἴσιας ἀναιρουμένων, φθείρεται καὶ ἀναιρεῖται καὶ τὸ ἐκ τούτων ἤγουν τὸ ὅλον· ἔςιν ἡ ἐλάττων πρότασις, τῷ προσυλλογισμοῦ· καὶ τούτων τεθέντων ἤγουν τῆς μείζονος προτάσεως τῷ β' σχήματος καὶ τῆς ἐλάττονος τῷ προσυλλογισμῷ· ἀνάγκη μὲν σωήχθη συμπέρασμα ὅτι τὸ μέρος τῆς ἴσιας, ἴσιαι ἐςὶν ὅπῆ ταυτὸν ὄνειν ὅτι τὰ μέρη τῆς οὐσίας, ὄκ εἰσὶν οὐκ οὐσίαι· ἀμὶν συλλελόγισται τὸ τοιοῦτον συμπέρασμα, ἀπὸ τῆ ληφθεισῶν προτάσεων· λεγουσῶν γὰρ προτάσεις αἱ σωάγουσαι τὸ τοιοῦτον συμπέρασμα· ἤγουν ἡ μία ἡ ἐλάττων πρότασις τῷ β' σχήματος· τὰ μέρη τῆς οὐσίας οὐσίαι ἴσιν· ὁ γοῦν λαβὼν τὶ μείζονα πρότασιν τῷ β' σχήματος, καὶ τὶ ἐλάττονα τῷ προσυλλογισμοῦ· καὶ συνάξας ὅτι τὰ μέρη τῆς οὐσίας, ἴσιαι ἴσι, δοκεῖ μὲν συλλογίσασθαι· οὐ σωιελογίσατο δὲ, λαβὼν προτάσεις ἀσωαρτήτους· καὶ μὴ σωειχλιμείας μετάπτωσιν μέσου ὅρου· ὃς δὴς λαμβανόμενος, σωειχίζει τὰς προτάσεις καὶ ποιεῖ ὃν συλλογισμὸν· πάλιν ὁ εἰπὼν ὁ ἄνθρωπος ζῷον· τὸ ζῷον οὐσία· ὁ ἄνθρωπος ἄρα οὐσία, δοκεῖ μὲν συλλογίζεσθαι· συλλογισμὸν δὲ οὐκ ἐποίησεν· ἢ γὰρ ἐλήφθησαν αἱ προτάσεις ὡς εἴπομεν· ἤγουν ἡ αἱ β' καθόλου ἡ μία· ἀλλὰ καὶ ἀμφότερον μερικαί· αἱ γὰρ ἀπροσδιόριστοι προτάσεις ἰσοδυναμοῦσι τοῖς μερικαῖς· ἀπὸ ὃ σύο μερικῶν συλλογισμὸς οὐ γίνεται· Εν δὲ τοῖς τοιούτοις ἤγουν τοῖς ἀσυλλογίστοις συλλογισμοῖς, ἀπατώμεθα καὶ ἀόμεθα συλλογισμοὺς εἶναι ἄλλους, διὰ τὸ καὶ τὸ σωαγόμενον συμπέρασμα, ἐκ τῶν κειμένων ἢ τῶν ληφθεισῶν προτάσεων εἶναι ἀναγκαῖον· τὸ γὰρ ἄνθρωπος οὐσία ἐςὶν, ἀναγκαῖον μὲν ὅτιν, οὐμὲν σωήχθη ἐκ συλλογιστικῆς συμπλοκῆς τῶν προτάσεων, μερικὰ γὰρ καὶ ἄμφω, ἀλλὰ διὰ τὸ τὸν ἐλάττονα ὅρον ἤγουν τὸν ἄνθρωπον χέσιν ἔχειν πῶς τὶ οὐσίαν· καὶ ἐάδις εἶναι ἄλλοῦ· οὐ γὰρ διότι πᾶς συλλογισμὸς ἀναγκαῖον συμπέρασμα σωάγει, διατοῦτο ὀίπτεον, καὶ πᾶν ἀναγκαῖον ἐκ συλλογισμοῦ σωάγεται· τὸ γὰρ ἀναγκαῖον ἀδιάπλεον ἢ καθολικώτερόν ὅτι τῷ συλλογισμοῦ· πᾶς μὲν γὰρ συλλογισμὸς, ἀναγκαῖον συμπέρασμα σωάγει· οὐ πᾶν δὲ ἀναγκαῖον συμπέρασμα, συλλογισμὸς ὅτιν ἤγουν ἐκσυμπλοκῆς συλλογιστικῆς σωάγεται· ὡς ἀδὶ τῷ ῥηθέντος συλλογισμοῦ· ὥςτε οὐκ ἔτι συμβαίνει σωαχθῆναι ἀναγκαῖον συμπέρασμα ληφθεισῶν τινῶν προτάσεων, παρατέον δύθυς ἀνάγειν καὶ ἀνάλυειν ἄλλο καὶ θεωρεῖν, εἰ πῶς ἢ μὴ τι συλλελόγισται· ἀλλὰ πρῶτον θεωρτέον, ἐ ἀπὸ συλλογισμοῦ σωήχθη· εἴ τε ληπτέον τὰς προτάσεις ἢ διαιρετέον ἄλλας, ἓς τοὺς γ' ὅρους· μέσον δὲ θετέον ὅρον τὶ δὶς εὖ ἀμφοτέρας λαμβανόμενον τοῖς προτάσεσιν· ἐὰν γὰρ ὁ μείζων ὅρος κατηγορῆται τῷ μέσου· καὶ τὸ μέσον κατηγορῆται κατὰ τῷ ἐλάττονος ἴνα καὶ ἀμφότεραι αἱ προτάσεις ὦσι καθόλου καταφατικαί, ἢ αὐτὸ μὲν τὸ μέσον κατηγορῆται καθόλου καταφατικῶς τῷ ἐλάττονος· ἄλλο δὲ ἤγουν ὁ μείζων ἐκείνῳ τῷ μέσου ἀπαρνεῖται, τὸ πρῶτον ἔσται σχῆμα· ἐὰν δὲ ὁ μέσος ὅρος τῷ μὲν εἑνὸς ἄκρου κατηγορῆται καταφατικῶς· τῷ δὲ ἑτέρου ἀποφατικῶς, ἔσται τὸ β' σχῆμα· ἐὰν ὁ ἄλλα κατηγορῶν τοῦ κατ' ἐκείνου τῷ μέσου· ἢ τὸ μὲν κατηγορῆται, τὸ δὲ ἀποφάσκεται γίνεται τὸ γ' σχῆμα· Ὁμοίως δὲ καὶ ἐὰν μὴ καθόλου ὦσι αἱ προτάσεις ἀμφότεραι· ἀλλὰ ἡ μὲν μία καθόλου· ἢ δὲ ἑτέρα μερική· Γυμνάσας γὰρ τὸν λόγον ἰδὶ τῶν καθόλου συλλογισμῶν· καὶ δείξας πῶς ὁ μέσος λαμβάνεται εὖ ἑκάστῳ σχήματι, δείκνυσιν ὅτι καὶ ἰδὶ τῶν μερικῶν οὕτως ἔχει· ὁ γὰρ ἄλλος ὅδε διορισμός· καὶ παρατήρησις τῷ μέσου καὶ ἰδὶ τῶν μερικῶν συλλογισμῶν· ἢ γὰρ καὶ ἐπ' ἄλλων ὁ μέσος· τῷ μὲν εὖ ὑπόκειται· τοῦ δὲ ἑτέρου κατηγορεῖται· ἢ ἀμφοτέρων κατηγορεῖται· ἢ ἀμφοτέροις ὑπόκειται· φανερὸν οὖν ὡς εὖ ᾧ λόγῳ ἤγουν συλλογισμῷ τὸ ἄλλο ἤγουν τὸ μέσον οὐ λέγεται πλειονάκις· ἤγουν δὶς οὐ λαμβάνεται, συλλογισμὸς οὐ γίνεται· οὐ γὰρ εἴληπται τὸ μέσον δὶς· ὥςτε ἰδὶ τῷ συλλογισμοῦ τῷ μὴ οὐσίας ἀναιρουμένης, οὐκ ἀναιρεῖται ἡ οὐσία· τῶν δὲ μερῶν τῆς οὐσίας ἀναιρουμένων σωαναιρεῖται τὸ ὅλον, συλλογισμὸς οὐκ ἐγένετο· διότι οὐκ ἐλήφθη ὁ μέσος δὶς, ἵνα σωειχίζωνται αἱ προτάσεις καὶ κοινωνίαν χῶσι, ἀλλὰ ἔμειναν αἱ προτάσεις ἀσωάρτητοι, διὰ τὸ ἑκάστην ἔχειν ἴδιον κατηγορούμενον· καὶ ἐκ τούτου γίνεται σὶ ὅρους· Ἐπεὶ σὶ ἔχομεν ποῖον εὖ ἑκάστῳ πρόβλημα· Εἰπὼν ὡς εἰ θέλας δῦρεῖν εὖ ποίῳ σχήματι ὁ προτεθεὶς συλλογισμὸς ἢ ὁ δῦρεθεὶς εὖ τινὶ τῶν παλαιῶν λόγῳ συλλελόγισται, σέσι αἰαλύειν ἄλλον εἰς τὰς προτάσεις· καὶ ταύτας ἓς ἄνθρωπος τοὺς ὅρους· καὶ δῦρεῖν τὸν μέσον ὅρον καὶ ἀπὸ τῆς θέσεως τούτου χαρακτηρίζειν εὖ ποίῳ σχήματι συλλελόγισται· καὶ εἰ μὴ ὁ μέσος ὅρος τῷ ἑνὶ ὑποκείται τῷ δὲ ἑτέρῳ κατηγορεῖται, ἔσται τὸ α σχῆμα· εἰ δὲ ἀμφοτέρων τῶν ἄκρων κατηγορεῖται· τῷ μὲν καταφατικῶς· τῷ δὲ ἀποφατικῶς, ποιεῖ τὸ δίδυτερον· εἰ δὲ ἀμφοτέροις ὑπόκειται ποιεῖ τὸ τρίτον· εἰ δὲ πολλάκις ὁ συλλογισμὸς ἐλλιπῶς προετέθη, ἀπὸ τῷ συμπράσματος σέσι σε καὶ τὶ λείπουσαν πρότασιν ἐφδυρεῖν· νῦν δὲ μεταβαίνει καὶ ἓς ἕτερον παρατήρημα· πρόβλημα τὰ λέγει, τὸ παντὶ τὸ οὐδενὶ· τὸ τινὶ καὶ τὸ οὐ παντὶ· καὶ φησὶν· ἐπεὶ σὶ ἔχομεν εὖ ποίῳ σχήματι πρόκειται

Magentini

Lociosa est ductio. uel lege ἓς τοὺς τρεῖς ὅρους ut in medio hminis faciat

σωεχίζειν cont ngere. coniungere

χέσιν. habitudo

Omnis syllogismus necessario colligit, nõ omnis necessaria collectio syllogismus

Vide qm exponat difficilia aristot uerba de 3. figu

Pa. fa
a 2. fa
a 3. fa

Problemata. 4

Omnis

Nullus

Quidam

Quidã nõ

Μολὼν ἀωιλτεπιν ἐμαχεῖν πάλιν ἀνθρωπίνου· μολὼν πάντα ἀωιλτεπιν τὸ μαθόλου· τὸ μὲν γὰρ πικρὸν πικρὸν, ἀωιλτεπιν δὲ μὴν πρὸς τὴν κρίσιν ἀνθρωπίνου· μὴ μὲν γὰρ ἀωιλτεπιν ἐν ἀνθρωπίνῃ κρίσει· ἀωιλτεπιν δὲ τὸν πικρὸν ἐν τῷ κόσμῳ· τὸ μὲν πικρὸν ἀωιλτεπιν ἐν τῷ κόσμῳ· ἀωιλτεπιν δὲ τὸν πικρὸ

ἴσαί ἐισιν· αἱ δύο ἐφεξῆς δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαί ἐισιν· τῷ ῥιγόνῳ ἄρα αἱ ῥῆς γωνίαι, δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαί ἐισιν. τὸ δὲ καθ' αὑτὸ τὸ ῥίγωνον ἔχει δύο ὀρθάς, τῷ τὸ σκῆλον· ὅπ οἱ τὸν μέσον ζητοῦντες ὀνόματι ἐκλαμβάνειν, οἷον τοῦ ὅπ ὁ ῥίγωνον ἔχει τὰς ῥῆς γωνίας δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας, οὐ διά τινος μέσων ἀλλ' ἀπὸ δι' ἑαυτό· φανερὸν οὖν ὅπ ὁ μέσον οὐχ οὕτω λαμπέον ὡς τὸ δέ· π. ἤγουν ὡς ὄνομα· ἀλλὰ πολλάκις λαμπέον ὁ μέσον, καὶ διὰ λόγου, ὡς ἐπὶ τοῦ λεχθέντος παραδείγματος. Τὸ δ' ὑπάρχειν ὁ πρῶτον τῷ μέσῳ. Ἕτερον παράδειγμα παραδίδωσιν· ὅπ οὐκ ἀεὶ οἱ ὅροι συμπλεκόμενοι κατ' δύθεῖαν συμπλέκοντοι· ἀλλὰ πολλάκις καὶ κατὰ τὰς ἄλλας πτώσεις οἷον, σωκράτης ἀγαθός ἐστιν· ἡ σωκράτους φιλοσοφοῦντος, ἡ μᾶς ἀκροᾶσθαι δεῖ· ἡ σωκράτους ἐπεβούλευσεν αὐτοῖς· ἡ σωκράτην τύπτειν οὐδέκοτε· καὶ τὰ δὲ κλιτικὰ οὐκ ἐκφέροντοι πρότασις· διότι ἡ κλιτικὴ, οὐ πρόσφορός ἐστι τῷ ἀποφαντικῷ λόγῳ· ὀνομαστικὴ δὲ λέγεται ἡ δύθεῖα, διότι κατ' ἀπλοῦ ὀνομάζομεν καὶ καλοῦμεν ἕκαστον τῶν πραγμάτων· ἀλλ' οὐ κατὰ τὰς ἄλλας πτώσεις· ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀποφαντικῶν προτάσεων, οὐ κατ' δύθεῖαν μόνοι προσφέροντοι, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς ἄλλας πτώσεις· οἷον, οὐδεὶς ἄνθρωπος ἄψυχός ἐστιν· ἡ τῶν ἐναντίων οὐκ ἔστιν ἐπιστήμη· ἡ τῇ οὐσίᾳ οὐδέν ἐστιν ἐναντίον· ἡ ὁν ἀγαθὸν ἄνδρα, οὐδὲν βλάψει δύναται· ὁ δὲ ὑπάρχειν ὁ α· ἤγουν ὁν μᾶλλον ὅρον τῷ μέσῳ· καὶ τοῦτο μὴ ὑπάρχειν τῷ ἐλάττονι ἄκρῳ, οὐ δεῖ λαμβάνειν τοὺς ὅρους οὕτως· ὡς ἀεὶ κατηγορηθησομένοις ἀλλήλων κατ' δύθεῖαν· πολλάκις γὰρ καὶ κατὰ γενικὼ κατηγοροῦσι καὶ κατὰ τὰς ἄλλας πτώσεις ὡς ἔπομεν, οὔτε ὁμοίως ὁ α κατὰ τοῦ μέσου καὶ τοῦ τοῦ ἐχάτου· ἤγουν οὔτε αἱ δύο προτάσεις ἐκφέροντοι ὁμοίως· ἤγουν κατὰ γενικὼ ἢ δύθεῖαν, ἀλλὰ πολλάκις μία πρότασις ἐκφέροντοι κατ' δύθεῖαν· ἡ δὲ ἑτέρα κατὰ γενικὼ· καὶ ἐπὶ τοῦ μὴ ὑπάρχειν ὡσαύτως· ἤγουν καὶ ἐπὶ τῶν ἀποφαντικῶν συλλογισμῶν, ὡσαύτως ἡ μία ἐκφέροντοι κατ' δύθεῖαν· ἡ δὲ ἑτέρα κατὰ γενικὼ· ἀλλ' ὁσαχῶς ὁ εἶναι λέγεται· ἤγουν ὁσαχῶς ἕκαστον τῶν ὄντων ἔτε οὐσία ἐστὶν· ἡ ποσὸν ἢ ποιόν· εἴτ' ἄλλό τι τῶν ὄντων ἐκφέροντοι κατὰ τὰς πτώσεις τῶν ὀνομάτων, καὶ ἀληθῶς ἐκφέροντοι· ἤγουν καὶ ἀληθεύει· οἷον, σωκράτης οὐσία ἐστίν· καὶ πάλιν ἢ μὴ ἔποις τοῦ ποιοῦ ἐπιστήμη ἐστὶν, ἀληθεύει κατὰ γενικὼ τοῦ τὸ ἐκφέρειν· ἢ δ' ἔπεις ὅπ ὁ ποιὸν ἐπιστήμη ἐστὶ κατ' δύθεῖαν, οὐκ ἀληθεύει, ποσαυταχῶς καὶ αἱ προτάσεις ἐκφέροντοι· ὁ δὲ ἃ ὑπάρχειν τῷ β'· ἤγουν ὁ μία εἶναι ἐπιστήμην ἁπλῶν τῶν ἐναντίων κατὰ γενικὼ ἢ λάβῃς, ἀληθεύεις· καὶ ὄκ ἀληθεύεις ὡς πανταχῶς· ἤγουν ἢ κατ' δύθεῖαν ἔπεις ὡς τὰ ἐναντία ἐπιστήμη ἐστίν· οὐ γὰρ φύσις τῶν ἐναντίων ἐστὶν, ἡ ἐπιστήμη· ἀλλὰ ὁ φθορὰ τὰ εἶναι ἀλλήλων· ἢ τὸ καταπολὺ ἀλλήλων διεστάναι· ὡς ἡ ὑγίεια καὶ ἡ νόσος· οὐκ ἄρα τὰ ἐναντία κατ' δύθεῖαν ῥητέον ὅπ τὰ ἐναντία ἐπιστήμη ἐστίν· ἀλλ' ἀληθὲς ἐστὶν ἀπεῖν· ἤγουν ἀληθεύεις ὡς κατὰ γενικὼ ἢ ἔπεις· ὅπ τῶν ἐναντίων μία ἐστὶν ἐπιστήμη. Γυμνάσας δὲ ὁ λόγον ἐπὶ μιᾶς προτάσεως, γυμνάζει νῦν καὶ ἐπὶ δύο προτάσεων· συμβαίνει δὲ ὅπ μὴ ὁ α λέγεσθαι κατὰ τοῦ μέσου κατ' δύθεῖαν· ὁ δὲ μέσον μὴ κατ' δύθεῖαν λέγεσθαι, κατὰ τοῦ γ'· ἤγουν τοῦ ἐλάττονος ὅρου· ἀλλὰ κατὰ γενικὼ· οἷον, λαμπέον ὁ α ἐπιστήμῃ· ὁ β' σοφίᾳ· τὸ γ' ἀγαθόν· ἀληθεύει γοῦν ὁ λέγων κατ' δύθεῖαν, ἡ σοφία ἐπιστήμη ἐστίν· ὡσαύτως ἀληθεύει ὁ λέγων τοῦ γ' ἤτοι τοῦ ἀγαθοῦ σοφία ἐστί· προσέθηκε δὲ ὁ σοφία τῷ ἐπιστήμῃ, διότι ἀσαφές ἐστὶ ὁ λέγειν τοῦ ἀγαθοῦ σοφία ἐστί· σαφηνίζων γοῦν τῷ ἐλάττονα πρότασιν, προσέθετο τῷ ἐπιστήμῃ· δηλῶν σὐ τοῦθεν ὅπ ἡ σοφία καὶ ἡ ἐπιστήμη ταυτὸ, ἤδιν· ὥστε τὸ λέγειν τοῦ ἀγαθοῦ σοφία ἐστὶν οὐδὲν ἄλλό τι δηλοῖ, ἀλλ' ἢ ὅπ τοῦ ἀγαθοῦ ἐπιστήμη ἐστί· ὁ δὲ συμπέρασμα καὶ ἀπὸ κατὰ γενικὼ προφέροντοι· ὅπ τοῦ ἀγαθοῦ ἐπιστήμη ἐστί· ὁ μὴ δὴ ἀγαθὸν οὐκ ἔστιν ἐπιστήμη· ἤγουν οὐ κατ' δύθεῖαν ἐστὶν ἀπεῖν τὸ συμπέρασμα· ὅπ τὸ ἀγαθὸν ἐπιστήμη ἐστίν· εἰ δὲ τῷ οὐκ ἔστιν ἔξωθεν λαμπέον τὸ ἀπεῖν· ὁ τὲ δὲ ὁ μὴ μέσος κατὰ τοῦ γ' λέγεται κατ' δύθεῖαν· τὸ δὲ α κατὰ τοῦ μέσου οὐ λέγεται κατ' δύθεῖαν· ἀλλὰ κατὰ γενικὼ· οἷον τὸ ἀγαθὸν ποιόν ἐστι· τοῦ ποιοῦ ἐπιστήμη ἐστί· τοῦ ἀγαθοῦ ἄρα ἐπιστήμη ἐστίν· ἡ ὅπ τὸ ἀγαθὸν ἐναντίον ἐστίν· ἐναντίον γὰρ ἐστὶ τῷ κακῷ· τοῦ δὲ ἐναντίου ἐστὶν ἐπιστήμη· τοῦ ἀγαθοῦ ἄρα ἐπιστήμη ἐστίν· οὐκ ἔστι δὲ τὸ ἀγαθὸν ἐπιστήμη· ἤγουν ἢ κατ' δύθεῖαν δεῖ τὸ συμπέρασμα ἐκφέρειν· οὐδὲ τὸ ποιὸν οὐδὲ τὸ ἐναντίον· ἤγουν οὐδὲ ἡ μέζων πρότασις κατ' δύθεῖαν ὀφείλει προσφέρεσθαι· οἷον ὅπ τὸ ποιὸν ἐπιστήμη ἐστίν· ἡ τὸ ἐναντίον ἐπιστήμη ἐστίν· ἀλλὰ κατὰ γενικὼ ταῦτα ῥητέον· ἤγουν ὅπ τοῦ ποιοῦ ἢ τοῦ ἐναντίου ἐπιστήμη ἐστίν· ἀλλὰ τὸ ἀγαθὸν ταῦτα· ἤγουν ἀλλ' ἡ ἐλάττων πρότασις κατ' δύθεῖαν προφέροντοι· οἷον ὅπ τὸ ἀγαθὸν ἐστι ταῦτα, ἤγουν ἢ ποιὸν ἢ ἐναντίον· ἔστι δὲ μήτε τὸ α κατὰ τοῦ μέσου λέγεσθαι κατ' δύθεῖαν, μήτε τὸ μέσον κατὰ τοῦ γ'· τὸ α κ' τοῦ γ'· ἤγουν τοῦ συμπεράσματος· ποτὲ μὲν λεγομένα κατ' δύθεῖαν· ποτὲ δὲ μὴ κατ' δύθεῖαν· ἀλλὰ κ' γενικὼ· Τὸ οὖ ἐστιν ἐπιστήμη, ἰσοδυναμεῖ τῷ ἐπιστῷ· ἢ ἀγαθὸ ἐστιν ἐπιστήμη· οὗ δὲ ἐπιστῷ τοῦ ἐστιν ἐπιστήμη, τούτου γένος ἐστί· τοῦ ἀγαθοῦ ἄρα ἐστὶ γένος· ἐπὶ τούτου κ' αἱ προτάσεις κ' τὸ συμπέρασμα, κ' γενικὼ ὀξηνέχθησαν· κ' πάλιν ἢ ἀγαθὸ ἐστιν ἐπιστήμη· ὃ δὲ ἐστιν ἐπιστήμη, γένος τοῦ τὸ ἐστι· τὸ ἀγαθὸν ἄρα γένος ἢ τὸ ἐστιν, ἐπὶ τούτου αἱ προτάσεις μ', κ' γενικὴν· τὸ συμπέρασμα κατ' δύθεῖαν· κατηγορεῖται ὃ δὲν κατ' ὀδενὸς, ἤγουν οὔτε αἱ προτάσεις κατ' δύθεῖαν ὀξηνέχθησαν, ὅτε ὁ συμπέρασμα· κ' μ· ἢ τοῦ ἄκρου, κατηγορεῖται τὸ

α· ἤγουν

α· ἤγουν κατ' δύθεῖαν ὀξηνέχθη ὁ συμπέρασμα κατ' ἀλλήλων δὲ οὐ λέγεται· ἤγουν αἱ δὲ προτάσεις οὐ κατ' δύθεῖαν ἀλλὰ κατὰ γενικὼ· Τὸν ἀπὸν δὴ τρόπον καὶ ἐπὶ τοῦ μὴ ὑπάρχοντος λαμπέον. Γυμνάσας ὁ λόγον ἐπὶ τῶν κατηφατικῶν συλλογισμῶν, νῦν γυμνάζει ὁ λεγόμενον, καὶ ἐπὶ τῶν ἀποφατικῶν καὶ φησίν· οὐκ ἀεὶ ὁ μὴ ὑπάρχει τόδε τόδε· ἤγουν ἡ ἀποφατικὴ πρότασις σημαίνει μὴ εἶναι τόδε τόδε· ἤγουν κατ' δύθεῖαν προφέροντοι· ἀλλ' ἐνίοτε μὴ εἶναι τόδε τοῦδε· ἤγουν κατὰ γενικὼ· ὡς τῶν ὁρισμῶν ἀποδιδόμενον οὐκ ἔστιν· ἢ τῆς ἀποφάσεως οὐδὲν ὅτι μεταξὺ καὶ τόδε τῷδε· ἤγουν κατὰ δυπικὼ· ὡς τῇ οὐσίᾳ οὐδὲν ὅτι ἐναντίον· ὁ δὲ οὐκ ἔστι κινήσεως κίνησις οὐδὲ γένεσις γενέσεως, ὑποδείγματος χάριν ἔλαβον· οὐ μὴν ὀξεπέλων τὰ πράγματα· διὸ οὐδὲ ἀκριβολογητέον ἀπὸ ὁ γέλως ἐστὶ σημεῖον ποιᾶς διαθέσεως τῆς ψυχῆς· ἤγουν ἡδονῆς καὶ διαχύσεως· ὁ δὲ σεσυρῶσθαι τὰ χάλκα καὶ ὁ ποιὸς ψόφος, οὐ σημεῖον γέλωτος· ἀλλ' ὕλη· ἐκ τούτων γὰρ σωνέστηκε· σημεῖον δὲ σημεῖόν ἐστιν ὁ πυρός· ἤγουν ὁ φανὸς σημεῖόν ἐστι τοῦ πολέμου· τοῦ δὲ πυρσοῦ σημεῖον ὁ καπνός· ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις οὐ οἷς αἱ κεῖται ὁ πρόβλημα· τουτέστι καὶ σὺ τοῖς ἄλλοις σχήμασιν· σὺ οἷς ἀποφατικὸν σωάγεται συμπέρασμα ὡς ἐπὶ τοῦ δευτέρου σχήματος· εἴπε δὲ πλιθωτικῶς σὺ τοῖς ἄλλοις σχήμασιν, ἀφορῶν πρὸς τοὺς τρόπους τοῦ δευτέρου σχήματος· ἔκτοτε δὲ ὁ μέσον ὅρον σὺ τῷ δευτέρῳ σχήματι εἶπε γένος· διότι καθολικώτερός ἐστιν ἀμφοτέρων ἄκρων· σὺ τῷ λέγεσθαι πᾶς πρὸς ἀπὸ τὸ γένος· ἤγουν καὶ σὺ τῷ δευτέρῳ σχήματι ὁ μέσος ὅρος, ἢ κατ' δύθεῖαν κατηγορεῖται ἀμφοτέρων τῶν ἄκρων, ἢ κατὰ γενικὼ· ἢ τοῦ μὴ κατ' δύθεῖαν τοῦ δὲ κατὰ γενικὼ· πινὲς ὁρίζοντοι ὁ καιρὸν ὡς ἐστὶ θεῶν χρόνος· ὃ καὶ ἀναιρεῖται σὺ τρίτῳ σχήματι οὕτω τῷ θεῷ ὅτι καιρός· πάντα γὰρ οὗτος καὶ τὰ καιρὸν ποιεῖ· τῷ θεῷ χρόνος θεῶν οὐκ ἔστι· θεῶν χρόνος ἐστὶ καθ' ὃν ὀφείλεῖται ὁ τύπτειν μετὰ χαρᾶς· ὁ γὰρ θέλων διαπράξασθαί τι, παρατηρεῖ ἐπίτηδειον καιρὸν ὡς ὁ ποιῆσαι τοῦτο· ἵνα μὴ ἀποτύχῃ· τῷ δὲ θεῷ οὐδὲν ὅτι ὠφέλιμον· πάντων γάρ ὅτι αἴνιγμός· ὁ συμπέρασμα· οὐκ ἄρα ὁ καιρὸς χρόνος θεῶν ἐστιν· Τῶν δὲ προτάσεων λαμπέον κατὰ τῶν τῆς ὀνόματος πτῶσιν· ἤγουν κατὰ δυπικὼ· ἁπλῶς δὲ καὶ καθόλου ἐπὶ πάντων τοῦτο λεγόμεν· ὡς δεῖ τοὺς ὅρους ἐκλαμβάνεσθαι, κατὰ τὰς κλίσεις τῶν ὀνομάτων· ἤγουν κατ' δύθεῖαν· λέγα δὲ τῷ δύθεῖαν κλίσιν, διότι ἕκαστον τῶν ὄντων κέκλιται κατ' ἀπλοῦ· τὰς δὲ προτάσεις λαμπέον· ἤγουν ἐπειδὴ συμπλέκομεν τοὺς ὅρους ἀλλήλοις ἵνα προτάσεις ποιήσωμεν κατὰ τινα τῶν πτώσεων συμπλεκτέον· ἤγουν κατὰ γενικὼ ἢ δυπικὼ· καὶ οὐχὶ ἀεὶ κατ' δύθεῖαν· Οἷον ὅπ τὸ ἴσον ἴσῳ ἐστὶν ἴσον· ἢ πύτου· οἷον ὅπ ἡμίσεος ὁ διπλάσιόν ἐστιν· ἢ ὅτι τοῦτο· οἷον ὅπ ὁ τύπτον τυπτόμενον τύπτει· ἢ ὁ, ὁρῶν ὁρώμεον ὁρᾶ· ἢ ἔπως ἄλλως πίπτει· τοῦτο εἴρηκε, διότι πολλάκις ῥήμασι χρώμεθα ὑποκαμένοις· οἷον ὁ φιλοσοφεῖν ἀγαθόν ἐστι· τὰ γὰρ ἀπαρέμφατα ὀνόματα, τῶν ῥημάτων λέγεται· διὰ ὁ μετὰ ἄνθρων ἐκφέρεσθαι· Τῷ δὲ ὑπάρχειν τῷδε τόδε· Ἤγουν ὁ καταγορεῖν τόδε ὁν ὅρον κατὰ τοῦ δὲ καὶ ποιεῖν πρόπασιν καὶ τὸ ἀληθεύεσθαι· ἤγουν ὁ ἀληθεῖς γίνεσθαι τὰς κατηγορίας καὶ τὰς προτάσεις, ὁσαχῶς καὶ αἱ κατηγορίαι λέγοντοι· ἔστι γὰρ οὐσία ποσὸν καὶ τὰ λοιπὰ, ποσαυταχῶς καὶ αἱ κατηγορίαι, ἐπὶ τῶν προτάσεων ἐκφέροντοι· ἢ γὰρ καὶ οἱ δύο ὅροι ἐκ τῆς ἁπλῆς κατηγορίας λαμβάνοντοι ὅτι ὑποκείμενος καὶ ὁ κατηγορούμενος· οἷον, ὁ σωκράτης οὐσία ἐστίν· ἢ ὁ ἄνθρωπος ζῶον, ἐστίν· ἀμφότεροι γὰρ οἱ ὅροι ἐκ τῆς οὐσίας ἐλήφθησαν· ὁ δὲ ἀριθμὸς διωρισμένον ποσόν ἐστιν· ἐκ τοῦ ποσοῦ ἔχει τοὺς δύο ὅρους· ὁ δὲ λευκὸν χρῶμά ἐστιν ἐκ τοῦ ποιοῦ· ὁ δὲ ὁ πατὴρ αἴτιόν ἐστιν, ἐκ τοῦ πρός τι· ἢ θάτερος μὲν ὅρος, ὀξ ἄλλης κατηγορίας· θάτερος δὲ ὀξ ἄλλης· οἷον ὁ σωκράτης λευκός ἐστιν ὁ μὲν ὑπελάμενος ἐκ τῆς οὐσίας ἐστίν· ὁ δὲ κατηγορούμενος ἐκ τοῦ ποιοῦ· ἐπὶ δὲ τοῦ σωκράτους ῥίπηχυς ὁ κατηγορούμενος, ἐκ τοῦ ποσοῦ· ὁ δὲ σωκράτης πατήρ ἐστι, ἐκ τοῦ πρός τι ἔχει ὁν κατηγορούμενον· καὶ αἱ πλοκαὶ τῶν δύο ὅρων τῶν τῶν πρόπασιν ποιοῦντων, ἢ τὴν λαμβάνοντοι, ἢ ἁπλῶς· τὴν μὲν, ὅταν ἁδὸς κατηγορήσω τοῦ ὑποκειμένου· οἷον, ὁ σωκράτης λευκός ἐστιν· ἁπλῶς δὲ ὅ γένος κατηγορήσω κατὰ τοῦ ὑποκειμένου· οἷον ὁ σωκράτης κέχρωσται· ἢ ἡ οὐσία πεποίηται· ἢ ὁ σωκράτης πεποιωται· ἀποφατικῶς δὲ ὁ οὐδεμία οὐσία ποιότης ἐστί· ἢ δὲ βούλει τὴν κατηγορίαν νοητέον, τὴν κατὰ συμβεβηκὸς κατηγορίαν ὡς μὴ καθ' αὑτὸ ὑπάρχουσαν· μηδὲ τῆς οὐσίας ἐφαπτομένῳ· οἷον ὁ σωκράτης λευκός ἐστί· ὁ γὰρ λευκὸν, οὐ πρεσβεύει τῷ οὐσίαν ἀλλοῦ· ὅταν δὲ ὁ κατηγορούμενος παρεισῇ τῷ οὐσίαν τοῦ ὑποκειμένου, τότε ἁπλῶς κατηγορία λέγεται· ὡς ὁ ἄνθρωπος ζῶον· Επὶ ἁπλᾶς ἢ συμπεπλεγμένας δεῖ εἶναι τὰς κατηγορίας· Ἁπλῆ μὲν κατηγορία ἐστίν, ὅταν ἁς ἐστὶν ὁ κατηγορούμενος· ὡς ὁ, ὁ σωκράτης ἄνθρωπος· ἢ ὁ κύκνος λευκός· συμπεπλεγμένη δὲ ὅταν λάβῃς β' κατηγορουμένους οἷον ὁ σωκράτης σῶμα λευκὸν ἔχει· ἢ ὁ σωκράτης πατὴρ ἀγαθός ἐστιν· τὸ σῶμα ποσόν ἐστιν ὡς ῥιχὶ διαστατόν· ὁμοίως δὲ καὶ ἀποφατικὰ προτάσεις, ἢ ἁπλᾶ ἢ συμπεπλεγμένα λαμβάνοντοι· ὁ δὲ ἐπιστήμη πλέον ταῦτα καὶ διορίσεον· ἤγουν διδακτέον, ἢ κατ' δύλάβειαν φιλόσοφον εἶπε, μυριάζων καὶ παπαινόμενος καὶ ὁ μηδὲν ἄγων πρῶν, μονονουχὶ λέγων· ὡς ἐγὼ μὲν ταῦτα οὕτω διδάσκω· ἕτερος δὲ διδεξάτω

ἀκριβέστερον περὶ ἀλλήλων ἢ κατὰ τὴν παρακειμένην τοῦ ὀκτάγωνος μὴ ἐμφαίνεται τοῖς ὁλόκληροι. Ἀλλὰ καὶ κατὰ ταὐτὸν ἀνάγκη τὴν ΓΘ πρὸς τὴν ΘΔ οὕτως ἔχειν ὡς τὴν ΚΛ πρὸς τὴν ΛΜ. Ἐπεὶ οὖν τὴν ΓΘ τῇ ΚΛ ἴσην εἶναι δεῖξαι προείρηται, καὶ τὴν ΘΔ ἄρα τῇ ΛΜ ἴσην εἶναι ἀνάγκη. Ἔστω δὲ μέκμα εἰλέῃ ὅτι τὸ ἀπὸ κέντρου ἐπὶ τὸ ἥμισυ τῆς ἐκείνου τῆς ἐπιφανείας ἐστὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ΑΚμέ τοῦ τὸ ἀπὸ τῆς ΓΚ ἐστὶν ἡ ΓΚ πρὸς τὴν ΚΛ ἀναλογία. Ἐπεὶ δὲ μέκμα εἰλέῃ ὅτι τὸ ἀπὸ κέντρου ἐπὶ τὸ ἥμισυ τῆς ἐκείνου τῆς ἐπιφανείας ἐστὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ΑΚμέ τοῦ τὸ ἀπὸ τῆς ΓΚ ἐστὶν ἡ ΓΚ πρὸς τὴν ΚΛ ἀναλογία. Ἔστω δὲ τὸ ἀπὸ τῆς ΓΚ ἴσον τῷ ἀπὸ τῆς ΚΛ· ἴση ἄρα καὶ ἡ ΓΚ τῇ ΚΛ· ὅλη ἄρα ἡ ΓΛ τῇ ΚΛ ἐστὶν ἴση· ἀλλὰ τῇ μὲν ΓΛ ἴση ἐστὶν ἡ ΓΘ, τῇ δὲ ΚΛ ἴση ἡ ΚΜ· καὶ ἡ ΓΘ ἄρα τῇ ΚΜ ἐστὶν ἴση· ὥστε καὶ τὸ ΓΘΔ τρίγωνον τῷ ΚΛΜ τριγώνῳ ἴσον ἐστίν· ἀλλὰ τὸ μὲν ΚΛΜ τρίγωνον τῶν ΚΛΜΝΟ πολυγώνων ἐστὶν ἕκτον μέρος· τὸ δὲ ΓΘΔ τῶν ΓΘΔΕΖΗΒ πολυγώνων ἕκτον μέρος ἐστίν· καὶ ἡ ΓΚ ἄρα τῇ ΚΛ ἐστὶν ἴση· ἡ δὲ ΚΛ τῇ ΛΜ· ἴση ἄρα ἡ ΓΚ τῇ ΚΜ· ὥστε καὶ τὸ ΓΚΜ τρίγωνον τῷ ΚΛΜ τριγώνῳ ἴσον ἐστίν· ἀλλὰ τὸ μὲν ΚΛΜ τρίγωνον τῶν ΚΛΜΝΟ πολυγώνων ἐστὶν ἕκτον μέρος· τὸ δὲ ΓΚΜ τῶν ΓΚΜΞΟΠΡΣ πολυγώνων ἕκτον μέρος· καὶ ἡ ΓΚ ἄρα τῇ ΚΛ ἐστὶν ἴση· ἡ δὲ ΚΛ τῇ ΚΜ· καὶ ἡ ΓΚ ἄρα τῇ ΚΜ ἐστὶν ἴση

ειρηκε, ἀλλ᾽ ὑφ᾽ ἡνιόχου φόνων τε φίλτρου γλῆ μεστε·τιλλ᾽ ἐκ τῆς μαίνος τ᾽ ἐλάτλονος πτες·
φωφορὸν ἀλ᾽ ὀπ τῆς τῆς ᾽ᾳ κωκυλεν᾽ἐς ἀκμικα· Τοῦτο φυσὶ ὅπτ᾽ ἐστ᾽ αὐμφοτ᾽ρων ταὺ γλῆμ᾽ρτων τε κ α
κῶλ τε γ᾽·ἀπε᾽ᾳ σ᾽ κε μὲ μκας κωλαλ᾽ὰ ἐς᾽ γ᾽,τιω ἐλαζ᾽ἀνοκε πφόνων ὀφεὶκες κωπ᾽ρ᾽ἐφεν ὴ πτιὴ·
φας᾽ᾳ ὀκ᾽ ἐγὴ μκ·ταν ἀλε᾽ ἐν᾽ τῆῃ μέσῳ ᾽ᾳγμὶ᾽ρτων ὀτρᾳος μῆλ᾽ κκλκυ᾽ἐτνι ἐς γ᾽·ἡ᾽ὴ ὀ ὀλλε᾽ τῆς ἀλίδες
πκῆς·κωρτῆς ὀφ᾽ᾳ᾽ρτῆς ὀτ᾽ᾳ᾽ρτῆς ὀτ᾽ᾳ᾽ρτῆς ὀτ

ταν κλησεῖσι. Επ δ ἐστὶ ϗ ἀλωβῆ ἐμλαον. Πλκλν ὡστὶ σκεῖσεφον μετπλζεν.κεῖαν τπ ναος κλεῖσεν.κεῖα.σ΄τπ ἐστὶ σλφεῖσν ὀγκεῖβν κεῖ ἐστ ἀλωβῆ νεῖ ὀυκ ἐστ ἀλωβῆ, γνω μετπζ ὑπσφ ναος κεῖ ἐγνον κεῖ ἀλωβῆ.κεῖ ἐστ ἐγνον ὀ ἀλωβῆ,ἐπ ἀλωβῆ πρὸς κλησεῖσι ἀλωβῆ.κεῖ ἐστ ἐγνον ἀλωβῆ.κεῖ ἐστ ἐγνον ϗ ἀλωβῆ.ἐφέκεγνον τπ ὀπτπλεμεῖσι κεῖ ἐστ ἐγνον ἀλωβῆ.κεῖ ἐστ ἐγνον ϗ ἀλωβῆ ὀπτπλεμεῖσι κεῖ ἐστ ἐγνον ἀλωβῆ.κεῖ ἐστ ἐγνον ἀλωβῆ.κεῖ ἐστ ἐγνον ἀλωβῆ.

αὐτὶ φασιν συναληθεύειν. ἀλλ᾽ ὁ δὲ τὸ β᾽ συναληθεύσει τῷ δ᾽. διότι τὸ δ᾽ καὶ τὸ α᾽ συναληθεύουσιν. ὥστε καὶ
τὸ β᾽ συναληθεύσει τῷ δ᾽. τὸ δὲ δ᾽ τῷ α᾽ συναληθεύει, συναληθεύσει ἄρα καὶ τὸ β᾽ τῷ α᾽. ἀποφάσεις δὴ τὸ
α᾽. ταῦτα δὲ ἀδύνατον συναληθεύειν. Συμβαίνει δ᾽ εἰδέναι. Δέξας ὅτι αἱ ἀποφάσεις αὐτῶν
ἐγγύφως ἀκολουθοῦσι τοῖς κατεφάσεσι, λέγω ὅτι μὴν ἡ ἁπλῆ ἀπόφασις ἀκολουθεῖ τῇ ἐκ μεταθέσεως κα-
τεφάσει. ἡ δὲ ἐκ μεταθέσεως ἀπόφασις τῇ ἁπλῇ κατεφάσει, ὥστε προτίθεσι τὶ ὧν ἀπέτειν δι᾽ ἧς πολὺ
ὡρμήθησαν δεῖξαι ὅτι ἡ ἁπλῆ ἀπόφασις ἀκολουθεῖ τῇ ἐκ μεταθέσεως κατεφάσει, ὅ τω καὶ ἡ ἁπλῆ
κατάφασις τῇ ἐκ μεταθέσεως ἀποφάσει. ἵω καὶ ἐλέγχει ὕστερον. ἐλάμβανον γοῦν τὸ α᾽, ὃ κ ἔστιν ἀγα-
θόν. τὸ β᾽ ἔστιν ἀγαθόν. καὶ ἔλεγον τὸ ζ᾽ αὐτοφατικῶς αὐτικεῖσθαι καὶ ἀμφοτέρας τὸ α᾽ β᾽ δηλονότι καὶ
ἰδίαι. τὸ δὴ ζ᾽ ἤγουν ἡ ἀπόφασις τούτων ἵω, τὸ ὅ τι ἔστιν ἀγαθὸν ὅτι οὐκ ἔστιν ἀγαθόν. ἡ πάλιν ἐλάμβανε
τὸ γ᾽ ἔστιν οὐκ ἀγαθόν. καὶ τὸ δ᾽ οὐκ ἔστιν οὐκ ἀγαθόν. ἀπόφασιν δὲ καὶ τῶν β᾽ καὶ ἑκάτερον ἰδίαι τὸ θ᾽. ἤ-
γουν τὸ ὅ τι ἔστιν οὐκ ἀγαθόν, εἴτε οὐκ ἔστιν οὐκ ἀγαθόν. ὡς δὲ τὸ δεῖξαι ὅτι τὸ β᾽ ἀκολουθεῖ τῷ δ᾽, ἐχρήσαμεθα
τὸ δεῖξαι ὅτι τὸ θ᾽ ἀκολουθεῖ τῷ ζ᾽. καὶ ὡς ἀποδεῖξαι τούτου λαμβάνει. ὡς εἰ μὴ ἀπόφασις ἤγουν τὸ θ᾽
ἀκολουθεῖ τῷ ζ᾽, ἀκολουθήσει τῷ ζ᾽ ἡ κατάφασις ἤγουν τὸ γ᾽. ἀλλ᾽ ἀποδέδεικται πρότερον ὡς τὸ α᾽ ἀκο-
λουθεῖ τῷ γ᾽. ὡς τε καὶ τὸ α᾽ ἀκολουθεῖ τῷ γ᾽ τὸ δ᾽ γ᾽ κατά σε τῷ ζ᾽, ἀκολουθήσει ἄρα καὶ τὸ α᾽ τῷ ζ᾽. ἀδύ-
νατον δὲ ἅμα τὼ αὐτοφασιν ὧδε τὼ αὐτὼ συναληθεύειν. αὐτοφατικῶς γὰρ τὸ α᾽ καὶ τὸ ζ᾽ αὐτικεῖται. καὶ
ὧδε ἀδύνατον συνάγεται ἐκ τοῦ ὑποθέσεως τὸ γ᾽ τῷ ζ᾽ ἀκολουθεῖν, λοιπὸν ἄρα τὸ θ᾽ τῷ ζ᾽ ἀκολουθεῖ. ἐπεὶ
οὖν ἐδείχθη ὡς τὸ θ᾽ τῷ ζ᾽ ἀκολουθεῖ, λοιπὸν αὐάγκη τὸ β᾽ ἀκολουθεῖν τῷ δ᾽. ὧδε πάντος γὰρ ἡ τὸ β᾽ ἢ τὸ
ζ᾽ δέδεικται δὲ ὅτι τὸ θ᾽ ἀκολουθεῖ τῷ ζ᾽. καὶ λοιπὸν ἄρα ἀκολουθήσει τῷ δ᾽ τὸ θ᾽. ἀδύνατον δὲ τὼ αὐτο-
φασιν. ἤγουν τὸ δ᾽ θ᾽, συναληθεύειν ὧδε τὼ αὐτὼ. καὶ ἐπεὶ τὸ ἀδύνατον συνήχθη ἐκ τοῦ ὑποθέσει,
ὡς τὸ ζ᾽ ἀκολουθεῖ τῷ δ᾽, ἔφεται ἄρα τῷ δ᾽ ἡ κατάφασις ἤγουν τὸ β᾽. δέδεικται γοῦν ὡς καὶ ἡ ἁπλῆ
κατάφασις ἕπεται τῇ ἐκ μεταθέσεως ἀποφάσει, προὔπεκειτο δὲ ὅτι καὶ ἡ ἁπλῆ ἀπόφασις, ἀκολου-
θεῖ τῇ ἐκ μεταθέσεως κατεφάσει. ἕπονται ἄρα αἱ ἁπλαῖ προτάσεις τοῖς ἐκμεταθέσεσι. καὶ οὕτω
μὴν ἐκείνοι τοῦτο κατασκευάζουν. συμβαίνει δὲ ἄλλους ἀπεπεῖσθαι εἰ τῇ τοιαύτῃ τάξει ἡ ἀκολουθήσει τῶ
ὅρων. καὶ λέγειν τὰς ἁπλᾶς ἕπεσθαι τοῖς ἐκμεταθέσεσι, διὰ τὸ μὴ καλῶς λαβεῖν τὰ αὐτικείμενα.
ἤγουν τὰς αὐτοφατικῶς αὐτικειμένας προτάσεις. ὁ γὰρ καλῶς ἐλάμβανον τὸ ζ᾽, ἀπόφασιν τοῦ α᾽ β᾽. καὶ
πάλιν τὸ θ᾽ ἀπόφασιν τοῦ γ᾽ δ᾽ αὐτὸ ἦ ἔφεν. δὲ τάξιν τῶν προτάσεων ἔπεν ὅρων. διὰ τὸ λαβεῖν τὰ σοι
χεῖα ἤγουν α᾽ β᾽ καὶ τὰ λοιπά, ὡς τὶ ἀποδεῖξιν. οἷον εἰ τὸ α᾽ καὶ τὸ β᾽ μὴ εἰδέχεται ἀμφοτέρας ἅμα ὦ ἀλλῷ. ἀ-
ναλαμβάνει πάλιν τὰς ὅς αὐτῆς φῆς ὑποθέσας, ὧν ὑπεκειμένων, ἐδείκνυτο ἡ ἀρημένη ὑπὸ τῶν προ-
τάσεων ἀκολουθήσει. ἤγουν ὅτι αἱ ἀποφάσεις ἐγγύφως ἀκολουθοῦσι τοῖς κατεφάσεσιν. εἶπε τοῖς
ὑποθέσεσι ταύταις, ὧδι συνάπτει τὶ ψεῦδη ὑπόθεσι. ὅς ἧς ἡ ἀπάτη γέγονε. τὸ γὰρ ἴσμεν συνάγε-
σθαι. ὅτι ἐκεῖ τῷ ζ᾽ τὸ γ᾽ ὑπάρχει καὶ τῷ δ᾽ τὸ β᾽, ὃ γὰρ ἴσως αὐαγκῆ πάντι ἢ τὸ α᾽ ἢ τὸ ζ᾽. τὸ ἴσως προ-
σέθηκε δι᾽ οὐ λάβειεν φιλόσοφον. μόνον γὰρ λέγων ὡς ἐγὼ οὔτω νοῶ. οὐκ ἀποφαίνομαι δὲ ὅτι ὅτως ἔ-
χει, ὡς ἐγὼ ἐνόησα. κακῶς γὰρ ἔλαβον τὸ ζ᾽. ἀπόφασιν τοῦ α᾽ β᾽. καὶ τὸ θ᾽ τῶν γ᾽ δ᾽. τοῦ γὰρ β᾽ ἤ-
γουν τοῦ ἔστιν ἀγαθόν. οὐκ ἔστιν ἀπόφασις τὸ ζ᾽ ἀδύνατον. ἦν γὰρ εἶναι τὸ οὔτε ἀγαθόν ὅστιν
οὔτε οὐκ ἔστιν ἀγαθόν. θάτερον γὰρ τούτων ὑπάρχει πάντι. τοῦ γὰρ β᾽ ἀπόφασις ὅστι
κενέως τὸ οὐκ ἔστιν ἀγαθόν. ὁμοίως δὲ οὐδὲ τοῦ α᾽ ἤγουν τοῦ οὐκ ἔστιν ἀγαθόν,
ἀπόφασις τὸ ζ᾽. συμπαρέλιπεν γὰρ εἰ τῷ ζ᾽ τὸ α᾽. τὸ γὰρ οὐκ ἔστιν ἀγα-
θόν, ταυτὸν ὦ οὔτε οὐκ ἔστιν ἀγαθόν. ὁμοίως δὲ οὐδὲ τὸ θ᾽
διεχθήσεται ἀπόφασις ἢ τοῦ γ᾽ ἢ τοῦ δ᾽. ἢ γὰρ ἀπάτη ἐ-
γένετο ἀπὸ τοῦ λαβεῖν τὸ θ᾽, ἀπόφασιν τοῦ γ᾽ δ᾽.
καὶ τὸ ζ᾽ ἀπόφασιν τοῦ α᾽ β᾽. αἱ γὰρ ἄλημμα-
μεῦαι περὶ ἐκείνων ἀποφάσεις β᾽
ἦσαν τὸ θ᾽ καὶ τὸ ζ᾽ ἃς
ἐδείξαμεν μὴ ἀ-
ποφάσεις
ὄσας.

ΕΝ πόσοις μὴν οὖν σχήμασι καὶ διὰ ποίων καὶ πόσων προτάσεων διαφόρως τῆς πα-
ρούσης πραγματείας σκοπὸς ἀπεδόθησαν πάντων τῶν παλαιῶν. Πρόκλος μὴν εἶπεν,
ὅτι εἰ τοῖς προλαβοῦσι περὶ τοῦ εἴδους τῶν συλλογισμῶν ἐδίδαξεν. ἤγουν τὸ συμ-
πέρασμα τοῦ εἰδοῦς ἐδίδαξε ποτεπὸν συμπέρασμα συνάγεται ἐκ δ᾽ καταφατι-
κῶν ἢ ἐκ μιᾶς ἀποφατικῆς τῆς δὲ ἑτέρας καταφατικῆς. εἰ ταῦθα δὲ διδάσκει πε-
ρὶ τῆς ὕλης τοῦ συλλογισμοῦ ἤγουν τῶν προτάσεων διαφοῦδεται δὲ προφανῶς. εἰ
γὰρ τῷ περὶ δυνάμεις προτάσεων μέθοδον παρέδωκεν ἐφδυρεπικῶν τῶν προ-
τάσεων. ὁ δὲ μαρῖνος, σκοπὸν εἶχεν εἰ ταῦθα εἶπε διαλαβεῖν περὶ τῶν λυσιτελοῦντων ἔστι διαλεκτικῶν. τίνα δὲ ἔστι ταῦτα; τὸ ἐκ ψευδῶν προτάσεων ἀληθὲς συνάγειν συμπέρασμα. ὁ εἰ αὐτὸ χῇ αὐτεῖσθαι. ἡ ἐπαγωγή. καὶ ἄλλα τινά. διὰ ψεύδεται δὲ καὶ οὗτος. πρῶτον μὴν ὅτι ὁ διαλεκτικὸς, ὃ λαμβάνει ψευδεῖς προτάσεις ἀλλὰ πιθανάς. ἕτερον δὲ ὅτι οὐκ εὐθὺς διδάσκει περὶ τῆς διαλεκτικῆς, ἀλλὰ περὶ τῆς ἀποδεικτικῆς. ὁ δὲ ἀλέξανδρος δοκεῖ κρείττονα σκοπὸν ἀποδοῦναι. ἤτοι ὅτι διδάσκει ὅσα ἔφθασε παραλεῖψαι. παραδοῦς τὸν συλλογιστικὸν μέθοδον. ἐπὶ δὲ ὀδὲ τοῦ τὸ ἀληθὲς. πάντα γὰρ τὰ συμπληρωτικὰ τῆς ἀσυλλογιστικῆς μεθόδου παρέδωκε καὶ ὀδὲν τι παρέλιπεν. ἡμεῖς δὲ λέγομεν ὅτι εἰ ταῦθα παραδίδωσι τὰ παρεμποδίζοντα τὸν ἀποδεικτικὸν συλλογισμόν. καὶ μὴ ἐόντα προβαίνειν ἄλλον. ἔστι γὰρ ταῦτα, τὸ ἐκ ψευδῶν προτάσεων συλλογίζεσθαι. ἡ κενέως διεξιέναι τὸ εἰ αὐτὸ χῇ αὐτεῖσθαι. ἡ ἐπαγωγή. τὸ τεκμήριον καὶ τὸ σημεῖον. ἐπεὶ καὶ τοὺς ἰατροὺς ὁρῶμεν μὴ μόνον τὰ πρὸς ὑγείαν λυ-
στελοῦντα φάρμακα διδάσκοντας, ἀλλὰ καὶ τὰ θανατοφόρα. ὀχ ἵνα τούτοις χρῶνται ἰαφδύοντες, ἀλλ᾽ ἵνα μᾶλλον ἐκφεύγωσι. καὶ ὁ ἀριστοτέλης παρέδωκε ἃ εἴπομεν εἰ τῇ παρούσῃ πραγματείᾳ, ἵνα ἀποδεικνύοντες μὴ τοὐτοις χρώμεθα ὡς παρεμποδίζοντι τὸν ἀποδεῖξιν. εἰ πόσοις μὴν οὖν σχήμασιν ἤγουν εἰ ὡρισμένοις δὲ αὐτὰ κεφαλαίωσιν ποιεῖται ὧν ἐδίδαξεν εἰ τῇ συλλογιστικῇ μεθόδῳ αὐτῶ-
ρίας δὲ σχήματά ἐστι καὶ ὀ πλείονα. διότι καὶ ὡρίας εἴδη ἐστὶ τῶν συλλογισμῶν. ἀποδεικτικὸν. διαλεκτικὸν. καὶ σοφιστικόν. καὶ τὸ μὴν α᾽ σχῆμα λυσιτελεῖ σοι πρὸς τὸν ἀποδεῖξιν. καθόσον εἰ αὐτῷ μόνῳ συνάγεται ὁ παντὶ. καὶ ὁ ἀποδεικνύων ὡς ἐοῦν τὸ πλεῖστον κατασκευάζει. ἀσαφείας ἢ καὶ ἀνασκευάζει. ὁ δὲ δεύτερον χρησιμεύει πρὸς τὸν διαλεκτικὸν. ἀεὶ γὰρ ὁ διαλεκτικὸς ἀνασκευάζει. καὶ εἰ τῷ δεύτερῳ σχήματι πάντα τὰ συμπεράσματα, ἀποφατικὰ ἔστι τοῦ τοῦ ἢ τοῦ τοῦ. ὡς τὸν σοφιστικὸν μεσικὰ συνάγουσι. μεσικὰ ἢ συμπεράσματα συνάγεται καὶ εἰ τῷ γ᾽. ἢ ὅτι ἐπεὶ ὁ συλλογισμὸς διὰ μέσου ὅρου γίνεται. ὁ δὲ μέσος ὡρισμένως λαμβάνεται. ἢ γὰρ τὸν οἰκεῖον τάξιν αὐτοῦ σωτηρεῖ καὶ τῷ ὅτι μέσος ἐστὶν. ὡς τῷ μὴν εἰ τῶν ἄκρων ὑπεκείμενος τοῦ δὲ ἑτέρου κατηγορούμενος. καὶ ποιεῖ τὸ α᾽. ὁ δὲ λέγεται ὡς πρωτότερον. καθόσον εἰ αὐτῷ ὁ μέσος εἰ τῶν ἄκρων ὑπεκείμενος γίνεται. καὶ τὸν οἰκεῖον τάξιν φυλάττει. καὶ ὅτι πάντα τὰ προβλήματα, εἰ αὐτῷ συνάγεται. ἢ ὑπερανέστηκε τῶν ἄκρων. καὶ ποιεῖ τὸ β᾽. ἢ ὑπόκειται τοῖς ἄκροις, καὶ ποιεῖ τὸ τέλειον. ἔστι ἄπειν καὶ ἑτέραν αἰτίαν. πάντα τὰ ὑπὸ τῆς ψυχῆς γινώσκεται καὶ δυνάμεις. νοῦς. διάνοια. δόξα. φαντασία. αἴσθησις. καὶ ὁ μὴν νοῦς, ὃ συλλογίζεται ὡς πάντα γινώσκειν κρατιστόνως ἢ καὶ ἀποδεῖξιν. ἀχρόνως γὰρ καὶ ἀμερῶς καὶ ἁπλῶς ἀδιβολῶς τὰ πάντα γινώσκει ὡς εἰ ἑαυτῷ ἔχων τὰ εἴδη πάντων τῶν ὄντων. ἀλλ᾽ ὀδὲ ἡ αἴσθησις συλλογίζεται. ἀπλῶς ἡ οὖσα πάντων τῶν μεσικῶν ἐκ τούτων ὃ συλλογισμὸς ὃ γίνεται. ὡσαύτως δὲ ὀδὲ ἡ φαντασία συλλογίζεται. ἢ γὰρ αἴσθησις παραπέμπει τῇ φαντασίᾳ ταῦτα πάντα. πλὴν ὅσα ἔφθασεν εἰ ἐργῆσαι. τὰ δὲ ὑπὸ τῆς αἰσθήσεως παραπεμπόμενα τῇ φαντασίᾳ, μεσικά ἐστιν. ἐκ τούτων δὲ συλλογισμὸς ὃ γίνεται. φαντασία δὲ λέγε-
ται, ὡς φαντασία τις οὖσα. εἰ αὐτῷ γὰρ ἵστανται καὶ ἠρεμοῦσι καὶ σωτηροῦνται, ὅσα ἡ αἴσθησις εἰ αὐτῷ τῇ παρεμπέμψει. λοιπὸν ἡ διάνοια ὅστι ἡ συλλογιζομένη. καὶ ἡ μὴν ἐκ τοῦ νοῦ λάβη τοὺς ὅρους, ποιεῖ τὸν ἀποδεικτικὸν συλλογισμόν. ὅθεν καὶ διάνοια λέγεται ὡς διὰ τοῦ νοῦ συλλογιζομένη. ἤγουν ὡς ἐκ τοῦ νοῦ λαμβάνουσα τοὺς ὅρους. ἡ δὲ διάνοια λάβη τοὺς ὅρους ἐκ τῆς δόξης, ποιεῖ τὸν διαλεκτικὸν συλλογισμόν. ὡς ὅς ἀμφιδόξων καὶ πιθανῶν προτάσεων σωιστάμενον. ὅθεν καὶ δόξα λέγεται. διάδοξα γὰρ πε-
ὶ τὰ πράγματα καὶ ἀμφιβάλλει, ὃ μὴν ἀκριβῆ κατάληψιν ἔχει αὐτῶν. ἡ δὲ ἐκ τῆς φαντασίας, ποιεῖ τὸν σοφιστικόν. ὡς καὶ ἐκ μεσικῶν προτάσεων σωιστάμενον. καὶ ὅτι πεπλανημένα καὶ ψευδῆ ἡ φαντασία διδάσκει. φαντάζομεν γὰρ τὰ λάχανα ὑπερέχοντα τῆς γῆς εἶναι καὶ μείζονα ταύτης εἶναι. οὕτω τοῦ συνάγουσι. τὰ λάχανα ὑπερέχουσι τῆς γῆς. τὰ ὑπερέχοντά τινος μείζονα τούτου ἐστί. τὰ λάχανα ἄρα μείζονα τῆς γῆς ἐστι. μὴ διακρίνεται ὅτι τὸ ὑπερέχον ἡ μὴν μεγέθος ὑπερέχει, καὶ τὸ μέγεθος ὑπερέχει, καὶ μεῖζον ὅστι τοῦ ὑπερεχομένου. ἡ δὲ ὡς ὀξεῖς ὑπερέχει, ὀκ ἀναγκαῖον ὅστι καὶ μεῖζον εἶναι τοῦ ὑπερεχομένου. Καὶ διὰ ποίων προτάσεων. ἤγουν ἐκ δύο καταφατικῶν καθόλου. ἢ ὀξ ἀποφατικῶν καὶ κατα-
φατικῶν καὶ πόσων προτάσεων ἤγουν διὰ δύο. καὶ πότε. ὅτε τὸ μέσον τῷ μὴν εἰ ὑπόκειται τοῦ δὲ ἑτέ-
ρου κατηγορεῖται. ἢ ὅτε ἀμφοτέρου τῶν ἄκρων κατηγορεῖται. ἢ ὅτε ἀμφοτέροις ὑπόκειται καὶ πῶς.

Proclus

Forma fi
mi conci
materia
fitiones

Marin

Contra Pr

Quæ tractentu
hoc 2°. 1°

Contra N
mum

Alexa
der.

Qui demonstran
re affirmant-
euertunt.

Conciliatio trium
rarú cum trib
generibus syll
motu pulchru
cumentú. sed t
tum prius a io.
Alexandrino
primo in prio

Διάνοια unde
Eta.

Δόξα unde dic

11. ref. Δοιαλζα

ἤγουν συμπλεκομένου τοῦ μέσου τοῖς δυσὶ ἄκροις. καὶ οὕτω συνάγοντος τὰ δύο ἄκρα. εἰ δὲ τῷ περὶ δύο ποιείας προτάσεων ἐδείκνυεν ἃς ποῖα βλεπέον εἰ τῷ κατασκευάζειν. ἤγουν ἃς τὰ γ ζ. εἰ τῷ αἰκα σκευάζειν δὲ ἃς τὰ α ζ. εἰ γοῦν τῷ περὶ δύο ποιείας προτάσεων παρέδωκε μέθοδον, πῶς δεῖ ζητεῖν τὰς προτάσεις. καὶ δυείσκειν περὶ τοῦ προκειμένου προβλήματος. καθοποιεῖνοῦ μέθοδον καὶ ὠδῆς μὴν ἢ τέχνιν. οἷον γὰρ πρόβλημα ὂν διασκέψασθαι τέχνης ἢ ὠδῆς μὴς προστεθὲν. ἢ ἰατρικῆς. ἢ γεωμετρικῆς. ἢ φυσικῆς, ἐκεῖθεν ὁ δηλούμενος δυπορήσεις προτάσεων ἃς ἀποδείξιν τούτου. εἰ ὃ ὢν περὶ αἰκαλύσεως συλλογισμῶν, περέδωκε διὰ ποίας ὁδοῦ καὶ μεθόδου τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς προτάσεις τοῦ προτιθέντος δυρήσομεν. πολλοῦ γὰρ τὸ συμπέρασμα μόνον λέγεται. αἱ δὲ προτάσεις καταλιμπάνονται. πολλάκις δὲ ἢ μία καὶ τὸ συμπέρασμα εἰ δὲ τῇ παρούσῃ πραγματείᾳ διδάσκει πῶς οἱ μὴ καθόλου πάντες συλλογισμοί, πλείονα συνάγουσι συμπέρασματα διὰ τῆς ἀπιγροφῆς. οἷον ὁ α παντὶ τῷ γ. τὸ γ παντὶ τῷ β. καὶ ὁ α ἄρα παντὶ τῷ β. εἰ μὴ τοῦ τὸ συμπέρασμα ἐκ τῶν ληφθεισῶν προτάσεων συναχθέν. ἐπεὶ δὲ ἢ πᾶς πρὸς τινὰ τῆς ἀπιγροφῆς συνάξεις καὶ ἄλλο συμπέρασμα. ὅτι ὁ β τινὶ τῷ α. ὁ δὲ τινὶ τοῦ συνήχθη ἢ ἐκ τῶν ληφθεισῶν προτάσεων ἀλλ' ἐκ τῆς ἀπιγροφῆς τοῦ συμπεράσματος. ὡσαύτως καὶ ἢ ὀδεὶς. τῶν δὲ μερικῶν συλλογισμῶν. οἱ μὴ καθολικοὶ συλλογισμοί, πλείονα συνάγουσι τὰ συμπέρασματα, διὰ τῆς ἀπιγροφῆς. οἷον, ὁ α παντὶ τῷ γ. ὁ γ τινὶ τῷ β. καὶ ὁ α ἄρα τινὶ τῷ β. καὶ τοῦ τὸ συνήχθη, ὃ ὧν ἐλάβομεν προτάσεων. ὁ δὲ β τινὶ τῷ α, διὰ τῆς ἀπιγροφῆς τοῦ συμπεράσματος συνήχθη, ἀλλ' ἢ ἐκ τῶν ληφθεισῶν προτάσεων. οἱ δὲ ἀποφατικοὶ μερικοὶ οἱ τῷ οὐ παντὶ σωάγοντες, εἰ μόνον σωάγουσι συμπέρασμα. ὅτι τὸ α ὃ παντὶ τῷ β. διὰ μέσου τοῦ γ. οἷον, ὁ α ὀδενὶ τῷ γ. ὁ γ τινὶ τῷ β. καὶ ὁ α ἄρα ὃ παντὶ ᾧ β. ἢ δὲ στερητικὴ μερικὴ, ἢ ἀπιγροφεῖ ὡρισμένως πρὸς τι. καὶ διὰ τοῦ τὸ ἄλλο συμπέρασμα ὃ συνάγεται ὧδε τοῦ μερικοῦ καὶ ἀποφατικοῦ συλλογισμοῦ, διὰ τῆς ἀπιγροφῆς. ὁ δὲ συμπέρασμά τι κατά τινος ἐστὶν, λύσις ἐστὶν εἰ σύστασις. ἐπόντι γὰρ τῷ ἀριστοτέλει ὅτι ἕτερον συμπέρασμα ὃ σωάγεται ὧδε τοῦ μερικοῦ ἀποφατικοῦ συλλογισμοῦ. διὰ τὸ μὴ δεῖξαι τοῦ ὃ πᾶς ἀπιγρέφει, ἴσως αὖτις αὐτέστι αὐτῷ λέγων τοῦ ὃ πᾶς ἀπιγρέφει ἢ πρὸς ἑαυτοῦ ἢ πρὸς τοῦ τις. ἢ πρὸς τοῦ πῆς ἢ πρὸς τοῦ ὀδεὶς. φησὶ γοῦν ὁ σοφὸς ὅτι ἃ καὶ ἀπιγρέφει, ἀλλ' ἀορίστως. τὸ γὰρ α ὃ παντὶ τῷ β. ἄδηλον ἃ μέλλει ἀπιγραφῶσι πῶς ἀπιγραφήσεται. ὁ δὲ συμπέρασμα διὰ τῆς ἀπιγροφῆς γινόμενον, τι καθ' τινός ὅτι. ἤγουν ὡρισμένον ὀφείλει εἶναι ὃ μὴ ἀόριστον. ὥστε οἱ μὴ ἄλλοι συλλογισμοὶ ἤγουν ἢ καθόλου καὶ οἱ μερικοὶ καταφατικοὶ, πλείω συμπέρασματα συνάγουσι. εἰ μὴ ἐκ τῶν ληφθεισῶν προτάσεων. ἕτερον δὲ διὰ τῆς ἀπιγροφῆς τοῦ συμπεράσματος. Τοῦτο δὲ ὅτι ὁ β ὀδενὶ τῷ α, ἕτερόν ὅτι τοῦ ἔμπροσθεν τοῦ ὅτι τὸ α ὀδενὶ τῷ β. καὶ τοῦ τὸ λύσις εἰ σύστασις ὅτι. πῶς φῆς τὸν συλλογισμὸν πολλὰ συμπέρασματα σωάγειν. εἴγε συλλογισμὸς ὅτι λόγος εἰ ᾧ τεθέντων τινῶν ἕτερόν τι τῶν κειμένων ὂν ἀνάγκης συμβαίνει, εἰ γὰρ τῷ ἓν ἕτερον, ἐδήλωσεν ὡς εἴτι συμπέρασμα σωάγει πᾶς συλλογισμὸς λύων γοῦν τοῦ εἴστασιν λέγει. ἐκ εἰωνοῦμαι ἀπὸ ἐαυτῷ. καὶ εἰ τοῦτο γὰρ εἰ ὅτι ὁ ἐκ τῶν κειμένων προτάσεων σωαχόμενον συμπέρασμα. ὁ ὅτι ὁ α ὀδενὶ τῷ β. ὁ δὲ ὅτι ὁ β ὀδενὶ ᾧ α, ἢ ἐκ τῶν, προτάσεων σωήχθη. ἀλλὰ διὰ τῆς ἀπιγροφῆς τοῦ συμπεράσματος. ἢ δὲ τινὶ μὴ ὑπάρχει. ἤγουν ἢ δὲ ὁ α ὃ παντὶ ᾧ β, ἢ ἀνάγκη ἀπιγρέψαι καὶ ἢ πεῖν ὅτι ὁ β ὃ παντὶ τῷ α. εὐδέχεται γὰρ ὁ α παντὶ ᾧ β ὑπάρχειν. ἢ γὰρ ὁ ἀνθρωπος ὃ παντὶ ζῴῳ, ὁ ζῶον μὴ παντὶ ἀνθρώπῳ ὑπάρχει.

Αὖτη μὴ οὖν κοινὴ αἰτία. ἤγουν κοινωνοῦσιν οἱ καθόλου συλλογισμοὶ καὶ οἱ μερικοὶ καταφατικοὶ, καὶ δὸ πλείονα σωάγουσι συμπέρασματα. ἐκ γὰρ τῆς περιοχῆς τοῦ ἐλαττόνος ὅρου, ἕτερον σωάξεις συμπέρασμα καὶ ἐκ τῆς περιοχῆς τοῦ μέσου ἕτερον. πλὴν πάντα τὰ συμπέρασματα σωαχθήσονται, εἰ μὴ τῷ α σχήματι, διὰ τοῦ αὐτοῦ σχήματος τοῦ α. δι' οὗ καὶ ὁ α συλλογισμός. λάβε τὸ α ὄσιον. τὸ γ ἔμψυχον. ὁ ἀόσθητικόν. ὁ β λογικὸν καὶ τὸ δι' αὐθρωπον. ὁ μὴ α συλλογισμός ὅτιν ὅτι ἡ ὄσια παντὶ ἐμψύχῳ. τὸ ἔμψυχον παντὶ λογικῷ. καὶ ἡ ὄσια παντὶ λογικῷ ὅτος μ. ὅτιν ὁ α συλλογισμός. ἐπεὶ δὲ ὁ ἐλάττων ὅρος ὁ λογικὸν περιέχει τὸν ἄνθρωπον, σωάξεις ἐκ τῆς περιοχῆς ἕτερον συμπέρασμα. ἡ οὐσία παντὶ λογικῷ. ὁ λογικὸν παντὶ ἀνθρώπῳ. ἡ ὄσια ἄρα παντὶ ἀνθρώπῳ. ἀλλὰ καὶ ὁ μέσος ὅρος ὁ ἔμψυχον περιέχει ὁ ἀόσθητικόν. καὶ σωάξεις ἄλλο συμπέρασμα. ἡ οὐσία παντὶ ἐμψύχῳ. ὁ ἔμψυχον παντὶ ἀόσθητικῷ. ἡ ὄσια ἄρα παντὶ ἀόσθητικῷ. ὁμοίως καὶ ἀπὸ τοῦ ἀποφατικοῦ, πλείονα συμπέρασματα σωαχθήσονται. καὶ ὁ μὴ α ἐστὶν ὅτος. ὁ ἀόσθητικὸν ὀδενὶ αἰσθάνεται, ὁ αἰσθάνεται παντὶ λίθῳ. ὁ ἀόσθητικὸν ἄρα ὀδενὶ λίθῳ. ἐπεὶ δὲ ὁ λίθος περιέχει τὸ μαγνῆτιν, σωάξεις ἕτερον συμπέρασμα οὕτως. τὸ ἀόσθητικὸν ὀδενὶ λίθῳ. ὁ λίθος πᾶσι μαγνήτιδι. καὶ τὸ ἀόσθητικὸν ἄρα ὀδεμιᾷ μαγνήτιδι. ἐπεὶ δὲ ὁ μέσος ὅρος ὁ αἰσθάνεται περιέχει ὁ ἄψυχον, σωάξεις ἄλλο συμπέρασμα, τὸ ἀόσθητικὸν, ὀδενὶ αἰσθάνεται. ὁ αἰσθάνεται παντὶ ἀψύχῳ. καὶ ὁ ἀόσθητικὸν ὀδενὶ ἀψύχῳ. εἰ δὲ τῷ β σχήματι καὶ ᾧ γ, ὀδὲ διὰ τοῦ αὐτοῦ σχήματος. σωάγεται πάντα τὰ συμπέρασματα. ἀλλὰ δι' ἄλλων καὶ ἄλλων. οἷον σωήχθη. εἰ δὲ τοῦ τρῴ σχήματι ὁ λίθος ὀδενὶ αἰσθρώπῳ διὰ μέσου τοῦ ζῴου. ὁ δὲ περιεχόμενον ὑπὸ τοῦ ἐλάττονος ὅρου τοῦ αἰθρώπου. ἤγουν ὁ γραμματικὸν, σωαχθήσεται εἰ ἀ σχήματι, ὅτως. ὁ

Nullum insensile sensile
Omnis lapis insensilis
Nullus lapis sensilis

Ex contento sub medio
Nullus lapis sensilis
Omnis magnes lapis
Nullus magnes sensilis

Ex contento sub medio
Nullum insensile sensile
Omne animatum insensile
Nullum animatum sensile

Nullus lapis animal
Omnis homo animal

ibrit & fol.

conuersione parti
laris negatiua

ibitatio

ὑστία
ἔμψυχον
αἰσθητικόν
λογικόν
ὄνος

animatu. S
rationale animatum
me rationale. S
Ex contento sub medio
me rationale sub
mnis homo ÷ rōalis
is homo substantia
me animatu substantia
me sensile animatum
me sensile substantia

Nullus homo lapis
Omnis grāmaticus hō
Nullus grāmaticus lapis

Nullum animal lapis
Omne rationale est animal
Nullum rationale est lapis

dentis syllogismi

Nullus lapis
Nullum animal
Omnis ho am
Nullum. β. est
Omne. γ. est
Nullum. γ. est
α. ζωον
β. λίθος
γ.
ἐ. λογικὸν
τοῦ. α. 1. α
lis

λίθος ὀδενὶ αἰθρώπῳ. ὁ αἴθραπος παντὶ γραμματικῷ. καὶ ὁ λίθος ἄρα ὀδενὶ γραμματικῷ. ὡσαύτως καὶ τὸ λογικὸν τὸ περιεχόμενον ὑπὸ τοῦ μέσου τοῦ ζῴου. εἰ πρώτῳ σχήματι συναχθήσεται οὕτως. ὁ λίθος ὀδενὶ ζῴῳ. ἀπιγρέφει γὰρ ἢ οὐσίας πρὸς ἑαυτῷ. τὸ ζῶον παντὶ λογικῷ. καὶ ὁ λίθος ἄρα ὀδενὶ λογικῷ. Ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου σχήματος ἔσται μὴ συλλογισμὸς τοῦ ὑπὸ τὸ συμπέρασμα μόνον. ἤγουν τοῦ περιεχομένου ὑπὸ τοῦ συμπεράσματος ἔσται συλλογισμὸς ἐκ προτάσεως ἀποδεδειγμένης διὰ συλλογισμοῦ. ὁ γὰρ λίθος ὀδενὶ αἰθρώπῳ ἢ μείζων πρότασις, συμπέρασμα ἐν τοῦ δευτέρου σχήματος. παντὶ ὃ συμπέρασμα ἀποδεδείκται διὰ συλλογισμοῦ. Τοῖς δὲ περιεχομένοις ὑπὸ τοῦ μέσου. ἤγουν τὸ δὲ συμπέρασμα τῶν περιεχομένων ὑπὸ τοῦ μέσου ὅρου τοῦ α. τὸ ὅτι ὁ λίθος ὀδενὶ λογικῷ, συνήχθη ἀπὸ μείζονος προτάσεως τῆς ὅτι ὁ λίθος ὀδενὶ ζῴῳ, ὃ προαποδέδεικται διὰ συλλογισμοῦ, ἀλλὰ αἰκαποδείκτος ἐλήφθη. καὶ τοῦ γε τὸ β ἤγουν ὁ λίθος, ὀδενὶ ὑπέρχει τῷ ε. ἤγουν τῷ λογικῷ. διότι τὸ λογικὸν ὑπὸ τὸ α ἐστιν. καὶ ἐπεισὴ τὸ β ἀποφάσκεται τοῦ α ἤγουν τοῦ ζῴου, ἀποφανθήσεται καὶ τοῦ ε ἤγουν τοῦ λογικοῦ, ἀλλ' ὅτι τὸ β ὀδενὶ ὑπέρχει τῷ γ. ἀπεδείχθη διὰ συλλογισμοῦ τοῦ β σχήματος. ἡ συμπέρασμα τοῦ τὸ ὅτιν ἤγουν τοῦ δευτέρου σχήματος. ὅτι τὸ β ὀδενὶ τῷ γ. Μείζων δὲ πρότασις ἐλήφθη τοῦ συμπεράσματος. τοῦ ὅτι ὁ λίθος ὀδενὶ γραμματικῷ. ὅτι δὲ τὸ β ὀδενὶ ὑπέρχει τῷ α. ὅπερ ἐστὶ μείζων πρότασις. τοῦ ὅτι ὁ λίθος ὀδενὶ τὸ ε ἤγουν τῷ λογικῷ. αἰκαποδείκτος ὅτιν. ὥστε σωήχθη τὸ β μηδενὶ ὑπέρχειν τῷ ε, ὃ διὰ τοῦ συλλογισμοῦ ἤγουν ἐκ ἀπὸ τινος προτάσεως ἀποδεδειγμένης διὰ συλλογισμοῦ. ὧν δὲ τῶν μερικῶν συλλογισμῶν τῶν μὴ περιεχομένων ὑπὸ τοῦ συμπεράσματος, ὀδὲν αἰναγκαῖον συμπέρασμα συνάγεται. διότι ὀδὲ συλλογισμὸς ἐγένετο. διὰ τὸ εἶναι τῷ μείζονα πρότασιν μερικῷ. τῶν δὲ περιεχομένων ὑπὸ τοῦ μέσου, ἔσται συλλογισμός, πλὴν ὃ διὰ τοῦ συλλογισμοῦ. ἤγουν ὃ διὰ προτάσεων ἀποδεδειγμένης τινὸς συλλογισμοῦ, σωάγεται τὸ συμπέρασμα τῶν περιεχομένων ὑπὸ τοῦ μέσου. ὥστε ἢ ὅ δεῖ ἐκεῖ ἤγουν ὧν τῶν καθόλου συλλογισμῶν ἔστι, τοῦ ὑπὸ τοῦ μέσου περιεχομένου σωαχθέν συμπέρασμα ὃ ἀποδεδειγμένης προτάσεως, καὶ λοιπὸν ὀδὲ ὧν τῶν μερικῶν συλλογισμῶν. ὀδὲ ἐπ' ἐκείνων καθόλου ὃ ἀποδεδειγμένης προτάσεως σωεπεράνθη τὸ συμπέρασμα τοῦ περιεχομένου ὑπὸ τοῦ μέσου καὶ ὧν τῶν μερικῶν ἄρα συλλογισμῶν ὃ ἀποδεδειγμένης προτάσεως σωαχθήσεται ὁ συμπέρασμα τοῦ περιεχομένου ὑπὸ τοῦ μέσου. Εἰ μὴ οὖν οὕτως ἔχειν ὥστ' ἀληθῆς εἶναι. Ἐπεισὴ ὁ ἐξ ψευδῶν προτάσεων ἀληθὲς σωάγειν συμπέρασμα τοῦ ὅτι γίνεται ὁ συλλογισμὸς ἀλλ' ὀ διότι. ὁ δὲ ἀποδεικτικὸς συλλογισμὸς τοῦ διότι ἐστὶ, λοιπὸν αἱ ψευδεῖς προτάσεις κἂν ἀληθὲς συμπέρασμά ποτε συνάγωσι, περεμποδίζουσι ὃν ἀποδεικτικὸν συλλογισμὸν, ὥστε σωάξει συμπέρασμα τοῦ διότι. καὶ διὰ τοῦ τὸ διδάσκει ὁ ἐκ ψευδῶν προτάσεων σωάγεσθαί ποτε συμπέρασμα ἀληθὲς, ἵνα ἀποδεικτικῶς συλλογιζόμενος, πρῆς ὁ μὴ λαμβάνων προτάσεις ψευδεῖς. γίνωσκε δὲ ὅτι ὃ ἐξ ἀληθῶν προτάσεων ἀεὶ ἀληθὲς σωάγεται συμπέρασμα. ἐκ δὲ ψευδῶν, ποτὲ ἀληθὲς. ποτὲ ὁ ψευδὲς σωάγεται συμπέρασμα. ἢ δὲ ὁ συμπέρασμα ὅτι ψευδὲς, αἰάγκη καὶ ψευδεῖς εἶναι τὰς προτάσεις. ὃ ὧν σωήχθη. ἤγουν ὁ συμπέρασμα ὅτιν ἀληθὲς. ἔστι μ. οὖν ὅτως ἔχειν ἤγουν ἀληθεῖς εἶναι τὰς προτάσεις, ὃ ὧν σωήχθη. ἔστι δὲ, ὥστε ἤγουν ἢ πολλάκις ἢ ὠὶ ψευδεῖς, ἢ πολλάκις ἢ μία ἐστὶν ἀληθὴς ἢ δὲ ἑτέρα ψευδής. ὁ δὲ ἐκ ψευδῶν προτάσεων συμπέρασμα σωαγόμενον, ἢ ἀληθὲς ὅτιν ἢ ψευδὲς ὃ αἰάγκης. Οταν μ. ὁ μέσος ὅρος ἐκ ἔστιν ὁ ὁρισμὸς τοῦ μείζονος ἄκρου, τότε γίνεται συλλογισμὸς τοῦ ὅτι οἷον ὁ ἄνθρωπος ὀρθοπεριπατητικὸν, λογικὸν. πᾶς ἄρα ἄνθρωπος λογικός. καὶ ὅτι μὴ ὁ ἄνθρωπος λογικὸς σωήξας. διὰτι ὁ λογικὸς ὀσωήξας. ὃ γὰρ τὸ ὀρθοπεριπατητικὸν ἄπον ἐστὶ τοῦ εἶναι τὸν ἄνθρωπον λογικόν. ἢ δ' ἔτοις ὅτως ὁ ἄνθρωπος λόγῳ χρᾶται. πᾶς ὁ λόγῳ χρώμενος λογικός. πᾶς ἄρα ἄνθρωπος λογικός. τὸ διὸ ἤγουν τὸν αἰτίαν ἀπέδωκας, τοῦ εἶναι τὸν ἄνθρωπον λογικόν. ὁ γὰρ μέσος ὅρος, ὁ ὁρισμὸς ὅτι τοῦ λογικοῦ. ὅτι ὁ ὄξ ἀληθῶν προτάσεων ἀληθὲς συμπέρασμα σωάγεται, δῆλόν ὅτιν. ἐκ πούτου. καὶ πρὸς ἀποδεῖξιν τοῦ ῥηθέντος, λαμβάνει ὁ μὴ α, αὐτὶ δύο προτάσεων. καὶ ὡς ἡγούμενον. ὁ δὲ β' ὡς συμπέρασμα καὶ ἑπόμενον. ὥσπῆ καὶ ὁ ἄνθρωπος ὅτιν ἡγούμενον. ὁ δὲ ζῶον ἑπόμενον. καὶ ὥσπῆ ἀνθρώπου ὄντος, ὄξ ἀνάγκης ἐστὶ καὶ ζῶον. ζῶν δὲ μὴ ὄντος, ὀδὲ ἄνθρωπος ἔσται. οὕτω καὶ ἢ μὴ τὸ α ἐστὶν. ἤγουν αὖ α προτάσεις ὅσιν ἀληθεῖς. αἰάγκη καὶ ὁ β'. ἤγουν τὸ συμπέρασμα εἶναι ἀληθὲς. τοῦ δὲ β' μὴ ὄντος, πυτέστι τοῦ συμπεράσματος ὄντος ψευδοῦς, αἰάγκη καὶ ὁ α ἤγουν τὰς προτάσεις εἶναι ψευδεῖς. ἢ ἄρα αἱ προτάσεις ἀληθεῖς, αἰάγκη καὶ τὸ συμπέρασμα ἀληθὲς εἶναι. ἢ δέ τις σύστασιν λέγων ὄξ ἀληθῶν προτάσεων ψευδὲς συμπέρασμα γίνεσθαι, συμβήσεται τὸ ἄλο καὶ οὐ συμπέρασμα, ἅμα καὶ εἶναι καὶ μὴ εἶναι. ἤγουν καὶ ἀληθὲς καὶ ψευδὲς εἶναι. ἀληθὲς μὴν κατὰ τὴν ὑπόθεσιν τὴν ὅτι ὄξ ἀληθῶν ἀληθὲς συμπέρασμα σωάγεται ψευδὲς διὰ τὴν σύστασιν τοῦ διῃνεκοῦς ὄξ ἀληθῶν ψευδὲς σωάγεσθαι συμπέρασμα. ἢ δὲ καὶ εἴπον ὅτι τοῦ α ὄντος ὄξ αἰάγκη συμβαίνειν ὁ β', μὴ ὑπολάβῃ τίς ὅτι ὁ α αὐτὶ οὗ ὁρκῆ μιᾶς προτάσεως ἔλαβον. ἀλλ' αὐτὶ β' προτάσεων. εἴπε λαμβάνει ἀληθεῖς προτάσεις ἡ συλλογίζεται ἀληθὲς συμπέρασμα. ὁ μὴ α παντὶ ᾧ τὸ β' ἤγουν παντὶ ἀληθῶς ὑπέρχει τῷ β'. ὁ δὲ β' ἀληθῶς ὑπέρχει παντὶ ᾧ ὁ γ' ἤγουν παντὶ τῷ γ'. καὶ τὸ α ἄρα ἀληθῶς ὑπέρξει παντὶ ᾧ ὁ γ' ἤγουν

παντὶ τῷ γ'. καὶ οὐ δυνατὸν τοῦτο τὸ α' γ', ψευδὲς εἶναι. ἵνα μὴ τὸ ἄμφω καὶ ἀληθὲς καὶ ψευδές. ἀλη-
θὲς μὲν ὅτι ἀληθῶν συναχθέν. ψευδὲς δὲ κατὰ τινὰ συνθεσιν. τὸ γὰρ α' τὸ εἶναι ὅπερ ἐλέ-
φθη ὡς εἰς ὅρος, κατά τινα αὐτὴ δύο προτάσεων. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν στερητικῶν συλλογισμῶν ἐὰν αἱ
προτάσεις ἀληθεῖς, καὶ τὸ συμπέρασμα ἀληθὲς ἔσται. οἷον, ὁ λίθος οὐδενὶ ζῴῳ. τὸ ζῷον παντὶ ἀνθρώπῳ.
καὶ ὁ λίθος οὐδενὶ ἀνθρώπῳ. τούτοις δὲ οὐχ ὁ πότερος ἔτυχεν. ἀλλὰ τῆς β' ἤγουν τῆς ἐλάττονος. ἐὰν
γὰρ ἡ μείζων πρότασις ἦ διόλου ψευδής, ἡ δὲ ἐλάττων διόλου ἀληθὲς, καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσται ψευ-
δές. διὰ τὸ τὴν μείζονα περιέχειν τὴν ἐλάττονα. ἐὰν δὲ ἡ μείζων ἦ διόλου ἀληθὴς ἡ δὲ ἐλάττων διό-
λου ψευδής, ἔσται τὸ συμπέρασμα ἀληθὲς, διὰ τὴν ἄλλην αἰτίαν. ἐὰν δὲ λαμβάνωνται αἱ προτάσεις
οὐ διόλου ψευδεῖς. ἀλλὰ κατά τι. κἂν τε αἱ δύο ὦσι ψευδεῖς κατά τι. κἂν τε ἡ μείζων ἐστὶ κατά τι ψευ-
δὴς, ἡ δὲ ἐλάττων διόλου ἀληθὴς, τὸ συμπέρασμά ὄφειν ἀληθές. κἂν ἡ μείζων ἐστὶ διόλου ἀληθὲς. ἡ δὲ
ἐλάττων κατά τι ψευδής, καὶ οὕτω τὸ συμπέρασμα ἀληθές. καὶ ὁ μὲν ἀριστοτέλης λαμβάνει ψευδεῖς
προτάσεις. καὶ συνάγει ἀληθὲς συμπέρασμα. λεκτέον δὲ ὅρους ὧν συμπλεκομένων ψευδῶς, ψευδὲς συ-
νάγεται συμπέρασμα. οἷον, ὁ λίθος παντὶ ἀνθρώπῳ. ὁ ἄνθρωπος παντὶ ἵππῳ. καὶ ὁ λίθος ἄρα παντὶ
ἵππῳ. λέγω δὲ ὅλῳ ψευδεῖ τῷ ἐναντίαν. ἐναντίως αἰτίκαται ὡς ἔμαθες. ἢ πῶς καὶ ἡ οὐσία. ὥστε
εἰ ἀληθὴς ἡ οὐσία, ὡς τὸ ζῷον οὐδενὶ λίθῳ, τὸ παντὶ ψεύδεται. καὶ εἰ τὸ παντὶ ἀληθεύει. ἡ ἐναντία ἡ οὐ-
σία, ψεύδεται διόλου. ἡ δὲ γυμνάσια αὕτη θεωρέσθω ἐπὶ τῆς ἀναγκαίας καὶ ἀδιαφόρου ὕλης. ἐπὶ δὲ
τῆς ἐνδεχομένης, ψεύδεται καὶ ἡ πῶς καὶ ἡ οὐσία. ὥστε ἐὰν ὁ λίθος οὐδενὶ λευκῷ ψεύδεται, οὐκ ἀλη-
θεύει τὸ παντί. ἀλλὰ τινί. εἰ δὲ λάβῃς ὅτι τὸ ζῷον παντὶ λευκῷ. ψεύδεται, καὶ ἡ ἐναντία ἡ οὐ-
σία. ἡ δὲ οὐ πῶς ἀληθεύει. διόν, ὅσα τῷ ἄλλου γένους εἶδη μὴ ὑπάλληλα. ἤγουν εἰ λάβῃς τὸ β', ἵππον.
τὸ δὲ γ' ἀνθρωπον. ἃ ἐστὶν εἴδη ἀδικώτατα καὶ μὴ ὑπάλληλα τῷ α' ἤγουν τῷ ζῴου. οἷον τοῖς ὄφεσι ἄλλου
γένους εἶδεσι τὸ ἕτερον γένος. ἡ μουσικὴ καὶ ἡ ἰατρικὴ εἴδη εἰσὶ ἀδικώτατα, ἄλλο γένος. ἤγουν τῆς ἀδι-
κίας. ἤγουν τῷ ζῴου. ἡ φρόνησις ὑπάρχει τινὶ ἕξει θεωρητικῇ. ἤγουν ἀδικίᾳ τινὶ θεωρητικῇ. τῶν γὰρ
ἀδικιῶν αἱ μὲν ἀδικίαι πρακτικαί. ὡς αἱ ἠθικαί. αἱ πολιτικαί. καὶ αἱ οἰκονομικαί. ἐφ' ὅσον οὐκ ἀνάγκη
γνῶναι μόνον ἃ διαπέπονται περὶ ἀρετῶν. ἢ ἠθικῶν. ἢ πολιτικῶν. ἢ οἰκονομικῶν. ἀλλὰ καὶ πράττειν
ἁπλῶς. θεωρητικαὶ δὲ ὡς ἡ φυσικὴ ἀκρόασις. τὸ περὶ ψυχῆς. τὸ περὶ οὐρανοῦ. ἡ γεωμετρία. ἡ ἀστρονομία.
τὰ μετέωρα. ἡ μουσική. ἐφ' ἃς ἀνάγκης μόνον γνῶναι τὰ παρ' ἄλλων διαπεπόμενα. οὐ μὴν δὲ καὶ πρά-
ξαι πεῦπε. ὅτι μὴν ὁ οὐρανὸς σφαιροειδής. ἢ ὅτι ἡ ψυχὴ ἀθάνατος. γνῶναι μέντοι ἀπαιτούμεθα.
οὐ μέντοι γε δὲ καὶ ψυχὴν ποιῆσαι. ἢ οὐρανόν. ἐπὶ μὴν ὅλῳ τινῶν θεωρητικῶν ἐπιστημῶν, οὐ χρεία φρο-
νήσεως. ὅθεν καὶ ὁ ἀριστοτέλης εἰς τοῖς ἠθικοῖς φησιν. νέον μὴν φιλόσοφον ἔστι ἰσθὲν. φρόνιμον δ' οὔ. ἡ
γὰρ φρόνησις ἐπὶ γίνεται, ἐκ τῶν ἰσθὲν πολλὰ πράγματα. καὶ διατῶν γὰρ γέρουσι μᾶλλον προσήκει
ἐπὶ δὲ τῆς ἀχρονομίας θεωρεῖται ἡ φρόνησις ἐπὶ τοῖς μετρχρομένοις ἄλλῳ. διόπ ἐκ πολλοῦ παρατη-
ρημάτων αὐτὴ συνέστηκε. πολλάκις δὲ ἰδόντες οἱ ἀχρονόμοι τόνδε τὸν ἀστέρα ἐπιτέλειον ἀπατέλαντα
καὶ δυόντα περὶ μέσας νύκτας. καὶ αὖθις ἕτερον κατὰ τὸ μεσαίπατον τῆς νυκτὸς ἀπατέλαντα κῇ ὡς
ὁ ἥλιος κατὰ τὴν ἀρχὴν τῶν ἔαρος εἰ τῇ κειῷ ὄθι, καὶ ἐκδιασθχεῖ ἀλλήλοις τὰς παρατηρήσεις. τού-
τας παραπεμψάμενοι, οὕτω περὶ αὐτῶν ἐδίδαξαν. τὸ ζῷον οὐδενὶ ἀριθμῷ. ἀριθμὸν νοητέον εἰ τοῦτο
μὴ τὰ ἀριθμητὰ πράγματα. εἴπη γὰρ τούτων θεωρεῖται τὸ ζῷον. ὁ γὰρ ἄνθρωπος καὶ ὁ ἵππος καὶ ὁ
βοῦς ἀριθμοί ἔσιν ὡς ἀριθμητά. ἀλλὰ δὲ εἰ τῇ ψυχῇ ἀριθμόν. δυάμειν γὰρ ἔχομεν εἰ ἑαυτοῖς ἀριθ-
μεῖν. ὥστε ἀριθμὸς λέγεται καὶ τὰ ἀριθμητὰ πράγματα. καὶ ὁ προφορικὸς λόγος, ὁ ἀριθμῶν τὰ πράγ-
ματα. καὶ ἡ δυάμεις τῆς ψυχῆς. καθ' ἣν πεφύκαμεν ἀριθμεῖν. λευκῷ δέ τινι αἰτεῖ τὸ ἐπεῖν τὸ ζῷον οὐ
παντὶ λευκῷ. ἀπὸ γὰρ τῆς οὐσίας καὶ τὶς τὸ οὐ πῶς σωάγεται, εἴπε τὸ ζῷον τινὶ λευκῷ. ἢ γὰρ τὶς κῇ οὐ
πῶς ἐπὶ τῆς εἰδεχομένης ὕλης, ἰσοδυναμοῦσιν. λοιπὸν δὲ ὅτι ὅταν οὕτως ἔχῃ, δύο πρὸς ἄλληλα. Διό-
δάξας ὅτι ψευδῶν οὐσῶν τῶν προτάσεων ποτὲ μὲν ἀληθὲς συμπέρασμα σωάγεται. ποτὲ δὲ ψευδές.
ἀληθῶν δὲ οὐσῶν τῶν προτάσεων ἐξ ἀνάγκης ἀληθὲς εἶναι συμπέρασμα σωάγεται. τῶν δὲ συμπε-
ράσματος ὄντος ψευδοῦς, ἐξ ἀνάγκης καὶ αἱ προτάσεις ψευδεῖς ἔσιν. ἀληθοῦς δὲ ὄντος, οὐδέχεται τὰς
προτάσεις. ἀληθεῖς ἢ ψευδεῖς εἶναι. νῦν λέγει καὶ τινὶ αἰτίαν δι' ἣν τοῦτο οὕτω γίνεται. αἰτία δὲ ὅτι
τούτω, τὸ τὰς προτάσεις ἐπέχειν ἤγον ἡγούμενον καὶ τὸ συμπέρασμα ἤγον ἑπομένον. ὅταν δὲ δύο λη-
φθῶσιν. ὧν τὸ μὲν ἡγούμενόν ὄθι. τὸ δὲ ἑπόμενον, οἷον ἄνθρωπος καὶ ζῷον. ἀνθρώπου μὲν γὰρ ὄντος, ὄθι
ἀνάγκης καὶ ζῷόν ὄθι. μὴ ὄντος δὲ ἀνθρώπου, οὐκ ὄθι ἀνάγκης ζῷόν ὄθιν. ἀλλ' οὐδέχεται εἶναι ζῷον κῇ
μὴ εἶναι. εἴ γὰρ τὸ μὲν ὄν ἄνθρωπος. λιφθεὶν εἶναι ἵππος. ἢ βοῦς. ἔσαγεται λοιπὸν καὶ τὸ ζῷον εἶναι. εἴ δὲ
τοῦτο λιφθεὶν λίθος ἢ ξύλον, οὐκ ἔσαγεται καὶ τὸ ζῷον εἶναι. καὶ πάλιν ζῴου ὄντος, οὐδέχεται εἶναι
ἄνθρωπον ἢ ἄλλό τι τῶν ἔσων. ζῴου δὲ μὴ ὄντος, ὄθι ἀνάγκης οὔτ' ἄνθρωπος ἔσται οὔτ' ἄλλό τι τῶν ἔ-
σων. ἄπτον δὲ τὸ οὕτως ἔχειν τὰς προτάσεις καὶ τὰ συμπέρασματα, ὅπ αἱ μὲν προτάσεις ἔσιν ὡς ἡ-
γούμενοι. τὸ δὲ συμπέρασμα ὡς ἑπόμενον. ὅταν δὲ οὕτως ἔχῃ δύο πρὸς ἄλληλα ὡς τὸ μὲν εἶναι ἡ-
γούμενον τὸ δ' ἑπόμενον, ἀνάγκη θατέρου ὄντος ἤγουν τοῦ ἡγουμένου. τῶν προτάσεων δηλονότι ὄσῶν

ἀληθῶν

fa qre ex uerij, necessa sequatur uerũ, ex fal uitem aliquando uerj quando falsum. —

ἀληθῶν ἐξ ἀνάγκης εἶναι τὸ ἕτερον ἤγουν τὸ συμπέρασμα ἀληθές. τούτου δὲ μὴ ὄντος ἤγουν τῆς δὲ
συμπεράσματος ὄντος ψευδοῦς. οὐδὲ θάτερον ἔσται. ἤγουν οὐδὲ αἱ προτάσεις ἔσιν ἀληθεῖς. ὄντος δὲ τῆς
συμπεράσματος ἀληθοῦς, οὐκ ἀνάγκη εἶναι θάτερον. ἤγουν οὐκ ἀνάγκη εἶναι τὰς προτάσεις ἀληθεῖς.
ἀλλ' οὐδέχεται ἢ ἀληθεῖς ἢ ψευδεῖς εἶναι. τῆς δ' αὐτῆς ὄντος καὶ μὴ ὄντος ἤγουν τῶν προτάσεων οὐσῶν
ἀληθῶν ἢ ψευδῶν. ἀδύνατον ἐξ ἀνάγκης εἶναι, τὸ ἄμφω. ἤγουν ἀληθὲς συμπέρασμα. ἀλλ' εἰ μὲν αἱ προ-
τάσεις ἀληθεῖς, ἐξ ἀνάγκης ἔσται καὶ τὸ συμπέρασμα ἀληθές. εἰ δ' αἱ προτάσεις ἔσι ψευδεῖς, οὐκ ἐξ ἀνάγ-
κης ἐστὶ τὸ συμπέρασμα ἀληθές. διὰ τὸ ἐκ ψευδῶν προτάσεων οὐδέχεσθαι ἢ ἀληθὲς ἢ ψευδὲς συνάγε-
σθαι συμπέρασμα. λέγω δὲ οἷον τῆς α' ὄντος λευκοῦ. ἤγουν τῶν προτάσεων οὐσῶν ἀληθῶν, ἐξ ἀνάγκης
καὶ τὸ β'. ἤγουν τὸ συμπέρασμα ἔσται ἀληθές. τῆς δὲ α' μὴ ὄντος λευκοῦ ἤγουν τῶν προτάσεων οὐσῶν
ψευδῶν, ἀδύνατον εἰπεῖν τὸ β'. ἤγουν τὸ συμπέρασμα ἐξ ἀνάγκης εἶναι ἀληθές. ἀλλ' ὅτι οὐδέχεται ἢ
ἀληθὲς εἶναι ἢ ψευδές. Ὅταν γὰρ τοῦδι ὄντος λευκοῦ τῆς α'. Εἰπὼν τὴν αἰτίαν δι' ἣν τὸ συμπέρασμα
τος ὄντος ἀληθοῦς οὐκ ἐξ ἀνάγκης αἱ προτάσεις ἀληθεῖς ἔσιν. ἀλλ' οὐδέχεται ταύτας ἀληθεῖς ἢ ψευ-
δεῖς εἶναι. τῶν δὲ προτάσεων οὐσῶν ἀληθῶν, ἐξ ἀνάγκης ἐστὶ καὶ τὸ συμπέρασμα ἀληθές. καὶ τὰ λοιπὰ
ἃ ἀνωθεν ἐτεχνολογήσαμεν, νῦν δείκνυσι ταῦτα καὶ διὰ τοῦ ἐκφρίων συλλογισμοῦ. ἐκτεθεῖν δὲ λέγε-
ται συλλογισμὸς, ὁ ἐκτεθεὶς ὑποθέσεων σωαγόμενος. τῆς γὰρ α' ὄντος λευκοῦ ἤγουν ἀληθῶν οὐσῶν
τῶν προτάσεων ἀνάγκη τοῦδι τὸ β' ἤγουν τὸ συμπέρασμα εἶναι μέγα. τουτέστιν ἀληθὲς μεγάλα δὲ ὄν-
τος τῆς β'. ἤγουν τῆς συμπεράσματος ὄντος ἀληθοῦς, εἰ τὶς εἴποι τὸ γ' μὴ λευκὸν ἀνάγκη εἶναι. ἤγουν
τὰς προτάσεις εἶναι ψευδεῖς. ἐξ ἀνάγκης, συμβαίνει ἀδύνατόν τι. ἤγουν τὸ εἰ τὸ α λευκόν. τουτέστιν εἰ
ἀληθεῖς αἱ προτάσεις εἰσὶ, τὸ δὲ γ' μὴ εἶναι λευκὸν ἤγουν συμβήσεται τὰς προτάσεις εἶναι ψευδεῖς
ὅπερ ἄτοπον. σωηχθὲν δὲ τοῦτο τὸ ἄτοπον, ἐκ τῆς ὑποθέναι ὅτι τῆς συμπεράσματος ὄντος ἀληθοῦς,
ἀνάγκη τὰς προτάσεις εἶναι ψευδεῖς. καὶ ἐπεὶ ἄτοπόν τι σωάγεται ἐκ τῆς τοιαύτης ὑποθέσεως, καὶ
λῶς ἄρα ἔφθη διδάξαι ὅτι τῆς συμπεράσματος ὄντος ἀληθοῦς οὐδέχεται τὰς προτάσεις ἀληθεῖς
εἶναι ἢ ψευδεῖς. καὶ ὅταν δύο ὄντων θάτερον μὴ ὄντος ἤγουν τῶν προτάσεων οὐσῶν ἀληθῶν, ἀνάγ-
κη θάτερον εἶναι. ἤγουν τὸ συμπέρασμα, ἀληθὲς. τούτου δὲ μὴ ὄντος. ἤγουν τοῦ δὲ συμπεράσματος
ψευδοῦς ὄντος, ἀνάγκη τὸ α μὴ εἶναι. ἤγουν τὰς προτάσεις εἶναι ψευδεῖς. ὅτι δὲ τῆς συμπεράσματος
ὄντος ψευδοῦς αἱ προτάσεις ἐξ ἀνάγκης εἰσὶ ψευδεῖς, δείκνυσι διὰ τῶν ἐκτεθεὶν συλλογισμοῦ καὶ φησί.
τῆς β' μὴ ὄντος μεγάλου. ἤγουν τῆς συμπεράσματος οὐκ ὄντος ἀληθοῦς, τὸ α οὐχ οἷόν τε λευκὸν εἶναι.
ἤγουν αἱ προτάσεις οὐκ εἰσὶν ἀληθεῖς. τῆς δὲ α μὴ ὄντος λευκοῦ. ἤγουν τῶν προτάσεων οὐσῶν οὐκ ἀλη-
θῶν. εἰ τὶς εἴποι ἀνάγκη τὸ β' μέγα εἶναι ἤγουν τὸ συμπέρασμα ἀληθὲς εἶναι, συμβαίνει ἀδύνατόν τι.
ὅπ τῆς β' μεγάλου μὴ ὄντος. ἤγουν τῆς συμπεράσματος ὄντος ψευδοῦς, αὐτὸ τὸ β' ἤγουν τὸ συμπέ-
ρασμα εἶναι μέγα τουτέστιν ἀληθὲς ἐξ ἀνάγκης. καὶ ἐπεὶ ἀδύνατόν τι σωάγεται, ἐκ τῆς ὑποθέναι
ὅπ τῶν προτάσεων οὐκ ἀληθῶν οὐσῶν, ἐξ ἀνάγκης εἶναι τὸ συμπέρασμα ἀληθὲς, καὶ λῶς ἄρα καὶ αὐ-
τὸς ἐδίδαξε. ὅπ τῶν προτάσεων οὐκ οὐσῶν ἀληθῶν, οὐδέχεται τὸ συμπέρασμα ἀληθὲς ἢ ψευδὲς
εἶναι. ἐκ τούτου γὰρ οὐδὲν ἀδύνατον συμβήσεται.

Syllogismus ἐκ τεθῶν qd fit
α. propos
β. conclusi

Περὶ τῆς κύκλω διάξεως.

Δείξας ὁ ἀριστοτέλης πῶς ἐκ ψευδῶν προτάσεων ἐγχωρεῖ συμπέρασμα ἀληθὲς συνάγειν, νῦν
ἑτέρας ὑποθέσεως ἀρχεται. ἢ γὰρ πραγματεία ἥδε ἓς διάφορα κεφάλαια κατακερματίζε-
ται. διὰ τέσσαρα οὗ πρὸς τὴν κύκλῳ διάξεως. παρεμπεσιτικὴ γὰρ αὕτη τῇ ἀπὸ διάξεις. ἢ γὰρ ἀπὸ διάξεις, ἄλ-
λα ἔχει τὰ αἴτια. καὶ ἄλλα τὰ αἰτιατά. τὰ μὲν κατηγορούμενα λαμβάνουσα καθολικώτερα. τὰ δ'
ὑποκείμενα μερικώτερα. ἢ δὲ κύκλω διάξεις, τὰ ἄμφω λαμβάνει καὶ αἴτια καὶ αἰτιατά. ἴσους ἔχουσα
καὶ τοὺς κατηγορουμένους καὶ ὑποκειμένους καὶ ἀλλήλους ἀντιστρέφοντας. ἔστι δὴ ἡ κύκλω διάξεις, τὸ
λαμβάνειν τὸ ἀποδεικτικὸν συμπέρασμα, καὶ μίαν τῶν κειμένων προτάσεων ἀντεστραμμένως, κῇ συμ-
πράνειν τὴν λοιπὴν. νῦν μὲν τὴν μείζονα, διὰ τῆς συμπεράσματος καὶ τῆς ἐλάττονος. νῦν δὲ τὴν ἐλάτ-
τονα διὰ τῆς συμπεράσματος, καὶ τῆς μείζονος. κύκλω δὲ διάξεις καὶ διάλληλος, ταυτὸν ὄθι. κύκλω μὲν
γὰρ διάξεις λέγεται ὅτε διὰ τῆς συμπεράσματος ἐρχόμεθα ἐς τὰς προτάσεις καὶ διὰ τῶν προτάσεων
ἐς τὸ συμπέρασμα. διάλληλος δ' ὅτε ἑκατέραν δεικνύεται. εἰ δὲ τοῖς μὴ ἀντιστρέφουσιν εἰ ὅροι, ψευ-
δεῖς ἢ κύκλω διάξεις. οἷον ἡ λάβῃς οὐσίαν. ζῷον. καὶ ἄνθρωπον. ταῦτα γὰρ οὐκ ἀντιστρέφουσι πρὸς ἄλλη-
λα. καὶ ταῦτα μὲν ἱκανὰ πρὸς διόρθωσιν τῆς κύκλω διάξεως. ἐπὶ δὲ προσπειραζόμενος καὶ σαφη-
νίζων τὸ πρᾶγμα, ἐξ ἡμῶν σωάγει συμπεράσματα, τῇ κύκλω διάξει χρώμενος. εἰ μὲν γὰρ τὸ α γ'.
διὰ μέσου τῆς β'. ἕτερον δὲ τὸ α β' διὰ τοῦ συμπεράσματος καὶ τῆς ἐλάττονος προτάσεως ἀντεστραμ-
μένης. κῇ τὸ β γ' φίτον συμπέρασμα. διὰ τῆς συμπεράσματος κῇ τὴν μείζονος προτάσεως. ἐπεὶ ὁ ἡ β γ'.

ἀδιεστραμμένως ἐδείχθη πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ α β' συμπεράσματος· καὶ ἡ β' α ὁμοίως πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ β' γ' συμπεράσματος, ἀποδείξεως αὐτοῦ δέοντος αἱ αὐτοστραφεῖσαι προτάσεις· ὅτι μὲν γὰρ τὸ α παντὶ τῷ β· καὶ ὅτι τὸ β παντὶ τῷ γ', ἐδείχθη διὰ συλλογισμοῦ· οὐ μὴν τοιγε δέδεικται καὶ τὸ γ' τὸ β' παντὶ· ἤγουν τὸ β' τῷ α· καὶ διὰ τούτου γίγνονται ἡμῖν ἕτεροι δύο συλλογισμοὶ πρὸς ἀπόδειξιν τούτων καὶ ἀποτελοῦσι τὰ ὅλα συμπεράσματα ἑ· εἰ πάσι δὲ τούτοις ἡ τοῦ συμπεράσματος αὐτοστροφὴ κατελείφθη ἀναπόδεικτος· ὅτι μὲν τὸ α παντὶ τῷ γ', ἐδείχθη διὰ συλλογισμοῦ· ὅτι δὲ καὶ τὸ γ' τῷ α, οὔπω ἐδείχθη, γίνεται οὖν καὶ τούτων συλλογισμὸς καὶ ἀποτελοῦσι τὰ ὅλα συμπεράσματα ἕξ. Εἰ δ' ἡ μὲν καθόλου ἦν ἐν μέρει, ποτὲ μὲν ἔσται· ποτὲ δὲ οὐκ ἔσται· τὸ ἔσται ἢ οὐκ ἔσται, εἴρηται διὰ τὸ πινί· ὅταν μὲν γὰρ ὄντι ἡ α γ' πινί, δέδεικται διὰ τοῦ τέλους σχήματος· ὅταν δὲ ἡ μὲν α γ' παντί· ἡ δὲ β' γ' πινί, οὐ δέδεικται τὸ πινί· δεόμεθα γὰρ καὶ ἑτέρας αὐτοστροφῆς εἰς δεῖξιν· ἡ μὲν γὰρ κύκλῳ δεῖξις δέδεικται διὰ τοῦ συμπεράσματος καὶ τῆς μιᾶς προτάσεως αὐτεσταλμένως· οὕτω δὲ λαμβάνομεν οὐ συμπέρασμα τὸ β' κατὰ τοῦ γ'· ὅπερ ἐμέλλομεν δεῖξαι· ἀλλὰ μᾶλλον τὸ γ' κατὰ τοῦ β'· ὥστε οὐ δέδεικται πῶς ὅδε τὸ β' πινὶ τῷ γ', εἰ μή που αὐτοστρέψομεν καὶ εἴπομεν· ὅτι εἰ δὲ τὸ γ' πινὶ τῷ β', καὶ τὸ β' πινὶ τῷ γ'· πῶς τοῦτο γοῦν εἴρηται τὸ οὐκ ἔσται· τὸ μὲν ἔσται, ὅταν μεῖ ὄντι ἢ μείζων πινί· ἡ δὲ ἐλάττων παντί· τότε γὰρ δέδεικται ἡ α γ' σχήματι· τὸ δὲ οὐκ ἔσται, ὅτε ἡ α γ' παντί· ἡ δὲ β' γ' πινί· τὸ οὐκ ἔσται εἶπε, διὰ τὸ μὴ ὀρθῶς γίνεσθαι τὴν κύκλῳ δεῖξιν εὐταῦθα· ἀλλὰ δέεσθαι προσλήψεως ἤτοι αὐτῆς αὐτοστροφῆς·

Περὶ κύκλου·

Ἐπεὶ δὴ σκοπὸς ὅδε τῆς παρούσης πραγματείας τὸ διδάξαι τὰ παρεμποδίζοντα τὸν ἀποδεικτικὸν συλλογισμὸν, τούτου χάριν ἐδίδαξεν· ὅτι οὐ καὶ ἐκ ψευδῶν προτάσεων σωάγεται ἀληθὲς συμπέρασμα, ἀλλ' οὖν οὐ διὰ λαμβάνων τὸν ἀποδεικνύοντα, ψευδεῖς προτάσεις· διότι ὁ ἀποδεικνύων, τὸ διότι ἀποδείκνυσι· τοῦτο δὲ ὄξ ἀληθῶν σωάγεται προτάσεων· αἱ δὲ ψευδεῖς προτάσεις· εἰ καὶ ἀληθές ποτε σωαγουσι συμπέρασμα, ἀλλ' οὐ τοῦ διότι ἐστὶ τοῦτο ἀλλὰ τοῦ ὅτι· διὰ τὸ μὴ εἶναι τὸ μέσον αἴτιον τοῦ συμπεράσματος· ἀλλὰ διὰ τὸ ἐκ τῆς φύσεως τῶν ἄκρων σωαχθῆναι τὸ ἀληθές· ἡ δὲ κύκλῳ δεῖξις παρεμποδίζει πρὸς τὴν ἀπόδειξιν, διὰ τὸν ἀποδεικτικὸν ὄξ αἰτιῶν συλλογίζεσθαι· αἴτιαι γὰρ τοῦ συμπεράσματος αἱ προτάσεις· ἡ δὲ κύκλῳ δεῖξις ὄξ αἰτιατῶν· λαμβάνει γὰρ τὸ συμπέρασμα καὶ μίαν τῶν κειμένων προτάσεων, καὶ ἀποδείκνυσι τὴν ἑτέραν· τὸ σωαγόμενον συμπέρασμα, αἰτιατόν ὅστι· Τὸ δὲ κύκλῳ δεικνύειν ἐστὶ· τὸ ὄξ ἀλλήλων δείκνυσθαι· ἤγουν τὸ δείκνυσθαι τὸ συμπέρασμα ἐκ τῶν προτάσεων· καὶ τὰς προτάσεις ἐκ τοῦ συμπεράσματος· γίνεται δὲ ὅταν τὶς λάβῃ τὸ συμπέρασμα καὶ τὴν ἑτέραν πρότασιν· ἤγουν καὶ μίαν τῶν προτάσεων αὐτεσταλμένην· καὶ αὖ ἀπαλιν κατὰ τὴν κατηγορίαν· ὥστε τὸν ὑποκείμενον λαβεῖν ὡς κατηγορούμενον· καὶ τὸν κατηγορούμενον ὡς ὑποκείμενον· καὶ οὕτω δείξαι τὴν ἑτέραν πρότασιν τὴν οὖν πρώτῳ συλλογισμῷ κειμένην· διὰ δὲ λαμβάνων ὅρους αὐτεστρέφοντας· ἤγουν ὄξισάζοντας· οἷον, γελαστικὸν ἄνθρωπον· νοῦν καὶ ἀθανασίας δεκτικόν· ὅταν δὲ ὄξισάζωσιν οἱ ὅροι, τότε ἡ πᾶς οὐ πρὸς τὴν τὶς αὐτεστρέφει· ἀλλὰ πρὸς ἑαυτόν· οἷον εἰ ὁ ἄνθρωπος παντὶ γελαστικῷ, καὶ τὸ γελαστικὸν παντὶ ἀνθρώπῳ· τοῦτο δὲ οὐκ αὐτεστροφή ὅστι· ἀλλὰ λῆψις τῆς προτάσεως κατὰ τὸ αὖ ἀπαλιν· ἡ δὲ αὐτεστροφὴ, κοινωνία ἐστὶ δύο προτάσεων· κατ' ἀμφοτέρους τοὺς ὅρους, καὶ τὰ ἑξῆς· ἄλλως δὲ οὐκ ἔστιν ὄξ ἀλλήλων δεῖξαι· ἤγουν ἄλλως οὐ γίνεται, ἡ κύκλῳ δεῖξις· εἰ μὴ οὕτως ὡς εἴπομεν· ἤγουν εὐ τῷ λαβεῖν τὸ συμπέρασμα καὶ μίαν τῶν κειμένων προτάσεων, αὐτεστρόφως· καὶ οὕτω δεῖξαι τὴν ἑτέραν· εἴτε γὰρ ἄλλο μέσον λήψεται, οὐ κύκλῳ δεῖξιν ποιεῖ· ὁ γὰρ μέλλων δεῖξαι ὅτι τὸ α ὑπάρχει παντὶ τῷ β'· εἰ λάβῃ μέσον τοῦ α β' τὸ γ' ἤγουν τὸ ὀρθοπερπατητικὸν, κύκλῳ δεῖξιν οὐκ ἐποίησεν· οὐδὲν γὰρ ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἤγουν οὐδὲ μία τῶν κειμένων προτάσεων, οὔτε τὸ συμπέρασμα εἰς ἀπόδειξιν τοῦ α β' ἔλαβεν· εἰ δὲ λάβοι τι τούτων ἤγουν μίαν τῶν κειμένων προτάσεων αὐτεστρόφως καὶ τὸ συμπέρασμα, ἀνάγκη δεῖξαι τὸ ἕτερον· ἤγουν τὴν ἑτέραν πρότασιν διὰ τῆς κύκλῳ δείξεως· εἰ δὲ μίαν τῶν κειμένων προτάσεων λάβοι ἀλλὰ καὶ τὰς δύο, τὸ αὐτὸ σωάξει συμπέρασμα· ὅπερ καὶ ὄξ ἀρχῆς· ἤγουν ὅτι τὸ α παντὶ τῷ γ' ὑπάρχει· εἰ δὲ μὴ αὐτεστρέφοντας καὶ ἐξισάζοντας ὅρους λάβοι· ἀλλὰ ζῶον λογικὸν ἄνθρωπον, γενήσεται συλλογισμὸς καὶ συμπέρασμα, τῆς ἑτέρας ἤγουν τῆς μείζονος προτάσεως· ἐξ ἀναποδείκτων· ἤγουν οὐ τῷ λαβεῖν τὴν ἄλλην πρότασιν ἀναπόδεικτον· οὐ γὰρ ὅδε διὰ τούτων τῶν ὅρων τῶν μὴ ἐξισαζόντων δεῖξαι ὅτι τῷ γ' ὑπάρχει τὸ μέσον τῷ μέσῳ τὸ α· Ἐνδέχεται γίνεσθαι πᾶς ἀποδείξεως· αὐτὴ τε ἐπεῖν δείξεις, εἶπεν ἀποδείξεις· ἡ γὰρ κύκλῳ δεῖξις ἀπόδειξιν οὐ ποιεῖ· διὰ τὸ ἐξ αἰτιατῶν συλλογίζεσθαι· συμβαίνει δὲ καὶ οὐ τούτοις ἐξισάζειν ἤγουν τοῖς ἐξισάζουσιν, αὐτῷ τῷ δεικνυμένῳ· καὶ τῷ συμπέρασμα χρᾶσθαι πρὸς τὴν ἀπόδειξιν ἤγουν δεῖξιν· ἡ γὰρ

ἡ γὰρ αὐτὴ πρότασις τὸ β' μηδενὶ τῷ α· ἤγουν ἀποφατικὴ καθόλου ἡ πρότασις· ὥσπερ καὶ τὸ α οὐδενὶ τῷ β' ἔστιν ἀποφατικὴ· Οὕτω μὴν οὖν ἡ β' γ'· οὐ δέδεικται διὰ τῆς κύκλῳ δείξεως· ἀλλὰ διὰ τῆς προσλήψεως, τοῦ συλλογισμοῦ· διόν εἰ οὕτως εἴπας ὦ τὸ α οὐδενὶ τοῦτῳ τὸ β' παντί· τὸ δὲ α οὐδενὶ τῷ γ' ὑπάρχει· καὶ τὸ β' ἄρα οὐκ ἀνάγκη παντὶ τῷ γ', ὑπάρχειν· ὥστε δέδεικται καὶ ἡ α β', διὰ τοῦ ἐκ τῆς προσλήψεως συλλογισμοῦ· τεῖον γὰρ ὄντων ὅρων εὐ τοῦ τοιούτῳ συλλογισμῷ, ἕκαστος ὅρος συμπέρασμα γέγονε· ἤγουν εὐ τῷ συμπεράσματι ἐλήφθη· καὶ γὰρ καὶ τὸ γ' ἐλήφθη καὶ εὐ τῷ συμπεράσματι τῷ λέγοντι τὸ α οὐδενὶ τῷ γ', καὶ εὐ τῷ συμπεράσματι τῷ λέγοντι τὸ β' παντὶ τῷ γ' μετὰ πρόσληψιν δὲ λέγεται ὁ τοιοῦτος συλλογισμὸς, διότι προσλαμβάνεις τὸ συμπέρασμα· ὅτι τὸ α οὐδενὶ τῷ γ, εἰς ἀποδείξειν τῆς β' γ' προτάσεως· ὡδὶ δὲ τοῦ κύκλου συλλογισμοῦ, τρεῖς μὴν ὅροι λαμβάνονται· ἀλλ' οὐχὶ ἕκαστος, ὅρος γίνεται μέρος τοῦ συμπεράσματος, ἀλλ' οἱ δύο ἄκροι σωαρχόμενοι, ἀπαρτίζουσι τὸ συμπέρασμα· ὁ δὲ μέσος ὅρος μέρος τοῦ συμπεράσματος οὐ γίνεται· τῶν μὴν καθόλου πρότασιν τῶν ὅτι τὸ α οὐδενὶ τῷ β', οὐκ ἔστι δεῖξαι διὰ τῆς κύκλου δείξεως· διὸ καὶ πρότερον ἐλέχθη· ἤγουν δι' ὧν εἴπομεν αὐτῶν· ὅτι τὸ καθόλου τῷ οὐδενὶ ἐκ δύο καθόλου σωάγεται· εὐταῦθα δὲ τὸ συμπέρασμα μερικὸν ὅδε στερητικόν· ὅτι τὸ β' ὄν παντὶ τῷ γ'· ἡ ἡ ἐλάττων ὡσαύτως μερικὴ ὅδε ἐστὶν, ἤγουν τὸ γ' πινὶ τῷ β'· ἐκ δύο δὲ μερικῶν, πῶς σωαχθήσεται τὸ οὐδενί·

Δεύτερον χῆμα·

Οὐκ ἔστι δεῖξαι διὰ τοῦ τοῦ τρόπου ἤγουν τῆς κύκλῳ δείξεως· Τὸ μὴν καθόλου κατηγορεῖν τὸ παντί· οὐ δέδεικται, εἰ μὴ καὶ αἱ δύο προτάσεις καθόλου καταφατικαὶ ληφθῶσιν· εὐ δὲ τῷ β' σχήματι ἀδύνατον ληφθῆναι δύο καθόλου καταφατικοὺς· εἰ γὰρ μέλλομεν κύκλῳ δεῖξιν ποιῆσαι, δεῖ τὸ συμπέρασμα λαβεῖν καὶ μίαν τῶν κειμένων προτάσεων αὐτεστρόφως· εὐ δὲ τῷ β' σχήματι ἀποφατικὴ σωάγοντος τὸ συμπέρασμα· διὰ ταύτην γοῦν τὴν αἰτίαν τὸ παντὶ διὰ τῆς κύκλῳ δείξεως οὐ δέδεικται εὐ β' σχήματι· ἀλλ' ὡδὶ μὴν τοῦ β' τρόπου τοῦ β' σχήματος, δεικνύεται ὅτι τὸ α ὑπάρχει παντὶ τῷ β', διὰ τῆς προσλήψεως· ὦ γὰρ τὸ γ' οὐδενὶ, τούτῳ τὸ α παντί· τὸ δὲ γ' οὐδενὶ τῷ β' ὑπάρχει, καὶ τὸ α ἄρα παντὶ τῷ β'· τὸ δὲ γ' οὐδενὶ τῷ β' ἔλαβεν, αὐτεστρέψας τὸ οὐδεὶς ὡδὶ τῆς προσλήψεως· ὡσαύτως καὶ ὡδὶ τοῦ α τρόπου τοῦ β' σχήματος δεικνύεται· ὅτι τὸ α παντὶ τῷ γ', διὰ τῆς προσλήψεως προέτεξε δὲ τὸν β' τρόπον τοῦ β' σχήματος, τοῦ α τρόπου τοῦ ἀλλοῦ σχήματος, διὰ τὸ ὡδὶ τούτου τοῦ τρόπου ἤγουν τοῦ β' δεικνύεσθαι ὅτι τὸ α οὐδενὶ τῷ γ' διὰ τῆς κύκλου δείξεως εὐ β' σχήματι· ὡδὶ δὲ τοῦ α τρόπου δεικνύομεν διὰ τῆς κύκλου δείξεως· ὅτι τὸ α οὐδενὶ ὑπάρχει τῷ β'· ἀλλὰ διὰ τοῦ α σχήματος αὐτεστρέφοντες τὸ συμπέρασμα τοῦ α σχήματος διὰ μὴν ὁ ὦ τοῦ συμπεράσματος καὶ τῆς μιᾶς προτάσεως· ἤγουν ἀλάβῃς τὸ συμπέρασμα τοῦ δευτέρου σχήματος· ὅτι τὸ β' οὐδενὶ τῷ γ'· καὶ τῶν ἑτέραν πρότασιν αὐτεσταλμένων γίνεται συλλογισμός· ἤγουν οὐ δέδεικται ὅτι τὸ α οὐδενὶ τῷ β'· ἀλλ' ὅτι τὸ β' οὐδενὶ τῷ α· προσληφθείσης δὲ καὶ ἑτέρας· ἤγουν αὐτεστροφῆς γεγομένης τοῦ συμπεράσματος· τουτέστιν εἰ προσλάβῃς καὶ ἑτέραν αὐτεστροφὴν τοῦ συμπεράσματος, ἔσται συλλογισμὸς ὅτι τὸ α οὐδενὶ τῷ β'. Συμβαίνει γὰρ ἀμφοτέρας· Μέλλων δεῖξαι ὡδὶ τοῦ συλλογισμοῦ τοῦ ἀπὸ τῆς οὐδείς καὶ τὶς· ὅτι τὸ α πινὶ τῷ γ' ὑπάρχει, φησὶν ὅτι εὐ μὴν β' σχήματι, γίνονται αἱ δύο ἀποφατικαὶ εὐ δὲ τῷ α εἴπε πειρᾶται τοῦτο δεῖξαι λαβὼν τὸ β' οὐ παντὶ τῷ γ', αὐτῆς τῆς τὶς ἰσοδυναμοῦσι γὰρ αὐτοῦ ὡδὶ τῆς εὐδεχομένης ὕλης ὡς ἔμαθες· γίνεται μὴν συλλογισμὸς εὐ πρώτῳ σχήματι ἔχων τὴν μείζονα ἀποφατικὴν· ἀλλὰ καὶ πάλιν τὸ οὐ παντὶ σωάγει· καὶ ἐπεὶ οὐκ ἔστι συλλογισμὸς τοῦ πινί, δεικνύομεν τοῦτο διὰ τῆς προσλήψεως ὥσπερ καὶ ὡδὶ τῶν καθόλου τὸ παντί·

Σχῆμα τρίτον·

Τοῦτον δὲ ληφθέντος ἤγουν αὐτεσταφεύτος τοῦ συμπεράσματος τοῦ εὐ τῷ α σχήματι, οὐ γίνεται συλλογισμός· ἤγουν οὐκ ἀποδεικνύεται ὅτι τὸ β' ὑπάρχει πινὶ τῷ γ'· ἐκ τοῦ λαβεῖν τὸ συμπέρασμα καὶ τὴν μίαν πρότασιν αὐτεσταλμένην· ἀλλὰ ἡ κύκλῳ δεῖξις αὕτη ἀπλῆς οὖσα, τελοῦται διὰ τῆς αὐτεστροφῆς τοῦ συμπεράσματος τοῦ α σχήματος· ὦ τὸ α οὐ παντὶ, τούτῳ τὸ γ' πινί· τὸ δὲ α οὐ παντὶ τῷ β'· αὐτάγκη ἄρα τὸ γ' πινὶ τῷ β'· οὐκ ἔστι δὲ δεῖξαι τοῦτο τὸ γ' πινὶ τῷ β'· ἀλλὰ τὸ β' πινὶ τῷ γ'· καὶ ἐπεὶ ἡ τὶς αὐτεστρέφει πρὸς ἑαυτὸν, εἰ τὸ γ' πινὶ τῷ β' καὶ τὸ β' πινὶ τῷ γ' αὐάγκη εἶναι· Ἰσέον ὅτι ὡδὶ τῆς κύκλῳ δείξεως τὴν μίαν πρότασιν ὀφείλει λαμβάνειν αὐτεσταλμένην· καὶ τὸ συμπέρασμα· καὶ ἀποδείκνυεν τὴν ἑτέραν· ἰσέον ὅτι ὡδὶ τοῦ γ' σχήματος τὸ παντὶ δὲ δείκνυται διὰ τῆς κύκλῳ δείξεως· διότι τὸ παντὶ δείκνυται ἐκ δύο καθόλου καταφατικῶν· ἡ δὲ κύκλου δεῖξις γίνεται ἀπὸ τοῦ συμπεράσματος καὶ μιᾶς προτάσεως αὐτεσταλμένης· τὸ δὲ συμπέρασμα ὅδε μερικὸν· καὶ διὰ τοῦτο οὐ δέδεικται·

Περὶ τῆς εὐ συλλογισμῷ αὐτεστροφῆς·

Magentini

11.2. si mult probare minore, probanda erit p duas negatiuas. 1. maiorem & cõclusionem quæ nihil concludunt. Minor dutẽ, est particul. aff. & ideo dicit ὅτι τὸ α τινὶ τῷ γ.

ω 1. ab uniuersali negatiua & particulari affirma.

1. sicut insipiens conclusionem quæ particularis negatiua pinde est si esset firmatiua. & hoc dicit quia si no acc pro affirmatiua. qui minor sit negatiua si etiam conclusio q capitur p̃ minore p positione esset nega nihil affruetur.

Quare Aristot. pra suit secundũ modũ f.ᵃ primo modo 2ᵒ. f.ᵃ.

Syllogismus pm

n Nullus lapis anim

Quidam homo anim

Quidã hõ nõ est la

Probatio minor

Nullus lapis anim

Quidã hõ nõ ÷ lap

Quidã hõ nõ ÷ am

1. quahs. f. debebat esse p bans minore quæ ÷ particularis affirmat.

1. sicut mult circulo p bare minore, p maiore nõ conuersam. 1. dire, dtã & conclusionem p pmã figurã. uertens minore negatiua parti. in affirm. p̃ parti. & quinta lent. n. ut ait

Τετάρτη δέ ἐστιν ἡ ἀντιστροφή· ἐν ᾗ γὰρ εὐθὺς θεωρεῖται· περὶ ἧς ἐδίδαξεν ἐν τοῖς δὲ καθ' ἑκάστας λέγων· ὁ δεσπότης δούλου δεσπότης ἐστί· καὶ ὁ δοῦλος δεσπότου δοῦλος· καὶ ὁ πατὴρ υἱοῦ πατήρ· καὶ ὁ υἱὸς πατρὸς υἱός· ἡ δὲ ἐν προτάσει· περὶ ἧς ἐδίδαξεν ἐν τοῖς τέλεσι σχήματα λέγων· εἰ ὁ ζῷον πατήρ· τὶ ἀνθρώπῳ· καὶ ὁ ἄνθρωπος τινὶ ζώῳ· καὶ εἰ ὁ λίθος οὐδενὶ ἀνθρώπῳ, καὶ ὁ ἄνθρωπος οὐδενὶ λίθῳ· ἡ δὲ ἐν συλλογισμῷ περὶ ἧς εἰώθασι διδάσκειν ἐτάχθη δὲ ἡ ἐν συλλογισμῷ ἀντιστροφὴ μετὰ τῶν κύκλου διέξειν, ὡς κεινανίαν ἔχουσαν πρὸς ἀλλήλας· ἐν ᾗ γὰρ τῆς κύκλου διέξεως λαμβάνομεν τὸ συμπέρασμα καὶ μίαν τῶν κειμένων προτάσεων, οὕτω καὶ ἐν ταύτῃ λαμβάνομεν τὸ συμπέρασμα καὶ μίαν τῶν κειμένων προτάσεων, καὶ συλλογιζόμεθα διαφέρει δὲ τῆς κύκλου διέξεως, διότι ἐν ταύτῃ, ἀντεστραμμένως λαμβάνομεν τὴν πρότασιν· ἐν δὲ τῆς ἀντιστροφῆς, οὐκ ἀντιστρέφομεν τὴν πρότασιν· καὶ ὅτι ἐπ' ἐκείνης οὐκ ἀντιστρέφομεν τὸ συμπέρασμα· ἐν δὲ τῆς ἀντιστροφῆς εἰ παντί ἐστι τὸ συμπέρασμα, ἀντιστρέφομεν τοῦτο καὶ μετατιθέμεν, ἢ εἰς τὸ οὐδενὶ, ἢ εἰς τὸ οὐ παντί· καὶ ὅτι ἐν τῇ τῆς κύκλου διέξεως λαμβάνοντες τὸ συμπέρασμα καὶ μίαν τῶν κειμένων προτάσεων κατασκευάζομεν τὴν ἑτέραν· ἐν δὲ τῆς ἀντιστροφῆς λαμβάνομεν τὸ ἐναντίον, ἢ τὸ ἀντιφατικῶς ἀντικείμενον τῷ συμπεράσματι ἢ μίαν τῶν κειμένων προτάσεων, καὶ ἀναιροῦμεν τὴν ἑτέραν. Ἀντιστραφέντος ἤγουν μετατεθέντος ἢ εἰς τὴν ἐναντίαν ἢ εἰς τὴν ἀντιφατικήν· οἷον εἰ τὸ συμπέρασμα ὅτι παντί, ἢ τὴν ἐναντίαν λάβῃς ἄλλου τινὶ οὐδενί, ἢ τὴν ἀντιφατικὴν τινὶ οὐ πᾶς· εἰ γὰρ ἔσται ἤγουν εἰ οὐκ ἀνῄρηται ἡ πρότασις καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσται· ἤγουν καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσται μὴ ἀντιστραφέν καὶ μετατεθὲν εἰς τὸ ἐναντίον ἢ εἰς τὸ ἀντιφατικῶς ἄλλῳ ἀντικείμενον· εἰ γὰρ ἀντιστραφῇ τὸ συμπέρασμα· καὶ ληφθῇ καὶ μία τῶν κειμένων προτάσεων, ἐξαναγκασθήσεται καὶ ἡ λοιπὴ πρότασις γίνεσθαι· δὲ καὶ τοῦτο· ὅτι ἀεὶ ἡ μείζων πρότασις, διὰ τῶν γ' σχήματος ἀναιρεῖται· ἡ δὲ ἐλάττων διὰ τῶν β' οὐχὸ ἄλλος δὲ γίνεται συλλογισμός· ἤγουν οὐ τὸ αὐτὸ σωάγει συμπέρασμα εἰ ᾧ ἀντιστραφῶσι τὸν συλλογισμὸν ἑκατέρας· ἤγουν ἢ εἰς τὸ ἐναντίον ἢ εἰς τὸ ἀντιφατικῶς ἀντικείμενον· ἀλλ' εἰ μὴ εἰς τὸ ἐναντίον ἀντιστραφῇ, γίνεται καὶ ὁ ἐν β' σχήματι συλλογισμὸς, καθόλου· εἰ δὲ εἰς τὴν ἀντιφατικῶς ἀντικειμένην, γίνεται ὁ ἐν β' σχήματι συλλογισμὸς ὁ ἀναιρῶν τὴν ἐλάττονα πρότασιν μερικὴν ὡς δῆλον εἶναι διὰ τῶν ἐπομένων· ἤγουν τῶν ἑφεξῆς ῥηθησομένων· ἡ οὐ πᾶς καὶ ἡ οὐ τὶς εἰ καὶ τῷ λόγῳ ἕτερά ἐστιν, ἀλλὰ τῇ δυνάμει ταυτά ἐστι· καὶ λέγεται μὴ οὐ πᾶς ὅτε μάχεται πρὸς τὴν πᾶς· οὐ τὶς δὲ ὅτε μάχεται πρὸς τὴν τὶς· λέγω δὲ ἀντικεῖσθαι ἤγουν ἀντιφατικῶς ἀντικεῖσθαι· Ἐπὶ δὲ τῶν μερικῶν συλλογισμῶν, ὅταν τὸ συμπέρασμα ἀντιστραφῇ εἰς τὸ ἐναντίον, οὔτε ἡ ἐλάττων· οὐ γὰρ ὡς ἐπὶ τῶν καθόλου συλλογισμῶν ἀναιρεῖται καὶ ἡ μείζων καὶ ἡ ἐλάττων ἐν τῷ ἀντιστραφῆναι τὸ συμπέρασμα εἰς τὸ ἐναντίον, οὕτω γίνεται καθόλου, τὸ ἐναντίον τῷ συμπεράσματι· οἷον εἰ τὸ συμπέρασμα ὅτι παντὶ, τὸ ἐναντίον τοῦτο τοῦτο ἐστι, καθόλου τὸ συμπέρασμα εἰς τὸ ἐναντίον, οὕτω γίνεται καὶ ἐν τῶν μερικῶν συλλογισμῶν· ἐν δὲ μὴ ἐν τῶν καθόλου, τὸ ἐναντίον τῷ συμπεράσματι· οἷον εἰ τὸ συμπέρασμα ὅτι παντὶ, τὸ ἐναντίον τοῦτο τοῦτο ἐστι, καθόλου οὐδενί· ἐν δὲ τῶν μερικῶν συλλογισμῶν ἐπάγεται συμπέρασμα ὅτι τὸ ἀπὸ τῷ γ', τὸ ἐναντίον τοῦτο ἐστι μερικὴν τὸ οὐ τὶς· τὸ δὲ ἐλάττονος τοῦ συμπεράσματος, ἀντὶ τῆς μερικῆς ληφθέντος τοῦ συμπεράσματος νοητέον· τὸ γὰρ τινὶ ἧς τὸ ἐναντίον μέλλει μετατεθῆναι, εἰς τὸ οὐ τὶς ἀντιστραφήσεται· εἴπε δὲ τὸ μερικὴν ἐλλείπειν, διότι ἐλλείπει τῆς καθόλου κατὰ ποσόν· ἡ γὰρ οὐδεὶς τὰ πάντα ἀναιρεῖ· οἷον ὅτι οὐδεὶς ἄνθρωπος λευκὸς, δηλοῖ μηδένα ἄνθρωπον εἶναι λευκόν· τὸ δὲ οὐ τὶς ἄνθρωπος λευκὸς, δηλοῖ τὸ λευκὸν μὴ εἶναι, ἀλλ' οὔπω ἀναιρεῖται τὸ ἐξ ἀρχῆς· ἤγουν ὅτι τὸ β' τινὶ τῷ γ'· ἐκεῖνο τῆς συναχθῆναι τὸ οὐ τινί· ἡ γὰρ τὶς καὶ ἡ οὐ τὶς ἐν τῇ τῆς ἐνδεχομένης ὕλης, συναληθεύουσιν· οὐδέ τινα γὰρ τινα εἶναι λευκόν· καὶ μὴ τινὰ εἶναι λευκόν· Καὶ οὐχ ὅλως οὐδενί· καὶ οὐ συνάγεται τὸ οὐδενί· οὐ γὰρ συνάγεται καθόλου συμπέρασμα εἰ ᾧ τρίτῳ σχήματι· καὶ ὅλως τῶν καθόλου μείζονα πρότασιν, οὐκ ἔστιν ἄλλως ἀναστρεφέσθαι καὶ ἀναιρῆσαι· εἰ μὴ διὰ τῶν γ' σχήματος· ἀνάγκη γὰρ κατὰ τὴν ἐλάττονος ὅρον τῶν γ', κατηγορῆσαι ἀμφοτέρους τοὺς ὅρους· καὶ οὕτως ἀναιρεθήσεται ἡ μείζων πρότασις· ὥσπερ ἐν ἀρχῇ ἐλήφθη· ἤγουν ἐν τῷ συλλογισμῷ τῶν α' σχήματος· ὅτι τὸ β' παντὶ τῷ γ'· ἀποδείξεις δὲ ἡ αὐτή· ἤγουν ὅτι ὁ τὶς καὶ τὸ οὐ πᾶς ἐν τῇ τῆς ἐνδεχομένης ὕλης συναληθεύουσι· καὶ ὅτι ὁ τρίτον σχῆμα ἐστὶν ἀσυλλόγιστον·

Σχῆμα δεύτερον.

Ἐν δὲ τῷ β' σχήματι τὴν μ. μείζονα πρότασιν ἤγουν τὴν πᾶς, οὐκ ἔστιν ἀνελεῖν ἐναντίως· ἤγουν ἐκ τῶν συνάγει ὁ οὐδενί· ὅπερ ἐστὶν ἐναντία τῇ α' β' προτάσει· τὸ γὰρ α παντὶ τῷ β' ἐστίν· ὥστε ἀδύνατον τὴν μείζονα πρότασιν ἀναιρεθῆναι ἐκ τῶν συναχθῆναι τὸ ἐναντίον ταύτῃ· ἀναιρεῖται δὲ ἐκ τῶν συναχθῆναι τὸ ἀντιφατικῶς ταύτῃ ἀντικείμενον· ὁ ποτέρως οὖν τῆς ἀντιστροφῆς γινομένης· ἤγουν κἂν τε τὸ ἐναντίον λάβῃς τῷ συμπεράσματι, κἂν τε τὸ ἀντιφατικῶς ἀντικείμενον· διότι ἡ α β' ἀναιρεῖται διὰ τῶν γ' σχήματος· ὅπερ μερικὰ συνάγει συμπεράσματα· ἡ μ. α β' ὁμοίας συναχθήσεται· ἤγουν ἐκ τῶν συναχθῆναι τὸ ἀντιφατικῶς αὐτῇ ἀντικείμενον·

Σχῆμα τρίτον.

Κατ' οὐδένα τῶν συλλογισμῶν· ἤγουν οὐδὲ τῶν τρίτου σχήματος· οὐ οὐδὲ τῶν καθόλου οὐ οὐδὲ τῶν μερικῶν συλλογισμῶν, οὐδεμία πρότασις ἀναιρεῖται· εἰ λάβῃς τὸ ἐναντίον τῷ συμπεράσματι· ὥστε ἐκείνως μὴ· τουτέστιν εἰ λάβῃς τὸ ἀντιφατικῶς ἀντικείμενον τῷ συμπεράσματι, ἀναιροῦνται καὶ αἱ δύο προτάσεις τῶν γ' σχήματος· οὕτως δὲ ἤγουν εἰ λάβῃς τὸ ἐναντίον τῷ συμπεράσματι, οὐδὲ μία πρότασις ἀναιρεῖται· σημαίνει ὅτι ἐν τῷ α σχήματι ἀντιστροφῆς γινομένης· εἰ μὴ λάβῃς τὸ ἐναντίον τῶν συμπεράσματος, ἢ μὴ μείζων πρότασις ἀναιρεῖται· διὰ τῶν ἀντιφατικῶς ἀντικειμένου αὐτῶν ἐν γ' σχήματι· ἢ δὲ ἐλάττων ἀναιρεῖται, διὰ τῶν ἐναντίως ἀντικειμένου αὐτῶν· εἰ δὲ τὸ συμπέρασμα ἀντιστραφῇ, ἀντιφατικῶς ἀναιροῦνται καὶ αἱ δύο προτάσεις· διὰ τῶν ἀντιφατικῶς ἀντικειμένων ἀλλοῖς· ἐν δὲ τῶν β' σχήματος εἰ μὴ τὸ ἐναντίον λάβῃς τῷ συμπεράσματι· ἢ μὴ μείζων πρότασις ἀναιρεῖται διὰ τῶν ἀντιφατικῶς ἀντικειμένου αὐτῶν ἐν τῷ τρίτῳ σχήματι· ἢ δὲ ἐλάττων διὰ τῶν ἐναντίως ἀντικειμένου αὐτοῦ· εἰ δὲ τὸ συμπέρασμα ἀντιστραφῇ ἀντιφατικῶς, ἀναιροῦνται καὶ αἱ δύο προτάσεις διὰ τῶν ἀντιφατικῶς ἀντικειμένου αὐτῶν· ἐν δὲ τῶν γ' σχήματος ἐν μὴ τῶν καθόλου συλλογισμῶν· εἰ λάβῃς τὸ ἀντιφατικῶς ἀντικείμενον τῷ συμπεράσματι, καὶ αἱ δύο ἀναιροῦνται διὰ τῶν ἀντιφατικῶς ἀντικειμένου αὐτοῖς· εἰ δὲ τὸ ἐναντίον λάβῃς τῷ συμπεράσματι, οὐδὲ μία ἀναιρεῖται αὐτῶν·

Περὶ τῆς δι' ἀδυνάτου διέξεως.

Κοινωνεῖ ἡ δι' ἀδυνάτου διέξις, τῇ ἀντιστροφῇ· καθὸ καὶ αὐτῇ διὰ τῶν ἀντιφατικῶς ἀντικειμένου τῷ προβλήματι, καὶ μιᾶς προτάσεως, ἀναιρεῖ τὴν ὑπόθεσιν· διαφέρει δὲ καθὸ ἡ μὲν ἀντιστροφὴ τὸ ἐναντίον ἢ τὸ ἀντιφατικῶς ἀντικείμενον τῷ συμπεράσματι λαμβάνει· καὶ μίαν τῶν ἐν ᾧ συλλογισμῷ κειμένων προτάσεων, καὶ ἀναιρεῖ τὴν ἑτέραν· γινομένου γὰρ πρῶτον συλλογισμοῦ ἢ συναχθέντος συμπεράσματος, ὕστερον ἡ ἀντιστροφὴ γίνεται· ἡ δὲ εἰς ἀδύνατον διέξις, μὴ γινομένου συλλογισμοῦ ἀλλὰ προτεθέντος προβλήματος· οἷον, πᾶς ἄνθρωπος ζῶον· εἴ τις ἀπολέγοι μὴ πάντα ἄνθρωπον εἶναι ζῶον, λαμβάνει μόνον τὸ ἀντιφατικῶς ἀντικείμενον τῷ προβλήματι· ὅτι οὐ πᾶς ἄνθρωπος ζῶον· καὶ προσλαμβάνει καὶ ἔξωθεν μίαν πρότασιν ἀληθῆ· ὅτι τὸ ζῶον παντὶ λογικῷ· καὶ συλλογίζεται ἐν β' σχήματι· τὸ λογικὸν οὐ παντὶ ἀνθρώπῳ· καὶ ἐπεὶ ἀδύνατόν ἐστι τὸ λέγειν μὴ πάντα ἄνθρωπον εἶναι λογικὸν, πᾶς ἄνθρωπος ἐστὶ λογικός· ὁ δὲ ἀδύνατον συνάχθη ἐκ τῶν ὑποθέσεως μὴ πάντα ἄνθρωπον εἶναι ζῶον· ἀληθὲς ἄρα τὸ πάντα ἄνθρωπον ζῶον εἶναι· τὸ δὲ ἐναντίον τῷ προβλήματι οὐ λαμβάνει· οἷον εἰ τὸ πρόβλημά ἐστιν ὅτι πᾶν λευκὸν ζῶόν ἐστι· εἴπει δέ τις οὐδὲν λευκὸν ζῶον εἶναι, λαμβάνει ὅτι τὸ ζῶον οὐδενὶ λευκῷ· καὶ τὸ λευκὸν παντὶ κύκνῳ· καὶ τὸ ζῶον ἄρα οὐδενὶ κύκνῳ· πῦτο δὲ συναχθὲν τὸ ἀδύνατον, ἀπὸ τῶν ὑποθέσεως τὸ ζῶον οὐδενὶ λευκῷ· ἐν δὲ τῆς ἐνδεχομένης ὕλης, οὐχὶ ἀψεύδεται τὸ οὐδενὶ, ἀληθεύει τὸ ἐναντίον τῷ παντί· τὰ γὰρ ἐναντία ἐν ταύτῃ τῇ ὕλῃ ψεύδονται· ἐπεὶ γὰρ σκοπὸν ἔχει ἡ εἰς ἀδύνατον διέξις· τὸ μὴ μόνον συνάγειν συμπέρασμα ἀδύνατον ἀλλὰ καὶ ἐξ ἀλλοῦ κατασκευάσαι τὸ ἐξ ἀρχῆς προτεθέν, ὅτι ἀληθὲς ἐστι· διὰ τοῦτο μόνον τὸ ἀντιφατικῶς ἀντικείμενον λαμβάνει· ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὸ ἐναντίον· σημαίνει ὅτι τὶ καθόλου καταφατικὸν, οὐ διείκνυται ἐν ἀ σχήματι διὰ τῆς εἰς ἀδύνατον διέξεως· ἀλλ' ἐν δευτέρῳ καὶ ἐν γ' ἐν ᾗ γὰρ ἐν τῇ τῆς εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς λαμβάνομεν τὸ ἀντιφατικῶς ἀντικείμενον τῷ παντί· ἔστι δὲ τὸ οὐ παντί· τοῦτο, ὡσὸ τὸ ἀ παντί· ἐν μέλλει ληφθῆναι ἐν ἀ σχήματι, ἡ μείζων πρότασις ληφθήσεται ἡ ἐλάττων· ἑκατέρας δὲ ληφθείσας, ἀσυλλόγιστον τὸ σχῆμα πιεῖ· ἐν δὲ τῷ β' καὶ γ' σχήματι, συνάγεται τὸ οὐ παντί· ἤγουν τὸ οὐ παντὶ ἀναιρεθῆ ὡς ἀδύνατον, εἰσάγεται τὸ παντί· ἐὰν δὲ μὴ παντὶ ἀλλὰ τινὶ ὑπαρχειν ὑποτεθῇ· εἰ ἀπὸ τῶν ὑποθέσεων τὸ ἀ τινὶ τῷ β', ἀδύνατόν τι συναχθῇ, ἀναιρεθήσεται τῆς τὶς ἀφῆς τὸ ἀδύνατον συναχθῆναι, οὐκ εἰσάγεται τὸ οὐ παντί· ἀλλὰ τὸ οὐδενί· τῶν δὲ οὐδενὶ εἰσαχθέντος, ἀναιρεῖται καὶ ἡ τὶς· ἐπεὶ δὲ ἡ τὶς καὶ ἡ οὐ πᾶς συναληθεύουσιν, ἀναιρεθήσεται καὶ οὐ πᾶς· ὥστε οὐχ ὑποθήσεται τὸ ἀ τινὶ τῷ β' ἐξ καταστοιβὶ τῶν οὐ παντί· ἀλλὰ τὸ παντί· Ἐπεὶ οὖν παρὰ τὴν ὑπόθεσιν συμβαίνει, τὸ ἀδύνατον· Οὐκ ἔστι δυνατὸν δεῖξαι τὸ οὐ παντί, εἰ λάβωμεν τὸ ἐναντίον αὐτῶν· ἤγουν τὸ τινί· διότι ἡ τὶς καὶ ἡ οὐ πᾶς συναληθεύουσιν· ἐπεὶ δὲ καὶ ἡ γ' ἀ ἀληθὴς, ἐξ ἀληθῶν προτάσεων ἀληθὴς συναχθήσεται συμπέρασμα· καὶ οὐδὲν ἀδύνατον· εἰ γὰρ τὸ συμπέρασμα ψευδὲς καὶ ἀδύνατον ἦν, ἦν ἂν ὑπόθεσις ὅτι τὸ ἀ τινὶ τῷ β' ψευδὲς· νῦν δὲ συναληθεύει καὶ τὸ ἀ τινὶ τῷ β' καὶ οὐ παντί· οἱ δ' ὅροι ὁμοίως· τουτέστιν οὐκ ὀφέλεις λαμβάνειν ἡ ἐν τῇ ἀντιστροφῇ· ἡ ἐν τῇ εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῇ, ὅρους ἐξισάζοντας ἢ ἀντιστρέφοντας· ἀλλὰ μὴ ἀντιστρέφοντας· ἢ ἡ ἄλλη λύσις ἀμφοτέρων· ἤγουν ἢ ἐν τῇ ἀντιστροφῇ ἢ ἐν τῇ ἀδυνάτου διέξει, μὴ ἀντιστρέφοντας ὀφείλεις λαμβάνειν ὅρους· ἀντιφάσεις συμπεράσματος· καταχρηστικῶς εἴπε συμπέρασμα· πρόβλημα γὰρ κεῖται, οἷον· ὁ ζῶον οὐδενὶ λίθῳ·

α gain p. f. maior ÷ uniuersalis semp & minor affirmatiua. & ob id particularis negatiua in neutra habet locũ

∴ quod. s. est propositio uniuersalis quæ probanda ÷ p deductiõnẽ ad impossibile

Melius hic gm Iopomus

Deductio ad impossibile quo differat conuersione in syllogismo & qd cõmune cũ illa habet

καὶ τὸ ζῶον τινὶ λευκῷ. ἅπερ δυνάται γενέσθαι συμπεράσματα. καὶ λαμβάνεις τῷ αὐτιφατικῶς αὐτικείμενον προβλήματι. ἢ ἐξωθεν πρότασιν ἀληθῆ ἢ ποιεῖς τὴν ἐς ἀδύνατον δεῖξιν. εἰ μὲν οὖν ταῦτα τὰ προβλήματα συμπεράσματα, διὰ τὸ δυνάσθαι γενέσθαι καὶ συμπεράσματα. τὸ μὲν οὖν γράμματι. τὸ δὲ οὖ β. Εἰ δ' ὑποτεθεῖ τινὶ μὴ ὑπάρχει. ἤγουν εἰ δὲ λάβοις τὸ εὐαντίον τῷ τινὶ, τὸ οὐ παντὶ, ἀδύνατον τὸ συναχθῆσεται. οὐδὲ αἱρεθήσεται τὸ τινὶ ἀπὸ τοῦ συναχθῆναι τὸ οὐ παντὶ. ἢ γὰρ τις ἢ οὐ πᾶς, συναληθεύουσι. Εἰ δ' ὑποτεθεῖ μηδενὶ ὑπάρχειν. ἤγουν εἰ δὲ λάβοις τὸ εὐαντίον τῷ παντὶ τὸ οὐδενὶ, συλλογισμὸν μὴ ποιήσεις ἢ εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγήν. ὁμοῦ δὲ δείξεις τὸ παντὶ. εἰ γὰρ ἅπας ὅτι τὸ ἀ οὐδενὶ τῷ β' τὸ γ' παντὶ τῷ β', συνάγει μὲν ἄτοπον ὅτι τὸ ἀ οὐ παντὶ τῷ β'. τοῦτο δὲ συνήχθη ἀπὸ τῆς μείζονος προτάσεως τῆς ὅτι τὸ ἀ οὐδενὶ τῷ β'. ἀλλ' οὐκ ἤδη αἱρουμένης τῆς οὐδενὶ, εἰσάγεται τὸ παντί. εὐταῦθα μὴ διὰ τὸ μὴ εἶναι ὕλην εὐδεχομένην αἱρουμένης τῆς οὐδενὶ, εἰσάγει τὸ παντί, ἀλλὰ διὰ τὸ εὐδεχομένης ὕλης, τὰ εὐαντία συμβαίνοντα. ὁ δὲ κανὼν οὐκ ὀφέλει ἀλλὰ τῆς μὴ τῆς ὕλης σώζειν, ἀλλὰ ἄλλης δὲ μὴ σώζειν, ἀλλὰ ἀλλὰ πάσης ὕλης ὀφέλει εἶναι ὁ ἄλλος. ὥστε τοῦτο ὅτι σκοπὸς τῷ ἀεὶ ὑπόκειται δεῖξαι εὐταῦθα ὅτι ἀλλὰ τῆς εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς, τὸ αὐτιφατικῶς αὐτικείμενον τῷ προβλήματι ὀφέλεις λαμβάνειν ἢ μίαν πρότασιν ἀληθῆ. οὐμὲν δὲ ἢ τὸ εὐαντίον ὦ προβλήματι. Δεικνυτάι πως τὸ καταφατικὸν ἤγουν τὸ παντί. τὸ πῶς εἶπε δόξει τὸ β' ἢ γ' σχήματι, τὸ παντὶ οὐ συναγεται. δείκνυται δὲ ἀπὸ τοῦ συναχθῆναι εὐ συλλογισμῷ τί ἀδύνατον. ὃ αἱρουμένου ἢ ψευδοῦς φαινομένου, εἰσάγεται τὸ παντί. ἢ εὐθεῖα μὴ, ἤγουν εὐ τῇ δεικτικῇ δείξει, οὐκ ἔστι γνώριμον. ὅτι τὸ μέλλον συναχθῆναι συμπέρασμα, ἀληθὲς ὅδιο ἢ οὐκ ἔστιν ἤγουν ψευδές. ὃ δὲ προυπολαμβάνειν. ἤγουν οὐδὲ πρὸ τοῦ συναχθῆναι τὸ συμπέρασμα ἔστι προγνῶναι ὡς ἀληθὲς ἢ ψευδὲς συμπέρασμα συναχθήσεται εὐθὺς εὐθὺς, ἤγουν εὐ τῇ δι' ἀδυνάτου δείξει, ἀνάγκη προγινώσκειν. ὅτι τὸ μέλλον συναχθῆναι συμπέρασμα, ἐκ τοῦ αὐτιφατικῶς αὐτικειμένης προτάσεως τῷ ἀληθεῖ προβλήματι, ψευδὲς ὅδιο καὶ ἀδύνατον. εἴτε καὶ τὸ συμπέρασμα φάσις ἐστὶν ἤγουν καταφατικὸν, ἢ ἀποφατικὸν, οὐδὲν διαφέρει. ἤγουν κατ' οὐδὲν διαφέρουσι ἀλλήλων. ἢ δεικτικὴ δεῖξις καὶ ἡ δι' ἀδυνάτου κατὰ τὸ καταφατικὸν καὶ ἀποφατικὸν συμπέρασμα. εὐ ἀμφοτέραις γὰρ ταῖς δείξεσι καταφατικὰ καὶ ἀποφατικὰ συναγόντων συμπέρασματα. ὅταν μὲν γὰρ ὁ συλλογισμὸς εὐ τῷ ἀ σχήματι διὰ τῆς δι' ἀδυνάτου δείξεως γένηται, τὸ ἀληθὲς ἤγουν ὁ δεικτικὸς συλλογισμὸς ὁ τὸ ἀληθὲς συνάγων, εὐ τῷ μέσῳ ἔσται. ἔστω γὰρ δεδειγμένον διὰ τοῦ ἐς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς, τὸ ἀ μηδενὶ ἢ μὴ παντὶ τῷ β'. οὐκοῦν ἢ μὴ ὑπόθεσις ἀφ' ἧς συνήχθη τὸ ἀδύνατον ἦν, ὅτι τὸ ἀ τινὶ τῷ β'. τὸ δὲ γ' οὐ λαμβάνεται διὰ τὸ δεικτικοῦ συλλογισμοῦ. οὕτω γὰρ ἐγίνετο ὁ συλλογισμὸς ὁ συνάγων τὸ ἀδύνατον ἐκ τοῦ δεῖξαι δεικτικῶς ὅτι τὸ ἀ οὐδενὶ τῷ β'. εὐτεῦθεν λαβεῖν τὸ τινὶ εἰ ψεύδεται. Φανερὸν οὖν ὅτι ἕκαστον τῶν προβλημάτων, δείκνυται καὶ δεικτικῶς καὶ δι' ἀδυνάτου, διὰ τῶν ἄλλων ὅρων. ὁμοίως δὲ ἢ τὸ δεικνύμενον δι' ἀδυνάτου, ἔστι δεῖξαι καὶ δεικτικῶς. καὶ ὁ αὐτὸ πάλιν εὐ τοῖς εἰλημμένοις ὅροις. ἤγουν διὰ τῶν εἰλημμένων ὅρων. ἢ αὐτικειμένη πρότασις. ἤγουν ἢ αὐτιφατικῶς αὐτικείμενη τοῖς διὰ τῆς αὐτιστροφῆς. ὡς γὰρ ἐκεῖ τῆς αὐτιστροφῆς λαμβάνομεν τὸ αὐτικείμενον αὐτιφατικῶς τῷ συμπεράσματι. καὶ μίαν τῶν κειμένων προτάσεων καὶ αἱρούμεν τινὶ ἐτέραν, οὕτω καὶ εὐταῦθα λαμβάνομεν τὸ αὐτιφατικῶς αὐτικείμενον τῷ συμπεράσματι. καὶ ἔξωθεν πρότασιν ἀληθῆ. καὶ συνάγομεν τί ἀδύνατον. οὐ αἱρουμένου, εἰσάγεται τὸ ἀληθὲς. καὶ ἀδύνατον διαχθῆναί τι δεικτικῶς. ὁ οὐχὶ καὶ διὰ τοῦ ἀδυνάτου διαχθήσεται. Αντικείμενα λέγει εὐταῦθα, ἢ τὰ αὐτιφατικῶς αὐτικείμενα, καὶ τὰ εὐαντία. γένος γὰρ ὅδιο τὸ αὐτικείμενον διαιρούμενον εἰς τὰ πρός τι εἰς τὰ εὐαντία, εἰς τὰ κατὰ στέρησιν καὶ ἕξιν, καὶ εἰς τὰ κατάφασιν καὶ ἀποφασιν. αὐτοῖς δὲ αἱ εὐ τῷ ἀ σχήματι προτάσεις, οὐκ αὐτίκειται ἀλλήλαις. τρεῖς εἰσὶν αἱ αὐτιθέσεις τῶν αὐτικειμένων. μία μὲν εὐαντία, ὡς ἢ πᾶς καὶ ἢ οὐδείς. καὶ δύο αὐτιφατικῶς αὐτικείμεναι. ἢ πᾶς καὶ οὐ πᾶς. καὶ ἢ οὐδεὶς καὶ ἢ τίς. τριῶν δὲ οὐσῶν τῶν αὐτιθέσεων, ἐξ γίνονται αἱ τούτων συζυγίαι, καὶ συμπλοκαί. ἢ γὰρ ἢ μείζων προτάσις ὅδιο καθόλου καταφατική. ἢ δὲ ἐλάττων καθόλου ἀποφατική, ἢ ἡ μείζων πᾶς. ἡ δὲ ἐλάττων μερικὴ ἀποφατική. ἢ ἡ μείζων οὐδείς ἢ ὁ ἐλάττων τίς. ἰδοὺ δ' συζυγίαι συλλογιστικαί. αἱ δὲ ἕτεραι δύο συζυγίαι. μία μὲν ἡ ἀπὸ τῆς μείζονος τίς, τῆς δὲ ἐλάττονος ὀδείς. ἢ τῆς μείζονος μερικῆς ἀποφατικῆς, τῆς δὲ ἐλάττονος καθόλου καταφατικῆς, εἰσὶν ἀσυλλόγιστοι. ὅπερ οὐκ εἴωθε λανθάνειν. τῆς γὰρ ὅτως ἀσώματος, ὡς δυνάμει τῷ ἡδονῇ, εἶναι καὶ ἀγαθὸν καὶ οὐκ ἀγαθὸν. ἢ τῷ ἐπιστήμῃ ἀστοχίαν δυνάμει καὶ μὴ ἀστοχίαν. ἵνα γοῦν λανθάνωμεν, οὐ δεῖ φανερῶς προφέρειν τὰ αὐτικείμενα. ἀλλὰ διὰ κρύπτειν. ἢ εὐ τῷ εὐαλλάσσειν τὸ ὄνομα τοῦ ὑποκειμένου. οἷον ἢ ἡδονὴ ἀγαθὸν, ἢ χαρὰ ἀγαθὸ οὐκ ἔστι. ἢ δὲ χαρὰ καὶ ἢ ἡδονὴ ταυτὸ, τὸ ἀγαθὸν ἄρα ἀγαθὸν οὐκ ἔστιν. ἢ εὐ τῷ ἀμέβειν τὸ ὄνομα τοῦ καταχρουμένου. οἷον, ἢ ἡδονὴ ἀγαθὸν. ἢ ἡδονὴ ἀτελὴς κίνησις. καὶ τὸ ἀτελὲς οὐκ αἱρετόν. τὸ οὐκ αἱρετὸν οὐκ ἀγαθόν. τὸ ἀγαθὸν ἄρα ἀγαθὸν οὐκ ἔστι παραλογισμοὺς ἐκάλεσε τοὺς ὄζ αὐτικειμένων συλλογισμοὺς ὡς ἀεὶ ψευδεῖς συνάγοντας. εὐ γὰρ τοῖς τοιούτοις συλλογισμοῖς τοῖς ὄζ αὐτικειμένων, οὐδὲν κωλύει συνάγεσθαι αὐτίφασιν πεὶ τοῦ ἄλλου προβλήματος. καὶ ὑποθέσεως ἀληθοῦς ὑποτιθεμένης. οἷον ὅτι

ὅτι ὁ γ' περιπὸς, οὐδὲν κωλύει τὴν αὐτίφασιν ἄλλῳ συνάγειν. ὅτι ὁ γ' ἄρτιος. ὁ παραλογισμὸς ἐγένετο τοῦ διαχθῆναι τὸν γ' ἄρτιον. ἐκ τοῦ λαβεῖν πάντα ἀριθμὸν εἰς ἴσα διαιρούμενον, ἄρτιον εἶναι. ἐκεῖνος δὲ ἔστιν ἄρτιος ἀριθμὸς, ὁ ὄζ ἴσους ἀριθμοὺς διαιρούμενος. ὡς ὁ ἑξ. ὄζ ἕξ καὶ τρία. ὁ δὲ ἐς τρεῖς μονάδας διαιρούμενος, ἄζ ἀριθμοὺς οὐ διαιρεῖται. ἢ γὰρ μονὰς, ἀριθμὸς οὐκ ἔστιν ἀλλ' ἀρχὴ ἀριθμοῦ. Καὶ ἢ ὑποκαμένους ὅρους. ἢ τοὺς ἄλλους εἶναι καὶ τοὺς ὑποκαμένους ὅρους εὐ τῷ συλλογισμῷ, αὐτικαμένας λαμβάνεσθαι. οἷον πᾶν ἀγαθὸν, ἡδονὴ. καὶ οὐδὲν ἀγαθὸν ἡδονή. Ἔλεγχος ὅδι συλλογισμὸς αὐτιφάσεως ἢ ἐκ δύο συλλογισμῶν ὃν ἔστιν ἄλλον τρόπον ἢ τοῦτον. ἤγουν τῷ ἐκ δύο συλλογισμῶν συμπεραίνεσθαι τὰ αὐτικείμενα, ἢ τῷ κεῖσθαι τὰ αὐτικείμενα εὐ τῇ μείζονι προτάσει. Ἴσον ὅτι εὐταῦθα αὐτίφασιν τὴν αὐτιθεσιν νοητέον. αὐτὴ γὰρ γένος ἐστὶ. καὶ τῶν εὐαντίων καὶ τῶν αὐτιφατικῶς αὐτικειμένων. ἐκεῖ οὖν λάβῃ ποιαῦτας ἤγουν αὐτικειμένας προτάσεις, σωάξει τὴν αὐτίφασιν. ἤγουν τὴν αὐτιθεσιν. οἷον ὅτι ὁ γ' περιπὸς καὶ ἄρτιος. ἐλέγχους λέγει τοὺς παραλογισμοὺς ἤγουν τοὺς συλλογισμοὺς τοὺς σωάγοντας τὴν αὐτιθεσιν ὥστε δ' εἶναι εὐαντίας. ἤγουν ἐκεῖ δεῖ εἶναι τὰ ἀλημμένα ἤγουν τὰς ληφθείσας προτάσεις καὶ τὰ ἀληθεῖς εὐαντίας. ἐξ ὧν σωάγεται συμπέρασμα ἔχον τὰ αὐτικείμενα, ἢ δύο συλλογισμοὺς ὀφέλεις ποιῆσαι ἔχοντας προτάσεις αὐτικειμένας, ἢ εὐα οὐ ἡ μείζων πρότασις ἔχει τὰ αὐτικείμενα. Περὶ τοῦ εὐ ἀρχῇ αὐτεῖσθαι.

ΕΝ ἀρχῇ αὐτεῖσθαί ὅδιν, ὅταν τί δείκνυται δι' ἑαυτοῦ, πφυκὸς δ' ἄλλου δείκνυσθαι. οἷον ὅτι ἡ ἡδονὴ ἀγαθὸν ὅδι. τὸ προκείμενον γὰρ ἐς ἀπόδειξιν, τοῦτο πάλιν λαμβάνομεν ὡς πρότασιν, ἐς καταστεβλὴ αὐτοῦ. ἢ πάλιν λαμβάνομεν πρότασιν, δυκεῖσαν ἑτέραν εἶναι τοῦ προκειμένου. οὖσαν δὲ τοῦ αὐτοῦ. οἷον ἡ ἡδονὴ αἱρετόν. τὸ αἱρετὸν ἀγαθόν. τὸ γὰρ αἱρετὸν καὶ τὸ ἀγαθὸν ταυτό ἐστι. Γένος τοῦ εὐ ἀρχῇ αὐτεῖσθαί ἐστι, τὸ μὴ ἄτοπα δεικνύειν. ὅσοι δὲ πολλοὶ τρόποι τοῦ μὴ ἄτοπα δεικνύειν. ὃν ἀποδεικνύομεν γὰρ, καὶ ὅτε ἀσυλλόγιστα συζυγίαι κεχρήμεθα. καὶ ὅτε ψευδεῖσι προτάσεσι. καὶ ὅτε ὄζ αὐτικειμένων συλλογιζόμεθα. καὶ ὅτε ἀπὸ τοῦ ὑστέρου τὰ πρῶτα δεικνύομεν. οἷον, ἡ σελήνη αὐτιφράττεται ὑπὸ τῆς γῆς διότι ἐκλείπει. ἢ ὅτι ἡ σελήνη σφαιροειδής, διότι πεικίλας φαντάζεται. ἢ ὅτι ἡ γυνὴ γάλα ἔχει, διότι τέτοκε. πρὸ γὰρ τριῶν ἡμερῶν τοῦ τοκετοῦ, ἀρχόνται οἱ μαστοὶ τῆς γυναικὸς ῥεῖν γάλα. ἢ ὅτι ἀσαφές τι διὰ τοῦ σαφεστέρου δεικνύομεν. ἢ δι' ὁμοίου ἀσαφοῦς. οἷον ἡ ψυχὴ πλῆθος μονάδων ἢ σημείων. ἢ ὅτι ἡ αὔξησις γένεσις ὀρθοῦ λόγου. ἀλλ' οὐδὲν τούτων εὐ ἀρχῇ αὐτεῖσθαί ὅδιν. ἢ ἢ πλέον γὰρ τὸ μὴ ἄτοπα δεικνύειν τοῦ εὐ ἀρχῇ αὐτεῖσθαί ὅδιν. ὡς γένος ἢ ἢ πλέον εἴδους. οὐκ ἔστι δὲ τὸ μὴ ἀποδεικνύειν κυρίως γένος. διότι τὸ γένος καταφατικῶς ἐκφέρεται ἀλλ' ἢ κ ἀποφατικῶς. ἀδύνατον γὰρ τὸ γένος εἶναι ἀπόφασιν. τὰ δὲ εἴδη καταφάσεις. καὶ ταχρηστικῶς δὲ εἴρηται γένος. Αρετὴ ὅδι γένεσις ἢ εὐέργεια τοῦ ὀρθοῦ λόγου. ἤγουν τοῦ κείνοντος τὰ πράγματα ἢ τὰ γνωστὰ ὡς ἔχουσι φύσεως. ἢ μὴ παρατεφραμμένου τῆς ἀληθείας ὑπὸ τινος πλάνης. ἢ ψυχὴ πλῆθος μονάδων, καθόσον ἐστὶ μερικῆς. ἢ πλῆθος σημείων. ἀμερὴς γὰρ ἢ ἤγουν τοῦ κείνοντος τὰ πράγματα ἢ τὰ γνωστὰ ὡς ἔχουσι φύσεως. ἢ μὴ παρατεφραμμένου τῆς ἀληθείας ὑπὸ τινος πλάνης. ἢ ψυχὴ πλῆθος μονάδων, καθόσον ἐστὶ μερικῆς. ἢ πλῆθος σημείων. ἀμερὴς γὰρ ἢ ψυχὴ. καὶ διατοῦτο καὶ αἱ δυνάμεις αὐτῆς ὄζ ὧν συνέστηκεν, ἀμερεῖς εἰσιν. ἀμερεῖς δὲ ἢ αἱ σημεῖα. οἱ πυθαγορικοὶ γὰρ συμβολικῶς, τὰς οὐσίας ἔλεγον ἀριθμούς. καὶ διὰ τῆς μονάδος, ἐδίδασκον τὰ εἴδη. ἀμερῆ γὰρ ἢ ταυτὰ ὡς ἐκεῖνα. διὰ δὲ τῆς δυάδος, τὴν ὕλην. ὡς γὰρ τῆς ἀριθμὸς διχῇ τὴν διαίρεσιν δέχεται, ὅτω ἢ πᾶν μέγεθος ἐστὶ διαιρετὸν, διὰ τὴν ὕλην. ἢ γὰρ εἰ ὅλως μὴ συλλογίζεται. ἤγουν ἢ ἀσυλλογίστῳ συζυγίᾳ χρήσεται. καὶ ἢ δι' ἀγνωστότερον τοῦ συμπεράσματος. ἢ διὰ προτάσεων ὁμοίας τῷ συμπεράσματι ἀγνώστων. ἀλλ' ἐπεὶ τὰ μὲν δι' ἄλλων ἤγουν τὰ ἀξιώματα ἢ τὰς κοινὰς εὐνοίας. ἀξίωμα ὅδι τὸ ὑπὸ πάντος ἢ κατάφασις ἢ ἀπόφασις. ἢ τὸ ἢ ἄτοπον τῶν ἴσων ἴσα ἀφέλης, τὰ καταλειπόμενα ἴσα ἔσται. κοιναὶ δὲ εὔνοιαι ἢ παρὰ πάντων ὁμολογούμεναί εἰσι, τὸ, ὁ θεὸς ἀγαθός. ἢ τὸ ὅτι πυρὸς γῆ γονεῖς. ἢ ὅτι τὸ πῦρ καίει. Αρχαί εἰσι τὰ ἀξιώματα καὶ αἱ κοιναὶ εὔνοιαι. Τὰ δι' ὑπὸ τὰς ἀρχὰς δι' ἄλλων ἤτοι διὰ τῶν οἰκείων ἀρχῶν. ὅταν τὸ μὴ δι' αὐτοῦ γνωστὸν ἀλλὰ πφυκὸς δι' ἑτέρων δείκνυσθαι. δείκνυσιν ὁ γεωμέτρης ὅτι αἱ εὐαλλάξ γωνίαι τῶν β' εὐθειῶν τῆς τε α' ἢ τῆς γ' δι'. ἤγουν ἢ ἐκτὸς τῇ εὐτὸς ἢ ἀπέναντι ἴσαι εἰσὶ ἢ ὅτι αἱ εὐτὸς γωνίαι. ἢ ὑπὸ τὰ ἄλλα μέρη τῶν ῥεθεισῶν εὐθειῶν, ἴσαι δυσὶν ὀρθαῖς εἰσιν, ἐκ τοῦ δεῖξαι ταύτας τὰς εὐθείας παραλλήλους. εἴτις δὲ τὸ αὐτὸ πάλιν δείξει ὅτι αὐτοῦ εὐθεῖαι παραλλήλοι ὦσι. διὰ τὸ τὰς εὐαλλάξ γωνίας ἴσας εἶναι ἀλλήλαις ἢ διὰ τὸ τὰς εὐτὸς γωνίας ἴσας εἶναι δυσὶν ὀρθαῖς, ἔδειξε τὰς εὐθείας ταύτας παραλλήλους εἶναι δι' ἑαυτῶν. ἢ ἀπέναντι. τὸ εὐ ἀρχῇ. εἰ γὰρ τὸ ἀ δεικνύεται διὰ τοῦ β'. τὸ δὲ β' διὰ τοῦ γ'. τὸ δὲ γ' πέφυκε διὰ τοῦ ἀ δεικνύεσθαι, τὸ ἀ δεικνύεσθαι διὰ τοῦ ἀ ἢ αὐτὸ δι' ἑαυτοῦ δείκνυται. ἕκαστον εἶναι λέγων ἐαὶ ἔστιν ἤγουν ὅτι ὁ κύκλος γελαστικὸν. διότι ἐστὶ γελαστικὸν. παραλλήλοι εἰσὶν εὐθεῖαι αἱ τινες εὐ ᾧ αὐτῷ εὐσαι μὴ πέσῳ, ἐκβαλλόμεναι ἐπ' ἄπειρον ἐφ' ἑκάτερα μέρη. μὴ δὲ μηδέτερον ἐμπίπτουσιν ἀλλήλαις. τὸ εὐ ἀρχῇ αὐτεῖσθαι γίνεται, ὅταν τῆς αὐτὸ τὸ προκείμενον λάβῃ ἐς ἀπόδειξιν ἑαυτοῦ. τὸ δὲ αὐτὸ δι' ἑαυτοῦ δείκνυσθαί ὅδιν. τὸ λαβεῖν τὸ αὐτὸ ἢ πρότασιν καὶ συμπέρασμα. μὴ δὲ τὸ τὸν δυνεῖν τὸ αὐτὸ δι' ἑαυτοῦ, λαμβάνουσιν ὅρους. ἢ ὄζ ἰσάζαντες ὡς ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ γελαστικὸν. ἢ ἑτέρους μὴ ὡ προφοικῷ λόγῳ ταυτῇ ὁ τῇ δυνάμει. οἷον ἡδονὴν. ἢ χαρὰ ἄφθαρτον ἢ ἀθάνατον. οἷον τὸ ἀγαθὸν πάσῃ χαρᾷ. ἢ χαρὰ πάσῃ ἡδονῇ,

Omnis homo est animal
Omne risibile est homo
Omne risibile est animal

a ne fallaris in definitione petitionis principio & circulare ratiocinationem.

inter petitionem principio & circulare ratiocinationem.

τὸ ἀγαθὸν αἱρετὸν πάσι ἡδονῇ. καὶ οὕτοι μὴν οἱ ὅροι εἰσὶν ὑποκείμενοι· πολλάκις δὲ τὸ ταὐτὸν τῶν ὅρων δείκνυται οὐ τοῖς κατηγορουμένοις· οἷον, τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ αἱρετὸν. ὁ γὰρ λέγων τὸ ἀγαθὸν παντὶ αἱρετὸν· τὸ αἱρετὸν πάσι ἡδονῇ· τὸ ἀγαθὸν αἱρετὸν πάσι ἡδονῇ, τὸ οὐ ἀρχῇ αἰτεῖται. καὶ τὸ πῦρ καὶ τὸ λεπτόν· τὸ αἱρετὸν πάσι ἡδονῇ· τὸ ἀγαθὸν αἱρετὸν πάσι ἡδονῇ, τὸ οὐ ἀρχῇ αἰτεῖται. καὶ τὸ πῦρ καὶ τὸ λεπτόν· τὸ λεπτομερὲς τοῦ πυρός ἐστι. εἰ δὲ οὕτως τὶς ἀδύνατον ὅλως ἀναφέρεται πάλιν εἰς τὸ ὀξ ἀρχῆς· καὶ δείκνυσι ὅτι τὸ μὴ ἀποδείκνυσθαι, οὐδὲ πλέον ἐστὶ τὸ οὐ ἀρχῇ αἰτεῖσθαι ὡς καὶ γένος ὂν ἄλλου· οὐκ ἄρα δείκνυσι γάρ τις καὶ κατὰ πολλοὺς τρόπους οὐς εἴρηκε· πρὸς τί καὶ ὅταν ἀποδείξῃ τὸ προβλήματος ἀσαφῆς, λάθῃ προτάσεις ἀσαφεῖς, οὐκ ἄρα δείκνυσι μόνον· οὐμὴν δὲ τὸ οὐ ἀρχῇ αἰτεῖται· οὐ γὰρ ὅτιν ἀρχὴ καὶ πρότασις ἀποδείξεως, ἡ πρότασις ἡ ἀδίλος ὁ μείων τῷ συμπεράσματι.

Εἰ μέν τι τὸ β' πρὸς τὸ γ' οὕτως ἔχει, ἡ γὰρ ἡ δὲ λάβῃς ὅρους ὀξυσίζοντας· ἢ τὸ μὴ μέρος· τὸν δὲ, ὅλον· οἷον χαιρεῖ ἡ ἡδονῇ, τὸ οὐ ἀρχῇ αἰτεῖται ποιεῖς καὶ γὰρ αὖ ὅτι τῷ β' τὸ α ὑπάρχει· ἡ γὰρ καὶ τὸ β' τὸ α ὑπάρχει· ἡ γὰρ καὶ τὸ β' τὸ α ὑπάρχει· ὡς γὰρ ἀεὶ τῷ οὐ ἀρχῇ αἰτεῖται· ὡς γὰρ ἀεὶ τῷ οὐ ἀρχῇ· ὡς γὰρ ἀεὶ τῷ οὐ ἀρχῇ αἰτεῖται διὰ τὸ ἀπαπτοῦ δεικνύειν τὸ ἄπιον καὶ τοι· γὰρ καὶ αὖτη τὸ οὐ ἀρχῇ· ὡς γὰρ ἀεὶ τῷ οὐ ἀρχῇ αἰτεῖται διὰ τὸ ἀπαπτοῦ δεικνύειν τὸ ἄπιον καὶ ταυτὸ ἔστιν, ἀλλ' οὐν διαφέρει καθὸ οὐ μὴ τῇ κύκλῳ δείξει, πάντα διὰ πάντων δείκνυται· ἀεὶ δὲ τὸ οὐ ἀρχῇ αἰτεῖται· καὶ οὐ δείχθῃ· οἷον τὸ συμπέρασμα διὰ μέσου προτάσεως· καὶ αὕτη διὰ τὸ συμπεράσματος· οἷον τὸ ζῶον παντὶ ἀνθρώπῳ· ὁ ἄνθρωπος παντὶ γελαστικῷ· τὸ ζῶον ἄρα παντὶ γελαστικῷ· ἀλλ' οὖν καὶ πάλιν τὸ οὐ ἀρχῇ αἰτεῖται γίνεται· ἀεὶ πλέον ἐστὶ, τὸ οὐ ἀρχῇ αἰτεῖται τῆς κύκλῳ δείξεως· εἰ γὰρ τῇ κύκλῳ δείξει δείκνυται, τοῦτο καὶ οὐ ἀρχῇ αἰτεῖται ὅτιν· οὐμὴν εἰ τὸ δείκνυται διὰ τὸ οὐ ἀρχῇ αἰτεῖται· καὶ τὸ διὰ τῆς κύκλῳ δείξεως δεχθήσεται· ὁ γὰρ τὸ οὐ ἀρχῇ αἰτούμενος, ἢ πάντα διὰ πάντων δείκνυσι· ὁ γὰρ συλλογιζόμενος ὅτι τὸ ζῶον παντὶ γελαστικῷ διὰ μέσου τῷ β', τὸ οὐ ἀρχῇ ἠτήσατο· καὶ ὅτι μὴν τὸ ζῶον παντὶ ἀνθρώπῳ, δείκνυται διὰ τὸ συμπεράσματος καὶ τῆς ἐλάττονος προτάσεως· ὅτι δὲ ὁ ἄνθρωπος παντὶ γελαστικῷ, οὐ δείκνυται διὰ τὸ τῷ μείζονα γίνεσθαι μεσικῷ.

Ἴσως δ' ἄν τις καὶ ἄσαι προήχθη τὸν φιλόσοφον ὡς ἄλλῳ πάντα τὰ φάσκοντα· ἀεὶ γὰρ τοῖς κύκλῳ δείξεως ἐπὶν λαμβάνῃ ὅρους ὀξυσίζοντας, νῦν φαίνεται κακίζων τοὺς αἰτησεφόντας ὅρους· καί που τὸν λόγον πρὸς τὸν αἰτιτείνοντα προφέρων, φησὶν· ὡς οὐχ ὁ τρόπος τῆς κύκλον κακίζεται δείξεως· ἀλλὰ νῦν τοὺς ὅρους ἢ ἀπόδειξις κωλύει τοὺς αἰτησεφόντας· νῦν δὲ τοῦτο λαμβάνειν ὅρους ὀξυσίζοντας κωλύει ἡ ἀπόδειξις· ἀλλ' οὐχ ὁ τρόπος τῆς κύκλῳ δείξεως· ἢ δέ γε τοῦτο ποιεῖ ἤγουν τὸ λαμβάνειν ὅρους ὀξυσίζοντας, τὸ ἀρμόζον αὖ ποιῇ· ἤγουν κύκλον δεῖξαι ποιεῖ· ἢ τις καὶ αὖ τὸ οὐ ἀρχῇ αἰτεῖται.

Διὰ τριῶν δεῖξις γίνεται, ὅταν αἱ προτάσεις καὶ τὸ συμπέρασμα ὀξ ὑποθέσεως λαμβάνωνται, ἢ τὸ τοῦ ποιεῖ· ἤγουν κύκλῳ δεῖξιν ποιεῖ, τὸ ἀρμόζον αὖ ποιῇ· ἤγουν τὸ οὐ ἀρχῇ αἰτεῖται καὶ δείκνυται διὰ τριῶν· οἷον ἢ τὸ α ἐστὶ, τὸ β' ἐστὶ· καὶ ἢ τὸ β' ἐστὶ, τὸ γ' ἐστὶν· ὁρᾶς ὅπως δι' ἀλλήλων οἱ ὅροι ἐδείχθησαν· νῦν ὁ ἄλλος ὅρος καὶ αἴτιος καὶ αἰτιατὸς ἐλήφθη· τὸ τοιοῦτον δὲ κύκλῳ δεῖξις, ἐστὶν· ἀλλ' οὐ τὸ οὐ ἀρχῇ αἰτεῖται· ἢ τὸ ἔπεται· ἢ τῷ β' τὸ α· ἤγουν οὐ ᾧ εἶναι τὸ μὴ ὅλον· τὸ δὲ μέρος· διὰ τινὶ αὐτὴν αἰτίαν· ἤγουν διὰ τὸ λαμβάνειν τὸ αἰτιατὸν ἐς ἀπόδειξιν τῆς αἰτίου· τὸ ὀξ ἀρχῆς αἰτεῖσθαι ὅτι, τὸ δι' ἑαυτῆς δείκνυσθαι τὸ μὴ δι' αὐτῆς ὅλον· ὁ γίνεται, ἢ τῷ ταῦτα τῷ αὐτῷ λαμβάνειν, ἢ τῷ ταυτὸν τοῖς ἄλλοις· εἴτε λαμπέον τὸ δὲ μὴ δείκνυσθαι τοῦτο ὅτι· Σωάγῃ) ἐν γ' σχήματι τὸ καθόλου καταφατικὸν ἢ ἀπὸ φατικὸν, οὐ διὰ τινὶ συμπλοκὴν τῶν ὅρων· ἀλλὰ διὰ τὸ λαβεῖν ὅρους ὀξυσίζοντας· ἢ ταυτοὺς· ἀπὸ γὰρ τῆς συμπλοκῆς τῶν ὅρων μεσικὰ σωάγονται συμπεράσματα. Εν τῷ δευτέρῳ ἢ τρίτῳ σχήματι, ἀμφοτέρως εὐδέχεται γίνεσθαι τὸ οὐ ἀρχῇ αἰτεῖσθαι· καὶ τὸ ἄλλο ἀπὸ τῶν ἄλλων, καὶ τὰ ἄλλα ἀπὸ τοῦ ἄλλου· ἀλλ' ἀεὶ μὴν τῷ δευτέρῳ σχήματος καθόλου ὄντων τῶν συλλογισμῶν· ἀεὶ μὴν καὶ τὰ ἄλλα ἀπὸ τῷ ἄλλῳ γίνεται· μεσικῶν δὲ ὄντων τῶν συλλογισμῶν ἀεὶ μὴν ἀπὸ τῆς ὑδείας ἢ τίς, τὸ μὴν τὸ ἄλλο ἀπὸ τῶν ἄλλων γίνεται· τὰ δὲ ἄλλα ἀπὸ τῷ αὐτῷ γίνεται· διὰ τὸ μὴ αἰτησεφεῖν τὴν οὐ πᾶς· ἀεὶ δὲ τῷ ἀπὸ τῆς πᾶς καὶ ὁ πᾶς, τὰ μὴν αὐτὰ, ἀπὸ τῷ αὐτῷ γίνεται· τὰ ἢ αὐτὰ ἀπὸ τῷ ἄλλων, οὐ, διὰ τὸ μὴ αἰτησεφεῖν τὸ ὁ πᾶς συμπέρασμα· ἀεὶ δὲ τῷ τρίτου σχήματος καθόλου ὄντος τοῦ συλλογισμοῦ· καὶ ἀποφατικοῦ καθόλου· τὸ μὴν τὸ αὐτὸ ἀπὸ τῶν ἄλλων γίνεται ὀξ ὀρθοῦ· τὰ αὐτὰ δὲ ἀπὸ τῷ αὐτῷ γίνεται ἐκ τῷ αἰτησεφεῖν τὸ συμπέρασμα· ἢ γὰρ τὸ α ὑδενὶ τῷ β'· καὶ τὸ β' οὐδενὶ τῷ α· μεσικοῦ δὲ ὄντος τῷ συλλογισμοῦ ἀπὸ τῆς οὐ πᾶς· τὸ μὴν αὐτὸ ἀπὸ τῶν αὐτῶν γίνεται· τὰ ἢ αὐτὰ ἀπὸ τῷ ἄλλῳ ὑ γίνεται· διὰ τὸ μὴ αἰτησεφεῖν τὸ οὐ παντί· ἀεὶ δὲ τῷ β' σχήματος ἢ μὴν εἴπωμεν λύπῃ ὑδὲ μιᾷ ἡδονῇ, ἔστι τὸ ἄλλο ἀπὸ τῶν ἄλλων· ἢ δὲ αἰτησεφῶς εἴπωμεν ἡδονῇ οὐδὲ μιᾷ λύπῃ, γίνεται τὰ ἄλλα ἀπὸ τῷ αὐτῷ· καὶ ἀεὶ τῷ γ' σχήματος, ὁμοίως καὶ ἀεὶ τῶν ἄλλων συλλογισμῶν τῶν ὁ καθόλου ἀποφατικὸν σωαγόντων· ἀεὶ τῷ γ' σχήματος καὶ τῷ α' καταφατικῷ ὄντος τοῦ συλλογισμῷ γίνεται καὶ τὸ ἄλλο καὶ τὰ τοῦ ἄλλων· καὶ τὰ αὐτὰ καὶ τῷ ἄλλῳ, ἢ αἰτησεφεῖς τὸ συμπέρασμα· ἢ γὰρ τὸ ζῶον παντὶ γελαστικῷ, καὶ τὸ γελαστικὸν τινὶ ζῴῳ· ἀποφατικῷ δὲ ὄντος συλλογισμοῦ μεσικοῦ, τὸ αὐτὸ μὴ ἀπὸ τῶν αὐτῶν γίνεται· τὰ αὐτὰ δὲ ἀπὸ τῶν αὐτῶν οὐ γίνεται· διὰ τὸ μὴ αἰτησεφεῖν τὸ ὁ παντί· καὶ οὐχ ὥσπερ ἐν τῷ καταγοεικῷ ἀμφότερα αἱ προτάσεις γίνεται· ἤγουν τὸ αὐτὸ καὶ τὰ τῶν αὐτῶν.

αὐτὸ

καὶ τὰ αὐτὰ καὶ τὰ τῶν αὐτῶν, οὕτω δείκνυται καὶ ἀεὶ τῷ ἀποφατικῷ μεσικῷ ἀμφοτέρως· ἤγουν τὸ ἄλλο ἀπὸ τῶν ἄλλων καὶ τὰ ἄλλα ἀπὸ τῷ ἄλλου· ἀλλ' ἐπ' ἄλλῳ ἀποφατικῷ μεσικῷ, τὰ ἄλλα ἀπὸ τῷ ἄλλου οὐ γίνεται· ἀεὶ τῷ δευτέρου καὶ τρίτου σχήματος ἐφ' ἑνὸς ἑκάστου τῶν καθόλου συλλογισμῶν καὶ ἄμφω δείκνυται· καὶ τὸ ἄλλο ἀπὸ τῶν ἄλλων καὶ τὰ ἄλλα ἀπὸ τῷ ἄλλου. Σημείωσαι ὅτι οὐ δευτέρῳ σχήματι ἀεὶ τῷ συλλογισμοῦ τῷ ἀπὸ τῆς πᾶς καὶ οὐ πᾶς ἐστὶ τὰ ἄλλα ἀπὸ τῷ ἄλλου μόνον· ὅταν δὲ ἀποφατικῶς μεσικῶς, ὅταν τὰ ἄλλα ἀπὸ τῶν ἄλλων οὐ γίνεται· ἐστὶ δὲ οὐ μὴν τοῖς ἀποδείξεσι, τὸ οὐ ἀρχῇ αἰτεῖσθαι ὡς τὰ καθ' ἀλήθειαν οὕτως ἔχοντα· ὥστε ἀληθῶς εἶναι ταυτά· τὸ γὰρ λεπτομερὲς καὶ τὸ δυνάμενον καὶ τὸ κοῦφον, ἀληθῶς ἢ ταυτά· ὁ γὰρ σωάγων τὸ πῦρ εἶναι κοῦφον ἐκ τῷ εἶναι λεπτομερές, τὸ λεπτομερὲς δυνάμενον· τὸ δυνάμενον κοῦφον, τὸ οὐ ἀρχῇ αἰτεῖται· οὐ δὲ τοῖς διαλεκτικοῖς τὸ οὐ ἀρχῇ αἰτεῖσθαι ἐμφαίνεται ὡς τὰ καθ' ὅδξαν· τινὲς γὰρ ἐδόξασαν τὸν πλοῦτον εἶναι εὐζωΐαν· τινὲς δὲ εὐζωΐαν καὶ τὴν ψυχὴν, ἀγαθόν· κατ' ἐκείνους οὖν ταυτὸν ὅτι τὸ εὖ ζῆν ἤγουν ὁ πλοῦτος καὶ τὸ ἀγαθόν.

De μὴ πρᾶγματος & eius utilitate

Τὸ μὴ παρατεῖνον γίνεται, ὅταν τὶς τὸ αὐ αἴτιον θέν ὡς αἴτιον τῷ ψεύδους· ψεύδη γὰρ συνάγει συμπεράσματα καὶ τὰ τοῦ θεν καὶ πεῖ τοῦ τοῦ διδάσκει ἵνα μὴ ἀποδεικνύοντες τὰ τὸ λαμβάνωμεν· σωίσαται δὲ οὐκ οὐ δεικτικῷ συλλογισμῷ, ἤγουν οὐ τῇ ἐπ' εὐθείας δείξει· ἀλλ' οὐ τῇ ἐς ἀδύνατον ἀπαγωγῇ· ψεύδη γὰρ καὶ ἀδύνατα σωάγει καὶ τὸ μὴ παρατεῖνον· ὡς καὶ ὁ δι' ἀδυνάτου συλλογισμός καὶ οὐ μὴν τῇ ἐπ' εὐθείας δείξει, οὐ σωίσαται, διότι αὐτὴν ἐκ δύο προτάσεων σύγκειται· ἢ ἀληθῶν, καὶ τὸ συμπέρασμα ὅτιν ἀληθές· ἢ ἢ μία ἐστὶν ἀληθῆς· ἢ δὲ ἑτέρα ψεύδης· καὶ ἀνάγκη σωαχθῆναι τὸ ψεῦδος παρὰ τὴν ψεύδη· πρότασιν καὶ οὐ δύνασθαι ἄπειν, μὴ παρὰ ταύτην σωαχθῆναι· πολλάκις καὶ ἀεὶ δύο ὄντι ψευδεῖς· καὶ ἔστιν ἀμφότερα αἴτια τῷ ψεύδους καὶ ἀνάγκη ἄρα ἐν τῷ δι' ἀδυνάτου συλλογισμῷ σωίσαιτο τὸ μὴ παρὰ τὸ· ὥσπερ γὰρ ἐν τῷ δι' ἀδυνάτου λαμβάνεις τὸ αὐτιφατικῶς αὐτικείμενον τῇ ἀληθεῖ ὑποθέσει· καὶ μίαν ἀληθῆ πρότασιν· καὶ σωάγας ψεῦδος, οὕτω καὶ ἐν τῷ μὴ παρὰ τὸ· λαμβάνεις τὸ αὐτιφατικῶς αὐτικείμενον τῇ ἀληθεῖ ὑποθέσει· καὶ δύο προτάσεις καὶ συνάγας ψεῦδος· πλὴν οὐ διὰ τὸ αὐτικείμενον τῇ ἀληθεῖ ὑποθέσει σωήχθη τὸ ψεῦδος· ἀλλὰ παρὰ μίαν τῶν κειμένων προτάσεων, ἐν δὲ τῷ δι' ἀδυνάτου, διὰ τὸ αὐτιφατικῶς αὐτικείμενον τῇ ἀληθεῖ ὑποθέσει σωήχθη τὸ ψεῦδος· καὶ ὅτι ὁ δι' ἀδυνάτου, ἐκ δύο προτάσεων σωίσαται ἀληθοῦς καὶ ψευδοῦς· τὸ δὲ μὴ παρὰ τὸ, ἐκ τριῶν προτάσεων· μιᾶς μὴν τῆς αὐτικειμένης τῇ ἀληθεῖ ὑποθέσει καὶ ἑτέρων δύο· καὶ ὅτι ἀεὶ τῷ ἀδυνάτου ψεύδους σωαχθέντος ἀπὸ τῆς ὑποτεθείσης ψευδοῦς ὑποθέσεως, αἱρεῖται αὐτῆς, ἡσύχεται δὲ ἀληθῆς· ἀεὶ δὲ τῷ μὴ παρὰ τὸ, τὸ τὸ μόνον δείκνυται ὅτι οὐ παρὰ τὴν ὑποτεθεῖσαν ὑποθέσιν τὸ ψεῦδος σωήχθη· μὴ παρὰ τὸ γοῦν ὅτιν, ὅταν καὶ οὔσης τῆς ὑποτεθείσης ὑποθέσεως μὴ μὴ οὔσης, τὸ ἄλλο σωάγεται ἄτοπον· οἷον ἢ μὴν ἀληθὴς ὑποθέσις ὅτιν, ὅτι ὁ μετὰ δεῖπνον περιέπατος, ὑγιαινός· ἢ δέ τις ἐρεῖ μὴ εἶναι ὑγιαινόν, οὐκ ἔσται κίνησις· πῶς γὰρ τὸ κινούμενον ἢ οὐ ᾧ ὅτι κινεῖται ἢ οὐ ᾧ οὐκ ἔστιν· ἀλλὰ μὴν ἑκατέρως ἀδύνατον· οὔτε γὰρ οὐ ᾧ ὅτι δύναται κινηθῆναι· οὐ γὰρ ὅτιν ἵστασται, οὔτε οὐ ᾧ οὐκ ἔστι κινηθήσεται· πῶς γὰρ δύναται κινηθῆναι οὐ ᾧ οὐκ ἔστι τόπῳ· ὥστε κίνησις οὐκ ἔστιν· τὸ δὲ τὸ ἄτοπον γίνεται· κἂν ὁ μετὰ δεῖπνον περιέπατος ὑγιαινὸς ὑποτεθῇ εἴτε μή.

Πρῶτον μεν ὅτιν οὐ τῷ ἐς τὸ ἀδύνατον· ἀδυνάτους συλλογισμοὺς καλεῖ πάντας τοὺς ψεύδη σωάγοντας· φησὶν οὖν ὅτι τὸ μὴ παρατεῖνον ψεῦδος, οὐ τοῖς ψεύδεσι συλλογισμοῖς ὅτιν ἀλλ' οὐκ οὐ τοῖς· ἀλλ' οὐ τοῖς δι' ἀδυνάτου· δι' ἀδυνάτου δὲ ὅτιν, ὅταν τὸ ψεῦδος ὃ ἐδείχθη δι' ἀδυνάτου, αὐτὶ φάσις ὅτιν· ἤγουν αὐτιφατικῶς αὐτίκεται τῇ ἀληθεῖ ὑποθέσει· οὔτε γὰρ μὴ αὐτιφήσας τὴν αὐτίαν λέγει δι' ἣν οὐ τῷ δεικτικῷ· ἤγουν τῇ ἐπ' εὐθείας δείξει, οὐ σωάγεται τὸ μὴ παρατεῖνον· καὶ φησὶν ὅτι ἐπεὶ τὸ αὐτιφατικῶς αὐτικείμενον ἢ εἰ ἀντίως τῇ ἀληθεῖ ὑποθέσει μὴ λαβών τις, οὐ δύναται ἄπειν ὡς οὐ παρατεῖνον σωήχθη· τὸ γὰρ λέγομεν οὐ τῷ δι' ἀδυνάτου, ὅτι οὐ παρὰ τὴν ὄξ ἀρχῆς ληφθεῖσαν ὑπόθεσιν ἀληθῆ, συνίκεται τὸ ψεῦδος· ἀλλὰ παρὰ τὸ αὐτικείμενον αὐτοῦ· τὸ δὲ οὐ δύνατον ἄπειν ἀεὶ τῶν δεικτικῶν· ἤγουν τῶν ἐπ' εὐθείας συλλογισμῶν· διὰ γὰρ τῶν κειμένων σωήχθη τὸ ψεῦδος· ἀλλὰ μᾶλλον ἐκεῖ λέγομεν ἀεὶ τῷ δεικτικῷ τῷ ψεῦδος σωάγοντος, ὡς μία πρότασις ἐλαττῶν ψεύδης· ὅτι δὲ τὸ μὴ παρὰ τὸ οὐ λέγεται ἀεὶ τῷ δεικτικῷ· τὸ τὸ ψεῦδος σωάγοντος, δῆλον· οὔτε γὰρ τὴν ἀληθῆ πρότασιν ἐροῦμεν αἰτίαν τῷ ψεύδους· οὐ δύναται γὰρ τὸ ἀληθὲς, αἴτιον εἶναι τῷ ψεύδους· οὐδὲ μὴν διὰ τὴν ψεύδη ἐρεῖ τὸ μὴ παρατεῖνον· διὰ γὰρ ταύτην τὸ ψεῦδος σωήχθη· Εἴ τι ὅταν αἱρεθῇ τι δεικτικῶς· δεικτικὸν οὐ ταύτῃ συλλογισμὸν νοητέον, τὸν δι' ἀδυνάτου διὰ τὸν καταγοεικὸν συλλογισμόν· ὡς γὰρ εἴπομεν ὁ δι' ἀδυνάτου, τῇ αἴνεται διὰ δύο ὑποθετικῶν καὶ ἑνὸς καταγοεικοῦ· ὅταν αἱρεθῇ τι δεικτικῶς· ἤγουν διὰ τῷ ἀδυνάτου, οὐκ ἐρούμεν τὸ μὴ παρατεῖνον· διὰ τὸ ὄξ αἰτίας σωαχθῆναι τὸ ἄτοπον· ἐκ τῷ λαβεῖν τὸ αὐτιφατικῶς αὐτικείμενον τῇ ὄξ ἀρχῆς ληφθείσῃ ἀληθεῖ ὑποθέσει· τὸ δὲ μὴ παρατεῖνον λέγομεν, ὅταν τῆς ὄξ ἀρχῆς ὑποθέσεως αἱρεθείσης, οὐδὲν ἧττον σωάγεται ὁ συλλογισμὸς ἢ τὸ ἄτοπον· οὐκέτι γὰρ τῆς προτάσεις ἔχομεν· δύο τῷ συλλογισμοῦ· καὶ ἑτέραν τῆς ὑποθέσεως· ἀεὶ δὲ τῷ ἀδυνάτου, αἱρεθείσης τῆς ψευδοῦς ὑποθέσεως, οὐδὲν ἀδύνατον συμβαίνει. Ο' τι ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως

Cóparatio inter ostensiuum & τὸ μὴ παρατεῖνον

Pulchrum exemplum ad enucleandum propositum.

ἀσυμπέρασμα ἢ. Ἤγουν ὅτι ἡ ὑπόθεσις ἀσυμπέρασμα ἢ καὶ κεχωρισμένη τοῦ συλλογισμοῦ. τοῦ συμπεράσματος τὸ ἀδύνατον ἀπὸ τῶν μέσων. ἤγουν τῶν αἰτιῶν. ἢ οὕτω τὸ ἀπὸ τῶν μέσων νοητέον. ἐπεὶ δὴ τὸ συμπέρασμα τὸ ὑπόθεσις τῷ οἰδιφαινομένῳ συλλογισμῷ. ἢ καὶ τὰ τὸν ὑποκείμενον ὅρον οὗ τῷ συμπεράσματι συμπέπτωκε, οἷον ὁ κόραξ ἢ ὁ ἀετὸς ἢ πεζὸν ἢ καὶ τὰ τὸν κατηγορούμενον. οἷον ὅτι τὸ χρῶμα πεπτὶ λευκῷ. δι' ἀδύνατον γίνεται, ὅταν τὸ ἀδύνατον συναχθῇ πρὸς τὴν αὐτίφασιν. ἤγουν διὰ τὸ αὐτιφατικῶς ληφθὲν τῇ ἀληθεῖ ὑποθέσει. ἢ ὑπόθεσις, οὐ συνεχὴς ὄντι τῷ συλλογισμῷ. ὡς οἰδὶ τοῦ ἢ ἡ διάμετρος σύμμετρος ὄντι τῇ πλευρᾷ, κίνησις οὐκ ἔστι. ἐδείκνυεν ὁ ζήνων μὴ εἶναι κίνησιν, οὕτως. πᾶν τὸ κινούμενον, μέγεθός τι κινεῖται. καὶ ἢ τοῦτο, ἀνάγκη τὸ ἥμισυ ἄλλου κινηθῆναι. ἢ πρὸ ἄλλου τὸ ἥμισυ τοῦ ἡμίσεως. καὶ τοῦτο ἐπ' ἄπειρον. ὡς εἶναι συνέργειαν τὸ ἄπειρον. ἀδύνατον δὲ τὸ κινούμενον διελθεῖν τὰ συνέργεια ἄπειρα ἡμίσεα. οὐκ ἄρα κίνησις ὄντι. φασὶν ὅτι ἀρχῆς, νοητέον τῶν ὅτι ἀρχῆς ὑπόθεσιν. ἤγουν ὅτι ἡ διάμετρος σύμμετρος τῇ πλευρᾷ. ἵν' λέγει μὴ συμπέπτεται τῷ συλλογισμῷ τῷ συμπέρασματι κίνησιν μὴ εἶναι. τὸ γοῦν ἄτοπον συνήχθη ὅτι κίνησις οὐκ ἔστιν οὐ παραδοτέον ἤγουν διὰ ὑποθῶμαι τῶν διάμετρον σύμμετρον τῇ πλευρᾷ. κινεῖται γὰρ αὖτη τοῦ συλλογισμοῦ τοῦτο ἀδύνατον συμπέρασμα τοῦ ἀδύνατον συνάγοντος ἀλλὰ συνήχθη τὸ ἀδύνατον ὅτι κίνησις ὄν ἐστιν, ἐκ τῶν λαβεῖν, ὅτι δύνατον τὸ μέγεθος ἐπ' ἄπειρα συνέργειαι τέμνεσθαι. καὶ διαδοτοῦ ὄντι ἄπειρα ἡμίσεα συνέργειαι. φανερὸν οὖν ὅτι τὸ συναχθὲν ἀδύνατον ἢ μὴ συνεχίζεται τοῖς ὅρ ἀρχῆς ὅροις. ἤγουν τῷ α. ἢ πρὸς τὸ κάτω γίνεται ὁ συλλογισμός. ὅτι τὸ α τῷ δ' οὐδενὶ ἢ παντὶ, ἢ ἢ τὸ β ὁ ἕκατος ὅρος συνεχίζεται τῷ γ ἢ πρὸς τὸ ἄνω γίνεται ὁ συλλογισμός. ὡς ἀπὸ τῶν ἀναγεγραμμένων σημείων τῶν ἐστὶ γνῶναι τὸ λεγόμενον, παρὰ τὴν ὑπόθεσιν συνήχθη τὸ ἀδύνατον. ἢ δὲ οὐ συνεχίζεται τὸ ἀδύνατον ἢ τῷ μείζονι ὅρῳ ἢ τῷ ἐλάττονι, οὐ παρὰ τὴν ὑπόθεσιν συνήχθη τὸ ἀδύνατον. καὶ γίνεται τὸ μὴ παραδοτέον. ἢ οὐχ οὕτως ἀεί. τοῦτο σύστασις ὅτι πρὸς τὸ ἄνω ῥηθέν. οὐδὲ γὰρ ἢ τὸ ἀδύνατον συνεχίζετο τοῖς ἄκροις ὡς εἴπομεν ἀεὶ διὰ τὴν ὑπόθεσιν λαμβάνει τὸ ἀδύνατον. ἢ γὰρ ἀφαιρεθεῖ ἡ ὑπόθεσις καὶ ἑτέρα τεθῇ, οὐδὲν ἧττον συμβαίνει, καὶ αὖθις τὸ ἀδύνατον συνάγεται. ἢ γὰρ ἀφαιρεθεῖ τὸ β. τεθῇ δὲ αὐτὶ τοῦ, τὸ κ, πάλιν τὸ ἄλλο ἀδύνατον συναχθῇ ὁ συνήγετο, καὶ τοῦ β' καμεῖνον. ἢ γὰρ τὸ ἀεὶ θετικὸν συνήχθαι οὐδενὶ ἀνθρώπῳ διὰ τοῦ β', τὸ ἄλλο πάλιν συνάξεις διὰ τοῦ κ. οἷον ὅτι τὸ ἀεὶ θετικὸν οὐδενὶ μεταπεπτωκυῖα ἀπὸ τόπου εἰς τόπον δι' ἑαυτοῦ. τὸ μεταπεπτωκὸς μέν παντὶ ζῴῳ δι' ἑαυτοῦ. τὸ ζῷον παντὶ ἀνθρώπῳ. τὸ ἀεὶ θετικὸν οὐδενὶ ἀνθρώπῳ. εἰδέχεται γὰρ τὸ αὐτὸ ἀδύνατον συνάγεσθαι, διὰ διαφόρων ψευδῶν ὑποθέσεων. ἢ τὸ μὴ ὄντος τοῦτον. τοῦ τὸ λύσις τῆς συστάσεως. καὶ φησὶν ὅτι τὸ μὴ ὄντος τοῦτον, οὐ τοῦ τὸ δηλοῖ, ὅτι ἀφαιρεθείσης τῆς ψευδοῦς ὑποθέσεως ὅς ἢς τὸ ἀδύνατον θέσις αὖθις ἑτέραν ψευδῆ. πάλιν γὰρ ἑτέρας ψευδοῦς τεθείσης, οὐδὲν ἧττον τὸ ἄλλο ἀδύνατον συναχθήσεται. ἀλλ' ὅτι τὸ μὴ παραδοτέον γίνεται, ὅταν ἀφαιρεθείσης τῆς ὑποθέσεως ὅς ἢς τὸ ἀδύνατον δεικθῇ συναχθῆναι ἀπὸ τῶν καταληφθεισῶν προτάσεων τὸ ἄλλο ἀδύνατον συνάγεται. τὰ στοιχεῖα τὰ δι' οὗ ἀλλοφύλοις τόποις ὄντα κινοῦνται τῷ κατ' εὐθεῖαν κίνησιν οἰκεῖον. ἢ αὖθις ἢ κάτω. τῷ δὲ πλαγίαν κίνησιν μόνα τὰ ζῷα κινοῦνται. τῷ καὶ προαιρετῷ καλουμένῳ. τοῦ ῥιχνοῦ ἢ ἐκ τὸς γωνίας, μείζων μοῦ ὄντι ἑκάστης γωνίας. ἤγουν τῆς ὑπὸ α καὶ τῆς ὑπὸ β'. τῶν δὲ σύο ὁμοῦ ἴση. καὶ τοῦ ῥιχνοῦ αἱ δύο τῶν γωνίαι, ἴσαι εἰσὶν ὀρθαῖς γωνίαις. οὐ μὴν πλείους ἤγουν μείζους.

Περὶ ψευδοῦς λόγου.

Ὁ δὲ ψευδὴς συλλογισμός, γίνεται παρὰ τὸ ἀψεῦδος. ἤγουν παρὰ τὴν μείζονα πρότασιν ψευδῆ οὖσαν. ἢ ἡ ἑτέρα ἐστὶν ἀληθὴς ἢ πολλάκις ἢ ψευδεῖς καὶ αἱ σύο προτάσεις. ἐπεὶ τὸ κατὰ συλλογίζεσθαι καὶ ἐλέγχεσθαι ἐκ ψευδῶν προτάσεων γίνεται. ἢ καὶ τῶν σύο. ἢ καὶ τῆς μιᾶς. ἤγουν τὴν μείζονος ἢ καὶ ἐκ σύο προτάσεων ὁ συλλογισμὸς γέγονεν. ἢ δὲ ἐκπλειόνων, ἀνάγκη πρὸ μίαν πύτων τὸ ψεῦδος συναχθῆναι, δίδωσι τῷ ἐρωτωμένῳ μεθόδους. πῶς ὀφείλει ἀποκρίνεσθαι ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ. ἢ γοῦν ὁ ἐρωτῶν, ἐρωτᾷ προτάσεις διαφόρους. οὐκ ἐπέγει δὲ τὸ συμπέρασμα τῶν προσυλλογισμῶν, ἵνα λάθῃ τὸν προσδιαλεγόμενον τὸ ἀπονοεῖζόμενον παρ' ἄλλου συναχθῆναι. δι' ὅπ καὶ ὁ ἐρωτῶν, ὅτε ἐφεξῆς ἐρωτᾷ τὰς προτάσεις. ἀλλὰ διεσαρμένως. οἷον, ἢ πρόκειται δεῖχθῆναι ὅτι ἡ ἡδονὴ ἀγαθόν, ἐρωτᾷ. ἢ ἡδονὴ κατὰ φύσιν. ἢ ἡδονὴ λυστελές. τί δὲ ἢ ἡδονὴ αἱρετόν. τί ὁ διωκτικόν. τὸ αἱρετὸν ἀγαθόν. ἢ ἡδονὴ αἱρεῖ ἀγαθόν. δεῖ γοῦν τὸν ἐρωτώμενον προσέχειν, ἵνα μὴ δίς συγχωρήσῃ τὸν αὐτὸν ὅρον. ἢ γὰρ οὐ δίς συγχωρήσῃ, οὐκ ἀεὶ ὁ ἐρωτῶν ἰσχύσει συλλογίσασθαι ἐκ προτάσεων ἀσυναρτήτων. τὸ γὰρ σχῆμα ἤγουν ὁ συλλογισμός, κοινωνίαι ἐστὶ σύο προτάσεων καθ' εἷς ὅρον. ~~τὸ γὰρ σχῆμα ἤγουν ὁ συλλογισμός, κοινωνία ἐστὶ σύο προτάσεων καθ' εἷς ὅρον.~~ ἢ δὲ ἐκ σύο προτάσεων ὁ ἐρωτῶν μέλλει συλλογίσασθαι, ἐκ τοῦ μέσου αἱρετέον. οἷον τὸ κατὰ φύσιν ἀγαθόν. ἢ ἡδονὴ κατὰ φύσιν. ἢ ἡδονὴ αἱρεῖ ἀγαθόν. εἰ δὲ πεῦθα δὲ παραδίδωσι μέθοδον τῷ ἐρωτῶντι πῶς ὀφείλει ἐρωτᾶν, ἵνα λάθῃ τὸν προσδιαλεγόμενον. δεῖ δὲ τὸν ἐρωτώμενον παρατηρεῖν εἰ ποίῳ σχήματι τὸ πρόβλημα μέλλει συναχθῆναι. καὶ ἢ μὴν καθόλου ἐστὶ καταφατικὸν μὴ συγχωρεῖν καθόλου πρότασιν καταφατικῶ. ἢ δὲ ἀποφατικὸν καθόλου ἐπεὶ τοῦτο εἰ δεύτερον σχήματι συνάγεται, δύναται δύναται ἀποφατικῶ καθόλου. ἢ δὲ μερικόν.

ἀνουδέσαι καὶ λύσαι ἄλλον, μὴ λαβεῖν καθόλου πρότασιν. χωρὶς γὰρ καθόλου προτάσεως, συλλογισμὸς οὐκ ἔσται. ἢ μὴ προσυλλογίζονται καὶ λαμβάνουσι τὰ συμπέρασματα τῶν προσυλλογισμῶν. ἵνα λεμβάνοντες καὶ τὰς προτάσεις τῶν προσυλλογισμῶν, οὐ δίλας ποιῶσι τὰς προσεχῶς συναγούσας τὸ συμπέρασμα. ἐπεὶ μὴ ἐρωτᾶ τὰ προσεχῶς συνεκτικὰ τοῦ συμπέρασματος. οἷον ἡ ἡδονὴ ἐφετὸν ὂ ἐφετὸν ἀγαθόν. ἡ ἡδονὴ ἄρα ἀγαθόν. ἀλλὰ τὰ πόρρω. οἷον ἡ ἡδονὴ λυστελής. καὶ ἁπλῶς καὶ τὰς τῶν προσυλλογισμῶν προτάσεις φανερὸν καὶ πότε ἔσται. ὡς διδάσκει πῶς ὅτι μὴ γίνεται ἔλεγχος. παραδίδωσι γὰρ μεθόδους δι' ὧν ὁ ἀποκρινόμενος τὰς ἐρωτήσεις καλῶς ἀποδίδοὺς οὐκ αὖ παρὰ τοῦ ἐρωτῶντος ἐλεχθήσεται, ὡς τἀναντία δοξάζων τοῦ προδιομολογηθέντος παρ' ἄλλῳ, ἔλεγχος γίνεται ὅταν τὶς συνάξῃ ὃ αὐτικείμενον τῇ ἀληθεῖ ὑποθέσει. οἷον ἡ ὃ προκείμενόν ὄντι ὅπ ἡ ψυχὴ ἀθάνατος. συνάξεις δὲ ὅπ ἡ ψυχὴ θνητή ὄντι. ἐποίησας ἔλεγχον ἤγουν παρελογίσω. ἔστι δὲ ὁ συλλογισμὸς ἀδιπλέον τοῦ ἐλέγχου. πῶς μὴν γὰρ ἔλεγχος συλλογισμός. οὐ πᾶς δὲ συλλογισμὸς ἔλεγχος. Ναί πῶν συγχωρουμένων καταφατικῶν παρὰ τοῦ ἐρωτωμένου. ἢ τῆς μιᾶς. τῆς δὲ ἑτέρας ἀποφατικῆς, ἔσται ἔλεγχος. ὥς τε ἢ ὃ κείμενον ἤγουν ὄν ἀρχῆς προτιθεῖσα ἀληθὴς ὑπόθεσις. ἐναντία ἐστὶν ἢ αὐτικειμένη τῷ συναχθέντι συμπεράσματι, γέγονεν ἔλεγχος. ἢ δὲ μηδὲν συγχωροῖτο καταφατικὸν καθόλου. ἀλλὰ πάντα ἀποφατικὰ δίδοιν ἢ μερικά, ἔλεγχος οὐκ αὖ γίνεται. ἐπὰ οὐδὲ συλλογισμὸς ἐκ μερικῶν μόνων ἢ ἀποφατικῶν μόνων, γίνεται. εἰ ὅλῳ λέγει τῷ καθόλου πρότασιν. Συμβαίνει δι' εἴοιτο καθάπ' εἰ τῇ θέσει.

Περὶ τῆς καθ' ὑπόληψιν ἀπάτης.

Δι' ἐξέας εἰ τῷ πεῖ αἰαλύσεως ὅπως ἡ ἀπάτη γίνεται ἐκ τῆς θέσεως τῶν ὅρων. ἀπατώμεθα γὰρ λαμβάνοντες ὅρους τὰς ἕξεις αὐτὴ τῶν ἐκτῶν. ἢ λαμβάνοντες τὰς προτάσεις ἀπροσδιορίστους διόμεθα συλλογίζεσθαι. διόμενοι μηδὲν διαφέρειν πρὸς γένεσιν συλλογισμῶν, τὸ τὴς προτάσεις λαμβάνειν προσδιορισμένας ἢ τε ἀπροσδιορίστους, ὡς διδάσκει πῶς ὅτι τὰ εἰναντία δοξάζων πεῖ τοῦ ἄλλου ψευδῶς. τὸ δὲ ψευδῶς δοξάζων τὰ εἰναντία πεῖ τοῦ ἄλλου, ἢ πρὸς τὸ πρᾶγμα γίνεται, ἢ πρὸς ἑαυτούς καὶ πρὸς τὸ πρᾶγμα γίνεται φυσικῶς. ἢ ὅταν ἀμφοτέρας τὰς προτάσεις ἀγνοῶμεν. οἷον ὅταν θεασώμεθα ζῶον μήκοθεν, νομίσωμεν ἄλλο ἢ μίσιον εἶναι. ἐπὶ δὲ ἰδόντες ἄλλο ὠγκωμένον ἔχον τὴν γαστέρα, νομίσωμεν ὅπ ἔγκυον ὄντι. καὶ συλλογισώμεθα οὕτως. ἥδε ἡ μίσιος ὠγκωται τῷ γαστέρα. πᾶν ὠγκωμένον ἔχον τῷ γαστέρα, ἔγκυον ὄντι. ἥδε ἄρα ἡ μίσιος ἔγκυος ὄντι. ἢ ὅταν τὸ καθόλου γινώσκοντες τὸ μερικὸν ἀγνοῶμεν. γινώσκομεν γὰρ ὡς πᾶσα δυὰς ἄρτια ἐστίν. εἴπε οὖν ἐροῦμεν ὡς πᾶσα δυὰς ἄρτια ἐστίν, ἐροῦμεν ναί. τὶ οὖν ἥδε ἡ δυὰς ἢ εἰ τῇ χειμένον κεκρυμμένη ἄρτια ἐστίν, ἐροῦμεν ὄ. εἴπε σωάγαι ὅπ τὸ ἄλλο οἴδατε καὶ οὐκ οἴδατε. δέξας ἵν' ἔχει εἰ τῇ χειμένον δυάδα. οὐκ ἀπικείθημεν δὲ ὅπ ἥδε ἡ δυὰς ἄρτια οὐκ ἐστίν. ἀλλ' ὅπ οὐκ οἴδαμεν ἢ δυὰς ὅλως ἐστίν. τὸ ἄλλο δὲ καὶ ἀδὶ τὸ φιγόνου γενήσεται σύφισμα ἢ ὅταν τὸ μερικὸν γινώσκοντες, τὸ καθόλου ἀγνοῶμεν. οἷον γινώσκομεν ὅπ ὁ δὲ ὁ ἐλέβορος καθαίρει. οὐ μὴν καὶ ἢ πᾶς ἐλέβορος καθαίρει. καὶ οἴδαμεν ὅπ ἥδε ἡ θερσδικίνη, ψύχει. ἢ δὲ καὶ πᾶσα ἀγνοοῦμεν. οὕτως οὖν ὅτιν εἰναντία φρονεῖν τῷ πράγματι εἰναντία δὲ ἑαυτοῖς δοξάζομεν, ὅταν τὸ εἰναντίον διὰ συλλογισμοῦ σωάξωμεν. ὃ καὶ ἐξάτης ἀποπληξίας ἐστί. δοξάζομεν δὲ τὰ εἰναντία ἑαυτοῖς. ἢ ζητήσομεν τὰ εἰναντία τῷ αὐτῷ σωάξαι, ἢ δι' ἀλλοῦ μέσου, ἢ δι' ἄλλου καὶ ἄλλου. ἐκατέρως δὲ ἄτοπον. καὶ διὰ μὲν τοῦ ἄλλου μέσου ὅτε καὶ πρόδηλόν ὄντιν ἢ εἰναντίασις, οὕτως. ἢ ἡδονὴ κατὰ φύσιν. τὸ κατὰ φύσιν ἀγαθόν. ἢ ἡδονὴ ἄρα ἀγαθόν. καὶ πάλιν ἢ ἡδονὴ οὐ κατὰ φύσιν. τὸ οὐ κατὰ φύσιν οὐκ ἀγαθόν. ἢ ἡδονὴ ἄρα οὐκ ἀγαθόν. δι' ἄλλου δὲ καὶ ἄλλου μέσου δοξάζομεν τἀναντία, οὕτως. ἢ ἡδονὴ κατὰ φύσιν. τοῦτο δὲ ἀγαθόν. ἢ ἡδονὴ ἄρα ἀγαθόν. καὶ πάλιν ἢ ἡδονὴ ἀλυστελές. ὃ ἀλυστελὲς οὐκ ἀγαθόν. ἢ ἡδονὴ ἄρα οὐκ ἀγαθόν. Συμβαίνει δι' εἴοιτο. Τοῦτο τὸ θεώρημα, χρήσιμον ἢ μὴν ὡς τῷ διαλεκτικῷ. καὶ σοφιστικῷ. καὶ καθ' ὑπόληψιν ἀπάτη καλεῖται. διδασκόμεθα γὰρ δι' ἄλλου ἀπατᾶν. ἐκφύγειν δὲ τὸ μὴ ἀπατᾶσθαι παρ' ἄλλου. ὃ διὰ συλλογισμοῦ σωάγων τὰ αὐτικείμενα. οἷον ὅπ τὸ φυλλόρροειν ὑπάρχει πᾶσι ἀμπέλῳ, διὰ μέσου τοῦ πηγνυμένου ὀποῦ. καὶ ὅπ ὀδὲ μᾶ διὰ μέσου τοῦ πλατυφύλλου, οὕτος μάχεται ἄλλος ἑαυτῷ, ὡς τὰς εἰναντίας δέξας πεῖ τοῦ ἄλλου ἔχων. οὐ μέντοι γε δὲ καὶ πρὸς τὸ πρᾶγμα μάχεται. δὲ πρὸς τὸ πρᾶγμα, ὁ ἀφ' ἑκατέρου συλλογισμὸ μάζονα μίαν λαμβάνων πρότασιν. οἷον ὅπ τὸ φυλλόρροειν παντὶ πηγνυμένῳ ὀπῷ. καὶ πάλιν τὸ φυλλόρροειν, οὐδενὶ πλατυφύλλῳ. εἰ τοῦθα γὰρ εἶπον αὐτικείμενα τῷ πράγματι. δυνάμει γὰρ εἶπον ὅπ τὸ φυλλόρροειν ὑπάρχει πᾶσι ἀμπέλῳ. καὶ οὐδεμιᾷ. ἐμαυτῷ δὲ οὐκ αὐτικείμενοι ἐδόξασα. ὀδὲ γὰρ ὀξεφώνησα τὰς προτάσεις πάσας τῶν συλλογισμῶν εἰ ἔργειαι. οἷον ὅπ ὁ πηγνύμενος ὀπὸς ὑπάρχει πᾶσι ἀμπέλῳ. καὶ τὸ πλατύφυλλον πᾶσι ἀμπέλῳ καὶ πάλιν ἢ εἶπο ὅπ ἡ ἡδονὴ κατὰ φύσιν. καὶ ὅτι ἡ ἡδονὴ ἀτελής, τὰ αὐτικείμενα ἐδόξασα, τῷ πράγματι. ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἐμαυτῷ. δυνάμει γὰρ εἶπον ὅτι ἡ ἡδονὴ ἀγαθὸν καὶ οὐκ ἀγαθόν. οὐ γὰρ καὶ εἰ ἔργειαι ὀξεφώνησα τὰς μείζονας προτάσεις ἑκατέρου συλλογισμοῦ. οἷον ὅπ τὸ ἀτελὲς, οὐκ ἀγαθόν. καὶ ὅπ τὸ κατὰ φύσιν ἀγαθόν. ὡσαύτως οὐ μάχομαι πρὸς ἐμαυτόν. ἀλλὰ πρὸς τὸ πρᾶγμα, ἢ τοῦ οὗ μὴν συλλογισμοῦ εἴπω ἀμφοτέρας τὰς προτάσεις. οἷον ὅπ τὸ

De elencho fui dargutione

De Deceptione dú fuspicione

Circa nos dup citer

um·r.÷a
ddam β÷r
dá·β nõ÷á

Nullu·r.est·á
Omne·β·est·r
Nullu·β.est·á

Oe·δ·est·r·ergo r3
Oe·r·est β. si sunt
termini conuertibilis
& e cõuerso oe β.est·r
si nimis colligitur quod omne·r·est·β. & e conuerso quodda·β·

α·omni tõ·β·
β·nullí tõ·δ·

ergo omne·δ·est·α

α·nullí tõ·r·
r·nullí tõ·δ·

Ergo Nullu·δ·est·α

ΠΡΟΤΕΡΩΝ ΑΝΑΛΥΤΙΚΩΝ

ἀ·σ·in p̄ ppositõe
syllogismi

ἀ·παντὶ τῶ·

ολαμβανειν·ι. con
rias opiniones habe

go auctor hic nõ una
tum facit deceptione
m philoponus·s. duas
clusiones duorũ sillogi
rũ contrarias inter se,
hoc est omne hominem
animal & nullum ho
nem esse animal·sed ali
etiam quam subiungit
mis hõ est bipes
mis hõ est mortalis
me mortale bipes &
int termini cõuerti
es. omne bipes mortale
minus quodda bipes
ortale
Aliis syllogismi
llũ mortale animal
me bipes mortale
ullum bipes animal
Aliis syllogismi
ullum mortale animal
quodda bipes est mortale
quodda bipes nõ ÷ á

φυλορροειν παντὶ πτηνυμεύφ ὀπῶ, οὔτος δὲ πάσῃ ἀμπέλῳ, τῆς δὲ ἑτέρου συλλογισμοῦ, ἐρῶ τὴν μίαν
πρότασιν, ὅτι τὸ φυλορροειν οὐδενὶ πλατυφύλλῳ. Ἐπὶ δὲ τῆς πρότερον λεχθέντος· μεσον λέγει τὸ
ἀ· ὡς κατηγορουμενον καὶ τῆς β'· καὶ τῆς γ'· ἀδύνατον τοῦτον οὐκ ἐγχωρεῖ ὑπολαμβανειν ἢ ὅλων σύναν-
τίας δόξας ἔχειν ἢ μάχεσθαι πρὸς τὸ πρᾶγμα· ἀλλὰ πρὸς ἑαυτοὺς διαμαχόμεθα, λαβόμενοι καθ'
ἕτερον τῶν ὅρων ἀμφοτέρας τὰς προτάσεις· οἷον καὶ ὅτι τὸ ἀ παντὶ τῷ β'· καὶ τὸ β παντὶ τῷ δ'· καὶ
πάλιν ὅτι τὸ ἀ οὐδενὶ τῷ γ'· καὶ τὸ γ παντὶ τῷ δ· οὐ μόνον γὰρ διὰ συλλογισμῶν σωιάγομεν τὸ ἀ ἢ
παντὶ τῷ δ· ὑπάρχειν καὶ ἀδεῖ· ὅπῃ ἑκάτερα αὐτὰ ἐστὶ τὸ πρὸς ἑαυτοὺς διαμάχεσθαι, καὶ σύνεργεῖ ἢ
κατὰ πάνυ τὸ αὐτὸ ἀδέναι καὶ ἀγνοεῖν· ἀλλ' ἐπεὶ καὶ τὸ β' καὶ τὸ γ' παντὶ τῷ δ· ὑπάρχουσι, γίνεται
τὸ τρίτον σχῆμα· καὶ ἃ μὴν ὁριζόμενοι οἱ ὅροι, σωάγεται· τὸ β' παντὶ τῷ γ, καὶ ἀεὶ τῆς φάσεως· καὶ
τὸ γ' παντὶ τῷ β ὑπάρχει· ὥστε ἃ τὸ ἀ οὐδενὶ τῷ γ'· τὸ δὲ γ' παντὶ τῷ β, σωάγεται τὸ ἀ οὐδενὶ τῷ
β'· ὧν δὲ καὶ παντὶ ὁ ἀδύνατον· ἃ δὲ οὐκ ὁριζόμενοι οἱ ὅροι, σωάγεται τὸ β τινὶ τῷ γ'· ὥστε καὶ τὸ
γ' τινὶ τῷ β (ἀεὶ τῆς φάσεως ἢ τῆς πρὸς ἑαυτὸν) καὶ ἐπεὶ τὸ ἀ οὐδενὶ τῷ γ'· τῷ τὸ δὲ τινὶ τῷ β', ἔσται
καὶ τὸ ἀ οὐ παντὶ τῷ β'· ὧν δὲ καὶ παντὶ· οὕτως ὡῶ ποιοῦντες διαμαχόμεθα πρὸς ἑαυτοὺς ἢ πρὸς
τὸ πρᾶγμα. Ἐπίσταται γὰρ τὸν τὸ ἀ παντὶ τῷ β'· ἥτις ἐστὶν· ἢ ἁπλῶς καὶ καθόλου σύναντία τῷ
συμπάσχοντι τῷ σωάγοντι τὸ οὐδενὶ· ἢ ὅτι τι σύναντίας, ἤγουν αἰτιφατικῶς αἰτικαμεῖν τῷ οὐ παντὶ
συμπάσχοντι· καὶ οὕτως ὡῶ πρὸς ἑαυτοὺς διαμαχόμεθα· ὥστε ἃ τὸ ἀ ὑπάρχει παντὶ ᾧ τὸ β'· ἤγουν
παντὶ τῷ β'· τὸ δὲ β' παντὶ τῷ δ'· ἔσται τὸ ἀ παντὶ τῷ δ'· τὸ δὲ ἕτερον συλλογισμὸν ὡς φιλοσόφοις
παρέλαφε· καὶ ἴσα μὴ δόξῃ πολλάκις λέγειν τὰ ἄλλα· οἷον ὅτι τὸ ἀ οὐδενὶ τῷ γ'· τὸ δὲ γ' παντὶ τῷ
δ'· ὥστε καὶ τὸ ἀ οὐδενὶ τῷ δ'· καὶ συμβαίνει οὕτω τὸ ἄλλο ἀδέναι καὶ ἀγνοεῖν· καὶ εὐθεῖαν μάχε-
σθαι ἑαυτοῖς· καὶ πάλιν ἃ τὸ ἀ οὐδενὶ ᾧ τὸ γ'· ἤγουν οὐδενὶ τῷ γ' οἴεται ὑπάρχειν ᾧ τινὶ τῷ γ'· τινὶ
ὑπάρχει τῷ β'· ὡς εὐ τῷ τρίτῳ σχήματι δέδεικται, οἴεται τὸ ἀ ἢ παντὶ τῷ β' ὑπάρχειν· τὸ δὲ ἀ τὸ οἰόμε-
νον παντὶ ὑπάρχειν ᾧ τὸ β, ἤγουν παντὶ τῷ β, οἴεσθαι πάλιν μὴ ὑπάρχειν· ἐκ τῶ ἀπεῖν μὴ ὑπάρχειν
δέδοικεν ἀδόξειαν σύναγεῖν, ἢ τὸ ἁπλῶς ἤγουν τὸ οὐδενὶ, ἢ τὸ ὅτι τι ἤγουν τὸ οὐ παντὶ, σύναντίον εἶναι καὶ
ὑπεμφαίνει πρὸς ἑαυτὸν διαμάχεσθαι· οὕτω μὲν οὐκ εὐδέχεται ὑπολαβεῖν τὰ σύναντία τῷ πρᾶγ-
μα· ἀλλ' οὕτω ποιοῦντες καὶ τὰς προτάσεις πάσας δύο τῶν συλλογισμῶν λαμβάνοντες, σύναντοῦμε-
θα πρὸς ἑαυτοὺς· καθ' ἕτερον δὲ συλλογισμὸν τὴν μίαν παραλιπεῖν πρότασιν ἤγουν τὴν ἐλάττονα καὶ
ἀπεῖν τὸ ἀ παντὶ τῷ β'· τὸ β' παντὶ τῷ δ'· τῷ δὲ ἑτέρου ἀπεῖν τὴν μείζονα πρότασιν· ὅτι τὸ ἀ οὐ-
δενὶ τῷ γ'· τὴν δὲ ἐλάττονα παραλιπεῖν οὐδὲν κωλύει πρὸς τὸ πρᾶγμα οὕτως σύναντιάσθαι· τῆς γὰρ
ἐλάττονος προτάσεως καταλειφθείσης τῶ ἑνὸς συλλογισμοῦ, οὐ δυνάμεθα σωωρᾶν τὸ ἐκ τούτων συ-
ναχθησόμενον· τὸ ἀ τὸ οἰόμενον τινὶ ἀνθρώπῳ ὑπάρχειν· παντὶ τῷ β' οἴεσθαι μὴ ὑπάρχειν πάλιν, σύναν-
τίαι ἐστίν· τὸ δὲ μὴ οἴεσθαι εἰλῆφθαι, ἢ αὐτὶ τῶ οὐδενὶ, ἢ αὐτὶ τῶ ὅ παντὶ τῷ β' πολλάσει πρότυσις ἤγουν
ἀμέσως καθ' αὐτὰ ἤγουν ἀμέσως καὶ πεῦται τῷ δ' παντὶ· προεκτίθεται ὅπως αἱ προτάσεις ἀληθῶς
κατηγοροῦνται· εἶτα καὶ ἐκλαμβάνει ἀλλὰς αὐτικαμεῖν ὡσαύτως ἤγουν ἀμέσως· σύστοιχα λέγει,
τὴν οὐσιαν· τὸ ζῶον· τὸ ἔμψυχον· τὸν ἄνθρωπον· ὡς ὄντα ἀπὸ διαιρέσεως μιᾶς κατηγορίας ἤγουν τῆς
οὐσίας· οἷον ἃ τὸ ἀ ὑπάρχει τῷ β' παντὶ, καὶ τῶ τὸ ἀ παντὶ τῷ γ'· πάλιν ἐκτίθεται ὅπως αἱ προτά-
σεις ἀληθῶς κατηγοροῦνται· εἶτα καὶ τὰς σύναντίας δόξας ἐκτίθεται· μὴ ὑπολαμβάνειν καὶ μὴ γι-
νώσκειν. Ἐπίσταται γὰρ πως ὅτι τὸ ἀ ὑπάρχει τῷ γ' ἤγουν παντὶ· ἐπεὶ ἡ οὐσία παντὶ ἐμψύχῳ πρό-
τασις καθολικώτερά ὅτι τῆς οὐσίας παντὶ ζῴῳ προτάσεως· καὶ ἐμπεριέχειν ἀλλῶ, λοιπὸν· ὁ γινώσκων
ὅτι ἡ οὐσία παντὶ ἐμψύχῳ, οἶδε καὶ ὅτι ἡ οὐσία παντὶ ζῴῳ σωάγει· κἂν σύεργεία ἀγνοῇ τῶ τὸ· καὶ δυ-
ξαζηψδοῦς ὅτι ἡ οὐσία οὐδενὶ ζῴῳ· ὁ τοιοῦτος μάχεται οὐ πρὸς ἑαυτὸν ἀλλὰ πρὸς τὸ πρᾶγμα καὶ
θὸ σωάγει μὴ τῶ τὸ γινώσκειν· σύεργεία δὲ ἀγνοεῖ· ὁ πῶς ἤγουν σωάγει· ἀδίστακτοι τῶ τὸ ὅλως ἢ σύερ-
γεία· Οὕτω μὴν οὐ ποιοῦντες καὶ σωάγοντες τὸ ἀλλὸ καὶ εὐ ἤγουν τὸ φυλορροειν· κατὰ τῶ αὐτῶ
καὶ ἑνὸς τῆς ἀμπέλου σηλονότι διὰ συλλογισμῶν· ὅτι καὶ πάσῃ τῇ ἀμπέλου ὑπάρχει ἢ οὐδεμιᾷ, οὐχ
ὑπολαμβάνομεν τὰ σύναντία τῷ πρᾶγματι· ἀλλὰ πρὸς ἑαυτοὺς μαχόμεθα· ἢ ὃ ἀφ' ἑκατέρου συλλο-
γισμοῦ λαβῆς τὴν μίαν πρότασιν τὴν μείζονα· τὰς δ' ἐλάττους ἐάσεις· οἷον ὅτι τὸ φυλορροειν παντὶ
πτηνυμεύῳ ὀπῶ· ἢ οὐδενὶ πλατυφύλλῳ, πεῦ τὸ πρᾶγμα ποιήσεις σύναντίωσιν· ὅπως δὲ γίνεται τῶ
τὸ θεωρήσωμεν· ὁ γὰρ δυξάζων ὅτι τὸ φυλορροειν παντὶ πτηνυμεύῳ ὀπῶ· σωάγει παρεισάγει, ὅτι καὶ
πάσῃ ἀμπέλῳ ὑπάρχει· καὶ ὁ ἀπατηθεὶς τὸ φυλορροειν οὐδενὶ πλατυφύλλῳ, σωάγει παρεμφαίνει
καὶ τὸ ψεῦδος τῶ τὸ· ὅτι τὸ φυλορροειν οὐδεμιᾷ ἀμπέλῳ· ὁρᾷς ὅπως σύναντίας ὑπολήψεις καὶ δόξας
πεῦ εὐ πρᾶγμα τῷ ἀμπέλον ἔχομεν, ὡσαύτως καὶ πεῦ τὸ πρᾶγμα ἢ σύναντίωσις γίνεται, ὅταν τὸ
μὴν εὐὸς συλλογισμοῦ τὰς δύο προτάσεις λαβὼν, σωάξεις τὸ φυλλορροειν πάσῃ ἀμπέλῳ ὑπάρχειν·
τῶ δὲ ἑτέρου συλλογισμοῦ τῷ μείζονα πρότασιν μέσον λάβῃς· ὅτι τὸ φυλορροειν, οὐδενὶ πλατυφύλ-
λῳ· ἐκ γὰρ πάντης τῆς ψευδοῦς δόξης ἀδύνατον σωάγεται σωάμει, τὸ σύναντίον τῷ πρᾶγματι· ὅτι τὸ φυλορροειν
οὐδενὶ, ἀμπέλῳ. Ἤγουν τοιαύτη ἀπάτη καθ' ὧν ἀληθῶς δυξάζοντες τὸ φυλορροειν πάσῃ ἀμπέλῳ

+++ collegit hanc conclusione ut postea utezetur illa pro minore propositione in sillogismo que continuo sub iungit ad inferendum quod uult.

Quia omnipperiet omo media·Nulla tumidum hns uentrem. Nam in altero ex·2·sillogismisquos uides in margine in fortiore·nulla ponitur medium & in altero tumidum hns uentre

puto deesse nomizontas uel qd simile

BIBΛΙΟΝ β'. XXXIX

ψεῦδος παρεισάγομεν σωάμει· καὶ ὅτι τὸ φυλορροειν οὐδεμιᾷ ἀμπέλῳ, ὁμοία ἐστὶ τῇ ἀπάτῃ καθ' ἣν
φαινόμεθα ἀπατῶμενοι πεῦ τὰ μεεικὰ καὶ αἰσθητά· ὥσπῃ γὰρ τὸ ἀλλὸ φαινόμεθα καὶ ἀδέναι καὶ
ἀγνοεῖν· καὶ εὐ τεῦ ἄν συμβαίνει πεῦ τὸ πρᾶγμα ἀπάτη γίνεσθαι· οἷον τὸ εὐ τῇ χαιεῖ αἰναγεγραμμένον
ῥίγωνον· εἴτε σκαληνὸν ὄστιν, εἴτε ἰσοσκελές· κεκαλυμμένον διὰ τῶν δακτύλων· ὅπῃ ῥίγωνόν ὄστι τὸ
γ'· κατὰ μὴν τὸν καθόλου λόγον ὅτι πᾶν ῥίγωνον ἔχει τὰς ῥᾶς γωνίας δύσιν ὀρθαῖς ἴσας, οἶδε καὶ αὐ
τὸ τὸ γ' ἤγουν τὸ μεεικὸν ῥίγωνον ὅτι ἔχει τὰς ῥᾶς γωνίας ὡς ἔπομεν· ὡς ὁ μεεικὸν καὶ ὑπὸ τὴν αἴσ-
θησιν μὴ ἐμπίπτον ὡς κεκρυμμένον ἀγνοῶ· τὸ γὰρ μὴ γινωσκόμενον παρ' ἐμοῦ ἢ ὅλως ῥίγωνόν ὄστι,
πῶς ὄστιν ἀδέναι, ὅτι καὶ τὰς ῥᾶς γωνίας, δύσιν ὀρθαῖς ἴσας ἔχει· ἀλλ' οὐδὲν κωλύει ἀγνοῶν τὸ γ' ὅτι ἐστὶ
ῥίγωνον· τὸ γὰρ ἀδέναι ὅτι πᾶν ῥίγωνον δύσιν ὀρθαῖς ἴσας ἔχει τὰς ῥᾶς γωνίας, δύο γνώσεις παρεισά-
γει· τὸ μὴν ἤγουν μίαν μὴν, εὐ τῇ ἔχειν τὴν καθόλου γνῶσιν· τὸ δὲ, ἤγουν ἑτέραν δὲ εὐ τῇ ἔχειν καὶ
τὴν καθ' ἕκαστον γνῶσιν· ἤγουν τῶν μεεικῶν· ἀνάγκη γὰρ τῷ γινώσκοντι πᾶν ῥίγωνον ἔχειν τὰς ῥᾶς
γωνίας δύσιν ὀρθαῖς ἴσας, ἀδέναι ὅτι καὶ τὰ μεεικὰ ῥίγωνα πάντα τοιαῦτά ὄστιν· ὁ γὰρ ἀγνοῶν τι τῶν
μεεικῶν ἢ τοιοῦτόν ὄστι, οὐδὲ τὸ καθόλου ἀκεριβῶς γινώσκει· οὕτω μὴν οὐ· ἤγουν κατὰ τὴν καθόλο-
γνῶσιν καὶ τὸν καθόλου λόγον, οἴδαμεν ὅτι τὸ γ' ἤγουν τὸ μεεικὸν ῥίγωνον τὸ εὐ τῇ χαιεῖ, ἔχει τὰς ῥᾶς
γωνίας δύσιν ὀρθαῖς ἴσας· εὐ δὲ τῇ καθ' ἕκαστον ἤγουν εὐ τῇ κατ' αἴσθησιν καὶ μεεικῇ γνῶσιν ἀγνοῶ-
μεν ὡς μὴ ὁρώμενον ἡμῶν· ὥστε ὁ γινώσκων τὸ γ' ἤγουν τὸ ῥίγωνον τὸ μεεικὸν κατὰ τὸν καθόλου λό-
γον, ὡς δὲ μεεικὸν ἀγνοῶν, ἕξει τὰς εὐαντίας δόξας πρὸς τὸ πρᾶγμα· πρὸς ἑαυτὸν δὲ οὐ· πῶς γὰρ εὐαν-
τιωθήσεται πρὸς ἑαυτὸν ὁ κατ' ἄλλο μὴν γινώσκων τὸ γ'· κατ' ἄλλο δὲ ἀγνοῶν· τὸ γ' ἢ ἡ πράγωνον
δ' πράγωνά ἐστιν· ἅ ὅτι πραπλάσια τῶ α' β' γ' δ' πράγωνον· τὸ δὲ α' ζ' β' πράγωνον· τὸ ἀπὸ τῆς δια-
μέτρου αἰναγραφόμενον τῆς δ' α'· ὃ καὶ ἀπαρτίζεται διὰ δ' ῥιγώνων, διπλάσιόν ὄστι τῶ α' β' γ' δ' πρ-
αγώνῳ· τῶ ἐκ δύο ῥιγώνων συνιστεμένου· τὰ γὰρ δ' ῥίγωνα, διπλάσιόν ὄστι τῶν δύο ῥιγώνων· καὶ γὰρ
ὁ δεῦλος τῶ μόνος οὐδεμιᾷ προεπίστατο τὸ καθ' ἕκαστον ἤγουν τὸ μεεικὸν τῶτο θεώρημα· τὸ ἀπὸ
τῆς διαμέτρου αἰναγραφόμενον πράγωνον καὶ τὰ ἑξῆς· κἂν κατὰ τὸν καθόλου λόγον τῶτο ἐγνω-
σκεν ἢ τοῦτον ψυχὴ, τὸ ὅτι πᾶν τὸ ἀπὸ τῆς διαμέτρου αἰναγραφόμενον πράγωνον διπλάσιόν ὄστι τῶ
πράγωνον οὐ ὄστιν ἢ διάμετρος· οὐ καὶ λόγῳ ἔχηκεν ἐμπεσοῦσα τῷ σώματι· ἅμα δὲ τῇ ἐπιγνωῇ ἤ-
γουν τῇ αἰσθήσει· ἤγουν ἅμα τῷ ἰδεῖν τὸ τοιοῦτον πράγωνον κατεγγραφεῦ πεῦ τῶ σώματος, δύο
θυῦς ἔχηκε καὶ τὴν μεεικὴν αἰσθήμην καὶ γνῶσιν ἀλλοῦ αἰναγωείσας ὥσπῃ ἀπὸ τὸ μεεικὸν εὐ τῇ ἐλ
θεῖν ἐς τὴν καθόλου γνῶσιν τῶ τοιούτου θεωρήματος· εἴτα γὰρ ἤγουν τὰ μεεικὰ, δύθυς ἴσμεν ἅμα τῷ
ἰδεῖν· οἷον τὸ ῥίγωνον τὸ εὐ τῇ χαιεῖ κεκρυμμένον μὴν ὄν, ἀγνοοῦμεν ἢ ῥίγωνον ὅλως ἐστὶν, ἅμα δὲ τῇ
αἰσθήσει ψυχθῶσι καὶ θαθῶσι, δύθυς ἔγνωμεν ὅτι ἔχει τὰς ῥᾶς γωνίας δύσιν ὀρθαῖς ἴσας· ὁμοίως δὲ
καὶ ἀδὴ τῶν ἄλλων ἤγουν τῆς ἡμόνου· τὰ γὰρ εὐ μέρει ἤγουν τῶν δὲ τῶν μεεικῶν ἡμόνον θεω-
ρουμεν καὶ γινώσκομεν ἄτοκον εἶναι εὐ τῇ καθόλου ἀδήσμῃ, ἤγουν εὐ τῇ ἀδέναι ὡς πᾶσα ἡμό-
νος ἄτοκος· εὐ δὲ τῇ οἰκείᾳ γνώσει ἤγουν εὐ τῇ κατ' αἴσθησιν καὶ μεεικῇ γνώσει, οὐκ ἴσμεν τῶν με-
εικῶν ἡμόνον ἄτοκον· συμβαίνει γὰρ ἀπατηθῶσι ἔγκυον εἶναι, εὐ τῇ ἔχειν τὴν γαστέρα ὀξυλκα-
μόνων· λαβόντες ὡς πόρρω τὸ ὀξυγωνομένων ἔχον τὴν γαστέρα ἔγκυόν ὄστι καὶ τίκτει· ὥστε ἐνδέχε-
ται ἡμᾶς τὸ καθόλου γινώσκοντας, ὡς πᾶσα ἡμόνος ἄτοκος, ἀπατᾶσθαι πεῦ ἀλλὰ τὰ μεεικὰ διὰ
τὸ ὀξυγωνομένων ἔχειν τὴν γαστέρα· πλὴν οὐκ εὐαντίως· ἤγουν οὐκ εὐαντιούμεθα πρὸς ἑαυτοὺς ἀλ-
λὰ πρὸς τὸ πρᾶγμα· ἔχοντες γὰρ τὴν καθόλου γνῶσιν ἀπατώμεθα πεῦ τὴν κατὰ μέρος καὶ κατ'
αἴσθησιν γνῶσιν· ὅπῃ συμβαίνει καὶ ἀδὴ τῶν προειρημένων· ἤγουν τῶ πράγωνον, καὶ τῶ ῥιγώνου· ἢ γὰρ
ἀπάτη ἡ κατὰ τὸ μεῦν· ἤγουν ἡ ὅτι ἤδεν ὀξυγωνομένων ἔχον τὴν γαστέρα ἄτοκόν ὄστι, οὐκ ἔστιν εὐαν-
τίον τῇ ἀδήσμῃ καὶ γνώσει τῇ διὰ συλλογισμοῦ ἀδηγουμένῃ ἡμῖν, τῇ ὅτι ἤδεν ἡ ἡμόνος ἄτοκός ὄστιν·
ποία γὰρ εὐαντιότης θεωρηθήσεται τῇ ὑπολήψει καὶ γνώσει τῇ οὐδὲν ὀξυγωνομένων ἔχει τὴν γαστέρα
ἄτοκόν ὄστιν, πρὸς τὴν ἀληθῆ δόξαν τὴν ὅτι ἤδεν ἡ ἡμόνος ἄτοκός ὄστιν· διότι καὶ πᾶσα ἄτοκός ὄστιν·
οὐδὲ ἡ ὑπόληψις ἢ καθ' ἑκάτερον τῶν μέσων· ὅτι πᾶσα ἡμόνος ἄτοκος· καὶ ὅτι οὐδὲν ὀξυγωνομένων
ἔχον τὴν γαστέρα ἄτοκόν ὄστιν, εὐαντίως ἔχουσι πρὸς ἀλλήλας· ἑτέρα γὰρ ἀλλήλων ὄσι· τί γὰρ κωλύει
τὸν ἀδόντα ὅτι τὸ ἀ ὅλῳ ὑπάρχει τῷ β'· καὶ τῶ τὸ β' ὑπάρχει τῷ γ' παντί. Ἰστέον ὅτι αἰτῖ τῶ ἀ
πᾶν δ' εἰπεῖν γ'· οἰνθῶσι ἄλλον, ὅτι τὸ ἀ οὐχ ὑπάρχει τῷ γ'· οὐ γὰρ ἀδήσεται τὸ ἀ τῷ γ'· οὐκ ἀκριβῶς
οἶδεν ὅτι τὸ ἀ οὐχ ὑπάρχει τῷ ὀξυγωνομένῳ ἔχοντι τὴν γαστέρα· μὴ σωθεωρῶν καὶ συμμιγνύων τὸ
καθ' ἑκάτερον· ἤγουν μὴ συλλαβὼν καὶ τὴν ἐλάττονα πρότασιν· τὴν, ἤδεν ἡ ἡμόνος ὀξυγωνοῦσι τὴν
γαστέρα· καὶ εὐ τῷ λαβεῖν τὰς δύο ταύτας προτάσεις σύεργεία συλλογίσασθαι ὅτι ἤδεν ἡ ἡμόνος ἄτο-
κος οὐκ ἔστιν· ὥστε δῆλον ὅτι ἢ τὸ μὴν, ἤγουν τὸ καθόλου γινώσκει τίς· τὸ δὲ ἤγουν τὸ μεεικὸν μὴ οἶδεν,
ἀπατηθήσεται μὴν ἤγουν ἀπάτη γίνεται ἃ πρὸς ἑαυτόν· ἀλλὰ πρὸς τὸ πρᾶγμα ὅπῃ ἔχουσιν αἱ κα-
θόλου ἀδήσμαι καὶ γνώσεις· πρὸς τὰς μεεικὰς ἀδήσμας· γινώσκοντες γὰρ τὸ καθόλου τὸ μεεικὸν
ἀγνοοῦμεν· ἰδόντες γὰρ ἐλέβορον· οὐδὲ οἴδαμεν ὅλως ἢ ἐλέβορός ὄστιν· οὐδὲν γὰρ τῶν αἰσθητῶν ἔξω τῶ

Menon platonis

fuc syllogismi h̄ p

Nullũ ál tumidu uentrẽ sterile ÷
Hæc mula tumid habet uentrem
Ergo hæc mula his non est.

hoc mirẽ
Omnis mula ÷ infoec
Hæc est mula
Ergo hæc mula ÷ infoe
uel poti) transmutatis
sitomib) ut sit por por
ut rõe facit. f. sequen

w Ergo syllogismus cõstruetur hoc modo.

Omne animal tumidũ uentrẽ hns grauidũ ÷ & porit
Hæc mula tumidum habet uentrem
Ergo hæc mula grauida ÷ & porit

αἰσθήσεως ἡμῶν γενόμενον ἴσμεν. κἂν τυγχάνωμεν ἠσθημένοι καὶ γινώσκοντες αὐτό. οἶδε γὰρ τὸν
μουσικὸν κρείττον. ἢ δὲ τὶς ὧδε καλύψας ἄλλον καὶ ἐρωτήσας με ἢ ὧδε κεκαλυμμένος ὁ μουσικὸς κρεί-
ττός ἐστι, πάντως ἐρῶ, οὐ. ὡς μὴ γινώσκων τίς ἐστιν ὁ κεκαλυμμένος. ὥστε τὸ μεμιγμένον πάρρω τῆς αἰσθή-
σεως γενόμενον ἀγνοεῖται. ὡς τὸ εὖ τῇ χειρὶ ῥίψαντον. ἢ μήποτε εἴπῃ τὶς γινώσκεσθαι τοῦτο κατὰ τὸ κα-
θόλου καὶ εὖ τῷ ἔχειν τὼ οἰκείω ὧδι σημείω ἤγουν τὼ καθόλου γνῶσιν. ἀλλ' οὐχ ὡς τὸ ἐνεργεῖν. ἤγουν
ἀλλ' οὐ γινώσκεται τὸ μεμιγμένον ῥίψαντον εὖ τῷ ἐνεργεῖν καὶ συλλογίζεσθαι. ἐπεὶ γὰρ ἀγνοῶ ἢ τὸ εὖ τῇ
χειρὶ ῥίψαντον, ῥίψαντόν ἐστι, πῶς ἐστι λαβεῖν ἄλλο τὸ ἀγνοούμενον νῇ συλλογίσασθαι οὕτως. ὅτι τὸ δὲ τὸ
εὖ τῇ χειρὶ ῥίψαντον, ῥίψαντόν ἐστι. πᾶν δὲ τὸ ῥίψαντον ἔχει τὰς τρεῖς γωνίας ἴσας ὡς γοῦν
ἢ ὧδι σημείῳ τριχῶς λέγεται, οὕτω καὶ ἡ ἀπάτη. ἢ γὰρ εὖ τῇ καθόλου γνώσει ὧδι σημαίνει, τὸ δὲ μεμιγμένον
ἀγνοῶ. ἢ εὖ τῇ οἰκείᾳ ἤγουν εὖ τῇ αἰσθήσει γινώσκω τί, ὡς τὰ μεμιγμένα τὸ καθόλου ἀγνοῶν. ἢ εὖ τῷ ἐνερ-
γεῖν ἤγουν εὖ τῷ συλλογίζεσθαι οὕτως οὐδὲν κωλύει πεῖν τὸ ἄλλο καὶ ἀδύνατα καὶ ἀπατᾶσθαι. πλεῖστα δὲ κ
εὐαντίον ἑαυτῷ ἀλλὰ τῷ πράγματι. τὸ γὰρ κεκρυμμένον ῥίψαντον ὅτι ἔχει τὰς τρεῖς γωνίας ἴσας ὡς γοῦν
βοᾶς ἴσας, κατὰ μὲν τὸ καθόλου γινώσκω. ὡς δὲ μὴ ὁρώμενόν μοι ἀγνοῶ. ὅπῃ τὸ εὐαντιοῦσθαι πρὸς τὸ
πρᾶγμα συμβαίνει, τῷ ὁποτέρᾳ κατὰ τρόπον τὼ μείζονα ἢ κατὰ τρόπον συλλογισμοῦ. καὶ μὴ ἐπε-
σκεμμένῳ ἤγουν μὴ συλλογιζομένῳ καὶ λαμβάνοντι ἀμφοτέρας τὰς προτάσεις τῶν δύο συλλογι-
σμῶν. ὁ ἰδὼν γὰρ μεμιγμένῳ ἢ μέρος ὀξωγωνιομένῳ ἔχουσαν τὴν γεῖσα καὶ ὑπολαμβάνων ἄλλῳ κύκλῳ,
ἠπάτηται. ὡς οὖν ἔχων τὼ κατὰ τὸ ἐνεργεῖν καὶ συλλογίζεσθαι ὧδι σημείω. ἢ γὰρ συνελογίσατο ὅτι
ὧδε ἡ ἡμίσεια ὄξυ ἐστί. πᾶσα δὲ ἡ μίσεια ἄτοκος. ὧδε αὖρα ἡ ἡμίσεια ἄτοκός ἐστι, οὐκ ἂν ἠπατήθη ὑπὸ τῆς
αἰσθήσεως. οὐδ' αὖ διὰ τὼ ὑπόληψιν ἤγουν διὰ τὸ ὑπολαβεῖν τὼ δὲ τὼ ἡμίσεια κύειν ὡς ὀξωγω-
μείω κατὰ τὼ γεῖσα, εἴποι τὶς τὼ τοιούτω ἀπάτω καὶ ἄγνοιαν τὼ κατ' αἴσθησιν εὐαντίαν
τῇ ὧδι σημείῳ τῇ καθόλου τῇ ὅτι πᾶσα ἡ μίσεια ἄτοκος. συλλογισμὸς γὰρ ἡ εὐαντία τῇ ἀπάτῃ τῇ καθό-
λου. ἤγουν ἡ ἀπάτη καὶ ἄγνοια ἡ κατὰ τὼ αἴσθησιν. ἡ εὐαντία τῇ καθόλου γνώσει, συλλογισμὸς ὅτι.
ἤγουν διὰ συλλογισμοῦ γίνεται. ἢ δέ τὶς ἀπλῶς καὶ χωρὶς συλλογισμοῦ ἀπατηθῇ πεῖ τὼ αἴσθησιν,
οὐκ αὖ τὶς ἐρεῖ τὼ τοιούτην ἀπάτην καὶ ἄγνοιαν, εὐαντίαν τῇ καθόλου ὧδι σημείῳ καὶ γνώσει. Πλάτων
βουλόμενος δεῖξαι ὡς αἱ μαθήσεις ἀναμνήσεις εἰσί, παρεισάγει τὸν σωκράτη ἐρωτῶντα τὸν μένωνα.
αὖρα ἡ ἀρετὴ διδακτή ὅτι. καὶ τί ὄντι ἀρετή. οἶδε γὰρ σε [illegible] γοργίου φησὶν ἀκεραίως πεῖ ταύ-
της μαθόντα. ὁ δ' ἀπεκείνατο. ἀρετὴ ὅτι τῆς μὲν γυναικός, τὸ οἰκουρεῖν. τῷ δ' ἀνδρὶ ἄρχειν, τὸ δ' ἀνδρεῖον.
ὁ δὲ σωκράτης ἔφη. νὴ δία μένων πολλὰς ὡς ἔοικεν εἶδας ἀρετάς. τί ὄντι ἢ πεῖ ἀρετή. ὁ δὲ, ἀνδρεία. σω-
φροσύνη. σοφία. καὶ φρόνησις. ὁ δ' σωκράτης οὐκ ἠρώτησά φησι, πόσαι ἔστιν ἀρετεί. ἀλλὰ τί ὄντι ἀρε-
τή. οὐκοῦν ἢ ζητήσομεν εὑρήσομεν. ὁ δὲ μένων οὔτε εὕρεσίς ἐστιν, οὔτε ζήτησις. ἢ γὰρ εἶδέ τις τὶ, καὶ πεῖ
αὖθις οὐ ζητήσει. ἢ οὐκ εἶδεν, ἀδύνατον τινὰ ζητεῖν. ὁ δὲ σωκράτης παράγει τὸν ἀκολουθοῦντα τῷ μέ-
νωνι δοῦλον ἐρωτώμενον περὶ οὗ τὸ εὑρεῖν τι θεώρημα. ὁ μὲν πρότερον ἢ δὴ. λέγω δὴ ὅτι τὸ ἀπὸ τῆς
διαμέτρου ἀναγραφόμενον τετράγωνον, διπλάσιόν ἐστι τοῦ τετραγώνου οὗ ὄντι ἡ διάμετρος. ἀναγράφε
δὲ τετράγωνον τὸ α β γ δ. καὶ ἄγε τὼ α δ διαχώνιον διάμετρον. ἀναγράφει ἐκ τῆς β δ πλευρᾶς
τετράγωνον τὸ β ζ δ ε. καὶ ἐκ τῆς α β, τετράγωνον ἕτερον τὸ α η θ β. καὶ ἐκ τῆς β θ ἕτερον τὸ β ζ ι θ.
δῆλον ὡς ὅτι ἴση ἐστὶν ἑκάστη τῶν πλευρῶν τοῦ α β γ δ. πεντήθη γὰρ ὁμόνα. ἄγε δὲ νῇ εὐ ἑκατέρῳ
τετραγώνῳ διαγώνιους διαμέτρους. λέγω δὴ τὼ α θ. τὼ θ ζ. τὼ ζ δ. καὶ τὼ δ α. δῆλον ὡς ὅτι
τὸ γ ε η ι τετράγωνον τετραπλάσιόν ἐστι τοῦ α β γ δ τετραγώνου. τρία γὰρ τετράγωνα αὐτῷ ἴσα πε-
πέθησαν. τὰ αὖρα τέσσαρα τετράγωνα ἴσα ὄντα τοῦ ἑνὸς ἄλλων τετραγώνου τετραπλάσιά ἐστι. τοῦ τὸ ὁ-
μολογεῖ ὁ οἰκεῖος τῆς ὀξεῖας τῆς ἐνεργείας. καὶ ἐπεὶ ἕκαστον τῶν ἀναγραφέντων δ τετραγώνων ἐξ δύο
ἴσα ῥίζωνα αἱ διάμετροι τέμνουσιν, ὀκτὼ ἴσα ἀλλήλοις ῥίζωνα γίνονται. ὥστε τὸ γ ε η ι τράγω-
νον, τετραπλάσιόν ἐστι τοῦ α β γ δ τετραγώνου. τὸ αὖρα α δ ζ θ τετράγωνον ὅπῃ ἀναγράφω ἀπὸ τῆς
α δ διαμέτρου, διπλάσιόν ἐστι τοῦ α β γ δ τετραγώνου. οὕτως φησὶ ὁ σωκράτης διὰ τῶν ἐρωτήσεων
τούτων ἐπόησε τὸν δοῦλον τοῦ μένωνος εὑρεῖν ὅπῃ οὐκ ἤδει θεώρημα. ἀπό τινων προαμολογημένων
ἐνάγων ἄλλον εἰς γνῶσιν τοῦ ζητουμένου. διὰ ζήτησεως αὖρα νῇ εὑρέσεως γνῶσις ἡμῖν ὧδι γίνεται. ὁ δ' ὑ-
πολαμβάνων τὸ, ἀγαθὸν εἶναι. Ἔτι ἀπεπηδήσεταί τις καὶ δοξάσει τὸ ἄλλο καὶ ἀγαθὸν καὶ κακὸν
εἶναι, ἄγε ὑπολάβῃ τὸν ὁρισμὸν τῆς αὐδρείας. ὡς κακοῦ. καὶ τὸν ὁρισμὸν ταύτης ὡς ἀγαθοῦ, ὡσαύ-
τως κατηγορεῖται κατὰ τῆς αὐδρείας. ὁ ὁρισμὸς τῆς αὐδρείας, ὡς ἀγαθοῦ, ἕξις πεῖ τὰ φοβερὰ ἀγα-
θοῦ ποιητική. ὡς δὲ κακοῦ, ἕξις πεῖ τὰ φοβερὰ κακοῦ ποιητική. ὁ δ' ὑπολαμβάνων τὸ εἶναι ἀγαθῶ.
ἤγουν τὸν ὁρισμὸν τοῦ ἀγαθοῦ κακῷ εἶναι ἤγουν ταυτῷ τῷ ὁρισμῷ τῆς αὐδρείας ὡς κακοῦ, συμβήσε-
ται ὑπολαβεῖν τὸ ἄλλο ἤγουν τὼ αὐδρείαν, δεκτικὸν εἶναι καὶ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ κακοῦ τὸν ὁρι-
σμόν. καὶ ἐκ τούτου συμβαίνει οὐ μόνον ταυτοῦς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ κακοῦ εἶναι. ἀλλὰ
καὶ τὼ αὐδρείαν καὶ ἀγαθὸν εἶναι καὶ κακόν. πάλιν δὲ τὸ ἀγαθῷ εἶναι ἤγουν ἡ αὐδρεία ἐφ' οὗ γ.
ἐπεὶ οὖν ταυτὸν ὑπολαμβάνει εἶναι τὸ β καὶ τὸ γ. ἔστι καὶ τὸ γ καὶ τὸ β εἶναι ταυτά. ἐπεὶ γὰρ ὁ

ὁρισμὸς τοῦ κακοῦ κατηγορεῖται τῆς αὐδρείας ἔστι καὶ ὁ ὁρισὸν ταυτὸν τῷ ὁρισμῷ. καὶ εἰ ὁ ὁρισμὸς τοῦ
ἀγαθοῦ κατηγορεῖται τῆς αὐδρείας, ἔστι ταυτὸν τῷ ὁρισμῷ ὁ ὁρισμός. τὰ δὲ κατηγορούμενα τοῦ αὐ-
τοῦ ὡσαύτως, καὶ ἀλλήλοις ἔσονται ταυτά. δίον καὶ τὸ α καὶ τὸ β ἔσονται ταυτά. καὶ ἡ αὐδρεία ἔστι ἀγα-
θὸν καὶ κακόν. εἰ οὖν ταυτὸν ὑπολαμβάνει τίς τὸ β τῷ γ. ἤγουν τὸν ὁρισμὸν τοῦ κακοῦ καὶ τῆς αὐ-
δρείας ὑπολήψεται τὸ γ καὶ τὸ β εἶναι ταυτά. καὶ τὸ β καὶ τὸ α ὡσαύτως ταυτὰ εἶναι. διὰ τὸ ὧδι
σῆς εἶεδαι τῆς αὐδρείας κατηγορεῖσθαι. ὥστε καὶ τὸ γ καὶ τὸ α ἔσονται ταυτά. ὥσπῃ γὰρ εἰ ἦν ἀλη-
θὲς. ὥσπερ γὰρ ἀληθῶς κατηγορεῖται τὸ β κατ' οὐ τὸ γ. ἤγουν κατὰ παντὸς τοῦ γ καὶ τὸ α κατὰ παν-
τὸς τοῦ β, ἀληθὲς ἦν συμπεραίνειν καὶ τὸ α κατὰ τοῦ γ κατηγορεῖσθαι, οὕτω καὶ ὧδι τοῦ ὑπολαμβά-
νειν ἤγουν καὶ ὧδι τῆς δόξης καὶ ὑπολήψεως. εἰ χρῆν αὖ δοξάζειν, ὡς ἀληθῶς τὸ α κατὰ τοῦ κατηγο-
ρεῖται. ὁμοίως δὲ καὶ ὧδι τοῦ εἶναι ἤγουν ὧδι τῶν πραγμάτων. ὡς γὰρ ἔχουσι οἱ λόγοι καὶ αἱ προτά-
σεις, οὕτως ἔχουσι καὶ αἱ δόξαι καὶ αἱ ὑπολήψεις. ὡς αἱ δόξαι ἔχουσι, οὕτως ἔχουσι νῇ τὰ πράγμα-
τα. ταυτὸν γὰρ ὄντος τοῦ γ καὶ τοῦ β, πάλιν ἔσονται ταυτὸ τὸ β καὶ τὸ α. ὥστε καὶ τὸ γ καὶ τὸ α ταυ-
τὰ αὖ εἶεν. ὡς γοῦν ἔχουσι ὧδι τῶν πραγμάτων, οὕτως ἔχουσι καὶ ὧδι τῆς δόξης. ἄρ' οὖν πῦτο μὴ
ἀναγκαῖον ἤγουν τὸ ὑπολαμβάνειν τὴν αὐδρείαν καὶ ἀγαθὸν νῇ κακὸν, εἴτις δόξει τὸ α ὅτι ὁ ὁρισμὸς
τῆς αὐδρείας ὡς ἀγαθοῦ. καὶ ὁ ὁρισμὸς ταυτὸν ὡς κακοῦ, ὡσαύτως κατηγορεῖται κατὰ τῆς αὐδρεί-
ας. ἀλλ' ἐκεῖνο μὴ ἤγουν τὸ ὑπολαμβάνειν τινὰ τὸ εἶναι κακῶ καὶ τὸ εἶναι ἀγαθῶ. ἤγουν τοὺς ὁρι-
σμοὺς τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ κακοῦ, ὡσαύτως κατηγορεῖσθαι τῆς αὐδρείας ψεῦδός ἐστιν. εἰ μή τις δόξει
βάτερον ἤγουν τὸν ὁρισμὸν τοῦ κακοῦ κατηγορεῖσθαι τῆς αὐδρείας, κατὰ συμβεβηκός. διὰ τὸ συμ-
βαίνειν τὸν αὐδρεῖον καὶ ἀγρυπνεῖν καὶ κακοπαθεῖν καὶ φαυλοπαθεῖσθαι. καὶ κατὰ πολλοὺς τρόπους
ὑπολάβῃ τίς τὼ αὐδρείαν εἶναι κακόν, ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκός. ὁ δὲ ὁρισμὸς τοῦ ἀγαθοῦ καθ' αὐτὸ
καὶ οὐσιωδῶς κατηγορεῖται τῆς αὐδρείας. ἡ γὰρ αὐδρεία καθ' αὐτὸ ὅτι περιποιητικοῦ ἀγαθοῦ τινος
ἤγουν δυνάμεως καὶ δόξης

Περὶ αὐτεξουσίας.

Ὅταν δὲ αὐτεξέτι. Ἐνταῦθα παραδίδωσι θεωρήματα διάφορα πρὸς πολλὰ λυσιτε-
λοῦντα περὶ αὐτεξουσίας διδάσκει ἥτις εὐ πρώτῳ κεφαλαίῳ μόνα διήκουσα. διαφέρει δὲ τῆς
αὐτεξουσίας περὶ ἧς ἔφην διδάξαι διότι ἐπ' ἐκείνης ἐλαμβάνομεν, ἢ τὸ αὐτεξουσιαστικὸς αὐτικείμε-
νον τῷ συμπεράσματι καὶ μίαν πρότασιν, καὶ αὐηροῦμεν τὴν ἑτέραν. εὐταῦθα δὲ οὐδὲν τοιοῦτον ποιοῦ-
μεν ἀλλὰ λαμβάνομεν τὸ συμπέρασμα αὐτεξουσιαμένως καὶ μίαν πρότασιν τῶν κεμένων, καὶ κα-
τασκευάζομεν τὼ ἑτέραν. τῆς δὲ κύκλω διάξεως διαφέρει, ὅτι ὧδι ταύτης λαμβάνομεν τὸ συμπέρα-
σμα ἐκ αὐτεξουσιαμένως. ἀλλὰ τὼ πρότασιν νῇ διήκουσιν τὼ ἑτέραν. ὅταν δὲ αὐτεξέφεται τὰ ἄκρα ἤγουν
ὡς τὸ συμπέρασμα αὐτεξέφεται. αὐάγκη νῇ τὸν μέσον ὅρον αὐτεξέφεται πρὸς ἄμφω. ἤγουν τὸ β πρὸς τὸ
α. καὶ τὸ γ πρὸς τὸ β. νῇ ὧδι τοῦ ἀποφατικοῦ συλλογισμοῦ. οὐδὲ ἄρα τὸ γ ἤγουν νῇ τὸ γ ἔστι ἀδένι
λίθω. καὶ ἢ τὸ γ αὐτεξέφεται πρὸς τὸ β, αὐτεξεφήσεται καὶ τὸ β πρὸς τὸ α. ἐξωθεν εἴληπται τὸ β
ἢ τὸ β αὐτεξέφεται πρὸς τὸ α, οὐδὲ ἄρα τὸ γ ἔστι. καὶ τὸ γ οὐδενὶ τῷ α. νῇ ἢ τὸ γ αὐτεξέφεται πρὸς
τὸ β, καὶ τῷ α αὐτεξέφεται τὸ β. τὸ δὲ καθ' οὗ ἢ αὐ παντὸς τὸ β καὶ τὸ γ, τοῦτο δηλοῖ. ὅτι τὸ β νῇ
τὸ γ ἐξεισάζουσι. καὶ διατοῦτο αὐτεξέφουσιν. αἱ ἢ τὸ β παντὶ τῷ γ, καὶ τὸ γ παντὶ τῷ β. καὶ ἢ τὸ
γ πρὸς τὸ β αὐτεξέφεται καὶ τὸ β πρὸς τὸ α αὐτεξέφεται. λέγεται δὲ τοῦτο. ᾧ ἢ τὸ β ἤγουν παντὶ τῷ
β ὑπάρχει τὸ γ. ᾧ δὲ τὸ α ἤγουν οὐδενὶ τῷ α ὑπάρχει τὸ γ. τὸ β γ οὐ διήκουσι. διὰ τὸ γίνεσθαι
νοῦ τὰς δύο ἀποφατικάς. καὶ διὰ τοῦτο οὐ διήκει τὸ β γ αὐτεξέφεται. ὅτι δὲ τὸ γ αὐτεξέφεται
πρὸς τὸ α, οὐ δύναται διαχθῆναι διὰ τὸ α σχήματος. διὰ τὸ γίνεσθαι τὼ ἐλάττονα ἀποφατικώ. νῇ
μοῦσιν τοῦτο ἤγουν τὼ μείζονα πρότασιν δείκνυμεν ὅτι τὸ β οὐδενὶ τῷ α, αὐτεξέφαντις τὸ συμπέ-
ρασμα. καὶ λαβόντες τὸ ὑποκείμενον τῷ συμπεράσματι ἤγουν τὸ γ. ὅθεν καὶ συλλογιζόμενοι ἀρχό-
μεθα. τὰ δ' ἄλλα οὐχ ὁμοίως. δείκνυοντες ἢ τὸ γ οὐδενὶ τῷ α. τὼ μείζονα μόνῳ πρότασιν αὐτεξέ-
φομεν. ὅτι τὸ β οὐδενὶ τῷ α. ὡς ὧδι τοῦ κατηγορικοῦ συλλογισμοῦ. ἤγουν τοῦ πρώτου σχήματος. νῇ ἢ
καὶ ὧδι τούτου τὸ συμπέρασμα αὐτεξέφομεν μόνον. καὶ ὧδι τοῦ ἄλλου σχήματος ἡ δεῖξις γίνεται.

Πάλιν δὲ τὸ α καὶ τὸ β αὐτεξέφεται. καὶ τὸ γ νῇ τὸ δ' ὡσαύτως. δύο λαμβάνει αὐτιθέσεις. ἤγουν αὐ-
τιφάσεις ὡς βούλει ἢ λέγεται. καὶ ἔστι θάτερον τῆς μιᾶς αὐτιθέσεως θάτερον τῆς λοιπῆς. καὶ τὸ
λοιπὸν τῷ λοιπῷ ἔστι. οἷον ἔστω γεννητὸν ἀγέννητον. φθαρτὸν ἄφθαρτον. ἢ οὖν ἐπὶ ἄφθαρτον ἀγέ-
ννητον καὶ ἐπὶ ἀγέννητον ἄφθαρτον. δῆλον ὡς ἐπὶ γεννητὸν φθαρτὸν καὶ αὐτεξέφεται. ἢ ἢ μὴ τῷ γε-
νητῷ τὸ φθαρτὸν ἔστι, ἔστω τί καθ' αὐτὸ γεννητόν. καὶ ἐπεὶ ὧδι παντὸς ἢ φαῦλε ὅτι ἢ ἀποφαῖνε,
ἢ μὴ τὸ φθαρτὸν ἀκολουθεῖ τῷ γεννητῷ, τὸ ἄφθαρτον ἕψεται. ἢ δὲ τὸ ἄφθαρτον ἀκολουθεῖ τῷ γεννη-
τῷ, καὶ τὸ ἀγέννητον συναληθεύσει ἄλλῳ. ὅπῃ ἄτοπον. οὐκοῦν ἀληθὲς ὡς τὸ γεννητὸν τῷ φθαρτῷ αὐ-
τεξέφεται. εἰ τοῦ θεν ἐλέγχονται, οἱ τὸν κόσμον λέγοντες γεννητὸν εἶναι καὶ ἄφθαρτον. ἢ ἢ ἄφθαρ-
τος καὶ ἀγέννητος, καὶ ἡ αὐτὶ φασις συναληθεύσει ὅπῃ ἄτοπον. καὶ β' συλλογισμοὶ δι' ἀδυνάτου πλέ-
κονται. τοῦτο δὲ ἐκλῆπτέον πρὸς τὸ αὐτῶ ῥηθέν. ὅτι καὶ τὸ λοιπὸν τῷ λοιπῷ τὸ β' φημὶ αὐτικάσεται

γεννητόν ἀγέννητον
φθαρτόν ἄφθαρτον

ἔτερον τοῦ ἀναλογισμοῦ τὸν ἀλλοτριωτικὸν ἀναλογισμὸν ἀναλογίζεσθαι ἀναγκαῖον ἐστιν τὸν ἀναλογισμὸν τὸν ἀλλοτριωτικὸν ἀναλογίζεσθαι

θόλου συλλογισμοῖς. ἁπλῶς γὰρ οὐ ἅπασι τὸν εἰδότα μανθάνειν καθόλου ἀνάγκη αὐτὸν ἅπαξ τινὶ αὐτὸ εἰδέναι· ἢ γὰρ οὐδὲν ἂν εἴη τὸ ἐξ ἀρχῆς ἀδύνατον μανθάνειν· ἢ ἐν μέρει ἔχει τὴν γνῶσιν καὶ ἐν μέρει οὐκ ἔχει· ἢ ἅπασι μὲν ὑπάρχει, οὐ μὴν ἀεὶ ἐνεργεῖ· ἢ ἐνεργεῖ μὲν ἀεὶ, οὐ μὴν ἅπασι· ἢ ἅπασι μὲν καὶ ἀεὶ, οὐ μὴν ἐπὶ πολύ· ἢ ἐπὶ πολὺ μὲν καὶ ἅπασι, οὐ μὴν ἀεί· ἢ ἀεὶ μὲν καὶ ἅπασι καὶ ἐπὶ πολὺ, οὐ μὴν ἐπὶ τοσόνδε· ἢ ἐπὶ τοσόνδε μὲν καὶ ἅπασι καὶ ἀεὶ, οὐ μὴν ἐπὶ τοσόνδε· ἢ ἐπὶ τοσόνδε μὲν καὶ ἀεὶ καὶ ἅπασι, οὐ μὴν ἐπὶ τοσόνδε· ἢ ἐπὶ τοσόνδε μὲν καὶ ἅπασι καὶ ἀεὶ, οὐ μὴν ἐπὶ τοσόνδε· ἢ ἐπὶ τοσόνδε μὲν καὶ ἅπασι καὶ ἀεὶ καὶ ἐπὶ πολὺ, οὐ μὴν ἐπὶ τοσόνδε· ἢ ἐπὶ τοσόνδε μὲν καὶ ἅπασι καὶ ἀεὶ καὶ ἐπὶ πολὺ καὶ ἐπὶ τοσόνδε· ἢ ἐπὶ τοσόνδε μὲν καὶ ἅπασι καὶ ἀεὶ καὶ ἐπὶ πολὺ καὶ ἐπὶ τοσόνδε καὶ ἐν μέρει τῆς οὐσίας λέγω· ὡς οὐ παντὸς, οὐδὲ μέσον ὅρον οὐ τρίτον σχῆμα, τὸ μεριστὸν τῶν συναπτῶν· οἷον, ὁ γνωστὸν, καὶ τὸ ἄγνωστον· πῶς ὁ μέσον καθόλου, ἐστὶ κατηγορούμενος ὁ ἐλάττων ὅρος· ἢ γὰρ τὰ συναπτὰ καθ' οὗ ἐλάττονος ὅρου ἢ γὰρ καθ' ὧν συναπτῶν λέγεται ἢ πρότασις ἢ γὰρ κατηγορεῖται οὐ τῇ προτάσει ὁ κατηγορούμενος· ἢ γὰρ ἡ μία ἀδιάστημα· γίνεται δὲ ὁ συλλογισμὸς οὕτως· τὸ γνωστὸν καὶ τὸ ἄγνωστον μὴ τὴν αὐτὴν ἢ γὰρ μηδεμίαν εἶναι ἀδιάστημα· τὰ δὲ συναπτὰ κατηγορεῖσθαι καθόλου πῶς ταῦτα· ἢ γὰρ πῶς τὸ γνωστὸν, καὶ τὸ ἄγνωστον· καὶ συνεχθήσεται ὡς οὐ παντὸς τῶν συναπτῶν μία ἀδιάστημα ἐστίν. Μέσον γὰρ γίνεται τὸ καθόλου πρὸς τὸ ἐξ ἀρχῆς· ἢ γὰρ πρὸς τὸν ἐξ ἀρχῆς ἐλάττονα ὅρον κείμενον, οὐ τῇ προτάσει· ἔστι δὲ τὰ συναπτὰ ὧν καθολικώτερα ἢ τὰ αὐτὰ κείμενα· ἔστι γὰρ ἡ αὐτὴ θέσις γένους τῶν συναπτῶν καὶ τῶν αὐτῶν κείμενα· οἷον εἴπερ ἐξ εἰδῶν μὴ τὴν αὐτὴν τῶν συναπτῶν εἶναι μίαν ἀδιάστημα· καὶ ἔστιν ἀδιάστημα· καὶ οὕτως ἔχει πρὸς τὸν ἅπαντα πάντων τῶν συναπτῶν μία ἀδιάστημα, λαμπρότερον μέσον τὰ αὐτὰ κείμενα· ἢ οὐσίας αἱρεῖ τὴν πρότασιν, ἢ συναπτῶς ἢ αὐτοφατικῶς· καὶ ἢ ὑποθετικῶν συλλογισμῶν ἢ κατηγορικῶν, καὶ ἢ ὑποθετικῶν συλλογισμῶν, ἢ διὰ τὸ ὁμοίου, ἢ διὰ τὸ συναπτοῦ, διὰ μὴ τὸ ὁμοίου, ὡς ὅταν τινὸς ἅπαντος τὸ σημεῖον μέρος εἶναι τῆς γραμμῆς, φαίνεται ὁ διάμετρος· ὡς γὰρ ἔχει τὸ σημεῖον πρὸς τὴν γραμμὴν· πέρας γὰρ ἀμφοῖν ὄντων, οὕτω καὶ αὐτὴ ἔχει πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν, καὶ ἡ ἐπιφάνεια πρὸς τὸ σῶμα· πέρατα γὰρ ἐστιν ἡ μὴ γραμμὴ τῆς ἐπιφανείας· καὶ αὐτὴ τοῦ σώματος· οὔτε δὲ ἡ ἐπιφάνεια μέρος τοῦ σώματος, οὔτε ἡ γραμμὴ τῆς ἐπιφανείας· οὐκ κῦρα οὐδὲ τὸ σημεῖον μέρος τῆς γραμμῆς·

τῆος σὺν θεῷ καὶ ἀφθαρτέῳ μοῖρα

ntithesin genus esse contraria & contra Storic opposita

ΗΣ σωφρόνως τῶν συλλογισμῶν τοιαῦτα ὁμοίως καὶ τῆς σαφοῦς αὐτῶν παραδόσεως, συμφέρον ἡγούμεθα τῶν οὐ τῇ πεῖρᾳ ἐρημωθέντων καὶ πρὸς τὸν παρόντα σκοπὸν συμβαλλομένων, καὶ μᾶς ἀλλοῦς ἀναμνῆσαι· ἔστι δὲ ταῦτα τί ἐστι πρότασις· καὶ τί κατάφασις καὶ ἀπόφασις· πόσαι προσδιορισμοί· ποῖαι καθόλου προτάσεις· καὶ ποῖαι μεριστοί· τί ἐστιν ὅρος· ποῖος ὑποκείμενος· καὶ ποῖος κατηγορούμενος· ποῖαι εἰσὶ χείρων πρότασις, καὶ ποῖαι κρείττων· τί ἐστι συλλογισμός· τί τὸ καθ' ἅπαντος· καὶ τί τὸ καθ' ἑνός· τί οὐ ὅλῳ καὶ τί οὐκ οὐ ὅλῳ· καὶ περὶ τῆς αὐτοσυμφωνίας τῶν προτάσεων· καὶ τί ἐστι σχῆμα· καὶ πόσα σχήματα τῶν συλλογισμῶν· τί ἐστι μᾶλλον πρότασις, καὶ τί ἐστιν ἐλάττων· ἀρκτέον τοίνυν τῶν πρώτων· πρότασίς ἐστι, λόγος σημαίνων κατάφασιν, ἢ ἀπόφασιν· καὶ κατάφασις δέ ἐστι, ἢ τινὶ ὑπάρχει· οἷον γρηγόριος θεολογεῖ· ὑπάρχει γὰρ ὁ θεολογεῖν τῷ γρηγορίῳ· ἀπόφασις δέ ἐστι, τί τινὶ οὐχ ὑπάρχει· οἷον σίμων οὐ πιστεύει· ὁ γὰρ πιστεύειν οὐχ ὑπάρχει τῷ σίμωνι· ὅρος δέ ἐστιν εἰς ὃν διαλύεται ἡ πρότασις· ὁ γὰρ γρηγόριος θεολογεῖ πρότασις ἦσα, διαλύεται εἰς ὁ γρηγόριος· καὶ εἰς ὁ θεολογεῖ ὅρους ὄντας· ὡσαύτως καὶ ἡ ἀπόφασις· ὁ γὰρ σίμων ὅρος ἐστί· καὶ τὸ οὐ πιστεύει ὅρος· εἰς ὧν σύγκειται τὸ σίμων οὐ πιστεύει· προσδιορισμοὶ δέ ἐστι τέσσαρες· πᾶς· οὐ πᾶς· τὶς· οὐδείς· τούτων δὲ οἱ μὲν δύο ἐστὶ καταφατικοί· ὁ πᾶς, καὶ ὁ τὶς· οἱ δὲ δύο, ἀποφατικοί· ὁ οὐ πᾶς, καὶ ὁ οὐδείς· πάλιν οἱ μὲν δύο καθόλου, ὁ πᾶς καὶ ὁ οὐδείς· οἱ δὲ δύο μεριστοί· ὁ τὶς καὶ ὁ πᾶς· καθόλου δὲ προτάσεις ἐστὶν, αἱ ἔχουσαι τοὺς καθόλου προσδιορισμούς· οἷον πᾶς ἄνθρωπος φύσις· οὐδεὶς ἄνθρωπος ἀγαθός· μεριστοὶ δὲ ἔχουσαι τοὺς μεριστοὺς προσδιορισμούς· οἷον τὶς μαθητὴς σοφός ἐστιν· οὐ πᾶς ἄνθρωπος δίκαιός ἐστι· καὶ αὗται μὲν ἔστι αἱ καθόλου προτάσεις καὶ μεριστοὶ αἱ μετὰ προσδιορισμῶν· ἃ δὲ συμβῇ ἀπροσδιορίστους εἶναι τὰς προτάσεις, τουτέστι μὴ ἔχειν πᾶς ἢ τὶς ἢ οὐδείς ἢ οὐ πᾶς· ἃ μὴ ἄνθρωπον ἔχει, ἰσοδυναμεῖ τῇ καθόλου προτάσει· οἷον ὁ πιστεύων ζήσεται· ἰσοδυναμεῖ γὰρ τῇ λεγούσῃ πᾶς πιστεύων ζήσεται· ἃ δὲ ἄνθρωπον οὐκ ἔχει, ἰσοδυναμεῖ τῇ μεριστῇ· οἷον ἀπόστολος ἡμῶν ἐθνῶν· οὐκ ἔχουσα γὰρ ὁ ἄνθρωπον, ἰσοδυναμεῖ τῇ λεγούσῃ τὶς ἀπόστολος ἡμῶν ἐθνῶν· ἐπειδὴ δὲ ἡ πρότασις σύγκειται ἐξ ὑποκειμένου καὶ κατηγορουμένου, ὁ μὲν εἷς ὅρος τῆς προτάσεως λέγεται ὑποκείμενος· ὁ δὲ ἕτερος κατηγορούμενος, οὗς διάκειται δὲ ἐστιν ἑκάτερος ἀλλῶν, εἴπομεν ἡμεῖς τινὶ διαφορᾷ ἀλλῶν· ὁ ὅρος ὁ ἔχων τὸν προσδιορισμὸν, ἐκεῖνος καλεῖται ὑποκείμενος· ὁ δὲ ἄλλος διαλαμβάνει κατηγορούμενος· οἷον πᾶς ἄνθρωπος φύσις· ἐδοκεῖ οὗτοῦ ὁ ἄνθρωπος ὑποκείμενος λέγεται· ἐπειδὴ ἔχει τὸν πᾶς προσδιορισμόν· τὸ δὲ φύσις κατηγορούμενος· καὶ πάλιν ἡ ἁμαρτία κατὰ παντὸς ἀνθρώπου, πάλιν οὗτοῦ ὁ ἄνθρωπος ὑποκείμενος, ἐπειδὴ ἔχει τὸν παντός· ἡ δὲ ἁμαρτία κατηγορεῖται· ἃ δὲ ἀπροσδιόριστος εἴη ἡ πρότασις, ἐκεῖνος λέγεται ὑποκείμενος, ὃ ἔχων τὸ ἄνθρωπον· οἷον τὸ ὁ παῦλος κλητός ἐστιν· ὁ δὲ παῦλος ὁ ἔχων τὸ ἄνθρωπον, ὑποκείμενος λέγεται, τὸ δὲ κλητὸς κατηγορούμενος· ἃ δὲ, ὅτε ἄνθρωπον ἔχει, οὔτε προσδιορισμὸν, καθ' ὅ πεν τὸ ἔστιν ἐκφωνεῖται· εἴτε διωάμει εἴτε ἐνεργείᾳ, ἐκεῖνος κατηγορούμενός ἐστιν· οἷον ἰωάννης θεολόγος· σημαίνεται γὰρ ἔξωθεν τὸ ἐστί· τὸ γοῦν θεολόγος, κατηγορούμενος ὀνομάζεται, ἀλλῷ γὰρ πρόσκειται τὸ ἐστί· τὸ δὲ ἰωάννης ὑποκείμενος· ἃ δὲ καὶ ἐνεργείᾳ δύρεθεὶν τὸ ἐστὶν, ἐκεῖνος πάλιν κατηγορούμενός ἐστι· οἷον πέτρος πιστός ἐστι· τὸ γὰρ πιστὸς κατηγορεῖται· τὸ δὲ πέτρος ὑποκείται· ἔστι δὲ καὶ ἄλλως διακεῖσθαι τὸν ὑποκείμενον ἐκ τῶν κατηγορουμένων· ὁ γὰρ κατηγορούμενος ἀεὶ, ἢ καθολικώτερός ἐστι τῶν ὑποκειμένων, ἢ ὅμοιός ἐστιν, οὐδέποτε δὲ μεριστότερος· ἀλλὰ ταῦτα μὴ πεῖρα τῶν ὑποκειμένων καὶ κατηγορουμένων· ἔβδομον δέ ἐστι κεφάλαιον, τὸ λέγον ποῖα πρότασις καλεῖται χείρων καὶ ποῖα κρείττων· χείρων μὴ ἂν πρότασις ἐστὶν ἡ μεριστὴ καὶ ἀπόφασις· κρείττων δὲ δηλονότι ἡ τε κατάφασις καὶ ἡ καθόλου· ταῦτα τὰ ἐπὶ κεφάλαια περὶ προτάσεων ζητήσαντες, μετέλθωμεν καὶ ἐπὶ τὸν συλλογισμόν· συλλογισμὸς δέ ἐστι λόγος εἰς ὃ τινὲς τῶν τινῶν, ἕτερόν τι ἐξ ἀνάγκης τῶν κειμένων συμβαίνει, τῷ ταῦτα εἶναι, σαφωνίσωμεν δὲ τὸν ὅρον· φησὶν ὅτι συλλογισμός ἐστι, λόγος εἰς ὃ τινὲς τῶν αὐτὶ τὰ ὁμολογηθέντων, θέλει γὰρ ὁμολογουμένας λαβεῖν τὰς προτάσεις καὶ οὕτως ἀπάγειν τὸ συμπέρασμα· τοῦτο δὲ εἴρηται πρὸς αὐτοδιαστολὴν τῶν ὑποθετικῶν συλλογισμῶν· ἐπὶ τούτων γὰρ ὑπόθεσιν μόνον τὰς προτάσεις, οὐκ θέσει δὲ πάντως ὁμολογούμενας, καὶ εἰ οὕτως ἐπιφέρουσι τὸ συμπέρασμα· ὥσπερ ὁ πλάτων φησίν· εἰ αὐ μαθήσεις ἀναμνήσεις, προϋπῆρχεν ἀρά ἡ ψυχή· μὴ οὔσης γὰρ τῆς προτάσεως ὁμολογουμένης, ἐπήγαγεν· τὸ συμπέρασμα· σαφέστερον δὲ περὶ τούτων διαλεξόμεθα ὕστερον· ὥστε ὁ συλλογισμὸς θέλει εἶναι λόγος ὁμολογουμένας ἔχων τὰς προτάσεις· τὸ δὲ τινῶν προσκείσθω τῷ ὅρῳ τοῦ συλλογισμοῦ, διότι θέλει ἔχειν ἡ μίαν ἀλλὰ δύο προτάσεις· τοῦτο δὲ εἴρηται πρὸς αὐτοδιαστολὴν τῶν πρὸς τοῖς ῥήτοις μονολημμάτων καλουμένων συλλογισμῶν· οἱ τινὲς τὴν μίαν πρότασιν ἔχοντες, τὴν δὲ ἑτέραν παραστήσαντες, ἐπιφέρουσι τὸ συμπέρασμα· οἷον ὁ δεῖνα νύκτωρ πλανᾶται, λυχνὶς ἄρα· παραλιμπάνουσι γὰρ τὴν ἄλλην πρότασιν τὴν λέγουσαν· πᾶς δὲ νύκτωρ πλανώμενος λυχνὶς ἐστιν, ὁ δεῖνα ἄρα λυχνὶς ἐστι·

Proponit de gbi
Eturus est.

Propositio
Affirmatio
Negatio
Terminus
Signa uel determ
tiones · 4 ·
Propositiones un
sales & particula
Articulus præp
ualet quod signu
Indefinita sine
culo æqpollet p
Subiectum
Prædicatu
Pulcherrima tra
ad dignoscendu
trum sit subiect
& prædicatu
Peior
Melior
Proj
syllogismus
Plato
μονολημμαδοι
συλλογισμοί

∴ cf. ὑπαγαγὼν. ut pauso post
ὑπήγαγε τὸ συμπέρασμα

φόρων συλλογισμοί.

καθηγεμονικοί συλλογισμοί.

καθ' παντός

ἐν ὅλῳ καὶ οὐκ ἐν ὅλῳ

καθ' παντός — D^a

ἐν ὅλῳ

κατὰ μηδενὸς — D^a

οὐκ ἐν ὅλῳ

Conuersio qd.

Conuersio triplex ÷

Conuersio simplex qd.

Qualitas propositionú qd.

Simplex conuersio ueritate seruare nult

Qualitas & quantitas in propositione qd.

Propositionú species quattuor ee

Conuersio uniuersalis negatiuae

Conuersio uniuer. affir.

Τὸ δὲ ἕτερον πρόσκεται τῷ ὅρῳ, διὰ τοὺς διφόρους καλουμένους συλλογισμούς· οἵ τινες τὸ ἀπὸ τοῦς προτάσεσιν ἔχουσι συμπέρασμα· οἷον εἰ ἡ μέρα ἐστίν, ἡμέρα ἐστίν· ἀλλὰ μὴν ἡ μέρα ἐστίν, ἡμέρα ἄρα ἐστίν· οὐ ταῦθα γὰρ οὐδὲν ἕτερον τῶν κειμένων προτάσεων, σωιέβη τὸ συμπέρασμα· διὸ δεῖ τὸν ἀιδὶ τῶ συλλογισμοῦ, ἕτερον εἶναι τὸ συμπέρασμα παρὰ τὰς προτάσεις. θέλει πάλιν ὁ συλλογισμός, ὀξυκάγκης σωιόγαν τὸ συμπέρασμα· διὰ τοὺς παραδειγματικοὺς καλουμένους συλλογισμούς· ἐκεῖνοι γὰρ οὐκ ὀξ ἀνάγκης ἔχουσι σωιαγόμενον τὸ συμπέρασμα· οἷον μὴ ποιήσωμεν τόνδε μαθητήν· μαθητὴς γὰρ ὢν ἰδίδαις, πρὸ δὲ δίδωκε· τὸ συμπέρασμα τοῦτο, οὐκ ἔστιν ὀξ ἀνάγκης· οὐκ ἐπεὶ δὴ γὰρ ἰούσας μαθητὴς ὢν προδίδωκεν, ἤδη καὶ ἄλλος ἐὰν γένηται προδίδωσι. τὸ δὲ τῷ τοῦτο εἶναι ἔχει πάλιν ὁ ὅρος, οὐ τὶ τῶ διὰ τὸ τοῦτο εἶναι· ἵνα διὰ τὰς προτάσεις συμβῇ τὸ συμπέρασμα· καὶ μὴ διὰ τὴν φύσιν τῶ πράγματος, ὡς αἴ τις εἴποι· ἡ ψυχὴ ἀθάνατον· τὸ ἀθανάτου ἀκίνητον, ἡ ψυχὴ ἄρα ἀθάνατος. οὐ γὰρ διὰ τὰς εἰρημένας προτάσεις τοῦτο ἔφη τὸ συμπέρασμα, ἀλλ' ὅτι ἡ ψυχὴ ἀθάνατος ὅτι τῇ φύσει· τὸ γὰρ συμπέρασμα τῶν προτάσεων τούτων ἐστίν, ἡ ψυχὴ ἄρα ἀκίνητον· οὔτε δὴ ὅτιν ὁ ὅρος τῶ συλλογισμοῦ, οὔ τινος θέλομεν φυλάξαι πάντα τὰ εἰρημένα· λόγος οὐ ὦ τεθέντων τινῶν, ἕτερον ὀξ ἀνάγκης συμβαίνει τὸ συμπέρασμα· τῷ τοῦτο εἶναι· τουτέστιν διὰ τὸ τοῦτο εἶναι. Ἐνατόν ὅτι κεφάλαιον, τὸ ζητῆσαι τί ὅτιν ὁ λέγομεν εἶναι κατὰ παντὸς καὶ κατὰ μηδενός· καὶ οὐ ὅλῳ καὶ οὐκ οὐ ὅλῳ· ἰστέον γοῦν ὅτι κατὰ παντὸς ἐκεῖνό ὅτιν ὅ τε οὐκ ἔστι λαβεῖν τί μέρος οὐ τῷ ὑποκειμένῳ καθ' ὅ κατηγορεῖται ὁ κατηγορούμενος· οἷον ἡ ἁμαρτία κατὰ παντὸς ἀνθρώπου· οὐ ταῦθα οὖν ὁ ἄνθρωπος δηλονότι ὑπόκειται· εἴπομεν γὰρ ὅπου προσδιορισμὸς, ἐκεῖνός ὅτιν ὁ ὑποκείμενος, ὥσπῃ νῦν ἐπὶ τῶ ἀνθρώπου ὁ πᾶς προσδιορισμὸς πρόσκειται· οὐκ ἔστιν οὐ λαβεῖν τί μέρος τῶ ἀνθρώπου, οἷον ἀιβίοπι ἢ σκύθλω, καθ' οὗ ὅ κατηγορεῖται ὁ κατηγορούμενος τουτέστιν ἡ ἁμαρτία, αὖτη γὰρ κατηγορεῖται τῶ ἀνθρώπου. Τὸ δὲ κατὰ μηδενός ἐστι τὸ εὐαντίον· ὅταν οὐκ ἔστι λαβεῖν τί μέρος οὐ τῷ ὑποκειμένῳ, καθ' οὗ κατηγορεῖται ὁ κατηγορούμενος· οἷον τὸ ἀναμάρτητον, κατ' οὐδενὸς ἀνθρώπου· οὐκ ἔστιν οὐ λαβεῖν τί μέρος τῶ ἀνθρώπου ἄλλο γὰρ ἐστιν ὁ ὑποκείμενος καθ' ὅ κατηγορεῖται τὸ ἀναμάρτητον, ὅπερ ἐστὶ κατηγορούμενον· οὐ τοῦτο ἐστι κατὰ παντὸς καὶ τὸ κατὰ μηδενός. Τὸ δὲ οὐ ὅλῳ καὶ οὐκ οὐ ὅλῳ, οὐδὲν διαφέρει τούτων, εἰ μὴ κατὰ τὴν χέσιν· τὸ γὰρ κατὰ παντὸς καὶ οὐ ὅλῳ ταυτόν ἐστιν· ἀλλ' ἐὰν μὴν ἀπὸ τῶ κατηγορουμένου ἀρξῃ ἐρχόμενος οὕτω τὸ ὑποκείμενον, καλεῖται κατὰ παντός· ὥσπῃ νῦν ἡ ἁμαρτία κατὰ παντὸς ἀνθρώπου· ἡ γὰρ ἁμαρτία ἐστὶ κατηγορούμενος καὶ ὀξ ἄλλης ἠρξάμεθα· ἡ δὲ ἀπὸ τῶ ὑποκειμένου ἀρξῃ ἐρχεσθαι οὕτω τὸν κατηγορούμενον, καλεῖται οὐ ὅλῳ· ὥσπῃ λέγομεν ὁ ἄνθρωπος οὐ ὅλῳ τῇ ἁμαρτίᾳ· ὡσαύτως καὶ τὸ κατὰ μηδενὸς καὶ οὐκ οὐ ὅλῳ τὸ ἄλλο ἐστι. Δεκάτον ἐστὶ κεφάλαιον, εὐ ὦ ζητοῦμεν περὶ τῶν ἀντιστροφῶν τῶν προτάσεων· ἀντιστροφή τις ἐστίν, ἰστροφή τις· ὥσπῃ λέγομεν αὐτίθεον τὸν ἰσόθεον· καὶ αὐτίχαρα τὸν ἴσα δίωκόμενον τῇ ὀλιγχαεὶ δάκτυλον· νῦν οὖν περὶ τῆς ἁπλῆς ἀντιστροφῆς ἡμῖν ὁ λόγος· ἔστι γὰρ καὶ ἄλλαι ἀντιστροφαὶ, ἥτις εὐδεχομένη καὶ ἡ σωκρατιθέσα· ἐφεξῆς δὲ περὶ ταύτης διαλεχθήσεται· εἰ δεήσει. Ταύτην οὖν τὴν ἁπλῶς ἀντιστροφὴν ὀεῖ ὁμεῖν λέγομεν ὅτι ἁπλῆ ἀντιστροφή ἐστι, κοινωνία δύο προτάσεων, κοινωνουσῶν κατὰ ἀμφότερους ὅρους· τῆς μὴν πάξεως τῶν ὅρων ἀμειβομένης· τῶ δὲ ποιοῦ φυλάττομένου τῶ αὐτῶ μετὰ τῶ σωαληθεύειν· οἷον λέγομεν ὅτι οὐδεὶς ἄνθρωπος ἀγαθός, καὶ ἀντιστρέφομεν ὅτι καὶ οὐδεὶς ἀγαθὸς ἄνθρωπός ἐστιν· ἰδοὺ αἱ δύο προτάσεις κοινωνοῦσι κατ' ἀμφότερους τοὺς ὅρους· καὶ ὡς τὸν πρώτην γὰρ καὶ ἀγαθός ὅτι καὶ ἄνθρωπος, καὶ ὡς τὸν δευτέραν πάλιν τὰ ἀπό· ἡ δὲ πάξις τῶν ὅρων τούτων, ἡμείψαι· ἐκεῖ γὰρ ὁ ἄνθρωπος πρῶτος ὅτιν· εἶθ' οὕτως ἀγαθός· εὐ ταῦθα δὲ τὸ αὐ ἀπαλιν τὸ ἀγαθὸς ὑπόκεται ἤγουν πρῶτόν ὅτι· καὶ εἶθ' οὕτως ὁ ἄνθρωπος κατηγορεῖται, τουτέστι δεύτερος ἐστί· καὶ τὸ ποιὸν δὲ τῶν προτάσεων ἐφυλάχθη τὸ ἀπό· καὶ ἡ πρώτη γὰρ πρότασις ἀπόφασις ὅτι καὶ ἡ δευτέρα· τῶ τὸ καλοῦμεν ποιόν. Ἀλλὰ μὴν καὶ σωαληθεύουσιν αἱ δύο προτάσεις· ὅπῃ θέλει ἔχειν ἡ ἁπλῆ ἀντιστροφή· ἔστιν γὰρ ἄνθρωπος ἀγαθός, ἀληθές· καὶ πάλιν ἔστιν ἀγαθὸς ἄνθρωπός ὅτιν, ἀληθές· ἀκριβῶς δὲ πρόσκειται τὸ μετὰ τῶ σωαληθεύειν, διὰ τὴν ἑτέραν ἀντιστροφὴν ἥτις ἡ ἀπλῆ μὲ ὅτι τῇ ἁπλῇ ἀντιστροφῇ· ἔστιν μὴν δὲ σωαληθεύει· οἷον πᾶς ἄνθρωπος ζῶον ἐστί· καὶ πᾶν ζῶον ἄνθρωπός ὅτιν· οὐ τοῦ σοῦ ὅρος ἐστὶ τῆς ἀντιστροφῆς. Ἰστέον δὲ ὅτι ποιὸν καλοῦμεν νῦν τῶν προτάσεων τὸ καταφατικόν τε ἀποφατικόν· ποσὸν δὲ τὸ καθόλου καὶ μερικόν· αὖτη οὖν ἐστιν ἡ ἁπλῆ ἀντιστροφή· ὅταν οὖν θέλῃ τὶς ἀντιστρέψαι κατὰ ταύτην τὴν ἁπλῆν ἀντιστροφὴν, θέλει τοὺς ἄλλους ὅρους φυλάξαι καὶ τὸ ποιὸν τὸ ἀπό· τὴν δὲ πάξιν μόνον τῶν ὅρων μετὰ τῶ σωαληθεύειν ἀμείβειν· ἐπεισὶ οὖν ὅσιν αἱ προτάσεις τέσσαρες κατ' εἶδος· καθόλου καταφατικὴ· καθόλου ἀποφατικὴ· μερικὴ καταφατικὴ· μερικὴ ἀποφατικὴ· ἡ μὴν καθόλου ἀποφάσις πρὸς ἑαυτὴν ἀντιστρέφει· οἷον οὐδεὶς ἄνθρωπος ἀγαθός· αὖ πάλιν ἀντιστρέφω καὶ οὐδεὶς ἀγαθὸς ἄνθρωπός ὅτι· πάντα γὰρ τὰ ἰδιώματα ἐφυλάξαι τῆς ἀντιστροφῆς, καὶ τοὺς αὐτοὺς ὅρους· καὶ τὸ ποιόν· αἱ δύο γὰρ ἀποφάσεις ἔσιν· ὁ μοίως δὲ καὶ σωαληθεύουσι· μόνον δὲ τὴν πάξιν τῶν ὅρων ἡμείψαι· ἐκεῖ γὰρ ὁ ἄνθρωπος ὑπόκειται· εὐ ταῦθα δὲ κατηγορεῖται· τὸ δὲ ἀγαθὸς τὸ αὖ ἀπαλιν· ἡ δὲ καθόλου κατάφασις, οὐκέτι πρὸς ἑαυτὴν ἀντιστρέφει, ἀλλὰ πρὸς τὴν μερικὴν κατάφασιν,

∴ f. propositioné

∴ Συλλογισμὸς μέλον ὀργ

l. f. quæ hic idée subrectu g conclusio

ἤγουν τὴν τίς· τὸ γὰρ ποιὸν μόνον θέλομεν ἐκεῖ φυλάξαι· οὐκέτι δὲ καὶ τὸ ποσόν· ἐπεὶ ἐὰν πρὸς ἑαυτὴν ἀντιστρέψωμεν, οὐκέτι σωαληθεύσει· οἷον ἐὰν εἴπωμεν πᾶς ἄνθρωπος ζῶον, ἀληθές· ἡ δὲ πρὸς ἑαυτὴν ἀντιστρέψω καὶ εἴπω καὶ πᾶν ζῶον ἄνθρωπός ὅτιν, οὐκ ἀληθές· ὁ γὰρ ἵππος καὶ ὁ βοῦς ζῶα ὄντα, ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν· ὥστε ἐὰν θέλωμεν φυλάξαι τὰ ἰδιώματα τῆς ἀντιστροφῆς, ἀνὴ τὴν μερικὴν ἀντιστρέφωμεν τὴν καθόλου κατάφασιν· οἷον πᾶς ἄνθρωπος ζῶον· καὶ τί ζῶον ἄνθρωπός ὅτιν· ἡ δὲ μερικὴ κατάφασις, πρὸς ἑαυτὴν ἀντιστρέφει· τουτέστι πρὸς μερικὴν κατάφασιν· οἷον τίς μαθητὴς προδότης· καὶ τίς προδότης μαθητής· καὶ σωαληθεύει, μετὰ τῶ ἄλλων ἰδιωμάτων τῆς ἀντιστροφῆς· ἡ δὲ μερικὴ ἀπόφασις, ὅτε πρὸς ἑαυτὴν, ὅτε πρὸς ἄλλην ἀντιστρέφει· ἐὰν γὰρ εἴπω ὅ πᾶς ἄνθρωπος ζῶον, ψεύδομαι· καὶ ταῦτα ἀνὴ τῶ ἀναγκαίων πραγμάτων οὐκ ἀντιστρέφει ἡ μερικὴ ἀπόφασις· ἀνὴ δὲ τῶ οὐδὲ χρῇ ἀντιστρέφει· οἷον ἐὰν εἴπω ὅ πᾶς ἄνθρωπος λευκὸς ἀληθές· νῦν πάλιν ὅ πᾶς λευκὸς ἄνθρωπός ὅτιν, ἀληθές· ὥστε ἀνὴ τῶ οὐδὲ χρῇ οὐ ἀληθεύει ἀντιστρέφουσα· τῶ οὐδὲ χρῇ οὐ δὲ λέγομεν, ὅπῃ σωαγὸν ἔν αἱ καὶ μὴ ἔνεστι· τῶ οὐδὲ χρῇ γὰρ ἄνθρωπον λευκὸν ἔνεστι καὶ μὴ ἔνεστι· ἀνὴ δὲ τῆς ἀναγκαίας ὡς ἐρρέθη, ὅτ' ἀντιστρέφει ἡ μερικὴ ἀπόφασις· ἀναγκαῖον δὲ ἐκεῖνό ὅτιν ὅπῃ πάντῃ ὑπάρχει· ὥσπῃ ὁ ἄνθρωπος ζῶον· ἀναγκαίως γὰρ ὁ ἄνθρωπος ζῶόν ἐστι· ταῦτα δὲ τῶ ἀντιστροφῶν, νῦν ἅπῃ ἐνθάδε ἐμνήσθημεν ζητεῖν πρὸ τῶν συλλογισμῶν· ἡ δὲ ἀντιστροφὴ αὕτη τῶν προτάσεων, συμβάλλει ἡ μὴν εἰς τὸ δεύτερον νῦν σχῆμα τῶ συλλογισμῶν.

Νῦν δὲ εἴπωμεν περὶ αὐτῶ τῶ συλλογισμῶν· νῦν τίνας τί ἐστι σχῆμα συλλογισμῶν, ὅπῃ καλεῖται συζυγία, νῦν πόσα σχήματα τὸ σχῆμα τούτων ἐστί, κοινωνία δύο προτάσεων κοινωνουσῶν· καθ' οὗ· διὰ τοῦτο γὰρ καλεῖται νῦν συζυγία· τὸ σχῆμα· τοῦτον δὲ τὸν κοινὸν ὅρον ὅπῃ νῦν λέγομεν μέσον, ἀνάγκη ἡ εὐ μὲν τῇ πρότερα τῶ προτάσεων ὑποκεῖσθαι, εὐ δὲ τῇ ἑτέρᾳ κατηγορεῖσθαι· ἡ εὐ ἀμφοτέραις κατηγορεῖσθαι, ἡ εὐ ἀμφοτέραις ὑποκεῖσθαι· κἀντεῦθεν ἡ μὴν ἡ διαφορὰ ἀναφαίνεται τῶ τριῶν σχημάτων· τρία γὰρ ἐστι τὰ σχήματα τῶ συλλογισμῶν· ὅταν δὲ ὁ μέσος ὅρος, τῇ μὲ, ὑπόκεται· τοῖς δὲ, κατηγορεῖται, τότε ἡ τὸ σχῆμα ὅταν ἐν ἀμφοτέρων κατηγορεῖται, ποιεῖ τὸ β'· ὅταν δὲ ἀμφοτέραις τοῖς προτάσεσιν ὑπόκεται, ποιεῖ τὸ γ'· διὰ ταύτην δὲ τῶ αἰτίαν τρία εἰσὶ σχήματα τῶ συλλογισμῶν· ὡς ἔπομεν δὲ ὁ συλλογισμὸς δύο θέλει ἔχειν προτάσεις, δηλονότι ἀνὰ δύο τῶ συμπεράσματος· καθ' οὗ κοινωνούσας ἐκ τούτων δύο προτάσεων, ἡ μὲ καλεῖται μείζων, ἡ δὲ ἐλάττων· καὶ μείζων ἐκείνη πρότασίς ἐστιν ἡ τὸν ὅρον ἐκεῖνον κατηγορούμενον ἔχουσα· ὃν καὶ τὸ συμπέρασμα ἔχει κατηγορούμενον, ἤτοι τὸ πρόβλημα· ἡ δὲ ἄλλη δηλαδή τι ἐλάττων· οἷον ὁ πᾶς ζῶον, τὸ ζῶον θνητόν· τὸ συμπέρασμά ἐστιν, ὁ πᾶς ἄρα θνητόν· εὐ τῇ συμπράσματι ὅν ἡ θνητὸν κατηγορεῖται· ὁ δὲ πᾶς ὑπόκειται· ἐκ τῶ δύο ὧν προτάσεων τῶ πρὸ τῶ συμπράσματος, ἡ ἔχουσα τὴν θνητὸν κατηγορούμενῶν, καλεῖται μείζων· ὥσπῃ νῦν ἡ δευτέρα ἡ λέγουσα τὸ ζῶον θνητόν· ἡ γὰρ θνητὸν πάλιν τῶ ζῶν κατηγορεῖται· ἡ δὲ ἄλλη ἡ λέγουσα ὁ πᾶς ζῶον, ἐλάττων, νῦ αὖ τί ἐστιν ἡ μείζων πρότασις νῦ ἡ ἐλάττων· μὴ γένηται καταφατικὴ, ἀλλὰ ἀποφατικὴ, οὐδ' οὕτως γίνεται συλλογισμός· ἀλλ' ἀσυλλόγιστον· οἷον ἡ οὐσία κατὰ παντὸς ζῶον· τὸ ζῶον κατ' οὐδενὸς λίθον· καὶ ἡ οὐσία κατ' οὐδενὸς λίθ

Cóuersio parti.

Cóuersio parti.

Cónexómenon

ἀναγκαῖον

συζυγία qd.

figura qd.

συζυγία

De medio term.

Figuræ tres

Prima figura

Secunda

Tertia

Maior propofi

Minor propofi

Conclusio

Cómune omni figurarú

Propria primæ f

Primæ figurá di. 4.

Maior propofitu

Diuus gregorius cótra a anos

Homo est animal
Animal est substátia
Homo est substantia

Animal est substantia
Homo est animal
Homo est substantia

συμπέρασμα
πρόβλημα — Idé

Deus substantia
Substantia nó omnino de
Deus nó omnino deus

~~Dis lapis substátia~~
Omne animal. 5ª
Nullus lapis ál
Nullus lapis. 5ª

ergo secundú hunc auct errat Joannes aesarius & qui dicunt ex. 2. propof nibus unde fit syllogismo primá esse maiorē. secun esse minorē

βον, ὅπῃ οὐκ ἄφαλε. διὰ τοῦτο δὲ καλοῦσι τοῦτο ἀσυλλόγιστα, διότι τῆς ἀλῆς πλοκῆς μενούσης, εἑνὸς δὲ ὅρου ἀμεφθέντος, ποτὲ μὲν γίνεται ἀληθὲς τὸ συμπέρασμα, ποτὲ δὲ, ψευδὲς, ὅπῃ ἐδὴ τὰ συλλογισμῶν οὐδέ ποτε γίνεται εἶον εἴπομεν ἀσυλλόγιστον πλοκιῶ. τὸ ζῶον κατὰ παντὸς ἀνθρώπου. ὁ ἄνθρωπος κατ' οὐδενὸς ἵππου. καὶ σωάγεται τὸ ζῶον κατ' οὐδενὸς ἵππου. ὅπῃ ἀδύνατον φύλαξον ὅσῳ τὴν πλοκὴν τὴν αὐτὴν. μόνον δὲ τὸ ἵππος ἄλαξον. καὶ θὲς ἄλλον ὃν θέλεις ὅρον. εἶον λίθον καὶ γίνεται ἀληθὲς. σκόπει ὅσῳ τῆς ἀλῆς πλοκῆς μειράκης, εἑνὸς δὲ ὅρου ἀμφθέντος, πῶς ποτὲ μὲν ἀληθὲς, ποτὲ δὲ ψευδὲς γίνεται τὸ συμπέρασμα. καὶ ἦ μειράκιες ἀμείψης τὸν ὅρον καὶ φυλάξῃς τὴν αὐτὴν πλοκὴν, ἀεὶ ἀληθὲς γίνεται τὸ συμπέρασμα. εἶον ἡ οὐσία κατὰ παντὸς ζῴου. τὸ ζῶον κατὰ παντὸς ἀνθρώπου. ἡ οὐσία ἄρα κατὰ παντὸς ἀνθρώπου, ὅπερ ὄντ' ἀληθὲς. φύλαξον ὅσῳ τὴν ἀλῆν πλοκὴν, καὶ ἄλαξον τὸν ἄνθρωπον. καὶ ἐπὶ ἄπ θέλεις. εἶον ἵππον, καὶ ἔστι οὕτως. ἡ οὐσία κατὰ παντὸς ζῴου. τὸ ζῶον κατὰ παντὸς ἵππου. καὶ ἡ οὐσία ἄρα κατὰ παντὸς ἵππου. ὅπῃ ὄντ' ἀληθὲς. τοῦτο ὅσῳ μόνον ἐδὴ τῶν συλλογιστικῶν γίνεται. ἐδὴ δὲ τῶν ἀσυλλογίστων' οὐδέ ποτε. καὶ αὖπι ἐστὶν ἡ διαφορὰ τῶν συλλογιστικῶν καὶ τῶν ἀσυλλογίστων. πέντε ἄρ' ὅσῳ εἰσὶ τρόποι τοῦ πρώτου σχήματος ὁ πρῶτος ὡς ἐρρέθη, ἐκ δύο καθόλου καταφατικῶν προτάσεων, καθόλου καταφατικὸν σωάγων συμπέρασμα.

Δεύτερος τρόπος ἐστὶ τοῦ πρώτου σχήματος, ὁ ἐκ τῆς μείζονος καθόλου ἀποφατικῆς, τῆς δὲ ἐλάττονος καθόλου καταφατικῆς, καθόλου ἀποφατικὸν σωάγων συμπέρασμα. εἶον ὁ λίθος κατ' οὐδενὸς ζῴου. τὸ ζῶον κατὰ παντὸς ἀνθρώπου. καὶ τὸ συμπέρασμα, ὁ λίθος ἄρα κατ' οὐδενὸς ἀνθρώπου. ἐφεξῆς καὶ τοῦτο τὸ παράδειγμα.

Τέταρτος τρόπος ἐστὶν, ὁ ἀπὸ καθόλου καταφατικῆς τῆς μείζονος καὶ μερικῆς καταφατικῆς τῆς ἐλάττονος, μερικὸν ἀποφατικὸν ἔχων συμπέρασμα. εἶον τὸ ζῶον κατὰ παντὸς ἀνθρώπου. ὁ ἄνθρωπος κατά τινος λευκοῦ. καὶ τὸ συμπέρασμα, τὸ ζῶον ἄρα κατά τινος λευκοῦ. ἐφεξῆς καὶ τοῦτο τὸ παράδειγμα. Ἰσέον δὲ ὅτι, ἀεὶ τῇ χέροντι τῶν προτάσεων ἕπεται τὸ συμπέρασμα. εἴπομεν δὲ ποία ἐστὶ χέρων ὅτι ἡ ἀποφατικὴ καὶ ἡ μερικὴ. καὶ εἰ μὲν ἡ μία τῶν προτάσεων ἀποφατικὴ ὄντ', ἡ δὲ ἑτέρα καταφατικὴ, ὁ συμπέρασμα ἕπεται τῇ χέροντι, τουτέστι τῇ ἀποφατικῇ. καὶ γίνεται ἀποφατικὸν τὸ συμπέρασμα. ὥσπῃ ἐν τῷ δευτέρῳ τρόπῳ. εἰ δὲ γε μερικὴ ὄντ' ἡ μία καὶ ἡ ἄλλη καθόλου, τῇ μερικῇ ἕπεται τὸ συμπέρασμα ὥσπῃ ἐν τῷ τρίτῳ τρόπῳ. εἰ δὲ ἡ μία καθόλου ἀποφατικὴ, ἡ δὲ ἑτέρα μερικὴ καταφατικὴ, μερικὸν ἀποφατικὸν γίνεται τὸ συμπέρασμα. ὥσπῃ ἐν τῷ τετάρτῳ τρόπῳ. ἀμφω δὲ ἀδύνατον εἶναι τὰς προτάσεις ἢ μερικὰς ἢ ἀποφατικάς. ἐπεὶ οὐ γίνεται συλλογισμὸς ὡς εἴπομεν. ἔστιν ὄν τέταρτος τρόπος τοῦ πρώτου σχήματος. ὁ ἀπὸ καθόλου ἀποφατικῆς τῆς μείζονος, καὶ μερικῆς καταφατικῆς τῆς ἐλάττονος μερικὸν ἀποφατικὸν σωάγων συμπέρασμα. εἶον τὸ ζῶον κατὰ παντὸς ἀνθρώπου. ὁ ἄνθρωπος κατά τινος λευκοῦ. ἔχεις καὶ τοῦτο τὸ παράδειγμα. Τέταρτος τρόπος ἐστὶν ὁ ἀπὸ καθόλου ἀποφατικῆς τῆς μείζονος, καὶ μερικῆς καταφατικῆς τῆς ἐλάττονος, μερικὸν ἀποφατικὸν σωάγων συμπέρασμα. εἶον τὸ ζῶον κατὰ τινὸς λίθου. ὁ λίθος κατά τινος λευκοῦ. τὸ ζῶον ἄρ' οὐ κατὰ παντὸς λευκοῦ. ἔχεις καὶ τοῦτο τὸ παράδειγμα. Ἰσέον δὲ ὅτι, ἀεὶ τῇ χέροντι τῶν προτάσεων ἕπεται τὸ συμπέρασμα. εἴπομεν δὲ ποία ἐστὶ χέρων ὅτι ἡ ἀποφατικὴ καὶ ἡ μερικὴ. καὶ εἰ μὲν ἡ μία τῶν προτάσεων ἀποφατικὴ ὄντ', ἡ δὲ ἑτέρα καταφατικὴ, ὁ συμπέρασμα ἕπεται τῇ χέροντι, τουτέστι τῇ ἀποφατικῇ. καὶ γίνεται ἀποφατικὸν τὸ συμπέρασμα. ὥσπῃ ἐν τῷ δευτέρῳ τρόπῳ. εἰ δὲ γε μερικὴ ὄντ' ἡ μία καὶ ἡ ἄλλη καθόλου, τῇ μερικῇ ἕπεται τὸ συμπέρασμα ὥσπῃ ἐν τῷ τρίτῳ τρόπῳ. εἰ δὲ ἡ μία καθόλου ἀποφατικὴ, ἡ δὲ ἑτέρα μερικὴ καταφατικὴ, μερικὸν ἀποφατικὸν γίνεται τὸ συμπέρασμα. ὥσπῃ ἐν τῷ τετάρτῳ τρόπῳ. ἀμφω δὲ ἀδύνατον εἶναι τὰς προτάσεις ἢ μερικὰς ἢ ἀποφατικάς. ἐπεὶ οὐ γίνεται συλλογισμὸς ὡς εἴπομεν. ἔστιν ὄν τέταρτος τρόπος τοῦ πρώτου σχήματος. ὁ ἀπὸ καθόλου ἀποφατικῆς τῆς μείζονος, καὶ μερικῆς καταφατικῆς τῆς ἐλάττονος μερικὸν ἀποφατικὸν σωάγων συμπέρασμα. εἶον τὸ ζῶον κατὰ παντὸς ἀνθρώπου. καὶ σωάγεται τὸ ζῶον ἄρ' οὐ κατὰ παντὸς λευκοῦ. ἐφεξῆς καὶ τοῦτο τὸ παράδειγμα. Ἰσέον δὲ ὅτι, ἀεὶ τῇ χέροντι τῶν προτάσεων ἕπεται τὸ συμπέρασμα. εἴπομεν δὲ ποία ἐστὶ χέρων ὅτι ἡ ἀποφατικὴ καὶ ἡ μερικὴ. καὶ εἰ μὲν ἡ μία τῶν προτάσεων ἀποφατικὴ ὄντ', ἡ δὲ ἑτέρα καταφατικὴ, ὁ συμπέρασμα ἕπεται τῇ χέροντι, τουτέστι τῇ ἀποφατικῇ. καὶ γίνεται ἀποφατικὸν τὸ συμπέρασμα. εἶον τὸ ζῶον κατ' οὐδενὸς λίθου. καὶ σωάγεται τὸ ζῶον κατ' οὐδενὸς λίθου. ὅπῃ ἀδύνατον εἶναι τὰς προτάσεις ἢ μερικὰς ἢ ἀποφατικάς. ἐπεὶ οὐ γίνεται συλλογισμὸς ὡς εἴπομεν. ἔστιν ὄν τέταρτος τρόπος τοῦ πρώτου σχήματος. ὁ ἀπὸ καθόλου ἀποφατικῆς τῆς μείζονος, καὶ καθόλου καταφατικῆς τῆς ἐλάττονος καθόλου ἀποφατικὸν σωάγων συμπέρασμα. εἶον τὸ ζῶον κατ' οὐδενὸς λίθου. τὸ ζῶον κατὰ παντὸς ἀνθρώπου. καὶ σωάγεται τὸ ζῶον ἄρ' οὐ κατ' οὐδενὸς λίθου διότι τῇ χέροντι τῶν προτάσεων ἕπεται τὸ συμπέρασμα. εὐταῦθα οὖν καὶ εὐ τῷ γ' σχήματι, συμβάλλονται ἡμῖν αἱ ἀπηρεφαί. δι' αὐτῶν γὰρ ἀποδείκνυται τὰ συμπεράσματα. καὶ διὰ τῆς ἀπηρεφῆς τὸ δεύτερον σχῆμα ἀνάγομεν εἰς τὸ πρῶτον. καὶ οὕτω φανερὸν γίνεται τὸ συμπέρασμα. εἶον ὁ πρῶτος τρόπος ἐστὶ τοῦ β' σχήματος. τὸ ζῶον κατ' οὐδενὸς λίθου. τὸ ζῶον κατὰ παντὸς ἀνθρώπου. καὶ ὁ ἄνθρωπος κατ' οὐδενὸς λίθου γίνεται δὲ διὰ τῆς ἀπηρεφῆς οὕτως. ἐπειδὴ ἡ καθόλου ἀπόφασις πρὸς ἑαυτὴν ἀπηρέφει, ἔστι δὲ τὸ ζῶον κατ' οὐδενὸς λίθου, ἀκόλουθον καὶ ὁ λίθος κατ' οὐδενὸς ζῴου. ζῶον δὲ κατὰ παντὸς ἀνθρώπου, ὁ λίθος ἄρα κατ' οὐδενὸς ἀνθρώπου. καὶ γέγονεν ὁ δεύτερος τρόπος τοῦ α σχήματος καὶ σκόπει πῶς διὰ τῆς ἀπηρεφῆς, τὸ β' σχῆμα

Omnis hō ÷ animal
Nullus ~~hō~~ equus ÷ hō

υλλόγισα

ιλλογιζικὰ συλλόγισα

mp peiorē propositio
m seq conclusionē. &
æ sit peior propositio

nbas propositiones ee
ut particulares aut
egatiuas fieri negt

ecunda figura

roprium hui figuræ

Quattuor modi. 2. fig.

Conuersionū utilitas
in. 2. & 3. figura

nnis hō ÷ animal
ullus lapis ÷ animal
ullus lapis ÷ homo
Nullus lapis ÷ animal
Nullum animal ÷ lapis
Omnis hō est animal
Nullus hō est lapis

Nullus lapis animal
Omnis hō ÷ animal
Nullus ~~lapis~~ hō ÷ lapis

corrigendum o λίθος ἄρα κατ' οὐδενὸς ἀνθρώπου. ex fine chartæ
idem error paulo post corrigendus

Nullus lapis ÷ animal
Nullus ~~hō est~~ lapis ÷ hō
Nullum animal ÷ lapis
Omnis hō ÷ animal
Nullus homo ÷ lapis

Quoddam albū animal
Quoddam albū nō ÷ lapis
Nullus ~~lapis~~ animal ÷ lapis
Quoddam album ÷ animal
Quoddam album non est lapis

Heteroēsi non ō uertitur ma
ior cōuertitur minor

nullus hō ÷ lapis. quia est conc
secundi modi primæ figuræ
quem conuertitur hic modus
hic nō quadrat talis conclusio

μα ἐπιπίπτειν πρῶτον.

Δεύτερος τρόπος ἐστὶν, ὁ ἀπὸ καθόλου καταφατικῆς τῆς μείζονος, καὶ καθόλου ἀποφατικῆς τῆς ἐλάττονος, καθόλου ἀποφατικὸν σωάγων συμπέρασμα. εἶον τὸ ζῶον κατὰ παντὸς ἀνθρώπου. τὸ ζῶον κατ' οὐδενὸς λίθου. πῶς ὄν ὀφείλομεν σωαγαγεῖν τὸ συμπέρασμα. πάλιν διὰ τῆς ἀπηρεφῆς δεικνύομεν τοῦτο. εἰ γὰρ τὸ ζῶον κατ' οὐδενὸς λίθου, καὶ λίθος κατ' οὐδενὸς ζῴου. ὑπόκειται δὲ τὸ ζῶον κατὰ παντὸς ἀνθρώπου, λίθος ἄρα κατ' οὐδενὸς ἀνθρώπου. ἀλλ' ὃ προέκειτο τοῦτο τὸ συμπέρασμα. ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ γὰρ θέλω ἀφέκαθ συμπέρασματος. ἀπηρεφῶν οὖν καὶ τοῦτο τὸ συμπέρασμα. καὶ δείξειν ὃ ζητῶ. τὸ δὲ σωαχθὲν ὅτι, λίθος κατ' οὐδενὸς ἀνθρώπου. ἀπηρεφῶν οὖν καὶ αὖ τὸ συμπέρασμα, καὶ ὁ αὖος κατ' οὐδενὸς λίθου ὅπῃ προέκειτο δεῖξαι.

Τέταρτος τρόπος ἐστὶν ὁ ἀπὸ καθόλου ἀποφατικῆς τῆς μείζονος καὶ μερικῆς καταφατικῆς τῆς ἐλάττονος, μερικὸν ἀποφατικὸν σωάγων συμπέρασμα. εἶον τὸ ζῶον κατ' οὐδενὸς λίθου. τὸ ζῶον κατά τινος λευκοῦ. ἀπηρεφῶν. εἰ τὸ ζῶον κατ' οὐδενὸς λίθου, καὶ ὁ λίθος κατ' οὐδενὸς ζῴου ζῶον δὲ κατά τινος λευκοῦ (οὕτω γὰρ ὑπόκειται) λίθος ἄρα κατ' οὐ παντὸς λευκοῦ. καὶ γέγονεν ὁ δ' τρόπος τοῦ α σχήματος. Τέταρτος τρόπος ἐστὶν ὁ ἀπὸ καθόλου καταφατικῆς τῆς μείζονος καὶ μερικῆς ἀποφατικῆς τῆς ἐλάττονος. μερικὸν ἀποφατικὸν σωάγων συμπέρασμα. εἶον τὸ ζῶον κατὰ παντὸς ἀνθρώπου. τὸ ζῶον κατ' οὐ παντὸς λευκοῦ. καὶ ὁ αὖος ἄρα κατ' οὐ παντὸς λευκοῦ. εὐταῦθα δ' ἀπηρεφῆς ἀδύνατον διαχθῆναι συμπέρασμα. ἐὰν γὰρ ἀπηρέψωμεν, τὴν καθόλου καταφατικὴν πρὸς τὴν μερικὴν, ἀπηρεφῶν. εἰ γὰρ τὸ ζῶον κατὰ παντὸς ἀνθ. καὶ ὁ αὖος κ' τινος ζῴου. ἔστι δὲ ἡ ἄλλη μερικὴ ἀπόφασις ἡ οὐ δυρεθήσεται ὡς δύο μερικῶν, ὅπῃ οὐδέ ποτε ποιεῖ συλλογισμόν. τὴν δὲ μερικὴν ἀπόφασιν ἀπηρέψαι οὐ δυνάσαι. ἡ γὰρ ὅτι πρὸς ἑαυτὴν ἀπηρέφει, ὅτι πρὸς ἄλλην τινὰ ὡς ἐδείξαμεν. ὥστε διὰ τῆς ἀπηρεφῆς τὸ συμπέρασμα τῶν προτάσεων τούτων, ἀδυνάμεθα δεῖξαι. ἢ μίαν γὰρ ἀπηρεφομεῖν, μερικὴ γίνεται. καὶ δυείσκει ἐκ δύο μερικῶν ἢ πλοκή. ἢ δὲ ἄλλη ὅλως οὐκ ἀπηρέφει. ἔπεται γοῦν τῇ μερικῇ ἀποφατικῇ τὸ συμπέρασμα μερικὸν ἀποφατικὸν ὄντ' ἡ ἄλλο.

Τὸ δὲ γ' σχῆμα ὅτι, εὐ ᾧ ὁ κοινὸς ὅρος τῶν προτάσεων, ἀμφοτέραις ἀλλαῖς ὑπόκειται. εἶον τὸ ζῶον κατὰ παντὸς αὐτ. τὸ λογικὸν κατὰ παντὸς αὐτ. πιστὸν ὅτι τὸ γ' σχῆμα. ὁ γὰρ αὖος ἀμφοτέροις ὑπόκειται. καὶ τῷ ζῴῳ ἡ τῷ λογικῷ. ἴδιον δὲ τοῦ τοῦ τῶν σχήματος τὸ τὴν ἐλάττονα πρότασιν καταφατικὴν ἔχειν. καὶ ἀεὶ σωάγων συμπέρασμα μερικὸν δεικνύται δὲ ἡ εὐ τούτῳ τῷ σχήματι διὰ τῆς ἀπηρεφῆς τὰ συμπεράσματα γίνεται δὲ συλλογιστικοὶ τρόποι ἐξ εὐταῦθα. διότι μία ἐστὶ μόνη παραφυλακή. τὸ τὴν ἐλάττονα πρότασιν καταφατικὴν εἶναι. ὡς γὰρ τὰ ἄλλα δύο, τὰ ἀναρδὶ ὄντα οἱ συλλογιστικοὶ τρόποι. διότι δύο ἦσαν καὶ παραφυλακαὶ ἑκάστου σχήματος. Ἔστιν ὄν ὁ α τρόπος τοῦ γ' σχήματος, ὁ ἐκ δύο καθόλου καταφατικῶν μερικὸν καταφατικὸν σωάγων συμπέρασμα. εἶον τὸ λογικὸν κατὰ παντὸς αὐτ. τὸ ζῶον κατὰ παντὸς αὐτ. τὸ λογικὸν ἄρα κατά τινος ζῴου. τοῦτο γὰρ ὅτι τὸ συμπέρασμα. αὐτὰ δ' ὁμοῦ δὲ ἡ τοῦ τὸ διὰ τῆς ἀπηρεφῆς, ὡς τὸ α σχῆμα. ἡ δεικνύομεν ὅτι τὸ συμπέρασμα. ἡ γὰρ τὸ ζῶον κατὰ παντὸς αὐτ, ἀκολουθεῖ ἡ ὁ αὖος κατά τινος ζῴου. ἡ γὰρ ἡ καθόλου πρὸς τὴν μερικὴν ἀπηρέφειν, ὑπόκειται δὲ τὸ λογικὸν κατὰ παντὸς αὐτ. ὁ δὲ αὖος κατά τινος ζῴου. ὅτω γὰρ ἀπηρέψαμεν, ἡ τὸ λογικὸν ἄρα κατά τινος ζῴου. ἡ σκόπει διὰ τῆς ἀπηρεφῆς, πῶς αὐξήσαμεν αὐ τὸ ὡς τὸν γ' τρόπον τοῦ α σχήματος. Δεύτερος τρόπος ἐστὶν, ὁ ἀπὸ καθόλου ἀποφατικῆς τῆς μείζονος καὶ καθόλου καταφατικῆς τῆς ἐλάττονος, μερικὸν ἀποφατικὸν σωάγων συμπέρασμα. εἶον τὸ ζῶον κατ' οὐδενὸς ψιμμυθίου. τὸ λευκὸν κατὰ παντὸς ψιμμυθίου. τὸ ζῶον ἄρα κατ' οὐ παντὸς λευκοῦ. ἀπηρεφῶν δὲ καὶ τοῦτο ὅτως. εἰ γὰρ τὸ λευκὸν κατὰ παντὸς ψιμμυθίου, καὶ τὸ ψιμμύθιον κατά τινος λευκοῦ. ὧν δὲ ὄξ ἀρχῆς τὸ ζῶον κατ' οὐδενὸς ψιμμυθίου. τὸ δὲ ψιμμύθιον κατά τινος λευκοῦ, τὸ ζῶον ἄρα κατ' οὐ παντὸς λευκοῦ. ἀπηρεφῶν δὲ καὶ τοῦτο ὅτως. εἰ γὰρ τὸ λευκὸν κατὰ παντὸς ἀνθ. καὶ ὁ αὖος κατά τινος λευκοῦ. ὧν δὲ τὸ ζῶον κατὰ παντὸς αὐτ. ὁ αὖος κατά τινος λευκοῦ, σωάγεται τὸ ζῶον ἄρα κατά τινος λευκοῦ. Τέταρτος τρόπος ἐστὶν ὁ ἀπὸ τῆς καθόλου ἀποφατικῆς τῆς μείζονος καὶ μερικῆς καταφατικῆς τῆς ἐλάττονος. μερικὸν ἀποφατικὸν σωάγων συμπέρασμα. εἶον τὸ ζῶον κατ' οὐδενὸς λίθου. τὸ λευκὸν κατά τινος λίθου. τὸ ζῶον ἄρα κατ' οὐ παντὸς λευκοῦ. ἀπηρεφῶν δὲ καὶ τοῦτο ὅτως. εἰ γὰρ τὸ λευκὸν κατά τινος λίθου, καὶ λίθος κατά τινος λευκοῦ. ὧν δὲ τὸ ζῶον κατὰ παντὸς λευκοῦ. ὁ λίθος κατά τινος λευκοῦ, σωάγεται τὸ ζῶον ἄρα κατά τινος λευκοῦ. Τέταρτος τρόπος ἐστὶν ὁ ἀπὸ τῆς καθόλου ἀποφατικῆς τῆς μείζονος καὶ μερικῆς καταφατικῆς τῆς ἐλάττονος. μερικὸν ἀποφατικὸν σωάγων συμπέρασμα. εἶον τὸ ζῶον κατ' οὐδενὸς λίθου. τὸ λευκὸν κατά τινος λίθου. τὸ ζῶον ἄρα κατ' οὐ παντὸς λευκοῦ. ἀπηρεφῶν δὲ καὶ τοῦτο ὅτως. εἰ γὰρ τὸ λευκὸν κατά τινος λίθου, καὶ λίθος κατά τινος λευκοῦ. ὧν δὲ τὸ ζῶον κατὰ παντὸς λευκοῦ. ὁ λίθος κατά τινος λευκοῦ, σωάγεται τὸ ζῶον ἄρα κατά τινος λευκοῦ. Τέταρτος τρόπος ἐστὶν ὁ ἀπὸ τῆς καθόλου ἀποφατικῆς τῆς μείζονος καὶ μερικῆς καταφατικῆς τῆς ἐλάττονος. μερικὸν ἀποφατικὸν σωάγων συμπέρασμα. εἶον τὸ λευκὸν κατ' οὐδενὸς λίθου. τὸ λευκὸν κατά τινος λίθου. τὸ ζῶον ἄρα κατ' οὐ παντὸς λευκοῦ. ἀπηρεφῶν δὲ καὶ τοῦτο ὅτως. εἰ γὰρ τὸ λευκὸν κατά τινος λίθου, καὶ λίθος κατά τινος λευκοῦ. ὧν δὲ τὸ ζῶον κατὰ παντὸς λευκοῦ. καὶ λίθος κατά τινος λευκοῦ, σωάγεται τὸ ζῶον ἄρα κατά τινος λευκοῦ. Τέταρτος τρόπος ἐστὶν ὁ ἀπὸ τῆς καθόλου ἀποφατικῆς τῆς μείζονος καὶ μερικῆς καταφατικῆς τῆς ἐλάττονος. μερικὸν ἀποφατικὸν σωάγων συμπέρασμα. εἶον τὸ λευκὸν κατ' οὐδενὸς λίθου. τὸ λευκὸν κατά τινος λίθου. τὸ ζῶον ἄρα κατ' οὐ παντὸς λευκοῦ. ἀπηρεφῶν δὲ καὶ τοῦτο ὅτως. εἰ γὰρ τὸ λευκὸν κατά τινος λίθου, καὶ λίθος κατά τινος λευκοῦ. ὧν δὲ τὸ ζῶον κατὰ παντὸς λευκοῦ. καὶ λίθος κατά τινος λευκοῦ, σωάγεται τὸ ζῶον ἄρα κατά τινος λευκοῦ. Τέταρτος τρόπος ἐστὶν ὁ ἀπὸ τῆς καθόλου ἀποφατικῆς τῆς μείζονος καὶ μερικῆς καταφατικῆς τῆς ἐλάττονος. μερικὸν ἀποφατικὸν σωάγων συμπέρασμα. εἶον τὸ λευκὸν κατ' οὐδενὸς λίθου. τὸ λευκὸν κατά τινος λίθου. τὸ ζῶον ἄρα κατ' οὐ παντὸς λευκοῦ. ἀπηρεφῶν δὲ καὶ τοῦτο ὅτως. εἰ γὰρ τὸ λευκὸν κατά τινος λίθου, καὶ λίθος κατά τινος λευκοῦ. ὧν δὲ τὸ ζῶον κατὰ παντὸς λευκοῦ. καὶ λίθος κατά τινος λευκοῦ, σωάγεται τὸ ζῶον ἄρα κατά τινος λευκοῦ. Τέταρτος τρόπος ἐστὶν ὁ ἀπὸ τῆς καθόλου ἀποφατικῆς τῆς μείζονος καὶ μερικῆς καταφατικῆς τῆς ἐλάττονος. μερικὸν ἀποφατικὸν σωάγων συμπέρασμα. εἶον τὸ λευκὸν κατ' οὐδενὸς λίθου. τὸ λευκὸν κατά τινος λίθου. τὸ ζῶον ἄρα κατ' οὐ παντὸς λευκοῦ. ἀπηρεφῶν δὲ καὶ τοῦτο ὅτως. εἰ γὰρ τὸ λευκὸν κατά τινος λίθου, καὶ λίθος κατά τινος λευκοῦ. ὧν δὲ τὸ ζῶον κατὰ παντὸς λευκοῦ. καὶ λίθος κατά τινος λευκοῦ, σωάγεται τὸ ζῶον ἄρα κατά τινος λευκοῦ. Τέταρτος τρόπος ἐστὶν ὁ ἀπὸ τῆς καθόλου ἀποφατικῆς τῆς μείζονος καὶ μερικῆς καταφατικῆς τῆς ἐλάττονος. μερικὸν ἀποφατικὸν σωάγων συμπέρασμα. εἶον τὸ λευκὸν κατ' οὐδενὸς λίθου. τὸ λευκὸν κατά τινος λίθου. τὸ ζῶον ἄρα κατ' οὐ παντὸς λευκοῦ. ἀπηρεφῶν δὲ καὶ τοῦτο ὅτως. εἰ γὰρ τὸ λευκὸν κατά τινος λίθου, καὶ λίθος κατά τινος λευκοῦ. ὧν δὲ τὸ ζῶον κατὰ παντὸς λευκοῦ. καὶ λίθος κατά τινος λευκοῦ, σωάγεται τὸ ζῶον ἄρα κατά τινος λευκοῦ.

In conuersione 2. di hui 2 figuræ uertendá esse conclusionem.

Particularis negatiua non conuertitur

Ex duabus partibus minus fecit

De 3. figura modi sunt. 6

Proprium 3 figuræ

Notandú in ordine horū 6 modorū terti figuræ ualdé hunc autorem diuersum ab alijs abire

Darapti

felapto

Datisi

ferison

Disamis

oīs hō ÷ ál.
Quoddá albú nō ÷ ál
Quoddá albú nō ÷ hō

Omnis hō est ~~animal~~ rationale
Omnis hō est ~~rationale~~ animal
Quoddam ~~rationale~~ ál ÷ rōnale

Nullus lapis animal
Quidá lapis albū
Quoddá albú nō ál
Quoddá albú lapis
Nullus lapis ál

Quoddam animal est homo
Omnis homo est rationale
Quoddam animal ÷ rōnale
Quidam hō est album
Omnis hō est animal

Nulla cerussa ÷ ál
Omnis cerussa ÷ albū
Quoddá albú nō ÷ ál
Quoddá albú est cerussa
Nulla cerussa ÷ animal
Quoddá albū nō ÷ ál

Omnis hō animal
Quidá hō album
Quoddá albū hō
Quoddá albū hō
Omnis hō animal
Quoddá albū animal

Omnis hō animal
Quoddam animal nō albū

Puto deelle αλλαμην αγνος ὁστ
ζῶον ἄρα ἐστίν

ΠΕΡΙ

ἄνθρωπος καὶ τό τινος λευκοῦ. ὁ δὲ ζῶον ἀεὶ καὶ τὸ παντὸς ἄνθρωπον, ὁ ζῶον ἄρα καὶ τό τινος λευκοῦ. ἐκεῖν ἡ ὁ λευκὸν καὶ τό τινος ζῴου ὅπερ ἔσται διῆξαι. ἰδοὺ εὐ ταῦθα διὰ δύο ἀπεσροφῶν ἐδείχθη ὁ συμπέρασμα. μιᾶς τῆς προτάσεως καὶ μιᾶς τοῦ συμπεράσματος. ὅτι μὲν γὰρ τὴν ἐλάττονα πρότασιν αὐτὴν σρέφομεν, μιᾶς ἀπεσροφῆς δεόμεθα. ὅταν δὲ τὴν μείζονα ὡς εὐ ταῦθα, δύο. Ἔκτος τρόπος ἐστίν, ὁ ἀπὸ μερικῆς ἀποφατικῆς τῆς μείζονος, καὶ καθόλου καταφατικῆς τῆς ἐλάττονος, μερικὸν ἀποφατικὸν συνάγων συμπέρασμα. οἷον τὸ λευκὸν κατ' οὐ παντὸς ἀνθρώπου. τὸ ζῶον κατὰ παντὸς αὐτοῦ. τὸ λευκὸν ἄρα κατ' οὐ παντὸς ζῴου. εὐ ταῦθα διὰ τῆς ἀπεσροφῆς, ἀδύνατον ἐστι καταδεικνύασθαι τὸ συμπέρασμα. ἡ γὰρ μερικὴ ἀπόφασις αὐτόθεν οὐδὲν ὅλως ἀπεσρέφει ὡς ἐδείξαμεν. ἡ δὲ τὴν καθόλου καταφασιν αὐτὴν σρέφομεν, πρὸς τὴν μερικὴν ἀπεσρέφομεν. καὶ γίνεται δύο μερικαί, ὅπερ ἀδύνατον γενέσθαι ἐκ δύο μερικῶν συλλογισμόν. ἀλλὰ δηλονότι τῇ χείρονι τῶν προτάσεων ἕπεται τὸ συμπέρασμα. ἐστὶ δὲ χείρων, ἡ μείζων πρότασις. μερικὴ ἀποφατικὴ οὖσα. οὐκοῦν καὶ τὸ συμπέρασμα τοιοῦτον γίνεται, καὶ αὐ τὸ μερικὸν ἀποφατικόν. εὐ τούτοις δὲ τοῖς τρόποι τοῦ τρίτου σχήματος ἡ εὐ τούτῳ δὲ δεῖ δηλονότι φυλαχθῆναι τὸ ἴδιον τοῦ σχήματος. ὅπερ ἐστίν, ἵνα μόνον ἡ ἐλάττων πρότασις γένηται καταφατική. ἐπεὶ ἂν μὴ οὕτω γένηται, οὐ συλλογισμὸς ἀλλὰ παραλογισμὸς γίνεται. οἷον τὸ ζῶον κατὰ παντὸς ἀνθρώπου. ὁ ἵππος κατ' οὐδενὸς ἀνθρώπου. καὶ σωάγεται τὸ ζῶον κατ' οὐδενὸς ἵππου. ὅπερ ἐστὶν ἀτοπώτατον. ὁ δὲ παραλογισμὸς ἐγένετο διότι εὐ τῷ τρίτῳ σχήματι πλέξας τὸν συλλογισμὸν, ἀποφατικὴν ἐπέπεισας τὴν ἐλάττονα. καὶ παρέβης τὸ ἴδιον τοῦ σχήματος. θέλει γὰρ εἶναι καταφατικόν. εὐ τούτοις οὖν τοῖς τρισὶ σχήματα πληροῦται τῶν κατηγορικῶν συλλογισμῶν.

Proprium huius tertiae figurae ut minor solum sit affirmatiua

Περὶ τῶν ὑποθετικῶν καλουμένων συλλογισμῶν.

Οἱ ὑποθετικοὶ καλούμενοι συλλογισμοὶ, σύγκεινται ἐκ τῶν τεσσάρων τούτων. ἐκ τοῦ ἡγουμένου ἐκ τοῦ ἑπομένου. ἀπὸ μεταλήψεως καὶ συμπεράσματος. οἷον, εἰ ἄνθρωπός ἐστι, καὶ ζῶόν ἐστι. ἀλλὰ μὴν ἄνθρωπός ἐστι καὶ ζῶον ἄρα ἐστί καλεῖται τοίνυν τὸ, εἰ ἄνθρωπος ἡγούμενον. τὸ ὁ ζῶόν ἐστιν, ἑπόμενον. ὅλον δὲ τοῦτο, τὸ εἰ ἄνθρωπός ἐστι ζῶόν ἐστι, καλεῖται σωημμένον. τὸ ἀλλὰ μὴν ἄνθρωπος, μετάληψις. ἡ δὲ σύνθεσις πρόσληψις. τὸ ζῶον ἄρα συμπέρασμα. πολλάκις δὲ τὸ ἑπόμενον ἡ ὀξυσία τῷ ἡγουμένῳ, ἡ καθολικώτερον αὐτῷ ἐστιν. οὐδέποτε δὲ μερικώτερον τούτων τοίνυν τῶν ὑποθετικῶν εἰ τινὸν καὶ ἀπόδεικτοι καλοῦνται. οἱ μὲν ἐπὶ κατὰ σωέχειαν ἡ γὰρ κατὰ ἀκολουθίαν. οἱ δὲ κατὰ διάζευξιν καὶ τῶν κατὰ σωέχειαν ἐστιν ὁ πρῶτος τρόπος οὗτος. ἐπὶ τῇ θέσει τοῦ ἡγουμένου ὑπάγεται τὸ ἑπόμενον. οἷον, εἰ ἄνθρωπός ἐστι καὶ ζῶόν ἐστι. ἀλλὰ μὴν ἄνθρωπός ἐστι καὶ ζῶόν ἐστι. ἐπὶ τῇ θέσει τοῦ ἀνθρώπου τουτέστι τῇ ὁμολογίᾳ, ἐπιφέρεται τὸ ζῶον ὅπερ ἐστὶ τὸ ἑπόμενον. Δεύτερος τρόπος ἐστὶν ἐπὶ κατὰ τῇ αἱρέσει τοῦ ἑπομένου αἱρεῖται τὸ ἡγούμενον. οἷον, εἰ ἄνθρωπός ἐστι, καὶ ζῶόν ἐστι. ἀλλὰ μὴν ζῶόν οὐκ ἔστιν, οὐδὲ ἄνθρωπος ἄρα ἐστίν. ἰδοὺ τῇ αἱρέσει τοῦ ἑπομένου τουτέστι τοῦ ζῴου, ἀνῄρηται καὶ τὸ ἡγούμενον τουτέστιν ὁ ἄνθρωπος. αὕτη δὲ καλεῖται σωέχειν θέσει ἀπεσροφή. οὕτω μὴν ὡσαύτως ἡ κατ' ἀκολουθίαν, ἡ γὰρ σωέχειαν. τέτος κατὰ διάζευξιν, ἡ ἐπὶ τῶν αἱρετικῶν ἡ ἀμέσων ἡ ἐμμέσων. ἡ ὡρισμένον ἐχόντων τὸ μέσον ἡ ἀόριστον. ὡρισμένον δὲ ἔχουσι τὸ μέσον. καὶ μεῖζον ἢ τὸ ἔλαττον. μέσον γὰρ αὐτῶν ἐστι τὸ ἴσον. ὅπερ οὔτε μεῖζόν ἐστιν, οὔτε ἔλαττον. ἀόριστον δὲ ἔχουσι τὸ μέσον, ὥσπερ τὸ λευκὸν ἢ τὸ μέλαν. πολλὰ γὰρ ἐστι τὰ μεταξύ. αὐτῶν. οἷον φαιόν. ἐρυθρόν. ἀλουργοῦν καὶ ὡς εἶπον ἄλλα πολλά. ὅταν οὖν ὁ ὑποθετικὸς συλλογισμὸς ὁ κατὰ διάζευξιν ἐπὶ τῶν ἀμέσων αἱρετικῶν λαμβάνηται, ἢ ἐπὶ τῶν ἐμμέσων μὲν, ὡρισμένον ἐχόντων τὸ μέσον. τότε ἢ τῇ θέσει τοῦ ἑνὸς αἱρεῖται τὸ λοιπὸν, ἢ τὰ λοιπὰ ἢ τῇ αἱρέσει τοῦ ἑνὸς ἢ τῶν λοιπῶν ἐπάγεται τὸ λεπόμενον. οἷον, ὡς ἐπὶ τῶν ἀμέσων αἱρετικῶν ὁ ἄρτιος ἀριθμὸς ὁ δέκα ἢ ἄρτιος ἢ περιττός. ἀλλὰ μὴν ἄρτιος, οὐκ ἄρα περιττός. ἰδοὺ τῇ θέσει τοῦ ἑνὸς τουτέστι τοῦ ἀρτίου ἀνῄρηται τὸ λοιπὸν τουτέστιν ὁ περιττός. ἐπὶ δὲ τῶν ὡρισμένον ἐχόντων τὸ μέσον. οἷον, τόδε τῷδε, ἢ ἴσον ἐστὶν ἢ μεῖζον, ἢ ἔλαττον. ἀλλὰ μὴν ἴσον ἐστὶν, οὐκ ἄρα μεῖζον οὐδὲ ἔλαττον. ἰδοὺ τῇ θέσει τοῦ ἑνὸς ἀνῄρεθησαν τὰ λοιπὰ τουτέστι τὸ μεῖζον καὶ τὸ ἔλαττον. πῶς ὁ τῇ αἱρέσει τῶν λοιπῶν ἐπάγεται τὸ εὖ. οὕτως. τόδε τῷδε, ἢ ἴσον ἐστὶν ἢ μεῖζον ἢ ἔλαττον. ἀλλὰ μὴν οὔτε μεῖζόν ἐστιν, οὔτε ἔλαττον, ἴσον ἄρα ἐστί. σκόπει οὖν πῶς τῇ αἱρέσει τῶν λοιπῶν ἢ γὰρ τῶν δύο τοῦ μείζονος καὶ τοῦ ἐλάττονος ἐπάγεται τὸ ἕν. τουτέστι τὸ ὑπολαμπόμενον τὸ ἴσον. ἔστιν οὖν οὔτοι, τρίτος καὶ τέταρτος τρόπος. ὅταν δὲ ὁ κατὰ διάζευξιν ὑποθετικὸς ἐπὶ τῶν αἱρετικῶν λαμβάνηται τῶν ἐχόντων τὸ μέσον ἀόριστον. ἢ ὅλως οὐκ ἐπὶ τῶν αἱρετικῶν. ἐπὶ τούτων μετὰ συμπλοκῆς τῆς ἀποφάσεως ποιούμεθα τὸν συλλογισμόν. οἷον, ὁ ἵππος οὐχὶ λευκός ἐστι καὶ μέλας. ἀλλὰ μὴν λευκός, οὐ μέλας ἄρα. τῇ γὰρ θέσει τοῦ ἑνὸς αἱρεῖται τὸ ἕτερον. οὐ δυνάμεθα ἐπεῖν ὁ ἵππος ἢ λευκός ἐστιν ἢ μέλας. πολλὰ γὰρ ἐστι τὰ μεταξύ. ἀλλ' ὡς εἴπομεν μετὰ συμπλοκῆς τῆς ἀποφάσεως. τουτέστιν οὐχὶ λευκὸς καὶ μέλας. λοιπὸν τῇ θέσει τοῦ ἑνὸς, αἱρεῖται τὸ λοιπόν. ὡσαύτως καὶ ἐπὶ τῶν αἱρετικῶν ὁ αὐτὸς γὰρ τρόπος

Omnis homo est animal
Nullus homo est equus
Nullus equus est animal

Hic ÷ tertius modus secundum hunc auctorem

Hic est 5. modus secundum hunc auctorem

Quartus modus iuxta hunc auctorem ut apparet paulo post & in figura

qa si animae essent mortuae sequeretur inconuenie. is ada vi aliquid actu infinitum quū igitur animae nō pereant ut corpora necesse ÷ finitas esse

ΣΥΛΛΟΓΙΣΜΩΝ. XXXXV

ἐστίν. οἷον, τοῦτο τὸ πρόσωπον, οὐχὶ ἄνθρωπός ἐστι ἢ ἵππος. ἀλλὰ μὴν ἄνθρωπός ἐστιν, οὐκ ἄρα ἵππος, καὶ εὐ ταῦθα γὰρ ὁ μοίας μετὰ συμπλοκῆς τῆς ἀποφάσεως γίνεται. οὔτε δυνάμεθα ἐπεῖν τὸ πρόσωπον ἢ ἵππος ἐστὶ, καὶ ἂν ἡμεῖς πέμπτον ἐκαλέσαμεν. οἱ δὲ παλαιοὶ ῥίτον αὐτὸν καλοῦσιν. ὁ δὲ ἕκτος τρόπος ὅλων ὑποθέσεων καλούμενος ὃν ἀλέξανδρος ἐσήγαγε, οἷός ἐστιν ἡ ἀγαθὸς ὁ θεὸς ἀεὶ ἀγαθοποιεῖ. ἡ ἀεὶ ἀγαθοποιεῖ ὁ κόσμος ἀΐδιος. ἡ ἀΐδιος ὁ κόσμος, πεπερασμένοι αἱ ψυχαί εἰσιν. ἡ πεπερασμένοι αἱ ψυχαὶ, ἀναγκαῖον διάφορα σώματα, ἀναμιέννυσθαι τοῖς ψυχοῖς. οὗτοι οὖν καλεῖται ὅλων ὑποθέσεων. διότι τέλεον ἐστὶν ὑποθέσεις ἀναπόδεικτοι. οὗτοι οὖν καὶ ὅλοι οἱ ὑποθετικοὶ συλλογισμοὶ, καλοῦνται ἀναπόδεικτοι. διότι οὐ πάντως ὁμολογούμεναι εἰσὶν αἱ προτάσεις. ταῦτα καὶ περὶ τῶν ὑποθετικῶν.

Alexander aphrod

ὅλοι οἱ ὑποθετ
συλλογισμοὶ
tur anapodic
& cur.

α΄ Πρῶτος τρόπος ἐστὶν ὁ κατὰ σωέχειαν ὅταν τῇ θέσει τοῦ ἡγουμένου ἐπάγεται ὁ ἑπόμενον.

β΄ Δεύτερος τρόπος ἐστὶν ὅταν τῇ αἱρέσει τοῦ ἑπομένου αἱρεῖται τὸ ἡγούμενον. ὅς τις ἐστὶ καὶ αὐτὸς καὶ ἀκολουθίαν ἢ γὰρ καὶ σωέχειαν.

γ΄ Τέτος τρόπος ἐστὶν ὁ κατὰ διάζευξιν, ὅταν ἐπὶ τῶν ἀμέσων αἱρετικῶν λαμβάνηται, ἢ ἐπὶ τῶν μέσων τῶν ὡρισμένον ἐχόντων τὸ μέσον, ὁ τῇ θέσει τοῦ ἑνὸς αἱρῶν τὸ λοιπὸν ἢ τὰ λοιπά.

δ΄ Ὁ καὶ διάζευξιν ὁ τῇ αἱρέσει τῶν λοιπῶν ἢ τοῦ ἑνὸς ἐπάγων τὸ λοιπόν. ὅς καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῶν ἀμέσων αἱρετικῶν λαμβάνεται ἢ ἐπὶ τῶν ὡρισμένον ἐχόντων τὸ μέσον.

ε΄ Πέμπτος τρόπος ἐστὶν ὁ μετὰ συμπλοκῆς τῆς ἀποφάσεως. ὅς ἢ ἐπὶ τῶν αἱρετικῶν λαμβάνεται τῶν ἐχόντων τὸ μέσον ἀόριστον. ἢ ὅλως ἄν ἐπὶ τῶν αἱρετικῶν λαμβάνεται τῶν ἐχόντων τὸ μέσον.

ς΄ Ἕκτος τρόπος ἐστὶν ὁ ὅς ὅλων ὑποθέσεων ὃν ἐφεῦρεν ἀλέξανδρος ὁ ἀφροδισιεύς.

Prima figura mod
. 4 . secunda totidē
tia . 6 .

Τοὺς κατηγορικοὺς συλλογισμοὺς ἓς ῥίας πινὰ σχήματα οἱ παλαιοὶ ἀνάγουσιν. ὧν ὁ μὲν πρῶτον, τέσσαρας ἔχει τρόπους φασι. ὁ δὲ δεύτερον ὁμοίας τέσσαρας. ὁ δὲ τρίτον ἓξ. τοῦτους τοίνυν τοὺς τρόπους καὶ συλλογιστικὰς συζυγίας ὀνομάζουσι. ὅτι συλλογισικαὶ μὲν τοσαῦτοι τὸν ἀριθμὸν τυγχάνουσι καθ' ἕκαστον τουτωνὶ τῶν σχημάτων. ἀσυλλόγιστοι δὲ πλείους. περὶ ὧν ὡς εὐ κεφαλαίῳ λελέξεται. πρῶτος μὲν τρόπος καὶ συλλογιστικὴ συζυγία πρώτου σχήματος, ὅτερον ὁ μείζων ὅρος κατὰ παντὸς τοῦ μέσου κατηγορεῖται. ὁ δὲ μέσος ὡσαύτως κατὰ παντὸς τοῦ ἐλάττου. δύο γὰρ ἔστον τοῦ πρότασις καταφατικαὶ καθόλου ἀφ' ὧν καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσται καθόλου καταφατικόν. οἷον, οὐσία κατὰ παντὸς ζῴου. καὶ ζῷον κατὰ παντὸς ἀνθρώπου. καὶ οὐσία ἄρα κατὰ παντὸς ἀνθρώπου. Δεύτερος δὲ ὁ τρόπος τοῦ πρώτου σχήματος. ὅτερον ὁ μείζων ὅρος καθόλου κατηγορούμενος τοῦ μέσου ὑπάρχει. ὁ δὲ μέσος τοῦ ἐλάττου. δύο γὰρ ἔστον καὶ εὐ τούτῳ αἱ προτάσεις καθόλου. ὧν ἡ μὲν μία καὶ μείζων ἀποφατική. ἡ δὲ ἑτέρα ἡ ἐλάττων καταφατική. τὸ δὲ συμπέρασμα καθόλου ἀποφατικόν. πᾶς μὲν γὰρ συλλογισμὸς μίαν ἔχει ἀποφατικὴν καὶ μερικὴν πρότασιν. καὶ τὸ συμπέρασμα ἕξει ἢ ἀποφατικὸν ἢ μερικὸν ὁμοίως. ἡ δὲ αὐ δύο καταφατικαί εἰσιν ἢ καθόλου. οὐδέποτε ἔσται τὸ συμπέρασμα ἢ ἀποφατικὸν ἢ μερικὸν. τῇ γὰρ χείρονι τῶν προτάσεων τὸ συμπέρασμα ἕπεται. δύο δὲ ἀποφατικαὶ οὐ ὧν αἱ προτάσεις ἢ δύο μερικαί. οὐκ ἔστι συλλογισμός. οὕτω μὲν οὖν περὶ τῶν εὐ τῷ πρώτῳ σχήματι καθόλου συλλογισμῶν. ἔστι δὲ καὶ ἄλλοι τρόποι δύο μερικοί. ὧν ὁ μὲν εἰς τὴν μείζονα καθόλου ἔχει. καθάπερ καὶ ἐπὶ τοῦ πρώτου τρόπου ἐλέγετο. τὴν δὲ ἐλάττονα, καταφατικὴν μὲν καὶ ἐνταῦθα ὡσπερ καὶ ἐπ' ἐκείνου. οὐμὴν δὲ καθόλου ἀλλὰ μερικήν. τοῦτο γὰρ διαφέρει τοῦ πρώτου τρόπου ὁ τρίτος τρόπος τοῦ πρώτου σχήματος. ὁ δὲ τέταρτος τρόπος ἢ δὴ καὶ ἕκατος, ἀποφατικὴν μὲν ἔχει τὴν μείζονα ὡσπερ καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τοῦ δευτέρου. καὶ τὴν ἐλάττονα ὁμοίως καταφατικὴν ὡς ἐπ' ἐκείνου. ἀλλ' ἔχει μὲν καθόλου καὶ ἡ καταφατική. εὐ ταῦθα δὲ ἐπὶ μέρους. πλέω δὲ τούτων τῶν τρόπων εὐ τῷδε τῷ σχήματι οὐκ ἔστιν δυνατὸν ἰδιώματα δὲ τούτου τὸ τὴν μείζονα ἀεὶ καθόλου εἶναι. τὴν δὲ ἐλάττονα καταφατικὴν. καὶ τὴν μὲν μείζονα, καθόλου οὖσαν εὐδέποτε καὶ καταφατικὴν εἶναι, καὶ ἀποφατικὴν, τὴν δὲ ἐλάττονα καταφατικὴν ἀεὶ, ἀλλ' ὁτὲ μὲν μερικὴν, ὁτὲ δὲ καθόλου. ἐπὶ δὲ πᾶς τοῦ τοῦ τρόπου, τοῦ τρόπου τοῦ τρόπου τοῦ τρόπου

7. conclusiones 7. duabus p[...]
mibus tantum. Et item conuer
sione in modos p figuræ

a 2. fig. medii ter
mi præducari de
tremis. in. 3. subij.

ὅ τε δὴ κατηγορικὴν. τὴν δὲ ἐλάττονά ἐστιν ὅτε καὶ μερικὴν ἀνομοιογενῆ μόνα δὲ ἀεὶ πρὸς τὴν ἐλάττο
ρα καὶ τὸ ποιόν. τὰ δὲ συμπεράσματα. ἀποφατικὰ πάντα καθόλου τε καὶ μερικά. καὶ ὁ τὸν μέσον
ὅρον ἀμφοτέρων κατηγορεῖ τῶν ἄκρων ὥστε δὲ καὶ τούτῳ τῷ σχήματι ὁ μέσος κατηγορεῖται ἀμφο
τέρων τῶν ἄκρων. οὕτω καὶ καὶ τῷ τρίτῳ σχήματι τοῖς ἄκροις ὁ μέσος ὑπόκειται. καὶ ὁ μὲν πρῶτος τρό
πος καὶ τούτῳ τῷ σχήματι ὁ καὶ τῷ πρώτῳ πρῶτος. ὁ δεύτερος ἢ δεύτερος καὶ τῷ πρώτῳ. καὶ οἱ ἕτερο
δύο παραπλήσιοι, ὁ τρίτος τε καὶ ὁ τέταρτος. λέγεται ὅμως δὲ τῶν ἄλλων δύο εἰπεῖν, τὰ
πέμπτα τε καὶ τὰ ἕκτον. ὧν εἷς μόνος ἐστὶν ἐκ τῆς μείζονος μερικῆς ἀποφατικῆς. καὶ τῆς ἐλάτ
τονος καθόλου καταφατικῆς. πάντα δὲ τὰ συμπεράσματα καὶ τούτῳ τῷ σχήματι με
ρικὰ καὶ ἡ ἐλάττων ἀεὶ καταφατικὴ καθόλου τε καὶ μερικὴ. ἡ δὲ μείζων
καὶ καταφατικὴ καὶ ἀποφατικὴ, καὶ καθόλου καὶ μερικὴ. μόνον δὲ
τὸ τῆς ἐλάττονος, ὥστε καὶ τούτῳ τῷ σχήματι ἐκ δύο δὲ μερι
κῶν, ἢ ἐκ δύο ἀποφατικῶν. οὐ οὐδενὶ τῷ σχημάτων συλ
λογισμός ἐστιν δύο δὲ καὶ τὰ μὲν πρὸς τῶν τρίων
σχημάτων καὶ τῷ παρόντι δείκνυται. τῶν
ἄλλως ἐπομένων ὕστερον λε
χθήσεται.

Darap
felap

Bocar
do

a 3. figura

duomata. 3. figuræ

Ex duabus particularib⁹
uel ex duabus negatiuis
nó fieri syllogismum in
ulla figura.

Registrum.

a b c d e f g h i K l m n o aa bb cc dd ee ff
Quaterniones omnes, præter a & ff ternionis.

Venetiis in ædibus Bartholomæi Zanetti Casterzagensis, ære vero, &
diligentia Ioannis Francisci Trincaueli. Anno a partu virginis,
M D XXXVI. Mense Aprili.

Barbara	Darapti . 1
Celarent	felaptó . 2
Darij	Datisi . 3
ferio	ferison . 4

Prima figura	a 1. fa
Barba	γραμματα
Celarent	ἐγραψεν
Darij	γραφίδι
ferio	τεχνικός

Secunda figura	2 fa
Cesare	γεγραφε
Camestres	κάλαμε
festino	μέτρον
Baroco	ἄχολον

Tertia figura	3 fa
Darapti	ἄπαιδι
felapton	ἀγναφος
Disamis	ἰσάκις
Datisi	ἀπαιδίᾳ
Bocardo	ὁμαλός
ferison	φέλιος

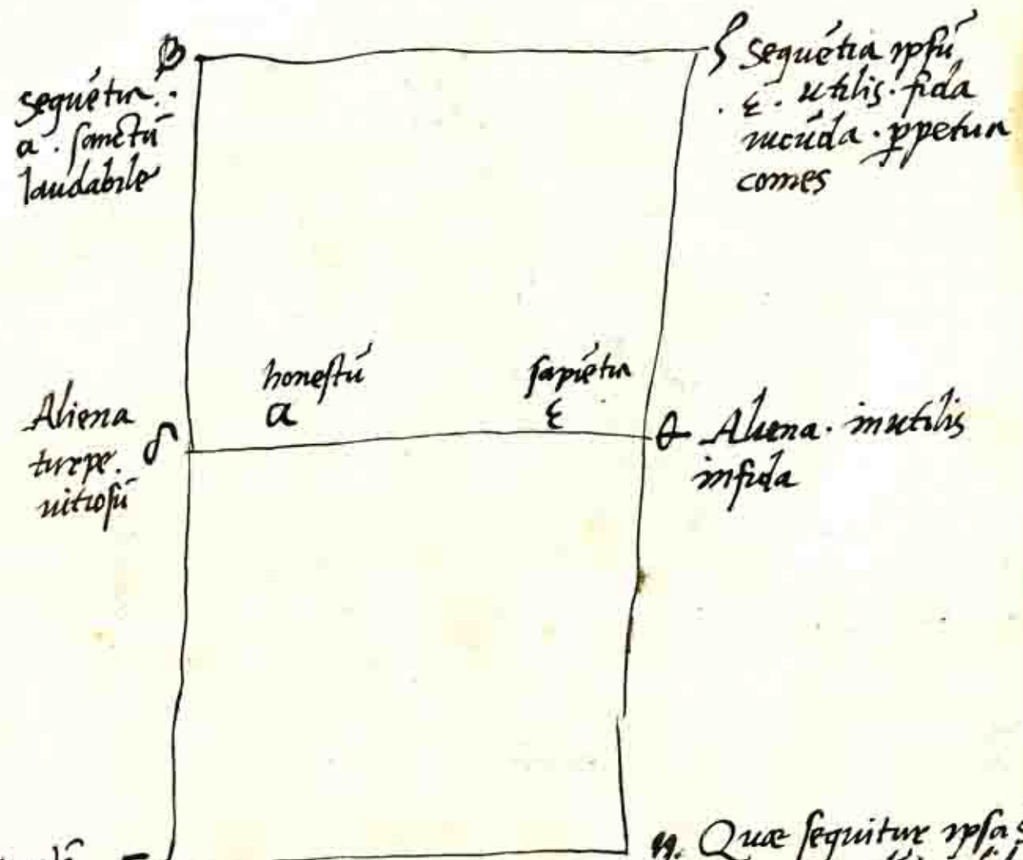

Beatissime

Beati

Αρχὴ τοῦ ἡμισυ παντός.

Mena teneys cinco hijos y q̃ reys recebir el sacramento.

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA SALAMANCA